

de Rion
and
the heart of Derion

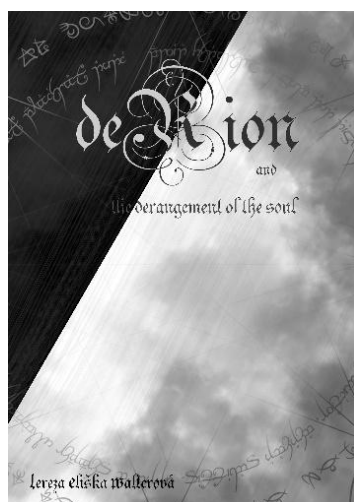
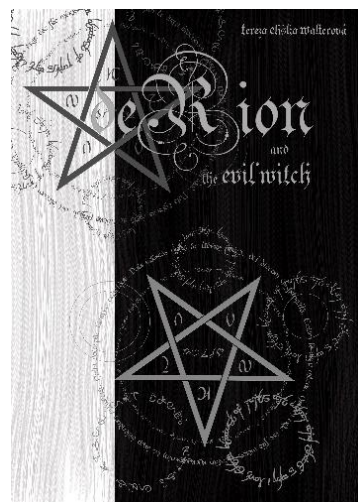
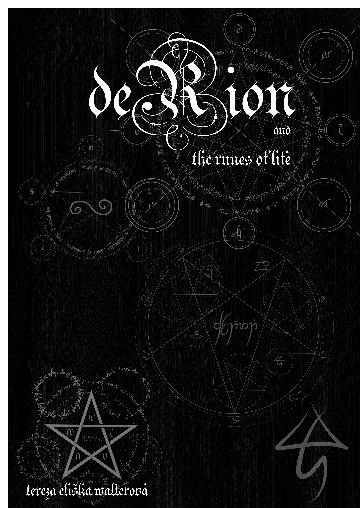
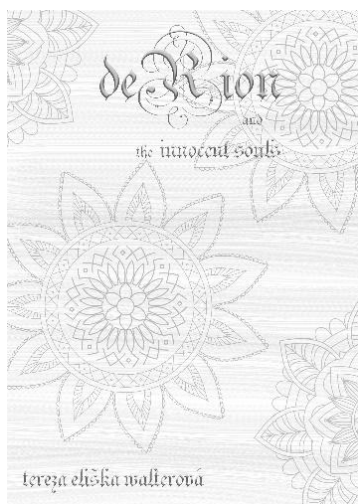

tereza eliška walterová

de Rion and the heart of Derion

knihy 2.

tereza eliška dušková walterová

Valentine Day

☆ Valentýn ☆

Akorát skončily prázdniny, které byly sice super v rámci možností, ale leccos jsem si uvědomila. Třeba to, že vztah s Eldarnem není špatný, ale chyběla nám jiskra. Tedy chybělo nám toho víc. A k tomu všemu už jsem byla unavená z toho, jak jsem si to jen namlouvala.

Nic jiného mi nezbyvalo, myslela jsem, že si tím pomůžu, když se přes Dharnalen nešlo dostat, ale bylo to stejně hrozné. Chybělo nám to nejdůležitější, a ačkoli jsem se o to snažila seč jsem mohla, nemilovala jsem ho a mohl za to jediný člověk – Payne.

Celé léto jsem se snažila myšlenky na Darrena potlačovat, ale vždycky se nějak vydraly na povrch. Prostě Eldarn nebyl Darren a pochopila jsem, že ani nikdy nebude. A že myšlenky na něj mi už nestačí. Věděla jsem, že je to špatné myslet na Darrena a randit s Eldarnem, ale on byl tak strašně zamilovaný, že to nešlo ukončit, aniž bych mu neublížila.

Strašně moc jsem si přála, aby mě alespoň ještě jednou Darren políbil. Chyběl mi a to tak, že jsem nemohla jíst, nemohla jsem spát a nemohla jsem být dál s někým jiným a už vůbec ne bez něj. Ale co s Dharnalen, která mi kazila život? Podmínku jsem sice splnila, ale ona se zdála být nekompromisní. Diktovala mi pořád další a další.

A co až ho uvidím? Co když už mě nemiluje? Co když už má jinou? Co když už mě ani nechce? Ani bych se mu nedivila, strašně jsem mu ublížila. A co Sára? Ani jednou mi nenapsala. Zlobí se na mě. A těžko se jí můžu svěřit, když je to jeho nejlepší kamarádka a Dharnalen mi to zakázala. Mám tvrdit, že ho nesnáším a přitom po něm tajně vzdychat? Protože říct že ho miluju a pak se chovat odtažitě nedává žádný smysl.

Eldarn mi pomáhal s taškami. Vymyslel nějaké nové kouzlo pomocí fyziky, aby nic nemusel nosit a zároveň spotřeboval co nejmenší množství magické energie. Zkritizoval to moje, že hodně žere a že tolik síly tedy jako rion rozhodně nemá. Bylo to zajímavé a chytré, ale postrádalo to akci.

Darren vždycky dokázal ze všeho udělat takovou blbinu, nebo mě jeho čarování alespoň vzrušovalo, ale Eldarn byl až moc praktický a spíš teoretický, což bylo nudné.

„Máš všechno, lásko?“ zeptal se, když jsem zamykala dveře od domu. Jen jsem se zamyslela a přikývla jsem.

„Myslím, že jo,“ odpověděla jsem, dala si klíč do kabelky a vyrazili jsme – pěšky. Prý na koště nesedne, že je to trapné a málo mužné. Že na nich poletíme na školní výlety jsem mu zatím ale neříkala, ať má taky nějaké překvapení.

Udělalí jsme pár kroků a chytl mě za ruku. Neucukla jsem, ačkoli jsem z toho neměla vůbec nic. Vnímala jsem ho jen jako kamaráda, se kterým bych se, kdyby to záleželo na mě, zas tak často nevidala.

Zato kdyby mě chytl za ruku Darren, rozvibrovalo by mi to celé tělo. Cítila bych adrenalin, motýlky, palčivou touhu ve středu těla a bůhví co všechno. Ale s ním? Nic.

Strašně mě štvalo, že jsem nemohla svoje poprvé prožít právě s Darrenem, a nejen kvůli tomu, že by to byl ohňostroj, ale proto, že jsem měla pocit, že mu to dlužím. Nejspíš si tohle nikdy neodpustím, i když za to nemůžu. A on mi to taky nikdy neodpustí.

„Jsi nějak potichu. Těšíš se do školy?“ vyzvídal. „Letos máme na fyziku profesora Roylana, ten je nejlepší. Je skoro tak dobrý jako Shadowwalker,“ zmínil.

„Hm, to zní dobře,“ opáčila jsem nezaujatě. „A nijak zvlášť se netěším. Cítím v kostech, že to bude náročný rok. S trochou štěstí jen pár týdnů,“ odpověděla jsem. On se na mě tak podíval.

„Jak to myslíš? Proč? Jako kvůli Paynovi? Myslel jsem, že jsi říkala, že mezi váma nic nebylo. Říkala jsi, že pro tebe nic neznamená a že mě miluješ,“ pokračoval. Potlačila jsem chuť otočit očima a spolkla jízlivou poznámku. To, že ho miluju jsem mu musela říct kvůli Dharnalen a bylo to hrozné mu tolik lhát. Všechno s ním je lež a mě je z toho na zvracení.

„Ne kvůli Paynovi. Kvůli všemu. Nemám náladu. Nějak je všechno na nic poslední dobou. Asi mám depresi,“ objasnila jsem. On mě pohladil po ruce.

„To bude zase v pořádku, Ay, budu ti nablízku a spolu všechno zvládneme. A můžeme většinu projektů dělat spolu, když budeš chtít. Pomůžu ti, se vším,“ prohlásil, ale mě to neuklidnilo ani trochu. Tohle já jsem nechtěla a nepotřebovala. Chtěla jsem toho blondáteho trubce po svém boku. Už jsem si ho vybrala a to je co říct. Pro mě to není jen flirt nebo nějaký jen tak ledajaký vztah. Pro mě je to na celý život.

A vím, že je to první láska a to nic neznamená, ale pro mě jo. Tedy, technicky vzato je to druhá láska. Ale ta se nepočítá, to bylo když jsem byla malá. A zmínku o tom, o koho šlo si raději vezmu s sebou do hrobu.

Darren šel do školy se stejnou náladou jako já. Sešli se zase s kamarády u brány. Wade už tam pokuřoval a pozoroval prvačky. Tentokrát už o ně ale neměl takový zájem, dle jeho slov pro něj byly moc mladé.

Earthan si s nimi moc nepovídal. V poslední době byl na jiných vlnách. Hlavně s Darrenem už si moc nerozuměli. Kvůli mně. Tvrdil o mě, že jsem děvka. No a schytl to od Darrena pěstmi. A to on se normálně nepere. A s Wadem si nikdy nebyli nijak blízcí, Wade je na něj až moc velký inteligent. A Earthan na Wada moc velký tupec.

„Máš připravený co jí řekneš, až jí potkáš?“ zeptal se ho Wade. Darren zavrtěl hlavou.

„Nebudu s ní mluvit. Nedám to,“ odpověděl. Wade vydechl kouř a zahazoval cigaretu. Následně na ní šlápnul a hodil Darrenovi ruku kolem ramen.

„To bys měl, kámo. Víš, hodně ti to pomůže zvednout sebevědomí. A třeba se to nějak vysvětlí a dáte se zas dohromady. Seznam mě se Sárrou a já ti pomůžu. Bude to zas v poho, uvidíš. Ona tě miluje, jsem si tím jistej,“ pokračoval.

Darren si nebyl jistý tím, co mu říkal. Kdybych ho milovala, tak bych se na něj nevykašlala, neřekla mu, že je ve friendzóně a nedala se dohromady s Eldarnem, no ne?

„A kdybys mě se Sárrou seznámil, mohlo by to tu šanci ještě podpořit,“ zmínil zase. Darren se na něj tak podíval.

„Jak jako?“ zeptal se s prozíravýma očima na škvíru.

„Přimluvil bych se a spolu bysme něco vymysleli,“ odpověděl a vytahoval z krabičky další cigaretu.

„Nemůžu tě s ní teď seznámit. Má nějaký problémy s láskou a ty bys jí akorát dorazil. Nech jí být. Sára není holka pro tebe,“ prohlásil, což Wada naštvalo.

„Bych jí rozmazloval. Ty jenom žárlíš, že bych jí mohl mít, co? Tobě by nedala, mě by dala. O to jde?“ začal.

„Nechte toho. Jste jak děcka. Za ní zajdi, támhle stojí u lavičky a je tam sama. Vyhlíží známý tváře. A ty, nechápu, proč ho s ní nemůžeš seznámit. Je to tvoje kamarádka a Wade je tvůj nejlepší kámoš. Měl bys mít pochopení, že se mu líbí. Nejsi její brácha,“ usměrnil je Earthan, což oba šokovalo. Ještě nikdy neřekl nic tak rozumného.

Ale oni nechtěli rozumnou radu, oni měli svoje uzly a potřebovali je nejdřív rozvázat. „Už jsem řekl, teď se to nehodí. Je rozhozená z rozchodu s nějakým člověkem a ty bys jí ublížil, znám tě jak své boty a na to jím mám rád. Nech jí na pokoji, Wade, myslím to vážně. Najdi si jinou oběť, holek je tu mraky,“ objasnil Darren.

Možná, že kdyby Wade přiznal svým přátelům, že o ní má jiný druh zájmu, než si oba myslí, věci by byly jinak, ale to on z nějakého důvodu neudělal. „Si naser, Payne,“ prsknul a odešel do hradu. Sára si ho všimla, ale on dělal, že jí nevidí.

„Darrene!“ zavolala na něj a přiběhla k němu hned na to, co Shadowwalker opustil školní dvůr. Předtím si ho totiž nevšimla, ale když viděla, odkud přišel Shadowwalker, tak se jí ulevilo, že tam někoho má. Pravda, zase se minuli, což ještě že Wade nevěděl, nebo by byl ještě naštvanější.

„Všechno nejlepší dodatečně. Hodně štěstí a zdraví a Ay!“ prohlásila hned jak mu padla kolem krku. Darren se usmál a pevně jí držel.

„Děkuju,“ zašeptal. Sára mu dala ještě pusy na tvář a podávala mu mp3, kterou mu slíbila na konci roku s nahranými písničkami převážně od Hollywood Undead.

„Ahoj, Earthane,“ pozdravila ho mile.

„Ahoj,“ řekl a šel napřed, aby jim nechal nějaký prostor. Taky se cestou zasmál a vrtěl hlavou nad tou ironií osudu. A malinko Wada litoval.

„Co je? Proč se snažíš ten kámen vyrvat z toho okna?“ zeptala se Alyssa, když vlezla do věže za Wadem, protože věděla, že tam každý první den chodí si číst, když je všude kolem moc lidí. Ale tentokrát si nečetl, ale vztekal se.

„Aha,“ prohlásila, když zrcadlila jeho pohled a nakoukla mu přes rameno k oknu, kde byla Sára s Darrenem a něčemu se strašně smáli. Taky jí držel kolem pasu a vypadalo to až moc kamarádsky na jeho vkus.

„Jestli nechceš, abych na tebe byl hnusnej, tak vypadni. Nemám na tebe náladu, Alysso,“ procedil skrze zuby. Ta se ho ale nezalekla a položila mu ruku na záda. A on se ani nehnul a nic neříkal. Spíš si oddychl.

Hlavně si přes prázdniny leccos uvědomila. Že se Wade tváří jako drsňák a že by to nikdy nepřiznal, ale že mu její přítomnost chybí. A poznala to podle toho jak se na ní v posledních dnech před prázdninami díval a jak „milý“ na ní byl, když si myslel, že ztratila zájem. A teď jí dokonce mile upozornil, že nemá dobrou náladu. Na jeho poměry. A ani jí neodstrčil. To něco znamená, ne?

„Co by sis přál? Kromě Sárý?“ zeptala se tiše a jemně ho tou rukou pohladila. On se k ní otočil a podíval se jí do očí. Alysse se zatajil dech, když se do ní vpily ty jeho ledové oči. A pak znovu, když k ní udělal krok a opřel se čelem o její rameno, to jí po těle vyběhla husí kůže. A taky jí tím natlačil zády na zeď, což jí zastudilo do třetice. Chtěl utěšit?

Alyssa měla novou teorii – že ho může získat, když se Wade cítí na dně. A shodou okolností ona byla jediná, před kým tuhle stránku ukázal. Ještě si to musela ověřit jednou, ale Sára by mohla být nekonečný zdroj Wadovo utrpení a jejího potěšení.

„Být králem Derionu. Ale to mi taky nesplníš, takže k čemu jsi? K ničemu,“ šeptal jí do ucha tak něžně, že nebyť to ošklivá slova, znělo to sexy a zamilovaně. Ona se usmála, protože kdyby jí shledával k ničemu, takhle by jí u sebe nedržel.

„Určitě bys pro moji existenci našel využití. A určitě bych ti chyběla, kdybys se vypařila do éteru,“ zašeptala mu do ucha stejně svůdně. On se pousmál, až jí jeho výdech lehce zašimral na rameni a pak se na ní podíval. Tedy na její rty. A když se k ní přiblížil tak na centimetr, začal jí pomalu, něžně ale hladově líbat. A se zavřenýma očima.

Alyssa mu vzdychala do úst, jak vášnivé to muchlování bylo. Tentokrát mlčela, protože se poučila. Ale myslím, že i kdyby se odvázala ještě víc, Wade by jí tentokrát nechal, protože teď jí chtěl. On rád šokoval lidi.

Pak jí zlehka vysadil na ten parapet a pokračoval v tom vášnivém líbání. Jeho ruce pomalu přejížděly po jejích stehnech a bocích. Prohlížel si jí jako slepý pohmatem. A aniž by se od ní odlepil rty, si v rychlosti stáhnul z prostředníčku prstýnek, položil ho vedle a hned na to se ta ruka vloudila i pod její kostkovanou sukni a rovnou do kalhotek... a ještě dál.

Alyssa zalapala po dechu, když cítila jeho prst pomalu vklouznout dovnitř. „Wade...“ vzdychla do ticha.

„Šššš,“ zašeptal do jejích úst a zase jí umlčel svým jazykem. Alyssa k sobě tiskla víčka. Chtěla mu říct, že je ještě panna, aby byl opatrný, ale nejspíš nemělo smysl mu nic říkat, protože on byl něžný ažaž. A to poslední co chtěla bylo ho vyrušit zrovna takovou poznámkou. Třeba by se jí vysmál.

Po chvíli mu začala mačkat jeho černou mikinu s kapucí, jak pevně se ho držela a taky začala hlasitě dýchat. „Jo, chci slyšet jak se uděláš,“ šeptal jí do ucha nadřazeně. Což pro Alyssu byla poslední kapka a ukázala mu, jak umí být hlasitá. Kvůli němu. A byla zmatená, nevěděla, co mu má teď říct. A chtěla víc. Chtěla jeho. A nevěděla, jak ho dostat a na čem s ním je.

„Wade...“ zašeptala hned, co popadla dech a otevřela oči.

„Jo?“ ozval se jako by nic a natahoval se k parapetu pro ten prstýnek. Alyssa ho šokovaně pozorovala.

„A ty?“ zeptala se ukazujíc pohledem k jeho klínu.

„Nic, v pohodě,“ řekl a tím Alyssu zmátl ještě víc. Všimla si jeho vzrušení a divila se, že od ní nic nechce. Vážně jí ani nenapadlo, že je nesobecký milenec. Nikdy by to do něj neřekla. Ani to, že je takhle něžný a vášnivý.

„P-proč?“ vykoktala ze sebe a seskočila z toho parapetu.

„Proč co?“ zeptal se jako by nechápal, na co se ho ptá a udělal k ní pár kroků, aby jí zase zatlačil do kouta. Celá se chvěla a na chvíli zavrávala. On jí s úsměvem ve tváři chytl, aby jí navrátil rovnováhu a zase jí začal líbat. Tentokrát už ale jinak než předtím.

„To to bylo tak intenzivní, že se neudržíš na nohou?“ šeptal do jejích rtů, když cítil její váhu na svém těle. Ona jen přikývla, aniž by se od něj odlepila a Wade se pousmál do jejích rtů.

Alyssa se odvážíla rukama sjet po jeho bocích až k jeho břichu a níž k jeho pásku. On ale chytl její ruku zrovna, když se dotkla jeho vzrušení. „Ne,“ řekl suverénně a o krok od ní ustoupil.

„Proč ne? Chci ti to oplátit,“ objasnila, ale on zavrtěl hlavou a vytáhl si z kapsy krabičku s cigaretami. Alyssa ho mlčky sledovala a čekala, až jí to vysvětlí. On si mezitím dal cigaretu do pusy a kouzlem si zapálil.

„To nemusíš,“ opáčil, vydechujíc kouř. Ona na něj koukala jak z jara. Wade Shadowwalker, který nikdy nic nedává nikomu zadarmo jí teď něco jen tak bez vysvětlení dal a nechce za to nic na oplátku?

„Proč jsi to teda udělal?“ vyzvíдалa.

„Už jsem řekl, chtěl jsem slyšet jak se uděláš,“ odpověděl sice upřímně, ale asi to nebyl jediný důvod, proč to udělal. Alysse se to sice líbilo, byla z toho celá pryč, ale měla smíšené pocity a taky na Wada byla trochu našťavaná. A měla strach, že mu něco dluží.

Cítila se zneužitá. A jen proto, že věděla, že jeho mít jen tak nebude. A on? Vždyť on se jí ani na nic neptal a prostě si to vzal. Je pravda, že se mu zrovna moc nebránila, ale stejně. Co teď bude mezi nimi dál? A možná to se na tom Wadovi tolik líbilo, že ani sám nevěděl, co bude dál.

My s Eldarnem jsme akorát konečně dorazili do školy. Z dálky jsem zahlédla Sáru s Darrenem, jak si to míří k bráně směrem do hradu a zhostil se mě intenzivní

smutek. Bylo to jako by mi někdo ždímal srdce do poslední kapičky. A svíral ho ve vlnách, že jsem měla nedostatek kyslíku.

Jako druháci jsme letos už nemuseli dělat žádné rozřazovací testy, takže jsme dnes neměli žádné hodiny. Hned jsem šla k sobě do svého pokoje si vybalit. Možná že je přece jen dobře, že ty prázdniny skončily, protože teď budu moct alespoň spát sama a mít zase pauzu od Eldarna.

Ani ne po deseti minutách na mě někdo klepal. Šla jsem otevřít a překvapením bylo, když za dveřmi stála Sára. „Čauky, můžu dál?“ řekla a já přikývla a ustoupila jsem kousek stranou, aby mohla projít.

Hned, jak cvakly dveře, podívala se na mě a objala mě. Překvapilo mě to. „Promiň, že jsem se ti neozvala. To, co je mezi vámi s Darrenem je jen vaše věc, neměla jsem si vybírat strany. Byla jsem naštvaná, že jsi mu ublížila, ale ani jsem si nevyslechla tvou verzi. Omlouvám se,“ prohlásila, až mi z toho dojetím vytryskly slzy.

Co bych jí měla říct? Na jednu stranu má pravdu, ale na druhou stranu, jaká je tedy moje verze, když nesmím říct tu skutečnou? „Jsem ráda, že to tak vidíš. Věř mi, že to nebylo lehké rozhodnutí. Darren pro mě i přes to hodně znamená a moc mě mrzí, jak se kvůli tomu cítí. Ani já se necítím nejlíp. A když jsi mi ani nenapsala, tak mě to bolelo ještě víc,“ objasnila jsem.

„A co se stalo? Myslela jsem, že s ním chceš být a pak najednou Eldarn. Co to jako znamená? Spala jsi s ním?“ bombardovala mě otázkami.

„Ano, spala,“ odpověděla jsem jí a posadila jsem se se zoufalým výdechem na postel. Ona na mě koukala naprosto zděšeně jako by tomu nemohla uvěřit. A taky se na to raději posadila.

„Proč?“ pokračovala. Podívala jsem se na ní smutným očima.

„Těžko se mi to vysvětluje. A byla bych hrozně ráda, kdybychom to už neřešily, ale rozumím, že to chceš vědět, ale já mám svázané ruce. Doslova. A jazyk taky. Nemůžu to nijak rozumně vysvětlit. Ale mezi mnou a Eldarnem už nic není. Tedy z mé strany. Ještě jsem nenašla odvahu se s ním rozejít,“ osvětlila jsem.

Nicméně, Sára na mě koukala jako na krávu. Nerozuměla jedinému slovu, které jsem řekla. A nedivím se, taky bych tomu nerozuměla. „Takže jsi s ním vážně spala? A jaký to bylo? Chci říct, asi fajn, když sis ho nakonec vybrala,“ dodala. Já si povzdychla a plácla jsem sebou na postel.

„Kdybych měla na vybranou, tak bych si jeho rozhodně pro své poprvé nezvolila, jen Darrena,“ zašeptala jsem. Testovala jsem vody.

„Máme dohodu!“ sykla Dharnalen.

„Jak to jako myslíš, kdybys měla na vybranou? Kdo tě jako nutil? Víš o tom, že chlapovi nemusíš říct ano, když chceš říct, ne, že jo?“ zeptala se.

„Samozřejmě. Takhle jsem to nemyslela. Prostě se to stalo, lituju toho. Tečka. Darrena mi to nevrátí a jeho respekt taky ne. Chci, aby na mě zapomněl a měl se fajn,“ prohlásila jsem sotva zadržujíc slzy.

Sára na mě vytřeštěně civěla. „To opravdu chceš?“ vyzvídala. Hodila jsem na ní žalostný pohled.

„Samozřejmě, že chci, aby se měl fajn a netrápil se kvůli mně. A nechci, aby na mě zapomněl. To se jen tak říká,“ objasnila jsem.

Sára na to neměla co říct. Ale když viděla, jak se tvářím, začala. „Jestli s ním chceš být, myslím, že to můžeš zkusit. Nikoho nemá, je na dně a myslí jenom na tebe. Rozejdi se s tím šprtem a běž za svým srdcem,“ radila mi.

„Pošle mě do háje. Dala jsem svoje poprvé někomu jinýmu, to nepřekousne,“ opáčila jsem.

„Divila by ses, co lidi snesou pro ty, který milují a se kterými chtějí být. Když to nezkusíš, nic se nezmění. A on za tebe bojoval celý rok, i když jsi ho posílala k šípku. Teď jsi na radě ty,“ dodala a já se zamyslela. Měla pravdu. On mě naháněl dlouho. A taky to nevzdal.

„Bojím se se s ním setkat,“ přiznala jsem. Sára přikývla jakože tomu rozumí.

„Správná čarodějnice se ničeho nebojí. Jenom ohně,“ připomněla mi moje motto. Dvakrát jsem zamrkala, než jsem se zvedla z postele a postavila se k zrcadlu.

„Dokážeš udržet tajemství,“ zeptala jsem se, aniž bych se na ní podívala. Stále jsem na sebe zírala do zrcadla a hodnotila svůj vzhled – jestli je vhodný pro takové setkání se svou osudovou láskou.

„Dokážu,“ řekla bez zdráhání. Otočila jsem se na ní a podívala se jí do očí.

„I před Darrenem?“ zeptala jsem se. Chvilí si dala na čas s odpovědí, a nakonec přikývla.

„I před Darrenem,“ řekla. „Slibuju,“ dodala a čekala, co ze mě vypadne. Přemýšlela jsem nad tím ze všech úhlů. Zbavit se tíhy by mi pomohlo. Od toho přátelé jsou, aby ti pomáhali. Otázka zní, jestli to není moc sobecké.

„Je to něco, co bude velmi těžké udržet v tajnosti. Ale když to nezvládneš, zničíš nám šanci být spolu. Navždy. Zničíš jeho i mě. Určitě zvládneš takový druh tajemství? Chceš ho znát?“ pokračovala jsem.

„Zvládnou. Nikdy bych neohrozila váš vztah, na to si vás dvou moc vážím. A mám vás ráda. Sem s tím, jestli se ti uleví,“ řekla. Přesvědčila mě.

„Ještě nikdy jsem nikoho nemilovala tolik jako miluju jeho,“ přiznala jsem, až jsem se tím málem dojala sama. Sáře se zatajil dech. Slyšet ode mě tohle muselo být nečekané. Ale hlavně udržet takové tajemství před jejím nejlepším přítelem, to muselo být velmi těžké.

„A právě proto jsem udělala co jsem udělala. Je to komplikované a třeba to jednou pochopíš, ale pro teď ti to musí jako odpověď stačit. A byla bych ti vděčná, kdybys dělala před ním, že vůbec nic nevíš,“ řekla jsem.

„Ale já fakt nic nevím,“ zmíněla.

„Pravda,“ dodala jsem a zapletla jsem si cop na stranu. Když jsme byli v té chatě, občas mě za něj sem tam zatahl, nebo po něm přejížděl prsty. Možná měl rád mé vlasy, ale vsadím se, že ne tak moc jako já ty jeho. *Ježíš, jak moc mi chybí.*

U oběda nám Sára všem vyprávěla o tom, co zažila s tím jejím člověkem Ryanem na chalupě. Bavilo mě to poslouchat, ale trochu jsem jí záviděla. To, že je se svým přítelem šťastná a že je zamilovaná. Měla štěstí, že mohla být s tím, s kým chtěla být. Co já bych za to dala.

Nicméně poslouchat jí bylo lepší, než poslouchat Eldarna. Po celých dvou měsících s ním jsem byla už trochu přesycená jeho přítomností. A jak už jsem několikrát zmínila, byla s ním fakt příšerná nuda. Snad neznám nudnějšího člověka, než byl on. A to o mě říkají, že já jsem nudná šprtka.

„...no a pak jsme jezdili na vodních lyžích a byla to strašná psina, protože jsem u toho používala kouzla a Ryan z toho byl naprosto unešenej. Myslí si teď o mě, že jsem super dobrá. Kdyby jenom věděl, že jsem podváděla magií,“ zmínila a ukazovala nám fotky v mobilu.

Emily jí vzrušeně poslouchala a Wade Whisper se tvářil neutrálně, ale vypadalo to, jak když ho něco žere. Darren na mě pořád koukal od protějšího stolu, a když jsem si ho všimla, otočil se a dělal jakoby nic. Díval se na mě našťavaně a vždycky, když mě Eldarn políbil, tvářil se strašně smutně. Cítila jsem se stejně, ale nemohla jsem s tím nic dělat.

Eldarn si taky všiml, že na mě kouká a okamžitě se mě snažil rozptýlit, abych na něj nekoukala zpátky. Příšerně na něj žártil. „Zlato, půjdeme dneska společně na procházku?“ navrhl. Nesnesl, aby se na mě Darren byl jen podíval, nebo abych na něj myslela. Ale to měl smůlu, nedokázal tomu zabránit. Ani Dharnalen by mě nedonutila vzdát se myšlenek na něj.

Darren se zvedl od stolu a pomalu odcházel. „Jo třeba,“ odpověděla jsem opožděně, zírajíc smutně na Darrena jak odchází, aniž by se za mnou zastavil jako kdysi. Nejradši bych zase někam šla s ním, třeba alespoň do snu.

Což jsem mimochodem zkoušela několikrát, ale nikdy tam nebyl. Moc mi chyběl po těch nekonečných měsících, které se mnou nepromluvil ani jediné slovo. A nejen mluvení mi chybělo. Jeho vůně, jeho polibky a to všechno. A pak mi vyrašila husí kůže a pocítila jsem to zvláštní mrazení, když se objevil za mnou. Jen kolem mě procházel a moje tělo se mohlo zbláznit.

„Omluvte mě,“ řekla jsem najednou, vstala jsem od stolu a běžela jsem za ním. Nemohla jsem si pomoci, musela jsem s ním mluvit a vidět ho. Alespoň na chvíli. A co je super, Dharnalen vůbec neprotestovala, takže jsem to brala jako, že mám konečně po té době zelenou. Eldarn se tvářil zoufale a našťavaně zároveň, ale nijak to nekomentoval. Nechal mě za ním jít.

Nevěděla jsem co mu řeknu, ani jestli se mnou bude chtít mluvit, ale musela jsem slyšet jeho hlas. Tak trochu jsem doufala, že se na mě bude dívat pořád ještě zamilovaně. Byla to příšerná cesta chodbou, protože jsem měla srdce až v krku. *Oh bože, proč ho tak strašně miluju?*

„Ahoj,“ pozdravila jsem ho hned, jak jsem se k němu přibližila z jídelny. On se ke mně otočil a neutrálně se na mě díval. Přišlo mi, že nečekal, že za ním hned poběžím. A ne, nebyl to ten pohled v jaký jsem doufala, ale lepší tenhle než žádný.

„Čau,“ odpověděl na pozdrav a čekal, co se bude dít. Moje srdce bušilo jako šílené a najednou jsem nevěděla, co mu říct, ačkoli toho bylo spoustu co jsem mu chtěla říct. „Jak se máš?“ zeptal se, asi aby nestála řeč.

„Špatně, chybíš mi,“ přiznala jsem a on zkoprněl. Celkem jsem se nadchla, když mi došlo, že se mě Dharnalen nesnaží kontrolovat, ale bylo to předčasné.

„Vážně?“ zeptal se překvapeně. Jeho tvrdý výraz povolil a on ke mně udělal pár kroků.

„Jo, vážně. Chybí mi můj kamarád,“ zmínila Dharnalen skrze mé rty a já se zase držela, abych se nerozbrečela. „Néééééééé!!“ ječela jsem v duchu. *Jak jsem si mohla myslet, že by mě nechala být? Možná bych měla radši mlčet. Všechno je lepší, než když to pokroutí.*

„Aha,“ řekl zklamaně a zase se na mě mlčky díval.

„Vím, že jsi překvapený, že chodím s Eldarnem. Chtěla jsem ti o tom říct, ale nebyl jsi tady,“ začala jsem.

„Ani ne. Já to věděl ještě, než jsem odjel. Vím to už dva měsíce,“ zmínil stručně a strčil si ruce do kapes. Ten jeho výraz „jsem v pohodě“ nasazoval vždýcky, když v pohodě nebyl. Ublížila jsem mu tím a bylo mi to strašně líto. *Kdyby jenom věděl...*

„Jak to, že jsi to už věděl?“ zeptala jsem se a Darren se zakřenil.

„Protože jsem tu telenovelu viděl v přímým přenose,“ zmínil a opřel se podrážkou a zády o zeď.

„To mě mrzí. Netušila jsem, že to budeš snášet tak špatně,“ řekla jsem, načež se Darren uchechtl.

„Hm, zajímavý, že sis myslela zrovna tohle. Chtělo se mi umřít, ale už je to dobrý. Žiju. Teď už je mi to jedno, Ay. Je mi ukradený, s kým chodíš a tak,“ opáčil, ale já věděla že žárí. Ta jeho bolest z něj vyzařovala jasně jako ta moje. Bohužel on tu mou z nějakého pro mě nejasného důvodu neviděl.

„Takže můžeme být zase přátelé?“ zeptala jsem se, abych si to ověřila. Hned, jak jsem to dořekla se odlepil od té zdi, skoro jako by se od ní odrazil a díval se na mě tak jako ještě nikdy.

„Ne, nemůžeme. Já tě chtěl, chápeš?“ obořil se na mě. Sršela z něj čirá žárlivost, vztek, frustrace a bolest.

„Ale už nechceš, ne? Tak je to v pohodě,“ zmínila jsem tiše, ale Darren se čertil a chvíli zas mlčel. Nenáviděla jsem Dharnalen. Tak strašně jsem jí nenáviděla. Jedna věc je, že mučí mě, ale že ubližuje klukovi, kterého miluju už jí prostě odpustit nemůžu.

„Fajn! Řekněme, že mě to tak ještě úplně nepřešlo. Možná to vím dva měsíce, ale stejně jsem to ještě nerozdýchal,“ přiznal a díval se na mě naštvaně, smutně a zklamaně zároveň. Možná mi to vůbec neměl v plánu říkat.

„Darrene, takhle jsem to nechtěla. Prostě Eldarn...” začala jsem a on mi do toho okamžitě skočil.

„Prostě Eldarn, co? Chodíš s ním jen proto, abys mě naštvala?“ vyjel na mě.

„Ne... já Eldarna mám ráda,“ řekla jsem a Darren podezíravě přivřel oči. Tohle jsem čekala. A čekala jsem i že to bude těžké a bolavé, ale ne tak moc.

„Ráda. Spala jsi s ním?“ zeptal se a já se zarazila. Na tuhle otázku jsem nebyla připravená, ačkoli jsem čekala, že přijde. „Ne, neodpovídej na to,“ řekl zoufale. „Nechci to slyšet,“ dodal.

„Mám ho ráda a myslela jsem, že láska přijde časem. Teda doufala jsem v to,“ dodala jsem. Darren na mě nechápavě zíral a Eldarn nás už sledoval zpovzdálí.

„Přijde časem? Proč když jsi měla mě? To zní spíš jako bys byla zoufalá, že s ním musíš být. Občas tě nechápu. Mohlas být se mnou. U mě bys nemusela čekat až něco přijde časem, milovalas mě. Nechápu proč sis ho vybrala místo mě. Fakt mi to nejde do hlavy. Máš ho radši než mě?“ zeptal se žárlivě.

„Ne,“ odpověděla jsem mu upřímně.

„Tak proč, sakra!? Nechápu to, podle mě se jen snažíš potlačovat, co oba dobře víme. Ale teď ti došlo, že on není já. Nezajímáš ho tolik jako mě... a asi bys už měla jít, ať nemáš problémy,“ řekl a pohledem naznačoval, že je tam můj kluk.

Snažila jsem se říct, že ho miluju a chci být s ním, ale vypadlo ze mně jen: „Nesnáším tě!“ Darren vytřeštil oči.

„Cože?“ vykřikl šokovaně. „Lžeš sama sobě. Zase. Pořád. Nechápu proč, ale... já ti to dokážu,“ zašeptal a udělal ke mně další krok. Stál u mě tak blízko, že mě to silně provokovalo a on to moc dobře věděl.

Na něco takového jsem taky nebyla připravená. Pak se ke mně ještě naklonil a díval se mi do očí. Jeho rty byly tak blízko jen je políbit. Takhle u mě stál, aniž by na mě sáhl, dokud jsem se nezačala zase chvět a toužit po tom, aby se mě dotkl. Moje srdce tlouklo o sto šest a já myslela jen na to, jak moc bych chtěla, aby mě políbil.

„Vidíš? Pořád mě chceš. Není těžký to uhodnout, když vidím jak moc mě chceš políbit... jak moc chceš, abych se tě dotýkal,“ šeptal mi do ucha, až mi po těle zas vyběhla husí kůže.

„Nechod', prosím,“ škemrla jsem tiše a on se vítězně pousmál. Žrala jsem ty jeho výrazy ať už byly namyšlené, samolibé a arogantní sebevíc.

„Vždyť to říkám. Ale smůla, jsi zadaná, Heartová,“ řekl striktně a odtáhl se ode mě.

„Darrene...“ zašeptala jsem rozpačitě.

„Ano?“ ozval se a netrpělivě čekal, co mu řeknu. Snažila jsem se dát dohromady větu, kterou by mi Dharnalen nemusela upravit. Byla to zoufalá snaha o to, dostat se k němu zpátky. Vysvětlit mu o co jde a omluvit se mu, ale to byl nadlidský výkon. Zvláště s tím démonem v mojí duši, který svou Sha-magií prorostl i do mé hlavy.

„Já tě mám moc ráda. Vlastně tě mám ráda asi víc, než bych si přála a hrozně se mi po tobě stýskalo,“ přiznala jsem a on se pousmál.

„Já vím, že jo,“ řekl tiše a ještě se ode mě vzdálil. Eldarn totiž vypadal, že zuřivostí pukne. Ne, že by se Darren bál se s ním poprat, ale zřejmě mu to momentálně za to nestálo.

„A jak víc?“ vyzvídal. Moc dobře věděl, jak moc ho mám ráda, jen se to ze mně snažil dostat, ale to přes Dharnalen vůbec nebylo jednoduché a taky, i kdyby mě nechala mu to přiznat, zakázala by mi se podle toho chovat, a to jsem nemohla dopustit.

„Cítím takové šimrání, když jsem s tebou,“ přiznala jsem mu a on se na mě radostně pousmál.

„Možná jsem na tebe neměl tolik tláčit. Nebyla to soutěž,“ zmínil najednou a už i trochu přívětivějším tónem.

„O čem to mluvíš?“ zeptala jsem se nechápavě.

„Byl jsem u toho, protože jsem ti chtěl říct, že tě chci mnohem dřív než on, ale ty jsi nevěnovala ničemu pozornost jen jemu, a proto mě předběhl. Myslel jsem, že jsme někde jinde, ale ty jsi to pak úplně utnula, a tak mi došlo že mě prostě už nechceš.

Že to bylo možná jenom chvilkový pomatení, když jsi musela být se mnou sama někde v mrazu. A že jsme vlastně dlouho po tom spolu vůbec nebyli a ani jsme spolu nemluvili. Jen těch pár dopisů, kde mi přišlo, že to mezi námi nějak slábne... Z tvoji strany teda. Už je to vlastně jedno,“ dodal a já na něj zírala jako puk.

„Chtěl jsi mi něco říct, že jo? Pamatuju si ten večer,“ zmínila jsem.

„Jo, ale už nechci. Teď jsem docela zvědavěj, co uděláš s tím šimráním, víš vůbec co to znamená?“ zeptal se a lehce mě ťuknul prstem do břicha. *Jasně, že to vím. Znamená to, že tě chci, Darrene. Že tě miluju a že je mi s tebou krásně.*

„Chci, aby ti motýlci chcípli a my byli zase přátelé. Cítím se hrozně když je cítím a chodím s Eldarnem,“ řekla jsem necitlivě.

„Prosím, Dharnalen, prosím,“ škemrala jsem.

„Nepros, na Darrena zapomeň,“ dodala striktně. „Čím víc na to budeš tláčit, tím to bude horší. Ničíš si váš vztah sama,“ upozornila mě.

„Chceš je zabít?“ Divil se tomu, co jsem řekla a Dharnalen mě přiměla, abych přikývla. „V tom případě se spolu nebudeme dál vídat. Je to ztráta času. Nejsme nic, už ani přátelé. Nechápu, co po mě teda chceš,“ dodal suverénně.

„Nevím, jestli je chci tak úplně zabít,“ zmínila jsem a Dharnalen se uvnitř mé hlavy zasmála.

Darren se na mě podíval jako na cvoka. „Ty nevíš jestli mě chceš? Občas mluvíš zmateně. Nejdřív řekneš tohle, pak zase tamto. Nechápu tě,“ zmínil a já přikývla.

„*Nech mě být!!!*“ ječela jsem na ní. Nevěděla jsem, co na to říct, a tak jsem raději mlčela. Darren smutně vydechl.

„Řeknu ti to takhle. Cítíš se hrozně, protože to lechtání s ním nemáš,“ objasnil. *Jasně, že ne, když miluju tebe, ty troubo.*

„Chtěla bych, aby to bylo přesně jako dřív. Nebo, aby to dopadlo jinak,“ řekla jsem opatrně, aby mě Eldarn neslyšel a aby to nevadilo Dharnalen a zároveň jsem Darrenovi dala náповědu.

„Tak se s tím idiotem rozejdi ať můžeme nakrmit ty tvoje motýly v břiše. Já tě pořád chci,“ dodal a odkrácel pryč. Mě se ulevilo. Při představě, že bych ho měla ztratit úplně, mi bylo zle. *Pořád mě chce? No jo, ale jak to udělat, aby pochopil, že za mě mluví ta příšerná démonice?*

„Nijak,“ řekla a zákeřně se smála. *Ach jo.* Musela jsem si opakovat, co řekl. Musím uznat, že mě celkem vzrušuje, jak se mnou mluví.

Hned, jak Darren odešel, nalepil se na mě zase Eldarn. Jen jsem protočila očima. Měla jsem ho dost. Neustále za mnou lezl a vyzvídal. Žárlil a chtěl být se mnou. „Co jste řešili?“ vyzvídal, ale mě to jeho chování lezlo na nervy, a tak jsem mu odsekávala.

„Nic zajímavého,“ odpověděla jsem stroze a chtěla jsem odejít.

„Počkej, já myslel, že budeme dneska spolu,“ připomněl a usmál se na mě. Já se na něj neusmála nazpátek. Já vím, že se říká, že chlapa nestačí jen trknout, aby něco pochopil, ale tady je snad zřejmé, že o něj nestojím, ne? Jak víc bych to měla už dávat najevo?

„Dnes ne, mám nějakou práci,“ opáčila jsem a Eldarn smutně vydechl.

„Pořád něco děláš, už jsme spolu dlouho nebyli přes noc... víš jak myslím,“ připomněl mi. Ano. Celkem měsíc. Bylo mi to nepříjemné, protože se mi pořád do hlavy dostával Darren. Od mého poprvé, což jsem naivně věřila, že mě Dharnalen přestane ovládat a uvědomila si, že Eldarn nikdy nebude jako Darren.

„Necháme to na zítra,“ řekla jsem, zamávala jsem mu a šla jsem hledat Sáru.

Sára si hrála s wergony a chtěla si na tajnáka zapálit u stájí. A tak si vlezla za stáj číslo 2, vyndala si z krabičky cigaretu a zapálila si. Hned na to přišel Darren za Kinnarou. „Čauky,“ řekl a s úsměvem ve tváři jí letmo objal.

Ona si automaticky stoupla na špičky a poplácala ho přátelsky po zádech. „Čauky,“ odpověděla.

Darren se natáhl k její cigaretě a bez dovolení si z ní potáhl, než jí vrátil zpátky do ruky. „Od kdy kouříš?“ zeptala se celkem zaskočeně, když ho viděla si potáhnout bez kuckání.

„Od kdy kouříš ty?“ zeptal se a vydechl oblak kouře.

„Od té doby, co se se mnou Wade rozešel, tak kouřím sama,“ přiznala.

„Já nekouřím, jen jsem nechtěl trhat partu,“ zmínil a pustil Kinnaru ven ze stáje. Sára se na něj chvíli mlčky dívala, potom prolomila ledy.

„Viděla jsem tě s ní na chodbě. Co ti řekla?“ vyzvídala.

„Já jí nechápu, Sáro. Myslím, že je s tím blbem nešťastná. Chce mě, ale prostě mi pořád říká pravý opak,“ stěžoval si. Sára se zarazila, ale snažila se dodržet svůj slib, který mi dala.

„To je celá Ay. Trvalo jí to do Vánoc, než vůbec přiznala, že tě má ráda. A teď to zase popírá,“ dodala.

„No víš, myslím, že to nepopírá. Vlastně to dává dost jasně najevo. Jen je to celý nějaký divný,“ zmínil.

Sára se zamračila. „Nikdy tu holku nepochopím,“ zašeptala a šla na dračí hygienu. Já jsem se zatím úspěšně zbavila Eldarna a mířila jsem si to za Sárou. Vběhla jsem na hřiště, kde už si povídala s Darrenem jako obvykle u čištění draků. *Ten je ale rychlý. Buď trénuje, nebo drbe se Sárou.*

„Sáro!“ volala jsem na ní a Darren jen zakroutil očima, že mě zase vidí.

„Asi chcípnu,“ zmínil suše.

„Dýchej. Je to jenom Ay,“ uklidňovala ho. „Co vlastně říkála?“ vyslýchala ho, než bude muset jít za mnou.

„Mlela něco o motýlech. Každopádně je pěkně divná a neví co chce,“ svěřil se a Sára se na něj jen usmála.

„Měl bys s ní zase komunikovat, podle mě jí to s tím Eldarnem dlouho nevydrží. Hrozně jí totiž leze na nervy. A taky jsem si všimla, že... je nějaká jiná,“ vyzradila mu. „Ale ode mě to nemáš!“ dodala a omývala draka houbou. „Drž, máš tu bláto,“ řekla protestujícímu wergonovi, který na ní vrčel. Darren se na ní pořád zamlkle díval a měl takový lehký úsměv ve tváři.

„Hm, za to jsem na ní našťavaný. Vybrala si jeho radši než mě a dělala to s ním. Měla být moje. To bylo řečí o tom, že jsem nadržovaný prase a že chci jen sex. Já na ní čekal a ona se od něj nechala... no dala mu svoje panenství. A to mělo být moje!“ vztekal se a sedl si vedle Sáry na trávu.

„Tak to máte asi oba smůlu, protože když to nepřejdeš, tak už jí mít nebudeš nikdy. A co se týče toho sexu, to ode mě nemáš, nebo nás oba zabije!“ dodala a vylila na draka celý kýbl s vodou. Drak se oklepal a pocákal Darrena od hlavy až k patě. Ten si jen otráveně povzděchl a podíval se zpátky na Sárú, jako by ho to dračí namočení ani trochu nezaskočilo.

„Hm, fajn udělám to. Ale je to ponižující, ona mě taky chce,“ řekl našťavaně. Sára na to nereagovala. Svůj úkol už splnila a tím to pro zatím haslo.

„Jen tak mimochodem, Eldarn to z ní dostal,“ práskla na mě a Darren se na ní nevěřicně díval.

„Cože?“ vyzvídal.

„Řekla mu, že neví, co k tobě cítí na otázku, jestli tě miluje. To se nepovedlo ani mě,“ zmínila a zahihňala se. Teď mu lhala, ale já jí o to v podstatě prosila a ona měla improvizaci v krvi. Tak nějak jsem doufala, že se o to postará, když jsem jí sdělovala to tajemství. Trochu kalkulativní, přiznávám, ale udělala bych cokoli pro to, abych se k němu dostala.

„Teda, to je úplně nabitý citem,“ frknul Darren syrově.

„Tak na Ay je to velký vyznání lásky, nemyslíš? Kdysi o tobě mluvila jako o idiotovi, skřetovi, hňupovi, blbounovi a derionským moulovi. A pak o tobě nechtěla slyšet jediný slovo, a pak jak jste byli spolu sami na Vánoce... podle mě tě miluje,“ dodala a přivedla druhého draka k omytí.

„Ona je tak strašně pitomá, a to na ní tolik miluju, ale dlouho už to nevydržím,“ řekl, vzal hadr a začal sušit už Sárú omyté draky. Já jsem pořád čekala, až se přestanou vykecávat a ona za mnou přijde.

Oba věděli, že se k těm nestvůrám ani nepřiblížím, a tak toho využívali. Ale neslyšela jsem vůbec nic, protože ten mizera používal zvukotěsná kouzla. Jak já na něm miluju, jak je chytrý, mazaný a drzý. *Sakra, zabijte mě někdo!!*

Pak se u mě zjevila zrovna, když jsem se na chvíli zamyslela a přistihla jsem se, že se koušu do rtu u toho zírání na něj. „Copak?“ zeptala se mile a akorát uklízela nesežrané zbytky masa do kýble.

„Eldarn by se mnou chtěl strávit zase noc, ale já nechci,“ přiznala jsem jí smutně.

„Jsi úplně natvrdlá. Místo toho, aby ses s ním rozešla a byla s tím, koho máš ráda, tak budeš radši s Eldarnem a myslet na Darrena. Jak dlouho to chceš ještě vydržet?“ řekla a klepala si na čelo.

„Já nevím jak. Nechci mu ublížit. A navíc jsem mu to na zítra slíbila, musím to dodržet. A nejsem natvrdlá, vím co chci, jen to není tak jednoduché,“ zmínila jsem sklesle.

„Už zase tohle? Ach jo, já to nechápu. Ale ať už je to sebekomplikovanější, aspoň se s ním rozejdi. Ublížuješ tím všem. Každá noc, která není s Darrenem je pro něj smutná, pro tebe trauma a pro Eldarna podraz. Není to správný,“ řekla zkušeně.

„Jenže já s ním být nemůžu,“ fňukala jsem. Zřejmě jí moje odpověď překvapila, protože se na mě se zájmem otočila a tak prozíravě se podívala.

„Proč ne?“ zeptala se hned na to.

„Opovaž se ceknout!“ sykla na mě Dharnalen.

„Protože se k sobě nehodíme,“ opáčila jsem. Sára se rozesmála.

„Ale hodíte, Ay. Hodíte se k sobě úplně moc. Neznám nikoho, kdo by se k sobě hodil víc než vy dva,“ komentovala a já zavrtěla hlavou.

„Prostě to nejde,“ prskla jsem na ní. Ale Sára už mi na to neměla co říct, jen zavrtěla hlavou, jako že jsem cvok a odešla krmit wergony.

„Tohle jsi říkat nemusela! Vypadám jako idiot,“ okřikla jsem Dharnalen, která se mi zase jen posmívala.

„Čím dřív se zbavíš té lásky, tím dřív budeš zase působit normálně. Přestaň mi odporovat a uvidíš, že ho to přejde,“ dodala.

„Přejde? To já právě nechci, aby ho to přešlo. Chci s ním prožívat ty hezké chvílky, když už se oba máme rádi. Proč mě o to chceš připravit? Proč chceš, abych nikdy nepoznala lásku?“ vztekala jsem se.

„Věř, že o to mi nejde. A uvidíme, jak moc tě miluje,“ dodala.

„Jsi příšerná, slíbila jsi, že když se s Eldarnem vyspím, že mi dáš pokoj,“ připomněla jsem.

„Jo, ale to jsem si myslela, že tě Darren pošle do háje. Ještě musíš vydržet pár souloží s Eldarnem, než si Darren uvědomí, že jsi ztráta času,“ komentovala.

„Já s ním už spát nebudu!! A odmítám si nechat od tebe ničit život. Přijdu na to, jak se tě zbavit. Očerním svou duši,“ prohlásila jsem a Dharnalen se zasmála.

„Kvůli lásce k Darrenovi zničíš vlastní duši? Ty jsi ale pitomá. Navíc ti to nikdy nedovolím. Tak co tam máš dál?“ pokračovala.

„Áááááááááááááááá!“ zaječela jsem zoufale z plných plic, až se na mě Darren se Sárou otočili. „Co na mě čumíte?“ okřikla jsem je a transportovala jsem se do svého pokoje.

„Křičela jako by jí brali na nože. Co jí je?“ zeptal se vyčerpáně Darren a Sára pokrčila rameny.

„To nemám páru,“ odpověděla rozpačitě. Darren se za mnou ještě ohlídl a zamyslel se.

„Vypadalo to vážně. Něco jí možná trápí,“ zmínil.

„Asi. Ale nevím jak jí pomoci, když mi nic neřekne,“ zahuhlala. „Počkej a nemůže jí ničit ten démon?“ spekulovala. Darren se na ní zaujatě podíval a zamyslel se, ale pak zavrtěl hlavou.

„Nevím jak a proč. Dohodly se a zničily Dargedona. Proč by jí škodila?“ odpověděl.

„Právě proto, něco jí dluží, Darrene,“ napadlo jí a Darren se polekal.

„Myslíš jako, že nemá svobodnou vůli?“ zeptal se a Sára pokrčila rameny.

„Možný je všechno,“ opáčila.

„To by leccos vysvětlovalo. Ale i kdyby to byla pravda, co se s tím dá dělat? Navíc, proč by jí mučila zrovna takovou blbinou?“ zeptal se a ona zase pokrčila rameny.

„Možná proto, že pro ní znamená mnohem víc, než si myslíme,“ spekulovala a Darren se pousmál.

„Tomu nevěřím,“ dodal.

Já jsem to ale nechtěla vzdát. Neustále jsem vymýšlela alternativy, jak přežít Dharnalen a její mučení, naivně jsem si myslela, že se do Eldarna časem zamiluju. Že když se mi někdo líbí, že to k tomu je už jen krůček. Ale nebylo tomu tak.

Eldarn se mi právě úplně přestal líbit. A to jenom proto, že jsem znala někoho, kdo byl pro mě dokonalý. A nešlo nic. Čím víc jsem se uklidňovala, a čím víc jsem se o to snažila, tím víc jsem chtěla, aby byl Eldarn jako Darren.

Dokonce jsem ho taky pořád o prázdninách nutila, aby mi říkal Heartová. Což je divný, protože to naprosto nesnáším, ale současně mě to i hrozně vzrušuje. Jenže to nebylo ono.

Od Darrena to zní možná sexy, ale od Eldarna moc formálně. A nakonec jsem si připadala hrozně špatně, že miluju někoho, kdo není můj přítel. A taky protože nesnáším nevěry a s Darrenem bych klidně byla Eldarnovi nevěrná a taky jsem, každou noc, když na něj myslím za což se mi Dharnalen směje.

A zatímco já jsem byla pro Sárů s Darrenem tvrdohlavá a zanedbávala jsem svého přítele, Darren to opět nevzdal, protože měl v povaze bojovat, a to já jsem na něm žrala.

Spolknul svou hrdost a dal na radu Sáry. Znovu se se mnou chtěl bavit, jako za starých časů. A na to, že mě trochu víc provokoval a snažil se mě získat zpátky, tak se mě vůbec nesnažil dotýkat, respektoval, že jsem tedy zadaná. Jen fyzicky, protože jinak mi pořád domlouval, ať se s ním rozejdu a podobně.

Kdybych mu nedávala pořád ty naděje, možná by to už vzdal, ale já musela. A celkově ta jeho trpělivost se mnou byla neuvěřitelná. Možná jí měl větší než já. Nevím, jestli bych to nevzdala, kdyby naše role byly prohozené.

Sára se nás oba snažila dát dohromady jak mohla a Eldarn příšerně žárlil. Žárlil ještě víc než Darren na něj. Ale asi to bylo logické, protože Darren věděl, že mě má mnohem víc než Eldarn.

A pak se to stalo. Vodítko prasklo a Dharnalen mě přestala ovládat. Ne tedy úplně, ale už jsem se cítila svobodnější. Nevím proč, možná už jí Eldarn začal nudit taky a ona věděla, že s Darrenem bude zábava?

Nicméně jsem věděla, že na to od teď musím opatrně a velmi rychle, aby mi v tom zase nějak nezabránila. A tak jsme se scházeli čím dál tím víc a trávili jsme spolu všechny možné chvíle. A vzhledem k tomu, že jsem ho nechala se mnou flirtovat a flirtovala jsem s ním taky, tak to asi vydrželo tak dlouho.

Ale už mu začínalo vadit, že jsem se ještě nedokopala k tomu, abych se s Eldarnem rozešla. Začínal na mě tlačit a nejen podvědomě. Prosil mě a škemral. Nenápadně, ale škemral. Kdyby jen věděl, že mě vůbec nemusí přemlouvat. Že kdybych mohla skočila bych po něm už tenkrát, když jsem se podívala do těch jeho modrých očí. Hned po tom, co ho opustil Dargedon.

Jednoho dne se Darren poflakoval ve společenské místnosti čtvrtáků, četl si nějakou knihu a u toho poslouchal mp3ku, kterou dostal od Sáry. Netušila jsem, že je Darren na rap rock, nu metal a bůh ví, co ta skupina byla vlastně zač.

Vedle něj si sedla Alyssa a dívala se na něj, jak se učí. Takhle se obvykle dívá na Wada Shadowwalkera, ale ten jí nejspíš už zase poslal do háje. Naproti němu seděly několik minut i Kara s Cyntií a nábožně se na něho dívaly. Darren tomu nevěnoval pozornost, protože byl začtený v ději a celkově byl i zvyklý, že na něj dívky občas takhle zírají.

On se neučil, ale četl si knihu o princezně Cinnamoně, která byla velmi mocná derionská čarodějka a Darrenovi velice připomínala mě. Rád si tuhle knihu četl, když měl volno, aby si mohl představovat, že je se mnou. Taky si občas maloval do deníku a pomocí své magie přiměl postavičky k životu. Jednou si mě dokonce namaloval na kouzelný papír a když mu bylo smutno, oživil tuto bytost. Říkal jí Srdíčko.

Já nejsem ta pravá osoba, která by o tomhle měla mluvit, protože o tom vlastně ani nevím, ale Wade s Earthanem na tu jeho tajnou holku přišli a týden v kuse se mu posmívali, jaký je to zamilovaný trouba. Kdybych to jen tušila. Chudáček můj zamilovaný.

„Darrene, nepůjdeš se se mnou večer projít?“ zeptala se Alyssa a Darren přikývl.

„Hm, to zní dobře,“ zamumlal, aniž by jí vnímal. Alyssa se spokojeně zaculila a za doprovodu žárlivých pohledů svých spolužaček odešla někam pryč.

„Darrene, máme pro tebe dárečky,“ zmínily jeho spolužačky a podávaly mu zabalené balíčky s růžovými mašlemi.

„Co je to?“ zeptal se, aniž by odtrhl oči od knížky.

„Je Valentýn, chtěly jsme ti udělat radost něčím sladkým,“ řekla Kara a usmívala se na něj.

„Dík, ale já sladký moc nejím. Mám rád svoje tělo, víš? A ty bys toho taky neměla jíst tolik, zvracení po každém jídle kazí zuby,“ prohlásil suše a vrátil jí růžovou věcičku zpátky do ruky.

Občas byl dost kousavý, ironický a sarkastický. Jo a smysl pro cynismus mu taky nechyběl. Nejspíš to pochytil od Wada Shadowwalkera, ten byl taky takový. Ale ten už byl vyšší level. Jeho sarkasmus a cynismus neměl hranic.

Kara na něj koukala smutně, ale mnohem víc jí štlval fakt, že do něj nedostala nápoj lásky, který pro něj namíchala. Ale ten by si Darren stejně nedal, protože to není takový idiot. Na Valentýna si dává velký pozor, protože ví, jaké dokážou být ženy.

Nikoho si ani nevšiml, s nikým skoro nekomunikoval. Nic ho neodradilo od čtení, kromě jeho kamaráda Wada Shadowwalkera. Darren hned jak přišel zaklapl knihu a vyndal z uší sluchátka, protože už byl skoro čas na naší odpolední schůzku.

Wade ho štípl provokativně do ucha. „Co děláš, idiote?“ syknul na něj Darren podrážděně.

„Pojď, kámo. Půjdeme si zatrénovat, co říkáš?“ navrhnul, ale Darrenovi se nechtělo. Venku bylo totiž sychravo a ještě ke všemu slíbil, že se za chvíli sejdeme ve věži. No a já byla pro něj prioritní a on pro mě samozřejmě taky.

„Nejdu. Mám něco důležitějšího na práci,“ odpověděl a zvedl se z gauče. Wade na něj překvapeně koukal a nechal ho odejít – nic neříkal. Tedy ne jemu. Když kolem něj prošla Alyssa, zastavil jí tím, že jí chytl za ruku, přitáhl si ji k sobě a probodával jí intenzivním pohledem do očí.

Ta zazmatkovala, věděla moc dobře, proč se na ní Wade zlobí. On věděl všechno, když chtěl. Třeba i to, že pozvala Darrena ven. Nicméně ani jeden neřekl jediného slova a ani nepřerušili oční kontakt. Během dvaceti sekund, co si zírali do očí, jí s lehkým trhnutím pustil, čímž jí dal najevo, že ho nemá provokovat a odešel.

Já jsem na Darrena čekala na schodech a přemýšlela jsem o všem možným, než se zjevil. Třeba o tom, jak se Eldarn snažil být jako on až mi to přišlo trapné a spíš mě to odpuzovalo. Nejen, že jsem už při jeho prvním pokusu zjistila, že to nejde, ale přišlo mi jeho chování spíš hloupé a odpudivé, a to mě zase lákalo k Darrenovi o to víc.

Darren se mu hrozně smál, když si toho všiml. Věděl, že mě to posílá rovnou do jeho náruče. Jenže se neodvážil nic udělat, dokud bych si o to sama neřekla. A já si neřekla, i když jsem chtěla – nemohla jsem přece Eldarnovi ublížit.

Plánovala jsem, že se s ním rozejdu, ale nebylo to tak snadné, jak všichni říkali. On mi dával denně najevo, jak je šťastný a jak se bojí, že o mě přijde. Vím, když je ve vztahu jen jeden šťastný, nemá to cenu. Ale já ho nechtěla ranit.

A když už jsem se k tomu odhodlala, pomalu jsem zjišťovala, že na to nebude nikdy vhodná doba. Nej dřív to byly Vánoce a pak Nový rok, později měl narozeniny

a teď byl Valentýn. Už jsem ztrácela naději a výmluvy, proč nemám věčně čas, přitom jsem ho všechen trávila schovaná s Darrenem ve věži.

„Darrene,“ zašeptala jsem a věnovala jsem mu svůj vřelý úsměv, když jsem ho viděla přicházet.

„Heartová,“ oslovil mě sebevědomě a sedl si vedle mě do těsné blízkosti. Tomu byste nevěřili, co to se mnou dělá, když mě takhle osloví. „Co je? Co se tak ksichtíš?“ zeptal se a natáhl si své dlouhé nohy o schod níž. Lehce se mu i povytáhlo tričko a já zahlédla gumu od jeho spodního prádla. Rychle jsem zavřela oči. Měla jsem chuť na něj skočit, ale věděla jsem, že by mi to Dharnalen překazila a bylo by to všechno jen horší.

„Můžeš se přede mnou přestat takhle protahovat?“ okřikla jsem ho a se pousmál.

„Myslíš takhle? Vzrušuje tě to nebo co?“ zeptal se, protáhl se ještě víc a provokativně se na mě díval. Moje srdce dělalo kotrmelce. „Hm, takže jo,“ opáčil a pousmál se. „No víš, kdybys nebyla zadaná, dal bych ti teď pusu. A nejen takovou obyčejnou, ale tu s jazykem, jak máš ráda,“ šeptal. Pro lásku boží, nic jsem nechtěla víc.

Výmluva typu Eldarn na něj zatím platí, ale na jak dlouho? Až se s Eldarnem rozejdu, už by nám nemělo nic stát v cestě. Z jeho pohledu. Co mám dělat? „Nemůžu se s ním rozejít na Valentýna a vrhnout se na tebe,“ zmínila jsem a on se zakřenil.

„Vrhnout se na mě, jo? Takže už seš si teda jistá, že mě chceš? Koukám, že nad tím přemýšlíš,“ pokračoval a tvářil se spokojeně. Potom se ke mně naklonil, palcem se něžně dotýkal mých rtů a jemně je pohládl. Byl u mě obličejem tak blízko, že jsem cítila jeho mentolovou žvýkačku. Začala jsem zhluboka dýchat a chvět se touhou.

„Kdybys byla moje, dělal bych ti dobře každou noc. Rozmazloval bych tě, líbal bych tě všude po tom tvém roztouženém těle a šukal bych tě dokud bys nekríčela moje jméno, Heartová,“ šeptal mi do ucha. Stáhla se mi děloha a zastavil se mi dech z toho, co právě řekl. Byla jsem tak vzrušená, že jsem nemohla skoro ani dýchat. Vážně teď řekl to slovo na š?

„To zní krásně, co?“ zmínila Dharnalen. „Tak to udělej. Přitáhni si ho k sobě za to volný triko a konečně mu dej pusu. Poval ho na ty schody a vrhni se na něj. Přesně tak, jak si představuješ. Vždyť víš jak je líbání s ním krásný. Máš pocit, že jsi svobodná a šťastná. Čert vem Eldarna. Darren je hezčí. Ty hebký vlasy a roztomilá tvářička, ty nádherně modré oči. Oh... tolik ti tu zamilovanost závidím,“ pokračovala a já myslela, že se zblázním.

Darren si mě mlčky prohlížel. „Jsi vážně tak spokojená, jak se tváříš? Vážně ti stačí si to jenom představovat? Víím, že mě chceš, máš husí kůži po celém krku. Rozejdi se s ním a jsem jenom tvůj. A klidně ti to ukážu už dneska večer. Nebo teď, stačí říct. Pokud jde o mě, můžeš mít všechno, srdíčko moje,“ pokračoval a jemně se dotýkal prstem mého krku, po kterém sjížděl níž až k mému srdci. Spíš bych ale tipovala, že ho zajímalo mé prso.

Nemohla jsem mluvit. Byla jsem z toho naprosto šokovaná. Faktem je, že od poslední v tom svádění celkem přitvrdil. Zarytě jsem mlčela, zatímco on klouzal prstem po mém těle a spokojeně se culil. Nešlo si nevšimnout, jak moc se mi to líbí.

Ale hlavně, neměla jsem ani trochu vůle ho odstrčit. Tolik jsem si tu jeho náklonnost užívala.

„Kdybys jenom věděla, co se mnou děláš, Heartová. Jsem z tebe úplně tvrděj,“ zašeptal. „Zase,“ dodal a položil si mojí ruku na svůj rozkrok. Vytřeštila jsem oči. Tohle bylo poprvé, co něco takového udělal. Ale ani jsem se nehnula. Dharnalen mě v rámci mučení nechala chvíli být. Asi byla celkem zvědavá, co udělám. Sama jsem nevěděla co dělám. *Ach bože...*

„Jo, klidně si s ním hraj,“ dodal tiše a přitlačil mou ruku víc ke svému rozkroku. Musím uznat, že s tím sváděním o dost přidal. Už mi nepříjde tak nevinný jako dřív.

Už jsem to nemohla vydržet a ucukla jsem. „No tak, neprovokuj mě!“ okřikla jsem ho.

„Nebo, co? Nedokázala by ses ode mě udržet dál?“ pokoušel mě a pořád mě provokoval, aniž by se mezi námi vážně něco odehrálo. „Víš, co mám já a on ne?“ řekl hrdě z ničeho nic.

„Co?“ zeptala jsem se.

„Jsem derion a můžu ti to udělat ve snech, kdybys mi to dovolila. A on se to nikdy nedozví,“ zašeptal mi do ucha a pořád mě intenzivně sváděl. Poslední dobou mi dával samé nemravné návrhy. Už se přede mnou nebál mluvit o sexu na rovinu. Hrozně mě bralo jak se mnou mluví a on to moc dobře věděl.

„To už je nevěra, Darrene!“ upozornila jsem ho, ale při té představě jsem se cítila velmi vzrušená.

„Technicky vzato není,“ mrknul na mě. *Bože, tohle je vážně utrpení.* Nevěděla jsem, že po někom dokážu někdy tolik toužit.

„Neměli bychom se dál stýkat, ne dokud se neodhodlám se s ním rozejít,“ řekla jsem vážně a on se mě tedy přestal dotýkat.

„Toho se nikdy nedočkám,“ prohlásil otráveně a podíval se na chvíli dolů na své boty. Celkem mě mrzelo, že už toho nechal. „Dneska je Valentýn. Co ti dal tvůj milovník?“ vyzvídál. Znělo to jako by ho chtěl načapat na čemkoli, aby mi mohl dokázat, že on by byl lepší.

„Nevím, ale vím, co mi dáš ty,“ zmínila jsem s úsměvem ve tváři. On se na mě tak podíval.

„Copak?“ zeptal se a pinknul mě prstem do nosu.

„Poko,“ odpověděla jsem mu mile a zvedla jsem se, že odejdu. Darren se taky zvedl a stoupl si těsně přede mě, aby mi zatarasil cestu.

„Dobře, ale abys věděla jsou to neskutečný muka tě mít jen psychicky, Ay,“ řekl a dal mi do ruky malý dárek.

„Nepovídej,“ dodala jsem suše a vzala jsem si od něj dárek do ruky.

„Už ti dám pokoj. DNESKA. Ale kdybys chtěla nějaký vzrušení před tím, než půjdeš spát. Ve 12 na našem místě ve snu,“ řekl a mrknul na mě.

„Drzouně!“ křikla jsem na něj. *Vážně mě pozval na rande, když ví, že jsem zadaná?*

„Copak se ti nezdá? Myslím, že bys mi mohla obětovat aspoň jednu snovou pusou, když je ten Valentýn, ne? Máš být s tím, koho miluješ a já momentálně nic víc nechci

než aspoň pusu," prohlásil. „Zatím," dodal a mrknul na mě. Zírala jsem na něj jak puk. „Popřemýšlej o tom, Heartová," řekl ještě a odešel. *Heartová...*

„Copak, že jsi mě nechala zajít tak daleko, už tě nebaví Eldarn?" zeptala jsem se.

„Máš pravdu, je to hrozně nezajímavé týpek. A zjistila jsem, že mě baví cítit to, co cítíš ty a vidět to, co vidíš ty. A navíc se mi ten blondák fakt líbí. Připomíná mi Dargedona, když byl mladý," procedila a já zakroutila očima.

„A jak jistě víš, moje já žije teď v tobě, chci ještě někdy pocítit lásku a ty mi jí dáváš přímo neskutečně. Takže to popoženeme, co říkáš?" zeptala se. Nevěděla jsem co na to říct, a tak jsem raději mlčela. Pro případ, že by to byl nějaký chyták zase. „Dej mi víc a budeš v sedmým nebi," řekla.

„To určitě! Kdybych věděla že tohle provedeš s mojí hlavou a s mým srdcem, nikdy bych ti svou psychiku nesvěřila!" řekla jsem našťavaně. A běžela jsem za Eldarnem. Byla jsem úplně mimo z toho, co se mnou Darren vyváděl, že jsem měla blbě nápady. Třeba jako chtít sex.

„Kde jsi byla?" zeptal se hned, jak jsem si k němu přisedla v knihovně.

„Chci to a hned teď," zašeptala jsem mu do ucha, chytla jsem ho za ruku a táhla jsem ho ven z knihovny.

„Jako sex? Teď hned?" zeptal se překvapeně a já přikývla.

„Jo, teď hned," odpověděla jsem a přemístila jsem se s ním do svého pokoje. Povalila jsem ho na postel a skočila jsem na něj jako kdyby to byl Darren.

„Co blbneš, Ay? Ne, že bych si stěžoval, ale..." prohlásil, zatímco jsem mu strkala jazyk až do krku. Myslela jsem na něj. Jen na něj a na to, co mi před chvílí šeptal do ucha. Víím, měla jsem se s Eldarnem rozejít už kvůli tomu, že miluju Darrena, ale nemohla jsem si pomoci. Byla jsem příšerně nadržovaná a musela jsem se trochu vybit. Tohle se mnou dělal jen on.

Strhávala jsem ze sebe zběsile oblečení a z něho taky. Tiskla jsem k sobě víc a představovala jsem si Darrena, jak se na mě dívá a jak mi šeptá do ucha ty sprostárničky. Taky jsem myslela na to, jak mi položil svou ruku na jeho mužství. Sice přes džíny, ale už jsem to nemohla vydržet.

„Bože, ty jsi šílená," komentoval Eldarn, zatímco jsem se mu dobývala do džín. Věděla jsem, že se s ním vyspat je špatně, ale jak v sobě tu touhu a chtíč teď jinak zabít? A tak jsem v tom pokračovala, sápal jsem se po něm jako divá. Tak, jak bych se nejradši sápal po Darrenovi, kdybych směla a vášnivě jsem ho líbala.

Eldarn se se mnou snažil udržet krok. „Počkej, Ay. Jsi na mě moc rychlá," přiznal, a tak jsem raději zpomalila.

„Promiň," zašeptala jsem sklesle zírajíc na něj, jak na mě šokovaně civí. Trochu mě zklamalo, že na mě není tak nažhavený jako Darren. Toho se stačí dotknout a už je připravený. Možná to byla blbost čekat od Eldarna to stejné. Čekat, že to bude uspokojující. Nikdo nedokáže dokončit to, co on začal. Jedině on.

Eldarn si trochu pomohl sám a pak se na mě usmál. „Teď pojď ke mně," zašeptal mi do ucha a políbil mě. Už to ze mě pomalu vyprchávalo, ale nemohla jsem ho takhle

vzrušit a pak se na něj vykašlat. *Ach jo...* Políbila jsem ho a hrabala jsem se mu ve vlasech. Představovala jsem si je blond'atější a jemnější a...

„Říkej mi Heartová,“ vypadlo ze mě nečekaně i pro mě.

„Cože?“ zarazil se a já věděla, že jsem v pytlí. „Takže takhle to teda je. Děláš si ze mě Darrena. Že jsi byla zase s ním? Tohle jsi přehnal!“ řekl našťvaně, shodil mě ze sebe a začal se oblékat. *Sakra!!*

„Teda řeknu ti, skřčku, že máš občas páru jak lokomotiva. Takhle jsem se ještě nikdy nebavila,“ prohlásila zase Dharnalen.

„Jsem ráda, že máš ze mě srandu,“ zašeptala jsem zoufale.

Darren se procházel s kamarády po hřišti a povídali si. Wade Shadowwalker kouřil jívů a Darren s Earthanem probírali ženský. Tedy konkrétně mě. Už jim detaily nesdělával, ale hodně toho z něho vytáhli.

„Takže už jsi takhle blízko abys jí ojel? Ti to nějak trvá, Darrene,“ zmínil Earthan. Darren zavrtěl hlavou.

„Je hrozně složitá. Na ní člověk potřebuje správnou taktiku a mojí povahu. Dneska už mi na něj i sáhla,“ prohlásil cestou. Kluci se zakřenili a vyměnili si pohledy.

„Fakt? A jak to, že po tobě nevyjela? Je to jediná holka, která z tebe nešílí. Čím to je?“ dodal Earthan.

„Protože z ní šílí on,“ zmínil Wade a zasmál se. Darren protočil očima.

„Haha. Náhodou ze mě šílí. Chtěla to, to já poznám. Jen se drží zpátky kvůli tomu vocasovi ze druháku,“ objasnil a Earthan přikývl.

„Jo ten. Počkej, oni spolu furt chodí jo?“ zeptal se a Darren přikývl.

„Bohužel,“ dodal.

„Takže ti jí přebíral natvrdo? Už není panna, co?“ rýpal do něj Wade. Darren sebou škubnul. Tahle věc ho žrala nejvíc.

„Není. Nejradši bych mu dal do držky,“ procedil skrze zuby.

„To jo, kámo. To se ti nedivím,“ komentoval Wade. Earthan se na Darrena nechápavě podíval.

„Tak mu jí rozbij, idiotovi. Ty vole, být to moje holka, zabil bych ho,“ zmínil a Wade přikývl.

„Jenže ona není a ani nebyla moje holka,“ dodal zamyšleně Darren. V tom se tam zjevila Sára.

„Hej, Darrene!“ zavolala na něj. Darren se k ní otočil, přikývl na pozdrav a pak se podíval hned zpátky na kluky.

„Už půjdu, běžte beze mě. Uvidíme se později,“ řekl a mířil si to za Sárrou, ale Wade se ozval. Konečně.

„Počkej, nemůžu jít s váma?“ zeptal se ho. „Chtěl bych se socializovat a poznat tvoji kámošku,“ opáčil a usmál se na něj. Darren přikývl jako, že to bere na vědomí, ale ne měl v plánu ho teď se Sárrou seznamovat.

„Někdy jindy. Nemusíš být u všeho,“ řekl suverénně a odpálkoval ho.

„Tak to ti nezapomenu,“ řekl Wade uraženě, hodil na něj vražedný pohled a doběhl Earthana. Darren na to nic neříkal a šel Sáře naproti.

„Čau. Proč Wade odešel? Pohádali jste se, nebo se mě bojí?“ zeptala se ho hned, jak se s Darrenem setkali.

„Ani jedno. Vyhnal jsem ho. Chtěl jsem s tebou mluvit o samotě,“ odpověděl.

„Aha,“ zašeptala sklesle. „A něco se snad stalo? Něco s Ay?“ vyzvídala a on přikývl.

„Je to na nic, pořád s ním je. Ale už to vypadá nadějně,“ pochlubil se.

„Copak, sáhla ti na rameno?“ zavtipkovala, načež Darren se srdečně zasmál a zavrtěl hlavou.

„Trochu níž,“ odpověděl nadšeně.

„Na břicho?“ hádala.

„Ještě níž,“ pokračoval a Sára si přikryla šokem ústa.

„Nene!“ vykřikla a její úsměv se jí protáhl od jednoho ucha k druhému. Darren se pousmál nad její reakcí a přikývl.

„No, trochu jsem tomu pomohl, ale neucukla hned. Podle mě už se toho tolik nebojí. Víím, že mě chce, už jen ať ho pošle do háje a je moje,“ radoval se.

„Nechci ti kazit radost, ale před chvílí jsem jí viděla, jak ho někam táhne. Vypadalo to žhavě,“ napráskala a on se usmál. „Čemu se směješ?“ Divila se.

„Je to sice na nic, že na ní zase ten blb sahá, ale jestli ho chtěla, tak to bylo kvůli mně. Akorát jsi mi tím potvrdila, že mě chce,“ objasnil. Sára na něj koukala jako puk.

„Vůbec tě teď nechápu,“ řekla neutrálně.

„Kdo Ay vzrušil tak, že z toho šílí?“ prohlásil sebevědomě a ukázal na sebe. „No já,“ vysvětlil a usmál se.

„Už to slyším, oh, Darrene... teda Eldarne. Říkej mi Heartová!“ vyprskla smíchy. Darren se zamračil.

„Jo máš pravdu, sere mě to. Nechci, aby s ním spala. Příšerně žárlím. Ale tohle bych mu docela přál,“ dodal a ona přikývla. „Přijdeš zítra na závody?“ zeptal se.

„Že se ptáš. Už se nemůžu dočkat. A Ay přijde taky, toho se vůbec neboj,“ řekla a on ji objal.

„Děkuju,“ zašeptal jí do ucha.

„Zítra to vyhraješ. Nemají proti tobě šanci. Jsi nejlepší!“ povzbuzovala ho. Darren pokrčil rameny. V poslední době se jako hvězda necítil.

„No to nevím, ale dík,“ řekl a pak se zase rozešli o trochu rychleji.

„Nechceš se mnou probrat taktiky? Mohla bych ti poradit, jak wergony povzbudit. Víím, že máš s Kinnarou dobrý vztah, ale...“ povídali si cestou ke stájím.

Wade Shadowwalker s Eldarnem se zatím usadili kousek od hřiště na kamenech. Wade vytáhl z batohu láhev s vodou a napil se, jako by strávil víkend na Sahaře. Earthan ho pozoroval, a když vracel zpátky láhev do batohu, zeptal se.

„Ty, Wade? Ty jsi do tý Sáry zabouchlej nebo?“ vyslýchal ho.

„Ne, ježiši. Ses zbláznil? Jen se mi líbí a on je hamoun a nechce mě s ní seznámit,“ opáčil.

„Tak proč se s ní už neseznámíš sám? Normálně nemíváš problém navázat kontakt s nějakou šťabajznou. Tak co je se Sárou jinak? Bojíš se Darrena?“ vyzvídal. Wade se na něj překvapeně podíval.

„Co bych se bál Darrena, prosím tě?“ prohlásil zaskočeně tou jeho otázkou a vyprsknul smíchy.

„Nevím. A mezi tebou a Kim je všechno ok?“ pokračoval.

„Jasně, proč by ne?“ řekl a usmál se, ale Earthan z něj byl lehce zmatený. Protože on o holky projevoval zájem jen když je chtěl dostat. A ten zájem byl jen když byl přímo s nimi, ale aby se takhle zajímal o nějakou u kamaráda, to se ještě nestalo. A už vůbec ne takhle dlouho.

„Jen tak,“ dodal a pak bylo ticho. Wade Shadowwalker se totiž jen tak do ničeho nemíchá. Když už, tak to má vždycky nějaký důvod, a to jeho kamaráda momentálně lehce znepokojovalo.

U večere Eldarn dělал jakoby nic. Možná, že jen nechtěl ukázat před Darrenem, že prohrál, nebo se prostě rozhodl mě mučit, nevím. Každopádně Darren nás oba dost netaktně pozoroval. Díval se, jak mě svou rukou hladí po noze a já cítila, jak to v něm vře. Vřelo to i ve mně. Vadilo mi, že vím, že ho to bolí. Ale raději jsem si všímala jídla.

„Klid, kámo,“ uklidňoval ho Earthan, když si všiml, jak se horkotěžko drží, aby mého přítele nezabil.

„Chci, aby se s ním rozešla a byla se mnou. Co má on a já ne?“ vztekal se a agresivně škrtil vidličku v ruce.

„Nic,“ zmínil Shadowwalker, který seděl u stolu naproti němu vedle Earthana.

„Mám chuť toho idiota sejmout,“ řekl žárlivě a pak se zase otočil zpátky ke svému talíři.

„To jde vidět,“ opáčil Wade a podíval se na Sáru takovým neidentifikovatelným pohledem, který Earthan zaznamenal. Lehce do něj šťouchnul prstem, a když se na něj Wade otočil s pohledem, který by se dal přirovnat k našťavanému lvu, svou otázku na něj si rozmyslel. Wade na Sáru přestal zírat a taky se zaměřil na své jídlo.

„Dej jí něco k Valentýnu, teď máš šanci. Holky tohle žerou,“ poradil nenápadně Wadovi Earthan, ale Wade zavrtěl hlavou. Zcela určitě ho to už napadlo a promyslel to ze všech stránek, ale nakonec si tohle nevybral.

„Dneska je Valentýn, vyčaroval jsem ti růži,“ prohlásil Eldarn a zase se na mě usmál tím jeho typickým úsměvem, na který jsem začínala být alergická. Na ty jeho pitomé rýhy, které se mu vždycky udělaly kolem pusy, směřující od nosu ke koutkům.

Taky jsem ho skoro ani neposlouchala, jen jsem si vzpomněla na ten dosud nerozbalený dárek od Darrena, který jsem nenápadně vytáhla z kapsy z pláště. Eldarn si ho všiml a tvářil se smutně. Už jsem to nemohla vydržet. Ten milostný trojúhelník už mi začínal lézt na nervy.

Dharnalen mě nechávala celkem dlouho v klidu. *Mohla bych toho využít a utéct za Darrenem.* Napadlo mě. „Využij, ale nesmíš s ním spát ani začít chodit. Porušíš mou podmínku a překazím to,“ prohlásila.

„Proč ne? Co to vymýšlíš za šílený pokusy?“ vztekala jsem se a připíchla jsem zuřivě vidličku do ubrousku. Všichni u stolu se na mě nechápavě podívali, ale nereagovala jsem. *Zatracená démonice!* Nejraději bych si očernila duši, abych se jí mohla zbavit.

„Ber, nebo nech být. Taký můžeš zůstat na věky s Eldarnem,“ vyhrožovala a já se podívala na něj a na to, jak mlčky čeká, až mu odpovím. To Darren by se mojí pozornosti už nějak dožadoval, nebo by mi dával najevo, že ho štvu. Ale tenhle? Byl tak oddaný až to bylo otravné. Jako psisko.

„Měli bychom si po večeři promluvit,“ zašeptala jsem mu do ucha a on se polekal. Což by mě nemělo zrovna překvapit.

„Já čekal, že to řekneš. Je v tom Payne, že?“ zeptal se a v tom, co jsem se chystala říct pravdu, Dharnalen se rozhodla mě zase trochu přibrzdit.

„Probereme to po večeři,“ odpověděla jsem s ledovým klidem. On se na mě prudce otočil.

„Proč mě napínáš? Řekni jo, nebo ne?“ tahal ze mě.

„Promluvíme si, až u toho nebude publikum, ano?“ dodala jsem a on tedy přikývl a nechal mě v klidu dojít večeři.

„Dneska ve 12, Heartová. Splním ti každý přání,“ řekl Darren telepaticky.

„Ještě jsme se nerozešli. Nechám to na večer anebo možná na zítra. Žádné tajné schůzky!“ objasnila jsem.

„Já už to do zítřka ale nevydržím. Chci tě,“ dodal.

„Dobře, ve 12 ve snu,“ odpověděla jsem a podívala jsem se nenápadně na něj. Normálně ke mně sedí zády, takže na sebe nemůžeme jen tak nenápadně civět, ale otočil se.

„A bude něco?“ vyzvídal.

„Bude,“ odpověděla jsem a on úplně ztuhnul.

„Jako fakt?“ ujišťoval se. „A co chceš dělat? Máš nějaký speciální touhy?“ vyzvídal.

„Ty jsi fakt idiot, Payne,“ zmínila jsem a on si tak nevinně přikousl ret.

„Miluju, když mi říkáš idiote. Už ať je půlnoc!“ prohlásil nadšeně, ale já už nereagovala.

Pak se ke mně naklonil Eldarn. „Já jsem ti to odpustil. Když mi slíbíš, že se s ním už nebudeš vídat, už se o tom nezmíním,“ řekl mile a usmíval se. *A už je to tady. Ultimátum.*

„To teď nebudeme řešit, Eldarne. Probereme to později, ano?“ odpověděla jsem mu lehce nepřijemným tónem a on přikývl.

„Co do tebe pořád hustíš? Asi mu to vysvětlím po svém!“ ozval se žárlivě Darren. Už jsem toho měla dost.

„Tohle není tvoje starost!“ odsekla jsem.

„Ty jsi moje starost, Heartová. A on se tě už ani nedotkne, jinak mu urazím pazoury!“ prohlásil. *Možná by byl konečně klid. Bože, na co to myslím?* zalekla jsem se.

Wade Whisper se rychle cpal zákusky, aby mohl pryč od stolu. Sára na něj sem tam pokukovala, ale on si jí skoro nevšímal. Až do jistého momentu, kdy se jejich oči střetly na celkem dlouhou vteřinu.

„Co je? Mám někde drobky?“ zeptal se, ale Sára jen rozpačitě zavrtěla hlavou. „Ok,“ zašeptal a pokračoval. Já jsem se akorát zvedala od stolu a následovala jsem Emily ke dveřím. Eldarn zase následoval mě a Sára se naklonila k Wadovi.

„Nepůjdeme si zahulit?“ zeptala se a on úplně ztuhl, protože tohle u Sáry znamenalo jen jedno – mazlení.

„To asi není nejlepší nápad, ne?“ odpověděl klidně, ale nakonec spolu stejně odcházeli s malým odstupem ze sálu. Do toho všeho si při odchodu z jídelny všimla, jak na ní zvláštně civí Wade Shadowwalker od stolu čtvrtáků.

Když mě Darren viděl odcházet s Eldarnem, tak se taky zvedl od stolu, ale za ruku ho chytla Alyssa, což nečekal, a tak na ní jen překvapeně zíral. „Co je?“ zeptal se, protože se ho držela cizí holka. Říkám cizí, ale myslím jiná než já.

„Slíbil jsi mi tu večerní procházku, vzpomínáš?“ připomněla mu a Darren na ní zíral jako z jara, protože si nic takového rozhodně nepamatoval.

„Aha, to si nevzpomínám, ale jestli jsem ti to slíbil, tak asi půjdeme,“ řekl lehce otráveně a nechal mě tedy chtít nechtít odejít ze síně. Shadowwalker na Alyssu hodil další vražedný pohled, ale ona rychle uskočila pohledem zpátky k Darrenovi a usmála se na něj.

„Tak čus zítra,“ řekl Darren, podal oběma klukům pěst na ůknutí a spolu s Alyssou odešel ze sálu. Wade je zamyšleně pozoroval, až dokud je neztratil z dohledu. On celkově často mlčky někoho pozoroval, přemýšlel a když už mluvil, většinou rýpal. Byl vážně dost tajemný a zvláštně temný. A zdálo se, že s každým má nějaké tajné vztahy.

Sára byla zamyšlená. Stála na chodbě vedle Wada Whispera jako pecka a pak sebrala odvahu. „Wade, já...“ začala a on se na ní nešťastně díval, jako by věděl co řekne, ale nebyl si jistý, jestli to chce slyšet a zároveň to slyšet chtěl.

„Pojď si dát toho jointa,“ prohlásil, aby jí umlčel a šel krok před ní. Možná chtěl jen rozvolnit napětí. Sedli si na schodech ve věži a Wade ze slušnosti dámě připálil cigaretku, než zabalil jivu do papírku. Bylo hrobové ticho. Ne jako dřív, kdy si povídali, nebo se po sobě plazili.

„Jsem slyšel, že jsi pořád s tím klukem,“ prohlásil do ticha a slinil papírek od jointa.

„Jo, je to tak. Už je to oficiální,“ odpověděla sklesle.

„Gratuluju,“ řekl a usmál se. Ona se na něj tak podivně podívala a přemýšlela, jak správně zformulovat větu.

„Wade...“ začala, ale zase jí přerušil.

„Taky hulí?“ zeptal se a ona zavrtěla hlavou. „Aha, proto ses ke mně chtěla přidat,“ zašeptal a smutně se pousmál.

„Chybíš mi,“ prohlásila lehce rozpačitě a oba se na sebe podívali. On vypadal, že jí to nevěří, ale chtěl by. A ona vypadala, že ze zoufalství udělá a řekne cokoli, i když to není pravda. Hlavně ani nevěděla, jestli je to pravda, nebo ne. Ohledně Wada měla smíšené pocity. Mátla jí touha a to, že ho má ráda a baví jí s ním trávit čas, ale ani zdaleka k němu necítila to, co k tomu druhému Wadovi.

„Na tenhle typ konverzace nejsem ready, Sáro,“ přiznal. Chvilí bylo zase ticho. Sára přikývla.

„Taky jsem tě viděla s holkou. Před prázdninami,“ zmínila. Wade se pousmál.

„A taky to stálo za houby. Žádná není jako ty. Nikdo není jako ty,“ přiznal a zamilovaně se na ní díval. „Pořád tě miluju a vidíš? Ani nejsem zhulenej, když ti to říkám,“ dodal zoufale.

„Taky tě miluju,“ řekla a on na chvíli ztuhnul. „A říkám ti to aniž bych byla zhulená,“ dodala.

„Ale jsi zadaná,“ připomněl.

„No a? Je mi to jedno,“ zašeptala, udělala k němu krok a naprosto suverénně ho políbila.

„Ne, Sáro, počkej,“ přerušil jí. „To nejde. Už odmítám tajný schůzky, aby to nevěděla tvoje nej kámoška a okolí. Ty si musíš ujasnit co chceš. A vzhledem k tomu, že jsi všem vyslepicila, že máš kluka, hádám, že to teď nebudeš chtít měnit,“ řekl.

„Jestli ti na tom tolik záleží, tak to udělám. Už jsem ti to přece řekla,“ dodala a znovu se chystala ho políbit.

„Chceš se mnou jenom spát, a nechceš mě vidět s jinou, protože na Christinu žárlíš. A taky nechceš být sama, v Derionu kluka nemáš. Řekla bys cokoli. Ale takhle to nefunguje. Já ti to nevěřím, a zvlášť když vidím, jak vážně bereš vztahy. Věřím, že mě máš ráda, ale nemiluješ mě,“ dodal a vstával.

Sára zazmatkovala. „Kam jdeš? Neodcházej, prosím, Wade!“ volala zoufale. On se k ní nakonec ještě otočil a povzdychl si.

„Bylo mi hrozně, chyběla jsi mi a ty jsi to věděla. I tak jsi přede mnou mluvila o Ryanovi a o všem, co jste spolu dělali. A proč? Chtěla jsi, abych žárlil? Povedlo se ti to. Ale myslela sis, že mě to donutí tě chtít zpátky?“ zeptal se a zavrtěl hlavou. Ona nevěděla, co na to říct. „Nemůžeme se spolu bavit. Nedávám to,“ dodal a odešel.

Sára si to dost vyčítala. Stejně tak jako já, že jsem se k Darrenovi nechovala líp, když jsem mohla. Že jsem si hrála na netykavku, když jsem nemusela. A že jsem mu neřekla, co k němu cítím, dokud jsem měla svobodnou vůli.

Wade Shadowwalker seděl za rohem a všechno to slyšel. Dokonce viděl odcházet Wada z jejich tajného místa. Akorát dokouřil cigaretu a típl jí o kamennou zeď. Tvářil se zkroušeně. Skoro jako by měl silnou depresi. Hned si taky tahal z krabičky druhou cigaretu.

„Wade? Co tady děláš?“ zeptala se ho Kim, která tam za ním občas taky přišla na jednu. Byla překvapená, že ho konečně vidí, už nějakou dobu se jí totiž vyhýbal.

„Nic, jen jsem si chtěl zapálit a dodělat si úkol z fyziky,“ odpověděl tiše, ale Sára slyšela hlasy, a když poznala hlas Wada Shadowwalkera, ztuhla. Dostala strach, že jí její vyvolený viděl s tím druhým Wadem. Taky na Kim příšerně žárlila, ale nepříslušelo jí to. Nicméně teď tam byla v pasti. Projít mohla pouze přes ně anebo se přenést kouzlem, na které neměla dost síly.

„Nechtěl bys to nechat na později? Už jsme se dlouho neviděli. Co kdyby...“ naklonila se k němu a šeptala mu zbytek do ucha. Wade se lehce pousmál.

„To sice zní hezky, ale já na romantiku nemám čas, Kim,“ odpálkoval jí a zvedal se ze schodů. Sáře se zatajil dech. Nalepila se zády na zeď a snažila se být nenápadná. Doufala, že o ní Wade neví, ale netušila, že on tam šel vlastně kvůli ní, takže o ní věděl.

„Ty sis někoho zase našel, vid’?“ zeptala se smutně přitahujíc si ho k sobě za ruku. Wade se pousmál a zavrtěl hlavou.

„Nenašel. Tím to není,“ odpověděl.

„Tak čím?“ vyzvíдалa.

„Fakt nemám čas,“ opáčil.

„A ani náladu, co? Hele, mě neoblbeš, Wade. Já tě znám až do morku kostí. Něco tě žere,“ prohlásila a on se pousmál. Byl to takový povýšený typ úsměšku. Pak se k ní naklonil a políbil ji.

„Vážně?“ zeptal se, když se od ní odlepil a pak beze slova odešel. Sára i Kim tam obě stály jako opařené, aniž by o sobě vzájemně věděly. Zřejmě nechtěl, aby o jeho depresi Kim věděla. A zároveň se nechtěl před Sárou cítit jako trubec.

Darren s Alyssou se procházeli po pozemcích školy. Na to, že byla půlka února, bylo docela teplo. Tak deset stupňů nad nulou, což není běžné. I tak si Alyssa vymýšlela, že jí je chladno, aby podle donutila Darrena jí dát svou mikinu. On to ale udělat nechtěl.

Ne, že by byl takový pařez a nechal dámu zmrznout, ale vymyslel něco úplně jiného – vyčaroval kolem ní neviditelnou teplotní bublinu, která udržovala teplotu 25 stupňů kolem člověka, dokud nebyla odčarována.

Alyssa se musela s Darrenem nudit jako já tenkrát s Eldarnem. I když to nebylo rande, ale ona to tak nejspíš brala. No a on se nesnažil být zábavný ani ho to nenutilo po ní jet.

„Ten měsíc v úplňku je ale romantický, vid’, Darrene?“ řekla a usmála se na něj. Na takové věci si tedy vybrala toho pravého, ten by romantiku nepoznal ani za nic.

„Hm, měsíc,“ ušklíbl se otráveně. „Co je na něm romantickýho?“ opáčil s tím svým typicky Darrenovským způsobem. Byl to mix mrzutosti s otráveností a znuřeností. Někdy mi to lezlo na nervy, ale poslední dobou jsem to na něm milovala.

„Hezky svítí a je docela velkej,“ dodala.

„Ale není úplněk. Bude až zítra,“ zmínil suše. Alyssa si povzdechla. Celkem zoufale bych řekla.

„Někoho máš, Darrene?“ zeptala se, i když znala odpověď. Nejspíš to od něj chtěla slyšet, protože dokud to neřekne, není to oficiální nebo co.

„Tak nějak,“ odpověděl suverénně.

„Škoda,“ prohlásila a usmála se na něj.

„Proč jsi chtěla jít na procházku? A zrovna se mnou?“ zeptal se jako trubka. Alyssa se pousmála.

„Jsem ráda poblíž tebe. Jde z tebe pozitivní energie a jsi roztomilý,“ přiznala a on jí úsměv opětoval.

„Měl bych už být někde jinde. Fakt promiň, že je to se mnou takovej voprúz, ale jsem celkem nervózní, a taky jsem měl moc perníku a bolí mě z toho břicho. Takže, už asi půjdu,“ prohlásil a ona přikývla.

„Nejsi voprúz. Podle mě jsi úžasný. Zítra na závodech ti budu fandit. Víím, že brzy vstáváš. Dobrou noc,“ zašeptala a on se na ní, než odešel usmál. No nespádl jí. Takhle vypadá Darren s holkou, o kterou nemá zájem a ani si co říct.

Já jsem vzala Eldarna stranou do knihovny, abychom si mohli klidně promluvit. Zas tak snadné to nebylo. Nedokázala jsem to ukončit a Dharnalen mi najednou vůbec nepomáhala být jízlivá.

Díval se na mě a já na něj a oba jsme čekali, až začne ten druhý. Pak naštěstí prolomil ledy. Tedy naštěstí je silné slovo, protože ta otázka zněla nepříjemně. „Co cítíš k Darrenovi?“ zeptal se zpřímá. Úplně mě ta otázka vykojčila. *Jak říct člověku, který je do mě zamilovaný a šílí strachy, že se s ním rozejdu o tom, že miluju někoho jiného, koho nesnáší a žárlí na něj?*

„Je to důležité? Každý má nějakou minulost. I ty,“ odpověděla jsem.

„Ano, ale Darren není tvoje minulost, Ay,“ odpověděl sklesle. *Trefa.*

„Technicky vzato je,“ zmínila jsem. *Prostě jsem to musela nějak zakecávat, že?* Ale on se nedal jen tak.

„Ne, není. Myslíš na něj, když se se mnou miluješ. Myslíš na něj pořád, jsi jím úplně posedlá. Jednou jsi mi řekla jeho jménem a už tenkrát jsem měl být v pozoru, ale přešel jsem to, protože jsem byl naivní a vážně jsem si myslel, že to byl jen nevinný přeřek. Protože jsi mi to tvrdila,“ pokračoval a já na něj zoufale koukala.

„Vím, že to naše první rande stálo za hovno, protože jsem byl kurevsky nervózní, že bych ti měl dát pus. Hrozně ses mi líbila. Ale když ses mě snažila donutit, abych se choval jako on, už mi to přišlo podezřelý, ale tohle? Co to mělo být, Ay?“ zeptal se, ale nenechal mě nic říct. Jen jsem se nadechla, že něco řeknu, ale zase jsem vydechla, protože mě přerušil.

„Byla jsi s ním a něco mezi vámi bylo, že jo? Protože... ještě nikdy ses na mě takhle nevrhla. Buď jsem tak špatný, nebo je Darren prostě tak dobrý. Anebo jsi do něj jen zamilovaná a já ti stojím v cestě. Řekni mi, že se mi to jen zdá, že jsem paranoidní a žárlivej trouba, že mě miluješ a nechám to být,“ řekl a já nevěděla kde začít.

Zasloužil si znát pravdu, ale copak to jde říct? Miluju Darrena a ty mi stojíš v cestě už od začátku? Nikdy jsem s tebou ani chodit nechtěla, donutila mě démonice? To zní šíleně. „Tak to není, Eldarne,“ řekla jsem tiše a dala jsem si záležet na oslovení. „Promiň,“ zašeptala jsem.

„Miluješ ho, Ay? Jo, nebo ne? A nechci slyšet nic jiného,“ zeptal se a já už chtěla přiznat barvu, ale Dharnalen to zařídila jinak. Nechala mě to všechno zase popřít.

„Ne,“ odpověděla jsem.

„Takže se nechceš rozcházet?“ zeptal se a já byla zase donucena zavrtět hlavou.

„To se mi ulevilo. Slibuju, že už nebudu tolik žárlit,“ zašeptal a objal mě. Já už jsem ničemu nerozuměla.

„Ještě ne!“ prohlásila a mě se chtělo brečet. Neměla jsem proti ní sebemenší šanci. Sice to bylo strašné, když ze mě nevypadlo nic, co jsem chtěla říct, ale úplně nejhorší bylo to, že jsem musela nějak chytře napravovat škody, které napáchala, což bylo nemožné. Vypadala jsem přede všemi jako cvok.

Eldarn mě zatáhl do velké společenské síně, kam moc často nechodíme. Chytl mě za ruku a předstíral jako by se nic divného mezi námi nedělo, což mě nebetyčně štvalo a Dharnalen mě v podstatě nutila k tomu stejnému, ale očekávala jsem, že mě bude zase týrat.

Pak se ke mně naklonil a políbil mě. Chtěla jsem ho odstrčit, ale nešlo to. Hlavně jsem s tím ani nechtěla začínat, ale to taky nešlo. Dharnalen mi to nedovolila, a tak jsem se s ním musela líbat. A ne, fakt si nešlo zvyknout na to její ovládání.

Cestou do společenské místnosti nás k mojí smůle viděl Darren. Akorát se vracel z procházky. Vypadal zoufale, jako by mu někdo zemřel. Chtěla jsem Eldarnovi říct sbohem a odejít někam s Darrenem, ale nešlo to. Byla jsem vězněm svého démona. A tak nějak pochybuju, že by se mnou po tomhle někam šel.

„Copak?“ zeptal se, a když si všiml kam koukám zase se nafouknul jak taková ta pichlavá ryba.

„Co chceš za to, když mě necháš na pokoji?“ zeptala jsem se Dharnalen, ale ona mi neodpovídala.

„**Tomu říkáš rozchod?**“ prohlásil žárlivě Darren hned na to, ale já nereagovala. Ani kdybych chtěla, Dharnalen mi to prostě nedovolila. Už se mi zase chtělo křičet a plakat ze zoufalství a vymýšlela jsem nejrůznější plány, jak se jí zbavit jednou pro vždy.

„Být tebou bych to nedělala,“ ozvalo se z ničeho nic.

„Půjdu si lehnout. Hádám, že se mnou jít nechceš,“ řekl Eldarn a Dharnalen za mě přikývla.

„Jasně, že chci,“ odpověděla za mě Dharnalen a on se pousmál. A zatímco já jsem musela jít s ním, Darren se otočil a odešel pryč.

„Prosím tě, Dharnalen. Nech mě být,“ škemrala jsem cestou k Eldarnovi do ložnice, kam jsem byla nucená jít.

„Až dokončíme tohle,“ dodala.

„Co z toho máš? Vždyť tohle tě stejně nebaví,“ pokračovala jsem zoufale, ale měla nějaký plán a k mojí smůle ho hodlala striktně dodržet.

Darren se ploužil chodbou jako tělo bez duše, dokud doslova nenarazil na Earthana.

„Kam jdeš?“ zeptal se ho.

„Co je ti do toho?“ zasyčel na něj a pokračoval v cestě dál. Nebyl zrovna v nejlepší náladě, a tak uměl žahat jak medúza.

„Ale ale, počkej!“ zareagoval Earthan a doběhl ho. Pak ho chytl kolem ramen a podstrčil mu jívovou cigaretu. „Pořádně se zhulíme, co ty na to? Mám i trochu modrý, dáš si?“ nabízel.

„To by teď fakt bodlo,“ odpověděl a společně šli k němu do pokoje. Úplně nejspíš zapomněl na to, že mají zítra závody. A jen co dorazili dovnitř, Darren otevřel dveře na balkón a oba se skrčili za cimbuří.

„Začínáš,“ řekl Earthan a Darren k němu natahoval netrpělivě ruku. Dal si cigaretu do pusy a kouzlem si jí zapálil. Potom vydechl mohutný kouř.

„Kdes to sebral?“ zeptal se a podával jí zpátky Earthanovi.

„Tajný zdroje, kamaráde,“ opáčil a taky si potáhnul z cigarety. Darren mezitím otevřel láhev modré alkoholické tekutiny. „Věděl jsem, že ti to dneska pomůže na ní nemyslet,“ řekl a podal zase cigaretu Darrenovi.

Darren se napil pepermintového džusu a pak si silně potáhnul z cigarety. Nic neříkal, jen si užíval toho pocitu, který mu jívové listy dopřávaly. Pocit uvolnění a vnitřního klidu, kdy čaroděj zapomene na všechno, co ho trápí.

„Už se na ní vykašli. Akorát ti způsobuje depky,“ řekl Earthan z ničeho nic, když viděl, jak je Darren nešťastný.

„Drž hubu!“ strčil do něj naštvaně a zhuleně se na něj díval. „To není pravda! A ani není děvka, jinak by mi už dávno dala,“ komentoval a pořádně se napil džusu.

„Tak jí přinuť žárlit, někoho si najdi,“ poradil mu. S tím měl Darren už bohaté zkušenosti, a tak zavrtěl hlavou.

„Nesmysl, akorát by se naštvala. Navíc, já nikoho jiného nechci,“ dodal.

„To jsi do ní tak udělanej?“ pokračoval.

„Hrozně...“ zašeptal a zahodil cigaretu z balkónu. „Nezabírá to. A zítra jsou závody. Měli by jsme brzdit,“ zmínil sklesle.

„Ty jo na ty jsem úplně zapomněl. To už je stejně jedno. Tak si dáme ještě jednu, protože to bylo evidentně málo. Doufám, že po další nezačneš brečet,“ řekl a zapaloval další jívovou cigaretu.

„Co tu děláte?“ zeptal se Wade Shadowwalker, který za nimi dorazil.

„Psst, zavři ty dveře, idiote!“ seřval ho Earthan.

„Vy hulíte beze mě?“ Divil se a hned se napil džusu, který Darren držel v ruce.

„Já nejsem žádný feťák, co tady s váma vůbec dělám?“ zamyslel se Darren a zvedl se, že jde pryč.

„Co mu je?“ zeptal se Wade a sedl si vedle Earthana. Ten si zoufale povzdechl.

„Je zabouchlej do tý šprtky,“ opáčil a pokračovali v kouření jívý. Po chvíli vylezli ven z balkónu Darrena zkontrolovat. Ten seděl smutně na posteli. Po těch jívových listech mu bylo ještě hůř. Pak vstal a prohlásil:

„Jestli se jí dotkne, zabiju ho. Myslím to vážně!“ ječel a začal nervózně chodit po pokoji. „Stačilo, že se jí dotkl jednou. A jestli ho nechá, asi jí zabiju taky!“ dodal a kluci na něj jen vyjeveně koukali. „Proč mi to dělá? Po tom všem co mi dneska zase řekla...“ přemýšlel nahlas.

„Proč si jí na pár minut nevykouzlíš?“ navrhoval Wade ukazujíc na fotku mě, kterou měl Darren schovanou pod polštářem.

„To nemůžu udělat, na to bych potřeboval její vlas, a je to nelegální,“ řekl sklesle.

„Ví vůbec, žeš na ní použil fotokouzlo?“ zeptal se Earthan a začal se smát. Wade taky vyprsknul smíchy.

„Haha,“ řekl suše. Když se Wade konečně přestal smát, rozhodl se, že mu okomentuje jeho obavy ohledně nelegálního kouzla.

„Není to nelegální, když ten vlas ztratí. Vsadím se, že jich má po pokoji fůru. A taky bych se i vsadil, že by jí to nevadilo,“ řekl, ale Darren zavrtěl hlavou, ale bylo na něm znát, že nad tím uvažuje.

„Kdyby to zjistila, zabila by mě. Ona je hroznej suchar, pamatuješ na tu líbačku s jejím klonem?“ zasmál se a Wade se taky křenil.

„Frigidka,“ dodal Wade.

„Není frigidní, je jen pitomá. Líbá dobře a vím, že by mě i chtěla. Jen nechápu proč se mi zas tolik vyhýbá. Ještě nedávno byla přítulná... teda nechala se,“ přemýšlel nahlas Darren a Earthan kroutil hlavou, jako že je to vůl a popíjel peprmintový džus. Pak si zoufale povzdechl.

„Je tak nedostupná, že jí chci ještě víc. Porad'te mi,“ škemral zoufale. Wade se tak pousmál.

„Ted' chceš rady? Neříkal jsi, že si je máme strčit do prdele, že víme kulový o tom jaká je a jak to máte?“ rýpnul si Wade. Darren si povzdychl a Earthan Wada lehce šťouchnul loktem, aby ho trochu usměrnil. Potom se podíval empaticky na Darrena.

„Už jsi jí aspoň to...?“ vyzvídal Earthan a naznačoval pohyby rukou.

„Ne, ty idiote. Bych vám to řekl,“ dodal a pak se začal hlasitě smát. Zřejmě na něj už působily ty drogy. Earthan s Wadem se taky hlasitě chechtali až jim tekly slzy. Aniž by věděli, čemu se smějí.

Já jsem s Eldarnem jen seděla na gauči a doufala jsem, že sem vtrhne ředitelka a že nám to, co chtěl dělat zakáže. Raději bych měla stokrát školní trest, než zažila další noc s ním. Předtím to bylo něco jiného – zkrat. A mohl za to Darren. Až moc mě provokoval.

Rozhodla jsem se, že zkusím to téma stočit jiným směrem. „Promiň, že jsem ti nedala nic k Valentýnu,“ zašeptala jsem.

„To nevadí,“ řekl a chystal se mě políbit. Já jsem ucukla. Eldarn zoufale vydechl a tvářil se naštvane. Chtěla jsem to ignorovat, ale byl tak smutný. Nedokázala jsem dělat, že je mi to jedno.

„Já nemůžu, promiň,“ zašeptala jsem a on se na mě smutně díval.

„Proč ne? Myslel jsem, že bychom mohli...“ nedořekl to a pomalu mi rukou sahal pod šaty. Začala jsem se vykrucovat.

„Já...víš...“ kuňkala jsem.

„Ach jo,“ řekl otráveně a nechal mě být. *To je moje šance, řekni to!!*

„Já jsem hrozně unavená dneska totiž a chci si jít lehnout co nejdřív,“ zašeptala jsem, zvedla jsem se a doslova jsem zdrhla z jeho objetí a utíkala po chodbě, jako by mě pronásledovalo něco zlého. Takhle rychle jsem snad nikdy neběžela. Došlo mi, že fyzicky mě ovládat Dharnalen nemůže a že to je doslova můj útěk z toho pekla. Snažila jsem se nemyslet na to, jak se teď Eldarn asi tak tváří.

A jak jsem tak utíkala, vrazila jsem akorát do Darrena, který si to i se svou partou mířil kamsi ven. Byl vysmátý jako lečo, ale když mě viděl přestal se smát a popadl ho vztek a smutek. „Rozešla ses s ním?“ zeptal se na rovinu, ale nic jsem mu na to neřekla. Mlčky jsem na něj civěla.

„Darrene? Co tady děláš?“ zakuňkala jsem zírajíc mu nejistě do očí. On na mou otázku taky nezareagoval a místo odpovědi mě objal, jako by mě roky neviděl. Kluci na nás vykuleně koukali a pak i se smíchem typickým pro zhulené teenagery odešli bez něj.

„Sahal na tebe, Ay? Je mi jedno, že je to tvůj kluk. Mě se to nelíbí a hrozně žárlím,“ řekl rovnou a pořád mě objímal a pusinkoval. Ulevilo se mi, ale pak jsem zacítila vůni pepřmintového džusu a kouř z jeho dechu.

„Ty jsi opilý?“ zeptala jsem se a prohlídla jsem si ho. „Navíc jsi úplně zhulený. Máš oči jako nějaký outloň!“ On nic neříkal, jen se mi opřel hlavou o rameno a zatlačil mě na zeď chodby, která byla za mými zády. Nečekala jsem to, a tak to ve mně i hrklo, když jsem ucítila chladné kamenné zdivo na mých rozpálených zádech a horký Darrenův dech na mém krku.

„Bože, Ay, já tě strašně chci...“ zašeptal s hlavou stále zabořenou někde pod mými vlasy. Mlčela jsem a užívala jsem si té blízkosti mezi námi. Tolik mi chyběl. „Vím, že se mnou teď asi nechceš být v reálu, ale pojď být moje snová holka, prosím. Aspoň to,“ škemral, zatímco se pořád opile opíral o mé rameno.

„Říkáš divné věci, měl by ses z toho vyspat,“ zašeptala jsem rozpačitě.

„S tebou se chci vyspat, Heartová,“ řekl tiše a díval se mi zamilovaně do očí. Byl tak sladký, ale byl pod vlivem drog.

„Už jsme se domluvili na snový rande, ale to jsi nebyl takhle mimo,“ komentovala jsem.

„Nemůžeš se na mě teď vykašlat. Těšil jsem se na to,“ dodal.

„Dobře, na chvíli se sejdeme ve snu. Teď běž do svého pokoje a natáhni se,“ řekla jsem a on mě vášnivě políbil na tvář. Nedovolil by si mě políbit na pusku bez mého svolení. Ale dovolil si to po mě chtít.

„Dej mi pusu,“ zašeptal a špulil na mě rty. Já se mu na ně chtivě zadívala a potlačila jsem to nutkání ho doslova sníst.

„Nech si to na naše snové rande,“ řekla jsem striktně.

„Já zapomněl, ty jsi pořád ve vztahu. Ale vždyť už je to jedno. Ten idiot už stejně ví, že mě chceš, ne? Kašli na něj a dej mi pusu. Pořádnu a mokrou. Takovou jakou mi chceš dát už dlouho,“ prosil, a tak jsem se k němu naklonila a políbila jsem ho. Dharnalen mi v tom vůbec nebránila. Zřejmě měla náladu přesně na tenhle druh vzrušení.

„Bože, jo!“ prohlásil šťastně mezi polibky, a když jsem se od něj odtáhla, chtěl mi dát další. Ale to už jsem ho zarazila.

„Někdo by nás tu mohl vidět. Pojď si lehnout. Sejdeme se ve snu,“ řekla jsem a on se usmál.

„Ale opravdu,“ dodal a já přikývla. Pak se transportoval rovnou do postele. Tušila jsem, že z toho nic nebude. Byl úplně na mraky. Na jednu stranu mi to bylo líto a na druhou se mi trochu ulevilo. Přece jenom mě zase Dharnalen donutila Eldarnovi lhát a byla to nevěra... další.

Když jsem dorazila na pokoj a vykoukala se, chodila jsem tam kolečka u krbu po mém fialovém koberečku. Na sobě jsem měla jen noční košili a byla jsem bosa. Po pár minutách toho chození do kruhu, mě napadlo si rozbalit dárek od Darrena. Sáhla jsem pro něj na krbovou římsu, kam jsem ho předtím odložila a chvíli jsem si ho prohlížela přes obal.

Potom jsem se rozhodla ho už rozbalit. Papír jsem trhala velmi opatrně a pomalu. Nakonec jsem vyndala krystal ve tvaru srdce zabalený ještě do papíru, na kterém bylo napsáno: *Miluju Tě*.

„To je miláček,“ zašeptala jsem si pro sebe a srdce jsem svírala pevně ve své dlani. Potom jsem jen hupsla do postele a představila si to místo, kde jsme se chtěli sejít, ale on tam nebyl. Pravděpodobně usnul.

☆ Srdce Derionu ☆

Další den ráno jsme se potkali u snídaně. Darren na mě smutně koukal a Eldarn taky. Darren ke mně přišel blíž k ovocným stolům a zašeptal. „Ten všerejšek mě mrzí. Ani nevíš, jak se za to proklínám. Dáš mi ještě jednu šanci dneska večer? Tentokrát to vyjde, slibuju,“ zeptal se a já se nadechla, že něco řeknu, ale přišel k nám Eldarn.

Nesnesl, abych byla s Darrenem o samotě ani minutu. I když se tomu vlastně ani nedivím. Včera jsme spolu byli o samotě pár minut a líbali jsme se. Eldarn mi dal ruku kolem pasu a díval se na Darrena povýšeně. Já byla zoufalá a Darren v tom jistě smyslu taky. Spíš byl naštvaný, ale dokázal se na rozdíl ode mě perfektně ovládat a zachovat chladnou hlavu. Tedy jak kdy.

„Přijdeš na závod?“ zeptal se mě jako by tam Eldarn ani nebyl a já přikývla. Taky jsem se na něj podívala.

„Jasně, že přijdu,“ odpověděla jsem a on se pousmál.

„Bezva, tak na mě mysli. Potřebuju zlato,“ řekl, ale byla to taková šifra. Něco jako *Potřebuju tě, zlato*. Eldarn to naštěstí nepochopil, na což Darren spoléhal. My dva už jsme si snad rozuměli i beze slov.

„**Myslím na tebe pořád,**“ odpověděla jsem mu a on se pousmál. Potom se jeho oči přehouply na Eldarna. Úplně ignoroval, jak mě drží kolem pasu. Věděl svoje, tak byl v klidu.

„Co ty, Eldarne, přijdeš?“ zeptal se ze slušnosti a aby rozvolnil napětí.

„Myslíš, že s tebou nechám Ay samotnou? To si piš, že přijdu,“ řekl vztekle a Darren se zakřenil.

„Tak ne, že budeš vysílat negativní vlny. Jako závodní hvězda si můžu vybrat, koho tam chci a koho ne,“ zmínil suverénně. *Ach jo, mužská ega*.

Po snídani jsme měli ještě dvě vyučovací hodiny jako vždycky, když mají být závody. Magickou Fyziku a Darren se Sárrou měli Runomalby. Tentokrát už se z nich nedalo vycouvat, tyhle už byly povinné pro minimálně 5 let studia. Mě to nevadilo, i když jsem chtěla být s Darrenem víc, ale na druhou stranu, učit se to od začátku by byla hloupost.

Spíš mě štvalo, že nemůžu odčarovat Eldarna. I když si moc v hodinách fyziky nepovídáme, stejně mi teď už všude připadal navíc. Shadowwalkerovi nejspíš taky. Ale jemu asi připadal navíc úplně každý.

„Heartová?“ zašeptal Wade a naklonil se ke mně blíž, aby ho slyšelo čistě jen mé ucho. Profesor Roylan zrovna něco čmáral na tabuli. Někáký komplexní vzorec na výpočet už ani nevím čeho, protože jsem byla myšlenkami někde jinde.

„No?“ ozvala jsem se a čekala jsem, až mi řekne co má na srdci.

„Přijdeš dneska na závody?“ zeptal se. Eldarn slyšel na co se mě ptá a hodil na něj vražedný pohled. Nicméně, myslím, že se stejně neptal kvůli mně, ale proto, že tam, kde jsem já, je i Sára. Tedy většinou.

„Jasně, že jo. Chci podpořit Darrena,“ objasnila jsem. On se pousmál a Eldarn se zamračil, když slyšel jak říkám jeho jméno.

„A přijde tam i Whisper?“ pokračoval. To mě zaskočilo. Nečekala jsem tuhle otázku a ani jsem na ní neznala odpověď.

„To nevím, proč?“ odpověděla jsem mu a přihodila jsem otázku. On jen zavrtěl hlavou.

„Ale jen tak,“ opáčil a já jsem to tedy dál nerozpítvávala, ale byla jsem si jistá, že to rozhodně nebylo jen tak.

Kim se na Wada tak podívala. Ten jí hned odseknul. „Co?“ syknul.

„Ty víš moc dobře co. Tohle je sice solidní záruka, ale je to už malinko trapný. Jako by nestačilo, že seš divnej poslední dobou, ale teď jsi ještě divnější. Tak už jí to řekni, ne? Když jí tak moc chceš,“ prskala žárlivě. Já slyšela jen ten její tón, ale nerozuměla jsem ani slovu, o čem se bavili.

„Nežárli, je to otravný. Taky nic neříkám, že jsi spala s Milanem,“ zašeptal. Kim na něj hodila další bodavý pohled.

„Ještě abys něco říkal, když chrápeš s půlkou školy a pořád nemáš dost,“ rýpla si.

Wade se pousmál a zavrtěl nad ní hlavou. „Nevím, kde jsi to sebrala. Už jsem dlouho s nikým nespal,“ opáčil. Kim si ho prohlížela, analyzovala ho, jestli jí nelže.

„To kecáš, já tě znám dost dobře, kdyby to byla pravda, nebyl bys tak tajemnej a klidnej. A taky bys nebyl v pohodě s naším rozchodem. A nebo možná nekecáš a dlouho pro tebe znamená tři dny,“ pokračovala. Wade protočil očima.

„Mě to nebaví, Valkýrie. Už mi dej laskavě pokoj. S nikým jsem nespal a nespím a tečka. Nechápu, proč mi to nevěříš. Vždyť víš, že nemám problém ti říct na rovinu, že někoho mám. A nekecej mi do mého vztahu se Sárrou,“ syknul.

Ona na něj překvapeně koukala. „Vztahu se Sárrou? Myslíš vztahu, kterej máš sám se sebou a se svým fantazírováním o Sáře?“ rýpla si.

Wade se na ní nevěřicně podíval. „Jsi nemožná, nech mě na pokoji!“ odsekl a začal si dělat svoje.

„Jsi zabouchlej. Já to na tobě poznám. A Sára není jediná, protože kdyby byla, už bys za ní šel,“ dodala. Wade na to nic neřekl, jen čekal až bude klid. Ale k tomu se neschylovalo.

„Kdo je to?“ pokračovala. Zнала ho dobře, ale nevěděla, že takhle na něj nemůže. Z Wada násilím nikdo nic nevypáčí. Navíc, on by snad radši umřel, než aby přiznal, že se tahá s Alyssou.

„Nech mě bejt!“ odseknul.

„Až mi řekneš, kdo to je,“ opáčila.

„Neřeknu,“ syknul.

„Ha! Takže to někdo je. Měla jsem pravdu. S někým se vídáš. Říkám, že tě znám dobře a ty pořád jenom kecáš,“ prohlásila a vítězně se pousmála. Wade potlačil chuť zaklít.

„Co ode mě chceš, Valkýrie?“ dráždil jí.

„Neříkej mi tak!“ prskala.

„Valkýrie,“ pokračoval, ale vyrušil je v tom profesor, když vyvolal Wada k tabuli. Ten sice nedával pozor, ale spočítal by cokoli, i kdyby ho někdo probudil ve dvě ráno.

„Prosím, Wade, velikost otvoru k průniku magických částic, jejich hustota a rychlost jejich toku,“ řekl.

Wade byl úplně v pohodě. Vypočítat pro něj velikost nějakého otvoru v tělese nebyl žádný problém. Výpočet hustoty částic taky nebyl problém a rychlost toku už vůbec ne.

Wade dorazil k tabuli a ještě jednou probodl Kim pohledem. Potom popadl křidu a začal psát. „Takže začneme hustotou, což je počet částic na jednotku objemu. A pak bych určil rychlost toku částic. To je hustota krát rychlost krát plocha otvoru, a když chceme rychlost, vydělíme tok hustotou a plochou,“ zmínil a už začal psát vzorec pro výpočet hustoty, ale tipla bych si, že už to měl v hlavě dávno spočítané.

„Hustota se teda píše jako malý n rovná se velký N lomeno V,“ prohlásil a začal dosazovat.

Kim zvedla ruku. Momentálně měla chuť Wada štvát a na něčem ho nachytat, ale marně, Wade byl ve fyzice mistr. „Ano?“ vyvolal jí profesor. Wade se na ní otráveně podíval. Otráveně, že ho zdržuje.

„Neznačí se hustota malým p? A není ten vzorec malý p se rovná malý m lomeno V?“ zeptala se.

Wade protočil panenkami. „Jo, ale to je hmotnostní hustota, teď řešíme početní hustotu a to je právě malý n jak jsem napsal pro značku hustoty a velký N jako značka pro počet částic. V je objem, kdybys nevěděla,“ rýpnul si.

No z toho jejich rozhovoru jsem pochopila jen, že se na sebe zlobí a že nejspíš mají nějakou vztahovou krizi, pokud spolu tedy ještě jsou. Řekla bych, že to mezi nimi je vážně husté a nevím, nevím, jestli by to vůbec dokázal i takový génius jako je Shadowwalker vůbec spočítat.

Po té dvouhodinovce jsme se přesunuli na hřiště. Darren už připravoval Kinnaru na závod a povídal si s ní. Sára se usadila na tribuně už jako první a já s Eldarnem jsme dorazili krátce po všech v řadě, takže jsme se museli drát dopředu.

Štvalo mě, že je tam Eldarn se mnou. Nemohla jsem mu ani pořádně fandit ani nic. Eldarn vypadal, že žárlivostí pukne. Jen viděl Darrena a mohl se zbláznit. Není divu, byl tak hezký. Fakt, že jo. Taky byl chytrý, hodný, sexy, vtipný, měl hezké tělo a byl to zlatý závodník. Školní reprezentant. Já ho chtěla a on to věděl. A taky to byl derion.

„Na co myslíš? Vypadáš sexy, Heartová. Ty šatičky máš kvůli mně?“ zeptal se a já se usmála. Potěšilo mě, že už si dával pozor na to, aby se minulost neopakovala. Když jsem odešla z jeho závodu, protože jsem měla pocit, že dostatečně neocenil můj obleček.

„Myslím na to, jak moc chci, aby dnešní noc vyšla. Na to, jak moc chci, abys vyhrál a jak to s tebou pořádně oslavím. A ano, jsou kvůli tobě. Líbí se ti?“ zeptala jsem se a on se usmíval.

„Tak moc, že je z tebe chci sundat, Heartová,“ dodal.

„Soustřed' se na závod. Když vyhraješ první místo, sejďeme se v noci ve věži. Když ne, sejďeme se ve snu,“ řekla jsem.

„Beru tě za slovo. Tak jako tak tě dneska vopíchám,“ řekl a mě se úplně podlomila kolena, když to řekl. „A když vyhraju, rozejdeš se s tím troubou? Příšerně mě vytáčí, že na tebe šmatá,“ zeptal se.

„Není to tak jednoduché, Darrene, ale dělám na tom,“ dodala jsem.

„Tentokrát to myslím vážně. Sáhne na tebe a zmlátím ho. Jsi moje!“ řekl sebejistě a já přikývla. Od kdy je takový suverén? Musím ale uznat, že mě to bralo. Takhle Eldarn mluvit neuměl a i kdyby, asi by mě to tolik nevzrušovalo.

„Dámy a pánové, začíná náš šestý závod tohoto školního roku. Závodníci už jsou připravení na startovních čárách a my si je představíme. Začneme naším číslem jedna, který zatím dosud vyhrál patnáct zlatých medailí a jednu stříbrnou ze šestnácti závodů. S číslem 2 zatleskejme Darrenovi Paynovi a jeho wergonní závodníci Kinnare,“ prohlásil moderátor a dav začal ječet a tleskat. Darren se ale díval jen na mě.

„Proč na tebe pořád zírá?“ zeptal se Eldarn jako by čekal, že mu to vyklopím.

„Můžeš alespoň na závodech přestat žárlit? Už mě to vážně nebaví,“ okřikla jsem ho.

„Já nežárlím. Pojď ke mně,“ řekl a přitáhl si mě k sobě. Já jsem se nadechla, že mu to konečně řeknu.

„Eldarne, já se chci s tebou...“ začala jsem ale skočil mi do řeči dav ječících lidí, když se zmínilo jméno Earthan Depraise.

„Vůbec tě neslyším. Promluvíme si teda pak,“ řekl a já přikývla. Všimla jsem si Darrena, jak našťavaně zírá na Eldarnovu ruku na mém stehně. Ale spíš jako by ho to popuzovalo vyhrát.

„...To byli naši závodníci. A teď se připravíme na start. Pojďte odpočítávat se mnou. Deset... devět... osm...“ počítali jsme, a když byl komentátor u čísla pět, Darren mi poslal vzdušnou pusou i před Eldarnem. *To je ale vůl.*

„On mě provokuje, že jo? Zabiju tě, Payne!!!!“ ječel Eldarn hystericky. Já jsem ho mlčky stáhla zpátky dolů, aby se posadil a Darren se na něj jen vítězně zakřenil a ukázal na něj prostředníček. Earthan to viděl a začal se tomu smát. Byl to úsměv podporující svého nejlepšího kamaráda v čemkoli.

Hrozně jsem se bála, že ho Darren po závodech zabije. Jestli jsem z něčeho měla strach, tak z toho. O Darrena jsem se vážně vůbec nebála, protože ten kluk prostě neprohrával. Síly měl za pět a navíc se hádám i uměl prát. No a v kouzlení jsem si ho už taky ověřila.

by Darren skončil třetí? Earthanovi se povedlo Darrena předjet a dohání i Rainera,“ dodal komentátor.

„Darrene!!! Opovaž se prohrát, nebo tě zabijúúúúúú!!!!“ ječela jsem, že mě snad musel i slyšet.

„Jo! Přidej, Earthane!“ procedil skrze zuby Shadowwalker. Alyssa se na něj překvapeně podívala. Na chvíli se jejich oči střetly, než Wade ten oční kontakt zbořil, když uslyšel zase komentátora.

„Je tu poslední zatáčka. Rainer je čtvrtý a Darren předjíždí Earthana. Dámy a pánové, tohle je těsné,“ řekl nadšeně. „Posledních pár vteřin do konce. K cílové pásce je to už jen krůček a vítězí opět Darren Payne s Kinnarou.

Na těsném druhém místě Earthan Depraise a na třetím Heat Darkmore s wergonní královnou Essezy,“ dodal komentátor a mě se ulevilo. Plácla jsem sebou na lavici a úlevně jsem vydechla.

Shadowwalker si málem rozskřípal zuby jak zatínal čelisti vzteky. Alyssa se usmívala a cestou za Darrenem Wada poplácala po zádech. „To přebolí, Darrenův stíne,“ prohodila a obešla ho. To byla pro Wada poslední kapka. Teď už oficiálně začal Darrena k smrti nenávidět. Už toho bylo příliš. Bůhví co všechno ještě bylo před tím vším.

Darren zpomalil, prudkým pohybem si odstranil vlasy z čela a pak se na mě podíval s úsměvem od ucha k uchu. Nadšeně mi mával a já jsem hned běžela za ním. Běžela jsem jako o závod tentokrát zase já. Chtěla jsem být první, kdo ho obejmě. Moje srdce šílelo. Při představě, že ho objímám, jsem byla úplně v sedmém nebi. Už jen, aby mi to Dharnalen dovolila.

Darren se pomalu chystal na stupínek vítězů, a já čekala až mu dají medaili a pohár. „Gratuluju, pane Payne,“ řekla ředitelka a dala mu na krk zlatou medaili, kterou vzápětí všem ukázal. Zvedl jí v ruce nad hlavu a díval se na mě. Dav pořád jásal. Holt jsem si musela zvyknout, že je slavný, populární, chtěný a tak zatraceně sexy, že jsem šílela už jen když se na mě podíval.

A když dostal do ruky ještě pohár a taky ho zvedl do vzduchu, přiřítla jsem se k němu jako lavina a skočila jsem mu kolem krku. Pak jsem se mu na ten krk přísála ještě svými rty a on se pousmál. Myslím, že to ode mě nečekal. No, já od sebe taky ne.

„Dneska chci svojí odměnu, Heartová,“ zašeptal mi do ucha, zatímco mě objímal a já přikývla. „Bez tebe bych to nevyhrál,“ řekl, sjel svou rukou k mému pasu a přivinul si mě k sobě.

„Ale vyhrál. Jsi nejlepší,“ pochválila jsem ho a on se ke mně naklonil, že mě políbí, ale já zahlídla Eldarna, jak na nás nasupeně zírá a čeká jen až uklouznu.

„Co je? Pusu ne?“ zeptal se, když jsem se zdráhala ho políbit.

„Že nezmlátíš Eldarna?“ opáčila jsem se strachem v očích a on se pousmál.

„To záleží,“ odpověděl klidně a jednou rukou přijímal gratulace, zatímco na té jeho druhé jsem visela já.

Eldarn se vztekal u tribuny jako malý kluk. Moje sympatie k Darrenovi už dál nešly skrývat. Nicméně Eldarn se se mnou odmítal rozejít. I přes tohle všechno to prostě odmítal.

„Gratuluju ti, Darrene,“ podával mu ruku profesor černé magie, který byl jeho velkým fanouškem. Možná tím největším. Hned po mě samozřejmě. Darren mu podával ruku, usmíval se a pořád mě držel pevně u sebe.

„Děkuju, pane profesore,“ odpověděl a pak se na mě zářivě usmál. Hned na to mu kolem krku skočila ještě Sára a úplně mě vyšachovala. A Alyssu taky. Ta tedy nakonec raději šla, protože nechtěla poslouchat další výsměch od Wada. Mohli by se navzájem posmívat do nekonečna, a tak to raději utnula v zárodku.

„Skvělej závod, trumbero. A ta taktika? Ta byla geniální. By mě zajímalo, kdo na ní přišel,“ prohlásila a on se na ní jen křenil. A když Wade viděl Sáru všet se na Darrena, oči se mu zalily slzami. Možná tohle už jeho ego nerozdýchá. A že by teď měl mu jít ještě pogratulovat a slavit s ním?

„Díky, Sáro. Vážně ti moc děkuju,“ řekl Darren, přitáhl si mě k sobě a společně jsme se objali. Bylo to hrozně emotivní. Cítila jsem se konečně jako člen nějaké party. Úplně jsem při tom všem zapomněla na Eldarna. Bylo mi to jedno. Hlavně, že jsem měla klid od Dharnalen a vážně jsem poprvé po dlouhé době byla opravdu šťastná.

Cestou do hradu jsme se s Darrenem drželi za ruce s prsty spletenými do sebe. Eldarn už u toho nebyl. Jo vím, chovala jsem se hrozně, ale nemohla jsem si pomoci a zvlášť, když mě Dharnalen konečně nechala dělat si co chci.

Sára byla nesvá, šel s námi i Shadowwalker. No a on byl z toho taky celý na větvi. Těch pocitů na něj bylo už moc. Celou dobu se chtěli seznamovat, ale teď nebyli schopni nic říct.

„Jo, Sáro, tohle je Wade Shadowwalker, můj nejlepší kámoš. Wade, Sára,“ řekl Darren konečně a oběma se rozzářily oči. Wade dokonce zapomněl, že je na Darrena našťvaný, alespoň pro teď, když je konečně seznámil.

„Ahoj,“ zakuňkala nesměle. Jeho ledové oči jí úplně mrazily.

„Ahoj,“ řekl Wade a usmál se na ní. A tak se seznamovali, zatímco já vedla nepřijemný interní monolog se svou démonií. „*Na sex rovnou zapomeň!*“ prohlásila z ničeho nic a tím mi dala jasně najevo, že vyhráno ještě nemám.

„Cože? Proč ne?“ ptala jsem se.

„Žádný chození, žádněj sex. A opovaž se mu říct pravý důvod. Podvedeš mě a nedovolím ti už vůbec nic,“ dodala.

„Proč mi to děláš? To mě vážně tolik nenávidíš?“ fňukala jsem.

„Ne, má drahá. Chráním tě a učím tě ovládat své touhy. Ani nevíš, jak ti to přijde vhod. S Darrenem jsi slabá, a to já prostě nesmím dovolit,“ vysvětlila.

„Už se v tom ztrácím. Co můžu a co ne a kdy budu moct... však víš?“ vyzvíдалa jsem.

„Dobrá, abys mě neměla za otravu, až se rozejdeš s Eldarnem, smíš se s Darrenem sejít ve snu. Můžete si dělat co chcete. Jen s ním nesmíš spát a chodit. Tak mu raději hned nevyzvaň, že ho miluješ. Myslím to vážně. Pokus se mě obejít a zavařím ti, že tě bude nenávidět!“ objasnila a já přikývla.

„Co je, Heartová?“ zeptal se, když mě viděl se tvářit jako bych právě pochovala někoho blízkého.

„Už musím jít. Pořádně to oslav,“ odpověděla jsem, políbila ho na tvář a pustila jsem se jeho ruky.

„Kam jdeš?“ zeptal se zaskočeně a otáčel se za mnou, zatímco měl pořád ke mně nataženou ruku.

„Však víš,“ odpověděla jsem a smutně jsme se pousmála.

„Ach jo,“ zašeptal a protočil panenkami. „Slib mi, že budeš jenom moje,“ prohlásil.

„Slibuju,“ dodala jsem.

„Dobře. Tak běž. A večer teda ve věži?“ ujišťoval se. Já ho opravila.

„Ve snu.“ On už raději neprotestoval a přikývl. A když jsem odcházela od něj, smutně se na mě díval.

„No... tak já taky abych už šla. Mějte se. Ještě jednou gratulky vám oběma,“ dodala Sára a vypařila se jak pára nad hrncem, aniž by Shadowwalker stihl cokoli říct.

„Kam šla šprtka? Za tím jejím?“ zeptal se Earthan a Darren přikývl a ještě se za mnou ohlédl.

„Tak co? Už to vypadalo žhavě. Ta holka po tobě vážně jede. Nemůžu tomu uvěřit, ale měl jsi pravdu,“ komentoval náš vztah Wade Shadowwalker, potlačujíc smutek z toho, že Sára je zase v čidu.

„Vždyť vám to říkám celou dobu, že mě chce. Jen je složitá,“ stěžoval si Darren. Kluci se oba pousmáli a přikývli.

„Ale dneska už něco bude ne?“ vyzvídala Earthan.

„Snad jo,“ dodal Darren a mířili si to do sprch a pak rovnou na oběd.

Já jsem měla v plánu se s Eldarnem u oběda rozejít, ale nepřišel tam. Jako by to čekal a vyhýbal se tomu. Sára taky nepřišla. Ta se zase snažila dostat Wadovi Whisperovi do kalhot. No a on se tomu trochu bránil, ale stejně se s ní sešel. Seděli zase ve staré věži a povídali si. „Takže teď nikoho nemáš?“ vyzvídala Sára a on zavrtěl hlavou.

„Vždyť víš, že si nedělám přítelkyně,“ připomněl jí ten smutný fakt, že přišla o to privilegium být jeho první. Wade seděl na zábradlí a ona stála mezi jeho nohama a lehce se dotýkala jeho boků konečky prstů. Wade jí taky sem tam šmatal na zadek a pořád to mezi nimi jiskřilo.

„Pojď si zase trochu užít,“ přemlouvala ho nadržene a políbila ho na krk. On jí nechal, ale spát s ní nehodlal.

„Myslel jsem, že jsi přišla na cigo,“ provokoval jí.

„Záminka,“ přiznala a zaculila se. Wade si povzdychl. Měl to s ní těžké. No a ona s ním taky. Šlo o to, že ten jejich vztah si oba představovali jinak.

„Nemám problém s tebou spát, Sáro. Jen chci víc než to. Chci to komplet, nebo vůbec, chápeš?“ objasnil a ona přikývla.

„Já vím. Taky bych jim to řekla,“ odpověděla a pokračovala ve svádění.

„Kdy?“ zeptal se. Jeho výraz trochu ztvrdnul a bylo znát, že to myslí vážně. Že přes to tentokrát nejede vlak.

„Brzy,“ zašeptala mu do ucha a rozepínala mu pásek. Wade jí zarazil svou rukou.

„Nevěřím že to říkám, ale nejdřív vztah a potom sex,“ prohlásil a seskočil dolů ze zábradlí.

„Ale no tak. K čemu ty formality?“ přemlouvala ho. Wade se na ní podíval tak jako ještě nikdy – suverénně.

„Už jsem řekl. Ty musíš vědět co chceš a já vím, že to vztah se mnou není. A já zas nechci jen nezávazný sex s tebou. Jednoduchý, ne?“ zmínil a odešel. Sára si povzddechla a dala si na čas, než si to zamířila taky do jídelny.

Po chvíli tedy, když měla pocit, že je Wade pryč vylezla zpoza rohu a akorát doslova narazila do Wada Shadowwalkera, který tam byl zrovna taky na cigaretu.

„Ježiš, promiň,“ vypískla rozpačitě, když ucítila tvrdost jeho břicha. Bylo skoro jako Darrenovo. Ale snad ještě tvrdší.

„Dobrý, jsem v cajku a ty taky doufám,“ řekl starostlivě, pousmál se a tak zvláštně se na ní podíval z výšky. Byl o dost vyšší než ona – určitě o dvě hlavy.

„Jo... t-to jo. T-to to... j-je fajn,“ koktala. To Wadovi trochu pomohlo nabrat sebevědomí a už neměl problém předstírat a být sám sebou i když šlo o ní. Tedy už o něco míň než předtím. Už se přece seznámili.

„Sára, že?“ zeptal se jako by to nevěděl a ona přikývla.

„Wade Shadowwalker...“ vypadlo z ní a on s úsměvem ve tváři přikývl.

„Jo, to jsem já,“ zašeptal. Oba na sebe jen mlčky zírali, protože nevěděli, co by měli říkat a zároveň se jim nechtělo jen tak odejít, když už se takhle sešli.

„No tak já... asi už půjdu,“ řekla.

„Jo, jasně. Běž. Nedržím tě,“ opáčil a pousmál se. Sára se mu podívala do očí a na chvíli jako by se v nich ztratila. Byla víc než v rozpacích, byla z něj naprosto v háji a on to poznal. A tak prolomil ledy.

„A opravdu už musíš? Nechtěla by sis se mnou dát třeba cígo? Všiml jsem si, že si sem tam zapálíš,“ navrhnul a ona okamžitě souhlasila.

„Vlastně... nikam nemusím. A jo, dám si,“ odpověděla trochu víc nadšeně, než chtěla a usmála se. Potom s roztřesenýma rukama lovila z kapsy krabičku cigaret, ale než jí vylovila, Wade jí nabídl cigaretu ze svého. Ona se podívala na krabičku, ze které čouhalo pár cigaret a jednu si tedy vyndala.

„Zlatý Derionky?“ zašeptala překvapeně. To byla kvalita, jakou si jen tak někdo nemohl dovolit.

„Hm, jo. Nechutnají ti?“ zeptal se.

„Nevím, ještě jsem je nikdy neměla. Děkuju,“ řekla a usmála se na něj.

„Není za co,“ odpověděl, taky si jednu vzal a sedl si na schod. Sára se nedokázala uvolnit, pořád postávala u něj, dokud jí nestáhl za ruku k sobě dolů. „Přece nebudeš stát, ne?“ řekl a zase se na ní usmál, až se jí podlomila kolena. A tak se rozhodla rychle vymyslet téma ke konverzaci.

„Už dlouho jsem tě neviděla na dráze. Už nezávodíš?“ zeptala se.

„Tak nějak už mě to nebaví. Lítám jen tak pro radost,“ odpověděl a podíval se jí do očí. To Sárú úplně vyvedlo z míry, až se jí rozklepaly ruce. Ještě víc než předtím.

„Aha. T-to je škoda. Myslím, že... že ti to jde,“ zmínila a zapálila si kouzlem cigaretu.

„Myslíš?“ zeptal se, zatímco jí pozoroval.

„Myslím,“ opáčila a uhnula pohledem. Znervózňoval jí přímo neskutečně. Potily se jí dlaně a celá se vnitřně chvěla. Její srdce tlouklo tak silně, že dokonce i hrozilo, že by odsákala z místa jako pračka při ždímání.

Wade se zase jen pousmál a potáhl si z cigarety. „A ty bys nechtěla závodit?“ zeptal se a to jí zaskočilo.

„Já?“ vyprskla smíchy. „Já bych byla hrozná. Od toho tu je Darren. Ráda mu pomáhám a ráda mu fandím. Já na ten stres asi úplně nejsem,“ odpověděla.

„Hm, škoda. Myslím, že bys byla naopak skvělá. S wergonama to umíš co jsem si tak stačil všimnout,“ pokračoval a ona se mu zas podívala do očí. Takový kompliment a od Wada Shadowwalkera? Od kluka, který je kromě závodění jinak ve všem nejlepší a rozhodně chodí pro hezké slovo a zájem přes půlku země.

„Nemusíš na to reagovat,“ zmínil a pousmál se, když si všiml, jak rudne a znovu si potáhl z cigarety. Sára se musela hodně ovládat, aby byla zticha, protože když začne mluvit, vždycky vyžvaní něco, co nechce. Ale u něj to nechtěla riskovat. Strašně se jí líbil už co ho poprvé viděla stát u brány.

„Mimochodem, máš fakt pěknou bundu, sluší ti,“ pochválil jí a típnul cigaretu o kamennou zeď. O úplně stejné místo jako tu předchozí. Sáře to došlo. Došlo jí, že tu byl když koketovala s Whisperem a znepokojilo jí to.

„Díky. Ty máš taky moc hezký tričko. Takový rock-metalový. *ANGUISH OF THE FORSAKEN*?“ přečetla nahlas. „Ty posloucháš tuhle kapelu?“ vyzvídala a on přikývl a usmál se.

„Tak nějak,“ odpověděl.

„Ty jo. Já od nich zatím znám jen dvě písničky, ale přijdou mi dost skvělé. Hlavně ten frontman, to je talent. Ne, že bych ho nějak znala, nebo viděla naživo, ale co jsem slyšela, tak má super hlas a umí hrát božsky na kytaru. Někdy bych je chtěla slyšet naživo,“ rozzářila se a Wade se usmál. Úplně se mu rozzářily oči.

„Jo? Teda, to jsem nevěděl, že máš ráda stejný kapely jako já,“ zmínil překvapeně a usmál se. „A co ještě posloucháš z derionských? Znáš třeba *Navarian Rhapsody*?“ zeptal se a ona přikývla.

„Jasně. A *Thousand Freaks*,“ dodala a on se na ní tak zvláště podíval.

„Ty jo, to jsou moje nejoblíbenější kapely,“ přiznal a řekla bych, že se do něj zbláznila ještě víc. Mají něco společného a mají toho podle všeho hodně, to je jackpot.

„A co ty, Wade, znáš nějaký naše?“ zeptala se a on přikývl.

„Jasně. Moje nejoblíbenější je *Thousand Foot Krutch*, *I Prevail*, a nějaký starší jako je *AC/DC* a tak,“ odpověděl.

„Máš perfektní vkus, Wade,“ pochválila ho a on se na ní usmál.

„Díky, to ty taky,“ prohlásil a naklonil se k ní jako by jí chtěl políbit. Sára ztuhla. Její srdce začalo šílet, zatímco navenek byla naprosto klidná. „Koukám, že začalo pršet. Měl bych jít zavřít okno, nerad bych měl mokrou postel. Tak snad se zase někdy potkáme a pokecáme,“ řekl a zvedl se z místa. Wade se jak se zdá řídil starým dobrým heslem, že v nejlepším se má přestat.

„Jo... jo, jasně,“ zakuřkala rozpačitě a chytla se Wadovo ruky, kterou jí nabízel, aby jí pomohl se zvednout. Podíval se na ní a usmál se.

„Tak papa,“ řekl něžně, než odešel a Sára úplně zkameněla. Řekl jí papa? Papa?

„Jen se podíval z okna a já jsem tak blbá, že jsem si myslela, že by mě chtěl políbit. Někdo jako je on?“ zašeptala si pro sebe a zavrtěla nad sebou hlavou. Na chvíli úplně zapomněla na Wada Whispera a to ho tak moc chtěla uhnat.

Ale teď? Řekla bych, že je Whisper passé. Protože proč se spokojit s levnou kopií, když by mohla mít originál? Krásný a okouzlující originál. S mozkiem, který bych si i já nechala zarámovat.

Darren se cpal vepřovým ragú a já myslela jen na to, co mi řekla Dharnalen. Měla pravdu, že když šlo o Darrena, byla jsem úplně šílená, ale až tak, že by mě musel krotit démon?

V tom přišel Wade Whisper a za ním Sára. Všimla jsem si, že ti dva spolu mají nějak moc často společnou cestu. „Že vy dva spolu hulíte?“ nařkla jsem je hned jak si sedli ke stolu a oni oba ztuhli.

„Ne, jak jsi na to přišla?“ řekla Sára a Wade se zatvářil zklamaně, že popřela i tohle, natož třeba tamto, co tak moc chtěl, aby přiznala. Alespoň mě.

„Smrdíš kouřem,“ dodala jsem.

„Jo, dala jsem si cigáro, no a? Nejsi moje máma,“ okřikla mě. *Teda, nemá moc dobrou náladu.*

„Teda ty máš náladu,“ zarazila jsem se a Emily radši mlčela. Wade se vrhl na jídlo a házel na ní vražedné pohledy. Zlobil se na Sáru, že není schopná přiznat nejlepší kamarádce ani to, že se spolu kamarádí.

„Co Ryan, píše ti?“ zeptala jsem se a Wade najednou vstal od stolu a odešel si pro pití k dlouhému stolu. Nejspíš to nechtěl poslouchat. „Co je? Co jsem řekla?“ zeptala jsem se. Nechápala jsem už nic.

„Nevím,“ řekla a pokrčila rameny.

„A co teda Ryan?“ pokračovala jsem. Nejspíš jsem chtěla nějaké pasivní rady a nápady, co si počít s Darrenem. Podvědomě samozřejmě.

„Jo, dobrý. Chybím mu,“ odpověděla suše.

„A on tobě?“ vyzvíдалa jsem.

„Ale jo,“ dodala a zírala smutně na Wada, jak popíjí o samotě z poháru čaj a zírá na ní. Pak se sebral a odešel ze sálu. „Taky už půjdu. Nechutná mi to,“ zalhala, aby mohla jít co nejrychleji za Wadem. My s Emily jsme na sebe jen nechápavě zíraly. Zřejmě měla nějaké výčitky.

„Wade, počkej!“ zavolala na něj a překvapivě se na ní otočili oba. I Wade Shadowwalker, který si to mířil akorát do jídelny. Ale když mu došlo, že nevolala na něj, zase se otočil zpátky a odešel. Což Sáru celkem vyvedlo z míry a nejen jí, řekla bych, že všechny tři.

Nicméně už v tom začínala mít pořádný nepořádek. Musela se rozhodnout. Wade Shadowwalker je sice přitažlivý jako sám ďábel, ale uvědomovala si, že by se měla držet při zemi.

Proč by o ní stál zrovna on? To, že na ní byl milý a jednou s ní promluvil. Že spolu mají nějaké společné zájmy a kamaráda, to ještě nic neznamená. Navíc je nejspíš zadáný a ona tak trochu taky. A pak je tu Wade Whisper, se kterým má pořád nedořešené záležitosti. Ten Wade, kterého má ráda a ráda s ním tráví čas. Ten Wade, který jí miluje a je to taky derion.

„Na co jako? Až mě zase utvrdíš v tom, že pro tebe nejsem dost dobrý?“ syknul a žárlivě se podíval na Wada Shadowwalkera, který akorát šel kolem do jídelny.

„Jsi pro mě dost dobrý a miluju tě,“ přiznala tiše. Nechtěla, aby to někdo slyšel a tak ztišila hlas, ale Wade to ignoroval.

„Vážně? Proč je teda pro tebe tak těžký být se mnou a říct o tom kamarádkám? Vždyť se jim stydíš i říct, že se vídáme. Myslím, že ani netuší, že jsme se spolu kdy bavili, natož že jsme spolu nesčetněkrát píchali. Víš co? Mám toho dost. Už mě nech být!“ dodal a odešel.

„Řeknu jim to, přísahám. Jen mi dej nějaký čas,“ škemrala. On se k ní tedy ještě otočil, aby jí mohl na tuhle větu jízlivě odpovědět.

„Kolik času potřebuješ na to, aby ses za mě přestala stydět?“ rýpnul si. Sára si povzdychla a snažila se Wada přesvědčit, že to tak není, ale marně, on jí to nežral. A ani sama si to nežrala.

„Já se za tebe přece nestydím,“ řekla a snažila se znít přesvědčivě.

„Vážně?“ zašeptal, udělal k ní krok blíž, naklonil se k ní a chystal se jí políbit přede všemi, kteří akorát vycházeli ze sálu. Včetně mě, Emily, Darrena a ostatních. Sára ucukla.

„Já nemůžu. Nejsem na to připravená,“ zašeptala zoufale, když jsme je všichni pozorovali.

„Hm, to vidím. Beztak vím, proč to nechceš přiznat. Je to kvůli Shadowwalkerovi. Tak mu to přiznej, že ho chceš, třeba to klapne. Proč by si s tebou neužil, když se mu nabídněš? Už na to nemám. Sbohem, Sáro,“ řekl našťavaně a odešel.

Darren na ní smutně koukal a ona taky vypadala, že bude plakat. Vůbec jsem to nepochopila. Wade Shadowwalker kolem ní prošel a tvářil se podivně. Jako by se mu kombinace Wada Whispera a jí nelíbila a bylo to na něm vidět. V jídelním sále se taky jen otočil. Nejspíš ho dnešní menu moc nenadchlo.

Odpoledne, když už bylo po oslavě, která pro nedostatek nálady ani nebyla, jsme seděly s holkama ve společenské místnosti. Venku se setmělo a všechny nás to

přilákalo k oknům. „Co je to?“ zmínila Emily, dívajíc se z okna. Zírala na stíny na nebi, které byly sotva viditelné přes hustou vrstvu mlhy.

„Ukaž,“ řekla Aris a podívala se taky z okna. Nad naší věží kroužilo asi pět obrovských draků a všichni vypadali našťvaně.

„Všichni studenti se okamžitě transportují do velkého sálu, prváky si na starost vezme pan Danton a druháky slečna Heartová,“ řekla ředitelka telepaticky a všichni dělali, co chtěla. Zatímco já v tom chaosu hledala Sáru, někteří studenti panikařili. Transportovala jsem se pro ní a společně jsme se dostaly do velkého sálu.

„Co se děje?“ zeptala se hned, jak jsme se přenesly.

„To bych taky ráda věděla, ale druhákům nic neřeknou. Možná, že Darren bude vědět něco víc,“ napadlo mě.

„Ay? Jsi v pořádku?“ zeptal se telepaticky Darren jako by mi četl myšlenky.

„Ano, proč bych neměla být?“ Divila jsem se.

„Nevím, měl jsem strach. Tady u nás totiž ve společenský místnosti spadla střecha, nějaký drak na ní přistál,“ řekl. Vyděsila mě představa, že by se mu něco mohlo stát.

„Kde jsi?“ zeptala jsem se, ale nereagoval. „Darrene?“ volala jsem na něj, ale neodpovídal. Mezitím se vedle mě zjevil Eldarn.

„Tady jsi,“ řekl, objal mě zezadu a držel mě pevně za ruku. Ale mě právě zajímal Darren. Měla jsem o něj obavy.

„Darrene, ozvi se!“ pokračovala jsem, ale bez reakce.

„Co se děje?“ vyzvíдалa Sára, když si všimla mého ustaraného výrazu.

„U čtvrtáků se zřítíla střecha, je tam Darren,“ odpověděla jsem naléhavě a hned jsem běžela tím směrem. A k mojí smůle jsem se tam nemohla transportovat, protože jsem tam nikdy nebyla. Eldarn mě doběhl, chytl mě za ruku a přitáhl si mě k sobě. Sára to zatím běžela říct ředitelce. Během chvíle se tam transportovalo spousta učitelů, kteří drželi v náručí raněné studenty.

„Nechod' tam, je to nebezpečný,“ řekl, když jsem si to mířila do sutin východního křídla, kde se zřítíla střecha.

„Je tam Darren,“ vysvětlila jsem mu. Strachy jsem byla celá bez sebe. Co když se mu něco stalo? To bych nepřežila.

„Oni se o něho postarají,“ uklidňoval mě, ale já jsem byla strašně nervózní. Během pár minut draci vypálili hlavní vchod a zbourali na co přišli. Sára vyděšeně koukala kolem na učitele, kteří byli zaneprázdnění ochrannými a léčivými kouzly a uklidňováním traumatizovaných prváků.

Jenže Darren se pořád neozýval, vyděšeně jsem čekala, že ho někdo z učitelů přinese raněného, ale nikde nebyl. „Musím ho najít!“ řekla jsem a Sára přikývla, že bych měla.

„Buď opatrná,“ zašeptala, ale Eldarn mě odmítal pustit. Přitáhnul si mě k sobě za ruku a držel mě jako matka svoje dítě, aby nevběhlo do silnice.

„Nechod' za ním, Ay. Nic mu není, stejně mu jde jen o tvou pozornost,“ prohlásil a to mě dopálilo. Vytrhla jsem mu našťvaně svou ruku z jeho sevření.

„O co ti jde?“ zeptala jsem se.

„Miluješ mě vůbec?“ prohlásil a mě spadla čelist.

„Promiň, ale teď na to nemám čas. Někde může být raněný Darren a já už musím jít,“ odpověděla jsem a chtěla jsem odejít, ale on mě zase hrubě přitáhnul za ruku k sobě zpátky.

„Nemiluješ mě, protože miluješ jeho, že jo?“ pokračoval a Sára kroutila očima.

„Eldarne, přestaň!“ vložila se do toho, ale on nepřestával.

„Žárlivost z lidí dělá idioty a ty se tak chováš,“ zmínila jsem neutrálně.

„Tobě se posmívají, že chodíš s rionem a mě se posmívají, že jsem paroháč. Poslední dobou začínám věřit víc těm, co to říkají. Ty to totiž ani nepopíráš. Nemůžeš nás mít oba, Ay,“ řekl a smutně se na mě díval. *To ani nechci.* Pomyslela jsem si.

„Teď na to není vhodná doba, můžeš mě pustit?“ zeptala jsem se ještě klidně, ale zmáčkl mě ještě víc.

„Pan Payne je nejspíš zraněný nereaguje, prosím paní profesorku Cornovou, aby prozkoumala patro čtvrtáků,“ řekla ředitelka a já hned zpozorněla.

„Jestli za ním půjdeš, tak je mezi náma konec!“ vypadlo z něho, načež já se na něj zhnuseně podívala.

„Nech mě být, sakra!!“ zaječela jsem na něj a vysmekla jsem se mu, abych mohla běžet za Darrenem. **„Darrene!“** křičela jsem hystericky, ale pořád neodpovídal. Ze všeho nejvíc jsem se bála ohně, ale najednou jsem cítila, že je něco, čeho se bojím ještě víc, a to bylo o něj.

Vběhla jsem jen s lehkým chladícím kouzlem do ohně, který se soustředil v úzké chodbě v jediném průchodu do místnosti. Ignorovala jsem strach jen, abych ho našla. Abych si byla jistá, že bude v pořádku.

Ještě nikdy jsem nebyla takhle vyděšená. Kdyby to viděli profesori, okamžitě by mě zarazili, ale naštěstí mě nikdo nezastavil. Poháněná adrenalinem jsem se transportovala co nejbliž k věži a potom jsem vyběhla schody, jako by to nic nebylo. Taky že ne, v porovnání s tím, co se mu možná stalo.

Nemusela jsem ani rozrážet dveře, protože už byly rozražené a polovina patra skoro úplně zničená a v plamenech. A pak jsem ho viděla ležet na zemi v bezvědomí. Na těle spoustu šrámů a byl pod naštěstí jen lehkými sutinami. Místnost byla relativně celá v plamenech, že kdybych tam pro něj nepřišla, bylo by pozdě.

„Darrene!“ zakřičela jsem a běžela jsem hned k němu. Sundávala jsem z něj kamínky a prkna. Nejdřív jsem zkusila tep, ale ten byl v pořádku – dýchal. Vykouzli jsme kolem nás chladící bublinu, která nás navíc chránila i před vdechováním oxidu uhelnatého z kouře a dávala jsem pozor, aby na nás něco nespadlo. Klekla jsem si k němu a hladila jsem ho po jeho jemných blondátých vlasech, které byly celé zasypané popelem.

„Odpuť mi, že mi to tak trvalo, měla jsem se na něj vykašlat hned. Promiň, Darrene. Hlavně neumírej,“ šeptala jsem mu do ucha a hladila jsem ho po tváři se slzami v očích. Chtěla jsem nás transportovat do sálu, ale nešlo to. Na sál museli

zaútočit draci, protože jinak bych nás už dávno přenesla. Teď nevím, jak to tam doopravdy vypadá, nemohla jsem nás přenést.

Brečela jsem, zatímco jsem hladila Darrena po vlasech. Byla jsem v šoku, vůbec jsem nemohla přemýšlet, jinak by mi došlo, že můžu zkoušet spoustu jiných míst k přenesení.

Kolem vznikala panika a byl slyšet pláč, řev a spoustu dalších zvuků řítícího se hradu. To on by reagoval mnohem líp než já. Vždycky mu to páliło v krizových situacích líp než mě.

Po chvíli se nad odkrytou střechou objevil obrovský drak. Podívala jsem se vyděšeně vzhůru. Na chvíli jsem ztratila slova a zůstala jsem úplně nehybná.

„Hodný, kluk...“ zašeptala jsem s cílem odvést jeho pozornost a utišit ho, když se ke mně blížil, ale zřejmě to bylo k ničemu, chystal se nás s Darrenem usmažit. Zpanikařila jsem. Nevěděla jsem co mám dělat.

Drak na mě koukal těma svýma velkýma očima a křičel na mě. Držela jsem Darrena za ruku a třásla jsem se strachy. „Hodný drak. Moc hodný...“ utěšovala jsem rozzuřeného tvora prskajícího oheň, ačkoli jsem věděla, že to nebude mít efekt. Pořád se přibližoval a pomalu otevíral pusu. Podle všeho chtěl zaútočit ohněm a ne zuby a pařáty.

Věděla jsem, že moje bublina na to ani zdaleka nestačí, a tak jsem pohotově vykouzlila průhledný štít, aby nás drak nesežehl, čímž jsem si vyčerpala spoustu energie, ale nebyla jiná možnost. Drak naštěstí krátce na to odletěl pryč, protože ho profesorka zahнала a běžela k dalšímu raněnému studentovi.

„Darrene, poslouchej... strašně moc tě miluju. Chci abys to věděl, kdyby se ti cokoli stalo nebo mě. Hrozně bych si vyčítala, že jsem ti to neřekla. Hlavně už se probud'!“ šeptala jsem, ale nic se nestalo. Už jsem byla zoufalá, a tak jsem přenesla ke zkušenějším profesorům, aby ho uzdravili. Už mi ale nezbývala skoro žádná energie.

Přenesla jsem ho do společenské místnosti pro druháky, protože tam měl být profesor Johnson a k tomu jsem měla důvěru. A taky to bylo v přízemí a k tomu se draci zatím nedostali.

„Co se stalo?“ zeptal se a seběhl se k němu od partičky kluků, se kterými si zrovna povídal. Mezi nimi byl i Eldarn. A tak ta jeho žárlivost pokračovala. Nedal si pokoj, ani když někomu šlo o život.

„Je v bezvědomí, dala jsem mu už vitae elixír. Ale nic se nestalo,“ řekla jsem mu a profesor mě jen poplálal po ramenech a pousmál se.

„Tak to se za chvíli probudí. Dobrá práce, slečno Heartová. Jsem rád, že znáte pravidla první pomoci,“ řekl a šel zpátky hlídat studenty. Rozhodla jsem se Darrenovi říkat samé pozitivní věci, aby ho to z toho kóma vytáhlo co nejdřív. Sedla jsem si vedle něho na zem, jeho hlavu jsem si opřela o svůj klín a držela jsem ho za studenou ruku.

„Nikdy jsem ti nepoděkovala, že jsi mě vždycky tak chránil. Víím, že bys kvůli mně obětoval svůj život. Já kvůli tobě taky,“ zašeptala jsem mu do ucha a tiše jsem plakala.

„Už jsem ti řekla, že tě miluju? Rozešla jsem se kvůli tobě s Eldarnem... no taky, protože to byl idiot. Víš, nelíbilo se mi, jak se mě od tebe snažil držet dál. Mrzí mě, že jsem to neudělala dřív. V posteli taky za moc nestál, abych pravdu řekla. Představovala jsem si, že jsi to ty,“ dodala jsem. Všechno jsem mu vyslepičila a když se pořád neprobíral, smutně jsem se na něj dívala.

„Víš, že od toho Valentýna, jak jsme... no, jak jsi mě sváděl... tak... no... nemůžu myslet na nic jiného?“ Pousmála jsem se a čekala jsem, že teď otevře oči a vítězně se na mě podívá. Že do mě bude rýpat, ale pořád se neprobíral.

„Nic? Vážně? Myslela jsem, že tohle tě probere. Lepší historcky už ale nemám, Darrene,“ zmínila jsem sklesle. Pak jsem se k němu naklonila, jestli dýchá a když jsem zjistila, že ano a byla jsem v těsné blízkosti jeho nádherných rtů, tak jsem je lehce políbila. Jeho rty byly jako samet.

„Jsem snad Šípková Růženka?“ zašeptal potom, co jsem se od něj odlepila.

„Darrene!“ vykřikla jsem radostně a šťastně jsem ho objala. No a možná jsem ho trochu přidusila svými vlasy a prsy. Eldarn nás pořád smutně pozoroval z druhé strany místnosti.

„Vždyť mě zabiješ, Heartová,“ zasmál se přidušeně s hlavou natlačenou v mém výstřihu.

„Jsem tak ráda, že jsi v pořádku,“ řekla jsem a drbala jsem ho ve vlasech jako nějakého sousedovic vořecha.

„To já jsem rád, že se ti nic nestalo,“ řekl a prstem mě pinknul do nosu. „Co jsi mi to tady vyprávěla za pohádku? Docela jsem zvědavěj, jestli bude mít happyend,“ řekl líně a díval se na mě těma svýma modrýma očima.

„Happyend to už má, oba jsou živý a zdravý,“ informovala jsem ho a dál jsem si hrála na netykavku. Darren se pousmál.

„Já to slyšel, ty romantičko,“ řekl. „Úplně všechno,“ dodal a dívajíc se mi do očí se pokoušel posadit.

„Já... n-nevím o čem t-to mluvíš,“ koktala jsem rozpačitě a Darren se křenil.

„Kecko,“ řekl s úsměvem ve tváři a zamilovaně mě objal svýma pochroumanýma rukama. Cítila jsem se spokojeně. Byl to ten správný pocit, který jsem měla mít. Darren se díval Eldarnovi do očí, zatímco mě objímal.

„Takže jsi teď konečně single, jo?“ zeptal se hned, jak mě přestal objímat.

„Ty jsi tak otravný! Pořád myslíš jen na takové věci,“ dodala jsem suše.

„Stejně jako ty. Myslím pořád jen na tebe,“ přerušil mě a zase mě vášnivě políbil. Pořád mě otlapkával. „Co dělají motýlci?“ zeptal se mezi polibky.

„Myslím, že mají málo místa a probourají se mi břichem. Taky je máš?“ vyzvíдалa jsem.

„Strašně moc jich mám,“ dodal a znovu mě políbil.

„Já taky a díky tobě vím, že jsou živí,“ zmínila jsem a nechala jsem ho hrát si s mým jazykem. Byla jsem v sedmém nebi. Být s Darrenem bylo strašně uklidňující. I kdyby se teď mělo stát bůh ví co, s ním jsem byla v klidu.

Líbala jsem ho jako bychom tam byli úplně sami. Darren se spokojeně pousmál ještě s jazykem v mé puse a pak se nečekaně odlepil.

„To publikum ti nevadí?“ Divil se a já zavrtěla hlavou a přitáhla jsem si ho zase k sobě, abych mohla pokračovat v líbání těch jeho sametových rtů. Byla jsem naměkko a nejspíš úplně mimo, protože jsem mu dávala jasně najevo, pro koho moje srdce tluče.

„Nemůžu uvěřit tomu, že jsi se s ním kvůli mně vážně rozešla,“ zašeptal mezi polibky.

„Nebylo to kvůli tobě!“ řekla jsem, ale Darren se na mě intenzivně díval, dokud jsem mu neřekla pravdu. „Možná trochu,“ přiznala jsem a pak mi dal konečně pokoj. Nechtěla jsem, aby ta láska k němu zmizela. Bylo to tak nádherné a on byl tak sladký... dokud zase neprohlásil něco Darrenovského.

„Představovala sis mě při sexu? To bych do tebe nikdy neřekl, šprtko.“ Podívala jsem se na něj.

„Sklapni, nebo to už nikdy neudělám!“ vyhrožovala jsem mu a on toho tedy nechal. Myslím, že byl hodně unavený, zavíraly se mu oči a taky jsem najednou cítila plnou váhu jeho hlavy na mých stehnech. Přece jen se praštil do hlavy.

„Jestli v tomhle hradě ještě existují postele, tak v noci musíš přijít, jinak umřu a hádám, že to nechceš,“ řekl.

„Vyděrači,“ sykla jsem na něj a on se pousmál.

„Ve 12 u tebe v obýváku, a jestli mi utečeš, proměním tě v Jiskřivýho Slimáka,“ zašeptal mi do ucha a pak vyčerpaně usnul.

„Nikam ti neuteču, lásko moje,“ prohlásila jsem a pak jsem se zarazila. On to naštěstí ale už neslyšel. Nechala jsem ho klidně ležet hlavou na mém klíně a jemně jsem ho drbala ve vlasech.

„Pane profesore? Proč na nás ti draci útočí?“ zeptal se Eldarn z ničeho nic.

„Protože je na naší školu pošťali nějací čarodějové. Draci vůči nám nechovají žádnou zášť,“ vysvětlil. „Teď jen musíme ubránit studenty a pak začneme s opravami. Ještě ani nevíme, pro co si sem kdo přišel,“ řekl sklesle, ale jako by moc dobře tušil pro co.

A zatímco všichni svými kouzly dávali dohromady rozbořený hrad a ošetřovali raněné, já jsem byla pořád s Darrenem na podlaze a nechávala jsem ho, aby mi chrněl v náruči. Nechtěla jsem ho budit ani když mi z jeho těžké hlavy dřevěněly nohy. Ale po chvíli nechala ředitelka Darrena přenést na ošetřovnu, takže jsem byla svobodná.

Eldarn na mě házel vražedné pohledy během toho, co jsem pomáhala s úklidem. Měl pravdu, vykašlala jsem se na něj kvůli Darrenovi. Byla jsem mu nevěrná a chovala jsem se hrozně, ale i tak jsem se cítila dobře. Konečně volná.

Sára zatím běžela do velkého sálu, kde potkala Wada Whispera. Ten se na ní usmíval, ale pak si to rozmyslel, když mu došlo, že by jí tím dal najevo něco, co nechtěl. „Jsi v pořádku?“ zeptala se ho. Přece jen o něj měla starost. On přikývl.

„A ty?“ zeptal se na oplátku.

„Jsem,“ odpověděla s úsměvem.

„To jsem rád,“ řekl. „Slyšel jsem, že to Darren schytil. Chudák Ay,“ prohlásil sklesle.

„Darren je prý v pořádku. Jen je asi na ošetřovně, právě tam jdu, nechceš jít se mnou?“ zeptala se. Wade na ní chvíli jen mlčky koukal a přemýšlel.

„Já nevím. Chceš mě snad seznámit s tvýma kámošema?“ zeptal se a ona jen pokrčila rameny.

„Nevím, možná chci,“ odpověděla.

„Tak to raději necháme na jindy. Teď se to nehodí. Běž a pozdravuj za mě Ay,“ dodal rozumně a ona se na něj zase usmála. Pak běžela za námi.

Wade se podíval po místnosti a všiml si Eldarna sedícího v koutě. Došlo mu, že jsem se s ním musela rozejít. Sedl si vedle něj a poplácal ho po zádech. „Najdeš si jinou,“ utěšoval ho, ale Eldarn se na něj podíval jako na idiota.

„Nikdy mě nemilovala. Jsem trapák. Všem jen pro smích,“ zmínil suše.

„Ale měla tě ráda, jinak by si s tebou ani nezačínala,“ chlácholil ho. Ten jen povytáhl ramena a popotáhnul. Viditelně před chvílí brečel.

„Pochybuju. Všechno to bylo jen proto, že si s tím derionem něco provedla a nějak jim to nevyšlo. Byl jsem jen náhrada nebo nevím. Styděla se za mě i když tvrdila, že ne. Pořád ho chtěla. Celý náš vztah byla lež. Jsem takovej idiot,“ proklínal se.

„Ale no tak. Mě taky není souzený být s tím s kým chci být. Nechce si přiznat, co ke mně cítí, ale já vím, že mě má ráda. Někdy je život boj a přináší fakt nečekaný zvraty. Ani bych se nedivil kdybys byl jednou s Paynem nejlepším kámoš,“ zmínil a Eldarn na něj hodil vražedný pohled.

„To nikdy! A až se z toho dostane, vyřídím si to s ním. Přebíral mi holku. Je to hajzl! Sahal na mojí holku!“ vztekal se.

„Hele nechci do toho kecat, ale možná to tak trochu byla spíš jeho holka. Nebyls to náhodou ty, kdo mu jí přebíral? Vždycky to mezi nima jiskřilo a tys to ignoroval,“ zmínil a Eldarn jen protočil očima.

„Proč se mnou teda začala chodit?“ komentoval.

„To fakt nevím. V ženských aby se čert vyznal,“ dodal a odešel.

Já jsem Darrena hladila po ruce a mlčky jsem se na něj dívala jak spí. Na ošetřovně to bylo celkem hektické, a protože byl Darren mimo ohrožení, tak jsme za plentou byli sami.

V tom dorazila Sára. „Sáro!“ zašeptala jsem a nadšeně jsem jí objala. Byla celá ušmudlaná, zpcená a vyčerpaná. Fakt jsem byla ráda, že jsem jí viděla živou a zdravou.

„Poprvé jsem za hrdinku společně se svým wergonním týmem a nikdo to neví,“ řekla a rovnou se podívala na tu blond mrtvolku na lůžku vedle. „Co on, jak mu je?“ zeptala se a její výraz zvažněl.

„Je v pořádku, teď spí,“ odpověděla jsem jí. Ona si ke mně zatím dala židli a přisedla si. Chvilku jsme ho v tichosti pozorovaly.

„A ty jsi v pohodě?“ zeptala se a myslela ten rozchod s Eldarnem. Nebylo to zas tak dramatické, ale stejně to nebylo nic příjemného.

„Jasně. Teď už jsem,“ odpověděla jsem a usmála jsem se.

„To Eldarn fakt přehnal,“ zmínila a já přikývla. „Viděla jsem ho v rohu sedět a bulet,“ dodala. Nechtěla jsem mu ublížit, ale mnohem víc mě trápilo, že ubližuju Darrenovi a sobě.

„Aha. To mě mrzí. Nechtěla jsem mu ublížit,“ zmínila jsem.

„Já vím, kašli na to, co vy dva?“ vyvívala spokojeně a ukázala na Darrena.

„Co by?“ odpověděla jsem a ona se na mě tak zvláště usmála.

„Dobře, zeptám se pak jeho. Ten mi toho stejně řekne víc,“ dodala a culila se na mě. To mě zaujalo.

„Vážně? A co ti o nás říká?“ vyvívala jsem.

„Třeba, že jsi ho na Valentýna dost intenzivně osahávala,“ zasmála se a ukazovala si rukou mezi nohy.

„Cože? To je ale hňup. To, že ti řekl? Zdá se, že ti vážně říká všechno,“ zakuňkala jsem a úplně jsem zrudla. Ani mě nenapadlo, že by jí něco takového vyprávěl. „Asi to budu muset vážně všechno uvést na pravou míru,“ zmínila jsem a ona se zahihňala. Podívala jsem se na ní a dala si vlasy za ucho.

„Jo a mimochodem, co ty s Wadem?“ zeptala jsem se a ona ztuhla.

„C-co? Já a Wade? C-co jako?“ koktala rozpačitě a začala si pohrávat nervózně s botou a nohou od židle, na které seděla.

„Tak já nevím, vypadalo to, že se spolu docela dobře znáte,“ zmínila jsem. Tvářila se podezřele, ale nezdálo se mi, že by o něm ráda mluvila.

„Nesmysl,“ prskla a já se jen pousmála a raději jsem změnila téma. Došlo mi totiž, že mi víc určitě neřekne.

„Jak jsi to myslela, že jsi za hrdinku a o co těm drakům vlastně šlo? Profesor Johnson říkal, že draci sami od sebe neútočí, jen kdyby měli hlad, nebo když jsou pod nějakým vlivem,“ zeptala jsem se a Sára se na mě jen pousmála.

„No, požádala jsem wergony, aby se jim postavili a pomohla jsem jim pro jistotu schovat jejich mláďata a vejce. Velcí draci po nich občas totiž jdou,“ odpověděla.

„Teda, jsi vážně šikulka, jsem na tebe pyšná,“ řekla jsem a objala jsem jí. „A taky jsem hrozně ráda, že se ti nic nestalo. Jsi sice odvážná a silná, ale pořád jsi křehká a moje nejlepší kamarádka a kdyby se ti něco stalo...“ zašeptala jsem jí do ucha a rozplakala jsem se. Sára se pousmála.

„Ty moje taky, Ay,“ řekla a usmála se na mě. „Zřejmě ale bylo už pozdě, někdo si odtud vzal, co chtěl,“ dodala.

„A co?“ zeptala jsem se utírajíc si slzy z tváře. Ty jo, nikdy se mi ještě nestalo, že bych se takhle rozbřečela dojetím, že jsou moji nejbližší v pořádku. *Možná je to tím, že jsem dlouho nikoho tak blízkého neměla?*

„Derionský srdce,“ řekla a já na ní vytřeštila oči. *Derionský srdce?*

„Co je to?“ zeptala jsem se a Sára pokrčila rameny.

„Něco strašně důležitýho,“ zašeptal unaveně Darren, který nás celou dobu zřejmě poslouchal. „Nejsilnější magická energie, která kdy existovala,“ dodal.

„Ty žiješ!“ Zaútočila na něj Sára a radostně ho objala. „Díky bohu, ty ňoumo. Cos dělal?“ zeptala se.

„No tak různě. Hlavně jsem se učil kouzlogologii a nějak na mě spadl kus střechy,“ objasnil, ale já furt přemýšlela nad tím co říkal.

„Nejsilnější magická energie, která kdy existovala?“ zopakovala jsem. Divila jsem se, že to vůbec neznám. On se na mě jen tak podíval.

„Je to takovej malej rudej kamínek, kterej září. Byl pod přísnou ochranou všech možných kouzel,“ vysvětloval a čekal, až ho Sára pustí.

„Promiň,“ zmínila Sára a nechala ho milostivě mluvit a dýchat. Darren se zakřenil a pak se podíval zase na mě.

„Nechápu to, proč je tak vzácný?“ zeptala jsem se.

„No asi proto, že se v něm soustřeďuje strašná spousta magický energie. Kdo z čarodějů ho ovládne, bude prakticky nepřemožitelný,“ vysvětloval.

„Tak proč si ho někdo radši nevzal, aby nepadl do špatných rukou?“ Divila jsem se.

„Tak za prvý kdo? Nikomu nepatří. A za druhý, protože je šance padesát na padesát, že by jeho magie mohla dobrou duši poskvřnit. A to nechce nikdo z dobrých čarodějů riskovat. Pro ty zlý je to jenom výhra něco takovýho mít. Navíc je to fakt mega velká zodpovědnost,“ řekl a pomalu se posadil.

„Au, asi mám zlomenou ruku a žebro,“ skuhral, zatímco si pořád tu ruku promáčkával.

„Já vím, je mi to líto,“ zašeptala jsem a podívala jsem se na tu jeho ruku, kterou měl v šátku zavázaným za krkem.

„Já chtěl pusku, aby se mi to líp hojilo,“ oznámil mi a špulil na mě rty. Sára se hihňala a čekala, co udělám.

„Ani náhodou ty jeden vyděrači!“ sykla jsem na něj.

„Předtím jsi to tak několikrát udělala,“ připomněl mi.

„Jo, ale teď už ti nic není,“ prohlásila jsem a Sára jen kroutila hlavou. „Na,“ řekla jsem a podělila jsem se s ním o kousek bábovky, kterou jsem měla v tašce k svačině. Darren po ní natahoval svou zdravou ruku.

„Nechám vás tady, hrdličky, evidentně se toho děje víc, když tu nejsem,“ zmínila a odešla pryč. Ani jeden jsme si jí už ale nevšíмали.

„Nakrmíš mě aspoň?“ zeptal se a já jen zakroutila očima, ale bábovku jsem mu držela u pusy. „Děkuju,“ řekl a s chutí ochutnal. „Je moc dobrá,“ zmínil a když jsem si uvědomila, jak moc jsem mu podlehla, trochu jsem se polekala. Zvlášť když mě

Dharnalen drží zkrátka. *Nesmím to podělat, jinak něco provede a to bych nepřežila kdyby mě nenáviděl.*

„Tak a já jdu taky,“ řekla jsem, zvedla jsem se z lůžka, kde jsem seděla vedle Darrena.

„Už?“ Polekal se a chytl mě za ruku. „Ale přijdeš na to rande, že jo? Už nemyslím na nic jinýho,“ zeptal se a já přikývla.

„Jo, přijdu. Ale nezapomeň, že to, co se stane ve snech, zůstane zatím jen ve snech, jasný?“ upozornila jsem ho a on přikývl.

„Jasný,“ dodal a zakřenil se, protože jsem mu tím dala jasně najevo, že bych měla i zájem o občasné muchlování. Spokojeně si lehl a pevně svíral v ruce Srdce Derionu...

☆ LÁSKA A ŽÁRLIVOST ☆

Byla přesně půlnoc a já se měla akorát s Darrenem setkat ve snu u mě doma v obývací místnosti. Byla jsem nervózní jako jsem s ním vždycky, ale hlavně jsem se taky už nemohla dočkat. Zavřela jsem oči a představila jsem si svůj obývací pokoj. Darren už seděl na gauči.

„No to je dost, kde jsi? Už tu čekám hodinu,“ stěžoval si hned, jak jsem se objevila a šel mi naproti, aby mě přivítal.

„To je tvůj problém, že jsi tu brzy, Darrene,“ zmínila jsem suše a rozhodla jsem se, že ho nechám, aby mě políbil. Ale nic takového se nestalo.

„Pojď sem,“ zašeptal, přitáhl si mě k sobě za ruku, až jsem tvrdě narazila na jeho břicho. Zírala jsem mu nejistě do očí a netrpělivě jsem čekala, co se bude dít. Pousmál se zdvižením levého koutku a zírajíc na mé rty, mě po nich lehce pohladil palcem. Tohle jsem žrala.

Soudě podle jeho výrazu, hádám, že se mu líbí, co se mnou umí jen tím, jak se mě dotýká, nebo se mnou mluví. Potom si sedl na gauč, stáhl si mě k sobě na klín a chystal se jít rovnou na věc – čuně.

„Co tvoje ruka?“ Zajímala jsem se o jeho reálný zdravotní stav.

„Teď neřeš ruku. Ve snu je funkční neboj,“ prohlásil s úsměvem a začal mě osahávat a líbat jako by zítřek neměl existovat.

„Darrene...“ zašeptala jsem ještě s jeho jazykem v mé puse.

„Co?“ zeptal se.

„Už nic, pokračuj,“ rozmyslela jsem si to a vrhla jsem se na něj. V hlavě jsem ale pořád měla to, co všechno nesmím a hrozně mě to štvalo. Momentálně jsem myslela jen na to, ale kazit to i Darrenovi jsem to tím nechtěla.

„Jsi divná. Něco jsem ti udělal?“ zeptal se, když jsem ho přestala tak intenzivně líbat.

„Ne nic. Jen jsem utahaná. Byl to dlouhý den,“ odpověděla jsem mu upřímně, ale byla to polopravda.

„Takže nic nebude?“ zeptal se celkem zklamaně. Nevypadalo to nadějně. Trochu mě to znervózňovalo.

„Něco jo,“ zašeptala jsem mu do ucha a jemně jsem mu ho ňufala.

„Tak jo,“ odpověděl, pousmál se a potom sjel svou rukou po mých bocích, přes zadek až ke stehnům, a pak si to rovnou namířil pod mou sukni až k lemu mých kalhotek. Rozhodně s tím moc neotálel.

Bála jsem se, že třeba v zápalu vášně řeknu něco, co se Dharnalen bude zdát proti pravidlům a že něco provede, ale brzy jsem to vypustila z hlavy, když se mi tak hezky věnoval.

Darren mě líbal na krku a pomalu mi lezl prsty do kalhotek. Byla jsem napnutá jak kšandy. Na to, jak byl předtím nedočkavý, teď zase zdržoval. Už jsem chtěla, aby to urychlil, ale napínal mě. Nevím, jestli to byl úmysl, nebo byl taky nervózní, ale byl

zkrátka hrozně pomalý. „Tak už je tam strč, Payne!“ křikla jsem na něj a on se pousmál.

„Hm, nedočkává a úplně mokrá, to se mi líbí. Bych nečekal, že jsi taková dračice,“ zašeptal a něžně si se mnou hrál. Bylo to úplně jiné než s Eldarnem. *Lepší, příjemnější, intenzivnější a... oh bože, dokonale!*

Na chvíli mi snad i přestalo bít srdce jak jsem byla vzrušená. Těsně jsem se k němu nalepila svým tělem, vzdychala jsem mu slastně do ucha a sem tam jsem ho vášnivě líbala.

„Jo, Darrene, nepřestávej,“ škemrla jsem.

„Dobře,“ zašeptal vzrušeně a přikousl si ret. Druhou rukou si jen letmo sáhl do rozkroku, protože mu ta erekce v džínách byla zřejmě nepříjemná. Hrozně jsem s ním chtěla dělat všechno, ale musela jsem se nejdřív zeptat Dharnalen na svolení a to bylo trapné, takže jsem se na nic neptala a vypustila část své touhy. *Užít se to dá přece i bez toho hlavního. Třeba se k tomu dostaneme jindy, ne?*

Když jsem pod sebou ucítila Darrenovo vzrušení, hned jsem si zvědavě sáhla. Kdybych se nemusela hlídat, asi bych z něj začala strhávat oblečení a prostě bych po něm šíleně vyjela. Měla jsem to před očima, ale musela jsem se krotit. Kdybych to udělala, už bych mu nevysvětlila, proč to vlastně udělat nemůžu.

„Chci tě šukat, Heartová. Úplně hrozně,“ prohlásil tím svým sexy Darrenovským hlasem. Tak moc mě rozpalovalo jak se mnou mluvil. To je to, co jsem s Eldarnem nikdy nepoznala.

Taky jsem to chtěla, ale musela jsem ho zklamat. „Dneska šukat nebudeme, Payne. Nejdřív tě naučím si se mnou hrát rukou a když ti to půjde, budu si hrát i já s tebou,“ objasnila jsem a on se pousmál. Zřejmě jsem ho dost překvapila.

„Řekla jsi šukat?“ Divil se.

„Sklapni a udělej mě!“ sykla jsem nadržene, lehla jsem si na gauč a přitáhla jsem ho nedočkávě k sobě...

Byla to zajímavá snová schůzka. Nejlepší sexuální zážitek jaký jsem kdy zažila, a to ani nebylo reálné a ani jsme se nedostali k tomu hlavnímu. S Darrenem to bylo všechno tak perfektní. Možná to bylo tím, že jsem z něj šlela tak jako on šlel ze mě. A nebo jsem jím byla prostě jen posedlá.

Nicméně, jsem chtěla víc a Dharnalen to věděla. Neexistuje snad žádná přijatelná výmluva, proč spolu nemůžeme jít dál, když ho viditelně chci. Pokud tedy nechci, aby mě nenáviděl.

Sára si zašla do věže na cigaretu a doufala, že by tam mohla potkat Shadowwalkera, ale měla smolíka. Ten byl totiž u svého wergona ve stáji, kde se schovával s cigaretou a láhví whisky, kterou měl jako vzpruhu k nějakému složitému fyzikálnímu projektu, na kterém pracoval.

V tom se dovnitř drze vetřela Alyssa. Wade k ní jen zvedl oči a neříkal nic. Zatím. Dokud za sebou nezavřela dveře a nedívala se na Wada provinile jak nejlíp uměla. „Co pořád chceš? Snažíš se mě štvát a daří se ti to. Ne provokovat, ale štvát,“ objasnil.

„Omlouvám se. Strašně moc se omlouvám za to, jak jsem se chovala a co jsem ti řekla. Vím, že jsem to podělala a asi už jsi ztratil zájem, ale...” zakuňkala. Wade na ní koukal jako na krávu. Pak se rozesmál.

„Ztratil? Já ho ani nikdy neměl. To je neuvěřitelný jaká ty jsi zoufalka,” odseknul. To se Alyssa dotklo, ale ne tak, aby před ním brečela. A nějaká malá část v ní stejně věřila, že to není pravda. Ani jedno. Až na tu zoufalku.

Alyssa k němu udělala pár kroků. Wade jí bedlivě sledoval. A to s takovou ostražitostí jako by čekal, že se bude muset bránit. A pak si k němu přisedla a opřela mu hlavu o rameno.

Wade se ani nehnu. Jen mlčky seděl a vypadal zamyšleně. „Vymysli nějakou lepší strategii, tohle už je ohraný a jak sis jistě všimla, moc to na mě nefunguje,” opáčil a lehce jí od sebe odstrčil.

„Wade, prosím. Co mám udělat?” řekla a zoufale se na něj dívala. On se na ní díval stejně, ale jen pár sekund, než protočil panenkami a ten pohled utnul.

„Wade, prosím...” imitoval jí. „Jako by ti to k něčemu bylo tohle škemrání. Jsi otravná a mě to nebaví. A upřímně ani nevím, o co mě prosíš,” odseknul, zaklapnul knihu, opřel se zády o balík slámy a natáhl si nohy.

Alyssa vyjela očima po jeho těle. Jeho tmavá mikina se mu malinko vyhrnula, až byla vidět guma od jeho boxerek se zajímavým nápisem – I BELONG WHERE THE LIGHT ENDS.

Wade se podíval, kam tak zírá a pak se jejich pohledy střetly. Jeho výraz byl pořád naprosto neutrální. Nepohnul ani koutkem. „O odpuštění,” odpověděla po té trapné chvíli ticha, kdy jí načapal, jak ho mlsně očumuje.

Wade se pousmál. „Jo? A proč? K čemu ti bude, když ti odpustím?” tahal z ní strategicky. Když se Alyssa dlouho neměla k odpovědi, pousmál se a povzdechl si.

„Já ti nebudu napovídat, jak na mě musíš. Na to si musíš přijít sama, Alyso. Já vím co po mě chceš. Ale tímhle stylem se zcela určitě ani jedna z těch věcí nestane,” řekl a narovnal se. Zase roztáhl nohy do V, aby si nepomačkal svůj poklad a opřel se lokty o stehna.

„Proč jsi takovej? Proč jsi na mě tak zlej?” zeptala se.

„Proč ty jsi taková? Tak hloupá a naivní? A proč mě teda pořád chceš, když jsem tak hroznej a ty mě za to nemáš ráda?” zeptal se. Alyssa na to neznala odpověď. A tentokrát ani Wade, který zná odpověď skoro na všechno.

„Nejsi hroznej... uvnitř. Chci toho hodnýho Wada, o kterým vím, že je někde hluboko uvnitř tebe,” objasnila. Wade jí mlčky poslouchal. Konečně nějaká hluboká myšlenka, kterou ta káča řekla.

„Takže jsem pro tebe výzva. To dokážu pochopit. Ale ne každé dokáže svojí výzvu zvládnout,” prohlásil a vytáhnul si z kapsy krabičku cigaret.

„Taky máš výzvu? Jakou?” vyzvíдалa. Wade si zapálil a zavrtěl hlavou, zatímco vydechoval kouř.

„Já jich mám. Výzvama žiju,” odpověděl záhadně.

„Tak mi aspoň o jedný řekni,“ škemrala. Wade na ní chvílku mlčky koukal a pak se rozhodl jí odpovědět.

„Budu jedinej vládce Derionu,“ opáčil. Ne pokusím se. Ne, chci být. Ale BUDU. Alyssa se snažila potlačit smích. Wade si toho všiml. Jeho oči se jí vpily do úsměvu.

„Pochybuješ o mě?“ zeptal se. Ne dotčeně, ani zlomeně, ale naopak jí snad vyžýval k tomu, aby řekla, že jo. Aby jí mohl vytrít zrak, nebo smést další jízlivou poznámkou.

„Ne,“ odpověděla. Wade na ní koukal zklamaně.

„Myslím, že si moje odpuštění ani nezasloužíš. Ani mě si nezasloužíš. A ani mě nedostaneš. Nikdy,“ dodal s ledovým klidem.

„Proč? Vždyť jsem řekla, že ne,“ opáčila defenzivně.

„No, ale je rozdíl v tom, co říkáš a co si myslíš a já nejsem idiot. Lžeš mi, aby ses mi vlichotila. Nejsi ani trochu autentická a já tohle nesnáším,“ řekl a fouknul na ní kouř z cigarety, aby jí tím dal najevo, že jí pohrdá a že se na ní zlobí.

Alyssa se zakuckala. „A i tak... proč bych ztrácel čas s někým, kdo ve mně nevěří?“ zeptal se.

„Já v tebe věřím, ale...“ začala, ale Wade jí přerušil.

„Nech si to! Já nepotřebuju, abys mě přesvědčovala a už vůbec ne o lži. O očividný lži,“ dodal.

„Chtěla jsem říct, že v tebe věřím. Ve všem ostatním, i v závodění, ale tohle je trochu velká výzva. Nereálná,“ zmínila.

„Myslíš? Nereálný je pro mě porazit Payna v závodění. Nebo v runách a ty to víš. Ale tohle? Já se pro to narodil, Alyssu. A jednou budu vládnout i tobě. A pak si tě za tohle podám,“ prohlásil, hodil si zbytek cigarety pod nohy a zašlápl jí. Alyssa tu cigaretu sledovala, dokud mu neskončila pod botou.

Potom se vyhoupla očima nahoru k jeho rtům. Wade si je lehce a nevědomky olízl. „Kdybys trénoval, tak bys ho porazil. A runy se snad taky dají nějak naučit,“ pokračovala.

Wade se pousmál a zavrtěl nad její naivitou hlavou. „Asi jako tebe naučit můj level fyziky. Hele, já nebudu ztrácet čas s Paynem. Na tohle poměřování ptáků já fakt nejsem, zdržuje mě to od toho co vážně chci,“ prohlásil.

„Zajímavý přirovnání, protože já bych řekla, že to přesně s ním děláš,“ rýpla si. Wade jí jen probodával pohledem. Dlouze.

„Jdi k čertu, Alyssu,“ syknul.

„Chtěl jsi upřímnost a teď se zase vztekáš. Pro pravdu se člověk nejvíc zlobí, že? Darren ti leží v žaludku jako vlkovi z pohádky O Karkulce kameny. Leží na dně potoka se sešitým břichem,“ prohlásila.

Wade vyprsknul smíchy, ale pak se přestal smát, když si uvědomil, že má ta holka pravdu. „Koleduješ si,“ řekl tiše.

„O co? Budeš mě nesnášet ještě víc, než už mě nesnášíš? To těžko. Třeba mě naopak začneš respektovat,“ prohodila. Wade se pousmál.

„Respektoval bych tě, kdybys nebyla tak dotěrná a neponižovala ses přede mnou kvůli tomu, že tak zoufale chceš, abych tě opíchal,“ prohlásil sebevědomě. Alyssa mu jen mlčky zírala do očí. Wade teď udeřil hřebík na hlavičku.

„Já bych v tebe zase věřila, kdybys měl reálnější výzvy, než vládnout Derionu, když je dávno jinej systém a zrušená monarchie,“ rýpla si.

Wade vypadal, že má chuť jí nejmíň uškrtit. Ale jen se zhluboka nadechl, zvedl se a udělal k ní krok, až jí zatlačil zády na stěnu stáje. Jeho oči jí teď dělily víc než kdy jindy.

„Věříš tomu, že bych tě teď nejradši něčím zardousil?“ zeptal se.

„Ne, vím, že se držíš, abys mě teď nepolíbil,“ opáčila suverénně. Wadovo srdce se zklidnilo, když se jí díval na rty. Všiml si, že mluví pravdu, protože její tepna na krku pulzovala pomalinku. Věří, že by jí neublížil. Zná ho. Sice dráždí jeho tlačítka, ale stejně.

„Ne, jak jsem řekl, držím se, abych tě něčím nezardousil,“ zopakoval. Alysse po chvílce konečně došlo, že to byl dvojsmysl...

Hned ráno jsem se šla podívat za Darrenem na ošetřovnu. Byla jsem rudá jak rajče a on celkem taky, takže jsem v tom alespoň nebyla sama. Sedla jsem si na jeho postel a kontrolovala jsem mu teplotu.

„Kdy tě pustí?“ zeptala jsem se.

„Asi za dva dny. Mám zlomenou ruku a naražený žebra. Taky otřes mozku. Budu rád, když mě nechají příště závodit,“ řekl sklesle. Představa promarněných závodů pro něj byla bolestná.

„Tak hlavně, že jsi celý,“ dodala jsem a bylo ticho. Pak se na mě tak divně podíval.

„Pořád myslím na to, jak jsi mi včera vzdychala do ucha,“ prohlásil a přitrouble se usmíval.

„Psst!“ okřikla jsem ho. „To je soukromé, nemusí to každý vědět. Doufám, že se tím nebudeš chlubit svým kamarádům. Stejně to nebylo doopravdy, ale jen ve snu. Zas tak se to nepočítá,“ zpražila jsem ho.

„Tak už je tam strč, Payne... Jo, Darrene, chci tě. Ano... oh... udělej mě... jsi bůh,“ imitoval mě.

„Ty jsi ale skřet!“ okřikla jsem ho a on se pousmál.

„A kdy to bude doopravdy?“ zeptal se. „Ty sny jsou sice relativně realistický, ale rozplývají se a já si už skoro nic nepamatuju,“ zmínil.

„Až ti sroste ta kost v ruce. Snad si nemyslíš, že bys to zmáknul levou,“ rýpla jsem do něj a on se vzrušeně pousmál.

„Hrozně mě rajcuje, když o tom mluvíš. A myslím, že mi něco dlužíš. Včera jsem se postaral já o tebe a teď ty musíš o mě,“ zmínil.

„Vždyť jsem se o tebe taky postarala, tak co žvaníš,“ připomněla jsem.

„No jo, ale já mám teď zlomenou ruku a bůhví jak dlouho bude zlomená,“ prohlásil suverénně.

„Tak na to rovnou zapomeň, Payne! A ještě tady. Ty jsi snad cvok, ne? Kdokoli sem může přijít. Navíc, nejsem tvoje asistenční služba ani jiná sexuální služba. Trénuj levou. Já už půjdu,“ řekla jsem.

„Počkej, tak mi dej aspoň pusu,“ škemral.

„Nemůžu. Když tě políbím, budeš mě zase přemlouvat k dalším věcem a já mám na rozdíl od tebe, flákači, školu. Takže papa a brzy se uzdrav,“ oznámila jsem mu a on mi zamával.

U snídaň u našeho stolu by se dalo to dusno krájet. Wade byl zamlklý, Sára byla úplně mimo, Emily byla skleslá a Eldarn, no, o tom raději ani nemluví. „Jak se má Darren?“ zeptala se mě Emily. Asi jsme nebyli tak nenápadní, jak jsem doufala.

„Jo, no... je to lepší. Má otřes mozku, zlomenou ruku a naražená žebra. Štěstí, že to přežil. Ještě si ale nejsou jistí, jestli zvládne příští závody,“ odpověděla jsem.

„Chudáček. Tak snad se ti brzy uzdraví. Budete teď spolu?“ vyzvídala a úplně zapomněla na Eldarna. Jenže toho to taky zajímalo, a tak čekal co řeknu. Podívala jsem se na něj a pak rychle zpátky na Emily.

„Ne. Nechodíme spolu,“ objasnila jsem. Všichni překvapeně civěli.

„Aha. Vypadalo to ale trochu jinak,“ zmínila.

„My jsme s Darrenem jen přátelé,“ zalhala jsem a Eldarn se mi vysmál.

„Přede mnou se nemusíš bát mluvit. Stejně všichni vědí, že jsi ze mě dělala paroháče. Jenom proto, že jsem nebyl v ničem jako on. Protože nejsem derion. Protože nejsem blond a nezajímá mě jen sex. Nemluví na tebe sprostě a neříkám ti příjmením. Jo a taky nejsem slavný a bohatý závodník a reprezentant školy,“ prskal.

„Tohle není důvod, proč se mi Darren líbí,“ vyjela jsem po něm a přiznala jsem to veřejně. Všichni na mě celkem zvědavě zírali. „Končím tuhle diskuzi!“ řekla jsem suverénně.

„Podváděla jsi mě s ním,“ udeřil na mě. Na chvíli se mě zmocnil pocit, že jsme u toho stolu sami.

„Asi těžko, když jsem s ním nikdy nic neměla, ty idiote!“ vyjela jsem po něm naštvaně.

„Líbili jste se na hřišti a to jsme spolu ještě chodili. Taky jsi s ním trávila večery, neříkej mi, že jsi ho odmítla, když na tebe neustále něco zkoušel,“ pokračoval.

„Nepodvedla jsem tě a už se o tom nehodlám bavit. Mezi námi je konec a z úplně jiného důvodu,“ zpražila jsem ho. „A jestli chceš, abych to řekla před ostatními, tak jedním z těch důvodů bylo to, jak jsi strašně žárlivý, majetnický, hrubý a otravný.“

A jo, přiznávám Darren se mi líbí a nejen z těch důvodů, které jsi vyjmenoval, ale proto, že je chytrý, hodný a miluje mě. Taky mi zachránil život a udělal by to znovu a já jemu taky.

A ty nevíš co se mezi námi všechno stalo, a tak ti nepřísluší si mě takhle nárokovat. Kdysi jsi to byl ty. Ne Darren, ale ty. Líbil ses mi. Než jsem tě poznala. Jsi prostě jen obyčejný a nudný šprt, který si hraje na něco, co není!“ seřvala jsem ho a

všichni na nás vyjeveně zírali. *To jsem možná přehnala, ale jak někdo může o Darrenovi takhle mluvit?*

A tak jsem se raději sebrala a šla jsem pryč od stolu, abych se na něj nemusela dívat. Sára se zvedla a šla za mnou. Emily s Wadem se na Eldarna jen podívali a pak si dál hleděli svých talířů. Celkem jsem vytvořila chaos a dusno. *Ach jo, možná jsem na něj byla zlá.*

Sára se za mnou rozběhla. „Jsi v pohodě?“ zeptala se, když mě dohnala na chodbě.

„Jo, proč by ne? Jen jsem měla vztek. Nesnesu, aby ho někdo takhle... aby o něm někdo takhle mluvil. Jediný, kdo ho může pomlouvat a říkat mu idiote jsem já!“ prohlásila jsem a Sára se usmála.

„Takže už něco bylo?“ vyzvídala. Každého zajímá pořád to stejné. Jestli ho miluju a jak, jestli jsme spolu něco měli a co, jestli spolu budeme chodit a kdy.

„Jen ve snu,“ odpověděla jsem stručně.

„Povídej,“ tahala ze mě.

„Nespala jsem s ním, jestli je to to, co tě zajímá. Nicméně, se o tom nechci bavit. Je to soukromé. Navíc jsi vyžvanila Darrenovi, že jsem spala s Eldarnem,“ dodala jsem.

„Promiň, ale on to stejně tušil. A mimochodem, je ti doufám jasný, že mi to ten tvůj trouba stejně vyklopí i s detailama? Bude se chlubit,“ připomněla.

„Nebude. Zakázala jsem mu to,“ zmínila jsem a ona vyprskla smíchy. „Co je?“ zeptala jsem se.

„Nic,“ odpověděla.

„Vyklop to!“ sykla jsem na ní.

„Jen je roztomilý, jak si myslíš, že tě bude poslouchat. Je to Darren. Haló, jedna z věcí, co na něm miluješ je, že je sám sebou a dělá si co uzná za vhodný. A to jeho vhodný na něm právě žereš,“ komentovala.

„Žeru na něm všechno poslední dobou. I to, jak je občas nemravný, a zvlášť když je takový suverén. Líbí se mi jak říká věci jako šukat, Heartová, jsem z tebe tvrděj a podobně. Co mi je? Vždyť je to tak nevhodné,“ zašeptala jsem a Sára znovu vyprskla smíchy.

„Vážně chceš, abych na to odpovídala?“ smála se. „A řekla jsi šukat?“ vytáhla. Já jsem zakroutila očima. Vážně jsou si typově podobní.

„Co Wade?“ zeptala jsem se zase, abych jí trochu potrápila a ona ztuhla.

„W-wade? C-co je s ním?“ koktala rozpačitě.

„No tak ven s tím. Já vím, že se spolu bavíte. Jen nevím proč. Ale jsi z nějakého důvodu smutná a on taky,“ vyklopila jsem co o tom vím. Sára se zhluboka nadechla asi jako kdyby reakce na tuhle otázku vyžadovala víc kyslíku nebo co.

„No jo, je to kvůli němu. Přiznávám, chodila jsem s ním hulit. Má dobrý matros a párkrát jsme se docela nasmáli. Takže jsme se vídali dost často. No a on se do mě zabouchl a já přes prázdniny začala chodit s Ryanem a on je teď smutnej,“ upravila to.

„Aha, to je celkem blbý. Chudák Wade. A proč o tom nikdo nic neví?“ vyzvídala jsem.

„Protože jsem se styděla za to, že s ním hulím. To je taky důvod proč je trochu naštvanej,“ dodala.

„To chápu, nepotřebuješ být jako on veřejně prohlášená za smažku,“ zmínila jsem.

„No právě,“ dodala zamyšleně.

„Tak se usmířte, ne? Nedávno jsem ho viděla s Christinou. Jo a myslím, že minulý týden dokonce s Karou ze čtvrtáku,“ řekla jsem a Sára nastražila uši.

„Cože? S Karou?“ Divila se.

„No a rozhodně nebyla tenhle týden jediná, jestli víš o čem mluvím,“ prozradila jsem jí.

„Ty jo, to je ale apetit, co?“ prohlásila, ale bylo jí do breku. „A ty jsi viděla co přesně?“ vyzvídala.

„Hodně žhavě líbání na chodbě. Potom ho táhla na záchod. Celkově nechápu jak je možné, že je tak populární u děvčat. Vždyť je to smažka a poškolák. Jako ano, je s ním zábava a je hodný, ale není to úplně krasavec. Teda, není ošklivý...“ dodala jsem a Sára se napřímila jako by do ní někdo vrazil nůž.

„Je sexy. Má pevný břicho a svaly. Taky má kérku na krku, ruce a na třísele a úžasně voní. Dost se změnil od prváku,“ skočila mi do toho.

„Cože?“ vytřeštila jsem oči. „Jak to všechno víš? A jak víš, že má tetování na třísle?“ zeptala jsem se překvapeně a ona ztuhla. Zřejmě mi toho omylem prozradila víc než měla v plánu.

„Nevím. Asi jsem to někde slyšela. Má hodně holek, hodně se toho o něm říká. Navíc vedle něj sedím v jidelně a při alchymii. Takže vím všechno,“ objasnila.

„Hm, s takovou abych se bála, že sedíš vedle Darrena na runách,“ rýpla jsem si a ona se jen nevinně zahihňala.

Odpoledne, když už jsem měla konečně po škole jsem se na chvíli natáhla na postel. Byla jsem utahaná z toho množství učení a taky ze svých zvědavých spolužáků. Jen co jsem zavřela oči, probudil mě Darren.

„Kde jsi, Heartová? Chodí mi sem pořád návštěvy, nejruznější holky. Nosí mi sem čokolády a sladkosti, abych se rychleji uzdravil. Nežárlíš?“ prohlásil.

„Odpočívám. Měla jsem náročný den. A proč bych jako měla žárlit?“ zeptala jsem se.

„Protože jsem přece tvůj miláček. Nejspíš chtějí, abych byl tlustej jako prase. To bys chtěla, chodit se špekem?“ dodal.

„Nevím, kde jsi na takovou věc přišel. A nechodíme spolu a rozhodně nejsi žádný můj miláček,“ objasnila jsem.

„Proč jediná, kterou chci na mě takhle kašle?“ prohodil. Protočila jsem panenkami. Už zase začíná období, kdy budu mít svalnaté oční partie.

„Netlač na pilu, Payne!“ sykla jsem na něj.

„Přijdeš?“ pokračoval.

„Už jdu,“ řekla jsem, otevřela jsem oči, zvedla jsem se z postele a mířila jsem si to za ním. Tentokrát jsem šla po svých, protože jsem měla málo energie a spoustu jsem jí vyčerpala na telepatii s tím hňupem.

„Nikdo tady není, klidně můžeme dělat nemravný věci,“ zmínil zrovna, když jsem na chodbě potkala Eldarna. Hodil na mě vražedný pohled. Už jsem na to nereagovala a šla jsem za ním. Ano, pravdou je, že jsem na nemravné věci s ním od té doby myslela dvakrát tolik, ale největší problém byla Dharnalen.

Jak udržet náš vztah v chodu, když má být jen napůl a nesmím mu říct důvod? Co když ho kvůli té stupidní démonici ztratím? Byla jsem z toho víc než frustrovaná, nervózní a taky podrážděná. Nemohla jsem na něj být řuťu řuťu, když jsem ho potřebovala držet zpátky.

Co mám dělat? Roky s ním dělat jen tohle ve snech a sem tam doopravdy? Být s ním, neříkat tomu vztah a nespát s ním? To mě pošle do háje. Asi mi nezbyvá nic jiného, než se chovat odtažitě a předstírat nezáměr. Nemůžu mu dělat naděje, to bych byla zlá. Ach jo.

„Nazdar, Payne,“ prohlásila jsem hned u dveří. Jeho úsměv se roztáhl po celé tváři, když mě viděl a o kousek se posunul, abych si vedle něj mohla sednout.

„Můžeš mě podrbat na krku a níž na lopatce?“ zeptal se a nastavil se mi jako pejsek. Tak jsem ho lehce poškrabkala. „To lochtá. Spíš přitlač, zlato,“ komandoval mě, a tak jsem přidala. „Jo, to je ono, Heartová,“ vzdychal. Já zas protrénovala oční partie. Snažil se mě zase dostat do té nálady, ale já se od něj prostě musela držet dál co nejdéle. Zoufale jsem si povzdychla.

„Co je? Jsi nějaká divná,“ vyzvídal.

„Přinesla jsem ti něco sladkého,“ zašeptala jsem najednou.

„Jo? A co? Neříkal jsem ti, že toho mám hromadu? Tys mě zas neposlouchala, že jo?“ prohodil otráveně. Já se k němu naklonila a políbila jsem ho na rty. „To je jako všechno?“ zeptal se hned, co jsem se od něj odlepila.

„Měl bys odpočívat. Máš teplotu,“ řekla jsem, zatímco jsem mu osahávala čelo.

„To protože jsi sexy,“ prohlásil. Nevěděla jsem co na to říct. „Zahrajeme si hru. Kdo koho dokáže úplně odzbrojit, vyhraje. Jen slovně a letnými doteky. Až se uvidíme příště třeba ve snu, donutím tě mě chtít, aniž bys stihla cokoli říct a já se tě nějak výrazně dotýkal. Vsadíš se?“ řekl a já jen zavrtěla hlavou.

„To se ti nepovede,“ odpověděla jsem a on se zase povýšeně ušklíbl.

„Vsadíš se?“ zeptal se znovu.

„No jo, dobře,“ odkývla jsem mu to a on se křenil. Občas byl hravý jako malé lvíče. Přemýšlela jsem jen nad tím, jestli být poctivá nebo ne. Protože jsem stejně věděla, že ať udělá cokoli, budu ho chtít.

„Chceš nakrmit? Z oběda jsi nic nesnědl,“ řekla jsem zírajíc na nedojedenou polévku a cíleně jsem ignorovala jeho sexuální narážky.

„Pojď ke mně,“ zašeptal a přitáhl si mě k sobě. Neodolala jsem a nechala jsem se od něj políbit. „Jsi tak sladká,“ šeptal mi do ucha a svou zdravou rukou mi začal šmejdít po stehně. Stálo mě to hodně sil, ale odtáhla jsem se od něj.

„Nechme toho,“ zašeptala jsem a on na mě překvapeně zíral. Vážně si říkám, jestli náš vztah bude už jen o tomhle, nebo je to proto, že to je nové.

„Proč? Nikdo tu není,“ řekl.

„O to nejde,“ opáčila jsem a odtáhla jsem se od něj.

„Tak o co jde? Bojíš se, že to nezvládnu? Nemusíš se bát, ty prášky na to nemají žádný vliv. Už mi zase stojí,“ komentoval. Já se zarazila, když to řekl. Byl najednou úplně bez ostychu.

„Bože... o to taky nejde,“ zašeptala jsem zoufale.

„Tak o co teda jde? Víím, že mě miluješ. Říkala jsi to. I víím, že mě chceš,“ dodal.

„To si tedy nepamatuju,“ škádčila jsem ho. On se na mě tak podíval.

„Ale no tak, Ay. Šeptala jsi mi to do ucha, když ses bála, že umřu. Já to všechno slyšel,“ připomněl a snažil se mě zase políbit. Ale já jsem se zhluboka nadechla a zase jsem se od něj odtáhla.

„Chci, abychom byli jen přátelé, Darrene,“ vypadlo ze mně najednou a on vykulil oči.

„Cože? Chceš mě zabít, Heartová?“ prohlásil s úsměvem, protože mě nebral vážně. Nevím proč měli lidé tendenci nebrat mě vážně. Jako bych někdy v takových chvílích žertovala. „Včera jsi ze mě šlela. Nevypadalo to, že by ses chtěla jenom kamarádit,“ připomněl a já se na něj zamračila.

„To nepopírám,“ zašeptala jsem a on se zamračil, když viděl, jak se tváním.

„Počkej, ty to myslíš vážně?“ znejistěl. „Proč?“ zeptal se.

„Je to komplikované. Nechci, abys kvůli mně o něco přišel,“ objasnila jsem a zvedla jsem se z postele, kde jsem před chvílí seděla vedle něj.

„O čem to proboha mluvíš?“ řekl trochu nepřijemně.

„Špatně se mi o tom mluví,“ objasnila jsem a zírala jsem na to, jak vykuleně zírá on.

„Máš nějaký intimní problémy?“ vyzvídal.

„Ne,“ odpověděla jsem stručně.

„Tak proč se mnou nechceš spát, Heartová? Já to nechápu. Vždyť už nejsi panna a pořád mezi náma něco je. Nelíbí se ti můj pták, nebo co?“ zeptal se zoufale.

„Bože, Darrene... tvůj penis je v pořádku. Já jen mám nějaké svoje osobní problémy a prostě to nejde. Nechci, abys kvůli mně... prostě po tobě nemůžu chtít, abys na mě pořád čekal a samozřejmě nechci, abys měl někoho jiného. Je to na nic situace,“ vysvětlovala jsem zoufale.

„Cokoli se děje, můžeš mi to říct. Vážně,“ naléhal.

„Právě že nemůžu,“ odpověděla jsem nešťastně. „Nechme to být,“ řekla jsem, ale s tím pochopitelně nesouhlasil.

„To teda nenecháme být. Já tě miluju a chci s tebou chodit. Chci s tebou dělat úplně všechno. Nemůžeš se mě takhle podle zbavit,“ vysvětlil.

„Už půjdu. Brzy se uzdrav,“ zašeptala jsem a jemně jsem mu prohrábla rukou vlasy. On mě za tu ruku chytl.

„Nedělej mi to,“ prosil mě, já si zoufale oddechla a podívala jsem se mu do očí.

„Dokážeš se mnou být, aniž bychom tomu říkali vztah? Bez sexu a bez otázek?“ zeptala jsem se a on na mě chvíli mlčky zíral.

„Bez sexu? To nevím,“ odpověděl po chvíli. Já smutně přikývla. Bylo to divné, na nic a prostě úplně nevysvětlitelné.

„V tom případě to musím udělat,“ dodala jsem a chystala jsem se ke dveřím. On vytřeštil oči.

„Počkej! Dobře, tak jo... asi to dokážu,“ prohlásil a já se zastavila na místě.

„Ano?“ ujistňovala jsem se a on přikývl.

„A co všechno spolu můžeme dělat?“ zeptal se. *Typický chlap.*

„Všechno kromě pohlavního styku a chození,“ odpověděla jsem.

„A říkáš, že se nemám ptát proč?“ zeptal se a já přikývla. „Dobře. Teď mi dej pusku a běž se nasvačit. Uvidíme se potom,“ řekl rozumně, přitáhl si mě k sobě a políbil mě jen letmo. „Miluju tě, Heartová. A chci abys věděla, že je na mě spoleh,“ dodal a mě to celkem dojalo.

„Tak zatím, Payne,“ zašeptala jsem, zadržujíc slzy. A pomalu jsem si to mýřila do sálu. Ta Dharnalenina pravidla mě pěkně ničila. Nedokážu ani jedno. Ani si držet odstup, ani o něj dobrovolně přijít a už vůbec ne se s ním nemilovat. Jak dlouho to vydrží on, než si kvůli tomu najde nějakou jinou? Opustí mě kvůli Dharnalen?

„Jo holka, tohle je pro tvoje dobro,“ zmínila.

„Jak pro moje dobro? Můžeš mi to vysvětlit? Protože fakt nechápu v čem mi ztratit kluka, kterého miluju pomůže do budoucna,“ vztekala jsem se, zatímco jsem scházela ty dlouhé točité věžní schody.

„Nejde o to, abys ho ztratila. Vlastně díky tomu i poznáš, jestli je pro tebe ten pravý. Nicméně jde o to, aby ses naučila ovládat. Ještě to nevíš, ale jsi mocná čarodějka a ty většinou končí blbě. Na Darrenovi závisí celý tvůj život. Když se naučíš ovládat svoje touhy, možná nedopadneš tak strašlivě,“ objasnila.

„Děšíš mě. Chceš mi říct, že vidíš do budoucna a že mě jen chráníš? Jen chráníš sebe. Přijdu snad o duši?“ vyzvíдалa jsem.

„Nic víc ti neřeknu. Jen si pamatuj, že všechno má svůj důvod a že tě ošklivě potrestám, jestli nedodržíš moje pravidla,“ řekla.

„Chápu, a když je budu dodržovat?“ zeptala jsem se.

„Pak tě možná čeká odměna,“ odpověděla.

„A kdy?“ vyzvíдалa jsem.

„Může to být za týden, nebo za tři měsíce. Může to být za rok, za dva nebo za deset,“ vysvětlovala.

„To jako, že s ním nebudu spát roky? Jak mám něco takového proboha vydržet? Nebo spíš správná otázka zní, jak něco takového vydrží on?“ fňukala jsem.

„Zatím můžete využívat ty ostatní věci. Jsou tady i sny a nikdo ti nezakazuje s ním některé věci sdílet,“ dodala.

„Možná ani nejde o mě, ale o něj. Mám strach, že to nevydrží on. Přestanu ho bavit dřív, než něco vůbec začne,“ pokračovala jsem.

„Věř mi, že pokud ho přestaneš bavit, tak to bude z úplně jiného důvodu,“ dodala.

„Kdybych mu alespoň mohla říct proč,“ zmínila jsem a doufala jsem, že mi to dovolí, ale neobměkčila jsem jí.

„Pak by to celé ztratilo smysl,“ odpověděla a dál už jsem se jí raději na nic neptala. Na chodbě cestou z Darrenova pokoje jsem se střetla s Alyssou, která šla za ním.

„Klídek, Julie. Tvůj Romeo jí nechce,“ utěšovala mě Dharnalen.

„Jak mám být v klidu, když mu může dát něco, co já ne?“ křikla jsem na ní našťavaně.

„Zkus mu to dát a donutím ho tě nenávidět,“ upozornila mě.

„Jo, chápu, žádný sex,“ dodala jsem zoufale, hodila jsem na Alyssu bodavý pohled a šla jsem do sálu na svačinu.

Alyssa zalezla do pokoje k Darrenovi a zavřela za sebou dveře. Ten odpočíval a něco si četl. „Ahoj, Darrene. Jak se cítíš?“ zeptala se mile a sedla si naproti jeho posteli na židli.

„Ahoj? No na hovno, ale díky za optání,“ odpověděl a položil knížku na noční stolek.

„To mě mrzí,“ kuňkala.

„Proč jsi tady? Ani se spolu nebavíme.“ Divil se.

„Přinesla jsem ti úkoly a taky tvojí oblíbenou limonádu,“ řekla a položila mu to na stůl.

„Mojí oblíbenou limonádu? Jak víš co je moje oblíbená limonáda?“ zeptal se překvapeně.

„Hádám, že je to levandulová s fialkami a s kousky malin,“ řekla a vyndala z tašky láhev jeho nejoblíbenější limonády.

„Kdes to vzala? Vždyť to muselo být hrozně drahý. Tohle je speciální a nejdražší druh jakej snad prodávaj. Tak za Peršák,“ komentoval.

„Pro tebe jen to nejlepší,“ zmínila a položila mu to na stůl. „Chceš abych ti nalila?“ zeptala se a on se na ní překvapeně podíval.

„Ne, to je dobrý, to zvládnou sám. Kolik ti za to mám dát?“ zeptal se.

„Nic, hlupáčku, to je dárek,“ řekla, ale Darren z toho nebyl nadšený. Natahoval se, že si to nalije, ale Alyssa mu to přece jen nalila a pak mu to podala do levé ruky. Chvilí se na sebe mlčky dívali.

„Mám ti přinést ještě něco? Klidně ti i udělám úkoly, když tě bolí ruka,“ nabízela se.

„Já nic nechci. Hele, nerad bych, aby sis to nějak špatně vyložila. Já jsem ti vděčnej a moc ti děkuju za dárek, ale jestli ode mě čekáš, že ti teď taky budu dávat dárky, nebo s tebou budu chodit ven, tak rovnou říkám, že ne,“ prohlásil drsně.

„Ne, nic od tebe nechci. Jsem ráda, že máš radost. Ber to jako přátelskou pomoc,“ vysvětlila.

„Ok, tak díky,“ řekl a napil se limonády. „Hm, fakt dobrá.“ Usmál se. Alyssa byla šťastná, že se na ní usmál.

„Co posloucháš?“ zeptala se, když viděla na stolku ležet Sáry mp3ku.

„Hollywood Undead. Znáš?“ odpověděl a ona přikývla.

„Jo, myslím, že jsem o nich už slyšela,“ odpověděla a usmála se.

„Začal jsem mít rád ten váš svět, a to jsem z něj moc neviděl,“ přiznal.

„To bys mohl někdy k nám. Líbilo by se ti u nás. Třeba by jsme spolu někdy mohli na jejich koncert. Jsem totiž taky z LA,“ navrhla.

„Fakt? Teda to se asi nehodí,“ řekl.

„Nežádám tě o ruku, Payne,“ prohlásila a zahihňala se. Kdybych jí slyšela, asi bych jí umlátila flaškou od té limonády, kterou mu přinesla. On se zprvu pousmál, ale pak ztuhnul. Trvalo mu to zhruba pět sekund, než mu došlo, že se Alyssa snaží být jako já, aby se k němu dostala, a to se mu nezamlouvalo.

„Díky za všechno, ale jestli se nebudeš zlobit, asi bych si šel na chvíli lehnout. Jsem utahanej a pořád sem někdo chodí,“ řekl a ona přikývla.

„Jistě, tak až budeš mít chuť na limonádu, dej mi vědět a já ti jí přinesu,“ řekla mile a odešla.

„To víš, že jo...“ zašeptal si pro sebe a oddychl si. Celkově ho dívky jím posedlé trochu děsily. Na rozdíl od Shadowwalkera, který toho využíval, když ho to obtěžovalo.

Když jsem sešla poslední schod z té zpropadené věže, uvědomila jsem si, že nechci nic víc, než být s tím hňupem. K čemu čekat, až mi ho nějaká přebere? K čemu být odtaziťá a neužívat si alespoň to málo, co můžu? A tak jsem se zase otočila a vyběhla jsem ty zatracené schody zpátky.

V půlce jsem se zase potkala s Alyssou a to, že odcházela mi docela přišlo vhod. „Heartová?“ oslovil mě Darren překvapeně, když jsem se celá udýchaná zjevila zase v jeho pokoji. Taky jsem se tomu celkem divila, ale moje srdce momentálně nahradilo můj mozek. Alespoň co se týkalo Darrena.

„Něco sis tu zapomněla?“ zeptal se.

„Jo,“ odpověděla jsem stručně, zavřela jsem za sebou dveře a udělala jsem dva dlouhé kroky k němu. Darren na mě mlčky zíral a čekal, co odpovím.

„A co?“ vyzvídal překvapeně, stále mi zírajíc do očí. Nemohla jsem se ho nabažit.

„Tohle,“ zašeptala jsem, přišla jsem k němu blíž a vášnivě jsem ho políbila.

„Mé?“ šeptal mezi polibky.

„Sklapni, Payne,“ prskla jsem na něj, sedla jsem si k němu na postel a líbala jsem ho jako o závod. Zabořila jsem své nehty do těch jeho jemných, hustých, bloňďatých vlasů a vroucně jsme se muchlovali.

Vjela jsem rukou pod jeho bílé tričko a hladila jsem ho po tom jeho pevném břiše. Měl vážně úžasné tělo. Nebyl bůhví jak namakaný, ale úplně akorát. Sexy jako peklo. Nejdokonalejší tělo, jakého jsem se kdy dotkla. Jaké jsem kdy viděla... No, možná začínám být trochu zaujatá, protože jsem do něj šíleně zamilovaná.

Darren mě taky namátkově osahával, ale byl opatrný, bál se asi že mě vyplaší. Podle mě netušil, že nejsem žádná frigidka, ale že když něco chci, vezmu si to. Bohužel jsem mu to nemohla kvůli Dharnalen ukázat, ale nic mě od něho už neodradí.

Po chvilce si mě k sobě vtáhl pod peřinu a pokračovali jsme ještě intenzivněji. Už jsem pomalu ani nevěděla cí je cí jazyk. Ten kluk uměl vážně úžasně líbat a... dobře, přestanu o něm básnit.

„Trochu mě to bolí, ale nepřestávej,“ zmínil, když jsem se na něj moc tlačila.

„Promiň,“ zašeptala jsem. V zápalu vášně jsem trochu zapomněla na jeho zlomenou ruku a naražená žebra.

„Co to, že sis to rozmyslela?“ vyptával se mezi polibky.

„Chceš si povídat, nebo využít, že tu nikdo není?“ zeptala jsem se.

„Že se ptáš.“ Zakřenil se a začal mě líbat po krku níž směrem k prsům. Možná to nebyl nejlepší nápad. Chtěla jsem se s ním teď milovat ještě víc než předtím, ale Alyssa mě nenechávala klidnou. Neustále za ním lezla a viditelně po něm jela. A *Darren je jen můj!!!*

„Co tady chtěla Alyssa?“ vypadlo ze mě žárlivým tónem zatímco mi laskal břicho a on se pousmál.

„Žárlíš, Heartová?“ zeptal se. Já se na něj jen tak výhružně podívala.

„Jen si chráním co je moje,“ objasnila jsem.

„A co je tvoje?“ zeptal se i když znal odpověď.

„Ty jsi jenom můj,“ zašeptala jsem mu do ucha zamilovaně a lehce jsem ho do něj kousla.

„Jo? Myslíš?“ provokoval mě.

„Ne snad?“ zvažněla jsem a přestala jsem se ho dotýkat.

„Jo, jsem jenom tvůj, hlavně nepřestávej,“ šeptal nadržně. Všechno to bylo mnohem lepší než ve snu. Bylo to doopravdy. Cítila jsem jeho vůni, jeho doteky. Jeho jazyk byl vlhčí a... jeho penis tvrdší. Cítila jsem ho na svém stehně a měla jsem hroznou chuť se ho dotýkat.

„Tak už na mě sáhni, Heartová! Nebo mi prasknou tepláky,“ řekl a položil si mou ruku na svůj rozkrok.

„Stejně jsem to chtěla udělat, jen jsem tě provokovala,“ přiznala jsem.

„Tak mě moc dlouho neprovokuj, nejsem proti tobě vůbec imunní,“ šeptal mi do ucha a jemně mě hladil svou zdravou rukou přes kalhotky. „Jako včera, úplně mokrá,“ komentoval vzrušeně a podíval se na mě vzhůru až těmi řasami, které zvedl udělal snad vítr. Měl je tak dlouhé a husté.

„S rozdílem, že na tebe nemusím jenom myslet, ale mám tě tady doopravdy,“ zašeptala jsem mu do ucha a zase jsme se políbili.

„Můžeš si se mnou dělat co chceš,“ dodal oddaně.

„Kdyby to záleželo na mě, už bych tě dávno ojala, Payne,“ šeptala jsem mu do ucha a pozorovala jsem, jak se tváří.

„Abych to neudělal já, Heartová. Moc mě neprovokuj,“ upozornil mě s úsměvem ve tváři. Hned na to jsem mu zírajíc pod sebe vjela rukou pod kalhoty od pyžama. On se jenom pousmál a nechal mě šmejdít rukou po jeho těle.

„Co? Něco se ti snad nezdá?“ zeptal se, když jsem byla zamlklá.

„Rozhodně nejsi nedostatečný,“ přiznala jsem a on se pousmál.

„To jsem rád,“ řekl a podíval se na mou ruku, jak si s ním hraje.

„Co když někdo přijde?“ zašeptala jsem.

„Ale nepřijde, pokračuj,“ odpověděl suše a úplně se mi oddal. Jeho hlas se trochu změnil. Byl hebký, sametovější a hlubší. Způsob, jakým se na mě teď díval a jakým mi dával najevo, že se mu líbí můj dotek mě rozpaloval. A tak jsem ještě přitvrdila a vylezla jsem mu instinktivně na klín. On jen blaženě zamručel, když jsem se po něm lehce sklouzla.

„Jak mám vydržet tě neojet mi řekni,“ zašeptal mi do ucha. *Spíš kde mám vzít vůli z tebe slézt, Payne?*

„Štěstí, že se nemůžeš moc hýbat, co?“ zmínila jsem s úsměvem.

„Buď jsi nehorázná provokatérka, nebo masochistka,“ komentoval moje chování. Jestli jsem si do teď myslela, že už z něj nemůžu být víc vzrušená, tak jsem se spletla. „Poprvý v životě asi chci, abys ze mě slezla. Tohle žádný normální člověk nevydrží. Asi nechápeš jak moc tě chci,“ řekl a díval se mi do očí. Naše srdce bila jako o závod.

„Já tě chci úplně stejně,“ přiznala jsem mu v zápalu vášně a přirazila jsem se klínem těsně k jeho penisu. Od všeho nás dělilo jen naše oblečení a Dharnalen.

„Oh, bože, Heartová, tohle jsou muka,“ vzdychal slastně, zatímco já jsem se na něm kroutila. „Opovaž se odejít a nedokončit to. Nebo tě zabiju!“ šeptal mi do ucha a zakřenil se.

„Máš náhradní pyžamo doufám,“ zeptala jsem se.

„To fakt nemám. Tak mi ho sundej,“ škemral, ale já věděla, že když bych na něm seděla bez oblečení, už bychom to ani jeden nevydrželi.

„Dobře, sundej to!“ řekla jsem najednou a rvala jsem to dolů včetně svých kalhotek.

„Jak velkou myslíš, že mám výdrž?“ komentoval, zatímco jsem z něj strhávala pyžamo, a pak jsem ho umlčela dalším polibkem a pokračovala jsem v provokaci nás obou.

„Jestli takovou jako já, tak velkou,“ odpověděla jsem a tiše jsem mu oddechovala do ucha.

„Řekneme, že tak velkou výdrž nemám... oh, uděláš mě, Heartová, už jenom tím, že na mě sedíš. A nemáš kalhotky,“ vzdychal mi do ucha.

„A to by bylo špatné? Vždyť jsi chtěl, abych ti pomohla. Sám nemůžeš, ne?“ připomínala jsem mu a vzrušeně jsem se mu dívala do očí. On zaklonil hlavu, pevně tisknouc víčka k sobě. Trochu mě tlačil sádrou, ale snažila jsem se tím nerozptylovat. Líbala jsem ho po tváři, po krku a na rty. Občas jsem mu je přikousla a hrála si s jeho jazykem.

Jeho srdce začalo zrychlovat a jeho dech byl mělký a zrychlený. Tak jako včera ve snu, ale teď to bylo doopravdy. Bylo to jiné a já se na něm kroutila. „Ježiš to je tak intenzivní... už budu...“ vzdychal.

Já jsem mu povytáhla tričko od pyžama a přestala jsem se na něm hýbat. Položila jsem se na něj a nechala jsem ho, aby si to užil. Dívat se na něj u toho se mi líbilo. Byl tak sexy. Ty jeho výrazy, zvuky, všechno. Byl dokonalý, nádherný...

„Promiň, fakt jsem to dýl nevydržel. Můžu to zkusit levou rukou,“ zakuňkal a přerušil tak moje snění o jeho dokonalosti. „Fuj. Můžeš mi dát nějaký ubrousek?“ zeptal se a já se pro jeden natáhla k jeho nočnímu stolku. V tom ale někdo otevřel dveře.

„Večeře, pane Payne,“ řekla ošetřovatelka a oba jsme vytreštili oči.

„Pod deku!“ zašeptal a stáhl mě dolů.

„Tady máte polívčičku. Dneska je tam i mrkvička,“ řekla a položila jí vedle Darrena na stůl.

„Děkuju,“ řekl a usmál se rozpačitě. Doufajíc, že si nevšimne mých kalhotek hozených na podlaze, ale zřejmě si jich všimla.

„Pane Payne, myslím, že takový druh návštěv je zakázaný. Zvlášť ve vašem stavu,“ řekla a pohledem poukázala na mé kalhotky.

„Ty jsou moje,“ prohlásil a já málem vybuchla smíchy. Ona se na něj tak zvláště podívala a raději odešla. A pak jsme se oba začali příšerně smát.

„Už bych měla jít. Musíš odpočívat a já mám ještě nějakou práci,“ zašeptala jsem a lezla jsem ven z jeho vyhráté postele.

„A vážně nechceš, abych ti to oplatil?“ zeptal se, ale zavrtěla jsem hlavou.

„Můžeš mi to vynahradit ve snu jestli chceš,“ navrhla jsem s úsměvem.

„Miluju tě,“ prohlásil zasněně. Já se na něj usmála.

„Jsi si jistý, že tohle zvládneš?“ zeptala jsem se a on přikývl.

„Na milion procent. Je jedno, jak to uděláme. Hlavně, že budeme spolu,“ odpověděl zamilovaně.

„Taky tě mám ráda,“ řekla jsem a natáhla jsem se pro ty kalhotky.

„Mimochodem, bylo to skvělé. Promiň, že jsem to nevydržel,“ omlouval se znovu.

„To byl účel, Payne. Ale nezapomeň, že mi to teď dlužíš,“ prohlásila jsem, natáhla jsem si kalhotky a mířila jsem si to ke dveřím.

„Ty jsi ale mrška vyčůraná. Nicméně, takový dluhy mám rád, Heartová. Až mi sundají sádku, nebudeš se chtít ode mě odlepit,“ prohlásil sebevědomě.

„Až s tebou budu moct spát, nic nás od sebe už nikdy nerozdělí,“ dodala jsem a on se pousmál.

„Mám nejlepší holku na světě,“ řekl.

„Nechodíme spolu,“ opravila jsem ho.

„Já vím. Ale ostatní to neví a klidně si to můžou myslet,“ zmínil a já se pousmála. Obcházet pravidla jsme oba uměli moc dobře.

„Později, troubo,“ zamávala jsem mu a odešla jsem. Neřekla jsem právě „Až spolu budeme moct spát?“

Chvilí po mě za ním dorazila Sára. Vyšla schody do té nejvyšší věže, aby mohli probrat novinky. Sedla si na židli u jeho postele a hodila mu na břicho pytlík s křupkami. „Nazdar, mrtvolu, tak jak se ti daří?“ zeptala se a on se pousmál.

„Dobře. Hodně dobře.“ Křenil se. „A co Wade?“ vyzvídal.

„Ale no tak, co vám všem hráblo?“ prohlásila otráveně. „Jo a Ay mi vyrazila, že prý už mezi váma něco bylo ve snu. Detaily mi ale neřekne, takže si poslechnu originál, můžeš začít,“ řekla a čekala na odpověď.

Darren se pousmál. Sára si byla až moc jistá, že jí to vyklopí. „Ještě nic pořádně nebylo, jen rukou,“ zkrátil to a zrudnul.

„Hm, to je úspěch. Počkej, co se tak ksichtíš?“ vyzvíдалa. Četla v něm jak v otevřené knize.

„Nic,“ odpovídal a nepřestával se culit.

„Co jste tu jako dělali?“ vyzvíдалa s úsměvem ve tváři a přisoupla se k němu blíž, aby mohl šeptat.

„Něco bylo no. Málem jsme se spolu vyspali. Ale nakonec se to nestalo,“ vykecal a Sára na něj šokovaně zírala.

„Cože? Ty jo, to je fakt fofr. Myslela jsem, že bude dál odtazítá, ale nějak jsem jí podcenila. Ta se s tím rozhodně nesere,“ zasmála se a on přikývl.

„To ne. Docela mě mile překvapila,“ řekl a culil se.

„Kdy tě pustíš?“ vyptávala se.

„Asi za dva dny. Budu muset jít na operaci. Původně to vypadalo, že je to v pohodě, ale ta kost roste blbě a chce to nějak sešroubovat nebo co. No a budou mi to muset znovu lámat, protože to srůstá moc rychle a blbě,“ dodal otráveně.

„To zní bolestivě. Fakt mě to mrzí. Je to tvoje pravá ruka,“ řekla sklesle. Darren se pousmál.

„Ale no tak, Sáro. Já jsem přece levák,“ zmínil. Sára se na něj tak uvědoměle podívala.

„Proč si teda Ay myslí, že... ty podvodníku!“ okřikla ho a on se zase rozesmál.

„Víc se o mě stará. Ale asi bude po srandě, až jí to dojde,“ dodal.

„Zabije tě,“ opáčila a on přikývl.

„Možná jo, možná ne. Záleží, jestli se mi povede jí dostat do nálady. Jestli víš co tím myslím,“ dodal. Byl z toho co se mezi námi dělo pěkně na větvi, asi tak jako já. Rozhodně to byla velká věc.

„Chápu,“ řekla.

„Co ten Wade?“ zeptal se znovu.

„Podělala jsem to,“ odpověděla suše a opřela se zády o zeď za sebou.

„Jak to?“ vyzvíдал.

„Ani se neptej. Nejsem schopná to říct nahlas a ani s ním chodit,“ objasnila. Darren na ní překvapeně koukal.

„Ale miluješ ho, ne?“ zeptal se.

„Já právě nevím. Nejsem si tak úplně jistá, co k němu cítím. Když ho vidím, stýská se mi. Žárlím a všechno, ale nejsem připravená všem o nás říct a nazývat nás párem,“ vysvětlila.

„Ale proč?“ Divil se a Sára se na něj tak podivně podívala.

„A slibuješ, že budeš mlčet jako hrob? I před Ay?“ zeptala se a on přikývl. „Mám Wada ráda a chci s ním spát, protože se mi to líbí. Ale on mě tlačí do vztahu a jinak mě nechce,“ řekla a Darren na ní překvapeně koukal.

„To vím, no a dál?“ vyzvídal. Sára se nadechla.

„Začalo to protože jsem se totálně zabouchla do někoho jinýho. A nemůžu ho mít. Řekněme, že by se mnou nikdy nic neměl. On je prostě bůh... to je jedno. No a tak abych to líp překousla a nějak to přebila, začala jsem si s Wadem.

Byl dostupnej a byla s ním sranda. Ale nefunguje to jak jsem čekala. Skoro vůbec. Spíš jsem to tím zhoršila. Začala jsem ho mít vážně ráda, ale chodit s ním nechci a ta láska k tamtomu mě nepřešla, naopak se ještě zvětšila. Takže jsem v rozporu. Nerada bych Wada mučila, ale zároveň ho chci zpátky. Protože nechci být sama.

Ale hlavně ten důvod proč nechci, aby o nás někdo věděl je kvůli tomu klukovi, do kterýho jsem zblázněná. Nechci, aby o mě s Wadem věděl. To by ta šance, že by mě chtěl byla ještě menší. I když je teď skoro nulová. Ale taky, protože to není správný s ním chodit, když do něj nejsem takovej blázen jako on do mě, neměla bych to dělat,“ vyžvanila a on přikývl.

„Hm, tomu rozumím no. To jsi celkem v kaši. A takže je to někdo ze školy?“ ujišťoval se a ona přikývla. „Ach jo. A jak dlouho už to trvá? Počkej, říkala jsi, že sis s Wadem začala kvůli němu, takže už od prváku?“ tahal z ní a ona přikývla. „A kdo to je?“ vyzvídal.

„To ti nemůžu říct,“ odpověděla.

„No dobře no,“ řekl trochu sklesle. Jedno se mu ale muselo nechat, kamarád uměl být k nezaplacení. „A co dál?“ zeptal se.

„To já právě nevím. Myslela jsem, že bys mi mohl poradit,“ odpověděla a on na sebe ukázal prstem.

„Já? Vždyť já o vztazích nic nevím. Se podívej na mě s Ay, jak se v tom plácám,“ prohlásil. Sára zavrtěla hlavou.

„Dostals jí, Darrene. Uvědom si, jaká byla a jaká je teď. Zbláznila se do tebe. A obecně platí, že ten kdo nic neumí, učí,“ zmínila a zasmála se. Darren nad ní zavrtěl hlavou.

„Ale jedním jsem si jistě. Ten kluk by musel být slepej a idiot, aby ses mu nelíbila. Proč to prostě nezkusíš? Vždyť nemáš co ztratit,“ řekl a ona se zamyslela.

„Mám. Ztratila bych Wada. Já ho mám vážně ráda, možná ho i miluju, já nevím. Ale ne tolik, abych s ním prostě mohla být jednoduše šťastná. Já nevím, co mám už dělat, abych na toho kluka zapomněla. Zkoušela jsem různé lektvary, ale nic nezabralo,“ pokračovala, ale on jí zarazil.

„Cože? To je to tak vážný?“ zhrozil se a ona přikývla. „Je to nějaký derion?“ vyzvídal zase a ona po chvilce přikývla. „A znám ho?“ pokračoval.

„Neptej se, prosím. Nechci, aby to někdo věděl. Pak by z toho bylo těžko utajovaný tajemství a já nehodlám riskovat vztah s Wadem kvůli tomu, co nemá ani smysl,“ objasnila.

„Sáro, já tě chápu, ale takhle to nejde. To tě nepřejde. Mě to k Ay taky nikdy nepřejde, jsem si tím jistej. Prostě to zkus. Zkus to. Když to vyjde budeš šťastná a Wade ti to odpustí. Časem ti bude přát štěstí,“ řekl, ale Sára si o tom myslela svoje.

„Ale když to nevyjde, Darrene, já přijdu o všechno,“ dodala, ale zavrtěl hlavou.

„Přijdeš jen o Wada. Sexuálně. Ale co, najdeš si pak někoho dalšího. A když tě ten tvůj vyvolený odmítne, což se podle mě nemůže stát, tak to nebude o nic horší než teď,“ řekl. „A co je na něm, že ses do něj tolik zbláznila?“ zeptal se.

„Je fakt strašně hezkej. Je to frajer. Je sexy a chytřej a v podstatě nemá konkurenci. Teda má, ale ta už taky s někým randí,“ prohlásila a dívala se na něj.

„Počkej, někoho takovýho znám a jsem to já.“ Culil se a Sára se k němu přidala. Jenže pak se zarazil a Sára ztuhla taky. „Líbí se ti Shadowwalker,“ prohlásil šokovaně a podíval se na ní.

„Co? N-ne, jak jsi n-na něco t-takovýho mohl vůbec...“ koktala.

„Protože je chytřej, je pro holky jak říkáš bůh, to dokážu posoudit i jako kluk. Je to přesně tvůj typ, frajer, poslouchá stejnou hudbu jako ty, závodník... Sáro...“ začal, ale zavrtěla hlavou.

„Shadowwalker to není!“ vyštěkla. Těžko říct, proč mu nechtěla přiznat pravdu. Asi proto, že to byl jeho nejlepší kámoš.

„No dobře no. Tak teď mi to ale bude vrtat v hlavě,“ dodal. „A jen tak mimochodem, kdyby to byl Shadowwalker, tak by to bylo celkem snadný, protože se mu podle mě líbíš. Ale jeho bys nechtěla, věř mi. On není na vztahy, ublížil by ti. Je to strašnej děvkař a hlavně striktní pan derion,“ zmínil a Sára se nuceně zahihňala.

„Líbím se mu?“ vyzvíдалa šokovaně. On přikývl.

„Myslím, že jo. Hodně se na tebe vyptává,“ vyzradil. To Sárů málem uzemnilo. Ale teď se ho nemůže tak okatě vyptávat, když mu řekla, že jí o Wada nejde. Alespoň ne teď.

„No tak já už půjdu. Drž se,“ řekla a poplácala ho po rameni. Potom se vydala ke dveřím. Byla trochu nervózní z toho, že jí tak prokouknul.

„Už? No tak ahoj,“ řekl, zamával jí a pak na chvilku konečně zavřel oči. Musel být unavený.

Sára měla v hlavě to, co řekl Darren o tom, že by to s Wadem Shadowwalkerem měla snadný, protože se mu dle jeho názoru Sára taky líbí. A taky myslela na to, co říkal o tom, že by ho určitě nechtěla, protože je striktní pan derion, a to byl problém, protože Sára je rionka a tohle byl hlavní důvod, proč pořád tíhla k Wadovi Whisperovi.

On byl totiž hlavně na rionky a bylo mu jedno se s nějakou i jednou oženit, ale Shadowwalker? Wade Shadowwalker byl doslova modrý krve, i kdyby z nějakého nepochopitelného důvodu chtěl rionku, nikdy by se s ní neoženil.

Sára se šla podívat za wergony na hřiště. Taky přinesla Kinnaře kuzu. Po Darrenovi se té wergonici moc stýskalo, a tak se rozhodla mu jí trochu vyvětrat. Osedlala jí, vylezla jí na záda a vzlétla s ní do oblak. Darren by byl moc rád, že se o ní takhle stará.

Několik hodin s ní létala nad lesy a nad školou, potom přistály na mýtině a povídaly si. „*Darren mi dene ni ite ash.* – Darren bude v pořádku,“ utěšovala jí. Mohla na ní sice mluvit normálně, ale tohle bylo pro obě lepší. Taky se tím dost učila. Wergoni Sáru zbožňovali.

„*Da ri tene bi fase de ni eshte.* – Ani jsem ti nepogratulovala k tomu velkému finále,“ zmínila. „*Tara me nesi dia abe.* – Byla jsi skvělá,“ dodala.

„Grrrr,“ ozvala se a vyletěla vysoko do nebe.

„*Zine te de ine Darren? Imi lasi?* – Chceš vidět Darrena? Stýská se ti?“ zeptala se a ona přikývla „Dobře, tak leť,“ popohnala jí a Kinnara letěla až k věži, kde byla ošetřovna a vypálila na okno nějaké znamení svým dračím dechem. Darren si všiml Kinnary se Sárou za oknem a hned ho to vytáhlo z postele.

„Zlato?“ Culil se nadšeně, když jí viděl a hned otevíral okno, aby jí mohl pohladit.

„Zalez, Darrene, nebo nastydneš,“ řekla Sára.

„Ale klídek. Ahoj,“ řekl a hladil Kinnaru po hlavě, kterou k němu natahovala.

„Hrozně se jí po tobě stýskalo,“ zmínila Sára.

„Mě taky,“ zašeptal a podrbl jí. „Sára se o tebe postará. Buď hodná a hlavně jí poslouchej a drž dietu ať nevypadneš z formy,“ dodal a ona přikývla a udělala mlaskavý zvuk. Takový, jako by mu chtěla dát pusku jen jí neuměla špulit, a tak ten zvuk udělala nějak jinak.

„Taky tě mám rád,“ odpovídal a Sára se culila. Pak se na Sáru otočil. „Škoda, že se jich Ay bojí. Hned bych jí vzal na rande na projížďku,“ zmínil a Sára přikývla.

„Ona se o všechno šidí. Ted’ už běž do postele, já Kinnaru uložím a neboj se, taťko, klidně jí i přečtu pohádku na dobrou noc,“ žertovala.

„Má ráda klasiku. Malou Derionku,“ zmínil a ona se na něj podívala jako na idiota.

„To byl vtíp, Darrene,“ objasnila a zasmála se.

„Haha. No, my si spolu občas čteme, nebo se učíme, vid’? Zvlášť když musíme tolik trénovat,“ dodal a Sára nad ním zavrtěla hlavou. Faktem je, že když šlo o něj a Kinnaru, byl vážně precitlivělý.

„Dobrou noc, zítra se za tebou s Ay stavíme,“ slíbila.

„Budu se těšit. Přijďte radši ráno, pak mám to lámání kostí,“ připomněl.

„Neboj. Tak ahoj,“ řekla, zamávala mu a letěly zase zpátky ke stájím. Tedy alespoň, než se rozhodla pro dlouhý meditační let nad Bruxellskými lesy. Což je zrovna nejděsivější les v Derionu. Kdyby věděla, co tam všechno žije za děsy, nepřiblížila by se k němu ani za nic.

Hlavně tam taky žila ta nejhorší ježibaba, která kdy po našem světě chodila. Přezdívalo se jí Ježibaba s velkým J, Ježibaba z Bruxellských lesů, nebo Ježibaba z Bruxellu. Lidi při pohledu na ní umírali. Sice o tom někteří čarodějové pochybují, ale já jsem tomu věřila.

Načetla jsem totiž spoustu literatury na tohle téma a viděla jsem hodně spisů o záhadných úmrtí v tom lese. Hlavně většina z nich skončila nezávěsná, nebo se

později našli jen sem tam nějaké kosti a všichni víme, že ježibaby jsou lidožravé. Kdyby to bylo totiž nějaké zvíře, kosti by byly pohromadě.

Wade Whisper byl ve svém pokoji a cvičil. Dělal kliky a sklapovačky v uších měl sluchátka a poslouchal písničky. Měl totiž Sárinu mp3, kterou mu půjčila, aby se mu lépe cvičilo. Kvůli Sáře pořádně makal.

Věděl přesně jaký typ mužů se jí líbí a plánoval být tím jejím do posledního detailu. Taky trochu omezil hulení jívky a snažil se se trochu víc učit. Toho jsem si všimla i já. Najednou byl v hodinách aktivnější. Ne, že by se nějak hlásil dobrovolně, ale když ho náhodou profesor vyvolal, vždycky znal správnou odpověď.

A taky jako jediný věděl, kdo že se to Sáře tolik líbí. Rozhodl se si to nechat pro sebe ze sobeckých důvodů. Přece by mu svou lásku neposlal rovnou do náruče. Tušil, že kdyby to Shadowwalker věděl, určitě by toho nějak využil.

Už bylo pozdě v noci, ale zřejmě nebyl jediný, kdo nemohl usnout. Po druhé sérii na břicho se natáhl pro láhev s vodou a pořádně se napil. Pak jen nečinně ležel na podlaze a zíral do stropu. Myslel na ní. Chyběla mu a moc. A když jí zahlédl na Kinnare v okně se vznášet po školních pozemcích úplně ztuhl.

Zvedl se a běžel k oknu, pozoroval jí, jak je při létání na wergonech úplně klidná. A když Kinnara plachtila těsně nad zemí, Sára si stoupala v letu na její záda a rozpažila ruce jako by měla křídla a krátce na to se na ní postavila na ruce, jako by byla nějaká kladina a ona gymnastka.

„No teda...“ zašeptal si pro sebe Wade, když to viděl. Byl naprosto oslněný. Ještě nikdy nic takového neviděl. Rionku z druhého ročníku, jak po večerech provádí takový krasolet. Došlo mu, že o tom nejspíš nikdo taky ani neví. Sára se nechtěla chlubit, jen se potřebovala uvolnit a s wergony jí to šlo nejlépe.

No a potom se zase vrátila zpátky na nohy, tentokrát si klekla a nechala si větrem čečrat vlasy. „Huhuuuuu...“ ječela z plných plic, zatímco pořád plachtila nad zemí. A pak se zase Kinnary raději pořádně chytla, když přistávala u stájí.

„To byla paráda,“ prohlásila nadšeně a objala jí. „Jsi super parťáčka,“ řekla a usmála se.

„Grrr,“ zahudrala cestou do stájí. Wade z ní spustil oči až když jí ztratil z dohledu. Bohužel z pokoje neviděl až ke stájím, a tak viděl jen kousek té její show.

Ráno jsme se za Darrenem po snídani stavily se Sárou. Moc jsme toho neprobrali když jsme tam byli všichni. Nicméně taky mezi námi cítila to sexuální napětí, které se ani snad nedalo přehlédnout.

Pak se tam nahrnul i Wade Shadowwalker s Earthanem, a to už jsme tuplem neměli žádné soukromí. Wade skoro celou dobu mlčel a poslouchal, o čem se bavíme. Pak se ale podíval na Sáru a pousmál se.

„Jo mimochodem, včera jsem se byl proletět na Qyldryirovi a viděl jsem cos vyváděla s Kinnarou a musím uznat, že to bylo působivý,“ řekl Wade a pousmál se.

„Díky,“ zakuňkala Sára. Byla celá pryč z toho, že jí viděl zrovna on. Darren se na ní podíval.

„Cos dělala s Kinnarou?“ zeptal se zaujatě.

„Jo, cos dělala s Kinnarou?“ vyzvíдалa jsem i já. To, že se o ní stará, když Darren nemůže jsem věděla, ale co by s ní mohla dělat, aby to zaujalo i Wada Shadowwalkera, aby se o tom zmínil, to jsem netušila.

„Krasolet,“ odpověděl Wade za ní.

„Cože, krasolet?“ Divil se Darren a já neměla slov.

„Víš jak je to nebezpečné?“ zeptala jsem se a šťouchla jsem do ní.

„Klídek, jo? Jsem zodpovědná a bylo to nad zemí. Taky umím pár padacích kouzel. Takže se nemusíte bát,“ uklidňovala nás deriony. Wade se na ní usmál a ona mu úsměv oplátila.

„Teda, škoda, že jsem to neviděl,“ zmínil Darren.

„Někdy to třeba uvidíš, tak já už půjdu. Neboj se, nakrmím Kinnaru. A držím palce, ať ti ta operace dopadne dobře. Zatím Darry,“ řekla, usmála se na něj a šla dolů.

„Já už taky půjdu,“ zmínila jsem a pohladila jsem ho po ruce. Mezi těmi jeho přáteli jsem se cítila lehce nesvá a bez Sáry už tuplem.

„Dobře. Tak mi dej pusku pro štěstí a taky proti bolesti,“ řekl a našpulil na mě rty.

„Nechodíš s ním,“ varovala mě Dharnalen, až jsem se lekla. I přes to jsem se k němu naklonila a políbila jsem ho na tvář.

„Tak pa,“ zašeptala jsem rozpačitě a běžela jsem za Sárrou, která mi už dávno utekla.

„Škoda, že seš marod, co? Jinak už by ti dávno dala. Ale na druhou stranu to celkem zabírá, ne? Tváříš se trochu zdrchaně a ona o tebe hned pečuje,“ komentoval s úsměvem Wade.

„Náhodou, pečuje o mě moc dobře i tak,“ opáčil.

„Jak? Už jsi s ní spal?“ vyzvíдал Earthan.

„To ještě ne, ale už jsem jí udělal a několikrát. Rukou a jednou se udělala dokonce i o mě,“ chlubil se a oba na něj nechápavě zírali.

„Můžeš mi vysvětlit proč jsi jí ještě neošukal? To nechápu,“ prohlásil Wade a vrtěl nad ním hlavou.

„Jdeme na to svým tempem. I tak je to boží. Není to taková frigida jak jsem si myslel. Dokonce mě překvapila tím jaká je dračice,“ zmínil. „Chvilí jsem na ní hrál, že jsem pravák a dvakrát to zabralo. Pomohla mi s tím,“ dodal.

„Pomohla? Naše šprtka ti pomohla s něčím jiným než s domácím úkolem? Jako s tímhle? No to mě poser, co se to děje?“ komentoval Wade.

„Říkal jsem vám, že je úplně jiná. Skvělá. A brzo spolu budeme chodit. Ona by mi už dávno dala, ale má teď nějaký problémy,“ hájil se.

„Hm, tak si dávej pozor ať od ní třeba něco nechytíš,“ zmínil Earthan a Darren se zasmál.

„Je čistá jako lilie, blbečku,“ objasnil a opřel se o postel. Wade na to raději nereagoval, ačkoli ho toho spoustu napadlo. Nicméně, dělat si randu z jeho nové přítelkyně se nezdálo moc chytré. Zrovna teď neměl náladu na hroty.

„Tak pánové, alou na hodinu. A my, pane Payne, my půjdeme na tu ruku,“ zmínila ošetřovatelka.

„Tak čus, idioti,“ rozloučil se s nimi Darren.

„Drž se, brácho,“ řekl Wade s Earthanem jednohlasně a poplácali ho každý z jedné strany po rameni.

Po obědě jsem měla v plánu se stavit za Darrenem se podívat, jak na tom je. Zrovna jsem si nandávala kaši na talíř a slyšela jsem Alyssu, jak říká Wadovi a Earthanovi, že se Darren stále neprobudil z narkózy a že to vypadá, že je v kómatu. Úplně mě to rozhodilo a upustila jsem talíř na podlahu, a aniž bych po sobě uklidila, jsem běžela za ním.

Taky mě štválo, že to věděla dřív než já, protože za ním pořád leze, ale teď jsem chtěla být u něj a vědět, co se s ním děje. Všichni na mě vyjeveně zírali a Wade Whisper po mě jen ten talíř pohotově uklidil.

„Zpomal, Alyssu, co se děje?“ zeptal se Earthan.

„Neprobírá se. Už měl být vzhůru. Profesorka Sincová říkala, že to vypadá, že upadl do kómatu. Zřejmě neměl v pořádku po tom úraze hlavu,“ vysvětlovala nešťastně.

„To bude dobrý, on je silnej. Dostane se z toho,“ utěšoval jí Earthan. Wade na ní jen tak koukal jako by jí chtěl něco říct. Ale když Earthan odešel, nevydržel to. Chytl jí hrubě za zápěstí, aby si vynutil její pozornost. Ona se na něj tak zvláště podívala.

„Měla bys ho nechat na pokoji. On chodí s Heartovou a myslím, že tě zabije, jestli jí za ním polezeš,“ zmínil suše a ona se polekala.

„Chodí spolu?“ zeptala se a on se pousmál.

„Jo,“ zašeptal a pustil se do jídla jako by o nic nešlo. Alyssa měla o Darrena strach. Větší než o něj měl strach Wade. „On bude v pohodě, Alyssu. Zklidni hormon,“ dodal ještě.

Když Emily s Eldarnem konečně odešli od stolu, Sára se přisoupla blíž k Wadovi a dali se do řeči. „Dořešíme to, co jsme nestihli ráno?“ zeptala se.

„Co chceš přesně řešit?“ opáčil suše.

„No přece nás dva,“ zmínila. Wade se na ní podíval, pak ještě na Wada Shadowwalkera u stolu čtvrtáků, a nakonec zpátky na Sáru.

„Nás dva? Řekla jsi Ay, že jsi se mnou spala?“ zeptal se a ona zavrtěla hlavou.

„Tak není nic jako my dva,“ objasnil a vstal od stolu.

„Počkej. Já jí to řeknu přísahám,“ řekla. „Jen jí,“ dodala, ale Wade jen otráveně zavrtěl hlavou.

„Já to po tobě ani nechci, jen jsem chtěl vědět, jak zareaguješ. Zase jsi zaváhala i když jsem se kvůli tobě změnil. Asi to nemá cenu. Pořád na něj myslíš,“ procedil a odešel.

Sára tam zůstala sedět jako paralyzovaná. Štvalo jí, že zná její tajemství a že neexistuje šance, jak by mu něco takového mohla vymluvit. Bylo to totiž naprosto očividné. A to dokonce i pro někoho, jako je Wade Whisper.

Taky se nenápadně podívala na Wada Shadowwalkera, jak si povídá s někým u stolu. Měl na sobě klasiku – černé tričko s dlouhým rukávem a tmavě šedé džíny. Povzddechla si a otočila se zpátky ke svému talíři. A hned na to se na ní zase podíval on, nicméně to už neviděla, protože už byla k němu zády.

Od té doby, co se rozneslo, že je Darren v bezvědomí, se u jeho postele během dne hromadily dárečky a květiny. Taky holky. Každou chvíli za ním přišla nějaká jiná. Alyssa u něj byla pečená vařená a mě to lezlo na nervy. A tak jsem se rozhodla, že s ním budu co nejvíc, aby tam nelezla.

Přinesla jsem si s sebou dvě obrovské knihy kouzlogie a magie a učila jsem se u něj skoro celé odpoledne. K večeru jsem se ale nikam nechystala. Vytáhla jsem další knížku pohádek a začala jsem mu číst.

Ne, že bych si myslela, že je na pohádky, ale napadlo mě, že ho to možná začne tak štvat, až se z toho nakonec probudí. Ale marně. Bylo půl sedmé a on se neprobíral ani po hodině čtení pohádek. Šílela jsem strachy a chtělo se mi brečet. A tak jsem zase popadla tu knížku a pokračovala jsem.

„...a pak se derioné z Východu dali na útěk. Nicméně už bylo pozdě. Válka mezi Západem a Východem byla vyhlášena. Velký Grimsel II. Toužil pouze po krveprolití svých nepřátel z Východu. Už nehodlal dál čekat. Nezajímal ho prostý lid a ani půda, kterou udusá svými vojsky a spálí svými kouzly. Zajímala ho jen moc. Moc, kterou si chystá drze uzmout od poctivých čarodějů...“ pokračovala jsem.

Zhruba v půl jedenácté mě probudila ošetřovatelka. „Slečno Heartová, vy jste pořád tady? Běžte si lehnout k sobě do pokoje,“ řekla a já na ní rozespale zírala. Usnula jsem u něj v sedě s hlavou opřenou o jeho stehno.

„Ale... ale vždyť on se pořád ještě neprobral,“ komentovala jsem jeho stav zoufale.

„A dnes už ani neprobere. Měla byste se jít vyspat,“ řekla mile a pomohla mi zabalit mé knihy.

„Bude v pořádku, že jo?“ ujišťovala jsem se.

„Snad ano. Přijďte zase zítra. Pozitivní energie je vždycky důležitá,“ dodala a pak odešla. Já jsem se na něj smutně podívala.

„Tak dobrou noc, Darrene. Nenech si zdát nic tak super, aby ses nechtěl probudit, chci abys byl zase se mnou. Miluju tě,“ zašeptala jsem mu do ucha, dala jsem mu pusku a transportovala jsem se k sobě do ložnice.

Takhle se to opakovalo ještě následující den. Seděla jsem u něj kdykoli jsem měla volnou chvíli. Četla jsem mu zase tu knížku, hladila jsem ho, mluvila jsem na něj, ale nic. Neprobíral se. Začínala jsem být zoufalá. Nemohla jsem se soustředit na učení, když jsem nevěděla, jestli bude v pořádku.

„Jak to, že se neprobírá? Už je to přece dva dny,“ povídala jsem si se Sárrou u jeho postele. Ta ho držela za druhou ruku a tvářila se stejně zkroutěně jako já.

„Je v kómatu, to asi k tomu úrazu co měl patří. Nějak se to s tou narkózou podělovalo,“ uklidňovala mě, ale nezabíralo to. Hlavou se mi honily samé černé scénáře. „No tak, Darrene, Ay je tady. To by tě probralo i z hrobu, ty moulo,“ šeptala mu do ucha.

„Myslíš, že se mu o mě zdá?“ zeptala jsem se a ona se usmála.

„Určitě,“ opáčila.

„To by mě zajímalo co,“ zašeptala jsem a chvilku jsem ho pozorovala. Ten jeho roztomilý spící obličej.

„To nechť vědět.“ Culila se.

„Co to má na krku za krystal?“ zmínila jsem, když jsem si té věci všimla a Sára jen pokrčila rameny.

„To fakt nevím. Myslíš, že by to mohl být ten krystal, o kterém mluvil? Ten hlavní, kvůli kterému se mu to stalo?“ zeptala se a mě se zatajil dech. *Ještě toho trochu.*

„Tak holky, už jste u něj skoro dvě hodiny, nechte ho taky odpočítat,“ řekla jeho ošetřovatelka, která se tam z ničeho nic zase zjevila, a tak jsem mu ten krystal schovala pod tričko a bez protestů jsme se se Sárrou chystaly odejít.

„Probud' se mi prosím, miláčku,“ šeptala jsem mu do ucha a dala jsem mu malou pusku na tvář. „Miluju tě,“ dodala jsem, vstala jsem a společně se Sárrou jsme šly do jídelny na večeři.

„Jestli je to ten, krystal, Sáro, tak ho uškrtním až se probudí,“ komentovala jsem cestou a ona přikývla.

„To já taky,“ řekla suše.

Když jsme vlezly do sálu, všichni na mě zírali. Jako bych já ho nějak uhranula a jako by to byla moje chyba, že se neprobírá. Nevím proč, ale cítila jsem se divně. Byla jsem strachy bez sebe. Co když si na mě nebude pamatovat až se probudí? Nebo co když už mě nebude chtít? Teď to mezi námi bylo tak perfektní. Měla jsem příšerný strach.

„Tak co, už se probral?“ vyzvídal Wade s Emily hned, jak jsme si se Sárrou sedly k našemu stolu.

„Ne,“ odpověděla jsem a zavrtěla jsem hlavou. Všichni se zatvářili smutně a pak ke mně zvedli oči.

„A jak ti je, Ay?“ zeptal se Wade.

„Jo, mám o něj starost, stačí?“ sykla jsem nepříjemně, popadla jsem talíř a chystala jsem se jít k velkému stolu si vybrat něco pořádného k jídlu. Skoro dva dny jsem moc nejedla.

„Co víte o Srdci Derionu?“ prohlásila Sára ještě, než jsem se stihla vzdálit od stolu, aby změnila téma, a já do ní kopl.

„Co je Srdce Derionu?“ zeptala se Emily.

„Srdce Derionu je důvod, proč nám to tu draci překopali celý vzhůru nohama,“ objasnil Eldarn.

„Oh můj bože, do čeho se ten hňup zamotal?“ zašeptala jsem Sáře do ucha a ona jen pokrčila zoufale rameny. Každopádně jsme o tom nikdo nic víc nevěděli, takže ta diskuze nikam nevedla.

Po večeri jsem se vypravila k sobě do pokoje. Myslela jsem na Darrena a modlila jsem se, aby se probudil. Nebyla jsem asi jediná. V tom se odněkud vynořila Aris se Stacy a začaly na mě mluvit.

„A hele, kdo tady je. Heartová,“ řekla Aris a škodolibě se šklebila. „Darren radši usnul, než aby se s tebou musel vídat, co?“ rýpaly do mě nesmyslně. Nevšímal jsem si jich. Už jsem byla skoro z doslechu, ale pak jsem zaslechla tohle: „Beztak randí s Alyssou ze čtvrtáku. Před tou nehodou spolu byli v noci venku a Kara říkala, že se líbali a že to vypadalo dost žhavě. Prý to nevydrželi a rozdali si to rovnou v altánu,“ řekla Aris Stacy.

Kdyby to řekly mě, asi bych tomu nevěřila, ale když si o tom povídaly mezi sebou, musí to být pravda, ne? *Darren a Alyssa*? Rychle jsem se zneviditelnila a následovala jsem je až do věže. Chtěla jsem slyšet všechno.

„Mě někdo říkal, že je pořád paníc,“ zmínila Aris.

„Chtěl, abych mu pomohla se toho zbavit, ale pořád mluvil o tý šprtce,“ prohlásila Stacy, načež na to Aris zase navázala.

„To já když jsem s ním začínala chodit, pokoušel se mě dostat do postele. Byla jsem pitomá. Teď bych mu do ní klidně vlezla. Všimla sis, že přes prázdniny trochu přibral a vyrostl? Taký má teď větší svaly a je zazobanej. To má z toho jak vyhrává. A dokonale voní. Snad se probudí. Byla by ho škoda,“ zasněla se a Stacy přikývla.

„To jo. Klikařka ta Alyssa. Říkám ti, že bych to s ním dělala pořád,“ zmínila Stacy zasněně. „On je nejhezčí derion na škole. Hned po Shadowwalkerovi teda,“ dodala. Aris se zamyslela.

„Mě se víc líbí Darren,“ komentovala po chvíli.

„Je to jedno, stejně je zadanej. Chodí s Kim,“ připomněla a Aris přikývla. Pak bylo chvíli ticho, a tak jsem chtěla jít, ale Aris znovu začala mluvit a téma byl Darren, takže jsem nemohla jen tak odejít.

„Když jsem s ním chodila...“ začala a já našpicovala uši. „Muchlovali jsme se právě taky v tom altánu. Takže jsem si jistá, že s ní něco měl. Nejde tam moc vidět a... sahal mi tam na prsa a dobýval se mi do kalhotek,“ vyprávěla a já ztuhla. Nelíbila se mi představa toho, že ty věci, které dělal se mnou, dělal i s ní. A i když to bylo před tím, než jsme se poznali, žárlila jsem.

„A dál?“ vyzvíдалa Stacy. Aris se pousmála. Zjevně si vybavila nějakou milou vzpomínku na Darrena.

„Nechala jsem se,“ odpověděla stručně. *Nechala se? Co se od něj nechala, proboha?* Představila jsem si je dva, což mi zamlžilo mozek. „On je tak dobrý. Nepoznala bych, že je nezkušený. Vlastně mi to tak vůbec nepřišlo, spíš naopak. Zdálo se, že má s tímhle zkušeností dost. Tak nebyla jsem jeho první, bůhví co už má za sebou,“ pokračovala.

„Slyšela jsem, že chodil s Ariou,“ zmínila Stacy a Aris přikývla.

„Jo, ta druhačka. To byla jeho první holka no,“ zareagovala žárlivě. Nicméně to bylo nic v porovnání s tím, jak jsem momentálně žárlila já. *Ty věci, které jsme spolu s tím hñupem dělali jsou jen naše!!*

„Víš co by bylo skvělý? Přebrat ho Heartový. Nedokážu jí vystát poblíž něj a chtěla bych vidět, jak by se tvářila,“ procedila Aris a Stacy přikývla.

„Já zase Kim a Alyssu,“ odpověděla Stacy.

„Proč Alyssu? Ta hlupačka u Shadowwalkera nemá jedinou šanci,“ zmínila Aris.

„Možná ne, ale vadí mi, jak se kolem něj pořád motá. Všimla sis, že ho i osahává? Občas se ho dotýká, zoufalka,“ dodala žárlivě a Aris zavrtěla hlavou.

„O tom nic moc nevím. Wade Shadowwalker je sice sexy, ale nesleduju ho. Zajímá mě spíš Darren s Earthanem,“ odpověděla.

„A ty jsi s ním taky něco to...?“ zeptala se z ničeho nic Stacy. Aris se pousmála.

„Právě že ne, jen jsem se ho párkrát letmo dotkla na určitých místech, ale to bylo všechno. Spíš jsem si užívala, jak se dotýkal mě,“ vyprávěla zasněně, a to už jsem neunesla, a tak jsem jí přičarovala pár starých dobrých kil navíc jako kdysi. *Já ti dám, přebírat mi ho, nebo se ho dotýkat. Darren je můj!!*

„Ty jsi zase tlustá!“ vyjekla Stacy, když se na Aris podívala. Aris se rozhlídla kolem a začala křičet.

„Heartová!!! No počkej, za tohle ti udělám něco strašnýho!“ prskala, zatímco mě očima hledala, ale já už jsem se dávno přenesla pryč. Tentokrát by se tomu Darren jenom smál.

Sára zatím scházela schody ze sálu a mířila si to k sobě do pokoje. „Hej, Sáro,“ zavolal na ní Wade Whisper odněkud z rohu.

„Wade?“ zašeptala překvapeně a šla mu naproti.

„Byl jsem na tebe trochu moc přísněj. Promiň. Nechceš se se mnou na usmířenou zhulit?“ navrhnul a usmál se. Ona nadšeně přikývla a šla s ním úzkou chodbou na jejich tajné místo. Oba celou dobu mlčeli.

Wade zatím přemýšlel. Tušil, že by se neměl měnit, když se jí líbil víc předtím. Tedy ne, že by přestal se cvičením a s učením se, to byla výhoda, ale Sára měla ráda jejich zábavu.

„Už se na mě teda nezlobíš? Rozmyslel sis to? S tím hulením jsi nepřestal?“ bombardovala ho otázkami a on se jen pousmál.

„Tak za prvé, nezlobím se na tebe. Už. Přemýšlel jsem o všem dost důkladně a asi bych měl brát co nabízíš a nevztekát se, že ke mně necítíš to, co já k tobě. A za druhý, jsem s tím hulením zase začal, protože nemám důvod přestávat,“ objasnil a ona na něj celkem překvapeně koukala. Byla zmatená, ale moc dobře věděla, o co mezi nimi půjde. Oba po sobě toužili. Nicméně ona rozhodně nehodlala couvnout z jejich předchozí „domluvy“.

Když tam dorazili, Wade položil všechny huličské potřeby, které měl v zadních kapsách na celkem široký parapet u malého okýnka, které bylo jediným zdrojem

světla v malé místnosti s točitými schody a Sára na něj mlčky zírala. Pak se vyhoupl pozadu nahoru, sedl si, natáhl k Sáře ruku a přitáhl si ji k sobě mezi svá stehna. Sehnul se a zírajíc jí do očí, k ní sklonil svou hlavu a vášnivě ji políbil.

„Já nikomu o nás dvou ale říkat nehodlám, Wade,“ zmínila mezi polibky.

„To mě teď ale vůbec nezajímá,“ objasnil a pokračoval v líbání. Sáře se trochu ulevilo, ale stejně v tom chtěla mít jasno.

„O co ti teda jde?“ vyzvíдалa.

„Chci se s tebou zase vyspat. Už jsem to dlouho neměl,“ přiznal a ona se na něj jen mlčky podívala.

„A co Christina, Kara, a ty ostatní?“ zeptala se.

„Co by?“ odpověděl otázkou.

„No...“ zarazila se a rozpačitě na něj koukala.

„Nic nebylo, chci tebe,“ přiznal a zase ji políbil. Sára se usmála a začala neohrabaně šplhat na tu stěnu za ním. Wade jí chytl v pase a vysadil si ji na klín.

„To se ti teda povedlo,“ prohlásila.

„Co?“ zeptal se a jemně jí hladil po bocích. Sára chytl jeho ruce a držela si je na sobě, jako by se bála, že je z ní za chvíli sundá.

„Žárlila jsem jako prase,“ přiznala a skočila po něm.

„Aspoň víš, jak mi je když spíš s Ryanem,“ rýpnul si. Sára si povzddechla a podívala se mu do očí.

„Ale tys mě s ním nikdy neviděl,“ opáčila suverénně. Wade přikývl a přitáhl si ji k sobě.

„To má taky jediný štěstí, musel bych ho zabít,“ dodal a zase si jí rty něžně přikousl.

„Vážně začínáš mít svaly,“ zmínila, když mu vjela rukou pod tričko a on se pousmál.

„Jsem rád, že sis toho všimla,“ řekl spokojeně.

„Nejde si nevšimnout takhle krásného břicha. Dneska to bude super, už teď jsem z tebe nadržaná,“ prohlásila a pokračovali ve vroucném muchlování.

Další den u snídaně jsem nemohla přestat civět na tu hnědovlasou fuchtli Alyssu. Pořád jsem jí hypnotizovala a vždycky, když se podívala mým směrem, probodávala jsem jí pohledem.

„Teda, z tebe jde strach,“ komentovala Sára můj vražedný kukuč s úsměvem.

„Hm, to je dobře. Prý spala s Darrenem,“ vyžvanila jsem a ona se rozesmála. A celou tu dobu u toho vrtěla nevěřičně hlavou.

„Ne, to se nestalo,“ uklidňovala mě.

„Jak to můžeš vědět? Pochybuju, že ti říká všechno. Navíc jsem slyšela Stacy a Aris se o tom bavit. Dost žárlivě. A taky jsem o tom slyšela i od Kary a Caroline. Prý je viděla jít spolu někam večer ven. Den před tou naší první snovou schůzkou. Jenže byl zhulený a usnul.“

Proč se asi zhulil? Buď se zhulil a pak se s ní vyspal, nebo se s ní vyspal a měl výčitky, tak se dodělal. Nebo se zhulili spolu a pak to dělali v tom altánu. Ani ten večer nepřišel na naši schůzku. Najednou mám chuť ho zavraždit. Jestli se s ní vyspal, Sáro, tak to nepřežiju," objasnila jsem.

„Kdyby s ní něco měl, jsem první, komu o tom řekne," utěšovala mě.

„Nemusí to tak být. Mysli trochu. Jsi nejlepší kamarádka holky, kterou má údajně rád. A těm se neříkají věci, které nechceš, aby ta holka věděla," vysvětlila jsem. Sára se pozastavila nad mou úvahou, ale pak se mi to snažila všelijak vyvrátit.

„To jo, ale Darren je můj nejlepší kámoš a já jeho nejlepší kámoška. Řekl by mi to, protože by věděl, že mi může říct cokoli a že sama uznám za vhodný, komu co vyžvaním. Taky mi sdělil už spoustu důvěrných věcí, který neřekl svým kámošům ani nikomu jinému," odpověděla.

„A ty bys mi to snad neřekla?!!" Polekala jsem se.

„Tak jsem to úplně nemyslela, Ay," zakecávala to, ale já věděla moc dobře jak to myslela.

„Neřekla bys mi to, protože máš radši Darrena," prskala jsem na ní.

„Tak to není, ale čistě teoreticky, kdybych měla. Mohla by sis být jistá tím, že by mi to řekl," objasnila a já se nad tím zamyslela.

„Jo máš pravdu, ale to nic neznamená. Stejně bys mi to neřekla, takže... A třeba k tobě nemá takovou důvěru..." pokračovala jsem, ale přerušila mě.

„Ay, uklidni se. Darren tě miluje. Nemluví o ničem jiném jen o tobě. Proč by to dělal?" položila mi jednoduchou otázku.

„Protože je to se mnou moc složité," odpověděla jsem zoufale, ale zavrtěla hlavou. Zdála se být přesvědčená o tom, že je stále ještě nedotčený.

„Ne, to by neudělal," dodala s jistotou.

„Až se probudí, zabiju ho!" prohlásila jsem suverénně a Sára se zasmála.

„Chudák," řekla s úsměvem.

„Tak chudák, jo? Kurevník je to!" vřeštěla jsem tlumeně, aby mě neslyšeli okolo.

„Darren s nikým nespál. Vím to jistě. Čeká jen na tebe, trubko," dodala a dál se se mnou o tom nechtěla bavit. Tak jsem se zvedla od stolu a šla jsem za ním.

„Kam jdeš?" zeptala se.

„No za Darrenem," odpověděla jsem, zírajíc na Alyssu, která mě slyšela.

„Dobře," řekla a pokračovala v jídle. Na Alyssu jsem žárčila příšerně. Najednou jsem pochopila ty její pohledy a nemohla jsem se zbavit té myšlenky na ně dva v altánu, o kterém mluvila Stacy s Aris.

Taky mě děsila představa, že už se nikdy neprobudí, nebo si na mě nebude pamatovat. Už jednou jsem ho málem ztratila, znovu už to nedopustím. A pak tu bylo Srdce Derionu, o kterém jsem nic nevěděla, ale Darren ano.

Wade Whisper se naklonil k Sáře, když jsem odešla. „Pak s tebou chci mluvit, sejdeme se před hodinou?" zeptal se a Sára přikývla. Samozřejmě hrozně nenápadně. Tak nenápadně, že si toho nikdo od našeho stolu ani nevšiml.

Zatímco já jsem byla s Darrenem, Sára s Wadem se sešli na svém oblíbeném odlehlém místě hradu. „Tak o čem jsi se mnou chtěl mluvit?“ zeptala se hned, jak tam dorazili a Wade se pousmál a jemně jí pohládl po tváři.

„Však víš, myslel jsem na to naše mluvení,“ zmínil a vášnivě jí políbil. Sára mu ale polibek neopětovala.

„Musíme toho nechat, Wade,“ řekla s jistotou. On se na ní smutně podíval a přikývl. Potom od ní udělal pár kroků zpátky.

„Dobře,“ řekl naprosto klidně.

„Dobře? Ani tě nezajímá proč?“ Divila se.

„Ne,“ odpověděl suše.

„Aha, tak jo. Tím se to ulehčuje,“ prohlásila a lehce rozhozená chtěla jít. On jí ale zadržel.

„Vím o co jde, aniž bys to říkala. Chceš mi říct, že sis to se mnou nerozmyslela a že ho nechceš podvádět a že včerejšek byla chyba. Já to ale jako chybu neviděl. Ale chápu, já jsem s tím přišel, věděl jsem, že někoho máš a neměl jsem si dělat iluze,“ objasnil.

„Teoreticky je to tak, ale o Ryana nejde,“ řekla, zírajíc mu do očí.

„A prakticky?“ vyzvídal.

„Vůbec ti to neprospívá,“ dodala.

„Mě?“ Uchechtl se. „Jenom proto, že to nechceš zkusit,“ opáčil s jistotou.

„Asi máš pravdu, vážně nechci. Mám tě ráda, fakt strašně moc a jsi na tomhle světě to nejlepší, co mě zatím potkalo, ale ty by sis k sobě měl vybrat nějakou derionku a ne mě. Akorát bych ti kazila pověst a ty mě,“ řekla a on se pousmál.

„Trefný. Mě o mojí pověst ale nejde, v tom je ten rozdíl mezi náma dvěma,“ objasnil.

„Byla bych ráda, kdyby jsme mohli být kamarádi a hulit spolu a občas spolu i spát, ale chápu že to už asi nejde,“ řekla a Wade na ní smutně koukal.

„Smírím se s tím, že spolu nebudeme oficiálně. Klidně se můžeme scházet tajně jako doteď, ale ty to ani tak už nechceš. Už mě prostě nechceš vůbec,“ odpověděl smutně.

„Tak to není, Wade,“ řekla upřímně.

„Já s tebou nedokážu nespát, když už se bavíme. Chci tě totiž pak ještě víc,“ přiznal zoufale.

„Proto toho musíme nechat. Už vážně,“ dodala.

„Budeš toho zase litovat a ty to víš,“ připomněl.

„Jo, možná. Ale... necítím se na to. Nejen, že se o mě bude povídat, že jsem smažka a že jsem na smažky... bez urážky, ale ještě se mi budou smát přes tebe, že jsem jen rionka. Vždycky je úplně ze všeho nejlepší, když derioni randí s deriony a rioni s riony, nebo s lidmi,“ vysvětlovala.

„Kdybych mohl, stal bych se kvůli tobě rionem, abys neměla tak blbý důvod. Chtěl bych vědět, co bys mi řekla potom za důvod. Stejně to vím. Už jsem ti to ale i

říkal. Udělal bych cokoli, Sáro, protože já tě vážně hrozně miluju. Těžko bys hledala většího troubu. Už mi ale zase lámeš srdce naprosto nepodstatnými věcmi.

Zeptám se tě na rovinu i když toho budu litovat zase já, ale musím to slyšet... miluješ mě, nebo ne?" zeptal se a ona ztuhla. „Řekni mi do očí, že mě nemiluješ a přísahám bohu, že ti dám pokoj," řekl a ona se na něj mlčky podívala a pak se nadechla.

„Já tě nemiluju," zakuňkala a on se pousmál.

„Ty jo, to bylo ale přesvědčivý. Tak proč jsi se mnou včera spala? Neříkej mi, že to bylo jen tak. Že jsi jen tak podvedla svého kluka, kterého hrozně miluješ. Soudím podle toho, jak o něm přede mnou básníš, a riskovala jsi, že by nás spolu mohl vidět tvůj milovanej Shadowwalker?" pokračoval.

Do tohohle se ale Sára pouštět nechtěla. „Už musím jít. Nech to být, Wade," dodala a vysmekla se mu.

„Sáro, počkej!" křiknul a zastavil jí. „Proč jsi se mnou spala?" zeptal se znovu.

„Protože jsem asi měla nějaký pomatení mysli a splašený hormony, a taky jsem byla celkem nadržaná a možná i z nostalgie," zmínila a on se usmál, ale nežral jí to.

„Ty se nestyďš za mě, ty se styďš za sebe. I když je to jenom půlka problému," řekl, zírajíc jí do očí.

„Záleží na tom?" odpověděla.

„Jo, protože nám oběma bereš něco, co viditelně chceme," komentoval.

„Nemyslíš si, že kdybych to chtěla, vypadalo by to jinak?" vpálila mu.

„Poslední slovo? Protože já už na tebe čekat jak vocas nebudu," dodal a ona na něj jen mlčky koukala. „Dobře, беру to jako souhlas. Už se nebudu dál ponižovat a přemlouvat tě. Ale aby nebylo pozdě. Kara mě pozvala na Májový ples a víš jak to většinou končí," řekl a nechal jí tam stát.

Alyssa se zvedla od stolu. Wade k ní zase zvedl oči. Jejich pohledy se na chvíli střetly, ale Wade to rychle utnul. Taky dal u toho Alysse jasně najevo, že už se s ní bavit nepotřebuje.

Ona si povzdychla a pak si to zamířila na hodinu Magické Fyziky, kterou měli všichni povinnou. Byly to jen takové základy, ale i v tom se ona přímo topila.

Wade se rozhodl, že si skočí ještě na cigaretu, než začne hodina, kde zcela určitě dostane zase Alyssu na starost. Protože zrovna začínají praktické zkoušky ze všech předmětů.

Já jsem zrovna praktické zkoušky měla ráda a zvlášť z Magické Fyziky, protože to bylo zábavné a zajímavé. A taky trochu výzva. Alyssa věděla, že jestli jí teď Wade nepomůže, propadne.

A Wade? Těžko říct, jestli jí chce ve třídě, nebo ne. Nicméně tu byl někdo, kdo věděl víc než my, i víc než on sám – Kim. Zнала ho dobře a divila se tomu, jak se Wade v poslední době chová.

Uhodla správně, že jde o holku, ale o jakou? Je to celé Sára a jeho posedlost, o které nikdo jiný kromě Alyssy a Kim neví? Nebo je to Alyssa, o čemž zase neví nikdo

jiný kromě Kim? Nebo obě dohromady? A nebo jde o ten jeho velký cíl stát se vládcem Derionu? O kterém taky kromě těch dvou nikdo jiný neví?

Alyssa se zastavila na chodbě za rohem, kde se stáčely schody do věže, kam Wade chodil na cigaretu. Věděla, že půjde před hodinou ještě kouřit. A tak když Wade procházel kolem, vyskočila na něj, že ho vyděsila. Omylem.

„Seš normální? Víš jak jsem se tě sakra leknul?“ vykřikl a popadal se za srdce. Alyssa na něj smutně koukala.

„Promiň,“ zašeptala.

„Co chceš?“ syknul a podíval se na ní tak, jak dlouho ne – relativně mile i přes to, že byl teď našťavaný. V něm, aby se čert vyznal. Nicméně se ani nezastavil a mířil si to po schodech nahoru. Ona za ním šla jako pejsek.

„Spala jsem s Darrenem,“ začala. Wade se zastavil a celkem šokovaně se na ní otočil. Chtěla vidět jeho reakci a on jí bez přemýšlení ukázal.

„Cože? Děláš si prdel?“ vyjel po ní. Vypadalo to, že teď se lekl víc, než když na něj Alyssa vyskočila.

„Nedělám, říká se to. Jen jsem ti chtěla říct, že to není pravda. Aby ses na mě zase nějak nezlobil a tak,“ pokračovala. Wade na ní pořád ještě mlčky koukal a přemýšlel, co jí na to odpovědět. Pravdou je, že to, jak to podala ho dostalo a teď jak z toho ven, aby jí neudělal radost svou očividnou žárlivou reakcí.

„Cos s ním dělala, že se to o tobě říká?“ vyzvídal nenápadně.

„Nic,“ opáčila klidně. Wade mlčky sešel pár schodů níž až k ní a probodával jí pohledem. Byl to pohled, který sliboval smrt. „N-navíc, i kdyby t-to byla p-pravda, t-tak... ty mě stejně nechceš, takže... ti to může být jedno,“ prohlásila.

Wade jí narazil zády na stěnu někde v půlce věže na točitých schodech a dramaticky se jí díval do očí. Alyssa zase stejně tak dramaticky ztuhla a na sucho polkla.

„Nechci, ale toleruju to tvoje vlez-do-prdelství. A i tak jsme spolu sem tam něco měli, udělal jsem tě. Dvakrát a... dotkneš se Payna a budu zlej a tolerovat tě už nebudu,“ vyhrožoval klidně a zase si to mířil pomalu nahoru.

Alyssa si oddychla a pak ho po dvou schodech dobíhala. „Jako bys už zlej nebyl,“ rýpla si. „A taky jsem tě udělala, takže jsem ti to splatila,“ hájila se. On se zastavil a podíval se na ní zase jak na krávu.

„Jednou,“ opáčil.

„Tak já to klidně udělám znovu,“ odpověděla přímo a on se rozesmál. Znělo to i malinko zoufale.

„Alyssu, běž pryč. Myslím to vážně. Nemáš pro mě nic, co bych chtěl a ani na mě nemáš nic, čím bys mě mohla vydírat. Já ti nic nedlužím a ani ty mě,“ dodal a už lovil z kapsy krabičku s cigaretami, protože už to nemohl s nervy vydržet až nahoru.

„Když jdu za ním, vadí ti to,“ prohlásila a zavřela za sebou dveře do věže. Wade si sedal na svoje místo na schody k oknu a potáhl si z cigarety. Chtěla si to srovnat v hlavě.

„Proto za ním chodíš, protože si myslíš, že budu žárlit. A mě je to jedno, jen tě upozorňuju, že se s ním nechci o nic dělit. Takže klidně za ním běž. A buď s ním až se probere. Nezajímá mě s kým spíš, ale pak za mnou nechod' fňukat, že to není tak, jak jsi chtěla a že sis uvědomila, že mě máš radši,“ pokračoval.

„Protože mě nechce. A ty to víš,“ dodala. Wade se na ní tak podíval a olízl si rty. „Kdyby mě chtěl, vadilo by ti to. Přiznej to, Wade. Ty víš, že mě nechce a že nic nehrozí, tak jsi klidnej,“ pokračovala.

Wade na ní pořád mlčky koukal a zase si potáhnul z cigarety. „Zkus to,“ prohlásil a usmál se na ní. Alyssa ho analyzovala pohledem. „Fakt, Heartová mu v nejbližší době nedá a on to dlouho nevydrží, zlomíš ho. Tak to zkus. Ověř si svojí teorii. O tom to je,“ řekl.

„Ty jsi jak ďábelskej našeptávač. Poslechnu tě a ty to obrátíš proti mně. Nemůžu ti věřit, je to hra ve hře. Už se v tom ztrácím,“ zmínila zoufale. Wade se rozesmál.

„To ty tu hru hraješ, Alyssu. Já to jenom sleduju a čekám, kdy tě to přejde. Já s tebou nic nehraju. Jak jsem už řekl, je mi to jedno. Ty si pořád myslíš, že tě miluju nebo co. Ale nemiluju, nechci tě. A nemám tě ani rád,“ řekl suverénně, že to Alyssu až zabolelo.

„Proč se mnou teda děláš všechny ty věci?“ zeptala se zmateně. Wade se zase jen pousmál.

„Protože mi je nabízíš a já jsem chlap. Byl jsem nadrženej, tak se ti to povedlo. Slabá chvilka no,“ objasnil a díval se jí s ledovým klidem do očí. V tom se ozval zvon na začátek hodiny.

„Měla bys jít, pokud vím, propadáš,“ rýpnul si. Alyssa měla vztek, ale zároveň jak řekl kdysi, toužila po tom ho dostat. Byl výzva. Znamenal pro ní všechno. Sice se k ní choval takhle, ale když zrovna měl tu svou slabou chvilku, byl to ten nejlepší chlap, jakého si dokázala představit. A toho ona chtěla. Toho milovala.

☆ Otravná ☆

Uplynul necelý rok od toho incidentu s draky. Darren se od té doby pořád ještě neprobral. Seděla jsem u něj každý den, mluvila jsem na něj, hladila jsem ho a nepřestávala jsem doufat.

Jeho vlasy už začínaly být celkem dlouhé, z nosu mu trčely hadičky s kyslíkem a vypadal tak bezmocně. Prošvihnul spoustu závodů a hodně šancí jít se mnou na rande. Oba jsme přišli o spoustu času spolu a o to se mazlit. Už jsem pomalu ztrácela naději.

Opřela jsem si hlavu o jeho rameno a na chvíli jsem zavřela oči. „Probud’ se mi, Darrene. Prosím. Strašně moc tě miluju. Nemůžeš mě tady nechat. Prosím, vrať se mi,“ šeptala jsem mu do ucha a brečela jsem do polštáře.

Z ničeho nic mě objaly mužné paže. Sice jen tak slabě a vyčerpaně, ale objaly mě. „Ay...“ zasípal z ničeho nic.

„Darrene?“ vykřikla jsem radostně a zírala jsem na něj jako paralyzovaná. Tolik se mi ulevilo, když se na mě podíval těma modrýma očima.

„Já měl takových snů, Heartová. To byla ale dlouhá noc bez tebe,“ prohlásil.

„To teda byla, Payne. Trvala skoro rok,“ odpověděla jsem a vášnivě jsem ho políbila.

„Hm, nemám vyčištěný zuby,“ řekl a odtáhl se ode mě.

„To nevádí. Dej mi pus,“ poručila jsem mu a přitulila jsem se opatrně k němu. Přišel mi teď takový křehký. Měla jsem strach, aby zase neusnul nebo tak něco. On mě ale držel pevně div, že mě neumačkal.

„Proč mám v nose ty hadičky a proč bulíš?“ zeptal se a jedním trhnutím si to sundal.

„Bulím proto, protože je strašně skvělý slyšet tvůj hlas,“ odpověděla jsem a zase jsem ho objala.

„Ty jsi nějaká precitlivělá. Kde mám sádku? Měl jsem přece zlomenou ruku, ne?“ pokračoval.

„Měl, už nemáš. To srostlo,“ odpovídala jsem.

„Za jednu noc?“ Divil se.

„Darrene, ty jsi byl v kómatu několik měsíců,“ objasnila jsem, on ztuhl. Viděla jsem něco v jeho očích, bylo to fascinující. Takový záblesk děsu.

„Cože? Několik měsíců?“ Vytřeštil oči a já přikývla. „Kolikátýho je? Jak jako několik měsíců? Co závody?“ Vyletěl z postele jak namydlený blesk.

„Vyhrál jsi zlatou. Byli jsme spolu na Valentýna a pak na školu zaútočili draci, ty sis zlomil ruku a měl jsi jít na operaci. No a od té doby spíš jako Šípková Růženka. Je advent, Darrene,“ odpověděla jsem.

„Vánoce? A taky... měla jsi narozeniny a já ti nedal dárek,“ prohlásil tváříc se dost znepokojeně.

„To je vážně to, co tě napadne jako první?“ Divila jsem se.

„Nechodíš s nikým, že ne? To bych se asi musel něčím dorazit. Konečně jsem tě dostal, Heartová, a pak si usnu na deset měsíců,“ vztekal se. A už jsem byla zpátky ve svém módu – přitahovat a odpuzovat.

„Ne, s nikým nechodím, ty idiote,“ odpověděla jsem a on si oddechl.

„Co teď s náma bude? Už jsi určitě zapomněla na to, co jsme dělali, co?“ řekl a já se k němu naklonila a políbila jsem ho.

„Myslíš, že se na něco takového jako jsi ty dá zapomenout, Payne?“ zeptala jsem se a on se pousmál.

„Ne? Líbilo se ti to?“ ujišťoval se.

„Byl jsi celkem dobrej. Lepší než Eldarn,“ odpověděla jsem suše a opřela jsem se o opěradlo na židli.

„Hej! To mi jako pochvala fakt nestačí. Nevěděl jsem, že jste dělali i tyhle věci,“ vyzvídal nenápadně.

„Nedělali,“ odpověděla jsem přímo a usmála jsem se na něj.

„Tak teď to neberu jako komplimentu už tuplem. Ty ale víš jak chlapovi zamotat hlavu,“ dodal otráveně.

„Chlapovi nevím, tobě jo,“ rýpala jsem do něj.

„Au! A teď ještě nejsem ani chlap,“ odpověděl a já se zasmála.

„Dělám si srandu. Jasně, že jsi chlap. Mimochodem, už jsem zameškala kvůli tobě hodně času, Payne. Takže půjdu,“ zmínila jsem zvedajíc se ze židle. On si mě k sobě přitáhl a usmál se.

„Asi jsem ti za to čekání stál, Heartová,“ zašeptal a usmál se. Já se na něj usmála taky.

„Asi. Snad budu já stát za to tvoje,“ opáčila jsem a pustila jsem se jeho ruky.

„O co jde? Ty věci o sexu se mi jen nezdály?“ zeptal se.

„Co se ti zdálo o sexu vážně nevím, ale jestli myslíš to, že spolu nebudeme spát, to jsem myslela vážně,“ připomněla jsem.

„Oh, chápu. Stojíš,“ řekl nakonec. Pak bylo chvíli ticho. Odhodlávala jsem se na tu zásadní otázku.

„Jo a mimochodem. Jak to je mezi tebou a Alyssou? Hodně jsem toho slyšela a nelíbilo se mi to,“ prohodila jsem a on se na to posadil. Vytáhl se do sedu a ani se neopíral o polštář.

„Mezi mnou a Alyssou? Kdo je sakra Alyssa?“ zeptal se tak, že to znělo celkem věrohodně.

„Ale nedělej, však víš kdo to je. Ta bruneta z tvé třídy. Ta, která za tebou neustále leze a nosí ti sem dárky. A leze i za Shadowwalkerem. Už jsem myslela, že spolu chodíte,“ objasnila jsem.

Darren na mě koukal jako na cvoka. „Proč bych s ní měl chodit? Vždyť jsem ani nevěděl jak se jmenuje. Tu holku skoro neznám,“ hájil se. „A navíc, než jsem usnul, byli jsme spolu. Kdy bych jako do toho nacpal nějakou další ženskou?“ pronesl.

„Neznáš? Byl jsi s ní ten večer, nebo ne?“ vyslychala jsem ho a on ztuhl, a nakonec přikývl.

„Jo ty myslíš... No jo, ale...“ zakoktal se.

„Takže byl,“ řekla jsem zoufale.

„Musíš mi věřit, Ay. Vždyť víš, že miluju jenom tebe,“ prohlásil, ale to mě neuklidnilo. Ani malinko.

„O lásku tady ale vůbec nejde, Darrene!“ objasnila jsem.

„A o co jako jde?“ zeptal se nechápavě a po chvíli, kdy jsem na něj mlčky, nasupeně zírala, mu to došlo. „Nic jsem s ní neměl, Ay. Přisahám,“ pokračoval. Já na něj pořád jen tak prozíravě koukala. Věřila jsem mu jen napůl. Jakkpak bych mohla po tom, co o něm všechno říkaly holky? A pak taky to, jaký je se mnou. *Třeba je takový s každou holkou?*

„Prý jste si to rozdávali v altánu za školou. Den před naším snovým rande,“ řekla jsem mu co vím a on vyprskl smíchy.

„To je kec, jasný? Nic jsem s ní nikdy neměl. Těšil jsem se, až budu s tebou,“ vysvětlil, ale já mu do toho skočila.

„Byl jsi zhulený a úplně nalitý pamatuju si to moc dobře a na naše rande jsi přes únavu z těch drog ani nedorazil,“ připomněla jsem.

„Jo, já vím. Promiň, byl jsem tuhej. Ale nebylo to tak jak si myslíš,“ dodal.

„A co si myslíš, že já si myslím?“ vyzvídala jsem.

„Hele já nevím. Už jsem z toho celkem zblblej,“ komentoval naší hádku. Já mu do toho zase skočila.

„Buď ses zhulil a opil po tom, protože jsi měl třeba nějaké výčitky, anebo ses zhulil a opil a byl jsi tak mimo, že ses s ní vyspal a třeba si to ani nepamatuješ,“ řekla jsem naštvaně.

„Tak za první, pil jsem a hulil, protože jsem nemohl vystát, jak se na tebe Eldarn lepí a chtěl jsem se odreagovat. A za druhý jsem s ní byl venku ještě předtím, než jsem se sřal, protože jsem jí to nevědomky slíbil a nechtěl jsem být hrubej. Nicméně, jsem jí to venku řekl,“ vysvětlil.

„Cos jí řekl?“ vyzvídala jsem.

„Že nemám zájem,“ odpověděl tiše a podíval se mi do očí.

„Aha,“ zašeptala jsem lehce rozpačitě. „Takže nic nebylo?“ ujišťovala jsem se a on protočil panenkami a zavrtěl hlavou.

„Ne, kolikrát ti to mám ještě říkat, Ay?“ prsknul na mě.

„Tak to máš jediný štěstí, Payne!“ dodala jsem a on se na mě usmál. Nemohla jsem se na něj dál zlobit, ani jsem tím nechtěla ztrácet čas. Měla jsem ho konečně zpátky, měli bychom si to spíš užívat a ne se handrkovat.

„Pojď ke mně. Pro mě je to jako bych tě viděl včera. Chápu, že ty jsi asi někde jinde,“ řekl a objal mě. Dojetím mi tekly slzy. Byla jsem tak ráda, že je zase se mnou a že mě pořád miluje. Úplně se mi ulevilo.

„Moje poprvé je jen tvoje, Ay. Slibuju,“ zašeptal mi do ucha a já na něj překvapeně koukala. „No ale byl bych rád, aby sis to už vybrala, aby bylo jasno. Je těžký střežit pořád takovej poklad, jestli mě chápeš,“ zmínil a já ho plácla po rameni.

„Blbouně. Takový metaforu. Já se jdu naobědvat, tak se zatím dej do kupy a sejdem se později v jídelně,“ navrhla jsem, usmála jsem se na něj a když přikývl, tak jsem odešla.

Po chvíli jsem ho viděla v jídelně. Vypadal slabě, ale není divu když deset měsíců jen ležel. Byl ostříhaný, oholený a upravený jako za starých časů. Ne, že by do teď nebyl upravený, celkem jsem se o něho starala, ale i tak je znát, že byl zase mezi živými.

Nicméně trochu pokulhával a zdálo se, že moc neudrží rovnováhu. Zřejmě byl slabý v nohách, ale něco mi říkalo, že to brzy rozchodí. Tvářil se ale našťavaně a kupodivu jsem nebyla první, za kým se stavil. Ne, že by to bylo pro něj jednoduché, protože za ním všichni běželi ho přivítat a objímali ho, jako by byl nějaké roztomilé štěně, které vstalo z mrtvých, ale i tak mě to trochu šťvalo.

„Darrene, jsi v pořádku?“ zeptal se Earthan, objal ho a poplácal ho po zádech. „Už jsem se bál, že se neprobudíš,“ řekl a zahihňal se. Pak Darrena tedy milostivě pustil.

„Jo, už je mi fajn,“ řekl, usmál se a přivítal se s nimi.

„Ty jo, jsme rádi, že už jsi zase zpátky, kámo. Takhle nás děsit a na deset měsíců si hrát na Šípkovou Růženku,“ zmínil nějaký jeho spolužák, kterého neznám jménem.

„Sorry, byl jsem utahaný,“ žertoval. „A taky jsem rád, že vás vidím,“ dodal.

„Co ti vůbec bylo?“ vyzvídal Wade Shadowwalker skoro bez zájmu. Nebyl z jeho návratu očividně tak šťastný jako Earthan.

Zvláštní na to, že je jeho nejlepší kamarád. Ale Shadowwalker byl zvláštní celý. Taky myslím, že za ním byl za celou dobu tak dvakrát a že když byl Darren v kómatu, tak si tu jeho nepřítomnost užíval.

„To nevím,“ dodal a hned na to si to mířil rovnou k Alysse, která se na něj usmívala od ucha k uchu a zadržovala chuť mu skočit kolem krku. Já zase zadržovala chuť jí zabít. Zvlášť kdyby mu skočila kolem krku. A že jsem byla v nejvyšší pohotovosti.

„Darrene,“ zašeptala dojatě a usmála se. Taky vstala od stolu, aby se s ním mohla přivítat. Darren se na ní ale neusmíval jako normálně. Místo toho na ní vyjel dost nepřijemným tónem.

„Můžeš mi říct, proč jsi jí řekla, že jsme spolu spali?“ syknul podrážděně. Alyssa se polekala.

„Co? Komu?“ Divila se. Wade Shadowwalker nastražil uši.

„Nehraj si na blbku. O Ay mluvím,“ objasnil. Alyssa na něj koukala pořád ještě šokovaně. Dle jejího výrazu bylo patrné, že o ničem neměla ani tušení, ale Darrena to nezajímalo.

„Nic takového jsem neřekla,“ hájila se.

„Hm, jasně. A proč se mě ptala, jestli s tebou chodím a hysterčila, že jí podvádím?“ štěkal na ní.

„Přisahám, Darrene, že jsem nic nikomu o naší procházce neřekla.“ Darren se jí díval mlčky do očí.

„Chci, abys mi dala pokoj a přestala se mi míchat do života. Nelíbíš se mi a nechci tě,“ prohlásil a odešel od stolu zase pryč. Alyssa seděla jako opařená. Tohle nečekala.

Wade Shadowwalker se spokojeně a nenápadně zakřenil. A když se Darren vzdálil, naklonil se k ní a něco jí zašeptal do ucha. Z toho se pak tvářila ještě hůř. Řekla bych, že jí nějakým svým rypáním dorazil.

„Darrene?“ zavolala jsem na něj, když šel kolem mě. Jen na vteřinku se u mě zastavil a tvářil se neutrálně.

„Uvidíme se pak, Ay. Musím se dát trochu dohromady,“ odpověděl suše.

„Počkej prosím,“ zašeptala jsem a on se ke mně tedy otočil. „Já ti věřím,“ zmínila jsem, usmála jsem se na něj a pohlédla jsem ho po tváři.

„Jo, já vím. A jsem za to rád,“ řekl a taky mě pohládl po tváři. Byl ale divný...

Už jsme spolu nemluvili jako dřív. Bylo to zvláštní. Ne, že bychom se spolu přestali vídat. Jen to nebylo tak žhavé jako to bylo předtím. Musím přiznat, že mě to lehce znepokojovalo.

Ale když mi po pár dnech nabídl, jestli nechci slavit Vánoce u něj s jeho rodinou, trochu se mi ulevilo. Samozřejmě jsem souhlasila. Nechtěla jsem být pořád sama. Ulevilo se mi hlavně proto, že bylo znát, že jsem to pořád já, o koho má zájem. Taky mě chtěl představit své rodině a to je opravdu něco, z čehož jsem byla nervózní, ale rozhodně to něco musí znamenat, ne?

Jeho mamku jsem párkrát viděla jak ho navštěvuje, když byl v kómatu. Byla to taky blondýnka. Moc krásná. Vypadala mladší než byla. Nadchla jsem se, ale když mi Dharnalen opět připomněla její podmínky, jako by mě zasáhl ostrý šíp přímo do srdce. Vždycky když jsem chtěla vyskočit z hnízda a zkusit létat, ona se postarala o to, abych dopadla čumákem přímo na tvrdou zem.

No a aby toho nebylo málo, na naší školu nastoupila nová derionská žákyně Anomaris. Přímou do pátého ročníku. Bylo to zvláštní, že by derion přišel skoro v polovině školní docházky. To se normálně nestává.

Každopádně prý přestoupila ze školy, která je pouze pro čarodějky. Měla takové divné návyky. Například byla celá mimo z toho, že má ve třídě skoro samé kluky, a tak se před nimi natrásala. Hlavně před Wadem Shadowwalkerem, ale když zjistila, že existuje Darren... zkoušela to i na něj. Není divu, byli oba velice přitažliví.

Alyssa byla taky dost divná. Docela se změnila. Přestala za Wadem tolik dolejšat. Možná asi proto, že tentokrát se už nenechal. Jak řekl, už jí netoleroval. Těžko říct, co se mezi nimi za tu dobu změnilo, já ho moc nesledovala. Ale čeho jsem si všimla, že teď pro změnu začala lézt za Darrenem.

My jsme akorát se Sárou seděly na schodech u věže a povídaly jsme si. Bylo celkem pozdě večer. No pozdě, bylo akorát po večeři, za pár minut půl osmé. Schovávaly jsme se na schodišti, protože knihovna byla plná stejně tak, jako společenská místnost

a my jsme chtěly být samy a v klidu. Taky za námi měl přijít na chvíli Darren, ale někde se zdržel. A tak jsme zatím řešily blbosti a já si u toho četla.

„Co Anomaris? Nežárlíš na ní? Je docela hezká a dost se vtírá Darrenovi,“ zmínila z ničeho nic. Ne, že bych si toho nevšimla, ale ten můj hňup měl oči jen pro mě. Nejspíš proto, že věděl, že mezi námi už něco je. A když je to čerstvé, je to nejintenzivnější.

„Nežárlím, Darrenovi se vůbec nelíbí. Říkal mi, že mu připadá nějaká divná. Ale nevtírá se jen jemu. Jede i po Shadowwalkerovi,“ odpověděla jsem jí a zakousla jsem se do preclíku.

„Nedivím se, je to fakt kus,“ pronesla. „A i kdyby se mu líbila, tak by ti to nepřiznal. Je to kluk,“ zmínila.

„Chceš mi snad něco naznačit?“ zeptala jsem se, ale ona zavrtěla hlavou.

„Já jen říkám... divím se, že nešlíš. Já bych měla trochu strach. Ta holka po něm jede skoro jako Alyssa. Fakt moc, ale na rozdíl od ní je Anomaris dost sexy,“ komentovala a já na ní hodila bodavý pohled.

„Tak za prvé, o Alysse ani nemluv. A ano nejsem slepá. Darren je velmi atraktivní a tím pádem je celkem normální, že se holkám líbí. Nevadí mi, že je chtěný, hlavně když mu to nestoupne do hlavy a on bude stát jen o mě. A za druhé, Anomaris má dobrý vkus. Wade Shadowwalker je musím uznat taky celkem pohledný,“ objasnila jsem a Sára na to chtěla něco říct, ale v tom kolem nás zrovna prošel Darren s tou holkou a zastavili se.

„Ahoj, já jen s Anomaris dodělám úkol a hned jsem u vás,“ řekl a usmál se. Já jsem přikývla a dál jsem si všímala svého preclíku a knihy. Sára se na mě podívala a zavrtěla hlavou.

„Já to nechápu. Dřív bys zešílela, kdyby se k němu jen nějaká přiblížila. Hned jsi je nechávala tloustnout, nebo jsi vymýšlela jiný kraviny a teď se na něj ještě usmíváš?“ řekla a já se zasmála.

„On se na mě usmíval. O Darrena nemám obavy, věřím mu a teď už končím naši debatu na téma žárlivost. Je ti to jasné, Sáro?“ dodala jsem a ona přikývla. Podle mě sama na Anomariss žárlila.

Darren s Anomaris sedl do knihovny a stručně jí vysvětlil jejich domácí úkol o lektvarech. V chemii byl dobrý a toho Anomaris využila. Chtěla s ním být o samotě. Když už měli hotovo, podívala se na něj no, dost chtivě a usmála se. Viditelně s ním koketovala.

„Co?“ Divil se tomu, jak si ho prohlíží.

„Darrene, kde je místnost s trofejema?“ zeptala se a on zaklapl knihu a podíval se na ní.

„Kladeš zvláštní otázky. Ta je úplně dole v hale, ale nechápu, proč to chceš vědět. Teda spíš proč to chceš vědět zrovna teď,“ řekl.

„Chci se podívat na tvoje ceny, ty můj šampióně,“ prohlásila a pohládila Darrena po tváři. Ten ucukl, letmo jí chytl za plášť a přenesl se i s ní do místnosti s trofejemi.

„Tak se podívej no,“ dodal hned jak se objevili v hale a otráveně čekal, až si to všechno Anomaris prohlédne. Rozhodně jí nenechal se ho dotýkat. Hodný kluk, kdybych to viděla, bodlo by mě láskou u srdce.

„Teda, máš devět zlatých za dva roky?“ zmínila překvapeně.

„Ne, mám patnáct zlatých a jednu stříbrnou,“ opravil jí a šel se taky podívat k vitrině. Rád se díval na svoje trofeje. Taky mi je už stihl ukázat, ačkoli jsem vynechala jen jeden jeho závod a neustále mi to vyčítal. Mohl mít zatím všechny zlaté. Trochu ho chápu.

„Jeden závod jsem prohrál úplně, to jsem byl druhý. Nějak nebyl den,“ zmínil a odešel od prosklené krabičky se jménem Earthana, která mu neustále připomínala, že selhal. Ona se pousmála.

„Prý prohrál. Vždyť stříbro není žádá prohra. Jen jestli na sebe nejsi moc přísný,“ zmínila. On na to nijak nereagoval. Byl na sebe přísný a svoje stříbro, za které by byl kdokoli šťastný, bral jako selhání. V tomhle byl jako Shadowwalker. Ten by se přes to být druhý taky jen tak nepřenesl. A tím spíš, kdyby prohrál zrovna s Darrenem.

„To je fakt něco, Darrene. Jsi vážně nejlepší závodník v historii. Škoda, že nezavádíš i mimo školu. Já ti od teď budu chodit fandit. Už teď jsem tvoje fanyнка číslo jedna,“ zašeptala a nebezpečně se k němu přibližovala.

„Už fanyнку číslo jedna mám,“ opáčil suše, ale ona ho nevnímala a přiblížila se k němu ještě blíž, skoro jako by ho chtěla políbit. „Co to děláš?“ znejistěl, když se k němu přibližovala čím dál tím víc.

Díval se na ní, jako by mu přišla ošklivá. Přitom byla mnohem hezčí, než jsem byla já. Měla tmavé vlasy, nafialovělé oči, dlouhé řasy, velká prsa a voněla po třešních. „Hele, já už půjdu. Něco jsem slíbil kamarádce a Ay,“ zmínil a po tom, co se od ní odtáhl, si to mířil pryč ze sálu.

„Kamarádce a Ay? Ona není tvoje kamarádka, že jsi její jméno řekl zvlášť?“ postřehla.

„No není no. A ty jsi moc zvědavá,“ opáčil a transportoval se k nám.

Hned, jak se u nás zjevil, sedl si na schod vedle Sáry a kousl do mého preclíku, který jsem držela v levé ruce vytrčený směrem k Sáře. Mě to bylo jedno, často jsme si ochutnávali od sebe jídla. A taky mě ani nijak nepřekvapilo, že se zjevil vedle mě.

„Co čteš?“ zeptal se, protože jsem v druhé ruce držela knihu a oči jsem měla celé v ní. Sára se jen utahaně opírala Darrenovi o rameno a vypadala, že za chvíli usne.

„Čtu knihu o knihách,“ vysvětlovala jsem.

„A jaký bys chtěla? Budou Vánoce, tak ať mám inspiraci,“ řekl. Já jsem vnímala jen tu první otázku, moc ráda jsem se bavila o knihách. Myslím, že to bych si nejlépe pokecala se Shadowwalkerem, ale nějak jsme spolu moc nemluvili.

„Všechny, ale nejvíc asi *Malou Derionku*. Ta mi chybí do sbírky. Hlavně ta stará verze. Ta původní ilustrovaná. Pak *Knihu Komplexních Lektvarů druhé vydání*, *Dějiny Runomalby* a *Dračí Magii*,“ vyjmenovala jsem to.

„Teda. Tak jo. Přidávám to na seznam,“ opáčil. Já jsem si žádnou z těch knih nemohla dovolit. Nestály jako běžné knihy, ale třeba i 10 Peršáků za jednu. Byly vzácné. Tolik Peršáků jsem ani neměla a už vůbec ne na knihu.

„Přemýšlel jsem o těch svátcích, když teda budeš u mě a máma do mě pořád hustí ať se tě zeptám, co bys chtěla k večeři. Já jí řekl, že asi budeš mít ráda tradičně žabu, ale pak jsem si řekl, že se tě radši zeptám. Tak co, chceš žabu, nebo třeba nějakou rybu? Řekni si, ona to udělá,“ zeptal se a já se usmála. Imponovalo mi, jak je vůči mně pozorný.

„Budu jíst co vy, třeba tu žabu, tu mám radši,“ odpověděla jsem a Darren se usmál. Dobře, tak žabu. Letos je jich nedostatek, takže nějakou budu muset chytit, ale nevádí,“ zmínil a já se na něj jen tak strnule podívala.

„Já přežiju i rybu, Darrene,“ řekla jsem a odlepila jsem oči z knihy. Darren se naklonil přes spící Sáru a políbil mě na tvář. „Za co to bylo?“ zeptala jsem se zaskočeně.

„Za to, že jsi tak moc hodná,“ řekl a opatrně si sundal Sáru z ramena, aby se mohl zvednout.

„Kam jdeš?“ vyzvídala jsem.

„Měl bych trénovat na závody, zítra musím vyhrát. Už jsem se flákal dlouho. Přijdeš?“ zeptal se. A já přikývla.

„Jasně, že jo,“ odpověděla jsem pohotově.

„Tak jo, to pak určitě vyhraju,“ prohlásil a usmál se.

„Počkej a není teď na trénink už trochu pozdě?“ zmínila jsem, ale zavrtěl hlavou.

„Není pozdě. Na trénink není nikdy pozdě,“ objasnil, mrknul na mě a šel pryč. A tak jsem se zase začetla a Sára po chvíli začala hlasitě chrápat.

„Ale no tak,“ krotila jsem jí. Rušila mě totiž ve čtení.

Venku byla tma jako v pytli a všichni už byli ve svých pokojích, jen já pořád začtená a Sára pořád spala. Vzbudilo jí, když jsem otočila na stranu 150. „Co? O co jsem přišla?“ zeptala se rozespale.

„O nic,“ šeptala jsem a ona pak hned znovu usnula. Přemýšlela jsem, jak se Darrenovi trénuje a dost mě mrzelo, že jsem tam nešla s ním. Mohli jsme být chvílku sami. I když bych ho nejspíš rušila v trénování a moc by toho nenatrénoval. A navíc se pořád té jeho wergonice trochu bojím, tak podivně na mě vrčí, když jsem poblíž. Takže jsem došla k závěru, že je lepší, že jsem nikam nešla.

Četla jsem si až do dvou do rána. A jak jsem si tak seděla tiše na schodech se Sárou po boku a s malinkým světýlkem, někdo šel kolem. Přišlo mi to podezřelé, tak jsem na nás raději vyčarovala zneviditelnující kouzlo, položila jsem knihu a rozhodla jsem se jít se podívat, o koho jde.

Slyšela jsem tiché krůčky, které vedly až k místnosti s trofejemi. *Že by Darren nemohl spát?* On totiž často chodí do místnosti s trofejemi když nemůže spát. A tak jsem se zvedla a potichu jsem šla tmou. Docela blízko u mě se ozývaly kroky, ale nikoho jsem neviděla.

Zavedlo mě to až do té místnosti s trofejemi jak jsem předpokládala. Ale když jsem tam dorazila, stále jsem nikoho neviděla. Rozhodla jsem se rozsvítit světla a odhalit se.

„Kdo je tady?“ zašeptala jsem nejistě a najednou se objevil Darren, který byl taky zneviditelněný. „Proboha, co tady děláš?“ Polekala jsem se.

„Slyšel jsem kroky, ty?“ zeptal se mě.

„Já právě taky,“ odpověděla jsem mu a oba jsme se rozhlédli po místnosti, ale u okna seděla jen něčím černá kočka. Tak jsme to přestali hrotit.

„Jak to, že ještě nespíš?“ zeptal se s úsměvem ve tváři a přišel ke mně blíž.

„Začela jsem se,“ opáčila jsem a usmála jsem se na něj taky.

„Začela ses, jo?“ zopakoval a dal mi pramínek vlasů za ucho. Chytla jsem ho za ruce tak, že jsem se jen lehce dotýkala prsty těch jeho.

„Jak to, že nespíš ty? Jsi po tréninku a zítra máš závody,“ připomněla jsem mu.

„Já nemůžu být v klidu, když se potuluješ v noci sama po chodbách. Čekal jsem, až si půjdeš lehnout,“ zmínil starostlivě a měl se ke mně. Mě ale znervózňovala ta kočka, která na mě civěla upřeným pohledem.

„Proč ses mi radši neukázal, mohli jsme si povídat. Místo toho mě hlídáš potají,“ zmínila jsem a on se pousmál.

„To už bys tuplem nešla spát. Navíc já tě moc rád pozoruju když si čteš, jsi tak sladká,“ prohlásil a naklonil se ke mně, že mě políbí, ale ta kočka nás vyrušila.

„Mňau,“ ozvala se a seskočila z parapetu.

„Co ty tu děláš?“ zeptala jsem se kočky a nechala jsem jí, aby ke mně přiběhla. Kočka přišla, ale otírala se jen o Darrena a na mě syčela. Darren si jí vzal do náruče a hladil jí. Ta hlasitě předla.

„Tohle není kočka nikoho z derionek, Darrene. Tahle je sice černá, ale mourovatá, taková trochu zvláštní,“ komentovala jsem. „To musely být ty kroky, které jsem slyšela. O nic nejde,“ dodala jsem.

„Co by tady dělala cizí kočka?“ Položil jí zpátky na zem a kočka začala šmejdít kolem trofejí, až narazila na padací dveře a začala na ně zběsile mňoukat.

„Co je tam, Darrene?“ zeptala jsem se, protože on o těchto věcech věděl víc než já.

„Tam bylo právě ukrytý to Srdce Derionu,“ řekl a pak jsme oba mlčky pozorovali tu kočku. „Zdá se mi nějaká povědomá,“ zašeptal mi do ucha a já přikývla. Taky mi byla povědomá, ale nemohla jsem si ani za boha vzpomenout, koho mi připomínala.

„Raději jí vyhodíme,“ řekla jsem z ničeho nic a Darren jí kouzlem přenesl ven před hrad.

„Hotovo,“ prohlásil, usmál se spokojeně a očistil si ruce. „Měli by jsme jít do postele. Mělas pravdu, musím se vyspat. Zítra chci vyhrát další zlato,“ prohlásil a za ruku mě odtáhl pryč z haly. „Doprovodím tě k věži,“ dodal. Ne protestovala jsem a tak jsme oba šli až ke mně k věži, kde jsem nechala spát Sárú.

Cestou jsme si povídali. „Chtěla jsem se tě na to zeptat už dávno, ale co se to tenkrát stalo? Ti draci a Srdce Derionu. A co ten krystal, který nosíš na krku?“ vyzvíдалa jsem.

„Jaký krystal?“ zeptal se jako by fakt nevěděl o čem je řeč. To on uměl hodně dobře předstírat idiota.

„Tenhle krystal,“ zašeptala jsem a jemně jsem mu vjela rukou pod tričko, ale než jsem ho nahmatala, chytl mě za ní. Zírajíc mi do očí se pousmál zdvižením jednoho koutku.

„Nedokážeš mě neotlapkávat dýl jak pár hodin, Heartová?“ rýpl si a mě zase vyrašila husí kůže jako vždycky, když mi řekne příjmením. Z jeho úst to zní tak zatraceně sexy. *Bože, jsem úchylná na Darrena Payna. Pořád a hodně silně...*

V tom se ozval hlasitý zvuk otevírajících se dveří. A tak mi dal raději ruku před pusy a vtáhl mě do úzké uličky pod točitými schody. I pro jednu osobu by tam bylo málo místa, natož pro dvě. Tudíž jsem na něm byla velmi těsně nalepená.

„Proč se skrýváme?“ šeptala jsem mu do ucha.

„Pss!“ syknul a držel mě zkrátka, dokud ta osoba, která před chvilkou udělala ten zvuk neodešla z dosahu. To už pak se mnou zase normálně komunikoval. „Co to, že ti tak tluč srdce? Máš strach, nebo jsi vzrušená, že jsi u mě tak blízko?“ zeptal se tím svým typickým Darrenovským způsobem a zase mě tím dostal do rozpaků.

„Čeho bych se bála?“ odpověděla jsem mu otázkou a on se pousmál.

„No právě,“ zašeptal a nakláněl se ke mně, aby mě políbil, ale místo polibku jen šeptal. Provokovat mě uměl vážně dobře. „Líbí se mi, co s tebou dělám,“ zmínil spokojeně a jemně mi přejel prstem přes rty. Nechtěla jsem mu to vyvracet, mohl by si to, co se chystal udělat totiž rozmyslet, a to bych nerada.

„Už dlouho nic nebylo,“ připomněl a já mu jen zírala do očí. „Dneska už mi ale neutečeš,“ zašeptal. Zmocnila se mě vlna adrenalinu a bůhví čeho všeho. Jen jsem na něj tak nevinně zamrkala.

„Nechci ti utéct,“ přiznala jsem a podívala jsem se na něj.

„To je dobře,“ řekl, zatímco se mi zamilovaně díval do očí. Já to nevydržela, přitáhla jsem si ho k sobě a políbila jsem ho. Líbali jsme se chtivě a intenzivně. Naše jazyky po sobě klouzaly jako šílené a asi budu znít jako blázen, ale milovala jsem se s ním líbat s jazykem. Vždycky jsem z toho byla hrozně nadržaná. Kam se na něj hrabal Eldarn úplně ve všem.

„Payne a Heartová. Mohlo mi to být jasné, že vy dva uličníci se potulujete po chodbách takhle nad ránem. Mazejte od sebe a hned do svých ložnic!“ Načapala nás ředitelka, která šla zrovna kolem. „Ještě, že už vám bylo oběma sedmnáct, jinak bych vás musela oba suspendovat. Ale muchlování na veřejnosti je nepřipustné i tak,“ dodala.

„My už půjdeme, paní ředitelko,“ řekl slušně Darren a ona přikývla.

„To bych vám radila. Rozlučte se a za deset minut do ložnic! A každý sám! Vy jste složil úspěšně zkoušky, abyste nemusel opakovat, ale s takovou budete mít dvojku z chování, pane Payne,“ řekla přísně a odešla.

„Slez ze mě, Payne!“ okřikla jsem ho a on se pousmál.

„Klid, Heartová. Slyšelas jí, máme se rozloučit. A byla celkem štedrá, dala nám i deset minut. Myslím, že to hravě stihneme,“ zašeptal mi do ucha a políbil mě na něj, až mě celou jako duchna přikryla husí kůže. Měla jsem jí snad i na prstech u nohou.

„Oh...“ zavzdychala jsem slastně a celá jsem se rozklepala, když se mě zase dotkl.

„Ale copak, že bych udeřil do správného místečka? Co kdybych ještě přitvrdil?“ dodal a pomalu sjížděl svou rukou do mých kalhotek. Nemělo smysl se tomu bránit, neuvěřil by mi, že to nechci, když jsem to viditelně chtěla.

Jen jsem na něj mlčky koukala a nechala jsem jeho ruce šmejdít po mém těle. Přiblížil se ke mně svými rty na pár centimetrů a vzrušeně se mi díval do očí. Taký jsem se lehce dotýkala toho jeho pevného těla přes tričko, a stále zírám mu do očí jsem ho nechala, aby mi rukou vklouzl do mých kalhotek.

Nechtěla jsem ho přerušovat, ale i tak jsem se pro jistotu ozvala. „Měli bychom jít, přijde nás zkontrolovat,“ připomněla jsem, ztěžka zakrývají své velké vzrušení. Skoro jsem ani nemohla mluvit, natož dýchat.

„Ta fakt nepříjde, ví moc dobře, co budeme dělat. Vyhrň si sukni. Sama,“ poručil mi, až mě tím zaskočil. „Dělej, Heartová, chci tě vidět, jak se kvůli mně svlíkáš,“ šeptal.

„T-tak dobře,“ odpověděla jsem rozpačitě a vyhrnula jsem si sukni nad zadek, jak požadoval. Mlsně se na mě díval, zatímco se pomalu dostával rukou pod mé kalhotky. No a já už jen netrpělivě čekala... no až to udělá.

„Až takhle moc mě chceš, Heartová? Nedočkavě se svlíkneš, abych se k tobě dostal a sotva se tě dotknu, už mám mokré prsty,“ zmínil s úsměvem ve tváři. Na chvíli jsem ztratila řeč, ale naštěstí jsem jí zase rychle našla.

„Dělá ti to dobře, co? Že mě umíš vzrušit,“ řekla jsem a on se pousmál.

„To si piš, Heartová,“ zašeptal a lehce do mě vklouzl svým dlouhým prstem. Zatajil se mi dech.

„Oh...“ zasténala jsem a zavřela jsem spokojeně oči. Tohle jsem měla v plánu si užít.

„Jo to je ono. Jen se uvolni. Dlouho jsem tě neslyšel vzdychat mi do ucha. Už mi to chybělo,“ dodal a zatímco jsem na něm visela, on pokračoval ještě intenzivněji. Už jsem to nemohla vydržet, měla jsem chuť mu ukázat, jak moc se mi to líbí a být pěkně hlasitá, ale držela jsem to v sobě.

„Oh jo...“ vzdychala jsem mu tiše do ucha a on se ke mně natlačil ještě blíž. Myslela jsem, že z něj nemůžu být už víc vzrušená, ale když jsem ucítila jeho tvrdnoucí penis natlačený na mém stehně, myslela jsem jen na to, co nesmíme.

Ty představy byly tak živé, že mi pak vyklouzlo spousta věcí, co jsem nechtěla aby věděl. Třeba jako: „Ty jsi bůh, Payne,“ prohlásila jsem a prohýbala jsem se v zádech pod návalem těch slastných pocitů, které mi způsoboval. On se polichocně pousmál.

„To jsou jen moje prsty, Heartová. Počkej, až tě budu šukat,“ zašeptal a jemně mi ožušlal ucho.

„Taky na to myslím,“ odpověděla jsem upřímně a zavřela jsem slastí oči. On se zase usmál.

„Miluju jak se u toho tváříš. Jsi k sežrání,“ řekl tiše.

„Nepřestávej, prosím,“ škemrala jsem, pevně se držíc jeho pasu.

„Neboj se, to nemám v úmyslu,“ odpověděl a dál mi dělal dobře. Byl naprosto perfektní milenec, jako by věděl přesně, co se mi líbí. Pak se ke mně naklonil a políbil mě.

Chvilí jsme se spolu líbali, ale u toho trochu polevil s tou druhou činností. Chlapi – nedokáží dělat dvě věci naráz. A tak jsem je dělala já. Napadlo mě totiž, že když to nedokončí a já ano, bude mi něco dlužit. A to jsem potřebovala. Takže zatímco jsme se líbali, jsem mu rozepínala pásek a džíny.

„Už se mnou chceš spát, Heartová? To jsem tě tak navnadil?“ zeptal se vzrušeně mezi polibky, ale já mlčela. „Nebo proč mě tak zběsile svlíkáš?“ vyzvídal, ale já jsem nereagovala a pokračovala jsem.

„Myslel jsem, že tohle teď dělat nechceš,“ komentoval, když jsem se mu dobývala do kalhot, ale já ho přerušila tím, že jsem mu přiložila dlaň na jeho nejcitlivější místo a lehce stiskla. On se vzrušeně pousmál a vymámil ze sebe lehký sten.

„No tak asi chci,“ odpověděla jsem a sáhla jsem si ještě víc. Tolik jsem to chtěla udělat. Natlačila jsem ho zády na stěnu a začala jsem ho dráždit rukou.

„Uh, jdeš na to rychle. Ale nevadí, dělej si se mnou co chceš,“ prohlásil nadržene a nechal mě si s ním hrát.

„Vážně nejsi nedostatečný, Payne. Dneska už vůbec ne,“ zopakovala jsem.

„Jsem rád, že ti stačím, Heartová,“ odpověděl suše, jako by mu na mém názoru zas tolik nezáleželo, protože to on přece dobře věděl. Ale líbilo se mu to. Zakláníl hlavu, přivíral oči a sem tam tiše vzdychal.

Často na něj takhle myslím. Na to, jak mě přirazí zády na zeď, nalepí se rty na můj krk a napíná mě jako kšandy. Pak mi drze sáhne pod sukni mezi nohy, aniž by se ptal na svolení a začne mě dráždit těmi svými dlouhými prsty.

Líbí se mi, jak se spokojeně a polichoceně pousměje když zjistí, že jsem z něj úplně mokrá. Potom mi většinou zašeptá něco sexy do ucha a dá mi najevo, že je ze mně jak říká on „tvrdej“. Třeba tak, že si vezme mojí ruku a položí si jí na rozkrok. Nebo mi to sprostě zašeptá do ucha, anebo se na mě pevně tiskne, a když to zjistím, sáhnu si sama.

Miluju když se se mnou líbá. Líbí se mi, jak se tváří, když mu dělám něco, co se mu líbí. Jak se projevuje zvuky a ve tváři. Je fakt příšerně sexy. A taky sakra zbožňuju jeho obří penis. Nikdy jsem neviděla hezčího a většího a k mojí smůle se ho smím maximálně dotýkat.

A pak když si se mnou trochu pohraje, nenápadně vyžaduje abych si s ním taky hrála. Rozhodně je to ten typ, co neškemrá a nejvíc si užívá, když se to líbí jeho protějšku, ale on si to zaslouží a vážně ho u toho ráda pozoruju, takže je to pro mě spíš za odměnu. A má to taky rád ne, že ne.

A tak zatímco on mě rozmazluje svými prsty a něžně mě líbá po krku, já mu opatrně vyhrnu tričko nad pupík, pozorujíc ty jeho chlupy rostoucí podle tmavé čáry až ke gumě od boxerek. Vždycky nosí nějaké značkové a taky je voňavý a čistý, takže by se člověk nikdy nebál si to s ním rozdat kdykoli a kdekoli.

Potom mu rozepnu džíný a začnu ho uspokojovat rukou. Po chvíli se mu to začne tolik líbit, že se přestane soustředit na mě a plně se mi odevzdá. Opírá se mi čelem o rameno, má zavřené oči a tiše mi vzdychá do ucha. Jeho mužné paže mě jemně objímají, a pak mi nadržene tím svým hlubokým hlasem šeptá do ucha...

„Rychlejš,“ zašeptal a opíral se čelem o mé rameno a já přidala. Už mě bolela ruka a jeho pásek zběsile cinkal o sebe, což mě trochu rušilo, ale kvůli tomu jeho spokojenému výrazu to ještě vydržím.

No a pak podle toho, jak dobře ho znám začne ztrácet trpělivost, a tak mě chytne v pase, otočí mě čelem ke zdi a nadržene se ke mně přitiskne, odhrne mi vlasy z krku a zašeptá mi do ucha, jak moc mě chce píchat a z toho mi vyraší husina úplně všude. Nadzvedne mi sukni, dá na stranu kalhotky a na nic nečeká a začne mě šukat. Tak, až se prohnu v zádech a nezmůžu se na nic jen na tiché a blažené zvuky...

„Taky bys to chtěla tak moc jako já?“ zeptal se po chvíli.

„Ani nevíš,“ odpověděla jsem a zase jsem pokračovala. Ty moje představy mě úplně zabíjely a ještě k tomu, když tu byl doopravdy se mnou a dotýkal se mě. „Asi ti to ale bude muset zatím stačit takhle,“ dodala jsem.

„Ono to stačí, ale ani nevíš, jak moc mě tím mučíš,“ řekl a díval se na mě takovým nepopsatelně sexy pohledem. Naprosto oddaným a vyčerpaným z toho obrovského vzrušení, které jsem mu poskytovala.

Nevěděla jsem co dělám, byla jsem z něj úplně mimo. Měla jsem chuť s ním dělat úplně všechno. Dotýkat se každé části jeho těla, líbat ho všude a milovat se s ním až do skonání světa. „Ale vím,“ zmínila jsem.

Darren se na mě překvapeně díval a pak jsem si před něj stále zírající mu do očí z ničeho nic a pomalu klekla. Myslím, že nečekal, že bych to někdy chtěla udělat. Jen na mě překvapeně zíral. A když jsem před ním klečela na zemi, dal mi mlčky vyčuhující pramínek mých vlasů za ucho a vzrušeně a zamilovaně se na mě díval. Do ničeho mě nenutil, ale hádám, že nechtěl, abych si to rozmyslela, a tak raději vůbec nic neříkal.

Pozorujíc mé rty mě po nich něžně hladil svým palcem. Chtěla jsem pro něj být zase o trochu důležitější a odměnit ho za to, že na mě celou dobu čekal jako pejsek. A hlavně, doufala jsem, že tohle ještě s nikým nedělal.

A tak jsem to udělala. Přiblížila jsem se k němu do blízkosti, v jaké jsem k nikomu nikdy předtím nebyla a udělala jsem něco, co jsem nikdy neměla v plánu s nikým dělat.

„Oh bože...“ zavzdychal a opřel se zády o stěnu div, že se neprobořil skrz. Sténal celkem hodně, a to se mi hrozně líbilo. Víc než kdy jindy. Jeho hlas byl hlubší a odlišný. Jak asi zní u milování?

A tak jsem ještě přidala na intenzitě. Byl tak roztomilý z téhle stránky. Nikdy by mě ani nenapadlo, že někdo může být tak úžasný jako on. Nádherný, sexy, přitažlivý, hodný, milující, roztomilý, vtipný, chytrý a prostě jsem pro něj měla jen jediné slovo – dokonalý. Nenapadlo mě, že budu někdy někoho tolik milovat se vším všudy, takového jaký je a že se mi to bude dokonce líbit.

„Uděláš mě, Heartová, a budeš to mít úplně všude,“ varoval mě, ale kupodivu mě to neděsilo. Chtěla jsem to. Chtěla jsem, aby se mu to líbilo a chtěla jsem ho dohnat až k vrcholu. Takže jsem bez přestání pokračovala. Dívala jsem se na něj, jak se opírá o stěnu a jak se mi celý odevzdal. Na to, jak moc se mu to líbí, a na to, jak se u toho tváří...

A pak, když bylo po všem se na mě podíval shora a já jsem se na něj jen stydlivě usmála. Chtěla jsem pro něj být ta nejlepší, na kterou nikdy nezapomene a aby při těchhle věcech myslel jen na mě.

„Tohle jsem upřímně nečekal. Ani ve snu,“ zašeptal udýchaně a lehce se pousmál. Jeho srdce pořád bušilo a stejně tak i mé. „Říkala jsi, že tyhle věci se mnou dělat nikdy nechceš,“ dodal a pohládl mě po vlasech.

Pořád byl ještě trochu rozvolněný z toho, co právě prožil a bylo to roztomilé. Pravdou je, že bych mu tohle dělala klidně pořád. Dělat mu dobře mě víc než bavilo. Byl u toho totiž k sežrání.

„Něco mi dlužíš, Payne,“ připomněla jsem mu.

„Jo, to teda jo. Zítra, nebo ještě teď?“ zeptal se a zapínal si džíny.

„Teď bys měl už jít, zítra máš závody,“ odpověděla jsem a natáhla jsem se k němu, že mu dám pusy, ale odstrčil mě od sebe.

„Ani mě nehne, po tomhle se fakt nelíbám!“ prohlásil znechuceně a já se pousmála.

„Dobře. Tak tedy dobrou noc,“ zašeptala jsem a dívala jsem se mu do očí.

„Nechci, abys ode mě odcházela neuspokojená. Nemysli si, že to neumím dokončit,“ zmínil.

„Já vím, že to umíš. Necháme to na jindy. Zatím, troubo,“ řekla jsem a přenesla jsem se k sobě do pokoje.

„Ona se mi jenom zdá,“ zašeptal si pro sebe a pousmál se. Potom jen s úsměvem ve tváři zavrtěl hlavou a rozběhl se po schodech po dvou do svého patra.

Ráno jsme hned po snídani se Sárou běžely na závody fandit Darrenovi. Vybavily jsme se vážčími křídly a křupavými pochmurníky – těmi s krovkami. Ještě jsem měla pár Peršáků, ale začínala jsem si dělat starosti, abych měla vůbec něco na dárky pro Darrenovu rodinu a pro něj.

Před nás si sedla ta příšerná Anomaris. „Proč jsi nebyla na snídani?“ zeptala se jí Sára. Ona se na nás otočila a tak podivně se usmála.

„Musela jsem si něco zařídit,“ odpověděla.

„Aha a proč vypadáš, jak kdybys spala venku?“ tahala jsem z ní.

„Jen mi není nějak dobře,“ řekla a začala křičet Darrenovo jméno tak, že to rozhodně nevypadalo, že by jí bylo nějak špatně. „Jsem tady, lásco!!!!“ ječela a mávala mu. My jsme si se Sárou vyměnily pohledy.

„Lásko?“ zopakovala jsem. Darren ale vypadal že ani neví, že tam Anomaris je. Pak se na nás otočila a usmála se.

„A důvod proč jsem tak rozcuchaná je ten, že jsem skoro celou noc nespala. Darren je divoch,“ prohlásila a já se pousmála, když jsem si na to vzpomněla. *To je...* Nijak jinak jsem na to ale nereagovala. Věděla jsem, že kecá, skoro celou noc jsem s ním byla já a vím, co jsme spolu dělali.

„Tobě to nevadí?“ Divila se Sára.

„Co jako?“ zeptala jsem se s ledovým klidem ve tváři. Taky jsem si hodila do pusy jednoho pochmurníka.

„No, že po něm přece tak jede. A třeba to, že spolu něco měli?“ vyzvíдалa překvapeně.

„Vůbec ne. Ať si ten hňup dělá s kým chce co chce,“ odpověděla jsem suše. Sára se na mě překvapeně podívala, ale už taky nic neříkala. *Beztak se Sára od Darrena všechno dozví, nemusím se ani namáhat.*

„Jsem rád, že jsi tady. Když vyhraju, dostanu pusu takovou jako včera?“ zeptal se mě Darren a díval se na mě na tribunu.

„Jen když budeš první. A doufám, že myslíš pusu na pusu,“ zmínila jsem a usmála jsem se na něj. Darren se uchechtl, zamával mi a sedl si na svého wergona.

„Co ti říkal?“ vyzvíдалa Sára.

„Dohodli jsme se na ceně pro vítěze. Nemluv o nás nahlas před Anomaris,“ dodala jsem.

„Dobře,“ odpověděla mi a fandila Darrenovi. Já jsem nad tím co říkala přemýšlela, ale přišlo mi to celé jako nesmysl. Darren by mi nic takového neudělal a Anomaris si moc ráda vymýšlí. Navíc, takový apetit ten hňup tedy rozhodně nemá. Ale proč si to vymýšlí?

Rozhodla jsem se jí pro tentokrát ignorovat a soustředila jsem se na svého bloňďatého pejska. O kterém jsem věděla, že je stejně tak věrný a stejně tak pitomý. Chvilí jsem si představovala Darrena jako psa a musela jsem se zasmát, když se mi vloudila do hlavy myšlenka, jak zvedne nohu a Anomaris počůrá botu, aby jí dal najevo, že na ní zysoka... čůrá... No v mojí hlavě to znělo líp.

Když závod začal, Anomaris ječela, že jsme se Sárou málem ohluchly. „Já ani nevidím, kde Darren je. Ta holka je vážně příšerná,“ vztekala jsem se, když jsem se nakláněla na druhou stranu, abych přes ní vůbec viděla.

„Jsi nejlepší, Darrene!!!!“ pokračovala Anomaris jako pominutá.

„Volejme jména těch, kterým fandíme! Pojd'te je povzbudit,“ řekl komentátor a celá tribuna volala Darrenovo jméno. Sem tam bylo slyšet i jméno někoho jiného, ale Darren měl obrovskou převahu fanoušků. Už závodil i Wade Shadowwalker. Začal, když byl Darren v kómatu.

Sára na něj občas koukala, ale přišlo mi, že on se díval spíš na Anomaris. Tedy, než začal závod, pak už se začal trochu soustředit.

Darren se dral dopředu tak, jak to měl s Kinnarou ve zvyku. Poháněný touhou po vítězství a po odměně, před sebe nikoho jiného nepouštěl. Earthan byl jako vždycky těsně za ním a Wade byl rád, když se dostal na páté místo. Stoupla jsem si na lavičku a dívala jsem se na něj, jen na něj. Jak mu vlají vlasy ve větru, jak se soustředí jen na cíl a jak moc ho zbožňuju.

Nějaký z rionských studentů nějak zařídil, aby nahlas hrála písnička z lidského světa. Chtěli tím povzbudit závodníky, a tak se ozývalo neustále: **Cool, so cool, I'm so cool...* A díky té písničce jsem se do toho úplně vžila, protože on byl cool.

„To dáš, zlato!“ zakřičela jsem vzrušeně a nahlas. Hrozně jsem se lekla, když jsem si uvědomila, co jsem řekla, ale v tom rámusu mě naštěstí nebylo slyšet. Takže jsem se zase zklidnila a mlčky jsem si sedla zpátky. Sára to překvapilo, ale nic neřkala.

„Myslím, že oba zapomináte, že spolu nechodíte. Možná je čas, abys mu to připomněla a já to zase připomínám tobě,“ řekla opět Dharnalen. Ten démon se ozval vždy, když jsem si myslela, že je to u konce. Jako by mě bodla znovu do rány.

„Dámy a pánové, dneska to vypadá, že opět vyhraje náš několikanásobný šampion. Podle mě má ten kluk silnou motivaci. Na to, že se teprve nedávno probral z kómatu a tohle je jeho první závod tohoto školního roku,“ komentoval se smíchem komentátor a ukazoval prstem na mě.

„Celá škola už ví, že tě Darren miluje,“ zmínila Sára a Anomaris se na mě jen naštvaně usklíbla. Holky roztleskávačky pokračovaly ve svém nejlepším čísle.

„Kdo je nejlepší derion? Závodník s velkým Zet, vyhraje zase závod hned. Dé Á eR eR É eN je číslo jedna. Vždycky nás tím překvapí, i když víme, že cílovou páskou jako první proletí...“ ječely a třásly těmi svými barevnými třásněmi. Nicméně měly pravdu ve všem, co o něm řekly.

A když Darren zase jako první projel cílovou páskou, já už jsem se transportovala dolů za ním, abych mu dala odměnu pro vítěze. Nemohla jsem myslet na nic jiného. A ještě k tomu po té včerejší noci. Musela jsem být první, kdo mu pogratiuje a ne třeba Aris, nebo nějaká jiná hloupá roztleskávačka.

Darren akorát seskočil z Kinnary, když jsem se objevila vedle něj a sundával ze sebe rukavice. „Tady tě mám,“ řekl a usmíval se na mě. Já se k němu spokojeně přibližovala.

„Dobrý závod, Payne,“ řekla jsem a pohládila jsem ho něžně ve vlasech. Celá tribuna na nás zírala. Dav ječel a ječel a všichni tleskali. Pak mě Darren chytl kolem pasu a přitáhl si mě před celou zvědavou tribunou plnou lidí k sobě, aby mě políbil.

„Už víme, proč pan Payne neustále vítězí, kdo by nechtěl takovou sladkou odměnu, že?“ dodal komentátor a už to pomalu balil. Aris se jen otočila, aby se na nás nemusela dívat a odcházela s holkami pryč.

„Jsi skvělý,“ zašeptala jsem mu do ucha, políbila ho na krk a zamilovaně jsem se na něj dívala. Darren se pousmál, chytl mě za ruku a došel si převzít opravdovou cenu.

„To ty jsi skvělá,“ řekl a znovu mě políbil. „A mimochodem, každej závodník potřebuje motivaci a pořádnou fanyнку, ne? A to ty jsi. Jsi nejlepší. Moje jednička. Bez tebe bych nevyhrál jedinej závod,“ šeptal mi do ucha cestou ke stupínku vítězů.

Je fakt, že ten první by možná nevyhrál bez Sáry, ale začínám o tom pochybovat, protože on je v závodění vážně dobrý a je tu velká šance, že mu ten první zlatý pohár v závodech ve třetíku právem náleží.

Darren mě na chvíli pustil a vylezl si na první stupeň. Vedle něj s číslem dvě stál opět Earthan a na třetím se umístil Rainer Whisper. Všichni jsme jim tleskali. Ředitelka nasazovala Darrenovi další zlatou medaili a potřásala mu rukou.

„Gratuluji, pane Payne. Později se za mnou stavte, promluvíme si o nástupu na mezinárodní šampionát. Už se o vás začínají zajímat velké závodní agentury, a dokonce přetahovat,“ objasnila a on se na ní usmál a přikývl. Pak zvedl do vzduchu zlatý pohár, který mu před chvílí podal profesor Peterson – jeho další velký fanoušek. No a celá tribuna začala jásat.

Earthan se na něj celkem žárlivě díval. Začínalo mu docházet, že i když je Darren jeho nejlepší kamarád, tak je zároveň i jeho největší konkurence co se týká závodů a začínalo se to stavět mezi jejich přátelství. A Wade Shadowwalker měl ještě horší výraz než Earthan. Sem tam koukal na Sáru, která šla zase za jeho největším sokem.

Já jsem z toho byla dojatá. Nedokázala jsem zadržet slzy. Tolik jsem mu to přála. A zvlášť, když jsem viděla, jakou má radost. Ještě musel pózovat pro kouzelnický časopis Svitek. Celou dobu jsem ho s úsměvem pozorovala a čekala jsem až budeme moct být konečně spolu. A když seskočil dolů hned po něm skočila Sára.

„Ty blboune, ty jsi totální jednička,“ prohlásila a dala mu pusy na tvář.

„Díky,“ řekl a zaculil se. Shadowwalker pozoroval Sáru, jak líbá Darrena a mě, jak ho objímám z druhé strany. On se usmíval a držel nás obě u sebe.

Eldarn ten pohled na nás dva taky pořád špatně snášel, ale už ne tak, aby se vztekal. Dole se minul se Shadowwalkerem, který akorát odcházel s prázdnou z dráhy. Oba se na sebe tak zvláštně podívali.

„Jestli ty se dostaneš do národního, já budu dělat krasolet,“ prohlásila Sára nadšeně a my na ní vyjeveně koukali.

„Vážně?“ Divila jsem se a ona přikývla.

„Jo, vážně. To je lepší, než být roztleskávačka,“ zmínila a ušklíbla se na Aris, která si nemohla pomoci a stejně nás nenápadně pozorovala.

„To je náhodou moc důležitá práce. Vždycky při tom potřebuješ, aby pro tebe holky v minisukních roztleskávaly a rozptylovaly tě od závodění,“ prohlásil ze srandy a já ho lehce plácla po rameni. „Co je?“ Křenil se. „Myslíš, že se na ně dívám? Když závodím, nevím nic. Soustředím se jenom na Kinnaru a na cestu,“ utěšoval mě, když viděl můj nafouklý výraz.

Sára se jen hihňala. Pak mě chytl zase za ruku a společně jsme si to mířili do školy. „Jsi vážně hvězda,“ zmínila Anomaris, která se k nám nevhodně nasáčkovala cestou do školy.

„Dík. Promiň, ale my teď máme se Sárou a s Ay ještě nějaký plány,“ opáčil a nechal jí tam stát. To od něj bylo tak přitažlivé.

Sára se ještě ohlídl na Wada Shadowwalkera, který se tvářil dost tragicky. Nejen, že byl zase 4., ale ještě ke všemu všechny fandily jenom Darrenovi a všímaly si jenom Darrena a on to celkem špatně snášel. Kromě Sáry a Alyssy si toho ale nikdo nevšimnul.

Alyssa mu chtěla jít pogratulovat, ale rozmyslela si to. Za první tušila, že jí odpálkuje, protože nemá dobrou náladu a za druhé, poslední dobou spolu moc nevycházeli.

Já jsem chvíli mlčela, ale nedalo mi to. Ne po tom, co řekla Sára. „Všiml sis, jak je Anomaris divná? Podle mě má něco za lubem,“ zmínila jsem a Darren souhlasně přikývl. „Řekla mi, že prý s tebou něco měla,“ vybalila jsem na něj a čekala jsem na reakci, ale Darren vyprskl smíchy.

„Cože? A co asi? Ukázal jsem jí včera trofejovou místnost, a to jen proto, že jí chtěla vidět. No a pak jak už víš, jsem byl jen s tebou,“ připomněl a zamilovaně se na mě podíval.

„Ehm, něco mi uniklo?“ vyzvíдалa Sára. Ta měla oči všude a šestý smysl.

„Ne, vůbec ne,“ prohlásila jsem, když jsem se probrala z toho transu a Darren se pousmál. „Opovaž se ceknout, Payne!“ zašeptala jsem mu do ucha výhružně, když se Sára nedívala.

„Chápu, chápu.“ Culil se a pak jsme společně odešli do školy.

Po celém tom náročném dni a ještě i po večeri, když se s ředitelkou a s trenérem mezinárodních šampionů v závodění na wergonech domluvil na jejich brzké spolupráci, a když si dostatečně odpočinul a pomohl Sáře obstarat všechny wergony, jsme se zase sešli na schodech. Tedy Darren ještě nepřišel, ale čekaly jsme na něho.

Já jsem si četla knížku a Sára vedle mě něco psala do bloku. Do hlučného ticha se přidával zvuk kytary. Bylo to takové brnkání na arcain kytaru – to je ta rocková. No a vycházelo to ze společenské místnosti páťáků. Byl to rock-metal a Sáře se to líbilo. Viditelně, protože nastražila uši a přestala pracovat.

„Ty jo, nevěděla jsem, že tady někdo hraje na kytaru. A ještě takhle dobře. To je vážně...“ zaposlouchala jsem se. „Ten, kdo to hraje, je fakt dobrý,“ prohlásila jsem a Sára přikývla.

„Víc než to. Mám z toho husinu. Ten dotyčný má ale rychlé prsty. Tipovala bych ho nejen na rekreačního hráče, ale nefalšovaného muzikanta,“ objasnila.

Hned, jak kytara přestala hrát, podívala se na mě. „Tak kde je?“ komentovala Darrenovo zpoždění. Já jsem byla začtená, takže jsem tomu nevěnovala pozornost.

„Už jsem si vzpomněl,“ řekl Darren hned, jak se objevil u schodů. „Ta kočka. Je to Anomaris,“ odpověděl stále ještě udýchaně. Obě jsme se na něj překvapeně podívaly.

„Jasně! Ta podoba se nedala zapřít. Je to měňavka. Že mě to nenapadlo dřív. Bylo jasné, že po něčem jde,“ řekla jsem a Sára se rozhlížela kolem.

„Kde jsi byl? Proč jsi běžel?“ vyzvídala. Darren se jen otočil a pohledem poukázal za sebe. My se se Sárrou otočily tím směrem a během chvíle přiběhla znova ta kočka.

Darren se na ní nepřátelsky díval. Měřil si jí pohledem a pečlivě zkoumal. Ona se mu otírala o nohu a předla. Darren dělal, jako že nic neví a když se k ní nahnul, aby jí pohladil, Anomaris si všimla, jak se Darrenovi na krku houpe a leskne červený krystal. Potom jako by viděla myš, hned utekla pryč.

„Na co tak civěla?“ zeptala se Sára.

„Řekla bych, že na Darrena,“ zmínila jsem lehce znepokojeně, ale Darren nic neříkal. Došlo mu, že jde po tom přívěsku a že právě viděla, že ho má. A tak začal přemýšlet.

„Musím s váma mluvit někde v soukromí,“ řekl najednou a dost naléhavě, a obě nás transportoval na hřiště, kde bylo vidět, že kolem nás nikdo není. Ještě vyčaroval zvukotěsnou bublinu.

„Co je? Děsíš nás,“ řekla Sára, když se rozkoukala a já jen přikývla.

„Chce ukrást Srdce Derionu,“ zašeptal a obě jsme na něj valily oči.

„Proč by to dělala a jak o něm vůbec ví?“ Divila se Sára a Darren pokrčil rameny. Já jen přešlápla z místa na místo a vnitřně jsem se vztekala.

„Měli jsme ho zkontrolovat!“ zmínila jsem.

„Řekneme to profesorům,“ rozhodla Sára, ale mě už to začínalo docházet. Darren jen hlasitě vydechl.

„To těžko, to Srdce mám totiž já,“ oznámil nám klidně. Obě jsme na něj zíraly jak z jara. *Takže to je ten krystal, který má celou dobu na krku? Je to opravdu ono.*

„Takže ty jsi věděl, že ten útok byl kvůli tomu a riskoval jsi svůj život, kvůli takovému nesmyslu? Málem jsi umřel!“ utrhla jsem se na něj.

„Já vím, ale není to nesmysl. Teď už mi to konečně docvaklo a dává to dokonalejší smysl. Za tím útokem je Anomaris. Ona vůbec není studentka pátýho ročníku, je dospělá. Jen si dala nějaký lektvar. Proto se tu zjevila jen tak jako blesk z čistýho nebe.

Nevím proč ho chce, ale všimla si, že ho mám já. To proto na mě pořád dotírá. Včera se mě dokonce snažila políbit,“ přiznal.

„Fuj,“ opáčila jsem ironicky, abych tím dala Darrenovi najevo, že to není tak divné, jak si myslí. Ten na to nijak nereagoval. „Jak ho chceš ty hříupe uchránit, když to pomalu nedokáže ani vedení školy? A jak jsi o tom věděl dopředu?“ obořila jsem se na něj zostra.

Sára taky zpozorněla. Darren se pousmál. „Runy. Občas vím něco dřív no. A chci ho ochránit tak, že ho dostaneš ty,“ prohlásil suverénně. Se Sárrou jsme si vyměnily pohledy.

„Cože?“ vykřikly jsme obě najednou.

„Neříkal jsi, že je to nebezpečný?“ připomněla jsem mu.

„Říkal, ale mít ho na krku žádný nebezpečí nezpůsobuje. Maximálně tak, když to ví někdo, kdo ho chce. Ono jí to za chvíli dojde, ale neboj. Já ochráním tebe i ten šperk,“ dodal, natáhl před sebe obě ruce dlaněmi vzhůru a zašeptal: „*Faccia*

exemplaria.“ Tím udělal totiž pár kopií přes kopírovací kouzlo. Najednou jich měl plné ruce.

Chvilí jsem se na něj dívala a pak mi došlo, že Darrenův plán byl naprosto geniální. Někdy mě nepřestává překvapovat. *Hňup jeden můj kouzelný.*

Potom je všechny urychleně nastrkal do kapes a jeden mi dal kolem krku, když se na nás dívala ta mourovatá kočka. Nikdy by mě ani ve snu nenapadlo, že Darren, který je jako Sára chodící spontánnost plánuje takhle dopředu.

„Paráda, doufám, že teď víš, kterej je ten pravej,“ řekla Sára a Darren zavrtěl hlavou. Ale nemyslím si, že to nevěděl, spíš nechtěl, abychom to věděly my a případně jsme to komplikovaly. „Jen tak mimochodem, kde jsi byla v noci? Nechala jsi mě na schodech spát skoro až do rána,“ zeptala se cestou zpátky do hradu.

„No já...“ zarazila jsem se o Darrenův pohled a když se na mě pousmál, hned jsem se pohledem vrátila zpátky k ní, jinak bych zrudla. „Šla jsem do knihovny vrátit tu knihu a pak jsem si šla lehnout,“ vymyslela jsem si.

„To těžko, tu knihu jsi tam totiž nechala. A pochybuju že bys tam nechala i mě,“ pokračovala ne důvěřivě.

„Slyšela jsem tu kočku v místnosti s trofejami, šla jsem se tam podívat a pak jsem šla rovnou do pokoje, úplně jsem na tebe zapoměla,“ přiznala jsem polopřavdu.

„Hm, jasně. A ty jsi byl kde?“ udeřila na Darrena, jako by tušila, že jsme byli spolu.

„Já? No já jsem byl už dávno u sebe, vy jste tam měly dámský dýchánek, co bych tam s váma dělal?“ vymluvil se. A když už se zdálo, že jsme z toho vyklouzli, u vchodu do hradu byla zrovna ředitelka a usmála se na nás.

„Ale, známý triángl Heartová, Payne a slečna Heavensová. Doufám, že jsem vás dva upozorňovala naposledy. Víte moc dobře, že se v noci toulat po hradě nesmíte. A za to líbání na veřejnosti budete mít oba dva školní trest. Stavte se pak oba u mě v kabinetu,“ prohlásila a oba jsme byli provařeni.

Sára se na nás na celkem šokovaně podívala a když Magnoliová odešla, hned na nás udeřila. „Líbání na veřejnosti? Už chápu, proč jsi mě zapomněla na chodbě a proč ty jsi ráno před tím závodem vypadal jako opilej. Vy jste ponocovali. A co se dělo, že za to budete mít školní trest?“ vyzvíдалa.

„No tak já radši půjdu. Jdu s klukama oslavit to vítězství a kdybys chtěla, pak se za mnou stav, ahoj,“ řekl Darren, dal mi letmou pusou na tvář a odešel. Sára se hned podívala na mě.

„Co?“ zeptala jsem se.

„Co? Strávila jsi s Darrenem noc na chodbě, načapala vás ředitelka při líbání a ty se ptáš co? Tak to okamžitě vyklop!“ tahala ze mě.

„A co mám vyklopit?“ ptala jsem se jako idiot. Hrozně jsem jí to nechtěla říkat. Ne, že bych se nějak extra styděla, ale... jo, styděla jsem se. Děkala jsem s ním dost intimní věci.

„Bylo něco? Chci detaily,“ vyzvíдалa. *Právě proto.*

„Tak znáš to, občas se spolu pomuchlujeme. Nic závazného,“ odpověděla jsem.

„Jen líbání, a nic víc nebylo?“ pokračovala ve výslechu.

„No, a ještě něco trošku, ale k ničemu zásadnímu nedošlo,“ zmínila jsem, ale bylo to zásadní. Jeden z nejzásadnějších kroků v našem „vztahu“.

„Podle mě už teda k něčemu zásadnímu došlo. A co znamená něco trošku?“ tahala ze mně a já otráveně zakroutila očima.

„Ježíš, Sáro, nevím jak to říct, aby to neznělo úchylně,“ sykla jsem po ní, protože každá moje myšlenka na něj byla vážně úchylná.

„Mě to nevadí,“ uklidňovala mě.

„Nechala jsem ho si se mnou trochu hrát, stačí?“ odpověděla jsem a podívala jsem se do země.

„Jo? A dobrý?“ vyzvídala ještě intenzivněji než před tím. Povzdechla jsem si.

„Nebyl zas tak špatný,“ řekla jsem suše a šla jsem napřed. Sára se zakřenila a doběhla mě.

„Počkej a ty sis s ním taky hrála?“ vyptávala se. Úplně jsem ztuhla a vybavila jsem si jak jsem ho včera uspokojovala svými ústy a úplně se mi navalila krev do hlavy a zrudla jsem jako rajče.

„Ne,“ zalhala jsem, protože jsem se s ní o tom vážně nechtěla bavit. Zemřela bych hanbou.

„Škoda, chtěla jsem o Darrenovi vědět víc,“ hihňala se. To mě celkem zaskočilo.

„Jako co? Jak zní, když má orgasmus? Nebo jak má velké přirození?“ zeptala jsem se suše.

„No jo. To by mě zajímalo. Teda ne tak, abych s ním tyhle věci dělala já, ale klidně z druhý ruky,“ objasnila. *Fajn, lepší než řešit tamto. A třeba mi dá pokoj.*

„Penis má celkem velký a zní fakt hrozně sexy, stačí?“ opáčila jsem a ona na mě zírala s otevřenou pusou. Nejspíš proto, že jsem řekla slova jako penis a sexy v jedné větě, a ještě jsem mluvila o Darrenovi, a o tom jak zní při vyvrcholení.

„Cože? Ty lhářko! Ty už jsi s ním něco měla a neřekla jsi mi o tom?“ obořila se na mě.

„Nemusíš přece vědět všechno,“ odsekla jsem.

„To nemusím, ale vzpomeň si na sebe, jak jsi chtěla vědět všechno o Wadovi,“ připomněla. Rozhodla jsem se jí to vrátit i s úroky. Nadhodila mi míček.

„Co ten s tím má společného? Pokud vím, nic pořád ještě nevím, protože kolem něj mlžíš. A zajímalo mě to jen proto, že ti Darren sháněl ten lektvar... a když už jsme u toho, jak to tedy bylo, Sáro?“ zeptala jsem se a ona vypadala, že se za to, že to vytáhla proklíná.

„Co jako?“ zeptala se jako by nevěděla už o čem je řeč. Protočila jsem očima.

„Kdysi s tím *Post-inem*, který ti sháněl Darren,“ připomněla jsem.

„Nijak, pořád ho mám,“ zalhala.

„Hm a teď jsem si vzpomněla, že svoje poprvé jsi mi taky zrovna nelíčila, proč mě se tolik vyptáváš?“ rýpla jsem si.

„Máš pravdu, promiň. Byla jsem jen zvědavá. Darren je přece sexouš a můj nejlepší kámoš a ty moje nejlepší kámoška. Promiň,“ řekla a já přikývla.

„V pohodě, odpouštím ti. Ale jsou věci, který jsou a zůstanou jen mezi mnou a Darrenem,“ dodala jsem a Sára nejspíše přikývla. Beztať jí to zase vyklopí, tomu nezabráním.

Darren se sešel ve společenské místnosti pro pátý ročník se svými přáteli a fanoušky. Tam mu mohli pográtulovat všichni, kteří to ještě nestihli. Taký tam byli i Earthan s Wadem, kterým chtěli taký ostatní pográtulovat, ale hlavní hvězda byl jak jinak než Darren.

Wade to těžce nesl. A čím dál tím hůř. Jen seděl v rohu, popíjel nějaký alkohol a myslel na to, jak si chce dát cigáro. Vedle něj stála Kim a empaticky se na něj dívala. A na to, jak žárlivě kouká na Darrena.

Ten celý zářil. Jeho oči byly ještě modřejší než dřív, smál se a každého objímal. Hlavně všem vyprávěl o tom, jak se dostal do národního týmu a z toho mohl Shadowwalker vybouchnout vzteky.

Wade dorazila jeho otravná něčo jako přítelkyně Alyssa, která přišla taký a shodou okolností dřív přišla za Darrenem než za ním. To pro něj byla poslední kapka. Kopnul do sebe zbytek whisky, sebral se a odešel.

Zvláštní, že si toho nikdo jiný nevšiml, protože poslední dobou tohle dával jasné najevo. Asi to sedí k tomu faktu, že je prostě jen Darrenův stín, jak kdysi prohlásila Alyssa, aby ho našťvala.

Wade si sedl na schody ve své oblíbené věži a konečně si zapálil. Tentokrát sáhnul po těžším kalibru – dal si jivu. Po chvíli za ním přišla Kim. Měla smutné oči stejně jako on. Jen na sebe v té věži mlčky koukali. On do toho přidal ještě lehké překvapení, že za ním přišla.

„Já ti fandila,“ zakuňkala opatrně. Věděla, že Wade umí být jako atomovka, když nemá den. I když na ní takový nebýval. To spíš na Alyssu.

„Díky,“ řekl a usmál se. „Jsi byla asi jediná,“ dodal a nabídl jí taký potah. Ona si od něj tu jivu vzala, potáhla si a pak mu jí vrátila zpátky, zatímco si sedala vedle něj na schod.

„Jak dlouho ještě? Chybíš mi,“ přiznala po chvíli intenzivního ticha. Wade se na ní podíval.

„Nemám náladu, Kim,“ řekl a ona sklesle přikývla jako, že tomu rozumí a povzdychla si.

„Ale chodíme spolu pořád, že jo?“ ujišťovala se. V tom, jak to spolu ti dva mají jsem ztratila stopu někdy v prvéku, takže těžko říct, co spolu mají za úmluvy. Nicméně to nebude nic nekomplikovaného, protože v tom ani jeden viditelně nemají jasno.

„Jo. Jasné, že jo. Jen... znáš mě,“ zašeptal a zase jí podal cigaretu, aby si potáhla.

„Právě proto, že tě znám,“ odpověděla, dala si malý potah a vrátila mu jí zpátky. Wade si jí od ní vzal a smutně se pousmál. Jako by ho mrzel ten fakt, že je takový jaký je.

„Já tě miluju, Wade. A vždycky budu. I když spolu nebudeme. Ať už se vyspíš s kýmkoli a já taky. Vždycky budeš hluboko v mém srdci a já vím, že to máš stejně,“ prohlásila.

„Mám. A taky tě miluju,“ řekl, ale neznělo to jako vášeň, ale jako silné pouto. Takové rodinné, nicméně existovalo. Wade by jí nelhal. Ne v tomhle.

Kim se pousmála a přikývla. Potom si opřela hlavu o jeho rameno a zavřela na chvíli oči. „Víš co mám na milování s tebou nejradši?“ zeptala se. Wade se pousmál.

„Nevím, co?“ zašeptal a akorát típnul tu jívovou cigaretu o kamennou zeď vedle sebe. Kim si dala na čas s odpovědí, chtěla správně zformulovat větu, protože nechtěla před Wadem působit jako trubka.

„Jak se na mě díváš. A jak mě necháváš v tobě číst. Je to tak... uklidňující a návykový. V tu chvíli jsi to opravdu ty. Tvoje nejlepší verze – upřímná, čistá, nádherná a sexy. Miluješ se duší, to je něco, co jsem ještě s nikým jiným nepoznala. A myslím, že jsem na tom závislá,“ přiznala.

Wade se pousmál. „Duší?“ zopakoval a ona přikývla.

„Celou tvoji temnou duší,“ odpověděla. Jeho duše byla temná, ale tentokrát to bylo myšleno doslova. Byla čistá jako lilie, i když měla barvu obsidiánu.

„Co to znamená?“ vyzvídal. Ona se na něj tak podívala a pokrčila rameny.

„Já nevím. Ale je to nadpozemský. Není to jenom sex, ani když jsi vášnivej a nadrženej jako prase, nikdy to není jenom sex. Přijde mi, že do toho vkládáš něco víc. Něco, co nedokážu popsat. Něco, co nikdo jiný nedokáže. A o tohle se fakt nerada dělím,“ objasnila.

Wade na ní mlčky koukal, snažíc se potlačit dojetí. „Nech toho, Valkýrie, nebo se budu červenat,“ prohlásil, což jí šokovalo. Wade moc najevo svoje emoce nedával. Bylo to skoro jako by žádné neměl, ale když mělo dojít na milování, bylo to přesně takové, jak to popsala Kim – nadpozemské a nabitě citem.

A možná to je to, co z něj cítí Alyssa. A nejen ta. Všechny holky, které jím jsou posedlé. Alyssa už jednou zmínila, že chce JEHO. To, co má uvnitř a že si je jistá tím, že to v sobě má. To je ten Wade, kterého ona tak bezpodmínečně miluje, že snáší všechny ty jeho urážky a špičkování. Tenhle Wade je to, co těm holkám stojí za to ho dobývat.

Následující dny to šlo přesně podle našich plánů. Anomaris se Darrenovi vtírala ještě víc než do teď. Ale my jsme už věděli, že je to kvůli tomu krystalu. Je tedy pravda, že Darrenův vzhled byl ještě bonus, ale věděla jsem, že mě Darren miluje a díky našim snovým schůzkám jsme ze sebe byli pořád oba naprosto odvaření.

Dharnalen mi dala chvíli pokoj, protože ten románek, který jsem právě prožívala jí relativně naplňoval tolik jako mě a přiznala to. Tedy, připomínala mi, že mu mám připomínat, že spolu nechodíme a neustále rýpala ohledně dalšího kroku v našem sexuálním životě, ale zatím nám to s Darrenem tolik nevadilo. No, jak se to vezme.

Jednoho rána jsem seděla v knihovně a dělala jsem domácí úkoly. Darren seděl u stolu se svými spolužáky a zřejmě se taky soustředil na nějaké učení. Anomaris si ale sedla ke mně.

„Ahoj, promiň že jsem se tak chovala. Měla jsem o Darrena zájem, ale teď vidím, že má oči jen pro tebe,“ řekla a usmívala se na mě viditelně falešným úsměvem.

„Dobře, v pohodě,“ odpověděla jsem mile.

„Jé, to je hezký...“ prohlásila z ničeho nic a sáhla na Srdce Derionu, které mi viselo na krku. Šla na to rychle. *Zajímavé.*

„Dík, dostala jsem ho od Darrena jako předčasné dárce k Vánocům,“ vymyslela jsem si a položila jsem jí ho na dlaň. Anomaris byla v šoku, že ho má na dlaní. Bylo vidět, že je zmatená. Buď si myslela, že neznám jeho pravou hodnotu, nebo jí došlo, že je to pouze kopie. Tak či tak, byla zmatená. A o to nám šlo.

Sára pak vytáhla svou kopii a ukázala jí ho. „Tohle mám zase od Darrena já, je to symbol našeho přátelství,“ prohlásila. Anomaris mi vrátila šperk a jen se překvapeně usmívala. Chvilí to s námi u stolu třetáků přetrpěla, aby to nevypadalo zvláštně, že se zajímá jen o šperk a pak raději odešla.

Se Sárou jsme se smály. „Tak co, skočila na to?“ zeptal se Darren, který to celé sledoval od stolu pátáků a cestou z knihovny se u nás na chvíli zastavil.

„Myslím, že jo,“ odpověděla jsem a věnovala jsem mu svůj upřímný úsměv. On se ke mně naklonil, až jsem znervózněla.

„Jen tak mimochodem, kdy se zase uvidíme, Heartová? Víš jak to myslím,“ zašeptal mi do ucha a políbil mě na něj. Mě se objevila husí kůže. *No, kdy se zase uvidíme? Už by to zase chtělo.*

„Nechodíte spolu! Připomeň mu to,“ zmínila Dharnalen. Tak jsem jen pokrčila rameny.

„Teď se mi to moc nehodí. Zatím se měj, Payne,“ odpálkovala jsem ho, aniž bych chtěla.

„Ok, tak zatím,“ odpověděl a odešel, ale dotklo se ho to. Začínal se bát, že už to mezi námi přestává jiskřit. Z mojí strany to rozhodně snad nikdy nehrozí. Tak moc jsem toho noumu chtěla. Jako nic na světě, ale Dharnalen je holt Dharnalen.

I následující týden to šlo jako po drátkách. Anomaris se docela stáhla. Kdo ví, možná za to může to, co se odehrálo krátce po tom, co viděla naše přívěsky. Ředitelka se rozhodla, že se o to postará a každý musel povinně nosit kopii. Byla to docela show.

Anomaris kolem nás sice pořád kroužila, ale už ne tak intenzivně. Spíš nenápadně. Zato dost výrazně se stýkala s Wadem Shadowwalkerem. Zdálo se mi, že jsou přátelé. Což mě trochu zaskočilo vzhledem k tomu, že Wade Shadowwalker je záhadný a jen tak s někým se nebaví. Dokonce se na ní až podezřele často usmíval. Že by spolu něco měli? I když ona byla fakt atraktivní a Wade sbíral atraktivní holky.

My jsme se od té doby s Darrenem moc nebavili. Naštvalo ho, že jsem ho odmítla a tím jsem ho poslala do náručí ostatním dívkám, se kterými se momentálně bavil víc než se mnou. Což mě pochopitelně trápilo.

Taky ředitelka přišla na to, že opravdové Srdce Derionu chybí a vyhlásila poplach. Trochu jsem se bála, protože Darren ho měl pořád u sebe, a to je vždycky riziko, nosit něco takhle cenného u sebe.

Darren nechtěl nic riskovat, a tak řekl ředitelce celou pravdu, ve finále mu ještě poděkovala a dala mu medaili za mimořádnou školní službu. Nakonec se domluvili tak, že přívěsek bude u něj ve větším bezpečí, a ne jednou navrhovala jeho sílu bezpečně převést na mě. Ale Darren s tím striktně nesouhlasil.

Seděl u ní v kanceláři už po desáté tento týden a znovu o tom diskutovali ve zvukotěsné bublině. Už tam byl několik hodin. Bylo to velmi závažné téma. „Když ho budete jen přenášet, je to zbytečně riskantní. Slečna Heartová má moc, o které zatím ještě neví. Její duše je sice čistá, ale není to typická čistota duše, jakou máte třeba vy, Darrene,“ vysvětlovala.

„Já to nechápu, paní ředitelko. To chcete, aby to Srdce měla ona?“ zeptal se.

„Kdybyste měl její typ duše, aby byla neohrožitelná tímto šperkem, tak bych ho dala vám. Ale nemáte a Ayawai ano,“ zmínila.

„A proč zrovna my dva?“ vyptával se.

„Protože máte ze všech studentů nejlepší výsledky. Nemyslím jen ty školní, ale oba jste pohotoví, oba umíte zachovat chladnou hlavu, oba znáte velkou spoustu kouzel na svůj ročník a oba dva byste jeden pro druhého položili svůj život.

Samozřejmě i slečna Heavensová prokázala, že je statečná, ale ona na takovou moc není stavěná, je rionka. Ayawai takový nápor zvládne, nebojte. A v nejhorším jí jen opustí démon. Ten by spoustu toho špatného měl ještě pohltit,“ objasnila.

„Trochu se bojím, že by Ay démon opustil, paní ředitelko,“ zmínil a ona přikývla.

„Nedívím se vám, pane Payne. Ale jak už jsem řekla, myslím, že by to bylo pro všechny nejlepší řešení a jiná alternativa ani není. Zkuste si to promyslet. Přemluvit jí pro vás nebude těžké, že?“ dodala a usmála se na něj.

Darren nad tím uvažoval. „Když to bude mít ona, půjdou po ní. Nechci, aby byla vystavená takovému nebezpečí,“ řekl suverénně.

„Je jedno, jestli budete chránit sebe, nebo jí. Protože jsem si všimla, že jeden bez druhého nedáte ani ránu,“ dodala a Darren se lehce začervenal.

„No nevím. Poslední dobou... dobře, přemluví ji a ochráním ji, ale budu mít vaše slovo, že když bude potřebovat pomoc, že jí budete chránit i vy?“ zeptal se.

„No samozřejmě,“ odpověděla a sedla si ke stolu. Do teď jen chodila po kanceláři kolečka.

„Nechce se mi věřit, že takovou moc vložíme do Ay. Co když se oddá černé magii? Pak jí nikdo nezastaví. Dost k tomu inklinuje. Její typ duše je černo-bílá a vy víte, co to znamená,“ zmínil.

„Nevidím do budoucnosti, Darrene. Ayawai prokázala statečnost, čest, lásku, odhodlání a inteligenci, a to je to, co potřebuje Srdce Derionu pro to, aby bylo v bezpečí.

Splňuje všechny požadavky. Je derionka, skoro plnoletá a její duše je připravená na to, aby nezčernala, když Srdce pohltí. Tady není nad čím dumat. Taky je z linie

rodu Heartů. A pokud se toho Srdce zmocní někdo z černokněžníků, opravdu ho jen tak lehce nezastavíme. Takže bychom do toho měli jít co nejdříve," objasnila a položila přívěsek Darrenovi zpátky na dlaň.

„A co to s tím souvisí, že je z linie rodu Heartů?“ Divil se jejímu argumentu.

„Ale nic samozřejmě. Jen, že je silná a důvěryhodná čarodějka,“ odpověděla a on se díval zoufale na Srdce Derionu ve své dlani.

Když Darren odcházel z ředitelny, odchytila jsem si ho na chodbě. Byla jsem zvědavá, protože tam trávil řídně čas. „Ahoj. O čem jste se bavili?“ zeptala jsem se a dvakrát jsem roztomile zamrkala.

„O tobě,“ odpověděl stroze a strčil si ruce do kapes u džín. Podívala jsem se na jeho ruce a pak zpátky do očí.

„O mě? A proč?“ vyzvíдалa jsem.

„To s tebou teď probírat nechci. Jsou jiný věci, co musíme probrat. Třeba to, že se mi vyhýbáš. Co jsem ti udělal? Tak se vyhýbáš tomu o nás komukoli říct i Šáře. Proč? Stydíš se za mě? Někdy jsi na mě nalepená jak žvečka a nevádí ti to a jindy na mě prskáš jak kočka. Už se v tobě nevyznám,“ komentoval moje chování.

„Darrene, promiň,“ omlouvala jsem se.

„Za co, Heartová?“ zeptal se, protože si nejspíš užíval, když si ho usmírju. Nebo se o to alespoň pokouším.

„Za to, že jsem byla tak odtazitá,“ odpověděla jsem. On se na mě jen přísně podíval.

„Hm, a co to, že jsi byla odtazitá? Už jako nebudeš? Vždycky když jsme spolu, jsi jako sluníčko, pak mě odkopneš a jakmile se objeví nějaká jiná, která by mě chtěla, žárlíš a omlouváš se a bůhví co všechno. To pak se mnou zase chceš být. Ale já tohle nechci, chápeš? Chci s někým chodit. Chci sex a chci to dělat s tebou,“ objasnil.

„Víš, že to nejde,“ připomínala jsem mu a on se na mě neutrálně díval.

„Nechápu to. Fakt ne. Strkala sis ho až do krku a sexu se vyhýbáš. Mě se ta stydlivost na tobě líbí, v životě jsem nebyl z nikoho tolik nadrženej jako z tebe. Vzdruhuješ mě, přitahuješ mě, ale tohle tvoje chování mě zabíjí. Teda ty ani nejsi stydlivá. Nevím co to s tebou je. Chceš vůbec být na Vánoce u nás?“ zeptal se a já přikývla.

„Jistě, že chci. Už jsem nakoupila i dárky,“ zmínila jsem doufajíc, že jeho výraz obměkčím, ale on se pořád mračil.

„Myslel jsem, že tě představím mámě jako svojí holku, ale to mi zakážeš, že jo?“ zeptal se a já zarytě mlčela. „Hm, to mi bylo jasné. Ok, tak jí řeknu, že spolu... nemůžu jí ani říct, že jsme jen kamarádi, ani že spolu jen spíme. Co jsme, Heartová? Definuj to,“ řekl přísně. Poprvé v životě na mě byl takhle nepříjemný. Nevěděla jsem co říct.

„Nechodíte spolu, prcku,“ upozornila mě Dharnalen.

„Už s ním můžu alespoň spát?“ škemrla jsem.

„Ne,“ odpověděla stručně a rozesmála se.

„Já čekám, Heartová,“ připomněl se.

„Řekni jí, že jsme jen přátelé,“ zašeptala jsem a on se pousmál.

„Tak přátelé, jo? Dobře. Mám to tak brát?“ ujišťoval se.

„Nechci, abys to tak bral, ale můžeš si dělat samozřejmě co chceš,“ odpověděla jsem a usmála jsem se na něj zoufale.

„Pane bože, Ay, co tohleto jako je?“ vztekal se.

„Už jsem řekla. Nechodíme spolu a nebudeme spolu spát. Jestli to nejsi schopný prozatím nechat tak jak to je a bez otázek, budeme jen...“ zasekla jsem se.

„Co budeme, Ay? Přátelé teda nebudeme, protože já se nebudu kamarádit s někým koho miluju, asi bych to nedal psychicky. Já tě miluju, chápeš?“ zopakoval. Tolik jsem mu to chtěla říct taky, ale to by bylo ještě víc matoucí a taky sobecké. Takže jsem mlčela.

„Chápu, přijmeš moji omluvu, nebo ne? Protože mě to vážně moc mrzí a ráda s tebou trávím čas. Jsi pro mě strašně moc důležitý a věř mi, že se takhle nechovám jen tak,“ odpověděla jsem.

„Dobře. A má to důvod. To se mi z části ulevilo. Teď zjistit jakej. Pochopil jsem, že mi to nemůžeš říct. Takže jsem vlastně v hajzlu. Je to Dharnalen?“ uhádl a já zkameněla.

„Řekneš mu to a rozluč se s ním!“ upozornila mě zase.

„Ne, co ta by s tím měla společného?“ odpověděla jsem mu otázkou.

„Víš co? Necháme to být. S tebou se nedá normálně domluvit. Zeptám se jinak. Chceš mě pořád, nebo si se mnou jen tak hraješ?“ zeptal se.

„Chci,“ odpověděla jsem.

„Fajn, víc se ptát nebudu. V pátek spolu teda jedeme ke mně a užijeme si Vánoce,“ pokračoval.

„Alespoň ve snu,“ škemrala jsem.

„Nikdo ti nezakázal s ním spát ve snech, Ay. Sny nejsou realita a dělejte si tam co chcete,“ odpověděla se smíchem Dharnalen.

„A to jsi mi nemohla říct dřív, ty zatracená mrcho?“ křičela jsem na ní.

„Neptala ses,“ dodala.

„Co je? Jsi nějaká rozrušená,“ zeptal se, když se podíval na můj šokovaně udivený výraz.

„Nic. Moc se těším, až poznám tvou rodinu,“ odpověděla jsem s úsměvem.

„Jo? Taky se těším, až máma pozná... no holku, kterou mám rád,“ řekl a podíval se na mě.

„Takže už se na mě nezlobíš?“ zeptala jsem se.

„Když mě už nebudeš odstrkovat, tak ne,“ zašeptal, naklonil se a chystal se mě políbit.

„I když nejsme ani přátelé, ani pár a ani milenci?“ ujišťovala jsem se mezi jemnými polibky, kterými mě obdařoval.

„Jsi si jistá? Já myslím, že jsme od všeho něco,“ uznal a znovu mě políbil.

☆ Kouzlo pohlcující energii ☆

Bylo 24. prosince 2017 a zrovna jsme večereli u Darrena pikantní sváteční žabu v parmazánu, přesně jak mi slíbil. Jeho mamka si trvala na žábě i když jí Darren řekl, že se spokojím s rybou. Byla vážně moc hodná a chtěla, abych se u nich cítila dobře. Bůhví co jí o mě ten trouba všechno navykládal.

Celou dobu se na mě culil, a i já jsem měla pocit, že jsme víc než jen přátelé s výhodami. Taky jsem se vážně nesnášela za to, co mě Dharnalen donutila mu říct před prázdninami.

Jeho mamka vypadala, že by si to i přála a jeho sestra mě už měla za sestru. Škoda, že realita byla někde úplně jinde. Bránilo mi to se tomu odevzdat a někam konečně patřit.

„Je to vynikající, paní Paynová,“ pochválila jsem jí večeri a ona se spokojeně pousmála.

„To je Darrenův recept. Když se dozvěděl, že máš ráda žáby, hned se naučil vařit,“ zmínila a Darren se zakřenil.

„No tak, mami, neztrapňuj mě,“ upozornil ji.

„Vždyť tě neztrapňuje, chválí tě za to, že umíš vařit,“ zmínila jsem a napila jsem se džusu. Jeho mamka se pousmála. Darren byl občas celkem rád, že jsem moc nechápala dvojsmysly, narážky a ani spoustu ostatních věcí. Protože jeho maminka mi dávala jasně najevo, že její synáček má o mě abnormální zájem, ale já to tak vůbec nepochopila, i když jsem to už dávno věděla.

„Tak jdeme na dárky?“ řekl Darren hned, co jsem do sebe nacpala poslední sousto a položila příbor na talíř. Byl roztomilý. Někdy jsem se na něj nemohla vynadávat. Třeba teď, jak natěšeně kroužil kolem stolu, zatímco jeho máma sklízela nádobí po večeri.

„Ty jsi jak malý, Darry,“ řekla a já jsem se zasmála. Darren si vedle mě zase sedl a usmíval se.

„Já se těším až rozbalíš, co jsem ti pořídil,“ přiznal a chytl mě za ruku. Bylo mi trapně, měla jsem pro každého jen jednu drobnost a Darren za mě pravděpodobně hodně utrácel. Měl pro mě snad deset dárků. Nejspíš jsem byla jeho první dívka, kterou si přitáhl na Vánoce domů. Možná i vůbec, a o to víc mě mrzelo, co jsme si před Vánoci řekli.

„Já už chci taky dárky, mami,“ řekla Aretha a sedla si ke stromečku.

„Jste oba jak malý, zato malou Azaelu dárky ani nezajímají,“ zmínila a podívala se na spící dítě v postýlce.

Darren se na mě neustále culil a už mi cpal do ruky první dárek. Já jsem si dárek od něho vzala a položila na klín. „Chtěla jsem vám moc poděkovat, že tu můžu být s vámi. A taky se omluvit, že moje dárky jsou trochu skromnější. Letos jsem neměla moc peněz. Ale příště když se zadaří, tak vám to vynahradím,“ řekla jsem stydlivě.

„V pořádku, broučku. Jsem ráda, že jsi tady s námi. Je smutný, že jsi byla každý rok sama. To teď už naštěstí nemusíš. Podívej jakou máš kolem sebe velkou rodinu. A nic nám kupovat nemusíš, jen hezky šetřete, děti, ať máte na budoucnost,“ zmínila a Darren mě políbil na tvář.

Nijak jsem mu necukala, ale nebylo mi příjemné tohle ozobávání na veřejnosti. A ještě ke všemu zrovna před nimi. Přece jen jsme spolu nechodili a nechtěla jsem jeho mamku mást.

„Jste moc hodná,“ řekla jsem s úsměvem a ona mě pohladila po rameni a úsměv mi oplátila.

„Taky jsem ráda, že tu s nima nemusím trčet sama,“ prohlásila Aretha a objala mě.

„Tak už rozbaluj!“ popoháněl mě Darren. Tak jsem tedy začala rozbalovat těžký dárek, který jsem měla na klíně. Byla jsem docela nervózní, protože se na mě všichni dívali a já nejsem ráda středem pozornosti. Taky jsem na to nebyla zvyklá.

„Dějiny Runomalby?“ přečetla jsem nápis na obale, když jsem roztrhla papír, ve kterém byla kniha zabalená. Darren se usmíval.

„Prokvetlá ručníma kresbama Derwina Payna. Máš radost?“ zeptal se. *Derwina Payna?*

„Ty jsi blázen, vždyť to muselo stát strašně moc peněz,“ řekla jsem šokovaně. On si vyměnil pohled se svou mamkou.

„No ani ne, ale i kdyby, pro tebe jen to nej,“ prohlásil a usmál se. Jeho mamka si nalila trochu likéru a pozorovala nás.

„Děkuju moc, je to nádherné,“ zmínila jsem.

„Nemáš vůbec za co,“ dodal.

„Jen tak mimochodem, kde jsi k tomu přišel?“ zeptala jsem se a on se podíval na svou mámu a pak zase na mě.

„Zdědil jsem jí po tátovi,“ odpověděl a mě málem zaskočila slina. Dal mi něco, co zdědil po svém otci?

„Zdědil jsi jí? To nejde, Darrene. To nemůžu přijmout,“ řekla jsem a podala jsem mu knihu zpátky do ruky.

„Nesmysl, sklapni a vem si to. Já už jí znám celou nazpaměť,“ řekl a podal mi knihu zpátky. Podívala jsem se na jeho mamku, která se na mě usmála na znamení toho, že to je v pořádku a potom zpátky na něj.

„Znáš jí nazpaměť?“ zeptala jsem se překvapeně a on přikývl.

„Samozřejmě, Heartová, nezapomínej, do koho ses zamilovala,“ zašeptal mi do ucha a mě obalila husí kůže jako peří. *On vážně rozumí runám, umí je malovat a zná celou jejich historii? Pane bože, on je génius.*

A pak byla na řadě Aretha. Vytáhla si z pod stromečku dárek pro sebe ode mě a rozbalovala ho. Bála jsem se, že se jí to nebude líbit. „Teda, to je růžová voda? Ty umíš vyrábět voňavky?“ Žasla a já přikývla. „Děkuju moc, krásně voní,“ řekla a hned se trochu natřela.

Potom přišla na řadu jejich mamka, která ode mě dostala fialovou levandulovou vodu. „Děkuju ti, Ay. Krásně voní. To od dětí bych kosmetiku nikdy nedostala,“ zmínila a taky se navoněla. „Hm, připomíná mi to můj imatrikulační ples. Kdysi jsem od matky dostala levandulovou vodu k narozeninám. Tenkrát byly obzvlášť drahé,“ dodala. Trochu se mi ulevilo, že se jim mé dárky líbí.

A pak šel na řadu Darren. „Taky dostanu voňavku?“ vyzvídal. Ano, měla jsem pro něj i voňavku, ale na jeho hlavní dárek jsem šetřila několik měsíců.

„Nevyzvídej a rozbaluj,“ sykla jsem na něj a on trhal nedočkavě papír. A když ho roztrhal, zíral jako puk.

„Oh, Ay, to je ten nejlepší dárek na světě. Zvlášť od tebe to pro mě moc znamená,“ prohlásil nadšeně, když rozbalil pánský zlatý náramek, kde byl vyrytý nápis MÉ ČÍSLO JEDNA. „Děkuju,“ řekl a objal mě.

Jeho mamka se na nás pořád usmívala a Aretha nás zase popostrkovala. „No honem pusu, pusu!!!“ vykřikovala a mamka jen kroutila hlavou.

„Nech je žít, Aretho, a rozbaluj další dárky,“ řekla, zatímco jsem náramek Darrenovi zapínala na ruku.

„Doufám, že ses tím zbytečně nezruinovala,“ šeptal mi do ucha provinile.

„Jasně že ne. Kdybych na to neměla, nekupovala bych ho,“ objasnila jsem, že nejsem žádná trubka a on se pousmál.

„Vážně to pro mě hrozně moc znamená, Ay,“ řekl dojatě.

„To jsem ráda. Ty pro mě taky moc znamenáš,“ přiznala jsem mu a on se usmál a cpal mi do ruky hned další dárek. Vsadím se, že to byla kompenzace za to, aby na mě před rodinou neskočil.

Už jsem se cítila nesvá, protože Darren měl před sebou jen jeden hloupý dárek a pak už jsem pro něj nic neměla. Snažila jsem se mu vytvořit nějakou dřevitou vůni, kterou doteď používal, ale nevím jistě, jestli jsem se trefila. Určitě bude trochu jiná. Ale snad mu bude vonět tolik jako mě.

„Kdyby tu nebyly, už bych po tobě vyjel,“ zašeptal mi zase do ucha, a to mě trochu přivádělo do rozpaků – aby mi dával nemravné návrhy přímo před jeho rodinou, když rozbalujeme dárky.

A když si Darren rozbalil poslední dárek od mamky, tak se tvářil našťavaně. Bylo to totiž intimní. „Mami, to je trapný. Říkal jsem ať mi před Ay, nedáváš spodní prádlo,“ kafral.

„No co? Děláš, jako kdyby v životě žádné neviděla,“ zmínila a jeho sestřička si neodpustila komentář.

„Stejně ho na tobě později uvidí, ty trubko,“ prohodila, a to mě opět dostalo do rozpaků.

„Aretho!“ okřikla jí mamka. Nevím, jestli bylo trapnější, že si myslely, že spolu máme intimní poměr, nebo ten fakt, že žádný vlastně nemáme. No a pak jsme se oba odebrali včetně mojí hromady dárků k němu do pokoje.

Jen za námi zavřel dveře a nechal mě si to tam prohlédnout. Všude v políčkách měl zlaté medaile a fotografie s kamarády a s Kinnarou. Byla to úplná svatyně.

Stál u dveří a pozoroval mě, jak to tak zkoumám. „Máš moc krásný pokoj,“ chválila jsem mu a on se pousmál.

„Díky, mám ale jen jednu postel. Nevadí? Párkrát už jsme spolu spali. Vím, je to dávno, ale... nebo budu spát na zemi, to bude asi nejlepší. Nechci tě zase nějak vyplašit, nebo stresovat,“ řekl a hodil mi na postel ručník, který vytáhl ze skříně.

„Není to hloupé?“ zeptala jsem se.

„Nechci spát v obýváku. Nechci, aby si máma myslela, že jsme jen kamarádi. Pak by mě hrozně prudila ať se s tebou dám dohromady a tak. Takhle je to fajn. Jestli to teda nechceš změnit,“ řekl a sedl si na postel. *Sakra, nechtěla jsem, aby spal na zemi.* Já jsem si sedla vedle něj a podívala jsem se mu do očí.

„Mamce se moc líbíš,“ zmínil po chvíli.

„To jsem ráda, taky se mi líbí,“ odpověděla jsem a odolávala jsem nutkání, pohladit ho po tváři. Darren se ke mně naklonil a chystal se mě políbit, ale já ho zarazila. „Nechci, abys spal na zemi,“ zašeptala jsem, než mě stihl políbit. On se pousmál.

„Já vím, že to nechceš, ale bude to tak lepší,“ odpověděl, ale k polibku už nedošlo, což mě zamrzelo.

„Proč myslíš? Chceš mě tím potrestat? Nebo tím chceš potrestat i sebe?“ zeptala jsem se.

„Ne, jen jsem nám chtěl ušetřit znovu... víš co, zapomeň na to. Budu spát na zemi a tečka. Přece jen spolu nechodíme. A zapomeň, že jsem ti chtěl dát pusy, síla zvyku,“ řekl suše.

„Chápu,“ zašeptala jsem smutně a otočila jsem se od něj opačným směrem. Chtělo se mi brečet a nechtěla jsem, aby mě tak viděl. Darren mě chytl za bradu a otočil si mě tím zpátky k sobě. Potom se mi zadíval do očí.

„Tys jí chtěla, že jo?“ zeptal se překvapeně a já mlčela. „Jsem z tebe zblblej, Ay,“ přiznal, natáhl se zoufale na postel a hlasitě vydechl. Taky si promnul prsty oči. Já si skoro stejně zhluboka povzdechla. Už jsem nechtěla raději nic říkat, abych tu situaci ještě nezhoršila.

„Já se půjdu tedy vykoupat, jsem tu za chvíli,“ zakuňkala jsem, usmála jsem se na něj, popadla jsem ručník, co mi připravil na postel a zalezla jsem do koupelny. On se na mě ale moc neusmíval.

Tohle měla být má první a oficiální noc s Darrenem, ale nelíbilo se mi, jak náročně ten večer začal. Myslela jsem si, že to bude jednodušší, ale evidentně jsem se ho tím svým chováním dotkla. *Jak to zvrátit? A jak ho neztratit?*

Když jsem vylezla akorát jsme se s Darrenem vystřídali. Já jsem si zatím prohlížela svoje dárky, co jsem dostala a pročítala si letmo knihy. Přemýšlela jsem ale nad tím, co mi řekl a bylo mi to vážně hrozně líto. Myslím, že tím trestem pro mě, spíš chudák trestal sebe.

Tvářil se jako bubák. Měl mokré vlasy a na sobě jen tričko a boxerky. Ale taky jsem trochu znejistěla, když jsem ho takhle viděla. Sice jsem z něj viděla už trochu víc, ale takhle přede mnou nikdy nechodil

Sedl si vedle mě a mlčel. Pak se přese mě natáhl pro tu knihu runomaleb, kterou jsem od něj dostala a nalistoval nějakou stranu. „Líbí se ti? Chtěla jsi jí,“ ujišťoval se a já přikývla.

„Samozřejmě. Strašně moc. Hrozně jsem se o runách chtěla něco naučit. Přijde mi to příšerně složité. Slyšela jsem od Sáry, že ty tomu rozumíš,“ řekla jsem a on se pousmál.

„Tak trochu,“ odpověděl, ale byl skromnější, než jsem čekala. I než před chvílí u stromečku. Myslela jsem, že bude pyšný na to, že něco umí a zvlášť něco, v čem ho vůbec nestáhám, ale zjevně se nechtěl chlubit, ani mi nechtěl dávat najevo, že je v něčem lepší než já. Záleželo mu na mých pocitech. Řekla bych, že od té doby, co se do mě zamiloval se změnil.

„Tak bys mi o nich mohl něco říct,“ zmínila jsem a on přikývl.

„Jo, to bych mohl. Nevěděl jsem, že bys o to stála,“ řekl překvapeně.

„Moc,“ přiznala jsem a nalistovala jsem první stránku. Byla na ní bronzová runa. Měla tvar jako stočený provázek. Tak, jak děti malují domečky šneků, akorát byla delší a nebylo to všechno. Byla různě zdobená a ze stran vyčuhovaly symetrické obrazce. Kolem té runy byly vysvětlivky, co každý záhyb, tvar a spojení znamená, ale nechtělo se mi to teď luštit, když jsem se mohla zeptat odborníka.

„Co to znamená?“ zeptala jsem se ho.

„Štěstí,“ odpověděl stručně.

„Štěstí? Jaké štěstí?“ vyzvídala jsem a on se mi podíval do očí.

„Je to první runa štěstí. Její původní verze. Proto vypadá tak jednoduše. A je to vlastně dračí runa štěstí. Původní runy vznikly, když se lidi snažili dorozumívat s draky. Hned pak byla runa přátelství,“ vysvětlil tiše a otáčel list na druhou stránku.

„To je zajímavé,“ zmínila jsem tiše.

„Začíná tím ta kniha o runách, protože z týchle runy se vyvíjely ty všechny ostatní. Každopádně runa přátelství je mnohem zajímavější. Představ si to jen jako šneka, ze kterýho se rozrůstají další a další obrazce...“ pokračoval a prstem mi to maloval na stehno. Potom se mi podíval svůdně do očí a měl i ten svůj líně hluboký hlas. *Sakra, jak se mám asi soustředit na to, co mi povídáš, Darrene, když mě takhle rozptyluješ?*

„A teď jsi mi maloval co za runu?“ zeptala jsem se a on se pousmál.

„Mojí nejoblíbenější runu. Je pěkně složitá abys věděla. Je v ní i trocha lásky a chtíče,“ zašeptal a naklonil se ke mně. Zdá se, že mě nedokáže nelíbat. Ne, že bych si stěžovala, ale věděla jsem, že to zase bude ledová sprcha, a tak jsem mu raději ucukla rovnou.

„Ty jsi ale zabiják romantiky, Heartová,“ prohlásil otráveně a já přikývla.

„Omlouvám se. Lepší rovnou než později,“ zmínila jsem a on se na mě nechápavě podíval.

„Jako, než se mi postaví? Pozdě,“ řekl, přestěhoval se z postele na huňatý koberec u postele a přikryl se dekou, kterou si stáhl k sobě na zem. „Dobrou,“ zašeptal rozpačitě.

„Dobrou,“ odpověděla jsem mu celkem překvapeně, zaklapla jsem tu knihu a vlezla jsem si pod deku do jeho postele.

Chvíli bylo ticho a mě bylo líto, že není vedle mě. „Darrene?“ zašeptala jsem do tmy. Stálo mě to nějaké přemlouvání to konečně udělat.

„Co?“ ozval se chraplavým hlasem.

„Pojď ke mně,“ škemrala jsem.

„Proč jako?“ prsknul.

„Protože nechci, abys spal na zemi,“ objasnila jsem a on se pousmál.

„To, že nechceš, abych spal na zemi mi nějak nestačí. Nelíbí se mi jak to je,“ řekl a já si hlasitě povzdechla.

„A jak to je?“ zeptala jsem se.

„Nijak,“ odpověděl suše. Znovu jsem si povzdechla.

„Nechci, abys spal na zemi, protože chci, abys spal vedle mě,“ přiznala jsem.

„To je všechno, Heartová?“ zeptal se. Asi čekal na lepší důvod, ale já ho nemohla navnadit.

„A taky bych...“ zarazila jsem se. *Bože, co mu mám říct? Přerušila jsem naši romantickou chvíli, aby k ničemu nedošlo a byl klid a tím jsem to akorát zhoršila, a teď jí mám zase vytvořit, abych to pro teď zklidnila a potom ho zase zchladila? Jak dlouho to bude fungovat?*

„Co bys?“ tahal ze mě.

„Prostě tě chci. Mrzí mě, že jsem to podělala, stačí?“ řekla jsem a on se pousmál.

„Chceš mě, můj ruku, nebo něco jinýho?“ pokračoval.

„Ty jsi ale blboun!“ okřikla jsem ho a protočila panenkami.

„Ten blboun to s tebou ale umí, co?“ Křenil se.

„Jo, to umí,“ přiznala jsem, aby mi dal už konečně pokoj. On se pousmál a zvedl se ze země i s těmi polštáři a dekou.

„Ty to s tím blbounem taky umíš,“ zašeptal a vlezl si ke mně pod deku. Chvíli jsme jen tak nervózně vedle sebe leželi. Jak jsem předtím byla v klidu, už jsem nebyla. Moje srdce skákalo jako šílené, a kromě nervozity jsem měla i touhu se ho dotýkat. Krátce na to jsem ucítila jeho prsty, které mě hladily po noze. Byla jsem jako paralyzovaná.

„Kdybych měl čekat až to začneš ty, Heartová, asi bych se nikdy nedočkal,“ zašeptal, natáhl se nade mě a vášnivě mě políbil. Měla jsem husí kůži zase úplně všude, a ještě větší nervy z toho, že se to zvrtné, protože jsem nechtěla nic víc, než se s ním vyspat doopravdy.

„Ale jo, dočkal by ses,“ dodala jsem mezi intenzivními polibky, které Darren doprovázel něžným osaháváním mého nahého těla. Svou levou rukou mi vjel pod noční košili a hladil mě na prsou a pak hned zkušeně mířil dolů.

„Ty nemáš kalhotky?“ Divil se.

„Možná jsem s tím trochu počítala,“ zašeptala jsem a on se jen pousmál.

„Já taky, a i tak mám boxerky. Ale nestěžuju si aby bylo jasno,“ komentoval a pokračoval v tom osahávání mě na intimních partiích.

„Beztak je máš, aby ses mi s nimi pochlubil. Nejsou to ty, které jsi dostal před chvílí od mamky k Vánocům?“ zmínila jsem.

„Možná, i tak budu ale rád, když mi je sundáš. A teď, pojď dělat prasečinky, Heartová,“ zašeptal a začal mě vroucně muchlovat. Pak mi rukou vytáhl košili nad prsa a začal je laskat svými rty, a u toho mě dráždil rukou dole. Nic takového ještě nedělal, takže mě to úplně odzbrojilo.

„Oh...“ vzdychla jsem slastně a prohýbala jsem se v zádech.

„Dneska tě nenechám spát, pořádně si to užijeme ať víš, o co přicházíš,“ šeptal a pokračoval ještě intenzivněji. To už jsem do něj zatínala své nehty a sotva jsem dokázala nebýt hlasitá. Sem tam jsem slastně zasténala pod přívalem vzrušení, ale jinak jsem víceméně lapala po dechu.

„Oh můj bože, Darrene...“ vzdychala jsem.

„Ššš, nebo tě budu muset něčím umlčet,“ zašeptal mi do ucha a jemně mě do něj kousal. To už jsem měla zase husí kůži po celém těle a úplně tvrdá prsa. „Ty jsi tak zatraceně sexy, Heartová. Ani nevíš, co se mnou děláš. Možná by ses mě měla taky už konečně zase dotknout,“ řekl, klekl si nade mě, stáhl si tričko, popadl mou ruku a položil si ji na svůj rozkrok.

„Máš tak nádherné tělo,“ zašeptala jsem roztouženě, když jsem ho viděla v měsíčním světle poprvé skoro nahého a hladila jsem ho po břiše a... no tam dole.

„Chci tě šukat, Heartová, a myslím to vážně. Jestli ho do tebe dneska nestrčím, asi umřu na infarkt z tebe,“ zašeptal a pomalu se na mě sápal. Věděla jsem, že jestli to dovolím, je mezi námi konec, a to jsem prostě nemohla dopustit.

„Dobře, uděláme to, ale ve snu,“ navrhla jsem. Tuhle kartu jsem si schovávala právě pro tyto případy.

„Cože? Chceš to dělat ve snu? A proč když jsme tady spolu?“ Divil se.

„Bez otázek, vzpomínáš?“ připomněla jsem mu a on přikývl a celkem zoufale sebou plácl vedle mě na postel.

„Ok, žádný otázky. Tak tady a teď, jo?“ řekl a zavřel oči. Bylo to těžší, než jsem si myslela. Už jsme byli někde dál než jen ve snech, a ještě byl vedle mě a já se nedokázala soustředit. Chytla jsem ho za ruku s propletenými prsty a taky jsem zavřela oči.

Oba jsme si představili současnou chvíli a jeho pokoj, kde jsme oba leželi tak, jak ležíme teď doopravdy. „Tohle je zvláštní, ani nevím, jestli to je jen sen, nebo realita,“ zmínila jsem a on si mě k sobě mlčky přitáhl a líbal mě.

„A o to přece šlo, ne?“ opáčil a sápal se po mě. Prožívat některé věci s Darrenem mě naplňovalo, bylo to jako bychom k sobě patřili tělem i duší.

Bylo něco kolem desáté a Wade Shadowwalker trávil Vánoce se svou mladší sestrou Estrellou a se služebnictvem ve svém obrovském sídle. Najedli se, rozdali si dárky a povídali si v obýváku u stromečku. Měl tak 5 metrů ten strom a byl přesně uprostřed mramorového schodiště, které se kolem něj stáčelo.

„Měl jsi zůstat ve škole se Sárrou,“ prohlásila. Wade se na ní jen podíval a zavrtěl hlavou. „Já bych to přežila,“ dodala.

„Nesmysl, proč by se mnou chtěla trávit Vánoce? Vždyť jsme spolu mluvili tak třikrát,“ odpověděl. Estrella se usmála.

„Protože jí miluješ a jí se taky určitě líbíš. Měl bys jí to říct,“ pokračovala. Wade na ní hodil takový pohled a povzdychl si.

„Jsem teď s někým jiným, tak to už neřeš, skrčku,“ opáčil. Estrella se polekala.

„S Alyssou?“ vytřeštila oči. Wade jí lehce pinknul prstem do nosu.

„Narostou ti kly, jestli budeš moc zvědavá,“ pohrozil jí. Ona se zasmála. Vždycky, když to řekl, začala se hihňat jak pominutá. Nikdo jiný takovou hlášku nepoužíval.

„Wade, proč jsi s někým jiným, když miluješ Sárrou?“ pokračovala. Wade protočil panenkami a zvedl se z koberce, na kterém oba seděli u stromečku.

„Aby ses měla na co ptát,“ odpověděl, stoupl si k oknu, otevřel ho a zapálil si. Estrella ho pozorovala s odpořem. Nesnášela, když kouří.

„Budeš brzo starší, budeš mít žlutý zuby, budeš impotentní a žádná už tě nebude chtít,“ vyhrožovala mu. Wade se jen usmál a zavrtěl nad ní hlavou.

„Podle tebe mám samý hezký vyhlídky,“ komentoval suše. Estrella se zahihňala a opřela se taky o parapet vedle něj.

„S kým chodíš?“ vyzvídala zase.

„Tu neznáš,“ odpověděl. Estrella se zamyslela.

„Takže to není ani Alyssa a ani Kim? A co Kim, bavíte se pořád? A proč už jsi s Alyssou skončil? Pořád jsi za ní běhal,“ pokračovala. Wade si povzdychnul.

„Tak za první, já za Alyssou nikdy neběhal, ona běhala za mnou a za druhý, s Kim jsme spolu tak nějak vždycky, to už jsem ti vysvětloval,“ objasnil.

„Jenže já to moc nechápu, buď někoho miluješ, nebo ne. A ty miluješ nějak moc ženských najednou,“ pokračovala.

„Nemiluju!“ syknul.

„Ale jo, miluješ. Vidím ti do hlavy a jsou čtyři,“ prohlásila, až to Wade vyděsilo. Už měl odvar z Lamilly lesní, právě proto, aby potlačil ty své vlny, které jeho sestra umí číst jako profík.

„Už toho nech,“ odpálkoval jí, zahodil vajgl z okna a zavřel ho. Beztak byla venku zima. Estrella se posadila zpátky na koberec a analyzovala svého bratra pohledem.

„Na Sárrou ses přestal soustředit, protože se bojíš si s ní začít. Potlačil jsi to. Nechápu proč. Na Alyssu teď skoro taky nemyslíš... možná proto, že už jsi jí měl,“ komentovala, co z něj vyčetla. Wade z toho začínal být nesvůj. Nesnesl, aby mu někdo viděl do hlavy, natož ona.

A tak pil všelijaké odvary, když s ní byl a stejně tak se snažil jí něco podávat v noci, když spala pomocí kapek. Taky se hodně ovládal, ale proti ní to bylo všechno slabé. Měla nepřekonatelně silnou schopnost číst myšlenky, vzpomínky, cokoli, co má člověk v hlavě.

„Estrello, přestaň!“ okřikl jí, ale ona ho neposlouchala. Měli podobnou povahu.

„Kim je Kim, jste prostě nejlepší kamarádi s výhodama, to jako jediný asi chápu. A pak je tu nějaká jiná, kterou neznám. Říkáš jí Ris,“ pokračovala, zatímco na ní Wade zoufale civěl.

„Tak jo, tak jo. Řeknu ti všechno, co chceš vědět, ale přestaň se mi hrabat v hlavě!“ řekl, aby to utnul. Bůhví co by z něj mohla všechno vyčíst. Estrella se usmála.

„Tak začni. A chci vědět všechno,“ prohlásila. „Ne teda úplně všechno, jsi můj brácha, ale povídej mi o těch holkách,“ objasnila.

My se ráno probudili s Darrenem vedle sebe v pevném objetí, ale oba jsme se tvářili strašně rozpačitě. Tedy, alespoň já jsem se tak tvářila. Darren byl jen neutrální. „Spala jsi dobře? zeptal se a já přikývla.

„Paráda, já taky,“ řekl a vstal z postele. „Jdu si dát sprchu, jdeš se mnou?“ zeptal se, a to mě zaskočilo. Představa mě a jeho ve sprše. Navzdory tomu, co jsme spolu už všechno dělali, ještě jsem nebyla připravená na to, abychom byli vedle sebe úplně nazí a za světla. I tak ale čekal na odpověď. „Chápu, jsem na tebe moc rychlej,“ pousmál se a šel první.

Celou tu dobu jsem ze sebe nemohla vymámit jediné slovo a u snídani to bylo trapné. „Co je vám?“ zeptala se jeho mamka a Aretha se strašně smála.

„Řekla bych, že měli sex,“ komentovala. „Úplně první,“ dodala a Darrenovo mamka dělala, že to neslyšela. Mě to málem zarazilo do židle. Nebyla jsem zvyklá na mladší rýpavé sourozence. Na rozdíl od Darrena, který si z toho vůbec nic neděla.

„Jsi blbá,“ osočil jí hned na to a já se vážně cítila po té noci, jako by se to stalo doopravdy. Chtěla jsem se už vrátit zpátky do školy. Myslela jsem si, že to vydržím, ale nešlo to. Byla jsem z té démonice už na prášky.

„Už se mnou mluvíš?“ šeptal mi do ucha po snídani, když se jeho mamka i sestra vzdělily.

„Jo, já s tebou mluvím normálně,“ odpověděla jsem mu, ale myslela jsem na ty věci, které jsme dělali ve snu.

„Skvělý, protože musíme vyřešit naše čarodějnické povinnosti,“ připomněl mi.

„Jaký?“ zeptala jsem se.

„Srdce Derionu přece,“ zmínil, chytl mě za ruku a odtáhl mě k sobě do pokoje. Sedli jsme si na zem vedle postele. Pořád jsem měla před očima ten jeho výraz, když...

„Ay?! Jsi v pohodě?“ přerušil mě, potom vyndal Srdce Derionu z pod trička a chvíli se na něj díval.

„Jo. Ty víš, jak se to kouzlo provádí?“ zeptala jsem se ho.

„Ředitelka něco říkala o převodních kouzlech. Jsou tam i kouzla na převedení svojí moci na někoho jinýho a podobně,“ vysvětloval. Já na něj jen zírala.

„A ty tu knihu máš?“ zeptala jsem se.

„Má jí máma v knihovně, ale nechci, aby se mě na to ptala,“ odpověděl a já jen zakroutila očima.

„Tak co teď, ty troubo?“ zeptala jsem se otráveně.

„Neříkej mi troubo, Heartová, nebo ti začaruju sny, že se ti bude zdát jen o mě a ještě ke všemu...” zasmál se, naklonil se ke mně a pošeptal mi to do ucha. Zase mi tím úplně zamotal hlavu. Zamilovaní derioni mají bordel v hlavě nejen přes den, ale i v noci.

„Nevyhrožuj mi a pojď vymyslet, jak to uděláme,” řekla jsem ostře a Darren zvážněl.

„Dobře, zkusím jí přičarovat. Kdybych ale jen věděl, jak se jmenuje,” řekl a zamyslel se. Netrvalo dlouho a on se rozpomněl. „Už vím, je to *Všeobecná příručka převodních kouzel*,” zašeptal a přičaroval jí obyčejným vyvolávacím kouzlem.

Po chvilce se na koberci přímo před námi objevila obrovská kniha v kožené vazbě s prožloutlými stránkami. Název byl napsaný zlatým písmem. „Nemůžu uvěřit tomu, že jsem to trefil na poprvé,” Křenil se.

„Chceš odměnu?” rýpla jsem si.

„Haha, kolikrát ti mám ještě říkat, že nejsem tvůj pes, Heartová,” opáčil. Já na to už nijak nereagovala, jen jsem knihu otevřela a natáhla jsem nad ní svou pravou ruku.

„Kouzlo pohlcující energii,” zašeptala jsem a kniha mi nalistovala stranu 147 s názvem kapitoly, podobné té, co jsem hledala.

Kouzlo pohlcující energii (z předmětu)

Pokud chce čaroděj využít vstřebání energie z předmětu, pak je toto kouzlo pro něj to pravé. Je to velmi jednoduché. Budete pro to potřebovat jen pět bílých svící a onen kouzelný předmět. Rozmístěte svíce kolem sebe, aby byly v bodech čarodějnického pentagramu.

*Klekněte si přesně doprostřed a čelem k samostatnému bodu ať není pentagram obrácený. Všechny svíce naráz zapalte a držte si předmět v úrovni svého hrudníku, kde máte duši. Pak zavřete oči a opakujte zaklínadlo: **Cordis hic est cor meum, ego vivere in potestate mea.** Dokud, se energie zcela nepřesune do vás.*

„Paráda,” zmínila jsem ironicky. Neměla jsem moc ráda čarování se svíčkami a zaklínadly. Darren, ale mlčky hledal svíčky a nijak neprotestoval. Pak je kolem mě rozmístil podle návodu.

„Šťěstí, akorát jich máme pět. Pak máme už samý červený,” řekl a posadil mě zodpovědně doprostřed. Potom zvedl obě ruce dlaněmi vzhůru a ladně jimi zapálil všechny svíčky.

„*Flamma ignis*,” zašeptal a já se jen pousmála. Bylo hezké, když toho tolik uměl sám od sebe a taky, když se o mě postaral, aniž bych to musela dělat všechno já. No jo, nebylo pochyb o tom, že byl derion a nebyl to takový flákač, jak jsem si myslela. I když možná ano, ale jiný druh flákače, než byla Sára nebo Wade Whisper.

„Těším se, až budu kouzlit nějaký zajímavější věci, třeba oheň proti invazi černokněžníků, nebo proti někomu, kdo ti jen zkriví vlásek,” prohlásil, usmál se nad tou představou a pohladil mě něžně po tváři. Byla pravda, že jestli měl někdo

potenciál, tak on. Jeho moc byla dvakrát tak velká jako ta moje. Ale se Srdcem bych ho mohla překonat.

Ten jeho dotek mě opět lehce vyvedl z míry, ale tentokrát jsem se na něj spíš jen stydlivě culila. „Tak jdeme na to,“ zašeptal a za řetízek držel krystal u mé hrudi. Díval se mi do očí a čekal na mě.

„Takže jak, že to bylo?“ zeptala jsem se ho.

„*Cordis hic est cor meum, ego vivere in potestate...* a nemůžu to dál dořít, jinak bych dokončil to kouzlo sám,“ odpověděl chytře. Začínala jsem v něm vidět velkou konkurenci, ale imponovalo mi to a moc.

„A to poslední slovo je mea, že jo?“ zeptala jsem se a on přikývl.

„Fajn jsem připravená,“ zmínila jsem a zavřela jsem oči. Jestli jsem někomu věřila a svěřila bych mu svůj život, byl to Darren. A když mi říkal, že tohle je ten nejlepší nápad, věřím mu. A hlavně je taky jediný.

„*Cordis hic est cor meum, ego vivere in potestate mea,*“ zašeptala jsem, otevřela jsem oči, ale nic se nedělo.

„Máš to opakovat,“ zmínil stroze.

„*Cordis hic est cor meum, ego vivere in potestate mea. Cordis hic est cor meum...*“ šeptala jsem pořád dokola, dokud se energie ze Srdce Derionu pomalu nevnořila do mého hrudníku.

„Hotovo,“ řekl Darren a díval se na mě.

„To bylo lehčí, než jsem čekala,“ zmínila jsem překvapeně a on přikývl.

„Cítíš se jinak?“ zeptal se a já se zamyslela. Pravdou je, že jsem zatím necítila nic výrazného, jen plnost.

„Jako bych měla vážně ohromné množství energie, která chce ven,“ odpověděla jsem pohotově a on se pousmál.

„Hm,“ ozval se a díval se na mě zase tím svým typicky Darrenovským pohledem.

„Tak jsem to nemyslela, troubo!“ okřikla jsem ho zase, ale nijak na to nereagoval, prohlížel si krystal. Už držel v ruce jen pěkný šperk, který nic neznamenal.

„A teď dostaneš nejvzácnější dárek v celý naší zemi,“ řekl a nasadil mi ho na krk. Jen co se mě dotkl, dala jsem mu elektrickou ránu. „Jau!“ zaječel. Oba jsme na sebe šokovaně civěli.

„Promiň,“ zašeptala jsem a objala jsem ho jako omluvu, ale moje dlaně při kontaktu s jeho kůží jiskřily fialovým světlem. On jen ucukl.

„Nemůžu uvěřit tomu, že to říkám, ale nesahej na mě, Heartová! To je jak kdyby do mě udeřil blesk. Štěstí, že jsi mi nevyzkratovala obvody,“ procedil. Já si jen prohlížela své ruce jako by měly vypadat jinak než obvykle.

„Myslíš, že taková budu už napořád?“ zeptala jsem se se smutným výrazem ve tváři.

„I pro tvoje dobro doufám, že ne. Měl jsem pro nás spoustu plánů. A taky ten včerejšek budu chtít brzy zrealizovat,“ řekl suverénně a já se stydlivě zaculila. Potom jsem z toho ale zase vystřízlivěla.

„Myslíš ty vůbec někdy i na něco jiného?“ vyjela jsem po něm naštvaně.

„Když jsem s tebou tak ne,“ přiznal. „Jsi teď jak Jiskřivej Slimák, ale hezčí,“ prohlásil. *Paráda, řekl mi, že jsem slimák.*

„Pojď se transportovat na louku za řeku k té houpačce. Musíme to vyzkoušet,“ navrhla jsem, on přikývl a oba jsme se transportovali tam. Nemohla jsem ho chytit za ruku, tak jsme se museli separovat, a tím pádem i vyplácet dvojitou dávku kouzelné energie, ale měla jsem jí teď dost, tak mi to ani nevadilo.

„Proč jsi chtěla zrovna sem?“ zeptal se hned, jak jsme se přenesli na místo.

„Musím se vybít, já takhle nedokážu ani dýchat. Je to jako bych neměla v plicích místo ani na vzduch k nádechu. A mám pocit, že i ten sníh po kterém chodím se roztéká,“ prohlásila jsem, ohlížejíc se za sebe a on se taky podíval a přikývl.

„Co když se vybijes a ta energie se vrátí časem zpátky?“ spekuloval.

„To nevím co pak budu dělat, ale tohle je hrozné,“ zmínila jsem a zase jsem se Darrena letmo dotkla, abych věděla, jestli se to nějak změnilo.

„Au!“ syknul a uskočil. „To bolí, Ay,“ řekl a díval se na svou zarudlou ruku. Můj dotek ho vážně dokázal popálit.

„Možná sis takové množství moci měl vzít ty, myslím že by se to do tebe vešlo mnohem líp,“ zmínila jsem a on se pousmál a přikouzl si ret. Znervózněla jsem. Tohle dělá vždycky, když má nemravnou náladu. „Co je?“ sykla jsem na něj.

„Ukaž mi plamen. Jenom pro mě,“ zašeptal vzrušeně. Už několikrát básnil o tom, že by mě toužil vidět vykouzlit obrovský plamen.

„To roztaje sníh po celé louce,“ informovala jsem ho a on se pousmál.

„Nevadí,“ dodal a nábožně na mě koukal. Nebyl to zase tak blbý nápad. Musela jsem si trochu odlehčit od té tíhy, kterou jsem teď v sobě měla. Moje duše na to nebyla připravená. Bylo to asi jako kdybych do staženého žaludku nacpala deset pekáčů buchet.

„Tak jo, Darrene, tenhle plamen bude jen pro tebe. A jakýkoli další obrovský plamen, který mě uvidíš vykouzlit bude taky jen pro tebe,“ zašeptala jsem, zvedla jsem své ruce a vypustila jsem ze sebe oheň ohnivým kouzlem.

Darren netrpělivě čekal a já do toho dala celou svou čerstvě nabitou energii. Ani jsem netušila, kolik jí v sobě mám a jak velký plamen dokážu vyvolat. Byl to celkem risk. Vypadalo to trochu jako kdyby si pořádně krknul obří drak.

Celou louku pokryl oheň zhruba tak 200 metrů čtverečních. Darren zíral s otevřenou pusou a já jsem z toho byla lehce vyvedená z míry. A když jsem oheň zase zkontrolovala, šokovaně jsem civěla před sebe.

„Teda ty hoříš láskou, Heartová. Udělat pro mě takovej plamen, to bylo dost sexy,“ řekl potěšeně, ale měl pravdu v tom, že zhruba tak moc jsem hořela uvnitř láskou k němu. Ale nemusí vědět všechno, ne?

„Cítím se líp, jako kdybych si po bublinkách lehce odříhla,“ popisovala jsem mu pocity, a když jsem se ho dotkla, už jsem nejiskřila.

„Už jsem jednou říkal, že jsem rád, že jsem tě neslyšel prdět a zvlášť teď, to by nás oba zabilo,“ posmíval se mi, ale já jen protočila očima.

„Pořád mám spoustu síly a jestli je tohle teď moje maximální kapacita, tak to nezvládnou ovládat, Darrene,“ zmínila jsem.

„Ale zvládneš, Ay. Ty zvládneš úplně všechno,“ řekl a s menším strachem v očích mě objal. „Přitahujou mě mocný čarodějky. Už i před tím jsi byla mocná a chytrá, teď jsi sakra mocná. Jak já tě miluju, Heartová,“ řekl tiše a díval se na mě zamilovaně.

Já jsem si sundala Srdce Derionu z krku a dala jsem ho na krk jemu. „Ty jsi moje Srdce Derionu,“ řekla jsem zamilovaně, přitáhla jsem si ho k sobě a vášnivě jsem ho políbila. Zřejmě jsem mu tím vynahradila tu romantickou chvilku, co jsem mu včera překazila.

„Ty jsi moje Srdce Derionu,“ zašeptal, když jsem se od něj odlepila a usmál se. Bože, jak já ho žrala. Čím dál tím víc. Je to vůbec možné?

„Víš o tom, že ten krystal pořád ještě není prázdný? Prý se jeho moc v něm něčím dobíjí. Mohl bych ho využít externě, aniž bych si jeho moc vtáhl do sebe jako ty. Jen je to trochu složitější a vyžaduje to speciální znalosti, který ještě nemám, ale makám na tom. Taky je důležitý, aby bylo srdce blízko toho, kdo má v sobě tu magii. Věděla jsi to? Proto jsi mi ho dala?“ zeptal se, ale zavrtěla jsem hlavou.

„Nevěděla jsem o tom,“ odpověděla jsem stručně.

„Myslím, že to chápu,“ řekl najednou, zírajíc jak se Srdce Derionu leskne v mojí přítomnosti.

„Co chápeš?“ vyzvídala jsem.

„Ty ho nabíjíš. Muselo se aktivovat něčí duši a teď, když bude navíc v tvé blízkosti, bude generovat další sílu. Musím se naučit jak jí externě využít, protože jeho moc do sebe nemůžu pohltit a ty jí víc nepojmeš, máš maximálně plnou kapacitu. Tohle je naše věc, Ay,“ objasnil a usmál se na mě. Já ho pohládila po tváři a dala jsem mu menší ránu.

„Au!“ zakvičel.

„Promiň. Na tomhle musíme nějak zapracovat,“ dodala jsem a on přikývl. Pak jsme se vydali zpátky k němu domů. „Hele, jak vůbec o tom Srdci Derionu víš? O něčem takovém přece neexistují knihy, ne?“ vyzvídala jsem cestou.

„No ne. Tohle byla taková pohádka, kterou každé derion zná od rodičů. Tím, že ty rodiče nemáš, tak ti to neměl kdo vyprávět. No a taky jsem našel nějaký papírý o tom na půdě. Před pár lety jsme si to u nás s Wadem prohlíželi.

Nicméně se mělo za to, že to je jen báchorka. Já tomu ale na rozdíl od něj věřil. Ne, že bych věřil každý kravině, ale když jsem měl možnost si to ověřit, zkusil jsem to. Hledal jsem ten krystal. Trvalo mi to dva roky, než jsem ho našel a než jsem ho dostal. Tím, že po něm nikdo nešel jsem to měl snazší. Mám ho už od začátku třetího. Dával jsem na něj pozor. Tušil jsem, že si pro něj někdo přijde,“ vysvětloval.

„Jak jsi něco takového mohl tušit, Darrene? Občas mi přijde jako bys předpovídal budoucnost,“ vyzvídala jsem.

„Někdy tak trochu jo,“ odpověděl záhadně. Nikdy mi ale nic o tom víc neřekl. A tak už jsem se raději nevyptávala.

Estrella se posadila ke stolu a začala snídat. Služebnictvo jim nanosilo na stůl jídla jak pro deset lidí. Míchaná vejce s pečenou šunkou, saláty, talíře se zeleninou, lívance, čerstvě vymačkaný džus, ovoce, sýry tak dále.

Oba na to byli zvyklí, takže už se nedivím tomu, proč Wade tolik jí. Hlavně on je vážně dobře živěný. Nejí sladké ani nezdravé věci. Na to, že kouří a sem tam pije, tak má postavu jako pán bůh.

Wade už tam seděl a solil si vajíčko natvrdo, než se do něj zakousnul. „Ani jsem se tě neptala, jakej byl koncert,“ zmínila.

„Dobrý, fakt jsem si ho užil,“ odpověděl suše a dál se o tom nezmiňoval, jenže myšlenkám je těžko zabránit. A i když před chvílí vypil čaj z Lamilky, stejně to na Estrellu přišlo.

„Jsi nějak ej smutnej. Včera když jsi přišel, trvalo hodinu, než s tebou byla řeč. Ses s někým pohádal? S Darrenem? Nebo s tou Ris?“ vyzvíдалa. Wade si povzdychl, věděl, že je to tady zase.

„Tak nějak. S Anomaris,“ odpověděl. Asi už byl smířený s tím, že mu sestra nedá pokoj a že to z něj stejně vypáčí.

„Takže Anomaris se jmenuje ta tvoje. Proto Ris,“ řekla a usmála se na něj. Wade se ale neusmíval, a dokonce ani nic nepopíral. „Vzal jsi jí na ten koncert? A líbilo se jí to?“ vyzvíдалa.

„Jo, jo. Líbilo,“ řekl a natáhl se ještě pro sýr a šunku. „A není moje,“ dodal.

„Tak co je?“ tahala to z něj jak drobký z chlupaté deky. Což je neuvěřitelně náročné. To vím, loni se mi vysypal mák na koberec, hrůza...

Wade si povzdychl. „Někoho má. A ne nevybrala si mě,“ objasnil. Estrella na něj překvapeně koukala. Jako, jak je možné, že si zrovna jejího brášku nějaká nevybere.

„Takže jste se včera rozešli?“ vyzvíдалa.

„Ukončili jsme to, jo,“ upravil. Estrella se zamračila.

„To mě mrzí. No a ty jsi věděl, že někoho má?“ pokračovala. Wade se na ní tak podíval. „Chápu, věděl. To bych do tebe teda nikdy neřekla, že budeš oblbovat zadaný holky,“ zakuňkala. Wade napíchl vidličkou dílek rajčete a strčil si ho do pusy.

„Její problém, ne můj. Já nikoho nepodvádím a rozhodně nikoho neoblubuju,“ opáčil suverénně. Estrella na to měla jiný názor.

„Jo, ale chudák ten kluk. Jak by bylo tobě, kdyby...“ pokračovala, ale zarazila se o Wadův pohled. Ten jen pokrčil rameny.

„Není to můj problém, Estrello. Kdyby ti někdo nabídl kytku, taky se neptáš, jestli jich má na zahradě ještě dost, prostě by sis jí vzala a zvlášť, kdyby ti jí dal pěkněj mužskej, ne?“ zmínil a ona nakonec přikývla.

„Když to podáš takhle. Ale to není to stejný, Wade,“ informovala ho. On protočil panenkami.

„Prostě jsem to nechtěl řešit, myslel jsem na jiný věci. Chtěl jsem jí. Spokojená?“ opáčil a ona přikývla.

„Jo, dokážu to pochopit. A chápu teď i jí, že si raději vybrala svojí jistotu, i když to pro ní musela být těžká volba, protože ty jsi nejlepší,“ procedila. Wade se pousmál a zavrtěl nad názory jeho mladší sestřičky hlavou.

„A co ta Sára teda?“ pokračovala. Wade už to vnímal jako rýpání.

„O Sáře se s tebou už nehodlám bavit. Mezi mnou a Sárrou nic není. Vůbec nic,“ prsknul.

„Jasně, a proto jsi o ní napsal už minimálně tři zamilovaný písničky, který nutíš hrát kluky z kapely,“ zmínila suverénně. Wade z ní nespustil oči, jen jí tím pohledem s ledovým klidem dával najevo, že už ho pěkně štvě.

„Teď mě dobře poslouchej, Estrello, protože už to nebudu opakovat. Sára někoho má. A i kdyby nikoho neměla, my dva... to nejde dohromady. Ne na dlouho a já jí nemůžu jenom ojet a konec, to bych nedal. Takže je lepší, když se moc neznáme. Nejsem pro ní dost dobrej,“ objasnil, což Estrellu zaskočilo.

Wade, že by o sobě řekl, že pro někoho není dost dobrý a ještě pro rionku? I když, Estrella věděla svoje, znala ho v jeho nejcitlivějších fázích, viděla mu do hlavy, když to nedokázal skrýt.

„A pak je tu Darren, vid’? Já to chápu, že se bojíš, Wade, ale kdo nic neriskuje, nic nezíská. Sám jsi to říkal. A budeš toho litovat,“ pokračovala.

„Ale taky nic neztratíš. Musím se soustředit na jiný věci než na vztahy. Akorát mě zdržujou,“ dodal a šel k sobě do pokoje. Estrella ho jen smutně doprovázela očima. Viděla v něm, jak hluboce se musí přemáhat, aby ho to nerozptylovalo.

Wade se zavřel v pokoji a sedl si ke stolu. Ze šuplíku, který měl zamčený vyndal červený notes, nalistoval nějakou stranu a začal si do něj něco psát a kreslit. U toho měl i šipky.

Napsal si písmeno D vedle šipku k srdíčku a od srdíčka další šipku k písmenu A. Potom na další řádek písmeno A, které dal do srdíčka. A hned pod to napsal nějaký vzorec. Žádné zamilované šifry to nejspíš nebyly, protože takové věci on vůbec nepíše. Tak co to asi je?

Potom se podíval na kalendář, který měl na stole. Konkrétně se díval na dnešek – 25. prosince 2017. Jen si k tomu připsal otazník a k následujícímu dni také.

My jsme krátce po té naší procházce seděli u Darrena v pokoji a mlčky jsme na sebe zírali. „Bude oběd, mládeži,“ volala na nás jeho mamka a nandávala na stůl zbytky žáby s parmezánem ze včerejší večeře.

„Mám strach, že takové množství magie přitáhne něčí pozornost. Musíme si všechno řádně promyslet,“ zmínila jsem a Darren přikývl.

„Neboj, vždycky na tebe budu dávat pozor. Nikdy bych nedovolil, aby se ti něco stalo. Nikdy, tomu věř,“ řekl a zase mě cestou do kuchyně pohládl po vlasech. Možná jsme na to šli trochu rychle. Chci říct, že ten náš milostný románec ve snu v něm vyvolal asi pocit, že spolu chodíme nebo tak něco. A já mu nechtěla znovu opakovat, že spolu nechodíme.

Sedli jsme si ke stolu a jen co jsem se dotkla příboru, dostala jsem další ránu a příbor mi vypadl z rukou. „Copak, Ay?“ zeptala se jeho mamka a příbor mi podala zpátky. „Au!“ vykřikla a dívala se na mě dost podezíravě.

Darren nevěděl, jak to dál zakrývat, tak řekl úplný nesmysl. „Asi po té žábě nabrala spoustu magický energie a já mimochodem taky,“ řekl a naschvál si hlasitě krknul a kouzlem podpořil, aby z něj šlo trochu plamenu. Viděla jsem totiž jeho ruku pod stolem.

Jeho sestra měla záchvat smíchu a já byla z jeho nápadů vyvedená z míry – opět. *Takový hňup*. Občas byl docela legrační. „Ty čuně!“ okřikla ho mamka a dostal malý pohlavek.

„No co, dobře vaříš. Není to fajn, že nám roste magická síla?“ prohlásil a cpal se žábou. Já nevěděla, co mám dělat, nemohla jsem se ničeho dotýkat, pálila mě i židle pod zadkem a měla jsem strach, že bych jí třeba propálila.

„Darrene?“ zašeptala jsem mu nenápadně do ucha.

„Copak?“ ozval se.

„Co kdybych ti trochu z té moci dala? Mám pocit, že už zase roste. Musím se jí urychleně zbavit. Aspoň trochu. Jinak se stane nehoda,“ napadlo mě.

„Nech si jí, chci abys byla v bezpečí,“ řekl pozorně.

„Před velkou spoustou černé magie mě tolik síly stejně neuchrání, navíc je to příšerné mít tolik síly,“ stěžovala jsem si.

„Tak tě budu chránit já,“ odpovídal.

„Právě proto bys měl mít víc síly i ty,“ přemlouvala jsem ho.

„Ty bys mi vážně dala svojí sílu? Docela mě udivuje, jak moc mi věříš,“ řekl překvapeně.

„Vždyť jsi mi zachránil život, dal jsi mi Srdce Derionu, svěřil jsi mi tajemství a mnohem víc,“ připomněla jsem mu.

„A ty mě,“ zašeptal. „Dobře, tak jen trochu, abys nejiskřila,“ souhlasil a zase se na mě tak sladce usmál.

„A jak to uděláme? Při předání se musíme držet za ruce a já bych tě uškvařila,“ zmínila jsem.

„Dobrá poznámka. To nevím, tak to zkus potlačit a snaž se mě neupéct,“ opáčil a chytl mě opatrně za ruku. „Au!“ ucukl okamžitě, co se mě dotkl. Dokonce to mezi námi i lehce zasyčelo. „Tak ještě jednou,“ řekl odvázně, ale zase ucukl.

„To nejde, Ay,“ fňukal zoufale.

„Jezte, ať to nemáte studený,“ popoháněla nás jeho mamka a sama už odnášela svůj talíř i talíř Arethy. Malá Azeala začala vrískat, takže nám naštěstí vyklidila pole.

„Já tě chytím za ruku a pokusím se to vydržet a ty řekneš to blbý kouzlo co nejrychleji,“ řekl a chytl mě za ruku. Chvilí držel, ale pak se tvářil, že už to dýl nevydrží. Jenže k jeho smůle se to muselo říct třikrát a já ještě ani nezačala.

„*Da ei fragmen meis tu Ayawai Noira Heart et Darren Payne. Da ei fragmen meis tu Ayawai Noira Heart et Darren Payne...*“ pokračovala jsem.

„Dělej, kruci nebo mě zabiješ!“ šeptal a pevně se držel mojí ruky.

„*Da ei fragmen meis tu Ayawai Noira Heart et Darren Payne!!*“ řekla jsem a můj dotek mu najednou přestal ubližovat.

„Kurva!!“ zaječel tlumeně, když se konečně mohl pustit mé ruky a díval se na úplně popálenou končetinu. „Jdu chcípnout,“ prohlásil, zvedl se ze židle a odešel do svého pokoje. Já z toho byla v šoku, že jsem mu takhle ublížila. A tak jsem hned běžela za ním ho zkontrolovat.

Rozrazila jsem dveře a zavřela jsem za námi. Úplně jsem zapoměla zamknout. „Darrene, ukaž. Jsi v pořádku?“ zeptala jsem se vyděšeně a klekla jsem si vedle něho na koberec. On se kroutil bolestí a tekly mu slzy. Rvalo mi to srdce, a hlavně ten fakt, že to byla moje chyba.

„Asi mi jen upadne ruka,“ řekl hned, jak se trochu sebral a ukázal mi svou ruku, která vypadala, že nemá už ani kůži. Byla celá těžce popálená.

„Ach bože, Darrene, omlouvám se,“ zašeptala jsem smutně a pořád jsem to zkoumala.

„To je dobrý. Hlavně, že už ti můžu dát pus,“ procedil hrdinsky, ale třásl se bolestí. Sáhla jsem mu letmo na čelo.

„Ty máš horečku,“ zašeptala jsem překvapeně a hned jsem hledala v tašce lektvar první pomoci, který nosím s sebou. Darren si držel popálenou pravou ruku výš u těla, aby se s ní ničeho nedotýkal.

„Vydrž, pomůžu ti. Moc se ti omlouvám, Darrene. Neunesla bych, kdybys kvůli mně přišel o ruku. Ani kvůli něčemu jinému,“ šeptala jsem smutně, ale Darren se jen vyčerpaně usmál.

„Vždyť víš, že jsem levák,“ připomněl.

„Pako,“ dodala jsem a hledala jsem rychle ten lektvar. Ale on už nereagoval, úplně vytuhnul. *Chudáček. Byl to pro něj takový šok, že omádl bolestí.* „Vzbud’ se,“ zašeptala jsem a dala jsem mu napít lektvaru, který jsem konečně vyhrabala z tašky. Chvilí nereagoval, ale pak se po něm probral a klesla mu teplota.

„Tu ruku ti vrátím do normálu, neboj. Znáš kouzla na hojení. Sice to bude chvíli trvat, ale nebudeš mít ani jizvu,“ zmínila jsem, usmála se na něj a nechala jsem ho ležet mi hlavou na klíně.

„Líbí se mi, když se o mě staráš. Klidně bych se nechal zmrzačit i víc, kdybys pak u mě byla a pečovala bys o mě,“ zašeptal zamilovaně a nechal si ode mě čistit ránu a tak.

„Já vím, taky se o tebe ráda starám, ale nejsem tedy ráda, když tě něco bolí a trpíš,“ odpověděla jsem a oba jsme se na sebe usmáli. „Bolí to?“ zeptala jsem se.

„Už ne. Strašně to pálilo, než jsi mi na to dala tu vodu na popáleniny. Obdivuju tě, že umíš všechny možný lektvary. Bez tebe bych to Srdce ani nezískal,“ řekl, pohlídl mě svou zdravou rukou po vlasech a zase se usmál. Přitom on byl mnohem lepší na lektvary než já.

„Čím větší máš magickou sílu, tím rychleji se ti hojí rány. Tohle jen tak někdo neví, ale já o tom četla v deníku své babičky. Moje rodina byla vážně jedna z nejtalentovanějších vůbec. Škoda, že nejsem víc jako oni,“ dodala jsem sklesle.

„Ay, už nemůžeš snad být talentovanější na magii,“ ujišťoval mě.

„Dám ti ještě trochu, pořád jí mám moc,“ řekla jsem zcela přehlížeje jeho lichotku, chytla jsem ho za zdravou ruku a zopakovala jsem zaklínadlo. „*Da ei fragmen meis tu Ayawai Noira Heart et Darren Payne... Da ei fragmen meis tu Ayawai Noira Heart et Darren Payne... Da ei fragmen meis tu Ayawai Noira Heart et Darren Payne,*“ šeptala jsem, zatímco se na mě Darren oddaně díval.

„Už se cítím jen mocně, a ne nepřemožitelně nebezpečně,“ zmínila jsem s úsměvem. Cítila jsem úlevu.

„Já se cítím pořád stejně. Ukaž mi svou sílu,“ řekl zvědavě. Já jsem tedy zavřela oči a nechala jsem v sobě proudit svou energii.

„*Diaphanum,*“ zašeptala jsem a Darren mohl vidět, kolik jí ve mně je.

„Je růžová a úplně všude ti proudí tělem jako krev. Máš pravdu, máš jí o dost víc,“ zmínil překvapeně.

„Ukaž mi svou,“ požádala jsem ho a Darren mi jí taky ukázal. Vypadala jako modrá mlha a na rozdíl od mé, která byla plošně všude v mém těle, ta jeho se hromadila jen v jeho hrudi.

„Máš toho doslova po krk. Když se podívám pořádně, ta ode mě ještě nezmodrala. Přesně vidím, kolik jsem ti jí dala,“ komentovala jsem překvapeně. Nikdy mi žádný čaroděj nedovolil, abych se podívala na velikost jeho moci. Cítila jsem se pro Darrena výjimečná.

„Předtím už se do tebe nevešla, teď jsi akorát plná síly. To do mě se toho ještě spousta vejde. Je pravda, že jsem větší než ty,“ zmínil a já přikývla. Čím je čaroděj starší, tím se přirozeně zvětšuje jeho moc. Taky když jí řádně vykrmuje. U rionů se moc zastaví, když by svým objemem naplnila jednu plíci. Ale to až dospělý rion. U Sáry jsem si představovala velikost její moci asi jako je jablko.

Například při každém transportu se polovina toho jablka vyčerpá. To Srdce mi dalo zhruba třičtvrtě obsahu celého mého těla magické energie. Předtím jsem měla tak čtvrtku. Darren měl taky čtvrtku, ale větší, protože on je sám větší a starší.

„Opakuj *mea interna virtas, sana me plagas meas*. - Má vnitřní sílo pomoz mi, zahoj mé rány,“ řekla jsem a Darren mě poslouchal a začal opakovat tu větu. Jeho rána se začala hojit doslova nám před očima, ale jen tak zadarmo to nebylo. Skoro celou svou sílu na to vyplácal, takže pak vyčerpáním usnul.

Já jsem nad ním pak seděla zbytek dne, skoro až do večere a použila jsem většinu té své, abych ho doléčila stejným kouzlem. Akorát jsem neříkala *sana me*, ale *sana eum*.

„Ťuk ťuk, můžu dál?“ zeptala se jeho mamka. „Vy jste tady pořád zalezlý? Za chvíli bude večere,“ oznámila nám a položila nám na stůl misku s ovocem. Darren se zrovna probudil. Já jsem byla taky rozespalá – usnula jsem mu na rameni. „Nesu vám sem takovou rychlou svačinku, ani jeden jste nejedli oběd. Jste v pořádku?“ zeptala se mile.

„Nic nám není, mami,“ řekl Darren a udiveně zíral na svou ruku, která byla už úplně v pořádku. A když nám položila na stůl tu misku, odešla zase vedle. Darren se na mě nechápavě podíval.

„Jak dlouho jsem byl mimo? A jak jsi to dokázala? Ta ruka vypadala fakt špatně,“ vyptával se udiveně.

„Usnul jsi vyčerpáním, já jsem na tebe trochu energie taky vyčerpala,“ přiznala jsem.

„Děkuju ti, Ay,“ řekl a pomalu se na ke mně nakláněl. Vycítila jsem, že mě chce políbit. Našpulila jsem na něj své rty a on se jen pousmál, přitáhl si mou bradu k sobě prstem a udělal to.

Chvilí jsme se líbali a já u toho myslela na Sáru. Vím, divná chvíle myslet na kamarádku, ale chtěla jsem jí toho spoustu říct. Kdyby prázdniny nebyly v jediný čas, kdy může být se svým člověkem, byla by tady určitě s námi.

Navíc by měla radost, kdyby se dozvěděla, že jsem měla snový sex s Darrenem a že spolu máme konečně nějaký milostný poměr, který tedy není kvůli Dharnalen oficiální. Ale zatím jsem jí o nás nechtěla říkat. Myslela by si, že jsem padlá na hlavu, že s ním pořád nechodím a tak.

Od té doby, co jsme měli ten intimní styk ve snu, byl jako pijavice. Ještě větší než dřív a pořád se snažil, abych mu to dovolila i v reálu. Náš vztah se od toho večera úplně změnil. To moje odstrkování špatně snášel, ale nevzdával se – zatím.

Sára si myslela, že si pořád svými city k Darrenovi nejsem jistá, a tak mi vysvětlovala, že jsem jediná, kdo nevidí, co my dva s Darrenem vlastně mezi sebou máme, ale na Dharnalen nezabíralo nic. Tedy jedna věc tu byla. Ta přitažlivost, která mě bohužel hodně ovládala, ale byla mi spíš na obtíž. Ale jí se Darren líbil taky, takže je jen otázka času, kdy povolí vodítko.

Moje magie si trochu sedla a já se mohla víc něčemu přiučít, protože s takovým množstvím energie, bych byla hloupá, kdybych toho líp nevyužila, ne?

Darren se zase soustředil na závody a Sára na wergony. No a já neměla kromě svých knih nic. Nebyla jsem vůbec v ničem výjimečná, když pominu ten fakt, že mám v sobě magickou energii čtyř dospělých derionů po závěrečných zkouškách. Ale ta taky nepramenila vždy ze mně, patřila Srdci Derionu.

A díky tomu jsme všichni derioni povinně nosili červený krystal na krku. Nikdo jiný než my tři a ředitelka neznal pravý důvod, ale bylo to pro mnou ochranu. Očekávali jsme totiž, že se Anomaris pro pravé Srdce Derionu vrátí a doufali jsme, že stále předpokládá, že by ho do sebe žádný z neposkvrněných čarodějů neuzavřel.

☆ Školní výlet ☆

Každý rok alespoň jednou se školou někam vyrazíme. Je to podívaná hlavně pro riony, protože ti náš svět ještě tolik neznají. Alespoň jednou za školní dekádu každého studenta, se vždy vyrazí do Začarovaného Lesa. Je to to nejkrásnější místo v našem světě. Žijí tam všechny možné bytosti, které si dokážete představit, a které jste si i teď právě vymysleli.

V lese je nebezpečno, ale ne tolik jako v ostatních lesích v Derionu. Taky je to nejzelenější a nejvoňavější les ze všech našich lesů. Je obrovský a nejčistší. Protéká tamtudy náš nejdelší potůček s nejprůzračnější vodou. Kolem rostou jen ty nejvzácnější a vizuálně nejatraktivnější rostliny a mechy.

Celý les oplývá zelenou, z mechů utvořenou perinou, do které je přímo radost ulehnout. A když zavřete oči, uslyšíte jen šum voňavé přírody. Každý, kdo viděl tento les poprvé, byl zatím silně dojatý. Proto je to taky jedno z nejoblíbenějších a nejnavštěvovanějších míst vůbec.

Sára byla nejvíc unešená z toho, když jí na rameni přistála víla. Měla tmavě modrá křídla a růžové zdobení. Víly jsou malé bytosti, které mají chlupatá tělíčka, velká černá očka a dlouhé a špičaté uši. Vypadají trochu jako barevné a okřídlené kočky. Tedy tento druh víl, existuje jich asi 10 a každý vypadá zcela odlišně.

V tomto lese se dá také vidět vzácný bílý jelen šestnácták se zlatými parohy a jeho vzácná rodinka. Bílá laň se zlatými kopýtky a jejich zatím dvě mláďata.

Vyskytují se tu také jednorožci, jejichž činidla používáme v lektvarech. Jsou velmi vážení a jejich zabití pro jakýkoli účel je přísně trestaný, ačkoli jejich výskyt zase tolik vzácný není. Je jich možná málo, ale jsou celkem společenší a shromažďují se na jednom místě. Sára hned prohlásila, že jich je v lese tolik, jako u nich ve městě holubů.

Tentokrát jsme se vypravili na prohlídku nejstrašidelnějšího hradu v našem světě, který kdysi patřil jednomu opravdu velmi zlému černokněžníkovi. Nebyl zlejší než-li ježibaby, ale na jeho životě bylo něco velice zajímavého. Byl velmi slavný a víc o něm nevím, protože jsem se k tomuto příběhu bohužel nikdy nedostala.

Na výpravu mohlo pouze pár vybraných studentů ze třetíáku, čtvrtáku a z pátáku s nejlepším prospěchem z čarodějných dějin. Z každého ročníku čtyři nebo pět. Což jsem byla já, Emily, Eldarn, díky mně i Sára a překvapivě i Wade Whisper. Z každého ročníku vždy Zlatý Student a z pátého ročníku dokonce i Darren.

Dostala se do výběru i Alyssa, která se díky tomu hodně učila, aby mohla jet se svými vyvolenými. Byla z Darrena i z Wada Shadowwalkera stále celá paf.

Celkem jsem žálila, že se kolem něho neustále motají dívky, ale ten trouba měl stejně oči jen pro mě. Podle mě se hodně učil jen proto, aby mohl jet na ten výlet se mnou. Každý přece ví, co se může na takových školních akcích přihodit, že? Jenže já to neměla v plánu. Díky Dharnalen.

Po obědě jsme se všichni sešli v hale se sbalenými zavazadly na víkend a se širokými úsměvy od ucha k uchu. Ředitelka zatím zařizovala pár věcí nutných k zařízení před naším odletem a my jsme mezitím krafali na chodbě.

Darren se bavil s Wadem Shadowwalkerem. Vyšlo mu to pěkně jako mě, že měl s sebou nejlepšího kamaráda. No a já se zase bavila se Sárrou. Byla zamlklá a neustále na sebe s Wadem z našeho ročníku zírali. A když jsme u toho, tak jestli civěla i na Wada Shadowwalkera, byla hodně nenápadná.

Eldarn se musel cítit celkem odstrčeně, protože já jsem s ním od našeho rozchodu nepromluvila. Ne, že by za to mohl náš rozchod, ale to, jakým způsobem se zachoval, když byl můj blízký přítel v nebezpečí, mě značně rozčílilo. A nebavil se s ním ani jeho inspirace Shadowwalker.

Alyssa byla samotářka a s dívkami ze školy si moc blízká nebyla. Možná to pro ní jako pro rionku bylo náročné se začlenit mezi samé slepice, a hlavně taky mezi dívky, které byly zakoukané do Darrena tak jako ona. Šíleně jsem žárlila, ale to už jsem říkala, že? No asi bych se měla zklidnit, nebo to na mě pozná a budu za trubku já.

„Tak, už jsem všechno vyřídila, teď si všichni vyčarujte košťata a poletíme,“ řekla ředitelka, která akorát vešla do haly. Většina studentů ještě na košťatech ani neseseděla, a tak to pro mě byla celkem podívaná – vidět Darrena s Wadem na koštěti... no řekněme, že to bylo velmi vtipné.

„Já s paní Dilaurenovou poletím jako první, dívky za námi a pánové poletí jako poslední,“ poručila a všichni jsme nasedli na koště a vznesli jsme se. Vždycky, když jsem se podívala do zrcátka, které jsem si vyčarovala, abych viděla dozadu, což byl geniální vynález na vozidlo, který mi poradila Sára, viděla jsem Darrena a Eldarna zhruba tak deset metrů od sebe. Oba nafouknutí jako žáby a plní nenávistné energie.

Za mnou byla Alyssa, která se zase držela v těsné blízkosti Darrena, aby náhodou o něco nepřišla. Tak jo, přiznávám, že jsem ho občas pozorovala skrz zrcátko. Líbily se mi jeho ve větru vlající bloňďaté vlasy a zářivý úsměv, který byl vidět, když něco vyprávěl Wadovi Shadowwalkerovi, ale hlavně jsem kontrolovala, jestli se ta harpyje k němu nepřibližuje až moc.

Když jsme dorazili na kopec k hradu, byli jsme vpuštěni dovnitř. Nejprve měla být prohlídka hradu s průvodkyní a potom ubytování na pokoje s tím, že zítra začne zábava a průzkum, hry a různé atrakce.

Prý, že noc na hradě je to nejděsivější, kde kdo kdy přespal. Stát se tam prý může naprosto cokoli. Bylo to nebezpečné, ale pochybuji, že tolik, abychom mohli zemřít. Protože jinak by nás tam ředitelka přece nevzala, ne? *Že ne?*

Jen co jsme všichni vešli dovnitř, ucítila jsem negativní vlnu pocitů. Cítila jsem všemožnou přítomnost duchů, smrti i strachu. „Musím uznat, že na to, že jsme teprve vlezli dovnitř, už se tu necítím dobře,“ zašeptala jsem Sáře do ucha a ona přikývla.

Darren byl s Wadem vysmátý jako lečo, a když kolem něho proletěl duch, který na něj dělal legrační obličej, strčil mu prst skrz krk a sledoval, jak to ducha štve.

Mamlas! Kdyby věděl, jak je to jeho chování nebezpečné. Takhle provokovat duchy a strašidla. Někteří jsou zlí a mohli by se urazit. Největší urážka od ducha je ta, když někým projde. Duch mu tím dává najevo, že je mu ten člověk protivný.

No a když Darren strkal duchovi prst skrz jeho průsvitné tělo, hádám, že to ducha velmi znepokojilo. Tenhle duch na něj spíš jen prskal a snažil se ho vystrašit, ale Darren s Wadem se mu jen smáli. Dva nejchytřejší derioni na škole a chovali se jako idioti.

Průvodkyně nám vyprávěla o tom, co je zač tento duch a mě nepředstavitelně iritovalo a rušilo, jak se ti dva s duchem neustále pošťuchovali, tak jsem Darrenovi uštědřila kouzlem *Pleskus* malý pohľavek. Což pomohlo jen na pár minut a pak se vše vrátilo zase do normálu.

Ale nebyla jsem jediná, koho ti dva rozčilovali, pak totiž Darrena s Wadem vystrašil rozzlobený otec malého ducha, kterého si ti blbouni dobírali, aby je konečně zklidnil. A to zabralo dokonale. Oba měli naježené vlasy hrůzou a ani bych se nedivila, kdyby si i cvrnkli do kařat.

Po chvíli ale už zase začali řešit nějaké nesmysly. „Heartová má určitě kalhotky,“ šeptal Wade do ucha Darrenovi, zatímco se mi drze díval na sukni. Nenápadně.

„Sázím, že nemá. Už jí znám a dost často si je kvůli mně nebere,“ prohlásil Darren. To Wade už raději nekomentoval.

„Co myslíš Sára?“ zeptal se a Darren pokrčil rameny.

„U ní si netroufám radši nic představovat. Je to moje nejlepší kámoška, je to divný,“ komentoval suše a Wade přikývl a potom si jí tak zvláštně prohlídl.

„Je pěkná, všiml sis, že jí dost přes prázdniny vyrostly prsa?“ zeptal se a Darren se na ní mlčky podíval a hodnotil.

„Hm, na mě jsou malý,“ prohlásil po chvíli a Wade se zasmál.

„Pro mě jsou akorát. Jsem spíš na zadky,“ zmínil a Darren se zamyslel.

„Asi jsem taky na zadky, ale Heartová má dobrý všechno,“ dodal a usmál se na mě.

„Sklapněte, oba dva!“ okřikla jsem je a oba tlumeně vyprskli smíchy.

„Už jí musíš opíchat, Darrene. Je hrozně podrážděná,“ dodal Wade.

„Však se na to dneska chystám. Máš tu houbu?“ zeptal se a Wade přikývl. Pak se oba začali pokoutně hihňat. V tom je profesorka jemně plácla přes hlavy nějakými deskami s poznámkami.

„Ticho tu bude!“ okřikla je a oba potom konečně zmlkli. Tedy jen, než se všichni vzdálili. Oni zůstávali schválně pozadu a všemu se hrozně divili a smáli se jak zhulení. Vlastně bych se ani nedivila kdyby byli.

„A co Alyssa?“ zeptal se Wade a oba se na ní podívali.

„Ta je má určitě. Slečna cudná,“ odpověděl suše Darren.

„Ta ti to i řekne, když se zeptáš,“ zašeptal Wade a chystal se na to. „Hej, Alyssu...“ začal, ale Darren do něj šťouchl.

„Nech toho. Alyssa mě nezajímá,“ zmínil a on přikývl, jako, že jeho taky moc vlastně nezajímá. Ta na ně jen mlčky zírala a když si uvědomila, že po ní nic nechťejí, zase se dál věnovala čtení informační tabulky u exponátu.

„Jsem si domluvil rande s Kim,“ prohlásil nadšeně Wade. Už spolu zase nějakou dobu nebyli, tak proč ne?

Darren ho poplácal po zádech a přehodil mu ruku kolem ramen. „Hlavně nezapomeň na ochranu, Wadiku. A radši si vezmi dvě. A neoplodni rionku!! Raději se s nimi nestýkej vůbec. Ježiš to by byla ale ostuda. To bys naší rodině přece nikdy neudělal. Korunní princ a pól,“ citoval jeho mámu, která když ještě žila, byla vždycky přehnaně opatrná a ne jednou jí slyšel dávat Wadovi přednášku o ženách. Oba vyprskli smíchy.

„Matka byla někdy voprz. Hlavně taky nebyla svatá,“ zmínil, ale na to Darren nereagoval. Nikdy se neodvážil říct něco proti rodičům svých kamarádů. A už vůbec když byli po smrti.

„Hm, dal bych si Sáru,“ prohlásil Wade zírājíc na ní mlsně. Měla taky docela roztomilé a sexy oblečení. Nedivím se, že na ní ti dva civěli. Kostkovaná krátká sukně, tmavé tričko, černá kožená bundička a na krku černá mašlička z provázku.

„Ale ona je rionka a ty s rionkama nespíš. Na ní nesahej! Má svých problémů se vztahama dost. Navíc se do tebe zabouchne a ty na vztahy moc nejsi. Akorát jí ublížíš,“ řekl Darren, jako by mu to už neřikal minimálně třikrát, ale Wade na ní pořád zamyšleně zíral.

„Byla by tak pěkná derionka...“ komentoval zasněně.

„Hej, Wade. Myslím to vážně. Nech Sáru na pokoji! Najdi si jinou. Kim je derionka, ta ti nestačí?“ řekl a snažil se ho probrat z toho fantazírování o Sáře.

„Kim je moc dostupná. Baví mě jen občas. Ještě se mi líbí Aris a Anomaris. A mimochodem, kdo řekl, že nespím s rionkama?“ procedil a usmál se na Sáru, která se na něj taky letmo podívala.

„Myslel jsem si to... A Anomaris? Na tu kašli. A Aris je hrozně vymydlená,“ dodal.

„No a? Nechci s ní soutěžit v Magický Fyzice, chci jí jen ojet,“ připomněl.

„Ty už radši tolik nehul. Myslí ti to pak spodem víc než je normální a Aris je úplně plochá,“ dodal a vzdálil se od něj.

Potom jsme se přes různé nástrahy a překážky dostali na patro, kde byly obrazy, na kterých byli lidé při mučení. Ty obrazy neskutečně křičely a bolest a strach z nich přímo sršel. Přišlo mi to velice barbarské.

Následovala pracovna onoho čaroděje. Jmenoval se Percival van der Void a žil několik set let. Narodil se roku 1275 bohaté čarodějce jménem Lilia a čarodějovi Grinvaldovi.

Percival byl zkažený už od dětství, kdy byl velmi rozmazlován. Hned, co dovršil patnácti let a nastoupil do deRionského institutu, zabil celou svou rodinu krvavým kouzlem. Těla rodičů se nikdy nenašla, a tak se říká, že straší někde ve zdech hradu dodnes.

Percival vystudoval školu bez jakýchkoli obtíží. Byl to Zlatý Student a jeho výsledky byly skoro jako ty mé – fenomenální. Nejvíce ze všeho se zajímal o černou magii a o její historii. Nikomu to nebylo zvláštní, a tak toho chlapce vzdělávali dál.

Ono totiž zajímat se o černou magii už je prvopočátek inklinující k jejímu provozování. Černá magie je totiž velice návyková, a pokud o ní chce čaroděj vědět až příliš detailně, čeká ho jistý osud. A to takový, že se černé magie už nikdy nezbaví, nebo alespoň ne chutí jí provozovat.

Percival se nechal pohltit, ačkoli začínal pozvolna jako každý a velice opatrně. Nejprve s obětími rituály, později s krví nepřátel, potom s krví přátel, a nakonec se svou vlastní krví, která ho dostala do agonie, kterou přináší černá magie. A ačkoli provozoval černou magii ve velkém i po tom, co zabil vlastní rodiče a spoustu dalších, Percivalovi se nikdy nepodařilo zcela očernit svou duši. Proto se stal slavným.

Tam nebyla touha po zlu, ale touha po tom, co černá magie přináší za uspokojení a toho on nikdy nedokázal dosáhnout, protože jeho duše se vždy začala samovolně léčit.

Později roku 1468 zoufalý a zhrzený spáchal sebevraždu skokem z nejvyšší věže. Zanechal po sobě velkou spoustu knih a prodal velké množství lektvarů na zhojení duší, které vytvořil z jeho vlastní.

Potom jeho lektvary byly prohlášeny za podvrh a Percivala hodnotili jako lháře a všechny jeho lektvary byly zničeny. Jenže to, že jeho kouzla nefungovala na ostatních neznamená, že nefungovala na něm samotném.

Podle legendy se vyskytuje někde na hradě poslední lahvička jeho duše, a to mělo být naším zítřejším úkolem při hledání pokladu. Ještě se jí nepodařilo nikomu nalézt, a tak se i traduje, že je to fám. Já jsem na to ale věřila a Darren podle mě taky. Byl příběhem fascinován a vypadalo to, že dával i pozor.

„Tu duši musím najít,“ zašeptal Wadovi do ucha a on přikývl.

„Já jí stejně nechci,“ řekl, ale Darren mlčel. S tímto se dalo provádět spoustu složitých kouzel a pokud to existuje a funguje, byla by to čirá vzácnost. Nicméně, Wade vypadal, že stejných účinků dokáže dosáhnout i bez použití takové věci. A taky se nehrnul do provařených metod. Rád operoval nad věcmi v tajnosti, aniž by někdo tušil, jak to udělal.

„Tu duši musíme najít,“ zašeptala jsem do ucha Sáře a ona přikývla. Darren se na mě jen mile pousmál, jako by mi dával najevo, že by se se mnou pak rád sešel. Já přikývla a podívala jsem se do země.

A když jsem uviděla, že Wade Whisper Sáře nenápadně hladí ruku, šokované jsem vytřeštila oči. Sára si toho všimla a hned ucukla. A všiml si toho i Wade Shadowwalker, který se krátce na to podíval směrem, který i následoval.

„Tak jdeme?“ zašeptala a snažila se to zamluvit, ale já to prostě viděla. Sahal na ní a jí to nevadilo. *Ti dva spolu určitě něco mají. Zase. Pořád. Já nevím.* Jen jsem se podívala do očí Wadovi, který pochopil, že to vím.

Navečeřeli jsme se a potom jsme šli všichni do pokojů. Myslela jsem si, že půjdeme odděleně, ale cestu jsme měli společnou i s kluky. Bylo to až v nejvyšší věži. Hrad byl velmi chladný, že zdi připomínaly led. A nebyl moc světlý, takže bylo těžké vidět na krok.

Na noc jsme měli být rozdělení podle pohlaví, i když většina z nás už byla plnoletých. Darren mě cestou po schodišti pohladil po zádech. „Hej holky, přijdete k nám večer na návštěvu?“ zeptal se Darren, než zalezl do pokoje. Alyssa měla našpicované uši a stejně tak i většina holek, které stály poblíž, ale naneštěstí se jich ta otázka vůbec netýkala.

„Ani ve snu, Payne!“ řekla jsem suverénně a on se pousmál. Když byl s kamarády, hrozně mě ten hřup vytáčel.

„Ve snu? Jo ve snu by to šlo, víš kde,“ dodal a mrknul na mě.

„Dnes ne,“ odpověděla jsem a zabouchla jsem za námi se Sárou dveře.

„Dnes ne!“ imitoval mě Wade Shadowwalker cestou do klučích ložnic. „Tak to vidíš, kámo, už jsi jí přestal bavit a to pořádně ještě nic nebylo,“ dobíral si ho. Darren jen zavrtěl hlavou.

„Tak to není. Ona mi jen potřebuje být nablízku, aby se aktivovala,“ hájil se a Wade se jen zakřenil a vyšel dva schody najednou.

„Ty si s ním hrozně hraješ,“ řekla Sára hned, jak jsme vešly do pokoje. Emily šla za námi.

„Nevím o čem to mluvíš,“ zmínila jsem suše a posadila jsem se na svou postel. Byla vratká, uvrzaná a už od pohledu velmi nepohodlná.

„Víš moc dobře proč sem chtěl jet s tebou, že jo?“ zeptala se.

„No a? Mě nezajímá, co to individuum chce. Jestli chce to, co si myslím, měl by se tedy mnohem víc snažit. To, že bude zesměšňovat duchy a chovat se jako puberťák na mě moc dojem neudělá. Navíc na tom, že se takhle stupidně ohrožuje mi nepříjde nic vzrušujícího,“ odpověděla jsem, vybalila jsem si z tašky mýdlo a ručník a šla jsem se umýt.

Sára i Emily se mi trochu smály. Ne, že by mě neměly rády, ale občas jsem byla i na ně příliš suchá. Vtipné je, že Darren ačkoli to na mě nejvíc nesnášel, taky ho to i nejvíc přitahovalo.

Během té doby, co jsem se koupala v tom mělkém vědru, ze kterého jsem nejdřív musela pečlivě odčarovat všechny pavouky, klepal na dveře našeho pokoje Darren se svou partou kámošů. Sára mu přišla otevřít a hned, co ho viděla se na něj usmála.

„Můžeme dál? Máme s sebou pepřmintový džus a možná by jsme si mohli udělat menší parbičku, co vy na to?“ zeptal se Wade Shadowwalker a Sára když ho uviděla, nezmohla se na víc, než že přikývla.

Všichni se tedy nahrnuli do našeho pokoje a posedali si vedle sebe na mou postel Wade, Wade, Darren, Eldarn, Alyssa a Kim. „Kde je Ay?“ zeptal se Darren a Sára ukazovala na koupelnu. „Ahá.“ Zaculil se a načínal láhev alkoholického džusu.

„Kde jste to vzali?“ vyzvídala Emily. Ta taky byla zvědavá.

„Mám tajný zdroje,“ odpověděl Wade Shadowwalker tajemně.

„Tak na první noc na strašidelným hradě a na to, ať nás tu nic nesní,“ řekl Darren, napil se a nechal láhev kolovat. Ti dva byli největší podivíni. Největší rebelové na škole a taky jedni z největších šprtů. Fakt bych to do nich nikdy neřekla.

Všichni na sebe zatím jen civěli a bavili se jen se sousedem. Wade Shadowwalker s Darrenem se na sebe neustále culili. Někdy by mě vážně zajímalo, co spolu řeší, že se tolik smějí.

„Hej, je teď Sára single?“ vyzvídal Wade Shadowwalker a Darren ztuhl. Nemohl mu říct o Wadovi Whisperovi, protože to je tajné a zároveň nechtěl, aby na ní jeho kamarád něco zkoušel. A taky nevěděl, že Wade o Wadovi ví. Nebo spíš věděl, ale nebyl si jistý, jestli je to stále aktuální.

„Chodí s nějakým z lidského světa. Nech jí být, Wade. Myslím to vážně!“ zopakoval a on se jen napil džusu. Darren se trochu bál, protože věděl, že když si Wade na nějakou dělá záľusk, že se jí nepustí, dokud jí nedostane. No a na to už zřejmě bylo pozdě. Na to, jak se chtěl držet zpátky... no, už nechtěl.

Shadowwalker ze Sára skoro celou tu dobu nespustil oči. Sice byl nenápadný, ale před svým nejlepším kamarádem to neutajil. „Co je?“ vyjel po něm Wade, když na něj Darren házel vražedné pohledy.

„Ty to víš moc dobře. Přestaň s tím!“ syknul.

„Nic nedělám,“ hájil se Wade a hned jak to dořekl, podíval se na Sárú a usmál se na ní jedním ze svých nejkouzelnějších úsměvů. Sára ztuhla a tvářila se rozpačitě. To bylo prvně, co se na ní takhle podíval a málem jí to zabilo.

Naštěstí jí z toho vytáhl druhý Wade, který do ní neustále něco hustil. Což se Shadowwalkerovi zase nelíbilo. Začínal na Whispera celkem viditelně žárlit, ale nikdo si toho nevšiml, ani Darren i když ho znal. No a Whisper zase žárlil na Shadowwalkera, s čímž se před Sárú netajil.

Kim si toho všimla, ale byli spolu domluvení a on vždycky držel slovo, takže byla relativně klidná, ale Sárú začínala vidět jako sokyni. Hlavně proto, že byla stejně tak jako ona jeho přesný typ. Sice byla úplně jiná než ona, ale v jádru stejná, což Wada přitahovalo.

Když už láhev kolovala podruhé, pomalu se načílnala další a já byla stále uvnitř. Měla jsem největší problém s tím, se tam umýt. Byla mi strašná zima a neměla jsem tam žádné soukromí. Každou chvíli mi vlezl dovnitř nějaký drzý duch. Taky se mi snažil ukrást odraz v zrcadle a já se dívala jen na jeho ksichty. Bylo to příšerné.

„Co tam dělá tak dlouho?“ ptal se netrpělivě Darren a bral si od Wada zapálenou jíčovou cigaretu.

„Být tebou to típnu, Romeo. Jestli tě s tím uvidí, bude zase naštvaná,“ upozornila ho Sára a on se začal smát.

„Nejel jsem sem jen kvůli ní. Jestli mě nechce, aspoň si tady užiju večer. Je moc upjatá, nebudu se jí pořád přizpůsobovat ve všem,“ řekl suverénně zrovna, když jsem se nic netušící vynořila z koupelny jen v krátkém ručníku.

„Kurva,“ kašlal a cigareta mu spadla kamsi do mé postele. Rychle se to snažil zachránit a taky zadržovat dech, abych si nevšimla kouře, který mu vycházel už i z nosu. Všichni vybuchli smíchy.

„Prý se nebojíš, že tě s tím uvidí,“ rýpla si ze srandy Sára a Wade Shadowwalker se tomu smál stejně jako Wade Whisper a Emily. Kim byla neutrální, visela na Wadovi Shadowwalkerovi a sem tam se usmála na Sárů i přes to, že na ní trochu žárlila. Měla podobný vkus a celkově kdyby se potkaly v lepší čas a nemilovaly stejného kluka, byly by z nich super kamarádky.

„Co... co tady děláte?“ zeptala jsem se šokovaně a zírala jsem na zírajícího Darrena, který už nenápadně dával cigaretu do ruky Wadovi Shadowwalkerovi, abych ho s ní náhodou neviděla.

„Pěkný nohy,“ prohlásil Wade Shadowwalker a ze slušnosti ke svému nejlepšímu kamarádovi se otočil na Sárů. Spíš bych řekla, že využil chvílky, kdy tomu jeho kamarád nevěnuje pozornost a soustředí se jen na mě. A taky si od něj vzal tu cigaretu, aby ho kryl.

„Beztek z něj mluví alkohol, nevypadá na to, že by si jí dovolil vzdorovat,“ řekl zase Wade Shadowwalker, který Darrena moc rád popichoval a společně se Sárů se zasmáli. Darren to už nevydržel a nenápadně vydechoval mohutný kouř Emily do vlasů, abych si toho nevšimla, ale já ho viděla blbouna.

Alyssa si myslela, že když se jí povedlo na Darrena nalepit, že má vyhráno, ale momentálně jsem to byla opět já, kdo jí ho zase a nevědomky ukradl. Darren na mě pořád zíral a seděl na mém pyžamu.

Kdybych zvedla ruce, abych si na sebe něco přikouzlila, zřejmě by mi spadl ručník a kdybych se vrátila do koupelny, viděli by mě ti otravní duchové. „Můžeš na mě laskavě přestat civět?“ poprosila jsem ho mile a on zavrtěl hlavou, že ne. Ostatní se už zase dali do řeči a mě se trochu ulevilo, že na mě civí už jen on. Bylo to pro mě opravdu velmi nekomfortní být mezi nimi jen v ručníku.

„Baf!“ Vyskočil na mě duch ze dveří z koupelny, že jsem vypískla a málem mi ten ručník opravdu spadl, kdyby mi ho Darren kouzlem nepřidržel na těch správných místech. Zřejmě jsem ho podcenila, nebyl to zas takový blboun.

„Jaký to je pocit, když tě mám v moci já?“ prohlásil a usmál se. *Spletla jsem se, je to mega blboun!!*

„Dobře ty,“ zmínil Wade Shadowwalker a plácl si s ním. Já na ně jen mlčky koukala.

„Převlíkneš se sama, nebo to taky beže mě nezvládneš?“ řekl suše, přestal mi kouzlem držet ručník a dál se věnoval svým přátelům. A tak moje slavná chvilka pozornosti konečně skončila. Přičarovala jsem si na sebe první, co mě napadlo a sedla jsem si tedy nesměle vedle Sárů. Snažila jsem se s nimi najít řeč, ačkoli jsem na jejich oslavy neměla náladu.

„Heartová, držím ti místo vedle mě,“ řekl hned, jak jsem si sedla jen, aby mě naštvál a já jen zakroutila očima. Mé oční okolí bylo díky němu už pomalu na levelu kulturisty.

„Teoreticky je to moje postel a já tě do ní nepozvala,“ odpověděla jsem mu a všichni se nám posmívali. Tedy tomu, jak se neustále špičujeme. Ale co se škádlívá...

Když ke mně došla láhev alkoholu, mlčky jsem jí jen poslala dál. **„No tak, co jsem udělal? Proč jsi na mě jak na cizího po tom všem? Myslel jsem, že jsem jedinej, kdo smí do tvojí postýlky,“** komentoval.

„Ztrapňuješ mě i sebe. Myslela jsem, že jsi dospělý, ale chováš se jako děčko!“ odpověděla jsem mu a dál jsem se s ním nechtěla bavit.

„Ok,“ dodal a kouzlem si přikouzlil láhev z mojí ruky, která se ke mně zase stačila dostat. Zírala jsem na něj jako z jara.

„Stejně to nepiješ, ne?“ zeptal se, když jsem na něj zaskočeně civěla. Pořádně se napil, zvedl se a chtěl odejít.

„Kam jdeš, kámo?“ ptal se Wade Shadowwalker.

„Jdu spát,“ řekl smutně.

„No tak, lidi, klídek. Jsme přece na výletě. Tohle si musíme užít. Chci na to mít dobrý vzpomínky, takže se uklidníme a jedeme dál, jasný?“ řekl Wade Shadowwalker a díval se na Darrena, který to ale s tím odchodem myslel vážně, protože se na mě koukal jako bych mu podělala večer.

„Přitáhni ho sem!“ poručil Shadowwalker Alysse, která seděla nejbliž. Ona Darrena bez řeči chytla za ruku a strhla ho vedle sebe na postel. Šílela jsem z toho, že se ho dotýká. I když o nic nešlo. *On je jen můj. Nemá co na něj sahat!*

Darren se tedy natáhl vedle ní, našťavaně se na mě díval a chvíli jen poslouchal o čem se bavíme. Já jsem se tedy nebavila stejně jako on. Nevím co to bylo, ale mezi námi panovalo zase nějaké napětí. Jen jsem mlčky sledovala, jak se na něj Alyssa lepí a jak se Darren nechává nenápadně osahávat.

„Dneska jsem cestou lesem našel jednu vzácnou houbu. Kdo ví, co je to za houbu?“ zeptal se Wade Shadowwalker a vytáhl jí opatrně z kapsy. Byla to malá houbička trychtýřovitého tvaru. Byla celá fialová a měla žluté puntíky. Vypadala nejedle. Zvláštní byl fakt, že jsem tu houbu neznala ani já.

„Nikdo?“ Divil se, když jsme všichni jen vyjeveně zírali na houbu bez reakce.

„Je to Trychtýřovka tečkovaná a když jí sníš, nějakou dobu vidíš jenom krásný věci,“ zahuhlal Darren tiše, aniž by se na tu houbu podíval. Za prvé, o ní už dávno věděl a za druhé, s ní má zkušenosti. Ve druháku se tím přecpal a pak... no měl něco s nějakou Ariou Valorianovou.

Tu holku nemůžu vystát. A i když je to dávno, i tak na ní žárlím. Byla to jeho první holka. Naštěstí jí skoro vůbec nepotkávám a on se s ní nebaví. Nevím co se mezi nimi stalo, ale vím, že se kdysi pohádali a že je mezi nimi definitivní konec.

To, že s ní něco měl vím od Sary, protože ta o něm ví všechno. To se mnou by se o tomhle vůbec nebavil. Taky od ní vím, že nebyla jediná se kterou něco měl. Nicméně nikdy nedošlo k sexu, což nechápu. Ale možná to chápu. Vždycky si vybíral minimálně o rok mladší holky a panny.

Aria, Annabell, Anett, Ashley, Aris, já Ay... snad tam nebude ještě Alyssa, když všechny jeho holky začínají na písmeno A. Určitě je to náhoda? Nejde o nějakou podivnou úchylku?

Jeho matka je Artemis a sestry Aretha a Azaela. A to po něm jela ještě Anomaris. Proč se sakra kolem něj točí ženy se začátečním písmenem A?

„Někteří s ní mají už zkušenosti, že jo, Darrene?“ prohlásil a mrknul na něj. Všichni jsme se na Darrena podívali. Ten se jen zaculil a přikývl. „Schoval jsem si jí, že si budeme vyprávět, co vidíme,“ dodal Shadowwalker a všichni byli pro.

„Jsi v pohodě?“ ujišťovala se Sára, protože si všimla jak nepřátelsky se na Alyssu dívám.

„Jo, jsem v pohodě. A ta houba bude super,“ prohlásila jsem a Darren na mě překvapeně civěl. Nečekal, že budu pro. A proč by ne? Nebezpečné to nebylo a mohla to být docela legrace. Hlavně jsem chtěla vyhnat Darrena a Alyssu z hlavy. A taky z mojí postele. A taky přijít na jiné myšlenky, ale to jsem ještě netušila, že to podporuje touhy.

Už jsem se celkem zklidnila, ale když jsem viděla, jak mu Alyssa dává ruku na stehno, vyskočila jsem z postele, jako by mě štípla vosa a vecpala jsem se mezi ně. „Dovolíš? Tahle postel je moje,“ prohlásila jsem sebevědomě. „A tohle je taky moje!“ dodala jsem a sundala jsem její ruku z jeho stehna.

Darren se na mě jen tak zvláště pousmál a Alyssa to nijak nekomentovala, jen mi udělala místo. Sára s Emily se hihňaly a Wade Shadowwalker se na Alyssu tak zvláště podíval. Tentokrát to nebyl smrtící pohled, ale jen pohled.

„Tak tvoje, jo? Pokud vím, nejsme spolu,“ šeptal mi to do ucha, aby nás ostatní neslyšeli.

„Možná, ale i tak na tebe nemá co šmatat. Jestli se chceš se mnou pořád scházet, jsi jen můj!“ zašeptala jsem s vážným výrazem ve tváři a on mi dal ruku kolem ramen.

„Buď hodná, Heartová,“ prohlásil.

„To ty buď hodnej, Payne, jinak tě zabiju!“ vyhrožovala jsem mu a on se pousmál. Bohužel pro mě už to začínalo bublat. Jemu táhlo na dvacet a pořád ještě s nikým nespál, a to s jeho vzhledem a povahou moc nejde dohromady. No a Dharnalen tu byla pořád a teď ještě Alyssa, která po něm vážně příšerně jela a on se nechal. *Co mám dělat?*

Seděla jsem mlčky vedle něj a přemýšlela jsem nad tím, že ho ztrácím, když v tom dorazila houba k Alysse, ta si taky kousek ukousla a poslala jí Darrenovi. Nejdřív k houbě přičichl a pak jí taky ochutnal a podal jí mě.

„Na, dej si. Chtěl bych vidět, co to s tebou udělá. Možná si pak konečně užijeme,“ zmínil a držel mi před obličejem tu houbu. Všichni na mě zírali, jak si koušu do té slizké a od spolužáků ohlodané houby. Ani jsem si jí nevzala do ruky, Darren mi jí přidržel a pak jí podal rovnou přese mě Kim, která jí poslala Emily. Ta jí předala Sáře, která jí podala konečně Wadovi Whisperovi.

„Až budou všichni sjetý, nezdekuje se někam? Po týhle houbě jsem vždycky nadrženej,“ zašeptal Wade Whisper Sáře do ucha a ona přikývla, zírajíc před sebe, aby jí s ním nikdo neslyšel a neviděl koketovat. Ale Wade Shadowwalker si toho všiml, protože jí nespustil z očí. Tomu nikdy nic neuniklo. Byl trochu děsivý tím, jak měl všechno a všechny pod kontrolou.

Mě začalo být zvláštně a Darren se na mě usmíval. Možná se mi to jen zdálo. Možná jsem jen chtěla vidět jak se na mě usmívá? *Bože, co je reálné a co je jen tou houbou? Vážně jsem se sjela se smažkami houbou?*

„Budeme si vyprávět příběhy, jo? Já začnu,“ řekl Wade Shadowwalker, který si k tomu ještě zapálil cigaretu a začal něco vyprávět. Skoro jsem ho nevnímala, protože jsem viděla jen Darrena a začínala jsem být lehce... no co lehce, ale pořádně... *Bože, co jsem si to vzala?* Naklonila jsem se k Darrenovi. Tedy, alespoň doufám, že to byl Darren a...

„Copak, Heartová, už to na tebe působí? Chceš si to rozdat?“ šeptal mi do ucha.

„Drž se ode mě dál, ty skřete! Hlavně teď. Opovaž se na mě něco zkoušet!“ sjela jsem ho a vstala jsem z postele. Všichni se na mě podívali a začali se smát.

Nevěděla jsem, jestli mě slyšeli, nebo o co jde, ale začínala jsem se bát, že se řítím do propasti trapasu a že se kvůli tomu teď všichni dozví o mých citech k tomu troubovi. A taky jsem se bála, že to teď kvůli tomu podělám a Dharnalen mě za to potrestá.

Darren to pochopil, a protože mě vždycky kromě těch provokací i chránil, přitáhl si mě k sobě, a i přes můj protest mě držel. Myslela jsem, že mi bude zase dávat nemravné návrhy, ale spíš se mi snažil pomoci a zachránil mi reputaci šprtky. Možná bych jinak byla... ani nechci vědět co.

„Nevrť se, trubko,“ zašeptal mi do ucha a držel mě kolem pasu. Prála jsem si, aby všichni vypadli a my jsme mohli být v té posteli úplně sami. Myslela jsem jen na to, jak moc ho chci zase líbat a jak chci, aby mi Dharnalen dovolila mít ho se vším všudy.

Na nikoho ta houbka neměla takový vliv jako na mě. Všichni na mě zírali, jak se tulím k Darrenovi. „Jen je nadržovaná. Nesníš tu houbu, nikdy by to neudělala,“ zavtipkoval, aby mě chránil a všichni se zasmáli.

„A nechceš toho, Darre, využít?“ zeptal se Wade Shadowwalker, ale Darren zavrtěl hlavou.

Emily se naklonila k Sáře. „Ten Darren je tak hodný. On jí má vážně rád, co?“ zašeptala jí do ucha a Sára přikývla.

Alyssa se na nás s Darrenem smutně dívala. Záviděla mi k smrti, že mě má tak moc rád. Střídavě zírala na Wada Shadowwalkera, jak cukruje s Kim a na Darrena a mě. Řekla bych, že byla žárlivostí celá bez sebe. Oba její objekty touhy si jí nevybraly. A stejně tak Sára, sice tam měla svého milence, ale ona myslela jen na Shadowwalkera a zírala na to, jak se muchluje s Kim.

No a pak to začalo. Najednou jsem viděla toho ducha z koupelny, který vypadal jako smutná kapka. Měl na sobě dvojdielné dámské plavky, které měly barvu stejnou jako ta houbka, kterou jsme pozřeli. Ten duch tančil nějaký legrační ostrovní tanec a vrtěl u toho zadkem, který měl najednou lidský. Pak se nečekaně jeho hlava proměnila v Darrenovu, ale místo očí měl balónky s obličejem Sáro. V puse měl cigaretu a dělal ksichty. *To je psycho...*

Já už jsem realitu vůbec nevnímala. Stejně tak jako většina. Ani nevím, kolik času už uplynulo. Sára se s Wadem Whisperem někam zašila a druhý Wade flirtoval s Kim tak intenzivně, že než se někam vypařili, vášnivě se líbali u Sary na posteli.

Emily vytuhla i v tom hluku na svojí posteli a Alyssa se nejistě usmívala na Darrena, který mě pořád držel v náručí a sám byl skoro úplně v pohodě. Oba tam tak nějak zbyli.

„Vidíš něco?“ zeptala se ho po chvilce a on jen zavrtěl hlavou.

„Vidím tebe,“ řekl s úsměvem.

„Takovou jaká jsem? Žádný divný barvičky?“ vyzvídala.

„Hezčí,“ odpověděl suše. Alyssa nevěděla, jestli se má urazit, nebo to brát jako kompliment, ale nijak to nekomentovala. Já byla mimo, takže jsem to nevnímala, ale jinak bych jí musela uškrtit. Nicméně my tři na jedné posteli, to kdybych věděla, asi bych jí skopla dolů. A tím dolů myslím rovnou z věže.

„Myslím, že se tady na tom hradě nevyspím,“ prohlásila najednou s úsměvem a Darren přikývl.

„Je tu zima, ale naštěstí se mám ke komu tulit. Kdyby si nevzala tu houbu, nejspíš by mi to ale neprošlo,“ zmínil se smíchem a ona se zamračila. Nebo smutně pousmála, fakt nevím, jak ten výraz popsat.

„Neříkal jsi, že si chceš dnešek užít? Spíš jsi jediný, kdo se nebaví,“ připomněla.

„A ty... Ale já si ho užívám... později,“ odpověděl, i když to byla lež.

„Tvůj dohled spí, nechceš si dát třeba ještě trochu džusu?“ zeptala se a on na ní chvíli jen mlčky koukal.

„Hele, já...“ zarazil se a podíval se na mě, jak spím. „Jo, proč ne. O nic přece nejde,“ změnil názor a opatrně se zvedl, aby mě nevzbudil. Alyssa se natáhla pro láhev, ve které byl zbytek džusu a podala mu jí do ruky. „Dík,“ řekl a napil se. Pak jí to podal zpátky.

„Chceš? Mě to nevadí,“ řekla a nabídla mu jívovou cigaretu, kterou odněkud vytáhla. Nejspíš jí měla od Shadowwalkera. Darren vyvalil oči.

„To bych asi neměl,“ odpověděl rozumně. Přece jen hulení je jedna věc, ale zhulit se s Alyssou? To bych nerozdýchala.

„Dobře, dám si sama,“ řekla a zapálila si. Vypadalo to, jako by kouřila úplně poprvé, ale nijak se nedusila. Spíš se jen snažila na něj udělat dojem. „Fakt si nedáš?“ zeptala se znovu. Darren si akorát sedal na protější postel, když mu natáhla cigaretu pod jeho nos.

„Chceš mě zhulit?“ zeptal se vážně. Alyssa se jen pousmála a zavrtěla hlavou.

„Ne, ale tak mohla by to být sranda,“ odpověděla.

„To jo,“ řekl ironicky, zírajíc jí do očí a potáhl si tedy, zatímco ona mu jí držela u pusy.

Sára s Wadem Whisperem se pořád ještě ozobávali někde na chodbě. Oba byli polonazí a po té houbě nadrženejší víc než kdy předtím. Sápali se po sobě jako diví,

že i v rádiu dvaceti metrů muselo být slyšet to jejich mlaskání a slastné oddechování.

„Ta láska k tobě mě zabíjí,“ šeptal jí do ucha. „Tolik chci, abys byla moje, Sáro. Už je to tak dlouho,“ pokračoval nadřženě.

„Mě taky. Teda ta tvoje láska myslím,“ komentovala a on se pousmál.

„Jistě, moje láska k tobě musí být ale otravná, že? Ty mě pořád odmítáš a tvrdíš, jak mě nechceš, ale pak se ti to se mnou líbí. Vždycky úplně zapomeneš na Ryana,“ šeptal jí do ucha a něžně ho ožužlával. Úmyslně před ní Shadowwalkera nezmiňoval, protože by nerad, aby na něj myslela když jsou spolu. Pokud na to tedy už není pozdě.

„A ty mě vždycky pošleš do háje a pak na mě zase odněkud skočíš. Ne, že by mi to vadilo, ale nebýt ty houby, asi bych nad tím musela zase přemýšlet. Tak si neztěžuj,“ vyžvanila.

„Tak už nepřemýšlej, je to tak příjemnější,“ zmínil a pevně si jí k sobě tiskl. „Miluju tě,“ zašeptal jí do ucha, vytáhl jí prudce triko nad prsa a začal jí laskat.

„Oh, já tě taky miluju, Wade,“ šeptala vzrušeně.

„Jo?“ zeptal se a lehce jí kousl do krku.

„Jo, ale naposledy ti říkám, že my dva spolu nikdy veřejně chodit nebudeme,“ odpověděla.

„Pssst, teď to nebudeme řešit. Jsi úplně na mraky a neuvažuješ racionálně,“ zašeptal a pokračoval ve vroucném muchlování.

„Jak víš, že jsem na mraky? Na tebe to taky nijak zvlášť nepůsobí,“ komentovala mezi polibky.

„Vím to, jinak bys mi to nikdy neřekla. Vždycky to říkáš jen když jsi zhulená a u sexu,“ objasnil. Sára se na něj podívala a přitáhla si ho za obličej k sobě, aby ho políbila.

„Chci tě, Wade,“ zašeptala, zírajíc mu zamilovaně do očí.

„Jsem jenom tvůj,“ řekl. „Aspoň pro tuhle chvíli,“ dodal, než mu strčila jazyk do pusy a pak už to jelo. Jedno triko sem a druhé tam...

Shadowwalker s Kim byli trochu klidnější. Hlavně proto, že byli na hulení a houby zvyklí. Seděli na schodech někde, kde to vypadalo zapadle. Kim mu seděla na klíně a pomalu jako by si to vychutnávali se spolu líbali a mazlili.

Wade se na ní zamilovaně díval. Tak, jak popisovala kdysi, že na něm nejvíc zbožňuje. Mohlo by se zdát, že je takhle oddaný jenom jí, ale on tak kouká na každou holku, se kterou se rozhodne milovat. Je fakt, že je sice hodně na holky, ale dívá se jim u toho snad až do duše a milování hodně prožívá. Zas tak s někým on nespí. A vždycky v tu chvíli existuje jen pro tu jednu, se kterou to dělá.

„Wade...“ šeptala mu něžně do ucha a jemně ho na něj políbila.

„Valkýrie...“ vzdychnul slastně její jméno, kterým jí říká jen on. Taky ho nikdo jiný ani nezná. Ta se mu podívala na rty a jemně se do nich zakousla. Potom se mu snažila rozepnout pásek u džín.

„Jo, dělej,“ šeptal nadržene, zatímco jí zíral na ruce a nechal se od ní rozbalit jako dárek. Někdy rozbaluje on jí, teď se prohodili.

Když se Kim podařilo dostat do jeho džín, natlačila se mu na klín, až dal hlavu do záklonu a hlasitě vzdychl. Měl pootevřená ústa a zavřené oči jak nejvíc to šlo. Kim se na něj zamilovaně dívala, zatímco se po něm vášnivě klouzala a líbala ho na ohryzku a čelisti.

„Miluju tě,“ zašeptala. Wade jí chytl za ruku a propletl do ní svoje prsty. Sice jí na to nic neřekl, ale dával jí tu lásku intenzivně najevo svými činy, nebo pohledy. Sem tam se s ní u toho líbal, ale primárně se soustředil na ten hlavní akt.

Snažil se se jí dívat do očí, ale vždycky ho přemohl ten slastný pocit, takže zavíral pomalu oči a opíral se hlavou o chladnou stěnu za ním. „Ježiš... nepřestávej,“ šeptal s roztřeseným hlasem. Kim neměla v plánu přestávat. Pokračovala ještě intenzivněji, zatímco mu tiše vzdychala do ucha čelem opřená o jeho rameno.

Darren byl zhulený jívou, měl oči jako outloň a s Alyssou se něčemu chechtali. Seděl na protější posteli ode mě, byl opřený zády o zeď a nohy měl roztažené jako chlapi občas mívají, aby si nepomačkali pokládek.

Alyssa seděla vedle něho tak blízko, že se ho pomalu dotýkala svou kůží. Já spala jako dřevo a momentálně by mě nevzbudil ani výbuch atomovky. Kdybych byla vzhůru, ten její hihňavý smích bych nevydržela a musela bych jí něčím praštit. Nevím proč ve mně vyvolávala samé negativní a agresivní pocity, ale štěstí pro ně pro oba, že jsem jí neviděla s ním flirtovat.

„A jak to vlastně teda máte?“ vyzvídala asi aby na něj mohla zaútočit. Darren se pousmál a pokrčil ramený.

„Já nevím,“ odpověděl a zíral jí do očí. Alyssa si z toho zřejmě vyvodila svoje. A když ucítila jeho ruku na svých prstech, naklonila se k němu, že ho políbí.

„Ehm, dáš mi to cígo?“ zeptal se, předstírajíc, že to vůbec nepochopil, aby se necítila trapně. On byl tak empatický. Někdy.

„Jasně,“ zašeptala a podala mu zapálenou jírovou cigaretu, po které Darren právě sahal. Předávali si jí už pár minut.

„Nemůžu s tebou nic mít. Ne, že bys nebyla pěkná, ale já mám rád Ay,“ zopakoval a vydechl na ní oblak kouře, až začala kuckat. „Promiň,“ zašeptal a típl to o kamennou zeď. Ona na něj celkem překvapeně zírala.

„Pozoruhodný. Ani tě nechce, jen si s tebou hraje a ty jsi jí tak oddaný,“ komentovala sklesle.

„Na to ti nemám co říct, Alyssu. Snad jen to, že o tom nic nevíš,“ odpověděl, opřel si o stěnu i hlavu a zavřel oči.

„Neřekla bych jí to. Navíc ani není co. Nechodíte spolu,“ zmínila a Darren je zase rychle otevřel.

„O tomhle s tebou nebudu diskutovat, na to nejsem dostatečně sjetej,“ prohlásil a koukal na ní.

„Já bych řekla, že jsi. Jinak by ses na mě takhle nedíval. Taky bys mi nikdy neřekl jménem, protože si ho ani nepamatuješ, a taky bys na mě nebyl tak hodnej,“ řekla.

„Dívám se na tebe takhle, protože je mi tě líto. Jsi zabouchlá do někoho, kdo tě nechce a vím, jak ti je,“ dodal suše a dopil poslední lok pepermintového džusu.

„Jsi krutě upřímnej. To je jedna z věcí, co se mi na tobě líbí,“ zmínila a natáhla se přes něj po láhvi, kterou držel v levé ruce, zatímco ona seděla po jeho pravici. A taky je výzva stejně jako Shadowwalker.

„Co blbneš? Už tam přece nic není,“ komentoval, ale nechal jí si láhev vzít i za cenu toho, že se po něm lehce plazila. Ona jen dopila pár posledních kapek a stále opřená o jeho klín se na něj podívala.

„Nechceš mě, jo? Škoda, příšerně mě totiž vzrušuješ,“ zašeptala, protože mu to odmítala věřit. Každá žena pozná, když se nevinný pohled změní v něco víc. Darren na ní chvíli zamyšleně zíral, a pak si jí k sobě přitáhl a vášnivě jí políbil.

Ona se na něj vrhla a vylezla mu obkročmo na klín. Začala mu rukou šmejdít pod tričkem a zběsile se ho dotýkat u toho, co se s ním vroucně muchlovala. A když sjela rukou k jeho pásku, on jí tu ruku odstrčil. Otevřel oči a viděl mě, jak nevinně spím naproti němu.

„Přestaň!“ zašeptal suverénně a odvrátil se od ní. Ona na něj překvapeně koukala. Taky potlačovala slzy. „Promiň, jsem hrozněj idiot. Promiň mi to, prosím. Je jedno, co chci a co ne. Nemůžu to mít. Navíc, tohle je fakt blbost. Bylo to fajn, ale radši bys už měla jít,“ řekl a díval se jí sklesle do očí. Alyssa přikývla a zoufale se mu opřela čelem o rameno. Ještě pořád mu seděla na klíně.

„Omlouvám se, Darrene. Nechci ti vzít šanci být s ní. Jen bys měl vědět, že tě fakt hrozně miluju. Vždycky jsem tě milovala a vždycky jsem si přála, abych to byla já,“ dodala a slezla mu z klína. Darren neměl slov.

„Dobrou noc,“ zašeptala a odešla. On si jen oddechl a tvářil se provinile. Podle jeho výrazu bych soudila, že by si dal nejradši facku. Ještě v tom tichu chvíli seděl a zíral na dveře. „Ježiši... co jsem to udělal?“ zašeptal si pro sebe. V tom akorát do pokoje vtrhla Sára.

„Co tady ještě děláš, Darrene? A proč jsem viděla odtud odcházet brečící Alyssu?“ vyzvíдалa tiše. Darren se na ní tak podíval.

„Nic o čem bych se chtěl bavit,“ prohlásil suše a vstal z postele, aby jí uvolnil místo.

„Ne, ne, ne! Ty nikam nepůjdeš dokud to nevyklopíš! Uklouznul jsi, co?“ šeptala, zatímco zírala jak nevinně spím. Darren si povzdychl a přikývl.

„Ne tak moc. Ale ocenil bych, abys to nikomu neříkala. Tvůj románek s Wadem jsem taky tajil i před ní. Já jí nemůžu ztratit, ne teď, Sáro. A zvlášť kvůli nějaký malý bezvýznamný puse,“ řekl a ona přikývla.

„Nic neřeknu. Ale nelži mi, že to byla jen malá bezvýznamná pusa,“ procedila a zírala na něj svým pronikavým pohledem.

„Byla to jen malá bezvýznamná pusa,“ zopakoval podrážděně.

„Bezvýznamná možná pro tebe, ale malá nebyla. Soudě podle toho, jak jsi z toho rozhozený,“ analyzovala ho.

„K ničemu nedošlo, stačí? K ničemu. Neudělal bych jí to. Miluju ji,“ řekl a ona přikývla.

„Já vím. Milovat můžeš, ale touhy se občas špatně přebíjí,“ prohlásila a poplácala ho po zádech. Darren si jí k sobě přitáhl a pevně ji objal.

„Jsem idiot... Takovej idiot. Jestli na to někdy přijde, bude mě nenávidět. Bych se nejradši neviděl,“ šeptal jí do ucha.

„Nemůžeš za to. Jsi hezkej a holky na tebe letí. A taky, ona je strašně pomalá a chápu, že... no, že máš své potřeby,“ dodala a on přikývl.

„Jo, ale stejně... a kdes byla vlastně celou dobu ty? Kdybys tu byla se mnou, tohle by se nestalo!“ křikl na ní.

„No dovol. Já za tvoje splašený hormony fakt nemůžu. Můžu si jen za ty svoje,“ odpověděla. On se na ní zoufale podíval.

„Zase?“ zeptal se překvapeně a ona provinile přikývla. „Vždyť máš Ryana. Sáro, ty jsi vážně...“ začal a ona to dopověděla.

„Hrozná, já vím,“ přiznala.

„Proč s ním vlastně nejsi? Vždyť už je to jedno, ne? Nebo pořád miluješ toho tamtoho?“ vyzvídál, ale Sára na to nereagovala.

„Jeho rodina nechce, aby chodil s rionkama a on shodou okolností chce jenom rionky. Má tady užvaněnou sestru, a taky... to je jedno,“ odpověděla.

„Tak proč s ním spíš?“ zeptal se.

„Nemůžu si pomoci. A nikdo jinej mě nechce. Dobrou, Darrene,“ řekla vážně a lehla si do postele, kde se před chvílí muchloval s Alyssou.

„Dobrou,“ odpověděl sklesle a šel ke dveřím, ze kterých se ozval hlas profesorky, která měla dozor.

„Jak to, že nejste na pokojích? Kim, Wade, okamžitě do pokojů!“ křikla a Darren se jen nalepil na dveře.

„Nemůžu odejít, tohle by bylo už po třetí, co jsem porušil pravidla a dostal bych dvojku z chování a zákaz závodění,“ šeptal vyděšeně. Sára přes sebe hodila svetr a zachumlala se do peřiny.

„Si lehni k Ay,“ odpověděla. Darren se na mě podíval a pak zpátky na Sárku.

„Hm, paráda. Po tom všem. To asi nezvládnou,“ řekl sklesle.

„Když tě najde u mě, nebo v mojí posteli a mě vedle sebe, bude jí to podezřelý, ona není blbá. Musíš dělat, že nic,“ upozornila ho.

„Sáro...“ zašeptal.

„Co je?“ zeptala se a podívala se na něj.

„Dej mi facku, potřebuju za to nějak potrestat, jinak si vedle ní nelehnou,“ prohlásil a ona jen zavrtěla hlavou.

„Nic se neděje, nejste manželé,“ uklidňovala ho, ale on s tím nesouhlasil.

„Myslím to vážně,“ řekl a donutil ji vstát. Během pár vteřin už stála před ním bosky na té ledové podlaze.

„Ach jo, ty hňupe,“ řekla tiše a lehce ho plácla po zádech.

„To bylo málo,“ komentoval seriózně, když si to zase mířila do postele. Sára si zoufale povzddechla.

„Nevěděla jsem, že máš rád fyzický tresty,“ dobírala si ho.

„Haha,“ zašklebil se.

„Běž to říct Eldarnovi a ten tě zmlátí víc,“ dodala.

„A zase, haha,“ řekl a vlezl si tedy ke mně do postele. Sára vytuhla během pár sekund. Ale Darren měl výčitky svědomí, a tak nemohl spát. „Promiň mi to, Ay, moc mě to mrzí. Vážně,“ šeptal mi do ucha a jeho slza mi kápala na tvář.

„Co tě mrzí?“ zeptala jsem se rozespale a přivinula jsem si ho k sobě.

„Miluju tě,“ řekl a já se usmála.

„Já tebe taky, blboune,“ odpověděla jsem rozespale v domnění, že je to jen sen a on úplně ztuhnul.

„Cože? Řekni to ještě jednou,“ škemral.

„Miluju tě a už pojď spát,“ šeptala jsem otráveně, že mě pořád budí. Darren z toho byl úplně v šoku. Prvně jsem mu řekla, že ho miluju. Teda bylo to jasné, ale prvně jsem to řekla nahlas.

„Jak můžeš jít spát, když mi tohle říkáš a jsi na mě takhle nalepená?“ komentoval mojí výdrž.

„Nevím...“ zašeptala jsem a pak jsem otevřela oči a podívala se na něj. „Ten dnešek mě mrzí,“ řekla jsem tiše a přitáhla jsem si ho k sobě ještě blíž. Taký jsem si o něj opřela hlavu. Bylo mi s ním krásné teplo.

„Co tě jako mrzí?“ vyzvídal.

„Všechno. Uvědomuju si, že tě nemůžu takhle... no že nejsi můj,“ zmínila jsem sklesle.

„O čem to mluvíš? Jasně, že jsem tvůj, či bych byl?“ řekl a pohladil mě po tváři.

„Asi mám strach, že mi utečeš za Alyssou. Nejsem blbá a mám oči,“ dodala jsem a on zase ztuhnul.

„Já jí nechci, Ay. Nikdy jsem jí ani nechtěl,“ odpověděl pohotově.

„Jo, to říkáš teď. Ale ona tě chce,“ komentovala jsem.

„Je na tobě, co s tím uděláš. Jestli mě chceš, vem si mě. Beztak čekám jenom na tebe,“ šeptal a dal mi vlasy za ucho.

„Vždyť jsem ti to vysvětlovala, Darrene,“ odpověděla jsem mu.

„Ale já to nechápu. Copak to takhle jde? Tobě to tak stačí?“ Divil se, ale já zavrtěla hlavou. „No tak, tak se na to vykašli a pojď dělat něco, co chceme mimochodem oba,“ řekl, pousmál se a naklonil se ke mně, že mě políbí, ale já ucukla.

„Kouřil jsi jívu?“ zeptala jsem se, když jsem to ucítila. Úplně mě to probralo.

„Promiň, chtěl jsem se bavit s ostatními,“ odpověděl a políbil mě. Ale nevydržela jsem se s ním líbat dlouho, cítila jsem z něj něco horšího než jívu – Alyssu.

„Hm a proč voníš jako cedrové dřevo a citron?“ vyzvíдалa jsem podezíravě.

„Jdeme si lehnout,“ zašeptal sklesle, odtáhl se ode mě a otočil se na druhý bok. Cítila jsem, že se od sebe vzdalujeme a já s tím nemohla vůbec nic dělat. A tak jsem

potlačila tu chuť se ho na to zeptat. Řídila jsem se totiž heslem, neptej se na věci, na které nechceš znát odpověď.

Ráno jsem se probudila úplně rozlámaná. Nejen, že mě Darren celou noc okopával jako bych byla brambora, ale ta postel byla příšerná. „Ty jo, mě bolejí záda,“ řekl, když se probudil.

Po včerejší podivné náladě ani stopa. Možná, že za to mohly ty drogy. „Dobře ti tak, kdybys spal ve svojí posteli, tvoje záda by byla v pořádku a stejně tak i má,“ rýpala jsem do něho.

„Co takhle masáž?“ navrhnul. Já se na něj podívala jako na cvoka a pak jsem se zpátky usalašila na druhým boku od něj.

„Trhni si, Payne!“ osočila jsem ho.

„Promiň,“ zašeptal z ničeho nic.

„Za co?“ Divila jsem se a zase se na něj podívala přes rameno.

„Jen tak, takhle jsem si dnešní noc nepředstavoval,“ odpověděl upřímně. Já si povzdychla a přikývla.

„To já taky ne. Kdybys mě nenechal usnout, mohli jsme...“ nakousla jsem. Darren se prudce nadechl.

„Mohli jsme třeba co?“ Chytl se toho.

„Ale nic, zapomeň na to. Beztak se chováš jako vůl,“ dodala jsem.

„No tak, to tě vážně tolik naštvalo, že jsem škádlil toho ducha?“ zeptal se.

„Ani ne. Vlastně ani na tebe nejsem naštvaná, mám jen nějaké osobní starosti, a tak jsem rozmrzelá,“ vysvětlila jsem mu tiše, abych nevbudila ostatní.

„Jaký?“ vyzvídal.

„To se tě netýká!“ sykla jsem na něj.

„Ale týká, chci ti pomoci,“ řekl mile a hladil mě po noze.

„Nech si to!“ okřikla jsem ho a ucukla jsem. Darren se smál a škádlil mě, že se i ta postel rozvrzala a vypadalo to, jako bychom spolu to tamto.

„Musíme využít toho, že jsme spolu v posteli. Pojď se mnou dělat prasečinky, Heartová,“ škemral, zatímco mě osahával a ozobával svými perfektně tvarovanými rty.

„Tady ne! Jsou tu holky,“ zmínila jsem tiše, ale on se jen pousmál.

„No a? Budeme jak myšky a navíc, oni to pochopí si myslím.“ Culil se a pořád na mě útočil svými rty. „Taky je to celkem vzrušující, nemyslíš?“ přemlouval mě a jemně mi laskal ucho.

„Oh ne, Darrene, přestaň,“ sténala jsem tiše, zatímco mi soukal svou ruku do kalhotek. On se jen pousmál.

„Vážně? To by byl hřích to nechat být, když se ti to viditelně tolik líbí. Víím, že to chceš, Heartová,“ pokračoval. Byl vážně dobrý v tom přemlouvání, nešlo se bránit.

„Tak já ti to teda řeknu!“ prohlásila jsem najednou a přetáhla jsem nám oběma hlavu peřinou.

„Já na to už úplně zapomněl. Ale na tohle nezapomenu, jsem nadrženej,“ stěžoval si.

„Fajn, tak já ti nic neřeknu!“ sykla jsem na něj a chtěla jsem jít, ale zatáhl mě zpátky k sobě pod deku.

„To je jako nějaký tajemství?“ vyzvídal.

„Nemám peníze. Nemám z čeho zaplatit dům a šíleně mě to stresuje,“ zmínila jsem.

„Jé, tím se nestresuj. Peníze ti nějaký dám,“ řekl a usmál se. Dokonce to vypadalo, že se mu tím ulevilo.

„Nikdy!“ řekla jsem hrdě a vylezla jsem z pod deky a první co jsem viděla byly vysmáté tvářičky mých spolubydlících, které si myslely bůhví co.

„Dobrý ráno. Nechtěly jsme vás rušit, ale ta postel byla celkem hlučná,“ rýpala do mě Sára, i když věděla jistě, že mezi námi nic nebylo, protože bych nikdy... takhle na veřejnosti. A tak jsem jen zakroutila očima a vstala jsem, zatímco Darren se smál.

Ale jen co jsem vystrčila nohu ven z postele a dotkla jsem se bosa kamenné dlažby, přejela mi po zádech husí kůže. „Bože, to je kosa,“ ozvala jsem se a podívala jsem se na zem, která mi mrzla před očima. „Payne!“ okřikla jsem ho, protože mi okamžitě došlo, že jen používá mrznoucí kouzlo, abych se vrátila zpátky k němu do postele.

„To ne já, ale lichotí mi, že máš o mě tak vysoký mínění,“ řekl a zasmál se, když to zafungovalo a já jsem se k němu opravdu vrátila pod deku.

„Tady na tom hradě se mi vůbec nelíbí,“ komentovala jsem suše.

„Mě celkem jo,“ řekl, mrknul na mě a pohládl mě po tváři.

„Nesahej na mě!“ prskala jsem a on přestal. Něco jiného bylo, když mi věřil, že ho nechci. Přece jen mě nechtěl nijak terorizovat. A pak si vzpomněl na to, co se včera odehrálo a rozesmůtl se.

„Dobře, chápu. Jen u tebe nikdy nepoznám, kdy jo a kdy ne. A na těch penězích trvám!“ oznámil mi, vylezl z postele a navlékal na sebe džíny, které se válely u postele.

Já šla do koupelny. Přičarovala jsem si kartáček na zuby a pastu, a když jsem se podívala do zrcadla, znovu na mě vyskočil ten zrcadlový duch, aby mě polekal. Samozřejmě, že se mu to podařilo, vypískla jsem, až jsem se ucítila od pasty. Pak jsem popadla kartáček a šla jsem si čistit zuby ven z koupelny. Byla jsem tak našťavaná a otrávená z toho domu hrůzy.

„Na,“ řekl Darren a podal mi hrst Peršáků cestou ke dveřím tak, aby to holky neviděly.

„Počkej!“ huhlala jsem s kartáčkem v puse. „Řekla jsem, že tvoje peníze nechci,“ připomněla jsem.

„Jen si je vezmi, dost ti toho dlužím,“ zašeptal tajemně a odešel. *Co to jako mělo být?* Ještě nikdy nebyl takhle divný. *A co mi jako sakra dluží?* Sára se na mě tak smutně podívala, ale utnula jsem její pohled a letěla jsem rovnou zpátky do koupelny.

Většinu té sobotní výpravy jsem se držela daleko od ostatních. Darren mi dal pokoj. Uvědomil si, že na mě nejspíš moc tlačil a já si uvědomila, že jsem na něj byla přílišně ošklivá. Bylo mi to líto, a tak jsem přemýšlela, že se s ním půjdu usmířit, ale předběhl mě.

Když jsem se plácala ještě se svým lesním domečkem, on přišel a přisedl si ke mně na bobek. „Na, tady máš další peníze. Vezmi si to a neprotestuj!“ řekl a dal mi do ruky velký pytlík napěchovaný Peršáky.

Obvykle bych pyskovala, ale snažil se mi pomoci a já tu pomoc nutně potřebovala, takže jsem si ty peníze bez řečí vzala. Celkem mě překvapilo, kolik toho s sebou tahá. Vždyť by tím mohl pomalu nakrmit celý sirotčinec jídlem z vyhlášené pětihvězdičkové krčmy.

„Děkuju,“ zašeptala jsem zírajíc mu do očí a rychle jsem to schovala do tašky.

„Pojď, vím, že tu nechceš být sama,“ řekl, chytl mě za ruku a odtáhl mě k ostatním, kteří už zkoušeli šerm s bezhlavým duchem a mnohem více podivných věcí. Prošla jsem kolem jeho lesního domečku, který stavěl s Wadem a zírala jsem jako z jara.

„Jak jsi něco takového dokázal postavit?“ zeptala jsem se.

„Myslel jsem na to, že tam budeme bydlet spolu. Klidně bych nám postavil dům snů, zlato,“ prohlásil, jemně mě pohladil prstem po tváři a ve mně zase hrklo. *On to se mnou myslí vážně.*

„Můžeš přestat říkat takové věci? To s každou, se kterou se vyspíš ve snu hned stavíš barák a cpeš jí peníze?“ vyjela jsem na něj a on ztuhl.

„Ne. Jen tobě,“ řekl zaraženě. „S nikým jiným jsem tyhle věci ani nedělal, takže omlouvám se, že jsem tak hr. Ale já tě mám vážně hrozně rád a vážně tě chci. Ay. Myslel jsem, že chceme to stejný, když jsi včera říkala, že mě miluješ,“ dodal a pak zase pustil mou ruku a odešel. *Proč jsem všechno dokázala jenom pokazit?*

„Počkej! Omlouvám se. Jsem ti moc vděčná za to, že se mi snažíš pomoci a taky tě mám ráda a máš pravdu, chceme to stejné, ale není to jednoduché,“ řekla jsem a on se usmál.

„Jo, to už jsi říkala, ale už mi to nějak nestačí,“ dodal a šel za svými kamarády. *A je to tady. Už mu přestávám stačit, a dokonce mi to i řekl. Co mám dělat? Nemůžu o něj přijít. Ne přece kvůli něčemu tak pitomému jako je sex. Že to není idiot? Že jen tak otipkuje?* Stála jsem tam jako opařená a pozorovala jsem ho, jak se baví s ostatními a chtělo se mi plakat.

Byl to dlouhý den, hlavně když jsem byla celou tu dobu opuštěná. Sára trávila většinu času s Emily, střídavě s oběma Wady i s Darrenem a Alyssa se zase neustále vtírala k Darrenovi. Wade Shadowwalker jí taky nespustil z očí. Jí a Sárú. A zdálo se mi, že se mu dvakrát nezamlouvá, když se obě baví s Darrenem. Ten to ale nijak nevnímá, jen se bavil se všemi kolem.

S Alyssou spolu dostavovali dům z mechu. Přidělávali mu rybník a spoustu nesmyslů. Žárlila jsem jako prase a neustále jsem se na ně dívala. Jak jim ta

spolupráce hezky jde a porovnávala jsem to s tím, jak já plácám bahno a mech na hromádku a že můj dům vypadá spíš jako mraveniště, nebo nějaká nora po záplavách.

„Ty jo, to je ale hezký dům. Chtěla bych v něm žít,“ zmínila Alyssa a Darren se pousmál.

„Jo, já taky,“ řekl a podíval se na mě, zatímco skládal malá dřívka na sebe, aby postavil dřevěný plůtek kolem zahrady. Já jsem tedy sebrala odvalu a šla jsem za ním. Chvilí jsem na něj zírала a pak jsem ho objala zezadu a opřela jsem si hlavu o jeho záda. Alyssa se na mě našťavaně podívala a nechala nás o samotě.

„Co to děláš?“ zeptal se překvapeně. Já ale mlčela. Jen jsem ho jemně hladila rukama po hrudi, stále opřená hlavou o jeho záda. „Žáríš?“ zeptal se neutrálně a nechal se ode mě držet.

„Nevím co dělám. S tebou nikdy nevím, co dělám. Půjdu hledat ten poklad. Já tuhle soutěž musím vyhrát. Chci se dostat na seznam vítězů a chci tu lahvičku s duší pro něco využít,“ zašeptala jsem a pustila jsem ho. On se na mě překvapeně otočil.

„Já po tom půjdu, Heartová. Nejde mi o žádnou blbou soutěž, ale tu duši dostanu! Potřebuju jí a je to důležitý. Jestli nejsi se mnou, jsme proti sobě, je ti to jasné?“ odpověděl vážně a já přikývla.

„Jsme tedy zase nepřátelé,“ prohlásila jsem a sedla jsem si uvolněně vedle něj.

„Baví tě si se mnou takhle hrát?“ zeptal se.

„Nehraju si s tebou. Jen mě občas příšerně vytáčíš,“ řekla jsem klidně a usmála jsem se na něj.

„Nech toho, víš, že když se na mě usmíváš, mám pak chuť tě líbat a tak,“ zašeptal a pohladil mě po tváři.

„Tak to udělej, jestli se teda nebojíš Alyssy,“ odpověděla jsem rozněžněně a on se ke mně tedy naklonil.

„Co bych se bál Alyssy?“ zašeptal a políbil mě. Nevěděla jsem co dělám, měla jsem strach, že ho ztrácím. Už jsem byla zoufalá a musím říct, že jsem se v tom pořádně plácala.

Zrovna nás pozoroval Wade Shadowwalker se Sárrou. Seděli vedle sebe na pařezu a svačili. Wade si k ní hledal cestičku, zatímco ona vůbec nic netušila. Wade Whisper mohl prasknout žárlivostí, ale věděl, že proti Shadowwalkerovi nemá žádnou šanci. Taky z něj měl trochu strach. Vždycky na něj házel smrtící pohledy.

Měli toho se Sárrou spoustu společného, což zatím ani jeden nevěděli. Úplně ignoroval Darrenův zákaz. Když včera viděl Wada Whispera, jak se jí zoufale snaží dostat, začal jí chtít ještě víc.

„Já ty dva nechápu,“ zmínila a zavrtěla nad námi hlavou. Wade přikývl a pak se pousmál.

„To jsme dva. Vysvětli mi jednu věc, co si s ní povídáš? Vždyť je divná,“ řekl a Sára se jen pousmála.

„Není tak hrozná. Vlastně je s ní legrace a je hodná, jen je prostě trochu zvláštní. Darrenovi se to nejspíš líbí. Má jí rád a řekla bych, že je mezi nima nějaká až moc

silná sexuální přitažlivost. No a Ay je prostě stydlivá," dodala a zase se na nás oba podívali.

„Nepřijde mi stydlivá, vypadá na to, že by si to s ním rozdala i přede všema," komentoval nás s úsměvem.

Sára se zaculila. „Možná jsem jí podcenila. Ono se říká, že tichá voda břehy mele," dodala.

„Ještě jsem nikdy neviděl Darrena šťastnějšího, ale i zároveň zoufalejšího. Ona ho ničí," zmínil a Sára přikývla.

„Jo, ničí je oba. Ale nebude to asi jen její zvláštní povahou," zašeptala.

„Myslíš?" Usmál se. Vypadal, že toho ví mnohem víc, než říká. „Ty, Sáro..." začal a ona se na něj otočila a podívala se mu do jeho ledově šedých očí. Když viděl, jak na něj kouká, usmál se. „Máš tady trochu meruňkový marmelády," zašeptal a lehce jí tu marmeládu palcem setřel z koutku úst. Ta na něj jen šokovaně zírala a uvnitř šlela, že se jí dotkl.

„Dík," řekla rozpačitě a pak se zase vrhla na tu koblihu. Stoprocentně toho využil, aby se jí mohl dotknout. Byl to jasný flirt, chtěl upoutat její pozornost. A že se mu to povedlo. Na tenhle nevinný letný dotek se svůdným pohledem do jejích očí Sára nikdy nezapomene. A ani Wade Whisper, Alyssa a Kim, kteří tu jejich interakci viděli.

My dva jsme se vášnivě líbali pod stromem. Tolik mi chyběl a v tom mechu se leželo mnohem líp než na té rozvrзанé posteli ve věži, kde jsme se moc dobře ani jeden nevyspali.

„Nechte toho, vy milenci!" řekla profesorka, která nad námi najednou stála. „Tohle si nechte na jindy. Teď máte své úkoly, takže vzhůru k hledání mapy," dodala a zmizela teleportačním kouzlem.

Darren na mě vyjeveně zíral a usmíval se, ale já už se mračila. „Když jsme nepřátelé z nějakého neznámého důvodu mě to k tobě velmi přitahuje," vyžvanila jsem mu a otřela jsem si vlhké rty. „Mimochodem, slintáš," dodala jsem suše a zvedla jsem se ze země.

Darren se jen pousmál. „Jsi připravená prohrát, má milá?" zeptal se.

„A ty, můj milý?" odpověděla jsem mu otázkou.

„Tentokrát s tebou neprohráju. Nebudu tě šetřit ani tě nechávat vyhrát, tohle je válka, zlato. A dej mi pusku na mě nezabere. Nebudu tě líbat už ani kdybys o to prosila," řekl a vstal, načež já se uchechtla.

„O něco takového tě nikdy prosit nebudu!" opáčila jsem vážně.

„Ne? A co to bylo teď?" rýpnul si.

„Já ti jen dala svolení," upřesnila jsem a Darren se rozesmál.

„Fajn, od teď budeš muset získat ty to moje," dodal a díval se na mě lehce povýšeně.

„Neškemrám," zašeptala jsem sebevědomě.

„Ok, jen abys toho pak nelitovala," řekl. Já si ho k sobě přitáhla, abych ho otestovala. Byl u mě tak dva centimetry a vážně mě nepolíbil. Jen se pousmál. „Takže

si to teda nerozmyslíš, nechceš jít hledat Percivalovu duši se mnou?“ ujišťoval se. Já zavrtěla hlavou.

„Ne, chci jí pro něco využít až jí najdu,“ vysvětlila jsem stále mu zírající do očí.

„Chápu, já taky. Tak hodně štěstí, Heartová,“ řekl a dal mi vzdušnou pusu ze vzdálenosti těch dvou centimetrů.

„Na shledanou večer,“ prohlásila jsem jako by to se mnou nic nedělalo a pak jsme se rozešli.

Sára s Wadem Shadowwalkerem se příšerně smáli. Pořád seděli na pařezu, povídali si o nás a pozorovali nás. Ano naši nejlepší přátelé spolu. Dalo se to očekávat, že se dřív nebo později poznají. Bylo by fajn, kdybychom byli partička. Vždycky jsem do nějaké chtěla patřit. A zrovna Shadowwalker s Darrenem a se Sárou jsou oblíbení.

„Oni by bez těch her a soutěží nemohli existovat. Necháme je být, ale jsou vážně legrační,“ dodala a zmlkla, protože jsem si to mířila k ní. „O-ou, myslím, že moje chvilka klidu právě skončila,“ komentovala otráveně a Wade se pousmál.

„Tak se drž, Wade. Ani nevíš, jak ti závidím, že budeš celý den někde zevnitř a neřešit nějakou pitomou mapu. Někdy mě musíš pozvat na jivu. Včera to s tebou byla práca,“ řekla a usmála se na něj, zatímco já jsem jí už chytla za ruku a táhla jí pryč.

„Rád,“ dodal a pak taky někam odešel.

„Toho troubu musím porazit. Musím tu duši najít a ty mi pomůžeš!“ řekla jsem rozkazovacím tónem hned, jak jsem jí dostala někam daleko od Shadowwalkera. Ale byla trochu mimo.

„Jo, jak chceš,“ opáčila a dívala se ještě po něm, jestli ho náhodou nezahledne.

„Zdá se mi to, nebo se mezi vámi něco odehrává? Co ten jeho pohled a ten tvůj úsměv?“ zarazila jsem se pozorujíc, jak se na něj ohlíží a jak on jí svléká očima. Sára se rozhodla to zcela ignorovat, a tak se otočila ke mně a věnovala mi svou plnou pozornost. To dělala vždycky, když nechtěla, abych něco rozebírala.

„Počkej, už mě zase taháš do války mezi váma? Do toho nejdu. Darren je můj nejlepší kamarád a já nechci stát mezi váma,“ řekla přesvědčivě.

„Jestli mi nepomůžeš, on vyhraje. Možná jsem ho podcenila. Prosím, Sáro. Potřebuju tu lahvičku. Ani nevíš co všechno se s tím dá dělat,“ přemlouvala jsem jí.

„Víc věcí než s Darrenem?“ provokovala mě, ale když viděla můj bodavý pohled, tak zmlkla. „No jo,“ přikývla.

Kim si došla za Wadem, který se válel na mechu a posadila se k němu. „Ahoj,“ pozdravila ho mile.

„Ahoj,“ odpověděl a zase zavřel oči. Kim sbírala odvahu se ho na něco zeptat. A nejspíš se jí to nepodařilo, protože mu řekla něco úplně jiného.

„Včera se mi to moc líbilo,“ zmínila. Wade se pousmál a přikývl, aniž by otevřel oči.

„Jo, mě taky,“ odpověděl. Kim se k němu natáhla.

„A znamená to, že jsme zase spolu? Jako oficiálně? Nebo to byla zase jen ta tvoje nostalgická, slabá chvilka?“ vyzvíдалa. Wade se na ní podíval a chvilku na ní mlčky koukal.

„Já nevím,“ odpověděl sklesle. Kim ta jeho odpověď moc nepotěšila.

„Chápu. Už mě nechceš, myslíš na jinou,“ prohlásila lehce žárlivě, ale spíš smutně než vyčítavě.

„Pořád tě chci. Jen je to komplikovaný. Nechci teď asi s nikým chodit, je to zodpovědnost, na kterou se necítím,“ opáčil.

„Ale s ní bys chodil, co?“ rýpla si. Wade na to neodpovídal. „Takže to zas bude tak, že za mnou přilezeš až budeš mít náladu, co?“ pokračovala.

„Nemusím za tebou lézt vůbec,“ odseknul jí. A mělo to přesně ten tón, jaký z toho číšel: Buď ráda, že lezu za tebou.

„Promiň, tak jsem to nemyslela,“ zakuňkala. Nechtěla se s ním zase hádat a ani se s ním nevídat. Na to ho měla až moc ráda.

„Dobrý,“ řekl suše. Pak tam ještě spolu chvíli vedle sebe leželi v tichosti.

Když jsme s ostatními dostali pokyny k tomu najít opravdovou mapu, která byla jen jedna, vydaly jsme se se Sárrou statečně na cestu. Ostatní mapy byly pouze kopie, které vedly každá jinam. Ale ani podle opravdové mapy se to ještě nikomu nepodařilo, a to už je co říct.

Nicméně dělala jsem to pro nás. Díky té duši bych se nějak mohla zbavit Dharnalen. Tedy nevím ještě všechno jistě, ale určitě bych na něco přišla. Ale když mi to ten hňup sebere na něco jiného, což bude mimochodem určitě nějaká lumpárna, přijdu o možnost s ním být, a to jsem nemohla dopustit.

Se Sárrou jsme šly trnitou cestou lesem, vztekaly jsme se a povídaly jsme si. „Jak poznáme, že je to ta opravdová mapa?“ vyzvíдалa.

„No to právě nevím, ale podle toho, co jsem o tom četla, opravdová mapa má v levém horním rohu skvrnu ve tvaru draka,“ zmínila jsem.

„Tohle bude dlouhý den, pochybuju, že o tom Darren nic neví. Nevím, jestli to víš, ale on si na idiota jenom hraje, vždyť skoro pořád když netrénuje, leží v knížkách. Je skoro jako ty,“ dodala.

„Ten hňup není lepší než já a tu duši nikdy nenajde! Ještě bude škemrat, abych se k němu přidala. Nebo abych mu část duše oddělila, protože já to hodlám dostat, rozumíš?“ vyjela jsem na ní.

„Ay, být tebou bych ho zase tolik nepodceňovala. On možná není klasický šprt, ale je vážně hodně chytřej. Aby tě nepřekvapil,“ řekla a já jen zavrtěla hlavou.

„Chytrý je, ale není chytřejší než já,“ dodala jsem samolibě.

„Myslíš? Já teda chápu, že vy dva spolu děláte jiný věci, než že si jen tak povídáte nebo něco, ale já měla tu čest ho i poslouchat, a z toho, co vidím a slyším hádám, že on je vážně jeden z nejchytřejších lidí co znám. Málem byl Zlatý Student. Věděla jsi, že mu to nevyšlo jen o jeden bod?

A že ho ztratil jen kvůli tomu, že mu Alyssa omylem rozbila nějakou přísadu do kotlíku chvíli před tím, než vypršel limit? Magnoliová byla tenkrát prý hodně nekompromisní," vyprávěla.

„Vážně? To je zajímavé. To jsem netušila, že byl takhle blízko. Já ale přece vím, že je chytrý. Jinak by se mi přece tolik nelíbil a ani bych s ním netrávila čas, ale na mě nemá. Je to jen klučíčí hlava," dodala jsem a Sára zavrtěla hlavou.

„Jak říkám, abys nebyla překvapená. Kdybych si mohla vsadit, vsadila bych na něj," dodala a já na ní hodila další dost bodavý pohled.

„Na čí straně ty vůbec jsi?" okřikla jsem jí.

„Momentálně asi na jeho. Nevíš proč to chce vyhrát. Ne vždycky myslí na nesmysly. A když už se do něčeho dá, většinou to má smysl. A ty to potřebuješ určitě jen na něco, čím by sis přišla na peníze, nebo k něčemu, co ti může dát i Darren. Ale jsi tak hrdá, že to nepřijmeš," řekla a to mě naštvalo. Očividně neměla ani potuchy s čím bych se mohla potýkat. Ani jeden to nepochopil.

„Zklamalas mě, nemáš ani páru o tom, co je důležitý a proč tu ztracenou lahvičku potřebuju," vztekala jsem se.

„Stejně tak jako on. A na co jí teda vlastně chceš?" vyzvíдалa.

„Na něco moc důležitého. Skoro tak důležitého, jako je pro tebe Wade," vpálila jsem jí.

„Wade? O čem to zase žvaníš?" prskala na mě. Vždycky, když jsem zmínila jeho jméno, byla podrážděná.

„Ty nevíš? Ale no tak. Včera jsem viděla, jak se osaháváte nenápadně prsty mezi lidmi. A když jsi mě viděla, ucukla jsi," upřesnila jsem.

„Jasně," řekla. „Ucukla jsem jen proto, že se mě omylem dotkl a já to nečekala. Mezi mnou a Wadem nic není, mám přece Ryana.“ Dohadovaly jsme se, zatímco ostatní skupiny už se vypravily hledat poklad. A v tom mi to došlo. Mlžila a nechtěla mi to říkat jen proto, že to s ním nemyslela vážně a ona moc dobře ví, že čistě sexuální styky mi připadají nedospělé.

„A co potom Shadowwalker? Na tom ti záleží víc?" udeřila jsem na ní a ona ztuhla.

„Co je s ním? A proč by mělo? Bavili jsme se spolu jen dvakrát," prohlásila klidně.

„Jedeš po něm. Jde to vidět," opáčila jsem a ona se nuceně zahihňala. Pak zvážněla.

„Vážně je to tolik vidět?" zeptala se a já přikývla. „Sakra!“ zaklela a sedla si na pařez u potoka.

„Co je? To už jsi unavená? Musíme hledat. Kašleme na ty dubové palice. Máme práci," připomněla jsem jí a ona na mě hodila vražedný pohled.

„Občas jsi citlivá jako poleno," rýpla do mě, zvedla se a šla napřed.

Darren na to byl úplně sám, Wade Shadowwalker se rozhodl, že čas věnuje něčemu zajímavějšímu než jen nějaké blbě báchorce o ztracené duši Percivala van der Volda.

Hlavně by mu nejspíš k ničemu nebyla. A tak si celé dopoledne a část odpoledne četl v lese. A stejně tak Wade Whisper, který si ale místo čtení něco kreslil.

Zatímco Darren měl ambice mě porazit a nejen to, k něčemu to vážně potřeboval, ačkoli jsem měla pocit, že ne. Vždycky když mu šlo o něco takového, tak byl tajemný.

„Darrene?“ zavolala na něj Alyssa, která si to štrádovala nenápadně za ním. Brodila se ledovým potokem jen aby jí neutekl.

„No?“ Usmál se a počkal ochotně, až k němu dojde.

„Jestli chceš, pomůžu ti hledat,“ nabídla se a on se zamyslel. „Jako omluvu za ten včerejšek,“ zakuňkala.

„Alyso...“ začal, ale přerušila ho.

„Budu mlčet jako hrob, slibuju,“ řekla a usmála se na něj zamilovaně.

„Dobře, díky. Každopádně nevím, jestli je dobrý nápad, abys šla se mnou. Nechci Ay zbytečně ještě dráždit. Už teď je to mezi náma těžký,“ řekl a ona přikývla.

„Chápu. Taky mi ohledně důležitých věcí moc nedůvěřuješ, vid’?“ zeptala se.

„Tak to není,“ řekl.

„A o co ti jde s lahvičkou duše Percivala van der Volda?“ vyzvíдалa nenápadně. Darren si dal chvilku, než jí na to odpověděl.

„Řekněme, že mám nějakou zlou předtuchu a tohle mi nějak hraje do karet. Je to řešení jakýchkoli velkého problému, který očekávám,“ odpověděl záhadně.

„Aha, nějak nevím, o čem mluvíš, ale i tak bych ti ráda pomohla,“ opáčila a dívala se mu do očí. „To, co jsem řekla včera jsem myslela vážně,“ připomněla a Darren ztuhl a chvíli na ní mlčky koukal. „Každý slovo,“ dodala.

„Je mi to líto, ale všechno důležitý už jsem ti k tomu řekl,“ zašeptal a ona přikývla.

„Jo, to je mi jasný. Já jen, kdyby sis to rozmyslel, nebo se něco změnilo, chci abys věděl, že u mě se to asi nikdy nezmění. Víš?“ dodala.

„Alyso, ne,“ řekl striktně a ona smutně přikývla. Darren na ní chvilku empaticky zíral. „Tak jdeme?“ zeptal se nakonec a společně se vydali na cestu za pokladem. Alyssa byla štěstím bez sebe, že jí tedy vzal s sebou. Šli hned za námi, takže jsem je slyšela, jak si povídají, ale neslyšela jsem o čem.

„Že jí to není trapné. Viděla nás se muchlovat, ví, že se máme rádi a stejně po něm neustále jde,“ vztekala jsem se a Sára se pousmála.

„Máte se rádi? Promiň, Ay, ale vypadá to všelijak. A pokud vím, nechodíte spolu, neustále Darrena odmítáš, tak se nediv,“ zpražila mě, ale nezapomněla na něj hodit bodavý pohled, aby ho upozornila, že si hraje s ohněm.

„Běžte jinam než my!!“ zakřičela jsem na ně a oni se bez řeči otočili. „To šlo hladce.“ Divila jsem se, ale vřelo to ve mně. Při představě, že jsme teď nepřátelé a on si někde trajdá s ní.

„Klídek, Ay. Jen spolu hledají poklad,“ utěšovala mě Sára.

„Měl ho hledat se mnou. Nechápu, na co ho takový trouba potřebuje,“ komentovala jsem nafučeně. Sára na to už ale raději nereagovala.

„Proč jsi jí nechal nás vyšachovat?“ Divila se Alyssa.

„Myslím, že jdou stejně špatně,“ zašeptal, abychom to se Sárrou neslyšely a zmizeli ve křoví.

„A jak poznáme tu pravou mapu?“ vyzvídala.

„Nevím, ale četl jsem, že prý ta pravá má v levém dolním rohu skvrnu ve tvaru jednorožce,“ vysvětlil a Alyssa na něj zamilovaně zírala. „Takže první stopa byla: *Jdi cestou necestou, bodavou do bosých nohou, hřejivá dečka doprovázet by tě měla spolu s chladivou sprškou, a pak kůrovcem prokousat se měla do domu, v němž cosi žije...*“ řekl a tvářil se nechápavě.

„Tomu nerozumím, Darrene. Vždyť to nedává vůbec žádný smysl,“ zmínila.

„Já vím, to nemá dávat smysl. Musíme ho najít. Tak jdeme,“ řekl suše a vydal se na cestičku, která byla vyskládaná ostrými kamínky.

„Koho?“ zeptala se.

„Ten smysl, Alysso,“ odpověděl suše a ona se jen zahihňala a přikývla.

My se Sárrou jsme se prodíraly trnům. Už jsem i přestala počítat kolikrát jsem se na něco nabodla. „Určitě jdeme dobře?“ vztekala se, když se jí přihodilo zase něco nepříjemného cestou.

„Je to bodavá cesta? Je. Je nepříjemná? Je. Čím těžší úkol, tím těžší cesta. Určitě jdeme dobře. Navíc podívej, támhle už vidím velkou mechovou mýtinu a potok. To bude dečka a chladivá sprška,“ prohlásila jsem nadšeně a spěchala jsem dál. A zatímco se Sára jen vztekle brodila křovím a tvářila se zoufale, Darren s Alyssou našli další stopu.

„Jsem spokojenej, myslím, že jsme na to kápli. Cesta necesta, bodavá do bosých nohou. To jsou určitě ty kamínky. A hřejivá dečka je nejspíš mech a je všude podél kamenný cesty,“ zmínil.

„Jsi tak chytrý,“ řekla stydlivě a on se jen pousmál a pak oba prošli malou jeskyní. Cesta je vedla pořád dál a dál a na konci si uvědomili, že jdou nejspíš špatně. „Tady je vodopád, Darrene. Zřejmě přes něj nemůžeme jen tak projít,“ zašeptala smutně.

„Studená sprška...“ zopakoval. „Aly, myslím, že to je ono. My přes to musíme projít,“ řekl a kouzlem odhrnul vodu, aby viděl dál. Kamenná cesta vedla dál i přes vodopád, a tak kouzlem odhrnul vodu úplně, aby mohli oba suší projít skrz. Nicméně, Alyssa ještě nevstřebala to, že jí řekl Aly.

Já jsem akorát šlápla do potoka a namočila jsem si botu. Nedívala jsem se vůbec pod nohy. „Krucí, nesnáším tenhle pitomý les!!“ vztekala jsem se.

„Chladivá sprška, to sedí,“ hihňala se Sára.

„Kůrovcem prokousat se měla, do domu v němž cosi žije...“ opakovala jsem si. Hned naproti byl malý dřevěný dům. Byl skoro rozpadlý, kůrovcem prokousaný.

„To je ono, Sáro. To je ten dům. Tam bude ta mapa,“ řekla jsem spokojeně a běžela jsem dovnitř. Jenže hned u vchodu na mě cosi zařvalo a začalo to plivat oheň.

„Co je to?“ zeptala se vyděšeně Sára.

„To jsou Jiskřiví Slimáci,“ vysvětlila jsem klidně, ale klidná jsem moc nebyla, byli ohavní.

„Ty ale víš jak na ně, ne?“ zeptala se se strachem v očích. Není divu, nikdy žádného neviděla.

„Nevím, ale zkusím,“ řekla jsem a vykouzčila jsem malý štít. Slimáci lezli pomalu ven z domu, a jak se dotýkali země jiskřili a plivali agresivně oheň. Byli velcí jako naše hlavy, křiklavě oranžoví a jiskřili jako by byli ve vodě pod proudem, aniž by došlo ke zkratu. Celkem jsem se bála, ale do toho domu jsem se prostě musela dostat.

Darren s Alyssou pokračovali suší dál cestou po kamení. „Kůrovcem prokousat se měla do domu v němž cosi žije...“ opakoval si. „Je to jasný. Kůrovec je potvora, která žije ve dřevě.“

Znamená to teda, že mapa bude uvnitř nějakého stromu. Říká se „měla“ což znamená ta mapa. V němž cosi žije... Může to být veverka, která žije ve stromech, ne? To znamená, že to bude v nějaký dutině stromu,“ spekoval Darren a Alyssa přikývla.

„Tak jdeme,“ řekl a šli dál cestou, která náhodou končila přesně před nějakým stromem, který byl prolezlý kůrovci.

„A máme to,“ prohlásil spokojeně, když viděl onen podezřelý strom. Sáhł dovnitř pro mapu, ale nebyla tam.

„Já myslím, Darrene, že jsme se měli pod tím vodopádem namočit,“ zmínila Alyssa.

„Máš pravdu. Musíme se kousek vrátit,“ řekl a vrátili se zase tedy k vodopádu.

My jsme se Sárrou zatím přepraly všechny slimáky, ale v chatě nic nebylo. Žádná mapa, nic. A tak jsme se vrátily zpátky a rozhodly jsme se jít poslední možnou cestou, která se nabízela. Byla to cesta po kamení, kudy šli předtím Darren s Alyssou. Kolem ale nebyla žádná hřejivá dečka pouze stromy. Podél se linul potok, ale nikde nebylo nic, co by mi připomínalo tu nápovědu.

Dorazily jsme až k nějakému kůrovcem vyžranému stromu, kde končila i ta kamenná cesta. Rychle jsem sáhla do stromu pro mapu a byla tam. Pomalu jsem jí rozevřela a všimla jsem si, že má v levém dolním rohu skvrnu podobnou drakovi.

Darren s Alyssou celí mokří dorazili ke stromu a našťavaně se na nás dívali. „Dej sem tu mapu, Heartová, ta je naše!“ řekl Darren a chtěl mi jí sebrat, ale já mu jí nechťela dát.

„Ani náhodou, byly jsme tady první!“ sykla jsem na něj a trvala jsem si na svém.

„Heartová, buď fér. Ta mapa je naše,“ řekl a pak si všiml, že má v levém dolním rohu skvrnu, která neodpovídá popisu skutečné mapy, a tak se zklidnil.

„Vždyť jsem fér, byly jsme tu se Sárrou první,“ pokračovala jsem.

„Když myslíš. Tak dobře, nechte si jí, ale měly byste vědět, že to my jsme jí sem přiřarovali. Před chvílí tady ještě nebyla,“ zmínil a díval se na mě trochu jinak než před tím, než jsme se vsadili, kdo najde duši první. Předtím jsme se líbali a teď jsme proti sobě.

„Proč jste oba tak mokří?“ Divila jsem se jejich zjevu a pak mi to došlo. „Hřejivá dečka doprovázet by tě měla spolu s chladivou sprškou...“ zašeptala jsem.

„Nech si tu mapu,“ řekl definitivně.

„Ale, Darrene!“ okřikla ho Alyssa, ale já se na ní nepřátelsky podívala.

„Už jsem řekl,“ dodal a vrátil se zpátky k vodopádu. Alyssa ho mlčky následovala a my jsme se se Sářou vydaly hledat poklad.

„Nepřijde ti to podezřelé, že se vzdal té mapy?“ zeptala jsem se a Sára jen pokrčila rameny.

„Ani ne, spíš se s tebou nechtěl hádat. Taky to tak občas dělám,“ zabrumlala si tiše, abych jí neslyšela.

„Proč jsi to udělal?“ vztekala se cestou Alyssa, když se od nás vzdálili.

„Protože tu mapu nepotřebujeme. Byl to jen trik,“ vysvětlil a šel pomalu zpátky ke stromu, když už jsme odtamtud se Sářou odešly.

„A jak to víš?“ zeptala se.

„Protože duše Percivala van der Voida je tady,“ zašeptal štrachajíc v dutině stromu. A pak vytáhl lahvičku s jeho duší a vzrušeně si ji prohlížel.

„Fuj, lezou ti po ruce larvy.“ Křenila se Alyssa.

„To je toho,“ řekl a oklepal si ruku, aby larvy smetl.

„To je ono. Darrene, ty jsi geniální. Tys jí našel. Celou dobu se mluvilo o lahvičce s duší a ne o mapě,“ řekla, usmála se a nadšeně ho objala.

„No, dobrý,“ zašeptal lehce rozpačitě, zatímco se nechal objímat a díval se na mě se Sářou, jak se snažíme rozluštit mapu.

„Podle toho bychom měly jít křížem krážem...“ odříkávala jsem to a Sára do mě drkla, aby mě jemně upozornila na to, že Darren už duši našel. Podívala jsem se proto tím směrem, kde stáli s Alyssou a viděla jsem jen, že se objímají.

„To je ale mrcha. Zabiju jí! A toho skřeta taky! Zabiju je oba,“ zavrčela jsem žárlivě.

„No, to není všechno. On to našel, Ay,“ zašeptala tiše a Darren na mě z dálky mával lahvičkou. Měla jsem vztek. Nejen, že ten hňup vyhrál, ale hlavně, že si dovolil se přede mnou objímat s tou cizí holkou.

Jen jsem roztrhala mapu a vztekle jsem prošla kolem nich. „No tak, Heartová. Neumíš prohrávat. Ani mi nepogratuluješ? Co třeba pusa jako odměna pro vítěze?“ usmíval se povýšeně.

„Gratuluju ti, že sis našel novou holku. Ať ti dá cenu ona,“ řekla jsem suše, strčila jsem do něj a šla jsem pryč. Sára jen protočila očima a šla za mnou.

„O čem to mluvíš?“ zeptal se, ale já už nereagovala. Byla jsem celá skrz na skrz zelená závistí a žárlila jsem přímo neskutečně. Darren dostal trochu strach, že mi Sára řekla o jeho večerním selhání s Alyssou, a tak do toho raději nešťoural.

U večere bylo ticho. Sálam se rozléhalo pouze cinkání příborů o talíře. Darren seděl naproti mně, vedle Alyssy a svého kámoše Wada Shadowwalkera a já seděla vedle Sáry a Eldarna. Bylo mezi námi dusno, že by se ta atmosféra dala krájet. Darren si dokonce lahvičku vzal s sebou a položil jí na stůl, aby mi mohl připomínat, že jsem selhala.

Alyssa mu zase svou přítomností připomínala, že on selhal a Eldarn měl dost nás všech. Zřejmě se přes to ještě nedostal. Darren mu pořád ležel v žaludku, protože on byl prostě dokonalý derion.

„Co s tím budeš dělat?“ zeptala jsem se ho nepříjemně.

„To je tajný když nejsme spolu. Ale kdybys chtěla, můžeš se ke mně přidat. Tak bych se o to s tebou mohl podělit,“ navrhnul ochotně.

„To radši zemřu. S tebou už se o nic dělit nehodlám,“ prohlásila jsem hrdě a odešla jsem do svého pokoje. Alyssa Darrena pohladila po noze a snažila se ho utěšit.

„To bude dobrý, ono jí to přejde,“ řekla tiše, ale on její ruku odstrčil.

„Nech mě na pokoji, beztak to, že se mnou teď nemluví je tvoje vina. Kdyby ses na mě pořád nelepila jako žvejkačka, mohl jsem teď mít hezčí večer. Za tu duši by mi dala všechno,“ řekl naštvaně a taky odešel od stolu.

A Wade Shadowwalker se na Alyssu celkem posměšně podíval. Jako by tím říkal: Dobře ti tak, mrcho. No a to byl náš nezapomenutelný čarodějný výlet. Myslím, že příští raději vynechám, jestli s námi pojede i ten skřet Darren!

☆ Nejlepší dárek ☆

Bylo 11.6. a moje narozeniny. Každý rok se tahle katastrofa opakovala. Ne, že bych měla mindrák z toho, že stárnu, ale tyhle moje 18. opravdu stály za starou bačkoru. S Darrenem jsme spolu od toho výletu moc nemluvili, takže jsem dostala jen pusu na tvář, další díl knihy do mojí sbírky a potom šel ten skřet pryč?

Nemluvil s nikým ani s Alyssou. Za což se jí Shadowwalker posmíval ještě několik týdnů. On sám v tom ale plaval. Sára a Kim... to chtělo plán, který nebyl schopný vymyslet. A to on byl opravdu zkušený a talentovaný plánovač.

Whisper a Sára se spolu tahali pořád. Sice ne tak intenzivně, ale oba kolem sebe pořád chodili. A docela i po špičkách. Chvilí tu bylo ňuňu z její stránky a uhánění Wada, potom zase ňuňu z jeho stránky a uhánění Sáry, ale ve finále to končilo vždycky jenom sexem a pak zas nic.

Potom začaly prázdniny a mě bylo smutno. Sára musela být v lidském světě a Darren se mi ani jednou neozval. Ani nezazrcadloval. No a já samozřejmě taky ne, protože jsem měla strach to udělat. A ve finále jsme oba čekali na toho druhého. Klasika.

Na jeho narozeniny 22. srpna 2018 jsem se mu ozvala. Zrcadlovali jsme spolu. Jenže to skončilo jen přáním a suchým „díky“. Měla jsem pak už oči pro pláč a v hlavě myšlenky na to, že mě už asi nemiluje a do školy jsem se díky tomu vážně netěšila.

Začátek školního roku byl nijaký. Nedělo se nic. Fakt nic. Jen jsme se potkávali u jídla v sále a občas na chodbě. Dokonce jsem vynechala i pár jeho závodů. Tedy, nevynechala, ale nebyla jsem tak hlučná ve fandění.

Sice vyhrával, ale jeho úspěchy nijak neslavil. Byl jako bez života. A já taky. A pak mi došlo, že bych to tentokrát měla být já. Ta, která začne. On se vždycky snažil a já ho nechtěla ztratit. A tak jsem za ním zase začala chodit a dávat mu najevo, že mi chybí.

No a potom jsme spolu tedy začali zase mluvit, když jsem mu fandila intenzivně na závodech a on vyhrával jedno zlato za druhým. Úplně se probudil zpátky k životu. Taky mi prozradil, že si tu Percivalovu duši schová na něco velmi důležitého a vysvětlil mi, že s Alyssou nic nemá. A že se mu po mě stýskalo.

Omluvila jsem se, řekla jsem mu, že mi taky chybí a všechno se zase vrátilo do normálu. No do toho standartního normálu, kdy jsme jen přátelé s vybranými výhodami.

Na Vánoce jsem pak byla opět pozvaná k němu. Bylo to malinko jiné, protože už jsme měli za sebou nesčetné množství snových schůzek, ve kterých jsme se rozhodně jen nelíbali.

Ale pořád to doopravdy odkládat a vysvětlovat, že mu nesmím nic vysvětlit začínalo být pěkně náročné a většinou to končilo hádkou, nebo alespoň trucováním.

A nebyla jsem naivní, abych věřila tomu, že tohle takhle dál bude fungovat. Zatím se moc neptal, toleroval to, ale už na něm bylo znát, že mu to nestačí.

Po novém roce to začínalo jít do kytěk. Vídal se s Alyssou, i když říkal, že spolu nic nemají, byli spolu často. Chodila za ním na hřiště na tréninky, fandila mu na závodech, což Shadowwalker zas intenzivně vnímal, ale tentokrát mlčel, takže to skoro nebylo vidět, že by s tím měl nějaký problém.

Žárlila jsem na ní, protože jsem věděla, že mu může dát to, co chce a potřebuje. Začínalo to pro mě být neúnosné a trápily mě deprese. Snažila jsem se nějak zabavit, ale nějak to nefungovalo jak jsem si představovala.

A nějak se to rozjelo, když v březnu pořádal Shadowwalker narozeninovou oslavu a pozval mě, Sáru i Darrena. Našla jsem pozvánku u dveří ve svém pokoji, když jsem přišla po vyučování. Držela jsem pozvánku a prohlížela si ji. Byla černá a bíle na ní bylo nadepsáno:

Ay Heartová – středa 20.3. 2019 18 hodin W.S.

Skoro jsem tomu nemohla uvěřit. Že mě Wade zve na jeho oslavu. Skoro mi to přišlo jako by to byl nějaký plán, jak nás s Darrenem dát dohromady. *Třeba to byl jeho nápad nakonec? Dávalo by to větší smysl. Co je Shadowwalkerovi do toho, jestli jsme spolu, nebo ne? Pokud ho tedy nedohání Darrenův smutek k šílenství.*

Bylo půl 5. Položila jsem pozvánku na stůl a šla jsem si na to vybrat vhodné oblečení.

Sára stála ve svém pokoji a valila oči na svojí pozvánku, která byla totožná, akorát s jejím jménem. Vlastně nebyla, neviditelným inkoustem zezadu bylo nakreslené velké srdíčko, ale to jí ani nenapadlo zkoumat, když tam na první pohled nic nebylo. Škoda, věděla by víc, než teď.

Nicméně jí nejvíc odzbrojilo, že pro něj nemá žádný dárek. Ale s tím on nejspíš musel počítat, když nám dal pozvánky hodinu a půl před tím, než to mělo začít.

Chvilku před šestou jsme si to se Sárou a s Darrenem mířili k jeho věži. „Slyšela jsem, že Wade dělá parádní večírky,“ zmínila Sára nadšeně. V ruce držela nějakou knihu, u které doufala, že jí Wade ještě nečetl. Byla to její oblíbená romantická detektivka z lidského světa, takže měla velkou šanci, že se k ní tenhle knihomol ještě nedostal.

Sice nebyla nejnovější, a taky tam byla lehká romantická linka, ale vzhledem k tomu, že Wade miluje čtení všeho možného, tohle by se mu mohlo líbit nehledě na občasný styk hlavních postav.

Já jsem mu rychle běžela koupit nějakou láhev. Moc se v tom nevyznám, tak jsem vzala pepřminták, o kterém vím, že ho s kamarády pijí. Darren pro něj měl taky flašku. Byla to ale whisky. On se v tom evidentně vyznal. I ve Wadovi. Jak pak by ne, když byli nejlepší kamarádi.

„Jojo, Wade je úplněj lev salónů,“ opáčil suše Darren a zaťukal na dveře jeho pokoje. Během pár sekund nám Wade otevřel. Stál mezi dveřmi, úsměv od ucha k uchu, když viděl Sáru. Na tu taky jeho oči sklouzly jako první.

„Ahoj, jsem rád, že jste dorazili. Tak pojd'te dál,“ řekl nadšeně a ustoupil stranou. Uvnitř už bylo tak padesát lidí, všichni různě posedaní na posteli, křeslech, židlích, kobercích, pár jich kouřilo na balkóně. Ani bych nečekala, že taková místnost pojme takové množství lidí. Nedalo se tam skoro hnout, ale byla to paráda. Fakt z toho čísel pocit, že je Wade oblíbený.

Měl to tam pěkné, na stěně visel plakát jeho oblíbené kapely. Nejspíš. Byl modrý a na něm byly černé siluety pár lidí s kytarami a bubeník s paličkami. Nebylo vidět kdo je členem té kapely. A taky byl podepsaný jen nečitelnými podpisy. Pod tím byl velký nápis názvu kapely *ANGUISH OF THE FORSAKEN*.

Byla to i moje oblíbená kapela. Ale hlavně Darrena a Sáry. Ale bohužel jsme je naživo nikdy neviděli hrát, protože když hrají, tak jen v malých podnicích, kde bylo vždycky narváno a nepustili nás dovnitř.

Posadila jsem se na roh postele, kde bylo místo, Darren si stoupl ke mně a položil mi ruku na rameno, aby mi byl ještě blíž a Sára postávala kolem a prohlížela si Wadův pokoj. Wade jí pozoroval, měl oči jen pro ní. A usmíval se.

„Copak? Moc lidí? Taky jsem jich spoustu ani nezval. Měl bych je vykopnout, aby sis mohla někam sednout,“ zmínil. Ona se zaculila a zrudla. To, že by udělal kvůli ní? A proč by ne, když se osobně obtěžoval napsat jí pozvánku.

„Něco pro tebe mám. Ale nevěděla jsem, že máš narozky, takže jsem ti nic pořádného nestihla vymyslet, ale stejně doufám, že se ti to bude líbit, protože mě se to líbí,“ prohlásila a podala mu do ruky knihu ve vánoční tašce, ve které dostala dárek ode mě.

„Díky moc. Určitě se mi to bude líbit. Ale nemusela jsi nic nosit,“ řekl potlačujíc nadšení a chuť na ní skočit a políbit ji. „A pěkná taška mimochodem,“ komentoval a zasmál se, až se mu pohnul ohryzek. Sáře na jeho krku ulpěl pohled a na chvíli ztratila dech.

„P-promiň,“ zakuňkala.

„To je dobrý. Takže... mám se podívat teď?“ zeptal se jako trubka. Ona přikývla a rozpačitě se pousmála. Wade tedy nakoukl do té vánoční tašky se Santou a sobem a když viděl tvrdé, zelené desky a mezi nimi listy, podíval se na Sáru a usmál se aniž by znal název knížky.

„To je ten nejlepší dárek, jakej jsem dostal,“ zašeptal skoro dojatě.

„Jo? Tomu nevěřím, ale jsem ráda, že se ti líbí,“ zakuňkala a trochu se jí ulevilo. Wade tu knihu vytáhl z tašky a prohlížel si ji.

„*NIC NENÍ JAK SE ZDÁ,*“ přečetl a podíval se na ní. „Hned jak budu mít chvíli začnu číst. Už se nemůžu dočkat,“ dodal a vrátil knížku zpátky do tašky. Sára se pousmála a pořád na něj civěla.

„Ehm... no, nemáš na něco chuť? Nebo třeba žízeň? Nebo...“ začal a otočil se ke stolu s jídlem, jako by vymýšlel, co by jí mohl nabídnout. Ale když nenašel nic, co by stálo za řeč, tak se k ní otočil zpátky a usmál se.

„Možná tak cigáro,“ odpověděla. „Jo... jasně, tak si dáme spolu? A já se potom půjdu taky věnovat hostům,“ řekl. Nechtělo se mu věnovat hostům, chtěl být jen s ní, ale musel se ovládat. Což mu normálně nikdy nedělá problém, ale se Sárou byl zvláštní.

Sára ho následovala na balkón a cestou se rozhlížela po jeho pokoji. Všimla si plakátu a stojánku na kytaru, ale byl prázdný, což jí zarazilo. „Kde máš kytaru?“ zeptala se.

„Schoval jsem jí, aby jí nikdo nezničil. Je tu moc lidí na cennosti,“ odpověděl. Sára přikývla jakože tomu rozumí.

„Takže hraješ?“ zeptala se, ale než jí stačil odpovědět všimla si, že ten jeho plakát je podepsaný. Ostatní podpisy nebyly čitelné až na jeden – Saint Sinner. „Ty máš podepsaný plakát *ANGUISH OF THE FORSAKEN*?“ vyjekla zaujatě.

Wade se na něj tak podíval a přikývl jako by to nic neznamenal. „Jo, no. Můžeš si ho vzít jestli chceš,“ řekl a ona na něj vytřeštila oči.

„Ne, to nemůžu. Vzít ti takovej poklad. A zvlášť, když jsi jejich fanoušek,“ opáčila. Wade se k plakátu naklonil a opatrným trhnutím ho sundal ze zdi.

„Na, je tvůj,“ řekl a podal jí ho. Ona se na něj překvapeně dívala a s roztrásenými rukama si od něj ten plakát vzala.

„To je hned druhý nejlepší dárek, co jsem kdy v Derionu dostala,“ přiznala. Wade se pousmál.

„Jo a co byl ten první?“ vyzvídal a otevřel dveře na balkón. „Prosím,“ řekl a pouštěl jí jako džentlmen první. Kim ho žárlivě pozorovala. Tak, jak se díval na Sáru, tak se na ní nikdy nedíval.

„No... wergonní vejce,“ odpověděla, když za nimi Wade zavřel dveře a podával jí cigaretu.

„Jo? To byl nejlepší dárek, jaký jsi kdy dostala?“ zeptal se a ona přikývla. „A od koho ho máš?“ pokračoval. Chtěl vědět, jestli třeba něco tuší.

„To nevím. Na vzkazu byl podpis S.S.“ odpověděla a dala si cigaretu do pusy. Wadovi oči sklouzly k podpisu Saint Sinnera na jejím plakátu, který držela v ruce. Těžko říct, jestli chtěl, aby o tom věděla, nebo ne.

„Tak to jsi musela být nadšená, vid’? A máš nějaký tip, kdo by ti chtěl dát zrovna něco takovýho?“ vyzvídal.

„Nadšená? To je slabý slovo, úplně mě to dostalo. A ne, nemám žádný tip, absolutně netuším, kdo by něco takovýho dělal,“ odpověděla a chystala se zapálit si kouzlem cigaretu, ale on jí jemně chytl za zápěstí a zapálil jí svým kouzlem.

„Díky,“ zahuhlala rozpačitě a dívala se zpátky na plakát. Byla to jen otázka času, kdy jí to dojde. „Saint Sinner je boží, jak se ti líbila jeho poslední písnička? *Addicted to you*? Trochu si myslím, že je zamilovanej do nějaký, se kterou nemůže být, protože

ty texty jsou v poslední době dost... z duše. Teda jestli to není jen fakt výbornej textař. Což je tak jako tak," komentovala.

„Možná máš pravdu. A ty se nějak vyznáš v psychologii lidí a jejich emocích?“ prohodil a ona pokrčila rameny.

„Malinko,“ odpověděla a Wade visel na každým jejím slově. „Taky už jsem to jednou zažila,“ zmínila schválně v minulém čase, aby se jí případně nevyptával, o koho jde.

„To asi všichni,“ opáčil a ona pak smutně přikývla. Potom se na něj podívala a odhodlávala se k otázce.

„A u tebe to byl někdo ze školy?“ vyzvíдалa. On se pousmál a přikývl.

„Nejlepší holka na světě. Aspoň pro mě,“ řekl a ona na něj jen chvilku mlčky koukala.

„A co se stalo? Je to zvláštní, aby odmítla zrovna někoho jako jsi ty,“ pokračovala. Wadovi se na chvilku zastavilo srdce.

„Myslíš? No... nikdy jsem nenašel odvahu jí to říct,“ přiznal. Sára se zamyslela. To je něco, co ona taky neudělala a proto tolik trpí. Možná, kdyby mu to teď řekla, dost by jí to pomohlo do budoucna, ale... ne, on to přeci necítí stejně. To by bylo divné.

„A znovu říkám, že mi to k tobě moc nesedí. A navíc, myslím, že tebe by neodmítla žádná holka,“ prohlásila a dívala se mu do očí. Byly ledové a klidné. Trochu děsivé, ale tak strašně krásné.

„To nikdy nemůžeš vědět. A co ty? Taky bys mě neodmítla?“ zeptal se. Sáře málem vyskočilo srdce z hrudi.

„C-co? N-ne, n-nejspíš n-ne, ale my dva nejsme předmětem diskuze...“ zakoktala se. Ale zahrála to do outu, což Wada moc nepotěšilo. „Já... jak dlouho ta tvoje slabost trvala?“ vypadlo z ní nakonec a on se pousmál a pokrčil rameny.

„Roky. Zdá se mi to nekonečný,“ opáčil suverénně. Sára jen zamrkala a snažila se popadnout dech. Chtěla mu to říct, ale její jazyk nespolutracoval. A stejně tak to, že žárčila na tuhle dokonalou ženu a byla z toho ještě víc v háji.

„Takže jí to nikdy neřekneš?“ vyzvíдалa. Wade si dal na čas s odpovědí.

„Je to těžší, než jsem si myslel. Nezdá se mi nic jako vhodná příležitost. Je to jak kdybych byl bez kyslíku když jsem poblíž a měl bych zpívat,“ pokračoval.

„T-to náhodou úplně chápu. Já jsem z-zase hrozně nemotorná a koktám, což já teda normálně nekoktám, ale když jsem s ním, tak jsem úplně mimo. Ani n-nevím, c-co ř-říkám,“ objasnila a znejistila, když si všimla, jak intenzivně jí pozoruje, když mu vypráví zrovna o tomhle.

Jeho pohled se změnil na naprosto nešťastný. Chvilku na sebe beze slov jen koukali a pak Wade típnul cigaretu. Sára si všimla, že dokouřil a zmocnila se jí úzkost, že už od ní za chvíli uteče za hosty, jak předtím říkal.

„Ta holka je úžasná. Je krásná, chytrá, vtipná a veselá. Má takovou živou povahu. Je volnomyšlenkářka a to se mi strašně líbí. Sice mě to většinou i děsí, protože já takovej nejsem, ale říká se, že se protiklady přitahují. A ona mě přitahuje tak, že se

mi od ní nechce odejít. Hlavně taky proto, že nějak se s ní spojit je abnormálně náročný a na to prostě za ní přijít jsem asi srab," přiznal.

„Já vím přesně jak ti je. To mám taky. A jen tak mimochodem, kdyby měla narozeniny, co bys jí dal?“ vyzvídala. On se zarazil a chtěl říct wergona, ale nakonec řekl jen:

„Pusu," odpověděl. Ona se pousmála.

„Takže říkáš, že k narozeninám bych mu měla dát pusu?“ zeptala se a on přikývl.

„Jen tak? To je blbý, to nejde," zmínila rozpačitě.

„Není to blbý, můžeš to udělat nenápadně, když mu přeješ," objasnil. Sára byla naštvaná, že už mu popřála a propásla tuhle šanci. „Žádný chlap by od tebe neodmítnul pusu. A k narozeninám je to nenucená příležitost," pokračoval. Znělo to přesně tak, jak to říkal – jako by jí vštěpoval myšlenku na to, ho políbit.

Sára na něj rozpačitě civěla. „M-myslíš?“ zeptala se a on přikývl.

„To vím," opáčil.

„T-ty máš n-narozeniny," zmínila jako by o tom nevěděl. Wade zase přikývl. Sára se snažila přijít na to, jestli to myslel tak, jak to pochopila ona.

„Jo, mám narozeniny," řekl tiše, aby se jí připomněl.

„Ale... já už jsem ti přece přála," odpověděla, čímž nepopřela, že by ten vyvolený byl on. Wade se pousmál a zavrtěl hlavou.

„Vážně?“ zeptal se. Sára se zamyslela. No dala mu dárek, ale nepřála mu. A když si to uvědomila skoro se jí zastavil dech. Jen se na něj tak podívala.

„T-ty bys chtěl, abych ti dala pusu?“ zeptala se zaskočeně. On se pousmál a přikývl. Snažil se vypadat ne příliš horlivě.

„Už jsem řekl, že není chlap, co by od tebe odmítnul pusu. A já mám narozeniny. Mohlo by to překonat tu super knížku," zmínil a sehnul se, aby jí nastavil svou tvář.

Sára nevěděla, jestli to myslí vážně, nebo si s ní jen tak hraje. Vždyť může mít jakoukoli holku, pusinek dostal víc než dost, proč by chtěl další od ní? Nebo, že by to byla zase ta jeho sběratelská stránka?

Tak jako tak by jí ani nevadilo, kdyby si s ní jen hrál, ale vzhledem k těm intenzivním pocitům, které k němu chovala byla teď úplně zmatená, že zapomněla na to, co říkal ohledně té jeho vyvolené. A co mu říkala ona o tom, jak se před svým vyvoleným chová rozpačitě.

„Je to jenom pusa na tvář, nic šíleného. Takže, jestli o ní stojíš, tak ti jí dám," řekla najednou sebevědomě. Tím se i zbavila závaží, které znamenalo, že to chce ona, takže jí to malinko zvedlo sebevědomí a naklonila se, že ho políbí, ale on se lehce odtáhl.

„Jen pusa na tvář? Nic šíleného?“ zopakoval s úsměvem, ale trochu se ho dotklo, když řekla, že to je jen pusa na tvář. Jen pusa. Pro něj to nebyla jen pusa, ale jestli to je pro ní jen pusa, tak o tu pusu ten zájem skoro ztratil.

„Žádná pusa není jen pusa, Sáruško," zašeptal. Sára ztuhla, když jí tak oslovil. „Vždycky někoho líbáš s nějakým úmyslem. A i kdyby ta pusa měla znamenat jen radost, upřímný přání, vděk, lásku, vášeň cokoli.

Nikdy nedávej nikomu pusy jen tak aniž bys jí chtěla dát ty sama. Ani já takovou nechci. Chci upřímnou pusy ať už je její význam jakýkoli," objasnil a zase se narovnal.

Sára si svojí odpověď vyčítala. A strašně moc nechtěla, aby od ní odcházel. A bez pusy. Ani jemu se nechtělo odcházet, ale v nejlepším se má přestat, ne? „Už teda půjdu. Bav se," řekl a sáhl na kliku od balkónu, ale Sára mu položila ruku na jeho.

„P-počkej!" vyštěkla, až sama sebe překvapila tou naléhavostí. Wade na ní jen mlčky koukal a netrpělivě čekal, co mu chce říct. Musely to být pro oba nervy. „Chci ti dát pusy. K narozeninám," dodala.

Wade se pousmál. „Nemusíš mi říkat co za pusy to je. Ale chci jí jenom jestli něco znamená, jo?" vysvětlil a ona přikývla.

„D-dobře," zakuřkala. Wade se k ní teda zase sehnul. Ona mu nejdřív rozpačitě zírala do očí. Myslela na to, že by ho nejraději políbila na pusy z bezpodmínečný lásky, ale asi by ho ta intenzita šokovala. Ale zase by mu to leccos prozradilo, ne? Z těch jeho rtů byla tak nervózní, že se jí začaly třást kolena a potit dlaně, ale po chvílce se odhodlala, a nakonec se na ty jeho rty na pár vteřin přitiskla svými.

Wade to nečekal, ale nestěžoval si. Jen zavřel oči a užíval si tu vzácnou chvíli. A kdyby se od něj Sára ze strachu neodtrhla tak brzy, tak by ten polibek býval prohloubil.

„Všechno nejlepší. Měj krásný narozeniny, Wade," zašeptala mu do ucha, až na chvíli zase zavřel oči. Tedy, než od něj uskočila jako by dostala pecku. Wade se spokojeně usmál. Úplně se mu rozzářily oči.

„To už díky tobě mám," zašeptal, mávnul na ní a odešel. Sára se snažila uklidnit svoje šíleně bijící srdce a rovnou si vytáhla další cigaretu. Ona úplně políbila Wada Shadowwalkera. A on její pusy chtěl.

„Neuvěřitelný," zašeptala si pro sebe.

My s Darrenem jsme si povídali okolo s lidmi. Tedy Darren si s nimi povídal, já jsem spíš jen postávala poblíž a poslouchala jsem, o čem se baví. Zatím to byla jen obyčejná oslava se spoustou lidí, hudby a alkoholu. Kdyby to byli moji známí, bylo by to o něčem jiným.

Ale pak jsem si všimla Wada, jak se mezi dveřmi hádá s Alyssou. Zřejmě jí na večírku nechtěl a ona se mu tam snažila vecpat. A tentokrát to už nebylo kvůli němu, ale chtěla být poblíž Darrena. Nicméně, v ruce držela nějaký dárek, asi aby se neřeklo.

„Zmizni, nejsi zvaná," syknul po ní a lehce jí vystrčil ze dveří. Chtěl je zavřít, ale ona mu tam vrazila botu. Sledovat to byla docela zábava, musím uznat. Tu holku jsem nesnášela, takže...

Wade se rozhlídl kolem, jestli ho někdo nesleduje. Já rychle ucukla pohledem, takže si myslel, že se nedívám, a tak vyšel ven z pokoje, aby tím Alyssu vytlačil. A pak za sebou zavřel dveře.

„Přinesla jsem ti dárek. Myslela jsem, že..." začala, ale Wade jí do toho skočil.

„Myslet znamená hovno vědět, Alysso. Myslela sis, že nějaký blbej dárek je vstupenka dovnitř, abys mohla otravovat Darrena, ale na to zapomeň, otravuj si ho kdykoli jindy, nechci tě na svojí oslavě,“ pokračoval zostra.

„Proč je tak těžký uvěřit tomu, že jsem přišla kvůli tobě?“ zeptala se. Wade se na ní podíval jako na krávu.

„Alysso, nezkoušej tohle na mě, já nejsem idiot,“ prohlásil suverénně.

„Fajn! Tak všechno nejhorší, Wade,“ prohlásila rozzuřeně, vrazila mu do ruky ten dárek a šla pryč. Wade rovnou roztrhnul papír, dal na stranu mašli a podíval se, co mu přinesla. Byla to plyšová královská koruna, kterou koupila v lidským světě. Mělo to být gesto, že v něj věří.

Wade chvíli jen přemýšlel, potom to nastrkal zpátky do toho papíru, který roztrhnul tak, že to bylo jak nějaká miska, položil to ke dveřím a použitím nějakého přívěsku se přenesl za ní.

Alyssa úplně nadskočila, když se za ní objevil. „Promiň, že jsem byl tak hnusnej,“ řekl suše. Skoro to neznělo autenticky, ale bylo, protože kdyby to nemyslel vážně, nikdy by to neřekl. Alyssa na něj překvapeně civěla. A pak její vosí výraz povolil, když se omluvil.

„To na něj tak moc žárlíš, že mě nechceš vidět poblíž něho?“ prohlásila. Wade měl jiný důvod, ale nechtěl jí ten pravý vysvětlovat.

„Jasně, sni dál,“ prsknul.

„Tak proč?“ vyzvíдалa.

„Prostě tě tam nechci, smíř se s tím. Už mezi náma nic není a nebude. Bylo by fajn, kdybys za mnou přestala lézt. Do teď ti to docela šlo. A když jsme u toho, stejně s tím přestaň i u Darrena, má Heartovou a je konečně spokojenej, takže nechci, abys ho rozptylovala,“ dodal.

„To ti mám jako věřit, že to děláš kvůli jeho blahu? Shoř v Pekle, Shadowwalkere vážně!“ vyštěkla, lehce do něj strčila, než odešla, ale ani to s ním nehnulo. I ta jeho omluva stála za pendrek. A uvědomoval si to i on, ale ona mu prostě vždycky stála v cestě a nikdy pro něj nebyla až tak důležitá. Byla něco, co mu nedělalo problém obětovat pro vyšší cíle.

Hned jak se Sára po oslavě vrátila do svého pokoje, nalepila si plakát od Wada k posteli. Byl to sice podepsaný plakát, ale ona by si vystavila všechno, co by od něj dostala. I kdyby to měl být jen jeho vlas.

Potom si sedla na postel a povzdychla si. Zasněně a zoufale. Vzpomínala na to, jak ho políbila na rty. Jak voněl, jak se usmíval, jak si o tu puslu řekl. Jak se na ní díval a jak moc ho má ráda.

Wade pouklízel nepořádek po oslavě a potom vytáhl svou kytaru, na které měl napsáno Saint Sinner a posadil se i s ní na postel. Začal brnkat nějakou melodii, kterou dobře znal, ale zdálo se, že k tomu nemá dostatek textu. Měl jen název – *September of Weakness*. Což znamenalo v překladu něco jako ZÁŘÍ V SLABOSTI. No a do toho začal tiše zpívat co už má:

September, twenty fifteen, when you walked into the room,
Září dva patnáct, když jsi vstoupila do místnosti,
You laughed with my best friend, and I felt my heart's new tune
Smála ses s mým nejlepším kámošem a moje srdce se naladilo na jinou frekvenci
In that moment, my whole world changed,
V tu chvíli se celý můj svět zastavil

—

I fell hard the second I saw your face,
Zabouchnul jsem se okamžitě, co jsem viděl tvoji tvář
A prince with no power in this messed-up space
Já – princ bez žádný moci v tomhle zatraceným světě
You were September, wild and free,
Bylas jak září, divoká a svobodná
My weakness wrapped in flames, burning me
Moje slabost zahalená v plamenech, co mě pálí

I'm falling, calling, but you're too far to hold,
Padám, volám tě, ale jsi příliš daleko, abych tě mohl držet
In the wreckage of the lies I sold
V troskách lží, který jsem chrlil

—

Your gaze pulls me deeper, it feels so right,
Tvůj pohled mě táhne hlouběji, zdá se to správný
I'd fight through the darkness just to hold you tight
Šel bych přes temnotu, jen abych tě mohl držet v náručí
If you were a derion, you'd be my only queen,
Kdybys byla derionka, byla bys moje jediná královna
But now I'm alone, lost in what might have been
Ale teď jsem sám, ztracený v tom, co by mohlo být...

Když si uvědomil, že nic víc už dnes nevymyslí, tak odložil kytaru na postel a plácnul sebou vedle ní. Potom se natáhl k nočnímu stolku a vytáhl z něj tu knížku od Sárý. Hladíc jí po deskách se usmíval. Stala se teď pro něj posvátnou. Stejně tak jako ten plakát pro Sárú. A když tu knihu otevřel, překvapilo ho, že mu napsala věnování:

Mému oblíbenému derionovi k narozeninám. Sára ♥

„Od mojí nejoblíbenější rionky,“ odpověděl na to a smutně se pousmál. No a potom začal číst NIC NENÍ JAK SE ZDÁ. Mělo to asi 500 stránek, ale tohle pro něj nebylo nic, co by nezvládl do zítřka. Nebo nejpozději do pozítří.

My s Darrenem jsme se courali po chodbě a celou cestu jsme skoro nic neřekli. Když jsme došli ke schodům, zastavil se a tak zvláště se na mě podíval. Malinko jsem zazmatkovala. Tenhle pohled znám. Je plný nenaplněné touhy, zoufalství, ale i vášně. A taky mě teď možná čeká nepříjemný rozhovor, nebo mě místo toho natlačí na zeď a pokusí se ty otázky a nepříjemnosti spolknout něčím příjemnějším.

„Nechceš dneska spát u mě?“ zeptal se. Jedna věc je spát u něj přes Vánoce, ale ve škole? Na takové intimnosti nám stačí chodba, schodiště, nebo když chceme jo intimčo, tak gauč. Ale spát s ním v ložnici? To by znamenalo to, co musím chtět nechť potlačit.

„Chci, ale nebudu,“ odpověděla jsem. On jen přikývl, jakože bere na vědomí a ani se mě na nic neptal. Soudě podle jeho výrazu stejně nečekal jinou odpověď a tušil, že bych mu víc stejně neřekla, tak se ani nesnažil.

„Takže jdeme spát, nebo...“ pokračoval. Podívala jsem se na něj a zamyslela jsem se.

„Nebo?“ zeptala jsem se. On se pousmál, udělal ke mně krok blíž, položil mi ruce na boky a naklonil se k mému krku.

„Nebo by jsme se mohli na chvíli sejít ve snu? Třeba jen na menší rychlovku, co ty na to, Heartová?“ šeptal mi do ucha, až mi vyskákala husí kůže.

Happy Birthday!
Ay.

☆ Všechno nejlepší, Ay ☆

A bylo to tady zase 11. června a moje narozeniny. Tentokrát mé 19. Na rozdíl od loňska se spolu s Darrenem bavíme, takže by to mělo být trochu lepší. Nicméně se blížily prázdniny a můj 5. ročník. A prázdniny s Darrenem teď budou o to náročnější, když máme ultimátum od té démonice.

Mám z toho špatný pocit a vím jistě, že se něco stane. Nejspíš derionský instinkt. A že je sakra silný. Nemusí to být jen záležitost našeho vztahu s Darrenem, ale něco se chystá. Něco velkého a zlého.

Ráno jsem se vzbudila naštvaná, že jsem musela vstávat. Poprvé v životě jsem měla bezesný spánek. Takový ten, při kterém si člověk vážně nejvíc odpočine. Sára se trochu nudila, a tak vymýšlela nesmysly. Už skoro čtyři roky tvrdila, že jsem upjatá. Pozorovala nás roky a nejspíš ztratila trpělivost dřív než Darren, a tak se rozhodla nám s Darrenem trochu pomoci.

Čekala s tím až na moje narozeniny, protože už mě znala a věděla, že jsem občas trochu naměkko a lezlo jí na nervy, jak mi to s Darrenem dlouho trvá. No a taky, aby mi dokázala, že se naučila kouzlit, vytvořila mi speciální lektvar dvojího účinku.

Smíchala totiž lektvar pravdy s elixírem uvolnění na tu mou upjatost. Jenže se mi to bála dát, a tak to svěřila zkušenějším spolužákům, kteří se toho spokojeně ujali. Třeba nenápadně Wade Whisper.

Pohrávala si s lahvičkou u stolu a pozorovala co vytvořila. „Co to máš?“ zeptal se a hned jí láhev zabavil. Sára se pousmála.

„Elixír pravdy a uvolnění,“ odpověděla.

„Teda, to je hustý. Celkem nebezpečný pro toho, kdo to vypije. Jak tě to napadlo?“ vyzvídala lahvičku si prohlížel. Tedy její obsah. Mělo to kouzelnou barvu.

„Ay, má spoustu různých knih,“ opáčila a všechny je vyjmenovala, ale Wade jí kladl další otázky.

„To je jako pro ní?“ zeptal se s úsměvem ve tváři. Sára přikývla. „Teda, ty se nezdaš,“ dodal. Sára zavrtěla hlavou.

„Nemám v plánu jí to dát. Nechci jí zkazit narozeniny,“ objasnila. Wade vyprsknul smíchy.

„Zkazit? Blázníš? Ay se potřebuje uvolnit jako sůl, vždyť je hrozně upjatá,“ řekl.

„Nechci, aby zase vyžvanila Darrenovi všechno najednou. Podle mě bych jí tím dost naštvala. Třeba k tomu má vlastní důvody i když je moc nechápu,“ řekla a snažila se dostat lahvičku zpátky.

„Proč? Vždyť by to měl už konečně všechno vědět,“ řekl Wade a nalil elixír do mého čaje.

„Ne! Nedělej to!“ křikla na něj, ale pozdě – ten už všechno nalil do poháru.

„Pozdě,“ řekl a zasmál se společně s Emíly. „Nebo to můžeš vyzkoušet sama,“ zmínil a mrknul na ní.

„Blázne, nikdy neochutnávej vlastní zboží, ty bys to jako smažka měl vědět,“ rýpla si.

„Bojíš se?“ vrátil jí úder.

„Myslím, že už jsme si to vyjasnili, Wade,“ zašeptala.

„Už jde,“ varoval je Eldarn.

„No nazdar,“ sykla Sára a společně mě pozorovali, jako bych měla na hlavě něco divného. Všimla jsem si toho a přišlo mi to podezřelé. A tak jsem si sedala ke stolu rovnou s otázkou.

„Ahoj, na co tak zíráte?“ zeptala jsem se, pozorujíc ty jejich výrazy. Byly plné očekávání, potlačovaného smíchu, zvědavosti a výzvy.

„Na tebe, máš přece narozeniny,“ zmínila Sára, zvedla se a objala mě. „Všechno nejlepší,“ řekla a políbila mě na tvář.

„Děkuji,“ odpověděla jsem a ještě jednou jsem po nich přejela očima.

„Jak se dneska máš?“ zeptal se Wade, který se se mnou normálně moc nebaví.

„Dobře, akorát mám děsnou žízeň,“ zmínila jsem a popadla jsem pohár s čajem. Jejich oči mě sledovaly. A když jsem v poháru smočila rty, všichni na mě zírali jako sovy.

„Co vám všem dneska je? Neviděli jste nikdy nikoho pít?“ Divila jsem se těm jejich výrazům, ale všichni mlčeli jak hluboké lesy. Jen jsem zakroutila hlavou a pustila jsem se do jídla. A po chvíli jsem začala škytat. Což lektvary dělají, když je člověk vypije najednou. Jenže mě to nenapadlo, takže jsem tomu nepřikládala žádný takový význam.

„V pohodě, Ay?“ zeptala se Sára, která se polekala, že vlivem její lumpárny provedla něco špatného třeba s mým zdravím.

„Jasně, proč by ne?“ odpověděla jsem s úsměvem. Všichni se na mě zase zaměřili. A to dokonce i Eldarn.

„A teď?“ zeptal se pro změnu Wade.

„Jen je mi trochu divně,“ zakuňkala jsem a zakašlala. Něco mě dráždilo v krku. Popadla jsem proto Sárin pohár a napila se vody. Ten svůj už jsem vypila.

„Jak divně?“ vyváděli starostlivě.

„Jako bych se chtěla bavit. Asi půjdu ven a kašlu na ty bláboly v knížkách,“ prohlásila jsem a všichni si mezi sebou vyměnili pohledy.

„To z ní mluví uvolňovací lektvar. Ty dva se spolu perou, nikdy nepoznáš, co myslí z rozmaru a co je pravda,“ zašeptal Sáře Wade a ona jen pokrčila rameny.

„Tak co budeš dneska dělat?“ pokračovali ve výslechu.

„No, co asi? Půjdu na závody, chci vidět Darrena. Snad to vyhraje. Pak s ním chci hodit řeč,“ prohlásila jsem a Sára vyvalila oči.

„A proč s ním chceš mluvit?“ zeptal se nenápadně Wade.

„Chci mu říct, že ho miluju,“ odpověděla jsem vážně a culila jsem se na něj od vedlejšího stolu, a dokonce jsem mu i zamávala. „Co se tak díváte, vždyť je to jasný jako facka,“ dodala jsem a usmála jsem se na bandu šokovaných spolužáků.

Sára se plácla do čela. Wade a Emily se hihňali a Eldarn mlčel. Darren na mě překvapeně zíral a taky mi zamával.

„Co s ní je?“ zeptal se Sára na dálku, protože si všiml, jak jsem neobvykle veselá.

„Lektvar...“ odpověděla stručně. Darren vytřeštil oči. Nečekal, že by mi něco takového spolužáci udělali.

„Co? Sjelas jí?“ zeptal se a Sára přikývla.

„Nemáš zač,“ opáčila a usmála se na něj.

„Bože,“ zamumlal a zavrtěl hlavou.

„Ať má hezký narozeniny, Darre!“ dodala a otočila se zpátky k nám. On se zvedl a šel k našemu stolu. Všichni u našeho stolu napjatě sledovali, co se bude dít. Pak se zastavil a opřel se dlaněmi o stůl.

„Ahoj, Ay. Dneska máš velkej den, a tak jsem si říkal, že bych ti dal dárek už teď. Jak se vůbec máš?“ zeptal se mile. Až neobvykle mile. Moje oči na něj skočily tak, jak bych na něj nejradši skočila já už roky.

„Skvěle, mám chuť někoho pořádně líbat a říkála jsem si, že bys to mohl být ty. Co ty na to?“ prohlásila jsem flirtovně a hned na to jsem si šokem přikryla pusou. Vůbec jsem to nechtěla říct nahlas, ale stalo se. Darren na mě vyvalil oči, ale pak se uvolnil.

„To chápu, neviděli jsme se skoro celý týden,“ zmínil, zahihňal se a naklonil se, že mě tedy políbí. Všichni se na nás překvapeně dívali, ale mě to bylo fuk. *Paráda, takhle skvěle mi ještě nebylo...*

Přitáhla jsem si ho k sobě a pod vlivem toho lektvaru jsem se s ním opravdu nestydatě cucala u stolu. A když jsem se od něj odlepila, všimla jsem si, jak na mě všichni zírají a to včetně Darrena, který se jen nechal. Nejspíš přemýšlel, co mi to dala Sára za lektvar.

„Může mi někdo vysvětlit, proč jsem dnes ráno tak krutě upřímná a rozjetá?“ zeptala jsem se, ale Emily se jen hihňala.

„Máš narozeniny a měl to být jen žert,“ začal Eldarn opatrně a já se polekala. Vážně řekl, že to měl být jen žert?

„Něco bylo v tom pití, že jo?“ Popadla jsem pohár a čichala jsem k tomu. „Co jsem vypila, elixír pravdy?“ vyzvídala jsem a Sára přikývla. „Sakra, držte mě dál od něj, tohle je můj konec!“ zašeptala jsem zoufale a Darren se jen pousmál. Díval se na mě těmi svými modrými kukadly.

Oni se smáli, ale tohle mohl být velký problém. Zvláště s Dharnalen, která mě hlídala jako pes. „Myslím to vážně!“ sykla jsem podrážděně. V mých očích musel být vidět strach.

„Tak teda můžeš na chvíli?“ zašeptal mi do ucha Darren a já přikývla. Na chvíli se ty obavy mísily s laxností a klidem.

„Jasně že jo, zlato, s tebou vždycky.“ Usmála jsem se na něj a na Sáru jsem hodila zoufalý pohled. Darren se culil na Sáru, která na něj ukazovala palec nahoru. Ale já byla v háji. Věděla jsem, že jestli pod vlivem toho něco provedu, můžu se s Darrenem rovnou rozloučit.

Musím se ovládat. Jak se vzdoruje lektvarům? Něco na to musí přece existovat. Obrana proti nechtěné magii nebo tak něco... Přemýšlela jsem, zatímco jsme spolu šli ruka v ruce do knihovny. Ale moc mi to nešlo, protože jsem myslela jen na věci, které nesmím udělat. Bylo to naprosto příšerné.

V knihovně si sedl na stůl a mě si přitáhl k sobě mezi svá stehna, jako svou přítelkyni. „Všechno nejlepší k narozeninám,“ popřál mi a dal mi pusku na tvář. Já jsem ho chytla za krk, přitáhla jsem si ho k sobě a začala jsem se s ním líbat. Darren vůbec neprotestoval a líbal mě. Tohle už jsme dělali milionkrát.

„Jsi tak sladkej, Darrene,“ šeptala jsem mu do ucha, hladila jsem ho vzrušeně prsty po břiše a sexuchtivě jsem ho sledovala. Darren se jen celkem překvapeně usmíval. *NESMÍŠ NA TO MYSLET! NESMÍŠ S NÍM ZAČÍT CHODIT. NESMÍŠ SE S NÍM VYSPAT!! Ovládej se, Ay!!* Opakovala jsem si a Dharnalen se mi jen smála.

„Promiň, tak co pro mě máš?“ řekla jsem zvědavě hned, co jsem se od něj odtáhla.

„Dárek, a ještě jeden další dárek,“ zmínil a podal mi do ruky jeden velký a jeden malý balíček, který měl schovaný v poličce vedle.

„Díky,“ zašeptala jsem a vrhla jsem se na rozbalování většího dárku. On mě jen pozoroval a netrpělivě čekal, co na to řeknu. „Oh, to je *Malá Derionka*? Ta ilustrovaná?“ vypískla jsem nadšeně a obdivovala jsem svou novou knihu, když jsem ten obal konečně roztrhla.

„Jop, trochu mi tě připomíná. Občas,“ dodal a zamilovaně se na mě díval.

„Já tě tak miluju!! Teda, chtěla jsem říct, že za tu knížku ti moc děkuju. To je skoro nejlepší dárek na světě,“ řekla jsem srndovným hlasem.

„A co by byl ještě lepší dárek?“ zeptal se a taky se křenil.

„Ty!“ vykřikla jsem a pinkla jsem ho prstem do nosu. Pak jsem se zase nad sebou pozastavila. „Vážně absolutně nechápu, co se to se mnou dneska děje. Elixír pravdy přece nerozhoduje o mém chování, co jsem to všechno vypila?“ hájila jsem se, ale Darren byl s mou odpovědí evidentně spokojený a zase mě letmo políbil.

„Přijdeš za mnou na závody? Potřebuju fanynku a zvláště když je dneska tak veselá,“ zeptal se a držel mě za ruce, jako kdybychom spolu chodili.

„Jasně, že přijdu. Ráda se na tebe dívám,“ vypadlo ze mě a Darren se zase usmál. Ten lektvar začínal plně účinkovat.

„Vážně? Já se na tebe taky moc rád dívám. Zvláště když jsi nahá,“ dodal.

„Vážně, jsi totiž hrozně sexy, víš Darry?“ řekla jsem a smála jsem se na něj, jako bych si ani nevšimla toho, co řekl. Darren byl v šoku, když pochopil, že mě moji spolužáci museli napřed zdrogovat dvěma druhy elixírů, abych byla takhle uvolněná. Ale bylo mi skvěle.

Upřímná a uvolněná, nikdy jsem se necítila tolik spokojená a bezstarostná. Jenže to je špatně. Měla bych se bát, že o něj přijdu, pokud udělám něco unáhleného a nebudu se kontrolovat.

„Ještě mám pro tebe jeden dárek,“ řekl a podával mi takový malý v papíru zabalený dáreček. Já jsem to zvědavě rozbalila.

„Jé, přívěsek ve tvaru kočky. Vypadá tak rozkošně jako ty,“ prohlásila jsem a porovnávala jsem přívěsek s jeho hlavou. On se zakřenil. Nejspíš jsem mu taky přišla roztomilá. Pak jsem se na něj tak zadívala.

„Darrene, já se chci s tebou úplně strašně moc mazlit, můžu?“ zeptala jsem se ho, on se pousmál, a jak jinak než že souhlasil. Hned jsem se na něj hladově vrhla a všichni nás za rohem knihovny se smíchem šmírovali.

„Tak tohle byl nejlepší dárek k narozeninám, Sáro. Ale pro Darrena,“ řekl Wade Whisper a plácnul si se Sárou. Eldarn se zatvářil smutně, když viděl, jak moc jsem z Darrena nadšená, ale už s tím byl relativně smířený.

Darren mě objímal, ale bylo mu líto, že jsem taková jen pod vlivem elixírů. „Miluju tě,“ zašeptal mi do ucha a já jsem ho pevně stiskla a přitulila jsem se k němu.

„Znamenáš pro mě všechno,“ odpověděla jsem mu a civěla jsem mu na rty. Prstem jsem mu po nich přejížděla a Darren na mě mlčky koukal. „Máš je tak hebký, úplně dokonalý...“ Culila jsem se a on mě nechal. Pořád jsem se po něm plazila a všimla jsem si, že jeho džiny už začínaly mít trochu bouli v rozkroku.

„Už by to mohlo vyprchat, je těžký tě nechtít, když jsi taková k pomilování,“ řekl tiše a zoufale zároveň.

„Chtěl bys mě, Darrene?“ zeptala jsem se a sváděla jsem ho pohledem.

„Jasně, že bych tě chtěl, Ay,“ řekl vzrušeně, ale mluvil naprosto vážně a trochu smutně. „Co ke mně doopravdy cítíš?“ zašeptal zírajíc mi do očí. Zřejmě využíval elixíru.

„Všechno,“ odpověděla jsem mu.

„Tak co je za problém? Proč to nejde?“ doloval ze mě a pak to naštěstí přestávalo pomalu působit, takže jsem tomu dokázala vzdorovat. Protože kdyby ne, Dharnalen by nás definitivně rozešťvala.

Chvilí jsme na sebe mlčky zírali. *To bylo o fous.* „Teda, ehm... omlouvám se za ty nesmysly, které jsem dělala. Za všechno může ten elixír uvolnění asi,“ zašeptala jsem a chtěla jsem odejít.

„Až na to, že jsi měla i elixír pravdy, proč to všechno popíráš? Stydíš se za svoje city ke mně?“ zeptal se mě.

„Ne to ne, všichni tady vědí, co k tobě cítím,“ vysvětlovala jsem mu.

„Ale já pořád ne, Ay. Teda vím to, jen jsem to ještě neslyšel. Teda slyšel, ale ne na přímo. Ne když jsi nebyla něčím rozhozená. Ale hlavně, nejsem si jistý, že to je pravda,“ řekl smutně a já se k němu pomalu vrátila a zastavila jsem se před ním. Pravou rukou jsem se dotkla jeho rtů a jemně je hladila.

„Když jsem s tebou, je mi dobře. Ale bojím se jít dál, nechci zkazit naše opravdu vzácné přátelství, Darrene,“ řekla jsem upřímně.

„Ay, já naše přátelství mám rád, ale chci i něco víc. Ničí mě to, protože bych tě chtěl už i fyzicky. Nedá se to vydržet,“ řekl tiše a já na něj jen koukala. „Jak jsi mi řekla na tom plese, že si svého poprvé vážíš... pořád na tebe čekám, Ay. To ty si to, co mělo být moje dala Eldarnovi. Já jsem to kvůli tobě vydržel. Je to už několik let proboha,“ vyčetl mi.

„Tak proč mě tedy pořád chceš, když jsem tě zklamala?“ vyjela jsem na něj.

„Protože tě prostě chci. A pořád tě budu chtít,“ dodal. *Ach ta Dharnalen. I tohle byla její chyba. Kdyby neexistovala, všechno by bylo jinak. Zamilovali bychom se, přišli bychom o to spolu a celé prázdniny bychom byli u mě a šťastní. A to už snad v prováku.*

„Taky mě přitahuješ, ale ještě na to nejsem připravená,“ odpověděla jsem mu.

„Jak to? Vždyť už nejsi panna, proč s Eldarnem to šlo a se mnou ne? Vždyť už jsme toho spolu dělali tolik, že to fakt nechápu,“ pokračoval.

„Protože k tobě cítím něco jiného než k němu. A nechci s námi udělat chybu,“ řekla jsem suverénně.

„Chybu? Jak bys mohla... teď jí děláš, Ay. Přece to, že budeme spolu není chyba. Jestli mě miluješ,“ řekla a dívala se na mě. Potom jsem mu raději utekla. Už jsem nevěděla, jaké výmluvy bych měla použít, aby to neznělo jako totální nesmysl. Už i teď si musel myslet, že jsem cvok. Nejraději bych Dharnalen nakopla za to, jak mě i jeho ničí.

„Promysli to a přijď na závody, potřebuju tě tam!“ křičel na mě z dálky a pak odešel. Měly to být poslední závody tohoto školního roku. Kdyby vyhrál, dostal by za výhru 15 Peršáků. Darren byl docela v balíku.

Neměla jsem na výběr, musela jsem ho jít podpořit. Kdybych tam nebyla a on prohrál, určitě by mi to dával za vinu. A zatím vždycky, když jsme tam byly se Sárrou vyhrál.

Premýšlela jsem o tom, co říkal. *Nechala by nás Dharnalen alespoň aby k tomu došlo, nebo by nás zničila rovnou už předtím? Protože kdyby nás nechala to alespoň dokončit, možná bych to riskla. Možná mě pak bude míň nenávidět ať řeknu cokoli. Spekulovala jsem.*

„Ani na to nemysli. Jestli ho miluješ, tak to nepodělej. Rovnou ti říkám, že ti to neprojde. Dokud sama neuznám za vhodný. Běž na ty závody a uvolni se, máš přece narozeniny,“ řekla. Štěstí, že byla neviditelná někde v mé duši, jinak bych jí na místě zabila. S Darrenem jsem se zrovna dneska nechtěla pohádat.

Mířila jsem si to tedy rovnou na hřiště a Sára mě pronásledovala. „Ay, omlouvám se. Já ti to dávat nechtěla, přinutili mě,“ řekla Sára hned, jak mě dohnala. Já se na ní podívala s usazenými očima.

„To je jedno, máte pravdu. Jsem upjatá, jsem prostě hrozná. Musím vypadat jako úplná kráva, ale bohužel s tím nemůžu nic dělat. Nechápu proč mě Darren tolik chce. Možná, že jsem ráda, že jsi mi to dala, Sáro,“ prohlásila jsem a Sára na mě jen mlčky civěla.

„Vím, že to se mnou myslíš dobře. Darren je tvůj nejlepší kamarád a já tvoje nejlepší kamarádka. Chápu, že nám chceš pomoci, ale já nemůžu. Neptej se mě proč, ale věř mi, že to nejde. Se mnou nic není normální a bohužel to není moje chyba. Víc ti k tomu neřeknu, ale slib mi, že už se do toho nebudeš míchat,“ prohlásila jsem a ona přikývla. Evidentně jí to vůbec nepřekvapilo. Možná jen potvrdilo nějakou její domněnku.

Darren se tvářil smutně. Už seděl na Kinnara a nechal jí, aby se o něho otírala hlavou. Drbal jí pod krkem, protože byla v pořádném záklonu. Snažila se ho rozveselit. My jsme si se Sárou zatím hledaly místo. Viděla jsem, jak se Darren tváří a bylo mi to líto.

„Řekni Kinnara, proč je Darren rozhozený. Nechci, aby si o něj před závodem dělala zbytečně starosti a on to kvůli mně prohrál,“ řekla jsem Sáře a ona mě poslechla. Kinnara ho hned upozornila, že se na něj dívám a že mu fandím. Taký se pak pousmál a zamával mi. Zamávala jsem mu zpátky a vyčarovala jsem nám vážící křídla. Tentokrát extra křupavá.

Po skončení závodu jsme scházely schody z tribuny, abychom mu pogratalovaly. Závod sice vyhrál, ale byl celkem nudný. Vždycky to mělo grády, když Darren dělal šašky a usmíval se, ale dneska to nedělal a já věděla, že za to můžu já.

„Ty máš depku, vid’?“ zeptala se Sára, když mě viděla míjet soutěžící včetně Darrena.

„Všechno jen kazím, tyhle narozeniny jsem si taky zkazila sama. Darren se vždycky tolik snaží, aby mi udělal radost. Kupuje mi drahé dárky, které si přeju. Naslouchá mi a toleruje mě. Maká kvůli mně, aby vyhrál a mohl za mě o prázdninách utrácet a já jsem fakt sobecká,“ fňukala jsem a šla jsem za ním mu pogratlovat a dát mu pusku. Sára na mě jen smutně koukala, ale myslím, že byla ráda, že jsem si to uvědomila.

Darren akorát lezl dolů ze stupínku vítězů a šel mi sklesle naproti. Já ho jen objala. Pevně. „Odpusť mi ten dnešek. Nechci, aby sis myslel, že tě nemám ráda. Chápu, že jsem nudná a že tě to se mnou nebaví, klidně budu kvůli tobě pít ty lektvary každý den. Ani nevíš jak jsem z tebe nervózní. Ty jsi prostě sebevědomý a nic tě nerozhodí a já jsem prostě jen obyčejná šprtka.“ Darren se na mě nevěřičně podíval.

„Co to zase vymýšlíš za hovadiny, Ay? Vůbec nejsi nudná a s nikým jiným nejsem radši než s tebou, jen se přede mnou přestaň tolik stydět. A rozhodí mě všechno, třeba když jsi na mě taková. No tak, vždyť tě znám líp než kdokoli jinej. I ty mě. Spali jsme spolu nesčetněkrát ve snech a ty věci, který jsme občas dělali doopravdy...“ pokračoval a já na něj nechápavě zírala.

„Kam tím míříš?“ přerušila jsem ho.

„No, líbí se mi to a byl bych rád, kdyby jsme se zase někdy sešli. Bral bych to jako takový menší důkaz lásky. Nebudu tě nutit do sexu, i když to chci,“ řekl a já na něj vyjeveně zírala.

„Je pravda, že už jsme to dlouho nedělali. V těch snech to celkem šlo, Payne,“ komentovala jsem jeho předchozí výkon a pousmála jsem se.

„Celkem?“ Divil se.

„No, nebylo to špatné,“ zmínila jsem.

„Tak mi dej šanci ti to ukázat doopravdy, bude to ještě lepší,“ řekl a políbil mě.

„Celkově bych byla radši, kdybys na mě tolik netlačil. Pořád řešíme jenom sex,“ stěžovala jsem si.

„Trvá ti to, tak se nediv,“ opáčil.

„Něco jsi mi slíbil. Už jsem ti říkala, že nemáš mít otázky a že bych to udělala kdybych mohla. Takže zatím pořád sny, nebo nic,“ zašeptala jsem mu do ucha. On si povzdychl.

„Sny,“ řekl a šel si odpočinout po závodech. Já jsem stejně musela jít na oslavu narozenin, kterou pro mě přichystala Sára. Ještě jsem se na něj z dálky smutně dívala. Cítila jsem se jako mrcha a to jsem vlastně za nic pořádně ani nemohla.

„PŘEKVAPENÍ!“ křičeli všichni, když jsem vlezla do společenské místnosti.

„Jé,“ předstírala jsem překvapenou a objímala jsem všechny lidi, kteří mi přišli popřát k narozeninám. „To jsem nikdy předtím neměla,“ přiznala jsem Sáře.

„Co?“ zeptala se.

„Oslavu,“ opáčila jsem a nechala jsem se odvést k dortu. Sára mi zapálila kouzlem svíčky na dortu, který pro mě nejspíš někdo koupil v cukrárně *U Buclaté Bertičky* a usmívala se na mě od ucha k uchu.

„Teď to všechno sfoukni a něco si přeji!“ řekl Wade Whisper a všichni netrpělivě čekali, jestli to sfouknu. Pořádně jsem se nadechla a zvládla jsem to na jeden dech. Samozřejmě jsem si přála jen to jediné. Aby mě nechala Dharnalen být a abychom byli s Darrenem pořád spolu a šťastní.

„Všechno nejlepší, Ay,“ přáli mi a byli strašně milí, dokud jim nedošlo, že toho dortu je pro všechny málo a nezačali se o něj doslova prát. Já jsem z toho všeho raději vycouvala, ačkoli jsem oslavenec a na ten dort jsem měla ze všech největší právo. Ale řekla jsem si, že mi to za to vůbec nestojí.

Sára zatím pustila nějakou středoškolskou hudbu, aby nebylo ticho a lidi mi začali nosit dárky. „Tady máš džusík, aby ses trochu uvolnila,“ řekl Wade Whisper a podal mi láhev pepermintového džusu jako dárek.

„Díky, Wade, ale já dneska už jeden uvolňovák měla,“ zmínila jsem a společně jsme se zasmáli.

„To jo, ale tohle tě nebude tolik nutit mluvit, i když to nikdo neví, protože ty nikdy nepiješ,“ zmínil a já se jen rozpačitě zakřenila. „Hej, kdo tady viděl Ay se někdy napít alkoholu?“ zeptal se Wade lidí v místnosti a všichni zavrtěli hlavou.

„Ani na její plnoletost si nepřipila,“ řekla Sára. *A do háje, tomu se už asi nevyhnu.* Pomyslela jsem si a Wade už měl pro mě nalitou skleničku.

„Až do dna, krásko!“ řekl a podal mi skleničku modré tekutiny do ruky. *Nebud' upjatá a nudná! Bav se, Ay! S Darrenem to pak snad nějak uhraješ.* Povzbuzovala jsem se a zvedla jsem jí tedy vzhůru, aby to všichni viděli a pak jsem to do sebe kopl.

„Juúú!“ Smála jsem se a všichni mi tleskali. Docela jsem se rozjela. To byl jeden panák za druhým a milí spolužáci. Nešlo se tomu moc bránit. A navíc jsem ani nechtěla.

Po pár dalších panácích a tancování do místnosti akorát přišel Darren a viděl mě, jak sedím Wadovi na zádech a piju alkohol po velkých doušcích. Když mě viděl na chvíli se lekl, ale pak se začal smát, když viděl, jak dobře se bavím.

„Ay dneska jede modrou,“ zašeptal mu do ucha jeden kluk z mého ročníku.

„To vidím,“ zasmál se a šel ke mně. „Ahoj, ty ožralo. Tak co, bavíš se?“ zeptal se mě a dal mi vlasý za ucho.

„Jéé Darry je tady. Bavím se skvěle!“ řekla jsem napůl opile a napůl spokojeně a přeskočila jsem z Wada rovnou na jeho záda.

„Dík, kámo, váží snad tunu,“ řekl Wade a šel si zapálit cigaretu.

„Vždyť je lehká. Vid', bloncko?“ Mrknul na mě a pak mě položil na zem, aby si se mnou mohl zatancovat.

„Kdo si dá se mnou pár prásků?“ zeptal se Wade a já byla první, kdo se hlásil. Darren se zasmál.

„To ani náhodou, kočičko. Ty bys měla už pomalu brzdit, jinak se solidně pozvracíš,“ řekl rozumně a dal mojí hlásící se ruku dolů. Ale Sára do něj šťouchala.

„Nech jí si dát aspoň práska, vždyť se konečně trochu uvolnila, není to super?“ zmínila a hihňala se.

„Jo, ale ona na to není zvyklá,“ odpovídal nejistě.

„V nejhorším dostaneš dárek ty,“ řekla a mrkla na něj, ale Darren to tak nechtěl. Celkem začínal věřit tomu, že se něco vážně děje.

„Fajn, ale jen jednoho, Wade! Ručíš mi za ní,“ upozornil ho rázně a nechal mu mě na starost. Pak si šel dát taky něco k pití a uždíboval zbytek dortu. Sára mě pozorovala, jak jsem šťastná, a to jí dělalo taky šťastnou. No a na chvíli mě s Darrenem spustili z očí a já nenápadně kradla Wadovi jeho jívovou cigaretu. A hrozně ale hrozně jsem se zdunila.

Když si mě po pár minutách šel Darren vyzvednout, měla jsem oči jak černé korále a pusku od ucha k uchu. „Vypadáš jinak, já jsem taky úplně jiná, vid'? Taková...“ mlela jsem a Darren čekal, co ze mě vypadne, ale já jsem se zasekla.

„Taková prdlá,“ řekl a vedl mě ke gauči. „Pojď si dát chvíli pauzu,“ řekl a držel mě za ruku jako pěti leté dítě. Ale já chtěla pařit, chtěla jsem se cítit takhle už pořád. „Nech to pití, Ay!“ okřikl mě, když jsem zase sahala po skleničce.

„Že sis nikdy nemyslel, Payne, že mě budeš muset držet dál od alkoholu a od cigaret, vid'?“ Škytala jsem a koukala jsem na něj šilhavě. Taký jsem ho viděla dvakrát. „Mě se překřížily oči,“ prohlásila jsem a smála jsem se. Darren nevěděl, co na to říct.

„Dáš si ještě se mnou skleničku?“ zeptala se Sára Darrena a sedla si vedle něj, ale on zavrtěl hlavou.

„Radši ne, někdo jí musí brzdit,“ odpověděl rozumně.

„Myslíš, že to zvládneš?“ vyzvídala.

„No jasně, vždyť je to pusa, podívej na ní,“ řekl se smíchem a já se začala ksichtit na Sárku.

„Máš pravdu, je mimo,“ dodala a šla si zatancovat s Wadem Whisperem, který byl taky dostatečně zhulený, aby se pokusil Sáře konečně vyznat lásku na veřejnosti.

„Já jsem zadaná, ty čuně!“ okřikovala ho, aby to slyšeli ostatní a plácala ho po ruku, kterými jí neustále ochmatával.

„Já vím, vždyť ti nic nedělám, jenom tancujeme,“ hájil se a pevně jí stiskl.

„Co blbneš? Neupozorňuj na nás,“ šeptala mu do ucha.

„Stejně jsou všichni namol. Dej mi pusku a ručím ti za to, že si toho nikdo nevšimne,“ řekl.

„Tady ne,“ zašeptala.

„A kde? Chceš mi tím snad zase něco naznačit?“ šeptal jí do ucha.

„Ne. Už spolu spát nebudeme!“ řekla rázně.

„To říkáš vždycky, potom ale když se tě dotknu, změníš názor,“ pokračoval a jemně jí rukou vjel pod sukni.

„Oh, Wade, neprovokuj mě! Tady ne!“ vzdychla mu slastně do ucha.

„Jen jednou. Už jsme se dlouho nemazlili. Naposledy na tom strašidelném hradě a to už je fakt strašně dávno,“ připomněl.

„Z toho si nic nepamatuju, byla jsem sjetá,“ komentovala suše.

„Já vím, zato já si pamatuju všechno. Řekla jsi mi, že mě miluješ. Myslíš, že se na to dá zapomenout? Vždycky si říkám, kdy ti dojde, že chceš být se mnou. Kdy tě to divadýlko s Ryanem a hra na věrnou holku přestane bavit. Ale hlavně, kdy přestaneš milovat toho šprta Shadowwalkera,“ šeptal jí do ucha a mířil výš a výš až k jejím kalhotkám.

„Nech toho, Wade. Prosím,“ škemrala, ale on jí neposlouchal.

„Vím jak moc máš ráda, když mám prsty mezi tvýma nožičkami,“ dodal a udělal, o čem právě mluvil. Sára mu vzdychla do ucha.

„Nemůžeš mi tohle dělat a tady,“ zasípala vzrušeně.

„Mě se to líbí a tobě taky. Navíc na nás nikdo nekouká. Můžeme to jít dokončit ke mně, co ty na to?“ pokračoval v přemlouvání.

Darren seděl na gauči, mě měl na klíně a u toho na ně nenápadně koukal. Přál jí štěstí i lásku, ale v jeho očích byl vidět menší náznak žárlivosti. „Taky by jsme si mohli takhle hezky zatancovat, kdybys nedělala pořád drahoty,“ prohlásil tiše a napil se něčeho, co se válelo na stole. Držel to v ruce už pár minut, ale až teď se odhodlal se toho napít. On jediný věděl, co ti dva dělali, ale byli tak nenápadní, že to nikdo jiný nepoznal. Ani já ne.

„Nedělám žádný drahoty, ty můj mazlíčku,“ prohlásila jsem a jemně jsem ho hladila po tváři. On se na mě jen pousmál a nechal mě dál se po něm plazit. V tom akorát dorazil i Shadowwalker. Sára, když ho viděla, odskočila od Whispera dva metry a šla rovnou za Darrenem. Wade Whisper si toho všiml a zamířil si to pro panáka.

Sára se posadila k nám jako by nic a dělala, že Shadowwalkera nevidí a že její srdce nešílí kvůli němu. On si to zamířil ke stolku s pitím a nalil si nějaký alkohol. A já Darrena nejspíš uspávala svojí post-huličskou únavou, takže už pomalu usínal s rukou na mém stehně na gauči, i když kolem nás všichni tančili.

„Pojď tancovat, Ay bude hodná,“ řekla Sára a tahala rozespalého Darrena na parket.

„Já netancuju,“ řekl suše.

„To ti neprojde, Darrene. Jsem tvoje kamarádka a mám nárok na jeden tanec!“ řekla ostře a přitáhla si ho za ruku k sobě. Já jsem ho ještě popostrčila a rozvalila jsem se na gauči, kde jsem měla konečně místo.

Darren jí tedy chytl za boky a opřel se o její rameno. Shadowwalker v rohu popíjel ten drink a žárlivě pozoroval Darrena se Sárrou. „A určitě nechceš jít radši někam s Wadem do soukromí? Viděl jsem ten váš muchlovací taneček,“ komentoval Darren, ale ona už to nekomentovala, a tak změnil téma.

„Nečekal jsem, že se takhle zřídí,“ řekl starostlivě, ukazujíc na mě pohledem.

„To ani já ne, popravdě jsem nečekala ani, že se někdy v životě dotkne alkoholu, natož jív,“ řekla, a když si mě nevšíмали, sebrala jsem ze stolu flašku s alkoholem a při tom, co jsem je pozorovala jsem popíjela o samotě. „Myslíš, že už se po dnešku trochu vzpamatuje?“ zeptala se.

„Doufám v to. Chci, aby byla moje holka, Sáro. Snažím se o to už roky a ona je jak malá,“ řekl sklesle.

„Se jí neptej na svolení, stejně o tebe stojí,“ prohlásila.

„No to právě není ono. Navíc si tím nejsem jistý. Vždycky, když mě chtěla, řekla si o to sama,“ zmínil suše a zase se na mě oba na chvilku podívali. Asi jako by to na mě mělo být vidět nebo co.

„Cože? Ona?“ Divla se a hned na to se rozesmála.

„Jo.“ Přikývl s kamenným výrazem ve tváři.

„A jak?“ vyzvíдалa.

„Ale nikomu to neříkej!! A ani jí, že jsem ti to řekl, zabila by mě,“ naléhal. Ona přikývla.

„Čestný skautský.“ Zaculila se a podala mu malíček. Darren jí podal svůj a pak jí to tedy vyžvanil. Shadowwalker je pořád sledoval. A Whisper zase sledoval Shadowwalkera. Oba žárlili na stejnou holku, ale vtipné je, že Shadowwalker žárlit vůbec nemusel.

„Není taková frigidka jak si o ní všichni myslí. Je pěkně divoká,“ zašeptal jí do ucha Darren.

„Nečekaný.“ Zahihňala se.

„Když u mě spala poprvé, byla to ona kdo nechtěl, abychom spali odděleně. To ona si mě nacpala do postele. To ona navrhla snový sex. Ale neřekl jsem nic, byl to její nápad. Taky to byla vždycky ona, kdo se mi sápal do kalhot a byla to tenkrát taky ona, která si přede mě klekla a...“ vyžvanil a Sára vytřeštila oči.

„Počkej, zadrž, cože? Klekla si před tebe? Naše Ay? Jako, že ti to...? Tomu nevěřím.“ Hihňala se a oba zapomněli tancovat. Jen naproti sobě postávali a povídali si.

„Jo, už toho máme za sebou hodně. Proto to nechápu. A proto to nemůžu udělat proti její vůli, není to tak, že by se jen bála si o to říct. Nebo mi to přiznat. Na tom výletě mi řekla, že mě miluje a naprosto zřetelně. Řekla mi to ráno znovu, i když byla pod vlivem toho lektvaru, ale řekla to. Ví, že to není lež. Prostě evidentně s něčím bojuje. Proč by se mnou jinak nechtěla chodit a spát, když se jí to líbí?“ spekuloval.

„Mě se neptej, je to Ay. A evidentně jí tak dobře jako ty neznám,“ opáčila.

„Sáro, předtím to byla Dharnalen. Možná je to pořád Dharnalen, zapomněl jsem na ní. Hraje si s ní, protože jí tenkrát kvůli Dargedonovi slíbila trochu volnější podmínky,“ zmínil.

„Proč by jí ale Dharnalen upírala příjemný chvílky? Vždyť sama z toho má požitek, ne?“ spekulovala. Darren pokrčil rameny.

„Nevím. Fakt nevím. Ale kouřila mě, Sáro. Chápeš to? A to znamená, že mě miluje a chce mě. Pochybuju, že by něco takovýho udělala jen tak s nějakým klukem. Možná Dharnalen prostě baví si s Ay hrát. Začala se tak chovat až po tom, co mi pomohla vyhnat Dargedona, takže to bude nějaká její podmínka,“ dodal.

„A co budeš dělat? Hodláš to vydržet? Taky to tak může být napořád. Vždyť si vzpomeň na Alyssu a na to, cos provedl. Málem...“ pokračovala, ale přerušil ji.

„Nevím co s tím budu dělat. Je to prostě peklo. Sám nevím,“ dodal a sedl si ke mně na gauč a z druhé strany Sára. Chvilku jen mlčky zírali před sebe, zatímco mě Darren hladil něžně po noze. Tvářil se vážně zamyšleně. Já jsem je oba objala kolem ramen a lehce jsem se na ně zavěsila. V jedné ruce jsem měla tu láhev, která Sáru lehce ohrožovala u obličej, ale měla jsem to pod kontrolou.

„Tak co? Zatancovali jste si? Co ty, zlatíčko moje. Vypadáš unaveně,“ prohlásila jsem a podívala se na něj. Potom jsem mu zajela rukou pod tričko a hladila jsem ho po hrudi.

Sára se s Darrenem na sebe jen mlčky podívali. Pohled typu: Slyšelas to? Vidiš jak po mě jede? Jak to mám sakra vydržet. Sára to pochopila a došlo jí, že si Darren nevymýšlel, když říkal, že nejsem zas taková frigidka, za jakou se vydávám.

Shadowwalker si po chvilce všiml Whispera, jak na něj žárlivě zírá. A to ho malinko nakoplo, protože on věděl, že s ním Sára něco má, nebo aspoň měla. Ale byl chytrý a taky chápal randící pravidla. Takže mu došlo, že když se o nich takovou dobu veřejně neví, nic po ní asi neznamená.

„Jsi tragéd, Whisper,“ zašeptal, zatímco ho míjel cestou za Sárou. Wadovi přejel mráz po zádech a taky spousta dalších negativních pocitů, když ho sledoval, jak se jen u Sáro objevil a jí se rozzářily oči jako dvě hvězdy. Shadowwalker se na něj ještě tak provokativně usmál a pak už si všiml jen Sáro. Whisper šel na balkón zapálit si a popadnout dech.

„Dlouho jsme spolu nemluvili,“ zmínil a Sára rozpačitě přikývla.

„J-jo no, už je to dlouho. Naposledy když...“ začala, ale zarazila se o jeho pohled. Wade se pousmál.

„Když jsme se líbali?“ řekl a ona úplně ztuhla.

„N-no, technicky vzato jsme se nelíbili. B-byla t-to d-delší p-pusa,“ koktala. Měla chuť se někam zahrabat a zvlášť před těma jeho krásnýma očima. On se pousmál a Sára se z toho málem roztékla.

„Dobře tak jo,“ řekl a podíval se letmo na balkón, kde stál Wade Whisper a kouřil. Potom se podíval zpátky na Sáru. „Nechtěla bys se mnou zajít na cígo?“ zeptal se a ona okamžitě a nadšeně souhlasila ještě, než dořekl větu. Hned jak dokončil slovo

„nechtěla“, už začala kývat hlavou. „Dobře, tak pojd“, řekl, položil jí ruku lehce na bedra a vedl jí k balkónu.

Sára si Wada ani nevšimla. Vlastně si nevšimla ničeho, úplně se pro ní zastavil čas a ona vnímala jen jeho. Jeho rty, které měla před očima od té doby pořád. Jeho oči, které jí děsily i uklidňovaly, a i jeho mužné ruce, které jí nenápadně a lehce objímaly, když se ho dotkla rty posledně.

Wade otevřel dveře na balkón předstírajíc, že Whispera nevidí a přitáhnul si Sáru lehce k sobě. Potom jí podal cigaretu a zapálil jí kouzlem. Whisper se mohl užárlit, a tak rychle zase zmizel.

Shadowwalkerovy oči z něj jen sklouzly, a pak když se zbavil konkurence, Sáře věnoval svou plnou pozornost. „Chtěl jsem ti říct, že ta knížka se mi vážně strašně líbila. Vypadá to, že mě fakt znáš. Tohle je totiž to, co moc rád čtu,“ zmínil. „Takže díky,“ řekl.

„Nemáš zač,“ pronesla zasněně.

„Mimochodem parádní oslava, to jsi chystala sama?“ zeptal se. Sára zavrtěla hlavou.

„Ne, sama ne. S Darrenem a s Wadem a Emily. A Eldarn taky pomáhal,“ objasnila a Wade přikyvoval.

„Pěkný, šikovný jste,“ řekl a potáhnul si z cigarety. Sára ho pozorovala. Tentokrát neměl mikinu, ale černé tričko, takže mu byly vidět svalnaté paže. Byl vážně rok od roku hezčí. To může potvrdit.

„Příští školní rok, až budu pořádát oslavu, jestli teda se nic nepokazí, tak bych byla ráda, abys přišel. Měla bych ti to oplatit, když jsi mě pozval na svojí oslavu. Přijdeš?“ vyzvíдалa.

Wade přikývl a usmál se. „Moc rád. A kdy máš narozeniny?“ zeptal se, i když to věděl, aby pak měl příležitost jí nenuceně dát dárek a třeba i pusu.

„Jedenáctýho září,“ odpověděla.

„Morbidní datum vzhledem k historii ve vaší zemi,“ zmínil. Sára nečekala, že by derion mohl znát historii a obecně tragédie, které se odehrály mimo tento svět.

„Jak o tom víš?“ vyzvíдалa. Wade se usmál a típal cigaretu do popelníku, který byl na parapetě.

„No, zajímám se o váš svět. Hodně toho mám načtenýho a tak,“ přiznal. Sára jím byla okouzlená.

„Ale to neznamená, že tvoje narozeniny musí být smutný,“ zmínil a lehce se palcem dotkl koutku jejích rtů. „Už budu muset jít, mám ještě nějakou práci. Ale moc rád jsem tě viděl a snad se uvidíme dřív než u výza,“ řekl, usmál se na ní a odešel.

Sáře z toho prázdná, když odešel málem prasklo srdce. Nerozuměla tomu, proč je na jeho přítomnosti tolik závislá. A proč cítí to, co cítí když je s ním. A taky jí došlo, že budou prázdniny a že ho dva měsíce neuvidí. A to jí zabolelo.

Po pár hodinách, co se mě Darren snažil udržet v klidu a po několika tancích, do kterých jsem ho donutila, jsme začínali být oba unavení. „Už chceš jít spát, Ay?“ zeptal se pozorně a držel mě kolem ramen zase na tom našem oblíbeném gauči.

„Ne, chci ještě jednoho panáka,“ řekla jsem a začala jsem si nalévat do kelímku džus.

„Nechceš zkusit něco jinýho? Tohle ti vypálí díru do žaludku,“ zmínil, ale já zavrtěla hlavou, že ne. Hrozně mi to chutnalo. „Bude ti blbě,“ připomněl mi, ale nechal mě to do sebe kopnout.

Koukal na mě trochu zvláštně, jako by si myslel, že mám sklony k závislostem. Jako by viděl do budoucnosti, ale i tak s tím nemohl nic dělat. Chápu, že ho to přestávalo bavit na mě čekat. Vždyť v září půjde do sedmého ročníku a ještě pořád neměl holku... kvůli mně.

„Proč se se mnou nebavíš?“ vyzvíдалa jsem a sedla jsem si mu na klín.

„Protože někdo musí být rozumněj a hlídat tě. A protože tě mám rád, musím to být já,“ vysvětlil mi a dal mi letmou pusu na tvář. Byl trpělivý, čekal až se pobavím, aby mě mohl doprovodit do postele.

Sedla jsem si na něj obkročmo a dívala jsem se mu do očí. Byl trochu v šoku, že na něm takhle sedím, ale kolem byli všichni opilí, takže si toho ani nikdo nevšiml. „Já vím, co bys chtěl, Payne,“ zašeptala jsem mu do ucha.

„Jo? A co bych chtěl?“ zeptal se s úsměvem zírajíc mi do očí. Taký mi dal vlasy za ucho.

„Vím to moc dobře,“ objasnila jsem.

„Povídej.“ Culil se.

„Když půjdeš se mnou, tak ti to dám,“ řekla jsem a hlasitě jsem si škytla.

„Jenže já to chci až budeš střízlivá. Co bych s tebou teď asi tak dělal, když vypadáš takhle? Ani neudržíš rovnováhu a během minuty, kdy na tebe nebudu mluvit, tak usneš,“ zmínil a já se mu opřela o rameno a usnula jsem. „Bezva, přecenil jsem tě. Bylo to ani ne deset vteřin,“ prohlásil zoufale, zatímco zíral na Sáru, jak zase koketuje s Wadem Whisperem.

„Co to s váma je? Támhleta taky neví co by a ty? O tobě radši ani nemluví. Ty mě tak mučíš, Heartová,“ šeptal mi do ucha smutně a lehce mě políbil na tvář. „Někdy si říkám, jestli bych to neměl už vzdát,“ řekl a zvedal se i se mnou v náručí z gauče.

„I když nevím. Nechci to s tebou vzdát. Ne, když vím, že mě chceš. A když vím, že jsi pro mě ta pravá,“ dodal a přenesl se se mnou rovnou do mého pokoje. Tam mě položil na postel, sundal mi boty a přikryl mě. „Dobrou noc, zlato,“ zašeptal, políbil mě a zmizel.

Ráno jsem měla příšernou opici. Připloužila jsem se na snídani a zvedal se mi ze všeho žaludek. Sedla jsem si na židli a opřela jsem se čelem o stůl. „Ještě, že dneska nemáme první hodinu,“ zmínila Sára a hladila mě po zádech.

„Hmm,“ zahuhlala jsem. Přišel se na mě podívat dokonce i Darren.

„Tak co, Heartová, máš kocovinu?“ zeptal se a díval se na mě jak umírám na stole. Já jsem jen zvedla hlavu a znovu jsem s ní flákla o stůl. „Dobře, pomůžu ti,“ řekl a dal mi do ruky lektvar, který zabírá na tyhle stavy. Nebyl přímo na kocovinu, ale něco v tom smyslu.

„Co je to?“ zeptala jsem se.

„Něco hnusného, ale bude ti po tom dobře a přežiješ dnešní školu,“ řekl a jednou rukou odšpuntoval zátku, zatímco já to pořád držela vytrčeně v ruce.

„Do dna, Ay!“ prohlásil Wade Whisper. Já na něj hodila bodavý pohled.

„To jsi říkal i včera,“ zmínila jsem a Darren se pousmál. Emily vypadala po včerejší oslavě úplně stejně.

„Dáte mi toho taky trochu?“ prosila.

„Na,“ řekl Wade a podal jí svou. Každý pařmen tohle nosil u sebe, pro případ nouze. Obě jsme se toho hnusu napily. Ťukly jsme si a koply jsem to do sebe jako panáka.

„Je to lepší?“ zeptal se starostlivě Darren hned, jak jsem to spolkla a pohládl mě po vlasech. Já přikývla a konečně jsem se mohla trochu najíst.

„Děkuju.“ Usmála jsem se na něj a on na mě. Pak si šel sednout ke svému stolu vedle Alyssy. *Od kdy sedí vedle ní?*

„Co je? Vylítla jsi jak čert z krabičky.“ Divila se Sára.

„Od kdy sedí Alyssa vedle Darrena? Vedle mého Darrena?“ vztekala jsem se žárlivě.

„Klídek, hvězdo. O nic nejde,“ uklidňovala mě a natáhla se pro toast s vajíčkem.

„Ale jde! A jde o hodně. Už mi dává dost dlouho najevo, že ho to se mnou nudí,“ fňukala jsem.

„Tak to není, jen bys mu mohla přiznat barvu, proč se tomu tolik bráníš,“ komentovala.

„To právě nemůžu, Sáro. Asi ho musím nechat jít. Já a on... není nám to souzené,“ zmínila jsem zoufale a ona na mě nechápavě koukala.

„Co to plácáš? Víš, co jste spolu dělali tenkrát na schodišti i u něj doma, vyžvanil mi to. Právě proto to nedává smysl,“ řekla a já na to chtěla něco říct, ale v tom nás přerušila ředitelka.

„Připomínám, že hned po snídani budou závěrečné zkoušky z kouzlologie a z černé magie, takže vás všechny poprosím, abyste šli hned po snídani do svých tříd,“ řekla a já ztuhla.

„Dneska jsou už závěrečky z kouzlologie a černé magie? Věděli jste o tom? To nezvládnou,“ prohlásila jsem zoufale a všichni zavrtěli hlavou.

„Myslela jsem, že je to až zítra,“ dodala Sára a Darren se na mě starostlivě podíval a ukázal na mě palec nahoru, jako že to zvládnou. Já jsem si tím ale nebyla tak jistá. Taky jsem měla starost o něho. On se určitě vůbec neučil. Na knihu nesáhl celý měsíc podle mě.

Když jsem dojedla, odchytila jsem si ho cestou k východu z jídelny. O něčem se bavil zase s tou příšernou Alyssou. Začínala jsem to vzdávat, ti dva se prostě nějak sblížili a nebylo nic, co bych s tím mohla dělat.

„Můžeš na chvíli?“ Zaťukala jsem mu nesměle na rameno. On se na mě otočil a usmál se. „Učil ses, že?“ zeptala jsem se.

„Máš strach, že propadnu u zkoušek? Já?“ prohlásil sebevědomě.

„Vím, že jsi měl hodně starostí a tréninků a že jsem tě hodně rozptylovala, dokonce si ani nepamatuju, kdy naposledy jsi sáhl na knihu,“ zmínila jsem.

„Zato si ale pamatuju, kdy naposledy jsem sáhl na tebe,“ zašeptal mi do ucha svůdně. „A včerejšek se nepočítá, byla jsi namol,“ dodal a já ztuhla. *Bylo něco?*

„Co se stalo včera? Snad jsme spolu...“ Vyděsila jsem se.

„Ale no tak, Heartová, měla by ses vidět. Nic nebylo, jen si dělám srandu, ale měla by sis na ten alkohol dávat pozor, roztahovala jsi na mě včera nohy a kdybych byl šmejda, už bych toho využil. Soustřed' se na svoje zkoušky a o mě se neboj. Já jsem už velkej kluk, víš?“ Prohlásil, usmál se a lehce mě poplácal po tváři jako svou kamarádku. No a pak odešel s Alyssou do třídy.

Co se zase změnilo? Že by to už se mnou vážně vzdal? Přišla jsem o něj. Vyhrála ho ta uhlíňaná rionka. Co mám dělat? „Dharnalééén!!! Zabiju tě!!!!!!“ křičela jsem na ní, ale žádná reakce. „Hraješ si se mnou? Chceš, abych si myslela, že jsi mě opustila a porušila jsem slib, ale já nejsem pitomá. Vím o co ti jde a nikdy ti to neprojde! Darren mě miluje a určitě na mě počká!“ prohlásila jsem.

„To určitě. Seznámil se s Alyssou trochu víc než si myslíš. Tvůj blondátý princ na bílém drakovi už není jen tvůj. Alyssa si k němu našla cestu a jemu se líbí čím dál tím víc. Být tebou bych rychle přišla s nějakým plánem, nebo je mezi vámi konec a Alyssa dostane co je tvoje,“ řekla suše.

„Ne! Tohle se nestane. To nedovolím,“ zašeptala jsem si pro sebe a běžela jsem do třídy.

☆ Sázka na všechno ☆

Bylo dopoledne krátce po snídani a my jsme všichni studenti seděli ve velkém sále, čekajíc na svá vysvědčení. Seděli jsme v řadách za sebou. V každé řadě byla celá třída. Tentokrát byli prváci vzadu a ti z desátého ročníku vpředu.

Darren byl pochopitelně o dvě řady přede mnou a seděl opět vedle Alyssy. Takže jsem se na to mohla i dívat. Ta se k němu nakláněla a neustále mu něco šeptala do ucha. A vážně jsem z ní nespustila oči.

„Tohle nepřežiju, Sáro. Ona po něm příšerně jede,“ zmínila jsem a šťouchla jsem do ní.

„Co naděláš? Citům neporučíš,“ řekla sklesle a podívala se nenápadně na Wada Shadowwalkera a hned potom na Wada Whispera, který už se zase nenápadně ozobával s další rionkou z naší třídy. S tou nejnovější, která k nám přešla teprve minulý rok. Měla kvůli nějakým osobním problémům odklad nebo tak něco.

„Ty jsi v klidu, za chvíli budeš s Ryanem a budete spolu celé prázdniny. Zato já se budu flákat celé léto sama u rybníka a krmit kachny. A ti dva... ani na to nechci myslet,“ zašeptala jsem.

„Jojo, s Ryanem,“ odpověděla a podívala se zoufale na Wada Shadowwalkera. Povzdechla si a pak její oči přeskočily na Darrena. „Já s ním promluvím. Alyssa se mu nelíbí. Ale ty už s tím koukej něco udělat, tohle je tvoje poslední šance, jinak ti vážně uteče. Celkem se divím, že to do teď vydržel,“ komentovala a tím mi akorát zase připomněla, jak je tohle úplně bezvýchodná situace.

„Zdravím, mí milí studenti. Máme za sebou další školní rok a myslím, že jsme všichni všechno zvládli bez problémů, že? Nyní vám rozdám vysvědčení a s radostí vám chci pogratulovat, že letos nikdo neopakuje ročník. Všichni máte nejhorší známky za tři a to tady ještě nikdy nebylo. Zatleskejte si, dřeli jste,“ řekla ředitelka a Alyssa jemně pohladila Darrena po ruce. Možná, že to tentokrát bylo nevinné a šlo pouze o přátelský projev úcty, ale viděla jsem jen to a už jsem měla mlhu.

Darren se na mě otočil, asi aby se ujistil, že jsem to neviděla, ale šokem pro něj bylo, když se díval přímo do mých našťvaných očí. Hodila jsem na něj vražedný pohled a on se hned po provinilém výrazu otočil zpátky. „Vypadá to, že bude tichá domácnost, máš co žehlit, Darre,“ zašeptal mu do ucha Wade Shadowwalker.

„Takže, já vás budu postupně volat sem jak je zvykem každý rok. A začneme od absolventů posledních ročníků a skončíme u prváků,“ pokračovala ředitelka.

„Tohle mě nebaví,“ zašeptala mi do ucha Sára a já přikývla.

„Mě taky ne, nejraději bych někam odešla, abych se na ně nemusela dívat. Jestli jí vezme na dnešní ples, končím. Myslím to vážně, už to nedávám. Přestal mě chtít. Těmi narozeninami jsem to definitivně zabila,“ zašeptala jsem zoufale a ona přikývla, jako že tomu rozumí.

„Co budeš dělat, Darre? Nebudeš teď randit s Alyssou, že ne?“ vyzvídal Wade Shadowwalker nenápadně.

„Bloncka už se mnou nikam nepůjde, zbývá mi něco jiného? Spíš jsem to tím pěkně podělal. Ona jen nežárlí, ale je naštvaná,“ zmínil sklesle a letmo se na mě podíval. Já si ho všimla, ono když se před vámi někdo otočí, nejde to přehlédnout i kdyžby se o to ten dotyčný snažil.

„Tak to riskni a pozvi jí, jinak bude ještě naštvanější. Možná sis pro ten pokus měl vybrat někoho jiného, Alyssa tě vážně chce a to je nebezpečný. Vyjede po tobě a co pak?“ komentoval chytře Wade.

„Pozdě. Já už nemůžu, kámo. Prostě na to dlabu. Chci se s někým do konce prázdnin vyspat a myslím to vážně. A když to nevyjde s ní, ojedu klidně i Alyssu,“ řekl zoufale a Wade přikývl.

„Frigidka, říkám to pořád,“ zmínil a zasmál se, ale do smíchu mu nebylo. Zdálo se, že jeho pokusy o to, aby od něj udržel Alyssu dál mu moc nevycházejí.

„Ona není frigidní!“ okřiknul ho, až jsem to slyšela a usoudila jsem, že se baví o mě.

„No, myslím, že jsi středem pozornosti,“ zmínila tiše Sára a já se zvedla a drala jsem se ke dveřím. Darren se na mě otočil.

„Sakra! Slyšela nás. Horší už to být nemůže,“ vztekal se.

„Běž za ní,“ řekl Wade a drknul do něj loktem. Darren si povzdychl a pokrčil rameny.

„Já nevím,“ zmínil suše.

„Měl bys jít, Darrene,“ řekla Alyssa a on tedy přikývl a pak se vypravil za mnou. Wade se na Alyssu zakřenil a ona ztuhla. Sára je pozorovala a pak zase Wada Whispera s tou rionkou a takhle na střídačku několik vteřin.

„Měla bys to už konečně vzdát,“ rýpnul do ní zase Wade Shadowwalker. Alyssa se zamračila. „Jsi příšerná vlezdoprdelka. Něco o tom už vím,“ dodal a jí se zalily oči slzami. Nesnesla, když s ní mluvil takhle a ještě to, o čem s ní mluvil. „To, že ti to jednou vyšlo neznamená, že ti to vyjde zase. Jsi fakt úplně blbá,“ pokračoval.

„Přestaň!“ sykla na něj. On se pousmál.

„A proč bych měl? Říkám jenom pravdu,“ zašeptal jí do ucha.

„Protože jinak prozradím tvoje tajemství,“ odpověděla a on vyprskl smíchy.

„Jo a který? To naše, nebo máš v plánu prozradit ještě nějaký další?“ zeptal se klidně. Wade Shadowwalker věděl, že by ho taková slíпка jako je Alyssa nikdy neporazila. A ona si to začínala uvědomovat taky.

„Řeknu Sáře, že jsi do ní zabouchlejš,“ prohlásila a on se začal smát.

„Tak za první, do toho, co cítím k Sáře ti nic není. A za druhý, nejsem zabouchlejš. Nevím, jak jsi na takovou věc přišla. Líbí se mi, protože bych jí chtěl vopíchat a klidně jí to řekni, akorát mi jí pošleš do náruče. Se mnou nevyhraješ, pusinko,“ zašeptal a lehce jí pohladil prstem po rtu, až Alyssa ztuhla a stejně tak Sára, která na ně vyjeveně civěla.

Když si to uvědomil, otočil se zpátky na ředitelku a dělal že nic. No jo, další drama.

Já jsem už byla na nádvoří, než se ten hňup vyprdelil ze sálu a přemýšlela jsem nad tím, jak bych si nejradši dala něco alkoholického k pití, abych potlačila ten smutek, ale pak jsem ho viděla stát naproti mně.

„Není to jak to vypadá. Jsem idiot, chtěl jsem tě tím trochu popohnat a ne ti ublížit,“ řekl a přisedl si ke mně na lavičku.

„Hm,“ zašeptala jsem sklesle. „Vím, že už mě přestáváš chtít. Už nejsem zajímavá. Taky ti nemůžu dát, co chceš. To, co Alyssa jo. Možná by ses na mě měl konečně vykašlat. Už jsem to říkala na začátku, souhlasil jsi s tím. Jediné, co mě mrzí je, že jsem měla pravdu. Ale chápu, že nemám právo si tě držet u nohy jako psa,“ dodala jsem.

„Ay, já vím, že máš nějaký problém. A vážně na tebe chci počkat. A neboj se, nepřestávám tě chtít. Jen mám pocit... ani nevím, co říct. Už to chci, chápeš?“ zašeptal a díval se mi do očí.

„Jsme na tom stejně. Měla bych tě nechat jít,“ zmínila jsem smutně a otřela jsem si stékající slzu.

„Proč bys to dělala?“ Divil se.

„Protože mi na tobě záleží, troubo,“ odpověděla jsem.

„A jak dlouho ještě?“ vyzvídal.

„Já nevím, Darrene,“ odpověděla jsem zoufale.

„Týká se to jen mě?“ zeptal se a já přikývla. „Takže ty na mě taky čekáš?“ ujišťoval se a já se pousmála a přikývla jsem. „Alyssu nechci, věř mi. Jen po mě hrozně jede,“ přiznal.

„Toho jsem si všimla, neboj. A když jí teda nechceš, proč se na ní tak díváš?“ zeptala jsem se.

„Jak jako?“ Pousmál se nechápavě.

„Tak jako kdysi na mě,“ zmínila jsem žárlivě. Darren se zarazil, ale pak se rozesmál.

„Nesmysl. Na nikoho se nikdy nedívám tak, jako na tebe,“ řekl a usmál se. Možná jsem mu to věřila. Ale stejně na ní kouká na můj vkus až moc chtivě.

„Chceš dárek k narozeninám, prcku?“ zeptala se z ničeho nic Dharnalen.

„O čem to mluvíš?“ zeptala jsem se.

„Tak chceš nebo ne?“ vyzvíдалa.

„Ne! Od tebe už nic nechci. Jen abys mi dala pokoj a přestala mi ničit život!“ odpověděla jsem vztekle.

Darren mě zatím chytl za ruku a jemně mě hladil. „Takže nechceš, jo? Chtěla jsem ti povolit to, po čem toužíš, ale když už o to nestojíš,“ prohlásila a zasmála se.

„Ne! Počkej. Jo, chci. Jasně, že chci,“ vykřikla jsem a usmála jsem se od ucha k uchu.

„Co je?“ zeptal se Darren, když si všiml, že se usmívám.

„Nic, jen jsem si na něco vzpomněla,“ zalhala jsem a on mě objal.

„Vydrž to do jeho narozenin a jsi svobodná,“ dodala.

„Dobře. Do 22. srpna?“ ujišťovala jsem se.

„Tak tak,“ zašeptala a zase zmizela někde v mém nitru. Měla jsem takovou radost, že jsem po něm skočila a vášnivě jsem ho políbila.

„Za co to bylo?“ zeptal se, když jsem se od něj odlepila.

„Hrozně se těším na tvoje narozeniny. Tak jako ty mě jsi dal perfektní dárky, já ti dám něco extra,“ zašeptala jsem a políbila jsem ho na ty jeho sametové rtíky.

„Dobře, to už se těším,“ řekl, já si mu sedla na klín čelem k němu, a on si mě k sobě pevně přitiskl.

„Co budeš mít vlastně na vysvědčení?“ vyzvíдалa jsem.

„Co myslíš, Heartová?“ Zaculil se.

„Nevím, trojky?“ hádala jsem.

„Trojky mám rád, když už jsme u toho, mohla bys mi je zase ukázat, co ty na to?“ provokoval mě a jemně mi prstem nazdvihl šátek.

„Blbouně!“ okřikla jsem ho, plácla jsem ho po ruce a znovu jsem ho políbila. Byl tak sladký, když říkal ty své dvojsmyslné narážky.

„Budu mít vyznamenání jako každý rok. Dost mě podceňuješ, zlato. Takhle by to nešlo,“ prohlásil mezi polibky.

„Vyznamenání?“ zeptala jsem se překvapeně, že jsem ho i přestala na chvíli líbat. *On a vyznamenání?*

„Hm, jo. To je to tak neuvěřitelný?“ zeptal se.

„Jo, trochu jo. Vždyť se skoro neučíš,“ zmínila jsem.

„Géniové se holt učit nemusí, šprtko. Jsem přirozeně talent,“ chvástal se. Jen jsem nad ním zavrtěla hlavou a protočila očima.

„Jo? Tak leda v provokaci, záškoláctví a v závodění na wergonech.“ Zasmála jsem se.

„Tss, urazilas mě. Jsem dobřej ve všem. Třeba v tomhle,“ zašeptal, lehce mi vyhrnul sukni a pohladil mé stehno přes nadkolenky směrem vzhůru. Já se mu jen okouzleně podívala do očí a nechala jsem ho se mě dotýkat. „Ale když mi ukážeš prsa, odpustím ti to,“ dodal.

„Typický ty. Něco takového jsem čekala, ty čuně,“ řekla jsem a sundala jsem si ze stehna jeho zvědavou pracku. On se jen pousmál a už na mě nesahal. No a to mě zamrzelo. Takže jsem ho zase navedla zpátky na jeho hru.

„A chci abys mi to odpouštěl?“ provokovala jsem ho.

„To záleží na tobě. Jestli nechceš, abych se vrátil zase za Alyssou,“ připomněl drze a já do něj našťavaně strčila.

„Opovaž se!“ křikla jsem na něj a on se usmál a políbil mě.

„Na tý omluvě trvám. Mám totiž samý jedničky. Je to i tak trochu odměna pro vítěze,“ zašeptal mi do ucha a jemně mě do něj kousl.

„Ty jeden šprte,“ zavzdychala jsem vzrušeně.

„Tak co bude, Heartová? Ukážeš mi ty tvoje trojky?“ pokračoval.

„Úchyláku!“ zašeptala jsem a pomalu jsem si rozvazovala šátek, který jsem měla uvázaný na halence. Celkově jsem byla dnes společensky oblečená kvůli vysvědčení

a on mě takhle nestydatě svléká na dvoře školních pozemků za bílého dne a ještě před vysvědčením.

„Hm, říkej mi jak chceš, jen pohni. Už jsem natěšenej,“ prohlásil a zírajíc mi na hrudník netrpělivě čekal. Seděla jsem mu na klíně čelem k němu, takže jsem se alespoň tolik nebála, že mě někdo uvidí.

„Nevyplazuj alespoň ten jazyk, ty hňupe!“ okřikla jsem ho a on si místo toho tedy přikousl ret. Během chvilky jsem na něm vystřídala už spoustu různých druhů oslovení, ale nevadilo mu žádné. Ne když měl slíbenou odměnu.

A když se mi povedlo mašli rozvázat, zírajíc mu do očí jsem za ní zatáhla, pověsila jí na jeho krk a pomalu jsem si rozepínala jeden knoflíček po druhém, abych ho napínala.

Darren zhluboka dýchal a díval se na mě tím typicky Darrenovským výrazem, který mě nehorázně vzrušoval. „Se udělám jen z toho, než si to svlíkneš,“ prohlásil.

„To bys měl asi mokré kalhoty,“ zmínila jsem tiše, a konečně jsem na něj vystrčila svá prsa v podprsence. Jen zlehka, protože jsem se nechtěla celá svlékat. Tři knoflíčky mu jako odměna musely stačit.

„Bože, Heartová, já tě žeru,“ zašeptal a chystal se je polaskat, ale zarazila jsem ten jeho nadržený čumák svou dlaní.

„Řekl jsi ukázat, nic o žužlání jsi neříkal,“ připomněla jsem.

„Ale no tak, mám samý jedničky. Jednu pusu na každou si snad zasloužím, ne? Navíc, bude se ti to líbit, slibuju,“ škemral.

„Ještě jsem to tvoje vysvědčení ani neviděla,“ objasnila jsem a on se nafoukl.

„Chceš mi jako říct, že mi nevěříš?“ štěkl.

„Na tohle máme času dost. Celé prázdniny, abych se vyjádřila přesně.“ Usmála jsem se a zase jsem se zapínala.

„Tohle mi nemůžeš udělat,“ řekl sklesle a dělal na mě štěněčí oči.

„Snad nechceš takové věci dělat tady? Kdokoli by sem mohl přijít,“ řekla jsem a on se pousmál, dal mi pramínek vlasů za ucho a podíval se mi do očí.

„A to je na tom právě sexy, Heartová. Tomu se říká vzrušení, víš?“ zašeptal mi do ucha a já věděla, že když mě začne svádět a říkat mi příjmením, jsem proti němu slabá. Sice si s ním hraju ráda, ale to je nic proti tomu, jak on si hraje se mnou.

Uvnitř se zatím pořád rozdávala vysvědčení. „Kimberly Mayerová, Kara Sparksová a Alyssa Morganová,“ pokračovala ředitelka.

„Kde jsou tak dlouho?“ zeptala se Sára Wada Whispera, který jen pokrčil rameny. Ředitelka si všimla, že jsme se zase ulili, a protože věděla, že se máme rádi, nechala nás být a přeskočila Darrenovo jméno.

„Jako další přijde Wade Shadowwalker,“ zavolala ho a on šel pro vysvědčení. Sára na něj obdivně zírala. „Gratuluji, jsou to samé jedničky. Jak jinak,“ zmínila a usmála se na něj.

Potom mu podávala zlatý svitek s pečeti naší školy. „Tohle pak předejte vašemu kamarádovi panu Paynovi,“ dodala a podala mu druhý zlatý svitek taky se samými jedničkami.

„Jistě,“ přikývl Wade a pak se vydal uličkou ven ze sálu.

„Dobře, kluci,“ zmínila Sára, když viděla, že Wade nese dva zlaté svitky a tleskala. Nicméně z něj nespustila oči. On se na ní taky usmál cestou ke dveřím.

Wade Whisper se na ní zoufale díval. Holka, kterou má na světě nejvíc rád ho neustále odmítá z praštěných a pro něj nepochopitelných důvodů, vymlouvá se na přítele z lidského světa, ale přitom má oči jen pro toho černovlasého deriona ze šestého ročníku.

„Co ty, jak jsi na tom?“ vyzvídal Wade Whisper lehce žárlivě.

„Já nejsem žádná šprtka. Budu ráda, když bude svitek stříbrný,“ odpověděla mu suše a on se pousmál.

„To je pěkný. Tak to ti gratuluju,“ dodal, zírajíc jí do očí.

„Ty?“ vyzvídala.

„Zlatý. Nechtěl jsem, aby ses za mě styděla. A taky jsem chtěl být trochu víc jako on, když jsi z něj tak odvařená,“ řekl a ukázal na něj. Ona na něj vyjeveně zírala. Zřejmě nečekala, že to fakt udělá a začne mluvit o největším tabu, které mezi nimi bylo.

„Líbí se ti Shadowwalker, protože je chytřejší než?“ rýpal do ní žárlivě a Sára ztuhla. Obdivovala toho na něm hodně a inteligenci hlavně.

„Co to žvaníš prosím tě?“ okřikla ho.

„Nejsem slepej,“ odpověděl.

„Co ty do mě vůbec pořád rejpáš? Před chvílí ses ještě cumlal s ní,“ prohlásila sebevědomě a ukázala na ní prstem.

„Protože mě neustále odmítáš a pokud vím, za dva dny jedeš za Ryanem,“ připomněl.

„No vidíš, my dva si nemáme co vyčítat, ne?“ zmínila.

„Já to tak ale nechci,“ vztekal se.

„Už jsem řekla, že si můžeš dělat co chceš. Nechci, abys byl kvůli mně smutnej. Já s nikým chodit nechci. Mám ráda svobodu,“ odpověděla.

„Tvoje argumenty jsou čím dál tím lepší. By mě zajímalo, kdyby s tebou chtěl chodit Shadowwalker, jestli bys na něj vytáhla ten argument s tou svobodou taky,“ pokračoval.

„Nech toho!“ okřikla ho.

„A nemám snad pravdu? Víím, že bys s ním šla kdyby na tebe něco zkusil,“ odpovídal.

„Jsi úplně nemožnej,“ odpálkovala ho.

„Já jsem nemožnej? Chceš, abych si někoho našel, protože máš výčitky, že se mnou takhle zametáš, co? Ale já víím, že nechceš abych s někým chodil. Pak hrozně žárlíš,“ zmínil.

„Najednou jsi expert na moje pocity. Přestaň mě analyzovat!“ dodala.

„Já ti to tolerovat nebudu věčně, Sáro. Musíš si vybrat,“ řekl a ona se mu podívala do očí, ale dlouho mlčela. „Fajn, je konec. Už mě nebaví se ti pořád vtírat. Fakt nevím co mám ještě udělat, abys mě chtěla.“

Wade Shadowwalker se nemusí ani snažit a jsi z něj hotová. Je to tím, že je Zlatej Student? Nebo závodník? Nebo typickej derion, kterej by s rionkou kromě sexu nic neměl? Přitahuje tě jak je záhadnej? Nebo to, že je korunní princ? Bad boy?“ pokračoval zoufale.

„Nemusíš dělat nic. Nikdy jsem tě o nic neprosila, to ty si mě nárokuješ. A přestaň do toho pořád tahat Wada!“ křikla na něj.

„Kromě sexu. Ok, nehodlám ti dělat mazlíka jen když máš ten svůj šimravej pocit mezi stehýnkama. Už ne,“ dodal suše a položil svou ruku Dině kolem ramen.

„Promiň, kočičko, říkala jsi že chceš dneska večer něco podniknout? Jsem pro,“ zašeptal jí do ucha a Sára se slzami v očích jen mlčky zírala, jak osahává Dinu. Nejhorší bylo to, že měl vlastně pravdu. Sára byla do Shadowwalkera zamilovaná až po uši, ale do Wada Whispera tak nějak podivně taky.

My s Darrenem jsme se už vášnivě muchlovali na lavičce za stromem na vnitřním dvoře u jezírka. Copak mu šlo odolat? „Jen do toho, Payne, dlužíš mi to, pamatuješ?“ zašeptala jsem mu do ucha a on přikývl.

„To víš, že si to pamatuju,“ řekl natěšeně a mířil si to svou levou rukou přes mé tmavé nadkolenky přímo pod mou sukni. „Koukám, že jsi na mě připravená,“ zmínil nadržene a začal mě dráždit rukou mezi nohama.

„Oh...“ vzdychla jsem mu slastně do ucha a opřela jsem se mu čelem o rameno. „Máš vážně magické prsty,“ přiznala jsem mu a pořádně jsem se na něj natlačila.

„Teda... nejspíš mi zlomíš ruku, ale neber to jako, že si stěžuju,“ komentoval naší podivnou polohu.

„Sklapni, Payne, a pokračuj!“ poručila jsem mu a jemně jsem se mu zakousla do spodního rtu.

„Líbí se ti to?“ zeptal se po chvilce a druhou ruku mi zabořil do vlasů.

„Jasně, že se mi to líbí, trubko. Pokračuj,“ zašeptala jsem mu do ucha a nechala jsem ho, aby si se mnou hrál.

„To mě taky,“ přiznal a viditelně si to užíval. „Nebudeš chtít, abych přestal. Mysli na to, jak tě šukám, Heartová,“ šeptal mi svůdně do ucha.

„Jo...“ vzdychala jsem tiše a slastně jsem se prohýbala v zádech.

„Už na mě myslíš?“ vyzvídal a žužlal mi ucho.

„Oh jo, Darrene, nepřestávej!“ sténala jsem mu tiše do ucha a on se pousmál, a pak když to bylo nejlepší najednou přestal. „Co děláš?“ okřikla jsem ho našťavaně.

„Mučím tě. Řekni, že mě chceš a dokončím to,“ prohlásil suverénně.

„Ty skřete!“ zašeptala jsem udýchaně a on se pousmál. Byl tak zatraceně sexy, když si se mnou hrál. Ale nechtěla jsem, aby vyhrával. Beztak to dělal jen proto, že jsem mu taky dala několikrát košem.

„Takže?“ Usmíval se a čekal na odpověď.

„Ani náhodou o to nebudu škemrat!“ prohlásila jsem sebevědomě a doufala jsem, že si to rozmyslí, ale stál si za svým.

„Hm, tak asi půjdeme, ne?“ řekl klidně. Já to hrozně chtěla, takže jsem se před ním musela ponížit.

„Tak jo, dobře. Chci tě. Můžeš už tam dát tu ztracenou ruku?“ vztekala jsem se a on se usmíval a přikývl.

„Řekni to ještě jednou a udělám tě dvakrát,“ šeptal mi do ucha.

„Chci tě,“ zašeptala jsem a vášnivě jsem ho políbila.

„Tak jo, když mě tolik chceš,“ zašeptal do mých rtů a pokračoval.

„Ehm, neradi rušíme, ale byla po vás sháňka. Copak si, Darrene, nevyzvedneš svůj zlatý svitek?“ zmínila Sára. Vedle ní stál Wade Shadowwalker a já z Darrena rychle slezla. A pak jsem se na něj překvapeně podívala.

„Co je? Říkal jsem, že mám samý.“ Usmál se a dal mi letmou pusu na tvář jako by mu to vyrušení vůbec nevadilo. Pak vstal z lavičky a šel za nimi a já ho probodávala pohledem. Jistě, že mu to nevadilo, nešlo přece o něj, kdo byl teď neuspokojený.

„Kam jako jdeš? Vrať se zpátky!“ poručila jsem mu. On se otočil a usmíval se od ucha k uchu.

„Už by jsme měli jít, nemyslíš? Nejsme tu sami,“ objasnil. Ve mně to vřelo. Byla jsem neuspokojená – zase. „Copak, ty nejdeš?“ Divil se.

„Tohle ti nezapomenu, Payne!“ sykla jsem naštvaně.

„Nemůžu za to, že sem přišli,“ hájil se.

„Ne, ale můžeš za to, že jsi přestal. Jinak bys to stihnul,“ pokračovala jsem.

„Příště, zlato. Můžeš si u toho hrát i se mnou, dovolím ti to,“ řekl a zamával mi.

„Nesnáším tě!“ křičela jsem.

„Taky tě miluju,“ řekl a poslal mi vzdušnou pusu. *Ten skřet!!! On mě tady takhle nechal a šel si za svými kamarády a beze mě?* Darren hodil Sáře ruku kolem ramen a vedl jí směrem na hřiště k wergonům. Vedle ní šel ještě z druhé strany Wade a křenil se. Bylo jim úplně jedno, že jsem nešla s nimi.

„Co jste dělali?“ vyzvíдалa Sára s úsměvem i když znala odpověď.

„Jsem borec, Heartová je proti mému vlivu slabá. Prosila mě o to,“ chvástal se.

„Ty jsi tak namyšlený, Payne,“ citovala mě a všichni se na můj účet zasmáli. A to jsou to prosím pěkně moji přátelé.

„Payne?“ zakřičela jsem na něj a on se otočil. „Ples já a ty. Dneska v 7. Koukej přijít!“ křikla jsem na něj přes dvůr a on přikývl.

„Beru, tak zatím, trubko,“ řekl sebevědomě a odešel se svými přáteli pryč. Trochu jsem žárlila, že mě mezi kamarády moc nebere. Zvlášť když je Sára naše společná kamarádka. A že mě vnímal spíš jen jako holku. Celkem se mi líbilo, když jsem byla obojí. Teď nejsem nic. *Omotal si mě kolem prstu. Přinutil mě mu přiznat city a ukázat mu, že je moje slabost, ale tohle musím změnit!* Uvědomila jsem si.

„Co jsi s ní provedl, Darrene? Tvářila se naštvaně, zoufale a vypadalo to, že by tě nejradši snědla,“ zeptala se Sára. Darren se zakřenil.

„To víš, podle ní mám magické prsty,“ zmínil a culil se. Wade vyprskl smíchy. Sára se polekala.

„Počkej, není to ta ruka, kterou mě objímáš?“ zaječela a ucukla od něj tak půl metru.

„Jsem levák,“ odpověděl suše s úsměvem.

„Vy jste fakt exoti,“ zavrtěl nad ním hlavou Wade. „Ale jedno ti musím nechat. Dostat takovou holku jako je Heartová, to chce dávku talentu,“ pochválil ho.

„Víš, že mi o tom ani jednou neřekla? A to kdysi vyzvíдалa detaily ohledně mého líbání,“ komentovala Sára.

„Nepřekvapuje mě to. Ty jsi jí taky neřekla o Wadovi. A už to s ním táhneš čtyři roky,“ vykecal a Sára se zamračila.

„Takže je to pravda, ty a Wade Whisper? Něco jsem zaslechl,“ zeptal se Wade a Sára na Darrena hodila bodavý pohled.

„Tak díky,“ řekla našťvaně.

„Promiň. Můžeš mu věřit, nikomu to neřekne, vid', Wadíku?“ zmínil a on přikývl. Nicméně o to jí tak úplně nešlo.

„No jasně, jsem úplně jako hrob,“ řekl.

„Jen aby, vy dva jste ještě větší drbny než holky z naší třídy,“ zmínila suše. Pak bylo chvíli ticho, než ho prolomil Wade.

„Takže spolu chodíte, jo?“ vyzvíдал nenápadně.

„Ne nechodili jsme spolu. A před chvílí jsme to, co mezi náma bylo ukončili. Definitivně,“ odpověděla a podívala se na něj. On se jen lehce pousmál a přikývl. Darren protočil očima.

„A tebe to nemrzí?“ vyzvíдал Wade a Darren do něj lehce dloubnul. Věděl moc dobře, kam tím míří.

„Tak mrzí nemrzí,“ odpověděla záhadně a Wade se pousmál.

„Nevíš co chceš,“ zkoušel hádat, ale Sára nevěděla, co na to říct.

„To ne já...“ začala, ale Darren jim do toho skočil.

„Wade, přestaň jí balit. Na prázdniny se vrací do světa lidí a tam má přítele,“ zmínil, a to se Sáře taky nelíbilo, že mu řekl. V hlavě měla jen dvě slova: *Díky, Darrene.*

„Teda, jsi celkem zajímavá,“ komentoval Wade.

„Není to tak jak si myslíte. S Ryanem jsme spíš jen kámoši,“ objasnila a Wade se na ní usmál.

„Máš prostě ráda svobodu, na tom není nic špatného. Taky mám rád svobodu a s holkama si užívám spíš jen tak nezávazně,“ přiznal a mrknul na ní. Ona se na něj usmála. Wade Shadowwalker jí momentálně mluvil z duše. Sára si začínala všimnout, jak moc jsou si v některých věcech podobní.

„Chodili jsme spolu, ale prostě se něco podělal. Byla jsem v Derionu celý rok a to pro vztah není dobrý. S někým se seznámil a pak to mezi námi bylo divný a pak jsme zase byli chvíli spolu, ale pak zas ne. Je to složitý,“ pokračovala. Wade jen přikývl, jako že tomu rozumí.

Já jsem šla zatím do svého pokoje si zabalit nějaké věci, které jsem si chtěla vzít na prázdniny domů a nějak jsem skončila u čtení *Malé Derionky*, kterou jsem dostala od Darrena jako dárek k narozeninám.

Jemně jsem hladila její koženou vazbu a pousmála jsem se, když jsem si představila, že ten hňup o mě ví vážně úplně všechno. Ví, jak se mnou má mluvit, kde se mě dotýkat a co mi koupit za dárky. I to, jak se tváním při orgasmu. Což je rozhodně velká věc. Ví, že jsem s ním nebyla zhruba tak deset minut, ale už mi příšerně chyběl. *Čím to je? Proč ho tak příšerně miluju?*

„Ťuk ťuk, můžu dál?“ zeptala se Caroline, která už strkala hlavu do dveří.

„Jasně, co potřebuješ?“ zeptala jsem se.

„Dneska je ples a já nemám co na sebe, a tak mě napadlo, jestli bys mi nepůjčila nějaké šaty,“ zeptala se a já přikývla.

„Jo, to asi není problém. Ale mám tady jen troje. Dvoje už jsem měla na sobě na ples, takže jsou okoukané a ty jedny si chci vzít já,“ zmínila jsem.

„Jo, to mi nevadí. Půjdeš s Darrenem?“ vyzvíдалa a já přikývla. „Už spolu chodíte?“ pokračovala, ale zavrtěla jsem sklesle hlavou.

„Ne, nechodíme spolu,“ odpověděla jsem stručně.

„Ale spíte spolu, ne?“ vyzvíдалa.

„No... ne tak docela,“ svěřila jsem se.

„Ty ho snad nechceš?“ prohlásila udiveně.

„Já... víš, je to komplikované. Vyber si raději ty šaty,“ řekla jsem, abych jí zastavila v těch otázkách a ukázala jsem jí modré a červené. Ty černé se zlatým okrajem jsem si chtěla schovat na dnešní ples.

„Ty černý jsou dokonalý, Ay. Darrenovi se budou moc líbit,“ řekla ohromeně.

„To by měly, stály mě dost peněz. Kvůli nim jsem neměla na nájem. Jestli mi je ten hňup roztrhá, zabiju ho!“ prohlásila jsem a ona na mě jen koukala. „Promiň,“ zašeptala jsem.

„To je dobrý. Taky bych se bála. Kluci jsou jako utržení ze řetězu, co?“ Hihňala se. „Co tyhle žlutý?“ zeptala se a ukázala na další šaty v mé skříni. Na ty bych úplně zapomněla, protože nebyly zas tak společenské.

„Ty ale nejsou moc společenské,“ komentovala jsem.

„To nevadí. Mohla bych si je půjčit?“ zeptala se a já přikývla.

„Jasně, klidně si je vezmi.“ Usmála jsem se na ní a podala jsem jí je.

„Děkuju, Ay. Uvidíme se večer. Moc vám to s Darrenem přeju,“ dodala a odešla.

Tak to jsi skoro jediná...

Darren se Sárou závodili na wergonech na hřišti. Wade si sedl na lavičku a pozoroval je. Zapálil si k tomu cigaretu a usmíval se na svého wergona, kterého jí ochotně půjčil. Už párkrát se na něm proletěla, protože s tím souhlasil, ale tentokrát to bylo jiné – byl s nimi. No a usmíval se i na ní. I slepý by viděl, jak moc se mu Sára líbila. Jen Sára to pořád ještě nevěděla.

Qyldryir stejně potřeboval už trochu provětrat a jemu se do výšky moc nechtělo. Od doby, co nezavodil v každém závodě, spíš jen blbl s wergonem na hřišti v době, kdy normálně dřív trénoval, nebo létal nad lesy, aby si utřídl myšlenky. A Sára byla zkušená krasoletka a trenérka wergonů s dračím genem, a tak se nebál jí svého miláčka půjčit. Taky to byla holka, která se mu líbila, tak proč by jí nepůjčil svého wergona?

Pak Darren se Sárou zase na chvíli přistáli, aby si mohli povídat. „Myslíš si, že mě porazíš? Mám 22 zlatých pohárů a 1 stříbrnej z mých 23 závodů. Nemáš šanci,“ usmíval se.

„Nemyslím si, že tě porazím, ale chci vědět jaký to je s tebou závodit,“ řekla skromně a on se zářivě usmál.

„Spíš jaký to je se mnou prohrát,“ zmínil sebevědomě. Sára se zasmála. „Chceš se vsadit, aby to mělo grády?“ zeptal se a ona přikývla. „Dobře, když vyhraju, budeš mi čistit stáj celej měsíc po prázdninách,“ řekl a ona ztuhla. S takovou sázkou nejspíš nesouhlasila.

„Ani náhodou. Na to zapomeň. Vymysli něco jinýho,“ sykla.

„Protože víš, že vyhraju? No tak. Cílem soutěžení je mít nějakou motivaci, proč vyhrát. Potřebuju, aby ses snažila. Vyhrát jen tak na prázdko mě nebaví,“ dodal a ona přikývla. Pak se zamyslel.

„A co Wade, ten se ti nelíbí?“ vyzvídal nenápadně a ukazoval na něj.

„Chceš mě dát dohromady s tvým kámošem?“ zeptala se naprosto šokovaně.

„Nechci, ale líbíš se mu,“ přiznal a Sáře se z toho zamotala hlava. Tohle nečekala ani ve snu, že někdy uslyší. Ona, že se líbí jejímu miláčkovi?

„Nekecej, jemu? Myslela jsem, že jsi to jen tak plácnul.“ Divila se a on přikývl. A tak se rozhodla jít na to reverzní psychologií, nebo že by měla strach? „Hele, já s Wadama radši už skončila. Se všema,“ odpověděla.

Možná, že měla vážně trochu strach zrealizovat své touhy. Vždycky když o něm snila, bylo to parádní, ale realita jí děsila. Wade Shadowwalker se jí zdál pro ní až příliš dobrý. Určitě by se za sebe před ním styděla.

„Já to ale myslel vážně. Nezavře hubu, pořád o tobě mluví,“ vyžvanil otráveně. Ona z toho byla v šoku.

„Vážně?“ zeptala se a on přikývl. „Radši ne. Navíc, Whisper do mě ohledně Wada pořád ryje. Nemůžu mu ukázat, že má pravdu,“ řekla a on se pousmál.

„Počkat co?“ Divil se její odpovědi. „Jak jako ryje? V čem by měl mít pravdu?“ vyzvídal.

„Myslí si, že ho chci a žárli na něj. Proto jsme se pohádali. Nechápu, kde to sebral,“ vysvětlila a Darren se tak podivně zatvářil a zamyslel se.

„Sáro...?“ zašeptal a podíval se na ní.

„Hm?“ ozvala se.

„Ten, o kterým jsi mi vyprávěla...“ začal.

„Ne,“ odpověděla téměř okamžitě, že se nestihl ani nadechnout.

„Uf. No, ale máš pravdu. Stejně bude lepší, když mezi váma nic nebude. Ještě nikdy nebyl zabouchlej, a i když se k holčkám chová hezky, vždycky to skončí špatně. A taky všechny jeho holky byly derionky. Wade má holky rád jak už zmínil jen fyzicky,“ pokračoval, ale Sára vypadala, že to jí zrovna tohle vůbec nevadí. Naopak.

„Tak o co se vsadíme?“ zeptala se.

„Hele a Earthan by se ti nelíbil? Ten by potřeboval zas lásku.“ Napadlo ho.

„Payne!“ okřikla ho.

„Jo promiň,“ dodal. „Já jen, že by to bylo fajn, kdybys chodila s mým nejlepším kámošem. Taky skoro chodím s tvou nejlepší kámoškou,“ připomněl.

„Jo a je to fakt peklo,“ zmínila a zasmála se. „Takže když vyhraju já... dáš kámošovi Wadovi pusku. Takovou tu s jazykem,“ prohlásila a on se zarazil.

„Cože? To je ujetý. To ani náhodou neudělám. Fuj!“ Křenil se.

„Není ošklivé, tak nedělej. Zas tak fuj to není. A když prohraju, půjdu s ním teda na to rande,“ rozmyslela se a podívala se na něj.

„Já to věděl!“ řekl Darren a začal se smát. „Já to věděl, že se ti líbí. Celou tu dobu!“ Ona do něj lehce strčila rukou.

„Neutahuj si ze mě,“ prskla a on sklapnul.

„No a co Ryan?“ nadhodil a Sára si povzddechla. Zase jí přisypal sůl do rány. Jen si povzdychla.

„Nevím. Mezi námi je to otevřený. Pochybuju, že je mi věrný. Minulej rok to rozjel s kolegyní z práce. Nehodlám to rozebírat,“ svěřila se mu, a tak Darren raději už na to nic neříkal.

„Hádám, že Whisperovi jsi to ale neřekla,“ zmínil.

„Neřekla. S Ryanem jsme se tak dohodli. Jen on ke mně byl upřímný a řekl mi to a já jsem ne, protože jsem to nedokázala. Jsem zastáncem názoru, že co oči nevidí, srdce nebolí a nemělo by se o tom mluvit. A on má jiný názor. Řekl mi to a mě to bolelo. Asi jsem to tak trochu i vzdala. Ale nechtěla jsem mu to říkat. Když je to mezi námi o prázdninách hezký a funguje to, proč to kazit?“ řekla a on na ní smutně koukal.

„Sáro, tohle ale není vztah,“ dodal.

„Není, já vím. Taky už vztahy nechci vůbec. Navíc, derion by s rionem chodit neměl. Ne vážně. Nemám vůbec nic proti lásce mezi nima, ale pro jejich vztah je to strašně komplikovaný a já vím, čemu bych Wada vystavila.

Tvoje mamka je s tím v pohodě a nevdalo by jí, kdyby sis přivedl domů rionku, ale jeho rodiče jsou striktní. A i když říká, že by mě hájil, tak vím, že by to nebylo pěkný. Jsou to jeho rodiče a já mu nehodlám kazit život. A sobě taky ne.

Taky jsem zmatená a vůbec nevím, co k němu cítím. Chvilí mám pocit, že ho miluju a chvíli jako by byl úplně cizí. Ani nemám pocit, že by byl můj kluk nebo tak něco. Možná je dobře, že je konec i když mi asi bude chybět,“ vysvětlila.

„A co tamten?“ zeptal se a nenápadně ukázal na Wada Shadowwalkera, který je pozoroval z dálky.

„Co je s ním?“ zeptala se a Darren se pousmál.

„Nevím jestli by s tebou chodil veřejně. Nebo nevím jestli by s tebou chodil. Myslím si, že tě chce jen ojet. S tím jsi v pohodě? Já bych do toho nešel být tebou. A už vůbec ne, když je to ten, do koho jsi zabouchlá už od prváku.

Až tě odkopne, budeš nešťastná. Taky je striktní derion a královský krve. Ten s tebou už tuplem nebude mít rodinu a nikdy si tě nevezme. I kdyby to sám chtěl,“ procedil a ona se zasmála.

„Trochu předčasný ne? Neboj se o mě tolik. To s Whisperem jsem se natrápila víc. Navíc, možná by mě to po pár nocích s ním konečně přešlo,“ dodala a Darren se pousmál.

„Hej, tak co bude? Chci vidět závod!“ křičel na ně Wade z dálky odkud je pozoroval.

„Dobře a na koho teda sázíš?“ zeptal se Darren s rukama u pusy místo megafonu.

„No na tebe. Nejsem idiot,“ prohlásil. Sárú to na jednu stranu překvapilo, ale na druhou zase tolik ne. Vždyť Darren je hvězda.

„No, modli se, aby nevyhrála. Chce, abych se s tebou líbal když vyhraje,“ prohlásil zhnuseně. Wade se rozesmál.

„Nebojím se, to se v životě nestane,“ dodal klidně. Sára se pousmála, když je tak poslouchala a pozorovala.

„Vyhraju ti s ní rande, kámo,“ řekl sebevědomě Darren a Wade se na Sárú překvapeně podíval.

„Půjdeš se mnou na rande?“ zeptal se. Sára byla momentálně trochu v rozpacích, najednou se daly věci do pohybu. Do rychlého pohybu. Navíc jí Darren řekl, že by o ní její miláček stál, a tak jí to zvedlo sebevědomí.

„Klid, Romeo, on nevyhraje. Připrav se na polibek smrti,“ řekla suverénně a on se podíval letmo na svého draka, o kterém věděl, že má páru jako lokomotiva když bude chtít a hlasitě polkl. A zvlášť v rukou zkušené wergonní zaklínačky.

„Copak, kluci? Cítím tu záchvěv strachu? Jsem wergonní zaříkávačka, myslíte si, že nevím, co dělám?“ Zasmála se.

Wade se podíval na Darrena. „Darrene, opovaž se s ní prohrát!“ řekl a Darren přikývl.

„To fakt nemám v plánu. Myslíš, že se s tebou chci líbat? To bych už radši líbal žblabuňku,“ dodal a vyskočil Kinnaře mezi křídla.

„No dovol,“ prsknul Wade ze srandy. „Ale chápu,“ dodal.

„Co měl znamenat ten smích před chvílí?“ vyzvídal Darren, když se otočil na Sárú.

„Nemám nic proti nezávaznému sexu, však mě znáš. A Shadowwalker je kus,“ odpověděla a pousmála se. „Tak šup, na čáru, šampióně. Snad nebude Ay žárlit až se budeš muchlovat s Wadíkem,“ dodala a on na ní vyděšeně zíral.

„Blafuješ. Nemáš nic. Já to neprohráju!“ řekl. Sára se pousmála a vylezla na Wadova wergona.

„Uvidíme,“ prohlásila sebevědomě. Darren hlasitě polknul. Wade se postavil a začal odpočítávat.

„Připravit ke startu, tři... dva... jedna... teď!“ zakřičel Wade a Darren vyrazil jako raketa dopředu a předběhl Sáru o dost velký kus, ale ona měla taktiku – jeho taktiku, na kterou on z toho strachu úplně zapomněl. Ale hlavně směla podvádět se svojí wergonní magií. Nebyl to žádný oficiální školní závod.

Pozorovala Darrena roky při trénování a znala každého wergona tak, jak on znal jen Kinnaru. Stačilo jen ho nechat unavit. Sám tuhle taktiku používal často při závodech, ale tentokrát měl vážně strach, že prohraje, a tak mu to trochu zatemnilo úsudek a strach z prohry ho lehce vyřadil ze hry.

„Darrene, makej!“ křičel Wade, když ho Sára začala dojíždět. Asi prvně mu intenzivně fandil. Těžko říct, jestli víc kvůli tomu, že stál o jejich rande, nebo, že nestál o polibek od Darrena.

„*Esh te masha-se, Qyldryir,*“ šeptala svému vypůjčenému wergonovi, který z ničeho nic přidal na rychlosti. Wade se vyděsil a Darren se neustále se strachem v očích ohlížel na Sáru.

„**O to rande ti tolik nejde jako o to, že nechceš líbat Darrena, co?**“ řekla telepaticky Wadovi, který se nezmohl ani na to, jí odpovědět.

„**Jde, ale tak, nejsem teplej,**“ opáčil suverénně.

„**To je dobře.**“ Mrkla na něj a přidala. Wade vytřeštil oči, když viděl Sáru v ráži.

„Idiote! Předjede tě,“ ječel na Darrena, když už ho v zatáčce Sára dohnala.

„Kurva...“ zašeptal si pro sebe Darren a popoháněl Kinnaru kopáním, což běžně nedělá.

„Grrrrr...“ ozvala se našťvaně.

„Promiň, zlato, ale tohle nesmím prohrát. Přidej, prosím,“ škemral a ona tedy ještě přidala.

„Kvůli jedné puse si uštveš draka, Payne?“ Culila se Sára, když se k němu přiblížila nebezpečně blízko.

„Sakra, Sáro, nedělej mi to. Okamžitě zastav!!!!“ prosil jí zoufale. Kdo by to byl čekal, že bude brečet z prohry?

„Nefňukej, jsi přece chlap,“ rýpla si a předjela ho.

„No právě,“ zašeptal zoufale. „Nedělej mi to!! Nech mě z milosti vyhrát, prosím,“ škemral Darren, ale Sára ho neposlouchala. Chtěla to vyhrát víc než cokoli. Na tomhle doslova závisel její život. Sice s ním chtěla rande, ale porazit Darrena to je něco.

Dojela do cíle a nechala Darrena několik metrů za sebou. Wade neměl slov. Jen tam stál s otevřenou pusou a Darren se proklínal. A pak seskočil z Kinnary, sundal rukavice, zahodil je vztekle do trávy a zařval z plných plic. „Do hajzlu!!!!“

„Tak jo, kluci. Jedna pusa vás nezabije,“ zmínila, seskočila z wergona a mířila si to za Wadem, který vypadal, jako by ho omámila bludička. Snad poprvé ztratil slova i výraz a vůbec nevěděl, která bije.

Já jsem se rozhodla, že se za nimi půjdu podívat na hřiště. Z okna jsem viděla jen svištící wergony vzduchem, a tak mě napadlo, že se taky vyvětrám. A když jsem

dorazila na hřiště, viděla jsem Sáru jak se usmívá od ucha k uchu a její kamarádky jak se tváří naprosto zoufale.

Napadlo mě, že je budu chvíli pozorovat, protože kdybych tam vtrhla, už by to nebyla taková zábava. Vždycky se přede mnou chovají jinak než normálně. A já chtěla nahlédnout do jejich přitroublého světa.

„Tak pojď, ty hrdino,“ řekla Sára a lehce strkala do Darrena, aby ho popohnala blíž vstříc jeho osudu.

„Se pobleju,“ fňukal a Sára se křenila.

„Ale no tak, Wade není žádnéj houmlesák,“ opáčila. Kdyby mohla, s radostí by si to s ním vyměnila.

„Jak jsi s ní mohl prohrát? Vždyť máš závodit v národáku. A teď tohle,“ vztekal se zoufale Wade. „Jsem na tebe neměl sázet,“ dodal.

„Jak asi, idiote. Byl jsem nervózní. Já to ale neudělám,“ oznámil všem s určitostí Darren.

„A já snad jo?“ prsknul Wade. A tak se do toho vložila Sára.

„Sázka byla, že Darren musí líbat Wada!“ objasnila a sledovala jejich reakce. Byly k nezaplacení.

„Já s tím ale přece nesouhlasil, takže to neplatí,“ prohlásil Wade a Darren přikývl.

„Jo, přesně. Neplatí to,“ řekl na to. Sára ale vrtěla hlavou. Rozhodně by je nenechala jen tak.

„Platí, prohrál jsi a ty jsi s tím souhlasil,“ objasnila.

„Jenže, když s tím nesouhlasí obě strany, tak to neplatí!“ bránil se tomu Darren. *To jsou ale idioti. Co si to tam jenom...?*

Sára se podívala na Wada. „Kvůli mně, Wade. Když to uděláš, půjdu s tebou na to rande i když ten trubec prohrál,“ zmínila, aby je trochu vyhecovala. Wade se zamyslel.

„No jo, tak ale rychle,“ řekl nakonec a zakřenil se. Darren vytřeštil oči.

„Cože? Ty zrádče!“ vztekal se. Sára se hihňala jak pominutá a Wade jen pokrčil rameny.

„Je to jen pár vteřin, to zvládneme. Když už jsi mě zklamal a prohrál jsi, tak to pro mě udělej. Dlužíš mi to,“ připomněl mu a lehce do něj vrazil ramenem. Darren si vzpomněl, jak úpěnlivě ho Wade vždycky prosil, aby je seznámil nebo cokoli.

„Fajn, je to jen pusa,“ zmínil Darren a udělal k Wadovi dva opatrné krůčky. Sára je pozorovala. Vzpomněla si o tom, co jí vyprávěl Wade o tom, že žádná pusa není jenom pusa, ale tím je teď nechtěla rozhodit.

„Ne jenom pusu. Líbat se. Aspoň deset vteřin!“ objasnila a oba zase zbledli.

„To ani náhodou, to je hrozně dlouhý a nechutný. Nechci, aby mi do pusy strkal svůj slizkej jazyk,“ zmínil Wade a při té představě se křenil.

„A já chci, abys mě radši zabila,“ prohlásil Darren zoufale. Sára se rozesmála.

„Ale no tak, o nic přece nejde, kluci. Bude to rychlejší než smrt. Nebo to rande se mnou snad nechceš?“ zeptala se Wada a svůdně na něj zamrkala. Wade se na chvíli zamyslel.

„To je nějak moc velká cena, ne? Za rande. Kam půjdeme? Chci vědět, jestli to za to stojí,“ prohlásil.

„Cože? Děláš si srandu? Ty nad tím vážně uvažuješ? Idiote!“ křičel na něj Darren.

„Ty jsi prohrál.“ Handrkovali se.

„Co je?“ zeptal se Wade Whisper, který ke mně nečekaně přišel si zapálit jívovou cigaretu. Trochu jsem se ho lekla.

„Nemám páru. O něčem se jen dohaduji,“ odpověděla jsem tiše. „Říkala něco, že s ním půjde na rande když něco, neslyšela jsem co,“ tlumočila jsem.

„Hm, říkal jsem to. Wade Shadowwalker jí prostě něčím okouzlit. Asi je na smažky. Jedna jí omrzela a tak jede po další,“ řekl a zapálil si jivu.

„Spíš na Wady. A o čem to jako mluvíš?“ komentovala jsem suše a on se na mě vyjeveně podíval.

„Ty o tom víš?“ Divil se. Já přikývla.

„Už nějakou dobu. Čekám kdy mi to přizná sama. Nicméně budu jen hrát překvapenou až mi to řekne, mám jí ráda i když je to prolhaná mrcha,“ zmínila jsem a usmála jsem se na něj. On jen zakroutil očima a kápl božskou.

„Řekla několikrát, že mě miluje. Svádí to na to, že nebyla střízlivá, ale já vím, že tím to nebylo. Nevím proč to dělá, ale prostě to dělá. Pořád používá ty svoje výmluvy, ale nedává to smysl. A líbí se jí on. A hodně... podle všeho,“ odpověděl.

„Sáru nemůžeš nahánět. Musí přijít sama,“ objasnila jsem.

„Já vím, taky jí nenaháním. Poslední rok za mnou lezla ona. Ale nechce se mnou chodit, jestli mi rozumíš. Ta její hrdost. A já myslel, že jsem horší,“ dodal. *Hm, někoho mi to připomíná...*

„Myslela jsem, že jsi s tou jívou přestal,“ zmínila jsem, když jsem si všimla, že kouří.

„Jo, ale už zase začínám. Nemám důvod přestat. Skončili jsme to definitivně i ten náš tajnej poměr. A ona jede po něm a ten taky hulí jivu,“ odpověděl a potáhl si.

„Rozchod kvůli Wadovi? Ona s ním ale nikdy nic neměla jestli jde o tohle,“ komentovala jsem.

„Zatím. Ona se za mě stydí. Stydí se i za sebe, protože má v hlavě zmatek z toho, že je v uvozovkách jen rionka. Teda, tohle je všechno co vím. Beztak je to jen proto, že Shadowwalkera chce víc. Svlíká ho očima,“ objasnil.

Podívala jsem se na ní, jak se na něj zamilovaně dívá. Bylo to úplně jasné jakoacka. Musela jsem dát Wadovi za pravdu, byla v tom až po uši a já si toho nikdy nevšimla. Ne takhle.

„Sára se nikdy nestydí za takové věci. Bude v tom něco jiného,“ dodala jsem, ale nespustila jsem jí z očí. Wade se na ní podíval a povzdychl si.

„Hm, už je mi to jedno,“ řekl podrážděně. Já se na něj otočila a prohlížela jsem si ho.

„Miluješ jí, že jo?“ zeptala jsem se.

„Záleží na tom?“ odsekl mi.

„Myslím, že ano,“ zmínila jsem a pak jsem se zaměřila zpátky na Sáru, která z ničeho nic zakřičela:

„Ježíš, vy toho naděláte kvůli jedný puse. Nic to není, koukej, Darre,“ řekla, přitáhla si k sobě nic netušícího Wada Shadowwalkera a vášnivě ho políbila. Já jenom vytřeštila oči a Wade vedle mě úplně zkoprněl. *Myslím, že toho využila, aby mu mohla dát konečně pusu.*

„Pořád si to myslíš? Nějak o tom pochybuju. No nic, na tohle se dívat nemusím,“ řekl, zahodil cigaretu a odešel.

„Miluješ Shadowwalkera. Celou tu dobu...“ zašeptala jsem si pro sebe a dívala jsem se na ně, jak se spolu líbají.

Darren na ně civěl a usmíval se. Wade Shadowwalker taky vypadal, že je z toho polibku v sedmém nebi. A pak se od něj odlepila a zaculila se. „Vidíš? Deset vteřin jako nic,“ řekla a otřela si pusu. A hned na to si všimla Wada Whispera, jak rychle odchází z hřiště. Mě si ale nevšimla, protože jsem byla zalezlá.

„V pohodě, Sáro?“ zeptal se Darren, když si všiml kam zírá. Ta jen přikývla.

„Jo, celý ráno se líbal s Dinou. Dokonce i u dnešního rozdávání vysvědčení,“ dodala a oba s Wadem jen raději mlčeli. Ale přísahala bych, že se Shadowwalker pousmál. Rozhodně ho její rozhod s Whisperem nijak netrápil. Spíš naopak.

„Hele a nemůžeš nám to odpustit?“ škemral Darren, když už získal pocit, že z toho nějak může sejít, ale zavrtěla hlavou.

„Ne. Je to jen sázka. Anebo ať se rozhodne Wade. Chceš jít se mnou na to rande? Je to jen na tobě,“ zeptala se a dvakrát zamrkala svými řasami. Mrcha, hrála si s nimi dobře.

Wade se podíval na Darrena a usmál se. „Promiň, kámo, ale je to jen sázka a já na to rande fakt chci. Takovou božskou pusu jsem dlouho nedostal,“ řekl Wade a mrknul na Sáru.

„Úchyle, tohle ti nikdy neodpustím. Tak ať už to mám z krku,“ zašeptal, zhluboka se nadechl a naklonil se k Wadovi, že ho políbí. Já jen vytřeštila oči. Ještě víc než předtím. *Co to tam proboha dělají? On se chystá líbat s Wadem?*

„Hej! Co to děláš, ty hňupe?“ zakřičela jsem na něj a šla jsem za nimi. On si oddechl když mě viděl. Myslel si totiž, že ho z toho vytáhnu, ale jak on se mýlil.

„To byla hrůza. Úplně jsem se z toho zpotil,“ komentoval ublíženě Darren a Wade přikývl.

„A to si představ, že bys to musel udělat,“ provokovala ho Sára a pak se otočila na mě, chystajíc se mi to vysvětlit. „Prohrál se mnou závod. Musí políbit Wada,“ objasnila stručně.

„Aha, tak to se nenechte rušit. Nebudu vám přece kazit zábavu. I když na to moc nejsem,“ zmínila jsem neutrálně, ale vnitřně jsem se chtěla. Wade se taky pousmál, ale Darren se nesmál.

„Ne, Ay. Tak to není. Nic nekazíš. Vůbec ne. Nepůjdeme se projít?“ zeptal se a snažil se z toho vycouvat, ale to ještě nevěděl, s kým si hraje. Po tom, jak mě dneska zlobil jsem chtěla zlobit jeho.

„Můžeme se pak jít projít, já počkám, až si to tady vyřídíte,“ řekla jsem suverénně a obě jsme se na sebe se Sárrou usmály. Chtěla jsem ho potrestat za to, jak se na mě dneska vykašlal. *Dobře ti tak, ty troubo.*

„Já se s ním ale nechci líbat!“ řekl zoufale a díval se na mě.

„Ne? Dobře ti tak, Payne. Neměl jsi prohrát a sázka je sázka. Já se ráda podívám, jak trpíš. Po tom, jak jsi nechal trpět mě,“ rýpla jsem si. „A taky mám docela ráda sázky,“ dodala jsem. Darren se zamračil.

„To není fér!“ kňučel.

„Ale je. Tak do toho,“ popostrčila jsem ho směrem k Wadovi a Sára postrčila Wada.

„Deset poctivých sekund i s jazykem, jinak to budete dělat znova,“ upozornila je Sára předem.

„Bože, tak jo,“ zašeptal Darren a vydechl. „Doufám, že sis aspoň čistil zuby,“ kafral.

„Nejsem prase,“ komentoval Wade dotčeně.

„Pohni, Payne. Slíbil mi procházku a něco mi dlužíš,“ připomněla jsem mu.

„Abys věděla, budu si představovat, že jsi to ty,“ řekl, zavřel oči a nalepil se Wadovi přímo na rty. Vypadalo to křečovitě a oba od sebe stáli tak metr. Vážně vtipné. My se Sárrou jsme si vyměnily pohledy a potlačily výbuch smíchu.

„Musíš tu pusu otevřít, Payne,“ zmínila jsem, a tak oba udělali, co jsme po nich chtěly.

„Jedna...“ zašeptala Sára a dala mezi to dramatickou pauzu.

„Hmm,“ hmkal našťavaně Darren, když Sára nepočítala dál.

„Dobře. Čtyři...“ řekla a my dvě jsme se na sebe culily. „Pět... šest...“ odpočítávala pomalu.

„Už je konec?“ zeptal se najednou Darren a utírajíc si rty do rukávu se od Wada odtáhl.

„Fuj, hrozně slintáš,“ řekl Wade, otíral si znechuceně pusou a odplivával si do trávy.

„Bylo to jen sedm vteřin, ale my vám to s Ay asi odpustíme, nebo bys chtěla, aby to dokončili, Ay?“ zeptala se a já se zamyslela. Hrozně se mi líbilo, jak z toho byli vyděšení.

„Prosím, Ay, prosím. Nenuť mě do toho už,“ škemral Darren a klekl si přede mě na kolena. Ještě nikdy jsem ho neviděla tak úpěnlivě prosit. A mít u něj laskavost? Proč ne?

„Dobře, odpouštím ti,“ prohlásila jsem shora a on mi radostně objal nohy.

„Děkuju, jsi nejlepší,“ řekl a vstal. Sára se s Wadem na sebe culili.

„Ale ještě si to s tebou vyřídím,“ zašeptala jsem mu do ucha, když vstával z trávy.

„Jojo, vyříd, jsem pro. Klidně mě svaž a muč mě. Provokuj mě a dělej si se mnou co chceš,“ odpověděl.

„To by se ti líbilo, co? Ty čuně,“ zašeptala jsem mu do ucha a on mě táhl někam daleko od Wada. Sára se na Wada zase jen stydlivě usmála.

„No, učitelka jsi dobrá,“ řekl po chvíli, když jsme s Darrenem odešli.

„A co závodnice?“ zeptala se a podívala se mu do očí.

„S wergonama jsi dobrá taky. Vážně moc. Porazit Darrena jen tak někdo nedokáže,“ pochválil ji.

„Díky,“ zakuňkala rozpačitě. „Tak co, jak líbá legendární derion Darren Payne?“ vyzvíдалa.

„Aha, tak tohle tě zajímá? Proč se nezeptáš svojí kamarádky? Ta ti o tom řekne víc než já, a ještě určitě i s větším nadšením,“ odpověděl s malým úšklebkem.

„Kdyby to byla holka, bylo by to vážně tak strašný?“ vyzvíдалa a prozíravě se na něj dívala. On s úsměvem zavrtěl hlavou.

„Líbá dobře, stačí?“ řekl a zasmál se.

„Líp než já?“ vyzvíдалa.

„Ne, tak to se s tebou nedá měřit, že jo. Pořád jsem na ženský, aby bylo jasno. A ty... máš super jemný rty a chutnáš po třešních,“ připomněl a oba se na sebe dívali. Sára se stydlivě usmála.

„Jen tak mimochodem... nelíbala jsi mě jen tak před tím, že ne?“ zeptal se. Sára na chvíli ztuhla, když se do ní vpíjely ty jeho děsivé oči, ale pak zavrtěla hlavou.

„Ne. Nelíbala,“ přiznala. Wadovo zorničky se úplně roztáhly a celý se rozzářil štěstím.

Já jsem se cestou k hradu culila. Drželi jsme se za ruce a on celou cestu neřekl jediné slovo. Podle mě byl z toho zážitku s Wadem ještě v rozpacích a celý ponížený. „Jak to, že slavný a zlatý závodník Darren Payne prohrál závod na wergonech s rionkou Sárou?“ rýpla jsem si.

„Bál jsem se, že prohraju. Nesoustředil jsem se. Jsem rád, že máš ze mě prdel,“ odpověděl suše. *Au, trefila jsem jeho bebí. Asi bych si s ním neměla moc zahrávat. Má vážně blbou náladu.*

Já jsem ho zastavila, postavila jsem se naproti němu, chytla jsem ho za ruce, stoupla jsem si na špičky a lehce jsem ho políbila. „Už se mi s nikým nelíbej. Tyhle rty jsou jenom moje,“ zašeptala jsem a on se pousmál.

„Jestli se bojíš, že ti mě Wade přebere, tak toho se neboj. Ten jede po Sáře,“ objasnil z legrace.

„Všimla jsem si. Tak má konečně radost, že ho po letech dostala,“ zmínila jsem se a on přikývl.

„Tys to věděla?“ Divil se.

„Normálně toho víš o ní víc než já. Mě tohle vůbec neříká. Třeba jsem ani netušila, že má zájem o kluky se jménem Wade. A že něco měla s Wadem Whisperem. Ale tohle jsem tušila,“ opáčila jsem a on ztuhnul. „Ale ty jsi o tom věděl, vid’?“ vyzvíдалa jsem.

„O tom nic nevím,“ zatloukal.

„Budeme si lhát?“ zeptala jsem se sklesle a zírala jsem mu do očí. On pustil mé ruce a své si strčil do kapes od tříčtvrťáků.

„Jestli ti něco neřekla, pak k tomu měla asi důvod, nebo to není pravda. Nemůžeš po mě chtít, abych vyžvanil její tajemství,“ řekl.

„To jsem ani nechtěla. Jen jsem se tě zeptala a ty jsi mi lhal. Řekl jsi, že o tom nic nevíš,“ zopakovala jsem.

„Promiň,“ zašeptal.

„Ještě jednou mi zalžeš a všichni ve škole se dozví, že ses líbal s Wadem a taktně pomlčím o tom, že to byla jen prohraná sázka. A ještě ke všemu závodní a se Sárrou,“ zašeptala jsem a kousla jsem ho do rtu.

„Vyhrožuješ mi, Heartová?“ zeptal se jako by už byl zpátky na koni.

„Přesně tak, Payne. Já nejsem žádná tvoje hračka. V posteli si se mnou dělej co chceš, ale mimo se budeme respektovat, je ti to jasný? Jinak na ty naše hry můžeš zapomenout,“ řekla jsem a on přikývl.

„Ještě něco?“ zeptal se.

„Jo, o prázdninách ti vrátím všechny peníze. Nechci u tebe mít dluhy,“ řekla jsem sebevědomě.

„Už jsem řekl, že je nepotřebuju. Nic mi nedlužíš. Ty peníze jsem ti přece dal,“ řekl lehce našťavaně. Řešit peníze s ním nebylo snadné.

„Trvám na tom. Nechodíme spolu a já si to přeju, dokážeš to přijmout?“ zeptala jsem se a on na mě mlčky zíral. Tvářil se ale zamyšleně.

„Přijmu to jediné pod podmínkou, že budeš mít plně zaplacený nájem, peníze na jídlo, svoje oblíbené knížky a sexy šaty, se kterýma mě budeš svádět. Jinak si ty peníze nevezmu,“ opáčil suverénně a já tedy přikývla.

„Šaty, kterými tě budu svádět?“ vytáhla jsem jeho odpověď.

„Správně, Heartová. Mám na tobě rád červenou, bílou, černou a zlatou. Tak si to pamatuj,“ zašeptal a prstem mi přešel po lemu mého výstřihu. Já jsem jeho ruku zastavila dřív, než mi stihl odhrnout tričko a nakouknout do výstřihu.

„Vím, co máš rád. Taky jsem si za tvoje peníze koupila sexy šaty, ale uvidíš je na mě jediné, když dokončíš, co jsi zase začal a nedokončil. Já ti to počítám. Už mi dlužíš tři,“ zašeptala jsem mu do ucha a lehce jsem ho od sebe odstrčila.

„Já myslel, že jen dva,“ komentoval.

„Nebyls to ty, kdo se chvástal, že když řeknu tu pitomou větu, že mě udělá dvakrát?“ připomněla jsem.

„No dobře. A kdy budeš na radě ty?“ vyzvídal a já se k němu naklonila.

„Až splníš, co jsi slíbil, udělám ti co budeš chtít,“ zašeptala jsem mu do ucha, až jsem ho lehce vzrušila.

„Nehraj si se mnou, Heartová. Koleduješ si o pořádné malér,“ upozornil mě. Já se tak zaculila.

„Jo? A o jaký?“ vyzvídala jsem a jemně jsem ho políbila.

„Uvidíš...“ odpověděl tajemně.

„Chci ten malér asi tady a teď!“ zašeptala jsem vzrušeně, chytla jsem ho za ruku a nasměrovala jsem jí pod mou sukni.

„Ted?“ ujistil se a překvapeně se na mě díval.

„Jo, teď hned,“ zašeptala jsem a zatáhla jsem ho do nejbližší stáje.

„P-počkej a nechceš si to nechat na ples? To budeš mít ty šaty, ne?“ řekl mezi polibky.

„Tys mě neposlouchal, Payne. Ty šaty na mě jinak neuvidíš. Navíc to zvládnou pak klidně znova,“ dodala jsem a táhla jsem ho do stáje.

Zatímco já jsem si užívala Darrenovu přízeň, Alyssa seděla na židli v sále, kde se připravovala výzdoba na ples a utírala nenápadně své slzy. „Ahoj,“ pozdravil jí Eldarn, který s ní snad v životě nemluvil.

„Ahoj,“ odpověděla tiše. Celkem jí překvapilo, že jí oslovil.

„Můžu?“ zeptal se a ona přikývla. On se tedy posadil vedle ní. „Promiň, nechci být vlezlý, ale zdáš se mi nějaká smutná. Je to kvůli Darrenovi?“ vyzvídal.

„Do toho ti nic není,“ opáčila tiše.

„Není, já vím. Ale chodil jsem s jeho holkou, takže... Máš s kým jít na ten ples?“ zeptal se.

„Ne,“ odpověděla stručně.

„Já taky ne. Nešla bys se mnou? Jen tak se pobavit a zatancovat si. O nic mi nejde, přísahám,“ zmínil a ona se na něj jen mlčky podívala. Asi aby si ho pořádně prohlédla.

„Dobře,“ odpověděla a usmála se. Eldarn se taky usmál a v duchu zajásal. Taky si popostrčil brýle ke kořenu nosu a zase se na ní podíval.

„Paráda. Vypadáš jako fajn holka. Neví o co přichází,“ utěšoval jí.

„Ale ví. Jsem jen rionka. Nikdy se jí v ničem nevyrovnám,“ řekla zoufale.

„Možná se budou divit až nás uvidí jít spolu. Možná bude Darren i žárlit,“ zmínil.

„To se nestane,“ řekla a zavrtěla hlavou.

„Všiml jsem si, jak se na tebe dívá. Podle mě se mu líbíš. Zase bych nemaloval čerta na zeď. I kdyby to nebylo žárlení, určitě to pro něj bude menší nepohodlí,“ zmínil a ona přikývla.

„Máš pravdu. Vezmi si mentolovou žvejku. Tu zelenou co prodávají v Shop Now, budeme se líbat,“ řekla a Eldarn vytřeštil oči.

„Líbat se? Myslíš tu zelenou s těma obrázkama koňů?“ Divil se.

„Leda, že bys nechtěl. Jo tu, kde se píše, že darovanému koni se na zuby nezírá a je tam trochu citrónový trávy. Ta mi fakt voní,“ řekla. Zнала jí od Wada, často si jí dával po tom, co dokouřil.

„Ne, jasně, že chci. Jen jsem to od tebe nečekal a ani jsem s tím nepočítal, ale rád ti pomůžu. A ty žvejky ale nemám,“ dodal.

„V sedm mě vyzvedni. Ty žvejky teda přinesu a vezmi si něco žlutýho jestli máš,“ prohlásila a zvedla se od stolu.

„Hele, nevím jestli mám něco žlutýho, ale seženu to,“ řekl a usmál se. Alyssa se taky usmála.

„Fajn, tak večer. Zatím ahoj,“ řekla a odešla.

„Sbalil jsi Darrenovi jeho záložní plán? Je ti doufám jasný, že tě ta holka vyždímá jen kvůli němu?“ zeptal se Wade Whisper, který se zrovna šel s Dinou podívat na výzdobu.

„Já jí jenom pozval. To líbání byl její nápad. A nemusím ti vysvětlovat, že je mi úplně jedno, proč se se mnou bude líbat, ne? V takovou kočku jsem ani nedoufal,“ Culil se Eldarn.

„Aby ti nerozbil hubu,“ zmínil Wade.

„Akorát by se prozradil před Ay, že mu to vadí. Tak blbej nebude,“ dodal.

„Tak bacha na Ay, ta má oči všude. A šestej smysl,“ varoval ho.

„Můžeme už jít?“ tahala ho pryč Dina.

„Jo, zlato, hned půjdeme,“ odpověděl a naklonil se ještě k Eldarnovi. „Víš doufám, že ho to nasere. Už jsi mu ošukal Ay. Možná to neudělá před ní, ale až tě potká v soukromí, dostaneš nakládačku. Já ho viděl se prát s Earthanem a to ten je mnohem větší než Darren a přepral ho. Tak bacha,“ upozornil ho a Eldarn hlasitě polkl.

„Počkej a proč se poprali?“ vyzvídal.

„Slyšel jsem, že řekl o Ay, že je děvka. Od té doby se už spolu tolik nebaví. Představ si, co ti asi udělá, když mu zprzníš i Alyssu,“ vysvětlil.

„Na můj vztah s Ay nijak zvlášť agresivně nereagoval,“ zmínil Eldarn.

„Protože stejně chodila za ním,“ připomněl mu a Eldarn zatnul našťvaně ruce v pěst. Tak jako vždycky, když mu tohle někdo připomene. „A nemysli si, kámoši ho drželi zkrátka. Hodněkrát jsem ho slyšel mluvit o tom, jak by tě zpráskal jak psa a tak,“ strašil ho Wade.

„Wade, mě už to tady nebaví.“ Šťouchala do něj otráveně Dina.

„Ještě vydrž, kočička,“ řekl a usmál se na Eldarna, který byl vyděšený, že dostane přes tlamu od mého miláčka. „Anebo je tu ještě možnost, že mu to bude úplně ukradený, protože miluje Ay,“ zmínil suše Wade.

„Jestli bude žárlit, zmlátím ho sám za to, že mi ukradl Ay a teď pálí zase za jinou!“ komentoval Eldarn.

„Nebo. Tak jako tak se na to rád podívám a sázím na našeho zlatýho šampióna, že tě zadupe do země. Kdy pochopíš, že chlap rion je úplná nicka oproti derionovi jako je on?“ dodal, objal Dinu kolem ramen a odešel s ní pryč ze sálu.

Faktem je, že v našem světě jsou muži rioni značně diskriminováni. Oproti dívkám až o čtyřicet procent. Na naší škole se takové věci týkající se rasismu tolik neřeší, protože bereme riony jako důležitou součást derionů, ale na ostatních školách a v okolí to tak bohužel nefunguje. Takže Eldarn možná získal pocit, že si může vyskakovat. No co, o Darrena se vůbec nebojím, ten si umí sjednat pořádek. Tedy alespoň v to doufám.

Sára se s Wadem Shadowwalkerem procházela po hřišti a povídali si. „Takže kam bys chtěla jít?“ zeptal se a ani nepomyslel na její nedořešené vztahy. Ne, že by ho

nezajímalo, jak se Sára cítí, ale měl teď plnou hlavu jen toho, že by jí mohl konečně mít.

„Tak dneska třeba na ples,“ napadlo jí a on se pousmál.

„Chceš mě využít, abys provokovala Wada za to, že ti dal košem? Nevadí, mám rád tyhle hry,“ zmínil, ona se usmála a zavrtěla hlavou.

„S tím rozchodem jsem v klidu, sama jsem to chtěla. A nechci ho provokovat. Jen se mi vážně hrozně líbíš. Nic víc v tom nehledej,“ přiznala a on se na ní usmál.

„Takže jsem náplast? To myslím, že mi taky nevadí,“ zašeptal, naklonil se k ní a vášnivě jí políbil. Konečně se nemusel držet zpátky, mohl si vzít co chtěl. V mezích, ale i tohle byla obrovská úleva.

Sára to nečekala, nicméně jeho polibky zachytila pohotově svými rty. A když se od ní odlepil, ona na něj rozpačitě koukala. „Počkej. Možná na to jdeme moc rychle,“ zmínila. Wade se trochu polekal, protože nečekal, že by zrovna tohle řekla.

„Na co, na sex?“ Divil se.

„Máš pravdu, pro tyhle vztahy takový měřítko neexistuje, každopádně nechala bych to radši až po tom plese,“ zmínila a on se jen pousmál a udělal od ní krok zpátky.

„Vždyť jsem ti dal jen pusu, Sáruško,“ řekl a měl radost, že ho zahrnula do svého plánu po plese. Sára se teď pro změnu polekala. Co když to teď trochu podělala?

„To je fakt,“ dodala lehce rozpačitě, stoupla si na špičky a znovu na něj zaútočila svými rty. Byla příjemně rozklepaná stejně jako on. Nemohla se ho nabažit a on jí taky ne. Wade cítil tlukot jejího srdce a velmi intenzivně cítil i ten svůj. Splnil se mu dlouholetý sen. A jí taky. To není jen tak.

„Copak?“ zašeptal do jejich rtů, když ucítil menší zaváhání. Měla strach, že je na něj až příliš horlivá. Dívala se mu do očí a potlačovala nutkání mu vyžvanit, že ho už od prváku příšerně miluje.

„Nic,“ zakuňkala zase rozpačitě a on se na ní tak zamilovaně usmál. „Neměli by jsme už radši jít?“ zeptala se. I Wade poznal, že tohle byla jen její taktika, jak to zahrát do outu, aniž by o to stála.

„Spěcháš?“ zeptal se relativně klidně. Sára se mu podívala do očí a na chvíli se v nich ztratila, než zavrtěla hlavou.

„N-ne, to ne, jen...“ zakoktala.

„No tak,“ řekl a přitáhl si jí k sobě zpátky a znovu se zmocnil jejích rtů. „Jsi sladká,“ zašeptal do její pusy zamilovaně. Ona byla úplně mimo z toho, co s ní dělaly její hormony, že zcela nevnímala, jak na ní nábožně zírá. Když jí tedy zrovna nelíbá. Myslela si pořád, že ho otravuje a bála se, že to nějak podělá.

„Jsi ze mně nervózní?“ zeptal se a prolomil tím ledy. Ona přikývla. Proč si teď něco vymýšlet?

„Trochu,“ přiznala. Wade se pousmál a přikývl jako, že tomu rozumí.

„Já z tebe taky,“ řekl. „Ale ze mě nemusíš. Dělej co chceš, jsem jenom tvůj,“ procedil mezi polibky a ona se pousmála a začala ho šíleně líbat a muchlovat se s ním

tak, jako by zítřek neměl existovat. Taky ho tím intenzivním pocitem štěstí povalila do trávy, kde to vypadalo spíš jako těsný wrestlingový zápas. S použitím i rtů...

Kolem sedmé už to v hale začínalo vypadat jako taneční sál. Přímo uprostřed sálu visela obrovská disko-koule, ve které se odráželo měsíční světlo tak moc, že to osvětlilo celou místnost. Sál byl rozdělený na prostory určené k tanci a na nápojový, jídelní a odpočinkový kout.

Švédské stoly byly plné nejrůznějších dezertů a nápojů. Odpočinkový kout byl tmavý s příjemnou atmosférou a z části odhlučněný, aby si studenti mohli nerušeně povídat i přes hlasitou hudbu. Kterou letos vybrali rionští studenti. Taky přinesli do školy klasické reproduktory a zesilovače, což už někteří derionští studenti dobře znali.

Sál se pomalu začínal plnit zvědavými studenty z různých ročníků. Nejdřív přišla Dina s Wadem Whisperem, hned po nich Aris s Arwynem Waynem, který chodil shodou okolností s Darrenem do třídy a po nich Sára s Wadem Shadowwalkerem a Earthan s Karou Sparksovou.

My s Darrenem jsme se ještě nesešli. Tedy, čekal na mě za dveřmi, zatímco já se oblékala do těch šatů. „Neříkej mi, že se pořád přede mnou stydíš.“ Culil se.

„Nestydím se, jen chci, abys byl překvapený, až mě v nich uvidíš. Jsou hodně sexy. Navíc, ještě jsi mě nahou neviděl,“ mluvila jsem na něj přes dveře, zatímco jsem se pozorovala v zrcadle.

„Protože jsi se přede mnou nesvlíkla,“ komentoval suše.

„Neměla jsem důvod. Taky jsi vždycky tak hr, že si neumím představit situaci, u které by k tomu mělo dojít,“ rýpla jsem si.

„Klidně se svlíkni a otevři na deset sekund ty dveře. Pro začátek mi to bude stačit,“ prohlásil a culil se.

„To víš, že jo. Vy chlapi nevíte co je kouzlo. Hned byste se o něj připravili,“ odpověděla jsem a on se zasmál.

„Jsem derion, Ay, jasně, že vím co je kouzlo,“ chytil mě za slovíčka.

„Už sklapni, Payne, a čekej!“ poručila jsem mu.

„Můžu u toho i vrtět ocáskem, nebo už vážně nesmím nic?“ stěžoval si.

„Buď rád, že nechci, aby sis lehl na tu podlahu,“ dodala jsem.

„Na tu podlahu bych si lehnul jenom v případě, že bys to chtěla dělat na zemi. Jinak mě nehne, Heartová. Nejsem tvůj otrok ani pes!“ řekl, ale já už mlčela. „Slyšelas? Pohni!“ kafral.

Ty šaty byly dokonalé. Nemohla jsem uvěřit, že ta holka v nich před zrcadlem jsem vážně já. Byly černé s tříčtvrtečními rukávy. Od loktů až k ramenům byly rukávy jemně nařasené a zbytek byl upnutý.

Vpředu byly krátké těsně nad kolena a vzadu lehce pod kolena. Byly z takové tuhé látky (v oděvnictví se moc nevyznám, takže mi promiňte ten výraz), ale tak nějak ta jejich zlatě lemovaná sukně držela i bez spodničky tak, že nebyla splíhlá.

Co se týče výstřihu, ten byl stříhem lodičky, že mi z nich vykukovaly místo prsou ramena. Ale to mi Darren jistě odpustí, až si uvědomí, jak jsou ty šaty v podstatě přístupné, a že v nich vyniknou mé dlouhé nohy a luxusní černé lodičky na vysokém podpatku. K tomu ještě čarodějný klobouk ve stejné barvě, ve kterém jsem se Darrenovi vždy líbila a skoro jsem byla připravená jít.

„Už jsi?“ zeptal se otráveně, opírajíc se o dveře oběma dlaněmi a čelem. Kdybych otevřela, namlel by si čumák.

„Už jdu,“ upozornila jsem ho a vzala jsem za kliku. Otevřela jsem dveře a skoro bych si troufla říct, že Darrenovi spadla čelist. Jen na mě zíral s otevřenou pusou.

„Hmm, to jsou opravdu hodně sexy šaty, Heartová. Vzala sis černý nadkolenky s krajkovým tímhletím no, nevím jak se to jmenuje, na ples mezi lidí?“ řekl překvapeně.

„Myslíš krajkový lem? Co já vím jak se tomu říká. Líbí se ti to?“ zeptala jsem se a on přikývl.

„Víc než to, jsem z toho zase nadrženej. Ale takhle tě budou všichni očumovat,“ komentoval zoufale a podle jeho tónu hlasu se mu to moc nelíbilo.

„Jak jinak. Chtěl jsi sexy šaty, máš je mít. Taky sis to zasloužil, dneska se mi to moc líbilo,“ zmínila jsem a pohládila jsem ho lehce prstem po rtech.

„Nechceš se ještě na chvíli vrátit dovnitř?“ zeptal se a vrazil ruku mezi dveře, abych je nezavírala.

„Čekala jsem ale, že to vydržíš dýl,“ komentovala jsem zklamaně. „Ale ne, nechtěl bys, abych se zase další hodinu chystala, že?“ zmínila jsem a on se ke mně sklonil a chystal se mě políbit.

„Pro mě za mě, můžeme zůstat tady a na ten ples se úplně vybodnout. Věděla jsi, že mě ten klobouk, nadkolenky a vysoký podpatky rajcují. Jak sis mohla myslet, že bych to vydržel dlouho?“ zašeptal a snažil se mě políbit. Taky mě tlačil opatrně zpátky do pokoje.

Já jsem mlčky zabouchla dveře a natáhla jsem proti nim ruku, abych uzamkla kouzlem svůj pokoj, stále mu zírám do očí, aniž bych se od něj odlepila. „Takže mě hodláš provokovat?“ zeptal se a já se usmála.

„Slíbila jsem ti přece, že ti pak udělám co budeš chtít. Jen mě nech si alespoň trochu užít ty šaty, než je ze mě strháš,“ zašeptala jsem mu do ucha, chytla jsem ho za ruku a táhla jsem ho dolů ze schodů jako pejska. Celou cestu šel za mnou a mlsně mi zíral na nohy.

„Takhle tam nemůžu jít, vždyť to na mě každej pozná,“ komentoval aktuální stav.

„Můžeš trochu přivřít pusu a tolik neslintat,“ utahovala jsem si z něj.

„O tom jsem ale nemluvil,“ řekl sklesle. Já se zastavila a otráveně jsem se na něj podívala.

„Co je? Myslela jsem, že se ti ty šaty budou líbit víc. Ty jsi úplně zaražený,“ prohlásila jsem.

„Kdyby se mi líbily víc, asi bych nedošel ani dolů. Když jsi takhle sexy, celej večer budu myslet jen na to a vůbec si to neužiju,“ fňukal.

„Sundám si teda ten klobouk?“ snažila jsem se o kompromis, ale pousmál se.

„Myslíš, že se ti dívám na klobouk, Heartová? Šlím z těch nadkolenek a bot,“ přiznal.

„Smůla, Payne. Ty si prostě nesundám. Alespoň víš, jaké to je být tak dlouho neuspokojený,“ připomněla jsem.

„Už jsi mě za to potrestala,“ objasnil.

„Ne, to ses potrestal sám, protože jsi byl moc namyšlený a prohrál jsi. Můj trest je tohle, tak si ho užij,“ řekla jsem, mrkla jsem na něj a táhla jsem ho do sálu.

Dina s Wadem Whisperem se bavili celkem dobře. Smáli se, ochutnávali koktejly a cpali se chipsy. Tancovali, líbali se a zkrátka si užívali, dokud si Wade nevšiml Sary a Wada Shadowwalkera, jak se sem tam líbají přímo pod třpytivou disko koulí při tancování ploužáku tělo na tělo. Byla to písnička *Far away – Nickleback*.

Když se přestali ozobávat, Sára si položila hlavu na jeho rameno a jemně ho objala kolem pasu. Byla celá rozklepaná a troufla bych si říct, že nikdy nebyla šťastnější. Wade byl taky klidný jako beránek. Jako by se pro něj zastavil čas. Kromě Sary nic a nikoho nevnímal. Jeho srdce bušilo přes její, až se vzájemně oťukávalo přes jejich hrudní koše s tím jejím.

Wade se k ní choval jako k princezně. Byl něžný, pozorný a nečekaně jiný, než jsem myslela, že je. Něžně Sárů hladil, když se jí letmo dotýkal konečky prstů a číchal vůni jejích vlasů.

Potom si jí protočil pod rukou a lehce jí pomohl do záklonu, a když si jí přitáhl zase k sobě, přitiskl si jí k sobě a vášnivě jí políbil. Sára neuměla moc tancovat a momentálně se za to styděla vzhledem k tomu, že je Wade princ a tančit umí skoro tak dobře jako počítat.

Všechno teď mezi nimi bylo spíš jen fyzické, protože oba po sobě toužili už nějakou dobu a slova by byla teď v takové chvíli, kdy je to teď nebo nikdy, až příliš.

„Potřebuju něco k pití,“ řekl Wade Whisper a nechal Dinu stát na parketu, zatímco krácel k nápojovému koutku. Nalil si něco silnějšího než je pepermintový džus a kopnul to do sebe na ex. Dina na něj jen sklesle koukala. Věděla moc dobře o jeho citech k Sáře. A oni spolu stejně žádný vztah ani neměli, a tak si z toho nic moc nedělala.

Alyssa seděla vedle Eldarna jako pecka a viditelně se s ním nudila. Zřejmě jsem nebyla jediná, kdo ho shledával nudným. Nicméně se na rozdíl ode mě nebála mu to říct. Zlatý můj Darren. S ním se ani nejde nudit. Sice je to občas fakt peklo, ale já to měla ráda.

„Hej, půjdeme tancovat nebo něco?“ šťouchla do něj Alyssa a on se na ní pousmál.

„Za chvíli,“ řekl suše a pozoroval Sárů s Wadem Shadowwalkerem, jak jejich muchlovací taneček pomalu končí. Po tanci, jí Wade zírající do očí políbil ruku a něco jí zašeptal do ucha. Vsadila bych se, že se jí z něj úplně zatočila hlava. Tvářila se jako měsíček na hnoji. A pak společně odešli z parketu.

A to jsme akorát do sálu přišli my dva s Darrenem. Všichni na mě zírali jako na slavnou herečku. Myslím, že ty šaty se mi celkem povedly. Caroline v mých žlutých šatech na mě ukazovala z dálky palec nahoru a Darren se tvářil sklesle z toho, že jsou nadkolenky v kombinaci s tím vším, co mám na sobě tolik vyzývavé.

Hlavně, že on se na holky dívat může, ale chraň bůh, aby se někdo někdy podíval na mě, to by je hned všechny vymrakoval svým mrakovým kouzlem! „No ty krásó!“ zašeptala udiveně Sára, když viděla šprtku jako jsem já v luxusních a sexy předražených šatech. Wade Shadowwalker se na mě taky překvapeně podíval. Asi mi to vážně slušelo.

„Ty musely stát tak padesát Peršáků. Kde na ně vzala?“ řekla mě Aris se Stacy.

„Kde asi? Má bohatýho sponzora. Zlatokopka,“ komentovala žárlivě Stacy.

„Ty šaty jsou dokonalý a ona hrůza,“ prohlásila Aris závistivě a Stacy přikývla. Pak se podívala ještě na svou lásku Wada Shadowwalkera a šla si pro pití.

„No do háje,“ zašeptal si pro sebe Eldarn a byl první, na koho Darren upřel svůj zrak. Byl celkem naštvaný, to já poznám. Měl chuť zmlátit každého, kdo se na mě byť jen podívá. No a Eldarna nesnášel. Měl na něj už úplnou averzi.

„Pojď, ty můj vrahounku,“ zašeptala jsem a chytla jsem ho za ruku. Darren všechny kluky, co mi zírali na nohy probodával vražedným pohledem a každému naznačoval, že jsem jen jeho. Bylo to tak roztomilé. Musím říct, že těch třicet Peršáků za ty šaty za to stály.

„Kde jsi vzala ty šaty?“ zeptala se Sára, když jsme k ní dorazili. „Vypadáš úžasně,“ chválila mi je. A zatímco já se s ní vybavovala, Darren jen tak přejížděl očima po místnosti, a když si všiml Alyssy vedle Eldarna, ztuhl.

A když viděl Alyssu, jak ho líbá, naprosto ho to odzbrojilo, ale otočil se zpátky, předstírajíc, že nic neviděl. I Wade Shadowwalker si toho všiml a tvářil se celkem šokovaně. A to jeho jen tak něco viditelně nepřekvapilo. Potom si s Darrenem jen nenápadně vyměnili pohledy. Myslím, že kdyby Wade konečně teď neměl Sáru, s Alyssou by to nemuselo dopadnout dobře vzhledem k tomu, jaký ti dva spolu měli vztah.

„Copak? Jsi nějaký udivený,“ zeptala jsem se a Darren jen zavrtěl hlavou a přivínil si mě k sobě blíž, sahajíc mi jemně prsty na boční stranu stehna.

„Dojdu nám pro něco k pití, jo?“ řekl pak a já bez zájmu přikývla a pokračovala jsem v konverzaci se Sárou. Wade Shadowwalker postával vedle ní a taky se jí letmo dotýkal. Taky z toho byla celá rozklepaná. Vypadalo to, že spolu ti dva chodí.

U stolu se Darren potkal s Wadem Whisperem, který už srkal asi pátou skleničku whisky a pozoroval děj kolem. „Tak co, žárlíš?“ zeptal se z ničeho nic a Darren na něj vyjeveně koukal.

„Na co jako?“ zeptal se.

„No na Alyssu s Eldarnem přece,“ objasnil a Darren se jen pousmál.

„Co je tohle za otázku?“ řekl, nalil si pití do skleničky, otočil se čelem do sálu a zírajíc střídavě na mě a střídavě na Alyssu s Eldarnem, se napil.

„Takže ti nevadí, že se Alyssa dala dohromady s Eldarnem?“ vyzvídal zase.

„A tobě nevadí, že se tvoje láska cucá s mým kámošem?“ rýpl do něj.

„Vadí,“ přiznal.

„Hm, proč mu teda nerozbiješ hubu?“ zeptal se.

„Protože na to nemám právo. Sám jsem tu s Dinou a my se Sárrou jsme se rozešli. Může si líbat koho chce. Jen mě mrzí, že se za mě styděla a za něj ne. Přitom je to stejná smažka jako já,“ komentoval její výběr a Darren přikývl.

„Větší,“ dodal suše Darren.

„No ještě k tomu,“ zašeptal Wade.

„Možná už jsi jenom ohranej. Táhl jste to spolu od prváku a je to pořád to stejný,“ prohlásil suverénně.

„A Ay pro tebe není ohraná? Říkala ti snad Sára, že jí to se mnou nebaví?“ vyzvídá.

„Není. A ne, nic neříkala. Myslel jsem do dneška, že je do tebe zabouchlá, ale mě se neptej jak funguje ženská mysl, sám to nechápu,“ řekl suše Darren a napil se znovu whisky.

„Ay to dneska moc sluší. To tys jí koupil ty sexy šaty?“ zeptal se.

„Ne a jestli na ní budeš čumět, rozbiju ti hubu. Já s tím problém nemám,“ řekl klidně, ale klidný nebyl.

„Ale no tak, víš, že o tu mi nejde,“ zmínil a Darren se na něj zase utrl.

„Chceš snad říct, že Ay není dost sexy, abys jí chtěl?“ zeptal se.

„Kámo, chápu, že jsi trochu rozrušený, ale na tohle radši odpovídat nebudu, ok? O nic mi nejde. Zapíjím rozhod se Sárrou,“ objasnil. Darren se zklidnil.

„V pohodě. Stejně jsem ti fandil. Wade je na ní moc... no, řekněme, že se k ní zas tak moc nehodí,“ řekl nakonec a ťukl o jeho pohár tím svým. On přikývl. Nicméně si nemysleli ani jeden, že by se k sobě nehodili. Jediný pohled na ně dva spolu a litaly kolem nich jiskřičky.

„Kdyby to už nebylo jedno, poprosil bych tě o pomoc,“ zmínil Wade.

„Nevím jak bych ti mohl zrovna já pomoci. Sice jsme nejlepší kamarádi, ale ona je pořád ještě ženská a ženským všechno moc dlouho trvá. Neví co chtějí a dojde jim to až když je pozdě. Až se s nějakou vypsíš, přijde nic netušící zpátky, že si to rozmyslela. A když jí řekneš, že je pozdě, jsi největší hajzl na světě a za všechno můžeš. Snažím se tomu vyhnout, ale už mi taky dochází trpělivost,“ objasnil Darren a Wade přikývl.

„Vadí ti teda, že se dala Alyssa dohromady s Eldarnem, nebo ne?“ pokračoval ve výslechu.

„Jen mě to zaskočilo, ale když se nad tím zamyslím tak ani ne. Chce mě donutit žárlit, ale mě je to úplně jedno. Tu holku ani nechci. Sotva jí znám. Přiznávám, že bych jí ojel, kdybych neznal Ay, ale jinak nic víc,“ prohlásil a Wade přikývl.

„Hm. Víš... Sára mi řekla, že jste spolu něco měli,“ přiznal a Darren se na něj jen mlčky a výhružně podíval. „Neboj, neřeknu nic. Pochopil bych, kdybys trochu žárlil,“ řekl.

„Alyssa je mi ukradená, myslím to vážně. To, co se stalo... byl jsem jenom zhulenej, opilej a sjetej halucinogenama. Ona mě sváděla a já to prostě v tom stavu neustál. Teda vlastně jsem to ustál, nic se nestalo. Víím, že mě miluje a víím, že mi to dělá naschvál, ale mě to vážně nezajímá. A cekni o tom a zabiju tě i když tě mám celkem rád,“ řekl a odešel od Wada zpátky ke mně. Zřejmě trochu nepříjemný rozhovor.

My jsme pořád stáli v kroužku se Sárou a s jejím novým miláčkem Wadem a povídali jsme si. „Co jste tam řešili?“ vyzvídala Sára, když se Darren po dlouhé době vrátil zpátky.

„Nic zajímavýho,“ odpověděl suše a zase si mě k sobě přivinul. Pak se podíval letmo na Alyssu, jenže se jejich oči střetly na dobrých pět sekund bez mrknutí. Hned na to se k ní zase přimotal Eldarn a vyzval jí k tanci.

Darren se naklonil ke mně. „Je tady nuda. Nepůjdeme už?“ řekl, ale zavrtěla jsem hlavou. Chtěla jsem si konečně užít ples, kdy mám stoprocentně partnera jako ostatní dívky a mám s kým tančit.

„A co bys chtěl dělat, Darrene?“ zeptala jsem se na rovinu. Ten se tak pousmál a přivřel oči, že vypadaly jako lenochodí.

„Ty víš,“ odpověděl a zíral mi do očí.

„Tak si pojď alespoň zatancovat,“ škemrala jsem a on tedy přikývl. Přitáhl si mě k sobě za ruku, nechal mě se pod jeho paží protočit a přivinul si mě těsně k sobě.

„Dneska to se mnou budeš mít snadný, Heartová. Ty šaty a tvoje krásný nožičky ti ulehčí práci,“ zašeptal mi do ucha a pevně si mě namáčkl na své tělo. *Už aby měl ty narozeniny. Tohle dlouho nevydržím.*

„Uuh, Darrene. Tohle je hříšný tanec na takový druh plesu,“ komentovala jsem.

„Tak se mnou pojď nahoru. Šlím z tebe,“ přemlouval mě zase.

„A jak si můžeš být jistý, že něco bude?“ rýpla jsem si.

„No...“ zarazil se. „Nejsem, ale tak snad...“ začal, ale skočila jsem mu do řeči.

„O co se Alyssa s tím Eldarnem snaží?“ zeptala jsem se a on se pousmál.

„Chce mě přinutit žárlit,“ odpověděl jako by se jen bavil s kamarádem. Zcela očividně zapomněl s kým mluvím. A pak hned na to vytřeštil oči, když si uvědomil, co řekl a hlavně komu.

„Proč bys měl žárlit?“ Divila jsem se a hodila jsem na něj bodavý pohled. Zpomalila jsem v tom tanci.

„Co já vím? Alyssa mě nezajímá, myslím jen na ty tvoje nohy. Na to, jak moc chci být mezi nima,“ dodal a já se zamyslela nad tím, co kdysi říkala Dharnalen. *Tvůj princ na bílém drakovi už není jen tvůj...* A tak jsem přestala tancovat a dala jsem ruce v bok.

„Vyklop to!“ křikla jsem na něj a tentokrát jsem to myslela smrtelně vážně. Bušilo mi srdce, že jsem myslela, že dostanu infarkt, když jsem si představila, co všechno se mohlo stát a já o tom nevím.

„Co? Co mám jako vyklopit?“ zatloukal.

„Ty víš,“ udeřila jsem na něj, aniž bych si byla jistá, že se něco vážně stalo. Jenže dlouho nic neříkal a mě to tak nějak utvrdilo v tom, že něco skrývá. „S tebou jsem skončila, Payne!“ sykla jsem na něj a odstrčila jsem ho od sebe.

„Proč? Nechápu to. Co jsem udělal?“ zeptal se a já se na něj prozíravě podívala.

„To, co mi nechceš říct,“ vřeštěla jsem. Měla jsem silný šestý smysl, ale nějak mi to nešlo s komunikací. Jsem horká hlava a dřív se naštvu a jednám, než abych se zklidnila a dotáhla to do konce. Jenže s Darrenem mi to jinak nejde. Přivádí mě k šílenství a když jde o Alyssu příšerně žárlím.

„Ay...“ zašeptal neutrálně a přitáhl mě k sobě zpátky. „Nedělej mi scény před nima, prosím. O to jim jde. Dělá jim dobře, když se hádáme,“ řekl klidně a díval se mi do očí.

„Měl jsi někdy něco s Alyssou?“ zeptala jsem se na rovinu a on chvíli mlčel. *Prosím, řekni, že ne.* Nechtěl mi lhát, ale věděl, že tyhle věci se jen tak neříkají. Zvlášť po tom, co mu řekla o Ryanovi Sára odpoledne.

„Neměl. Co bych s ní tak asi dělal?“ řekl a díval se na mě.

„Já nevím, Payne, třeba to, co se mnou a něco víc?“ zmínila jsem suše a on se pousmál a přivinul si mě k sobě.

„Vždyť víš, že miluju jenom tebe,“ zašeptal a políbil mě na ucho. Hezky se z toho chtěl vykroutit, ale našťastí vím, že...

„To s láskou nijak nesouvisí,“ připomněla jsem a on zoufale vydechl. Taký protočil panenkami.

„Jsem jenom tvůj. Čekám na svůj dárek k narozeninám,“ odpověděl upřímně.

„Jestli zjistím, že mi lžeš, něco strašného ti provedu!“ oznámila jsem mu a on se usmál. Vždycky mě tím úsměvem dokázal buď totálně vytočit, nebo zklidnit.

„Už spolu snad chodíme, Heartová?“ zeptal se z ničeho nic a já ztuhla.

„Ne! Jak jsi na něco takového proboha přišel?“ zeptala jsem se.

„No já jen tak, že už mi dáváš ultimáta a přivlastňuješ si mě. Kontroluješ mě, zpovídáš mě, ječíš na mě a chováš se přesně jako moje žárlivá přítelkyně. Nemám nic proti, ale nepřeháněj to,“ objasnil a pohladil mě prstem po rtech.

„Když jsem tak strašná, proč se se mnou teda bavíš? Proč za mnou pořád lezeš, a proč tak moc chceš, abych s tebou chodila?“ vyjela jsem po něm.

„Prostě tě mám rád a chci s tebou chodit, bez ohledu na to, jak jsi příšerná. Prostě už chci nějaký vztah. Navíc, když jsi naštvaná, jsi hrozně roztomilá,“ prohlásil a já ztuhla.

„Jsem příšerná, jo?“ zeptala jsem se a přitáhla jsem si ho k sobě za vázanku.

„Oh jo... to teda jsi, ale říkal jsem i roztomilá, ale to jsi asi přeslechla,“ zašeptal vzrušeně.

„Já ti ukážu, jak umím být příšerná,“ šeptala jsem a výhružně jsem se mu podívala do očí.

„Ta tvoje panovačnost je vážně unikátní. Nikdy bych neřekl, že taková šprtka jako ty mě bude někdy tak strašně rajcovat,“ zmínil s úsměvem.

„Ty jsi vážně úchyl, Payne,“ komentovala jsem jeho reakci a on se zase pousmál.

„To se mnou děláš ty,“ dodal.

„Zase myslíš na prasárničky, že jo? Poznám už to jen z toho, jak se na mě díváš,“ zašeptala jsem.

„Už mě nemuč, Heartová. Nebo si mě muč jak chceš, ale pojď nahoru. Chci tě zase slyšet mi vzdychat do ucha,“ zašeptal, až mi vyrašila husí kůže. *Přece mě nemůže takový blboun takhle strašně ovládat nějakými sexy řečičkami, nebo jo?*

„Máš přece trpět ty, ne já,“ komentovala jsem a on se pousmál.

„Chápu, to jde těžce, když mě chceš,“ provokoval mě.

„Dokážu tě mučit ještě víc. Pořád mi jeden dlužíš, takže když budu hodně zlá, ty budeš čekat!“ připomněla jsem mu a lehce jsem ho od sebe odstrčila.

„Oh sakra, asi si zajdu zase pro něco k pití, musím se zchladit,“ dodal suverénně a odešel.

Alyssa se na nás celou dobu žárlivě dívala. Nedokázala překousnout, že jí její plán nevyšel. Darren je jen můj a ona se s tím musí smířit. A Wade je zase se Sárrou, nějak se jí nedařilo.

„Hm, jiskří to mezi nima teda víc, než jsem si myslel. Na tohle naše hra nezapere,“ komentoval Eldarn.

„Možná proto, že to i sami bereme jako hru. Užijeme si večer, ne?“ řekla a vášnivě ho políbila.

„Dobře, souhlasím,“ řekl a usmál se.

„Půjdeš ke mně nahoru, Darrene?“ zeptala se ho Alyssa a Eldarn vytřeštil oči a nakonec přikývl.

„Teď jsem měl deja vu. Klidně mi tak říkej, nevadí mi to,“ prohlásil.

„Komu by se nelíbilo být na chvíli jeden z nejzajímavějších derionů široko daleko. Ale nevím jestli mám tak velkou fantazii,“ dodala.

„Myslel jsem, že to byl tvůj nápad se mnou spát,“ komentoval.

„Pravda, omlouvám se. Ale to, že mi budeš dělat Darrena platí,“ poručila mu.

„Fajn, klidně ti budu dělat Darrena, Heartová,“ rýpl do ní a ona se na něj našťavaně podívala. „Copak, máš pocit, že jsem to přehnal? Pokud vím, takhle se přesně chová. Už ho za ty roky znám i z druhé strany. Ay o něm básnila v jednom kuse,“ objasnil.

„Tohle byl blbej nápad,“ řekla najednou a Eldarn přikývl.

„Si myslím,“ dodal a pak se zamyslel. „Na něco se tě zeptám. Proč jsou všechny tak posedlý, co na něm je? Kromě toho, že je derion, šampión, má prachy a vypadá dobře?“ vyzvídal.

„Je dokonalejší. Hodněj, empatickejší, chytřej,“ rozplývala se.

„Jo jasně, hrozně chytřej,“ zašeptal, aniž by tomu věřil.

„On je ale vážně chytřej. Já s ním chodím do třídy na většinu hodin. By ses divil, jak mu všechno jde. Jak sexy mluví latinou. Jak rozumí runám. Jak umí létat na wergonech a čarování a technika ruky... oh z toho šílím. A ten jeho sexy hlas. Taký umí skvěle líbat a má fakt dokonale vypracovaný břicho. A ta jeho vůně...“ pokračovala a on jí přerušil.

„Hm, tak dobrý zase. Teď mi ale řekni, jak víš jak Payne líbá?“ vyzvídal Alyssa zazmatkovala.

„Ups, to jsem ti neměla říkat. No nic, když už to víš. Na tom školním výletě po mě vyjel. A jeho sladká Ay spala naproti. Kdyby tam nebyla a on jí neviděl, vyspal by se se mnou. Chtěl to,“ vyžvanila a on se usmíval.

„Vážně? Ale to bych do něj neřekl. Oblboval mi Ay, když jsem s ní chodil já, a když jsou spolu, pálí za jinou. To by se Ay asi moc nelíbilo, co? Víš co, změnil jsem názor. Klidně si na sebe vezmu blond paruku a budu dělat co chceš, vezmu mu další věc, co chtěl a měla být jeho. Celkem mě baví ho štvát za to, jak mi ukradl Ay,“ řekl a oba se na sebe usmáli. Pak ho Alyssa chytila za ruku a táhla ho ven ze sálu.

Darren se akorát vracel od pultu s pitím a oni mu přeběhli přes cestu. To Alyssy zapálení do Eldarna Darrena trochu překvapilo a možná byl v jeho očích znát i náznak závisti. Nebo to byla žárlivost? Pozor, brouku, stojíš na tenkém ledě.

Já jsem to naštěstí neviděla, protože jsem si zrovna povídala se Sárou a s Wadem Shadowwalkerem. Ten to tedy taky postřehl, nicméně dělal, že ho to ani trochu nepřekvapilo.

„Takže spolu teď jako chodíte?“ vyzvídala jsem. Asi jsem jí tím dostala do rozpaků.

„No...“ zadržela se a podívala se na něj. Moje otázka jí víc než zaskočila. Wade pokrčil rameny a podíval se na Alyssu a na Eldarna a pak letmo na Darrena. „Asi to zatím nebudeme rozebírat,“ zmínila Sára a Wade jí jen lehce chytl kolem pasu. Moc toho nenamluvil, když jsme byli kolem.

Wade se pousmál. „Všechno má svůj čas,“ řekl, aby Sáru trochu uklidnil a usmál se na ní. Já přikývla a dělala jsem, že už mě to ani nezajímá. Mezitím k nám dorazil zpátky Darren.

„Tak co?“ zeptal se a díval se na mě pořád stejně jako předtím, než odešel.

„Asi to zabalíme, ne?“ řekl Wade. Někdy bych si i myslela, že jsou ti dva domluvení a dokonale sehnání.

„Copak, chce se ti spinkat, Wadíku?“ zeptal se Darren a lehce do něj drknul.

„Kdo mluvil o spaní?“ řekl a mrknul na Sáru.

„Oukej, tak my nebudeme zdržovat, vid', Ay?“ řekl, usmál se na mě a přitáhl si mě k sobě. Věděla jsem moc dobře, o co mu šlo. *Měla bych nás oba mučit, nebo tohle kolo prohrát? I když kašlu na hrdost a ego, chci ho. Vždyť ty šaty jsem si stejně koupila jen kvůli tomu, aby to s ním takhle pohnulo, ne?* A tak jsme se tedy vypařili.

Wade se na Sáru pousmál a ona se usmála na něj. „Takže... už chceš jít?“ zeptala se a on pokrčil rameny.

„Nechám to na tobě. Jestli si chceš ještě zatancovat, nebo bys radši někam do soukromí,“ zmínil a vypadal, že on by raději někam do soukromí.

„Beru to soukromí. Padáme odtud,“ prohlásila, chytila ho za ruku a táhla ho někam pryč ze sálu. Wade se křenil a nechal se od ní vláčet. A když se dostali za roh chodby, chytl jí za ruku a přenesl se i s ní do té jeho oblíbené věže, kde často trávil hodně času o samotě. Hodně je slabé slovo, trávil tam většinu času. Četl si tam, učil se tam, kouřil tam a taky si tam kdysi tahal Kim a ostatní holky.

Hned jak se tam přenesli, ona ho narazila zády na stěnu a začala se s ním muchlovat. Byla z něj naprosto v sedmém nebi. Její milovaný a vyvolený Wade Shadowwalker – nejchytřejší derion na škole, roztomilý, tajemný, sexy a pro ní naprosto dokonalý.

Sára si vzpomněla na to, co jsem jí vždycky říkala o zevšednění se, a tak si neustále opakovala, že se s ním nesmí hned vyspat. Alespoň ne na jejich prvních schůzce. Protože měla strach, že by to mezi nimi skončilo tak rychle jako začalo. A to zvlášť u Wada Shadowwalkera nechtěla riskovat. On byl její sen.

A tak se od něj odtrhla a zamyslela se. A zatímco postávali kousek od sebe ve věži, zatímco se jí směl jen dotýkat letmo prsty na bocích, v hlavě jí pořád strašila ta písnička, na kterou spolu poprvé tancovali ploužák *Nickleback – Far away*.

Wade prolomil ledy, udělal k ní krok a jemně jí pohladil po tváři. Sára se rozplývala blahem, když se jí dotýkal. Doslova jeho dotek taval ledovce. Až tak moc jí rozpaloval. Skoro spolu nemluvili, nevěděli co. Museli by řešit, co se to mezi nimi děje a jak to bude dál a tím se nechtěl ani jeden zdržovat, když času není nikdy nazbyt.

Sára se mu zadívala do očí. Ani jeden neuvolnil jediný sval ve tváři. Mlčky si zírali do očí a tvářili se vážně. Potom si stoupla na špičky a vášnivě ho políbila. Dokonce mu skočila do náruče. Vsadila bych se, že se prala s rozhodnutím, zda se s ním má vyspat, nebo ne.

Wade jí jemně zajel rukou pod sukni a to Sárú šokovalo. Úplně sebou trhla. „Copak, Sárúško?“ zeptal se, když mu dala jasně najevo, že by ráda zůstala jen u muchlování. „Jsem na tebe snad moc rychlej?“ zeptal se a kousek od ní popošel.

„Ne to ne, jen... asi jsem to dostala. Vždycky to přijde nevhod,“ vymyslela si. Nic lepšího jí momentálně nenapadlo. Lepší výmluva proč by s ním nechtěla spát, když chtěla snad neexistovala.

Wade se pousmál. „Aha,“ řekl, a tak zvláště se jí díval do očí.

„Co?“ Divila se jeho reakci.

„Nic, chtěl jsem říct jen, že mi to zas tolik nevadí, ale chápu, že to na věci nic nemění,“ odpověděl a díval se jí zamilovaně do očí.

„No... ale mě bolí břicho, víš? A někdy to není zas tak slabý, takže...“ vypadlo z ní.

„Hm, chápu... to mě mrzí,“ řekl a pohladil jí jemně po ruce. „Myslím to, že tě bolí bříško,“ upřesnil. „No a bolí tě hodně, nebo... chceš, abych ti něco přinesl?“ zeptal se ochotně, až to Sárú překvapilo. Úplně zamilovaně se na něj dívala.

„N-ne, t-to je dobrý,“ zakoktala rozpačitě. Pak si tu lež začala vyčítat. Zvlášť když bylo takové divné ticho. Ale hlavně, když si uvědomila, že to nikam nevede a že je to ještě horší než lepší. A že je Wade hrozně hodný a zcela určitě mu nejde jen o sex. I když... počkat pár dní není žádná záruka, že by to s ní myslel vážně. Trpělivost mu zřejmě nechybí, když na ní čekal tak dlouho.

„To se nedá nic dělat no,“ řekl, posadil se na schod a stáhl si jí k sobě na klín. Sára chvíli mlčela, a když jí začal jemně hladit po boku a tulit se k ní jako kotě, rozhodla se riskovat.

„Já jsem ti lhala. Mám to mít až za pár týdnů... řekla jsem to jenom proto... no, protože jsem z tebe jenom příšerně nervózní,“ prohlásila a on se pousmál se slyšitelným výdechem. Pak si lehce olízl rty jen, aby je trochu navlhčil.

„Ty jsi tak roztomilá, Sáruško. Já jsem to pochopil, spát se mnou ještě nechceš. Tak já si počkám,“ řekl a políbil ji lehce na ucho. „Navíc nemusíme spolu spát. Můžeme dělat zatím jiný věci. A zbytek až na to budeš připravená,“ dodal, až Sára vyrašila husí kůže všude po těle.

Potom se k němu otočila a obkročmo si na něj sedla. Wade se pousmál a jemně ji hladil po jejích křivkách směrem dolů, kde se zastavil u jejích boků. „Testuješ mě?“ zeptal se a tak zvláště se pousmál, až to Sáru vyvedlo z míry. Analyzoval ji. Určitě. On byl ten typ.

„Promiň...“ zašeptala rozpačitě a podívala se do země. Bála se, že to teď mezi nimi podělala na plné čáře. Wade se zase jen zaculil a jemně jí prstem pozvedl hlavu.

„To je dobře. Vždycky bys měla přemýšlet, než se do něčeho vrhneš po hlavě,“ zmínil a Sára na něj mlčky koukala. „Ale u tebe se mi ta spontánnost strašně líbí. Hlavně když to aplikuješ na mě samozřejmě. Jinak ti tu opatrnost rozhodně schvaluju,“ řekl a usmál se. Sára mu úsměv opětovala. Byla jím naprosto očarovaná.

„Mluvím o tom, jak jsi na mě skočila a začala ses se mnou líbat dneska na hřišti,“ řekl tím svým sexy hlasem, až z toho Sára málem omdlela.

„Strašně jsem to chtěla udělat,“ přiznala šeptem. Wade se zase pousmál a Sára ho pak začala líbat. Nemohla si pomoci. On byl prostě úžasný a ona by si v životě neodpustila, kdyby o to všechno měla přijít. A ještě ke všemu dřív, než by si to užila.

„Wade...“ zakuňkala zírajíc mu rozpačitě do očí. On působil naprosto klidně, což Sáru rozptylovalo ještě víc.

„Ano, Sáruško?“ Usmál se a čekal co z ní vypadne, ale ono nic. Rozhodla se, že za sebe nechá mluvit své tělo. A tak se natáhla pro jeho ruku a aniž by s ním přetrhla oční kontakt, lehce si ji vsunula pod sukni. Slovo nebylo třeba. Wade udělal přesně to, co po něm chtěla a u toho jí něžně laskal svými rty po krku a ve výstřihu. Sára si užívala každou vteřinu a tiše mu sténala do ucha.

Ráno u snídaně si Darren přisedl vedle Alyssy. Nic si nepřinesl k jídlu. Přišel jen tak a chvíli na ní koukal, jak krájí sýrovou omeletu. „Proč jsi se s ním líbala? To má být zas nějaká hra?“ zeptal se jí rovnou.

„Taky tě zdravím. Žárlíš snad?“ odpověděla otázkou a on se zarazil. Nečekal, že na něj půjde takhle zpřima.

„Měl bych? Jen nechci abys trpěla,“ odpověděl pohotově a podíval se na ní pohledem, který značil něco jiného. Alyssa se pousmála a pohodila smyslně vlasy.

„Proč se staráš?“ zeptala se a taky se mu intenzivně zadívala do očí. Ano, analyzovala ho.

„Nestarám,“ dodal suše a snažil se předstírat úplný klid a pohodu.

„Tak se nestarej,“ dodala a dala si sousto do pusy. Wade Shadowwalker je nenápadně poslouchal a křenil se. Po včerejšku byl jako na růžovém obláčku. Konečně se dal dohromady s holkou, do který byl blázen.

„Co je na něm? Podle Ay je to nejnudnější týpek na světě. Líbá snad líp než já?“ vyzvídal Darren a Alyssa se pousmála.

„Proč se nezeptáš svojí přítelkyně? Ta asi bude vědět dobře, co Eldarn umí líp než ty,“ řekla suše a on mlčel. Wade se zase tak podivně zatvářil, jako by potlačoval úsměv. Alyssa ho teď mile překvapila, protože měla trefné připomínky.

„Na to se jí nehodlám ptát!“ řekl našťavaně Darren. „A o tebe vůbec nejde,“ zašeptal.

„Ty nežárlíš, ty ho jenom nemůžeš vystát, co? Ojel Ay i Alyssu a ty sám sis ještě ani nevrznul,“ rýpala do něj Kim a Darren se na Alyssu šokovaně podíval a stejně tak i Wade Shadowwalker.

„Cože? Spala jsi s ním?“ zeptal se jí na rovinu Darren a vytřeštil oči, když začala přikyvovat.

„Ne že by ti do toho něco bylo, ale ne všechno se točí kolem tebe, Darrene,“ odpověděla mu a on se pousmál.

„Já nejsem idiot,“ zašeptal, zvedl se od stolu a odešel ze sálu. Wade na ní chvíli mlčky zíral. Dokud ho Alyssa nezarazila svou ostře vyřčenou otázkou.

„Co je?“ okřikla ho.

„Nic. Vypadá to, že tě Darren moc nechce,“ prohlásil klidně a usmál se. Což se Alyssy dotklo. Čekala, že bude alespoň on žárlit, ale ten měl Sáru a možná už ho to přešlo. A nebo si jen dokonale před ní dával pozor na reakci.

„Nic nevíš,“ odsekla.

„Spala jsi s ním, jo?“ ujišťoval se a ona mlčela. „Hm. To bych do tebe neřekl, že budeš tak zoufalá. I když leccos už jsi mi předvedla taky, tak co se divím,“ dodal, zvedl se od stolu a šel za Darrenem. Nevím co si kdo u toho jejich stolu řekl, ale když kolem mě procházel Darren vypadal našťavaně. A tak jsem ho raději nechala být.

„Co se děje? Kde je Eldarn?“ zeptala jsem se a Sára s Wadem Whisperem se na sebe jen letmo podívali. „Řekněte mi, co se sakra děje!! Vy dva zaručeně víte něco, co já ne,“ vztekala jsem se.

„O nic nejde, Ay. Zdá se, že je Darren pořád našťavaný na Eldarna,“ řekl Wade a Sára ho zpražila pohledem.

„Jako po tolika letech?“ Divila jsem se a oni mlčeli. „Cože? Jako kvůli Alysse? Chcete mi říct, že vážně žárlí?“ zašeptala jsem zlomeně.

„Ne, to tím říct nechceme. Myslíme si, že to má hlubší kořeny. Vždyť víš, jak ho Eldarn vytáčí. Vzal mu tebe a on ho nemůže vystát,“ komentovala Sára.

„No dobře, ale o co jde tentokrát? Pochybuju, že jde o mě, když mluvil před chvílí s Alyssou,“ zmínila jsem.

„To jsou jenom takový pudy. Jde jen o princip. Chlapi jsou občas takoví. Určitě mu o Alyssu tolik nejde jako o to...“ pokračoval, ale Sára do něj kopl, aby ztichnul a pak se do toho vložila.

„Jsem tvoje nejlepší kamarádka, Ay, a Darren můj nejlepší kamarád. Oba tě máme moc rádi a ani jeden by jsme ti úmyslně neublížili. Věř mi, když ti říkám, že se nic neděje. Jen je rozhozenéj.

Alyssa do něj pořád šla ohledně toho, jak je Eldarn dokonalej a připomínala mu, jak mu tě přebíral, a to prostě chlpský ega špatně nesou. Jestli šel za Eldarnem, tak jen kvůli tobě,“ řekla a poplácala mě po zádech. Jenže můj mozek si to přebíral po svém, a do toho se mi do hlavy loudila ta věta od Dharnalen.

„Musím na vzduch,“ zašeptala jsem a utekla jsem ze sálu. Sára se otočila na Wada.

„Tys tomu nasadil korunu. Teď si myslí, že jí Darren podvádí a že jí nechce,“ okřikla ho.

„Oni spolu nechodí, takže jí nemůže podvádět, a to jsem tím nemyslel,“ hájil se Wade Whisper.

„Asi se z toho zblázním, jestli se ti dva zase pohádají. Blbá Alyssa!“ vztekala se Sára a namířila proti ní ruku, ale Wade jí zarazil.

„To bych nedělal,“ zašeptal a ona se zklidnila. „Vždyť tuhle hru hraješ taky. Nebo jsi nechtěla, abych včera žárlil?“ připomněl jí rande s druhým Wadem.

„Věř mi, že to s tebou nemělo nic společného. Wade je prostě skvělej kluk a já se s ním dobře bavím. Taky to byla taková sázka a nevinná zábava, a ještě než řekneš to slavný já ti to říkal, nebylo to plánovaný,“ odpověděla.

„Jo tak, nevinná zábava? Viděl jsem, jak ses bavila. Spala jsi s ním?“ vyzvídal a ona se nadechla.

„Wade, rozešel ses se mnou. Do toho, co s kým dělám ti už nic není,“ objasnila.

„A to se ti hodilo, co? Hele já vím, ale nečekal jsem, že si po rozchodu za mě během hodiny najdeš náhradu, o který jsi mimochodem říkala, že jí nechceš a že po ní rozhodně nejedeš a ať se uklidním se svýma teoriema,“ křičel na ní zoufale.

„Není náhrada! A taky ne, jen to tak vyšlo,“ ječela na něj, že to musela slyšet půlka sálu. Taky se na ní všichni otočili.

„Komu se to snažíš namluvit? A je lepší než já? Stálo ti to za to?“ vyzvídal žárlivě a ona na něj mlčky zírala.

„Půjdu zkontrolovat Ay. My dva už si nemáme co říct,“ zašeptala a vstala od stolu.

„Sáro, prosím...“ zastavil jí, držíc její ruku. Ona se na něj podívala trochu nasupeně a trochu s empatií. Pak si povzdychla a otevřela pusku, že mu tedy odpoví.

„Nespala jsem s ním, stačí?“ sykla a vysmekla se mu.

Darren našťavaně procházel chodby a hledal Eldarna, a když ho uviděl jít proti němu, strčil do něj takovou silou, až ho natlačil na stěnu. „Ty si myslíš, že si se mnou budeš takhle hrát?“ zakřičel na něj a chytl ho pod krkem.

„Nevím o čem mluvíš,“ řekl klidně.

„Jo tak ty nevíš o čem mluvím, jo? Bereš mi co je moje a mě se to přestává líbit,“ pokračoval.

„Mluvíš o Alysse? Myslel jsem, že jsi to byl ty, kdo oblboval Ay když jsme spolu chodili, přebíral jsi mi jí, a taky jsem myslel, že chceš být s ní. Nevím, co je ti po Alysse,“ zmínil suverénně. Já jsem se schovala za roh a pozorovala jsem je.

„Nikdo o Alysse nemluví. Nejde mi o ní, ale o to, jak si hraješ se mnou. Sere mě počáteční plán a vaše intriky. Šlo vám jenom o to, mě nasrat a donutit žárlit. Možná, že nežárlím, ale nasrali jste mě,“ vztekal se.

„A já bych řekl, že žárlíš. A soudě podle toho, jak pevně mě držíš, tak žárlíš hodně,“ provokoval ho.

„Já nežárlím!“ zaječel na něj.

„Už chápu, závidíš. Jsi totiž ještě panic a já měl Ay a ty ne. Měl jsem i Alyssu a ty ne. Měl jsem už pár holek na sex a ty ještě nic. Asi jsi ubožák, když nedokážeš po šesti letech dostat nikoho a po čtyřech letech ani holku, co tě navíc i chce do postele. Pak kdo je tady nudnej a trapnej, a kdo s kým si hraje, co?“ pokračoval.

„Já tě zabiju, ty sráči!“ křičel na něj Darren a namáčkl ho na stěnu tak silně, že už ho to bolelo a sotva mohl dýchat. Nevěděla jsem co mám dělat. Chápala jsem Darrena, i když mě trochu mrzelo, že by byť jen trochu na Eldarna kvůli Alysse žárlil. Možná jsem doufala, že tohle celé je kvůli mně a ne kvůli ní.

„Nemíchej se do toho,“ zašeptala Sára, která se tam ocitla vedle mě. Já se na ní podívala s usazenými očima.

„Že v tom není to, co si myslím?“ zašeptala jsem a ona mě objala.

„Ne, určitě není. Věř mi. Určitě ne,“ utěšovala mě, ale sama si nebyla moc jistá.

„Myslíš si, že mě přepere nějaký ubohej rion? Neser mě ti říkám!“ řekl Darren a shodil ho jednou rukou na zem.

„Klidně si mě skopej do kuličky, Payne, ale já už jsem vyhrál a to mi stačí,“ provokoval ho.

„Jestli mě nepřestaneš srát tak leda vyhraješ mojí pěst,“ dodal a Eldarn se zasmál.

„Šukal jsem tu úzkou kundičku tvojí holky,“ pokračoval. Darren vytřeštil oči.

„Zabiju tě! Já tě vážně zabiju, ty hajzle!“ zařval a shodil ho na zem.

„A ne, neříkala mi tvým jménem. Naprosto jistě věděla, kdo jí to dělá,“ dráždil ho jak býka rudou barvou. Darren byl úplně běsný. Takhle našťvaný snad v životě nebyl. Dokonce ani nebyl schopný mluvit a pak proti němu namířil svou levou ruku. Nějak se přestal ovládat, ale Eldarn si nedal pokoj.

„Bojíš se, že bys mě nepřepřel, tak radši vytahuješ kouzla? Ubožáku,“ pokračoval Eldarn.

„Jen si nechci špinit ruce tvojí krví, šmejde,“ odpověděl klidně a kouzlem ho zvedl do vzduchu.

„Co to bude, blončko? Necháš mi něco vybuchnout do ksichtu?“ provokoval ho tak, že i já bych byla našťvaná.

„Nech se překvapit,“ řekl, pousmál se a začal čarovat fialový oblak kouře. Hned jsem si vzpomněla na to, co si vždycky přál vyzkoušet na nepřítele a vyděsila jsem se.

„To je mrakové kouzlo, Sáro. Víš jaké?“ zašeptala jsem a vyběhla jsem za ním. „Darrene, ne!“ zaječela jsem. On mě ale neposlouchal a ani se na mě nepodíval. Tak jsem ho objala zezadu. Myslela jsem si, že ho to zklidní, ale nic nepomáhalo. Byl hodně naštvaný.

„Darrene, prosím. Nedělej to,“ šeptala jsem mu do ucha.

„Nemíchej se do toho, Ay. Tohle už není tvoje starost!“ řekl a pokračoval.

„Všechno, co se týká tebe je moje starost. A zvlášť když se to týká tvé duše. Musíš se uklidnit,“ prosila jsem ho a tahala jsem ho k sobě, ale ani letmo se na mě nepodíval. Jeho mrak se pořád zvětšoval a Eldarn se začal bát.

„Darry, ty přece takovej nejsi. Všichni víme, že je šmejdl. Proč myslíš, že se s ním Ay rozešla? Nechtěl jí za tebou pustit, když jsi málem umřel. Dělal jí žárlivý scény...“ pokračovala zoufale Sára.

„O důvod víc ho zlikvidovat,“ syknul a pak se zase podíval na Eldarna. „Co takhle lamač kostí? Znáš kouzlo, co ti zpřeláme všechny kosti v těle najednou. Je to jedno z nejbolestivějších kouzel co existuje a rozhodně není zakázaný. Máš se na co těšit, ty nicko,“ zašeptal tajemně a Eldarn se zatvářil vyděšeně.

„Darrene, prosím,“ pokračovala jsem, ale nevnímá mě.

„Tak co, už ses pochcal strachy?“ zeptal se ho, ale Eldarn mlčel. Darren byl jako v nějakém transu. Ještě nikdy jsem ho neviděla tak naštvaného. „Dobře, jdeme na to. *Frangere ossa illius qui aliorum corda frangit et humanis agit...*“ šeptal.

Jeho latina byla perfektní až mě to zaskočilo. Ani jsem nevěděla, co student skoro sedmého ročníku všechno dokáže za kouzla. Věděla jsem ale jistě, že jestli to zopakuje ještě dvakrát, tak Eldarna vážně zabije. Nevěděla jsem ale jak ho zastavit.

„*Frangere ossa illius qui aliorum corda frangit et humanis agit...*“ řekl podruhé, a tak jsem na to musela jít po zlým. Jeho ruka byla pevná jako skála a rozhodně by nepřestal kouzlit jinak, než kdybych Eldarna nezaštítla. Držela jsem Darrena za ruku, ale kouzlem jsem bránila Eldarna.

On se na mě jen ukřivděně podíval. Byl to pohled a la na čí straně sakra jsi. Ale vůbec neuvažoval racionálně. „Nedělej to, Darrene. Prosím. Mysli na budoucnost. On za nic z toho nestojí. Jsi jenom naštvaný, ale nejsi žádný vrah. O nic nejde. Teď nepřemýšlíš racionálně. Nenech emoce, aby ti zastínily úsudek,“ promlouvala jsem mu do duše. Jen mě poslouchal, ale nepřesvědčila jsem ho. A když si všiml, že jsem seslala na Eldarna další ochranné kouzlo, zamračil se.

„Takže takhle to bude? Jsi na jeho straně? Proti mně?“ zašeptal zlomeně.

„Nejsem na jeho straně. Jsem jen na tvou straně. Klidně ho zmrať, ale zklidni se s takovými kouzly. Prosím, Darrene. On za to nestojí. Prosím, kvůli mně. Mysli na to, co jsme si říkali včera večer,“ šeptala jsem mu do ucha a on tedy po chvíli uvolnil svou ruku a nechal Eldarna spadnout na zem jak shnilou švestku. Ještě se na něj lhostejně podíval a chtěl odejít.

Jenže Eldarn s tou provokací nepřestal. Pořádně do něj zezadu strčil, a to už Darren vážně neustál. Chybělo málo a to kouzlo by provedl. A teď? Rozběhl se

směrem k němu, chytl ho za tričko a dal mu pěstí rovnou do obličeje, až mu zlomil nos.

„Ah!“ vypískla jsem a šokovaně jsem si překrývala pusou rukou, když jsem viděla tu spoustu krve.

„Nebudeš si se mnou hrát, ty hajzle. Ještě jednou a zabiju tě a myslím to smrtelně vážně. Měl bys poděkovat Ay, protože kdyby tu nebyla, už bys byl tuhej,“ zašeptal a shodil ho zase na zem.

Ti dva na sebe jen mlčky zírali a Darren se začínal zklidňovat, ale Eldarn zřejmě získal pocit, že je mimo ohrožení, a tak se začal smát. „Vím všechno. Dávej si na mě pozor, nebo to tvoje tajemství praskne,“ dodal, zírajíc Darrenovi do očí.

„Když to řekneš, ublížíš Ay, a i když je to můj problém, udělám z toho tvůj. Nechtěj mě nasrat tím, že jí ublížíš. Nechtěj!“ zašeptal mu do ucha a cvrnknul mu do nosu, který mu před chvílí zlomil.

„Au!“ zařval bolestně Eldarn a začal do něj kopat a zase ho stáhl k sobě na zem.

„Ty nemáš dost, ty hajzle?“ ječel Darren a vrhnul se na něj ještě s větší vervou než před chvílí.

„Kluci! Přestaňte!“ křičela jsem a rychle jsem vymýšlela, jak je rozeštvat, a tak jsem je od sebe odhodila jednoduchým kouzlem, ale ti dva se spojili zase jako dva magnety a nepřestávali si jít po krku.

„Nepodceňuj mě, rione!“ řval na něj Darren a brutálně ho škrtil.

„Namyšlenej derione!“ sípal Eldarn.

„Co budeme dělat?“ zeptala se Sára zoufale.

„Nevím, ale ti dva se zabijí, jestli něco nevymyslíme,“ odpověděla jsem, zírajíc na Eldarna, jak se snaží lapat po dechu. „Zklidňující kouzla zabírat nebudou, hned jak to pomine, už budou zas v sobě,“ přemýšlela jsem nahlas.

Darren mlátil Eldarna hlava nehlava. Seděl na něm obkročmo a jednou rukou ho škrtil a druhou ho mučil svými pěstmi. Eldarn se Darrena jen snažil odkopnout od sebe nohama, ale marně. Všichni jsme věděli, že proti němu nemá jen tak někdo šanci.

„Omluv se, nebo tě vážně zabiju,“ řval na něho a já byla úplně paralyzovaná. Najednou jsem nevěděla, jak mu pomoci.

„Nikdy!! A víš co, Payne? Udělal jsem jí dvakrát za sebou,“ pokračoval jako by toho neměl dost a Darrenovo reakcí bylo, že ještě přidal. Opřel se mu loktem o ohryzek a snažil se ho už doopravdy uškrtit. Eldarn už pomalu přestával dýchat a já začínala mít vážně strach.

„Chcípni!!“ ječel.

„*Satis est! Ab invicem discedite!*“ řekl Wade Shadowwalker, který kdyby nepřišel, tak by Darrena úplně pohltila rudá mlha a bůhví co ještě. Pak ho od Eldarna odtáhl a držel ho jako ve svěrací kazajce.

„Pusť mě!!!“ ječel Darren a škubal sebou. Eldarn hned jak popadl dech Darrena začal zase provokovat. Jeho povaha byla vážně zvláštní. Toho jsem už ale zadržela já obyčejným znehybňujícím kouzlem. Sára byla naprosto v šoku a Wade naštěstí svého nejlepšího kamaráda znal tak dobře, že věděl jak ho zastavit a zklidnit.

„Klid, kámo. To stačilo. On už má dost. Ty se necháš tak snadno vyprovokovat. Přece si nebudeš špinit ruce, nebo dokonce duši takovou rionskou nečistou krví,“ řekl sebevědomě.

Eldarn sebou škubnul, když to slyšel z Wadovo úst. Vždycky ho obdivoval za jeho inteligenci, fyziku a za všechno a myslel si, že to je vzájemné, ale teď jak je vidno, když jde do tuhého, derion bude jasně vždy držet s derionem proti rionům. Jak si jen mohl myslet, že by to mohlo být jinak? Vždyť on je jen rion. Trochu ho to zamrzelo, ale vztek převzal velení. Teď už navíc i na Wada za to, jak o něm mluvil.

„Pust' mě!“ syčel Darren, ale Wade ho nepouštěl. Musel mít docela sílu, když ho udržel, protože on byl jak utržený ze řetězu. Sára na Wada zamilovaně civěla, připadal jí jako hrdina a taky pěkně silný, když dokázal zklidnit takovou šilenou rvačku a někoho, jako byl Darren. A že on byl, možná ještě silnější než Darren.

„Až se zklidníš,“ zašeptal a Darren se na něj podíval.

„Nesnáším toho šmejda,“ řekl a odplivl si krev přímo před Eldarnovy nohy. Ten na to měl zase co říct, ale kouzlem jsem ho včas umlčela, aby Darrena už neprovokoval svými řečmi. Ten idiot by se nechal snad i zabít. A ten druhý idiot by ho snad kvůli takové blbosti vážně zabil.

Wade na to nereagoval. „Díky,“ řekla jsem a oddechla jsem si.

„V pohodě,“ zašeptal Wade, zatímco Darrena pořád držel. Už se konečně trochu zklidnil, ale byl našťvaný a nebyla s ním řeč. Už sebou ale tolik neškubal. „Dobrý, kámo?“ zeptal se Darrena, který přikývl, a tak ho tedy pustil ze svého sevření.

„Darrene...“ zašeptala jsem a chytla jsem ho za ruku, ale vyškubl se mi a mou ruku odstrčil. „Vím, že tě to, co se stalo trápí. Mrzí mě to,“ řekla jsem, ale tvářil se jako bubák.

„Mrzí mě, že jsi mě takhle viděla,“ zašeptal už klidně a podíval se na mě. Jeho obličej byl celý od krve. Měl natržený spodní ret, rozseklou tvář, úplně zdevastované klouby na levé ruce a hádám že i naražená žebra. Zato Eldarn měl prokousnutý jazyk, vyražený zub, zlomený nos, pořádný monokl, Darrenovo ruku obtisknutou na krku, jak ho pevně svíral a bůhví co ještě. Ale za to si mohl sám, neměl ho tak provokovat.

„Co uděláme s ním?“ zeptala jsem se, aniž bych nějak reagovala na to, co říkal Darren.

„Postarám se o něj,“ řekl Wade a vykouznil pevné lano, které se kolem Eldarna pevně omotalo. „Už to zvládnou, můžete jít,“ řekl klidně a my jsme tedy mlčky šli chodbou.

Sára se na Wada jen pousmála a šla napřed, aby nás dva nechala o samotě. My jsme pokračovali chodbou až ke schodišti a za celou dobu jsme si neřekli ani slovo.

„Mrzí mě to. Vážně tě hrozně provokoval,“ řekla jsem a donutila jsem ho, aby se na mě podíval. On mlčel a zíral na mě zvláště. Jemně jsem mu otřela krev ze rtu bříškem palce a pohládila jsem ho po tváři.

„Neřekl jsem ti všechno, Ay,“ zašeptal a nervózně okopával vyčnělý kámen z podlahy.

„O co jde?“ Vyděsila jsem se.

„Chci jen, abys věděla, že to s tím nemělo nic společného. To, co jsem řekl včera jsem myslel vážně. Alyssu nechci, nezajímá mě a nežálím...“ prohlásil.

„Aha a o co tedy jde?“ tahala jsem z něj.

„Na tom výletě jsem to posral. Nechtěl jsem ti to říkat, abych ti neublížil a pořád si stojím za tím, že bych neměl, ale musím ti to říct jako první, protože nechci udělat tu radost tomu hajzlovi. Je to něco, co by mělo sílu nás zničit,“ pokračoval a ve mně hrklo.

Moje srdce bilo jako šílené a úplně se mi otočil žaludek. „Vysyp to!“ poručila jsem mu a netrpělivě jsem čekala až to řekne.

„Když jsi spala, s Alyssou jsme se opili a zhlulili jívou...“ začal. Ve mně hrklo a oči se mi zalily slzami. Automaticky.

„Nelíbí se mi kam to směřuje,“ zašeptala jsem zoufale. On přikývl, a tak to řekl rychle.

„Líbali jsme se,“ přiznal a mě polilo horko a zároveň chlad. Něco takového jsem nečekala, že mi řekne. Fakt ne. Celou dobu i když jsem žářila, jsem věřila tomu, že to je jen má paranoia.

„Cože?“ křikla jsem zírājíc mu šokovaně do očí.

„Strašně si to vyčítám, Ay. Vážně mě to moc mrzí. Kdybych byl střízlivej, nikdy by se to nestalo. Když jsem si uvědomil, co se stalo hned jsem to utnul. Já tě vážně miluju, a i když mě už nikdy nejspíš nebudeš chtít vidět, prosím věř mi to,“ dodal, ale já neměla slov.

Poprvé v životě jsem necítila žádný vztek ani zklamání. Očekávala jsem, že se něco takového stane. Vždyť za to můžu já, že jsem si s ním tak hrála. To, co mu řekl Eldarn... nikdy mě ani nenapadlo, jak to snáší on.

„Křič na mě a třeba mě i zmlať, ale řekni něco, prosím, Ay. Řekni něco,“ zašeptal zoufale a opřel se mi čelem o rameno. Já ze sebe nedokázala dostat nic, ale nakonec jsem se přiměla.

„Nebudu tě mlátit.“ Pousmála jsem se. On na mě vyjeveně zíral. Nejspíš čekal jinou reakci.

„Promiň, Ay. Opuštěj mi to, prosím. Nechci tě kvůli tomu ztratit,“ dodal a klekl si přede mě na kolena. „Au,“ kňučel bolestí, ale i tak si kleknul na tu tvrdou zem. Já ho tahala za ruku, aby se postavil.

„Tohle nemusíš dělat. Vstaň,“ zašeptala jsem, ale neposlechl mě.

„Chci abys věděla, že mi na tobě záleží. Nejsem šmejd, abych ti ubližoval. Nechtěl jsem ti ublížit,“ pokračoval.

„Nemám ti co odpouštět. Nechodíme spolu,“ řekla jsem klidně a on se na mě překvapeně podíval. Myslím, že takovou reakci ode mě už vůbec nečekal. Pak se tedy zase zvedl a chytl mě jemně za ruce.

„Mrzí mě to,“ zopakoval, ale přerušila jsem ho.

„Chápu, že je to se mnou těžký. Nebudeme se o tom už nikdy bavit. Ale aby bylo jasno, jestli chceš tyhle věci dělat se mnou, nebudeš je dělat s nikým jiným. Jestli ti nestačím, nebo chceš někoho jiného, prostě odejdi. Ale pak už se mnou nikdy

nepočítej, Payne. Já nejsem žádná hračka a na žádné playboye nejsem stavěná," objasnila jsem a on přikývl.

„Nikdy mi o nikoho jinýho nešlo, Ay," zašeptal a objal mě.

„Já ti to věřím," zašeptala jsem a pevně jsem ho objala zpátky.

„Možná by ses měl jít trochu opláchnout, jsi celý od krve a smrdíš jak železná trubka. A mě nech chvíli o samotě. Já budu v pohodě," řekla jsem sklesle a jemně jsem ho od sebe odstrčila. „Ty brečíš?" zeptala jsem se překvapeně, když jsem ucítila vlažnou kapku vody na mé paži.

„Nebrečím, jsem přece chlap," odpověděl, otřel si slzy a podíval se na mě.

„Jasně," opáčila jsem suše.

„Vážně tě miluju, Ay. Tak moc, že to ani nedokážu popsat," řekl, políbil mě na čelo a odešel.

Wade Shadowwalker seděl svázanému Eldarnovi na zádech a povídal si s ním. Trochu to vypadalo jako psychopatická hra, kterou si viditelně užíval. Mučil ho a vyžíval se v tom. „Takhle vytočenýho jsem ho ještě nezažil, to ti řeknu. Měl jsi štěstí, že jsem přišel. Vymlátíl by z tebe duši. On je jako já dost prudká povaha, jestli nechceš umřít, neprovokuj ho.

Nicméně, kdyby ses omluvil, nebo přiznal chybu a projevil nějakou lítost, spravím ti ty zuby i ten nos. Zlomeniny se léčit kouzlem nedají, ale něco bych s tím vymyslel. Jsem přece Wade Shadowwalker – Zlatý Student skoro sedmýho ročníku," chvástal se.

„To bych radši chcípnul," odpověděl suše Eldarn. Wade se zaculil.

„Jsi blbej idiot, víš to? Ani nevím kde bereš tu drzost si hrát s derionama a to tvoje sebevědomí taky moc nechápu. Když dopadne blbě rion, zamete se to pod koberec – vždycky. Zvlášť když jdeš proti derionovi. To si pamatuj pro příště.

Tady v našem světě nejsi nic. Jsi rion, nejsi ani nijak zvlášť hezkej ani zajímavěj, nejsi ani dobřej v kouzlení, jsi šprt a jsi prý nudnej. Říkala Alyssa, že ho máš malýho. Jojo, už to mám. Vy jste potom kousavý, co? No jo, komplexy. Na Darrenovi si je ale léčit nebudeš," povídal si s ním.

„Hm, už se bojím," odpovídal Eldarn.

„No měl bys. Jestli si nedáš pokoj, budeš mít problém i se mnou a to přece nechceš, že ne? Možná mě ještě neznáš, ale já jsem mnohem... a když říkám mnohem, myslím fakt mnohem horší než Darren. Sice nejsem navenek tak horká hlava a tak impulzivní, ale rád se bavím a umím plánovat. Už jsem tě do takovýho menšího plánu zahrnul před lety, ale teď jsem se rozhodl, že to urychlím.

Prázdniny jsou dlouhý a já vím jak zařídit, aby si ve škole mysleli, že jsi doma, ale doma nebudeš. Našel bych ti pěkný místočko v dračím doupěti. Jsou pěkně hladoví, to ti můžu zaručit. Ti jak cítí krev... no, řekněme, že by se konečně našli a koza by tentokrát celá nezůstala," dodal.

„Pusť mě!“ kňoural Eldarn a začal sebou zmítat, ale Wade ho svou silou pevně přidržel a přirazil zpátky na místo. „Mě nepřepereš, chcípáku. Cvičím a jsem skoro dvakrát tak větší než jsi ty,“ řekl a usmál se.

„A kdy mě teda pustíš?“ zeptal se a Wade se zamyslel a zase se pousmál.

„Až mi slíbíš, že nebudeš provokovat mě a Darrena. Za ním stojí takových lidí a ty bys zůstal sám. Jeho mají na rozdíl od tebe rádi. On je hodnej, jenom ho nesmíš srát, ale o šanci být jeho kámoš ses připravil,“ dodal.

„Jako bych o to stál,“ odsekl.

„Hm, mít ho proti sobě ale fakt nechceš. Být tebou bych se mu omluvil. Věř mi. Víš o tom, že existují kouzla... pěkně nepříjemný kouzla, který jsou dokonce legální? Nezabijou tě, ale můžou tě zmrazit a žádnou duši se za ně neplatí. To bys chtěl abych ti udělal?“ vyhrožoval mu. Eldarn ale nereagoval.

„Tak chtěl?“ šťouchnul do něj loktem, aby ho přiměl k odpovědi, a tak Eldarn zamručel a zavrtěl hlavou. „No tak,“ řekl s úsměvem. Z Wada si nic nedělal právě proto, že jak sám řekl, není navenek horká hlava a neřeší věci násilím. Ale možná to bylo jen tím, že mu zatím nedal důvod se ho bát.

A taky nechápal ten důvod, proč se do toho tak intenzivně vložil, když se ho nic z toho, co se stalo netýká. Dobře, Darren je jeho nejlepší kámoš a snažil se předejít rvačce, ale teď?

Zatímco Wade vyhrožoval Eldarnovi, Sára přiběhla k opuštěnému Darrenovi sedícímu na schodišti. Slyšela, o čem jsme se bavili, a tak ho chtěla podpořit. „Řekl jsi jí to?“ zeptala se překvapeně a on se na ní otočil.

„Copak jsem měl na výběr? Tu radost tomu hajzlovi bych neudělal,“ řekl a Sára přikývla.

„Vzala to celkem dobře,“ zmínila.

„Ani bych neřekl. Je zklamaná a to je horší, než kdyby se na mě zlobila. Takovou jsem jí ještě nikdy neviděl. Nesnáším se za to. Nechci jí ubližovat. A taky se stydím, že mě viděla... no takovýho,“ řekl a ukázal na sebe. Sára ho objala.

„Nikdo není dokonalej a všichni děláme chyby. Udělal jsi dobře, že jsi jí to řekl. Někdy prostě nemáš moc možností no. Bude to dobrý,“ utěšovala ho a on přikývl.

„S tím Eldarnem jsi byl v právu. Bylo to drsný, ale on tě neměl provokovat. Ale, Payne, netušila jsem, že jsi takový testosteron, kdyby to byla show v televizi, určitě bych se na tebe dívala.“ Zaculila se, ale on se neusmíval.

„Půjdu se proletět na Kinnare a vyčistit si hlavu. Tohle bylo náročný ráno. Ještě, že jedeme domů až zítra. Takhle bych se s ní loučit nechtěl,“ dodal a Sára přikývla.

„Dobře, tak ahoj,“ zašeptala a šla se podívat za Wadem, který pořád pokračoval v mučení Eldarna.

„Tak co, omluvíš se?“ zeptal se Wade sedíc mu stále klidně na zádech. U toho si pohrával s koncem provazu, který trčel Eldarnovi z boku.

„Ne,“ odpověděl tiše. Vůbec se ho nebál a nebral ho vážně. To už se snad i víc bál Darrena. I když to byla chyba. Wade totiž na rozdíl od Darrena tak hodný nebyl. Nicméně, Wade věděl, jak ho donutit se omluvit. Měl svoje metody. Byly sice drsnější, ale zaručeně funkční.

„Hm,“ zašeptal, vytáhl jeho ruku ven z lana a z kapsy kapesní nožík.

„Co... co to děláš?“ koktal Eldarn rozrušeně.

„Já nevím, nemám tě rád. Jsi hnusnej sráč. A to, že ti jde fyzika na tom nic nemění. Omluvíš se, nebo ti budu krájet prsty jako mrkve,“ řekl a usmál se. Eldarna jeho přístup úplně zaskočil.

„Ty zasranej psychouš!“ prsknul na něj se zuřivostí v očích.

„Ano, říkej mi jak chceš,“ zašeptal Wade klidně, připlácl mu dlaň k podlaze a položil na jeho prsty čepel nože. Eldarn se bránil, ale byl pevně svázaný. „Tak co? Uvědom si, že je to tvá pravá ruka a jsi čaroděj. Bez prstů se pak technika ruky dělá blbě. Rozmysli si to dobře máš jen jednu šanci,“ zašeptal.

„Blafuješ,“ řekl Eldarn a Wade mu nožem seškrábl nehet, jako by to byla popraskaná omítka na okapu.

„Áááááááá!!!“ zaječel bolestně Eldarn až mu z očí vytryskly slzy.

„Já ti nevím, myslíš?“ Usmál se Wade, prohlízející si jeho krvavý nehet válející se na zemi. „Neboj se, dokážu to udělat tak, že to nikoho nebude zajímat. Zničím ti život a rovnou ti říkám, že mě nezlomíš, protože na mě nemáš,“ prohlásil a Eldarn se mu podíval do očí.

„Příští špatná odpověď a bude to prst,“ řekl vážně a podíval se na něj, jako že on má času dost, ale Eldarn mlčel. Wade věděl, že důvěru a respekt si člověk musí zasloužit, a podle toho se taky řídil.

„O co ti jde, miluješ ho?“ zeptal se a Wade se pousmál.

„Ale. Kde se to v tobě bere ta drzost se mnou takhle mluvit? A zvlášť když máš nůž na svých prstíkách,“ zeptal se a hladil ho špičkou nože po dalším nehtu.

„Jsi teplouš a ještě ke všemu psychouš,“ prohlásil a on mu bez mrknutí oka vrazil nůž do stehna. „Kurvááá!“ zařval bolestně Eldarn.

„Tak za první, nejsem teplej, jasný? A za druhý, přiznávám, že jsem tak trochu psychouš. Darrena fakt nemiluju, ale znám ho celej svůj život. Dneska jsi ho tak rozhodil, že jsi mu to i málem posral s jeho holkou. Tohle nemám rád. Ty buď šťastnej, že jsem minul stehenní tepnu. Takže se tě teď zeptám naposledy. Omluvíš se, nebo přijdeš o prst?“ zeptal se a Eldarn tedy nakonec přikývl.

„Jo, omluvím se,“ zašeptal.

„Neslyším tě, nahlas!“ syknul Wade.

„Jo omluvím se,“ zopakoval.

„Paráda. Od teď mi budeš říkat pane a budeš šlapat jak švýcarský hodinky, a jestli uvidím nějakou levárnu, vykuchám tě jako pstruha,“ dodal.

„Ano, pane. Omlouvám se, pane,“ zakuňkal a Wade se usmál a pak ho tedy pustil.

„Tak se mi to líbí, hodnej kluk,“ pochválil ho. „A opovaž se ceknout!“ upozornil ho a Eldarn přikývl. „Teď vypadni, nechci tě už ani vidět,“ řekl a složil si nůž zpátky do kapsy.

„Wade?“ zašeptala Sára lehce šokovaně tím, co viděla. Wade se na ní otočil a trochu zaskočeně se na ní podíval. Nečekal, že tam je. Ale nebylo na něm znát, že by byl nějaký rozhozený.

„Copak, Sárúško? Máš pocit, že jsem byl moc přísněj? Já bych mu ty prstíky nechal, neboj,“ řekl, ale Sára byla jako paralyzovaná. Vždyť ho viděla toho šprta z její třídy mučit. A přemýšlela o důvodu. Co ho asi vedlo k takové agresi vůči mladšímu rionovi?

„O to nejde,“ řekla a smutně se na něho dívala. „Je to pravda?“ zeptala se.

„Co myslíš, že jsem psychouš? Ale není. Jsem jako beránek,“ odpověděl s úsměvem a sedl si na vyvýšený okraj u stěny.

„Myslela jsem... víš, spíš to druhý. Můžeš mi to říct, nikomu to neřeknu, přísahám,“ zašeptala. „Dávalo by to smysl,“ dodala a on zavrtěl hlavou a rozesmál se.

„Jako, že jsem teplej? To nejsem,“ řekl. „Viděla jsi, jak jsem ho ohrožoval kudlou a řešíš mojí sexuální orientaci?“ Zakřenil se a zavrtěl nad ní s úsměvem hlavou.

„Jestli jo, nikomu to neřeknu. Celá tahle situace a včera ta pusa. Nepřišlo mi, že by ti to líbání nějak vadilo,“ zopakovala a on se srdečně zasmál.

„To proto, že to tak odporný nebylo. Ne, že by se mi to nějak líbilo, ale představil jsem si tebe a myslel jsem jen na to rande, cos mi slíbila a šlo to,“ odpověděl. Sára se na něj překvapeně podívala.

„Určitě?“ ujišťovala se. Wade si povzdychl. Trochu s úsměvem, ale vážně.

„Určitě, Sáro. Já nejsem teplej, proboha. Nechápu, že si něco takovýho vůbec myslíš. Ten idiot Eldarn mě chtěl jenom vytočit. On moc dobře ví, že nejsem. A byl bych rád, abys to věděla i ty. Hlavně proto, že se mi líbíš a že tě chci,“ dodal a ona na něj vyjeveně civěla.

Zvláštní jak se věci dají chápat více způsoby. Sára v tom viděla tenhle. Eldarn další a přitom to byly dva úplně jiné důvody, proč to celé Wade dělal. A to, že by hájil Darrena to nebylo ani v nejmenším.

„To se mi ulevilo. Neumím si tě představit jako gaye a vlastně jsem ráda, že nejsi, protože se mi taky hrozně moc líbíš a...“ prohlásila a ztuhla, když se na ní pousmál. „No a když nejsi teda na kluky a říkal jsi, že se ti líbím...“ zašeptala a chtivě se na něj dívala. Wade se pousmál.

„Když nejsem teda na kluky a říkal jsem, že se mi líbíš, tak...?“ zopakoval a čekal, co udělá. Sára se k němu naklonila a zadívala se mu do očí.

„Tak bych tě zase ráda políbila, Wade Shadowwalkere,“ řekla tiše a zírала mu na rty. On se pousmál, natočil hlavu trochu na stranu, přitáhl si jí k sobě a dlouze jí políbil. Měl zavřené oči a pootevřená ústa, aby si mohl hrát s jejím jazykem.

„Víš co se mi na tobě líbí?“ zeptal se mezi polibky a ona zavrtěla hlavou.

„Nevím, copak?“ zašeptala do jeho pusy, chytla ho a ruku a propletla své prsty mezi jeho. On se na jejich ruce podíval, pousmál se a jemně jí pohladil svým palcem v místě, kde se drželi.

„Všechno,“ zašeptala a zamilovaně se jí dívala do očí. „Hlavně to, jak jsi roztomilá a zároveň drsňačka. Dokážu si představit milovat takovou holku jako jsi ty,“ řekl mile a ona na něj překvapeně koukala.

„Mi...milovat mě?“ zakoktala překvapeně a on přikývl. Nečekala ani ve snu, že by k něčemu takovému mohlo někdy mezi nimi dojít.

„Chtěl bych s tebou chodit,“ prohlásil a ona na něj vyjeveně zírala.

„Chodit? A se mnou? Neříkal jsi, že se nevážeš?“ Divila se a on se pousmál a přikývl.

„Říkal. To všechno o svobodě jsem myslel vážně, ale já tě chci, Sárúško. Strašně moc tě chci,“ přiznal a čekal na reakci. Ta z něj byla úplně hotová, ale vzpomněla si na jeden smutný fakt.

„Ale, Wade, vždyť teď budou prázdniny,“ připomněla.

„Nevadí, tím líp. Jsem doma sám, můžeš být u mě,“ navrhnul a ona ztuhla. To byl jeden šok za druhým.

„Na prázdniny s tebou?“ zopakovala. Wade se zamračil a podíval se na boty.

„Je to moc brzo, chápu. Hele, klidně to můžeme vzít jakým chceš tempem. To byl jenom návrh,“ řekl a podíval se jí zase do očí. Trochu si vyčítal co řekl. Nějak se se Sárú přestával hlídat a mluvil dřív, než myslel, což se mu běžně nestává.

„No nic, asi jsem to přehnal. Už radši půjdu,“ řekl a chtěl odejít, ale ona ho zarazila. Byla jen v šoku, že nedokázala mluvit. Přišlo jí, že jenom spí a tohle je sen.

„Počkej,“ zašeptala a on se otočil. „Taky s tebou chci chodit. Vážně chci. Hrozně moc,“ prohlásila a dívala se mu do očí. On se pousmál.

„Jdu si zabalit a ty si to v klidu promysli,“ dodal.

„Nepotřebuju si nic rozmýšlet. Chci s tebou chodit. Jsem si jistá,“ odpověděla a celá se třásla. Dlaně se jí potily a její srdce vynechalo.

„Dobře. Tak si to promysli s těma prázdninama a pak mi přijď říct, jak ses rozhodla. Já bych o to stál. Moc bych o to stál,“ dodal, naklonil se k ní, políbil jí letmo na tvář a pak se přenesl k sobě do pokoje.

Sára tam stála jako opářená. Ona chodí s Wadem Shadowwalkerem. S tím, do kterého je zblázněná už od první chvíle, co ho viděla. Ale myslela si, že oni dva se spolu nikdy nebudou ani bavit, natož spolu chodit. A chodí spolu, aniž by spolu spali. Takže je v tom víc než jen chtíč.

Wade Shadowwalker, korunní princ východního Derionu a striktní derion, který si nedělá přítelkyně s ní chce chodit a strávit celé prázdniny o samotě v jeho sídle. S ní – s rionkou. „Pane bože, já snad sním,“ zašeptala si pro sebe a šla si po svých.

Eldarn si celý od krve s kapesníčkem přisedl ke stolu a Wade Whisper s Emily na něj mlčky zírali. Alyssa si ho při odchodu ze sálu všimla a zhrozila se. Ale měla i trochu radost, že to zabralo. Tedy to si alespoň myslela, že se stalo. Jenže já tomu troubovi

věřím a když říká, že ho Alyssa nezajímá, tak ho nezajímá. Proč by to pořád táhnul se mnou, když by chtěl jí, ne?

„Kurva, to bolí,“ vztekal se a různě zakláněl hlavu, aby zastavil krvácení. Jenže mluvil spíš o strženém nehtu a díře v noze. Wade s Emily to nijak nekomentovali. Stát se to komukoli jinému, pomohli by mu, ale Eldarna neměli moc v lásce. A kromě pohmožděného obličeje si ničeho jiného nevšimli.

„Dostals přes hubu od Darrena, co? Já tě varoval, aby sis s ním nehrál. To jsi dopadl ještě dobře. Já být on, zabil bych tě,“ řekl klidně Wade Whisper a odešel společně s Emily od stolu.

„Nemá to zlomený?“ zeptala se Wada a on se jen pousmál.

„Je mi to fuk,“ řekl suše.

Alyssa si k němu během chvilky přisedla a zkoumala jeho obličej. „Jsi v pohodě?“ zeptala se.

„Připadám ti v pohodě?“ sykl na ní nepřijemně.

„Docela dost krvácíš, měl bys jít na ošetřovnu,“ řekla a on se na ní podíval jako na krávu.

„Jo a říct co se mi stalo? Udělej to a zabijou mě,“ odpověděl. Ona se na něj překvapeně podívala.

„Kdo?“ zeptala se.

„No kdo asi. Darren se svým nejlepším kámošem,“ zmínil. Alyssa na něj překvapeně civěla a nevěřícně se zasmála.

„Wade? Ten by neublížil ani mouše. Nikdy se s nikým nepere,“ opáčila.

„A kdo myslíš, že mi strhnul nehet a probodnul nohu? On se možná nepere, ale mučí,“ řekl a ukázal jí svá zranění.

Alyssa vyvalila oči. Nemohla tomu uvěřit. Takhle Wada neznala. „Proč by to dělal?“ zeptala se nechápavě.

„Protože je to zraněj psychopat a je asi zabouchlej do svého kámoše. Jo a mimochodem, proč ty jsi s nima o mě mluvila?“ udeřil na ní. Alyssa sezarazila a přemítala v hlavě kdy a jak o něm mluvila.

„Já? Já jsem s nima o tobě nemluvila. Jen jsem řekla Darrenovi, že jsme spolu spali. Chtěla jsem ho naštvat, ale netušila jsem, že ho to tak vezme,“ komentovala.

„Taky že ne. Spíš to byla poslední kapka. Nerad ti kazím radost, ale jeho vážně nezajímáš. Je celej zblblej do Ay,“ prohlásil a ona sklopila hlavu. „A taky mi nepřišlo, že by se ti to se mnou včera nelíbilo,“ dodal.

„Co?“ prohodila překvapeně. Eldarn protočil panenkami a vydechl.

„Včera to, co jsme spolu dělali. Netvrď mi, že se ti to nelíbilo,“ připomněl.

„Neřekla jsem, že se mi to nelíbilo,“ odpověděla.

„Tak buď si ze mě děláš prdel ty, nebo Wade. Prý jsi všem řekla, že ho mám malýho,“ dodal. Alyssa se ani nepousmála nic. Byla vykulená z takové informace. Byla zvědavá, kdo s tímhle přišel, jestli Darren, nebo Wade. A lichotilo jí to. Přece tohle vzniklo kvůli ní.

„Nic takovýho jsem neřekla. A navíc... to není pravda. Je mi líto co se ti stalo, ale nemyslím si, že za to můžu já. Jestli tě kluci takhle zřídili, musel jsi je hodně naštvat, protože ti dva by nikomu jen tak neublížili,“ řekla suverénně, zvedla se a odešla.

Eldarn se narovnal a prudce nadechl. „Počkej, Alyssu... jsem zraněnej, potřebuju abys mi pomohla,“ škemral. Ona se na něj podívala a dala lehce hlavu na stranu a ruce zkrřížila na prsou.

„Najednou,“ sykla.

„Prosím,“ řekl a usmál se. Alyssa na něj chvíli mlčky koukala a pak se tedy k němu vrátila zpátky. Sedla si vedle něj a naklonila se k němu. Vypadalo to jako by se o něj vážně zajímala. Skoro jako by jí to bylo líto.

„Kde máš zub?“ zeptala se, když si všimla, že mu chybí.

„Asi někde zaraženej v Darrenovo pěsti. Prý je na to nějaký kouzlo, pomůžeš mi?“ zeptal se.

„Na to ale nejdřív potřebuješ poprosit Darrena, aby ti ten tvůj zub vrátil,“ zmínila a on přikývl.

„Já vím. Myslíš, že mě nezabije, když se mu půjdu omluvit?“ vyzvídal.

„Myslím, že když ho nebudeš provokovat, bude klidnej,“ dodala a šla někam pro obvaz.

Darren si zatím zašel k jezeru, které je kousek od hradu. V některých částech je koupání velmi nebezpečné kvůli dravým rybám a žblabuňkám, které stahují plavce ke dnu.

Darren ale znal svůj terén a nebál se ničeho. Tedy, momentálně se ničeho nebál. Měl plnou hlavu jiných starostí a možná trochu nepřemýšlel nad důsledky. Nicméně, žblabuňky mají také ostré zuby a cítí i jedinou kapku krve na míle daleko i pod vodou.

Vlezl do vody a smýval ze sebe krev. Chtěl být sám a trochu si i zaplavat, takže se i vzdálil od břehu. A jakmile byl v hloubce několika metrů, objevilo se hejno žblabuňek. Jedna Darrena kousla do kotníku a stáhla ho pod hladinu. Druhá a třetí se o něj s tou první přetahovaly. Naštěstí jen drápy, takže zatím Darrenovi nijak neublížily.

Je třeba ještě zmínit, že žblabuňky jsou víceméně nepředstavitelně lakomé a hloupé, takže se jejich oběť naštěstí dřív utopí, než jí sežerou zaživa. Darren to věděl a taky naštěstí uměl používat kouzla když měl.

Natáhl proti nim svou levou ruku a kouzlem je všechny odhodil od sebe. Jen tak, aby stihl vyplavat na hladinu. Žblabuňky byly výborný plavci, a tak by jinak ke břehu doplavat na jedno kouzlo rozhodně nestačil.

„Sakra,“ zašeptal hned jak se vynořil a přemýšlel, co udělá dál. Jenže nemusel přemýšlet dlouho, protože Kinnara si zrovna létala nad jezerem a zahlédla Darrena, kterého obklopile žblabuňky ze všech stran.

„Kinnaro!!“ zavolal na ní, když si jí všiml a ona k němu okamžitě přilétla a všechny vyčnávající žblabuňky usmažila svým ohnivým dechem. A ty, které její útok přežily, mlátila svými křídly a ocasem.

Darren jí pak po pařátu vyšplhal až na hřbet mezi křídla a pevně se jí chytl za jeden z výstupků na zádech. No bez sedla to bylo nepohodlné, ale i tak si oba poradili.

„Děkuju ti, zlato moje. Co bych bez tebe dělal,“ zašeptal udýchaně.

„Grrrr,“ zavrčela a vzlétla i s ním do oblak. Byl mokrá a skoro nahý a při takovém průvanu by mohl klidně i v létě pěkně nastydnout. „Grrr,“ pokračovala.

„Jo vím, jsem idiot. Nějak mi to vůbec nemyslí. Na ty blbý žblabuňky jsem úplně zapomněl,“ odpovídal rozzlobené Kinnare.

„Grrrr!“ dodala a pak celou cestu k hradu mlčela. Byla na něj naštvaná a měla o něj strach. Tuhle povahu obyčejní draci nemají, jen wergoni. Štěstí, že jsem to nevěděla. Bych ho musela zabít, blba jednoho nezodpovědného!

Celý den jsem ho neviděla. Nepřišel ani na oběd ani na večeři. Měla jsem o něj trochu obavy, ale rozhodla jsem se mu dát nějakou svobodu. Kdyby chtěl, přeci by za mnou přišel, ne? Nicméně jsem cestou do ložnice potkala na opuštěné chodbě Alyssu. Jen co si mě všimla, znervózněla.

„Nazdárek,“ pozdravila jsem ji.

„Ahoj,“ pozdravila mě nesměle a zírala na mě, jako by čekala, že se s ní snad budu přát. A já od toho neměla daleko.

„Vím co jsi dělala s Darrenem na tom výletě. Všechno mi řekl. A nemysli si, že to nechám jen tak,“ oznámila jsem jí klidně. Ona se na mě dívala naprosto klidně a to mě vytáčelo. Měla by mít nějaké výčitky svědomí nebo tak něco, ne?

„Nechodili jste spolu, nemám se ti za co omlouvat,“ odpověděla pohotově.

„Myslíš? Ono je celkem jedno, jestli jsme spolu, nebo nejsme oficiálně. Věděla jsi o tom, že se máme rádi, a i tak jsi mu nedala pokoj. To je podlé,“ zmínila jsem.

„Jak jsem řekla, nemám se ti za co omlouvat. Darren po mě vyjel úplně sám. Možná by ses o něj měla víc starat a zajímat, byl dost nešťastnej. Nestačíš mu,“ provokovala mě.

„I ty, Brute?“ Pousmála jsem se a ona konečně trochu znejistila. „Darren je můj. Já jsem derionka, ty jsi rionka. A nemysli si, že toho neumím taky využít. Nebudu se snižovat k žádnému násilí jako to vyřešili kluci, ale i já si budu bránit co je moje a svojí hrdost.

Nemusím předstírat, že se mě to nedotklo stejně tak, jako ty nemusíš předstírat, že se tě nedotkl ten včerejší ples. Vím, že po něm jedeš a že ho miluješ, ale on tě nemiluje. Miluje totiž mě. Ještě se na něj jenom podíváš a vydloubu ti oči. Myslím to smrtelně vážně!“ pohrozila jsem jí s úsměvem.

„Říkala jsi, že se nebudeš snižovat k násilí,“ připomněla, že to znělo jako rýpání a já se pousmála.

„Taky bych si tím nešpinila ruce, neboj se. Ještě jednou uvidím cokoli, co by byť jen naznačovalo, že po něm jedeš a zabiju tě. Já se zašpinit svojí duši nebojím, tím si buď jistá,“ postrašila jsem jí. A myslela jsem to smrtelně vážně.

„Kvůli němu?“ Divila se.

„Právě kvůli němu,“ dodala jsem a chtěla jsem odejít.

„Já se tě nebojím, Heartová. Jednou ho to čekání na tebe omrzí a já budu první, na koho si pak vzpomene. Máme spolu totiž něco rozdělanýho,“ provokovala mě, a tak jsem se rozhodla, že jí ukážu, že se provokace nevyplácí v případě, že se neponaučila už předtím s Eldarnem. Chytla jsem jí hrubě za ty její kilometrové a krásné vlasy a stáhla lehce k zemi.

„Teď mě poslouchej, rionko. Tohle ber jako varování a věř mi, že dokážu zajít hodně daleko. Půjdu klidně i přes mrtvolu, když mi o něco jde. Klidně přes tvoji mrtvolu, abych se vyjádřila přesně,“ zašeptala jsem a v místě, kde jsem držela její vlasy jsem jí je kouzlem odřízla. Možná měla o něco hezčí vlasy než já a tohle mi dost pomohlo se uklidnit.

„Zkus ceknout, že jsem to byla já a příště to bude tvůj krk!“ pohrozila jsem jí zase a přenesla jsem se kouzlem do svého pokoje. Alyssa pozorovala své dlouhé hnědé vlasy na zemi a začala plakat. No neudělala jsem jí zrovna slušivý sestřih.

Ráno jsem seděla u stolu a mlčky jsem chroupala topinku. Eldarn vypadal, že je na umření, Wade Whisper byl vedle Sáry nespávající a ona byla taky úplně mimo. Hlavně z toho, že dneska musí Wade Shadowwalkerovi odpovědět na jeho návrh s tím, že by u něj strávila prázdniny. Emily neměla slov a já čekala, až se objeví Darren.

Alyssa seděla vedle Kim a Kary se svým novým účesem a tvářila se jako boží umučení. Ani se na mě nepodívala. Pak se přestěhovala zpátky ke svému stolu. Wade Shadowwalker se usmíval na Kim a úplně ignoroval Sáru, se kterou si včera tak hezky povídali. Nejspíš se snažil působit chladně, aby nevypadal jako zamilovaný cvok.

V tom přišel Darren. Jeho zranění byla zahojená a on vypadal úplně normálně a sexy jako vždycky. Jen se tvářil neutrálně. A když šel kolem našeho stolu, hodil na Eldarna vražedný pohled a sedl si naproti Alyssy.

Trochu mě zamrzelo, že si mě ani nevšiml. Otočila jsem se na něj, abych se ujistila, že Alyssa ani necekne a ukázala jsem na ní znamení, že jestli mu něco řekne, že je mrtvá.

„Co to máš s vlasama?“ zeptal se hned, jak jí viděl. Měla to hodně krátké. Na její styl až moc podezřele krátké a zubaté. Byl jí vidět celý krk. Předtím měla vlasy skoro až do pasu.

„Rozhodla jsem se změnit styl. Už jsem to měla přerostlý,“ řekla a usmála se na něj.

„Aha. Předtím se mi to líbilo víc,“ odpověděl nezaujatě a Wade Shadowwalker se zakřenil.

„Tak co, Darre, jak ses vyspal?“ zeptal se Wade Shadowwalker a hodil mu přátelsky ruku kolem ramen.

„Jo, dobrý. Kde ty jsi byl včera celej den?“ vyzvídal.

„Já? No, usnul jsem,“ odpověděl Wade a podíval se nenápadně na Sáru.

„Spal jsi celej den?“ Divil se Darren.

„Skoro,“ křenil se. „Poslyš, Eldarn říkal, že by se ti rád omluvil,“ zmínil a oba se na něj od protějšího stolu podívali.

„Jo?“ zmínil Darren překvapeně a Eldarn jen hlasitě polknul, když viděl oba, jak se zase zvedají od stolu a blíží se k němu. A když dorazili k nám, Darren se na mě jen letmo podíval a pak svůj zrak upřel na Eldarna.

„Slyšel jsem, že prej ses mi chtěl omluvit,“ řekl sebevědomě as trčil si ruce do kapes. Eldarn jen zíral do země. Wade mu prstem zvedl hlavu, aby se na Darrena podíval.

„No tak do toho. O něčem jsme se včera bavili,“ připomněl mu Wade. Darren si všiml jeho zmrzačené ruky a krvavého obvazu na stehně. Byl si jistý, že takové zranění mu neudělal. Pak se podíval na Wada, jak si Eldarna viditelně podmanil a pak zpátky na Eldarna.

„Omlouvám se,“ zakuňkal Eldarn rozpačitě. Wade se pousmál nad tím skoro neslyšitelným kníknutím.

„Cože? Neslyšíme tě,“ řekl Wade a zase do něj jemně šťouchl prstem.

„Omlouvám se,“ zopakoval a podíval se nejistě Darrenovi do očí. Do těch Waydových by se ani neodvážil.

„Hm, dobře,“ řekl Darren. Pak se podíval na mě a naklonil se ke mně. „Po snídani s tebou chci mluvit, Heartová,“ zašeptal mi do ucha a odešel.

Wade se usmál na Sáru a vrátil se zpátky ke svému stolu. Wade Whisper si všiml toho momentu, který mezi Sárou a Wadem Shadowwalkerem proběhl. „Co se ti stalo s nohou a s prstem?“ zeptal se Wade Whisper pak, když si všiml, jak se Eldarn krčí na židli.

„Jsem nešika,“ odpověděl, ale nikdo mu to nebaštil. Bylo zřejmé, že se zřídil sám tou provokací.

„Jasně. Nevypadalo by to, že by ses Darrena bál a že by ti udělal něco takového,“ komentoval. „To Wade, že jo? Z toho týpka jde fakt strach. Možná by sis ho mohla, Sáro, trochu krotit. Co potom udělá mě, když bude žárlit?“ zmínil suše a odešel od stolu.

Sára nad ním zavrtěla hlavou. „Jasně, jako by zrovna někdo jako on žárlil na tebe,“ zašeptala si pro sebe.

„O co zase jde?“ vyzvídala jsem, ale Sára nad tím jen mávla rukou, ale byla značně rozhozená.

Po snídani, když na mě Darren čekal na chodbě, zatáhl k sobě kolemjdoucího Wada Shadowwalkera za kapuci u pláště a měl v úmyslu ho vyslýchat. „Co jsi mu udělal?“ zeptal se na rovinu. Wade si jen povzdechl a vyklopil to.

„Nic, jen jsem ho donutil se ti omluvit. Nemáš zač,“ řekl a usmál se. Darren se mu podíval do očí. Nežral mu to.

„Opravdu? Tak, že ho zmrzačíš?“ rýpnul si a Wade protočil očima. Dělal jako by se vůbec nic nestalo. Jako by bylo normální někoho fyzicky mučit a vyhrožovat mu.

„Hele o nic nejde, nic se mu nestalo. Navíc ses ho včera snažil zabít,“ komentoval. Darren přikývl.

„Jo, ale to bylo v afektu, nepřemýšlel jsem nad tím, ale ty jsi ho cíleně mučil, Wade,“ řekl znepokojeně a lehce i káravě.

„Omluvil se? Omluvil, takže teď už nám nebude dělat problémy,“ hájil se Wade.

„Tss, problémy. Proč jsi to udělal? O co ti šlo? Nevěřím tomu, že jsi tolik chtěl, aby se mi omlouval,“ procedil syrově. Wade se mu podíval těma svýma šedýma očima do jeho modrých.

„Asi jsem byl taky včera trochu mimo, nechal jsem se unést. Sorry. Taky mě včera našťaval,“ řekl a bez dalšího slova odešel. Darren se začínal obávat, že je jeho nejlepší kamarád šílený psychopat, který oblbuje jeho nejlepší kamarádku a najednou se trochu bál.

Já jsem se akorát vyprdelila ze sálu a Darren kolem mě proběhl jako duch. „Vydrž,“ řekl, když mě mýjel. Letmo se dotknul mé ruky a šel za Eldarnem, který se akorát belhal ze sálu kousek za mnou.

„Hej!“ zavolal na něj. Ten se tedy otočil, ale když mu došlo, že na něj volá on, zase se otočil zpátky a chtěl odejít.

„Nech mě na pokoji, Payne, už jsem se ti omluvil,“ řekl suše a šel dál.

„Počkej,“ zašeptal, zastavil ho a namířil na něj svou levou ruku. Eldarn se polekal. „*Sana eum plagas suae...*“ řekl tiše a rána v jeho noze se začala okamžitě hojit. Já na něj zírala jak z jara, stejně tak jako Eldarn. Darren byl vážně charakter. „Ukaž tu ruku,“ řekl pak a on mu jí podal. „Uh, nejspíš se ti to zanítilo. Když ti zachráním prst, dáš mě i Ay pokoj?“ zeptal se a on přikývl.

„Tak dobře. Přijď za mnou ve tři, než pojedeme domů a dám ti takovej lektvar. A s Wadem si moc nehraj, nevím sice co má za lubem, ale podle toho, jak se na tebe tak koukám, dost se na tobě vyřádil.

A aby bylo jasno, ten zub ti nedám a to, co jsem ti udělal já ti nespravím. Stojím si za tím, že sis to zasloužil. Nehodlám tady být nikomu pro smích,“ dodal a vrátil se za mnou. Oba jsme na něj zírali s otevřenou pusou. Pak mě chytl za ruku a vedl mě ven ze školy. Za námi šla Alyssa a našťavaně nás pozorovala.

U brány se zastavil a chytl mě něžně za ruce. „Omlouvám se za ten včerejšek a za to s Alyssou,“ řekl a já přikývla.

„Taky se omlouvám a musím se ti k něčemu přiznat. Včera jsem taky neovládla svůj vztek, a tak nějak jsem potkala Alyssu a ty vlasy jsem jí v afektu ušmíkla,“ přiznala jsem a on vyprskl smíchy.

„Říkal jsem si, že to není její styl,“ komentoval.

„Nezlobíš se?“ zeptala jsem se. On zavrtěl hlavou a lehce mi přejel palcem po hřbetu ruky.

„Hele, беру na sebe veškerou zodpovědnost za to, co se stalo. Přiznávám, že jsme se ani jeden nechovali vhodně a přehnali jsme to, ale chápu, že ti ujely nervy. Jsou to jen vlasy, to já ho málem zabil,“ komentoval.

„Žárlivost s námi dělá hrozné věci,“ zmínila jsem a on přikývl. Taký se lehce pousmál.

„Už o tom nebudeme mluvit, ano? Vyřešili jsme to. Teď budou prázdniny a jak jsi slíbila, budeme spolu celý dva měsíce. A taky budu mít ty narozeniny a pořád myslím na svůj dárek,“ řekl a díval se na mě zamilovaně.

„Takže mě máš pořád ještě rád?“ ujišťovala jsem se a on se pousmál, přitáhl si mě k sobě a dal mi pramínek vlasů za ucho.

„Co rád, já tě miluju,“ zašeptal a políbil mě. Já se na něj spokojeně usmála a přitulila jsem se k němu.

Wade Shadowwalker si akorát balil věci na cestu domů. Už měl skoro sbaleno, jen mu chybělo ještě pár věcí, ale to se rozhodl nechat na zítřek. Akorát se natáhl na postel s knihou *MÝTICKÝCH KOUZEL A ZBRANÍ* a v tom zaklepala Sára na jeho dveře. Wade ji otevřel.

„Sáro? Co tu děláš?“ zeptal se překvapeně, když jí viděl. Dívala se na něj nejistě a ještě byla trochu v šoku z té jejich předchozí konverzace a z toho, co viděla, že dělal s Eldarnem.

„Mohla bych si s tebou promluvit?“ zeptala se, on přikývl a pustil jí k sobě. Byl trochu nervózní. Nikdy s ní nebyl ve svém pokoji sám. I ona byla nervózní. Wade se jí líbil už od prvého, nicméně na něj donedávna jinak, než na kámoše svého nejlepšího kámoše nepomyslela. Nebo pomyslela, ale nedělala si žádné iluze.

Zato Wade Shadowwalker na ní pomyslel jinak a to hned několikrát. Nicméně si od toho taky nikdy nic nesliboval. Když mu však slíbila po té jejich sázce rande, několikrát se políbili a pomuchlovali a ještě si řekli, že spolu budou chodit, už měl jisté představy.

Ona zkoumala jeho věci a prohlížela si to u něj. O stěnu měl opřenou arcain kytaru a v pokoji měl uklizeno a čisto. „Máš to tu dneska pěkný, takový čistý. Předtím tu bylo moc lidí a nešlo si to tu pořádně prohlídnout,“ zmínila celkem překvapeně.

On se usmál. „Díky,“ řekl a díval se na ní chtivě. Ona si sedla k němu na postel, on si přisedl a oba chvilku rozpačitě mlčeli. „Přišla jsi mi říct, jak ses rozhodla?“ zeptal se. Měl v očích strach, že by s jeho návrhem nakonec nesouhlasila.

„Já... mrzí mě, že zrovna teď začínají prázdniny. Je mi to blbý být u tebe, když se skoro neznáme,“ odpověděla a podívala se mu do očí, které viditelně pomasly, když mu došlo, že u něj na prázdniny nakonec nebude.

„Tak se poznáme,“ navrhnul a usmál se na ní. Ona mu zírala chtivě na rty a myslela jen na to, jak moc ho chce zase políbit. Wade věděl moc dobře o co jí jde. A tak doufajíc, že jí to pomůže se rozhodnout, se k ní naklonil a začal jí líbat. Jenže ona chtěla dokončit větu, a tak se od něj po krátké chvilce odlepila.

„Víš, myslela jsem si, že bys... chci říct, že vím, že bys s rionkou asi nikdy nechodil... myslím na dýl...“ drmolila a on na ní mlčky koukal a nechal jí se vyjádřit. „Já se nejsem zvyklá vázat, a i když jsi řekl, že bys se mnou chtěl chodit... mám celkem strach, že by sis to nějak rozmyslel... asi nejsem na vztah s tebou připravená. Hrozně moc se mi líbíš to jo a fakt bych chtěla, ale... bože, ani nevím co to říkám... možná bych měla asi jít, co?“ řekla nejistě, ale on si jí k sobě přitáhl a něžně jí políbil.

„Nemusíš nikam chodit. Myslel jsem to vážně. Chci tě i jako rionku a na dýl. A chci abys byla o prázdninách se mnou,“ zašeptal její řečí do jejích rtů a pokračoval v intenzivním líbání. Jeho oči byly zavřené a vypadal naprosto spokojeně. I jeho srdce dělalo kotrmelce. Jako by byla jeho první a jako by do ní byl hluboce zamilovaný.

A tak se pomalu a něžně líbali, zatímco ona mu lezla opatrně na klín. Potom ho na chvíli přestala líbat a mlčky si zírali do očí. „Jsi nádherná a hrozně moc tě chci a budu tě chtít i po druhý a po třetí... a milionkrát, protože tě nikdy nebudu mít dost,“ zašeptal a jemně jí svým pravým ukazováčkem, na kterém měl dva malé stříbrné kroužky a na kloubu vytetovaný nějaký znak, pohladil po jejích růžových vlasech.

Sára se na něj hned vrhla. Začala ho líbat, až ho povalila na záda. Rukama mu vjela pod tričko a nehty přejížděla po jeho břišácích. Wade si sáhnul za krk a stáhnul ze sebe tričko. Sářiny oči sklouzly na jeho polonahé tělo. Byla tím úplně okouzlená, a tak když on udělal tenhle krok, ona udělala další – sundala si to svoje, i když pod ním neměla podprsenku.

Byla z něj úplně nervózní. Bála se, že mu její prsa budou připadat malá, ale jeho pohled na ní nevypadal nijak nespokojeně, naopak úplně uchváceně. Jako by nikdy neviděl nic hezčího.

Wade se zapřel lokty a nemohl se na ní vynadívat. Jeho oči jí doslova hladily po těle, že kam se podíval, měla husí kůži. A pak jí položil opatrně ruku na jedno prso a to druhé začal laskat jazykem a svými rty.

Ona jen tiše vzdychala a nechala ho jí mazlit. Vždyť proč ne? Říkal, že s ní chce chodit na dýl a strávit s ní celé prázdniny a že jí nebude mít nikdy dost, proč by si to měl po sexu rozmyslet, když jsou prázdniny teprve před nimi?

Potom mu začala zběsile rozepínat pásek u jeho tmavých džín. „Sakra,“ zašeptala rozpačitě, když jí to nešlo rozepnout. Wade se jen pousmál a pomohl jí.

„Moc spěcháš, klídek. Já ti neutecu,“ řekl svým hlubokým hlasem a zase jí políbil. Kdo by to byl tušil, že ti dva se vážně dají dohromady. I když si dali na čas.

„Jsi kurevsky sexy, Wade Shadowwalkere,“ zmínila, když mu přejela dlaní po jeho vypracovaném břiše, na kterém měl tetování. Byl to text nějakým zajímavým cizím písmem i cizím jazykem, který šel směrem do obloučku podél místa, kde měl gumu od trenek.

„Mnohem víc, než jsem si kdy představovala,“ dodala a on jen natáhl svou pravou ruku ke dveřím a kouzlem je zamkl. Pak si trochu stáhl boxerky, poodhalil se jí a nejistě se na ní díval svýma uhrančivě šedýma očima. Měl zbytečně strach, že se jí nebude dostatečně zamlouvat.

Sára z něj ale byla naprosto unešená. Vzrušeně si ho prohlížela a políbila ho, zatímco se ho něžně dotýkala konečky prstů tam dole.

„Představovala sis mě?“ zeptal se mezi polibky. Ona se pousmála a přikývla. „Já tebe taky,“ přiznal a tvářil se seriózně.

Sára pokračovala v tom nejistém dotýkání se ho na intimních místech. Wade tiše vzdychal a díval se jí vzrušeně do očí, zatímco ona s tou rukou přidala na intenzitě. Po chvíli si z pod sukně urychleně stáhla své kalhotky a zahodila je vedle nich na postel.

Wade z ní byl úplně mimo. Ještě nikdy po žádné holce tolik netoužil. Jen na ní vzrušeně zíral, zatímco jeho srdce bilo skoro tolik jako to Sářino. Potom se zase začali líbat. Pomalu a chtivě si pohrávali vzájemně se svými jazyky, než se začali milovat. To se pak soustředili na líbání o trochu méně.

Byla mezi nimi vášeň a silná přitažlivost. S Wadem Whisperem mezi nimi taky byla přitažlivost, ale jenom s Wadem Shadowwalkerem jí to všechno přišlo mnohem přirozenější, intenzivnější a nabitě citem. Nechtěla se s ním tajit a kupodivu ani derion jako on se nechtěl tajit s ní...

☆ Letní prázdniny ☆

Odpoledne jsme všichni už odjížděli domů. S Darrenem jsem se rozloučila jen na chvíli, protože mě hned druhý den pozval k sobě domů na oběd. Tedy, navrhla to jeho mamka.

Se Sárou jsme se loučily na delší dobu, ale slíbila, že poslední týden prázdnin bude u mě. Hrozně jsem se na to těšila. Naplánovala jsem si pro nás spoustu různých aktivit.

Bylo to zvláštní. Sedět doma a zase úplně sama. Skoro jsem zapomněla na to, jaký je to na nic pocit nemít nikoho s kým bych si mohla vyprávět zážitky ze školy a podobně. Jedinou oporou mi byla Nixxa, která si ke mně občas vlezla na gauč, nebo do postele. Akorát mi skočila na klín a vrátila, že chce mazlit.

„Ty jo, ani nevím, kdo z vás dvou má hebký srst. Darrenovo vlasy jsou skoro tak jemné jako tvé chlupy, Nixxo. Možná se ho konečně zeptám, co používá za šampón, moje vlasy začínají být už úplně vysušené a nerada bych skončila jako Alyssa,“ povídala jsem si s ní, zatímco jsem se jí prsty brodila v kožichu.

Darren akorát dorazil domů s poloprázdnou taškou. „To je všechno? Zbytek sis nechal ve škole?“ zeptala se jeho mamka, když otevírala tašku, kde bylo jen pár použitých ponožek, dvě trička, mikina a troje boxerky.

„Víc toho nepotřebuju, přece to nebudu tahat pořád domů a na hrad, ne? Se to vypere,“ prohlásil a plácl sebou pohodlně na gauč, podal si jablko a zakousl se do něj.

„Jo tak ono se to vypere, jo? Samo asi. Darrene, nerozčiluj mě a sundej laskavě ty nohy ze stolu!“ sykla našťavaně a odnesla to špinavé prádlo do koupelny.

„No jo,“ odpověděl otráveně, vyndal si mp3ku z kapsy, nasadil si sluchátka, pustil si Hollywood Undead a podal si knihu, aby si mohl číst. Jeho mladší sestra Aretha byla u kamarádky, a tak se mohl rozvalovat na gauči sám.

„Slez dolů, Arielol!“ okřikla Arethinu kočku, která neustále skákala na linku. „Krucí fix, bych se na to nejradši...“ vztekala se zoufale. „Darrene, mohl bys alespoň pozdravit svou sestru. Těšila se na tebe,“ domlouvala mu, a tak si vyndal otráveně z ucha sluchátko.

„Co jsi říkala?“ zeptal se podrážděně.

„Azaela se na tebe těšila,“ připomněla mu, že má i druhou sestru a on jen protočil otráveně očima.

„No jo,“ zahuhlal, vstal z gauče a mířil si to do pokoje za svou malou sestřičkou. A hned, jak otevřel dveře, jeho nálada se vmžiku změnila k nepoznání. „Ahoj, Azzi. Brácha je doma,“ řekl a zvedl ji do náruče.

Ta vypískla nadšeně, když ho viděla a hned se mu vrhla kolem krku. Rád jí viděl, ne že ne. „Máš šamku?“ zeptala se a on se pousmál.

„No jasně, jenom mamka si myslí, že jsem na tebe zapomněl. Na,“ řekl a z kapsy jí vytáhl bonbón.

„Postavila jsem hrad,“ pochlubila se a táhla ho za ruku k hromadě kostek. On si k ní sedl na koberec a zíral na obrovský hrad.

„Teda, ty seš talent. To máš určitě po mě,“ komentoval.

„Aretha mě naučila kouzlo,“ zmínila pyšně a začala těmi malými ručkami čarovat obyčejná levitační kouzla. Na to, že jí byly necelý 4 roky, byla moc šikovná.

„Ty jo, ty jsi lepší než většina rionů u nás ve škole,“ chválil jí překvapeně. „Taky tě naučím čarovat až budeš trochu starší. Aretha ví prd o tom, jak se správně čaruje. To já jsem v kouzlení mistr,“ chvástal se a ona se k němu přitulila.

„Mám tě ráda,“ řekla a on se usmál.

„Taky tě mám rád. Jsem přece tvůj velkej brácha,“ objasnil a v tom do pokoje vtrhla jejich mamka.

„Doufám, že jsi pozval tu Ay na oběd zítra,“ zmínila a on přikývl. „Fajn, a teď mi vysvětlí, proč máš to oblečení od krve, ty ses porval?“ zeptala se. Darren se rozhodl, že nemá smysl nic zatloukat.

„Jenom malinko,“ odpovídal.

„Malinko? Darrene, neštví mě. Jsi přece už dost velkej na to, aby ses dokázal ovládat. Nehledě na to, že už to nemáš na co svádět, tvůj démon je pryč. Jo a to mi připomíná, že bys měl Ay ještě něco koupit na přivítanou ať ví, že si jí vážíš. A opovaž se to s ní nějak pohnojit, lepší holku už nenajdeš!“ řekla a zabouchla za sebou dveře.

„A oženit mě s ní náhodou už nechceš?“ zašeptal si pro sebe a Azaela se na něj nechápavě podívala. „To nic, mamka je na mě jenom trochu přísná. Ona totiž ještě neví, že mě Ay zas tolik nechce, víš? Myslí si, že spolu chodíme. Ale já jsem ještě nesebral odvahu jí říct, že ne,“ komentoval.

„Ay přijde?“ zeptala se celá nadšená a Darren přikývl. Je pravda, že Azaela mě zbožňovala. Skoro vždycky, když jsem byla u nich, tak si se mnou chtěla hrát. Bylo to pro mě skvělé, protože jsem nikdy neměla žádného sourozence. U nich jsem se cítila naživu a měla jsem konečně rodinu.

„Jo, zítra. Těšíš se?“ zeptal se a vzal si jí do náruče. Azaela začala pištět a vrískat.

„Jo!“ odpověděla a hlasitě se chichotala, protože s ní Darren házel. On s ní taky furt hází, se divím, že ho ještě nepozvracela. To já bych už ho takhle obdařila několikrát, kdyby mě takhle obracel vzhůru nohama a podobně.

„Já taky. Ani nevíš jak moc,“ zašeptal si pro sebe a houpal jí na nohách. „A zkontroluj to, nebo přijde mamka a bude si myslet, že tě zabíjím,“ dodal a ona se zase řehotala. A pak se tedy zklidnila.

„Ay si s tebou taky hraje, že jí máš tak rád?“ zeptala se z ničeho nic a on se tak hezky pousmál.

„No, taky. Ani nevíš jak. Hrát si s Ay mě moc baví,“ odpovídal jí ve dvojsmyslech, zatímco ona to chápala jen tím jedním.

„Mě taky. Ukážu jí svůj hrad a ona si se mnou určitě bude hrát na princeznu,“ objasnila. Darren se podíval mlčky na ten hrad a pak zpátky na sestru.

„Určitě z toho bude nadšená,“ dodal suše, ale Azaela ho nevnímala.

„Já budu jako princezna a Ay bude princ. Budu zakletá a žába. Nebo možná Ay bude žába. To ještě nevím. Nebo budeme zase obě princezny,“ prohlásila, načež Darren se uchechtl.

„Aha, to zní zajímavě no. A neměl by být princ spíš kluk? Třeba já? Ay je přece holka, ty trdlo. A když budete obě princezny, kdo si vás pak vezme?“ komentoval.

„Tak jo, já budu princezna a ty princ a dáš mi jako pusu a vysvobodíš mě z věže,“ dodala.

„Hm, to by bylo divný. Jsi o dost mladší než já. A co kdybych já byl jako král a Ay moje královna. Ty bys byla jako naše princezna a my by jsme tě zavřeli do věže a čekali jsme tak... dejme tomu dvacet let, až tě najde nějaký princ?“ navrhnul.

Azaela na něj vykuleně koukala. „Ale rodiče do věže svoje děti nezavírají,“ objasnila. Darren zavrtěl hlavou. Viditelně s tím nesouhlasil.

„No, někdy jo. Copak jsi neviděla tu pohádku? Jak se ta blbost jmenuje... a vůbec, víš kolik je pohádek, kde rodiče zavrou svoje děti do věže, nebo je nechají umřít v lese hladu? Vzpomeň si na Perníkovou Chaloupku a ježibabu,“ strašil jí.

„Ty bys mě nenechal ve věži ježibabě, že ne, Darrene?“ Rozplakala se tak moc, že přišla máma. To jaksi Darren neuhlídal.

Pak dovnitř vtrhla mamka celá rozhořčená. „Proč brečí? Co jsi jí zase udělal?“ křičela na něj.

„Ale nic,“ odpovídal zoufale.

„Že ty jsi jí strašil?“ pokračovala. Darren jen zavrtěl hlavou.

„Nestrašil, proč bych jí strašil?“ pronesl.

„Že mě nedáš ježibabě, mami?“ Plakala hystericky. Mamka se na něj podívala lehce zklamaně a pak nad ním zavrtěla hlavou.

„Jasně, že ne, broučku. Tvůj brácha je pitomec, že říká takový věci,“ řekla a odnesla Azaela s sebou do kuchyně. Darren se jen natáhl na koberec až shodil omylem ty kostky a celý Azaelin hrad se rozpadl.

„Kurva!“ zašeptal a snažil se ho rychle nějak postavit zpátky, ale marně. Už to nevypadalo stejně, a tak vyčaroval nový úplně perfektní a obrovský hrad.

Eldarn zatím dorazil úplně zbídačený domů a hned, jak ho viděl táta, začal ho ještě grilovat. „Že ty jsi zase provokoval deriony, ty zmetku?“ ječel na něj už mezi dveřmi. Potom si povzdechl. „Tohle není normální, Aretho. Po kom je ten kluk takovej blbec?“ řekl.

„Po tobě,“ odpověděl suše Eldarn a v tu ránu od něj dostal ohromnou facku, až se z druhé strany bouchl o zeď.

„Já jsem nikdy neprovokoval deriony, ty buď rád, že žiješ. Myslíš si o sobě bůhví co, ale pro ně nejsi nic. Měl by ses začít chovat jako rion. Protože to taky jsi. Úplná nicka,“ řekl a Eldarn se na něj jen pousmál.

„Jako ty,“ procedil a dostal další. Eldarn se chytl za tvář a ukřivděně se díval na svého vytočeného otce. Oči mu žhnuly vzteky. „Jak bys taky mohl vědět, jaký jsou to šmejdi, když se kvůli tobě máma přestěhovala sem do světa lidí?“ hájil se.

„Když sis našel derionku, byl jsem na tebe pyšnej. Ale co uděláš ty? Jsi moc hrdej, a tak o ní přijdeš. No a? Tak měla bokem ještě deriona. Ty si musíš uvědomit, že to tak prostě je,“ komentoval.

„Ani mě nehne, že bych se nechal takhle zadupat do země. To je tvoje úchylka, tati, moje ne. Já bych radši byl s rionkou, nebo s normální holčkou než s derionkou, která si mě nedokáže vážit. Posral jsem to, protože jsem žárlil. Ay byla hodná, ale bohužel si vybrala toho idiota Payna,“ odpověděl.

„No ano, protože je derion. Co na tom nechápeš, proboha. Čarodějka jako je Ay se přece nebude zahazovat s nickou jako jsi ty,“ řekl a Eldarn se pousmál.

„O to tady ale nešlo. Ale to už je jedno. Řídl jsem se tvýma radama, protože jsem tě obdivoval. Našel sis derionku, měl jsi mě a dokázal jsi přežít deset let ve škole, kde vládnou derioni. Jenže ty jsi sraab. Celou tu dobu... nechal sis srát na hlavu a dovolil si jim, aby se k tobě chovali jako k hadru a ponižovali tě. To je výhra? To bys chtěl i pro mě? Já se aspoň bráním,“ objasnil a mířil si to do pokoje.

„Ono ti jednou dojde, že si před nima nejde uhájit sebe ani svoje názory, protože to deriony nezajímá,“ dodal. Byl holt ještě stará škola a neměl sebemenší představu o tom, jak se to v Derionu mezitím změnilo.

„Možná bys nemusel být tak zaujatý vůči nim. Já kašlu na deriony, mě vytáčí jenom konkrétní derioni, ale ty všechny házíš do jednoho pytle, protože si neseš mindráky s sebou celej život. Proč sis vzal mámu? Komu jsi jí přebral?“ vyzvídal.

„A dost, tuhle debatu s tebou vést nebudu!“ řekl podrážděně.

„Nemysli si, že nevím jak to je. Beztak s tebou skončila jen z lítosti. Byl jsi tak hodnej a škemral jsi, aby s tebou byla. Vsadím se, že víc než tebe chtěla nějakýho pořádnýho deriona. A víš, co? Měl jsi jí nechat, nemusel jsem se narodit jako ubohej rion, kterej trpí doma kvůli otci a ve škole kvůli dalším takovým, jako jsi ty,“ ječel a dostal od něj další.

„Tebe ta zlost vůči derionům přejde, uvidíš. Až pochopíš svět takovej jakej je. Ne každej je bohatej, ne každej je slavněj, ne každej je zdravěj, ne každej je šťastnej. Musíš se přijmout takovýho jakej jsi a nehrát si před nima na něco víc,“ řekl.

„Já nevím, kdo z nás dvou má zlost na deriony. Ty jsi tu svou jen potlačil a teď pořádně ani sám nevíš, na čí straně máš stát. Ale jednu věc ti řeknu, tati. Měl bys stát na svojí straně, protože ve finále jsi to ty, kdo se o tebe zajímá. Nikdo jinej. Já odcházím, tady žít nebudu. Jsi úplně narušenej,“ dodal a změnil směr zpátky ke dveřím.

„Zlato, neblbni,“ ozvala se jeho máma a podívala se na jeho zbídačený obličej. „Jsi celý tvůj táta když byl mladší. Úplně stejně se bránil. Má ale pravdu v tom, že je lepší před nimi nevyčnívat a nijak je nedráždit. Projde jim všechno, protože až se rodiče derionů postaví za svoje děti, nikoho nebude zajímat jeden malej rion.“

Já tě miluju, zlato. Jsi moje dítě a tvého tátu taky miluju, a proto jsme spolu a máme tebe. Mrzí mě, že se nedokážeš přijmout. Mrzí mě, že se takhle cítíš, ale derioni za tvůj původ nemůžou. To já. Zamilovala jsem se do riona. Odpustíš mi to někdy?“ řekla smutně a objala ho.

Eldarn se rozzlobeně podíval na otce. „To bych byl rád abyste mi přestali připomínat. Už chápu, proč by se rioni s deriony neměli párovat a proč Sára tolik odmítá vztah s Wadem,“ dodal a díval se na svojí matku.

„Už toho bylo dost. Vy dva se zklidněte, ano? A ty mi povíš co se děje a společně to nějak napravíme, jo?“ utěšovala ho. Potom se podívala na svého muže. „A nebij ho!“ sykla na něj a odtáhla Eldarna ke stolu.

„Tobě se to řekne, jsi derionka a nikdo na tebe nekouká jako na lúzu,“ pokračoval.

„Právě proto, že jsem derionka, promluvím si s ředitelkou. Pořád jsi můj syn, takže to takhle nenechám!“ dodala a odvedla ho do kuchyně. „Musíme tě objednat k zubari. Předpokládám, že zub nemáš, co?“ zeptala se cestou a on zavrtěl hlavou. „Co se stalo?“ vyzvíдалa.

„Nechci se o tom bavit,“ odpověděl.

„Já ti řeknu, co se stalo. Provozoval mladýho Payna kvůli Ay, jako bych tam byl. Soudím podle zlomenýho nosu a vyražených zubů,“ řekl klidně jeho táta a akorát si sedl ke stolu.

„Provozoval jsi ho, nebo si tě dobíral?“ zeptala se.

„Provozoval jsem ho. Měl jsem vztek. Chtěl jsem se mu pomstít, že mi vzal Ay a trochu jsem se do toho vžil. Vzal jsem mu Alyssu a to ho naštvalo, tak jsem do něj šel. Chtěl jsem vědět, jak daleko je schopnej zajít. Ověřil jsem si, že hodně. Myslel jsem si, že je to hajzl a že si to zaslouží, ale pak mi došlo, že není tak hroznej, jak jsem si myslel.

Jeho nejlepší kámoš Shadowwalker se ho zastal a chtěl mě donutit se mu omluvit, a tak mi trochu vyhrožoval. Zdevastoval mě mnohem víc, a tak jsem se Darrenovi pak omluvil. Když si všiml, co mi jeho kamarád udělal, tak mi zranění, co způsobil Wade vyléčil pod podmínkou, že nechám jeho a Ay na pokoji,“ vysvětlil.

Jeho rodiče si vyměnili pohledy. Vypadalo to, že ví přesně co se dělo, aniž by u toho byli. „Vždyť to říkám, že jsi blbec. Derioni jsou chytřejší, než si myslíš. Nenechaj se sebou vyjebávat a vzájemně si kryjou záda. Hlavně na riony nejsou moc zvědaví a raději svůj čas věnujou něčemu užitečnějšímu. Kdyby tě zabili, nikdo by po tobě ani neštěknul. Takže se zklidni a chovej se podle toho, co jsi zač,“ dodal a odešel do pokoje.

Jeho matka o něj měla ale větší strach než jeho rionský otec. „Já tě nedám, miláčku,“ zašeptala a pevně ho objala. „Ne vždycky se lidi chovají fér. Znáš to ze školy v našem světě. Tady nejsme rozdělení na riony a deriony, ale taky jsou mezi námi rozdíly. Rasismus a podobně. Je v pořádku hájit si svoje práva, jsi člověk jako každý jiný,“ pokračovala.

„Už chápu, proč se do tebe táta zamiloval. Jsi hodná. Ale nechápu, proč sis vybrala zrovna jeho,“ procedil syrově a ona si povzddechla.

„Protože se mi líbil a bylo mi s ním dobře. Citům neporučíš,“ dodala.

„A taky tě uctíval jak bohyni, co? Chápu, to se lidem líbí. Ale stejně to není fér. Jsem spíš víc derion než rion,“ komentoval zoufale.

„Nejsi, jsi půl napůl,“ objasnila.

„No právě, mami. Rioni u nás ve škole většinou nemají ani jediného rodiče deriona, takže teoreticky jsem víc derion než všichni rioni od nás ze školy. Možná jsem tam neměl chodit. Ty sis vybrala život tady ve světě lidí, měl jsem tu zůstat taky. Chodit normálně na střední,“ řekl.

„Nechtěl jsi. Teď už je pozdě to měnit. Vždyť jsi byl tak nadšený, když jsi zjistil, že umíš kouzlit. Učil ses na přijímací zkoušky a těšil ses až uvidíš jiný svět. Když jsi napůl derion, tak buď lepší než tvůj táta a nevzdávej to. Derioni se nikdy nevzdávají. Správný čaroděj se ničeho nebojí. Jen ohně, ale to už jsme za tím,“ povzbuzovala ho.

„A co jsi vlastně tomu Darrenovi udělal, že tě takhle zřídil?“ vyzvíдалa. Eldarn se zarazil.

„Nechtěj to vědět, prosím. Chtěl na mě použít lamač kostí a mrakový kouzlo,“ odpověděl. Jeho mamka se polekala.

„Slib mi, Eldarne, že už se nikdy nedostaneš do takhle zbytečný rvačky s deriony. Zvlášť ne s takhle váženými rodinami jako jsou Paynovi, Shadowwalkerovi, Whisperovi a Shadowsoulovi. Budou stát při sobě za všech okolností. Mám jenom tebe,“ řekla.

„Slibuju,“ zašeptal a usmál se.

„Myslím to vážně, Eldarne!“ dodala.

„Ano, a proč vlastně?“ zeptal se najednou.

„Jsou to rodiny čistokrevných a celkem mocných čarodějů a čarodějek. Whisperovi a Shadowsoulovi se taky netají svým rasistickým chováním vůči rionům. No a pak jsou tu Shadowwalkerovi... no a ti jsou jedna rodina se Shadowsouly,“ odpověděla stručně. Eldarn se na ní podíval.

„A Paynovi?“ zeptal se. Jeho mamka si povzddechla a pohladila ho po tváři.

„Budou zaručeně držet s ostatními,“ odpověděla a dál už se na nic raději neptal.

Stejně tak jako Eldarn se vrátil domů do světa lidí, Sára s Alyssou musely taky. Sára odemykala dveře a táhla hlučně pojízdné kufrы přes práh, že to ani nebylo slyšet přes řev jejich rozhádaných rodičů. „...Jsi hnusnej sráč, Jamesi!“ křičela Sára máma.

„Mě to už nezajímá, Michelle. Ječet si můžeš jak chceš, ale nic se tím nemění,“ odpovídal podrážděně a v tom nakoukla Sára do obývacího.

„Ahoj, nějak jste mě zapomněli vyzvednout,“ zašeptala sklesle.

„Promiň, Sárinko,“ řekla Michelle a probodávala svého manžela pohledem. „Taky by sis místo dělání dalších dětí v tvém věku měl všimnout svojí dcery!“ řvala na něj.

Sára protočila očima. „Tak já si jdu vybalit,“ dodala suše a odešla k sobě do pokoje. James s Michelle se nepřestávali hádat.

„Jsi hysterická a zbytečně to hrotíš,“ ozývalo se přes stěnu.

„Jo tak já jsem hysterická a hrotím to? Jako promiň, ale mě to přijde trochu ujetý, aby sis skoro v padesáti našel a zbouchl jen o dva roky starší ženskou, než je tvoje dcera. Uvědomuješ si, jaké to na ní bude mít dopad? Bude mít nevlastního sourozence pomalu od někoho, kdo by mohl být její vlastní sourozenec,“ pokračovali.

Sára si jen zoufale povzdechla a opřela se o stěnu ve svém pokoji. Potom si vyndala z kapsy svůj úplně vybitý telefon a vyndala ze šuplíku nabíječku. Zapojila ho do zásuvky a čekala, až se zapne.

„Já bych s ní nic neměl, kdyby ty jsi nebyla věčně tak vyšinutá!“ prohlásil za dveřmi.

„Jo, takže je to ve finále moje chyba? Já už na to nemám nervy, vypadni!“ řekla a strkala do Jamese.

„S radostí,“ řekl a práskl za sebou dveřmi. Sára jen natáhla před sebe ruku a kouzlem zamkla dveře od pokoje. Se slzami v očích zírala do prázdna, než jí z toho transu vyrušil zvuk zapínání telefonu.

Okamžitě ho popadla a dívala se na fotku Wada Whispera, kterou měla uloženou v telefonu. Kdysi jí dovolil si ho vyfotit. Je to tak dva roky zpátky. To byli oba ještě celkem malí. Na jedné z těch fotek byla i s ním. Ukazovala mu, jak se fotí selfie. Jen se pousmála a zírajíc na Wada, pohladila displej prstem po jeho tváři.

Potom otevřela galerii a dívala se na další fotku, kde fotila Darrena a Wada Shadowwalkera s jejich wergony. Na další fotce jsme byly my dvě. A na další my tři. Já, ona a Darren. Na následující jen Darren a Kinnara. Další patřila jejímu wergonnímu vejci, a na poslední byl jen Wade Shadowwalker a ona v pozici, kde jí líbá na tvář. Ta byla focená před plesem a byla její nejoblíbenější.

„Jsem v hajzlu, nevím co bych měla dělat dál...“ fňukala a pořádně si prohlížela Wada Shadowwalkera, jak se tváří šťastně, když jí objímá. Úplně se jí vybavil ten pocit motýlů v břiše, když se poprvé políbili. A když jí řekl, že by s ní chtěl chodit. Potom fotku zvětšila tak, že se roztáhla natolik, až celý displej zaplnil jen Wade Shadowwalker. A takhle si to uložila na tapetu místo Wada Whispera.

„Promiň, Wade, ale já ho vážně miluju. A vždycky jsem ho milovala. Ještě před tím, než jsme si spolu začali. A teď je to můj přítel. I když toho budu nejspíš litovat a moc dlouho nám to nevydrží, já to musím risknout,“ zašeptala a hodila telefon na postel.

Alyssa se vrátila domů a hned, jak otevřela dveře od bytu, oba rodiče jí vítali s otevřenou náručí. „Holčičko naše,“ vítala jí její mamka, líbajíc jí na tvář. „Co to máš s vlasama?“ Polekala se, když si všimla, že nejsou jen svázané v culíku, ale o třicet čísel kratší.

„Ahoj, mami. Ahoj tati,“ pozdravila a oba postupně objala.

„Co máš s těma vlasama, odpovíš mámě?“ zeptal se táta.

„Trochu mi chytly při míchání lektvaru v kotlíku, ale jsem v pohodě,“ objasnila a usmála se.

„To je škoda,“ řekla její máma a prohlížela si zoufale její účes. „A jak ses měla?“ vyzvíдалa.

„Počkej Lily, měla bys jí nechat, aby se napřed zula,“ řekl Martin a nesl jí tašku do pokoje.

„Já jdu teda postavit na čaj,“ řekla Lily a Alyssa se zatím vyzula. Alyssa byla jedináček stejně jako Sára. Ale na rozdíl od Sary měla stabilní a zcela vyhovující podmínky. Její rodiče se nehádali a zajímali se o její studium, protože to pro ně bylo fascinující.

Pra pra babička Alyssy byla taky derionka, zemřela ale při velké derionské válce. Sára měla mnohem více derionských předků. Její pra dědeček a pra babička byli derioni, a dokonce i pra pra teta byla derionka. Ale bohužel to nemá žádnou váhu. Neexistuje nic jako, že je někdo z rionů více derion, kvůli počtu derionských příbuzných. Pouze čistokrevná linie derionů dokáže to, že se narodí derion.

Wade Shadowwalker dorazil taky domů za svou sestrou, kterou zatím vídá jen o prázdninách, což se od následujícího roku změní. Estrella totiž nastupuje do prvního ročníku na stejné škole.

„Wade!“ volala na něj a natěšeně k němu přiběhla div, že nevrtila ocáskem. „Jsem tak ráda, že jsi doma,“ zmínila a už se objímali.

„Taky tě rád vidím, sestřičko. Tak co, jak ses měla?“ vyzvídal a vedl jí s sebou do obýváku.

„To počká, co ty? A co ta Sára, už něco bylo? Co Kim a co Alyssa?“ vyslýchala ho. On protočil panenkami.

„Se Sárrou chodím, kdyby tě to zajímalo. Možná, když si to nerozmyslí se tu i potkáte,“ odpověděl a pak se spokojeně pousmál, když viděl jak šokovaný má jeho sestra výraz.

„Nekecej, fakt jsi... už spolu teda chodíte? To bylo vážně... a už jste spolu spali?“ pokračovala.

„Tyhle věci s tebou řešit nebudu, prcku,“ opáčil a zvedl se, že jde do kuchyně pro něco k pití. Estrella ho hned následovala.

„Tak jen řekni jo, nebo ne,“ škemrala.

„Jo, stačí?“ řekl s úsměvem a kouzlem si vymačkal pár pomerančů do skleničky. Potom se toho napil jako by to byla voda a hodil to do dřezu. Estrella z něj nespustila oči a culila se.

„Jak jste se dali dohromady, povídej,“ tahala z něj zase cestou do obýváku. Wade se pousmál a dal si na čas s odpovědí. Pak se zase posadil na gauč a zamyslel se. Estrella si přisedla a koukala na něj s velkýma očima plnýma očekávání.

„Darren s ní prohrál sázku a musel mě za trest políbit. Jako líbat se. Což se nám moc nelíbilo, ale ona pak řekla, že se mnou stejně půjde na rande, když ho políbím, tak jsem to vydržel. No a ještě před tím mi dala pusku ona a tak nějak už to jelo. Řekl

jsem, že s ní chci chodit, pak jsme byli na plese no a nakonec jsem jí pozval k nám na prázdniny a když mi to přišla říct, tak jsme se spolu vyspali," vyličil stručně.

Estrella byla malinko zklamaná, protože vynechal ty nejzajímavější detaily, ale byla ráda, že se mu podařilo Sárú dostat, takže se jen usmívala a poplácala ho po zádech. „Tak vidíš, že to nebylo tak těžký," dodala.

„Že nebylo? To nevím teda," oponoval jí, ale ona už na to nic neříkala. Byla za něj ráda, protože s ním od té doby, co poznal Sárú snášela ty jeho depresivní stavy a nálady.

Následující den jsem dorazila k Darrenovi domů, jak jsem slíbila. Stála jsem za plotem jejich skvostně vyhlížejícího baráčku obkvetlého barevnými květinami. Ten dům jsem naposledy viděla v zimě, takže jsem to tam hned nepoznala.

Byla jsem příšerně nervózní. Vždycky jsem nervózní, když mám jít k němu domů a setkat se s jeho rodinou a nevím proč. „Není to Ay?" zeptala se jeho mamka, když se podívala z okna. Darren vstal od stolu, kde si doteď byl nucený hrát s Azaelou karty a seběhl se k oknu.

„Ay? Už je tady!" řekl nadšeně a běžel ke dveřím. Aretha se jen zakřenila a šla za ním mě taky přivítat.

„Dobrý den," pozdravila jsem, když mě vzali dovnitř. Jeho mamka se na mě usmála.

„Ahoj, Ay. Jak se máš, zlatíčko?" zeptala se a vřele mě objímala.

„Dobře, děkuji za optání, paní Paynová, a vy?" odpověděla jsem zdvořile.

„Teď když jsi tady tak mám radost, že si s někým můžu popovídat. To víš, od těch svých výrostků se toho moc nedozvím." Culila se a já s Darrenem jsme se na sebe jen mlčky podívali.

„Oběd bude za chvíli, tak si zatím klidně dělejte co chcete, Darren ti zatím může ukázat náš rybník a kdybyste chtěli, můžete se i vykoupat, je tam hrozný horko. Aretho, ty si běž hrát s Azaelou a já zatím udělám něco k pití. Máš ráda koktejly?" povídala nadšeně, až jí Darren musel zarazit.

„Mami, nech Ay žít," řekl a ona se usmála.

„Dám si ráda, děkuju," odpověděla jsem jí a ona pak zašla do kuchyně. Darren mě hned na to lehce natlačil na zeď a opřel se dlaněmi proti zdi tak, že ve výšce mých očí mezi jeho rukama měl mou hlavu. Už zase u mě byl blízko a moje srdce začalo šílet.

„Přišla jsi pozdě, Heartová. Kvůli tobě jsem si musel hrát se sěgrou karty. Tohle tě bude něco stát," zašeptal mi do ucha a přiblížil se ke mně, až mi zase vyběhla po těle husí kůže. *Ach ano, Darrene, trestej si mě jak chceš. Po jediným dni bez tebe už mi to chybělo.*

Celá jsem se rozechvěla a čekala jsem, až se mě dotkne, ale místo toho se jen pousmál a zase se ode mě vzdálil. „Co je s tebou? Ty vůbec neprotestuješ." Divil se a díval se mi do očí.

„Měla bych? Když říkáš trest, tak trest. Máš pravdu, přišla jsem o tři minuty později a to je hřích,“ opáčila jsem.

„Ty ten trest snad chceš, Heartová,“ řekl.

„Ale prosím tě. Nemůžeš mě trestat za takové blbosti, jen si z tebe dělám srandu,“ objasnila jsem.

„Jo? Ale chtělas mi dát pusu, že jo?“ zeptal se a natahoval se ke mně. Já se pousmála a nechala jsem ho se ke mně přiblížit. A pak...

„Darrene, máš prý prostřít st...ůl,“ řekla Aretha a zarazila se, když ho viděla se nade mnou sklánět. Oba jsme na ní vyjeveně zírali. „Sorry. Nenechte se rušit, já to udělám,“ zmínila ohleduplně a s úsměvem ve tváři se vrátila zpátky.

Darren protočil očima a zase se ode mě vzdálil se slovy: „Za tohle tě potrestám později.“ Potom mě chytl za ruku a táhl mě k sobě do pokoje. Já se nenápadně pousmála.

„Vypadá to, že si hledáš důvody proč mě potrestat, chyběla jsem ti, Payne?“ zeptala jsem se a on mě hned, jak za námi cvakly dveře od jeho pokoje málem povalil, jak vášnivě se na mě vrhnul. „Dlouho jsem u tebe nebyla...“ mumlala jsem mezi polibky.

„Proč pořád žvaníš?“ okřikl mě a zase se mě chystal políbit, ale já ho od sebe lehce odstrčila.

„Ne, Payne. Já jsem se sem nepřišla s tebou pelešit. Přišla jsem na oběd za tvouí mamkou. Vždyť jsem tě viděla včera,“ komentovala jsem.

„Chceš mi říct, že tady nejsi kvůli mně ani trochu, jo? Že mamka a její jídlo je lepší než já?“ zeptal se zírámíc mi do očí. Já jsem se pousmála a naklonila jsem se k němu, že ho tedy políbím, když je smutný a on mě zarazil prstem, který mi položil na rty.

„Ne ne, Heartová. Nepřišla ses sem se mnou pelešit, takže si teda budeme jenom povídat. Jak ses měla o prázdninách? A cos dělala ten jeden den?“ vyzvídal sebevědomě. *To jsem tomu dala.*

„Dělala jsem veverku na medu a mandlích, kterou jsem dostala od sousedky,“ vyprávěla jsem své nudné zážitky ze včerejšího dne.

„Veverku na medu jo? Hm, to bych si celkem dal,“ prohlásil, ale civěl mi jen na prsa. Zpražila jsem ho pohledem. „Co je?“ zeptal se, když si všiml, jak se na něj dívám.

„Jsi drzý,“ upozornila jsem ho z legrace, chňapla za tričko a přitáhla jsem si ho k sobě tak, že mi narazil rty na rty.

Aretha zatím prostírala stůl a klábosila s mamkou, která u toho míchala omáčku. „Oni spolu chodí, mami. Bůh ví, co v tom pokoji teď dělaj. Viděla jsem je se líbat,“ prohlásila a mamka se pousmála.

„Myslíš? No já nevím, ten holomek taky nic neřekne. A kdyby spolu chodili, to by bylo fajn, ne? Vždyť je Ay moc hodná holka a rozumíte si,“ odpověděla radostně. Aretha přikývla.

„Tak by jsme je tam měli nechat, jestli chceš aby spolu chodili určitě,“ křenila se.

„Ty jsi prdlá. Vždyť se viděli včera ve škole,“ zmínila mamka.

„Jenže ta touha je silnější,“ dodala Aretha a naznačovala líbání.

„Nespekuluj a radši uklid' ty hračky, ať někdo nešlápne na kostku,“ řekla a dala péct na pánev první placku.

Darren stál nade mnou s rukama v kapsách, zatímco já seděla na jeho posteli a zírala mu do očí. „Přiznej, že jsi tu kvůli mně,“ řekl z ničeho nic a pousmál se. *O co mu jde? Copak mu to není jasné?*

„Záleží na tom? Tak jasně, že jsem tu i kvůli tobě. Ale ty jsi mě sem přece nepozval,“ rýpla jsem si a on se zaculil a udělal ke mně další dva malé krůčky. Podívala jsem se na jeho ruce, které se ke mně nejistě natahovaly a potom zpátky do jeho očí a na rty, které jsem toužila políbit.

„A kdybych tě pozval, přišla bys?“ zeptal se a zase se tak zkoumavě na mě díval.

„Nevím, záleží proč bys mě pozval,“ odpovídala jsem.

„Tak i já bych ti zvládnul něco uvařit, kdybys to chtěla,“ zmínil a usmál se. Moje oči ulpěly na jeho rtech.

„Vážně? Proč bys to pro mě dělal?“ Divila jsem se, ale nereagoval na to. Jen se na chvíli zamyslel a pousmál se.

„A kdybych tě pozval, abych tě ojel? Přišla bys?“ vyzvídal, ale na to jsem zase nereagovala já. A tak se jen pousmál a zavrtěl hlavou. „Po obědě se půjdeme vykoupat do rybníka. Něco jsem ti koupil,“ řekl a vytáhl z kapsy dvojdielné červené mini plavky. Spíš to byly jen provázky a šňůrky.

Já na něj vyvalila oči. „Děláš si ze mě srandu? Kdy jsi to stihl?“ zeptala jsem se.

„Včera. Chci si s tebou zaplavat. Je horko a zvlášť když jsi tady i ty,“ prohlásil, ale mluvil naprosto seriózně.

„I kdyby, tohle si na sebe nikdy nevezmu. Je to hanebné. Podívej se na to. Myslela jsem, že jsi mi koupil něco lepšího. Dárky, které se líbí jen tobě jsou celkem podraz,“ komentovala jsem, ale byl jiného názoru a to zcela viditelně. Nicméně ho netrápil můj negativní názor, spíš působil sebevědomě a tak nějak věděl, že si to na sebe stejně vezmu, i když já jsem věděla jistě, že ne.

„Je to sexy, Heartová, a není to dárek, který se líbí jen mě. Uvidíš, že si to na sebe natáhneš moc ráda,“ zmínil. „Navíc tam budeme sami. Jen my dva. Nikdo jiný tě v tom neuvidí,“ objasnil.

„Co jsem provedla tentokrát, že si na sebe musím vzít něco takového? Budu hádat, naštvála jsem tě tím, že jsem řekla, že tu nejsem kvůli tobě?“ vpálila jsem mu a on se pousmál.

„Já vím, že jsi tu jenom kvůli mně, trubko,“ řekl suverénně a díval se mi do očí. Znejistělo mě to.

„Z-zapomeň na to, Payne! Tohle si na sebe nevezmu!“ sykla jsem a on se zasmál.

„No jak myslíš. I to jsem promyslel. V tom případě se budeš koupat nahý. To mi taky vůbec nevadí,“ zmínil sebevědomě.

„Nebo vůbec. To je taky možnost,“ vpálila jsem mu. „Přece nebudu skákat jak pískáš!“ dodala jsem a on zavrtěl hlavou jakože se mnou nesouhlasí. Pak ke mně přistoupil ještě blíž, naklonil se nade mně a zašeptal mi do ucha:

„Není to trest, ale odměna pro mě. Sehnal jsem ti totiž jediný vydání knihy *Ztracené duše Percivala van der Voida a tajemství strašidelného hradu*. Vím jak moc po ní prahneš,“ řekl a ve mně hrklo.

Potom pomalu pokládal svou dlaň na mé srdce, protože mi bušilo jako šílené. „Skoro tak moc jako po mě, vid?“ pokračoval a natlačil se na mě tak, až mě povalil na záda na postel.

Ležela jsem na zádech a čekala jsem, jestli se půjde mazlit, nebo tam bude jen tak nade mnou stát a pozorovat mě. Ale tahle otázka mě netrápila dlouho, byla jsem v šoku. Skoro jsem nemohla ani dýchat. Ta kniha byl přímo poklad s nevyčísitelnou hodnotou. Teda pro něj to vyčísitelné bylo a taky na to měl. Byl zatraceně bohatý z toho množství závodů, které vyhrál.

Vydělal ve svém věku mnohem víc peněz než kde jaký dospělý derion. Kdyby to bylo cokoli jiného, asi bych se cítila blbě a neprijala bych to, ale... „Vezmu si ty šňůrky, Payne!“ zašeptala jsem naprosto okouzleně a vytrhla jsem mu ty plavky z ruky.

„Hm. Já si myslím,“ řekl, usmál se a dal si levou ruku do kapsy u džín.

„Kolik?“ zašeptala jsem hned na to.

„Dvě stě devadesát pět Peršáků, lásko. Vidiš jak moc si cením tvoji nahý prdelky, kterou uvidím jen já v těch tangách?“ šeptal a letmo mě políbil. Naše rty mlaskly, moje řasy se od sebe pomalu odlepovaly a já se na něj nevěřičně podívala.

„Bože, Darrene. To si nemůžu ani vzít,“ řekla jsem.

„Ne? A pročpak? Já za tebe utrácím moc rád a taky když z toho budu něco mít. Nebo chceš ještě dražší dárek? Řekni si, Heartová. Kolik mě bude stát vidět tvůj zadek v těch plavkách?“ zeptal se a já ztuhla.

„Možná bych ti ho ukázala i zadarmo, nejsem přece žádná děvka, ale tu knížku si vezmu, Payne. Tohle do muzea teda nepůjde. Dostaneš k tomu i bonus, cokoli si řekneš,“ prohlásila jsem vzrušeně.

„Cokoli si řeknu, jo?“ zašeptal, přistoupil ke mně tak, že měl jednu nohu mezi mými stehny. Potom se ke mně sehnul, vášnivě mě políbil a lehce mi přikousl ret.

„Jo... cokoli,“ vzdychla jsem slastně, zatímco mi ládoval ruku pod tričko a já tu svou na pásek od jeho džín. Potom se na mě jenom podíval a odstrčil mou ruku od svého pásku.

„Tak snadný to se mnou mít nebudeš, Heartová. Já už to cokoli mám. Vím, že mě chceš i bez té knížky. Ty jsi mě mučila ve škole, tak já tě budu mučit o prázdninách, abych se ujistil, že dostanu, cos mi slíbila. Budeš mě prosit, abych tě opíchal a abych se tě dotknul. Ted’ si vezmi ty plavky na sebe a oblíkni si na ně svoje oblečení. Já půjdu zatím vedle. Budu se těšit až uvidím tvůj sexy zadek u rybníka,“ zašeptal mi do ucha a odešel.

„Dvě stě devadesát pět Peršáků... to je blázen,“ zašeptala jsem si pro sebe šokovaně hned jak odešel. Věděla jsem, že se mě nesnaží koupit, ale že mi chce udělat radost. Ale provokovat mě tedy uměl, to se mu musí nechat.

Jen pro srovnání. Ta pitomá kniha byla třikrát dražší než celý můj dům. Blázen, dávat mi takové předražené dárky. Ale byla bych tak pitomá, kdybych řekla ne. To

je snad nabídka, která se nedá odmítnout. A když už jí koupil... Asi je mi jedno co za to bude chtít. I kdyby chtěl, abych mu rok vařila, nebo klidně deset let, tak bych to udělala. *Dvě stě devadesát pět Peršáků...*

„Copak, bráško. Jsi nějakej rozcuchanej,“ zmínila jeho sestra Aretha, když vylezl z pokoje a sedl si ke stolu.

„Sklapni, bublanino. Nejsem vůbec rozcuchanej. Snad si nemyslíš, že bych si na to vybral tak blbej čas,“ řekl a mamka mu zrovna položila nandané jídlo pod nos. Aretha se culila a mamka jen dělala, že nic neslyší.

„Kde máš Ay?“ vyzvíдалa.

„Co je ti do toho?“ okřikl jí.

„Já jenom jestli není třeba chudák něčím přivázaná k posteli,“ zmínila a hihňala se.

„Ty jsi blbá,“ řekl suše.

„Nechte toho pošťuchování už, oba dva!“ okřikla je mamka.

„Jé, to ale krásně voní,“ řekla jsem, když jsem vešla do kuchyně. „Omlouvám se, že na mě musíte čekat. Musela jsem si ještě odskočit,“ dodala jsem a přisedla jsem si k nim.

„Nevadí, v pořádku, Ay. Jako doma. Kdybys něco chtěla přidat, klidně si řekni,“ řekla, usmála se na mě a já se posadila naproti Darrenovi, který na mě spokojeně koukal. Dělal mu dobře, že plním jeho zvrhlá přání.

U oběda mě lehce hladil nohou po noze a neustále mi zíral do výstřihu, kde mi vykukoval kousek červené podprsenky. Skoro jsem se ani nemohla soustředit na jídlo. Už teď jsem po něm neskutečně toužila, natož když mi řekl, že mě hodlá mučit celé prázdniny. *Bože, budu potřebovat sílu, protože hrátky s ním jsou zabijácké. A hlavně na psychiku.*

Zatímco my jsme s Darrenovo rodinou obědvali, Sára seděla v parku na lavičce vedle Ryana a povídali si. „Takže říkáš, že jsi mi byla nevěrná?“ zeptal se a díval se na ní smutně a žárlivě.

„Domluvili jsme se, že ohledně toho budeme k sobě upřímní,“ řekla a on přikývl.

„Hm, jo. Taky jsem nebyl perfektní. Tenhle rok se toho hodně stalo, ale s nikým jsem nespál,“ přiznal.

„Jo to jo. Mrzí mě to,“ dodala. Taktně ale zamlčela, že mu byla nevěrná vlastně každý rok co se neviděli a taky, že s někým chodí. Nicméně až teď se rozhodla jít s pravdou ven. Alespoň co se týkalo toho tématu.

„A chceš v tom se mnou ještě pokračovat? Víš, mě nevadí, že jsme spolu jen o prázdninách. Teda, když to nejde jinak. Tak jestli to nevadí tobě?“ zeptal se klidně a díval se na ní těma svýma hnědýma očima. To už ale Sára nechtěla. Konečně chodí s Wadem Shadowwalkerem, a tak nebude zbytečně riskovat. Navíc ani nikoho jiného, než jeho nechce.

„Možná jsem si někoho našla a měli bychom to ukončit,“ řekla suverénně a on na ní chvílku překvapeně zíral, a nakonec přikývl.

„Pojď ke mně,“ řekl mile a přivinul si jí k sobě. Chvilí bylo hrobové ticho. Sára se nechala objímat a ani Ryan nic neříkal.

„Chceš, aby to bylo tabu, nebo se o tom budeme otevřeně bavit?“ zeptala se.

„Asi mi nevadí se o tom otevřeně bavit, tobě? Víš, беру tě spíš jako kamarádku s výhodama. Takovou spíš prázdninovou kamarádku,“ objasnil. Překvapilo jí jak jí vnímá, ale když si jeho slova zopakovala, tak usoudila, že to zas tak divné není a že ho vlastně vnímá podobně.

„Mám to úplně stejně. Přejde mi to trochu zvláštní ten náš vztah, ale mám tě ráda a je mi s tebou dobře, ale hodně se toho změnilo a...“ začala, ale on jí přerušil otázkou.

„Sáro, ty jsi do někoho zamilovaná?“ zeptal se a ona na chvilku ztuhla. Přece jen, řešit tohle zrovna s ním bylo zvláštní, ale pak ty ledy prolomila.

„Na tom nezáleží, protože spolu stejně nemůžeme být. On je trochu jiná liga a má striktní rodiče a oni by mě určitě neměli rádi,“ zmínila smutně. Ryan přikývl.

„To je na nic a jinak?“ zeptal se.

„Je naprosto perfektní. Fakt ve všem, skoro. Je to ale hroznej děvkař. Oba,“ vypadlo z ní a to Ryana zarazilo.

„Oba? Máš dva chlapy?“ Polekal se. Sára vytřeštila oči. Tohle mu říct nechtěla.

„Je to komplikovaný. Momentálně mám jen jednoho samozřejmě, ale mám ráda oba. Každýho trochu jinak,“ přiznala. Trochu se bála, že se jí bude vyptávat na detaily a taky, že si o ní bude myslet, že je děvka. Přece jenom se spolu rozešli oficiálně před pár minutami a teď z ní vypadne, že má dokonce dva chlapy.

„Takže spolu nejste jen kvůli rodičům?“ ujišťoval se, jestli to správně pochopil a ona zavrtěla hlavou.

„Ne, je toho víc. On je z vyšší sociální vrstvy. Jako, že z hodně vysoký,“ zmínila.

„Aha, jako, že je boháč, jo?“ zeptal se a Sára přikývla.

„Jo, je. Skoro jako by byl z nějaký královský rodiny. Je prostě až moc perfektní a máme rozdílný životy. Nefungovalo by to. Klape to jenom proto, že se spolu stýkáme výjimečně a ještě tajně,“ dodala.

„O jakým z těch dvou mluvíš?“ prohlásil.

„Já ani nevím,“ zakuňkala. „Oba se jmenujou stejně a s oběma mám tajný vztah. Oba jsou totiž stejně zazobaní a mají stejně striktní rodinu,“ objasnila a Ryan se pousmál.

„Chodíš na školu boháčů? To je pak snadný se tam do někoho zbláznit, je tam hodně drsnáček a ty na takový zrovna letíš,“ zmínil. „Nikdy by mě ale nenapadlo, Sáro, že se zamiluješ do dvou chlapů naráz,“ komentoval. „A ještě v době, kdy jsme spolu,“ dodal. Ano, udělal to. Zmínil to, co Sára nechtěla, aby zmiňoval.

„Promiň, nedošlo mi, jak je blbý se s tebou o tomhle bavit,“ zašeptala zoufale.

„To je dobrý, mezi náma je stejně už konec,“ řekl a díval se na ní mile. Sára přikývla.

„Ten byl už ve chvíli, kdy jsi mi řekl, že jsi spal se svojí asistentkou,“ připomněla a on jí dal za pravdu.

„Jo, zvorál jsem to. Ale, Sáro, chodit s někým takhle na dálku je děs. Zvlášť když se nevidáme celý rok a nejde se ti ani dovolat, ani nic. Co je to vůbec za místo, kde studuješ?“ vyzyval.

„No víš... to je v Evropě. Je to taková striktní škola, kde nemůžeš mít většinu času telefon ani přístup k síti. Je to taky strašně tajný, a tak ti to nesmím říct,“ vymýšlela si. Ryan na ní překvapeně civěl.

„Aha, divný,“ zašeptal a opřel se zády o opěradlo lavičky. „A máš nějakou jeho fotku?“ zeptal se, aby jí dal najevo, že je s tím v pohodě. Sára přikývla a vyndala z kapsy telefon.

„Tady ti bylo tak šestnáct, ne?“ zmínil s úsměvem ve tváři, když viděl fotku s Wadem Whisperem z prváku. „Počkej to je na nějakým hradě nebo co? To je takovej ten upjatý systém v Anglický škole?“ vyzyval, ale ona zavrtěla hlavou.

„Ne to není i když to tak asi vypadá. A novější fotku tohohle prvního už nemám,“ odpověděla.

„Hm, frajer. Jak se jmenuje?“ zeptal se. Sára se mu nejistě podívala do očí a na chvíli sklopila telefon do klína.

„Wade Whisper,“ zašeptala a on se pousmál.

„Netušil jsem, že jsi na tetování a na týpky co hulí trávu,“ komentoval jeho vizáž. Ne, že by to bylo na něm tak vidět, ale na té fotce měl v ruce jivu.

„No, já taky ne,“ odpověděla a usmála se na něj.

„A co na tom týpkovi vůbec je, že ho miluješ?“ zeptal se a tím Sáru úplně zaskočil.

„Já nevím. Je prostě dobrej. Je sexy, úžasně voní, přitahuje mě fyzicky a dobře si s ním rozumím. Je vtipnej a hodnej, a taky má nádherný vlasy. Ale hlavně je to takovej super parťák. Můžu mu věřit. Je to zároveň taky dobrej kamarád, ale spíš než jako přítel, jsem ho vždycky brala jen jako kamaráda s výhodama. A ty máš taky mimochodem nádherný vlasy,“ dodala.

„Díky,“ řekl. „No a co ten druhý Wade? Jeho fotku nemáš?“ pokračoval. Sáře přeběhla husí kůže po krku, když si ho představila a tím i zároveň si připomněla fakt, že spolu vlastně chodí.

„Jo někde jo,“ odpověděla a předstírala, že hledá jeho fotku v telefonu. Nechtěla mu totiž ukázat, jak moc je z něj hotová, protože jeho fotku, tu jedinou, kterou měla s ním měla všude a různě upravenou.

„A ten je jaký? Pochybuj, že je stejnej jako tenhle, když si nemůžeš vybrat,“ komentoval.

„Není to o tom, že bych neměla jasno v tom, koho chci. Kdyby to bylo jen o tom, s kým se usadit, pak by to byl rozhodně ten druhý. On je takovej jinej. Je strašně chytřej a fakt strašně sexy. Nikdy jsem nepoznala nikoho víc sexy než jeho. Fakt ne. Má nádherně černý vlasy, takový ledově šedý oči a taky tetování. Je hrozně cool a taky hulí. Hlavně máme úplně stejnej vkus na všechno.“

Sice s ním teď jako tak nějak chodím, ale nevím jak se to bude vyvíjet dál. Je to čerstvý dva dny. Jsem do něj zabouchlá už od prváku a fakt z něj pořád šílim, ale musím to ukončit, protože vím, že to mezi námi nemá budoucnost. A tak radši dřív,

než se do něj zblázním ještě víc... počkej ukážu ti tu jeho fotku," prohlásila z ničeho nic a hledala v mobilu nějakou neupravenou.

„Takže kdyby to mělo budoucnost, vybrala by sis jeho?“ vyzvídal po chvilce ticha a ona na něj tak zasněně koukala.

„Jednoznačně ano,“ odpověděla.

„Takže nejsi nerozhodná jen tak pro nic za nic. Ale to ten první Wade nevydrží. Musíš si vybrat,“ promlouval jí do duše.

„A myslíš, že to nevím?“ zašeptala zoufale a ukázala mu telefon. „Tohle je moje nejlepší kámoška Ay. To je jen taková přezdívká, ona se jmenuje Anna-Janne, takže jí tak říkáme,“ zmínila, zatímco hledala jiné fotky. „No a tady je s ní můj nejnejlepší kámoš Darren. Je její skoro přítel. Pořád spolu flirtujou,“ řekla a Ryan se pousmál. „A tohle je... taky Ay.“ Zaculila se a přejela prstem na další fotku.

„Co to drží za podivný učebnice? Vypadá jako šprtka,“ zmínil a Sára se zahihňala.

„Jo, to ona je. Ale není to ten druh otravný šprtky. Ani bys nevěřil, jak jsou všichni chytrý,“ objasnila. „No a tohle... to je on – Wade. Můj momentální přítel, se kterým chodím. Bože, to zní divně. Nemůžu si na to zvyknout,“ zmínila a usmála se. „Je to nejlepší kámoš toho bloňďáka, co chodí s tou šprtka,“ řekla a ukázala mu fotku.

„Ajaj, chápu. Tohle je přesně tvůj typ – bad boy. Podle jeho stylu hádám, že poslouchá i stejnou hudbu co ty. Hele a není mi i trochu podobnej?“ Zasmál se a ona přikývla.

„Trochu jo. Máme toho hodně společného. Víc než s tím druhým Wadem. Věřil bys tomu, že má samý Áčka? Já ne. Vypadá jak poškolák a flákač, ale není. Je fakt nejlepší. Úplně žeru ten jeho mozek. Už jsem asi pochopila svojí šprtskou kámošku,“ vyžvanila a on na ní zoufale koukal.

„To je fuk... nechme toho. Teď ty. Jak bylo na stáži?“ vyzvídala. Správně odhadla, že se moc rozvášnila, když mluvila o Shadowwalkerovi.

„Stálo to za houby, dělali si ze mě poskoka. Možná jsem měl zůstat v Morgan Group...“ pokračoval a Sára se zarazila, když řekl název té společnosti.

„Morgan Group? Počkej nejsou majitelé Lily a Martin Morganovi?“ zeptala se šokovaně.

„Jo a mají dceru Alyssu. To je ta, se kterou jsem spal. Ona byla moje asistentka na prázdniny. Byla tam jen na brigádě. Proč znáš jí?“ zeptal se a Sára ztuhla. Co ztuhla, ona úplně zmrzla.

„Spal jsi s Alyssou Morganovou?“ ujíšťovala se a on přikývl. „Vždyť to je jedna z mých spolužaček. Teda nechodí se mnou do třídy, ale chodí do třídy s tím Wadem, co s ním chodím a s Darrenem Paynem a jede po něm. Po nich po obou. A Ay jí kvůli tomu nesnáší a teď jí nesnáším i já. Ona nám všem krade naše kluky!“ vztekala se.

„To mě mrzí, zlato, ale to je náhoda. Svět je malej,“ dodal a pak bylo dlouhé trapné ticho. „Co vaši, pořád se hádají?“ zeptal se najednou, ale Sára to ještě nebyla schopná vstřebat.

„Jo, je to čím dál tím horší. Ještě se ale nerozvedli,“ zmínila.

„To je děs no. Kdybys potřebovala cokoli, rád ti pomůžu. Mám tě rád,“ řekl a Sára se zatvářila křečovitě. „A co budeš dělat teď když spolu nebudeme?“ vyzvídal a ona se zamyslela.

„Asi udělám něco neuvěřitelně pitomého a strávím s ním celý prázdniny,“ prohlásila. „Užiju si každou chvilku jako by zítřek neměl existovat i když mi to Wade Whisper nikdy neodpustí,“ odpověděla.

„Jen si dávej pozor na tenký ledy. Když s tímhle druhým Wadem nemůžeš mít budoucnost, aby tě pak neposlal do háje ten, co s ním plánuješ dopředu, až se vyřadíš s tím prvním,“ komentoval a ona si složila hlavu do dlaní.

„To se nemělo stát. Neměla jsem se do něj takhle zamilovat. Všechno je špatně!“ vztekala se.

„Na druhou stranu, je to teď tvůj přítel a s tím druhým jste se rozešli. Zkus o prázdninách myslet sobecky jen na přítomnost. Uvidíš kam to povede. Třeba s tím tvým Wadem snů nakonec půjde i o tvou vysněnou budoucnost,“ utěšoval jí, ale ona zavrtěla hlavou.

„Jsem si jistá, že nepůjde. Nikdy by si mě nevzal ani by se mnou neměl rodinu. Nikdy by ani nepřiznal, že mě miluje, jsem pro něj jen rionka,“ prohlásila a Ryan na ní vytřeštil oči.

„O čem to mluvíš? Co je rionka?“ zeptal se a Sára zpanikařila, ale nakonec to zahrála do outu.

„Ale jedna skupina ve škole. Máš pravdu. Užiju si prázdniny, domluvíme se na tom předem. Že jen do konce prázdnin a pak šmitec. Musím se nějak chránit před tím pádem na dno alespoň trochu,“ zmínila, ale Ryan jen zavrtěl hlavou.

„Budeš z toho v háji,“ upozornil ji.

„Možná, ale nehodlám si to nechat ujít. Wade je můj sen!“ přiznala.

Já jsem zatím dojíždala placku. Nemohla jsem skoro ani mluvit, myslela jsem jen na Darrena a na sex. Asi jsem byla pošahaná, ale copak to jde, když mě ten kluk tolik vzrušuje? „Kdyby ti bylo smutno, Ay, u nás jsi kdykoli vítaná,“ řekla jeho mamka a já se usmála.

„Děkuju, to je od vás moc hezké, paní Paynová,“ zašeptala jsem a Aretha se křenila.

„Čemu se tlemíš, skřete?“ syknul na ní Darren.

„Ale jak to s ní mluvíš, Darrene?“ okřikla ho máma. Taky jsem se musela pousmát. Skřete jsem mu říkala já, a tak si našel někoho, komu to může vracet.

„Ay, budeš si se mnou hrát? Ukážu ti svůj hrad, ale přes noc se nějak změnil. Já jsem ho postavila menší a dneska je úplně jinej,“ řekla sklesle Azaela. Hned se do toho vložil Darren.

„Promiň, Azzi, já jsem ho trochu vylepšil. Přidal jsem tam i ložnici. Zlobíš se?“ zeptal se.

„Ne, nezlobím,“ odpověděla a usmála se na něj. Nevadilo mi si s ní hrát, bylo to docela fajn, ale nejvíc ze všeho jsem chtěla trávit čas s Darrenem o tom žádná.

„Jasně, že si s tebou budu hrát,“ odpověděla jsem jí a Darren otráveně kroutil očima, zatímco ona pomalu skákala do stropu radostí.

„Kazišuk...“ zašeptala Aretha a mamka předstírala, že to neslyšela a zvedla se od stolu.

„Já jdu umýt nádobí a ty mi pomůžeš utírat, Aretho. Azzinko, ty necháš Darrena s Ay chvilku být. Pak si budete hrát,“ řekla ohleduplně a ona přikývla.

„To je v pořádku, paní Paynová. Klidně si s Azaelou budeme hrát společně. Jestli potřebujete, můžu vám pomoci i s nádobím,“ nabídla jsem, ale zavrtěla hlavou.

„V žádném případě, Ay. Jsi host. Jen se běžte provětrat na zahradu,“ řekla a odkráčela do kuchyně.

Darren se ke mně naklonil. „Vážně bys mě vyměnila za nádobí, Heartová?“ zašeptal mi ukřivděně do ucha, vstal od stolu a šel do pokoje. Ano, styděla jsem se a byla jsem z toho nervózní, ale nejspíš se těm plavkám nevyhnu. Ale rozhodně bych ho za to nádobí nevyměnila.

„Tak kde jsi? Jdeme se koupat!“ křičel na mě jak na psa z pokoje a hodil si přes rameno dva ručníky.

„Máš plavky, Ay?“ zeptala se mě jeho mamka, když jsem vyšla z pokoje.

„I kdyby ne, koupat se může s Darrenem i nahý,“ zmínila Aretha. Mamka jen protočila panenkami jako jsem to kdysi dělala já na Darrena.

„Už toho nech!“ křikla na ní našťavaně.

„Mám,“ odpověděla jsem a mířila jsem si to za Darrenem ke dveřím.

„Nechci tam minimálně tak půl hodiny nikoho vidět. Chceme mít nějaký soukromí!“ řekl suverénně, až mě to překvapilo. To by rozhodně nikomu nedošlo, co tam máme v plánu dělat za nejbližšího.

„Já se budu máchat tak leda ve dřezu, zlato,“ odpověděla mu s úsměvem mamka a já z toho byla v rozpacích.

„Co se ksichtíš, Heartová? Stydíš se? Myslíš, že máma netuší, že spolu něco máme?“ zeptal se a lehce do mě dloubnul prstem.

„Za co bych se jako měla stydět?“ křikla jsem na něj.

„To nevím, třeba za to, že mě chceš,“ rýpnul si a já na to nereagovala. Společně jsme si to mířili přes hustý zelený trávník až k rybníku, který byl celkem daleko za stromy. Rozhodně tam nebylo z domu vidět.

Za celou tu dobu jsme si neřekli jediné slovo. Jen jsme se drželi za ruce jako bychom spolu chodili. A tam si stáhl tričko, šel na molo a skočil rovnou šipku do vody. A když se vynořil, jedním nadhozem si urovnal vlasy a zírajíc na mě šel směrem ke břehu. Já na něj jen mlčky koukala.

„Tak se svlíkej, Heartová. Chci vidět tu prdelku,“ prohlásil a já nemohla přestat civět na to jeho nádherné tělo.

„Co když přijde Aretha?“ zašeptala jsem rozpačitě a on se pousmál.

„Už z toho couváš, jo? To brzo. Srabe, pojď ke mně,“ škemral.

„Víš, ještě mě napadlo, že si ze mě děláš srandu. Tu knížku jsem ani neviděla,“ zmínila jsem a on se na mě opravdu tak zvláště podíval.

„Chceš mě naštvat, Heartová? Z takových věcí jako jsou knížky bych si srandu nikdy nedělal. Nevěříš mi jako s tím vysvědčením?“ komentoval.

„Nejdřív bys mi jí asi měl ukázat.“ Stála jsem si za svým i přes jeho nevraživý výraz v obličeji.

„Ted? Vždyť jsem mokrej. Nemohla jsi mít tyhle pochybnosti před chvílí, než jsem skočil do vody?“ řekl celkem ukřivděně.

„Já na tebe jen tak nebudu vystrkovat zadek... bez důkazů,“ dodala jsem.

„Jo tak bez důkazů. Fajn, tak jo, ale za tohle se mi budeš muset omluvit!“ prohlásil důležitě a lezl ven z vody. „Za tohle skočíš v těch plavkách šipku a budeš hezky přede mnou, abych si ten pohled užil. Nebo bys pro mě mohla něco udělat,“ zašeptal mi do ucha, chytl mě za ruku a transportoval nás k sobě do pokoje.

Já na něj jen mlčky zírala. „Co bych měla pro tebe udělat?“ zeptala jsem se zírajíc mu do očí hned, jak jsme se objevili u něj v pokoji.

„Uvidíš...“ zašeptal tajemně a já ho mlčky pozorovala. „Jsem mokrej, nechci na ní sahat. Otevři tu skříň a koukni se,“ řekl suše a ukázal na skříň, kterou jsem měla otevřít. Já ho poslechla.

Otevřela jsem tu skříňku, i když jsem se bála, že si ze mně dělá srandu a něco na mě vybafne. Ale riskla jsem to a na dně té skříně vážně ležela obrovská kniha starého antického vzhledu se zlatým nápisem.

Ztracená duše Percivala van der Voida a tajemství strašidelného hradu

Ani ve snu by mě nenapadlo, že jí někdy uvidím na vlastní oči. Natož, že jí dokonce budu vlastnit. Sehnula jsem se, abych se knihy dotkla, ale Darren mi kouzlem zavřel skříň přímo před nosem.

„Ne ne ne! Nejdřív moje odměna!“ zašeptal, čekajíc co udělám, a tak mi nezbylo nic jiného, než se mu omluvit.

„Omlouvám se tedy, že jsem o tobě pochybovala,“ zakuňkala jsem. Darren se povýšeně a velice spokojeně pousmál.

„Hm, ale to tě přede mnou už nezachrání, Heartová. Svlíkni se!“ poručil mi tiše.

„Ale...“

„Ale copak?“ Usmál se na mě a já věděla, že jsem prohrála. A tak jsem si sundala tričko a stála jsem před ním jen v podprsence a v sukni. „I ten zbytek,“ zašeptal vzrušeně, zírajíc mi na prsa. „A můžeš se taky otočit zády a trochu se prohnout,“ komandoval mě.

„Nepруд' mě, Payne!“ okřikla jsem ho, svlékajíc si tu zatracenou sukni.

„Okej, už držím hubu,“ řekl a já si tedy stáhla sukni dolů a ohnula jsem se před ním pro ní, aby si mě mohl tedy pořádně prohlédnout. „Oh můj bože, Heartová, asi budu mít infarkt z toho tvýho nádhernýho těla,“ prohlásil a klekl si přede mě na kolena jako kdybych byla jeho královna a on ze mě naprosto šlel.

„Stálo ti to za ty prachy, Payne? Někdy mi přijde, že neumíš počítat,“ rýpla jsem si.

„To víš, že mi to za to stálo. Teď mi stojí i něco jinýho. Ale prachy jsou od toho, aby se utrácely a já nevím co s nima. A ty si je ode mě jinak nevezmeš,“ zmínil.

„Jak dlouho na mě budeš takhle zírat?“ zeptala jsem se.

„Na to neznám odpověď. Zíral bych na tebe pořád, protože jsi nádherná. Asi bych měl toho Eldarna znovu ztřískat za to, že mi tohle vzal,“ zašeptal, přitáhl si mě k sobě za ruku a posadil si mě na klín.

„Zapomeň na Eldarna, Darrene,“ zašeptala jsem a zamilovaně jsem se na něj dívala. Snažila jsem se ale ovládat, abych po něm nevyjela. Přece s ním zase neprohraju, ne?

„Jenom když mi slíbíš, že už budeš na vždycky jenom moje,“ řekl a přibližoval se ke mně svými rty. Já jsem mlčky čekala, co udělá. „Sedíš mi na něm a nic? Neškemráš ani se mě nesnažíš osahávat?“ komentoval zklamaně.

„Mám silnou vůli, víš?“ zašeptala jsem mu do ucha a prohrábla jsem mu prsty mokré vlasy.

„Jo tak. A jak moc?“ zeptal se.

„Chceš jít do toho rybníka, nebo...?“ zeptala jsem se a on se pousmál.

„Chci spíš to nebo,“ odpověděl suverénně a chystal se mě políbit, ale zase jsem ho přerušila.

„Počkej, Payne. Neříkal jsi, že mě budeš mučit? Takhle budu zase na koni, nezapomínej na to,“ připomněla jsem mu tu naši hru. Zřejmě pro něj ta hra nebyla tak důležitá, možná mu za to nestála. Chtěl mě, poznala jsem to.

„Lepší na koni než pod ním, ne? Zvlášť v našem případě a zrovna teď, protože o tom aspoň rozhoduješ. Myslel jsem, že to tak máš radši. Vyhrálas, máš radost? Už to nevydržím,“ prohlásil.

„Ty jsi vyhrál... chci tě,“ zašeptala jsem mu nadržene do ucha a vášnivě jsem ho líbala. On se pousmál a povalil mě na koberec. Jak dva dominantní jedinci spolu můžou vydržet ve vztahu nevím, ale v posteli to s ním bude bezkonkurenčně nejlepší. Oba dokážeme udělat kompromis. No, někdy.

„Mami, neříkali, že se jdou koupat? Proč jsou zavřený v pokoji?“ slídila Aretha. Muselo to být náročné mít mladší sestru.

„Dej jim pokoj, prosím tě a pojď utírat to nádobí,“ řekla striktně mamka a Aretha tedy poslechla, popadla utěrku a začala s nádobím.

„A tobě to jako nevadí? Vždyť se to přece nehodí,“ komentovala u toho utírání.

„Hodí nehodí, oba jsou už dospělí,“ řekla a vykouzlila na Darrenův pokoj, kde jsme se zažívali zvukotěsnou bublinu. Kvůli Arethě, sobě i kvůli nám s Darrenem.

A tak jsme každý den trávili spolu. Chodili jsme ven, do divadla, kvůli mně i do knihovny a zbytek dní jsme byli buď na hřišti, nebo u nás doma. Taky na mě často koukal jak se učím. Každý večer jsme si i zrcadlovali a trávili jsme těmi konverzacemi i několik hodin.

S Darrenem čas rychle plynul, bylo to jiné než s Eldarnem. S tím jsme si už po dvou minutách neměli co říct, ale s ním tohle všechno šlo samo. Tedy skoro všechno. Ale čím víc se blížilo to, co jsem slíbila a to, na co jsme se oba těšili, začínala jsem být nervózní.

Blížil se skoro konec prázdnin a my jsme s Darrenem trávili čas poflakováním se po tržišti. Drželi jsme se za ruce, jako kdybychom spolu chodili. Dharnalen na to nijak nereagovala, takže hádám, že jí mé počínání nijak nevadilo. Myslím, že jsem neporušila žádné její pravidlo a taky jsem to, že spolu nechodíme Darrenovi opakovaně a výrazně předhazovala.

V ruce jsem držela jahodovou zmrzlinu a Darren si mě k sobě za druhou přitáhl, aby mě políbil. „Víš co je zítra za den, že jo?“ upozornil mě. Jako by se na to snad dalo zapomenout.

„Copak je zítra za den?“ zeptala jsem se, abych ho poškádlila.

„Den, kdy konečně dostanu, co je moje,“ prohlásil suverénně a já mu lehce ťukla zmrzlinou o rty. On si je jen olízl a chytl mou ruku silou, abych se o tu zmrzlinu zašpinila taky.

„Nějak ses zamazala,“ prohodil a chtěl to ze mě polibkem slíznout, ale vyrušila nás jeho mamka, která stála zrovna u stejného stánku.

„Ehm, nenechte se rušit, já si jen vezmu ta jablka,“ řekla a natáhla se přese mě pro zelená jablka.

„Dobrý den, paní, Paynová,“ pozdravila jsem slušně.

„Ahoj, Ay,“ pozdravila mě a usmála se.

„Ty jsi vážně všude, mami,“ prohlásil Darren a zakroutil očima, ale jeho máma na to nijak nereagovala. „Budeš dělat aspoň štrúdl?“ zeptal se, když nabírala snad tunu jablek.

„Budu, přijďte,“ řekla, usmála se na nás a odešla.

„Přijdu si jako idiot,“ zašeptala jsem hned, jak jeho mamka zmizela. Darren se na mě překvapeně podíval.

„Proč jako?“ zeptal se a já pohledem ukázala na jeho mámu. „Nesmysl, jsi moje holka,“ prohlásil a hodil mi ruku kolem ramen.

„No to právě nejsem, Darrene,“ upozornila jsem ho.

„Jak to? A není to fuk? Stejně jsme spolu pořád. Už spolu klidně můžeme chodit,“ zmínil.

„Tak to tedy ani náhodou, Payne! Nic takového jsme si nedomluvili. Už jsem ti jasně řekla, že my dva a vztah ne. Jsme jenom kamarádi a hrajeme si hry. Nebo jsi zapomněl, na čem jsme se dohodli? Přece jsme se o tom bavili,“ objasnila jsem.

„Jo, ale myslel jsem, že se to už změnilo. Celý prázdniny jsme jenom spolu. Já to nechápu, Ay, v čem je problém?“ zeptal se.

„Nechci se vázat,“ odpověděla jsem stručně.

„Vázat se? A není na to už trochu pozdě? Pokud vím, jsi na mě přivázaná tak pevně, že jsme k sobě snad už i přirostli. Víc už to ani nejde. Vždyť už beze mě

nevydržíš ani jeden den," zmínil a zíral mi do očí. „A miluješ mě," připomněl. „A já tebe..." pokračoval.

„Možná to byla chyba, měli jsme se vídat míň," odpověděla jsem.

„Ay, tohle nedává smysl. V čem je rozdíl? Kdyby to mělo být tajný, ještě bych to pochopil, ale jsi na mě nalepená veřejně a nedělá ti to žádný problém," komentoval.

„Nejsem na vztah připravená. Akorát by sis mě nárokoval a mě to takhle vyhovuje. Už jsem ti řekla jasně, že si spolu budeme jenom hrát. A jestli ti to nestačí, tak to ukončíme," objasnila jsem.

„Tak to teda ne! Slíbila jsi mi, že se se mnou na moje narozeniny vyspíš. Čekám na to už několik posraných let. Tohle mi neuděláš," křičel na mě.

„Co na mě ječíš, Payne? Není můj problém, že mě tak strašně chceš a že na mě čekáš. K ničemu takovému jsem tě nikdy nenutila," opřela jsem se do něho.

„Ne přímo, ale chtěla jsi to. Chceš, abych na tebe čekal. Protože kdybych nečekal, otočila bys to proti mně. Nejsem takovej idiot jak si myslíš. Navíc, jo chci tě tak moc, že na tebe čekám, ale moje trpělivost má svoje hranice. A jen tak pro tvoje info, jsi hodně blízko," upozornil mě a ve mně hrklo. Byla to celkem ostrá hádka a on měl pravdu.

„Vím co jsem slíbila. Svoje sliby dodržím," odpověděla jsem klidně, zírajíc mu do očí.

„A pak? Se se mnou rozejdeš, protože už tě přestanu zajímat? Nebo v tom chceš pokračovat? Já ale za těchhle okolností asi ne," prohlásil.

„Aha. Chceš mě jenom dostat do postele," opáčila jsem a on zavrtěl hlavou.

„Ne, chci s tebou chodit a se vším všudy," odpovídal.

„A když já nechci, tak se se mnou stejně vyspíš a pak mě odkopneš, že jo?" dodala jsem sklesle.

„Proč se mnou nechceš chodit? Ten, kdo mě chce jen dostat do postele jsi ty. Víš, co? Už na to nemám nervy. Já to snad už ani nechci," řekl a urazil se.

„Kam jdeš, ještě jsme spolu neskončili!" křičela jsem na něj.

„Ne? Lámeš mi srdce, Ay, a já nejsem takovej debil, abych si ho nechal zlomit úplně. Naposledy se tě ptám, jak si to představuješ? Chceš se se mnou jen vyspat, dát mi to jako dárek a pak mě odkopnout? Nebo bys zvážila, že bys se mnou chtěla být? Je mi jednadvacet, Ay, a já chci mít konečně nějaký vztah," řekl a já se nad tím zamyslela.

Po jeho narozeninách jsem měla být volná. Ale co použít jako výmluvu? Teď ti ještě na vztah nekývnu, ale zítra ano? A co když se to zase nějak podělá a Dharnalen mi to zatrhne krátce na to, co mu to slíbím?

„Nechci tě odkopnout, chci v tom s tebou pokračovat. A nemůžeme si o tom promluvit až zítra? Až bude po tom?" zeptala jsem se klidně.

„Až zítra? Na co to odkládat? Já v tom chci mít jasno. Že jsou podivný věci kolem našeho poprvý ještě pochopím, ale tohle už mi hlava nebere. Buď mě sakra chceš nebo ne. Nic mezi tím není a zvlášť když už to trvá čtyři roky. Jsem z toho utahanej, Ay," vysvětlil.

„Chápu, čeká se na tebe fronta. Alyssa je hned v první řadě a čeká, až šlápnu vedle,“ prohlásila jsem suše.

„Počkej, jak jako čeká až šlápneš vedle, co ta s tím má společnýho? Tak v první řadě bych jí musel nejdřív chtít, ne?“ odpověděl zmateně.

„A nechceš? Už jsi jí přece ukázal jak moc jí chceš, ne?“ předhodila jsem mu a on se zamračil.

„Tohle od tebe není fér, Ay,“ zašeptal zklamaně a já si uvědomila, že se chovám vážně nemožně.

„Promiň,“ řekla jsem po chvíli.

„To nic. Jsme jen oba nervózní. Zapomeň, co jsem řekl. Jen myslí na to, že bych tě chtěl. Myslím to s náma vážně, Ay. Už si nechci takhle hrát. Ničí mě to,“ zmínil a já přikývla. *Co když mi Dharnalen zase nějak zkříží cestu? Copak mu můžu něco slíbit dopředu?*

„Já vím a moc mě to mrzí,“ zašeptala jsem.

„Už jen jeden den a pak princ vysvobodí svojí princeznu od svého démona tak, jako ona vysvobodila kdysi jeho,“ prohlásil a pohlídl mě jemně po tváři. Byl vážně chytrý, že mu to došlo. Obdivuhodné, že to se mnou vydržel.

„Už jen jeden den a budu jenom tvoje,“ řekla jsem mu tiše do ucha a políbila jsem ho na krk.

„Miluju tě,“ zašeptal a pevně mě objal.

„Já tebe taky, Darrene,“ odpověděla jsem.

„Co jsi říkala?“ zeptal se zaraženě.

„Že už bychom měli jít,“ zmínila jsem a táhla jsem ho pryč od stánku, kde jsme akorát odháněli zákazníky.

„Řeklas, že mě miluješ a jsi střízlivá a ani nejsi rozespalá.“ Divil se a culil se na mě cestou.

„Sklapni, Payne!“ okřikla jsem ho.

„Nesklapnu. Už jsi mi to dlouho neřekla,“ řekl a přivinul si mě k sobě. „Už se nemůžu dočkat zítřka. Asi ani neusnu,“ pokračoval a díval se na mě oddaně. Takhle se na mě snad ještě nedíval.

„To já taky ne,“ opáčila jsem. „Co mám zítra přinést na tu oslavu?“ zeptala jsem se.

„Na jakou oslavu?“ Divil se.

„No na tvoji přece. Tvoje mamka nebude péct dort?“ zmínila jsem a on zavrtěl hlavou.

„Bude pryč, přál jsem si k narozeninám soukromí,“ prohlásil a já ztuhla. Nečekala jsem to.

„Jako, že jsi jí řekl, aby vypadla? Kvůli nám dvěma?“ zeptala jsem se šokovaně.

„Jsem dospělej chlap, Ay, nepotřebuju domácí oslavy, dorty a poníky, nebo co si vlastně představuješ. Chci klid. Uvařím ti něco k večeři a pak to zapijeme,“ řekl a já zírala jak z jara.

„Ale to se přece nehodí, abys jako oslavenec pro mě vařil. Uvařím já,“ navrhla jsem a usmála se na něj a on se usmál na mě.

„Uvaříš mi, jo? Sex a večere, to je nejlepší dárek pro dospělého chlapa, vážně, Ay,“ zašeptal mi do ucha spokojeně.

„Já si stejně nemůžu dovolit ti nic koupit,“ odpověděla jsem sklesle.

„To mi nevadí. Od toho jsem tu zase já, abych tě rozmazloval a kupoval ti dárky,“ prohlásil spokojeně. Zdá se, že jsme to měli hezky rozvržené.

„Už ale nikdy nic tak drahého jako je kniha Percivala van der Voida!“ upozornila jsem ho a on přikývl.

„Slibuju, že další takhle drahá věc, kterou nám pořídím, bude naše společná a bude to náš barák,“ zmínil a ve mně hrklo. *On to se mnou myslí vážně. Tohle mi Dharnalen nemůže pokazit.* Začínala jsem mít vážně obavy.

„Darrene...“ zašeptala jsem.

„Jo já vím, nechodíme spolu, ale po zítřku budeš mluvit jinak, Heartová. Nebudeš mě chtít odkopnout, protože se ti to se mnou bude líbit,“ prohlásil sebevědomě. „Víc než s Eldarnem,“ dodal tiše a já se na něj překvapeně otočila. Netušila jsem, že to takhle vnímá.

„S Eldarnem to stálo za starou bačkoru. Už ho neřešme,“ uvedla jsem to na pravou míru.

„Jo?“ vyzvídal nápadně nenápadně. Já přikývla. „Zajímavý, že on mi tvrdil něco jiného,“ zmínil.

„Jako co?“ tahala jsem z něj.

„Nechci se o tom bavit,“ řekl otráveně.

„Počkej, tohle mě ale zajímá. On si něco vymýšlel, aby tě vytočil?“ zeptala jsem se a zastavila jsem se na to.

„Nevím, jestli si vymýšlel. To musíš vědět ty,“ dodal a díval se na mě.

„To bych musela napřed vědět, co o mě říká,“ opáčila jsem syrově a on přikývl.

„Že tě udělal dvakrát za sebou a že jsi křičela jeho jméno,“ vysypal ze sebe a díval se do země.

„Had jeden! Byla to jen provokace, Darrene,“ objasnila jsem.

„Vážně?“ Usmíval se od ucha k uchu. Myslím, že i kdyby to měla být malá lež, jeho sebevědomí potřebovalo trochu vzpružit. „Jak to teda bylo?“ pokračoval a já zavrtěla hlavou.

„O tomhle se my dva spolu bavit nebudeme. Myslím, že toho víš víc, než jsi měl vědět,“ řekla jsem striktně.

„No to jo, ale... je to pravda?“ pokračoval.

„Darrene!“ okřikla jsem ho.

„No tak, Ay, řekni mi to, prosím,“ škemral.

„Ne, ani jednou. Stačí?“ odpověděla jsem a on se zase usmál od ucha k uchu. Takovou reakci jsem očekávala.

„Počkej, jako fakt ani jednou? To je ale lhář a ještě ke všemu totálně neschopnej,“ prohlásil spokojeně.

„Nechtěla jsem s ním spát. Nechtěla jsem s ním ani chodit,“ vysypala jsem ze sebe.

„Pozor, bloncko. Klidni hormon. Máme dohodu. Přece si jí nechceš takhle blbě těsně před koncem podělat,“ upozornila mě Dharnalen. „Tohle tajemství platí i po skončení dohody. Darren se nikdy nesmí dozvědět pravdu. Ne od tebe,“ dodala. Hm, neopustila mě. „Ne,“ zmínila.

„Cože?“ zeptal se šokovaně, ale já už se o tom nechtěla dál bavit.

„Půjdu už domů. Co mám zítra uvařit? Dáš si lososa, nebo nějakou jinou rybu?“ zeptala jsem se, ale myslím, že jsem v něm vzbudila zvědavost a že to nenechá být.

„Teď? A co ten štrůdl, přijdeš?“ zeptal se a já zavrtěla hlavou.

„Uvidíme se zítra. Když mi necháš, tak si ho dám zítra s tebou,“ odpověděla jsem a on mě chytl za ruku.

„Počkej, Ay. Chceš mi tím říct, že tě do toho donutil? Nebo tě nějak obtěžoval?“ zeptal se.

„Ne to ne. Zapomeň na to. Už se s tebou o něm nehodlám bavit. Nikdy!“ dodala jsem a chtěla jsem odejít, ale přitáhl si mě zase k sobě zpátky. Jako bych byla snad nějaké jojo.

„Jestli tě do toho donutil, zabiju ho!“ řekl a pustil mě. Jen jsem se na něj letmo podívala a odešla jsem od něj. „Ay!“ zavolal na mě. „Nemůžeš mi takový věci zatajovat. Myslel jsem, že si říkáme všechno,“ zmínil.

„Říkáme si všechno. Udělám zítra nějakou rybu s pečenými brambory,“ dodala jsem a utekla jsem mu.

„Kurva!“ vztekal se a kopl do nějakého kamene, který měl v cestě.

Alyssa seděla na koberci ve svém pokoji a lepila si na stěnu fotky, na kterých byl Darren. Lepila je místo těch, na kterých byl Wade Shadowwalker. Byla jimi úplně posedlá.

V tom k ní do pokoje přišla máma a dívala se na to, co dělá. „Kdo je to? To je ten kluk, co s tebou chodí do třídy?“ zeptala se. Wada už znala z vyprávění, ale Darrena ještě ne.

„To je Darren, mamí. A ano chodí se mnou do třídy. Je derion,“ odpověděla.

„Ten, který umí tu fyziku? A tobě se pořád líbí, vid’?“ zeptala se smutně, protože jí došlo, že ona se nejspíš nelíbí jemu.

„Ne. Darren umí chemii a runy,“ objasnila a její mamka se jen usmála a přikývla.

„Já myslela, že měl tmavý vlasy a že tě doučoval z fyziky,“ řekla a Alyssa zavrtěla hlavou.

„To byl Wade Shadowwalker,“ odpověděla.

„Aha. A s tím už se nekararádíš?“ pokračovala. Alyssa na chvilku ztuhla. Kamarádí? Nekamarádí? Sama už nevěděla, jak to je. „No nevádí, nemusíš mi říkat všechno. „Příští rok si sem má každý rion přivést deriona. Snaž se, aby si tě vybral ten tvůj Darren za spřízněnou duši,“ řekla a Alyssa přikývla.

„Pokusím se, ale bojím se, že si mě nevybere. Chodí s jednou derionkou a ta ho ke mně rozhodně nepustí,“ odpověděla. Mamka se pousmála a pohládila jí po vlasech. Tedy po tom, co z nich zbylo.

„Tak se snaž. Vždyť v tomhle věku to nebývá tak vážný a kdykoli se to může měnit,“ řekla a znovu se podívala na ty fotky.

„Na to je ještě brzo, mami,“ odpověděla Alyssa. Ona na to už nijak nereagovala. Jen se znovu zadívala na tu fotku a usmála se.

„Je moc hezký. Taky by se mi líbil, kdybych byla mladší,“ zmínila po chvilce.

„To je mi jasný. On se líbí každý. Je závodník a bohatý. Vyhrává všechny závody se zlatou medailí. Taky je chytrý a talentovaný na spoustu věcí,“ vyprávěla.

„A říkáš, že má jinou, jo?“ ujišťovala se. Alyssa smutně přikývla.

„Hm, jo. Ay Heartovou. Je z ní úplně vedle. Jednou mi ale dal pusu,“ přiznala a pousmála se, když si na to vzpomněla.

„Pusu?“ Culila se máma a ona se taky zakřenila, ale potom si vzpomněla jak to je a zase se zamračila.

„Větší pusu. Líbali jsme se, ale byl jen opilý,“ řekla sklesle. Mamka jí položila dlaň na rameno a pohládila ji.

„Neměla bys ho uhánět, Alysso. Tohle nemáš zapotřebí. Jestli spolu máte být, tak on si pro tebe přijde,“ dodala a chystala se ke dveřím.

„S tímhle účesem mě už fakt chtít nebude,“ objasnila.

„Jsou to jen vlasy, zase dorostou. Snad ještě nějaký ty peníze máme, do začátku roku ti je necháme trochu prodloužit, abys to neměla tak zubatý,“ řekla a odešla.

I Darren seděl na koberci ve svém pokoji, opřený o postel, poslouchal Hollywood Undead a hrál nějakou hru, kterou mu dala Sára. Bylo to na baterky. Říká se tomu prý Tetris. Taky je to v lidském světě už pomalu starožitnost, ale pro nás to bylo strašně zajímavé.

„Darrene,“ klepala na dveře mamka a vytrhla mu sluchátko z ucha. On se na ní mlčky podíval. „Přijde Ay? Upekla jsem ten štrůdl,“ zeptala se, ale on zavrtěl hlavou a tvářil se zkroušeně. „Něco se stalo? Pohádali jste se?“ vyzvídala, když viděla, jak žalostně se tváří.

„Ne, co by se mělo pořád díť? Zítřek platí. Chci abyste tu už od rána nebyly. Dík,“ prsknul a dal si sluchátko zpátky do ucha.

„Takhle se mnou nemluv, mladý muži!“ řekla našťavaně a práskla za sebou dveřmi. Darren si jen zoufale oddechl a chtěl pokračovat v hraní, ale začalo mu to hlásit vybitou baterii, a tak se našťaval a hodil s tím. Ne nijak moc, aby to rozbil, ale dost na to, aby se dal klasifikovat jako našťavaný.

Sára se s Wadem Shadowwalkerem vroucně muchlovala v jeho obří královské posteli. Měli puštěnou svou oblíbenou kapelu z lidského světa *Thousand Foot Krutch* a konkrétně skladbu *Courtesy call*. Přesně jak se domluvili, strávili spolu skoro celé prázdniny, ale už se jim pomalu krátil čas.

Byla jsem s ní domluvená, že na poslední týden bude u mě. Moc se jí od jejího vysněného prince nechtělo, ale rozhodla se, že svůj slib dodrží. Všechny svoje sliby a domluvy, které s kým měla.

Včetně té nepříjemné, kterou uzavřela na začátku prázdnin s Wadem o tom, že to mezi nimi nebude vážné kvůli jejich původu. A že to bude trvat jen do konce prázdnin. Což si vyčítala, ale myslela si, že tím chrání své srdce.

Ten jí vše odkýval, ale rozhodně s ní nesouhlasil. Nicméně, stejně by to nešlo, takže jejich domluva měla smysl. Skoro celou dobu, co byli spolu se o tom ale nebavili. Užívali si jen jeden druhého, ale prázdniny se chýlily ke konci, a tak se jim oběma tyhle myšlenky začínaly honit hlavou.

Sára mu seděla na klíně, zatímco on ležel na zádech v posteli. Byli přikrytí dekou a na sobě měli oba tričko s nějakou rock-metalovou kapelou. Ona jeho a on její. Muchlovali se přesně jako kdysi říkala, že se budou muchlovat – jako by zítřek neexistoval, a taky že pro ně snad ani neexistoval.

V té posteli strávili celé dopoledne a potom i velkou část odpoledne. Vypadalo to, že se jeden druhého nemůžou nabažít. „A určitě se k němu chceš vrátit? Není ti se mnou dobře?“ zeptal se mezi polibky. Evidentně ho to tížilo. I jí to tížilo, ale princ a služka k sobě v její hlavě moc nešlo dohromady.

„Je mi s tebou dobře, Wade. Ale ty jsi princ derion a já rionka. Nikdy by nám to nevyšlo. A já musím myslet na budoucnost,“ objasnila.

„Já to přece chápu, Sáro, nejsem blbej. Ale štve mě to,“ přiznal a tak nešťastně se na ní díval.

„Vážně?“ zeptala se. Divila se tomu, co řekl. Myslela si, že nemá problém s prázdninovou známostí. Nejspíš ho odhadla špatně.

„Jo. Strašně bych to chtěl s tebou myslet vážně,“ řekl a Sára se mu zoufale čelem opřela o rameno a vydechla. Wade mlčel a čekal, co z ní vypadne.

„Wade mě bude nenávidět, až mu dojde, že jsem ho takhle využila,“ prohlásila.

„Hm, jestli mu to někdy dojde tak možná,“ zmínil a zasmál se. Pořád si dělal srandu z jeho inteligence. Sára ho zpražila pohledem, dokud nezvážněl.

„Zůstanu sama,“ zašeptala. Wade jí pohladil prstem po tváři.

„Nesmysl. Ty nikdy nebudeš sama. Všichni tě mají rádi. Každý rion by se přetrhнул, aby mohl být s tebou a já taky,“ dodal a ona se na něj smutně podívala. Z očí jí tekly slzy. On jí je prstem otřel a mlčky se na ní díval.

„Jak to? Čím to je, že mě máš tak rád? Vždyť to nemůže být ani pravda. Nedává to smysl. Navíc, ty...“ zarazila se.

„Ššš, uklidni se,“ šeptal, přivinul si jí k sobě a chvíli jí jen držel v náručí.

„Nechci, aby ta pohádka skončila. Nikdy,“ dodala a on jen vydechl, ale nic neříkal.

„Smysl nedává spíš to, že se mnou chceš mít otevřenější vztah a chceš se vrátit k tomu blbečkovi Whisperovi. Miluješ ho vůbec? Mě přijde, že ne. Jen nechceš zůstat sama a taky nechceš, aby tě nesnášel. Vážně začínám žárlit, že na něj žárlíš,“

prohlásil, sundal jí z klína a natahoval na sebe džíny. Sára ho jen mlčky pozorovala. Z výstřihu černého trička jí vykouklo rameno.

Když si Wade zapnul džíny, sklonil se k ní a to vykukující rameno jí automaticky něžně políbil. A potom jí jedním tahem srovnal tričko, aby ho dál asi nerozptylovala nebo tak něco. „Čeho se bojíš?“ pokračoval ve vyzvídání.

„Že se do tebe zblázním ještě víc a ty mě pak odkopneš, protože jsem rionka. Že si vezmeš derionku a na mě zapomeneš. Vím, že nám to nemůže vyjít a tak se tomu snažím vyhnout, aniž bych si s tebou odepřela nějaký čas, protože jsem po tobě vždycky toužila,“ přiznala a on se na ní naprosto zoufale díval. Byl to pohled plný porozumění. Cítil to stejně. A hlavně taky věděl, že má pravdu. On si rozhodně jednou vezme derionku.

„Nikdy bych na tebe nezapomněl,“ odpověděl a sedl si naproti ní na židli.

„Ale to ostatní se klidně může stát. A stane se,“ dodala, ale on mlčel. Protože on když nemusel, tak nelhal. Raději mlčel. Potom se natáhl pro její ruku, jemně jí chytl a políbil ji.

„Mám tě rád. Vážně. A nechci, abys byla smutná. A tak to teda udělám jak budeš chtít. Ale musíš mě přesvědčit, že tak budeš vážně šťastná. Jinak bych tě nedal nějakému jinému, rozumíš mi?“ řekl a ona se na něj zoufale podívala.

„Nechci tě ztratit a už vůbec ne kvůli Wadovi,“ odpověděla pohotově.

„To už jsi říkala, ani já tebe nechci ztratit a už vůbec ne kvůli němu. Ale nás oba mít nemůžeš. Teda teoreticky jo, ale...“ řekl a pousmál se. „To on nevstřebá. Nehledě na to, kdyby se to dozvěděl někdy v budoucnu, kdybyste spolu měli rodinu, nebo se vzali pak bys teprve byla zoufalá,“ řekl a to Sáru vykojelo. To, že myslí tak daleko.

„Stejně bys se mnou tak dlouho ani nebyl. Právě proto se musíme rozejít. Nechci ho takhle tahat za nos. Ale rozejít se s tebou je moje noční můra,“ dodala. On na ní jen smutně koukal.

„Miluješ ho?“ zeptal se znova.

„Kdybych ho vůbec nemilovala, neřešila bych to tolik, Wade,“ prohlásila a on přikývl a povzdechl si. „A ty?“ zeptala se ho a on se na ní překvapeně podíval.

„Já co?“ Divil se její otázce. Pak se pousmál a zavrtěl hlavou. „Já ho fakt nemiluju,“ dodal. Sára do něj lehce šťouchla prstem.

„Tobě by to nevadilo, kdybych chodila s ním veřejně a s tebou tajně?“ zeptala se a on se zasmál.

„Jasně, že by mi to vadilo, trubko. Ale tebe mám radši,“ odpověděl. Sára si taky povzdechla.

„Neusnadňuješ mi to,“ prohlásila.

„Ani nebudu,“ opáčil suverénně. Sára se na něj jen podívala. „No nekoukej na mě takhle. Já se s tebou rozejít nechci. Jestli ty to chceš, udělej to sama. Jinak se mě nezbavíš,“ objasnil a zvedl se ze židle.

„Kam jdeš?“ zeptala se, ale neodpovídal. Zastavil se v půlce místnosti a zamyslel se. A až potom se na ní otočil.

„Ať je teda po tvém. Budeme mít otevřenej a tajnej vztah. Ale musíš mi dát nějaký čas, abych si na to zvyknul a nechtěl Whispera zabít za to, že na tebe šmatá. Ale jedno ti řeknu, je mi toho kluka líto. Protože kdybys byla derionka, poslala bys ho do háje už dávno. Už ve chvíli, kdy jsem ti řekl, že tě chci,“ zmínil. „Ale za to, jak myslíš na budoucnost a hezky plánuješ máš bod,“ dodal a odešel z místnosti.

Sára na rozdíl od Wada nikdy moc neplánovala. To on se jí snažil zkrátit, aby nebyla tak impulzivní a víc přemýšlela, než něco udělá. Aby omezila počet chyb a tak. Nicméně, tenhle její plán budoucnosti se mu nelíbil. Ale sám lepší neměl, a tak ho toleroval.

Sára si nacpala skrčená kolena pod tričko a položila si na ně hlavu. Smutně zírala před sebe a plakala. Věděla, že by s Wadem Whisperem byla šťastná, ale to jen kdyby neznala Shadowwalkera.

Potom její oči zamířily k červenému notesu, který ležel v polici plné papírů naproti ní. Vypadal celkem používaně. Na jeho obalu bylo napsáno: *Od nemožného k možnému od Wada Shadowwalkera* a pod tím bylo nakreslené Srdce Derionu. To Sárú zaujalo a na to, že by jí nikdy ani ve snu nenapadlo se někomu někde hrabat, tentokrát jí to napadlo.

Ale z toho transu jí vyrušila melodie, kterou kdysi slyšela na chodbě. Byla to kytara. Došlo jí, že to byl Wade, kdo tenkrát hrál. Byla to smutná písnička. Že by předtím byl taky smutný? A tak se zvedla z postele a šla za ním dolů.

Klekla si za něj na koberec a zezadu ho objala. Wade přestal hrát a položil kytaru vedle sebe. Potom jí taky objal. „Nemusel jsi přestávat. Líbilo se mi to. Krásně hraješ,“ zašeptala mu do ucha a políbila ho na něj. On se na ní jen zamilovaně díval. Zamilovaně a nešťastně zároveň.

„Miluješ mě?“ zeptala se ho z ničeho nic a on na ní vyjeveně civěl. Tuhle otázku nejspíš nečekal. Nebo čekal, ale ne teď. „Jestli chceš, vykašlu se na něj. Budeme spolu. Ale potom nevím co se mnou bude. Až ty uděláš derionský zkoušky a odejdeš ze školy. Nebo třeba už dřív až tě přestanu bavit a někoho potkáš,“ pokračovala, ale on neřekl ani slovo. Tvářil se zamyšleně. Tak jako vždycky.

„Já budu v pohodě, Sáro. Udělej to jak uznáš za vhodný. Já se přizpůsobím a Whisperovi nic neřeknu,“ odpověděl a zase se natahoval pro kytaru. Sárú to nepřijemně zaskočilo, ale taky utvrdilo v tom, že bude lepší, když si dají sbohem teď, než až to bude ještě bolestivější. Navíc jí ani neodpověděl na otázku, jestli jí miluje.

Sára se beze slova zvedla a odešla zpátky do pokoje. Wade zhluboka vydechl a se slzami v očích zase začal něco brnkat na kytaru. „Aspoň ty jsi mi zbyla, Sárúško,“ zašeptal si pro sebe a natáhl se i s tou kytarou na zem. Vždycky, když mu bylo nejhůř tak ležel na zádech a brnkal na kytaru i v téhle poloze.

Hned jak Sára vešla do pokoje, stáhla ze sebe tričko, které mu hodila na postel, popadla nějaké jiné, které měla hozené přes opěradlo Wadovo židle a hodila ho na sebe. Potom si na sebe natáhla úzké tmavé džíny a vklouzla do žabek. Naházela do tašky pár věcí, které měla u Wada včetně toho trička, které ze sebe sundala, hodila jí přes rameno a šla dolů.

Wade tušil, že mu utíká, ale ani se na ní nepodíval. Věděl, že to tak pro ní bude jednodušší. Srdce jí bušilo o sto šest, ale i tak kolem něj beze slova prošla a zabouchla za sebou dveře. A hned, jak to udělala, Wade se otočil na dveře a oddechl si. Stěží zadržoval slzy.

A pak se do toho hraní pořádně opřel, a dokonce do toho i začal zpívat zamilovanou písničku od ANGUISH OF THE FORSAKEN, kterou sám složil. Byla o ní. Přesněji o tom, jak mu popletla hlavu. Jmenovala se *Addicted to you*, což znamená v překladu *Jsem na tobě závislý*.

Já jsem se ráno probudila úplně odpočatá, ale když jsem si uvědomila, že je 22. srpna 2019 a že má Darren dnes narozeniny, nijak zvlášť jsem z postele nevyskakovala. „Bojíš se, prčku?“ zeptala se Dharnalen, ale já na ní nereagovala. Šla jsem si vyčistit zuby a připravit se na velký den D.

Darren vstával asi zadkem napřed a tvářil se jako boží umučení. Nesnášel svoje narozeniny a měl obavy, co dnešek přinese. Jako by vždycky tušil, co se stane. Ne všechno, ale někdy mi přišlo, že snad vidí do budoucnosti.

„Co je, Darrene, že se tváříš tak zoufale? Máš přece narozeniny, miláčku. Všechno nejlepší,“ přála mu mamka a líbala ho na tvář.

„Nesnáším narozeniny,“ komentoval suše.

„Pročpak? Vždyť ještě nejsi tak starý, abys z toho měl mít deprese,“ zeptala se překvapeně a podávala Azaele kakao.

„Jsem nervózní,“ přiznal a ona se usmála.

„A z čeho?“ vyzvíдалa.

„To je jedno. Už půjdeš?“ vyháněl jí.

„Až se nasnídají holky, tak vyrazíme. Aretha bude u kamarádky a my s Azaelou půjdeme do divadla, a tak se různě projdeme po městě. V kolik můžeme přijít?“ zeptala se mile.

„Nešlo by to, abyste přespaly u tety? Já bych chtěl být sám tak do jedenácti a já vím, že Azzi bude unavená už v sedm,“ řekl a máma se na něj tak podívala.

„Lásko, přijdeme v osm, ano? Později to nejde. Teta nemá čas. Večer můžete jít k Ay, ne? Ta doma nikoho nemá,“ zmínila.

„Jo, no to asi bude stačit,“ řekl a usmál se. Pak se na něj tak dívala, až to Darrena znejistilo.

„Co je?“ opáčil.

„Dávej si pozor, Darrene,“ upozornila ho a on přikývl. Přesně věděl, o čem mluvila.

„Jo, budu si dávat pozor. Hlavně už o tom nemluv. Prosím,“ řekl zaraženě a díval se jinam než na ní.

„Dobře, nebudu. Něco jsem ti přinesla,“ zašeptala a položila před něj na stůl krabičku s ochranou. Darren se na to podíval a pak hned na mámu.

„To si děláš... mami...“ řekl otráveně.

„Nemusíme nic rozebírat. Jsem dospělá ženská a vím, jak se s Ay máte rádi. Taky mám tři děti a myslím, že ty je ještě nechceš. Tak si to vezmi, a i tak si dávej pozor,“ dodala a odešla vedle, aby ho už zbytečně neznervózňovala. Darren krabičku popadl a strčil si ji do kapsy, protože Azaela už se po tom sápal a chtěla vědět co to je.

„Ňamí?“ zeptala se.

„Ne to není Ňamí, to se neří. To je pro bráchu k narozeninám, ty taky nemusíš mít všechno,“ prohlásil a šel k sobě do pokoje se dát trochu do kupy.

Já jsem se připravovala jako na ples. Ne, že bych na to měla nějaké šaty, ale líčila jsem se celkem dost a taky jsem si připravila černé krátké šaty, ve kterých jsem vypadala jako hospodyně. Dala jsem si sprchu a oblékla jsem na sebe to speciální oblečení, které jsem si kvůli němu pořídila. Přišla jsem si trošku submisivně, ale měl narozeniny, myslím, že to pro tentokrát přežiju. Vzala jsem s sebou věci na vaření a vypravila jsem se k jeho domu.

Darren netrpělivě chodil z místa na místo po celém obýváku a čekal, až zazvoním na zvonek. Vyhlížel mě z okna, a když mě viděl v těch šatech, vykulil oči. „Sakra, Heartová, co mi to děláš? Tohle dlouho nevydržím,“ šeptal si pro sebe a letěl ke dveřím mi otevřít.

Sotva jsem se přiblížila ke zvonku, už se otevřely dveře. „Heartová...“ zašeptal tiše zírající na moje nohy a pozval mě dál.

„Payne,“ zašeptala jsem, usmála jsem se na něj a podala jsem mu do ruky rybu.

„Ty víš jak být sexy,“ prohlásil a odnesl to do kuchyně. Nejspíš to byla z části i ironie vzhledem k tomu, že jsem mu podala do ruky rybu. Šel za mnou, protože se mi chtěl dívat na zadek a já s tím počítala, a tak jsem s ním trochu kroutila. Ne moc, jen víc než obvykle.

Položil rybu na linku a podíval se na mě. „Dneska mě hodláš obskakovat?“ zeptal se a nervózně polknul.

„Dneska udělám co si budeš přát. V mezích,“ upřesnila jsem a on se pousmál.

„Jo? Budeš moje osobní služebná?“ zeptal se a já přikývla.

„Jen když se budeš chovat slušně, Payne,“ objasnila jsem a on se vzrušeně pousmál.

„Dobře. Chci, abys mi říkala pane a provokovala mě tak, jak to nejlíp umíš,“ prohlásil a já se taky pousmála.

„Máte to mít, pane,“ zašeptala jsem mu do ucha a lehce jsem se mu poklonila. Ten hňup se zakřenil a plácnul sebou na gauč.

„To se mi líbí, Heartová. Tohle si užiju,“ řekl. Někdy byl na ránu, ale měl narozeniny. Co bych pro něj neudělala. Musela jsem si to opakovat. „Tak co mi uvaříš?“ zeptal se.

„Rybí řízečky na citronu a chilli s pečeným bramborem a cibulkou. A k tomu domácí koktejlovou omáčku,“ odpověděla jsem.

„Za tohle tě tak nehorázně vošukám, Heartová, že se máš na co těšit,“ prohlásil.

„Jak si přejete, pane,“ řekla jsem a šla jsem do kuchyně.

„To budeš vařit v tomhle? To nevydržím. Nechceš si to nejdřív rozdat a potom udělat to jídlo?“ navrhnul, ale já zavrtěla hlavou.

„To nechci, ale můžu si to i sundat a vařit jen ve spodním prádle. Bude to ale pro vás trest, pane,“ zašeptala jsem sebevědomě. Darren vytréštil oči.

„To se mi snad zdá, Heartová, ty ses rozhodla, že mě budeš takhle mučit. Ukaž mi kousek těch kalhotek, ohni se,“ poručil mi, a tak jsem ho poslechla a ohnula jsem se před ním, aby mi lem šatů lehce odhalil má rudá tanga s červenou mašlí na pozadí. Darren otevřel pusu dokořán a zíral na mě jako z jara.

„Stačí, pane?“ zeptala jsem se a on se ke mně přikradl a objal mě zezadu.

„Asi se budu muset jít zchladit. Tohle nevydržím, Ay,“ šeptal a pomalu mi rukou sjížděl po bocích až k tříslům.

„Musím vařit, a ty se musíš rozhodnout, jestli chceš abych si s tebou hrála, nebo ne,“ dodala jsem seriózně a on přikývl.

„Dobře, jo, chci to. Chci, aby sis se mnou hrála. Je to perfektní a strašně sexy, ale jsem z tebe už teď příšerně nadřženéj,“ oznámil a políbil mě na krk. Já jsem se sice nechala, ale usměřňovala jsem ho.

„Nesmíte se mě dotýkat, pane. Ještě ne. Nejdřív musím uvařit a potom se o vás postarat,“ zašeptala jsem a on se ode mě vzdálil s rukama nahoře jako by se vzdával policii.

„Tak tedy do práce, slečno Heartová,“ zašeptal a sledoval mě v kuchyni. Nějakou dobu mi to trvalo, uvařit brambory, trochu je osmažit, připravit rybu a obalit řízky. Darren se válel na gauči a pozoroval mě.

„Jak dlouho to bude ještě trvat?“ vyzvídal.

„No vaření nějakou dobu trvá,“ zašeptala jsem a pokračovala jsem.

„Tak se pojď o tom aspoň bavit. Chceš být poprvé na mě, nebo mám být já na tobě? A kde budeme? U mě je dost světla a pohodlí, ale tady na gauči to taky není úplně špatný,“ žvanil.

„Nechceš to nechat na spontánnosti?“ zeptala jsem se a věnovala jsem mu malý úsměv.

„Ty mi tykáš? Nevím o tom, že bych ti to dovolil,“ upozornil mě.

„Omlouvám se, pane. Já bych to nechala na spontánnosti,“ zmínila jsem.

„Hm, dobře. A můžeme tý spontánnosti trochu pomoci? Třeba, že bys vyskočila na linku a já bych tě zatím ochutnal, co?“ navrhnul a to mě zaskočilo. Tohle jsme ještě nedělali. Tedy ne on mě a hlavně jsme se o tom nikdy takhle otevřeně nebavili. Znělo to úchylně, ale hrozně se mi to líbilo. Cokoli úchylného, co kdy řekl, od něj zní sexy.

„Nevím jestli je to nejlepší nápad, mám ruce od chilli, ale kdyby nebyly ryby...“ pokračovala jsem.

„Ty začínáš s dvojsmyslama? S rybou a chilli, vážně?“ Culil se a stoupl si zase za mě. Z jeho blízké přítomnosti se mi postavily všechny chloupky na těle. „Chceš, abych tě líbal? Abych se tě dotýkal?“ šeptal mi do ucha.

„Tohle je váš den, pane. Nemí podstatné co chci já, ale co chcete vy,“ odpověděla jsem mu vzrušeně a on se pousmál a přikousl si ret.

„To máš sice pravdu, ale jestli to nechceš, tak to nechci ani já,“ řekl a já si jeho ruku přitáhla k sobě a vyzývavě jsem mu zírala do očí. „Beru to jako ano,“ zašeptal, naklonil se ke mně a vášnivě mě políbil. Líbal mě intenzivně a chtivě, že jsem musela položit i ten nůž. Takhle šíleně jsme se spolu snad ještě nelíbali. Pak mě přirazil zády na linku a vecpal se mezi má stehna.

„Kašli na tu blbou rybu a pojď to dělat,“ škemral, zatímco mě intenzivně osahával a laskal všude, kde to bylo přístupné.

„Nemůžu, spálilo by se to jídlo,“ odpověděla jsem, ale nechala jsem se od něj rozmazlovat. Bylo to boží. Tolik jsem ho chtěla.

„Tak to sundej z plotny,“ prosil a jemně mi laskal ucho.

„To nejde, Darrene. Musíš to ještě vydržet,“ řekla jsem, ale on už nechtěl. Natáhl před sebe levou ruku a levitujícím kouzlem všechno sundal z plotny. Pak mě vysadil na tu linku a vjel mi rukou pod šaty a druhou si rozepínal pásek u džín.

„Ty jsi hrozně divoký,“ komentovala jsem jeho počínání, ale on na to nijak nereagoval. Vyhrnul mi sukni a chystal se jít na věc. Byla jsem příšerně nadržená a nemohla jsem se dočkat až si to rozdáme.

„Oh jo, vezmi si mě, Payne,“ vzdychala jsem mu do ucha, zatímco jsem mu prsty projela ve vlasech a mačkala si jeho vypracované tělo na mě.

„Podívej co se mnou děláš,“ zašeptal vzrušeně a pohledem naznačil, že je připravený a já se pousmála a pak...

„Až bude mít Darren narozeniny. Pokud vím, narodil se někdy večer,“ upozornila mě Dharnalen a já vytréštila oči. Věděla jsem, že tohle už je v háji.

„Počkej!“ odstrčila jsem ho od sebe.

„Co? Co se zase děje?“ prsknul. Ani se mu nedivím, ale já jsem na tom byla stejně jako on.

„Kdy ses narodil?“ zeptala jsem se a on na mě vyjeveně koukal. Chápu, byly to divné dotazy vzhledem k okolnostem.

„Co já vím, někdy o půlnoci,“ odpověděl stručně a chtěl pokračovat, ale zase jsem ho od sebe odstrčila.

„O půlnoci? V kolik přesně?“ vyzvídala jsem.

„Za pět dvanáct, proč tě to teď zajímá?“ vztekal se. Už jsem věděla, že tohle je v háji.

„Ještě musíme počkat,“ řekla jsem a seskočila jsem z linky, kam mě před chvílí tak natěšeně vysadil. Jeho výraz se změnil k nepoznání.

„Cože? Tahle hra už se mi nelíbí!“ řekl a někam se vypravil. Podle mě pochopil, že to dnes tedy nebude.

„Kam jdeš?“ zeptala jsem se.

„Pro pití, musím se zchladit,“ řekl rozpačitě a odešel směrem ke spíži. Vyndal otvírák a otevřel si pepřmintový džus, že mu víčko odstřelilo a skutálelo se, až k mým nohám.

„Chceš pít?“ zeptala jsem se a on se bez odpovědi pořádně napil. Mlčel, ale díval se na mě dost našťavaně. Pak položil láhev na linku.

„Ay, jestli se se mnou dneska nevyspíš, mezi náma je konec, rozumíš? Já už na to nemám,“ řekl suverénně, až ve mně hrklo. *Vážně řekl tuhle větu? Po tom všem?* Potlačila jsem tu chuť začít rvát a do všeho hystericky kopat a plakat u toho, a podívala jsem se na něj se slzami v očích.

„Já tě chci, Darrene, ale prostě to nejde,“ odpověděla jsem nešťastně.

„Nejde? Myslel jsem, že jsi říkala, že to půjde. Chci to už 4 roky!“ řekl podrážděně.

„Já vím, promiň, že jsem ti zkazila narozeniny. Ale dneska se to nestane,“ řekla jsem a on se na mě sklesle podíval. „Je mi to líto, Darrene. Vážně je. Můžeš prosím ještě jeden den počkat?“ prosila jsem, ale on zavrtěl hlavou.

„Nezlob se na mě, Ay, ale ne. Už prostě nemůžu. To je jeden den sem, druhý tam a pak je z toho další týden, měsíc a rok, a tvoje přísahy a všechno možný, prostě nám to asi není souzený,“ řekl suše a já stěží zadržovala slzy a transportovala jsem se domů. Darren se jen znovu napil z láhve a naštvaneš kopl do stolku. „Kurva!“ zaječel zoufale.

☆ Volnost ☆

Celý zbytek prázdnin jsem ho neviděla, ani jsme spolu nemluvili přes zrcadlo, což děláme každý večer už 4 roky. Musela jsem ho hodně naštvat. I když jsme se Sárrou prožily vskutku zábavný zbytek prázdnin, měla jsem pocit prázdnoty. Bez Darrena bylo všechno na nic.

Tohohle jsem se přesně bála. Něco se pokazí ve vztahu a už nejsme ani kamarádi. Stalo se to a to jsme si spolu ani neužili. Jednu výhodu to mělo. Už jsem byla konečně svobodná. Ale mělo to i háček. Darren už mě nechtěl. A taky ten fakt, že za týden začíná škola a já ho budu muset vídat, mě znepokojoval.

Sára mi dělala radost, naučila se spoustu nových kouzel a všechny mi je ukazovala. Taky mi slíbila, že se bude se mnou skoro denně učit a začala se mnou chodit na černo-magické rituály, abych měla radost.

Sára obalená v mojí dece mi skočila na postel. „A teď dámy a pánové, přichází magická Sára Heavensová,“ představila se pomyslnému publiku a já se na ní musela dívat taky. Zvedla jsem oči od knihy, zatleskala jsem a čekala jsem, co mi předvede. Hrály jsme si na kouzelnice. S ní jsem občas zapomínala kolik mi je.

„Teď nechám zmizet tento předmět,“ řekla a ukazovala na mou židli, na které jsem seděla. „Čáry máry fuk, bublifuk...“ pokračovala a já jsem vyprskla smíchy, protože jsem věděla, že do těch vymyšlených vět bude muset zakomponovat i opravdové kouzlo, aby tu židli nechala doopravdy zmizet. „...láry fáry pod kočáry, *evanesce!*“ zakřičela a já spadla zadkem rovnou na polštář, který byl pod židlí, až se to stane.

Zatleskala jsem a Sára se uklonila. „A teď si vezmu dobrovolnici, třeba tuhle slečnu, která už tady půl hodiny padá na zadek,“ řekla a pomohla mi se zvednout. Celou dobu jsem se příšerně smála, skoro to nešlo zastavit.

„Musíte mi pomoci a pomoci magické formule vyřknout správné zaklínadlo, aby se onen předmět zase objevil,“ řekla a čekala, až jí poradím, jak židli zpátky přivolá.

„Zkus *porcellum ripam fragmen*,“ poradila jsem jí schválně špatně, aby byla větší sranda. Vždycky jsem kombinovala víc různých náhodných kouzel najednou, aby to mělo grády. Sama jsem nevěděla, co se stane.

„Takže dámy a pánové, teď to bude hustý. Chceme trochu páry,“ řekla a koukla se na mě. Já jsem na její pokyn tedy vyčarovala páru, protože ona nic z toho, co chtěla vyčarovat neuměla. A pak se dala do kouzlení.

„Čaruju, čaruju zpět židli, ať je tady zpátky! *Porcellum ripam fragmen*,“ řekla a já se už předem připravovala smíchy na její kouzlo. A samozřejmě, že se neobjevila židle, ale ze Sáry se stal prasečí rypáček s nohama. Protože moje kouzlo znamenalo „kousek prasátka“ sama jsem byla překvapená jaký kousek se objevil. Já jsem měla opravdu hysterický záchvat smíchu.

„*Liquet!*“ řekla Sára a kouzlo se zrušilo. Tedy spíš ho zachrochtala.

„To byla vážně největší kouzelnická show, jakou jsem kdy viděla,“ přiznala jsem a zatleskala jsem jí. Sára se uklonila a pak zvažněla. Přisedla si ke mně a dívala se na mě smutně.

„Vím, že se snažíš zabavit, abys nemyslela na Darrena, ale měla bys s ním už konečně promluvit,“ poradila mi.

„To těžko, naštvála jsem ho. Už se mnou nikdy nepromluví,“ vysvětlila jsem a zoufale jsem si povzddechla. Taký jsem se opřela zády o čelo postele.

„A co jsi mu udělala?“ vyzvíдалa. *Jak to říct? No, strhneme tu náplast.*

„Nedala jsem mu na jeho narozeniny, a to jsem mu to slíbila,“ řekla jsem stručně. Sára protočila panenkami a povzdychla si.

„V čem je problém, Ay? Vždyť se ti Darren víc než líbí. Jsi s ním šťastná, proč s ním tak zoufale nechceš být? Nejdřív jsem si myslela, že se jen bojíš si přiznat city, pak jsi ho neustále odmítala a teď mu dáváš šance a vždycky z toho sejde, evidentně tě něco trápí,“ komentovala.

„Má na mě takový vliv... nechci mu podlehnout. Navíc se pak na mě nebude dívat stejně. Vždycky to tak je, když dostanou co chtějí, přestanou se zajímat. Bojím se, že po mě přestane toužit. Nebo, že když se spolu vyspíme, bude to špatné a on mě opustí,“ přiznala jsem polopравdu.

„Ay, tyhle pocity má každý ohledně nového vztahu. Darren by tě nikdy nepodvedl ani by ti neřekl, že sex s tebou je špatnej. Je to chlap, líbíš se mu a prostě určitě i dlouho budeš. Navíc kterej chlap čeká na holku čtyři roky? Dělej, než ti ho nějaká sebere. Třeba Ferilla, nebo Alyssa... mě přebrala Ryana,“ zmínila.

„Cože?“ vyštěkla jsem a vytřeštila jsem oči.

„Jo, slyšelas. Ta harpyje spala s mým Ryanem a kvůli ní jsme se v podstatě s Ryanem rozešli,“ odpověděla. *Ta příšerná Alyssa je vážně všude.*

„Jak se to stalo?“ vyzvíдалa jsem.

„Ryan pracoval v jejich firmě přes prázdniny a oni se tam potkali. Padli si do oka... a já myslím, že ona ani neví, že to byl můj Ryan a ráda bych, aby to tak zůstalo. Hrozně by jí stouplo ego, a to nepotřebujeme,“ objasnila a já přikývla. *Pravda, ještě toho trochu.*

„To jsme dopadly, co? Ten den měl být perfektní. Strašně jsem to chtěla, ale prostě to není tak jednoduché jak si oba myslíte,“ zmínila jsem.

„Vztahy jsou komplikovaný, no. Takže jsi mu nedala žádný dárek?“ zeptala se a já zavrtěla hlavou.

„Nestihla jsem mu uvařit ani to jídlo. Mám z toho divný pocit, tentokrát je to vážné. Vím, že je konec,“ fňukala jsem. Sára se na mě smutně podívala, ale pak se usmála.

„Ale nepřipouštěj si to, třeba jen neměl čas. Nebo až tě uvidí, tak ho to přejde,“ utěšovala mě.

„Víš, že je to konec, protože se nebaví ani s tebou. Vůbec se ti přece neozval od té doby,“ zmínila jsem a Sára se zatvářila křečovitě. Ona ale věděla, že má Darren jiný důvod proč se s ní momentálně moc nebaví.

„Je pozdě, půjdeme si raději lehnout. A musíš mě naučit ten uvítací tanec košťat. Vůbec mi to nejde. Jako bych na to měla příliš velkou moc,“ připomněla jsem. To je takový druh vystoupení, které provádějí vždycky studenti pátého ročníku. Je to takový rituál v polovině školní docházky.

„Aspoň něco umím líp než ty,“ zmínila spokojeně a vlezla si pod peřinu. „Je paráda, když můžeme být u tebe a nikdo tady není. Nikdo ti nemůže nic zakazovat a můžeš si tu křičet i dupat třeba do půlnoci. To naše sousedka by se zbláznila. Taký se tu nikdo s nikým nehádá,“ konstatovala Sára nadšeně. Já jsem se jí to zase snažila vyvrátit.

„Zas tak perfektní to není, je mi tu smutno. Nemám si s kým povídat, ani mě nikdo neobjímá,“ vysvětlila jsem a Sára se na mě smutně podívala a objala mě.

„Dobrou noc, Ay,“ řekla.

„Dobrou noc,“ zašeptala jsem a kouzlem jsem zhasla kouzelné svítící koule. Přemýšlela jsem nad tím, co mi vyprávěla o těchto prázdninách a o Ryanovi a spousta věcí na tom nesedělo. Buď si vymýšlí, nebo domýšlí, ale rozhodně všechno není tak růžové, jak popisuje.

Sára je hodně velká tajnůstkářka. Vždycky jsem věděla, že mi neříká všechno, ale čím víc jí znám, tím méně jí rozumím. Zjistila jsem, že mi neříká ani polovinu. Vlastně o jejím soukromém životě nic nevím. I Darren toho ví víc než já. Z nějakého neznámého důvodu s ním mnohem víc komunikuje. Že by mu věřila víc než mě?

Přišla mi ale divná. Hlavně v poslední době. Zábava s ní byla sice velká jako obvykle, ale chvílemi se mi zdálo, že se něčím trápí. Ano, její rodiče se hádají a rozvádějí, ale to rozhodně nebyl důvod, proč byla tak podivná.

Chovala se, jako by měla výčitky svědomí. Že by za to mohl Wade? Ale který? Dokonce mi ani neřekla, jak to mezi nimi se Shadowwalkerem dopadlo. Ani jednou se o něm nezmínila. Zvláštní, a zvlášť když po něm tolik toužila. Ale pravda, byly dlouhé prázdniny a ona byla doma.

Hned ráno jsme se chystaly do školy. Sára už měla sbaleno, ale mě to trvalo dlouho. Nechtělo se mi tam kvůli němu. Hrozně jsem se bála, že se na mě už nebude dívat tím Darrenovským pohledem, který jsem vážně zbožňovala.

„Vezmi si koště, už odcházíme,“ honila mě, zatímco jsem si balila učebnice.

„Už jdu,“ opáčila jsem neutrálně, vysadila jsem na štětiny svou kočku, nasedla jsem na něj a pak jsme obě vzlétly do vzduchu.

„Ay, proč se do té školy vlastně nikdy netransportujeme, nebylo by to snadnější?“ vyzvíдалa cestou.

„To nejde, Sáro. Nechci se transportovat tak daleko, stálo by mě to moc energie. Na delší vzdálenost jsou portály, ale ty se používají spíš na transport do jiných světů. Do školy holt létáme na zvířatech. Ty máš wergona a já zůstanu u košťat, Netopýří pumu jsem zatím nechytla,“ řekla jsem a přeletěla jsem Sáru.

„Jsi moc pomalá,“ rýpla jsem si.

„Dáme si závod?“ zeptala se, a než jsem stačila přikývnout, obě jsme přidaly a školní branou jsme prolétly obě nastejno.

„Příště tě porazím,“ křičela jsem hlasitě, až se na mě Darren otočil. Tvářila jsem se spokojeně, ale ten úsměv mi spadl z tváře, když jsem si ho všimla přistávat i s Kinnarou kousek od nás.

A přesně jak jsem předpokládala, nedíval se na mě tím Darrenovským pohledem, na který jsem byla zvyklá. Díval se jinak, tenhle pohled jsem neznala. Byl chladný a bodavý, nešťastný, zoufalý a našťavaný zároveň a k mojí smůle i hrozně dlouho trval.

„Ahoj,“ pozdravila jsem ho, když šel kolem.

„Čau,“ řekl suše a prošel kolem mě, aniž by se u mě zastavil. Sára to viděla, chytla mě za ruku a odvedla mě do hradu.

„Ono ho to přejde. Snad. Aspoň, že tě pozdravil,“ zmínila a snažila se mě rozveselit, ale bylo to marné. Tentokrát jsem byla fakt na dně. Chtělo se mi brečet.

Wade Shadowwalker postával u brány a kouřil cigaretu. Oba se Sárrou se na sebe dlouze podívali, ale ani se nepozdravili. Oba vypadali, že si něco provedli a pohádali se. Nicméně Wade byl spíš pro se s ní usmířit, ale ona od něj raději odvrátila hlavu a táhla mě do školy.

Šly jsme rovnou na slavnostní snídani, kde mělo probíhat i seznámení se se studenty prvního ročníku. Vždycky jsem nenápadně mrkla na Darrena, ale tvářil se, že by tam nejradši nebyl. Ani jednou se na mě nepodíval.

Sára seděla vedle Wada Whispera a nervózně se dloubala vidličkou v jídle. „Jak jste se měli?“ vyzvídala Emily. Eldarn na to nereagoval. Wade Whisper se mlčky podíval na Sárrou, ta se mlčky podívala na mě a já jen pokrčila rameny. „Ale no tak, netvrdíte mi, že vaše prázdniny stály za houbu,“ dodala.

„Já se před prázdninami rozešel s jednou holkou, kterou jsem miloval. A celý prázdniny jsem byl v lihu a v kouři z jivy. Každý den jsem se probouzel vedle jiné holky. Už ani neznám jejich jména,“ prohlásil Wade a Sára se zamračila. Nejspíš to ani nebyla lež, ale řekl to, aby jí našťaval.

Chtěla mu přiznat barvu, že se s Ryanem i s Wadem rozešli, ale teď si to rozmyslela. Taky kvůli němu z části odkopla Wada Shadowwalkera a začínala toho upřímně litovat. Nicméně o tom mu ještě říct nechtěla.

„Já jsem měla sice prázdniny plný nezávazného sexu, ale stejně to stálo za nic,“ prohlásila, aby ho popudila a taky, aby vysvětlila alespoň z části, proč je tak zoufalá. Nicméně nelhala.

Stejně si myslím, že v tom bylo něco víc než jen rozchod s Ryanem. Skoro vůbec o něm nemluví. Podle mě ho už dávno ani nemiluje a mezi nimi se nic zásadního neděje. Beztak byla zoufalá jen z toho, že se nedokázala rozhodnout a že to mezi ní a Wadem Shadowwalkerem nemůže být podle jejich představ. Jinak by na Wada Whispera už možná i zapomněla.

A taky se s nimi celé prázdniny ani neviděla, takže to taky může být ten důvod, proč je smutná. To bude možná ono. Před prázdninami konečně uhnala Shadowwalkera a pak se rozdělili. Smutné. Chudák Sára.

„Já se pohádal s rodičema a poslouchal jsem kázání o derionech. Celou dobu mi jen připomínali, že jsem jen rion. Taky nic moc. Mimochodem, omlouvám se Ay,“ řekl Eldarn a podíval se na mě.

„Hm, omluva se přijímá. Já jsem se zase asi rozešla s Darrenem. Pohádali jsme se docela dost na jeho narozeniny a pak jsem utekla. Zřejmě už je mezi námi konec, protože mě ignoruje,“ přiznala jsem.

„Teda to zní fakt jako příšerný prázdniny,“ zašeptala smutně Emily. „Já myslela, že se budete mít líp. Já si to teda nechám pro sebe, nechci vás tím štvát,“ řekla empaticky.

„Ne, to je dobrý, Emi. Klidně nám to pověz. Jsme rádi, že aspoň někdo se měl fajn,“ zmínila mile Sára. Já jsem byla duchem jinde. Někde u těch nevydařených narozenin.

Otočila jsem se na Darrena a když jsem viděla, že se baví s Alyssou, bodlo mě u srdce. Všimla jsem si Wada Shadowwalkera, že se taky dívá k našemu stolu. Díval se zase na Sárú, která se z toho tvářila podivně rozpačitě. *Co se to děje?*

I Darrena kamarádi zpovídali. „Tak co, Darry, jaký byly prázdniny? Už jsi ojel tu svojí šprtku?“ vyzvídal Wade Shadowwalker.

„O tom se nehodlám bavit!“ řekl suše a napil se čaje. Alyssa nastražila uši. Všimla jsem si, že už měla zase dlouhé vlasy. Nejspíš si je nechala prodloužit. Zase jí to slušelo, a to mě momentálně celkem zneklidňovalo.

„Ti nějak rychle rostou vlasy,“ komentoval suše Darren a sáhl jí na ně. Já vytřeštila oči, když jsem si všimla toho jeho zájmu o její vlasy.

„Nejsou moje, jsou prodloužený. Vypadala jsem jako idiot,“ opáčila upřímně. Darren přikývl.

„No jo, Heartová by nebyla dobrá kadeřnice,“ rýpl do ní se smíchem ve tváři. Shadowwalker se taky zakřenil.

„Cože?“ zeptal se překvapeně Earthan a Alyssa na něj vyjeveně zírala. Netušila, že o tom Darren ví a trochu se polekala, že to budu hrotit. „Žárlila na tebe, tak ti ošmikala vlasy. Mělas je pěkný,“ zalichotil jí Darren.

„Teda, co se děje, Darrene. Jedeš po naší Alyssce?“ rýpl do něho Shadowwalker.

„No co, je přece pěkná,“ řekl nahlas a podíval se na ní. Alysse se nejspíš zastavilo srdce šokem z toho, co Darren řekl. A taky, že to řekl před Wadem, na kterého když se podívala, probodával jí pohledem.

„Nešla bys se mnou dneska někam? Můžeme se proletět třeba na wergonech a tak. Naučil bych tě to,“ zeptal se jí Darren a ona nadšeně přikývla. „Paráda, můžeme pokračovat v tom, co jsme kdysi začali,“ řdodal nadšeně a mrkl na ní. Alyssa úplně ztuhla a Wade ztratil řeč. No a já byla úplně v šoku z toho jejich koketování.

„On s ní flirtuje,“ šeptala jsem Sáře zoufale do ucha. Ona pokrčila rameny.

„No jo no, nevím co na to říct. Nehodlám do tebe ještě šťouchat, ale prostě už to nejspíš vzdal,“ zmínila suše. Skoro jako by jí to ani nezajímalo.

„Ne! Tohle nedovolím! Beztak to dělá jen proto, že může a aby mě naštvál nebo popohnal. Mstí se mi!“ řekla jsem, ale Sára zavrtěla hlavou.

„Myslím, že jí vážně chce. Mezi váma to bere za ukončený. Alyssa s ním totiž klidně bude chodit a on chce holku. Říkal mi to. Ay, nevím co přesně se mezi váma stalo, že jsi ho zase odmítla, ale jestli si ho neudobříš do pár hodin, Alyssa ti ho přebere,“ řekla a já na chvíli přestala dýchat.

„Musím na vzduch,“ zašeptala jsem zoufale a utekla jsem od stolu. Emily se naklonila k Sáře.

„Musíš s ním promluvit. Jsi jeho nejlepší kámoška. To Ay nepřežije,“ zašeptala jí do ucha a Sára přikývla. Byla si vědoma tohohle svého údělu. Sice už jí to obtěžovalo vzhledem k tomu, že měla svých starostí dost, ale pak si uvědomila, že je taky v nepříjemný situaci a že kdyby to za ní mohl někdo vyřešit, byla by mu moc vděčná.

No a pak se nenápadně otočila na Wada Shadowwalkera. On se na ní taky nenápadně usmál a ona se polekala a hned se zase otočila zpátky ke stolu.

Darren mě viděl, jak odcházím a zřejmě mu došlo, že jsem úplně na dně. Sice to tak chtěl, ale když mě viděl nešťastnou odcházet, rozmyslel si to. Připomnělo mu to tu bolest s Eldarnem a on byl vysoce empatický.

„Platí to večer?“ zeptala se Alyssa Darreny, když si všimla, že už zase zírá na mě.

„Vydrž,“ zašeptal a rozběhl se za mnou. Wade se na Alyssu zase usklíbl.

„Nechci ti kazit iluze, Aly, ale myslím, že to zase neklapne. Ay ho má omotanýho kolem prstíku, a to hodně pevně,“ zmínil a ona smutně přikývla a raději pokračovala dál v jídle. Viditelně jim to nepřál. Nevím proč, ale k Alysse se choval dost podivně. Vždycky spolu měli nějaký podivný vztah. Chvilí ťuťu ňuňu a chvilí byli zase na nože. I když zas ťuťu ňuňu na ní nikdy úplně nebyl.

A tak za mnou Darren běžel, ale když jsem zašla za roh, zřejmě si to rozmyslel. Pak ještě chvíli dělal malá kolečka a přemýšlel. „Darrene!“ zavolala jsem na něj najednou, když jsem si ho všimla a dívala jsem se mu do očí. „Co tady děláš?“ zeptala jsem se. Tvářil se dost nervózně.

„To nemám páru. Já s tebou ani mluvit nechci. Jen jsem...“ opáčil suše a zarazil se.

„Omlouvám se za ty tvé narozeniny,“ zakuňkala jsem a podívala jsem se mu směle do očí. „Já... asi jsem zpanikařila a...“ pokračovala jsem zoufale, ale hned, co jsem to téma nakousla, mě přerušil.

„O tom se nehodlám bavit,“ odsekl a povzdychl si. Zdálo se mi, že se na mě vůbec nechce ani podívat.

„Moc mě to mrzí,“ přiznala jsem, ale neobměkčilo ho to. Spíš se to ještě zhoršilo. Sebemenší zmínka o tom ho úplně rozkládala.

„Řekl jsem, že se o tom nehodlám bavit!“ zopakoval podrážděně. Já přikývla jako, že tomu rozumím.

„Chtěla jsem s tebou mluvit,“ zašeptala jsem nesměle. Nevěděla jsem jak na něj, ale nějak jsem to udělat musela. Teď, nebo nikdy.

„A o čem chceš jako mluvit?“ zeptal se.

„Ty víš o čem. O tom, jak jsi mě ignoroval celý zbytek prázdnin a taky o tom, jak se na mě nepřátelsky díváš,“ prohlásila jsem, Darren se pousmál a zavrtěl nade mnou hlavou a chtěl mě obejmít, ale zastavila jsem ho. Kdyby chtěl utéct, transportoval by se. Jen mi dával najevo svou momentální nadřazenost.

„Neodcházej ode mě, když s tebou mluvím, je to neslušné,“ zmínila jsem, ale Darren se na mě znuděně po díval. Ještě si dal drze ruce do kapes.

„A ty se mi divíš? Ignoroval jsem tě jenom proto, že jsem doufal, že ti dojde, že jsi mi tím ublížila. Tak trochu jsem i čekal, že za mnou ten další den přijdeš a... a za druhý dívám se na tebe tak nepřátelsky, protože... co já ti vůbec povídám o svých slabých chvílích, nech mě být. Už jsi mi dala jasně najevo, že ti nejsem dost dobřej, tak za mnou nechod', že mě chceš zpátky. Já ti nebudu dělat pořád šaška. Dneska jdu ven s Alyssou, už na tebe nehodlám čekat,“ řekl a nechal mě tam stát.

Šaška? Ach jo, tohle mi tedy nevyšlo. Asi to bude těžší, než jsem si myslela. Je vážně smutný. Co teď budu dělat? Nechci ho ztratit. Mám ho vážně nechat být? Když to řeknu já, většinou to znamená spíš něco jako utiš mě, obejmi mě a odpusť mi to. Ale co to znamená u Darrena fakt netuším. A pak je tu ta hrozná Alyssa.

„To je všechno tvoje chyba, ty příšerná démonice!!“ křičela jsem na ní.

„Je důležitý, aby ses uměla ovládat, a zvlášť když jde o Darrena. Jednou mi poděkuješ,“ odpověděla.

„To nikdy! Proklínám tě za to!“ vřestěla jsem.

„Řekni mu, že uděláš cokoli, aby ti to odpustil,“ radila mi.

„Nechce se o tom bavit. Už mě nebude poslouchat. Prostě jsem o něj přišla, kvůli tobě. Za tohle se tě zbavím!!!“ dodala jsem.

„Běž za ním a řekni to,“ zopakovala, ale já jsem jí už nechtěla poslouchat. Šla jsem smutně do svého pokoje. Už toho bylo prostě dost. A jak jsem tak šla, zcela nečekaně jsem narazila na nějakou malou černovlasou derionku, o kterou jsem doslova zakopla.

„Ty jsi Ayawai Heartová?“ zeptala se Zlatá Studentka z prvního ročníku a dívala se na mě jako na celebrity.

„Jo, proč?“ Divila jsem se tomu jejímu nadšení.

„Jsi nejlepší studentka, která kdy po týhle škole chodila. Teda můj brácha a Darren Payne taky, ale ty jsi holka. Tvoje výsledky jsou přímo neuvěřitelný a... promiň já jsem Estrella Shadowwalkerová a jsem tvoje největší fanynka. Slyšela jsem o tom, jak jsi měla dokonce i víc bodů při přijímacích, než byl limit. A taky jsi mnohonásobná vítězka v kouzelnickém desetiboji. Kdybys byla v týmu proti Wadovi, zajímalo by mě, jestli bys ho porazila,“ řekla a pořád na mě zírala.

„Fanynka? To jsi asi jediná. Díky za uznání. Nikoho kromě tvého bratra kouzelnický desetiboj a magická fyzika tolik nezajímá. A co se týče tvého dotazu, nejsem si tím jistá, magická fyzika není můj hlavní obor a tvůj bratr tím viditelně žije,“ řekla jsem a ona přikývla.

„No, mýho bráchu neberu jako člověka. Co se týče fyziky teda. On je totiž fakt neporazitelný, ale ty jsi hned po něm studentka s nejvyšším studentským skóre.

Mimochodem, mě taky zajímá. Jsem na týhle škole teprve pár hodin, ale už vím spoustu drbů, třeba že je Darren pořád paník a že ty ho odmítáš. Proč s ním nechceš nic mít?“ vyzvídala. Vytřeštila jsem oči. *Bože, ta je ale ukecaná.*

„Měj se Estrello,“ řekla jsem a snažila jsem se od ní co nejdřív zdrhnout. *To se mi snad zdá, je to možné? Že se řeší můj sexuální život po celé škole? To by mě nikdy ani ve snu nenapadlo, že se stane. I když stýkám se s nejpobornějším klukem ze školy, takže...*

„Neutíkej! Podepíšeš se mi prosím ještě do památníku?“ škemrala, ale já jsem rychle utíkala do sálu.

Darren si sedl na postel ve svém pokoji a utíral si slzy, které mu samovolně tekly z očí. „Ťuk ťuk, to jsem já Alyssa. Můžu dál?“ klepala na něj a on si jen otřel slzy a pustil ji dovnitř.

„Co tady děláš?“ zeptal se jí překvapeně u dveří. Ještě nikdy k němu do pokoje nepřišla. Měla na sobě volné šaty s lodičkovým výstřihem a usmívala se na něj. Zavřela za sebou dveře a pomalu se k němu přibližovala. Darren na ní šokovaně civěl.

„Už to nebudeme protahovat, ne? Víím, že se ti líbím a víím, že mě chceš. Pochopila jsem moc dobře to, co jsi říkal,“ zmínila se s úsměvem, natlačila ho na postel a obkročmo si mu sedla na klín. On na ní jen mlčky zíral. Neřekl ale ani slovo. Byl zaskočený.

„Pokud jde o mě, Darrene, můžeš mít cokoli,“ zašeptala mu do ucha a vášnivě ho na něj políbila. U toho mu jemně šmejdila rukama po těle a Darren byl úplně ztuhlý, jako paralyzovaný. Nijak zvlášť Alyssu neosahával. Spíš se jen nebránil.

Potom ho povalila na postel a pokračovala. On se nechal líbat, stáhnout tričko i rozepnout pásek. Jen na ní koukal a mlčel. Za celou tu dobu neřekl jediné slovo. Ona po chvíli vstala z jeho klína, stoupla si před něj a rozepla si zip od šatů, které následně shodila na zem.

Stála tam před ním úplně nahá a dívala se, jak on na ní zírá. A díky mé šou, kterou jsem mu předvedla o prázdninách myslel ale jen na mě. A to jen proto, že jí měl naštětí s kým porovnávat. A možná to, že je do mě pořád zamilovaný zapříčinilo to, že jí ten trubec opět odmítnul. Protože, co kdyby přišel o něco lepšího, že? Takže by to, že na mě nebude dál čekat už zase neplatilo?

„Alyso...“ zašeptal.

„Ano, Darrene?“ odpověděla tiše a chystala si na něho zase vlézt, ale zarazil ji.

„Oblíkni se prosím,“ řekl klidně zírajíc na druhou stranu. Velmi zarytě. Alyssa znejistila. Tuhle reakci od něj nečekala. Ani v nejmenším.

„Cože? Nelíbím se ti snad?“ zeptala se smutně.

„Ne, o to nejde. Jsi nádherná holka a líbíš moc, ale já nemůžu. Promiň,“ řekl a čekal až se oblékne.

„Aha,“ zakuňkala rozpačitě a ohnula se pro šaty válející se na zemi. Darren se taky tvářil rozpačitě a rychle se zase otočil na druhou stranu, když se před ním ohýbala. „Každopádně, škoda. Věděla bych jak tě vzrušit,“ zmínila.

„J-jo no, o tom nepochybuju,“ dodal tiše.

„Ale o to nejde, co? Zapneš mi to teda, prosím?“ zeptala se a nastavila se k němu. On se tedy připravil na to, že jí splní její skromné přání.

„Ne, o to nejde,“ odpověděl a oba se cítili neuvěřitelně trapně. Alyssa si dala na stranu své nové vlasy, aby se jí nezamotaly do zipu, otočila se k němu zády a čekala, až jí Darren zapne. Ten jí zatím zíral na nahá záda a pozadí a přemýšlel, co by měl udělat.

Nakonec jí jen jemně pohladil prstem po zádech. Sjel tím prstem od shora až dolů po její páteři až mezi půlky. Pak jí ty šaty zapnul a mohutně vydechl. Alyssa se na něj otočila.

„Víš, myslela jsem si, že to chceš. Ale zase jsem to podělala, co?“ zeptala se a on zavrtěl smutně hlavou.

„Ne, to není tvoje chyba. Mrzí mě to. Fakt se mi moc líbíš a já bych to i chtěl, ale ještě na to asi nejsem úplně připravený. Pořád to mezi mnou a Ay není úplně ukončený. Teda doufám,“ řekl a ona přikývla.

„Chápu. Nezapomeň ale na to, že tě chci a budu tě chtít vždycky. Tak, kdyby sis to rozmyslel...“ dodala a odešla. Cestou z jeho pokoje si všimla zlatého náramku, který ležel na stolku, a tak si ho drze vzala a dala si ho na ruku.

Já jsem akorát šla chodbou a cestou do hlavního sálu přes pokoje sedmáků, jsem viděla Alyssu, jak vychází z jeho pokoje. Byla bosa, v ruce držela své boty a na sobě měla jen lehké šaty. Vypadalo to, že pod nimi neměla ani spodní prádlo. Vlasy měla na stranu a za dveřmi se obouvala. „*Dneska jdu ven s Alyssou, už na tebe nehodlám čekat...*“ znělo mi v hlavě.

„Zabiju tě, Alyso!“ zašeptala jsem si sama pro sebe a vražedně jsem se na ní dívala.

„Ale copak, Ay, jdeš za Darrenem? Teď bych za ním nechodila, oblíká se. Možná si šel dát sprchu. Přišel mi celkem zpocený, asi se dost nažhavl,“ provokovala mě. Držela jsem se, abych jí něco neprovedla. Ale zvládla jsem to. Jen jsem tam stála a čekala jsem až odejde. Na nic víc jsem se nezmohla. Odmítala jsem tomu uvěřit, že by mi něco takového vážně udělal.

Chvilku po ní vyšel z pokoje Darren a hned na mě vytřeštil oči. „C-co t-tady děláš, Ay?“ koktal a měl velké oči. Vypadalo to, že má strach, že jsem tu potkala Alyssu. A jeho následující dotaz mi mé myšlenky potvrdil. „J-jak dlouho už tady jsi?“ vyzvídala.

„Dost dlouho na to, abych viděla Alyssu, jak vychází polonahá z tvého pokoje. Dělal jsi to s ní?“ vyjela jsem po něm. Jeho výraz se rapidně změnil v něco mezi sebevědomý a rozpačitý. Nějakou dobu i hledal vhodnou odpověď.

„Ne, že by ti po tom něco bylo. Ale nedělal,“ odpověděl upřímně, ale já mu nevěřila. Byla polonahá, vycházela z jeho pokoje bosky a obouvala se venku. Proč by se u něj tedy jinak svlékala?

„Nenávidím tě, Payne!“ zašeptala jsem zlomeně a odešla jsem. A tentokrát jsem to myslela upřímně. Jestli to je tak, jak to vypadá, tak mě nehorázně zklamal.

„Ay!“ křikl na mě, ale marně. Nechtěla jsem s ním mluvit ani ho vidět. Ta představa jich dvou mě zabíjela. Darren byl přece můj... a už není. „Ay!“ ječel a zastavil mě znehybňujícím kouzlem. Nic jiného by mě totiž momentálně vážně nezastavilo.

„Co to jako má být takhle podvádět? Vždyť víš, že tohle se nedělá čarodějce stejného postavení!“ vztekala jsem se, když jsem byla nucena být na jednom místě pod vlivem jeho kouzla.

„Vím a omlouvám se, ale když čarodějka stejného postavení nevnímá a chystá se udělat nějakou blbost, nemám na výběr,“ řekl, zatímco ke mně došel a pak si ke mně stoupl.

„Pusť mě, nebo přísahám bohu, že tě zabiju!“ vřeštěla jsem a marně se snažila vyvlíknout z toho zákeřného znehybňujícího kouzla.

„Nic jsem s ní neměl,“ řekl klidně a pak mě tedy milostivě pustil.

„Jak myslíš, že jsem blbá, Payne? Viděla jsem jí od tebe odcházet jen v nějaký košilce. Taky mi to dost dala sežrat. A navíc, klidně si tu svou Alyssu sežer, protože já už tě nechci nikdy ani vidět!“ dodala jsem a odešla jsem.

Tak takhle se cítil, když se dozvěděl, že jsem spala s Eldarnem? Kdyby jen věděl, že jsem musela, ale on nemusel, a i přesto mi to udělal. Z jeho pohledu je to asi fér, ale já něco takového nestrávím.

Vběhla jsem zatím nabroušeně do sálu, přivolala jsem si koště a stoupla jsem si vedle Sáry, natáhla jsem ruku před sebe a snažila jsem se svou magií o to, aby moje koště dělalo různé triky. Ale nešlo mi to tak dobře jako Sáře. Taky jsem byla příšerně našťvaná, takže se moje magie chovala podivně. *Taková drzost!! On mě v podstatě podvedl.*

„Co je s tebou? Jsi duchem mimo. Musíš mít uvolněný zápěstí,“ radila mi, ale ani tak to nemělo efekt. „Koukej,“ řekla a kroutila rukou tak divně, že koště skákalo ještě divněji.

„Musím se trochu vybit, mám moc síly,“ prohlásila jsem a snažila jsem se kouzlit věci, které mě velmi vyčerpávaly. Třeba živelná kouzla. A tak jsem po místnosti proháněla obrovský větrný vír a Sára na mě nevěřícně zírala.

„No prosím a koště ovládat neumí,“ zmínila a smála se. Bylo to trapné, že taková čarodějka jako já, nedokáže ovládat koště, pokud na něm zrovna nelétá. Nicméně jsem byla tak našťvaná, že jsem své emoce musela nějak vypustit ven, aby třeba Alyssa nepřišla k úrazu.

Darren na mě zoufale zíral ze dveří. Byl opřený o futro, koutky stočené dolů, měl ruce v kapsách a přemýšlel, co bude dál. Když si ho všimla Sára, tak se jen otočil a odešel.

„Cvič dál, hned jsem zpátky,“ řekla a odběhla za ním. Teď mohla pomoci své zoufalé kamarádce si udržet frajera.

„Darrene!“ volala na něj a doběhla ho. On se jen otočil a zase si strčil ruce do kapes. Pak se na něj podívala a čekala až popadne dech z toho, jak ho doháněla. „Co

se sakra děje?“ zeptala se. „Ay je úplně mimo. Normálně když je naštvaná, netaví věci kolem sebe na dva metry,“ objasnila a Darren přikývl.

„Jo no, teď je to vlastně to nejmenší, co všem hrozí. Ay totiž viděla vycházet Alyssu polonahou z mého pokoje. Teď si myslí, že jsem s ní spal a šílí. To je celý,“ odpověděl suše. Sára vytřeštila oči.

„A spal?“ zeptala se a on zavrtěl hlavou.

„Ne,“ řekl a Sára si oddychla.

„Tak proč byla polonahá?“ vyzvídala s očima na šterbinu. Darren si povzdychl.

„Chtěl jsem. Ale nemůžu s ní spát. Miluju pořád Ay. Nejdřív jsem jí v tom aspoň chtěl nechat, ale nedokážu to. Ne když vidím, jak jí to ničí. Každopádně je to už úplně jedno, protože mi to nechce věřit,“ objasnil.

Sára přikývla. Chápala nás oba. Ona totiž povahově byla někde mezi námi. A koneckonců, líp se radí ostatním než sobě. „Tak s nikým prosím nespí a usmířte se,“ prohlásila nakonec. Zarazilo ji celkem dlouhé ticho, než na to Darren něco řekl.

„Já už takhle dál nemůžu, Sáro. Mezi námi s Ay to nemá cenu. Nechce se mnou ani chodit. Vyspí se se mnou a pak bude stejně konec a já tohle už dál nechci. Chci s někým normálně chodit,“ řekl a Sára přikývla.

„Chápu, řeknu jí, ať se rozhodne, co vlastně chce. Stejně s tou Alyssou prosím ještě počkej. Prosím. Dva dny aspoň,“ škemrala a on se pousmál a zavrtěl hlavou.

„Absurdní. Nehodlám na ní už dál čekat. Tohle bylo naposledy, co jsem Alyssu odmítnul. Naposledy,“ zdůraznil a odešel. Sára si jen zoufale povzdechla a vrátila se zpátky za mnou.

Já jsem si pořád hrála s tím pitomým koštětem. A když mi to ani po několika minutách nešlo, zkroutila jsem se smutně do kouta a pozorovala jsem ostatní. Sára se akorát vrátila z chodby, přisedla si ke mně a pohládila mě po zádech.

„To zvládneš, moc se nervuješ,“ utěšovala mě, ale bylo to marné.

„Za dvě hodiny mě uvidí celá škola včetně Darrena a já se před ním nechci ztrapnit,“ vysvětlila jsem jí.

„Takže tohle je to, co tě trápí? Máme udělat show, tak budeš vpředu a budeš improvizovat něčím, co umíš,“ řekla mile. Někdy mě překvapuje tím, jak je vlastně geniální.

„Děkuju za podporu,“ odpověděla jsem a lehce jsem se na ní usmála.

„Poslyš, Ay... Mluvila jsem s Darrenem,“ prohlásila a já se na ní otočila. V očích jsem měla jiskru zvědavosti a cítila jsem napětí po celém těle.

„A co?“ vyzvídala jsem nedočkavě.

„On s Alyssou vážně nespál. Prý chtěl, ale že tě pořád miluje a nedokázal to. Musíš se ale rozhodnout. Buď s ním budeš chodit, nebo je mezi vámi konec,“ řekla a já ztuhla. Nějak jsem nedokázala uvěřit tomu, že je tohle realita.

„To říkal?“ zeptala jsem se.

„No, ne tak docela. Řekl to ještě rázněji. Ale myslím si, že je to jasný. Je to na tobě. Teď se běž připravit na to vystoupení a načerpej sílu na pořádné oheň. Víš jak moc

miluje ohnivý kouzla," připomněla mi a mrkla na mě. *Jasně, že vím, jak moc miluje pořádný oheň. Něco, co jen tak někdo nedokáže a už vůbec ne nějaká ubohá rionská děvka!*

Darren šel zatím za Kinnarou se trochu proletět. Největším šokem pro něj bylo to, že Alyssa stála u jeho stáje a přes okýnko hladila Kinnaru po hlavě. „Co tu děláš?“ zeptal se.

„Jé Darrene, promiň. Čekala jsem tu na kamarádku, ale Kinnara na mě začala volat, tak jsem jí chvilku hladila. Nezlob se,“ řekla.

„Proč bych se měl zlobit? Kdybys jí ubližovala, zlobil bych se, ale za hlazení se fakt zlobit nemusím.“ Culil se a taky Kinnaru pohladil.

„Promiň, jestli jsem ti tím způsobila problémy. Potkala jsem na chodbě Ay,“ přiznala. Darren přikývl.

„Jo, já vím. To je dobrý. Jen se jí prosím tě nějakou dobu radši vyhybej,“ řekl vážně až tím Alyssu vyděsil. „No nic, jdu se proletět. Nechtěla bys...“ začal, ale Kinnara začala šíleně vrčet.

„Dobře,“ odpověděl jí a Alyssa na něj vyjeveně zírala. „Je jen podrážděná. Nabídl bych ti, abys šla se mnou, ale necháme to radši na jindy. Kinnara zřejmě nemá náladu a já po pravdě taky moc ne. Tak promiň, že jsem tě navnadil,“ řekl mile.

„Jistě, v pohodě. Nic se neděje. Klidně to necháme na jindy. Bude lepší, když Ay nebudeme zbytečně dráždit. A promiň za to před chvílí,“ zmínila, usmála se a odkračela pryč.

„Alyss...“ zavolal na ní ještě a ona se otočila. „Já se ti omlouvám,“ zašeptal a naskočil na Kinnaru. Alyssa se na Darrena ještě ohlídl a potom si to štrádovala do hradu.

„Grrr,“ pokračovala Kinnara.

„No jo, já vím. Ale nemusela jsi být tak hrubá,“ křikl na ní a pak vzlétli do oblak.

Wade Whisper zatím kouřil jívovou cigaretu s jeho novou rionskou kamarádkou ze čtvrtáku. Byla o rok mladší, ale to mu zřejmě nevadilo. Marně se snažil najít nějakou novou Sáru, ale Sára byla prostě jen jedna.

Stejně tak jako byl jen jeden Darren pro mě, jen jedna já pro Darrena a naštěstí pro mě i jen jedna Alyssa. To bych se z toho už asi jinak zcvokla. Nicméně Wade nebyl jen jeden Wade pro Sáru i když byli dva. Bohužel. Měla v hlavě větší zmatek než my všichni dohromady.

Seděli spolu na schodech, kde se kdysi scházeli se Sárou a povídali si. Byli u sebe tedy docela blízko a ona se k němu dost měla. Jemně ho hladila prstem po ruce po jeho relativně novém tetování a měla opřenou hlavu o jeho rameno. „Hrozně se mi líbí. Vypadáš jako drsnák. Vždycky jsi tak vypadal, ale teď ještě víc. To je nějaká runa?“ vyzvíдалa.

„Ne, to je démonštinou napsané jméno jedné holky,“ odpověděl a potáhl si zase z cigarety.

„Nějaká čerstvá známost? Myslela jsem, že jsi říkal, že holku nemáš,“ zpovíдалa ho.

„Nemám. A není to čerstvá známost. Jen jsem se přes ní ještě nedostal. Ale to nám nijak nebrání, ne? Beztak už mě nechce. Našla si někoho jinýho,“ odpovídal stručně.

„Dobře, když to říkáš. A co je to za jméno?“ vyzvídala.

„To je jedno. Myslel jsem, že chceš pokračovat v tom, co jsme začali, a ne tlachat o bývalých,“ dodal a ona přikývla a políbila ho.

Sára akorát ještě dostala chuť na cigaretu před tím naším vystoupením, a tak běžela do staré věže, a protože tam bylo hrobové ticho, myslela si, že tam nikdo není. Vešla dovnitř, zapadla za roh a zapálila si.

Po chvíli slyšela mlaskání, a tak nakoukla dovnitř a viděla koutkem oka Wada Whispera se líbat s nějakou holkou. Sára ztuhla a snažila se být co nejvíc potichu. Nicméně ta holka něco zaslechla.

„Není tu někdo? Zdálo se mi, že něco slyším,“ ozvala se.

„Kašli na to. Máme ještě pár minut, než začne ta show a než budeme muset jít,“ řekl Wade a přitáhl si Chan k sobě. Sára zuřivě odhodila nedokouřenou cigaretu ke dveřím a utekla tam, kde měla už dávno být.

Cestou vrazila do Wada Shadowwalkera, který se na show košťat už taky chystal. „Pozor, Sárusko, málem jsem tě sejmul,“ řekl něžně a usmál se na ní. Oba na sebe rozpačitě zírali. Sára mlčela.

„Co je? Ten tvůj Wade si našel jinou? Mám ho zmlátit, že si s tebou tak hraje?“ zeptal se a otřel jí z očí slzy. Vážně spolu měli podivný vztah. Možná toho spolu hodně už prožili za ty prázdniny, o čemž nic nevím, protože mi to ta mrcha vůbec neřekla.

„Nech to být. Já jsem v pohodě,“ odpověděla.

„To vidím. Nechci, abys byla nešťastná. Jestli tě šťastnou nedokáže udělat ani on, tak by ses na to měla vykašlat. Takže... jestli ti chybím tolik jako ty mě... Celou dobu, co jsme spolu nebyli na tebe myslím. Stálo to za houby, jsem rád, že tě teď můžu aspoň vídat,“ přiznal.

„Nekomplikuj to,“ řekla a on přikývl.

„Dobře, víš, že si na tebe nekladu žádný nároky,“ zašeptal. Nicméně to byla lež. Jen jí nechtěl omezovat. Bral jí za svou už od doby, co ho poprvé políbila na tom hřišti. Sára si povzdychla.

„Já jsem úplně blbá,“ nadávala si.

„Ale nejsi,“ řekl a usmál se.

„Nechme to tak, jak jsme se domluvili, Wade,“ prohlásila striktně a on se zamračil. Doufal trochu, že Sárú přemluví k tomu, že budou spolu co to jde, ale šlo to těžko když pořád věřila, že s tímhle Wadem nebude mít budoucnost a že tamten Wade se k ní vrátí, a nakonec budou spolu žít až do smrti.

„Chápu, otevřenéj vztah na tajnáka a budu mlčet jako hrob, ale nezapomínej na mě. Pořád spolu chodíme,“ připomněl jí a ona přikývla.

„Nezapomenu,“ odpověděla.

„Takže sis vybrala jeho? Vážně jeho místo mě? I když už se přes tebe dostal? Mám se připravit na to, že mě taky opustíš? Úplně?“ ujišťoval se.

„Nevybrala jsem si a nedostal. Nechal si vytetovat na ruku moje jméno,“ zmínila a Wade se pousmál.

„No a? Taky to udělám, chceš?“ zeptal se, ale nebrala ho vážně a hlavně proto, že jí ještě nikdy ani neřekl, že jí miluje. Myslela si, že jen tak žertuje, nicméně z něj ty city intenzivně cítila. A proto byla tak nerozhodná.

A hlavně Wade Shadowwalker jí v ničem nebrzdil ani jí do ničeho nenutil, ani jí nedělal žárlivé scény. Věděl všechno a stejně jí nechal si dělat co chce, a to na něm obdivovala a oplácela mu to stejně. A ačkoli on to vůbec nepotřeboval, ale Sára si mylně myslela, že ano a jejich vztah nevztah to celkem nevědomky ztužovalo.

Protože Sára milovala svobodu, a to on věděl a jediné s ním jí cítila. I když na sebe oba samozřejmě žárlili. Hlavně, že se mi s Darrenem posmívala, že já nevím co chci a že jsem na hlavu. Sama v tom má nepořádek. Já alespoň vím, koho chci.

„Musíme jít,“ připomněla mu a on jí jen chytl za ruku, a ještě, než se s ní přenesl do sálu, se jí podíval dlouze do očí.

„Chybíš mi. Hrozně,“ přiznal. Sárú to překvapilo. Nečekala, že to mezi nimi bude takhle silné. Tedy předpokládala to ze svojí strany, ale od něj to nečekala. Ani v to nedoufala. A co teď, když je ve slepé uličce? Budoucnost a kluk, kterého má ráda, nebo tajný vztah se svojí životní láskou?

„Wade...“ začala a on přikývl.

„Jasně. Tak jdeme,“ řekl, chytl jí za ruku a přenesl se i s ní do sálu.

Já, když jsem se konečně připravila na představení, vypravila jsem se dolů před halu. Všichni už čekali nedočkavě uvnitř včetně Darrena. Wade Shadowwalker se objevil i se Sárú u dveří, tam se beze slova rozdělili a on se usadil poblíž Darrena. Ředitelka se postavila na pódium a začala.

„Studenti věnujte prosím pozornost našemu pátému ročníku, který si pro vás letos připravil show s košťaty,“ řekla a tleskala tolik, až začal tleskat celý sál. A když jsem přicházela na pódium, Darren už seděl skoro vpředu a vedle sebe měl z každé strany jednu blondýnu. Tvářil se vysmátě, ale zároveň znuděně.

Doufala jsem, že se na mě ani nepodívá, ale naopak na mě civěl asi, aby mě znervóznil ještě víc. Žárlila jsem na všechny, které se kolem něj motaly. Už jsem měla v sobě zase vztek a závist. Byla jsem plná negativních emocí a věděla jsem, že s takovou se mi nepovede ovládat show košťat. Měla jsem chuť ze sebe všechno dostat obrovským plamenem, a to díky bohu byl Sárin nápad, který by mě ani ve snu nenapadl.

Wade Whisper akorát s Chan vycházeli z věže a on si všiml zapálené cigarety s fialovou rtěnkou kolem filtru a okamžitě poznal, kdo tam před chvílí byl. „Tak jdeš?“ popoháněla ho Chan, když se Wade nějak moc dlouho zajímal o nějaký vajík.

„Už jdu,“ řekl, chytl jí za ruku a přenesl se rovnou před sál na naší show. A když vešel dovnitř, zíral jen na Sárú a na její fialovou rtěnku, kterou měla na puse. Oba si civěli do očí, než se Wade s Chan usadili na židli.

Já jsem si zatím stoupla na pódium přesně naproti Darrenovi a rozhlídla jsem se kolem po přeplněném sále. „Je mi zle,“ zašeptala jsem Sáře do ucha. Ona to podle mě tušila.

„Klid, udělej něco jako ten vír a bude to dobrý,“ odpověděla mi a postavila se do počáteční pózy. Darren se pohodlně usadil, aby na mě mohl dobře vidět a neustále zíval. Podle mě ho show s košťaty ani náhodou nijak nevzrušovala. Zato Wade Shadowwalker vypadal, že ho to velmi zajímá, a zvlášť když tam byla jeho milovaná Sára.

Všechny jsme natáhly ruce před sebe a začaly jsme ovládat svá košťata, aby ladně tančila. Začátek jsem zvládala celkem dobře, ale když jsme se dostaly k druhé části, byla jsem v koncích. Moje koště mě přestávalo poslouchat, tak jsem se na něj vyprdla a vykouzila jsem raději ohnivý proud, který obkroužil všechny studenty a celou místnost.

Vybrala jsem si oheň, protože jsem chtěla udělat dojem na hlavně Darrena, o kterém vím, že miluje ohnivá kouzla. Vložila jsem do toho celou svou energii a na chvíli jsem zahřála celý sál. No a hlavně jsme se taky kdysi domluvili, že každý plamen bude pro něj.

Darren byl okouzlen, zíral na má kouzla jako na mě, když jsem si před ním tenkrát klekla. A nebyl jediný, kdo byl z toho úplně šokovaný. Celkem se to zalíbilo i Wadovi Shadowwalkerovi, který sice celou dobu zíral jen na Sárú, ale když viděl můj plamen, na chvíli se od ní očima odpoutal.

A jako bonus mi po skončení show s Darrenem intenzivně tleskali. Stejně tak šokovaně na mou moc zírala i Alyssa a spousta ostatních, kteří ani netušili, že je derion v mém věku něčeho takového vůbec schopný. Teoreticky není, ale měla jsem v sobě Srdce Derionu.

Já jsem si oddychla a rychle jsem utíkala pryč ze sálu. Darren mě doprovázel očima. Chvilí to vypadalo, jako by za mnou chtěl jít, ale rozmyslel si to. „To bych do té šprtky nikdy neřekl,“ zmínil Earthan a Darren přikývl.

„Jo, říkal jsem, že je dobrá. Takovou vášeň má i v posteli. Toho se nevzdám. Ne jen tak,“ prohlásil a šel rovnou za mnou. Alyssa to slyšela zatvářila se zoufale. No a do toho se zase přidal Wade Shadowwalker se svou provokací, aby jí dorazil.

„Copak, Aly? Z toho si nic nedělej. Kdyby to deriony netáhlo k derionům, bylo by na světě něco špatně. To ale neznamená, že se mu nelíbíš jako rionka. Asi musíš být trpělivá. Jednou ti dá. Tak jako já. Taky ses dočkala,“ prohlásil Shadowwalker a ona mlčky odkráčela pryč. Štvalo jí, jak si jí jeho kamarádi neustále dobírali. Celkově jí štvalo, že je jen rionka. Všichni derioni jí to neustále připomínali.

Potom jsme šli všichni na slavnostní večeři. Celkem se mi ulevilo. Udělala jsem dojem na Darrena a ještě jsem se neznemožnila. Donutila jsem Alyssu žárlit a taky

jsem zařídila, aby se naše show povedla a spolužáci na mě byli pyšní. Trochu jsem se sice vybila, ale udělalo se mi líp.

„Byla to paráda, absolutně fantasticky jsi to zvládla,“ chválila mě Sára hned, jak jsem si přisedla ke stolu.

„Děkuju, kdybys mi neporadila, asi bych se ztrapnila,“ řekla jsem a dál jsme tlachali všichni u večeře. Bavili jsme se o vystoupení a o magii živlů a celkově jsme měli fajn pokec.

A když jsme dojídali, Darren šel kolem našeho stolu směrem z jídelny a položil přede mě lísteček. Hned jsem se na něj podívala.

Mrzí mě to, jak jsem ti to dneska řekl. Vím, že jsi kvůli tomu smutná. Každopádně jsem to myslel vážně a my dva bychom si měli nejspíš od sebe odpočinout. Nemůžu se s tebou dál jen kamarádit. Ty nevíš, co chceš a já na tebe nemůžu pořád čekat. Ne že bych o tebe už ztratil zájem, ale prostě to tak bude nejlepší. Třeba si to konečně uvědomíš a vrátíš se ke mně, nebo oba skončíme s někým jiným. Kdyby sis to rozmyslela, tak mi dej hned vědět. Do té doby sbohem. Darren.

„Já s ním promluvím,“ řekla Sára, když si všimla, jak se tvářím po dočtení jeho vzkazu, který samozřejmě taky přečetla.

„Ne, má pravdu. Pokazila jsem to. Neměla jsem si s ním tak hrát, bylo to sobecké a teď mám smůlu,“ odpověděla jsem jí.

„Nebud' taková masochistka. Vždyť psal, že jestli to budeš myslet vážně, máš přijít,“ připomněla.

„Ale o to jde, Sáro. Já s ním nechci chodit a zároveň o něj nechci přijít,“ řekla jsem vážně.

„Ty jsi blbka. On je zamilovanej a potřebuje se odmilovat jestli ho nechceš, a ty mu to neusnadňuješ, pořád ho provokuješ. Udržuješ si ho u těla,“ prohlásila.

„Jo možná, ale já prostě ještě vztah nechci. Takže mi teď přijde fér ho tedy nechat být,“ dodala jsem a vstala jsem ze židle.

„Kam jdeš?“ Divila se.

„Kašlu na chlapy, nikdy jsem žádného nepotřebovala, nepotřebuju ho ani teď!“ prohlásila jsem hrdě a transportovala jsem se k sobě do pokoje. Sára si povzdychla.

„Pravda. To já taky ne,“ dodala, podívala se nasupeně na Wada Whispera, kterého před chvílí viděla s Chan a mířila si to ven ze sálu.

„Sáro, počkej,“ prohlásil Wade Whisper a zvedl se od stolu tak prudce, že málem všechno zbořil. Ale ona ještě zrychlila tempo až před ním skoro utíkala. Wade Shadowwalker zbystril smysly. Rozhodně ho ta celá situace se Sárou a s Wadem Whisperem nenechávala chladným, jak se na první pohled zdálo.

„Sáro...” volal na ní už na chodbě, kde momentálně nikdo nebyl. Ona s ek němu otočila a ani se nemusela snažit potlačovat, jak byla otrávená.

„Ne, Wade. Nemluv na mě!” okřikla ho a pokračovala v cestě.

„Prosím,” škemral, a tak se zastavila, hodila na něj nepříjemný pohled a čekala, co z něj vypadne. „Mrzí mě, že jste se rozešli s Ryanem,” prohlásil a ona ztuhla. Tohle nečekala, že řekne ani náhodou.

„Cože? Jak to víš? A proto za mnou lezeš? Myslíš si, že teď budeme spolu? Tsss!” křikla a otočila se směrem pryč.

„Tak jsem to nemyslel,” řekl a ona se na něj utrhla.

„A jak jsi to jako myslel? Začneš do mě rýpat tímhle stylem a já mám jako věřit, že ti o nic nejde?” vztekala se. „A jak to vůbec víš?” vyzvíдалa.

„Zaslechl jsem to. Taky jsem slyšel, že ty a Shadowwalker... že to nevyšlo. Nicméně jsem ti chtěl nabídnout mír. Kdybys chtěla, mohli by jsme si o tom promluvit a třeba by se ti ulevilo. Taky ti můžu říct, jaký jsem měl příšerný prázdniny. Chci se s tebou zase vidat,” řekl.

„Hm aha, zjistil jsi, že jsem volná, že mezi mnou a Wadem nic nebylo, a tak jsi zase najednou přátelskej, ale já nevím, jestli chci pro budoucnost někoho, kdo střídá holky jako ponožky. A navíc to ještě s Ryanem není definitivní,” zalhala a odkračela pryč. O Ryana jí ale momentálně vůbec nešlo. To s Wadem Shadowwalkerem to neměla ukončené a nechtělo se jí do toho. Taky mu to nechtěla přiznat. Mělo to své výhody, když si všichni mysleli, že jim to nevyšlo.

„A proč jsi šla do tý věže, Sáro? Přiznej to,” křičel za ní, ale ona už ho ignorovala.

„Dej jí pokoj, Whisperel!” řekl Darren a společně se Sárou se vydali někam pryč. Vždycky jí chránil, když mu přišlo, že je toho na ní moc. A Wade Shadowwalker to jen z dálky pozoroval a pak kolem Wada Whispera mlčky prošel. U toho si ho změřil pohledem, jak kdyby ho nikdy neviděl a zkoumal co se na něm Sáře tolik líbí.

„Já jsem taková kráva,” fňukala Darrenovi opřená o rameno ve stáji. Kinnara na ně empaticky koukala, ale jen poslušně ležela.

„Co se stalo?” vyzvídal opatrně.

„Já nevím. Než jsem se vrátila z prázdnin, měla jsem v plánu mu říct, že jsme se s Ryanem a s Wadem Shadowwalkerem rozešli a že jsem udělala chybu a že o něj mám zájem, ale když jsme si pak u stolu povídali o tom, co kdo dělal o prázdninách, prohlásil, že celý prázdniny měl na každéj den jinou holku,” odpověděla smutně.

„Vím, že to možná řekl jen aby mě naštal, ale i tak jsem se blokla a rozmyslela jsem si to. Něco jsem mu řekla, abych mu taky ublížila. Ale pak když jsem viděla, jak se s Ay pořád hádáte a jak jste zoufalý a máte strach, že o sebe přijdete, uvědomila jsem si, že to takhle s Wadem nechci.

Šla jsem proto za ním do věže a on tam byl s nějakou jinou. Definitivně jsem to vzdala. Už nemůžu. Vím, že je to celý moje chyba a že se pořád oba snažíme o to samý, ale já už prostě nevím, ale... to je jedno,” plakala a on jí mlčky držel v náručí a hladil jí po zádech.

„A co Shadowwalker?” zeptal se opatrně a ona jen zavrtěla hlavou jakože to nevyšlo, aby o tom nemusela mluvit. S Wadem se dohodli, že jejich poměr raději

udrží v tajnosti. „To mě mrzí. Ale tušil jsem, že to nevydrží. On je trochu jinej,“ odpověděl a ona jen přikývla a dál to nerozebírala.

„Já si to taky rozmyslel, Sáro. Taky jsem Ay jenom vyhrožoval. Ale nechci, abys jí to vyžvanila. Ona musí pochopit, že se můj svět netočí jen kolem ní, i když točí. Rozumíš?“ přiznal a ona na něj vykuleně zírala.

„Takže s Alyssou...“ vyzvíдалa a on jí do toho skočil.

„Nic nebude, dokud se s ní nevypím. I kdyby to mělo trvat ještě další rok. Nicméně jí to neříkej. Budu se ale hodně intenzivně snažit, aby to rok netrvalo,“ prohlásil.

„Ty jsi taky ztracenej případ, Payne. Co to s náma je? Vždyť jsme oba takový rebelové a drsníci. Ty ses líbal s klukem i přes svůj odpor, zdolal si Heartovou, vyhrál si milion zlatých medailí, vydělal hromadu peněz, zkontroloval Eldarna a oblnul Anomaris.“

Já šla v prváku s Ay na ježibaby, porazila jsem tě v závodu, dělám krasoletku, jsem wergonní zaříkávačka, sjela jsem Ay její vlastní medicínou, ojela jsem Wada ve stáji a úspěšně to před ní tajila několik let a dostala jsem Shadowwalkera do vztahu. Co tohle to jako je?“ vyjmenovala jejich největší úspěchy a on jen pokrčil rameny.

„To, že jsem se líbal s Wadem škrtne z tvýho seznamu úspěchů,“ dodal s vážným výrazem ve tváři a ona přikývla. „A jak jsi to myslela s tím, žeš ho dostala do vztahu? Jak to spolu vlastně máte? Pořád za tebou nenápadně běhá a zmínil se, že spolu chodíte, ale nějak to celý nechápu. Teď jsi zase říkala, že to nevyšlo,“ vyzvídal.

„No, to je složitý. Mezi námi nic není. Chodili jsme spolu jen jako kvůli Whisperovi, aby žárlil. Ale on mě nikdy doopravdy nechtěl. Jen se se mnou chtěl vyspat a já si to rozmyslela. Už taková prostě nebudu. Mám ráda svoje srdce a vím, že by to s ním nemělo budoucnost,“ odpověděla.

„Vážně? Mě nepřišlo, že by to tentokrát Wade bral jen tak. Dávej si pozor, Sáro,“ zmínil.

„Ne fakt o nic nejde. Já a Wade Shadowwalker? Prosím tě. Pomáhá mi dostat zpátky Whispera, vážně,“ prohlásila a ona na ní tak nevěřičně zírala.

„Proč by to dělal? Sáro, ty mi kecáš. Wada i tebe znám jak své boty. Něco bylo, že jo? On za holkama totiž jen tak neběhá. Navíc proč by to mělo být tak divný? Víš, že jsi do něj zblázněná, pochybuju, že bys ho jen tak zvládla odkopnout. A jemu se taky líbíš. A právě proto se divím i tomu, že by ti pomáhal dostat Whispera. To není jeho styl. A jestli ti kývnul na vztah být jen tak, bude za tím víc,“ komentoval.

„Jenže... vždyť ho znáš, s rionkou by doopravdy nerandil. Ne veřejně,“ odpověděla.

„Wade je možná striktní derion, ale myslím, že mu nevádí chodit s rionkama. Už jich pár měl,“ zmínil a ona na něj jen mlčky koukala. „Sáro, koho doopravdy chceš?“ pokračoval.

„Whispera. Ten krátkej něco-jako-románek se Shadowwalkerem mi fakt stačil. Uvědomila jsem si díky tomu, s kým chci být,“ dodala, a tak to tedy nechal plavat, ale nevěřil jí to. Nezněla moc přesvědčivě. Ani sama by si to nevěřila.

„Hm, v tom případě na to musíme jít teda jinak,“ řekl a oba na nás vymýšleli taktiku. Někdy jsem vážně nevěděla, na čí je ona vlastně straně. Ale myslím, že spíš na jeho. Má toho s ním společného mnohem víc než se mnou.

Následující týden začaly povinné předměty, letos jsem si vybrala jako každý rok magii živlů a úplně nový předmět praktické magie, ve kterém se učíme využívat kouzla k domácím pracím a tak. Celkem otrava, ale bylo to nejlepší z výběru. A konečně se to naučím a nebudu muset uklízet běžným způsobem. Tedy alespoň ne tak často.

Seděla jsem v lavici a nudila jsem se k smrti. Vlastně jsem se modlila, aby se už ozval zvon a mohla jsem jít za Sárrou. „...a tak se kouzlo ovládá a smeták sám zametá,“ řekl učitel, ale já snad poprvé nedávala pozor. Myslela jsem na své dlouho nezaplacené účty a na Sárrou, která si někde létá na wergonech s Darrenem, zatímco já musím trčet ve škole. *Že bych se přihlásila spíš na závody? Kdybych něco vyhrála, bylo by to skvělé. Potřebuju peníze na živobytí.*

Sára akorát předváděla Darrenovi, jaké nové triky se s Enessou dají předvádět ve vzduchu. Darren na ní civěl s otevřenou pusou. Hrozně se mu líbilo, jak je Sára u wergonů oblíbená a jak jí to krasolétání hezky jde. Trochu jsem na ní žárlila, protože já byla nadaná tak leda v počítání a magické fyzice, no a na černou magii, kterou jsem nesměla používat.

Enessa létala těsně nad zemí. Plachtila, a tak musela nejprve pořádně do výšky, aby doplachtila až k Darrenovi. Ono když mává křídly, moc sebou škube, a to by Sára nemohla ustát. A tak využívala jen chvíle, kdy plachtí. Jenže to taky nejde dlouho. Nicméně spolu byly bezva sehraná dvojka a vypadaly kouzelně. Sára tohle dokázala s jakýmkoli wergonem, ale s Enessou už to dělaly tolikrát, že to pro obě bylo nejsnazší.

A když si Sára zase v letu stoupla na zadní, sedla si na zadek a Enessa s ní bezpečně přistála. „Paráda, Sáro. Fakt nádhera,“ chválil jí Darren. I Wade Shadowwalker z ní nespustil oči. Létal opodál na Qyldryirovi a nenápadně jí pozoroval.

Já jsem jí po skončení té otravné hodiny šla najít. Viděla jsem, jak akorát přistává a jak jí Darren chválí. Její wergon mě prozradil, a tak když si mě Darren všiml, šel zase za Wadem a za Earthanem trénovat různé triky na závodění. Wade se totiž rozhodl, že zase bude závodit. Nejspíš si myslel, že mu konečně bude někdo fandit, když teď chodí se Sárrou.

„Ahoj, co ty tady děláš? Nemáš svoje šprtský povinnosti?“ Divila se, že bych dobrovolně přišla na hřiště k obludám, kterých se bojím.

„Potřebuju abys mi pomohla vyhrát závod a porazit Darrena. Stačí mi to jen jednou, potřebuju peníze,“ zašeptala jsem zoufale a ona se zarazila.

„Cože? Zbláznila ses?“ vyprskla smíchy.

„Ne, myslím to naprosto vážně,“ odpověděla jsem, ale ona se nemohla přestat smát.

„Chceš porazit Darrena v závodění na wergonech? Copak ti přeskočilo? To je jako bys neuměla mluvit a hned na další den ses rozhodla, že budeš předčítat lidu, to nejde,“ objasnila a já na ní smutně koukala.

„Prosím,“ škemrla jsem, ale byla striktně proti. Po chvíli řekla jen jednu větu, která dávala smysl.

„Když ti pomůžu porazit Darrena, dojde mu to,“ řekla.

„Prosím, jen jednou a budu ti dělat celý příští týden domácí úkoly,“ smlouvala jsem. Sára se podívala na Darrena, který akorát přikazoval trucovitému wergonovi, aby si sedl a nechal se vykartáčovat a pak se podívala zpátky na mě.

„Tak jo, ale jestli na to přijde, vezmeš to na sebe! Já si to s ním nechci rozházet, dost mi pomáhá,“ prohlásila.

„To on si to nechce rozházet s tebou, wergonní královno,“ zmínila jsem a mrkla jsem na ní.

„Tak se běž zapsat, ale chod' aspoň do závodů na tréninky, jinak to prokoukne,“ řekla a nasedla na svého wergona. Já přikývla.

„Bude si myslet, že sem chodím kvůli němu,“ zmínila jsem sklesle a sápala jsem se na wergona, který na mě neustále vrčel.

„Tak ať si to myslí.“ Usmála se Sára a poplácala toho vrčícího živočicha po hřbetu. „*Inha teshte, she tern elish*,“ řekla a wergon na mě přestal vrčel.

„Cos mu řekla?“ zeptala jsem se zvědavě.

„Jí!“ opravila mě. „Že jsi kamarádka a že tě poveze na závodech. Půjčím ti Enessu, je dobrá jako Darrenova Kinnara. Sice není závodní typ, ale nic lepšího nemáme,“ řekla, zatímco na mě Darren šokovaně zíral. Zíral, jak se škrábu na wergona a smál se mi, protože jsem ani to neuměla. Pak na mě civěla i ona a netrpělivě čekala, až na toho živočicha vylezu.

„Ay, on na to přijde. Jsem jediná, kdo ho dokáže porazit a jenom švindlem. Předtím ten náš závod neměl pravidla, nebyl oficiální. Tohle nemůžeme udělat. Darrena v životě neporazíš,“ zmínila a já se pousmála.

„Uvidíme,“ řekla jsem, když jsem konečně vylezla na toho tvora. Pak povzbudila draka lehkým poplácáním a on vzlétl vzhůru. „Jééé, dělá se mi husí kůže!“ ječela jsem téměř hystericky.

„Buď na ní hodná, jinak tě nenechá vyhrát. Důležitý pro tebe bude, se s ní spřátelit. Trochu ti pomůžu, ale závodění je i o důvěře a vztahu mezi tebou a wergony,“ zakřičela na mě ještě a já se Enessy držela jak klíště.

Darren na mě zespoda nechápavě zíral. Neuměl si představit mě a wergona, a když to viděl na vlastní oči, přišlo mu to podezřelé. „Hej, o co se Heartová s tím wergonem snaží?“ volal na Sáru a ona jen pokrčila rameny. Nechtěla mu nic říkat. I když by se asi za jiných okolností ráda přidala k němu v lehkém posmívání se mi.

A když jsem dost neohrabaně přistála vedle ní, nasedla si na Enessu ke mně a společně jsme se opět dostaly do vzduchu. Darren na nás pořád nechápavě civěl a já civěla na něj z výšky. No a pak taky létal a zhruba v naší výšce a předváděl se přede mnou.

„Tak co? Pořád máš pocit, že to je dobrý nápad?“ zeptala se mě Sára po chvilce, co jsme byly ve vzduchu a já přikývla.

„Nic jiného mi nezbývá. Taky na něj musím udělat dojem. Všimla jsem si, že nejlepší cesta je přes wergony. Vždyť je to přece závodník,“ hájila jsem svoje nápady a Sára už na to raději nic neříkala. Tu slabost pro závodníky se mnou sdílela.

Chvilí jsme létaly nad zemí a vysvětlovala mi, jak se wergoni ovládají. Základní pokyny, aby věděl, co po něm chci. Taky některé, které si vymyslela se svým wergonem sama. Ale už od pohledu mi bylo jasné, že mě její wergon nemá rád.

Darren s Wadem Shadowwalkerem na nás neustále zírali z dálky a já byla před ním úplně nervózní. Učila jsem se něco, co neumím a v čem on je nejlepší, a ještě se na mě díval. Bylo mi strašně.

„Musíš k ní přistupovat, jako k sobě rovné. Jinak ti bude dělat naschvály. Pozná, když svůj zájem budeš jen předstírat. Když se tohle nenaučíš, nikdy nechytneš Netopýří pumu,“ vysvětlovala během prudké cesty dolů, dokud jsme nepřistály.

„Pro dnešek to stačí. Nechci, aby z tebe měla Enessa trauma. Tváříš se, jak kdybys šla na pohřeb. Přijď zítra ve 2 na trénink,“ řekla a pomohla mi slézt dolů. *Měla pravdu, tohle je dobrý nácvik na odchyt Netopýří pumy.* Přemýšlela jsem po cestě do hradu.

„Tady je moje nejoblíbenější čarodějka. Jediná, která běžně lítá na koštěti. Dala bys mi prosím už tvůj autogram do památníku?“ naléhala má nejmíň oblíbená čarodějka z prvního ročníku.

„Fajn, dej to sem,“ řekla jsem nepříjemně a podepsala jsem se do jejího barevného sešítku.

„Děkuju. Prej teď lítáš na wergonech. Hlásíš se na závody, kvůli Darrenovi?“ vyzvíдалa Estrella.

„Ne, kvůli Darrenovi to není, potřebuji peníze. Jak to všechno víš tak rychle?“ Divla jsem se. Ona jen ukázala na Wada, který se zrovna bavil s Darrenem. „Jasně, tvůj brácha. Už chápu,“ řekla jsem a odcházela jsem pryč. *Měla bych si před ní dávat pozor na jazyk.*

„Možná i na myšlenky, umím je totiž číst do vzdálenosti několika metrů,“ upozornila mě a pak mi zamávala. *To je ale příšerná holka!* Pomyslela jsem si několik metrů od ní a šla jsem pomalu do knihovny.

Po pár hodinách u večere se Darren zastavil za Sárou u stolu s papričkami. Využil toho, že ty papričky nejím a že jsem zůstala u svého stolu. „Poslyš, Sáruško, o co se ta Ay s těma wergonama snaží? Nějak jsem to nepochopil,“ vyzvíдал, zatímco si nandával jídlo na talířek. Sára se tak zvláště zakřenila. Nerada mu lhala, ale někdy si prostě mezi námi musela vybrat stranu. Konečně jsem to na chvíli byla já.

„Ale o nic. Jen jí začalo bavit lítání,“ vymýšlela si. Darren se pousmál a pak k ní zvedl oči.

„Vážně? To mi přijde dost nepravděpodobný. Vidím, jak se jich bojí. Jestli jí chybím, může přece za mnou přijít kdykoli,“ zmínil a Sára se upřímně zasmála.

„Ne všechno je o tobě, Darrene,“ prohlásila suverénně a odešla. Cestou se potkala s Wadem Whisperem u stolu s pitím a hodila na něj vražedný pohled. Jen se minuli a hned se k němu přísáčkovala Dina a lepila se na něj.

„Zmetku! Už zase to táhneš s Dinou?“ zašeptala si pro sebe Sára a naštaně hodila s talířem na stůl, že si málem vyklopila papričky i s tousty. Možná si toho nevšimla, ale občas byla pěkný pokrytec. „Jsem blbá!“ vztekala se a hned na to si k ní přisedl Wade Whisper. Nevím čím to bylo, že byla dneska tak kousavá, ale byl to extrém.

„Sáro, s Dinou je konec,“ zašeptal jí do ucha. Jako by snad všechno i jejich vztah měl být závislý jen na tom, jestli on má holku nebo ne.

„Víte co? Já nemám hlad. Uvidíme se jindy,“ sykla a zase vstala od stolu. Já si jí k sobě přitáhla a usadila jsem jí zpátky.

„Klídek. Koukej se najíst. Na ty pitomé papričky ses těšila už od rána a já nehodlám poslouchat, jak to nevydržíš do dalšího týdne až zase budou. Navíc s tebou potřebuju ještě mluvit,“ řekla jsem mile a ona se zklidnila.

„Taky s tebou chci mluvit,“ prohlásil Wade a ona zakroutila očima.

„Oukej, tak pojď ať to máme za sebou,“ prskla a zatáhla ho raději dál od stolu, aby je nikdo neposlouchal. Wade Shadowwalker se na ně letmo podíval a jen zhluboka vydechl. Darren si taky všiml, že je Wade Shadowwalker nějaký nervózní, ale nic neřešil a usadil se klidně vedle Alyssy.

„Udělala jsem chybu, když jsem tě odmítla. Jsi jedinej derion, kterej mě chce pro život a já jsem jen rionka. Moc hrdá rionka,“ prohlásila zoufale Sára a podívala se mu do očí. Wade se pousmál.

„Někdy si vážně myslíš, že ti patří svět, ale mě se to na tobě líbí. Ta tvoje energie a to, jak si děláš co chceš, je to... přitažlivý. Když tě neztrácím,“ přiznal. Sára na něj chvíli jen mlčky koukala.

„Já jsem ti lhala,“ prohlásila z ničeho nic a on přikývl, jako by to nebyla žádná novinka a vůbec ho to nepřekvapilo.

„Já vím. Lžeš mi docela často,“ komentoval suše a Sára se zastyděla. Je pravda, že k němu snad nikdy nebyla pořádně upřímná. A i když mu upřímně řekla, že ho miluje, bylo za tím vždycky až příliš dalších ale.

„Nechápu, proč mě teda pořád tolik chceš. Jsem hrozná a byla jsem hrozná a pravděpodobně budu pořád hrozná,“ prohlásila a Wade se uchechl.

„Jo a i tak tě prostě pořád chci. Dávám ti prostor, aby ses vyblbla a pak se vrátila ke mně, i když žálím,“ řekl, a to Sárku překvapilo. Koutkem oka se podívala na svého tajného přítele Shadowwalkera, kterému se víc než nelíbilo, že se jeho milá dává dohromady s jeho sokem.

„S Ryanem je konec,“ prohlásila a raději hned utnula ten nápadný oční kontakt s Wadem Shadowwalkerem, aby si toho někdo nevšiml. „Rozešli jsme se. Navíc o něj nikdy nešlo. Používala jsem ho jako výmluvu, protože jsem se bála se s tebou zavázat. To, že bys mě přivedl domů mě pořád děsí a asi nikdy nepřestane. Každopádně bych si to i přála, ale vůči tobě mám zase výčitky. Ale vím, že tě mám ráda,“ objasnila.

„Pojď ke mně,“ zašeptal a objal jí. Prvně přede všemi. Wade Shadowwalker jí ale pořád pozorně sledoval. A zvlášť když šlo o Wada Whispera. Nelíbilo se mu to ani trochu. Bez ohledu na jejich domluvu, na něj stejně žárlil. A to, že si na ní nekladl nároky byla jen zoufalá lež.

Darren na mě neustále civěl a já začínala mít strach, že něco tuší. Ani jsem nechtěla, aby si myslel, že na závody chodím kvůli němu. A tak jsem jen na něj hodila bodavý pohled a on se otočil zpátky ke svému talíři.

Hned na to si ke mně zase přisedla Sára. Byla celá rozvrkočená z toho všeho, co se jí momentálně dělo. Nedivím se, taky bych byla, ale já měla taky dost svých starostí. Třeba závody, Darren, Alyssa, peníze...

„Zajímá mě to závodění. Potřebuju nutně vyhrát. Co s tím uděláme?“ zeptala jsem se jí a ona se pousmála.

„Musím to promyslet. Podle mě Darrena hodně podceňuješ,“ řekla.

„Tak to ne, já vím, že je dobrý závodník. Moc dobrý. Nejlepší,“ odpověděla jsem a povzddechla jsem si.

„Myslím, že taky dost podceňuješ jeho inteligenci. On to prokókuje. Nemůžeme švindlovat. Navíc, kdyby to prasklo, diskvalifikujou tě a stejně nic nedostaneš,“ dodala a já přikývla.

„Tak švindlovat nebudeme,“ opáčila jsem.

„Pak ale nevyhraješ. Neporazíš ho, chápeš? Nemáš nejmenší šanci. Všichni tě rozdrtí, vždyť závodí několik let a ty si myslíš, že to vyhraješ po několika týdenních poletování s nima po hřišti?“ odpověděla a pomalu si i ťukala na čelo. Víím, je to asi bláhové i v něco doufat, ale to jsem celá já.

„Mohla bys vyšmejdit nějaké nové taktiky a tak,“ pokračovala jsem.

„Hm, něco vymyslím, ale nedávej tomu moc nadějí,“ dodala.

Alyssa mlčky seděla vedle Darrena, který se pomalu krmil plněnými papričkami se sýrem a sem tam na něj zírala. „Co?“ zeptal se, když zachytil její pohled. Alyssa se pousmála.

„Nic, stydím se,“ zašeptala a on se na ní taky usmál a položil jí svou ruku na její.

„Nemusíš,“ dodal a zvedl se od stolu, aby odnesl talíř a odešel. Darren si to možná neuvědomoval, ale jeho chování Alysse spíš prozrazovalo, že jeho vrátka nejsou před ní nadobro zavřená. Taky, že nebyla. Pořád se totiž čekalo na mě, což oba iritovalo.

A pak jsem viděla, že má na ruce jeho náramek ode mě a totálně jsem ztuhla. **„Tak tohle jsi přehnal, Payne!“** zaječela jsem na něj telepaticky, až se polekal a vyjeveně na mě civěl přes půl sálu.

„Co jsem jako zase udělal?“ odpověděl šokovaně a zoufale zároveň.

„Podívej se Alysse na ruku a pak se zeptej sám sebe, jestli jsi idiot, nebo ne,“ seřvala jsem ho a odešla jsem ze sálu pryč. Už jsem měla toho všeho tak akorát dost. Pauza nepauza nebo co mezi námi vlastně je a není. Už jsem si začínala být jistá, že je konec.

Darren se nechápavě podíval Alysse na ruku a když viděl svůj zlatý náramek, ztuhnul taky. Udělal k ní pár kroků a nastavil mlčky ruku. Ta se na něj nechápavě podívala a usmála se, ale když viděla, že on se vůbec neusmívá, tak se zamračila. „A dělej, koukej mi to vrátit,“ syknul na ní a čekal, až ho poslechne. Alyssa si náramek sundala z ruky a položila mu ho na dlaň.

„Proč jsi ho měla? A nelži mi,“ zeptal se našťavaně.

„Našla jsem ho na zemi a nasadila jsem si ho, abych ho neztratila. Chtěla jsem ti ho pak dát, ale zapomněla jsem na něj. Prosím, nezlob se,“ zakuňkala. Ale Darren jí to tentokrát nebaštil.

„Tak to asi těžko, měl jsem ho na ručníku na posteli, sundával jsem si ho kvůli sprchování. Víím, že to nebylo míněný jako krádež, ale chtělas, aby ho na tobě Ay viděla. Podlý. Teď jsi u mě skončila,“ dodal drsně a běžel za mnou. Alyssa měla slzy na krajíčku, což se zase líbilo Shadowwalkerovi.

„O-ou, tady má někdo průser,“ dobíral si jí zase a ona jen horko těžko zadržovala slzy. Neustále do ní rýpal. Zřejmě to potřeboval, sám byl na nervy ze Sary a z Wada Whispera.

„Ay!!“ volal na mě.

„Vůbec na mě nemluv, ty hnusný lháři. Už tě nechci v životě ani vidět. Tohle je konec rozumíš? Přehnal jsi to. Dávat jí na ruku...“ začala jsem, ale přerušil mě polibkem. Já úplně ztuhla a hned jak se ode mě odlepil, vrazila jsem mu facku. On jen zoufale vydechl a začal vysvětlovat.

„No tak, myslíš, že jsem idiot abych jí ho dával? To by mě ani ve snu nenapadlo, je pro mě posvátnej. Přemýšlej taky trochu. Vždyť víš, že se tě snaží všelijak provokovat za to, cos jí udělala s vlasama. To tě ani nenapadlo, že by si ho mohla vzít sama? Už jsem jí za to seřval,“ objasnil a já se cítila trochu blbě. Hlavně mi bylo líto, že jsem ho praštila.

„Promiň za tu facku. Jen mě štve, že za tebou byla a co jste dělali,“ zašeptala jsem.

„Nemyslíš, že by bylo fajn kdybys toho už nechala?“ zeptal se neutrálně a smutně se mi díval do očí.

„Čeho jako? To ty mi neustále něčím vrážíš kudlu do srdce,“ odpověděla jsem.

„Ne. Já ne. Nic nedělám. Děje se to úplně samo, protože ses ještě nerozhodla. No tak, nemůžeš to mezi náma přece takhle utnout, Ay,“ šeptal.

„Ne? To ty jsi mi řekl, že chceš pauzu. To ty jsi to utnul,“ připomněla jsem mu, ale zavrtěl hlavou.

„Nedělej, že jsi to nepochopila, Ay. A já jsem nic mezi náma neutnul. Jsem tady jedinej idiot, kterej na tebe neustále jen čeká. Jen jsem ti řekl, že už čekat nebudu a že jestli mě chceš, tak si mě vezmi. Pořád tě chci, ale víš co se říká. Kdo dřív přijde, ten dřív...“ začal, ale skočila jsem mu do toho. Popadl mě totiž nepředstavitelný vztek.

„Ani to neříkej, ty blboune! Takové přirovnání, když jde o něco takového. Já jsem tě neodmítla. Prosila jsem tě už jen o jediný den. Víím, že to bylo fakt příšerné, ale nebylo to takové jen pro tebe,“ pokračovala jsem a on mě mlčky poslouchal. „To už je jedno. Já už dál nemůžu,“ prohlásila jsem a on ztuhl.

„Co?“ zakuňkal nešťastně.

„Slyšels mě. Řekla jsem to dost jasně. Už na to nemám sílu. Nejsi v tom sám. Věděl jsi, že chci a že nemůžu, a i tak jsi byl netrpělivý a neustále jsi mě něčím ničil. Pak jsem to omylem podělala a ty se se mnou nebavíš a ignoruješ mě, pak mi řekneš, že chceš pauzu a že si mám říct, ale já už asi nechci. Už toho mám dost. Alyssa mě sere!“ prohlásila jsem a on vytřeštil oči.

„Dobře. Poslední slovo?“ zeptal se a já zazmatkovala.

„Teď jen vím to, že se musím soustředit na svoje věci. Nemůžeš mě pořád takhle rozptylovat. S tou pauzou souhlasím a ano, je to moje poslední slovo. Dělej si zatím co chceš. Cokoli. Klidně buď s Alyssou jestli je to to, co si přeješ. Hlavně buď šťastnej, protože to se mnou asi nikdy nebudeš,“ dodala jsem a se slzami v očích jsem od něj utekla.

„Co to zase říkáš? Ay, prosím. Já už nevím co říct nebo neříct. Kurva!!“ zaklel a pak se vrátil zpátky do jídelny. Natáhl se pro svoje věci, co si odložil na stůl, hodil na Alyssu vražedný pohled a odešel k sobě do pokoje.

Sára akorát dorazila na schodiště do staré a odlehlé věže. Wade Whisper už na ní čekal. Kouřil cigaretu a usmíval se od ucha k uchu, když jí uviděl. „Takže jsi přišla,“

řekl a spokojeně se usmál. Potom vstal ze schodu. Sára mlčela a dívala se na něj. Byla trochu zaražená.

„Dáš si nejdřív se mnou cígo?“ zeptal se, ale zavrtěla hlavou. „Tolik jsi mi chyběla...“ řekl a jemně jí políbil na krk. Sára přivírala oči a pevně ho objímala. Připadala si jako svině, že tohle dělá. Ale lidi by měli myslet na sebe a na budoucnost. Někdy. A má ho přece ráda, ale... zase je tam ale, které z ní dělá tu špatnou.

„Wade, já ti musím něco říct,“ řekla mezi polibky.

„Teď?“ Divil se.

„Jo teď,“ řekla a přitáhla si ho k sobě ještě blíž. „Já tě miluju. I když to vypadá, že ne. Ale je to tak. Chovala jsem se hrozně a pohrávala si s tebou a moc mě to mrzí,“ zašeptala nejistě, zírajíc mu do očí.

„Já vím. Asi ti to odpouštím, protože tě taky miluju. Už kvůli tobě ani nebulím, ani nechlastám a učím se,“ přiznal.

„A ukončím to kvůli tobě s Wadem,“ prohlásila. „Ne, že by bylo co, ale... myslím i to ve svojí hlavě,“ pokračovala, ale on jí přerušil vášnivým polibkem. Sára to nečekala, a tak jen zalapala po dechu.

„Já taky s Chan. A s žádnou jinou jsem nespál. Celý prázdniny. Jen jsem ti kecal, abych tě našťval,“ přiznal a Sára ztuhla.

„Cože?“ polekala se a zacítila se provinile. Protože to ona říct nemohla. S Wadem spala nesčetně krát.

„Vadí ti to snad?“ Culil se.

„T-to ne, ale celou dobu žiju s tím, že spíš s ostatními a ani nevíš jak mě to štvalo!“ prohlásila a našťvaně do něj strčila.

„Ale tváříš se, jak kdybys z toho byla v šoku,“ dodal. „A já jsem v šoku z toho, že bys kvůli mně nechala plavat Shadowwalkera,“ zmínil ještě. Sára na to nereagovala.

Wade Shadowwalker mezitím svou tajnou přítelkyni sledoval. Nebo spíš se chtěl ujistit, jak to doopravdy je. Stál opřený o tu zeď věže, ve které se Sára s Wadem Whisperem muchlovali a mlčky pokuřoval cigaretu. A když slyšel, co Wade říkal a jak je z toho Sára v šoku, pousmál se a dál tiše poslouchal, o čem se baví.

„Kdybys mě poslouchala, mohla jsi být se mnou. Mohli jsme si užít prázdniny a Ay ti mohla půjčit svůj plášť a naši by ani nepoznali, že jsi rionka,“ prohlásil a Sára zavrtěla hlavou.

„Nebudu se přece vydávat za něco co nejsem. Vždycky se to prokoukne,“ řekla.

„Vždycky bych to zjistil. A zas tolik na tom nesejde. Naši jsou povrchní a kdybys měla ten plášť, měli by tě rádi,“ vysvětlil.

„Wade, já chci být rionka jestli si mě přivedeš někdy domů. Nechci, aby ses za mě styděl a vymýšlel si nějaký pohádky,“ řekla. To je taky hlavní důvod proč kvůli němu odkopla Wada Shadowwalkera. Protože si myslela, že to s ním bude mnohem jednodušší.

„Já se za tebe přece nestydím. Víš, že mě berou rionky víc než derionky. Šlím z tebe, Sáro. A naši mě taky nezajímaj, to jsem myslel jen kvůli tobě. Klidně si tě přivedu domů i v rionském plášti,“ řekl a začal jí zase laskat ucho a krk.

Tohle byl pravý důvod, proč se Sára přikláněla ke vztahu s Wadem Whisperem. Byl totiž odhodlaný s ní budovat budoucnost bez ohledu na to, jestli je rionka, nebo derionka. Zatímco Wade Shadowwalker v tomhle Sáro zatím nepřesvědčil, i když

věděl, že by měl. Pokud jí tedy doopravdy chce. Mrzelo ho to, ale nemohl s tím nic dělat. Byl na rozdíl od druhého Wada následníkem trůnu. A ještě hůř, chtěl se stát králem Derionu i kdyby měl znovu obnovit monarchii.

Shadowwalker byl jiný. Žárlil jinak i řešil věci jinak. Nehodlal je rušit, ani je nechtěl nijak odposlouchávat. A to poslední, co chtěl, bylo slyšet, jak se spolu milují. Jen se chtěl ujistit, a když se tedy ujistil, zahodil nedokouřenou cigaretu ke dveřím a rychle se transportoval pryč. Taký tím Sáře nenápadně naznačil, že tam byl a všechno ví. Zlaté Derionky kouřil totiž jen on.

Následujících pár týdnů jsem poslušně chodila na tréninky. Nevynechala jsem ani jeden. Sára se zase tajně scházela s Wadem Whisperem po nocích a s Wadem Shadowwalkerem se od té doby vůbec nestýkala.

My jsme se s Darrenem pořád ještě nebavili, ale občas se na mě usmál. Což byl rozhodně progres. Možná bych už za ním měla jít, ale vždycky, když jsem sebrala odvahu, viděla jsem ho s Alyssou a to mě rozhodilo. Jo, zapomněla jsem se zmínit, že ti dva si to vyříkali a on jí to odpustil. Jako vždycky všechno. *To by mě zajímalo, co proto musela udělat, aby jí to odpustil. Přišel mi totiž hodně našťvaný. No to je fuk. Radši to nechci vědět.*

Nicméně, díky Sáře jsem se s Enessou docela skamarádila a už jsem se přestala wergonů tolik bát. A plánovala jsem, že Darrena očaruji svou odvahou, že se přihlásím na závody. A doufala jsem, že ho porazím.

Stála jsem na hřišti a čekala jsem na Sárú až slétne dolů. Něco mi předváděla a vždycky byla ve vzduchu dlouho. „Ahoj, Kinnaro,“ zašeptala jsem na Darrenovo wergonici, která se ke mně přitoulala a trkala do mě. Nejspíš chtěla pohladit. Vyndala jsem z brašny kuzu a dala jsem jí mlsku ochutnat.

„Krmíš mého draka?“ zeptal se Darren, který stál za mnou s rukama v kapsách a tvářil se našťvaně.

„Promiň, nevěděla jsem, že má speciální dietu. Dala jsem jí jen jednu kuličku,“ řekla jsem, aniž bych se na něho otočila.

„No teď má, ale jedna jí snad nezabije. Ale mě šlo o to, že by si od nikoho jiného nic nevzala. Spíš se tomu dívím. Ale před závody ji vždycky držím trochu zkrátka, tak jí už nic nedávaj. Potřebuju vyhrát,“ řekl a pohladil jí po výstupku na čele.

„Promiň,“ zašeptala jsem. Darren se pousmál a udělal ke mně krok blíž.

„Vím proč to celý děláš. Chybím ti, víd'? Chceš na mě udělat dojem,“ řekl a já se na něho otočila.

„Ani náhodou, kvůli tomu to nedělám,“ odpověděla jsem a Darren se pousmál.

„Nemusíš to dělat, pořád mě úplně stejně přitahuješ. A nemusíš závodit ani pro peníze. Jestli je potřebuješ, tak stačí říct,“ řekl mile a usmál se na mě.

„Estrella...“ zašeptala jsem našťvaně. „Nechci tvoje peníze. Já si poradím,“ prohlásila jsem hrdě a Darren se mi podíval hluboko do očí.

„Jak, že se Sárú budete podvádět? Já nejsem idiot, Ay,“ řekl vážně.

„Nechci ti brát slávu, vím, že bych tě nikdy neporazila, ale já ty peníze potřebuju,“ opáčila jsem zoufale.

„Jakej je rozdíl v tom, že ty peníze vyhraješ a budeš podvádět, nebo je vyhraju já čestně a dám ti je?“ zeptal se.

„Nechci, abys měl pocit, že mi musíš dělat laskavost,“ vysvětlila jsem.

„No tak, Ay,“ řekl a natlačil mě zády ke stěně stáje. Už je to zase tady, ta husí kůže, kterou mi způsoboval jen on. Svou vůní, svým mužným hlasem a vším, co na něm bylo.

„Už jsi trochu přemýšlela svým geniálním mozkiem a krásnou hlavičkou nad tím, co jsem psal v tom svitku?“ zeptal se, a tak nějak mi došlo, že když ho zase odmítnu, už se mnou doopravdy v životě nepromluví.

„Nepřemýšlím o ničem jiným poslední dobou,“ přiznala jsem. „Ale ne, Darrene. Už jsem ti na to odpověděla. Chci, abys mohl v klidu žít. Já mám teď plno jiných starostí, a taky se musím vzpamatovat. A vím jistě, že teď vztah nechci. Nemám na to čas. Musím se nějak u studia uživit a nebudu tě tím dál zatěžovat. Každý chceme něco jiného, a tak bude lepší, když to skončíme,“ řekla jsem a lehce jsem ho od sebe odstrčila.

„Co tohleto zase má být? Já bych se o tebe přece postaral, Ay,“ řekl smutně a udělal krok zpátky ke mně.

„Já vím, že jo. Ale já to musím zvládnout sama,“ odpověděla jsem a šla jsem pryč. Darren se zatvářil zoufale.

„Proč to chceš všechno zvládnout sama? Vždyť je to kravina,“ křičel za mnou.

„Protože jsem sama,“ sykla jsem na něj.

„Nechceš se mnou být, protože se stydíš si říct o pomoc, a tak se radši udřeš jen abys mi dokázala, že zvládneš všechno sama?“ zeptal se.

„Nechci, aby sis mě kupoval, Darrene. Já nejsem na prodej!“ dodala jsem a pomalu jsem od něj odcházela.

„To jsem přece nikdy neřekl, ty umanutá čarodějnice!“ zašeptal a nechal mě jít.

Sára byla pořád ještě u stájí. Měla spoustu práce, ale hrozně jí to bavilo. Nebyla tam ale sama. Wade Shadowwalker akorát uklízel Qyldryra do stáje číslo 9 a stavil se za ní, když tam byli sami. Zapálil si cigaretu, sedl si kousek od ní na kus dřeva a mlčky na ní koukal. Sára se cítila trochu provinile, ale v podstatě mu nic neprovedla. Nic s čím by nepočítal. Nicméně z jeho pohledu jí došlo, že o ní s Wadem Whisperem už ví.

„Estrella?“ zeptala se a on se jen pousmál a zavrtěl hlavou.

„Jsem rád, že už víš co chceš. Už jsem se bál, že se budeš trápit věčně,“ rýpnul si. Věděl, ale že to tak není. Četl v ní jako v otevřené knize. A nebyl rád, že ví co chce. Tedy nebyl rád, že si vybrala Whispera.

„To má být žárlivá scéna?“ zeptala se a on se zase pousmál.

„Fajn, žárlím,“ přiznal. „Žárlím, že sis vybrala někoho jako je Whisper místo mě i přes to, že mě máš mnohem radši. Víím, že tíhneš k závodníkům a k dobrodružství. Že potřebuješ cítit adrenalin a trochu nebezpečí. Víím že jsi na mozky jako ta tvoje kámoška. A ten tvůj Wadík není zrovna nejostřejší pastelka v penále. Máš se mnou mnohem víc společného než s ním. A to, co jsme spolu prožili rozhodně nejde jen tak zapomenout,“ pokračoval.

„Wade...“ zašeptala, ale on jen zavrtěl hlavou.

„Chápu. Chceš jeho. Kdy bude svatba? On si tě i vezme, ne?“ rýpal a ona na něj vyjeveně zírala.

„Ještě ne,“ řekla tiše a podívala se mu do očí.

„Nikdy jsem pro tebe nebyl v ničem první. Teda, aspoň ne navenek,“ pokračoval a dostával tím Sáru zase do rozpaků. Moc dobře věděl, o čem mluví. I ona.

„To není pravda,“ odsekla. Wade se na ní překvapeně podíval. „Vždycky jsi pro mě byl ve všem první. Jen nikdy nebyla šance, jak ti to ukázat,“ objasnila. Wade si povzdychl.

„Pojď ke mně. Pořád jsi moje holka, nejdřív se se mnou musíš rozejít, abych ti dal pokoj,“ řekl a přitáhl si jí k sobě na klín. Ona si na něj sedla a přemýšlela.

„Přesně jak jsem si myslel, nevíš co chceš. Já ti ho tolerovat budu, ale on mě tolerovat nebude. Až se to dozví, bude mezi váma definitivní konec. A věř mi, že se to jednou dozví, protože já se tě nevzdám i kdyby to mělo trvat roky,“ komentoval a dal jí cigaretu před pusou, aby si taky potáhla. Ona si potáhla a opřela se o něj.

Sára si přehrávala jeho slova v hlavě. Jestli by přece jen nebylo jednodušší být s ním, i když bez rodiny a manželství. Ale mělo to spoustu dalších ale. Protože věděla, že on se bude muset oženit s derionkou a že on rozhodně neplánuje nemít dědice.

„Co na něm máš? Vážně jde jen o budoucnost? Protože to mi jako dostatečný motiv k tomu si ho vybrat nepřijde. I se mnou bys měla budoucnost a třeba bys byla šťastnější, než být něčí ženuška a starat se o děti v ústraní. Budou vás nenávidět. Vždyť stejně taková nejsi,“ promlouval jí do duše.

„Mám ho ráda a přitahuje mě,“ přiznala. On se ušklíbl.

„Tolik jako já?“ pokračoval a ona se na něj jen mlčky podívala. „Sáro, já ti to usnadňovat nebudu, já tě chci, jasný? A víš, že bych toho řnoumu rád provokoval, ale kvůli tobě to neudělám, protože jsem ti to slíbil. Ale dokud spolu chodíme, využiju toho. Nemůžu za to, že mu to pořádně ani nedošlo. Jak říkám, musíš se se mnou nejdřív rozejít,“ objasnil.

„Já vím,“ dodala, ale neměla se k tomu, aby se s ním rozešla. Wade se jen pousmál.

„Jak to vlastně bude zítra na závodech? Vždycky jsi fandila Darrenovi, budeš teď fandit Ay? Nebo mě?“ zeptal se.

„Jasně, že budu fandit i tobě,“ odpověděla a on smutně přikývl. Potom se jí lehce opřel tváří o její a otřel se o ní jako kotě.

„I mě? Tajně. Ach jo, Sárusko. Zdálo se mi, žeš mě měla předtím radši. Vážně na mě po pár nocích s tím blbounem úplně zapomeň?“ připomněl. Možná to bylo i rýpání, že s ním spala.

Sára se na něj tak podívala. „Zase mě zaháníš do kouta, Wade,“ prohlásila a lehce ho od sebe odstrčila. On se pousmál, díval se jí zamilovaně do očí a jemně se dotýkal prsty jejích boků. Chvilí bylo ticho a pak se jeho dotečky prohloubily. Sára si uvědomila, o co se Wade snaží.

„Wade...“ zašeptala.

„Hm?“ ozval se a pokračoval něžně v těch dotecích a letmých polibcích po jejím krku.

„Ted' to nejde,“ řekla, ale on jí dál něžně líbal jako by nic neříkala. Neřekla „nechci“ ale „ted' to nejde“, což znamená, že to není úplně ztracené, když začne se svými nejlepšími metodami, možná to dopadne dobře.

„Jsem s Wadem, víš to. Musíš toho nechat,“ šeptala rozněženě mezi polibky. Wade se pousmál. Na tohle čekal, až jí bude moct říct.

„Hm, budeš to mít ted' holt těžký, když máš dva chlapy. Já tě taky chci a potřebuju...“ zopakoval a pokračoval v tom muchlování.

„Ach, Wade. Nemůžu ho s tebou podvádět. To nejde,“ dodala.

„Vždyť taky ne. Podvádíš mě s ním. Kolikrát ti mám vysvětlovat, že jsi moje?“ objasnil a zase na ní zaútočil svými rty. Sára se už nechala. Přitáhla si ho k sobě za tričko a lehce mu zuby přikousla spodní ret.

„Jsem příšernej člověk... ale tohle nejde, Wade. Musíš jít. Musíš mě nechat jít,“ šeptala nešťastně. On se na ní tak podíval s vážným výrazem v obličeji.

„Tak se se mnou rozejdi, Sáro,“ řekl klidně. Nejspíš věděl moc dobře, že to ona nikdy neudělá. Ne ted' a ne jen tak.

„Ty víš, že to neudělám,“ odpověděla a on se pousmál.

„Pak to nechtěj po mě,“ dodal. Sára si povzddechla a odstrčila ho. Wade se na ní neutrálně podíval. „Takže mě ted' vážně odmítáš kvůli němu, jo? Máš v tom jasno? Je to definitivní?“ zeptal se a ona přikývla. „Sáro, je to teda definitivní?“ ujistňoval se, protože ona se ho prostě vzdát viditelně nechtěla.

„Fajn, vyklidím ti pole. Abys věděla dělám to pro tebe, protože tě mám rád. Ale nerozešli jsme se. To musíš udělat sama. Já se s tebou rozcházet nechci. Stačí říct, že mě nechceš a nechám tě být,“ dodal a ona na něj zoufale zírala.

Wade věděl, že to jen tak neřekne, protože by to byla lež. Věděl, že je mezi nimi se Sárou něco mnohem víc, než by se na první pohled zdálo, a že ho rozhodně chce. Taky by to přes jeho ego jiné ani neřekl. Musela pro něj znamenat hodně, když se přestal chovat jako děvkař od doby, co si s ní začal.

Wade měl takovou podivnou jiskru až jí to na něm silně přitahovalo. Ještě nikdy s nikým nic podobného nezažila. Nechtěla se ho vzdávat, ale bylo na něm něco, čeho se i bála. A taky myslela hodně na budoucnost a on jí už mockrát vysvětlil, že se s rionkou nikdy neožení ani by dle jeho slov nikdy žádnou neoploдил.

Wade Shadowwalker měl na rozdíl od ní ve všem naprosto jasno, a to jí na něm přitahovalo, ačkoli jí tenhle fakt značně trápil. Sice sama byla toho názoru, že by se derioni s riony neměli množit a chápala, že Wade jako čistokrevný derion tohle chce dodržet, ale mrzelo jí to a taky jí přitahovali k její smůle právě jen silní a mocní derioni jako byl on.

Všichni včetně Darrena měli Wada Shadowwalkera za rasistu vůči rionům a možná tak trochu i byl, ale jeho důvody pro nenávisť vůči rionům byly trochu hlubší. I důvody pro to, se nemnožit s riony byly hluboké a spíše z empatie. Nechtěl, aby jeho děti trpěly, nechtěl zradit svůj rod a nechtěl, aby se jeho žena cítila jako plevel. Nicméně se tím nikdy nikomu nepochlubil. Jediný Darren věděl, že Wade ať je jakýkoli, miluje ženy a nikdy by jim nezkrivil jediný vlásek, a to ani rionkám.

Ještě ten večer před závodem přišel Darren k mému stolu a položil mi vedle talíře s večerí truhličku i s obálkou. Pak jen beze slova odešel. Koukla jsem se do obálky a tam bylo napsáno:

Vezmi si to, nic mi nedlužíš. Hlavně nepodvádějte v závodech, není to fér k nikomu z nás, co se na tom tolik nadřeli. Trénoval jsem ve dne v noci, ty peníze jsem si zasloužil. Ale klidně si vyhraju další, tak si je vezmi a neprotestuj. Bylo by nejlepší, kdyby ses na to celý vybodla. Nechci, aby ses zranila. Závody jsou pro chlapy, Sára taky nezávodí, a to má (bez urážky) mnohem větší šanci na úspěch...

Když jsem to dočetla, otevřela jsem truhličku a lesklo se v ní odhadem tak 50 Peršáků.

„Pane bože,“ zašeptala Sára a zbytek stolu, když viděla tu sumu.

„To je blázen, to si nemůžu vzít!“ řekla jsem tiše a zvedla jsem se od stolu, abych mu to všechno zase vrátila zpátky.

Položila jsem tu truhlu k němu na stůl a chvíli jsem na něj jen zírala. „Podvádět nebudu, ale to vážně neznamená, že nemám stejnou šanci jako ty. Taky jsem se na tom nadřela, kdyby tě to zajímalo. A tohle si od tebe nevezmu. Šetři si na rychlejšího wergona, protože já se to chystám vyhrát,“ řekla jsem sebejistě a odešla jsem zpátky ke svému stolu.

On na mě koukal dost zničeně. Věděl jistě, že ho neporazím. A rozhodně mě nehodlal nechávat vyhrát. Ale bylo mu líto, že se do té prohry ženu tak po hlavě, protože byl empatický a měl mě rád. A to poslední co si přál bylo, aby mě viděl spadnout na čumák. Ale oba jsme byli příliš hrdí na to, abychom si to prostě řekli.

Darrenovi spolužáci u stolu na mě zírali jako na cvoka a hned, jak jsem odešla mě drbali. Wade Shadowwalker s Earthanem se mi smáli. Wade sice nepočítal s tím, že by někdy nad Darrenem vyhrál, protože ho v tomhle nepodceňoval a zároveň svoje síly dokázal odhadnout, ale o mě si myslel svoje. Neměl mě moc rád a vítězství mi rozhodně nepřál. Tedy alespoň to jsem si myslela.

Tohle jsem přehnala, jasně, že ho neporazím. Neměla jsem to vůbec říkat, akorát se ztrapním. Nadávala jsem si v duchu cestou. „Kam jdeš, Ay?“ ptala se Sára, když jsem místo zpátky ke stolu šla pryč ze sálu a kolem toho stolu jsem jen prošla.

„Nemám hlad,“ řekla jsem stručně a ostře jsem se podívala na Darrena, který mě stále ještě šokovaně sledoval.

„Ta má ale drzost. Je blázen? Jak si může myslet, že Darrena porazí? Jedině, že by jí nechal vyhrát. Ale vždyť ta se nedostane ani do první čtyřky,“ řekl jeden z Darrenových spolužáků. „Že jo, Darre,“ zeptal se, ale Darren mlčel. Alyssa ho hypnotizovala a on byl jak smyslů zbavený. Úplně hluboce zamyšlený.

Já jsem vyběhla ven na pozemky. Už se stmívalo a silně přšelo. Byl podzim jako malovaný, a když jsem dýchala, šel mi silný kouř od pusy. Přičarovala jsem si teplý, nepromokavý plášť a běžela jsem rovnou ke stájím k wergonům, kam takhle pozdě běžně nikdo nechodí.

Zítřka mě čekají závody, na kterých budu poprvé. Darren závodí už několik let. Reálná šance na vítězství skoro neexistuje. Podvádět jsem stejně nechtěla, to bych Darrenovi neudělala. *Ale co teď mám dělat? Nesmím prohrát, ne po tom, co jsem mu řekla.*

Otevřela jsem wergonní stáje, vzbudila jsem Enessu a odvedla jsem jí daleko za hrad. „Pomůžeš mi holka? Já vím, že nejsem jako Sára a že z nás dvou jsi jediná, kdo závodům rozumí. Taky rozumíš jen ty mě. Chci, abys věděla, že ti důvěřuju. Víím, že mi pomůžeš a že mě nezklameš, protože tě mám vážně docela ráda. Jsi chytrá a roztomilá.

Líbí se mi, jak chrčíš, když tě drbu pod krkem. Víím, že se ti to taky líbí. Navíc jsi krásná. Jsi sice Sárý wergon, ale kdybych někdy nějakého měla, chtěla bych, abys to byla ty,“ zmínila jsem a Enessa udělala vážně divný zvuk, jako by si kýchl, ale bez ohně.

„Promiň, nechtěla jsem tě naštvat.“ Enessa se začala smát a vychrlila oheň na trávu, kde vypálila malou runu, aby mi vyjádřila pocity. Byla to dračí runa přátelství. Ta, o které mi kdysi vyprávěl Darren. Okamžitě jsem jí poznala. Samozřejmě v ní chyběly prvky vášně a chtíce a byla to jen obyčejná runa se špetkou lásky, jak kdysi vysvětloval, ale i tak pro mě byla vzácná.

Když jsem si uvědomila, co to je, usmála jsem se na ní. „Taky tě mám ráda, svezíš mě takhle pozdě? Chtěla bych si to pořádně procvičit, když se na mě nikdo nedívá,“ zeptala jsem se jí a ona přikývla a sehnula se, abych na ní mohla nasednout.

Chvilí jsme létaly nad hradem, chvílí nad lesy, a nakonec jsem jí odvedla zpátky do přípravného boxu. „Vím, že jsem tě měla nechat odpočívat noc před závodem, ale chci abys věděla, že i když to prohrájeme, stejně mě to s tebou bavilo. Hezky se vyspi, princezno Enesso,“ řekla jsem, pohladila jsem jí a uklonila jsem se před ní. Pak jsem spěchala zpátky na hrad.

Darren zíral z okna. Měl výhled přímo na hřiště. Viděl létat bílého draka, tak mu došlo, že to jsem já s Enessou. Myslím, že se na mě nezlobil. Byl na mě pyšný, ale měl obavy. Trápilo ho, že jsem tak tvrdohlavá a že od něj nepřijmu peníze. Štvalo ho, že se hrnu do věcí, o kterých nic nevím a že se možná ztrapním. Nechtěl, abych se ztrapnila a ani, abych ztrapnila jeho.

Nicméně od té chvíle, co jsem mu řekla, že to myslím vážně a že od něj žádné peníze nechci, mě bral jako soupeře. Už jsme proti sobě párkrát stáli a příjemné to nebylo, ale vždycky to bylo vzrušující. I když nade mnou vyhrál a pravděpodobně zase vyhraje. Ale ještě aby ne, když je to Darren Payne jeden z nejlepších závodníků století. Už dostal i nabídky na mistrovství. I když jsem mu to ještě neřekla, stejně jsem na něj pyšná, a taky to je hlavní důvod proč ho tolik žeru.

„Kde lítáš?“ zeptala se Sára, když jsem dorazila do pokoje. Čekala na mě už několik minut. Občas se zašívávala u mě ve věži, protože milovala můj obří postel.

„Doslova jsem létala nad lesy, na tvé wergonici. Enessa je skvělá,“ zmínila jsem a Sára usmála.

„Jsem ráda, že jste se spřátelily. Možná, že ti to pomohlo s tím strachem a konečně jsi to překonala,“ řekla a pomalu šla k sobě na pokoj. Pak se na mě ještě otočila. „Pořádně se vyspi, musíš zítra porazit Darrena!“ dodala a ukázala na mě gesto, že mi drží palce.

„Neporazím, ale pokusím se. Dobrou,“ řekla jsem a zalezla jsem do pelechu.

the big day

☆ Velký den ☆

Ráno, když jsem seděla u stolu, měla jsem úplně stažený žaludek a bylo mi na zvracení. Ještě aby ne. Měla jsem před sebou svůj první oficiální závod na wergonech. Pozorovala jsem konkurenci a všichni byli naprosto klidní. Darren dokonce zase vesele flirtoval s Alyssou Morganovou a vůbec mu nevadilo, že se na něj dívám. Možná mi to dělal naschvál. Už jsem se v tom ztrácela.

Nicméně si za to asi můžu sama, odmítla jsem jeho nabídku a postavila jsem se proti němu jako soupeřka v prvních letošních závodech. A jsem si jistá, že tentokrát už mi to neodpustí. A vlastně jsem s tím byla tak trochu i smířená. Ptal se mě dokonce dvakrát a dvakrát jsem mu řekla striktně ne.

Už se tím nebudu zabírat. Ať si dělá s Alyssou co chce. Pro mě je prioritou úplně jinde. Beztak jsem moc napjatá, a proto mi nic nevychází. Nejlepší je se uvolnit a nechat věci plynout prostě přirozeně.

„No tak, Ay. Sněž to, musíš být najedená,“ nutila mě Emily a Sára mi podávala toust s vajíčkem. Vzala jsem si jídlo do ruky, dvakrát jsem si kousla a klepala jsem nervózně nohou.

„Nemohla jsi mi ty závody rozmluvit?“ sykla jsem na Sáru, ale zavrtěla hlavou.

„Jako by to šlo,“ opáčila suše.

„Tak jo, už žádný fňukání, jdeme na to!“ řekla jsem sebevědomě zničeho nic, vstala jsem ze židle a šla jsem ze sálu. Sára s Emily si vyměnily pohledy.

„Tak co, kdo sází na Ay?“ zeptal se Wade Shadowwalker u našeho stolu, který se mi přišel zase nenápadně vysmívat.

„Na Ay je vysoký kurz, nikdo si na ní nevsadí,“ objasnila Sára a napila se džusu.

„Nějaký sázky, chceš si vsadit, Whisper?“ zeptal se ho Wade Shadowwalker a on se na něj zamračil.

„Zmiz odtud, nebo tě vsadím do země,“ prsknul a Wade se zasmál. Dokázal ocenit dobrou zpětnou palbu. A taky věděl, proč na něj pálí, přebral mu Sáru. A i když o tom nikdo neví, vyhrál její srdce.

„Ten byl dobrej,“ ocenil a odešel. Sáře ta jejich interakce úplně zkazila náladu.

„Už se s ním nebudeš doufám vídat, když jsme teď spolu?“ zeptal se jí Wade Whisper hned, co druhý Wade odešel.

Sára se na něj tak podívala. „Je to nejlepší kámoš Darrena a Darren je můj nejlepší kamarád. Navíc jsem mu ještě neřekla, že jsme spolu. Taky jsem se s ním ještě tak úplně nerozešla. Takže klídek,“ řekla.

„Cože? Chodíte spolu?“ vyprsknul a vytřeštil oči Wade.

„No... jako by. Ještě jsme si neřekli, že je konec. Občas jsme se jen líbali, ale o nic nešlo. Klid, napravím to. Dneska po závodech, ok?“ zalhala, zvedla se ze židle a šla napřed.

„Sáro!“ zastavil jí. „Dotkne se tě a zabiju ho a je mi fuk, že je větší než já a silnější než já. Tak mě do toho netahej, jestli ti na mě záleží,“ prohlásil a ona dost rozpačitě přikývla. Do čeho se to zase zamíchala? NE, že by se bála zrovna o Shadowwalkera,

protože ten vypadal, že by se zbít nenechal, natož třeba zabít. A už vůbec ne od Whispera, ale stejně.

Já jsem u východu z jídelny narazila na Darrena s Alyssou a zaslechla jsem Darrenovo trapné balící hlášky. „Když vyhraju, dostanu od tebe odměnu?“ zeptal se a tvářil se svým typicky Darrenovským svůdným pohledem. S jediným rozdílem – nedíval se tak na mě. Já na něj hodila znechucený pohled. A když si všiml, že jsem ho slyšela, hned se otočil na mě a dělal, že s Alyssou ani nemluvil.

„Nazdar, Heartová, tak co? Jsi připravená?“ vyzvídal a Alyssa vypadala smutně, když jí Darren zase jen tak odstrčil. Já pokrčila rameny předstírajíc, že jsem tu jejich interakci vůbec nepostřehla.

„Nevím, jsem dost nervózní,“ odpověděla jsem mu upřímně a společně jsme se drali ven z jídelny.

„To jsem byl taky před prvním závodem. To časem přejde, ale dneska ti na to zabere Lichožroutník sametový,“ řekl a já na něj vykuleně zírala.

„Nemůžou tě za to třeba diskvalifikovat?“ zeptala jsem se, ale on zavrtěl hlavou.

„Ne, za Lichožroutníka ne. Beru si ho dost často. Dávám ho i Kinnare. Je trémistka,“ zmínil a usmál se. Pak jednoho vyndal z krabičky, chvíli se na něho díval a pak ho spolkl. No a potom mi taky nabídl, ale já odmítla.

„Ne, raději ne. Už tak je mi špatně. Po ránu brouky nejím,“ řekla jsem s nechutí a dívala jsem se na zoufalou Alyssu, která stále čekala, až si na ní Darren udělá čas. „Asi bys měl jít za Alyssou, vypadá to, že jsi jí dost neslušně odbyl,“ připomněla jsem poměrně rýpavě a Darren se jen pousmál.

„Já s ní nic nemám,“ vypadlo z něj najednou a já vytřeštila oči. „Teda, já ani nevím proč ti to říkám. Zlom vaz na závodech a zatím ahoj,“ řekl a odešel pryč. Nechal mě tam stát s Alyssou samotnou. *To je ale blboun.* Pomyslela jsem si a chystala jsem se na jeden z nejdůležitějších dnů tohoto roku.

Sára mi zatím připravila Enessu na závod a pět minut jí prosila, aby na mě byla hodná. Enessa jí vyrazila, že už jsme se skamarádily a slíbila jí, že na mě hodná bude.

„Musíte to vyhrát! Alespoň bronzovou. Já ti věřím, jsi rychlá jako vítr, a to ještě nikdo neví. Vím, že nejsi zrovna závodní typ, ale to neznamená, že nejsi rychlá. Vsadila jsem na vás dost peněz,“ zmínila, hladila jí a pomohla mi na ní vylézt.

„Držím ti palce. Vsadila jsem na tebe, tak to nepodělej!“ informovala mě, když jsem šla kolem.

„Na co přesně sis vsadila?“ zeptala jsem se.

„Nenaštví se, ale na druhý místo. A i tak jsem to asi přehnala,“ odpověděla. Nenaštvala jsem se. Nejspíš to vážně přehnala, ale i tak to od ní bylo milé.

„Sáro?“ zavolala jsem na ní ještě a ona se ke mně otočila. „Žádné podvádění!!!“ upozornila jsem jí a ona přikývla a odešla na tribunu. Potom jsem se podívala na svou dračici, která vypadala, že je připravenější než já, což je konec konců lepší, když běhá ona.

„Tak Enesso, jsme na to samy. Je to naše poprvé. Já ti věřím. Hlavně se nevyčerpej hned u startu, nech si to na závěr,“ poradila jsem jí a Enessa mě trpělivě poslouchala. Nejspíš z toho byla taky celá vzrušená. Byl to její první závod.

Zírala jsem na závodní dráhu a na závodící. Vedle mě byl Darren a ukazoval na mě palec nahoru. Poprvé v životě jsem se cítila takhle zvláště dobře. I kdybychom měly prohrát, stejně to bylo vzrušující. Ještě jsem si pevně utáhla culík, který běžně nenosím a rozhlídla jsem se kolem. Z druhé strany vedle mě byl Wade Shadowwalker a podivně si mě prohlížel.

„Dámy a pánové máme tady nejmladší členku a také jedinou dámu mezi samými mužskými závodníky. Budeme jí proto přát štěstí a představíme si jí. Je to slečna Ayawai Heartová z pátého ročníku proti skoro samým sedmákům a její vypůjčená nezávodnice, dcera wergonní královny Ezessy, malá Enessa, která spolu se svou matkou budou dnes proti sobě i závodit. Zatleskejme jim,“ řekl uvaděč a Sára se nervózně cpala vážčímí křídly a u toho vášnivě tleskala.

„Letos je závodníků méně a myslím, že je všechny dobře znáte, ale i tak si je opět představíme. Začneme u našeho skoro permanentního vítěze pana Darrena Payna s jeho krásnou wergonní dračicí Kinnarou.“ Když se ozvalo Darrenovo jméno, dav ječel a ječel. Všichni tleskali a hvízdali a on zamával směrem k tribuně.

„Máme příliš velkou konkurenci,“ zašeptala jsem Enesse a ona si odfrkla.

„Dalším závodníkem je Earthan Depraise a jeho wergonní šampion Nagat, pan Rainer Whisper s wergonní slečnou Nealdrer...“ pokračoval uvaděč. Darren se na mě mezitím otočil.

„Je divný, když mi nefandíš. Možná, že to kvůli tomu i vyhraješ. Jsem z tvojí přítomnosti ještě nervóznější než obvykle,“ zašeptal a díval se na mě fakt zvláště.

„Vždyť máš brouka, Payne,“ sykla jsem na něj a soustředila jsem se jen na sebe. On se pousmál.

„...Pan Thayer Killian s wergonkou Farsae, Wade Shadowwalker s wergonem Qyldryirem. Pan Shadowwalker tu má letos poprvé svou mladší sestru a největší fanyнку Estrellu Shadowwalkerovou, která také patří mezi zlaté studenty,“ představil je a Wade hned zamával své sestře na tribunu a pak se letmo podíval na Sáru.

„Aspoň někdo mi fandí,“ procedil tiše. Hrozně ho mrzelo, že mu jeho holka veřejně nefandí. Že vlastně i ona fandí jen Darrenovi a mě. Vždycky žil v Darrenovo stínu a dohánělo ho to k šílenství. Zatím jsme nikdo netušili, že ho něco vůbec trápí. Působil vyrovnaně a klidně, ale rozhodně nebyl. Stačilo už jen, aby se s ním Sára rozešla, s čímž stejně počítal, a složil by se jako domeček z karet. S čímž taky počítal.

Nicméně na sebe a na ní nijak neupozorňoval, aby si to s ní nerozházel. Zvlášť když vedle ní seděl Wade Whisper a sledoval je. Sára se na svého tajného přítele nenápadně dívala a zcela určitě mu fandila. Každopádně si teď vsadila na mě a znala Darrena jako závodníka, a tak to měla složitě.

„...a poslední soutěžící Heat Darkmore s naší wergonní královnou Ezessy,“ řekl a pomalu jsme se připravovali ke startu.

„Takže začneme tedy odpočítávat. Deset, devět, osm, sedm...“ Já jsem byla už úplně zpocená, jak kdybych běžela maraton. Ještě jsem se párkrát podívala na Darrena, který se na mě kupodivu taky podíval, a pak už jsem se soustředila jen na terén.

„...čtyři...tři...dva...jedna...START!“ zakřičel a já se pevně chytla Enessy za kůži. Darren i všichni ostatní mě dávno předběhli, já jsem to ale nevzdávala. Povzbuzovala jsem Enessu asi jako Sára povzbuzovala mě. Ječela jak na lesy. Vzpomněla jsem si na včerejší večer, jak jsem Enessu hladila a jak mi vykouzlila runu přátelství.

„Já vím, že si šetříš síly, já ti věřím holka,“ povzbuzovala jsem jí a Enessa přidala, dokonce předběhla i svou matku. „Paráda, alespoň nejsme poslední,“ radovala jsem a Enessa najednou svištěla vzduchem jako velcí draci. Nechaly jsme za sebou nejen její matku, ale i Wada a Earthana, což je co říct. Sáře úplně spadla čelist, když jsem předjela Earthana s Wadem. Upřímně v to ani nedoufala.

„Přiděěěěěěěěěěěj!!! Ay!!“ fandila Sára. Asi poprvé, co fandila někomu jinému než svému nejlepšímu kamarádovi Darrenovi. Wadovi bylo z toho všeho tak smutno, že mu dnešní závod vůbec nešel. Jako by ztratil sílu a vůli být první. Zvlášť když ze Šáriných úst poslouchal jen Darrenovo a moje jméno. Fandila mu jen párkrát, když byl Darren v kómatu a hrozně se mu to líbilo. Taky díky tomu vyhrál i stříbro. Ale to už bylo dávno.

Enessa nabrala ještě dvakrát větší rychlost, a to už jsem snad ani neviděla, co je přede mnou a co za mnou. „**Drž se!!**“ řekla Sára telepaticky, protože si uvědomila, že mě málo upozornila na Enessinu rychlost.

Neviděla jsem skoro nic a slyšela jsem skoro všechno. Samé šustění větru a různá jména. Nejvíce jsem slyšela fandit Darrenovi, nejmíň asi těm za mnou. Své jméno jsem taky hodně slyšela. Bylo to příjemné. Cítila jsem se jako hvězda.

„A blížíme se do posledního kola, kdo to bude? Opět pan Payne, nebo Depraise. Docela přidejte hoši, protože slečna Heartová vám je těsně v patách,“ hlásil stav pro krátkozraké uvaděč a já věděla, že teď i kdybych byla 3. dostanu alespoň 3 Peršáky. Takže jsem byla naprosto spokojená.

Jenže Enessa těsně před cílem přidala ještě víc, jak jsem jí požádala. Popravdě už jsem myslela, že víc nemůže, ale překvapila nás všechny. „A máme tu vítěze!“ řekl komentátor, aniž bych věděla, kdo to je.

A když najednou svět zase vypadal normálně, a ne jenom jako šmouha, oznámili mi, že jsem skončila... „Neuvěřitelné!! Dámy a pánové náš nováček a jediná dáma se svým nezávodním drakem všem ukázala, jak se má závodit. Zatleskejme jí za nádherné druhé místo v prvních wergonních závodech s nezávodní wergoní princeznou Enessou!“ zahlásil a všichni mi tleskali a stáli u toho tleskání. Bylo to nádherné, měla jsem z nás opravdu radost.

„Děkuju ti, Enesso,“ přitulila jsem se k ní, zatímco Sára už běžela za námi, aby nám pogratulovala. Darren mi taky přišel pogratulovat. Seskočil z Kinnary a cestou ke mně si sundával s úsměvem ve tváři rukavice.

„Nádhera, Heartová. Vážně se před tebou klaním,“ řekl a poklonil se přede mnou. Já jsem mu ale skočila kolem krku a pevně jsem ho objala.

„To já se před tebou klaním, Darrene. Do teď jsem ani netušila jaké to je. Není to tak snadné, jak jsem čekala. Jsi vážně nejlepší závodník, jakého znám a neříkám to jen proto, že k tobě něco cítím,“ prohlásila jsem a on na mě překvapeně zíral. Myslím, že by mi dal i pusu, ale musel jít na stupínek vítězů převzít pohár za první místo a já taky. Tak na mě jen mrknul a věnoval mi svůj nádherný úsměv.

„Jak to dělá, že je vždycky první? Zatleskejme našemu vítězi, Darrenovi Paynovi!“ zakřičel spokojeně komentátor a všechny na tribuně roztleskal. Darren už měl na krku medaili, zvedal do vzduchu zlatý pohár a v druhé ruce držel sáček, ve kterém bylo 10 Peršáků. Mě dali stříbrnou medaili a stříbrný pohár a pytlík se 7 Peršáky, což jsem přesně potřebovala.

Darren se na mě zamilovaně díval z nejvyššího stupínku, zatímco na poslední stupínek vítězů si stoupl Earthan, který obdržel třetí místo. Vůbec nechápu, jak je možné, že jsem zrovna Earthana porazila. A tak jsem se podívala na Sáru, ale ta by vypadala provinile, kdyby v tom měla prsty. Nezbývalo mi nic jiného, než věřit tomu, že jsme s Enessou byly tak dobré.

Alyssa byla celá zelená závistí. Ne, že jsem vyhrála, ale že na mě Darren zase kouká tak jako dřív, ba i dokonce ještě zamilovaněji. Byl to jeden z nejkrásnějších momentů, co jsem kdy zažila. Vážně.

Wade Shadowwalker skončil jako vždycky čtvrtý a akorát míjel Sáru, která běžela za mnou, aby mě objala a pogratalovala mi. No a samozřejmě i Darrenovi. Ani si ho nevšimla. Tedy všimla, ale dělala, že si ho nevšimla. Nicméně se ho to tentokrát velmi dotklo.

„Heartová, po závodech jdeme slavit. Jdeš s náma!“ poručil mi Darren hned jak seskočil ze stupínku dolů a já přikývla. Odevzdala jsem svůj pohár zpátky ředitelce a zkoumala jsem podrobně svou stříbrnou medaili s číslem 2.

Během pár sekund mi už Sára visela na krku. „Vypadaly jste úžasně,“ prohlásila a culila se na mě. „To je neuvěřitelný, že jste vyhrály druhý místo. To je vážně totálně neuvěřitelný,“ opakovala nadšeně. Pravda, těžko tomu uvěřit.

„Až moc neuvěřitelný,“ zmínila jsem a prozíravě jsem se na ní dívala.

„Ne. Nic jsem neudělala, přísahám,“ řekla a pohládila Enessu po tváři. „Byla jsi úžasná, holčičko moje,“ chválila jí a vedla jí do stáje, zatímco já jsem dohnala Darrena a jeho partu. Najednou se mě všichni vyptávali, jaké to bylo. Jak jsem se cítila, jakou jsem měla taktiku, jestli jsem počítala s výhrou. Co udělám s penězi, a jestli budeme teď s Darrenem spolu.

Dokonce se o mě i zajímali z novin a fotili si mě na titulní stranu jako nováčka, který skoro vyhrál první závody po boku svého ex milence Darrena Payna. Jeho se taky ptali, jestli už si nejžádanější partie na deRionském institutu někoho našla. Nicméně bulváru nešlo nic vysvětlovat, a tak jsem se o to ani raději nesnažila. Minule jsme totiž byli na titulní straně spolu, kde se psalo: MLADÝ A POHLEDNÝ

ZÁVODNÍK DARREN PAYNE S BLOND CENOU PRO VÍTĚZE. HASHTAG BLOND A BLOND JE TREND.

Wade se někam ztratil. Po závodu se zdál dost smutný a našťvaný. Nevím co všechno cítil, ale nic pozitivního to nebylo.

„Ay, musíš nám ukázat medaili,“ hustili do mě spolužáci v hale, když už jsme v rychlosti zapíjeli závody. Bylo před obědem a zkrátka nebyl čas na oslavu. Ne teď. Nicméně se to alespoň lehce oslavit muselo. I když mi přišlo zvláštní, že s námi nešla Sára. Někam se zdekovala.

„Zdá se, že jsi slavná, Heartová,“ komentoval Darren a ťukl mi svou skleničkou do té mojí, když šel kolem. Tolik mu to slušelo, měl celkem rozčuchané vlasy a zase ten stejný pohled, který značil, že po mě touží. „Na co si připijeme?“ zeptal se a usmál se na mě mile.

„Na nás přece,“ zašeptala jsem a úsměv jsem mu oplatila. Pak ke mně udělal pár kroků.

„Tak na tebe. Já jsem první pořád,“ řekl a napil se. Já nad ním jen zavrtěla hlavou. Někdy se mi zdálo, že dělá schválně, že mě nechápe.

„Tak jsem to nemyslela, ty troubo,“ zmínila jsem a on se pousmál. Pak byla celkem dlouhá chvíle. Jen jsme na sebe sem tam koukli a nic, než prolomil ledy.

„Takže už víš co chceš?“ vyzvídal.

„Vždycky jsem věděla co chci, Payne,“ rýpala jsem do něj jako za starých časů. Musím přiznat, že mi to chybělo. On přikývl a tak šibalsky se pousmál.

„Hm, užij si dnešní den. Uvidíme se pak,“ řekl a odešel za kamarády. Nevím, jestli to mělo být pozvání na rande, nebo už se se mnou nechtěl dál vybavovat, ale mě to momentálně bylo úplně šumafuk. Cítila jsem se skvěle a tuhle náladu by mi jen tak něco nepokazilo.

Sára naháněla Wada. Na závodech si všimla jeho patrného nasupení a chtěla se mu omluvit. Sice se dohodli, že si od sebe dají pauzu, protože ona se rozhodla randit veřejně s Whisperem a s ním to tak nějak skoro utnout, ale pořád jak řekl před několika hodinami, byla jeho holka. No a jako jeho holka by s ním měla aspoň trochu být.

Jenže Wade pro tentokrát nechtěl být uhnán. A tak, když Sára dorazila do věže, kde se často zašívál, bylo tam prázdné. Jen se tam držel jeho parfém. „Wade...“ povzdychla si, když si všimla, že je ve věži prázdné.

„Hledalas mě? Vtipný, protože bych čekal, že mě postrádat nebudeš,“ rýpnul si, když se otáčela, že půjde. V té věži byl, ale zneviditelnil se kouzlem. Možná si to s tím, že nechtěl, aby si ho udobřovala rozmyslel.

Sára se prudce otočila za hlasem. „Wade,“ zašeptala zase překvapeně, když se tam zjevil jak kouzelný dědeček z pohádky. Potom za sebou zavřela dveře a udělala k němu pár kroků. „Tak to není, vážně. Dneska to byla výjimečná situace, fandila jsem Ay,“ objasnila.

„Hm, to chápu, ale jako druhej byl Darren a na mě ses ani nepodívala,“ pokračoval vyčítavě. „Ale já tomu rozumím, vždyť přece jsem tvůj tajnej frajer a nechceš, aby o nás dvou někdo věděl,“ dodal.

„Teď nejsi fér, vždyť jsme se tak domluvili. Navíc to není pravda, fandila jsem ti ale potichu a taky jsem se na tebe těšila. Po závodech jsem tě chtěla najít a myslela jsem si, že to bude v jiným duchu, ale jsi protivnej a já asi ani neměla chodit,“ prskla na něj.

To Shadowwalkera překvapilo. Nečekal, že by na něj nějaká holka byla taková. O to víc o ní měl zájem a zastyděl se, že se choval jako trucovité a žárlivé děcko. „Promiň,“ zašeptal a zvedl k ní oči. „Nějak to na mě dolehlo. Ještě jsem si nezvykl, že se neprobouzíme každý ráno spolu a že nejsi se mnou,“ přiznal.

Sára dala hlavu na stranu a měla co dělat, aby ho neupusinkovala k smrti za to, jak byl roztomilý, ale s ním se chtěla ovládat. A tak se z toho transu probrala a odkašlala si.

„Dneska máme s Wadem domluvený rande,“ začala. Wade se zhluboka nadechl a pak zase vydechl.

„Neříkej mi to,“ opáčil suše. Sára na něj sklesle koukala. Trochu doufala, že i jejich rozhovory můžou být otevřené a zvlášť, když ona očekávala to stejné i od něj – že si někoho brzy najde.

„Fajn. O čem se chceš teda bavit? Jak chceš tohle jako zvládat? Chceš se přestat vídat?“ pokračovala trochu ofenzivně. Wade si dal chvilku na čas s odpovědí. Potom si vytáhl z kapsy krabičku s cigaretami, vyndal jednu, dal si ji do pusy a zapálil si nějakým pozlaceným zapalovačem. Sára ho netrpělivě pozorovala.

„Tohle je trochu tvůj problém, ty jsi to vymyslela,“ prohlásil klidně, zatímco vydechoval kouř. Sára přikývla.

„To jo, ale...“ začala, ale zadržela se o jeho pohled. Byl napůl zdrcený a napůl chápavý.

„Ale co? Říkal jsem ti, že to chce čas, abych si zvyknul ho nechtít zabít. A taky to není jen tak dělit se s někým o něco, co chci, aby bylo jenom moje. A já myslím, že tohle chápeš,“ řekl.

Sára si povzdychla a sedla si vedle něj na schod. Chvilí mlčky žmoulala rukáv od trička. Wade mezitím dával jeden potah za druhým jako by mu to mělo snad pomoci vyčistit tuhle atmosféru mezi nimi.

Sára mu tu cigaretu těsně před koncem vzala z ruky a taky si potáhla. Tentokrát jí ani nenabídl. Wade jí nechal, aby mu tu cigaretu vzala, opřel se o lokty o schod za ním a netrpělivě čekal, co z ní teda vypadne.

A když si Sára vzala to, co zbylo z cigarety, zahodila to Wadovi pod nohy a podívala se mu do očí. „Jak by to pro tebe bylo zvladatelnější?“ zeptala se. Tahle otázka Wada překvapila.

„Kdybys si aspoň myslel, že jsi jenom moje. Kdybys byla se mnou víc než s ním. Kdybys mi fandila na závodech. Kdybys mi dávala najevo, že i když spolu jsme tajně, že jsme... spolu,“ odpověděl suverénně.

Sára se k němu naklonila a zadívala se mu na rty. „Dobře,“ zašeptala a pak ho vášnivě políbila.

Wade pomalu zavřel oči a polibek jí opětoval. Jeho ruka jí sklouzla do vlasů na zátylku a polibky se prohloubily. Pak ale najednou přestal a odtáhl se od ní. „Co?“ zašeptala Sára překvapeně, když přestal a díval se na ní jako by měl něco na srdci.

„Ptala ses mě, jak by to pro mě bylo zvládnutelný. Řekl jsem ti, že si musím myslet, že jsi moje. A já si to nemyslím. Zatím. Chce to čas, abys mě o tom nějak přesvědčila. Takhle to dělat nechci. Takže...“ prohlásil z ničeho nic.

Sára tomu rozuměla, ale bylo pro ní těžké to akceptovat. A to samé cítil Wade když šlo o její vztah s Whisperem. „Wade...“ zašeptala s cílem ho k tomu přemluvit. Myslela si, že by mohl změnit názor, kdyby jí dal šanci, ale byl neoblomný.

„Ne,“ řekl. Sára přikývla a povzdychla si. Pak jen vstala a šla ke dveřím, aniž by se na něj otočila. Wade s těžkým srdcem čekal, až odejde. Ale ta se k tomu moc neměla, nechtěla ho opouštět v takový situaci. A tak se u dveří na něj ještě otočila a dívala se na něj, jestli náhodou nezmění názor.

„Slyšela jsem, jak jsi říkal Kim, že s ní někam dneska zajdeš... je to pravda? Budeš s ní? Proto teď nechceš?“ vyptávala se zcela zoufale, ale spíš tím přilila olej do ohně.

Wade se zasmál nad absurditou téhle otázky. „Ne, nechci kvůli tomu, co jsem ti řekl. A jo, s Kim jsme se domlouvali, že někam zajdeme. Ale s tím, že bych s ní spal jsem nepočítal. Ale nebudu lhát, my dva máme spolu přece otevřenější a tajnější vztah, takže jo, možná k tomu dojde,“ opáčil. To bylo jako nožem do srdce.

„Jasně... chápu,“ zakuňkala rozpačitě. Wade sledoval její reakce bedlivě. Možná to byl nějaký test. Nebo alespoň nějaký spontánně vytvořený momentální situací. Poraněné ego, žárlivost, smutek, strach a všechno dohromady někdy udělá situaci ještě složitější, než by mohla být.

A když Sára chytala za kliku, zavolal na ní. Naléhavě. „Sáro!“ Sára se prudce otočila. Cítila naději, že tohle všechno zmizí a všechno se změní k lepšímu bez nějakých těchhle bolestí.

„Vykašli se na něj a buď se mnou. Prosím,“ řekl a podíval se na ní skelným pohledem. Zranitelnost z něj přímo čísel. Možná tohle bylo vážně poprvé a naposledy, co škemral.

Sára se na chvíli odmlčela, ale ať nad tím přemýšlela jak chtěla, nemohla se vzdát jistoty na budoucnost ani pro Wada Shadowwalkera. „Já nemůžu,“ zašeptala. „Jak vždycky říkáš, musím myslet na budoucnost. A Wade je momentálně jedinej, kdo mi může zajistit bezpečí, nějaký postavení i lásku. Je jedinej derion co si mě kdy vezme. A já ho mám ráda,“ odpověděla a odešla.

Wade si složil hlavu do dlaní a zoufale si povzdychl. V očích měl slzy, ale nebrečel. Ještě ne. Ještě není konec a situace se může kdykoli změnit v jeho prospěch. Alespoň v to doufal a vždy tomu věřil.

Když jsem konečně sklídila všechny gratulace a obdiv a všem jsem ukázala svojí medaili, což zabralo spoustu času, protože mi lidi nedali pokoj ani u večere, natož

hned po závodu na obědě. Šla jsem se na své jméno podívat přímo ke zdroji. O půlnoci v hale jsem ještě nikdy nebyla a taky tam byl klid. Tedy byla jsem tam, ale to bylo naposledy s Darrenem, když jsme vyháněli Anomaris.

Namáčknutá na vitrínu jsem vzpomínala na ten pocit v břiše, když celá škola uznala, že nejsem jen šprtka a na to, že se na mě Darren konečně díval zase jako dřív. „Obdivuješ se, Heartová?“ zeptal se Darren, který se nejspíš přišel taky obdivovat.

„Možná trochu, byl to můj první závod a hodně to pro mě znamenalo. Dokonce jsem si vydělala poctivě na všechny mé dluhy. 7 Persáků je pro mě spousta peněz,“ zmínila jsem s úsměvem a Darren se taky usmíval.

„Gratuluju, fakt jsi mě dostala,“ přiznal a pořád se na mě díval. Já jsem na to nijak nereagovala, jen jsem se na něj pořád smála. „Kdyby to neměl být tvůj poslední závod, měl bych vážně silnou konkurenci,“ zmínil tiše a přiblížil se ke mně tak na třicet centimetrů.

„To tedy jo, vid’?“ opáčila jsem a pak jsem ucítila, jak se Darren nenápadně dotýká mých konečků prstů. „Myslím, že jsem ti konečně dokázala, že taky za něco stojím,“ zmínila jsem spokojeně. On se pousmál.

„To mi přece nemusíš dokazovat, já to moc dobře vím,“ zašeptal a já mu nejistě zírala do očí, zatímco mi dával vlasy něžně za ucho. Snažila jsem se vyčíst, co udělá.

„Ty vždycky vyhraješ,“ řekla jsem tiše. On se pousmál a zavrtěl hlavou.

„To záleží na tobě, protože ty jsi ta výhra, kterou tak moc toužím vyhrát. Už čtyři roky, Heartová,“ zašeptal mi do ucha, až jsem měla husí kůži. Už to udělal zase, řekl něco, co mě dostalo tam, kde mě chtěl mít. Jeho vůně čerstvě nařezaného dřeva mě doslova paralyzovala. Už jsem nemusela čekat. Už jsem ho mohla konečně mít.

„Darrene...“ oslovila jsem ho tiše.

„Hm?“ ozval se, ale asi ho ani nezajímalo, co chci říct. Jen se rty přibližoval k těm mým a hladově mě políbil. Já jsem mu vzrušeně hned skočila do náruče a šíleně jsem ho líbala. Bylo to tak uvolňující necítit žádné překážky. Moc mít to, po čem toužím.

„Obdivuju tu tvou trpělivost,“ zmínil s úsměvem ve tváři, zatímco jsem mu něžně přikusovala ret u líbání.

„To já tvou taky. Nicméně, už mi došla,“ řekla jsem a sexuchtivě jsem mu svlékala plášť i tričko. Darren se pousmál, taky mi sundal plášť a zběsile mi rozvazoval šňůrky, které jsem měla na šatech.

Pak jsem ho narazila zády na vitrínu a chtivě jsem ho líbala. On se zakřenil a pokračovali jsme ve zběsilém líbání. „Máš ochranu?“ zeptala jsem se, ale zavrtěl hlavou.

„Mám jen tu co nosím už od prváku. Tu nechceš. By snad bylo bezpečnější bez toho,“ prohlásil.

„Jsme derioni a známe lektvary, kašleme na gumu!“ procedila jsem a on se usmíval. Už jsme se nepošťuchovali. Brali jsme to vážně. Já do něj byla vážně šíleně zamilovaná a on už mě vážně chtěl a nehodlal mě pustit.

Opřela jsem se u toho líbání o něj tak, že jsem ho stáhla dolů až sjel zády po vitríně na zem a já si mu pak automaticky obkročmo sedla na klín. „Tak strašně moc tě chci,

Ay,“ zašeptal mi do ucha a jemně mi ho ožušlal. „Sundej to!“ poručil mi, nadržene ze mě rval oblečení a jemně mě kousal do krku. Byla jsem jako očarovaná. Hrozně jsem si přála, aby tahle chvíle trvala věčně.

„Ty to sundej,“ spěchala jsem a on se na mě jen vzrušeně křenil. Ale někdo nás vyrušil. Do místnosti vtrhla ředitelka a my nechtěli mít hned na začátku roku další postih, že se opět muchlujeme v noci mimo své ložnice.

„Kdo není ve své ložnici takhle pozdě?“ zeptala se. Darren nad námi pohotově vyčaroval bublinu neviditelnosti.

„*Inuisibilitas*,“ zašeptal se vztyčeným ukazováčkem před pusou a čekal až ředitelka odejde. Ona místnost jen rychle prohlédla a pak hned opravdu odešla, ale kouzlem zhasla všechna světla v místnosti. Nejspíš jí došlo, že v místnosti někdo je a vzhledem k tomu, že se jednalo o trofejovou místnost a někdo z jejích studentů si dal tu práci ještě se zneviditelňujícím kouzlem, nechala to být. Beztak o nás s Darrenem věděla.

Potom jsme se začali hihňat, jak jsme jí přelstili a muchlovali jsme se v absolutní tmě, což pro mě bylo fajn. Fungovala moje představitivost a cítila jsem jen teplo jeho těla a jeho vlhký jazyk v mé puse, jeho ruce šmejdící po mém těle a jeho slastné a tiché výdechy směřující přímo do mých uší. Nejžhavější líbání, jaké jsme kdy zatím prováděli.

Jemně mě hladil přes nadkolenky a laskajíc má prsa si mě pevně tiskl ke svému tělu. Ale pak trochu protestoval, že nic nevidí, a tak vyčaroval malé světýlko, které se vznášelo pár centimetrů nad námi. „Abych na tebe viděl, Heartová,“ mrknul na mě a svlékal mi šaty.

Já jsem se nechala a Darren mě s vážným výrazem ve tváři pozoroval. „Miluju tě,“ řekl a znovu mě políbil. Moje srdce toho víc prostě najednou asi nezvládlo. Byla jsem tak vzrušená, že jsem se nezmohla na nic, než se na něj dívat. „Miluju tě víc než cokoli na světě,“ šeptal mi do ucha a laskal ho.

„Víš, co? Sklapni a už mě konečně vošukej, Payne!“ prohlásila jsem, slezla jsem z něj, lehla jsem si na záda, roztáhla jsem nohy a rozepínajíc mu pásek u džín jsem si ho přitáhla k sobě mezi svá stehna. On se pousmál, vjel mi rukou pod sukni a hladil mě přes kalhotky.

„Ještě jednou to řekni,“ škemral a polichoceně se křenil.

„Ne,“ opáčila jsem, usmála jsem se a jemně jsem ho kousla do krku. Ještě nikdy nebyl nade mnou. Vždycky jsem na něm seděla já. Byl to vzrušující pohled. Viděla jsem jeho pevné břicho a mohla jsem ho objímat, hladit po zádech i mačkat jeho skvostný zadek. Krystal, který nosil na krku se nade mnou houpal, jeho husté blond vlasy visely dolů a já nemusela alespoň myslet na to, jak by mi visela prsa, kdybych na něm byla já.

Pak si přikousl ret a chvilku mě pozoroval. Ještě mě takhle zblízka a takhle dlouho nahou neviděl. „Jsi strašně nádherná,“ zašeptal a zase mě vášnivě políbil. Vzhledem k tomu, že už jsem mu pásek i džíny rozepla, on už je jen jednou rukou lehce stáhl dolů a natlačil se dravě mezi má stehna. Lehce jsem znejistila a dívala jsem se do těch

jeho nádherně modrých očí. Moje srdce tlouklo jako před závodem a jeho mělo úplně stejný rytmus.

„Už mi nikam neutečeš, Heartová. Jsi moje. Jenom moje...“ zašeptal a udělal to.

„Oh,“ zasténala jsem a slastně jsem se prohnula v zádech, zatímco jsem se ho pevně držela za ramena. On mi taky tiše vzdychal do ucha. Bylo to naprosto dokonalé. Úplně jiné než s Eldarnem. Bylo to plné vášně a lásky, nabitě city a emocemi. A tak jsme se poprvé a bez problémů milovali a já jsem se do něj zamilovala snad ještě víc, než jsem byla. A to jsem si myslela, že už to víc nejde.

Ráno mě viděla Sára, jak vycházím neupravená ve včerejším oblečení z patra sedmáků.

„No to si ze mě děláš srandu?“ Smála se na mě od ucha k uchu. „Kde jsi byla, Ay?“ vyzvíдалa, i když moc dobře znala odpověď a já se nemohla přestat usmívat. „Dělej, vyklop to!“ naléhala.

„S Darrenem jsem byla,“ odpověděla jsem zasněně. Nestyděla jsem se za to, byla jsem pyšná.

„Jsi zamilovaná. Je to, jak kdybys měla místo hlavy obrovský srdce. Všichni to na tobě poznají,“ komentovala moje do očí bijící emoce rozlité po tváři.

„Tak ať to vědí, mě je to jedno. Nikdy jsem nebyla tak šťastná,“ řekla jsem. Darren byl jednoznačně to nejlepší, co mě kdy v životě potkalo. Když si vzpomenu na ty naše začátky, jak moc jsem ho nesnášela a na to, jak moc ho teď miluji. Myslela jsem si, že je to obyčejný lump a budižkničemu, ale on je to celou dobu muž, který za to čekání stál.

I když mě trochu mrzí, že jsem do toho nemohla jít dřív, ale možná by to mezi námi nebylo tak pevné. Je inteligentní, hodný, vtipný, krásný a přitažlivý... cítím, že my dva patříme k sobě a že se na tom nikdy nic nezmění.

Chvilí na to z pokoje vycházel Darren a když mě viděl, málem narazil do zdi. Sára se zakřenila. „Vypadá to, že jsi ho dokázala totálně zblbnout,“ zmínila pohotově. „Takže už spolu chodíte?“ vyzvíдалa a já zavrtěla hlavou.

„Ne, nic jsme si neřekli. Já ani nevím, ale doufám, že ne. Nechci s ním chodit, mám spoustu jiných starostí,“ zmínila jsem.

„Jakých prosím tě?“ zeptala se.

„Třeba chytit Netopýří pumu, učit se na testy a létat s tebou na wergonech,“ dodala jsem.

„Ty se mnou chceš létat na wergonech?“ Divila se. A to, že se chystám chytit Netopýří pumu jí nezaskočilo.

„No snad si nemyslíš, že už se s Enessou po tom všem neuvidím,“ řekla jsem a odkráčela jsem do sálu na jídlo, protože jsem po té noci s Darrenem byla docela vyhladovělá. Sára mě následovala a snažila se ty informace zpracovat.

U snídaň jsme se na sebe s Darrenem pořád culili a Sára už z toho začínala mít osypky. „Dejte se už dohromady proboha, nebo mě trefí šlak,“ řekla u stolu a Emily přikývla.

„Mě taky,“ řekla.

„I mě,“ přidal se Wade Whisper.

„Ty, než se rozhodneš, nějaká ti ho sebere. Třeba mě by určitě vzal zpátky,“ zmínila Aris, když šla kolem našeho stolu. Aris po Darrenovi pořád jela jako blázen, ale našťestí už neměla moc velkou šanci. Větší měla Alyssa.

„Podle mě bys to měla brát jako varování,“ řekla Sára a nacpala si celou pečenou žábu hladově do pusy. „Kdo by to byl řekl, že žába na sladko bude tak dobrá,“ šišlala s plnou pusou a vykukovalo jí z ní žabí stehýnko. „...A chci detaily z dnešní noci,“ dodala nahlas, až z toho všichni u stolu pochopili, o co šlo. Podívala jsem se na ní našťavaně.

„Jejda, promiň,“ řekla stroze a olizovala si prsty od marmelády.

„Takže už jste to dělali?“ vyzvíдалa Emily s Wadem a Eldarn vypadal, že by nejradši odešel.

„Tohle je soukromé, nechci tím bavit své spolužáky,“ odpověděla jsem ostře a dali mi pokoj. Tedy alespoň na chvíli. „Dneska večer chytím Netopýří pumu,“ změnila jsem téma a všichni na mě zase upřeli zrak.

„Ty jsi ráda středem pozornosti, co?“ komentoval s úsměvem Wade.

„To ne, jen si jí moc přeju,“ odpověděla jsem.

„Myslíš, že to zvládneš? Netopýří pumu jen tak někdo nechytí, je prakticky nemožný si takovou bestii ochočit,“ řekla Emily a všichni se na mě divně dívali.

„Hele fajn sezení, my už musíme jít,“ řekla Sára z ničeho nic a zachránila mě před jejich dalšími otázkami. Darren se na nás nenápadně díval, ale když jsme zmizely z dohledu, zase se věnoval jídlu.

„Takže už?“ Křenil se Wade Shadowwalker, který na Darrenovi to jeho nově nabitě sebevědomí poznal. Alyssa ztuhla. Jen našpicovala uši.

„Spíš konečně,“ odpověděl se spokojeným výrazem ve tváři a taky se něčím cpal. „Už jsem myslel, že to nikdy nepřijde,“ dodal. Všichni se zasmáli a Alyssa se jen ze slušnosti pousmála, ale bylo to spíš skleslé.

„Tak gratuluju. A stálo to za to čekání?“ vyzvídal Wade. Darren okamžitě přikývl.

„Stálo. Bylo to naprosto dokonalý,“ řekl a zvedl se od stolu. Alyssa se na něj smutně dívala, když odcházel, a hned na to se k ní naklonil Wade Shadowwalker.

„Měla by sis najít nějakýho jinýho troubu, co tě ojede. Třeba by si Eldarn nechal říct znovu,“ rýpl do ní a taky odešel. Alyssa nevěděla, co na to říct, a tak mlčela. Byla našťvaná, zoufalá, smutná a zelená závistí. Že její největší lásky o ní nemají zájem a mají někoho jiného.

Po cestě z jídelny do mě Sára hučela. Rozhodně jí ne nestačilo jako odpověď a lovit pumu se jí taky nezdálo. „Už se probud', chápu, že po tý noci s Darrenem jsi ještě lehce mimo, ale Netopýří pumu? Dneska? Zbláznila ses?“ rýpala do mě.

„Myslíš, že to nezvládneme?“ zeptala jsem se a ona ztuhla a pak se zasmála.

„Jaký my? Já s tím nechci mít nic společného, chtěla bych se dožít Vánoc, jestli dovolíš,“ objasnila a já jsem zaslechla Darrena se svými kamarády za rohem.

„Takže ti dala?? Jsi fakt borec, kámo,“ řekl jeden z kluků a nastavoval mu ruku, aby si s ním ťuknul. A druhý se jen smál. Já vystrčila hlavu zpoza rohu a pozorovala jsem ho, jak se chvástá.

„Tak to s náma asi nepůjdeš na párty sedmáků, když jsi teď zadanej, co? Budou tam ty nejžhavější roštěnky z osmáku, ale aspoň zbydou na nás,“ pokračovali v konverzaci.

„Roštěnky?“ Polekala jsem se, když jsem to slyšela. Sára přikývla.

„Měla bys ho udělat zadaným, má drahá kamarádko a už opravdu. Teď ho nic nebude držet zpátky když ho odmítneš. Už jsi mu dala,“ řekla přesvědčivě jako by byla expertka na klučíci mysl a já začala trochu žárlit a panikařit.

„Půjdu, kdo říkal, že nejdu?“ opáčil a křenil se a já prošla schválně kolem něj. „Tady je, hele Ay?“ zavolal na mě. Otočila jsem se na něj a čekala jsem, co řekne.

„Co je?“ zeptala jsem se lehce nepříjemně. Slyšet ho mluvit o roštěnkách z osmáku se mi nelíbilo a už vůbec ne po tom, co jsme spolu včera dělali. A pokud na všem závisí to, že půjdu na nějakou blbou párty, tak nevím.

„Půjdeš se mnou na tu párty?“ zeptal se a já zavrtěla hlavou.

„Ne, děkuju. Mám nějakou práci. Chci chytit Netopýří pumu,“ oznámila jsem mu a šla jsem pryč. Sára se plácla do čela. Darren na mě vyjeveně zíral. Kluci se taky tvářili pobaveně.

„Zeptal se, protože tě tam chtěl, ale ty jsi to zkazila a teď spíš tam bude balit ty roštěnky,“ hustila do mě Sára, zatímco jsme se od něj vzdalovaly a Darren na mě nepřestával zírat.

„Mě je to jedno, stejně s ním nechci chodit,“ dodala jsem.

„Ta holka po tobě jede, Darry,“ zmínil po chvíli jeden z Darrenových kamarádů ironicky.

„Ona je prostě trochu divná, ale i tak jí mám rád,“ řekl se smíchem ve tváři, zabouchl skříňku a šel do třídy na hodinu.

Oba jsme seděli v lavici a učili se nová kouzla. On tedy o dva stupně obtížnější a o třídu vedle. Když jsem zrovna sypala sůl do kotlíku, Darren na mě telepaticky promluvil.

„Co se děje? Myslel jsem, že spolu budeme chodit na párty a tak. Že budeš tak trochu moje holka. Aspoň trochu,“ připomněl. Já jsem se tak lekla, že jsem upustila celou lžičku soli i s tou lžičkou do kotle.

„Sakra, Darrene! Já jsem se tě lekla!“ řekla jsem a on se pousmál.

„Ty se mnou nechceš být, vid? Nijak jsem tě nepřemluvil,“ zeptal se, že to znělo skoro smutně

„Promiň, já... jsi na mě moc rychlý,“ zmínila jsem.

„Já vím, čtyři roky jsou ti málo, Heartová, ale já na tebe taky nemůžu čekat věčně. Už jsem ti to jednou řekl,“ řekl nepříjemným tónem.

„Já vím, taky to po tobě nechci,“ dodala jsem. Samozřejmě, že mě to mrzelo, ale byly zkrátka důležitější věci.

„Takže je to přesně, jak jsem předpokládal, jen jsi mě využila? Vyspala ses se mnou a už mě nechceš? Teda, tohle bych spíš čekal od sebe, ale ty umíš vážně překvapit,“ řekl sarkasticky.

„Ay, vnímej! Musíš se soustředit na kouzlení. Pojd' mě naučit vyčarovat portál.“ Ťukala do mě Sára.

„Slečno Heartová, jste zde přítomna?“ zeptal se profesor.

„Ay, jsi tu?“ volal na mě Darren.

„Máš to těžký, prcku,“ vysmívala se mi Dharnalen.

„Přestaňte na mě všichni mluvit, sakra!!“ Naštvala jsem se tolik, až jsem zapomněla, že jsem to řekla nahlas.

„Obávám se, že budete dnes po škole, slečno Heartová. Teď prosím opusťte mou třídu,“ řekl profesor a já musela poslechnout a odejít ze třídy. Tohle se mi ještě nikdy nestalo. Že bych ztratila nervy.

Vyšla jsem na chodbu a sedla jsem si na lavičku u zdi. „Kvůli tobě jsem po škole,“ informovala jsem ho.

„Jsi trdlo, tak se tam uvidíme, já zapomněl udělat úkol,“ řekl Darren a já jen zakroutila očima. *Jak jsem se mohla zamilovat do takového idiota? Vždyť je to stejně poškolák.*

Wade Shadowwalker seděl na schodech před učebnou Magické fyziky. Já se letos rozhodla tam dál nedocházet. Nicméně pro Eldarna byla fyzika stejně důležitá jako pro Shadowwalkera. Dokonce víc než jeho strach z tohohle okouzujícího deriona, který ho na konci roku nehezky šikanoval za to, jak se choval k Darrenovi.

Wade Eldarna sledoval celou dobu, než si stoupl někam ke zdi, aby byl od Wada co nejdál. Kim a dalších pár studentů mělo zpoždění stejně jako jejich profesor, a tak tam k Eldarnově smůle spolu zůstali sami.

Wade se na něj usmál. Eldarn se mračil. „Ani nepozdravíš deriona, rione?“ rýpal do něj Wade. „Nebo už jsi zapomněl na naší dohodu o tom, že se budeš chovat slušně, jestli chceš žít?“ pokračoval.

„N-nezapomněl... pane,“ opáčil. Stále mu to nešlo přes pusku, což se Wadovi nelíbilo. Nelíbilo proto, že to nebylo to, co z něj chtěl dostat. A líbilo proto, že ho mohl dál sekýrovat, dokud mu nedá, co chce.

Wade se pousmál a zvedl se ze schodu. Eldarn sebou trhnul a začal se třást strachy. Wade se jen s lehkým úsměvem k němu přiblížil a pozoroval ho. Viditelně ho bavilo Eldarna trápit. Dřív se spolu bavili. Dokonce k němu cítil lehký obdiv, co se týkalo fyziky, ale teď se věci nějak změnilly. Což nikdo kromě Wada nechápal.

„Já s tebou neskončil, neboj,“ řekl z ničeho nic Wade. Eldarnovi se zatajil dech. Asi mu to došlo, ale stejně doufal, že by ho to mohlo přejít.

„Co jsem ti kdy udělal?“ štěknul po něm Eldarn. Wade se na něj překvapeně podíval. Jeho ledově šedé oči se do něj vpily, že mu málem zaskočila slina. Bylo to pro něj teď asi jako kdyby se na něj ve volné přírodě dívala puma.

„Nasrals mě. To stačí,“ opáčil klidně a pořádku si ho tak prohlížel od shora dolů a od spodu nahoru.

„Čím?“ vyzvídá. Wade mu na to nic neřekl. Jen se pousmál a zavrtěl nad ním hlavou jako by si myslel, že je fakt úplně blbej, když mu to nedošlo.

„Tak chytřej, ale tak blbej,“ prohlásil a udělal k němu další krok. Pak se rozhlídl, jestli někdo nejde, ale chodba byla prázdná. Výuka už dávno začala, takže zlomit by to mohl jen další spolužák, nebo profesor.

„J-já fakt nevím. Darrena jsem provokoval, ale t-to už jsme si přece vysvětlili,“ pokračoval Eldarn zoufale. Wade se ho dotkl dlaní na rameni u klíční kosti a narazil ho jednou rukou zády na stěnu, až to v Eldarnovi hrklo.

„Jo, to je mi taky u prdele,“ řekl suše. Eldarn už byl vážně v koncích. „Řekněme, že jsou tu věci, který jsou jenom mezi náma dvěma. Je to osobní. Za jednu nemůžeš, ale to mě nezajímá, stejně si to vyžereš. A za druhou jo. Udělal jsi něco, co jsi neměl dělat,“ pokračoval Wade, aniž by prozradil, o co opravdu jde.

Eldarn vrtěl hlavou. „J-já vážně nevím, o č-čem mluvíš, Wa-Wade...“ koktal strachy. Wade do něj strčil ještě víc, že být brouk, tak ho o tu stěnu rozmázne. Eldarn bolestně zakňoural. Wade se mu díval do očí a možná se mu chystal to konečně prozradit, ale v tom přišel profesor, a tak ho musel pustit a nechat to na jindy.

„Těš se, šprte, můžeš si spočítat, jaký máš oproti mě šance,“ prsknul na něj skrze zuby a vešel hned za profesorem do třídy.

„Koukám, že jste tu jen dva. Nějaké omluvenky? Nevíte alespoň co je se slečnou Kainovou? Dneska jsem jí viděl u snídaně,“ zeptal se profesor, ale Wade zavrtěl hlavou. Kdyby se ho zeptal včera, věděl by to. Byli totiž spolu. Krátce po tom, co se bavil se Sárrou ve věži.

Eldarn se na něj podíval. Nevěřil mu, že opravdu nic neví. Včera je spolu viděl venku i na chodbě. Navíc věděl, že jsou spolu často. Když si Wade uvědomil, že na něj Eldarn civí, svým pohledem by ho snad propálil, kdyby Eldarn neuhnul.

„No dobře, tak tedy začneme. Snad příště dorazí i s omluvenkami,“ řekl profesor, otevřel si učebnici a roztáhl křídla tabule. Taky si našel křidu a přemýšlel, jak začít dnešní hodinu. Minule totiž skončili předčasně v půlce nějakého komplexního vzorce.

Já jsem volnou hodinu strávila v knihovně a zatáhla jsem i ostatní hodiny, ve kterých jsem byla napřed. Učila jsem se místo toho vykouzlit portál, abych nebyla pozadu, ale vůbec mi to nešlo.

„Kašlu na to, naučím se to pak. Teď musím vymyslet, jak chytím tu pumu,“ povídala jsem si sama pro sebe a hrabala jsem se v knihách po nějakém návodu. Když v tom přišel profesor.

„Slečno Heartová, máte být po škole, takže pojd'te. Společnost vám bude dělat pan Payne,“ řekl a já jen protočila očima. *To už jsou tři hodiny?* Podivila jsem se, protože jsem úplně vynechala oběd.

Sedla jsem si do prázdné třídy vedle Darrena a pořád jsem myslela na ty pumy. Člověk by řekl, že budu myslet na dnešní noc, ale já byla jiná. Myslela jsem na to skoro do teď, ale když už se to stalo, je na čase řešit jiné věci než jen toho bloňďáka. Ale i tak jsem se na něj dívala, jak se houpe na židli a hraje si s ušmudlaným papírkem. Najednou ze mě všechny ty zamilované pocity vyprchaly a spíš jsem se divila tomu, že jsem to s tím hňupem vážně dělala.

„Takže sexy roštěnky z osmáku, jo?“ začala jsem rozhovor. Darren se pousmál zdvižením levého koutku.

„Žárlíš snad, Heartová?“ zeptal se.

„Ani náhodou,“ odpálkovala jsem ho.

„Jen abys věděla, ta tvoje rozdvojená osobnost není ani trochu přitažlivá,“ zmínil.

„Ta tvá zvířecí povaha taky ne. I když to tulení mi zas tolik nevadí,“ vrátila jsem mu to a Darren se pousmál.

„Pojď se mnou dneska, nebudeš muset žárlit a já nebudu mít strach, že tě sežerou medvědi a puma. A pak se můžeme tulit,“ navrhnul a jemně mě hladil po ruce.

„Ne,“ řekla jsem vážně, vysmekla jsem se mu a vytáhla jsem z tašky tlustou knihu o pumách. On se na tu knihu tak zvláštně podíval.

„Ty to myslíš vážně, vid'?“ Divil se. Podívala jsem se na něj jako na idiota.

„Je něco, co nemyslím vážně?“ zareagovala jsem pohotově. On přikývl a měl na to připravenou odpověď.

„Se mnou to nemyslíš vážně,“ zmínil rýpavě a já protočila očima.

„A je to tady, proto spolu nemůžeme chodit. Akorát se budeme o něčem neustále dohadovat a budeme na sebe žárlit. Nechme to tak,“ řekla jsem a Darren na chvíli zmlknul.

„Ty ale žárlíš i tak. Asi nemá cenu ti říkat, co bych si přál, co?“ zmínil najednou.

„Stejně tak já...“ komentovala jsem.

„Tobě se to se mnou nelíbilo, nebo proč jsi tak odtazitá? Snad ještě víc než dřív,“ vyzvídal zoufale.

„Líbilo, ale na tom nezáleží. Já jsem divná šprtka, kterou skoro nikdo nemá rád a ty jsi kluk, kterého všichni milují, to bych se musela užárlit, abych s někým takovým mohla chodit. Promiň, ale dobrovolně to vážně nepůjde,“ vysvětlila jsem mu a on na mě zoufale koukal.

„A co mám teda udělat, abys se mnou chtěla být? Mám zopakovat to, co jsem dělal včera?“ zeptal se a já na něj vytřeštěně zírala, když se ke mně přibližoval. „Protože to jsi mi šeptala do ucha spoustu věcí a já si fakt myslel, že mě chceš už napořád. Když to děláme, klidně by sis mě i vzala. Včera když jsi to po mě chtěla i po třetí, říkala jsi, že...“ pokračoval a když už jsem cítila, že se mi dostává pod kůži, rychle jsem mu přikryla rukou pusou.

„Jestli to někde budeš vyprávět, tak jsme spolu skončili, jasný?“ řekla jsem ostře, sebrala jsem se a odešla jsem ze třídy.

„Kurva, Heartová, ty jsi tak složitá!“ řekl, prásknul naštvaně pěstí do stolu, až přišel profesor.

„Dalších dvacet minut, pane Payne,“ řekl a zase odešel ze třídy. Darren si povzdychl.

„Sakra!“ zaklel zase a dřepěl tam dál. Chtěla jsem se ho tam zeptat, jak se tvoří portál, ale jaksi jsem na to kvůli těm dohadům úplně zapomněla.

Naštvaně jsem vlezla do jídelny na svačinu a sedla jsem si vedle Sáry. „Tak co?“ vyzvídala.

„Nesnáším ho, je to hňup. Každopádně neumím ani portál ani společné kouzlo. Musíme se víc učit, co kdyby vypukl nějaký boj a nebyly bychom připravené? Každý derion potřebuje svého riona,“ řekla jsem a Sára se na mě jen překvapeně podívala.

„Já se ptala na Darrena, proč je hňup? A proč ho zase nesnášíš?“ vyzvídala. Sára už ty naše hádky přestala chápat.

„Vadí mi, jak si myslí, že je král zvířat,“ zmínila jsem syrově.

„On ale je,“ připomněla mi.

„Tak jsem to nemyslela, žádný horoskop mě nezajímá. Navíc mi vadí, jak málo ve mně věří,“ opáčila jsem.

„A řekla jsi mu to?“ zeptala se.

„Ne, co bych tím změnila? Věřit mi nezačne. Má mě za malou holku. Myslí si, že je chytrější a lepší než já a mě to vytáčí. My dva spolu nemůžeme chodit, bylo by to peklo,“ řekla jsem sklesle a dívala jsem se na ní.

„On je dobrej no. A ty se musíš smířit s tím, že v některých věcech je i lepší než ty,“ dodala a já na ní hodila bodavý pohled.

„Mohla bych ho porazit v čemkoli, kdybych chtěla!“ komentovala jsem sebejistě.

„Jasně, co kdybys měla vykouzlit portál? A už bys byla v háji. Nebo v dalších závodech,“ zmínila Sára a já se na ní znova naštvaně podívala.

„Občas si říkám, jestli nejsi víc jeho kamarádka než moje. Spíš mě vytáčí, jak je dominantní a musí mít všechno pod kontrolou,“ objasnila jsem a ona se zasmála.

„No a? To ty jsi přece taky. Navíc se ti na něm ta dominance líbí,“ odpověděla.

„No právě. A to není pro vztah dobré,“ dodala jsem.

„Ay, já myslím, že to přeháníš. Darren je schopný kompromisu a ty bys měla trochu zklidnit hormon,“ řekla.

„Vždyť víš jak to funguje. Jsme přitahované dominantními typy za účelem si spolu užít parádní sex, ale do vztahu dva dominantní jedinci nepatří. Je to stejné jako v genetice,“ dodala jsem.

Sára se mnou ale nesouhlasila. Wade Shadowwalker byl stejně jako ona dominantní typ a naopak jim to spolu klapalo. Protože Wade byl schopný s ní dělat kompromisy. Faktem je, že je Darren kvůli mně dělal taky, ale ne ve věcech, ve kterých bych to po něm chtěla.

„Jsi hrozně hádavá, čím to je? Včera přece uznal, že jsi dobrá, ne? Vyhrála jsi druhý místo. Užila sis s ním. Měla bys být klidná jako beránek,“ pokračovala.

„Asi tím, že mi nic nevychází. Celý jsem to zkazila, neměla jsem s ním nic mít. Teď máme před zkouškami a já vůbec nic neumím. Mám ho plnou hlavu. A ano uznal, ale neporazila jsem ho,“ řekla jsem sklesle.

„A jak za to může Darren?“ vyzyvala.

„Jsem z něj na nervy,“ odpověděla jsem.

„Jen tak mimochodem, na tý hodině jsme se stejně moc neučili,“ zmínila, ale já měla svoje starosti.

„Já mu ukážu, že chytím tu pumu a pak mě bude brát jako sobě rovnou!“ Mluvila jsem jen o tom a Sára už jen mávla rukou.

„Já jdu na trénink a promluví s Darrenem. A ty se zatím nauč vykouzlit ten portál, jinak mu řeknu, že to neumíš!! Jo a mimochodem, tou tvou větou o uznání jsi právě uznala, že je lepší než ty,“ mrkla na mě a pak odešla. *No jo! Asi možná je trochu lepší než já.*

☆ Vzácna bytosť ☆

Celý zbytek dne až do večera, jsem se učila to kouzlo na vytvoření portálu a samozřejmě, že se mi to nepodařilo, ale neměla jsem na to dál náladu. Nechtěla jsem žádat učitele, kterého jsem naštvála o radu. A ponižovat se před tím hňupem taky ne. Byla jsem tak strašně hrdá, že to bylo často až omezující i pro mě.

Poklidila jsem si v pokoji a stihla jsem spoustu jiných věcí, než přišla Sára. Třeba upéct ježčí koláčky pro pumu v krbu. Četla jsem to v té knize *Jak ochočit Netopýří pumu*. A tam se psalo, že ty potvory milují ježčí koláčky.

Když dorazila Sára z tréninku, pořád do mě hustila nějaké nesmysly, které se týkaly Darrena, ale já jsem jí vůbec neposlouchala. Připravovala jsem se na odchyt mé vysněné pumy.

„...a on teď šel na tu párty sám, mezi dvacet sexy holek, kterým se moc líbí. Budou s ním chtít oslavit včerejší vítězství. Oslavila jsi to s ním asi málo,“ pokračovala Sára.

„Můžeš toho laskavě nechat? Mě Darren teď vůbec nezajímá. Radši přičaruj knihu lektvarů, kterou jsem zapomněla ve třídě!“ poručila jsem jí a zkoumala jsem poslední stránku návodu, jak jí chytit.

„Nezajímá tě? To brzo, a pak že se bojíš, že až se s ním vyspíš, on ztratí zájem,“ pokračovala. Dělal jsem to naschvál. Kdybych nebyla odtazítá, za chvíli by byl odtazítý on. Takhle ho to štve a zase za mnou bude lézt, ale to nebudu Sáře vyprávět. Ještě by mu to vyžvanila.

„Víš jak po něm Lawrence jede? Je to taky blondýna a Darren má blondýnky moc rád. Je podobnej typ jako jsi ty. Koupila mu dárek. Celkově dostal asi dvacet různých dárků. Jeden byl dokonce trochu intimní,“ řekla a já nastražila uši. Už jsem to nemohla vydržet, a tak jsem se na ní zaujatě otočila.

„Jak intimní?“ Chytla jsem se na udičku, kterou mi nahodila. Sára se pousmála.

„Hm, takže tě to přece jenom zajímá.“ Culila se.

„Na tohle nemám čas, Sáro. Řekni, co dostal za dárky!“ sykla jsem na ní.

„Tak dostal nějakou drahou levandulovou limonádu od Alyssy. Pak dostal nějaký drahej likér, od Aris Gourmet kuzu značky Pro-Wergo od jejího papínka, kterej vlastní pet shop Petsi...“ pokračovala. Já protočila panenkami.

„Vyklop to, co mě zajímá!“ prskla jsem.

„Víš nebyl to dárek jako spíš taková blbost,“ zmínila a já na ní hodila vražedný pohled. „Oukej, víš jak mu hází fanyanky plyšáky, kytky a všelijaký kraviny pod nohy? Jedna holka mu hodila svoje rudý tanga, ale protože jsi byla zaměstnaná tím druhým místem, ani sis toho nevšimla,“ přiznala a já ztuhla. *Kalhotky?*

„Fuj, jako použitý?“ Divla jsem se.

„Ne, to asi ne. Byl na nich vzkaz se jménem, pozvánkou na večírek a její fotka. No a on si je vzal,“ řekla a já ztuhla. *Vzal si je?*

„Cože? Zabiju ho!“ vyštěkla jsem a pak jsem viděla ten její výraz a raději jsem to zahrála do outu. „No vidíš a proto s ním nemůžu chodit,“ dodala jsem a stěžím jsem potlačovala vztek a žárlivost.

„To bylo před tím, než jste spolu spali, Ay. Jestli chceš, aby byl tvůj, musíš se s ním dát dohromady. Teď už na tebe čekat nemusí a když mu dáš košem znova a znova, někoho si najde. Holky na něj letí fakt příšerně. Ještě jsem snad neviděla obsypanějšího chlapa ženskýma. Je bohatěj, slavněj, sexy a chytřej. Tahle kombinace je vražedná. Věř mi, vím o čem mluvím,“ řekla a mě se úplně zamotala hlava. Jasně, že je přesně takový, jakého mi popsala.

„Mám to!! Tak jdeme. Vezmi si koště, letíme,“ prohlásila jsem najednou, vylezla jsem na balkón a rozhlížela jsem se do tmy. Ona mě následovala a pořád se mi snažila promlouvat do hlavy, ale to nemusela, já věděla moc dobře co dělám a čeho se vzdávám a s čím bojuju.

„Ay, nemůžeš to potlačit,“ připomínala.

„Už dost, Sáro!“ okřikla jsem jí a ona zmlkla.

„Jsi si jistá, že to dokážeš?“ zeptala se mě.

„Nejsem, ale musím. Chci dokázat Darrenovi, že si umím poradit dokonale i bez něj a taky všem dokázat, co jsem zač. Není jediný, kdo bude jednou slavný. Nechci se živit na jeho slávě, ale chci být slavná, protože jsem taky v něčem dobrá,“ objasnila jsem a přičarovala jsem si koště.

„Víš, že na chycení Netopýří pumy musíš umět kouzla 10. stupně?“ připomněla.

„Jasně, že ano. Vždyť jsem tak zhruba na desáté úrovni,“ vysvětlovala jsem a sedla jsem si na koště. O nohu se mi otírala má kočka Nixxa. „Nemůžeš jít s námi, vždyť jdeme do lesa. Sežral by tě vlkodlak, nebo hejkal,“ dělala jsem jí, ale kočka vypadala, že jí je to fuk.

„Nechci nic říkat, Ay, ale jediná kniha, kterou jsem kdy přečetla byla o Netopýřích pumách a vypadá to, že toho o nich vím víc než ty,“ řekla a dívala se střídavě na mě a na tu kočku.

„Jak to?“ Divila jsem se.

„Tvoje kočka jí dokáže líp přesvědčit, jsou to podobný druhy. Navíc, kdyby na tebe zaútočila, kvůli té kočce tě nezabije. Musíš jí vzít s sebou,“ informovala mě. *Má pravdu, jak jsem na to mohla zapomenout?* Vzala jsem si na klín tedy Nixxu a vyrazily jsme do černého lesa hledat v noci lovící Netopýří pumy.

Darren se bavil na chodbě s Wadem Shadowwalkerem a neustále se něčemu culili. Byl zády opřený o stěnu a měl obě ruce v kapsách. „Takže na ten večírek nejdeš? Dostal jsi stylovou pozvánku. Neříkej mi, že tě ta tvoje nechce, a ještě ti bude dělat scény když půjdeš. Bojíš se jí?“ rýpal do něho Wade, ale on zavrtěl hlavou.

„Co bych se jí bál?“ opáčil a křenil se jako blboun.

„Vypadá to tak jako by si tě už omotala kolem prstíku, má prcinu ze zlata nebo co?“ pokračoval Wade.

„Tak nějak,“ odpověděl mu a zaculil se. „A ne, nejdu tam, protože ráno chci být v pět na hřišti. Neměl bych už tolik pít a kouřit. Když jsme ve vzduchu s Kinnarou, pak to sotva udýchám. Chci na mistrovství a budu se soustředit už jen na to!“ objasnil.

„No jak myslíš, kamaráde, ale já chci tu tvoji fanyнку ulovit, když ty nemáš zájem. Holka s takovýma tangama mě fakt zajímá,“ prohlásil Wade a Darren jen zavrtěl hlavou.

„Ay má hezčí a její prdelka je boží,“ komentoval Darren a Wade se zaculil. „Počkej a co Sára?“ zeptal se, když si uvědomil, že mezi nimi vlastně něco je a Wade ztuhnul.

„Sára?“ Vyslovil její jméno jako by o ní v životě neslyšel. Darren jen protočil panenkami.

„Ok, dělej si co chceš,“ dodal, podal mu ta tanga a mířil si to na pokoj. Wade se podíval na ta tanga a povzdychl si. Potom se pousmál a strčil si je do kapsy. Sára mu dala jasně najevo, jak to mezi nimi je a není. A včera ve věži to nebylo naposledy, kdy spolu ti dva ještě mluvili.

„Já se bojím, Ay,“ zmínila cestou Sára, která byla úplně rozklepaná strachy jako tenkrát, když jsme spolu šly na ježibaby.

„Ty se všeho bojíš a já jsem ti říkala, že se správná čarodějka ničeho nebojí. Maximálně tak toho, že nebude pro ostatní dost dobrá. Každý derion tohle má v krvi, měli by to nějak dopravit i do rionů, aby nebyli taková poseroutková, jako ty,“ řekla jsem a Sára na mě našťavaně koukala.

„Nejsem poseroutka! To ty jenom vymýšlíš extrémně nebezpečný výpravy. Nejdřív ježibaby, pak získání wergonních skořápek, a nakonec chycení Netopýří pumy. A s tím derionstvím máš možná pravdu. Všichni jste pošahaní včetně Darrena. Taky ukradl Srdce Derionu a snažil se zachránit svět. Navíc ty jsi taky poseroutka, bojíš se vlastních citů,“ ryla do mě.

„O Darrenovi už ani slovo, nebo z tebe udělám želvu a sním tě z krunýře jako žabí pudink ze skleničky!“ vyhrožovala jsem jí.

„Já zapomněla, že Darren je teď tabu. Abys věděla je smutnej a nemluví o ničem jiným než o tobě,“ vyžvanila.

„Tak proč šel na tu zatracenou párty? Beztak bude nabalovat někoho dalšího. Teď když už mě měl,“ opáčila jsem. To bylo jasné, že udělá. Jak řekla Sára, už na mě nemusí čekat a já vztah nechci. A abych do něj lezla jenom proto, abych ho držela dál od ženských? Ani mě nehne.

„Já věděla, že žárlíš! Chtěl tam přece jít s tebou. A říkal mi taky něco, s čím souhlasím...“ řekla záhadně. To mě zaujalo.

„Co říkal?“ zeptala jsem se a zaujatě jsem se na ní dívala.

„Nic ti neřeknu!“ dodala.

„Dělej, vyklop to!“ nutila jsem jí.

„Řekl, že toho budeš jednou litovat,“ prohlásila.

„Hm, že bych od něho čekala něco méně namyšleného, že?“ Zamračila jsem se.

„Co proti němu sakra pořád máš? Vždyť je normální. To ty jsi úplně mimo,“ hádala se se mnou.

„Když ho tak miluješ, tak si s ním chod' sama!“ křičela jsem na ní a ona se uchechtla.

„Zabila bys mě do minuty, tak to ani neříkej. A mimochodem, když budeš vztekla, pumy to vycítí a sežerou tě!“ zmínila, aby mě už zarazila, protože jsem se vztekala.

„To je teda blbý, protože jen zmínka o vztahu mě vytáčí doběla. Už o něm nemluv, nebo nás fakt něco sežere,“ řekla jsem a pak jsme v tichosti přistály na kraji lesa.

Ve třetím patře na hradě se zatím konala oslava. Měla být pro Darrena, ale hlavní důvod pro oslavu se neukázal. Všechny holky pěkně oblečené postávaly u stolu s občerstvením. Některé mu donesly ještě nějaké dárky a některé se na něj přišly jen podívat.

Byla to velká věc, Darren dostal už oficiální nabídku reprezentovat naší školu přímo od slavného trenéra wergonů Morrena Blooda a mohl se přihlásit na mistrovství za naší anglicky mluvící zemi.

Wade Shadowwalker přišel jen kvůli té Červené Karkulce, jejíž kalhotky mu Darren dal jako by se jednalo o nějakou žvýkačku. Alyssa přišla jen, aby mu mohla pogratulovat a alespoň ho vidět, protože už pochopila, že má smůlu. A Aris se doslechla, že jsme spolu spali, a tak se vyfikla, aby mu dala najevo, že je mnohem atraktivnější než já, kdybych ho už náhodou omrzela.

Stacy přišla s ní, protože ta za ní chodila jako pejsek úplně všude, ale hlavně přišla kvůli Wadovi Shadowwalkerovi, do kterého je udělaná jako Sára už od prváku. A ostatní se ještě dělili do skupin, kteří přišli jen zapařit, nebo svádět Darrena.

Chtěla tam jít i Sára, ale místo toho trčela se mnou v černém lese. No a kde není Sára, není ani Wade Whisper. I když ještě, že tam nebyla. Žárlila by, kdyby viděla Wada Shadowwalkera, jak nahání Červenou Karkulku.

„Hej, Levano...“ volal na ní Shadowwalker. Ta se k němu otočila. Nevím, nevím, kdybych tam byla a nebo celkově kdokoli, kdo znal Shadowwalkera by teď řekl, že se choval jako zoufalec, co si chce vrznout. A možná to tak bylo, protože se mu rozsypalo jeho sebevědomí a štěstí, který u holek měl.

„Já tě fakt vůbec nechápu. Vždyť na něj příšerně žárlíš, proč s ním teda nejsi?“ pokračovala šeptem a já zoufale vydechla.

„Naposledy, Sáro, já Darrena nechci na vztah. Akorát by mě brzdil a zamilovaní čarodějové jsou k ničemu, nikdy se z nich nestanou silní vůdci a blbnou. Už ráno jsem si všimla, že byl lehce mimo. Mám jeho mozek ráda. Je to i pro jeho vlastní dobro. A navíc z něj blbnu taky. Jestli mě bude milovat i po škole, pak tomu budu říkat osud,“ vysvětlila jsem jí a Sára se na mě smutně dívala.

„Chudák, lámeš mu tím srdce,“ procedila suše.

„On to přežije, je to přece derion proboha. A ty jsi taky děsná, tak nevím co mi radíš,“ řekla jsem a Sára už to nekomentovala, ale bylo na ní vidět, že se mnou nesouhlasí. Ve skutečnosti jsem se nejvíc bála toho, že když s ním začnu chodit, ta přitažlivost mezi námi vyprchá. A bála jsem se toho mnohem víc než toho, že si najde někoho jiného.

„Vzala jsi ty ježčí koláčky pro pumu?“ zeptala jsem se jí hned na to.

„Jo, jsou v tašce,“ odpověděla naštvaně.

„Podej mi je!“ poručila jsem jí a naházela jsem je tak deset metrů od nás. Pak jsem natáhla ruku před sebe a začala jsem čarovat. „VENI E SILVIS, SCALERISQUE QUAM AENEAN...“ Lákala jsem pumu ven z lesa a kouzlem jsem znásobila vůni ježčích koláčků, aby to puma rychle ucítila.

„Co děláš, Ay?“ vyzvíдалa vyděšeně.

„Zatím nic, sedni na koště a vyleť do bezpečné vzdálenosti,“ poradila jsem jí.

„A proč to neděláš taky z koštěte?“ zeptala se.

„Protože jinak na ní dobrý dojem neudělám,“ vysvětlila jsem jí a zatím jsem drbala Nixxu na břísku.

„Ay! Něco se na nás z té tmy dívá,“ upozornila mě tiše a vyletěla výš. Podívala jsem se a viděla jsem velké zelené kočičí oči. „Pojď pryč, je to nebezpečný!“ prosila mě, ale já ji ignorovala.

„Ahoj čičí, dej si koláčky,“ zašeptala jsem a ona přišla blíž a k jednomu si čichla. „Ty jsi ale krásná, máš hebký kožíšek,“ šeptala jsem nervózně a Sára si přikrývala oči.

„Mňau,“ mňoukla Nixxa a šla se pumě otírat o tlapy. Já jsem vytřeštila vyděšeně oči, ale puma k ní jen čichla a zařvala jako tygr.

„Ay, pojď zpátky!“ upozorňovala mě šepem Sára.

„Máš tedy opravdu ostré zuby, ale já věřím tomu, že mi neublížíš,“ šeptala jsem. Kdybych se bála, posílalo by to akorát její chuť mě sníst, navíc jí dokáže chytit jedině ten, co se jí skutečně nebojí.

Puma snědla všechny ježčí koláčky a pak šla ke mně. Sára už se nemohla dívat a já jsem k ní beze strachu natahovala ruku. „Neboj se mě, já se chci jen přátelit,“ řekla jsem a usmála jsem se na ní. Puma mě očichala a ano, trochu jsem se bála.

Strnule jsem čekala, co se bude dít dál. Ona ale ode mě odešla a lehla si přede mě do pózy, kterou kočky dělají, když jim není příjemně, aby mohly kdykoli rychle vystartovat. Taky mi to nebylo příjemné.

„Chceš ještě koláček?“ zeptala jsem se a naházela jsem jich ještě pár před pumu. Sára to netrpělivě sledovala a nevydala ani hlásku. Nixxa vypadala, že je úplně v klidu a lehla si vedle pumy a začala se čistit. Ta kočka opravdu navozovala klidnou atmosféru.

Na oslavě to bylo taky nijaké. Dívky se začaly netrpělivě rozhlížet a když neviděly oslavence, tvářily se zoufale. „Wade, kde máš svého kámoše?“ vyzvíдалa jeho oběť s červenými tangy. S těmi, které teď ležely zmuchlané v jeho kapse.

„Darrena? To nevím. On možná nepřijde. Je po těch závodech vyčerpanej a zítra má brzo ráno další trénink. Taky má speciální dietu a tyhle věci by neměl. Vždyť víš, potřebuje být ve formě a být i rychlý běžec. Jsou s Kinnarou jeden tým,“ vysvětloval.

„Ty jsi taky závodník, proč to nebereš tak vážně? Mohl bys být taky tak dobrý,“ prohlásila. Wadovi zacukaly koutky.

„Já mám jiný zájmy, závodění mám jen pro radost. Nepotřebuju závodit, abych vyhrál Darrenovu cenu,“ zmínil a ukázal jí její kalhotky. Ona vytřeštila oči, když viděla své kalhotky, jak je drží v ruce.

„Kde jsi to vzal? Ty měly být přece pro něj,“ zeptala se překvapeně.

„Ten závodí jinou ligu, Levano Rathmorová...“ zašeptal jí do ucha. Ona úplně roztála, když se k ní Wade naklonil a svým horkým dechem jí polechtal u ucha a na krku.

„Mám pro závodníky slabost,“ přiznala ještě se zavřenýma očima.

„Hm, všiml jsem si. Sice momentálně nejsem number one, ale jsme si s Darrenem hodně podobný,“ zmínil.

„Jako, že máte stejný vkus na ženský?“ zeptala se a on zavrtěl hlavou.

„To právě našťěstí nemáme. Můžu tě pozvat na skleničku šampaňského, nebo máš ráda likéry?“ pokračoval.

„Můžeš mě pozvat na co chceš, závodníku. Třeba mi i povídat o wergonech,“ řekla a Wade přikývl a odvedl jí ke stolu s pitím. Možná, že mu to vyšlo. Ale pravdou je, že i když se chová chvíli jako po sexu prahnoucí zoufalec, stejně je sexy...

„Všimla sis, jak po Wadovi jede Levana? Myslela jsem, že je celá žhavá do Darrena,“ zmínila překvapeně Aris a Stacy jí sotva vnímala. Polehávala na pohovce jako by týden nespala. „No tak, posloucháš mě? Levana jede po Shadowwalkerovi,“ zopakovala Aris. Zdálo se jí divné, že na to její kámoška nijak nereaguje.

„Hm, no a?“ ozvala se Stacy.

„Od kdy už se ti nelíbí?“ Divila se.

„Od té doby, co je spíš na derionky a já jsem prostě rionka. A taky jsem někde slyšela, že chodí s Heavensovou,“ připomněla jí ten smutný fakt a pak se zase natáhla zpátky na gauč. Aris zakroutila očima a natáhla se pro drink.

„S Heavensovou? Proč by tu teda balil jiný?“ komentovala. Stacy pokrčila rameny.

„Nazdárek, slečno,“ pozdravil Aris mile Earthan a ona mu věnovala jeden ze svých kouzelných úsměvů.

„Earthan Depraise,“ zašeptala překvapeně, protože s ní ještě nikdy neprohodil jediné slovo.

„Nezatancuješ si?“ zeptal se a ona přikývla. Zdá se, že to kluci mají vážně snadný. A pak, že to je naopak.

„Jasně,“ odpověděla s úsměvem a hned se na Earthana nalepila. Aris no.

Darren se rozhodl, že na ten večírek na chvilku zaskočí. Když už se pořádal kvůli němu, přišlo mu trapné se tam ani neukázat a nepoděkovat jim za to, že mu fandí a

tak. Jen co vlezl do místnosti, zmerčil Wada, jak se v rohu vášnivě líbá s Levanou a zavrtěl nad ním hlavou. Tohle bylo něco, co od něj čekal.

Pak viděl Aris, jak tančí s jeho druhým nejlepším kamarádem a Stacy, jak spí na gauči. Myslel si, že je nenápadný, ale nebyl. Všimla si ho nejen Alyssa, ale ta byla taková pasivní, na rozdíl od Wendy a Sapphire Wrightových. To byla celkem hlučná dvojčata. Obě derionky z osmého ročníku. Šílely z Darrena, a proto, když ho zahlédly, hned spustily alarm.

„Darren přišel!“ vykřikly, až se Stacy vzbudila, Aris na chvíli přerušila svůj muchlovací taneček s Earthanem a Wadovi to taky moc nepomohlo, protože Levana za ním okamžitě přiběhla, aby náhodou o něco nepřišla.

„No jo, Wade, nejsi Darren,“ zmínila Alyssa zlomyslně, aby mu vrátila ty jeho řeči z rána a šla pomalu ke dveřím. Zase mu připomněla jeho prokletí. Všude, kde se zjevil Darren, Wade byl najednou na druhém místě. Pro všechny. I pro Sárú, ale i pro Alyssu, což ho vytáčelo.

„Darrene, přinesly jsme ti dárky,“ řekla jedna z dívek a hned se k němu hrnula. Další se přidávaly jako by byl celebrita, se kterou se chtějí všichni vyfotit.

„Moc ti gratuluju, Darrene, jsi nejlepší,“ zašeptala druhá dívka, která měla s sebou i památník.

„Miluju tě, Darrene. Jsi jednička,“ křičela třetí a pištěla, když si s ní podal ruku.

„Nejlepší závodník, jaký kdy chodil po týhle zemi,“ pokračovaly holky a Darren se necítil úplně nejlépe. Všechny ho ošmatávaly a skákaly po něm jako malé čivavy a on jen trnul hrůzou, že bych se něco z toho mohla dozvědět, překroutit si to v hlavě a zase mu utéct. Jinak by s tím problém neměl. Trubec.

„Moc vám všem děkuju. Teda. Tohle jsem nečekal.“ Culil se a sem tam objímal holky, které se na něj lepily.

„Podepíšeš se mi na prsa?“ prohlásila Levana a Wade šel sklesle ke dveřím. Zase ho Darren úplně vyšachoval.

„N-na prsa? No, asi ne. Mám holku,“ prohlásil i když to byla lež, jen aby mu daly pokoj.

„A kde je?“ zeptala se.

„Spí, byla utahaná, vyhrála druhý místo,“ připomínal.

„Takže jsi na závodnice?“ zeptala se Wendy a smutně se na něj dívala.

„Holky, všem vám moc děkuju za dárky a za krásný přivítání. Taky jsem rád, že mi fandíte a vážně si toho moc cením, ale dneska už jsem utahanej a půjdu si lehnout. Takže to tu oslavte i za mě,“ řekl neutrálně.

„Prosím, podpis,“ řekla Sapphire a podala mu do ruky lihovku. Nebrala jako odpověď.

„Ok a kam to chceš?“ zeptal se a ona na něj svůdně zamrkala.

„Na prsa, na zadek, na břicho, kamkoli, Payne,“ zašeptala a on se zakřenil.

„No tak jo, nastav břicho,“ řekl a podepsal se jí na něj. Absolutně netušil, co tím způsobil.

„Já chci taky!“ křičela Wendy a drala se dopředu.

„Tak co, taky chceš podepsat břicho od Darrena?“ zeptal se lehce žárlivě Earthan. Aris se usmála a zavrtěla hlavou.

„Ty jsi byl třetí, taky jsi závodník, můžeš se mi podepsat na prsa jestli chceš,“ navrhla a on na ní vyjeveně zíral.

„V tom případě, jdeme,“ řekl a vlácel jí pryč ze sálu. Darren zatím rozdával podpisy na tělo a přijímal dárky, které od holek dostal.

„Ty jo, děkuju. To se bude hodit,“ řekl mile, když rozbalil luxusní pero se zlatým hrotem. „Nemusíte za mě tolik utrácet, to vůbec není třeba,“ oznámil, ale marně.

„Obejmeš mě? Můžu se s tebou vyfotit?“ zeptala se Gretel a Darren přikývl a letmo jí objal. „Ty tak nádherně voníš, Darrene,“ informovala ho další dívka a nechtěla se ho pustit.

„Tak kam se ti mám podepsat?“ zeptal se a ona si vyhrnula sukni výš až skoro k půlkám.

„Sem,“ zašeptala a nastavila mu zadek s předklonem do pravého úhlu.

„Oh, vážně tam?“ Divil se zaskočeně, ale začal psát na její jemnou kůži své příjmení. Kdybych to viděla, hnala bych ho!!

Takhle se mu nastavovaly všechny. Jedna mu vážně i ukázala prsa a donutila ho se mu na ně podepsat. Už tušil, že tohle na něj praskne a že já budu šílet. Nicméně si vzpomněl na to, jak jsem odmítla jeho žádost o vztah – opět, a že mi to nemá co vadit. Jak on se ale plete!!

A tak v tom pokračoval, dokud nepřišla i Alyssa. „Taky dostanu podpis, šampióné?“ zeptala se a on na ní celkem rozpačitě koukal. Už věděl, jak vypadá nahá a taky si uvědomil, že jí ještě neměl. Možná po ní i trochu toužil. Teď, když dostal mě a byl pořád svobodný, už s tou touhou nemusel nijak zvlášť bojovat, že?

„Kam se ti mám podepsat?“ zeptal se, zírajíc do jejích tmavě hnědých očí. Ona se na něj pokoutně usmála a svlékla se před ním jen do spodního prádla.

„Popiš mě celou,“ zašeptala. Věděla, že se to dozvím a budu příšerně žárlit. Věděl to i on a chvíli přemýšlel nad tím, jestli mě to od něj spíš odradí, nebo naopak.

„To bych neměl,“ řekl tiše po delší pauze. Všichni na ně dva mlčky zírali.

„A proč by ne? Ostatním ses taky podepsal, proč já bych měla být výjimka? Jsem pro tebe snad něco míň? Nebo dokonce víc?“ zeptala se a on tedy otevřel lihovku agresivně zuby a začal jí zběsile podepisovat. Wade Shadowwalker na ně mezi dveřmi ještě se zaťatými zuby zíral div, že si je nerozškřípal.

Darren se jí zatím podepsal na břicho, na prsa, na krk, na bok, na třísla a na stehna. Pak si jí k sobě prudce otočil zády a pokračoval na záda, na zadek, na stehna, lýtko, a tak dále.

„Spokojená?“ zeptal se a ona přikývla.

„Je vidět, kde bys mě líbal, Darrene. Vybral sis místa, která tě fascinují,“ zmínila a spokojeně odešla. On se cítil lehce provařeně. Alyssa ho odhadla. Navíc už tušil, že ho za tohle zítra zabiju.

My jsme zatím se Sárrou tvrdě dřely. Puma konečně sežrala všechny ježčí koláčky, které jsem jí přihodila a pronikavě se na mě dívala, jako by mi četla myšlenky. „Co se děje?“ zeptala se tiše Sára.

„Nevím, ale nemluv!“ poručila jsem jí a pak jsem se k pumě pomalinku přiblížila. Nejdřív mě nechala, ale když už jsem stála blízko, zařvala na mě a nepřátelsky zasyčela.

„Neboj se, já ti neublížím,“ zašeptala jsem, a i přes její varování, jsem se k ní přiblížila až jsem se dotkla její hlavy. Jakmile puma ucítila můj dotek zpozorněla, ale nijak nereagovala. Tak jsem jí opatrně pohladila a podržela a ona začala vrnět.

„No ne, ty jsi to dokázala!“ zmínila Sára s údivem.

„Nic jsem nedokázala, zatím mě jen toleruje, ale to neznamená, že mě nesežere,“ vysvětlila jsem jí situaci a nechala jsem Nixxu, aby mi pomohla. Moje kočka se začala k pumě lísat, aby puma pochopila, že se o žádné nebezpečí nejedná. Pak si i puma lehla do jiné polohy a myla si packu, jako malé kotě. Došlo mi, že mě nejspíš nesní, ale nevěděla jsem, jak jí ochočit.

Pořád jsem vedle ní seděla. Už skoro hodinu a neustále jsem jí drbala, dokud neusnula. Sára na koštěti pomalu usínala a mě začala být pořádná zima. „Vstávej, musíme to nějak dokončit,“ řekla jsem, vzbudila jsem jí a přičarovala jsem Sáře do ruky knihu o pumách, kterou jsem měla v tašce. „Najdi stránku o ochočení a potichu mi čti kroky,“ přikázala jsem jí a pokračovala jsem v hlazení. Už mi i pomalu docházely koláčky.

„Dejte pumě najevo, že jí neublízíte. Poznámka: Buďte odvážní,“ řekla Sára.

„To už máme, čti dál,“ opáčila jsem a Sára pokračovala.

„Pokud se od vás puma nechala pohladit, či dokonce vrněla, máte skoro vyhráno. Seberte odvahu a sedněte si jí na hřbet mezi křídla,“ pokračovala a já vytřeštila oči.

„Ani náhodou, na to jsem asi srab,“ objasnila jsem.

„V týhle fázi už by to nemělo být nebezpečný,“ zmínila Sára a popoháněla mě. Tak jsem si k pumě klekla a pohladila jí po zádech. Ona ke mně jen zvedla hlavu a olízla mi tvář.

„Tak co? Svezíš mě?“ zeptala jsem se.

„To je dobrý znamení, teď už se nemáš čeho bát, Ay. Ty jsi to dokázala, přemluvila jsi Netopýří pumu, aby byla tvým mazlíkem,“ radovala se. Já jsem tedy sebrala odvahu, sedla si jí na hřbet mezi křídla a kouzlem jsem jí přičarovala obojek s držákem pro mě. Puma začala běhat jako pominutá a já jsem se málem neudržela.

„Ay, musíš se držet a uklidnit jí!“ radila mi.

„Když já nevím jak. Je úplně šílenááááááá...“ zařvala jsem, když se mnou puma vzlétla do oblak. Jednou rukou jsem se držela a druhou rukou jsem jí drbala na hlavě.

„No tak, malá. Neboj se, potřebuju tě chytit. Neublížím ti. Jen chci dokázat jednomu namyšlenému čaroději, že jsem dokázala něco, co jen tak někdo nedokáže. Prosím, pomoz mi ho překvapit, prosím.

Nic víc nechci, jen aby nebyl úplně ve všem nejlepší," vysvětlila jsem pumě, která mě nejspíš poslouchala a jako by mi rozuměla. Létala se mnou všude možně.

Darren nemohl spát. Byl nervózní a měl výčitky svědomí. Nejen, že se podepisoval na polonahé holky, ale taky měl nervy z toho, že někde lítám po lesích a naháním pumy. Bylo půl čtvrté a on měl být za hodinu na tréninku.

„Oh bože, co jsem to udělal?“ vztekal se. „Popsal jsem Alysse prsa a...“ zašeptal si pro sebe, promnul si obličej a pak hned vstal z postele, oblékl se a připravil se na trénink. Věděl, že už nebude spát.

Sára si už dělala starosti, protože jsme se s pumou pořád ještě nevracely, ale to jí brzy přešlo, když nakonec klidně přistála vedle ní. Tedy po několika hodinách ve vzduchu.

„Už bylo načase, je skoro ráno,“ prohlásila. Zněla vykřičeně. Já tedy taky a moje vlasy byly celé rozčuchané, ale cítila jsem se dobře. Už jsem věděla, že z ní můžu slézt, aniž by mi uletěla. Jen se o mě otírala svou velkou hlavou a hlasitě vrněla.

„Vypadá to, že mám vlastní dopravní prostředek. Budeš se jmenovat Ayia, je to ve zkratce taky Ay. To se mi líbí,“ řekla jsem spokojeně a už beze strachu jsem na ní nasedla.

„Darren bude čumět.“ Křenila se Sára a já se jen šťastně pousmála. *To tedy bude.* „Tak dělej, udělej to kouzlo,“ připomněla mi.

„No jo, málem bych zapomněla na lapací kouzlo,“ zmínila jsem a zase jsem začala čarovat, tentokrát už z jejího hřbetu. „ERITIS MIHI IN ANIMA MEA SPIRITUS ET SANCTAM VINCULUM THEA IN MAE,“ zašeptala jsem a kolem pumy zazářilo růžové světlo a už jsme byly propojené. Měla jsem takovou radost, že se mi chtělo skákat a zpívat si.

Potom jsme společně s Ayiou vyrazily zpátky do hradu a svištěly jsme chladným ranním vzduchem, zatímco Sára se nás snažila dohnat na koštěti. Byla sobota a touhle dobou závodníci vstávali, aby mohli trénovat své wergony. To byla moje šance, schválně jsem si to s pumou zamířila kolem hřiště, kde měl být už Darren, abych mu ukázala, co jsem v noci dokázala chytit za vzácnost.

Darren se sešel ráno s Wadem a pomalu připravoval sedlo a věci pro Kinnaru. „Tak co? Užil sis včera svůj den, kdy jsi byl populární? Viděl jsi kozy snad všech holek. Jaký to je být tak oblíbený?“ vyzvídal jako by to nevěděl.

Když nebyl s Darrenem a byl mimo školu, byl podobně populární jako on, ale nikdy to nikomu ve škole neřekl. Nicméně i tak na něj žárlil, protože ve škole veškerou pozornost měl Darren a on nechtěl, aby jí měl Darren.

„Ay mě zabije. Neměl jsem to dělat, stouplo mi to do hlavy,“ zmínil a Wade se pousmál.

„To jo, ale ona s tebou přece chodit nechce, ne? Nemůže si tě u sebe držet jak psíka věčně. Nemáš mít proč výčitky svědomí,“ objasnil.

„Ale jo, byl jsem s holkama místo toho, abych na ní dohlížel. Je jak praštěná. Usmyslela si, že bude chytat Netopýří pumu. Kámo, jestli jí něco sežralo, tak to nedám,“ zašeptal a Wade vyprsknul smíchy.

„Spíš budeš mít klid a můžeš si to konečně rozdat s Alyssou,“ připomínal.

„Ty jsi ale idiot. O Alyssu mi vůbec nejde,“ řekl a Wade se na něj podezíravě podíval.

„A já bych řekl, že už ti o ní jde celkem dlouho. Netvrdím, že ti Ay nestačí, ale Alyssa se ti dostala pod kůži. To ona umí, mrcha. Je jen otázka času, kdy vyhraje i to, co máš mezi nohama. S Ay už jsi přece spal, už jí nepotřebuješ,“ dodal.

„Já s ní chci chodit, idiote. Chci mít holku. Nezávaznej sex mě nebere. Navíc Ay fakt miluju. Je pro mě dokonalá,“ řekl suverénně a myslel na ten večer, kdy jsme se spolu milovali.

„Jak myslíš... Hej, to je Netopýří puma,“ řekl z ničeho nic a ukazoval na mě, ale já byla vysoko, takže jsem nebyla vidět.

„Nesmysl, co by tady dělala?“ zmínil Darren.

„No, někdo jí musel chytit,“ odpovídal Darrenovi a pořád ze mě nespouštěl oči.

„No to si ze mě děláš srandu, to není možný,“ komentoval Darren, když si všiml vedle pumy letící Sáry a mě mezi křídly černé chlupaté kočky. Díval se na mě jako na královnu.

Myslím, že jsem se spletla, když jsem si myslela, že mi bude závidět. On na mě byl pyšný, viděla jsem mu to na očích. Jak jsem se mohla tolik splést? A nějak podobně se na Sárú díval i Wade.

Pomalů a s grácií jsem přistála se svou pumou jemu přímo před oči. Sára s Wadem spolu jen postávali vedle sebe a čekali, až se my dva konečně vykecáme. Neprohodili spolu skoro ani slovo. „Jsem rád, že jsi naživu. Ta Heartová si tě vodí jako pejska, to se mi nelíbí,“ zmínil.

„Jsem jen rionka,“ připomněla mu rýpavě. On vypadal, že by na to něco řekl, ale nakonec to neudělal.

„Jsi rionka no, ale nejsi jen rionka,“ objasnil. Sára se na něj jen tak mlčky podívala, že jí lehce zacukaly koutky do lehkého úsměvu.

„Tak co, sluší nám to spolu?“ zeptala jsem se ho s rozbušeným srdcem a Darren na mě nevěřičně čuměl.

„No to teda jo. Jak jsi to dokázala?“ vyzvídal.

„Tak normálně, řídila jsem se pokyny a svou intuicí. Pochyboval jsi o mě?“ zeptala jsem se a on se pousmál.

„Jen maličko,“ přiznal. „Ale už nepochybuj, a nikdy nebudu.“ Usmál se a sundal mě pumě z hřbetu.

„Tak co večírek?“ zeptala jsem se hned, jak jsem přistála nohama na zemi.

„Připadám ti snad opilý? Myslíš si, že kdybych tam byl, že bych byl v půl pátý ráno na hřišti?“ zalhal.

„Asi ne,“ řekla jsem spokojeně. Byla jsem ráda, že tam nebyl, asi bych žálila, kdyby o něho nějaká jen zavadila očkem. *Bože, on je silnější než tisíc magnetů. Co to je?*

„Byl jsem tam na pár minut. Ale nic jsem nepil,“ přiznal.

„Dobře.“ Usmála jsem se na něj zase a on na mě pořád koukal a hladil pumu pod krkem.

„Je krásná jako ty,“ zašeptal. Dívali jsme se na sebe úplně jako u té vitríny. Připomnělo mi to ten moment, kdy jsem se mu zamilovaně dívala do očí a byla jsem na něho nalepená svým nahým tělem... Ten flashback mě vyděsil.

„Tak co, Heartová, dáš mi pusu?“ přerušil mi myšlenky a mě už se zase podlamovala kolena.

„Drž se dál, Payne. Nejsem tvá holka!“ sykla jsem, ale stejně jsem ho nakonec políbila, těm jeho očím a rtům nešlo odolat. A taky tomu, když se mě na nic neptal a prostě si mě k sobě drze přitáhl.

„Já vím, tebe chytit je horší než Netopýří pumu, a víš co? Dělá tě to ještě vzácnější. Pro mě budeš vždycky výhra,“ řekl a já na něj zamilovaně zírala. Víím, proč jsem toho hňupa tak žrala, uměl používat slova a taky byl jediný, kdo mě snad kdy chtěl. Kolem mě se kluci nikdy nemotali. *Nedělá to z něj zase lepšího než jsem já, když já dokázala chytit jen pumu a on dokázal ulovit mě?*

Wade se ujistil, jestli je nevnímáme a pak zase začal s otázkami. Sára to už tedy očekávala. „Tak co Whisper, dobrý? Včera jsme si ani nestačili promluvit,“ zeptal se a pousmál se.

„Nevím, od včerejška jsem se s ním neviděla. A to naše nemluvení mi fakt nevadí,“ přiznala a on přikývl a pousmál se. „Co ty? Užil sis párty?“ zeptala se.

„Jo, bylo to celkem fajn. Škoda, že tam nebyla, mohli jsme dát trojku,“ prohlásil a ona ztuhla. Tohle nečekala. Možná to byla provokace. A možná taky ne. A nejspíš všechno dohromady.

„S kým jako?“ zeptala se.

„S Levanou,“ odpověděl pohotově a ukázal jí její kalhotky, které měl pořád v kapse. Sára vytřeštila oči. Nečekala, že ty kalhotky se dostanou až k jejímu miláčkovi.

„Ty byly pro Darrena... Spal jsi s ní?“ vyzvídala. Zcela zjevně jí to vykolejilo. Věděla, že spolu mají volný vztah, ale nelíbila se jí představa, že její láska spí s někým dalším.

„Jo,“ odpověděl suveréně, ale nebyla to pravda. Nicméně mu to Sára věřila, když viděla ty kalhotky. „Žárlíš?“ zeptal se po chvilce toho nepříjemného ticha mezi nimi.

„Jo,“ přiznala.

„Dobře. Aspoň víš, jak mi je, když se taháš s tím idiotem Whisperem,“ objasnil. Už působil trochu nazlobeně.

„Tys to mezi námi včera rozseknul. Já jsem ti řekla jak to je,“ handrkovali se.

„Chtělaš nás mít oba a pak jsi vymyslela to, že budeme mít otevřené vztah. Já jsem na to jenom kývnul. Jako na všechno, ale víš, že jsem to tak nikdy nechtěl. I jsem tě prosil, abys byla se mnou,“ pokračoval.

„To sice jo, ale to ostatní není pravda, včera jsem ti řekla něco úplně jinýho a ty jsi rozhodnul, že to bude takhle. Já jsem se tě vzdát nechtěla,“ prskala na něj.

„Bude to tak pro tebe lepší,“ dodal klidně.

„Pochybuju. Jen se snažíš, abych tě nesnášela a já nechápu proč,“ řekla a odešla někam pryč.

„Sáro...“ zašeptal, ale už ho ignorovala. „Sakra!“ zaklel, ale nechal jí na pokoji. Ta jen postávala dál od nás všech a lehce žárlivě nás s Darrenem pozorovala.

„Proč mě tolik chceš, Darrene? Já nejsem ten typ, ze kterého srší sexappeal a nejsem oblíbená a ani extra krásná,“ zeptala jsem se a Darren se zasmál. Taký zavrtěl výrazně hlavou.

„Jsi extra nádherná a srší z tebe sexappeal přímo neskutečně. Možná z tebe jdou i další věci, který mě na tobě tolik přitahují. A šlím z tebe. Asi je to i tím, jak jsi sebevědomá, chytrá a dokonalá.

Jenom pár malých chybiček máš a ty jsou, že mi málo důvěřuješ a jsi schopná i přes to všechno, co ke mně cítíš, mě nemít. Nechápu to, protože vím, jak moc mě chceš. Stačí tě políbit a vidím, co s tebou dělám,“ řekl spokojeně. „Koukni,“ zašeptal a znova se mě chystal políbit, ale já jsem ho tentokrát nenechala, aby měl pravdu a ucukla jsem.

„Spíš mě vytáčí, že si myslíš, že mě dokáže zblbnout takový pako jako jsi ty,“ opáčila jsem a zase jsem s vítězným výrazem ve tváři i se svou pumou kráčela od něj.

„Ahoj, Heartová, fajn pokec,“ řekl a usmíval se, protože věděl, že má pravdu.

„Co na ní vidíš, kámo?“ vyzvídal Wade.

„Líbí se mi, jak mě má omotanýho kolem prstu a jak je sladká a zároveň dračice. Vždycky mě odstrčí s chladnou lhostejností a pak mě zas dostane něčím novým. A od teď už to bude jiný. Budeme šukat dokud nás osmák a ranní vstávání na tréninky nerozdělí. Tím jsem si jistej,“ odpověděl a pořád na mě zamilovaně civěl.

To bylo to, proč jsem s ním nechtěla chodit. Bála jsem se, že tyhle pocity mezi námi skončí. A taky to, že se blíží jeho osmý ročník ve světě lidí. „Haha, jasně.“ Křenil se Wade.

„A co a Sára?“ vyptával se.

„Konec, má Whispera,“ odpověděl sklesle. Darren se na něj překvapeně podíval.

„A to tebe někdy zajímalo?“ zeptal se podezíravě. Nicméně se spíš divil tomu, že by si Sára vybrala Whispera místo její největší lásky, o které věděl jen Darren.

„Ne, ale už mě nezajímá,“ řekl suverénně Wade.

„Hm, doufám, že jsi jí to neřekl takhle. Měla tě ráda,“ prohlásil.

„Nejsem hovado. Normálně jsem to s ní v klidu ukončil. Lítala v tom až po uši a já na to nejsem. Je v pohodě. Stejně miluje i toho idiota a je rionka, co bych s ní asi tak dělal. Ani mi nechtěla dát, chápeš to?“ vymýšlel si.

„K tomu se nebudu vyjadřovat,“ dodal Darren a odešel za Kinnarou.

Když jsme se Sárrou dorazily na snídani, všude kolem chodily podepsané holky. „Ach jo,“ plácla se do čela, když to viděla a já na Darrena jen hodila bodavý pohled. Poznala jsem jeho podpis. Sedla jsem si ke stolu a tvářila jsem se vytočeně.

Pak ale přišla Alyssa. Obtěžovala se až k mému stolu. Měla minisukni a tričko s velkým výstřihem, které navíc ještě končilo těsně nad jejím pupíkem. Byla celá podepsaná od hlavy až k patě od Darrena a chtěla všem a hlavně mě ukázat, kde všude se jí Darren dotýkal.

Wade Shadowwalker se křenil od ucha k uchu a Darren se jen modlil, abych mu to odpustila. „Ahoj. Škoda, že jsi nebyla na večírku. Bylo to žhavý. Darren rozdával autogramy,“ řekla a naklonila úmyslně svůj talíř, aby vyklopila topinku a mohla se pro ní sehnout. Moje oči hned zamířily na její zadek, kde bylo napsáno PAYNE a malé srdíčko.

„Ups. Dneska jsem trochu nešikovná,“ dodala sebevědomě. Znovu jsem se podívala na Darrena. Nejvíc mě na tom štkalo, že mě Darren takhle ponížil. Před ní a před celou školou.

Prudce jsem vstala od stolu, až jsem vylila pohár s čajem, hodila jsem na Darrena smrtící, ale opravdu totálně smrtící pohled a odešla jsem. Darren se zvedl a běžel za mnou. Wade jen zavrtěl hlavou a věnoval se dál své snídani. Alyssa si spokojeně sedla vedle něj a on jí nastavil ruku, aby si s ní plácl. Což často nedělá a už vůbec jí nechtěl podporovat ve vztahu s Darrenem, když na něj žárlil, ale tohle ho pobavilo.

„Tak tohle bylo sice podlý, ale dobrý. Pomsta je sladká, co?“ řekl Wade a ona se širokým úsměvem přikývla.

„Ay, počkej!“ křičel na mě přes celou chodbu a běžel ke mně. Já se na něj otočila a hrubě jsem do něj strčila.

„Tohle jsi mi neměl dělat. Čert vem, že se podepisuješ na holky, vím, že spolu nejsme, ale takhle mě ponížit? Dopřát Alysse tu radost? S tebou jsem skončila!“ křikla jsem a utíkala jsem pryč.

„Nepřemýšlel jsem hlavou,“ přiznal a ještě tomu nasadil korunu. Já se na něj otočila a ani neumím popsat, jaký jsem udělala výraz.

„To vidím. A teď taky moc nepřemýšlíš hlavou, když mi to ještě přiznáš. Chceš Alyssu, buď s ní, ale mě dej už definitivně pokoj!“ řekla jsem a šla jsem pryč. Darren se ke mně zase rozběhl.

„Chci tebe. Vždycky jsi to byla ty. To kvůli tobě dělám blbosti, to kvůli tobě mi to nemyslí. To kvůli tobě jsem takhle zoufalej,“ fňukal.

„Hm, hod' to celé na mě. Myslím, že jsi mi ukázal dost jasně, koho chceš. Už to dál nesnesu. Alyssa mě vytáčí a ty jsi to moc dobře věděl. Vždycky jsi to věděl. Co sis myslel, že ti padnu k nohám po tom, co jí budeš osahávat? To brzo jsem tě přestala zajímat. Věděla jsem to!! Chlapi jsou tak blbí a vůbec nedomýšlí důsledky. Teď se tím udav, Payne!“ ječela jsem na něj a mířila jsem si to pryč.

„Ay, omlouvám se,“ řekl a klekl si na kolena na tu tvrdou podlahu a šoupal se směrem za mnou. Pak mě chytl za plášť a já se na něj otočila. „Omlouvám se ti. Upřímně mě to mrzí. Co mám udělat, abys mi to odpustila?“ zeptal se.

„Na to si musíš přijít sám. Tohle jsi slušně podělal. Chápu, že spolu nechodíme, ale pak se nediv, že ani nechci. Užárlila bych se,“ objasnila jsem.

„Chápu, tak co mám udělat?“ zeptal se.

„Dám ti náповědu. Pošli Alyssu do háje tak, aby se cítila poníženě jako teď já. Chytrý jsi na to dost, určitě tě něco napadne. Nic jiného mi stačit nebude. Musíš si vybrat buď já, nebo ona!“ odpověděla jsem a on přikývl a zvedl se ze země.

„A pak se mnou budeš chodit?“ zeptal se, ale nečekal na reakci. „Chápu co po mě chceš a chápu, že se ti uleví jediné takhle, ale tohle jí přece nemůžu udělat,“ řekl.

„Aha, pak sbohem, Payne. Mě ti to udělat problém nedělalo,“ dodala jsem našťavaně a odešla jsem.

Sára seděla na lavičce na chodbě s Wadem Whisperem. On jí držel za ruku a něco jí nadšeně vyprávěl. Ona byla duchem někde jinde, ale snažila se to na sobě nedat znát, takže se sem tam usmála, zaculila a reagovala, aniž by ho vnímala a věděla, o čem, že to mluví.

Pak kolem nich prošel Shadowwalker. Ten jako profík dělal, že si jí ani nevšimnul, až to Sáru zbolelo. Těžko říct, koho víc. Whisper si ho všimnul a na chvíli přestal mluvit, když viděl Sáru, jak se za ním otáčí. Té ta nenápadnost zatím ještě moc nešla.

„Už jste se rozešli, ne?“ zeptal se Wade, že to znělo jako rýpání. Sára přikývla.

„Jo, jo. Jen... promiň, trochu mě zamrzelo, že je úplně jinej, než jsem čekala. Víš, idealizovala jsem si ho. A měl jsi pravdu, je to smažka a ještě větší než ty. A možná má samý Áčka a všechno ví, ale je chladnej jako ranní rosa,“ pokračovala. Větší lži si vymyslet nemohla.

Wade se zasmál. „No, jsem rád, že to říkáš. Možná dobře, že jsi to s ním zkusila. Teď už na něj nebudeš aspoň pořád myslet a snít o něm,“ prohlásil a hodil jí ruku kolem ramen.

Sára přikývla, ale přemýšlela nad tím, kam asi Shadowwalker jde, jestli za Kim, nebo Levanou. Nebo jestli jde do věže na cigáro a že by si dala ráda s ním. No a že místo toho trčí tady s Whisperem. Ale naposledy když spolu „nemluvili“, tak se dohodli, že to bylo naposledy. Že si dají teď nějakou pauzu, než se znovu zase sejdou.

Sára ho nebyla schopná přesvědčit o tom, že chce jen jeho a on zase nebyl schopný mít holku, co má jiného kluka. Alespoň ne teď. Na to všechno si potřeboval zvyknout. A Sára si taky měla co ujasňovat. Třeba to, jestli vážně chce vztah s někým, koho má sice ráda, ale koho nemiluje.

„Poslyš, Wade, asi už půjdu za Ay, ona je nějaká špatná z Darrena. Tak jí půjdu utěšit a tak. Uvidíme se pak,“ sdělila mu a utekla pryč. Wade jen přikývl a opřel se zády o lavičku. A jak tam tak seděl, zjevila jsem se tam já s Emily a něčemu jsme se šileně chechtaly.

„Já ti dám Ay, ty lhářko,“ procedil Wade, zvedl se a šel do věže, kam věděl, že chodí Shadowwalker. Nicméně tam nikdo nebyl.

Sára pospíchala za Shadowwalkerem do jeho pokoje. A hned, jak tam dorazila, zaťukala něžně na dveře, aby jí poznal. On jí otevřel a překvapeně se na ní díval. „Wade...“ zašeptala.

„Co tady děláš?“ zeptal se, vyšel před pokoj a zavřel za sebou dveře. „Neříkali jsme, že...“ Sára ho přerušila.

„Jo, já vím. Říkali,“ zakuňkala a podívala se mu do očí. Byl nějaký nervózní. Asi nechtěl, aby o nich někdo věděl. Ne, že by se za ní styděl nebo tak něco, ale už kvůli ní a jejich dohodě nechtěl, aby to ztroskotalo na tomhle.

„Ty tam někoho máš?“ vyzvíдалa. Wade se nedechl a nakonec přikývl.

„Jo, Kim,“ řekl, aby předešel případným konfliktům. Sára jen sklesle přikývla a otočila se, že půjde. Wade jí chytl za ruku a přitáhl si jí k sobě, aby neodcházela. „Počkej. Copak jsi chtěla?“ vyzvíдал.

„Já nevím. Jen tě vidět,“ přiznala. Wade se smutně pousmál. „Tak já už půjdu. Nenech se rušit, nemůžu ti do toho kecat takže...“ prohlásila. Wade lehce protočil panenkami.

„Nic nebylo a nebude. Jen řešíme úkoly z fyziky, kecáme a přinesla jív,“ objasnil. Sáře se ulevilo, ale stejně ani tolik zase ne. Potom se rozhlédla kolem a když na schodišti bylo prázdné, stoupla si na špičky a políbila ho.

„Nezapomeň na mě,“ zašeptala smutně a pak bez dalších slov či kontaktu utekla. Wade si povzdychl a pak se vrátil zpátky do svého pokoje, kde seděla Kim u něj na posteli a brodila se papíry s výpočty.

Když vešel, zvedla k němu oči. „Chceš si o tom promluvit?“ zeptala se ho, ale zavrtěl hlavou. Už toho měl dost. „Dobře. Tak mi pojď radši vysvětlit, proč je tady X 11, když tady je X 12?“ zeptala se, jako by jí to vážně zajímalo.

Wade nad tím nemusel ani dvakrát přemýšlet, protože tušil, o jaký příklad se jedná. „Asi proto, že tam máš chybu,“ prohlásil suše a plácnul sebou vedle ní na postel. Pak si přitáhl ten sešit a podíval se na to. „Hm, je to X 11,“ řekl a s hlubokým výdechem se natáhl na záda.

Kim to tedy škrtla, přepsala, zavřela sešit a natáhla se k němu. Oba zírali do stropu. „Promiň, že jsem ti neřekla, že nepřijdu na hodinu. Styděla jsem se,“ zmínila. Wade přikývl.

„Chápu, ale můžeš mi říct všechno. Vždyť jsem ti nesčetněkrát držel vlasy, když jsi zvracela a taky jsem ti sháněl tampóny, když jsi to dostala na výletě a já nevím co už všechno, ale jsi moje nejlepší kámoška a tak trochu i moje holka a mám tě rád,“ odpověděl.

Kim se na něj podívala a usmála se. „Jo, já vím. Promiň,“ zašeptala. Wade se taky pousmál. To by nebyl on, kdyby si i tak neudělal srandu.

„No tak byly menší bahenní lázně no. To jsem měl taky asi před rokem. Sice jsem se v tom nekoupal, ale je to celkem normální. Dal jsem si borůvky a přešlo to,“ dodal. Kim se na něj tak podívala a lehce do něj šťouchla rukou.

„Ty seš... nebyla to bahenní lázeň a taky jsem se v tom nekoupala,“ hájila se. Ale Wade by to stejně nevymluvila, věděl svoje. Zvlášť, když mu přiznala, co jí trápilo za obtíže a z legrace prohlásila, že to byla průtrž.

„Kdybys mi to řekla dřív, mohl jsem tě ušetřit nejhoršího. Namíchal bych ti nějakou lektvar na ztvrdnutí,“ opáčil. Kim do něj znovu drkla.

„Jasně, tak leda bys do toho přidal něco, po čem bych prděla, tobě bych tak věřila,“ dodala. Wade se uchechtl a zavrtěl nad ní hlavou.

„To bych neudělal. Ne tobě,“ řekl s úsměvem ve tváři.

„Víš, že na tebe Sára u oběda koukala?“ zmínila z ničeho nic. Wade se k ní otočil a zase si povzdechl.

„Proč mi to říkáš? Myslel jsem, že mě chceš zase jenom pro sebe,“ vyzvídal. Kim se pousmála a pak se posadila. Wade k ní zvedl oči, ale ani se nehnul.

„No to je sice pravda, ale ty bys mi taky řekl, kdyby se na mě díval Milan, takže... je to taková moje kamarádská povinnost,“ přiznala. Wade se pousmál.

„Jo tak takhle to je, ty šplhno, chceš být zase moje nejnejsašivější bez který bych nemohl ani dýchat, co?“ prohlásil z legrace a začal jí jemně lechtat. Kim se začala smát a taky se ho snažila zlechtat, ale přes ten smích a jeho ruce se k němu skoro nedostala.

„Ně... vzdávám se, přestaň, to lochtá...“ hihňala se. „Počůráš se,“ pokračovala zoufale. Wade tedy přestal a pak se oba na sebe podívali. Kim se snažila zklidnit svůj dech a on jí dal pramínek vlasů za ucho.

„Wade...“ zašeptala, ale on dál pokračoval v tom něžném hlazení jejich jemných, tmavých vlasů.

„Co?“ ozval se tiše, aniž by s tím přestával. Kim se sesunula k němu, zabořila obličej k jeho krku a přehodila mu paži přes jeho hrud’.

„Máme úkoly z tý fyziky,“ zahuhlala mu do kůže, až to znělo jako zoufalá připomínka, ale zároveň záchranná brzda.

„No a?“ zeptal se jako by to neměla být žádná překážka a naklonil se k ní, aby si čichnul k jejím vlasům. Kim znejistila.

„C-co to děláš? N-no, já jen, že... no víš, musíme to dodělat a pak jsme chtěli ještě jít ven a tak,“ pokračovala nervózně. Wade přikývl a posadil se.

„Tak jo, vem si sešit a tužku a jdeme na to. Začneme tím příkladem na výpočet hustoty a přejdeme k váze a tak,“ navrhnul. Kim souhlasila, popadla sešit a začala v něm zběsile listovat. Wade jí zatím podával tužku.

„Díky,“ řekla, když si jí od něj vzala a podívala se na něj. „Víš, chci, abys to nejdřív měl ukončený se Sárou, než víš... no, než... nechci se do ničeho míchat a nechci s tebou nic mít, když jsi v tomhle stavu. Víím, že bych byla jenom náplast a to mi prosím nedělej,“ řekla.

Wade na ní smutně koukal, a nakonec přikývl jako, že tomu rozumí. „Jo, jo. Já víím. Promiň. Já to ani neměl v plánu. Asi dobře, že jsme si o tom promluvili. Taky to

tak nechci. Promiň.“ Pak si od ní vzal ten sešit a dělal, že v něm něco čte. „Ale jinak to máš dobře,“ řekl ještě. Kim se pousmála.

„A já jsem pořád tvoje nejnejka, ne? Nemusím se o to místo bát?“ vyzvíдалa. On se usmál, přitáhl si jí k sobě a ledabyly jí objal.

„Jasně, že jsi. A nemusíš,“ dodal. Ti dva měli bláznivý vztah. Milostný, přátelský, kamarádský, sourozenecký, intenzivní i povrchní. Těžko to popsat. Jen oni dva věděli, jak to spolu mají. A i když ani jeden pro toho druhého nechtěli být jen náplast, oba tak nějak byli. Začali spolu, když se svět zdál ještě příliš velký a skončili spolu vždycky, když jim bylo nejhůř a neměli nikoho jiného.

Následující dny se nic nedělo. Darren možná ještě nebyl schopný nic vymyslet, nebo se k tomu, aby Alyssu poslal do háje neměl, ale mě štvál fakt, že má Alyssa navrch. Vyhrála nade mnou a já s tím nemohla nic dělat. Všechno to bylo na tom moulovi. Nicméně, se jí alespoň vyhýbal. To mi ale moc nepomohlo. Taký jsem s ním od té doby nemluvila.

Alespoň Wade Whisper a Sára se měli fajn. Tedy myslím. Zase se sešel se Sárrou večer ve věži a zase se spolu muchlovali. Další věc, kterou jsem nebyla schopná pochopit.

„Ještě jsem tě nepřestal bavit, princezno?“ zeptal se.

„Ty nikdy,“ zašeptala mu do ucha a zamilovaně se na něj podívala. Wade jí dal její dlouhé hnědo-růžové vlasy za ucho a políbil jí na krk.

„Co ti dva? Myslím, že to ten moula s tou Alyssou dost podělal, co?“ vyzvídal.

„No, ani mi nemluv. Jsem z nich na prášky. Ona je našťvaná a neustále o něm mluví a on je to samý, akorát není našťvaný, jen si to vyčítá a přemýšlí nad tím, jak si jí udobřit, aniž by musel Alyssu nějak ponížit,“ vyžvanila.

„Hm, má to těžký s těma ženskýma. Naštěstí mám tebe a ty jsi normální.“ Culil se.

„Myslíš?“ škádlila ho.

„Jednou si tě vezmu, Sáro. Budeš jenom moje,“ zmínil a ona ztuhla. Nečekala, že to přijde tak brzy. Ale byl to konec konců její plán, proto mu dala přednost před svojí velkou láskou Wadem Shadowwalkerem. Jenže jí to teď připomnělo, jaká je vlastně vypočítavá mrcha a že ať jde o jakéhokoli deriona, vždycky bude výsledek stejně bolestivý a děsivý pro oba.

„Wade, něco ti musím říct,“ zvážněla.

„Co? Že si mě nevezmeš? Víím, že teď ne, ale jednou nám to vyjde. Ty jsi láska mého zasnáhaného života. Jediný dobro a znamenáš pro mě úplně všechno,“ přiznal.

„Wade, ale my dva spolu nemůžeme být jinak než takhle. Vždyť jsi derion. Říkám ti to už po stý. Jsem rionka a třeba jednou budeš chtít změnu – derionku,“ odpověděla.

„Sáro, já nikdy derionku chtít nebudu. Moc mě nezajímá, ani peníze a nějaká sláva. Miluju tebe takovou jaká jsi a vždycky jsem tě miloval. Už jsme spolu dost

dlouho na to, abys mi věřila, že nejsi jen pomatení myslí. Zkusme to. Vezmi si mě,“ řekl a ona ztuhla.

„Musíš taky trochu myslet na budoucnost. Víím, jak jsou děti smíšeného původu nešťastný. Víím, jak to má doma Eldarn a Alyssa, a i já bych byla nešťastná kdybych měla jednoho rodiče deriona a sama jsem byla rionka. Nechci to udělat svým dětem. A hlavně tobě. Zkazit tvoji čistokrevnou linii. Všichni se proti nám otočí zády. Budou nás nenávidět a proklínat. A lovit,“ řekla a on na ní zoufale koukal.

„A co mám dělat, když miluju tebe? Když chci chytrou rionku? Sáro, takhle nemůžeš přemýšlet. Já si přece nebudu hledat derionku jenom proto, že jsem derion. Někdy to prostě takhle je. Dej nám šanci. Vezmeme se a budeme šťastný. Dítě potřebuje mít oba rodiče, který se milujou. To ti tvoji nezládlí, ale neznamená to, že se to musí stát nám i když jsem derion a ty rionka,“ komentoval a zamyslel se.

„Tak se přestěhujeme do tvého světa. Tam nám do ničeho nikdo nebude kecat. Budeme bydlet někde tam a ty mi všechno ukážeš a naučíš mě být jako člověk. Budeme vychovávat děti podle vašich pravidel a sem je nikdy nepřivedeme.

A až budou kouzlit, tak to nějak zakecáme. Budeme spolu, protože o to nám jde, ne?“ dodal a Sára na něj vyjeveně zírala. Sice tohle byl její plán a ona věděla, že tenhle Wade je schopný se vzdát i moci kvůli ní, ale stejně jí to trápilo.

„To bys pro mě udělal?“ zašeptala šokovaně. Tak trochu doufala, že ne, protože si takhle připadala ještě hůř.

„Všechno na světě, lásko moje,“ šeptal jí zamilovaně do ucha.

„Já ale nechci upírat dětem možnosti,“ odpověděla.

„Máš pravdu, tak by sem šly. Všechno by jsme nějak vyřešili,“ pokračoval s úsměvem. Lehce naivně.

„Já ti nevím, Wade. Taky ani nevím, jestli chci mít děti,“ zmínila.

„Na to kašli. Všechno se časem vyřeší,“ opáčil, Sára přikývla a pak se tak nějak rozbřečela. Vzpomněla si na Wada, na to, jak to všechno je a není a jaká je manipulativní mrcha.

„Promiň,“ zašeptala.

„Za co?“ zeptal se.

„Že nevím co chci,“ odpověděla tentokrát vážně a on si jí k sobě pevně přitiskl. Byl tak hodný, že si to snad ani nezasloužila.

„O mě se neboj. Já víím co chci. Jsi to ty. Nemusíš se bát, že bys pro mě nebyla dost dobrá, nebo, že bych se o tebe nepostaral. Jsi moje všechno, Sáro. Rodiče už o tobě vědí. Všechno jsem jim řekl,“ přiznal a ona na něj vyjeveně koukala.

„A jak reagovali?“ vyzvíдалa.

„Špatně, ale já už jsem dospělej a nepotřebuju je. A není to tvoje chyba, nemusíš si to dávat za vinu,“ objasnil.

„Mám tě ráda,“ zašeptala a pevně ho objala.

„Já tebe,“ dodal.

Wade Shadowwalker to celé slyšel. Postával zase za rohem věže a kouřil cigaretu. Jeho oči se leskly od slz, které zadržoval a intenzivně přemýšlel. Byl v koncích. Ani takový derion jako on si nevěděl se Sárou rady. Nemohl jí ani nabídnout takový kompromis i když si nepřál nic jiného. Protože byl ještě ke všemu i princ. A tak se raději zase zdekoval a šel na jídlo.

Darren akorát přišel ke stolu a úplně zoufale se tvářil. Alyssa se na něj usmívala od ucha k uchu a já si ho pořádně hlídala. „Nepůjdeme se dneska projít?“ zeptala se ho a on se na ní našťavaně podíval a odsedl si o kousek stranou. „Provedla jsem něco?“ vyděsila se.

„Nech mě na pokoji, Alysso. Nemohla jsi to prostě nechat plavat a musela ses před Ay prostě producírovat skoro nahá, co? Tenhle podivnej triángl už mě přestává bavit. Já tě nechci, rozumíš? Nechci,“ řekl nahlas před ostatními a doufal, že tím to všechno vyřeší.

Nebylo to ponížení jaké jsem si představovala, ale hádám, že bych měla být ráda za to, co je. Darren prostě být hrubý na holky neumí a tohle je snad nejvíc, co dokázal úmyslně udělat. Bylo mi ho trochu líto. Víím, že bych měla být spokojená, že to kvůli mně udělal, ale... nebudu se v tom dál pitvat.

„Nemůžu za to, že mě chceš ani za to, že tě chci já,“ prohlásila a odešla od stolu. Wade se na něj podíval, jak to ještě rozdýchává.

„Ty na to nic neřekneš?“ zeptal se překvapeně. Darren se na něj otočil.

„A co jako? Myslím, že už jsem se vyjádřil jasně,“ odsekl.

„Jasně, ale byla to lež a Alyssa nebyla jediná, kdo to poznal,“ zmínil.

„Nebyla to lež. Chci být s Ay a udělám pro to všechno. Skoro...“ objasnil a taky se zvedl od stolu.

„Dobře, tak polopravda,“ dodal a dal si do pusy poslední sousto pečeného masa. Tvářil se relativně v klidu na to, jak moc byl vším zarmoucený. Ale co mu zbývalo jiného, že?

Cestou ke dveřím se u mě Darren stavil, naklonil se ke mně a zašeptal mi do ucha. „Už jsem to udělal, teď už je to na tobě, zlato,“ řekl našťavaně a odešel ze sálu. Pravda.

„Co to bylo?“ zeptala se Sára, která se akorát objevila u stolu a chvíli po ní přišel i Wade Whisper.

„Nevydařený pokus o manipulaci. Nevím co dělám. Žárlím a mám strach, že ho ztrácím a pak dělám kravinu,“ dodala jsem.

„Můžu ti prokázat službu a Alyssu mu přebrat,“ zmínil mile Eldarn, ale všichni se mu vysmáli.

„I kdybys s ní chodil, od něj by jí to neudrželo ani týden, věř mi. Pořád by za ním lezla. On je jediný, kdo to může zarazit, ale on nechce a to mě trápí,“ vysvětlila jsem a šla jsem pryč.

„Ale chce,“ hulákala za mnou Sára, ale já jen zavrtěla hlavou a odešla jsem ze sálu. Štval mě ten fakt, že dokud se s ní alespoň jednou nevyspí, nepřestane to.

Darren se stavil v knihovně pro nějakou knihu. Když vycházel, já jsem akorát šla kolem. Měli jsme na sebe tedy štěstí. Nebo spíš smůlu. Nechtěla jsem ho potkat, a tak jsem se před ním schovala za roh. Jenže mě zahlédl a přišel se podívat, kdo že ho to sleduje.

„Heartová,“ zašeptal zklamaně, když mě viděl.

„Ty jsi na mě naštvaný,“ řekla jsem a on se pousmál.

„Sakra ty jsi ale jasnovidka,“ opáčil suše.

„Omlouvám se. Žárlila jsem,“ přiznala jsem mu a on se na mě mlčky díval a pak si zoufale oddechl.

„Už jsem ti říkal, že na ní žárlit nemusíš. Že chci jen, abys byla se mnou,“ odpověděl.

„I tak jsem žárlila. Mám pocit, že tě ztrácím. Kvůli tomu nechci jen tak do vztahu. To co se mezi námi stalo bylo krásný a...“ začala jsem, ale přerušil mě.

„Nejkrásnější, co jsem kdy s kým prožil,“ dořekl a díval se na mě zase zamilovaně.

„Jo, pro mě taky.“ Usmála jsem se na něj a on mě jemně pohladil po tváři.

„Pojď spát dneska ke mně. Celou noc jsem nespál, hrozně jsi mi chyběla,“ řekl a jemně si pohrával s mou mašlí kolem krku. Už zase jsem z něj měla tep 120.

„K tobě? A co bychom dělali?“ zeptala jsem se, on se pousmál a naklonil se ke mně.

„Šukali by jsme celou noc. Ani nevíš, jak jsem z tebe zase nadrženej,“ prohlásil a mě vyskočil tep na 150. Minimálně.

„Tak jo, jdeme hned,“ zašeptala jsem, chytla jsem ho za ruku a přenesla jsem nás před dveře jeho pokoje. Natlačila jsem ho na ně a začala jsem ho zběsile líbat. On se pousmál.

„Takže už jsi mi to s tou Alyssou odpustila?“ vyzvídal.

„Nejde se na tebe zlobit, když tě chci,“ přiznala jsem a hladově jsem se na něho vrhla.

Alyssa si to akorát mířila k sobě a zrovna měla pokoj na opačné straně chodby, ve které měl pokoj Darren. Žárlivě zírala, jak se spolu muchlujeme, jak mě Darren bere do náruče a nese si mě k sobě do postele. Tohle mi možná jako odplata za jeho rukopis na jejím zadku stačí...

☆ Vlk samotář, nebo silný lev? ☆

Právě začínala první hodina historie Derionu a ve třídě nebyl Wade Shadowwalker ani Darren. „Kdepak jsou hoši dneska? Doufám, že se neflákají někde spolu,“ zmínil profesor a podíval se do třídy. Nikdo nic neřikal.

„Možná byste se měl někdo za nimi zajít podívat. Jestli nezaspali. Případně jim pak donést úkoly,“ dodal a rozhlídl se po třídě. Jako první mu na oči přišla Alyssa. Usmál se. „Slečno Morganová, buďte tak hodná a skočte za nimi, jestli jsou v pohodě, kdyby jen zaspali, přitáhněte je zpátky, děkuji,“ dodal.

Alyssa přikývla a vyskočila ze židle. Tohle byl úkol pro ní jako dělaný. I když měla strach z návštěvy Wada Shadowwalkera. Ale ten druhý pocit nebyl zas tak děsivý. Po chvilce, co opustila třídu, už vybíhala schody do vysoké věže, kde měl Wade pokoj. Rozhodla se jít jako první za Wadem.

Když došla ke dveřím, ještě se upravovala, aby nevypadala jako strašidlo. Dokonce se i navoněla. Nejdřív lehce zaklepala, ale nikdo se neozýval. Tak zabušila výrazněji. Po chvilce za kliku chytl rozespálý Wade. Měl na sobě jen boxerky s dalším bizarním nápisem a měl celkem roztomile rozčuchané vlasy.

Alyssa sklouzla očima po jeho nahém těle až dolů k výrazné bouli v boxerkách a znejistěla. „Co chceš?“ syknul na ní podrážděně. Těžko říct, jestli ho vážně vzbudila, ale vypadalo to tak. Nechal dveře otevřené a zalezl zpátky do postele.

Alyssa to brala jako pozvánku, a tak vešla a zavřela za sebou dveře. „Měla jsem tě přijít zkontrolovat. Nepřišel jsi na hodinu,“ zmínila směrem k posteli, kam sebou plácnul.

„Hm, žiju, teď zmiz,“ opáčil a zase zavřel oči. Alyssa k němu přišla blíž a sedla si k němu na postel. On překvapeně otevřel oči jako co si to dovoluje a užuž chtěl něco říct, ale když mu položila dlaň na čelo, nechal se.

„Je ti špatně? Slyšela jsem, že lítá střevní chřipka. Chceš něco donést?“ zeptala se mile, ale Wade její ruku hrubě odstrčil.

„Nic mi není,“ syknul. „Nepotřebuju tě ani tvoji péči. A úkoly taky zvládnú sám,“ řekl, ale Alyssa zavrtěla hlavou.

„To bys šel do třídy. Co se děje?“ pokračovala. Tentokrát se k ní zvedly jeho ledové oči a dostala jeho plnou pozornost.

„Do toho ti nic není, Alyso!“ prsknul.

„Bojím se o tebe. No tak. Prosím, řekni mi to. Co tě trápí? Chtěla bych tu pro tebe být. Vážně, o nic mi nejde,“ pokračovala. Wade se pousmál a zavrtěl nad ní hlavou.

„Ale já už o tebe nestojím ani tak ani tak, chápeš? Spala jsi s Eldarnem a lezeš za Paynem a já nemám zájem o použitý zboží. A tvoje přítomnost mě obtěžuje,“ objasnil. Alyssa se to dotklo, ale snažila se ty slzy potlačit.

„Taky o tebe mám zájem i když jsi mnohem užitečnější než já,“ rýpla do něj. Wade se posadil a díval se jí do očí. Alyssa ty její zase sklouzly po jeho nahé hrudi.

„Mělas být moje, sere mě, že jsi to zkazila,“ prohlásil, přitáhl si jí k sobě a hladově jí políbil. Alyssa se na něj vrhla jako nadřžená panna. Líbala ho, mazlila se s ním tak, jako nikdy. „Žárlím na něj,“ zašeptala jí do rtů. Alyssa se pousmála. To byl její záměr.

„Hej! Alyssu! Co je s tebou?“ Šťouchala do ní Kim. Alyssa se z toho transu probírala a rozhlídla se po třídě, kde na ní všichni včetně profesora zírali.

„Co? Pardón, asi jsem nerozuměla otázce,“ zakuňkala. Její pozornost spolužáků zmizela, jen Kim se pořád smála. Profesor stále čekal na odpověď.

„Nějak jsi ztuhla,“ zašeptala jí do ucha Kim. Alyssa přikývla.

„Můžete prosím zopakovat otázku?“ zakuňkala. Profesor si stoupl za katedru a udělal pár kroků k tabuli.

„Říkal jsem, že po vyučování donesete panu Shadowwalkerovi zápisky z dnešní hodiny, tak snad už teď budete dávat pozor,“ řekl. Alyssa vytřeštila oči. Něco jiného je o tom snít, ale vážně za ním jít? To je sebevražda.

„P-proč zrovna já?“ zeptala se jako trubka. Spolužáci se zasmáli. Alyssa byla dneska z nějakého důvodu úplně mimo.

„Protože jste přece třídní služba tento týden. Slečno Morganová, začínám mít o vás obavy, pokud se s vámi něco děje, po vyučování za mnou přijďte a probereme to,“ odpověděl. Alyssa zrudla.

„N-ne, nic mi není, vážně. Jen jsem se dneska nějak blbě vyspala a bolí mě hlava a... omlouvám se, už jsem v pořádku,“ objasnila. Profesor přikývl a začal tedy rozdávat nějaké papíry. Kim se k ní naklonila.

„Tak ven s tím, kdo to je? Takhle zblblá jsem vždycky, když mám novej objev,“ šeptala. Alyssa se polekala.

„Co? Ne. Já nikoho nemám. Já jsem jenom... to je jedno,“ opáčila. Kim jí to ale nevěřila. Pořád se tak křenila.

„Jen tak mimochodem, jestli se ti za Wadem nechce, což úplně chápu, když jste tak rozhádání, tak já mu to můžu donést. Stejně máme sraz odpo,“ navrhla, ale to se Alysse nezamlouvalo. Sice to bude drsný a zcela určitě to neskončí jako v její představě, ale kdy jindy by se s ním mohla nenuceně bavit?

„Ne!“ vykřikla, až to Kim překvapilo. „Teda, chci říct. To je dobrý, já... mám službu. A nechci riskovat snížení známky a taky jsem s ním stejně chtěla mluvit,“ objasnila. Kim na ní tak prozíravě koukala.

„Hele, nechci znít nějak blbě jo, ale... Wade je zase můj, aby bylo jasno,“ prohlásila sebevědomě. Nebyla to pravda. Ne tak úplně. Spíš to bylo její zbožné přání a nějak na tom zase pracovala, ale ještě její nebyl.

Alyssa přikývla. „Jo, jasně. Všechno v pohodě. O nic nejde. Jen úkoly a přátelskéj pokec,“ řekla. Kim za nepřítelů mít nechtěla a zvlášť ne když šlo o Wada.

„Jasně,“ opáčila suše. Věděla svoje o tom typu přátelského pokecu s Alyssou. Taky věděla nejvíc o jejich vztahu s Wadem, protože jí to všechno řekl. Nelíbilo se jí to, protože vnímala Alyssu jako konkurenci. Ale mnohem víc tak vnímala Sárú.

Navíc tak trochu doufala, že je na ní Wade pořád naštvaný za to, že se vyspala s Eldarnem. A ona ho znala dobře a věděla, že ten když žárlí, nebo je naštvaný, že to stojí za to a není tak snadný se k němu dostat zpátky.

Po dvouhodinovce historie Derionu byla velká přestávka, a tak se Alyssa i se zápisky vydala za Wadem. Ty její představy a sny jí dávaly zabrat, ale snažila se na to nemyslet, protože věděla, že je to nepravděpodobný.

„Mysli na Darrena, myslí na Darrena, líbí se ti. Wade je už historie,“ šeptala si pro sebe cestou do schodů v jeho věži. Když ťukala na dveře, otevřel jí se zapálenou cigaretou v puse. Měl na sobě jen šedé tepláky a žádné tričko.

Alyssa ztuhla, když viděla to jeho perfektní vyrýsované tělo. A taky ten nápis na gumě od boxerek, která mu vyčnívala z tepláků. DON'T TEMPT ME NOW, UNLESS YOU WANT ME THE BIGGEST.

„N-nejsi nemocnej?“ zeptala se místo pozdravu.

„Ne, měl bych?“ opáčil s cigaretou v puse, uhnul na stranu a pustil jí dál. Pak za ní zavřel dveře. Alyssa se vyhnula kouři a podívala se na něj. On si vyndal tu cigaretu z pusy a díval se na ní s otázkou na jazyku. To Alyssu trklo k tomu, aby se vyjádřila dřív, než začne být zase jízlivý a protivný.

„Nebyls na dějinách, takže jsme mysleli, že ti něco je. Donesla jsem ti zápisky, protože mám tenhle týden službu a taky jsem se přišla podívat, jestli jsi v pohodě a něco nepotřebuješ, ale koukám, že jsi víc než v pohodě, když posiluješ,“ zmínila zirájíc střídavě na jeho břišáky a na činky položené na koberci u postele.

„Hm, díky,“ řekl a vzal si od ní sešit. Zase si vrazil cigaretu do pusy a procházel spěšně ty listy. Když viděl, že si kreslí do sešitu srdíčka, pousmál se. Alyssa ho pořád nenápadně očumovala, ale Wade měl oči všude.

„Nic nepotřebuju, nemusíš se starat. Dík za zápisky a řekni, že jsem zvracel, ale že už je mi líp a že zítra přijdu,“ řekl bez prosím, že za něj má lhát. Zaklapl ten sešit a mrsknul ho za sebe na postel.

„Ještě něco?“ zeptal se, když tam Alyssa furt stála jako solný sloup. Ta se hned probrala a přikývla.

„N-no, chtěla jsem si s tebou o něčem promluvit. A taky ti to vysvětlit,“ začala, ale Wade protočil panenkami.

„My se nemáme o čem bavit, Alyssu,“ štěknul po ní, což jí vykolejilo. „Už ne,“ dodal sebevědomě a konečně típnul tu cigaretu do popelníku, který měl položený na pracovním stole. Sice tam občas kouřil, ale vždycky měl na to aktivované nějaké kouzlo, které odsávalo intenzivně jen ten kouř. Rozhodně to u něj nesmrdělo kouřem.

Wade sice řekl co řekl, ale stejně čekal na její reakci a na to, až mu to vysvětlí. „Chtěla jsem, aby žárlil,“ začala zlehka. Wade se rozesmál.

„No, to je jedna věc, která taky nedává smysl, když chceš mě. Ale to je mi fuk. Jen pro info, kdybys jenom chtěla, aby žárlil Payne, nespala bys s Eldarnem pak, když se nikdo nedívá. A jestli jsi chtěla, abych žárlil já, tak to se fakt nestalo. Mě je to jedno,

jenom jsem o tebe definitivně ztratil zájem. Spát s rionem, nebo s mým nejlepším kámošem, když jsi mě dostala, bylo stupidní," objasnil.

„S tebou to nemělo nic společného! A kdo řekl, že chci tebe?“ štěkla po něm. Wade se zasmál a strčil si ruce do kapes.

„Jasně, a proto mi to teď vysvětluješ a brečíš mi tady, jak to bylo kvůli Paynovi, přitom ti o něj ani nejde. A jestli jo, tak jsi fakt blbější, než jsem si myslel. On není jako já. Takže jestli to děláš kvůli mně, tak s tím přestaň. Na mě to nezabírá," pokračoval.

Tentokrát se uchechtla Alyssa. „Jasně, a proto jsi Eldarna zmlátil do bezvědomí. Byl jsi tak brutální jen, aby ses zastal Darrena, že mu vyhrožoval?“ rýpala do něj.

Wade k ní udělal krok, ona couvla. Oči mu zajiskřily, ale to Alyssu neoblblo. Něco to s ním udělalo. „Jo přesně tak. Nechtěl jsem, aby je rozeštvával. Konečně se dali dohromady. A já ho nemlátil, já si s ním jen hrál. To je docela rozdíl," vysvětlil.

„A co je tobě po tom? Co tě tak znám, je ti úplně jedno všechno, co se netýká tebe," připomněla mu. Wade se od ní odvrátil a udělal pár kroků kolem. Pak se na ní zase podíval těma svýma šedýma očima.

„A kdo řekl, že se mě to netýká? Teď už přestaň s tím výslechem a zmiz," syknul po ní. Alyssa se pousmála a bedlivě si ho prohlížela. Byl nesvůj, na něco možná přišla. Snažil se to hrát do outu a to ho vytočilo. Vždycky se zlobí, když je někdo blízko tomu, co nechce, aby někdo věděl.

„Žárlil jsi, přiznej to," udeřila na něj. Wade ze sebe vyloudil hlasitý výsměšný zvuk, při kterém se mu výrazně pohnul ohryzek. Kdyby to nebyl výsměch mířený na ní, asi by jí ten zvuk přišel sexy. Možná jí přišel sexy i tak.

„Myslela sis, že když se vyspíš s nějakým zoufalcem, že mě to tak poznamená, že budu brečet? A že pak tě budu chtít zpátky, abys mi za ním náhodou neutekla? Nebo jsi myslela, že tohle zabere na Payna a já pak budu žárlit na něj?" zmínil. Alyssa ztuhla, tak nějak tohle přesně plánovala. A vyšlo jí to. Žárlil jak Darren, tak Wade. Evidentně.

„Nemůžeš nás mít oba, Alysso. Nehleď na to, že já už ani nejsem v nabídce. Jestli Payna uženeš, bude to sranda. Už se těším," řekl. Alyssa na něj nechápavě civěla.

„To já taky. Chci tě vidět, jak ti to nevádí. Mimochodem, jsi zase s Kim? Se Sárrou ti to nevyšlo co?" rýpala víc a víc. „To byl fofr. Vracíš se ke známým, protože máš u nich jistotu. Bojíš se nových známostí. Takže, to mám asi zase u tebe šanci, protože na mě dřív nebo později zase přijde řada. Ne? A když dostanu Darrena, moje hodnota u tebe naopak stoupne," pokračovala.

Wade dýchal o malinko rychleji, podařilo se jí ho vytočit. Jejich vztah byl celkem šponovací, ale nikdy to nebyla nuda a i tak to bylo žhavé.

„Moc si věříš. Kim je moje slabost no. Byla moje první. A jsme kámoši. Ty se s ní nemůžeš měřit," opáčil.

„Dej mi lepší důvod, proč jsi mučil Eldarna, než že ti vadilo, že provokoval Darrena a rozeštvával je s Ay a nechám tě být," navrhla Alyssa. Wade k ní udělal prudce krok, až jí tím donutil couvnout a díval se jí do očí tak intenzivně, že se cítila chlad a strach.

„Já ti nemusím vůbec nic vysvětlovat. Bylo v tom něco osobního a do toho ti nic není,“ zašeptal skrze zuby.

„Nemám o tebe už zájem, aby bylo jasno. Chtěla jsem ti to jenom vysvětlit, abys neudělal další blbost a nezmlátil dalšího, s kým se třeba vyspím. Nerada bych, aby ses pral s Darrenem,“ prohlásila a lehce ho od sebe odstrčila dlaněmi.

To Wada překvapilo, ale snažil se to na sobě nedat znát, takže se zase rozesmál, což dělal, když chtěl zakrýt nejistotu. „Tak za první, Darrena nedostaneš. Za druhý, kolikrát ti mám říkat, že se tě to netýká? A za třetí, že o mě nemáš zájem bys mi musela nějak dokázat, protože tomu zatím nic nenasvědčuje,“ komentoval a lehce se dotkl palcem jejího spodního rtu.

Alyssa zazmatkovala. A když se k ní naklonil, aby jí něco zašeptal do ucha, polila jí husí kůže. „A další věc. S Kim nejsem. Nejsem s nikým. Se Sárrou to nevyšlo, protože jsem to sám ukončil. Co bych dělal s rionkou? Takže si zas tolik nefandi, protože jsi byla jenom úleva, když zrovna nebyl nikdo jinej. A neboj se, řada na tebe už nepřijde, protože bych radši něco nového než tebe,“ dodal. Alyssa se zalily oči slzami a zatajil dech, když u ní byl tak blízko.

„Svádíš mě, Wade? Nezabírá to,“ opáčila suše, vzala si zpátky ten sešit, který mu přinesla a odešla. Ještě stačila prásknout dveřmi. Wade si povzdychl a výrazně se mu ulevilo, když zmizela. A jí taky. Navíc akorát zvonil první zvon na začátek další hodiny, takže Alyssa pelášila dolů po schodech, přes slzy neviděla. Tohle na ní bylo zase moc. Každá interakce s Wadem na ní byla moc.

Byly zase Vánoce a Darren mě vzal k sobě, protože jsme spolu teď trávili každou volnou chvíli. Dostávala jsem od něj pořád drahé knihy, po kterých jsem nejvíc toužila a další drahé dárky, kterými mě rozmazloval.

I já jsem si mohla dovolit to jemu i jeho rodině oplatit. Z výhry jsem měla dost peněz, abych mohla udělat i jim nějaké překvapení, a taky jsem mu to vynahrazovala i svou nově nabitou touhou. Zkrátka jsem si letošní Vánoce nejvíc užila.

Po zemi v Darrenovo pokoji se válely mé drahé knihy, které jsem od něj před chvílí rozbila, a i ostatní dárky, které jsme si vzájemně dali. Mezi tím haraburdím jsme se váleli i my dva a zběsile jsme se po sobě sáпали.

„Už jsem myslel, že se zblázním. Tak dlouho jsme se neviděli,“ řekl a šíleně mě líbal a hladil po celém těle.

„Naposledy před pár minutami u stromečku,“ zmínila jsem.

„Myslel jsem intimně, je to tak týden,“ upřesnil a svlékal mě. Já jsem kouzlem zamkla dveře a nadržene jsem na něj vlezla. „Takže dneska to chceš takhle, jo? Divoško,“ prohlásil s šibalským úsměvem ve tváři.

„Sklapni, Payne,“ zašeptala jsem, líbala jsem ho na krku a lehce kousala. On tiše vzdychal a nechal mě si s ním dělat co chci.

„Nečekal jsem, že se někdy přestaneš stydět a budeš normální,“ prohlásil spokojeně a pokračovali jsme. Ani já ne, ale bylo to krásné. Cítila jsem se najednou živá a milovaná, s Darrenem byla každá chvíle tak strašně vzácná. Byli jsme strašně

divocí. Nejspíš to bylo tím, že jsem hrozně dlouho ty city mezi námi nechávala kynout, až to opravdu vykynulo.

Po několika vášnivých minutách, při kterých jsme dělali hrozný rámus a po pár úsměškách mezi Darrenovo sestrou a jeho mamkou, jsme se objevili vyhladovělí v kuchyni.

„Nejez to z toho kastrolu a nandej si, Darrene!“ okřikla ho mamka a já mu to raději nandala. On vedle mě jen netrpělivě postával s nataženou rukou.

„Myslíš, že nás slyšely?“ zeptala jsem se ho nenápadně a podala jsem mu talíř do ruky. Darren jen pokrčil rameny a štrádoval si to ke stolu. Už po cestě jedl jako čuně.

„Já myslím, že nás slyšely. Ale je mi to jedno.“ Zakřenil se a okusoval žabí packu. Já byla v rozpacích. Chápu, že je Darren mezi samými ženskými už trochu dlouho, ale já na rodinu nebyla zvyklá. V podstatě jsem ani nevěděla, jestli mě mají pořád ještě rády, když vědí, že jsem měla sex s jejich malým Darrym.

„Nad čím dumáš?“ zeptal se a pohladil mě prstem po rtech.

„Nad nesmrtností Lichožroutníka samozřejmě,“ odpověděla jsem a Darren mi dal letmou pusou na tvář. Jeho mamka se na nás spokojeně dívala. *Možná mě má ráda a nevadí jí to, že spolu spíme.* Zauvažovala jsem, a potom jsme si přisedli k nim, abychom se mohli dívat na zrcadlo.

„Na co koukáš?“ zeptal se Darren.

„Na čarodějnické legendy,“ odpověděla.

„Jé, tam by měla být i Malá Derionka. To chci taky vidět,“ zmínila jsem svou oblíbenou postavu. Darren mě chvíli držel kolem ramen, ale nebavilo ho to tolik jako mě, a tak se po chvíli zdekoval.

„Já si jdu lehnout,“ řekl ospale a šel do postele. „Dobrou,“ dodal suše. Nejspíš čekal, že půjdu s ním, ale já se chtěla dívat. Taky jsme si s jeho mamkou a sestrou u toho celkem hezky povídalý.

„Jste spolu tak krásný pár,“ řekla z ničeho nic jeho mamka.

„Nechci vám lhát, paní Paynová, ale my s Darrenem spolu nechodíme. Je to složité,“ odpověděla jsem jí a ona na mě vyjeveně koukala.

„Já myslela, že ano. Promiň, Ayawai. Ten moula mi nic neřekne, ani nic nezapře a já si myslela, že...“ zašeptala a Aretha nám do toho skočila.

„Jste spolu jen kvůli sexu, ne?“ řekla a mě to celkem zaskočilo. Hned jí přistál od mamky malý pohledek za tu neomalenou otázku.

„No, to ne, my se máme moc rádi, ale pořád jsme se kvůli mně do vztahu jaksi nedostali,“ odpověděla jsem upřímně a rozpačitě jsem se zahihňala. Nebylo to zrovna příjemné odpovídat na otázky o sexu.

„Nemusíš to říkat, jestli nechceš, je to vaše věc. Já jsem do toho neměla šťourat,“ uklidňovala mě, ale já to chtěla uvést na pravou míru. Nechtěla jsem, aby si o mě myslela, že jsem s Darrenem jen kvůli sexu. I když technicky vzato jsem s ním byla i nebyla jen kvůli sexu. V životě by mě nenapadlo, že budu mít takový druh vztahu zrovna já. *Ale proboha... jsem s ním kvůli sexu.* I když ho mám ráda.

„Darren je hrozně moc nadaný čaroděj a já mám strach, že bych ho rozptylovala od práce. Vždycky když máme být spolu, tak je tak šťastný a já se bojím, že by se kvůli mně flákal. Jak jste řekla, je to trochu moula a já bych si vyčítala, kdyby kvůli mně propadal. Ani já ho nedonutím se učit, když je se mnou. Pak prostě chce být jen se mnou,“ vysvětlovala jsem.

„Chápu, je hezký že na něj takhle myslíš, ale pokud oba chcete být spolu, měli byste to alespoň zkusit,“ poradila mi.

„Nikdy jsem neměla nic tak pevného jako s ním. Bojím se, že by to vztah pokazil zvlášť když se celý příští rok neuvidíme,“ přiznala jsem. Vždycky, když jsem si na to vzpomněla, zmocnil se mě pocit strachu.

„On chce nějaký vztah. Bacha, aby si nenašel někoho jinýho,“ upozornila mě Aretha a mamka jí okřikla.

„Přestaň se jim do toho vměšovat svými poznámkami,“ vynadala jí a Aretha se zamračila.

„Já toho idiota znám dobře, je to jen nadrženej puberták,“ dodala.

„Nebuď sprostá a nechovej se hloupě před návštěvou. Shazuješ svého bratra, padej mi z očí!“ opáčila a vyhnala Arethu pryč. Cítila jsem se nesvá. Z větší části měla pravdu. Pořád je tu Alyssa.

„Kluci v jeho věku jsou trochu nestálí, ale Darren tě má vážně rád. Nemluví o nikom jiném, pořád jen o tobě. Občas je to k nevydržení. Víme o tobě všechno, díky němu. Kdyby to bylo chvíli, ale ten zájem nepřestal ani po tolika letech. Myslím, že je to teď dokonce ještě horší,“ zasmála se a já se taky pousmála. To bylo uklidňující.

„Je úplně stejný jako byl jeho otec. Vášnivý, romantický, stydlivý, ochránářský, chytrý a statečný. Je na něm něco, co tě přitahuje, vid’? Ale nevíš, co to je,“ pousmála se.

„Ano,“ přiznala jsem nesměle.

„To bylo to, proč jsem se do jeho otce tolik zamilovala. Byla jsem stejná, jako ty. Holka, která upřednostnila vzdělání před zábavou. Mě to tedy naplňovalo, ale ostatní ze mě měli jen legraci. A pak přišel Darnell a všechno se změnilo. Asi se jim líbí vzdělané čarodějky,“ vyprávěla s úsměvem ve tváři. „Neviděl mě jako šprtku, ale jako něco extra. Ne vždycky jsme na sebe byli tedy hodní.“ Zamračila se, když si na něco vzpomněla.

„To my s Darrenem jsme se od začátku neměli moc v lásce, vedli jsme proti sobě časté kouzelnické souboje. Zvláštní, jak se ty příběhy podobají.“ Zasmála jsem se a ona přikývla.

„Darren mi tenkrát řekl: ‚Mami, já jsem se zamiloval‘. Byl úplně hotový, když jsi mu předvedla mrakové kouzlo, ta on má rád,“ zmínila. To mě překvapilo. I to, že by mamce řekl, že je zamilovaný.

„To jsem ani nevěděla, že to přišlo tak brzy. Mě to trvalo ještě necelý rok, než jsem si uvědomila, že to, co cítím je láska,“ řekla jsem tiše.

„Dej mu šanci, Ay. I ten rok potom líp zvládnete. Vídat se můžete o prázdninách. Spousta rionů se moc nevidá se svým protějškem a stejně se mají rádi,“ řekla, ale já

věděla že to takhle nechci. Vztah na dálku je na nic. Užárlila bych se. Takhle bude mít svobodu a sice budu taky žárlit, ale nebudu na něj mít právo a nastavení mysli je všechno.

„Tak kde jsi? Já na tebe pořád čekám,“ ozval se Darren mezi dveřmi. Měl trochu podrážděný tón. Věděla jsem, že bych měla jít za ním.

„Tak dobrou noc,“ popřála jsem paní Paynové a pak jsem odešla za ním.

„Ty beze mě jako neusneš, nebo co?“ zpražila jsem ho, zatímco jsem za námi zavírala dveře od jeho pokoje. On se zasmál.

„Já už spal, ale vzbudil mě nepříjemný pocit, že mě máma ztrapňuje,“ řekl a zalezl rovnou pod deku.

„Neztrapňuje tě, náhodou je to roztomilé, že jsi jí řekl, že jsi zamilovaný,“ hihňala jsem se.

„Vždyť to říkám, trapný...“ ksichtil se a čekal, až se osprchuju a vlezu si k němu pod deku. A když jsme si vedle sebe lehli a zhasli jsme světla, on se ke mně přitulil a jemně mě hladil po ruce. Věděla jsem, kam tohle zase směřuje. Ne, že bych si stěžovala, ale přece jen už bylo pozdě.

„Víš na co myslím?“ zeptal se a zase mě osahával.

„Už zase? Nedělali jsme to před dvěma hodinami?“ připomněla jsem.

„No a? Já můžu pořád a ty mě tak strašně vzrušuješ,“ šeptal mi do ucha a sahal mi mezi nohy. Tak jsem ho políbila a došlo mi, že nás od vztahu snad už nic nedělí. Vždyť jsme spolu. Jen jsme si to ještě neřekli. Nechci, aby mě měl vždycky když si řekne. Tohle je začátek konce.

„Darrene, já doufám, že víš že spolu nechodíme. Nechci to tak. Po prázdninách si zase každý půjdeme po svém,“ připomněla jsem mu a on zakroutil očima.

„Já vím, občasné muchlování a přespání už jsi mi ale schválila,“ řekl a začal mě zase svádět. Vždycky když jsem k němu byla zády, byla jsem nejistá. Jeho ruce byly všude a nejen ruce...

„Letos nás toho spoustu čeká, ty odjíždíš na soustředění na měsíc kvůli závodění a já musím řešit prodej domu a sehnat něco menšího,“ sdělila jsem mu. Celou dobu mě ozobával a když jsem to zmínila, ztuhl.

„Počkej, jak o tom soustředění víš? Ještě jsem ti o tom neřekl. Chtěl jsem to na tebe vytáhnout jako páku.“ Zaculil se.

„Sára... počkej jak jako páku?“ zeptala jsem se.

„No, myslel jsem, že ti budu tak chybět, že bys jela se mnou. Že bych tě přemluvil. Na tebe se musí rychle a šokem. Ne tě na to připravovat dlouho, ty by sis to pak rozmyslela,“ vyžvanil mi svůj plán a křenil se. Potom mě zase začal pusinkovat.

„Je to jen měsíc, to zvládnou... nějak,“ zašeptala jsem smutně.

„Hm, proto jsem nechtěl, aby ti to říkala. Myslel jsem, že bys jela, ale nepřemluví tě, víd’?“ zeptal se smutně a já zavrtěla hlavou.

„Ty by ses měl raději soustředit, od toho je to soustředění. Až se to bude jmenovat rozptylování, pojedu ráda,“ zmínila jsem a on se smutně pousmál. Pak bylo chvíli dlouhé ticho.

„Asi už to chápu, nechceš se mnou chodit kvůli tomu, že tu příští rok nebudu?“ zeptal se a já přikývla.

„To je taky to,“ přiznala jsem. Darren se povytáhl a posadil se.

„Proč ne? Budu za tebou chodit každý večer portálem,“ sliboval. Věděla jsem, že to nebyla lež, ale nesmělo se to. Bylo by to zbytečně riskantní.

„Víš přeci, že je to zakázané. Nechci, aby tě kvůli mně vyloučili,“ řekla jsem vážně.

„Já bych se klidně nechal vyloučit, kdybys byla už navždycky moje,“ prohlásil. Povzdychla jsem si.

„No právě, Darrene. Nemůžu kvůli tomu riskovat své a tvé vzdělání. Jsi až příliš horlivý, když jde o nás dva,“ dodala jsem a on mi dal za pravdu přikývnutím.

„Ay, ale až se vrátím, za rok nás to čeká znovu a pak už ani nebudu studovat a ty budeš ještě dva roky na škole, to spolu vážně nikdy nebudeme?“ Smutněl. Bylo to jako nožem do srdce když to řekl.

„Nechci se vázat, když vím, že spolu nebudeme. Možná až se vrátíš, do té doby ne,“ řekla jsem a zavrtila jsem se do peřin.

„A teď se ti jako stýskat nebude?“ Divil se.

„Dobrou noc, Darrene,“ zašeptala jsem se slzou v oku.

„Dobrou,“ řekl smutně.

Hned ráno po snídani, jsem vytáhla knihu a společně jsme se učili. Moc se mu do toho nechtělo, ale přemluvila jsem ho k tomu a taky jsem ho požádala o pomoc s portálem. Myslím, že to ale dělal jen proto, že si myslel, že mě obměkčí, ale já jsem byla skálopevně rozhodnutá, že s ním chodit nechci. Nechtěla jsem, abychom se zevšednili.

Darren mi pomáhal a naučil mě vykouzlit portál. Jenže byl celé dopoledne smutný. Ten včerejší rozhovor ho vykojil. Dokonce ani nežertoval, neflirtoval a ani se mě nedotkl. Celý den polehával na zemi, opřený o postel a zíral smutně do prázdna. Nevěděla jsem, co dělat a cítila jsem se tam najednou navíc.

„Natáhni tu ruku pořádně!“ peskoval mě.

„Vždyť ano, mám jí nataženou,“ odpověděla jsem a dívala jsem se, jak to dělá on. On mě chytl za ruku a mačkal ji.

„Máš jí moc křečovitou. Uvolni ji,“ zašeptal. „Teď jak jsem ti to říkal s tím malíčkem, musí směřovat výrazně od prsteníčku a palec stejně výrazně od ukazováčku,“ řekl klidně. Hrozně se mi líbilo, když mě učil kouzla, jen mě štvalo, že jsme byli v téhle náladě.

„Ay, ty se vůbec nesoustředíš na techniku ruky!“ prohlásil otráveně.

„Jak se mám soustředit, když mě osaháváš?“ zmínila jsem, ale ani se na mě neusmál. Jen hlasitě vydechl.

„Pak tě osahávat nebudu,“ řekl přísně a sundal ze mě ruce. Všechno šlo špatně, byl naštvaný.

„Nevím proč mi to nejde. Nikdy jsem s učením takové problémy neměla. Jsem na to úplně levá,“ přiznala jsem a on se na mě jen podíval. Bylo to utrpení tam s ním být a myslím, že to vnímal stejně.

„Jen jsi psychicky nestabilní a nejsi v pohodě, proto ti to nejde,“ odpověděl stručně. Vážně jsem ho ranila.

„Kdy odjízdíš?“ zeptala jsem se.

„Zítřka,“ odpověděl stroze a rukou začal do vzduchu malovat malé ornamenty. Ještě nikdy jsem ho takové věci dělat neviděla. Bylo to nádherné, třpytivé, a tak nějak magické.

„Zítřka?“ polekala jsem se, aniž bych od toho odtrhla oči.

„Jo už zítřka,“ řekl sklesle. Ani se na mě nepodíval. *Už zítřka? Ach jo, bude mi chybět.*

„Darrene...“ začala jsem, ale skočil mi do řeči.

„Už ne, Ay. Nechci slyšet, že se mnou nechceš chodit. Připadám si pak jak idiot. Štve mě, že mě nechceš,“ přiznal.

„Ale já tě chci,“ řekla jsem tiše a podívala jsem se na něj. Nicméně on mě jen sjel pohledem a znovu utnul náš oční kontakt.

„Nechceš. Kdybys mě chtěla, byla bys moje holka,“ dodal.

„Darrene...“ začala jsem, ale zase mi do toho skočil. Chtěl zoufale změnit téma, protože ho tohle už ničilo.

„Nevadilo by ti, kdybych dneska večer šel za klukama?“ zeptal se a podíval se na mě, jak zareaguju. Já zavrtěla hlavou.

„Ne, v pohodě. Vráťím se domů. Stejně už tady zacláním dva dny,“ odpověděla jsem, zvedla jsem se a šla jsem si zabalit věci. On se na mě jen díval.

„Já neřekl, že chci abys odešla,“ dodal smutně, ale mě to už bylo dost nepříjemné. Věděla jsem, že spolu nebudeme chvíli normálně mluvit a že by bylo trapné, abych u něj byla, když on tu nebude. A tak jsem ho nevnímala a uklízela jsem si do tašky své věci, které se u něho válely po zemi a po posteli.

„Já půjdu rovnou, stejně musím nakrmit kočku a pumu. Uvidíme se ve škole,“ zašeptala jsem, dávala jsem si tašku na rameno a už jsem brala za kliku.

„Myslíš 26. ledna?“ připomněl mi, že odjíždí. Ani se nezvedl ze země, jen se mi podíval do očí.

„Dobře, uvidíme se tedy v lednu,“ řekla jsem předstírajíc, že se mě to nedotýká a pomalu jsem šla ke dveřím. On se zasmál, ale nebylo mu do smíchu.

„A to se se mnou ani nerozloučíš?“ zeptal se překvapeně.

„Ahoj,“ zašeptala jsem a otevřela jsem dveře. Zase se pousmál tím stejným způsobem.

„Sbohem, Heartová!“ syknul našťavaně, a aniž by se zvedl ze země, kopl agresivně do dveří za mnou. Trochu mě to zaskočilo, ale když se nad tím tak zamyslím, tak ani tolik ne.

Cestou domů jsem si frňukala nad tím, co jsem všechno udělala špatně. Už jsem mu řekla, že s ním chodit nechci a už jsem to zkazila, takže jsem s tím nemohla nic

dělat. Tentokrát už za to nemohla Dharnalen, ale můj strach z prohry, který mě bohužel začínal pomalu vyřazovat ze hry.

Darren se chvíli po tom, co jsme se pohádali sešel s kamarády v místní hospodě. Vedle kovárny a lékárny, kde občas pracoval na brigádě jako míchač lektvarů. O tom jsem ještě nemluvila, ale on dělá vážně perfektní lektvary. V alchymii je taky výborný.

Seděl smutně u stolu a mlčky popíjel pivo. Naproti němu seděli kluci Earthan s Wadem Shadowwalkerem. „Co se děje, kámo?“ vyzvídál Earthan. Darren se na něj jen na vteřinku podíval a pak si zase pohrával se zbytkem nápoje v malé skleničce.

„Nechce se mnou chodit,“ odpověděl sklesle a objednal si další. Earthan protočil očima.

„Už se na ní vykašli,“ řekl a zapálil si cigaretu.

„Jo, teď se soustřeď hlavně na závody, jinak tě v příštím porazím,“ prohlásil Wade.

Alyssa se nesměle zakousla do chleba a zírala na Darrena od protějšího stolu, kde seděla se svou rionskou kamarádkou. Darren si jí nevšiml. Kdyby jo, nejspíš by ho napadlo, že ho Alyssa sleduje.

„Sbal nějakou jinou, třeba na ní zapomeneš,“ poradil mu Earthan. Darren nečekaně přikývl.

„Přemýšlím nad tím, že bych to už teda ukončil. V podstatě to mezi námi utnula sama. Kdybyste slyšeli, co mi řekla. Ani se na mě nepodívala a odešla. A ani se se mnou nerozloučila. Řekla mi chladně: „No tak se uvidíme v lednu a ahoj.“ Earthan ho poplácával po zádech.

„Co Alyssa?“ navrhnul opět Wade a Darren jen zavrtěl hlavou.

„Přestaň mě s ní už dávat dohromady. S tou jsme se taky pohádali,“ dodal. Wade se pousmál. Vypadalo to jako by si chtěl něco ujasnit a taky se to povedlo.

Alyssa to všechno slyšela, a tak se rozhodla toho využít. Sice jí před pár měsíci kvůli mně poslal do háje, ale ona věděla stejně tak dobře jako já, že jí Darren nepohrdne a zvláště, když jsem mimo hru ze své vlastní iniciativy. A taky chtěla prudit Wada a dokázat mu, že za to stojí.

Tvářila se důležitě a něco si šuškala s tou holkou, se kterou tam byla. „To je ten Darren od tebe ze třídy?“ zeptala se Annie. Byla to taková mladá brunetka charakterově dost podobná Sáře.

„Jo, jedinej derion, kterému chci dělat spřízněnku. Už jsem ho tak nějak lehce přesvědčila, ale uvidíme. Teď musím spíš zapracovat na tom, abych ho dostala a taky chci, aby jel na praxe k nám,“ odpověděla.

„Přesvědčila?“ Divila se Annie.

„No tak je to s ním trochu složitější. Musela jsem se hodně snažit v hodinách, aby si mě vůbec všimnul. Pořád běhá za jednou derionkou a tý se nemůžu vyrovnat. Je to příšerná šprtka,“ pomlouvala mě.

„Takže je ten Darren na chytrolínky?“ Usmívala se a Alyssa přikývla.

„Právě, a to já vůbec nejsem,“ řekla sklesle a pořád se dívala zamilovaně na Darrena, který jen tiše seděl a popíjel pivo.

„Hele a ten tmavovlasý, není to ten jeho kámoš, o kterém jsi mluvila kdysi?“ hihňala se. Alyssa se mu podívala do očí a zavrtěla hlavou. Wade o ní věděl. Ten věděl vždycky kde se co šustne. „Divný, já myslela, že to je on. Je to přesně tvůj typ,“ dodala.

„No tak není. Je to jen jeden kretén,“ opáčila. Kamarádka jen přikývla a dál to nerozebírala. Tušila ale, že jí něco musel provést, jinak by o něm takhle nemluvila.

„Víš, že za náma sedí Alyssa?“ upozornil Darrena Earthan, protože si všiml, kam Wade zíral a Darren se otočil. Alyssa se na něj usmála a on se taky pousmál.

„Nechcete se k nám přidat?“ zeptal se Wade z ničeho nic. Asi měl náladu na další psycho hru. Alyssa nad tím dvakrát nepřemýšlela a s Annie se bez otálení okamžitě přirýtily k nim.

„Čus, já jsem Wade,“ řekl a podával si ruku s Annie, kterou ještě neznal. On aby si nechal takovou příležitost jako je pošťuchovat Alyssu ujit.

„Ahoj, Annie,“ řekla své jméno a pak znovu, zatímco si podávala ruku i s Earthanem.

„Earthan,“ představil se taky. Evidentně si Annie s Earthanem padli do oka.

„To je Darren,“ představila ho Alyssa, protože nechtěla dát najevo, že se o něm před chvílí bavily.

„Ahoj,“ řekl a taky jí podával ruku. Pak se na Alyssu podíval. „Co tady děláš, neříkala jsi, že jsi na Vánoční svátky doma?“ zeptal se a Alyssa se jen pousmála.

„To jsem říkala, ale spíš jsem přemýšlela o tom, že bych se trochu učila,“ dodala a on na to skoro nereagoval. Ne tak, jak doufala.

„Aha,“ řekl a dál se věnoval tomu, co říkal Wade. Ten se zakřenil, protože naprosto přesně věděl, o co se Alyssa snaží. Ten jejich nedávný rozhovor měl stále v živé paměti.

„Nezajímáš ho, Aly,“ zašeptala smutně Annie Alysse do ucha. Ona se zamračila.

„Asi ne, fakt nevím, co mám dělat,“ odpověděla zoufale. Wade se na Alyssu pousmál. Vypadalo to, jak kdyby je s Darrenem vážně chtěl dát dohromady. Alespoň pro to, aby měl pak další důvod se na ní zlobit, kdyby ho zklamala.

Alyssa chvíli koukala kde co lítá, než se konečně přiměla k prvnímu kroku k Darrenovi. „Ty nejsi s Ay?“ zeptala se po chvíli a on se tak sklesle zatvářil a zavrtěl hlavou.

„Jsem tady kvůli ní. Poslala mě do háje. Zase,“ přiznal a dopil svoje pivo na ex. Tentokrát už to asi vzdal, protože o tom mluvil otevřeně jako by to už uzavřel.

„Jak to?“ vyzvídala opatrně.

„O tom se nechci bavit, jasný?“ řekl přísně.

„Promiň, já jen myslím, že bys to měl naopak řešit. Aby se ti ulevilo,“ radila mu a dívala se mu do očí. Wade se zase pousmál a nenápadně nad ní zavrtěl hlavou, než se napil piva.

„Mrzí mě, co jsem ti řekl tenkrát. Nechtěl jsem se tě dotknout ani ti ublížit,“ zašeptal a ona se usmála.

„V pohodě. Byla jsem vážně otravná,“ zmínila a oba na sebe mlčky zírali, zatímco byla slyšet Annie a její storka.

„...no a tak jsme pak nakupovali a nakupovali a najednou ta paní stojí přede mnou a povídá...” pokračovala. Alyssa se v půlce otočila zpátky na Darrena.

„Takže je to definitivní?“ zašeptala, aby nerušila příběh svojí kamarádky a ostatní, kteří jí poslouchali. Wade měl ale jedno ucho tam a druhý tam, ale směřoval svou pozornost spíš na Darrena s Alyssou.

„Vím, že tě to nemrzí, ale mě je z toho na nic,“ řekl.

„To chápu. Když se rozpadne vztah, vždycky to je nepříjemný. Alespoň pro jednoho z dvojice. Ale většinou pro oba. Nejsi v tom sám, Darrene,“ dodala.

„Jenže my jsme neměli žádný vztah,“ komentoval.

„Nechodili jste spolu, ale i tak to byl přece vztah,“ objasnila. „Miluješ jí?“ zeptala se z ničeho nic a on se zamyslel.

„Alyssu, slib mi, že ty a já se o Ay už nebudeme bavit. Tohle je jedna z věcí, proč je na mě naštvaná a nehodlám to zhoršovat. Nechci si ty dvířka k ní úplně uzavřít, jestli mě chápeš,“ řekl a ona přikývla.

„A co bude teď? Zítřka jedeš na to soustředění, budeš tam měsíc,“ zmínila sklesle a Darren přikývl. „Budeš mi chybět,“ přiznala, položila mu svou ruku na jeho a podívala se mu hluboko do očí. Darren se očním kontaktu s ní už ale nevyhýbal. Byl z toho trochu v rozpacích, protože už teď se s ním Alyssa zcela určitě rozloučí mnohem líp, než jsem se s ním rozloučila já.

Wade se podíval na její ruku na jeho stehně a ztuhl. Tak rychle, že na to Alyssa půjde, to nečekal.

„Dáte si ještě něco, pane?“ zeptala se ho obsluha, která se tam zjevila jako kouzlem. „Pane...” zopakovala ta slečna, protože Darren byl stále zakoukaný do jejích očí.

„Jo, ještě jedno černý derionský a dvakrát modrou,“ odpověděl a usmál se na ní.

„Objednal jsi mi panáka?“ Divila se Alyssa. Darren přikývl.

„Můžu si dát oba, dneska se mi budou hodit,“ řekl a zase se na ní pousmál. Earthan se k němu naklonil.

„Brzdi s tou modrou, nebo se ti nepostaví,“ zašeptal mu do ucha a Darren se jen zakřenil. Zato Wadovi spadl úsměv z tváře. Nejspíš do teď věřil tomu, že se Darren nechytne, ale to, že bude mezi námi konec, to jaksí nepředpokládal.

Obsluha položila oba modré panáky před Darrena a on jednoho z nich Alysse poslal přes stůl. „Na co si se mnou připiješ?“ zeptal se.

„Na to, že ses dostal do národního týmu,“ zašeptala pyšně a zvedla panáka do výšky.

„Počkej, na to si připijeme všichni,“ řekl Earthan a všichni si ťukali na Darrena. I Wade sahal po svém panáku. Alyssa teď Wada ignorovala a ne jen naoko, pořád

Darrenovi zamilovaně civěla do očí a on jí věnoval jeden ze svých mnoha druhů zářivých úsměvů. No a Wade se tvářil kysele, když se nikdo nedíval.

„Ty jo, to je ale síla,“ zmínila Alyssa, když do sebe kopla modrou tekutinu. „Víš, že mě nemusíš moc opíjet,“ řekla ze srandy a Darren se jen zakřenil. Po chvilce Alyssa ucítila, jak se jí kolem pasu omotává Wadova ruka. Polil jí chlad a úplně ztuhla. Nicméně oba dělali jakoby nic.

Alyssa na jeho kontakt nijak viditelně nereagovala a on něco říkal Darrenovi, křenil se a u toho jí hladil po boku. Rád Alyssu provokoval, a to se mu dařilo. Na chvíli zase ztratila řeč. Vždycky jí přišlo, že si jí nárokuje. Jako by byla jeho hračka a nesměla nic bez jeho svolení. A možná to tak trochu i bylo. Že by teď Wade vážně dostal strach, že mu za Darrenem uteče?

Mě začínalo být divně. Měla jsem náladu pod psa. Načala jsem si víno a rozhodla jsem se, že si udělám svařák. Nalila jsem víno do malého kovového hrnečku, hodila jsem dovnitř skořici a koření, položila na plotnu, a protože jsem neměla rozdělaný oheň a ani se mi to nechtělo dělat, usnadnila jsem si práci magií. Natáhla jsem svou pravou ruku nad hrnec a zahrála jsem víno kouzly.

Když bylo dost provařeně, levitačním kouzlem jsem si podala hrnek a nalila jsem si víno. Pak jsem se i s tím přestěhovala na gauč, zabalila jsem se do deky a natáhla jsem se vedle Nixxy.

„To je zase večer, co? O samotě, jak jsme zvyklé,“ komentovala jsem to, ale Nixxa se na mě ani nepodívala. Tvrdě spala. Potom jsem z kapsy vytáhla zrcátko a očarovala jsem ho. Chtěla jsem mluvit se Sárrou. Ale ta mi to nebrala. Někde se flákala s Wadem. A tak jsem si kouzlem podala Wergonní pohádky a začala jsem si číst.

Darren se svojí partou chvíli popíjeli, bavili se a smáli se. On nikam nespěchal, a tak mu bylo celkem jedno, co ještě jeho kamarádi vymyslí. „Nebudeme hrát karty o Peršáky?“ navrhnul Earthan a Wade souhlasil. „Co ty, Darrene?“ zeptal se ho taky a on tedy přikývl.

„No dobře,“ řekl a napil se ještě piva. Už měl asi čtvrté, ale na něj alkohol tolik nepůsobil, když nechtěl. Dokázal si vytvořit lektvar, který odbourává alkohol, když si ho vezme předem. A taky si ho raději vzal.

„Jak se těšíš na to soustředění?“ zeptala se Alyssa a on pokrčil rameny.

„Tak nějak nevím. Štve mě, že tu nebudu, a zároveň se těším až odtud vypadnu,“ prohlásil suše.

„Pořád se na mě zlobíš?“ zeptala se a dívala se mu do očí. On jen zavrtěl hlavou a lehce se pousmál. Wadovi se nelíbilo, že po Darrenovi Alyssa jede. A taky ho štvalo, že se zdá být vůči jeho vlivu už imunní. Vždycky se její tělo mohlo zbláznit, když byl poblíž, ale teď mu dávala najevo, že je pro ní na prvním místě Darren. Z čehož šlel vzteky.

U hraní karet, Alyssa začínala využívat toho, že je Darren v dobré náladě a vyzvídala, jestli by nechtěl příští rok na praxe k ní domů. „Už jsi přemýšlel k jakýmu rionovi půjdeš na praxe?“ zeptala se a on pokrčil rameny.

„Já nevím, hele... víš, je to až za dlouho a já takhle dopředu věci neplánuju,“ řekl a Wade se zamračil, když je poslouchal. Alyssa se mu podívala do očí, když jí jeho pohled přímo pátil a pak hned zase ucukla.

„Jak jsi na tom vůbec s těma úkolama?“ zeptala se Darrena najednou, aby mu dala najevo, že se taky věnuje učení, že by mohla být jednou dobrá spřízněná duše, ale Darren na takové věci neměl ani pomyšlení. Jen zase nezaujatě pokrčil rameny.

„Co já vím, ani jsem nevěděl, že nějaký máme,“ odpověděl suše a natáhl si nohy na protější prázdnou židli. Alyssa se k němu přisoupla ještě blíž, čímž se vzdálila od Wada, a protože už nehrála, nakoukla mu do karet a chtěla mu poradit.

Seděla u něj tak blízko, že cítila jeho dotek. A tím dala Wadovi jasně najevo, koho si vybrala. Ten z ní stáhnul svoji ruku a statečně přijal porážku. Tedy navenek. Nicméně to v něm vřelo. I taková nula jako je Alyssa mu dala košem? Jemu princovi Východního Derionu?

„Možná bys tam měl dát to eso,“ zašeptala Darrenovi do ucha.

„Myslíš? Já jsem spíš pro sedmičku,“ řekl tiše a udělal to po svém. Kdo znal Darrena jako já, musel vědět, že rád dělal věci po svém. „A dělej, lízej, kamaráde!“ křenil se na Wada.

„Rád. Jen když to nebudou kule, nebo žaludy,“ prohlásil a všichni se tomu, co řekl zasmáli.

„Já končím,“ řekl Earthan najednou a zahodil na hromádku svou poslední kartu.

„Cože? Tak rychle?“ Divl se Wade a Darren mu tam hodil to eso. „Stojím,“ řekl Wade a Darren vyprskl smíchy.

„Tahle hra je plná dvojsmyslů,“ komentoval a zase lízal.

„Hej, tak co to jako je?“ stěžoval si Wade, když si všiml, že Annie s Earthanem se místo hraní spolu líbají. Alyssa se usmívala na Darrena, protože teď na ní Darren zíral, když byla jediná holka v kroužku, která se zrovna nelíbala s klukem. Ale místo něčeho romantického, to ten trouba zase zabil.

„Jdu na wecko, vyhráls kámo. Mě už to stejně nebaví,“ řekl Darren a šel se schovat na záchod. Celkově se cítil malinko divně a možná se mu po mě malinko zastesklo.

„Tak jo, Darren se někam zašil a tyhle dva se tu líbaj, co budeme dělat my? Nechceš si taky třeba zavzpomínat na starý dobrý časy?“ zeptal se Wade a pomrkvával na Alyssu, která seděla nervózně v křečovitě pozici.

„Nech toho! Nemysli si, že nevím, o co se snažíš,“ okřikla ho.

„Já? Ty spíš, o co se snažíš,“ opáčil relativně mile. „Ok. Teď je to Darren,“ zmínil s úsměvem, ale nebyl to skutečný úsměv. Alyssa trochu znervózněla. Vždycky byla v jeho přítomnosti nesvá, ale jinak než s Darrenem. „Neboj, snažím se o to tě s ním dát dohromady, ale pořád nic. Je to větší fuška, než jsem čekal,“ pokračoval.

„Vážně? Tak proč mě teda osaháváš? Víš co? Nebudu se ptát. A trochu mě děsí tvoje důvody i taktiky,“ zmínila pak a on se pousmál jako, že ho správně odhadla.

„Co uděláš, když se dáme dohromady?“ vyzvídala. „Řekneš mu všechno?“ zeptala se a on se zasmál.

„Proč bych to dělal?“ Divil se.

„To nevím, asi abys mě zas ponížil? Beztak to děláš jen proto, abys nás pak mohl rozeštvat. Štve tě, že se mi Darren líbí,“ řekla a on zavrtěl hlavou.

„Takový důvody nemám. Byla to jen hra. A navíc to bylo dávno. Nic mu neřeknu. A fakt mě to neštve. Nechápu, kdes to vzala. Jen jsem byl v náladě na tulení, myslel jsem, že by sis dala říct. Vždycky jsi mě chtěla.“ Mrknul na ní a pak oba jenom poslouchali, mlaskavé zvuky líbání svých přátel vedle.

„Chtěla, ale už tě nechci,“ sykla a Wade se tomu vysmál. Ona se na něj otočila a překvapeně se na něj dívala. Pochopila, že žárlí, a tak se rozhodla, že ho bude štvát ještě víc. Navíc Darrena chtěla víc než cokoli. Wade byl sice strašně sexy a ona do něj byla úplně udělaná, ale švalo jí, jak se k ní chová. Zatímco Darren k ní byl milejší. Hlavně mu chtěla všechno vrátit i s úroky a všimla si, že to funguje.

„Nechápu, čemu se směješ,“ procedila.

„A já myslím, že víš,“ zmínil a položil jí ruku na stehno. Alyssa se podívala dolů a pak Wadovi do očí. Její srdce tlouklo jako šílené. „Nesnaž se to předstírat, lásko. Pořád mě miluješ,“ pokračoval sebevědomě. Alyssa hlasitě polkla a strnule zírala na jeho ruku, která jí jemně hladila stehno a mířila výš a výš až pod její sukni.

Alyssa začala zhluboka dýchat a toužit po něm. S čímž Wade počítal. A tak ještě přitvrdil. Vjel rukou blíž k jejímu citlivému místu, a zatímco se k ní přibližoval svými rty, lehce prsty stiskl její stehno.

Alyssa mu vzdychla do rtů a pevně k sobě tiskla víčka. Jedna věc byla provokovat ho a druhá věc byla, když jí provokoval on. To potom nemyslela na nikoho jiného. Možná, že Wade nakonec nebyl daleko od pravdy, když řekl, že ví, že ho pořád miluje. Alyssa mu svými rty šla naproti. Wade na ní zaútočil svými rty a lehce jí stiskl spodní ret zuby.

Darren seděl na záchodě a držel v ruce zrcátko a přemýšlel o tom, že by mi zazrcadloval na dobrou noc, ale pak si to rozmyslel. „Na co myslíš, idiote!“ okřikl se a opřel se zoufale čelem o dveře. Zhluboka se nadechl a vydechl a vylezl ven. Řídil se starým dobrým pravidlem, *kdyby o mě měla zájem, tak by se ozvala sama.*

„Hej, já už asi půjdu domů, co tady s váma?“ prohlásil z dálky, když vylezl ze záchodu a bral si bundu z věšáku. Alyssa se hrozně polekala, že by jí s Wadem mohl vidět, a tak od něj o pár centimetrů odskočila a přerušila tím tu jejich hezkou chvilku. Darren si jich vůbec nevšiml a mířil si to k baru.

„Počkej, tak půjdeme ke mně. Můžeš u mě zůstat přes noc,“ přemlouval ho Earthan, který se taky akorát přestal líbat s Annie a ty dva vůbec nezaregistroval.

„Hm, někdy jindy,“ řekl Darren, vyndal z kapsy Peršák a šel ke dveřím. Alyssa vyskočila ze židle jako by jí do zadku štípala vos, odtrhla se tak od Wada, se kterým se málem před chvílí líbali a dobíhala Darrena.

„Darrene, doprovodil bys mě na hrad?“ zeptala se ho a Darren zakroutil otráveně očima, ale souhlasil. Wade byl momentálně víc než našťvaný a Alyssa to na něm poznala.

„Tak jo,“ řekl nakonec a čekal na Alyssu, až se pobalí. Wade se na Alyssu podíval, chytl jí za ruku a přitáhl si jí hrubě k sobě.

„Jestli teď za ním půjdeš, tak tě to vyjde draho, Alyssu,“ procedil mezi zuby a pohrdavě jí pustil. Ta jeho výhrůžku ignorovala a šla sebevědomě za Darrenem. Jenže on to myslel vážně. Plánoval se jí za to, že ho takhle ponížila solidně pomstít. A taky, že ho nechala prohrát se svým sokem.

„Kolik to dělá?“ zeptala se na baru nervózně zírajíc na Wada, který jí pořád ještě propaloval pohledem.

„Dva svařáky... to bude za dva čtvrtáky,“ odpověděla obsluha. Alyssa se naklonila ke kabelce.

„Vydržte, jen vyhrabu peněženku,“ řekla mile a hrabala se v kabelce, zatímco jí Wade probodával pohledem. Darren na ní taky chvilku mlčky koukal, pak sáhl do kapsy, vyndal jeden stříbrňák a položil ho na bar.

„To je dobrý, drobný si nechte,“ řekl, mrknul na barmanku a táhl Alyssu ven. Ona na něj koukala překvapeně, protože jí nechal docela velké dýško. Celkově Peršáky u nich často nikdo neplatí a on jí jedním před chvílí zaplatil, a ještě jí dal stříbrnou minci.

„Tos nemusel, vrátím ti to,“ řekla cestou z baru a on se na ní jen pousmál.

„To je dobrý, Aly. Jsem tě pozval,“ odpověděl mile.

„Moc děkuju,“ zašeptala stydlivě a odešli. Hned, jak se za nimi zavřely dveře, Wade se zvedl od stolu, popadl bundu a hodil jí na sebe.

„Co je? Tváříš se jak kakabus,“ vyzvídal Earthan.

„Nech mě bejt!“ syknul na něj a odešel pryč.

Darren s Alyssou docela dlouho mlčky kráčeli lesem, ale pak Darren začal z ničeho nic mluvit. „Co jsi to říkala o spřízněnkách?“ zeptal se a podíval se na ní, jakože teď už má jeho plnou pozornost.

„No... asi bych už někoho chtěla mít,“ odpověděla mu nejistě.

„Aha. No víš, já jsem taky ještě volnej,“ zmínil a usmál se, ale myslel to se vším vsudy, jako že i vztah. Alyssa vnitřně skákala jako divá.

„Kdybys chtěl, tak klidně můžeš být přes osmák u mě. Vážně bych si to přála,“ zopakovala a Darren se pousmál a přikývl.

„Dobře, tak jo. S tím nemám žádnéj problém. Možná neuškodí, když začnu trochu plánovat,“ řekl. „Ale nerad bych to uspěchal, musím si vybrat fakt nejlepší spřízněnku a ty by sis měla být taky jistá s výběrem,“ dodal.

„Já si jistá jsem. Chci tebe,“ prohlásila sebevědomě a podívala se na něj. „Promiň, jsem trochu opilá. Nevím co říkám,“ opáčila a zasmála se, ale Darren jí na tu výmluvu neskočil.

„Taky jsem celkem mimo. Možná by to chtělo odvoz,“ zašeptal a zahvízdal na Kinnaru. Alyssa byla z jeho rozhodnutí překvapená a cítila se trochu jako jeho přítelkyně.

„To je vážně něco. Dnešní večer bude definitivně jeden z mých nejoblíbenějších,“ prohlásila a Darren se na ní usmíval.

„Jak to? Máš ráda wergony?“ zeptal se. *Trouba.*

„Přece protože budu u tebe tak blízko. A jo, miluju wergony,“ zašeptala svůdně a Darren se usmál.

„Ještě tě to nepřešlo, jo?“ zeptal se a netrpělivě čekal, až se ukáže jeho drak. Spíš to řekl, aby rozvolnil napětí. Možná to dobře věděl.

„Už jsem ti řekla, že tě budu chtít vždycky,“ připomněla a on se na ní jen mlčky podíval. „Jo a k těm spřízněnkám, myslím, že i rion má právo si vybírat deriona, ne?“ natukla a Darren souhlasil.

„Abych pravdu řekl, napadla jsi mě ty už dřív, ale nikdy jsem nad tím tolik nepřemýšlel. Asi kvůli Ay, nebo celkově jsem nikdy nechtěl mít spřízněnou duši,“ přiznal a mával Kinnare, která se už vznášela nad jejich hlavami.

„Proč nechceš mít spřízněnku?“ vyzvídala, zatímco jí Darren chytl v pase, aby jí vysadil nahoru.

„Tak mi trochu pomoz a vyskoč.“ Usmál se a ona mu pomohla. Pak vyskočil za ní, položil na Kinnarin obojek s držákem před Alyssu svoje ruce a usmál se.

„Nemám rád, když mi holka dělá služku. Teda, jsou určitý chvíle, kdy mi to nevadí jo, ale nechci si z nikoho dělat otroka,“ odpověděl. Jak se Darren chytl obojku před Alyssou, tak jí nevědomky objímal. Ta byla celá pryč z toho, jak se jí neúmyslně Darren dotýká a hrozně po něm toužila. Dívala se na jeho mužné ruce, kterými držel draka na uzdě. Momentálně fakt nevěděla, jestli by byla schopná si mezi Wadem a Darrenem vybrat, kdyby musela.

Wade je z dálky pozoroval a zapálil si k tomu depkaření cigaretu. Nějak se mu všechno hroutilo. Jeho Sárůška se dala dohromady s Whisperem, jeho objekt zájmu s červenými tangy jede po Darrenovi, a dokonce i jeho ovečka utíká od vlka ke lvovi.

„Až na pozemky, zlato,“ řekl mile Darren, Kinnara zakývala hlavou a vzlétla do oblak. S Kinnarou byla cesta mnohem rychlejší, a tak si Alyssa moc dlouho Darrena neužila. Ale zase mu mohla být nablízku.

„Je to hustýýýý...“ křičela spokojeně a Darren se na ní usmíval. Pro samé nadšení úplně zapomněla na Wada a na to, co se mezi nimi odehrálo. Ale nemusí se bát, vsadím se, že on jí to moc rád ještě připomene.

„Jsi první holka, kterou na ní vezu,“ zmínil.

„To je pro mě pocta.“ Culila se, a když jí Darren dýchal na krk, měla husinu. On se totiž lehce opíral bradou o její rameno, protože musel nějak vidět dopředu, a tak se sem tam otočila, aby si ho mohla zblízka prohlédnout a třeba, kdyby chtěl, aby jí mohl políbit. Ale k tomu se Darren tedy zatím neměl.

„Co mě pořád kontroluješ? Neboj koukám na cestu, a ne tobě do výstřihu. Mimochodem, stejně máš bundu,“ zmínil s úsměvem a ona trochu znejistěla. Ještě,

že jsem u toho nebyla. Asi bych se užárlila. „Copak, přivádím tě do rozpaků?“ Křenil se.

„Ty vždycky. Ale když jsi u mě blízko, moc se mi to líbí,“ zašeptala tiše a on se pousmál. Pak bylo chvilku ticho. „Kdybych si to moc přála být tvoje přízněnka, vzal bys mě?“ vyzvídala.

„Když si to budeš přát, tak to zvážím,“ odpověděl a chystal se na přistání. „Pevně se drž, půjdeme k zemi. Já tě budu držet taky, tak se neboj,“ řekl mile a zářivě se na ní usmál.

„Ježiš!! Ty jsi ale odvážnej když takhle lítááááááš,“ křičela celou cestu až dolů. Darren se jí smál. Ale ne každý je zvyklý na létání ve výškách touhle rychlostí, a to letěl ještě pomalu kvůli větru.

„Adrenalin, co? Miluju to. Vždycky jsem to miloval,“ odpověděl, když přistáli u brány. Alyssa přikývla.

„Ty jo, to byla ale jízda. S wergonama to fakt umíš,“ řekla a Darren jí za ruku spustil dolů z Kinnary a pořád se na ní usmíval. Do toho se ozvala Kinnara a Darren jí jen podrbal po hlavě.

„Já vím,“ zašeptal. Kinnara se mu snažila naznačit, že se jí Alyssa nelíbí tolik jako já a ať to, na co myslí raději nedělá. „Tak asi dobrou noc,“ řekl Darren.

„Děkuju ti, za odvoz,“ zašeptala a usmála se na něj. Taky tak na něj zírala jako by očekávala polibek.

„Nemáš za co, tak zas někdy... po soustředění,“ prohlásil a díval se jí do očí. Možná, že ho očekával taky. Žena by měla být ta, která prvně políbí muže, protože to pak znamená ano.

„To je ale doba. Budeš mi chybět,“ řekla sklesle a on na ní pořád jen zamyšleně koukal. Stál před důležitou volbou – já, nebo Alyssa?

„Nechtěl bys ještě na chvíli ke mně? Mám na pokoji ještě trochu pepermintu,“ lákala ho. Buď do toho půjde s Alyssou po hlavě a ukončí to tím mezi námi jednou provždy, nebo bude dál čekat jako pejsek na něco, co nemusí nikdy přijít. A taky nevědomky riskuje Wadovu zlobu, pokud se rozhodne pro Alyssu.

„To asi není nejlepší nápad. Už jsem toho vypil dost,“ řekl a ona smutně přikývla.

„Hele a myslíš, že bys nechtěl třeba mojí společnost na tom soustředění? Já klidně měsíc vynechám,“ navrhla a Darren na ní udiveně zíral. Nečekal tohle od holky. Že by ho takhle uháněla.

„Proč bys to prosím tě dělala?“ zeptal se.

„Protože tě vážně chci, Darrene. A jestli jsi volnej tak... promiň, jsem fakt blbá. Vymyslím nesmysly,“ přiznala a on se na chvíli zamyslel.

„Je to ale soustředění, Alyssu. Je to pro mě jedna z nejdůležitějších věcí. Na tomhle jsem hrozně makal. Nemůžu si dovolit to nějak podělat. Rozptylovala bys mě, víš?“ odpověděl.

„Jo, to chápu. Byla to blbost. Promiň. Jen.... je mi s tebou hezky a hrozně moc mi budeš chybět,“ zašeptala a on na ní zoufale koukal. Bylo mu jí líto. Ta holka ho tak šíleně chtěla, že by kvůli němu úplně všechno zahodila. On do ní zamilovaný nebyl,

ale líbila se mu, a tak se zase zamyslel. Vždyť já jsem se na něj vykašlala. Po chvíli se k ní nahnul z výšky a políbil jí něžně na rty.

„Tak jo,“ zašeptal a usmál se na ní. Alyssa na něj šokovaně zírala.

„Jo? Jako, že mě vezmeš s sebou na soustředění?“ zeptala se. Její oči se rozzářily, že byly jak dvě lampy.

„Jo, jako, že tě vezmu s sebou,“ objasnil a usmál se na ní, jako by jí tím dával najevo, že se nebude bránit vůbec ničemu.

„Super,“ řekla spokojeně a dívala se Darrenovi upřeně do očí. „Ty jo, to je... nemůžu tomu uvěřit,“ pokračovala nadšeně.

„Zítřka tě teda vyzvednu v půl sedmý ráno. Měj zabalený nějaký věci. Budeme tam spolu dlouho,“ řekl a ona přikývla.

„Budu se těšit,“ zašeptala a dívala se na něj zamilovaně. Nejspíš chtěla další pusu.

„Copak?“ zeptal se.

„Nic, už teda běžím,“ řekla a pak mu to došlo. Byl fakt trubec.

„Počkej,“ zašeptal a seskočil tedy z Kinnary dolů. Ona na něj nejistě koukala a její srdce bušilo jako šílené. Darren si jí k sobě přitáhl, svou levou rukou jí vjel do vlasů a vášnivě jí políbil. Alyssa byla v sedmém nebi.

„Grrrr!!“ zavrčela Kinnara, a tak se od ní zase odlepil. Chvilí na ní mlčky koukal. Nejspíš chtěl víc, ale nechtěl mít Kinnaru jako svědka.

„Už půjdu, uvidíme se zítra. Dobrou noc,“ zašeptal a mile se na ní usmál. Ona zcela omámeně přikývla a on pak nasedl zpátky na Kinnaru. Ještě jí zamával a vyrazil domů. Alyssa úplně zapomněla na Wada Shadowwalkera. Konečně se cítila, že má nad ním navrch. Byla s Darrenem – s jeho sokem.

Sára se držela za ruku s Wadem Whisperem. Sešli se před školou na dvorku. Teď když byly prázdniny, režim nebyl tak přísný. Normálně se na pozemky v noci nesmí. Jen plnoletí mohli chodit i mimo hrad, ale ne se zdržovat na pozemcích, aby tam nebylo v noci rušno a podobně.

Wade jí po chvílce stáhl sebou na lavičku. Teda spíš k sobě na klín, sám seděl na lavičce. No a se Sárrou se začali muchlovat. Myslím, že si za těch pár měsíců zvykla na to, že s ním zase chodí a že s Wadem Shadowwalkerem už se spolu nevidají.

No ale Shadowwalker si na to nezvykl. Po tom, co ho dneska odmítla i taková šedá myška jakou pro něj byla Alyssa, tohle ho dorazilo. Když šel do hradu a viděl je se po sobě plazit jako by si mysleli, že tam nikdo není, tak se ho zmocnil nepříjemný pocit zoufalství, který už dlouho nezažil.

Wade vešel do svojí ložnice stylově. Vykopnul dveře dovnitř, až se rozletěly a udělali klikou díru do omítky. Aniž by je za sebou zavřel, nebo zkontroloval stav zdi, si to zamířil k bedně, kde má schovanou whisky.

Shodil ze sebe boty, stáhnul si mikinu přes hlavu i s tričkem a hodil to za sebe na podlahu. Popadl tu láhev a plácnul sebou na postel. Tentokrát neměl ani s kým pít na žal. Ani to nemohl nikomu říct, a to bylo nejnebezpečnější.

„Whispere!!!“ zaječel hystericky a jedním švihem shodil věci ze svého stolu včetně knížek.

„A ty? Slečno, já si můžu vybírat“, to tě bude mrzet. Přisahám, že tě to bude mrzet, Alysso,“ mumlal, zatímco do toho dal asi tři loky whisky. Takhle pomalu popíjel, než sám neusoudil, že toho vypil moc a že mu začíná být kvůli Alysse pěkně blbě.

Potom si vzal do ruky zrcátko a projížděl kontakty jako by to byl mobil. Což on tak trochu i byl. Když něco našel, začal něco vyťukávat do klávesnice a pak ho zahodil vedle sebe. Přes svůj stav neviděl ani co píše.

Zrcátko se během chvilky rozsvítilo, zavibrovalo a objevil se na něm obrázek Kim. Wade zrcátko poslepu nahmatal, něco zmáčknul a přiložil si to k uchu. „Wade? Jsi v pohodě? Nevím co znamená... jmhe mhi nkkha khiovnko, ale předpokládám, že jsi něco pil a je ti blbě,“ začala.

„Potřebuju tě, Valkýrie,“ zahuhlal rozespale a opile. Kim vytřeštila oči. Hrozně se vyděsila, co se mu stalo, protože on si o kontakt takhle běžně neříká.

„Děšíš mě. Kde jsi?“ zeptala se. Wade se zasmál a pokrčil rameny. Měl zavřené oči a vůbec asi ani nevěděl co říká.

„Já nevím. V hajzlu?“ řekl. Kim si povzdychla.

„U sebe? Tak já jdu,“ odpověděla, a aniž by zavěsila, přenesla se kouzlem rovnou do jeho pokoje. Ona mohla, on jí to kdysi dovolil. Neměl chráněný pokoj, když šlo o ní.

Šokem bylo, když ho viděla polonahého, opilého, spícího se zrcátkem přilepeným na uchu. Vedle něj na posteli se válela ta láhev od whisky a měl otevřené dveře do věže dokořán.

Kim šla zavřít dveře, pak z něj sundala to zrcátko a sedla si k němu na postel. Tušila, že se to zase nějak týká nějaké z jeho lásek. A předpokládala, že Sáro, když se takhle zřídil.

„Co se stalo?“ zeptala se ho znovu a šťouchla do něj, aby ho probrala. Taky ho hned na to po tom místě začala hladit. Wade zavrnil a pousmál se, když cítil její dotek.

„Proč ses takhle opil, hm?“ tahala z něj a sundala z něj ruku, ale on si tu její ruku položil zpátky na krk a vynutil si tak její hlazení. Kim ho tedy hladila dál a snažila se z něj vytáhnout, co se mu stalo.

„Wade,“ zašeptala. On přikývnul, otevřel oči a našpulil na ní rty, aby mu dala pusku. Ta mu jednu letmou dala.

„Další až to vyklopíš. Ožralo. Táhne to z tebe jak z lihovaru,“ zmínila. Wade se zasmál.

„Promiň,“ řekl jenom. Kim se k němu natáhla. „Je mi smutno,“ přiznal. Kim na něj koukala jako na cizího. Cože to řekl? Že je mu smutno? Jemu? Vážně tohle řekl nahlas?

„Kvůli Sáře?“ zeptala se. Wade přikývl a otočil se k ní. Taky si podepřel hlavu rukou a opřel se loktem o postel.

„Fakt jsem byl připravenej s ní chodit. A do teď jsem měl i o zábavu postaráno. Víš? Prostě rozptýlení, ale ona...“ Rozesmál se. Kim na něj jen nevěřičně civěla.

„Tou zábavou myslíš Alyssu?“ ujistila se a on přikývl. „No a co ona? Co je s ní?“ tahala z něj, protože to z něj lezlo jak z chlupatého koberce.

„Payne,“ řekl nakonec, že to znělo otráveně. Ne znechuceně a ani ne našťavaně jako spíš, že to je neuvěřitelný. Dokonce se tomu i vysmál. Hned co dořekl jeho jméno, začal se strašně smát.

Kim na něj smutně koukala, věděla moc dobře, co tenhle smích znamená. A rozhodně nebyl z radosti. Položila přes něj ruku a pohládila ho. „Tebe si fakt žádná nezaslouží, Wade,“ prohlásila, což ho rozesmálo ještě víc.

„Ne, já si žádnou nezasloužím, Valkýrie. Vždyť se na mě podívej. Jsem zase poražený. Zase až někde vzadu za Paynem. Ale momentálně i za Whisperem. A podrž se i za Naxxremisem,“ dodal a zase se tomu vysmál.

„Ale nejsi. Nejsi. Přestaň,“ pokračovala a přitulila se k němu. On si jí k sobě přivinul a políbil jí na čelo. Kim nevěděla, že se takhle jako k ní nechová k nikomu jinému. Neznala ho z jiného úhlu. Neví, co udělal Eldarnovi. Neví, jak se choval k Alyse...

„Tebe mám nejradši. Mám tě nejradši ze všech. Jsi moje nejlepší kámoška. Můžu ti říct skoro všechno,“ poznamenal. Kim nebyla zvyklá na jeho otevřenost a dost jí to šokovalo. Nebo spíš nepřestávalo jí to šokovat.

„Teď už mi dáš tu pusu? Jestli jsem jí někdy potřeboval, je to teď,“ připomněl se a naklonil se k ní. Kim se zasmála a zavrtěla nad ním hlavou.

„Vždyť jsi na mraky, sotva udržíš oči otevřený prosím tě,“ opáčila.

„Pusu zvládnou,“ objasnil a zase našpulil rty, zatímco mu hlava padala někam dozadu.

„Hm, no. To vidím,“ řekla, zatímco ho sledovala, jak usíná. „Tak spi,“ zašeptala, hodila přes něj svojí mikinu, protože si ležel na peřině a šla uklidit tu flašku s whisky do krabice a zvedla mu všechno, co shodil ze stolu zpátky nahoru.

To já jsem ten večer trávila sama doma se svojí kočkou a myslela jsem na ten náš podivný vztah s Darrenem. Na to, že jsem zkazila co se dalo. Že bych to nejspíš měla vzít zpátky. Alespoň hned po tom soustředění. Vždyť Sára má pravdu. Mohla by mi ho přebrat Alyssa. Už na mě nemusí čekat. *Já jsem tak blbá!! Měla jsem se s ním rozloučit.* Vyčítala jsem si.

Nixxa se o mě otírala fousky a já jí tedy nalila trochu mléka. „Dej si, miláčku,“ řekla jsem a hladila jsem jí po hřbetě. Bylo mi smutno. Měla jsem být ještě dneska s Darrenem a mohli jsme se teď milovat, a místo toho jsem musela prožívat tahle muka o samotě, kdy se mnou promluví jen kočka svým hlasitým mňau. Šla jsem si tedy lehnout, abych ten smutek zaspala.

Darren ráno vyzvedl Alyssu u brány hradu, jak slíbil. „Máš všechno?“ zeptal se a

připínal tašku karabinou z boku na sedlo. Nemohla se dočkat, až spolu budou sami a třeba přes noc. Věděla, že se během té doby sblíží.

„Jo, myslím, že jo,“ opáčila a nadšeně se culila. On jí úsměv oplatil a šel nakládat zavazadla a připínal je na sedlo.

„Paráda. Tak si zatím sedni, než to naložím,“ řekl. Alyssa přikývla a šla ke Kinnaře, ale když viděla, jak je sedlo vysoko, tak tam jen postávala.

„No víš, nevím, jestli na ní dokážu vylézt sama,“ přiznala se. Darren se pousmál.

„Jo tak,“ řekl. „Tak počkej, pomůžu ti.“ Ještě připnul další tašky na sedlo, aby to bylo vyvážené, než jí šel pomoci. „Hele, co vaši a ředitelka? Doufám, že jsi to s nima nějak pořešila,“ zeptal se starostlivě.

„Jo, neboj se. Mám svoje metody, co na rodiče platí,“ odpověděla. Ve skutečnosti to s nikým snad neprobrala. Možná z toho bude mít průser a konečně jí vyhodí ze školy, ropuchu jednu jedovatou!

„Ok. Pojď sem,“ zašeptal, chytl jí kolem pasu a vysadil jí Kinnaře mezi křídla. „Poletíme tak půl hodiny, snad se neunudíš,“ zmínil a vyskočil za Alyssu.

„S tebou nikdy,“ zašeptala. Darren se pousmál a hned na to dal Kinnaře povel a během chvilky si jí vzal na svém wergonovi, jako svojí holku. Alyssa byla štěstím bez sebe. Taky se mohl konečně předvádět, protože já jsem mu to jaksí nedovolila a Alyssa z něho byla odvařená.

„Ty znáš cestu?“ zeptala se a Darren přikývl.

„Ve vzduchu jsem jako doma. Mám dobrý orientační smysl a naší zemi znám dobře. Copak, nevěříš mi?“ Zaculil se.

„Věřím. Jestli ti s něčím věřím, tak v lítání. A vážně ti nevadí, že nejsem derionka?“ vyzvídala a on zavrtěl hlavou. „Víš, naši by na mě byli pyšní, kdybych si našla deriona. Hádám, že každý rion má takový ambice. Jenže co rodiče rionů nechápou je, že derioni nejsou na riony, ale na deriony,“ komentovala.

„Mě je jedno, jestli moje holka bude rionka, nebo derionka,“ zmínil a usmál se.

„To říkáš teď, ale pro život si vždycky derion vybere derionku, žádný derion a už vůbec ne se striktně čistokrevnou linií jako máš ty, nebude riskovat svůj život v zatracení kvůli rionce,“ pokračovala.

„To jsou pudy. Tebe taky víc přitahují derioni než rioni a nic s tím neuděláš. Vždycky mě braly mocný čarodějky, ale neznamená to, že pohrdnu krásnou, chytrou a schopnou rionkou. Zvlášť když bude moje sprízněnka,“ dodal a vyletěl ještě výš do oblak.

„Vážně bys do toho šel?“ vyzvídala.

„Proč ne? Jestli o to stojíš. Není ti zima? Nechceš třeba teplotní bublinu?“ zeptal se ohleduplně.

„No, kdyby ti to nevadilo, bylo by to fajn. Na takový výšky nejsem zvyklá, a ještě ke všemu v prosinci,“ odpověděla.

„Nevadí, síly mám za pět, vydrží nám až na místo,“ řekl a vyčaroval kolem nich teplotní bublinu, která je měla celou cestu udržovat v pokojové teplotě. Darren si Alyssu k sobě trochu přivinul a položil si hlavu na její rameno. „Myslím, že ti zima

být ani nemůže. Mě mít nalepenýho na zádech je akorát šance, že se zpotíš. Hodně hřeju," řekl a ona se zasmála.

„Klidně se na mě nalep ještě víc, víš, že se mi to líbí.“ Culila se. No, už bych kroutila očima jako divá.

„Nemusíš mě zrovna prosit, já se tulím rád,“ koketoval s ní.

„Grrrrrr!“ vztekala se Kinnara, přistála na věži nějakého hradu a vyplivla ze sebe obrovský oheň.

„Co se děje?“ vyděsila se Alyssa, zakrývající si obličej před horkem a Darren Kinnaru jen podržel za otěže a přimhouřil před žárem očí. Věděl, že se jí jeho nová přítelkyně nelíbí, ale nevěděl, co s tím má dělat.

„Nic, buď v klidu, zlato. Kinnara je jenom trochu přecitlivělá. Já tě držím,“ ujistil jí a dal Kinnare povel, aby letěla, ale ona ho neposlouchala. Křičela a vyváděla. „Nezlob mě, Kinnaro. Máme spoustu práce, přece mi nebudeš dělat naschvály. Musíme trénovat a vydělávat Peršáky,“ řekl vážně.

„Grrr...“ pokračovala, aniž by se chystala k letu.

„Nemůžu za to,“ odpovídal tiše.

„Ona trucuje?“ Divila se Alyssa. Darren přikývl.

„Vypadá to tak,“ řekl otráveně. „Kinnaro, prosím tě,“ škemral.

„Grrrrr,“ vrčela.

„Ty jí rozumíš?“ zeptala se.

„Jo,“ odpověděl suše a pohládl jí po hřbetu. „Prosím leť. Určitě to bude super. My tři si užijeme spoustu zábavy,“ řekl mile, ale Kinnara si to takhle nejspíš nepředstavovala.

„Grrrr,“ odpověděla a vzlétla tedy zase do oblak.

„Můžu za to, vid'? Nelíbím se jí,“ zašeptala smutně Alyssa a Darren se tvářil lehce rozpačitě.

„Ne, to není tím. Ona jen nemá ráda změny. Nebo spíš si oblíbila Ay a... hele, proti tobě nic nemá, jen je na mě našťvaná. To je všechno,“ vysvětloval.

„To mě mrzí,“ řekla.

„Nemůžeš za to.“ Usmál se na ní a dal jí letmou pusku, když se na něho otočila.

„Uáááááááááááááááááááá...“ zařvala Kinnara z plných plic při sletu dolů, až se Alyssa vyděsila. Darren se nebál, věděl, že by je neshodila, ale i tak tím byl značně znepokojený. Kinnara pro něj byla nesmírně důležitá a její názory a stížnosti nebral na lehkou váhu. Taky by jí to mohlo rozhodit při závodech, a tak to musel co nejrychleji napravit.

„Darrenéééé ona lítá jako šílenáááááááá, já se bojímíím,“ křičela Alyssa a on jí ještě pro jistotu pevněji objal.

„Neboj se, to bude dobrý,“ řekl klidně a pohládl Kinnaru po zádech i když vyváděla jako drak. „Spíš se tě snaží odradit,“ zašeptal jí do ucha, aby to neslyšela Kinnara. „Ale to se jí nepovede, protože tě chci,“ dodal a Alyssa byla v šoku, když to slyšela.

Wade se probudil asi o půl hodiny později, než měl. Byla mu zima. A ještě že tak, jinak by asi zaspal. Když otevřel oči, podivil se, že je bez trička přikrytý mikinou a že vedle něj spí Kim.

Opatrně kolem ní vyklouznul do koupelny a dal si vlažnou sprchu, aby se probral. On se často neopíjí. Sice cigarety a jivu občas požívá. No občas, víc, než je norma, ale alkohol tolik nejede. Zvláštní na to, že drží přísný režim, co se týče zdravého stylu. Jídlo, spánek, cvičení... Shadowwalker byl rarita.

Když vylezl z koupelny jen v ručníku, Kim se akorát vzbudila. „Ahoj,“ zašeptala rozespale.

„Ahoj,“ řekl a sedl si k ní. Ona přes něj hodila ruce a položila mu hlavu na klín. Wade jí začal hladit ve vlasech a sklonil se k ní, aby jí do těch vlasů políbil. „Nevím, co jsem ti včera všechno říkal a ani jak ses sem dostala, ale díky. Nicméně, jsem nechtěl, aby sis dělala starosti,“ šeptal.

Kim k němu zvedla hlavu. „Nic moc jsi mi neřekl, hned jsi totiž usnul. A v pohodě. Od toho jsme kámoši,“ dodala. Wade na ní smutně koukal.

„Jo, jasně,“ zamumlal. Kim dala hlavu na stranu a snažila se v něm číst.

„Wade? Myslela jsem, že jsi říkal, že jsme jen kámoši. Že teď mě nechceš,“ připomněla.

„Jo, vždyť jo. Je to tak jak to je,“ opáčil, zvedl se a šel se obléknout. Kim mu to nežrala. Zнала ho až moc dobře.

„Chtěl jsi být se Sárrou. A mělš zábavu na rozptýlení. To sice moc nevyšlo a já bych ráda, ale vím, že je tu ta Sára a...“ Wade jí přerušil.

„Se Sárrou jsem počítal, ale nějak spolu moc nejsme. Teda vůbec a já nevím, jak to s ní je,“ objasnil.

„Co teda navrhuješ, Wade? Chceš se zase vídat?“ zeptala se. Wade zavrtěl hlavou a mávnul nad tím rukou.

„Neřeš to. Nech to být. Já myslel včera zase penisem a prostě to je sebevražda. Musím mít čistou hlavu. Kašlu na holky teď,“ dodal. Kim se rozhodla to jeho odhodlání otestovat. Vstala z postele, udělala k němu pár krůčků a stoupla si na špičky.

Wade jí pozoroval a ani se nehnul. Potom ho políbila a on se nechal a políbil jí zpátky. „Teď taky myslíš penisem?“ šeptala mu do rtů. On se pousmál a přikývl.

„Jo, asi to chce nejdřív zrealizovat myšlenky, než přijde ta čistá hlava,“ odpověděl, vzal si jí do náruče a odnesl jí zpátky do postele. Wade má takový štěstí, že tu Kim má. A myslím, že si to uvědomuje. Ale ani zdaleka si jí neváží tak, jak by měl. Často jí bere jen jako samozřejmost.

Když Darren s Alyssou dorazili na místo, měla být zase chvíle, kdy se přistávalo. Alyssa se pevně držela Kinnary a Darren pevně objímal Alyssu, aby mu nespadla dolů. A když přistáli, Alyssa měla otázky ohledně ubytování. „Jak to bude s pokojem, bude i nějaký volný pro mě?“ vyzvíдалa. Darren se pousmál a přikývl.

„Bude, a když nebude, můžeš být u mě.“ Mrknul na ní.

„No, tak to abych se modlila ať je plno.“ Culila se. Darren se taky pousmál.

„Já si dělал srandu, Aly. U mě by ti nebylo pohodlně. V noci se vrtím, chodím spát brzo a vstávám ještě za tmy,“ odpověděl a seskočil z Kinnary.

„To by mi vůbec nevadilo,“ zmínila a Darren jí sundal dolů. A pak byla chvíle ticha a oba na sebe rozpačitě zírali. „Nebudu ti překážet. Jen se na tebe chci dívat na hřišti a pomáhat ti. Klidně tě budu i masírovat po náročných dnech,“ zašeptala a on se pousmál.

„Teda, to zní dobře,“ řekl a v tom je vyrušil Earthan, který i když vstával později, stejně se ve vzduchu pohyboval rychleji než Darren, ale jen když nešlo o závod. Nejspíš kvůli tomu, aby si mohl přispat, použil portál. Zato Wade ještě nikde nebyl.

„Nazdárek, Darry. Co to, že je tady i Alyssa?“ zeptal se a přišel k nim, aby na ně nemusel křičet. Darren se jen tak pousmál a naznačil jejich jazykem, o co jde. Earthan se taky lehce pousmál a poplácal ho po zádech.

„Takže spolu chodíte?“ vyzvídal. Darren s epodíval na Alyssu, ta na něj kývla a pak se podíval zpátky na Earthana a přikývnul taky.

„Jo. Ne. Chodíme spolu. Asi,“ objasnil. Earthan se tak zakřenil a přikývl. Pak bylo chvíli trapný ticho.

„No, tak jo. Tak... uvidíme se pak, teď si jdu vybalit,“ prohlásil Earthan a mířil si to do hotelu.

„Promiň, občas je otravněj a nevím, co mu říct,“ zmínil rozpačitě Darren a ona se pousmála.

„V pohodě. Řekni mu co chceš. Mě by nevadilo s tebou chodit,“ připomněla a on se lehce pousmál. Vypadalo to, že chvilka trochu litoval, že jí vzal s sebou.

„Tak pojďme dovnitř,“ řekl a společně šli do penzionu. Byl to takový podlouhlý barák porostlý popínávkami. Měl jen dvě patra a hned za ním byla obrovská tribuna a velké závodní hřiště. Trochu menší než to školní, ale pro trénování to bohatě stačilo.

Uvnitř bylo všechno dřevěné a útulné. Přímo naproti vchodovým dveřím byl malý recepční pultík se zlatým zvonečkem. Darren si stoupl před něj a lokty se opřel o pult.

„Dobrý den. Já bych tu měl mít pokoj na jméno Darren Payne a tady pro slečnu bych chtěl objednat nějaký útulný pokoj poblíž,“ řekl a recepční se podíval do složky.

„Hm, Pa...pa... Payne, tady vás mám. Všechno už je připravené, pane,“ řekl a usmál se. Pak se natáhl pro klíč a jeden mu podal s číslem 28.

„Děkuju,“ řekl a čekal, až něco vystrachá i pro Alyssu.

„Je tu ještě jeden volný. Číslo 27, ale je to prémiový apartmán za Peršák na noc,“ prohlásil a dlouze se na něho podíval. Darren se zamyslel.

„Jak velký?“ zeptal se.

„Dvě ložnice, obývací místnost, koupelna, malá kuchyňka s balkónem a výhledem přímo na hřiště,“ odpověděl.

„Říkáte Peršák za noc?“ ujišťoval se a počítal.

„Ano, pane, Peršák za noc,“ zopakoval.

„Mám nějaký peníze. Přispěju ti na pokoj. Na tvůj ale. Na tenhle nemám,“ řekla sklesle.

„Ten můj je malej. Nemůžeme v něm spát měsíc spolu,“ objasnil tiše a pak se otočil na recepčního, který netrpělivě čekal na odpověď. „Vezmeme si ten prémiový apartmán a číslo 28 bych prosím stornoval,“ řekl a Alyssa vyvalila oči. Nejen, že bude celý měsíc s ním a že je velká šance, že spolu něco budou mít, ale ještě když jí došlo, kolik ho to celé bude stát.

„Jak si přejete, pane Payne,“ řekl mile a usmál se. Byl celý nadšený, že u něj bude v tak předraženém pokoji někdo celý měsíc.

„Tolik utrácíš kvůli mně?“ zeptala se.

„To je dobrý, peněz mám mraky,“ řekl suše, popadl klíče a tašky a mířil si to po chodbě k pokoji 27. Alyssa celou cestu k pokoji ani necekla. Nesla jen jednu malou kabelku a všechno ostatní vlácel Darren. Tedy jen dvě tašky a zbylé tři za ním letěly samy, protože je očaroval.

Taky přemýšlela nad tím, jak to bude mezi ní a Wadem, vzhledem k tomu, že on má být taky na soustředění. Včera nějak moc nepřemýšlela hlavou, když jí napadlo sem jet s Darrenem. A zvlášť po tom, co se mezi nimi s Wadem stalo. Co když jí bude chtít zavařit a řekne mu to? Sice říkal, že to neudělá, ale to bylo předtím, než ho zase políbila. A přece jí slíbil, že toho bude litovat.

Když Darren odemkl dveře, otevřel je dokořán a přidržel. „Tak prosím, slečno,“ řekl, usmál se a Alyssa zírala na luxus toho pokoje.

„To je nádhera,“ zašeptala překvapeně. Darren jen zahodil tašky do rohu a zabouchl za nimi dveře. „Něco takovýho bych si představovala na svatební cestě. Je tu dokonce i vířivka,“ zmínila a Darren se pousmál.

„Nespěchej na to, zlato,“ zašeptal ze srandy a plácl sebou na postel. „Jak sis to vůbec představovala?“ zeptal se. Alyssa se na něj podívala lehce zaraženě.

„Co myslíš?“ zakuňkala.

„No nás dva a tohle?“ odpověděl a ona pokrčila rameny.

„Ani jsem nad tím nepřemýšlela. Popravdě je to lepší, než bych si i představila,“ přiznala a on jen zavrtěl hlavou. Způsob, jakým po něm jela pro něj byl od toho mého naprosto odlišný.

„No, měli by jsme trénovat na ten osmák u vás doma,“ připomněl a ona nadšeně přikývla.

„Takže pojedeš ke mně?“ zeptala se a on přikývl a sedl si. „Seženu ti perfektní místo u nás ve firmě. Budeš mít dobrý plat a pěkný oblečení. Bude se ti to u nás líbit,“ řekla a sedla si vedle něj.

„To doufám,“ opáčil a díval se jí do očí. Měl chuť jí políbit, ale už tak na to šli rychle a byl trochu nervózní. Vzhledem k tomu, že se mnou to bylo extrémně pomalé, nedokázal najít kompromis a zvolit správné tempo. *Říká se lehce nabyt, lehce pozbyl. Aby to tak nedopadlo i s Alyssou, miláčku...*

Wade si to akorát mířil dolů na recepci něco vyřešit s recepcním a omylem vrazil do Alyssy. Jeho oči vyjely výš od jejích nohou až k očím. „Co tady děláš?“ zeptal se se šokovaným výrazem ve tváři.

„Jsem tu s Darrenem,“ odpověděla pyšně a podívala se mu sebevědomě do očí. Karty se začínaly obracet v její prospěch. Roky to bylo naopak. Wade si jí dobíral, provokoval jí, ponižoval jí a ničil jí. Tolik dní a nocí kvůli němu proplakala, zatímco on si s ní jen hrál a teď už je z toho konečně venku a jako bonus ho to sere.

Wade se pousmál což jí rozhodilo. „Hm, tak hodně štěstí. On není jako já. A já rozhodně nezůstanu na ocet,“ prohlásil, a aniž by dořešil to, co měl v plánu řešit, odešel zpátky do svého pokoje. Alyssa na něj vyjeveně civěla a doprovázela ho očima, až dokud jí nezmizel ze zorného pole.

Těžko říct co se jí teď honilo hlavou. Nicméně měla z Wada trochu strach, aby se nemstil a nesnažil se jí sabotovat vztah s Darrenem. A taky měla strach, že mluvil pravdu o tom, že Darren není jako on. Sice byla ráda za to, že je Darren takový, jaký je, ale Wada milovala a věděla i proč a stejně tak to věděl i on. A stejně měla z Darrena pocit, že je jen půjčený.

Já jsem se probudila vedle své kočky, která mi ležela skoro na hlavě. Šla jsem si rozespale uvařit čaj a zachumlat se do deky. Bylo celkem nasněženo, skoro jako tenkrát když jsme s Darrenem hledali to cokoli, co by nás zachránilo před našimi démony. Pousmála jsem se, když jsem si na ty chvíle vzpomněla. Byl tak malý a roztomilý a jel po mě jako blázen. Teď už se hádáme jako staří manželé a není to ono. Ne, že bych po něm už vůbec netoužila, ale trochu jinak.

Sedla jsem si i s čajem na gauč a zahřívala jsem si o něj studené ruce. Bylo 26. prosince a pořád byly svátky. Nemusela jsem dělat nic. Sára byla s Wadem Whisperem u jeho bratrance Rainera Whispera na Vánoce, protože její rodiče se nedokázali ani dohodnout u koho Sára bude, a tak jim oznámila, že bude u kamarádky.

Kdybych věděla, že spolu s Darrenem už nebudeme, vzala bych je ke mě. Ale na druhou stranu jsem ráda, že jsem sama, protože bych nevydržela, kdyby se na sebe ti dva lepili. Asi bych teď trochu žálila.

Wade se Sárrou se muchlovali v posteli, protože snad poprvé neexistovalo nic, proč by se měli držet zpátky. Tedy alespoň pro Wada. Sára měla na všechno důvod, ale mlčela. Rainer spal v ložnici u své starší sestry, která byla na Vánoce u svého přítele, takže ti dva měli vlastní pokoj neřesti.

„Není to krásný se takhle probouzet vedle sebe?“ zeptal se Wade a Sára přikývla a vášnivě ho políbila.

„No vidíš. A takhle krásný už by to mohlo být pořád. Stačí, když se přestaneme skrývat ve věži a když mi řekneš, že si mě vezmeš a přestěhujeme se spolu někam kamkoli,“ řekl.

„Wade, slíbil jsi, že se o tom nebudeme teď bavit,“ připomněla mu a on přikývl.

„Promiň, když já bych si to strašně přál. Až mě jednou představíš vašim. Už se nebudeš muset stydět. Jsem nekuřák, nepiju, nehulím, nic neberu, mám dobrý známky a když se obzvlášť snažím, tak i vyznamenání. Jsem tvůj chytrej derionek...” pokračoval a ona se zasmála.

„Wade, na praxe k nám budu brát Ay,” oznámila mu a on ztuhl. Tohle nečekal.

„Cože? To bys mi neudělala,” zašeptal sklesle.

„Promiň, kdybych jí neznala, vzala bych tebe, ale ona nikoho jinýho nemá,” objasnila.

„A já snad jo?” řekl ofenzivně.

„Ještě je tu Emily a Eldarn,” odpověděla.

„K Eldarnovi nepůjdu. Je to idiot a nemám ho rád. A ty bys mě pustila k Emily na celý rok?” Divil se. Sára přikývla.

„Nic jinýho mi nezbyde. Já ti věřím. Ber to tak, že když to zvládneš s Emily celý rok, vezmu si tě,” slíbila a on se pousmál. Teď měl motivaci.

„Vážně?” vykřikl radostně a políbil ji.

„Jo, vážně. Taky se můžeme vídat v lidském světě. Emily nebydlí daleko,” zmínila.

„Já tě miluju,” řekl a pevně si jí k sobě přivinul.

„Ale musíš mi koupit prstýnek!” dodala a on souhlasil.

„Ten nejtřpytivější s diamantem.” Usmál se a znovu jí líbal. Sára ale nevypadala šťastně. Tvářila se i celkem dost zoufale. Do vdávání s Wadem Whisperem se jí moc nechtělo, ale myslela jen na budoucnost a na to, že s Wadem jí bude mít a že by to nebylo tak špatné. Má ho přece ráda. Jenže pak je tady ještě Wade Shadowwalker, který pořád zcela nevhodně vlastnil tu větší část jejího srdce, ne-li celé.

Darren s Alyssou vedle sebe usnuli na posteli ještě v bundách. Oba byli z toho brzkého vstávání úplně vyčerpaní. Darren ještě dnes neměl žádné tréninky, takže si klidně ještě mohl pořádně odpočinout. Rozvrh měl stejně dostat až večer.

„Co se děje?” zeptala se rozespale, když do ní Darren omylem strčil.

„Promiň, asi jsme vytuhli. Mě vzbudilo to vedro. Klidně ještě spi,” prohlásil a rozepínal si bundu.

„Půjdu se natáhnout k sobě. Promiň,” řekla a vstala z postele.

„Ne, o to mi nejde. Nevadí mi, že jsi tu se mnou. Já jen jestli ti to třeba není nepohodlný nebo tak,” řekl a usmál se. Teď nechtěl, aby od něj odcházela.

„Jé ty jsi hodnej. Ani ne, vedle tebe se leží moc hezky. Možná by jsme se měli už jít nasnídat. Snídaně jsou tu prý do desíti a je čtvrt,” navrhla a on přikývl.

„Jo tak jo, mám docela hlad,” opáčil a štrachal po kapsách drobné. Sice měli snídaně v ceně, ale nejspíš chtěl pak ještě Alyssu na něco pozvat.

„To je dobrý, já peníze mám. Myslím, že už jsi toho utratil fakt mraky,” zmínila.

„Jsem chlap a nenechám holku, aby za mě platila. Bych se za sebe styděl,” řekl a podržel jí dveře. Alyssa neměla slov, začínala Darrena zbožňovat. Kdo by ho taky nezbožňoval, když byl tak sladký?

A tak si celý den užívali volna a pořádně se poznali. Alyssa mu vyprávěla o svojí rodině, kterou bude mít tu čest poznat osobně a Darren jí vyprávěl o svojí rodině. Nezval jí ale k sobě domů a rozhodně jí neplánoval představit mamce a sestřám. *Nechci tě zklamat, Aly, ale on tě nebere vážně. Spíš jen jako záskok, dokud mu neřeknu, že ho chci. Jsem si jistý, že i on si je jistý, že s tebou neskončí a ví to i Shadowwalker.*

No a k večeru si zašli na procházku, a protože měl být každý den v pět ráno už na hřišti, chystal se jít už lehnout. Alyssa ho chytla za ruku a Darren se nechal. Jen se na ní pousmál a společně ruka v ruce šli do hotelu. „Zítřka ti to určitě půjde. Jste s Kinnarou dobrý tým. Nedivím se, že s ní vždycky vyhráváš,“ řekla.

„Jo, Kinnara je skvělá, asi jsem si nemohl přát lepšího wergona. Mám jí moc rád,“ zmínil a díval se na ní. Jak jí její hnědé vlasy vlají ve větru. Darren vyčaroval zase bublinu s pokojovou teplotou kolem nich a sundal jí z hlavy čepici. „Tak je to lepší. Na sněžný muže moc nejsem,“ vysvětloval svoje činy a rozepl si bundu. Alyssa se pousmála a pak na něho jen zírala.

On se jí zadíval do očí, přikousl si ret, rozepl jí pomalu mikinu a jemně jí vjel rukou pod tričko. Věděl, že může cokoli, a tak to pro něj bylo jednoduché. A taky si víc dovoľoval. Alyssa se samozřejmě nechala. Ani se nehnu.

„Líbíš se mi. Vždycky ses mi líbila,“ zašeptal a naklonil se k ní, aby jí políbil. Její bušící srdce muselo být slyšet až u ně. Alyssa se nechala políbit a u toho se mu něžně hrabala ve vlasech. Jeho vůně jí očarovala a jeho nesmělé doteky jí přiměly vznášet se na růžovém obláčku. Což on uměl.

Nicméně, Alyssa pro něj nebyla žádná výzva. Ani se nemusel snažit a dostal co chtěl. Tohle ho nemůže bavit dlouho, že? *Že ne??*

Wade je pár vteřin pozoroval z dálky a tvářil se nasupeně. A než odešel, zahodil cigaretu do sněhu a zuřivě jí zadupal až na trávník. Darren s Alyssou se líbali asi dvě minuty a pak se od ní Darren odlepil. Jen se pousmál a olízl si rty.

„Asi by jsme měli jít dovnitř, je pozdě a já bohužel brzo vstávám,“ připomněl a Alyssa přikývla. Zapnula si zase tu mikinu a celou cestu až do pokoje si neřekli ani slovo. Darren se tvářil zamyšleně. Nemusím to tlumočit, jasně, že plánoval, že se s ní vyspí. Plánoval to už od té doby, co se ho zeptala, že by jela s ním.

„Tak dobrou noc,“ řekla hned, jak za nimi zavřel dveře od pokoje. Oba stáli uprostřed obývacího, kde na obou bočních stranách byla jedna ložnice.

„Dobrou noc,“ řekl neutrálně a chvíli na sebe jen mlčky koukali. Darren přemýšlel, jestli už po ní má vyjet dneska, nebo to má nechat až zítřka, ale Alyssa byla rychlejší. Sebrala odvalu a skočila po něm. Vášnivě ho políbila, až ho natlačila na stěnu za ním.

„Oh, máš celkem sílu,“ komentoval s úsměvem ve tváři, když si málem o zed' vyrazil dech. Nicméně se tím nenechal rozhodit, ani ona.

„Promiň,“ zašeptala rozpačitě a on už jí zajel rukou pod mikinu a hladil jí po zádech.

„Škoda, že musíš jít spát,“ zašeptala mu do ucha a Darren si vyčítal, že jí to před chvílí řekl.

„No, vlastně nemusím, ale měl bych,“ vysvětlil, zatímco na ní nadržene koukal.

„Dobře, tak...“ zašeptala a čekala, co Darren udělá.

„Tak bys mi třeba ještě mohla vyprávět o lidském světě. Na chvilku,“ řekl a ona přikývla. Ale na lidský svět se zapomnělo hned, jak Darren otevřel dveře do ložnice. Alyssa si ho totiž k sobě přitáhla a začala se s ním muchlovat už mezi dveřmi. Stáhla z něj tričko a hodila ho do tmy. Darren udělal to samé s její mikinou, kterou stáhl i s jejím tričkem. Pak nohou přibouchl dveře a vášnivě jí líbal, zatímco si jí vyzvedl do náruče.

Alyssa se celkem divila, že na mě Darren takhle rychle zapomněl. Pravdou bylo, že nezapomněl, jen se na mě snažil nemyslet, a to je rozdíl. Měsíc je přeci dlouhá doba a tohle byl jediný důvod, proč Alyssu vzal s sebou na sousedství. Přece by si s ní nechtěl celou dobu jen povídat. Navíc, Alyssa byla jistota. Věděl, že bude chtít být jeho holka, a to přesně chtěl.

„Připadám si hrozně, taková normálně nejsem, ale já z tebe úplně šlím,“ zašeptala v záchvatu vášně. Darren jí jen narazil zády na stěnu a mlčky jí líbal po těle od shora dolů, až si klekl před ní na podlahu. Líbajíc jí břicho jí rozepínal džíný. Alyssa tiše oddychovala a nechala Darrena, aby jí svlékl.

Pak si sedl na postel naproti ní a přitáhl jí k sobě. „Já taky ne, ale už tě chci ojet dlouho,“ zmínil a Alyssa si klekla mezi jeho nohy na podlahu a líbala jeho dokonalé tělo od krku dolů směrem k jeho břichu, a u toho mu rozepínala pásek a džíný. Darren se nechal a namátkově jí hladil po vlasech.

„Jsi můj sen,“ zašeptala mu do ucha.

„Oukej, říkej mi jak chceš,“ opáčil nadržene, opřel se lokty o postel a díval se na ní. Ona si pak dala vlasy do culíku a zajela mu rukou do kalhot. Chvilí ho jen hladila a pozorovala, jak se u toho tváří. A on netrpělivě čekal.

„Jak to máš rád?“ zeptala se.

„Dělej co chceš,“ zašeptal a ona se na něho tedy vrhla. *Na můj vkus na to šli oba velmi rychle a taky to vůbec nebylo nabitě citem.* „Oh... ale zase zpomal, Alyssu!“ prosil jí, když mu došlo, že to jde rychleji, než čekal.

„Neboj, mám tě pod kontrolou,“ zašeptala a pokračovala. On se na ní vzrušeně díval, zrychleně dýchal a sem tam tiše vzdychal. Ona ho dráždila jazykem a u toho ho hladila svou dlaní po jeho pevném břiše. Občas se mu podívala do očí a v tom nejlepším, když Darren začínal být pěkně hlasitý, přestala a usmála se na něj.

„Jsi dobrá,“ pochválil jí udýchaně a taky se na ní usmál.

„To ty taky. Jsi sladkejš, Darrene,“ chválila ho a obkročmo si na něj sedla. Darren jí začal svlékat podprsenku, a laskal jí prsa. Alyssa slastně zaklábala hlavu a tlačila si Darrenův obličej na svá prsa...

Já jsem se už vrátila do školy. Nemohla jsem to doma vydržet. Bylo mi smutno a v knihovně jsem se cítila mnohem lépe. Mohla jsem si číst, něco se naučit a myslet na

Darrena. Stejně tak i Sára s Wadem. Oba se museli už vrátit. Nemohli oxidovat u Whisperů až do nového roku. Taky jsem přemýšlela nad tím, že bych Darrenovi zazrcadlovala, ale rozmyslela jsem si to. Kdyby měl o mě pořád zájem, ozval by se sám, ne?

„Už se chystáš na kutě?“ zeptala se Sára, která akorát dorazila za mnou. Zavřela jsem knihu a dala jsem si jí mezi ruku a bok.

„Jo, mám dnes takový divný pocit a chci to zaspát,“ odpověděla jsem jí a společně jsme odcházely z místnosti.

„Týká se to Darrena?“ zeptala se cestou.

„Ano, asi jsem se s ním měla rozloučit trochu jinak,“ zmínila jsem smutně.

„Už na to nemysli, stejně se nic neděje. Je na soustředění s klukama,“ připomněla mi.

„Asi máš pravdu, ale už jsem dlouho neviděla Alyssu. Říkala, že bude na Vánoce ve škole,“ prohodila jsem, ale Sára se tím nijak nezaobírala a pak jsme se rozloučily u schodiště.

Po nekonečně dlouhé noci pro mě a po krátké pro Darrena, jsme se oba probudili ve stejnou hodinu. V 5 ráno. Zatímco Darren ráno tulil Alyssu, já jsem se tulila ke svému polštáři, který mi ho zřejmě celou noc kompenzoval. Měla jsem ho totiž zaražený mezi nohama.

„Bože!“ zahodila jsem ho a připadala jsem si kvůli tomu trapně. Už jsem se tedy probírala a rozhodla jsem se vstát. Stejně by mi myšlenky na něj nedovolily znovu usnout a ty sny, které jsem měla nebyly nic moc. Zdálo se mi, že s tou příšernou holkou chodí. Bylo to jako doopravdy.

V tom snu byla Alyssa s Darrenem na soustředění. Oba spolu létali na wergonovi a takhle vyhrávali zlaté medaile. Taky jsem je spolu vídala na chodbě u nás na hradě se líbat a když jsem je potkala, Darren na mě byl ošklivý.

Říkal mi, že mě už nechce, že jsem šprtka a že nechápe, jak jsem se mu kdy mohla líbit. Pak se mi vysmíval, že mi nejde portálové kouzlo a Alyssa ačkoli je rionka uměla kouzlit líp než já. A ještě ke všemu z ní v tom snu udělal svou spřízněnou duši a dal jí velkou část svojí moci. No hrůza, ještě, že to byl jenom sen.

Darren měl lepší náladu než já, i když bylo brzy. Ale on na to byl zvyklý. „Ahojky, kočko.“ Usmál se na Alyssu, hned vypnul budík a pohladil jí prstem po rtech. Alyssa se na něj taky spokojeně usmívala.

„Nejkrásnější chvíle, budit se vedle tebe,“ řekla a políbila ho.

„Jo, bylo to moc fajn a krásně se vedle tebe spí. Sice trochu chrápeš, ale to je nic v porovnáním s Earthanem,“ zmínil a ona se pousmála.

„Vážně? Promiň.“ Culila se, ale pak zvážněla. „Darrene, pro mě to znamenalo něco víc než jen sex,“ přiznala mu pro jistotu hned a pozorovala ho, jak se obléká.

„To pro mě přece taky,“ řekl, natáhnul na sebe tričko a pak jí k sobě přitáhl, aby jí políbil. „Vážně chceš být moje holka?“ zeptal se nečekaně a Alyssa vytřeštila oči.

„Vážně ještě nespím? Štípni mě.“ Culila se a on jí lehce štípl do ruky. „Au,“ vypískla.

„Tak chceš?“ zeptal se ještě jednou a ona přikývla a vášnivě ho políbila. Darren se jen pousmál a už to raději nekomentoval. „Půjdu teď na hřiště, tak se zatím nějak zabav. Klidně se na mě můžeš přijít podívat. Odpoledne tě vezmu někam do města,“ řekl mile, kouzlem si vyčistil zuby a utíkal na snídani.

Alyssa sebou plácla na postel a spokojeně se usmívala. Všechno pro ní bylo perfektní. Konečně se jí splnilo další její tajné přání. Sice to nebylo probouzet se vedle Wada, aby si jí vážil a bral jí jako sobě rovnou, ale tohle bylo dostatečný.

Krátce na to šel Darren na snídani. Stoupl si ke stolům s jídlem a rychle si nabral pár věcí na talířek. Měl celkem dobrou náladu, a dokonce si i hmkal melodii *Come as you are* od Nirvany.

Earthan s Wadem stáli za ním ve frontě a křenili se na sebe. „Čus, Nirvano, tak jak se ti spalo v prémiovém apartmá?“ vyzvídal Wade.

„Senzačně. Vopíchal jsem Alyssu,“ pochlubil se a podal si hroznové víno. Earthan se pousmál a Wade ztuhl. Možná pořád tajně doufal, že se to nestane. Že Alyssa nebude tak blbá, aby riskovala, že o něj přijde. A že se Darren nebude schopný odpoutat ode mě.

„Takže jsi na tu svoji bloncku zapomněl?“ zeptal se Earthan.

„Nezapomněl, ale rozešli jsme se. Nechtěla se mnou vztah a já teď jeden mám,“ dodal a sedl si k nejbližšímu stolu.

„Teda, kámo, ty se nezdáš. A co, jaká je?“ vyzvídal Wade a přisedl si k němu bez snídane. Snažil se dělat, že je úplně v pohodě, ale nebyl. Sebralo ho to.

„Jo je dobrá,“ řekl a cpal si do pusy tvarohovou buchtu.

„Lepší, nebo horší než Heartová?“ pokračoval Wade. Normálně se na takové věci neptá, a tak to Darrena trochu překvapilo.

„Na Ay nikdo nemá,“ odpověděl a Wade už to nijak nekomentoval. Ale tvářil se dost zaraženě. Asi jako by si to představoval a ta představa ho vyloženě děsila.

„Poslyš, dneska budeme mít překážkovou dráhu. Tu jsme dlouho nejeli, těšíš se, jak tě porazím?“ zeptal se Earthan a Darren se pousmál.

„Neporazíš,“ odpověděl povýšeně a Wade se jen pousmál, ale do smíchu mu nebylo.

„No... když máš teď hlavu v oblacích,“ rýpal do něho Earthan.

„Nemám hlavu v oblacích, teď poprvé po dlouhý době stojím nohama pevně na zemi. Nemusím se s ničím stresovat a sexu budu mít kolik chci,“ objasnil svůj aktuální stav.

„Takže...?“ vyzvídal Earthan.

„Žádná velká láska se nekoná. Miluju Ay a to se jen tak nezmění, ale už mám dost těch jejích výmluv. Nechce, tak nechce. Já vím, že se ke mně vrátí,“ prohlásil sebejistě a oba se na něj křenili.

„No jen aby ti něco takovýho odpustila, ženský jsou občas nevyzpytatelný,“ zmínil Wade.

„Nemá mi co odpouštět, není moje holka. Odmítla mě a už se o tom nehodlám bavit!“ dodal suverénně a strčil si do pusy poslední sousto. Pak se sebral a odnesl talíř ke stolu.

Já jsem se Sárou seděla u stolu na snídani. Přidal se k nám i Wade Whisper. Bylo to zvláštní snídat jen ve třech. Celkově byl sál poloprázdný a mě znepokojoval fakt, že je Alyssa pryč. Nevím proč, ale ohledně ní jsem měla divný pocit. Jako by mi někdo vytrhl srdce z hrudi.

„Co se tváříš jako boží umučení?“ zeptala se Sára.

„Nevím, už od včerejška je mi děsně. Skoro jako bych se nemohla nadechnout. Mám nějakou depku. Měla jsem příšerné sny a mám pocit, že se děje něco špatného. Šíleně mi chybí Darren a já jen vím, že jsem to podělala. Nemůžu na něj přestat myslet,“ objasnila jsem.

„Možná by ses mu měla ozvat. Promluvit si s ním,“ navrhl.

„Ne, to určitě nedám psychicky. Už aby začala škola. Tyhle prázdniny mě zabíjí,“ prohlásila jsem a ona přikývla.

„Nevěřím, že to řeknu, ale máš pravdu. Bez Darrena je tu taková nuda. A ještě čtyři týdny,“ přiznala a já přikývla.

„Holky, nefňukejte, máte tu mě,“ připomněl se Wade.

„Ty kašpare,“ řekla jsem a ze srandy jsem mu rozčuchala vlasy.

„Nechci vás nějak strašit, ale to, co popisuješ, Ay, je intuice čarodějky,“ zmínil. To mě zaujalo. O tom jsem ještě nikdy neslyšela. Jak to, že jsem o tom ještě neslyšela?

„Intuice, jo? A o co by mělo jít?“ vyzvídala jsem.

„O Darrena přece. Sama jsi říkala, že se ti zdá o něm a máš výčitky svědomí. Jsme derioni a tohle je jeden z našich skillů,“ objasnil.

„Prosím tě, neděs jí. Nebo bude jak tělo bez duše,“ okřikla ho Sára a já nad tím musela přemýšlet. *Intuice čarodějky?*

Alyssa se vypravila akorát na snídani a na chodbě hotelu potkala Wada. Ten jí chytl za ruku a přitáhl si jí k sobě, jak kdyby mu patřila. „Co je?“ sykla na něj a on jí jen zuřivě zíral do očí.

„Dostalas ho, co? Máš radost?“ vyzvídala a těžko přemáhal svůj nasupený výraz.

„Co je ti?“ zeptala se znovu a vysmekla se mu.

„Děvko...“ zašeptal a šel pryč. Byla z toho zaskočená, ale ne zas tak moc. Čekala, že od něj něco takového uslyší. Wade o ní věděl všechno. Za posledních pár let měla na kontě dva nejlepší kámoše, kolegu z práce a spolužáka. Hlavně si vybírala své milence velmi zajímavým způsobem.

„Co je s tebou, Wadíku? Ty jsi naštvanej?“ zeptal se ho Earthan hned, jak ho viděl vejít na hřiště. Wade se totiž tvářil od snídane podivně.

„Nech mě!“ okřiknul ho, nasedl na Qyldryira a vyletěl do oblak. Měl náladu pod psa. Jeho holka mu utekla za Whisperem a ještě k tomu i taková holka jako je Alyssa si vybrala jeho nejlepšího kámoše.

Bylo odpoledne po prvních překážkových závodech a Darren si už zase užíval mezi stehny Alyssy. Od té doby, co se spolu vyspali poprvé snad nedělali nic jiného. Ale když byl s ní, nepůsobil nijak zvlášť jako romantik. Možná tohle bylo to správné kouzlo pro deriona. Mít jednoho naivního a zamilovaného riona, se kterým se derion nemusí nijak stresovat.

Alyssa na něm při tom visela jako opičí mládě a škrábala ho do zad. Darren jí nejspíš bral trochu jako trenážer a nebral na ní takové ohledy jako na mě. Byl drsný až hrubý a zajímal se spíš o své potěšení než o její.

Nicméně Alyssa si neztěžovala. Přijímala ho takového, jaký byl a viditelně si s ním užívala. Ne, že by se o ní nezajímal vůbec, jen jí nebral tak vážně jako mě. Šlo mu jen o sex. Nevím, jestli si toho Alyssa všimla, ale Darren k ní žádné speciální city nechoval. Anebo to měla ráda drsně, kdo ví.

„Už budu,“ zašeptal jí do ucha a zkušeně jí nadělil svou nadílku na břicho. Pak se z ní vyčerpaně svalil, plácl sebou na záda a zíral do stropu, zatímco se snažil popadnout dech.

„Alyss...“ zašeptal.

„Ano?“ Usmála se, otřela si břicho do kapesníku a navlékala si na sebe kalhotky.

„Nemůžu to vyhnat z hlavy. Proč jsi spala s Eldarnem? Vážně jsi mě chtěla jen donutit žárlit?“ zeptal se.

„Dotklo se tě to?“ tahala z něj a jemně ho prstem hladila po nahém těle.

„Jo,“ přiznal a hodil přes sebe ručník. „Ten kluk mě vytáčí. Díky němu jsem ve všem druhej. Navíc je to rion a mě to uráží,“ objasnil a narážel tím na mě i na ní.

„Mohl jsi být první, aspoň co se týče mě, ale vybral sis Ay. Nemusím se ti za to doufám omlouvat,“ zmínila suše.

„Ne to nemusíš. Ale šťve mě to. Proč jsi mi to udělala? Plánovala jsi to?“ pokračoval ve výslechu.

„Žárlil jsi?“ ujist'ovala se.

„To je jedno, jestli jsem žárlil, nebo ne. To, o čem mluvím je, že bych nerad, aby mezi náma došlo k nedorozumění,“ řekl a ona se pousmála.

„Kluci nejsou jediní, co si nenechají věci líbit. Já jsem dost hrdá. Když mě někdo šťve a ponižuje, oplatím mu to. Pomsta je sladká,“ zašeptala a on se na ní jen letmo podíval.

„Ponižil jsem tě?“ zeptal se na rovinu, ale mlčela. „Takže jsem tvoje pomsta?“ pokračoval a ona přikývla a prohrábla mu prsty vlasy.

„Ta nejsladší,“ zašeptala a vášnivě ho políbila. On od ní odvrátil hlavu a posadil se.

„Toho jsem se bál. Takhle jsem to nechtěl. S Eldarnem tak trochu šlo o moje ego, ale myslel jsem, že tohle holky nemají. Pak mi Ay připomněla, že jo, ale... sakra, skočil jsem do toho jako idiot. Já tě ale nechtěl ponížit ani Ay,“ objasnil.

„O čem to mluvíš, zlato? Jsme teď přece spolu, ne? A neponížil jsi mě,“ řekla a pohládila ho po zádech. Darren se na ní tak podíval a zvedl se, že jde do sprchy. „Počkej,“ zastavila ho a znova mu stáhla ručník, který si před chvilí uvázal kolem pasu. On se na ní nejistě podíval.

„Co děláš? Já už znovu nechci,“ řekl striktně.

„Už je stejně pozdě, Darrene. Ay se to dozví tak jako tak. Jaký byly tvoje záměry? Byly vždycky čisté? Ani trochu jsi nechtěl ukázat Ay, že si s tebou nemůže hrát, jak se jí líbí? Nikdy jsi ani nepomyslel na to, že bys mě mohl mít, nebo nás mít obě?“ šeptala a Darren na ní jen mlčky koukal.

„Je jedno na co jsem myslel. Ale nikdy jsem si s nikým takhle nehrál. Vždycky jsem byl fér. Ay jsem na to upozorňoval několikrát a tobě jsem taky vždycky říkal pravdu. Nikdy jsem vám nechtěl ubližovat ani jedný,“ dodal suše.

„A jaká je pravda?“ vyzvídala.

„Vážně to chceš slyšet?“ zeptal se a ona přikývla. „Ty pro mě nejsi žádná pomsta a pro Ay taky ne. Sváděla jsi mě, a tak jsem byl zvědavý. Chtěl jsem tě a jo jsi hezká. Ale když jsem tenkrát říkal, že tě nechci, nelhal jsem. Myslel jsem to vážně. Nechtěl jsem to říkat, protože to nebylo hezký a nechtěl jsem ti ublížit, ale kdybych si měl vybrat...“ vysvětloval a ona ho přerušila.

„Byla by to Ay,“ dopověděla a on přikývl. „Nejsem pro Ay pomsta? Chceš mi tím říct, že by jí tohle nevadilo?“ Usmála se.

„Ne tak jak si myslíš,“ řekl sebevědomě a cupital si to do koupelny tak, jak ho pánbůh stvořil. A že ho stvořil dobře.

„Takže co je potom náš vztah?“ zeptala se. Darren se zastavil.

„Náš vztah je hokus pokus a ty jsi mi na to kývla. Jestli ti to nevyhovuje, můžeme to klidně ukončit. Jen jsem myslel, že vztah s tebou mi dá to, co jsem nikdy neměl, ale tak dáme tomu šanci, ne?“ prohlásil. *Teda, kdybych tohle slyšela. Nikdy by mě ani nenapadlo, jaký dokáže být Darren suverén a co se ještě vztahu týče. Na mě takový nikdy nebyl.*

„Darrene. Miloval jsi někdy někoho jiného než je Ay?“ vyzvídala a on na ní jen koukal.

„Makám na tom.“ Usmál se a pohládl jí po tváři, než za sebou zavřel dveře od koupelny. To se Alyssy samozřejmě dotklo. Darrenova přímočarost byla občas drsná a málokdo jí ustál. U Wada se to dalo čekat, ale u Darrena to řezalo.

Ne, že by jí nemrzelo, že k ní Darren necítí to, co ke mně, ale byla ráda za to, jak to je. Chtěla ho, má ho a vzala mi ho. To si taky Darren uvědomil, že ona ho využila jako její pomstu.

Darren jí možná věci říká na rovinu a nehraje si s ní, ale je vůbec možné, aby se z něčeho takového vyvrtil pořádný vztah? No, to necháme na osudu, protože ten já bohužel ovlivnit nedokážu. Kdyby to záleželo na mě, Alyssa by Darrena v životě

nedostala. No, možná to na mě trochu záviselo a já to zvorala. A podle všeho jsem nebyla jediná. Cože to říkala?

„Kluci nejsou jediní, co si nenechají věci líbit. Já jsem dost hrdá. Když mě někdo štví a ponižuje, oplatím mu to. Pomsta je sladká.“ Možná Alyssa nemluvila jen o mě, ale o Wadovi a ta její pomsta se nevztahovala jen na mě...

Zhruba po dvou týdnech už se do toho Darren dostal naplno. Mluvím o závodění samozřejmě. Byl ve vzduchu jako ryba ve vodě. Vyhrával i závody na nečisto. Toho kluka porazit bylo vážně snad nemožné. Létal jako drak a to už si i zkoušeli s kamarády vyměnit wergony. Vyhrál to pokaždé s každým wergonem, na kterého si sedl. Ne, že by wergonům svých oponentů prozradil své taktiky.

Ale pak se najednou karty obrátily a on nevyhrál jediný závod a ne, že by byl druhý nebo třetí, ale byl poslední. Věděl, že s takovou ho z nároďáku okamžitě vyrazí. Kinnara se cítila dost provinile, nejspíš za to taky trochu mohla.

Darren seděl v černé mikině s kapucí na Kinnara a posílal vzdušnou pusu Alysse na balkón, odkud ho pozorovala s teplou kávičkou zabalená v dece. „Grrr,“ přiznala se mu Kinnara.

„Já vím, že mě chceš chránit, Kinnaro. Víím, že chceš abych se vrátil k Ay, ale všechno není tak jednoduchý. Nevím, jestli mě bude ještě chtít. Nemůžeš mi ale sabotovat závody. Potřebujeme se prosadit, jsme dobrý,“ odpovídal.

„Grrrr,“ zavrčela.

„Nevím, jestli jsem udělal chybu. Zatím to tak nevidím,“ dodal a zase se usmál na Alyssu.

„Vážně jsi tak happy, jak se tváříš?“ zeptal se Wade, který akorát projel kolem. Od začátku soustředění, co se dal Darren dohromady s Alyssou, do něj neustále jen rýpal.

„Co tím myslíš?“ zeptal se ho Darren a podíval se mu do očí, které stále doslova žhnuly vzteky.

„No já jen, jestli to je s Alyssou vážně takový, jaký jsi chtěl. Přijde mi, že z ní nejsi úplně na větvi,“ komentoval jejich vztah. Darren byl zmatený z toho, jak se k němu Wade v poslední době choval.

„Je to moje holka. Mám jí rád,“ odpověděl stručně. Wade se posměšně zasmál.

„Jen rád?“ pokračoval.

„Hele o co ti jde? Každou mojí holku neustále kritizuješ a...“ zastavil se v půlce věty a podíval se na něj podezíravě. „Ty žárlíš...“ prohlásil, když mu to došlo. Wade se rozesmál ještě víc.

„Nesmysl,“ řekl, ale Darren mu to neřal. Znal ho dlouho a nikdy ho takového nepoznal.

„Drž se od Alyssy dál, jasný?“ řekl výhružně a odklusal s Kinnarou o kousek dál.

„A co Ay, tu už nechceš?“ křičel za ním a on se na něj podíval vražedným pohledem.

„Ta by tě nechtěla. Nicméně, zkus to a zabiju tě!“ odpověděl klidně a seskočil dolů. Alyssa je oba pozorovala a nezdálo se jí, že jsou na sebe dvakrát přátelští. Nicméně byli oba celkem daleko, aby je mohla slyšet a taky neměla tolik moci, aby si mohla vyčarovat odposlech. Nebo možná by i měla, ale neznala ta správná kouzla.

Měla trochu výčitky, že ty dva rozeštvala. Alespoň to tak vnímala. A taky začínala mít strach, že se Wade naštve a jejich drobné tajemství vyrazí. Protože si byla víc než jistá, že by se s ní Darren okamžitě rozešel, kdyby to věděl. A taky znala Wada a věděla, že je pomstychtivý. A že když mu někdo zkrří cestu, stáhne ho s sebou ke dnu.

Po tréninku, když kluci odcházeli z hřiště, Wade s Darrenem na sebe házeli smrtící pohledy. A zvláště, když Darrenovi Alyssa skočila kolem krku a líbala ho a říkala, že mu fandila a že mu připravila něco k jídlu. Wade nejen, že žárlil a záviděl, ale tohle byla poslední kapka. Už dál nedokázal snést Darrena.

Alyssa se na Wada podívala provinile, ale ten už jí věnoval úplně jiný druh pohledu. Takový, jaký přes to všechno, jaký na ní vždycky byl, ještě neviděla. Byl pohrdavý, ale ne ve smyslu „co chceš, ty otravko“, ale spíš „nemůžu se na tebe ani podívat, jak jsi mi odporná“.

A hned pak se otočil a šel pryč. Alyssu z toho bodlo u srdce. Do Darrena byla zamilovaná, ale Wade a tohle? Začínala si vyčítat svoje rozhodnutí. A to i když věděla, že to s Wadem nikam nevede. Zradit Wada Shadowwalkera, zklamat ho, nebo ho ztratit fakt bolí.

A tak si setřela z oku stékající slzu a věnovala se naplno Darrenovi. „Říkala jsem si, že budeš mít hlad, a taky jsem si kvůli tobě vzala ty růžový kalhotky, co se ti líbí,“ šeptala mu do ucha a dala mu pusu. Darren se pousmál. A to bylo všechno. Celou cestu až do pokoje bylo ticho.

„Jsem zpocenej, půjdu si dát sprchu,“ prohlásil mezi dveřmi a mířil si to do koupelny.

„Nemáš náladu?“ zeptala se smutně ještě, než stačil zalézt do koupelny. Začínala se bát, o čem se s Wadem bavili na hřišti.

„Promiň,“ odpověděl suše a svlékal si tričko. Alyssa ho pozorovala. „Jsme jenom utahanej a tak,“ dodal. Alyssa přikývla jako, že tomu rozumí.

„Co jste si povídali s Wadem?“ vyzvídala.

„Nic zajímavýho. Vlastně jo. Říkal mi, že se mu líbíš,“ odpověděl a ona ztuhla.

„Cože? Já jemu?“ Divila se. „To, že říkal?“ zeptala se se šokovaným výrazem ve tváři.

„Proč by ne, jsi hezká holka a jsi moje. Můj kamarád Wade vždycky chce to, co je moje,“ objasnil. „Dávej si na něj pozor,“ řekl a zavřel se v koupelně. Alyssa z toho byla celkem zaskočená. Že by k ní Wade vážně „něco cítil“?

Nicméně neměla v plánu Darrena za nikoho vyměnit ani za svojí velkou lásku. Do Wada mohla být zblázněná jak chtěla, ale věděla, že to není dobrý nápad. Jejich vztah byl zvláštní a on by s ní stejně zacházel jen jako se svou hračkou.

Darren byl teď její splněný sen, a i když už byl v podstatě splněný, pořád se ho nemohla nabažit. Asi tak jako já. On byl prostě kouzelný.

Earthan si všiml, že Wade míří někam na druhou stranu od hotelu. V poslední době se mu zdál nějaký divný a začínal si o něj dělat starost, a tak za ním běžel a dohnal ho u lesa.

„Kámo...“ volal na něj. Wade se zastavil a otočil se. Nevěděl, že má společnost. Earthan k němu doběhl a musel se vydýchat. „Jsi v pohodě? Kam to vůbec jdeš? Hele a co je to mezi tebou a Darrenem, cítím z vás nějaký napětí,“ pokračoval.

„Znáš ten pocit, když ti někdo přebere holku?“ zeptal se ho. Earthan se zamyslel a přikývl. „No tak takhle moc najednou Darrena nedokážu vystát. Mám pocit, že mi bere moje světlo. Že je prostě všude. Už ho mám prostě dost,“ objasnil.

Earthana jeho odpověď víc než překvapila. „Ale no tak, vždyť jste kámoši už od plíny. Jste jak bráchové a i bráchové se někdy hádají a tak. Musíš mít mnohem větší toleranci vůči sourozencům,“ prohlásil.

Wade se zasmál a zavrtěl nad ním hlavou. A pak zvažněl a zatnul ruce v pěsti, když si vzpomněl na Darrena a na to, jak moc ho nesnáší. „Já už nechci. Mám toho po krk. Potřebuju pauzu,“ dodal a zrychlil, aby dal Earthanovi najevo, že chce být sám.

Já jsem si až do noci četla o Percivalovi van der Voidovi. Tu nejdražší knihu, jaká snad existovala. Byla zdobená zlatem a psaná ručně kaligrafickým písmem. Byla těžko čitelná, ale byla to nádhera. Vždycky když jsem se na ní podívala, vzpomněla jsem si na Darrena a na to, že ho miluju. Na to, za jakých okolností jsem tu knihu dostala.

Myslela jsem taky na to, jaké by to asi bylo, kdybychom spolu chodili – kdybychom spolu bydleli. Že by tu byl se mnou. Spolu bychom se dívali na pohádky, četli si knihy a čarovali bychom. Taky se milovali a... „Na co to myslím?!“ polekala jsem se, když jsem si představila i našeho blond potomka. „Jsem posedlá,“ zašeptala jsem zoufale a změnila jsem téma svých myšlenek.

Jak se mu asi na tom soustředění daří? Jde mu to? Hrozně jsem si s ním chtěla zase zazávodit, bylo to tak strašně vzrušující. Měla jsem pocit, že jsem v jeho světě a snad jsem k němu nikdy neměla blíž. Ty jeho blond vlasy vlající ve větru, rychlost, přesnost a inteligence. Vůně jeho dřevitého parfému a naše společné chvílky plné vášně. *Když si to spočítám, tolik jich zase nebylo. Protože jsem byla blbá.*

Alyssa s Darrenem leželi v posteli a usínali. Bylo něco kolem dvanácté. Darren byl zvyklý usínat už v devět, ale nemohl spát. Nevím, jestli za to mohl ten velký kulatý měsíc, který mu svítil přímo do obličeje, nebo to, že taky nebyl úplně ve své kůži. Pak se z ničeho nic zvedl a oblékal se.

„Kam jdeš?“ zeptala se ho. Darren s ena ní jen podíval a dal si na čas s odpovědí.

„Asi se proletím. Potřebuju na vzduch,“ odpověděl suše a nazouval si boty.

„Chceš se jít projít?“ navrhla, ale zavrtěl hlavou.

„Chci být sám,“ zašeptal a odešel. Alyssa byla smutná. Věděla, že s ní není tak úplně šťastný a žálila, že je to nejspíš pořád kvůli mně.

Darren si dal cestou ke stájím do uší sluchátka a mlčky nasedl na neosedlanou Kinnaru. Neřekl ani slovo a ona ho nenutila komunikovat. Naopak byla ráda, že se tak cítí. Věděla, že mu chybím a nechtěla ho rušit v myšlenkách na mě. Ne, že by měla něco proti Alysse, ale nechtěla, aby s ní chodil. Měla mě radši hlavně proto, protože byl Darren se mnou několikanásobně šťastnější a silnější.

Darren chvíli přemýšlel, zatímco s Kinnarou létal těsně nad zemí po hřišti křížem krážem. Pak před sebe natáhl svou levou ruku a roztáhl od sebe malíček a palec, jak mě to učil o Vánocích, a několik metrů před ním se objevil modrý průsvitný portál. Zřejmě ho to stálo dost energie, protože portál se má používat pro přechod mezi dvěma světy, a ne v rámci jednoho světa. Takový portál je pak skoro stejně nákladný na energii jako transport na velkou dálku.

Nicméně, Darren vypadal, že ví, co dělá a co chce. Kinnara bez přemýšlení vletěla do portálu a oba se objevili na školních pozemcích u hradu. Já zase poslouchala cédéčko s písničkou od *Sugababes – Too lost in you*. Sára mi vypálila spoustu věcí na cédéčko. Taky mi věnovala nějaký přehrávač na baterky.

Celkem jí šťvalo, že v našem světě není jejich elektrina. Ale mě to takhle stačilo. Jejich písničky se mi moc líbily. To u nás byly kapely úplně jiné. Zavřela jsem oči a nechala jsem se uspat tou hudbou a myšlenkami na něj.

Darren seskočil z Kinnary a přenesl se ke mně do pokoje. No skoro. Ke mně do pokoje se kromě mě jen tak někdo nepřenese. Přenesl se na balkón, a protože je dobrý v bezpečnostních kouzlech, věděl i jak se dostat ke mně. Natáhl ruku proti sklu a zkapalnil ho. Tím prošel a díval se na mě smutně a provinile.

Já už jsem spala, a tak jsem ani nepostřehla, že tam je. On mě nechtěl budit a ani na mě nic nezkoušel. Věděl, že na to tak trochu nemá nárok. Nicméně se mu ulevilo, když mě viděl. I mě by se ulevilo, kdybych byla vzhůru. Ale to jsem nebyla.

Jen se ke mně naklonil a pohladil mě po vlasech. Přišlo mi, že se mě někdo dotýká, a tak jsem se začínala probírat, ale to on nedovolil. Zase mě očaroval nějakým svým uspávacím kouzlem, vyndal mi z uší sluchátka a pohladil mě po vlasech.

„Strašně moc mě to mrzí, Ay. To, co jsem udělal. Myslel jsem, že je to tak správně, ale já nikoho jiného, než tebe nechci. Nedokážu jí milovat. Jen jsem si to nalhával. Chtěl jsem to mít snazší, ale teď už vím, že zkratky v lásce a vztazích neexistují,“ zašeptal mi do ucha.

„Nemám ze sebe radost. Ublížil jsem kvůli tomu vám oběma. Klidně bych se s Alyssou rozešel a nechal to jako minulost jen abych mohl být zase s tebou, ale to na ničem nic nemění. I tak mě za to budeš nesnášet. Budeš to brát jako zradu. Ale já to nedělal proto, abych ti ublížil. Já jí mám vážně rád, a i s ní chci zůstat, pokud ty mě nebudeš chtít. I když nevím, jestli to bez tebe vydržím, protože tě příšerně miluju,“ dodal a políbil mě na čelo.

Ráno jsem se cítila celkem odpočatá. Zdál se mi krásný sen. Měla jsem pocit, že se Darren vrátil a byl u mě přes noc. Zdálo se mi, že jsme se s Darrenem vášnivě milovali, a pak že si ke mně vlezl pod peřinu a hřál mě svým tělem až do rána. Překulila jsem se spokojeně na druhou půlku postele a pevně jsem objala deku, která voněla jako on. To mě probralo, až jsem vytřeštila oči. Donutilo mě to se porozhlédnout po pokoji.

„Tyhle živé sny mě přivádějí k šílenství,“ vztekala jsem se a odhodila jsem od sebe našťavaně peřinu. Když jsem ale uviděla, co se válí na matraci, vytřeštila jsem oči po druhé.

Darren akorát dorazil nenápadně zpátky do hotelového pokoje, zouval si boty a byl tichý jako myška, aby Alyssu nevzbudil, ale ona zřejmě celou noc nespala, protože na něj čekala. Seděla unavená na posteli a zírala na něj, jak se převléká na trénink krátce po tom, co přišel.

„Kde jsi byl?“ zeptala se lehce našťavaně.

„Jé, ty už jsi vzhůru? Vždyť jsem říkal, byl jsem se proletět,“ odpověděl a zapínal si bundu.

„Celou noc?“ Divila se. On přikývl a usmál se.

„Byl úplněk. Nemohl jsem spát,“ odpověděl stručně. Ona se rozhodla to zatím neřešit.

„Aha. Tohle tričko si neber je špinavý, vezmi si to druhý,“ řekla a on se zatvářil otráveně, ale poslechl jí. Rozepl si zase bundu, stáhl ze sebe tričko a natahoval se pro čisté, které mu vybrala. A když ho na sebe natahoval, všiml si, že mu chybí krystal a úplně zblednul. Srdce Derionu bylo pryč.

„Kurva!“ zašeptal si pro sebe a došlo mu, že ho nejspíš ztratil v její posteli.

„Co se děje?“ zeptala se.

„Ale nic,“ odpověděl, pousmál se, zapnul si mikinu až ke krku, popadl pítí v láhvi, kterou měl na stole a odešel. Ani jí nepolíbil.

Já jsem držela v ruce Darrenův krystal a zírala jsem na něj jako z jara. *Že by to nebyl sen, ale realita?* „Darren za tebou v noci byl, prcku. Asi jsi mu chyběla. Vyznával ti lásku. Měla bys s tím něco udělat. Dej se s ním dohromady,“ práskla na něj Dharnalen.

„Darren že tu byl? Proč mě neprobudil? A od kdy chceš, abychom spolu chodili?“ Divila jsem se.

„Protože byste skončili v posteli a nemyslím spící. A to on nechtěl. A odjakživa jsem Darray tým,“ odpověděla.

„Jasně... A proč by nechtěl?“ vyzvíдалa jsem.

„Řekněme, že se mu to nehodilo do karet,“ dodala. Na ty její hádanky jsem neměla náladu. Prý Darray tým. Už jsem ničemu nerozuměla. Jen jsem si navlékla jeho přívěšek na krk a šla jsem se přichystat na výuku.

Darren cestou na hřiště panikařil. Díval se všude, kudy šel v noci. Ale věděl dobře, že jestli ho ztratil v letu, pak by ho už nikdy nenašel. Proklínal se a šílel strachy, protože to nebyla jen tak nějaká věc. Čarodějové po celém světě si na ní dělali zálsk, pokud věřili, že skutečně existuje. A bohužel ti špatní na Srdce Derionu věřili. A teď? Teď jsem jeho moc pohltila a už byl dostupnější ho získat.

Shadowwalker Darrena pozoroval. On ho nejen pozoroval, ale on ho i sledoval. Od doby, co se vyspal s Alyssou, byl jako jeho stín, aniž by o tom Darren věděl. A proč? To ještě nevím, ale hádám, že se to brzy dozvíme.

Já seděla se Sárrou v lavici a psala jsem si do sešitu něco o černé magii, když v tom mě ten krystal začal pálit na hrudi. Jako by se ke mně magneticky přilepil a páčil mě na kůži.

„Au!“ vykřikla jsem a musela jsem ho vyndat ven z pod trička a dát ho navrch.

„Co je?“ zeptala se.

„Nic,“ odsekla jsem a psala jsem dál. Po chvíli to zase začalo pálit. „Au!“ vypískla jsem znova a vzala jsem si krystal do ruky. Sára se podívala na mé tričko a všimla si, že v místě, kde byl krystal byla vypálená dírka skrz na skrz.

„Co je to?“ vyzvíдалa.

„Ale nic,“ odsekla jsem jí znovu a ona mi silou rozevřela dlaň, ve které jsem svírala ten vařící přívěsek a podívala se na mě jako se na mě kdysi dívala máma, když jsem něco provedla.

„Nic jo? A proč máš Darrenovo Srdce Derionu?“ zeptala se, zírajíc na mě podezíravě.

„Nechal ho u mě,“ odpověděla jsem stručně. To Sárrou překvapilo. Hned si říkala, kdy tu byl, proč tu byl a jak ho mohl u mě nechat. A hlavně proč.

„Jak jako nechal? Kdy?“ tahala ze mě. Nechtěla jsem jí to říkat, protože jsem tomu sama nerozuměla.

„Prostě ho jen zapomněl,“ vymýšlela jsem si.

„Od kdy by zrovna náš Darren zapomněl něco tak důležitýho? Navíc pokud vím, nesundává ho. Leda, že by měl na práci něco důležitějšího. Třeba tebe, kvůli tobě je schopnej ztratit i hlavu. On za tebou byl?“ pokračovala ve výslechu. *A je to tady. Tohle asi neobhájím.*

„Ne, jak jsi na to přišla? Co by tu dělal? Je na soustředění,“ mlžila jsem. Sára se na mě tak podívala.

„Ay, ten krystal sem nespadnul z nebe. Byl za tebou. Proč jsi mi nic neřekla? Bojiš se, že bych vás rušila?“ vyzvíдалa.

„Ne, tak to není. Já s ním vážně nebyla,“ odpovídala jsem. Sára mi ale nevěřila ani slovo.

„Vyklop to!“ sykla.

„Dobře, měla jsem sen. Zdálo se mi, že jsme spolu spali v posteli až do rána. A když jsem se probudila, našla jsem vedle sebe tohle,“ objasnila jsem. To už ten její přísný výraz povolil.

„Je sladký, že mu chybíš a že za tebou přišel, ale tohle na krku nosit nesmíš,“ řekla, vytrhla mi krystal z ruky a nasadila si ho na krk.

„Sáro, jestli ten přívěsek ztratíš, bude to pořádný průšvih,“ upozornila jsem jí a ona přikývla.

„Neboj se, mami. Občas jsem zodpovědnější než ty.“ Usmála se. O tom jsem dost pochybovala, ale nic jsem na to neříkala. Měla pravdu, že já ten přívěsek na krku nosit nesměla. Pálil mě a nějak divně reagoval na moc, kterou mi kdysi dal.

„Kdyby se tu objevila Anomaris, neubráníš ho. Měl by ho mít u sebe nějaký derion, ne rionka,“ dodala jsem rozpačitě a vzdorovala jsem jejímu smrtícímu pohledu.

„Tak hele, jestli ti bude líp, dám ho Wadovi,“ řekla. Já vytřeštila oči.

„To ani omylem. O tom přívěsku nesmíš nikomu nic říct. A dát ho z ruky. U toho hňupa je v bezpečí. Zná ochranná kouzla a je vyčůraný jak mraky když chce,“ komentovala jsem a Sára se zasmála.

„Ten hňup ho ztratil po jedné noci u tebe, a to jste spolu ani nic neměli,“ připomněla a já na ní hodila bodavý pohled.

„Schovej ten krystal ať ti nijak nevyčůhne, každou hodinu ho kontroluj, jestli ho máš na krku a jestli ho náhodou ztratíš, okamžitě mi to řekneš a ne, že mi to budeš tajit! Až se budeš zase pelešit s Wadem ne, že mu to řekneš, nebo nedejbože ho sundáš. Nebudeš mu o něm nic vyprávět, je ti to jasné? Ale kdyby bylo nejhůř a měla by to být otázka života a smrti, tak ho odevzdej,“ řekla jsem a ona přikývla.

„Slečno Heavensová a Heartová, dávejte pozor!“ řekla profesorka magie a kouzlem nám otočila stránku, kterou už jsme dávno probrali.

„Omlouváme se,“ opáčila jsem a usmála jsem se na ní. Ona pak tedy zase pokračovala v přednášce. Wade se na Sáru křenil a ona na něj. Jak já jsem jí záviděla, že má Wada tady. Ten můj hňup je fuč ještě na dva týdny. *Jak to mám vydržet?*

Alyssa se šla po snídani projít a podívat se na Darrena, jak trénuje. Zrovna nacvičovali let na wergonech ve stoje jako na snowboardu. Vzhledem k tomu, že měli draci hrbolaté hřbety s různými výčnělky to muselo být celkem nebezpečné a těžké se na něm udržet. A oni opravdu nebyli žádní krasoletci.

Taky si mohli pomáhat kouzly, ale jen když šlo o ně, nikoliv o draky. To už by byli diskvalifikovaní. Darren byl sice sebejistý a držel se na Kinnařině hřbetu už několik minut, ale vypadal vyčerpaně a zoufale.

„Máš tu fanytku,“ upozornil ho Wade a Darren se prudce otočil v domnění, že myslí mě, ztratil balanc a koncentraci a spadl Kinnaře z hřbetu. Naštěstí se mu nic nestalo, protože to včas zachránil nějakým kouzlem. Wade se pouсмál a Alyssa se polekala.

„Darrene, jsi v pořádku?“ vypískla a rozběhla se za ním. Darren se zvedl a přikývl jako, že je ok.

„Nic mi není,“ řekl a dal jí letmou pusku na přivítanou. „Dám si chvíli pauzu, kouči,“ oznámil mu a on souhlasil. Byl to velmi přísný chlap. Takový derion od rány.

Vychovával mladé závodníky, aby měli disciplínu. Díky němu byl Darren tak dobrý a dokázal se kontrolovat, ovládat a přemýšlet takticky. Nebýt jeho, snad by ani nebyl tolik sexy. Většinu holek na něm přitahovala jeho povaha, trpělivost a výdrž. Když nebudeme mluvit i o jeho vizuální stránce a inteligenci.

„Nechtěla jsem tě vyrušit,“ zašeptala tiše.

„Nevadí, stejně už jsem utahanej. Nemůžeš za to. A Wade mě pěkně štve poslední dobou,“ řekl, políbil jí letmo na tvář a hodil na něj vražedný pohled.

„Jak to? Protože se mu líbím?“ vyzvíдалa.

„Ne, že by mě to neštvalo, ale to není ten problém. Vždycky jsme spolu bojovali o post vůdce naší party. Už když jsme byli malí kluci,“ zmínil a Alyssa na něj mlčky zírala. „Earthan je sice autorita, ale on je spíš ten silnější co se týče svalů. My dva s Wadem jsme se vždycky přetahovali o to, kdo je chytřejší, kdo je lepší a podle koho to bude šlapat. Takže, kdo bude mozkiem party,“ objasnil.

„Já vím, zlatou stuhu jsi nevyhrál tenkrát kvůli mně,“ řekla smutně.

„Hm, o to nejde. On se líp učí, protože se zase míň soustředí na závody. Nikdo nemůžeme mít všechno. A vzhledem k tomu, že závodíme všichni, tak jsem lídrem smečky já. Jsem jen o trochu horší v učení. Ale on mi šlape na paty, Alyssu. Dělá mi naschvály. Hraje si se mnou, chce mě rozložit. Dělal to vždycky, ale teď se to nějak zhoršilo,“ vysvětlil.

„Jak jako rozložit?“ vyzvíдалa.

„Nenech se od něj zmanipulovat, ok? Kdybych na něj neupozornil Sáru, asi by se mu to podařilo i u ní. Pohybuje se v mých vodách naprosto bez problémů, protože mě zná. Já ale vím co je zač,“ dodal.

„Jak jako co je zač? Já to nechápu, Darrene, vy už nejste kámoši?“ vyzvíдалa.

„My už dávno nejsme kámoši, Alyssu. Ale jak se říká, nepřátelé by sis měla držet u těla, sledovat každý jejich krok,“ řekl tajemně.

„Děsíš mě. Nepřátelé? Jen proto, že se mu líbí stejné holky?“ vyzvíдалa.

„Neříkej, že ho za ty roky neznáš. To, co udělal s Eldarnem byla jeho práce ne moje, ale to ty moc dobře víš. Wade má psychopatický rysy. Buď opatrná, ano?“ zašeptal a políbil jí na tvář. Ona ho objala a něžně pohládila po těle.

Nicméně jí ta informace tolik nezaskočila. O tom, jaký Wade je, něco málo už taky věděla. A o tom, co udělal Eldarnovi... no, věřila tomu, že to byla hlavně její vina. Alyssa se na něj provinile podívala a pak si všimla, že mu na krku chybí krystal.

„Darrene, kde máš krystal?“ zeptala se.

„Neboj se, je v bezpečí,“ odpověděl suše.

„Kde?“ pokračovala.

„Řekl jsem, že je v bezpečí. Nemusíš se bát. Bude lepší, když si to nechám pro sebe, kdyby náhodou toho někdo chtěl využít, víš?“ vymlouval se. Byl vyčůraný jak mraky když chtěl.

„Aha a Wade o něm neví?“ vyzvíдалa. Darren se zamračil.

„Ten ví všechno. Jen čekám až mi něco provede. Od té doby, co každé dostal kopii se chová divně,“ dodal a šel pomalu zpátky.

„Darrene...” zavolala na něj ještě a on se otočil. „Miluju tě,” zašeptala a on jí jen zamával a zhluboka si oddechl.

Wade se na něj křenil z dálky. Zjevně je celou dobu poslouchal. „Copak, tvoje holčička si tě přišla zkontrolovat? Kde máš krystal, Darrene?” rýpl si.

„Šmíruješ mě?” opáčil otráveně.

„To bych si nedovolil. Navíc je to pod mojí úroveň,” řekl a zaculil se. Darren na něj mlčky koukal. „Copak, máš strach? Kdybych to tvoje Srdce Derionu chtěl, už ho dávno mám. Je u Ay, že jo? Byl jsi za ní včera. Ví o tom tvoje holka? Že na tajňáka v noci spíš u svojí bejvalky?” rýpal do něj.

„O co ti jde? A jak to všechno vůbec víš, když mě nešmíruješ?” zeptal se našťavaně a Wade pokračoval.

„Srdce už duši našlo, že jo? Neposkvrněně poskvrněnou, kdopak to asi je?” Usmíval se zírajíc mu do očí. „Srdce Derionu se v její blízkosti nabíjí. A víš taky o tom, že ten, kdo ho nosí na krku Ay přitahuje? Možná to nebude jen tvým osobním kouzlem, Payne,” rýpal do něho a Darren do něj hrubě strčil.

„Hleď si svýho!” křikl na něj. S Wadem to ani nehnulo a celou dobu se smál od ucha k uchu.

„Co kdybych ho měl na krku já? Pak by mi určitě dala,” řekl provokativně a Darren měl co dělat, aby se uhlídal. O to Wadovi šlo. Vytočit ho tak, jak ho vytočil kdysi Eldarn. Chtěl ho rozhodit. Zničit mu tím vztahy, kariéru, moc a třeba i pověst. Už jeho pohár trpělivosti přetekl. Nemohl dál snést, že Darrena lidi ve všem vidí jako lepšího než je on. A taky nastala doba, na kterou tak netrpělivě čekal. Na to, až bude Darren v oslabení.

Darren se jen zhluboka nadechl a zase vydechl. Wade byl silný soupeř. Věděl toho příliš a uměl udeřit do správného místečka ve správnou dobu. „Nejsem idiot, Wade. Jestli mě chceš dostat, budeš se muset snažit mnohem víc. Krystal Srdce Derionu nikdy nedostaneš a ani Ay. Nikdy nebudeš lepší než já v závodění a Alyssu taky nedostaneš. Je mi tě líto, neustále prahneš jenom po tom, co je moje. Najdi si kurva vlastní cíle!” řekl a odešel.

„Kdo řekl, že nemám vlastní cíle? Dávej si na mě pozor, Payne. Šlápneš vedle a vítěz bere všechno. A je to přesně obráceně. Jsou věci, co byly moje a tys mi je sebral. Tohle je válka!” zahulákal za ním a šel si po svých. Darren ho ignoroval. Neměl pocit, že by mu někdy něco vzal.

Sára se po skončení hodiny sešla s Wadem Whisperem a mířili si to spolu do věže. Zapálila si cigaretu a vydechla kouř na druhou stranu od něj. Wade na ní tak zvláště koukal, až jí to překvapilo.

„Co je?” sykla na něj. On se jen tak zasmál a zavrtěl hlavou.

„Nic. Jen, můžu si dát taky?” zeptal se jako by byla jeho starší sestra. Díval se na ní jinak, než do teď, což Sáru trochu znepokojovalo. A taky se choval divně. Skoro nemluvil cestou do věže a normálně pořád něco mele. A taky se jí zeptal, jestli si může dát cigaretu?

„Vždyť přece už nekouříš, ne?“ rýpala do něho.

„Kvůli tobě, ale když ty kouříš, chci taky,“ odpověděl a ona mu jednu podala. Taky se u toho zamyslela, než spustila.

„Musím ti něco říct, ale nesmíš ceknout Ay. Je chytrá a já jí ve všem věřím, ale někdy dělá hrozný kraviny a neví, co je správný,“ prohlásila a Wade se na ní pousmál a netrpělivě čekal, co z ní vypadne.

„Hm, a o co jde?“ zeptal se zaujatě a zapálil si kouzlem cigaretu. Sára na něj překvapeně civěla. Ten způsob, jakým si zapálil jí něco připomněl, ale pak se z toho transu probírala.

„Jde o Srdce Derionu,“ nakousla a Wade se na ní jen otočil. Tohle téma ho očividně zaujalo. Úplně se mu zalesklo v očích.

„A co je s ním?“ zeptal se, jako by věděl, co to je. Což Sárů překvapilo.

„Ty o něm víš?“ Divila se.

„Jo, ty přívěsky, co máme mít u sebe mi to tak nějak připomněly,“ odpověděl stručně. Ona přikývla a dál už se tím nezaobírala.

„Jde o to, že to pravý mám já,“ řekla a Wade se pousmál. Jen jedním koutkem. Takhle se Wade nikdy neusmívá. Sára si toho všimla a zkoumala ho detailněji. Hrozně jí připomínal... ne, to je asi hloupost.

„Vážné?“ zašeptal a podíval se jí do očí. Sára se do jeho očí dívala jako do studen. Wade jí přišel dnes nějaký jiný – přitažlivější, osobitější a charismatičtější. „A kde jsi k němu přišla? Myslel jsem, že všichni máme fake,“ řekl a tím jí zase aktivoval.

„No Darren k němu přišel a Ay má jeho moc. Každopádně ta věc se v její blízkosti ještě dobývá. To je fakt dlouhý příběh. Jde o to, že ho nemůže mít na krku ona, protože jí spaluje. Je to moc síly asi nebo tak něco.

Darren ho má na starost, ale jaksi ho u ní včera v noci zapomněl. Ay je proti abych ti o tom říkala, ale já ti věřím a taky vím, že by ho měl hlídat nějaký derion. Já jsem jen rionka. Prosím, Wade, vezmi si ho,“ řekla a on k ní natahoval ruku. Neřekl už ani slovo.

Sára si přívěsek sundávala z krku a v tom do věže vtrhnul Wade Whisper. „Už jsem tu, promiň za zpoždění...“ řekl a zíral šokovaně sám na sebe. Sára vytřeštila oči.

„Wade?“ vyděsila se Sára přeskakujíc očima z Wada na Wada a hned si přívěsek dala zpátky na krk. Wade Whisper, co měl zálsusk na Srdce Derionu zachoval chladnou hlavu a přeměnil se do své pravé podoby – Anomaris.

„Ahoj, děcka,“ prohlásila hned na to a usmála se. Wade chytl Sárů za ruku a stoupl si před ní. „Neboj se, tvoji milovaný rionce nezkřívím jediný vlásek. Jen když mi dá, co je moje,“ řekla mile a natáhla k ní svou ruku dlaní vzhůru. Sára věděla, že to je konec. Řekla jí úplně všechno.

„Já čekám,“ připomněla se Anomaris. Sára si vzpomněla na to, co jsem říkala o životě a smrti a momentálně neměla na výběr. Ani jeden s Wadem by jí neporazili, a tak jí dala Srdce Derionu na dlaň.

„Ano, tak dlouho jsem na to čekala!“ prohlásila spokojeně a transportovala se pryč i se Srdcem Derionu. Sára se rozplakala.

„Co to bylo?“ zeptal se Wade nechápavě.

„Tohle je náš konec, Wade. Ona má kvůli mně opravdový Srdce Derionu. Já jsem to celý zkazila, protože jsem neposlechla Ay. Darren i Ay mě budou nenávidět a celý váš svět taky, protože bude válka...“ breptala rozpačitě a Wade se pousmál.

„Pojď ke mně, lásko. Nic se nestane, protože ten pravý krystal mám já,“ řekl a ukázal jí ho.

„Co? Jak to? Já to nechápu,“ prohlásila. Byla z toho v šoku. Jak se to jako stalo? Že bych jí obešla?

„Neřeš to, ano? Bude lepší, když nebudeš nic vědět a o nic se starat,“ zmínil a dal si ho na krk pod tričko. Sára přikývla a zapálila si celá vystresovaná další cigaretu. Porušila slib, že o tom nesmí nikomu říct ani Wadovi. Štěstí, že jsem já nebyla tak pitomá a myslela jsem dopředu.

Který derion by rionovi svěřil něco tak podstatného jako je Srdce Derionu? Dala jsem jí svou kopii a originál jsem raději svěřila Wadovi sama. Nečekala jsem, že mi ten hňup ten krystal nechá na krku. Čekala jsem nějaký problém. Hádám, že všechno souvisí se vším. Jako by tu měla špehy. Musela jsem být od teď opatrnější. Zato Sáře přišlo zvláštní, že by na ní Anomaris byla tak milá.

Wade Shadowwalker se akorát vrátil do penzionu. Odčaroval ze sebe vzhled Anomaris, zavřel za sebou dveře od pokoje a posadil se na postel. Potom vyndal z kapsy Srdce Derionu, které mu Sára tak ochotně předala a spokojeně se usmíval, zatímco ho pozoroval zblízka.

„Nádhernej a mocnej šperk.“ Obdivoval ho. „Já tě zničím, Payne,“ zašeptal si pro sebe a dal si ho na krk místo svojí kopie Srdce Derionu, kterou zničil malým výbušným kouzlem. Pro případ, že by si je popletl. Potom se vydal za ostatními na večeři.

U večere v penzionu *U TŘÍ WERGONŮ* bylo veselo. Tedy dokud nepřišel Wade. „Kde je?“ zeptal se Earthan a Darren jen pokrčil rameny a napil se džusu. Wade si jen sedl naproti Alysse vedle Earthana a usmíval se od ucha k uchu.

„Tady jsem,“ řekl a podíval se na Alyssu. „Mimochodem, už se ti pochlubil tvůj přítel, kde ztratil krystal?“ vytáhl Wade a dal si do pusy sousto pečené kachny. Alyssa našpicovala uši a s Darrenem to ani nehnulo. Mlčky pokračoval v jídle. Co má přijít, přijde. Počítal s tím, že se ho pokusí Wade provokovat, naštvat, nebo dokonce rozhádat s Alyssou.

„Kde?“ zeptala se a Wade se pokoutně pousmál.

„To by ti měl říct Darren,“ zmínil a Darren jen zavrtěl hlavou.

„Tak proč o tom mluvíš ty?“ zeptala se a zavrtěla nad ním hlavou. TY jejich provokace začínaly nabírat na obrátkách. A tak se toho chytnul Darren.

„Wade má jenom chuť otravovat nesmysla při večeři,“ odpověděl suše a Wade se zakřenil.

„Hm, jasně. Každopádně, dneska ti to moc nešlo, padal jsi jak shnilá švestka,“ pokračoval. Darren mlčel.

„Proč do něj neustále rýpáš?“ vyzvíдалa Alyssa a Wade se pousmál.

„Kdybys věděla co já, taky bys do něj rýpala, pusinko,“ odpověděl tajemně. Alyssa se otočila na Darrena. Ten jen zavrtěl hlavou a mávnul nad tím rukou.

„Hej, o co jde? Já vás nechápu,“ vložil se do toho Earthan. Hned na to se do toho zase vložil i Darren.

„Ale o nic, kámo. Wadovi už jenom hodně dlouho nikdo nepodržel,“ rýpl si, načež Wade se jen pousmál a zavrtěl nad ním hlavou.

„Myslíš?“ řekl. „Každopádně, máš tady dámu, ty nezdvoračku,“ dodal ještě a usmál se na Alyssu.

Darren se k němu naklonil. „Nesnaž se. To, že si na ní brousíš zuby jsem jí už řekl,“ zašeptal mu do ucha a Wade se spokojeně culil. Pravdou je, že nebrousil, spíš mu vadilo, že mu jí Darren sebral, i když už dávno nebyla jeho.

„Jsi úplně mimo, idiote,“ zašeptal.

„Aha, takže jde zase o ženský?“ zeptal se Earthan, když to zaslechl. A Alyssa už nevěděla, jak se k tomu stavět. Byla tam sama se třemi muži a byla celkem překvapená z toho, že by Wade opravdu žárlil. Ale všechno nasvědčovalo tomu, že žárlí. A poznal to i Darren a to je co říct.

„Pamatuješ, jak jsi mi říkala, že měl Eldarn fakt pořádnýho macka, že jsi z něj byla odvařená? Stačí ti Darren po takový zkušenosti?“ prohlásil Wade, aby ho vytočil. Ten se jen zasmál a zavrtěl nad Wadem hlavou. Pravdou je, že on se fakt nemusí v tomhle bát. A moc dobře to ví.

Navíc Wade kdysi říkal pravý opak, aby vytočil Eldarna. Bylo znát, že dokáže bodat jako škorpión. Alyssa na to nereagovala. Radši.

„Hele, co je vám? Chováte se divně?“ komentoval Earthan. Wade pořád čekal na odpověď.

„Nic takovýho jsem neříkala,“ odpověděla zírajíc na Darrena. Ten přikývl jako, že bere na vědomí. Věděl, že Wade jen rýpe, protože je pro něj z nějakého pro něj nepochopitelného důvodu ublížený.

„O co ti jde? Chceš mě vytočit?“ zeptal se ho klidně Darren. Wade pokrčil rameny.

„Jen jsem jen zvědavěj, jestli je s tebou Alyssa spokojená. Vzhledem k tomu, že ty nejsi spokojenej s ní. Možná byste si o tom měli už promluvit. Tyhle tajnosti pro vztah nejsou nejlepší,“ pokračoval.

Alyssa se otočila na Darrena s otázkou na jazyku, kterou jí tam nasadil Wade. „Já jdu spát,“ řekl Earthan z ničeho nic a raději odešel od stolu. Darren by taky šel, ale nemohl.

„Já půjdu taky, máte si o čem povídat,“ dodal Wade a taky odešel. Alyssa se na Darrena mlčky podívala a on se zatvářil rozpačitě.

„O čem to mluvil, Darrene?“ zeptala se, když se to u stolu trochu vyčistilo.

„O ničem. Jen do mě rejpe. Chce nás rozeštvat, protože mi chce ublížit. Už jsem ti to říkal, neměla bys ho poslouchat,“ odpověděl a agresivně od sebe odstrčil talíř s jídlem.

„Proč pořád mluvil o tom krystalu a co je ten krystal vůbec zač?“ vyzvíдалa.

„O tom se nebudeme bavit,“ syknul striktně a dal si ruce do kapes.

„Možná měl Wade pravdu v tom, že tajnosti pro vztah dobrý nejsou. Jde o Ay?“ zeptala se, ale on se jí jen mlčky našťavaně podíval do očí. „Mluv se mnou!“ křikla na něj.

„Jsou prostě věci, o kterých se derioni s riony nebaví. A taky jsou věci, co se jen tak neříkají. A ještě jednou na mě štkni, a neřeknu ti už nikdy nic!“ odpověděl suverénně a odešel od stolu.

Alyssa tam chvíli mlčky seděla a po chvíli se taky zvedla a rozhodla se, že půjde větším okruhem do pokoje. Měla teď trochu strach, protože Wade měl zcela zjevně něco za lubem a už se to všechno navíc ještě přeneslo do jejich přátelství.

„Tak stačí?“ zeptal se Wade, který se vynořil s úsměvem ve tváři zpoza rohu hned, jak Darren odešel. Ona se zamračila.

„Říkal jsi, že nás nechceš rozeštvat,“ připomněla mu. On se zasmál a zavrtěl hlavou. Taky jí následoval.

„Ne, říkal jsem, že mu nic neřeknu. A v tom je velkej rozdíl, Aly,“ objasnil.

„Proč to děláš?“ prskala na něj. On si dal ruce do kapes a usmál se.

„To bys nepochopila. To je jenom mezi mnou a Darrenem,“ řekl a ona na něj sklesle koukala. Nevěděla, jestli je na něj víc našťvaná, zklamaná, nebo jestli je jen smutná.

„Prosím, nech toho. Já ho miluju,“ prohlásila. Wade jí pohladil po tváři jako by jí chtěl vážně utěšit.

„Ale on tebe ne, zlatíčko. Jen tě využívá, když dostal kopačky,“ zašeptal a díval se jí do očí.

„To není pravda. Miluje mě. Jinak by se mnou nebyl,“ dodala sebejistě a on se zase pousmál.

„Asi tak jako já tebe. Ty jsi tak naivní,“ řekl a otřel jí slzy. Tvářil se celkem empaticky. Alyssa byla nervózní. Kolem Shadowwalkera byla divná atmosféra, kterou nedokázala identifikovat.

„Proč ti na tom vůbec tolik záleží?“ tahala z něj. Wade se na ní jen díval, nechtěl jí nic říkat.

„Byl to můj nejlepší kámoš pro Krista!“ štknul na ní a vypadal spíš už zoufale. Alyssu ten jeho výkřik zaskočil. „Proč zrovna on? Co na něm je?“ zeptal se z ničeho nic. „Já to nechápu. Myslel jsem, že o tebe nemá zájem a že ty...“ pokračoval, ale Alyssa se na něj tak uvědoměle podívala a pak mu skočila do řeči.

„Ty žálíš,“ zašeptala překvapeně zírajíc mu do očí. On se jen pousmál a nereagoval na to. „Ty regulérně žálíš,“ zopakovala.

„Nebud' směšná prosím tě,“ dodal a utnul s ní oční kontakt.

„Ok, když ne, pak to teda беру mezi náma za vyřízení. Co chceš za to, když nás necháš na pokoji? Takhle to s tebou funguje, ne? Výměnný obchod,“ začala a on vyprskl smíchy.

„Už zase? Nehraj si se mnou, Aly. Tentokrát by ti už pusinka nestačila. To, co bych chtěl je kontraproduktivní a prohrála bys to mnohem dřív,“ zmínil a pohladil jí

prstem po rtech, na které celkem mlsně civěl. Alyssa měla sto chutí mu něco hrozného říct, ale bála se, aby to ještě nezhoršila. Nicméně na Wada nic nezabíralo. Prosby, slzy ani výhrůžky. Ten když si vybere oběť... chudák ta oběť.

„Ale že jsi to ty. Nechám vás, když mu to řekneš sama. Jinak se to dozví, a to dost ve špatnou dobu a nic moc způsobem,“ vyhrožoval jí.

„Na to zapomeň. A ty mu to taky neřekneš!“ vyštěkla a on se pousmál.

„Neřeknu, už jsem to slíbil.“ Usmál se. Slovní hříčky, člověk s ním musel být opatrný na to, co říká. Byl totiž jako nějaký Gin z lahve a všechno překrucoval ve svůj prospěch. A evidentně ho bavilo jí mučit. Nikdo jsme to nevěděli, že Alyssa byla jeho oběť. Od kdy?

„Fajn, tak pokračuj. Nikdy se ti to nepovede!“ dodala a chtěla odejít, ale přitáhl si jí k sobě za ruku, až narazila na jeho tvrdé břicho. Alyssa znejistila.

„Myslíš? Pošleš ho do háje sama. A když ne, až se sejde s Ay, odkopne tě jak prašivýho psa. Vsadíš se? O co se vsadíme?“ prohlásil sebevědomě a ona se polekala.

„O nic se s tebou sázet nebudu a pusť mě!“ řekla a vysmekla se mu. On se pousmál.

„Zajímavý, jak rychle jsi na mě zapomněla, když sis zašukala s Paynem. To mě přivádí zpátky k mojí otázce, jestli ti stačí?“ zmínil a ona na něj rozpačitě koukala.

„Stačí,“ odpověděla.

„Lhářko. Nehýčká tě a jde mu jen o sebe. Nemí jako já a tebe to štve,“ dodal.

„Jak to můžeš vědět?“ zeptala se šokovaně. „A co to vůbec žvaníš za nesmysly?“ prskala.

„Je mi to jasné. Znáám ho a taky se nám chlubil. Když jsi byla nová. Řekl jen, že jsi dobrá a že tě vopíchal. A nezapomněl dodat, že je Ay lepší. Copak takhle se mluví o holce, kterou miluješ? On tě nemiluje, Alysso,“ zopakoval a Alyssa ztuhla. Uvědomila si, že má ten padouch možná i pravdu. Přece jen byli nejlepší kamarádi a říkali si všechno.

„Já tě rozmazloval mnohem víc. Ty víš, že jsem byl lepší, že jo? Navíc jsem tě chtěl. Dost dlouho jsi byla pro mě jediná holka, na kterou jsem myslel,“ šeptal jí do ucha, až jí vyběhla husí kůže.

„Já už miluju Darrena!“ křikla na něj a utekla mu.

„Blbko! Stejně tě odkopne a pak za mnou nechod' škemrat,“ zakřičel na ní a odešel si po svých. Špatně nesl, když nad ním byt' nevědomky vyhrál Darren. O nic jiného mu pravděpodobně ani nešlo. Ale na Darrena žárlil, to bylo jasné.

Beztak je dal dohromady jen proto, aby si s nimi mohl pohrávat a rozeštvat je. Nějak se mu pomstít, ukázat mu, že když bude chtít, přebere mu jí, ale nevyšlo mu to. Alyssa měla Darrena zřejmě mnohem radši, než Wade čekal. Dřív to možná bylo jinak, ale teď už bohužel pro něj ne.

Já jsem po tom náročném dni odpočívala ve své věži. Dělal jsem si ještě nějaké úkoly dopředu, protože jsem byla nervózní z toho, co se dneska odehrálo. Když mi to Wade Whisper vyprávěl, bylo mi Sáry líto. Nechtěla jsem, aby si myslela, že jí nevěřím. Ale

kdybych Sáru takhle neobešla, krystal by už měla Anomaris. Tušila jsem problém. Nevím jak, ale prostě jsem to tušila.

Ale ani tak jsem neměla pocit, že je krystal v bezpečí. Nejbezpečnější by to bylo, kdyby byl u mě, kdybych ho mohla nosit u sebe. U Darrena byl taky v bezpečí, ale o tom Anomaris věděla, takže jsem ho zbytečně nechtěla vystavovat nebezpečí. Původně jsem si myslela, že se pro něj Darren vrátí, ale možná pochopil, že zmást Anomaris bude lepší tah. I když nevím, už jsem se do těch vlastních nápadů zamotala, že ani nevím, co je lepší a co ne. Co je můj nápad a co jeho.

Ráno se Darren probudil úplně rozlámaný. Skoro nemohl spát, jak moc byl vystresovaný ze ztráty krystalu. To, že byl za mnou ho tolik nestresovalo, i když taky nechtěl, aby se o tom jeho nová přítelkyně dozvěděla. Kdyby jí řekl, že ho ztratil u mě v posteli po tom, co jsme se mazlili a měli snový sex, co by si asi myslela?

Darren se začal chystat na trénink. Byl bez elánu a nechtěl Alyssu budit tak brzy. Normálně se Alyssa probudí hned, jak se její drahý vyprdelí z postele, ale tentokrát spala tvrdě, že by jí nevzbudila ani Třaskavá opice. Nicméně byl taky nesvůj z toho, že mu to s Kinnarou tolik nefunguje. Zkrátka když se to sere, tak pořádně.

Šel si dát ranní sprchu a hned na to si udělal deset kliků a pár sklapovaček, aby se protáhl. To už se Alyssa probudila a rozespale na něj zírala z postele. „Ahoj,“ pozdravila ho.

„Čau,“ řekl suše a díval se na ní.

„Promiň, že jsem na tebe včera křičela, jsi derion a... nesmím si to dovolit. Odpusť mi to. Chci, abys věděl, že dokážu být dobrá spřízněná duše, že ti nebudu odmítovat, vzdorovat ti a že tě vždycky budu respektovat a...“ pokračovala, ale přerušil ji.

„Alyso, jsi moje přítelkyně. Ty mi odpusť, že jsem se k tobě choval jako k rionce. Včera jsem měl prostě trochu nervy. Máš právo na svůj názor, a když na tebe budu hnusnej a nebude se ti to líbit, klidně na mě křič. To, že jsem derion je úplně jedno, já nejsem jako ostatní, ano?“ řekl a usmál se na ní a dal jí pusku do vlasů.

„Stejně se s tebou něco děje. Už pár dní jsi na mě ani nesáhl,“ komentovala jeho úbytek libida. Darren se zatvářil rozpačitě a podíval se jí nejistě do očí.

„Jsem pod tlakem, víš? Dneska ti to vynahradím,“ odpověděl. Ona se na něj usmála a přikývla.

„Slibuješ?“ zeptala se a on přikývl.

„Slibuju,“ dodal.

„Je pátek, dáme si třeba víno a posedíme na balkóně?“ navrhl. Darren se zamyslel a nakonec souhlasil.

„Dobře, uděláme si romantiku,“ zmínil, popadl mikinu a chystal se jít. Ona si ho ale k sobě přitáhla za ruku a stáhla ho k sobě do postele.

„Já ti věřím, Darrene. Vím, že si Wade vymýšlí. Vím, že mi nic netajíš a když říkáš, že to nemusím vědět, pak to nemusím vědět.“ Usmála se a on se provinile zakřenil.

„Povíme si to pak, já teď vážně musím na trénink, nebo mě trenér donutí běhat dvacet koleček za pozdní příchod a pak bych na tebe neměl energii,“ zašeptal jí do ucha, políbil jí a utíkal.

„Pa.“ Zamávala mu a ještě se na chvíli natáhla. *Kdybys jen věděla, Alysso. Darren je hodný, ale tají ti dost zásadní věc, a to jsem já. Nikdy tě nebude brát jako sobě rovnou, protože nejsi. I když se o to zoufale snaží. A ty by ses taky neměla tak zoufale snažit mu plnit všechno, co mu na očích vidíš. Je dost temperamentní a nesnáší nudu. Abys ho brzy nepřestala bavit. A co se týče Wada, možná je to padouch, manipulátor a psychouš, ale nikdy nelže. On spíš jen mlží a zkresluje si realitu, ale nikdy nelže.*

Jen co Darren dorazil za kluky, hodil na Wada vražedný pohled. „Co to jako včera mělo být?“ obořil se na něj hned jak ho viděl. Byl vzteklý a v náladě se i prát kdyby na to přišlo.

„Jen jsem jí říkal to, co ty nedokážeš. Pravdu.“ Usmíval se. Darren se zamračil.

„Vážně? Ne vždycky je správný někomu všechno vyblejt. Nechci jí ublížit. Možná, že jsem trochu podlehnul svým citům a uklouznul jsem, když jsem za ní byl, ale nic nebylo. Nemusí to vědět. A od kdy ty jdeš proti mně? Vždycky jsme si kryli záda,“ zeptal se a Wade se jen pousmál.

„City z tebe dělají nulu, Darrene. Kvůli citům jsi ztratil nejdůležitější šperk na světě. Kvůli citům ti to nejde na trénincích, kvůli citům se nedokážeš soustředit na učení a taky přijdeš o všechno,“ objasnil spokojeně. Darren nad ním jen zavrtěl hlavou a zíral mu do očí.

„Nechápu, proč jdeš proti mně. To, že jsi magor posedlej kontrolou vím dávno. To, že jsi silnej vím taky. Že jsi geniální víme všichni, ale proč svůj potenciál nevyužiješ pro něco lepšího fakt teda nechápu,“ komentoval.

„O využití mého potenciálu tady nejde, o to se neboj. Tohle všechno je proto, protože máš všechno, co chceš. Všechno, co je moje a já si to vezmu jedno po druhém. Teď konečně je nejlepší příležitost. Čekal jsem roky až uděláš tu těžkou práci a já jen slíznu odměnu. Už mě prostě nebaví žít ve tvém stínu,“ vysvětlil.

Darren na něj šokovaně koukal. „Jak tvoje? A o čem to sakra meleš?“ zeptal se. Wade se pousmál.

„Dost jsi mi to svými city a snahou usnadnil. Roky jsem chodil ve tvých stopách, ale tam kde tvoje beznadějně končí, moje začínou. Protože vím víc než ty a nebrzdí mě emoce,“ odpověděl.

„O čem to mluvíš? O závodění? O krystalu? O Ay?“ vyzvídal Darren nechápavě.

„O všem, Darrene,“ dodal Wade.

„Ale to přece nikdy nebylo tvoje,“ zmínil.

„A Ay je snad tvoje? Krystal je tvůj? To se jen tak říká, blbouně.“ Zasmál se Wade, zatímco Darren ztratil slova. „Navíc některé věci jsou víc moje než tvoje, uvidíš,“ dodal tiše. Darren na chvíli ztratil řeč.

„Na co ti bude ten krystal?“ zeptal se.

„Na co mi bude Ay se mě nezeptáš?“ Pousmál se Wade zvednutím jen levého koutku. Darren přimhouřil oči.

„Chceš ten krystal jen kvůli tomu, aby ses dostal k ní? Protože bez toho by tě nechtěla,“ procedil skrze zuby a Wade vyprsknul smíchy.

„Nejen kvůli tomu, ale co budu dělat s Ay už je jen moje věc. Pokud vím, chodíš s Alyssou. A ta byla moje. O tu tě taky připravím, kvůli tomu krystalu. Vidíš, jak je ten blbej šutr důležitější? Pro tebe nejdůležitější věc na světě. A víš co ještě ty emoce ovlivní? Tvůj trénink a dlouhodobě, takže všechny mouchy jednou ranou,“ dodal s úsměvem ve tváři a šel do stáje pro Qyldryira.

„Ten krystal nikdy nedostaneš! Ay se o něj postará, nebojím se o ní,“ zakřičel na něj. A jak to jako myslí, že byla Alyssa jeho, to nějak vůbec nepostřehl.

„Ta šprtka je sice chytrá, ale není chytřejší než já. Ani ty. A myslím to přesně tak, jak jsem to řekl. Přeber si to ovšem jak chceš,“ odpověděl a dál už se s ním nevybavoval.

Darren byl už ale naprosto zoufalý a nevěděl si rady. Zpátky se vrátit ale nemohl, to by si mě akorát poštvál proti sobě, protože bych poznala, že se mi vyhýbá a musel by mi říct důvod proč. A vzhledem k tomu, že Alyssa nechodí do školy, netrvalo by mi tak dlouho si to spojit.

Wade Whisper si přisedl ke stolu na snídani a usmál se na Sáru, která se na mě neustále mračila. „No tak už se na mě nezlob,“ prosila jsem jí. Sára se ale nepřestala fučet.

„Jsem ráda, že se ten krystal nedostal do špatných rukou, ale štve mě, že jsi mě obešla. Nevěřila jsi mi,“ odpověděla.

„Já ti věřím, Sáro, ale vím, že je Anomaris mrcha a ty jsi moje nejlepší kamarádka, víš všechno. To je pro ní strašná výhoda. Bylo lepší, když jsi nevěděla nic a když nebudeš dál o tom nic vědět. Pak budeš v bezpečí ty i krystal,“ zmínila jsem a ona přikývla.

„Ani nevíme jak a kde se o těchhle věcech bavit. Co když nás někde poslouchá Anomaris? Jak vůbec věděla, kde budeme? Není to divné? Jakmile ho ztratí ten, co ho hlídá, všichni po něm skočí. Jako by to bylo nějak začarované. Pokud vím, Darren na to žádný alarm nedal,“ komentovala jsem a ostatní jen pokrčily ramený.

„A kde je vůbec Eldarn s Emily?“ zeptala jsem se.

„Emily si stěžovala na bolest břicha. Včera už jí nebylo dobře. Nejspíš vynechá i snídani,“ odpověděla Sára.

„A o Eldarnovi nikdo nic nevíte, co? To je mi jasné, nikdo ho nemá rád, ale přijde mi nějaký divný. Od doby, co se popral s Darrenem a zaútočil na něj Wade Shadowwalker je takový tichý,“ komentovala jsem a Sára přikývla.

„Možná vím o co jde, ale nesmíte ceknout,“ řekla. Hned jak to dořekla, všichni jsme se k ní nahnuli blíž, aby mohla mluvit.

„Hm, o co jde?“ vyzvídal Wade.

„Viděla jsem Shadowwalkera, jak vyhrožuje Eldarnovi, že mu uřízne prsty. Ten utržený nehet a bodná rána ve stehně byla jeho práce. Podle mě ho vydírá,“ řekla a já se polekala.

„Cože, Wade?“ Divila jsem se. Wade Whisper nevypadal ani trochu překvapeně.

„Jo, nic jsem neřekla. Myslela jsem si, že ho jen Eldarn tolik provokoval jako Darrena, ale podle mě se v tom vyžíval. Darren si toho pak všiml a všechno, co mu způsobil Wade mu vyléčil. Zametl po něm stopy. Podle mě ale netuší, jaký doopravdy je,“ zmínila. Že by začínala o svém milovaném Wadovi trochu pochybovat?

„Měli by jsme si na něj dávat pozor,“ prohlásil Wade a já přikývla. „No a není teď náhodou na soustředění s wergony?“ dodal ještě.

„Je,“ odpověděla Sára a já se zamyslela.

„Počkej, tohle mi připomnělo jeden kriminální příběh. Není to náhodou tak, že když někdo někoho vydírá, že po něm něco chce?“ zmínila jsem a oni se oba zamysleli a přikývli.

„Tak to bývá,“ opáčila Sára. Milovnice kriminálek. Já se nad tím pozastavila. Přišlo mi to taky nějaké divné.

„No a co chtěl Wade po Eldarnovi?“ zeptala jsem se, ale Sára pokrčila rameny.
„Po něm se dá něco chtít?“ Culil se Wade. Zpražila jsem ho pohledem a okamžitě se přestal šklebit.

„To je vážný!“ okřikla ho Sára a lehce do něj šťouchla.

„Možná mu jen ukazoval svojí moc. Chtěl ho dostat na svojí stranu,“ zmínil.

„Na svojí stranu? A to je co?“ poznamenala jsem a všichni pokrčili rameny. Sára na mě nechápavě zírala. „Udělal si z něho poskoka,“ objasnila jsem a Sára se polekala. Vzpomněla si, jak po něm vyžadoval, aby ho oslovoval pane.

„A o co by mu mohlo jít?“ zeptal se Wade.

„Líbila se mu Sára,“ připomněla jsem.

„No a? Mě se taky Sára líbí,“ řekl a usmál se. Sára na něj letmo koukla a pak zpátky na mě.

„Jo, ale on po ní nešel jen proto, že je atraktivní. Ale proto, že je to Darrenova nejlepší kamarádka. Dostane se k němu víc než on. Využíval jí. Neřekla jsi mu nic zásadního, že ne?“ vyděsila jsem se a Sára úplně ztuhla. Tohle jí totiž ani ve snu nenapadlo. Ani v nejhorší noční můře.

„No...“ zarazila se a tvářila se dost rozpačitě. No a aby toho nebylo málo, úplně zbledla. Při představě, že to všechno bylo jen kvůli tomu, se jí udělalo zle. „Dost se vyptával na ten krystal. Taky mluvil o tobě. Myslím, že... že se mu líbíš,“ prohlásila překvapeně, když jí to všechno došlo.

„Já? Vždyť mě hrozně pomlouval před Darrenem. Když mě začal pomlouvat i Earthan, poprali se, a tak se stáhl. Myslela jsem, že už mu tolik nevadím. Vypadá to, že jde po všech, co jsou blízko Darrena, co?“ komentovala jsem. Pak bylo ticho.

„Myslíte, že se mu vážně líbím, nebo jsem vážně jen součástí nějakého plánu?“ zeptala jsem se a oba pokrčili rameny.

„Co já vím, vždycky na Darrena trochu žárlil. Nebo alespoň to tvrdil. Stěžoval si, že má všechno, co by chtěl on,“ dodala Sára a vypadala, že se rozbrečí. A taky, že nevěří tomu, že teď vyrazuje něco, o čem se bavili soukromě, ale dostala z něj strach a já se jí nedivím.

„Všechno ne, zlatou stuhu má on. Ale to je právě počátek nějakého problému,“ zmínila jsem.

„Hm, takže tu máme šílenýho génia, kterej nám jde po krku a po krystalu. Malýho psychopata...“ dodal Wade a pak jsme se všichni zasmáli.

„Nesmysl. Podle mě jsme jen paranoidní,“ zmínila jsem, ale Sára si nebyla moc jistá vzhledem k tomu, co viděla jak si hrál s Eldarnem a po tom jejich podivném vztahu. To nám ale ovšem neřekla, bála se, že by se to ještě otočilo proti ní. Jen myslela na to, co spolu všechno zažili a jak spolu vlastně začali chodit. Na ten den, kdy mu řekla, že s ním chce chodit a pak se s ním prvně vyspala.

„...Copak, máš výčitky svědomí? Nemusíš mít,“ šeptal jí do ucha a vášnivě jí líbal.

„Nemůžeme spolu zůstat, Wade. Kdyby se to Whisper dozvěděl, měl by mě za běhnu. Myslíš si, že spím i s Ryanem,“ zmínila a on se pousmál.

„Máš to vážně komplikovaný, Sárúško, ale já myslel, že když už jsi za mnou přijela na prázdniny, že to se mnou myslíš vážně. Že ses rozhodla, kterýho Wada chceš. Spíš mi teď ale přijde, že si s ním necháváš otevřený vrátka,“ zašeptal a dal jí jemně vlasy za ucho. Ona z něj byla v rozpacích.

„Možná, že nejsi jen náplast, ale i tak mi chybí,“ přiznala mu.

„Nejsem jen náplast?“ Pousmál se.

„Víš, nikdy jsi ani nebyl,“ objasnila...

„Sáro, jsi v pohodě?“ zeptal se Wade, který na ní už jen pár sekund mával rukou, aby se probrala, ale ona nereagovala. Pořád měla ten svůj kamenný výraz a byla hluboce zamyšlená.

...„Hm. Tak jak teda? Chceš se se mnou rozejít?“ zeptal se.

„Nechci, ale my dva spolu nemůžeme tak striktně chodit,“ vysvětlila a on se pousmál.

„Tak striktně chodit?“ Zakřenil se, ale pak se mu úsměv vytratil z toáře, když si uvědomil, jak to myslí. „Chceš mi tím říct, že se o tebe s ním budu muset dělit?“ ujišťoval se a ona přikývla.

„Pálí ti to. Můžeš si taky dělat co chceš. Stejně se nebudeme moct vídat tak často. A ty a Kim... pořád to nemáte vyřešený. Vždyť jsme se předtím bavili o svobodě,“ zmínila. Wada jen tak něco nepřekvapilo, ale Sára ho vždycky dokázala šokovat.

„Já a Kim? Prosím tě. Takhle to vážně chceš? Nebudeš žárlit? Já budu,“ přiznal.

„Wade, mezi náma je rozhodně chemie. Hodně silná chemie. Ale ty jsi princ derion a dost jasně mi občas dáváš najevo, že jsem jen rionka. Mezi náma to nemá budoucnost. Z tvojí strany. A Wade v tomhle není tak nekompromisní,“ dodala.

„Chodíme spolu teprve měsíc a pár dní, Sáro. Z toho přece nemůžeš nic vyčíst. Navíc, nedávám ti najevo, že jsi jen rionka. Jestli ti to tak přijde, tak promiň. Víc o budoucnosti mluvit nebudeme,“ řekl suverénně a ona na něj zoufale koukala.

„Ty mě do ní nezahrnuješ, že jo?“ zeptala se.

„Ne, ale ne protože bych nechtěl,“ odpověděl tajemně...

„Možná bychom jí měli nechat chvílku být,“ navrhnul Wade a oba jsme vyděšeně zírali, jak mlčky zírá do blba a z očí jí tečou krokodýlí slzy.

„Wade...“ zavolala na něj a běžela k němu přes celé hřiště. Měla výčitky svědomí, že mu při závodech nemohla fandit. Že fandila Darrenovi a mě. Mrzelo jí, že mu to nemohla dopřát, i když věděla, jak moc by si to přál. A taky se jí nelíbilo, jak skončil jejich předchozí rozhovor ve věži, kdy jí odmítl, protože se bál, že to odloučení neustojí.

Wade se k ní otočil, aniž by s ní chtěl mluvit. V puse se mu houpala cigareta, ruce měl v kapsách u mikiny. „Neměla bys být někde s Whisperem? Copak se nebojíš, že nás spolu uvidí?“ rýpnul si.

Ona mu vytáhla cigaretu z pusy, zahodila jí, skočila mu kolem krku a vášnivě ho políbila. Wade se nestihl ani nadechnout. „Miluju tě,“ prohlásila mezi polibky a on na ní vyjeveně zíral.

„Vážně?“ zašeptal překvapeně, když se od něj odlepila a podívala s emu do očí. Jeho tvrdý výraz povolil a on se lehce usmál. Ne tím svým sexy úsměvem, kdy má pocit, že je neodolatelný a sakra fakt je, ale tím druhým, kdy je šťastný, ale ne tak, aby skákal do stropu.

„Vážně,“ odpověděla a znovu ho políbila. On se nechal, ale zdálo se, že z toho skoro vůbec neměl radost. „Měl jsi ve všem pravdu. Úplně ve všem. Jak to děláš, že mě tak dokonale znáš? Jak to děláš, že víš všechno?“ pokračovala, zatímco se k němu lísala. Wade jí pořád ještě držel v náručí.

„Co se stalo, Sárúško? Proč jsi tak divná?“ zeptal se a smutně se na ní díval. Pak jí tedy položil na zem.

„Jsem úplně marná. Když jsem s tebou tak vůbec nemyslím. A nějaká budoucnost mě absolutně nezajímá. Chci s tebou strávit každou možnou minutu, chápeš? Rozmyslela jsem si to... všechno. Nechci s ním být. Rozejdu se s ním a pak budeme konečně spolu. Veřejně,“ pokračovala a on na ní koukal úplně zoufale.

„Co se tak toáříš? Dej mi pusu,“ škemrala a pořád ho ošmatávala. On jí políbil jak si přála, ale byl hluboce zamyslený. „Wade, co se děje? Už mě nechceš?“ zeptala se.

„Chci, strašně moc tě chci, ale nejsem pro tebe dost dobrý a začíná mě děsit, cos mi řekla,“ odpověděl.

„To, že tě miluju?“ zeptala se a on přikývol. „Ale no tak, Wade, nevymýšlej blbosti. Včera jsi mi zase říkal něco jiného. Navíc jsi pro mě dost dobrý. Jsi pro mě ten nejlepší. A jestli se zlobíš kvůli tomu, že jsem fandila Ay a Darrenovi... víš přece, že jsem myslela i na tebe. Aby vyhrála jsem chtěla jen protože jsem si na ní vsadila a půjčila jsem jí wergona. Ale kdyby tam nebyla, fandím vřdycky tobě a Darrenovi, ale hlavně tobě...“ Usmála se a chtěla ho políbit, ale odvrátil od ní hlavu.

„O to zas tolik nejde. A já vím, co jsem kdy říkal. Ale to jsem netušil, že se do mě tolik zblázníš. Teoreticky bych pro tebe ten nejlepší byl, ale já si tě nezasloužím. Ani trochu a měla by ses ode mě držet dál. A věř mi, Wade je pro tebe lepší než já,“ prohlásil a ona se zasmála.

„Wade, nech toho. Já se od tebe nenechám odradit. Už vůbec ničím, rozumíš? Neexistuje nic, co by mě od tebe udrželo dál ani ty. Já vím, že to tak nechceš. Kašlu na děti, ani nevím jestli nějaký chci. A máš pravdu, nejsem něčí ženuška. I když bych tvoje byla moc ráda, chci tě takovýho jaký jsi a se vším všudy,“ řekla, ale on jí jenom pinknul prstem do nosu.

„Věř mi, že nechceš,“ zašeptal a šel pryč.

„Wade!!“ zavolala na něj. „Opovaž se se mnou rozejít!“ křičela na něj.

„Víš, že to neudělám, ale měl bych. Už kvůli tobě. Už s tebou ale nebudu. Běž za Wadem a konečně to všem přiznej. Beztak ho máš ráda, jen jsem tě nechtěl něčím okouzlit. Přitahuju tě jenom proto, že jsem bad boy a ty na mě letíš, ale kdybys věděla jak moc velký bad boy jsem a co všechno jsem udělal, už bys mě nechtěla ani vidět,“ řekl smutně. „Jo a šukal jsem Kim. Dvakrát,“ prohlásil a Sára ztuhla.

„Lžeš!“ křikla.

„Myslíš?“ Pousmál se a díval se jí do očí.

„To vím. Jen se mě od sebe snažíš odradit, ale nepodaří se ti to. Já tě totiž vážně hrozně miluju. Víím, že takový nejsi. Že bys mi to neudělal. To, co mi vřdycky šeptáš do ucha...“ zopakovala.

„Sáro, já si nepřeju nic jinýho, než být s tebou, ale musíš mě vážně poslechnout. Já jsem pro tebe strašně špatná volba. Mrzí mě, že jsem tě do toho zatáhnul. Nikdy by mě totiž ani ve snu nenapadlo, že mě budeš vážně chtít. Mělas být jenom můj sen. Tajný a nesplněný přání. Motivace...“ dodal.

„Cos provedl, že máš takový výčitky? Proč si tě jako nezasloužím? Dokud mi to neřekneš, nevzdám se tě,“ tahala z něj. Wade na ní mlčky nešťastně zíral, než se odhodlal na to vůbec nějak odpovědět.

„Někoho jsem zabil, někoho jsem zmrzačil, někoho jsem mučil a mám to rád. I když mnohem víc mám rád ten důvod, pro který to dělám. Jsem trochu psychouš, ale to ty už víš. Viděla jsi mě tenkrát s Eldarnem,“ odpověděl jí upřímně a ona se zasmála.

„Nech toho, Wade. Zás taklik si vymýšlet nemusíš,“ řekla a zamilovaně ho objala.

„Já si nedělal srandu,“ objasnil zaskočeně a nechal se od ní držet, aniž by jí objetí opětoval.

„Já vím, že jsi trochu psychouš. Že jsi Eldarnovi vyhrožoval s tím nožem, ale naštoal tě a já to chápu. Ale zastal ses nejlepšího kámoše a celá ta situace byla trochu vyhrocená. To ale neznamená, že jsi špatnej člověk. Navíc máš emoce i výčitky vůči mně. Vidím, že ti na mě záleží. Nic víc vědět nemusím a vím, že jsi dobřej člověk. Víím to.“ Usmála se a políbila ho. „A ještě ke všemu jsi zatraceně sexy bad boy,“ dodala a on se jen pousmál.

Zřejmě to nemělo smysl jí cokoli vymlouvat, když to nechtěla slyšet. „Proletíme se?“ zeptal se a ona přikývla. A tak Wade zahvízdal na Qyldryira a společně se Sárou během chvilky zmizeli v oblacích...

Sára se zase po chvilce začala hýbat a otřela si stékající slzy z tváře. „Co se stalo? Tak nějak si ztuhla,“ vyzvíдалa jsem, jenže ona nám neměla v plánu říkat pravdu. Tedy zatím. Právě si totiž najisto uvědomila, že se zamilovala do zloducha, který jí pravděpodobně jen využil, aby se dostal k Darrenovi a ke krystalu. Že to všechno možná byla jen velká lež. Že jí nejspíš jen využil a zmanipuloval.

Protože Wade Shadowwalker je zatím ještě nikým nepochopený ďábel. „Mohla být absolutně upřímněj a já mu nevěřila ani slovo. Bral to jako výhodu,“ zašeptala si pro sebe a někam si odběhla. My s Wadem jsme se na sebe nechápavě podívali.

Wade Shadowwalker se po půl hodině na chvíli ulil z tréninku a schoval se pod tribunu. Znovu si prohlížel ten krystal a tvářil se našťavaně. „Kurva!“ vztekal se, zahodil ho a zadupal ho do země. Potom vyndal z kapsy zrcátko a očaroval ho, aby mohl mluvit s Eldarnem. Ten mu nic netušící odpověděl.

„Nazdárek, Eldarne,“ začal mile, když ho viděl v odrazu zrcátka.

„Zdravím, pane,“ zakuňkal Eldarn. Byl nervózní, protože vždycky, když se s ním měl bavit, udělalo se mu špatně a tušil, že po něm bude zase něco chtít.

„Jsi sám?“ zeptal se a Eldarn přikývl. Akorát byl v hale, kde bylo prázdné, protože všichni byli na snídani. „Chci, abys pro mě něco udělal. Potřebuju ten červený krystal, který má na krku Wade Whisper. Jedině ten. Poznám, když se mě budeš snažit nějak podfouknout. Originál je jen jeden a má ho on. Jsem si tím téměř jistý,“ vysvětlil.

„Ale p-pane, j-jak t-to m-mám udělat?“ koktal nejistě.

„To je tvůj problém, Eldarne. Dostanu tě zase zpátky na vrchol společenského postavení když to zařídíš. Lidi tě budou mít zase rádi. Už jsem s tím trochu začal a před Darrenem jsem tě vychválil,“ zmínil, ale bylo ticho. „Slyšíš mě?“ zeptal se.

„A-ano, p-pane. T-to je od vás moc hezké. D-děkuji,“ zakoktal. Wade se pousmál.

„Chci ten krystal. Až ho budeš mít, podáš mi zprávu a já si ho vyzvednu. Ať o tom nikdo nic neví a buď hlavně nenápadnej. Máš na to deset hodin. V osm večer chci ten krystal mít, jinak budeš na krku nosit vlastní prsty jako náčelník Humma Humma z ostrovů Tikka Tikka.

Jestli nevíš kdo to je, doporučuji ti si to přečíst. Je to fakt dojemná story. Najdi si to v knihovně v uličce sedm. Zjistím, že jsi mě podrazil a uříznu ti celou ruku. Zatím čau,“ řekl a zavěsil.

Eldarn se rozplakal. Báł se ho neuposlechnout. Nechtěl dělat nic proti mně a Darrenovi, ale neuposlechnout Wada Shadowwalkera se zdálo být mnohem horší.

„Kde jsi?“ volal na něj Earthan. Dostal od trenéra za úkol ho přivést zpátky.

„Jenom jsem si chtěl vyřídit hovor,“ opáčil a běžel za ním. Darren na něj ale koukal jako na vraha. Věděl, že by si s psychopaty neměl hrát, ale neměl na výběr, musel ho nějak přechytračit.

„Tak co, Darrene. Jak ses vyspínkal s Alyssou? Už jsi jí řekl, že jsi byl píchat Ay?“ rýpal do něj a Earthan ztuhnul. Tohle nevěděl a překvapilo ho, že by Darren podvedl svoji holku.

„Já jsem s Ay nic neměl!“ hájil se.

„Hm, to ti ale nikdo neuvěří. Být tebou bych jí to řekl, nebo jí to řeknu já,“ dodal a vyskočil na Qyldryira. „Sere mě, že tě má za svatýho,“ dodal ještě.

„Když jí to řekneš, akorát se všichni dozví pravdu, protože Ay by si to pamatovala, tomu věř. A možná mě připravíš o Alyssu, ale o Ay nikdy!“ syknul.

„No já ti nevím, Darrene. Když se Ay dozví, že tady už třetí týden ojíždíš Alyssu, nebude se jí to moc líbit.“ Usmál se na něj provokativně.

„Hele, já vůbec nechápu, o co vám dvěma jde, ale už je to pěkně otravný. Darren chodí s Alyssou a tečka. A co je tobě vůbec po tom?“ vyzvídal Earthan, zírajíc na Wada. Darren se na Earthana požíval.

„On si totiž dělá nárok na obě moje holky a nemůže se rozhodnout. Momentálně víc chce Ay, ale rozhodl se, že mi vezme cestou i Alyssu. Protože jsem to nevydržel a jel jsem za ní v noci. Nic jsem s ní ale neměl,“ objasnil. Wade vyprsknul smíchy. Přišlo mu vtipné, že si tohle Darren myslí.

„No a jakej je důkaz, že jsi s ní něco měl, že z toho tady oba děláte takový drama?“ vyzvídal Earthan.

„Darren u ní po té zběsilý noci ztratil svůj krystal. U ní v posteli,“ odpověděl Wade a Earthan se zamyslel.

„No, ale ta věc ti z krku přece nespadla jen tak, ne?“ Podíval se na něj podezíravě.

„Spala, nic nebylo. Jen jsem jí objímal,“ hájil se, ale ani Earthan mu to najednou taky nevěřil.

„Darrene, radši kápni božskou,“ řekl Wade a zasmál se. „Tys jí na to uspal, že jo, ty Casanovo? Aby si to radši nepamatovala a byl to jen krásný sen. Není to už něco jako znásilnění?“ Culil se Wade.

„Nespal jsem s ní. Prostě nespal,“ řekl a tvářil se naštvaně, že mu nikdo nevěří.

„Tak když říká, že s ní nespal, tak s ní nespal. A i kdyby jo, není to naše věc. A jak to sakra vůbec víš?“ zeptal se Earthan.

„Tak hele, co se tu děje? Na hřiště a tři kolečka navíc. Všichni!“ zpražil je trenér a Darren na Wada hodil bodavý pohled, než se zase vrátil k tréninku.

„Ano, kouči,“ zakřičel, zírajíc stále naštvaně na Wada. „Drž se od Ay dál, myslím to vážně!“ upozornil ho cestou na hřiště a Wade se jen pousmál.

„A od Alyssy nemusím?“ provokoval ho. Provokovat to on uměl snad ještě líp než Eldarn. Jeho bodání bylo dobře mířený – vždycky.

My jsme už mlčky zobali míchaná vejíčka a v tom si k nám přisedl Eldarn. Tvářil se dost zoufale. Vypadal jako by brečel a celou noc nespal a bůhví co všechno. „Co je?“ zeptal se ho Wade Whisper.

„Nic,“ odpověděl a vrhnul se na wafle. Rozhodně to jako nic nevypadalo.

„Neměl by ses cítit líp, když tady Wade s Darrenem nejsou?“ vyzvídal Wade a my jsme hned pozorovaly jeho reakci.

„Proč jako?“ prsknul a dělал, že nic.

„No, pokud vím, nemáš je oba moc v lásce. Sice už je to nějaký ten pátek, ale...“ pokračoval, ale Eldarn mu skočil do řeči.

„Starej se o sebe a dej mi laskavě pokoj!“ odpálkoval ho. My jsme si vyměnili pohledy.

„Eldarne, jestli máš s Wadem nějaký problém, klidně nám to řekni,“ prohlásila Sára a on se na ní dlouze podíval.

„Jasně tobě tak něco řeknu, když je to tvoje velká láska,“ syknul a Sára ztuhla. Wade se na ní mlčky podíval a pak bylo ticho. „Navíc o žádném problému nevím. Co bych s ním měl mít za problém?“ dodal.

„Už není moje velká láska. Jsem teď s Wadem,“ uvedla na pravou míru. „A ptáme se proto, že víme, že je tak trochu děsivej,“ odpověděla, ale takhle by to z něj rozhodně nedostala. Eldarn se o svoje prsty bál víc, než by Wadovi přiznal.

„Jsme kámoši. Už jsme si to vyříkali,“ zmínil.

„Aha. Tak v tom případě je to fajn.“ Usmála se na něj, ale ani jeden jsme tomu nevěřili. Sára byla celou dobu zamyšlená. Neustále přemítala v hlavě, co kdy jí Wade Shadowwalker řekl, ale ve finále toho tolik nebylo. Když už spolu byli, moc toho nenamluvili.

Po snídani se Eldarn zavřel v pokoji a vymýšlel, jak z Wada Whispera dostane krystal. My jsme taky přemýšleli celé dopoledne, jak z něj dostat o co jde, a tak nás

napadlo za ním po obědě zajít mu pomoci a vyzvídat. Zaťukali jsme na něj a on nám přišel otevřít.

„Co taď zase děláte?“ zeptal se otráveně Eldarn, když viděl mě, Sáru a Wada.

„Jdeme ti pomoci, ale jestli k nám nebudeš upřímný, nepomůžeme ti. Chceme vědět o Wadovi všechno,“ řekla jsem, nasáčkovali jsme se k němu do pokoje, zavřeli za sebou dveře a posadili jsme se na jeho postel.

„Nevím o čem mluvíte,“ opáčil a zíral Wadovi na krk, kde měl krystal. Ten si toho tedy nevšiml.

„A já myslím, že víš,“ zmínila jsem s úsměvem a sundala jsem Wadovi ten krystal z krku hned po tom, co jsem si všimla kam kouká. Sára to pochopila rychle. Rychleji než Wade.

„Co po tobě chce Wade Shadowwalker? Co na tebe má? A proč chce ten krystal?“ vyzvídala Sára natvrdo.

„Já nevím,“ odpověděl zoufale a sedl si k nám na postel. Potom se podíval na boty a povzdychl si.

„Co nevíš?“ zeptala se Sára a já jen zakroutila očima.

„Popořadě. Mluv a vyklop to všechno!“ Tlačila jsem na něj. On se na mě podíval.

„Něco na mě má. Něco, co mu nesmím dát. Když mu ten krystal neseženu do osmi, tak si to vezme. A musí to být originál jinak to pozná. Nevím, co s ním chce dělat, ale chce ho a vyjádřil se ohledně toho dost jasně,“ odpověděl a Sára si povzdychla. Vyměnili jsme si všichni pohledy.

„Jen tak? Z ničeho nic?“ Divila jsem se a on přikývl.

„Proč máš na posteli knížku náčelníka Humma Humma z ostrova Tikka Tikka?“ zeptal se Wade z ničeho nic, ale nikdo mu neodpovídal.

„Asi zjistil, že ho Darren nemá na krku a došlo mu, kde v noci byl. Možná, že ten, kdo si pro něj přišel nebyla Anomaris, Ay,“ spekulovala Sára. Najednou jí to totiž dávalo smysl. Setkala se s ním tváří v tvář a ani ho nepoznala. Předala mu ten falešný krystal přímo do ruky. To proto na ní byl tak milý, a proto jí přišlo zvláštní, jak se na ní díval, jak se usmíval.

„Navíc Anomaris ani nekouří a on si řekl o cigaretu,“ zmínila. To mě překvapilo.

„Máš pravdu,“ komentovala jsem šokovaně. „Pak zjistil, že jsme mu nedali ten pravý, a tak si pro něj poslal Eldarna. Mě to bylo hned divné, že by se o tom Anomaris dozvěděla tak rychle,“ dodala jsem a Sára se cítila provinile, a ještě ke všemu podvedeně.

„Hej, odpovíš mi, proč tu máš tuhle knížku na straně devadesát osm? Kapitola sedm *Prsty jako talismany*?“ vyzvídal Wade netrpělivě. Všichni jsme se na něj podívali jako na blba, aby s tím dal pokoj, ale Eldarn mu stačil odpovědět.

„Chtěl, abych si jí přečetl,“ zakuňkal. Já s Wadem jsme ztuhli.

„Kdo je náčelník Humma Humma?“ zeptala se nechápavě Sára, která naše povídky moc nezná.

„Byl to kanibal. Ze svých obětí si nechával jen jejich prsty, které nosil na krku jako ná...hrdelník,“ objasnila jsem a Sára ztuhla.

„Chce nosit tvoje prsty na krku? No tak, to je blbost. Tak daleko by Wade přece nezašel, ne?“ Zasmála se Sára, protože si prostě odmítala připustit, že se zamilovala do psychopata.

„Ne, chce, abych ty svoje prsty na krku nosil já,“ odpověděl stručně Eldarn a v tom se Sáře vytratil úsměv z tváře. „Když ho podvedu, nebo ceknu, uřízne mi celou ruku,“ vykecal.

„To je pošuk,“ komentoval Wade suše a zavrtěl nad ním hlavou.

„Tomu nevěřím. Vždyť je Wade takovej...“ začala Sára a zamyslela se. Chvíli jsme čekali, co z ní vypadne, ale zarazila se. Hádám, že chtěla říct miláček?

„Jakej?“ zeptal se nepřijemně Wade. Sára se na něj tak podívala, než odpověděla. Dala si na čas.

„Tohle by přece nikdy neudělal,“ hájila ho.

„Ok, nemáme na výběr. Dostane co chce,“ prohlásila jsem suše a vstala jsem z postele.

„Ale, Ay!“ okřikla mě Sára.

„Sílu Srdce Derionu mám já. Jeho moc se už znovu nedá vzít zpátky do krystalu. Jen externě a k tomu by i Anomaris potřebovala mě a živou. A Darrena. Možná to ale Wade neví,“ spekulovala jsem a zamyslela jsem se.

„A co když to ví?“ zeptal se Wade.

„O čem je řeč. Jaký Srdce Derionu?“ vyptával se nechápavě Eldarn. Já se na něj otočila.

„Čím méně toho víš, tím líp. Stejně tak Sára. Nehodlám to nikomu vysvětlovat. Ten krystal dáme Eldarnovi, aby ho předal Wadovi. Vymyslíme nějakou hrdinskou storku, jakým záhadným způsobem ho Eldarn dostal a je to. Wade mu dá pokoj,“ objasnila jsem. Ostatní se ale moc netvářili.

„Jen aby. Aby si ho nechtěl třeba nechat jako nohsleda, když se mu osvědčí. S téma prstama bych ho neprovokovala, všimla jsem si, že měl trochu rád pohled na krev. Navíc nevíme, co s tím krystalem chce Wade dělat,“ dodala Sára a všichni jsme na ní vyjeveně zírali.

„Nikdo nikomu prsty řezat nebude! Nevíme sice podrobnosti, ale někdo jako Wade toho bude chtít využít pro sebe. Maximálně s tím machrovat na Darrena. Rozhodně by to nedal Anomaris. No a tím nám nevědomky prokáže službu, že tu zatracenou věc ochrání vlastním tělem a ještě jí zmate,“ zmínila jsem.

„Ay, ty jsi geniální,“ řekl Wade a Sára mlčela. Měla starosti a pořád nedokázala uvěřit tomu, že je něčeho takového její milovaný Wade Shadowwalker schopný. I když trochu nahnutá už byla. Hodně věcí jí řekl, milionkrát jí před sebou varoval, a to vystoupení s Eldarnem viděla a taky na něm bylo cosi temného, co z něj cítila a co jí šíleně přitahovalo.

„Ty to jen nesmíš podělat a nesmíš mu říct pravdu, jinak je po nás i po krystalu. Až přijde správný čas, zase si ho od něj vezmu zpátky. Slibuješ, Eldarne? Jinak nechtěj zažít, co ti uděláme my dva s Darrenem, se Sárou a s Wadem. Oproti tomu je Wadova výhružka slabá,“ objasnila jsem a on přikývl.

„Dobře, a co si tedy vymyslíme za storku?“ zeptal se.

„No rozhodně to nebude něco o tom, že jsi mě přepral a že jsem úplněj dement,“ prohlásil Wade a my se Sárrou jsme se zasmály. Ach ta mužská ega. Viditelně nechtěl před svým sokem vypadat jako padavka.

Alyssa se chvíli dívala na kluky na hřišti, potom si šla koupit něco hezkého na sebe do butiků, a než se Darren vrátil z tréninku, dala si sprchu a oblékla si vyzyvavé věci, co si kvůli Darrenovi pořídila. Lehla si na postel a netrpělivě čekala až dorazí, aby ho mohla překvapit.

Darren za nedlouho přišel a už u dveří ze sebe sundával propocenou mikinu. Kvůli Wadovi dneska běhal několik koleček navíc, a ještě se snad i potil vzteky. „Ahoj, miláčku,“ řekla Alyssa z ložnice a Darren jen nakoukl dovnitř, kde ležela v černé sexy košilce s podvazky na posteli.

„Teda, to je dobrej model,“ prohlásil a rozpačitě se pousmál. Možná, že na sex neměl moc ani pomyšlení. Ne s ní.

„Copak, nemáš náladu?“ zeptala se a šla ho přivítat něžným polibkem. Dala si i tu práci, že zapálila svíčky a načala jim víno.

„No já na to úplně zapomněl abych řekl pravdu,“ řekl a vyčerpaně sebou plácl na gauč. *A je to tady. Alyssa je před ním v sexy košilce a on už nemá zájem. A to jsou spolu teprve tři týdny. Tady je přesně ten příklad toho, proč jsem s ním nechtěla chodit, a proč je lepší mezi sebou udržovat sexuální napětí. Nevýhoda je, že to vzdal a našel si holku.*

„Vážně? To mě mrzí, těšila jsem se na tebe,“ řekla smutně.

„Neřekl jsem, že nic nebude, jen že jsem na to zapomněl. Půjdu si dát nejdřív sprchu, jsem zpocenený jako vrata od stájí,“ prohlásil a šel do koupelny.

Blížilo se odpoledne a Eldarn začínal být pekelně nervózní z toho, co jsme na Wada vymysleli. Stejně tak já, aby to všechno klaplo. Bála jsem se, že to Darren bude brát jako zradu, ale zrcadlovat mu to přece nemůžu. Kdybych mu to řekla, hned by trval na tom, že přijede a rozhodně by s tím nesouhlasil. Kdo se ale toho mouly bude ptát na názory, když ten krystal u mě zapomněl? A ještě takhle nezodpovědně.

Wade byl taky pěkně nervózní. Možná měl zálibu v mučení svých obětí a rád s lidmi manipuloval, ale nijak zvlášť Eldarnovi ubližovat nechtěl, protože by měl pak problémy se svými ostatními plány, které pro něj byly taky velmi důležité. Nicméně doufal, že Eldarn udělá co po něm žádal.

Seděl v místní hospůdce s Earthanem a popíjeli spolu pivo. Byl pátek po tréninku, a tak mohli trochu nasávat. Víkendový volný režim tomu říkají. „Můžeš mi vysvětlit, o co s tím Darrenem jde? Děláš mu do holky, nebo proč tak vyvádí?“ vyzvídal Earthan a Wade se pousmál.

„Nikdo mu do holky nedělá,“ odpověděl klidně.

„Ne? Mě to tak nepřišlo. Víš, že jsme si slíbili, že si nebudeme ženský půjčovat a že když se jeden z nás zabouchne, budeme ho brát s rezervou,“ připomněl jejich přísahu z prvního ročníku. Wade přikývl.

„Říká ten, co mu hustil do hlavy, že je Ay jen šprtka, která za nic nestojí a pak dostal přes hubu. A Darren je ten, co nedrží naší přísahu, ale to už je jedno. Klídek, Earthane. Já tu naší rionskou děvku fakt nepotřebuju. Co bych s ní asi tak dělal? Je úplně k ničemu. Nemá na Darrena takový vliv, jaký jsem si myslel. Jen jsem ho testoval. Víš, jestli to s ní myslíš vážně. No a došel jsem k závěru, že nemyslí. Miluje Ay,“ objasnil.

„Aha a k čemu ti to je dobrý vědět? Nech ho ať si dělá co chce, ne? Nemusíš ho pořád hlídat. Už od prváku se s ním snad vodíš za ručičku. Pořád se s ním srovnáváš. Myslel jsem, že jsi z toho vyrostl,“ komentoval suše a napil se piva.

„Máš pravdu, už asi nejsme tak dobrý kamarádi. To on to ale podělal,“ zmínil Wade.

„Tak jsem to nemyslel,“ komentoval Earthan.

„Já vím jak jsi to myslel. Radši si dej ještě jedno ať se ti dobře spí. Já si půjdu něco zařídit,“ řekl a zvedl se od stolu. Taky to s nimi Earthan neměl snadné. Ono být ve středu dění, které se ho netýká není nejlepší, a zvláště když jsou ti dva na okrajích ozbrojení a jdou si po krku.

Darren zatím vylezl ze sprchy jen v županu a s mokkými vlasy. Natáhl se vedle Alyssy na postel a usmíval se na ní. Ta mu podala do ruky skleničku s červeným vínem a svůdně se na něj dívala.

„Tak na nás, zlato,“ zašeptal a dal jí malý polibek, než se napil. Normálně víno moc nepije, ale rozhodl se to s Alyssou nějak přežít. „Hm, je to celkem dobrý,“ zmínil a položil skleničku na noční stolek.

„Tobě to nechutná, že ne? Křeníš se u toho,“ zeptala se s úsměvem ve tváři.

„Není to tak hrozný, ale už jsem měl i lepší věci. Třeba tebe,“ prohlásil a věnoval jí svůj zářivý úsměv.

„Kecko. Že bych byla lepší než derionský červený suchý z roku 69?“ Usmívala se.

„No určitě, protože jsi aspoň mokrá,“ komentoval suše a oba se tomu zasmáli.

„Tak sem pojď už, nebo mě hodláš otrávit tím vínem nejdřív?“ zeptal se a přitáhl si jí k sobě. „Musím si ještě prohlídnout tyhle tvoje šatičky, který máš jenom kvůli mně. Jsou jenom kvůli mně, že jo?“ ujišťoval se a ona přikývla a rozvazovala mu župan.

My jsme seděli se Sárou už nějakou dobu v knihovně a přemýšlely jsme, že bychom Darrenovi zazrcadlovaly, ale nějak jsem jí u toho nechtěla. „Bude ti vadit, když si s ním promluví o samotě?“ zeptala jsem se a ona zavrtěla hlavou.

„Ne, vůbec ne,“ odpověděla a rovnou odešla na chvíli stranou, abych si s ním mohla promluvit. Já jsem se tedy zhluboka nadechla a očarovala jsem zrcadlo. Darren s Alyssou se vášnivě muchlovali, když mu jeho zrcadlo začalo vibrovat.

„Myslím, že tě někdo shání,“ řekla otráveně.

„Ted?“ vztekal se a natáhl se pro zrcadlo, kde se zobrazoval můj obraz. Nebyla to obyčejná zrcadla, ale speciálně vytvořená pro komunikaci potažená filmem z prachu z magnetické hory. Šířil se tím jakýsi signál a spolu s očarováním to prostě

nějak fungovalo. Neptejte se mě jak, já to nevynalezla. To je vynález díky magické fyzice. Něco, co dokázal postavit někdo jako je Wade Shadowwalker.

„To je Ay,“ oznámil Alysse. Ta se jen horkotěžko snažila neznít tak otráveně a žárlivě.

„A vezmeš to?“ vyzvídala.

„Vezmu. Nechci, ale aby o nás zatím věděla. Ne takhle. Budeš potichu?“ zeptal se a ona přikývla. Pak tedy přijal můj hovor. „Ahoj, potřebuješ něco?“ zeptal se, jako bych mu volala vždycky jenom když něco chci. Úplně jsem ztuhla, když jsem slyšela ten jeho hlas.

„Ahoj, Darrene,“ pozdravila jsem ho mile.

„Ahoj, Ay,“ řekl.

„Jak se ti daří? Jsou tréninky fajn? Co Kinnara, má se dobře?“ vyzvídala jsem. Asi jsem zapomněla proč mu volám a musela jsem znít jako blbka, ale úplně mě zblblnul ten jeho hlas.

„Jo, ujde to. Kinnara se má dobře. Nic neobvyklého,“ odpověděl stručně. Alyssa byla poblíž a měla našpicované uši, takže Darren trnul hrůzou, že budu mluvit o tom, jak u mě v posteli ztratil krystal. Já o ní nevěděla, a i kdyby ano, stejně bych to vytáhla.

„Našla jsem Srdce Derionu pod peřinou u mě v posteli. Nemusíš se bát, neztratil jsi ho někde jinde. Darrene, proč jsi za mnou přijel? A proč jsi mě alespoň nevzbudil? Mohli jsme si třeba i popovídat. Takhle jsem si tě vůbec neužila,“ zmínila jsem.

Darren se jen otočil na Alyssu, aby se ujistil, že nic z toho neslyšela, ale ona slyšela každé slovo. Popadla svůj kabát, hodila ho na sebe a našťavaně práskla dveřmi. „Co to bylo? Ty tam někoho máš?“ zeptala jsem se.

„Ne, to byl průvan. Dneska tu docela fouká,“ zalhal a zoufale si povzdechl.

„Proč jsi přijel, Darrene? Chyběla jsem ti?“ vyzvídala jsem.

„Ano, chyběla jsi mi,“ řekl stručně.

„Taky mi chybíš. Bylo to hezké... ten večer. Sice to bylo spíš snové, ale krásné. No nic, už jen týden a uvidíme se. Můžeme si zase užít trochu zábavy. Mrzí mě, jak jsem se chovala o Vánocích. Moc mě to mrzí,“ zmínila jsem, ale na druhé straně bylo hrobové ticho. „Jsi tam?“ zeptala jsem se, protože jsem měla dojem, že vedu monolog.

„Ay...“ zašeptal tiše.

„Ano?“ Usmála jsem se do zrcátka.

„Už musím jít,“ řekl smutně.

„Počkej. Ty se na mě pořád zlobíš? Omlouvám se, vážně. Možná bychom si o tom mohli promluvit až se vrátíš,“ navrhla jsem.

„Nezlobím se na tebe. Neměl jsem tě do toho tak nutit. Strašně moc mě to mrzí. To, co jsem ti říkal ten večer jsem myslel vážně. Každý slovo,“ odpověděl a utíral si z oka slzu.

„Tak co tě mrzí? Proč jsi smutný? Víš, přemýšlela jsem o tom a asi se toho bojím. Mám strach, že bys se mnou nebyl šťastný a že bych tě přestala brzy zajímat. Je mi mnohem líp, když spolu nechodíme a myslím, že i tobě. Ale náš vztah miluju. Miluju

i tebe. Jestli mě budeš ještě chtít a vážně o to stojíš, tak to zvážím," řekla jsem a slyšela jsem ho popotahovat. „Ty brečíš? Darrene, děje se něco?“ vyzvídala jsem.

„Ne, jsem jen trochu nastydlý. Nic se neděje. A pokud jde o to, nikdy mě nepřestaneš zajímat a nikdy s tebou nebudu nešťastnej, zlato," odpověděl. Nevím proč, ale bylo mi nějak smutno.

„Už budu končit... Myslím na tebe každý den," řekla jsem a on vypadal, že se složí.

„Dobře. Já na tebe taky myslím. Ten krystal nedávej z ruky. Já si pro něj přijdu," řekl a já ztuhla.

„Víš, Darrene, s tím krystalem je trochu problém, ale věř mi, že jsem to vymyslela geniálně. Věříš mi?" zeptala jsem se. On se narovnal jak prkno.

„Jak jako problém?" zeptal se se znepokojeným tónem.

„Všechno je v pohodě, nemusíš to řešit. Vysvětlím ti to později, teď nemůžu mluvit. Věříš mi, vid'?" zeptala jsem se ještě jednou a on přikývl.

„Věřím, ale mám o tebe strach. Nechci, abys udělala nějakou koninu," odpověděl.

„Neboj se, na mě si jen tak někdo nepřijde a na tebe díky tomu taky ne. Miluju tě, ahoj," zašeptala jsem a dala jsem si to zrcadlo zpátky do kapsy.

„Do hajzlu!!!" křičel a kopl do stolu div, že ho málem neprorazil. Rychle si na sebe natáhl tepláky a mikinu a běžel hledat Alyssu. Tušil, že v sexy košilce a v kabátu nebude běhat někde venku.

Sára ke mně hned jak jsem domluvila s Darrenem přišla a usmívala se od ucha k uchu. „Myslela jsem, že neposloucháš," okřikla jsem jí.

„Miluju tě..." napodobovala mě a začala špulit pusy a simulovat líbání.

„Jsi hrozná!" Zasmála jsem se. „Naťukla jsem to s tím krystalem. Řekla jsem mu, že mu to později vysvětlím. Takže by ho to nemuselo tak vyděsit až se dozví, že ho má Wade," dodala jsem.

„No a nebylo by lepší, kdybys mu to řekla předem?" zmínila.

„Já nevím, Sáro, takhle by to mohl slyšet o našich plánech a to nemůžu riskovat," zmínila jsem a ona přikývla.

„Pak doufej, že mu to Wade tak brzo neprozradí," řekla.

„Nesmysl, Wade je chytrý. Čím dřív by mu to řekl, tím dřív by si ho před Darrenem musel hlídat. Ten mu to řekne až bude mít eso v rukávu. My musíme dřív zjistit, co je to jeho eso a vysvětlit náš plán Darrenovi dřív, než si to eso lízne z balíčku," objasnila jsem.

„Hm, ty tvoje metafory," komentovala Sára a pak se zase zamyslela. Neustále na toho šmejda myslela.

„Spal jsi s ní?" vyzvídala.

„Jo," odpověděl.

„Žárlíš?" vyzvídala.

„Jo," přiznala.

„Dobře. Aspoň víš jak mi je, když se taháš s Whisperem," objasnil.

„Tys to mezi námi včera rozseknul. Já jsem ti řekla jak to je,“ handrkovali se.

„Chtělaš nás mít oba a pak jsi vymyslela to, že budeme mít otevřené vztah. Já jsem na to jenom kývnul. Jako na všechno,“ pokračoval.

„To není pravda, včera jsem ti řekla něco úplně jinýho a ty jsi rozhodnul, že to bude takhle. Já jsem se tě vzdát nechtěla,“ dodala.

„Bude to tak pro tebe lepší,“ řekl.

„Pochybuju. Jen se snažíš, abych tě nesnášela...“

Pak si zhluboka oddychla. Vyčítala si, že ho neposlechla, když jí před sebou varoval. Ale i když začínala tušit, co je Wade Shadowwalker zač, začala přemýšlet nad tím, proč jí před sebou neustále varoval. A proč jí od sebe odstrkoval a pak zase přitahoval a zase odstrkoval a pořád dokola.

Měla strach, že mu naletěla, ale ať nad tím přemýšlela jak chtěla, nikde nebyl jediný náznak toho, že by jí chtěl doopravdy ublížit nebo, že by jí vlastně neměl rád. Možná ji využil a celé to tím začalo, ale rozhodně to u toho neskončilo. „Jak jsi to myslel, Wade? Nevěřím, že bys mi něco takovýho udělal. Po tom všem...“ zašeptala si pro sebe a zase vzpomínala.

Bylo krátce po těch závodech, ve kterých jsem vyhrála druhé místo a porazila jsem Wada Shadowwalkera. A zatímco já jsem slavila vítězství s Darrenem, ona se milovala s naším aktuálním nepřítelem.

Sára byla s Wadem Shadowwalkerem ve vroucném objetí venku za chladného počasí a u řeky na plácku pod teplotní bublinou. Ani nepomyslela na svého přítele Wada Whispera, když byla s ním. Jako by jí očaroval. Líbali se intenzivně a chtivě, že i jen z té vzpomínky se Sáře vlily slzy do očí. Kdo by to byl řekl, že Wade Shadowwalker – takový pan derion někdy skončí se Sárou?

„Bylo to naposledy, Sáro. Už se to nesmí stát. Když jsem s tebou nehlídám se. Nesmím ztratit hlavu. Ne, dokud nedostanu co chci,“ řekl záhadně a vstal ze země. Sára na něj překoapeně zírala.

„Tak já ti pomůžu to mít. Co chceš?“ vyzoídala.

„To těžko, já chci všechno,“ odpověděl suše, hodil na sebe tričko a zapnul si džíny. Sára se posadila a čekala, až jí to vysvětlí.

„Tak mi to vysvětlí,“ naléhala.

„To nemůžu. Ale brzy se to dozvíš,“ řekl a smutně se usmál. Vypadalo to, jako by jí nikdy nechtěl říct pravdu, ale věděl, že to neuhlídá věčně. Možná jí měl rád, ale jeho plány pro něj byly prioritou.

„Neodcházej ještě,“ prosila ho. On sice nevypadal, že by se mu od ní chtělo, ale nasedl na Qyldryjira a díval se na ní shora a ona na něj.

„Už musím jít a ty bys měla taky,“ zašeptal. Sára se mu zadívala smutně do očí.

„Miluju tě,“ řekla a on se na ní zamilovaně podíval a pak se slzami v očích prohlásil.

„Bud' s Whisperem a na mě zapomeň. Taky to tak udělám. Chtělaš otevřené vztah, budeme mít otevřené vztah, už se nebudu držet zpátky,“ dodal, popostrčil Qyldryjira a vzlétl s ním vysoko do oblak.

„Wadéééé!!!“ křičela na něj zoufale a plakala...

Alyssa zatím přišla dolů do jídelny, kde seděl Wade Shadowwalker. A když jí viděl v tom, co měla na sobě, pousmál se. „Ale, už jsi ho omrzela? Poslal tě do háje i v tomhle sexy ohozu?“ Culil se.

„Vyklop tu story s tím krystalem!“ vyjela na něj podrážděně a opřela se dlaněmi o stůl, u kterého seděl. On se na ní tak podíval, loknul si pití, co měl na stole a pousmál se.

„Myslíš tu, jak ho ztratil u Ay v posteli? Tak se usad', ta se ti bude líbit,“ řekl a nadechoval se zrovna, když do místnosti přiběhl Darren. Alyssa na něj hodila vražedný pohled a věnovala se zase Wadovi.

„Alyso, vysvětlím ti to,“ řekl Darren a sedl si vedle ní, ale nechtěla ho poslouchat. Otočila se k němu zády.

„Myslím, že Wade mi to vysvětlí líp než ty. Alespoň to bude bez lží. Ty bys vynechal pikantnosti,“ sykla po něm a podívala se na Wada, kterému se objevil ve tváři malý leč spokojený úsměv.

„Žádný pikantnosti nebyly, věř mi. On o tom nic neví, jen se tím baví,“ vysvětlil, ale Alyssa mu nevěřila.

„Tak vysvětluj!“ poručila mu.

„A nemůžeme to vyřešit v soukromí?“ zeptal se, ale zavrtěla hlavou. Wade se zakřenil.

„Vysvětluj,“ zopakovala a oba s Wadem se na Darrena zvědavě dívali. Darren vydechl a přikývl.

„Nemohl jsem spát. Chyběla mi. Víš, že jsme se nerozešli a já jsem spíš jen přeskočil do našeho vztahu...“ začal, ale přerušila ho.

„Ale to neznamená, že mě můžeš podvádět, Darrene! Jsem sice jen rionka, ale moje city jsou skutečné a neměl by sis s nima zahrávat! Bral jsi mě jen jako nicku a přesto jsi se mnou chtěl chodit,“ křičela.

„Tak to není. Nehrál jsem si s tvými city a rozhodně jsem tě nikdy nebral jako nicku. Nepřemýšlel jsem nad tím takhle a nepodvedl jsem tě... technicky. Víš, že jsem se přes Ay ještě tak úplně nedostal. Ty jsi mě využila jen aby ses jí pomstila, a protože jsi mě chtěla. Já jsem ti jen odpověděl na poptávku. Jsme spolu tři týdny a já nevím co jsi čekala,“ hájil se.

„Teda tohle je lepší než kanál sedm,“ zmínil Wade a natáhl si k tomu nohy. Darren na něj hodil vražedný pohled a pak se zase podíval na Alyssu.

„Co jsi s ní měl?“ zeptala se klidně.

„Nespal jsem s ní,“ odpověděl upřímně, načež se Wade uchechtl.

„To tvrdí celou dobu, ale já bych mu nevěřil. Ten krystal mu spadl z krku. By mě zajímalo, co za triky musel u toho vyvádět,“ vmísil se jim zase do konverzace Wade.

Darren mu věnoval další smrtící pohled, ale on se jen pousmál, dopil whisky, pohlídl Alyssu po rameni a odešel. Jeho úkol byl splněn.

A když Wade odešel, Darren se znovu podíval na Alyssu. „Věř mi, že jsem s ní nespál,” zopakoval. Jenže to byla lež. Nespali jsme spolu doopravdy, ale ve snu ano. Ale to jí nejspíš nechtěl přiznat.

„Je to úplně jedno. Miluješ jí a mě ne. Ještě jsi mi na to ani neodpověděl. Stačí, že jsi za ní byl. A ano byl jsi i pomsta, ale to nebyl ten důvod, proč jsem tě chtěla, Darrene. Kdyby sis přál, aby to nevěděla, nemusela bych se jí chlubit. Jen ten fakt, že jsem s tebou já by mi stačil, ale s nikým se o tebe dělit nebudu!” řekla a odešla.

„Alyssu, počkej...” řekl a přitáhl si jí zpátky k sobě za ruku. „Jedinej důvod proč jsem to s tebou ještě neukončil i přes to, že k ní pořád něco cítím je ten, že myslím, že jsem se do tebe zamiloval. Omlouvám se, už se to nestane. Chci s tebou zůstat,” řekl a díval se na ní, ale tentokrát si sám sobě nevěřil.

Nejspíš poprvé v životě nevěděl, co má dělat. Nechtěl Alysse ublížit a zároveň o ní přijít a za druhé, jí nechtěl přiznat, že jsem pro něj důležitější. A zvlášť když jsem mu před chvílí řekla, že to zvážím. *Jenže jak z toho ven? Takhle uvažuješ, Darrene?*

„Dneska spím sama,” řekla suše a vysmekla se mu. Darren jí následoval a každý si zalezl do své ložnice. Ona si jen svlékla kabát a vlezla si do postele a on ještě zhasínal všude rozmístěné svíčky a vylil víno, které stálo celý Peršák.

Minutu před osmou Wade Shadowwalker vylezl před penzion, zapálil si cigaretu a zazrcadloval Eldarnovi. My už jsme na to netrpělivě čekali. Ještě jsme přemýšleli, jestli mu nedat zase kopii, jako, že je z Wadovo krku, ale pak nám došlo, že na to by nám neskočil a mohl by být vytočený.

Hlavně, jak bychom mu vysvětlili, že se to stalo? Museli jsme mu dát originál. Jestli jsme na něj chtěli páku, museli jsme hrát jeho hru. Neodhalit karty hned, ale nechat si je na později.

„Máš to?” zeptal se ho a vydechl mohutný kouř. Venku byla zima a když se ještě smíchal s jeho cigaretou, kouř byl jak z komína.

„Mám,” odpověděl Eldarn a Wade se pousmál.

„A neblafuješ?” ujišťoval se. My jsme se tiskli k zrcátku, abychom ho lépe slyšeli.

„Ne, to bych si nedovolil, pane,” řekl Eldarn a Wade se pousmál. Bylo slyšet lehké zachrčení, jak do toho fouknul nosem.

„Paráda a jak jsi to udělal? Co jsem viděl, Wade není takovej idiot jako ty,” řekl a hodil cigaretu do sněhu a ještě jí přišlápl. Když Sára slyšela jeho hlas úplně zbledla. A zvlášť když slyšela, jak povýšeně mluví s Eldarnem. Do teď podle mě nevěřila, že se to skutečně děje.

„Zjistil jsem, že ten krystal reaguje na teplo. Když se hodně zahřeje, jiskří. Dělá občas nositeli popáleniny. A tak jsem sledoval Wada když šel k sobě, zahřál jsem nenápadně jeho krystal a donutil jsem ho, aby ho na chvíli sundal. No a pak už stačilo jen jednoduché transportační kouzlo, abych mohl krystal vyměnit,” objasnil.

„Výborně. A jak jsi zjistil, že ten krystal reaguje na teplo?” vyzvídal. Byl všímavý a chytrý a rozhodně nevěřil, že by na něco takového Eldarn přišel sám. Předvídal naše kroky a my jeho, ale on byl zatím mnohem lepší. Fyzik no.

„N-no... to t-tak, že...” koktal a díval se vyděšeně na mě.

„Hm, to jedno. Řekneš mi to pak. Teď mi ho přineseš. Skočíš k ředitelce do kanclu, najdeš její teleportační pečeť a budeš si přát mě vidět. Je to snadný. Tak dělej, máš na to dvacet minut,” řekl přísně.

„Ale pane, nebylo by snazší použít portál?” navrhnul, načež se Wade zase zasmál.

„A ty dokážeš vyčarovat portál, rionku? Asi těžko, že jo. Takže se drž mého plánu a nevymýšlej píčoviny. Za dvacet minut ať si tady a sám. A jestli zjistím, že ten krystal není pravej, už se do školy nevrátíš! Už pro tvoje dobro doufám, že mi rozumíš,” řekl a zavěsil.

„Ty jo, jde z něj strach,” komentovala jsem, když Wade ukončil hovor a ostatní mi dali za pravdu.

„Nikdy bych nečekala, že je takovej,” zmínila Sára zoufale.

„Hm, ještě, že jsi s ním nic neměla a ukončila jsi to včas. Aby si na tebe třeba nekladl nějaký nároky nebo ti nějak neublížil. Neměla jsi s ním nic, že ne?” zeptal se jí Wade a ona zarytě mlčela. „Měla?” vyděsil se.

„No... nespala jsem s ním, ale něco jsem s ním měla,” zalhala.

„Ach jo,” zašeptal a Sárú si přivinul k sobě.

„Hej, mě jde o prsty a vy si tu řešíte blbosti,” připomněl nám Eldarn.

„Má pravdu, musíme to nějak vymyslet. Všem je jasné, že se k ředitelce pro pečeť vkrádat nebudeme? Chce to alternativu,” zmínila jsem a zamyslela jsem se.

„Ale co? Když ho tam teleportujeme nějakým kouzlem my, tak se nedostane zpátky. Wade bude chtít vidět pečeť a když jí neuvidí, dojde mu, že mu někdo pomáhal. Co budeme dělat? Portál zavrhnul. Jsme v hajzlu!” vztekala se Sára.

„Co takhle klon?” napadlo mě.

„Jo jasně, to se vůbec nevymkne, jsou neposlušný a nedá se jim věřit. Kdyby na to přišel, pěkně by si ho podal,” sabotovala Sára můj nápad a já přikývla. „A Darren by něco nevěděl?” zmínila ještě a já zavrtěla hlavou.

„Nehodlám ho do toho tahat. Bude se ptát na důvod a to je zbytečně nebezpečný. Navíc ho nechci obtěžovat. Pak by musel obětovat předčasně soustředění a to by upozornilo Wada na to, že se něco děje,” objasnila jsem.

„A ředitelka by nám jí nepůjčila, kdyby jsme jí vysvětlili o co jde?” navrhnul Eldarn zoufale.

„Nemůžeme ho napráskat ředitelce, musíme na to opatrně. Strašně by se nám to vymstilo. Možná kdybych si vymyslela nějakou jinou alternativu, na chvíli by mi pečeť půjčila,” zmínila jsem.

„No paráda, a co bys jí řekla?” zeptala se Sára trochu pochybovačným tónem.

„Že si něco urgentního musím zařídit a budu škemrat,” napadlo mě.

„To nevyjde,” fňukal Eldarn.

„Lepší plán ale nemáme. Budu se snažit být přesvědčivá. Počkejte tady,” řekla jsem a transportovala jsem se rovnou k ředitelce před její kancelář. Zaklepala jsem nesměle na dveře. Pečetě jsou vhodné pro transport na delší vzdálenost a hlavně

s minimální spotřebou energie, a taky se s nimi dá přemístit k někomu, aniž bychom na daném místě už někdy předtím byli.

„Kdo mi to tu loupe perníček?“ řekla mile a otevřela mi.

„Dobrý večer, paní ředitelko. Máme problém se Srdcem Derionu,“ vybalila jsem na ní a ona ztuhla. Pak se rozhlédla, jestli mě někdo neslyšel a zatáhla mě k sobě do kanceláře.

„Pojď dál, tady i stěny mají uši,“ řekla a hned nás obě zapečetila v ředitelně. Já přikývla a posadila jsem se na místo, kam mi naznačila, že se mám posadit.

„Nechci vás zbytečně strašit, situaci máme s Darrenem pod kontrolou. Jen bych na vás měla menší prosbu. Mohla byste mi na chvíli půjčit vaší transportační pečeť? Je to strašně důležité a slibuji, že vám ji hned vrátím. Nebudou žádné problémy a nebude se používat pro transport do lidského světa,“ ujasnila jsem a ona na mě vyjeveně zírala.

„Ay, nesmím studentům dát do ruky takovou věc,“ řekla.

„Já vím, ale když to neuděláte, přijdete o Srdce Derionu a o párek studentů, kteří ten krystal hlídají. Musíte mi věřit,“ objasnila jsem a natahovala jsem k ní svou ruku. Ona se na mě chvíli mlčky dívala.

„Co přesně se děje, Ay?“ vyzvíдалa.

„To vám bohužel nemohu říct. Ale řeknu vám, že pokud mi nepomůžete, pak rionský student Eldarn přijde k úrazu,“ prozradila jsem jí. Popostrčila si brýle výš k nosu.

„Proč zrovna on?“ Divila se.

„Byl ve špatný čas na špatném místě, víc vám říct nemůžu,“ odpověděla jsem.

„Dobře. Teď mi dovoluňte vás zkontrolovat. A předem se omlouvám za to, že je to osobní. Nicméně se musím ujistit, že jste to opravdu vy, slečno Heartová. Ukažte mi svojí moc,“ řekla a já jí poslechlá. Nezdálo se mi na tom vůbec nic divného.

„*Diaphanum*,“ zašeptala jsem. Ona se usmála hned, co se přesvědčila, že mám v sobě moc Srdce Derionu a jsem to já a pak mi svou pečeť tedy položila na dlaň.

„Musíte být opatrní,“ řekla, já přikývla a pospíchala jsem za ostatními.

Alyssa po chvíli vylezla z ložnice a šla se napít. Darren si ale nechal u sebe otevřené dveře, takže musela jít přes něho. „Alyso...“ zavolal na ní, když jí viděl procházet kolem. „Odpustiš mi?“ zeptal se a ona se slzami v očích přikývla. „Miluju tě,“ řekl a šel rovnou k ní, aby jí objal. Ona byla úplně zaražená z toho, co jí řekl.

„Moc se ti omlouvám. I za to, jak jsem se k tobě ze začátku choval. Mělas pravdu, nebral jsem tě vážně, ale už to tak není. Věci se změnily a já si toho dost uvědomil,“ řekl a díval se jí smutně do očí.

„Teď je řada na mě. Mám ti co vynahrazovat. Zítra tě vezmu někam do města. Půjdeme někam na nějaký dobrou oběd a něco pěknýho ti koupíme. Nechtěla bys nějakou hezkou značkovou kabelku, třeba?“ zeptal se a usmál se na ní. Alyssa ho jen mlčky poslouchala a pak se zasmála.

„Myslíš si, že mě uplatíš kabelkou a já budu v pohodě?“ rýpla si.

„Nechci tě uplácet, jen ti udělat radost. A holky maj rádi tyhle blbiny, ne?“ Culil se. *Trefa, zlato, máš pravdu. Běžně holky mají rády parádu a jsou schopny to vyměnit i za větší blbosti jako je třeba sex.*

„Asi jo. Bude to ale hodně drahý. Skoro jsi mi zlomil srdce,“ řekla a on se na ní usmál.

„Strašně mě to mrzí,“ zašeptal a pevně jí objal. „Dostaneš co budeš chtít, peníze mám,“ dodal a tahal jí nenápadně k sobě do ložnice. *Vždyť to říkám.*

„Myslíš si, že něco bude?“ provokovala ho.

„A nebude?“ Usmíval se tím svým rozkošným ksichtíkem.

„Jen když budeš dneska plnit přání ty mě,“ prohlásila svůdně.

„Dobře, moje královno, dneska jsem jen váš oddaný služebník. Udělám cokoli, co si budete přát,“ zašeptal a přikouzl si nadřazeně ret. Alyssa se na něj tak podívala.

„A kde je poklona?“ rýpla do něj.

„Oh, omlouvám se, Vaše Veličenstvo, dovolte, abych svou chybu napravil,“ zašeptal, poklonil se a zírajíc jí do očí, políbil její ruku. No a ona už byla zpátky ve svém živlu.

Já jsem zatím předala Eldarnovi pečeť a Srdce Derionu. „Buď opatrný, nenech se vlákat do pasti a hned se vrať zpátky. Ta pečeť se nesmí ztratit, jasný?“ řekla jsem a on přikývl.

„A jak jsi to zařídila?“ vyzvíдалa Sára.

„To teď není podstatné. Eldarne...“ podívala jsem se na něj a pevně jsem ho objala. Víím, že se choval kdysi hrozně, ale měla jsem o něj strach a byla jsem citově trochu mimo.

„Ay...“ zašeptal překvapeně a objetí mi opětoval. Sára s Wadem na nás vyjeveně zírali.

„Kdybys viděl Darrena, tak se před ním schovej ať tě nevidí,“ dodala jsem a on přikývl a přenesl se chtě nechť za Wadem.

Wade na něj čekal venku. Už kouřil asi třetí cigaretu a netrpělivě čekal až se Eldarn objeví. A hned jak se objevil, usmál se na něj. „Teda, ty jsi ale borec. Takhle přesně jsem tě tu ani nečekal,“ řekl a natáhl k němu ruku.

Eldarn mu do dlaně položil Srdce Derionu a zase od něj couvl. Měl z něj strach a Wade to moc dobře věděl. Wade si krystal pořádně prohlédl a zkusil na něm test pravosti. Kouzlem ho zvedl tak pět centimetrů nad dlaň a dalším kouzlem ho zapálil. Kdyby byl falešný, krystal by teplem praskl. Když ale místo praskání jen jiskřil, Wade se usmál širokým úsměvem.

„Bravo, Eldarne. Udělal jsi mi radost, chlape. Teď už jen jednu nepatrnou věcičku,“ prohlásil, chytl ho za tričko a přitáhl si ho hrubě k sobě. Eldarn mlčel a díval se mu do očí. Absolutně netušil, o co mu jde, ale vnitřně se strachy celý třásl. Wade se pousmál a položil mu svou pravou ruku na srdce.

„*Eritis mihi in anima mea spiritus et sanctam vinculum thea in mei,*“ zašeptal mu do ucha, že z něj měl husí kůži. A pak Eldarn ztuhnul. Neuměl sice moc dobře latinsky, ale došlo mu, že tohle je kouzlo spřízněných duší.

„C-co t-to děláš, Wade?“ zeptal se vyděšeně.

„Pane. Od teď už oficiálně. Gratuluju k dospělosti, rione,“ dodal, usmál se na něj a poplácal ho po zádech.

„N-ne...t-to ne...“ koktal vyděšeně.

„Ale copak, Edie, nejsi rád, že máš parťáka?“ zeptal se s úsměvem ve tváři. S takovým tím povýšeným typem úsměvu, který je sice sexy, ale děsivý kvůli momentu, ve který se objevuje.

„Musíš to zrušit!“ řekl.

„A proč bych to jako dělal? Navíc to ani nejde. Od teď jsem tvůj pán, takže se budeš chovat slušně, jinak skončíš špatně,“ objasnil a zapálil si další cigaretu. Eldarn se naštvál, že mu něco takového provedl a strčil do něj. S Wadem to ani nehnulo, a tak se začal smát.

„Agresivní, užiju si s tebou,“ řekl a potáhl si z cigarety.

„Já tě zabiju, ty hajzle!“ vřeštěl Eldarn a snažil se na Wada zaútočit, ale marně. Ten si dal cigaretu do pusy, aby jí podržel svými rty a zpacifikoval Eldarna jakoby nic. Chtěl mu ukázat, že je rion oproti derionovi úplná nula.

„Zklidni hormon, Edie. Ještě jeden přešlap a potrestám tě. Ty prostě poslouchat budeš, jasný? Nemáš na výběr. Jestli chceš mít svoji sexy tvářičku a všechny prstíčky i dál, tak ti radím, abys mě nesral,“ zašeptal mu do ucha, a pak ho pustil. „Teď mi dej tu pečeť ať tě ani nenapadne utéct,“ řekl a nastavil mu svou ruku. Eldarn ho nechtěl vůbec poslouchat.

„Nemůžu, musím jí vrátit,“ odpověděl, ale to Wada absolutně nezajímalo.

„Řekl jsem, dej mi tu pojebanou pečeť,“ zopakoval klidně a Eldarn mu jí tedy raději podal. Pak se k němu Wade naklonil a podíval se mu dlouze do očí. „Zvykej si. Nenuť mě, abych tě poslouchat donutil svými metodama. Už s tím nemůžeš nic dělat. Pokus se mě zabít, nebo cokoli a zabiješ i sebe. Cokoli mi uděláš, vrátí se ti to dvakrát,“ varoval ho.

„Proč jsi mi to udělal?“ Brečel a Wade mu dal pořádnou facku, až si málem dal druhou i o zed’.

„Nefňukej a ber to jako čest, že si tě vybral derion jako jsem já. A nauč se slušnosti, rione. Dávám ti posledních pár minut, aby sis zvyknul, než tě budu za tvoje chyby trestat.

Jo a o tom, že jsi moje spřízněná duše řekneš svým kamarádíčkům, co ti pomáhali získat pečeť i ten krystal. Myslíš si, že jsem idiot a že nevím, jak jsi k tomu přišel?“ řekl a zíral mu naštvane do očí.

Eldarn se klepal jako ratlík. Při pohledu do jeho očí mu běhal mráz po zádech a teď s ním musí strávit zbytek života. Ani si nemohl vybrat, a to je to větší závazek než manželství.

„Jo a ještě jednou se mě pokusíš oblbnout a vypálím ti na čelo něco potupnýho. Třeba kosočtverec s čárkou. Protože jenom rionská píča se chová neslušně k derionům,“ řekl a zasmál se. Byl dost sprostý.

„Proč mě?“ vyzvídala.

„Proč jsem si vybral tebe? Chtěl jsem spíš Sáru, která by šla dobrovolně a píchal bych jí každou noc, ale pak jsem zapřemýšlel a vybral si radši troubu jako jsi ty. Nikdo se o tebe totiž nebude zajímat, takže si s tebou můžu dělat co chci. Ale neboj, šukat tě nebudu. Nejsem teplej,“ dodal.

„Ještě jsem mohl vzít Darrenovi Alyssu, ale to bych se posral mít za prdelí blbku jako je ona. Radši tebe, spřízněná dušičko. Aspoň tě můžu mučit.“ Zasmál se, ale Eldarnovi do smíchu opravdu nebylo.

My jsme zatím netrpělivě čekali až se Eldarn vrátí zpátky, ale nikde nebyl. „Tak kde je? Už je tam dvacet minut,“ stresovala jsem se a chodila jsem tam a zpátky po místnosti.

„To nevím,“ odpověděla Sára a přidala se ke mně.

„Myslíte, že to prokouknul?“ strachoval se Wade.

„Já nevím. Myslím, že ne,“ odpověděla Sára.

„A já myslím, že jo, proto tu ještě není. Co si myslíte, že mu provede?“ spekovala jsem a přistihla jsem se dokonce, že si koušu nehty.

„Něco hroznýho,“ objasnil Wade.

„Klídek. To nemůžeme vědět. Určitě je v pohodě,“ uklidňovala nás Sára. „Jo, určitě je v pohodě. Wade by mu snad nic doopravdy neudělal,“ dodala a všichni jsme se na ní ostře podívali. Neustále ho hájila.

Darren s Alyssou se po tom jejich milostném dobrodružství rozhodli, že se půjdou taky trochu nadýchat čerstvého vzduchu. Oblékli se a vypravili se na balkón, u kterého zrovna postával Wade s Eldarnem. Darren si jí k sobě přitulil pod deku a vášnivě jí políbil.

Eldarn zíral zoufale do země a přemýšlel nad tím, jak se jeho život teď obrátí vzhůru nohama. Teď když je z něj Wadův mazlík. Wade zase přemýšlel co dál, a pak si všiml Alyssy a Darrena a pokoutně se pousmál.

„Má to i výhody být moje spřízněná duše,“ prohlásil do ticha zírající na ty dva milence. „Budeš znát pikantnosti a nejnovější drby. Tak třeba, věděl jsi, že Darren píchá Alyssu každé večer už od doby, co sem přijel. Že už Ay nemiluje?

Viš, teď když je Ay zase single, půjdu po ní já a ty mi s tím pomůžeš. Taky mi s tím pomůže ten krystal, protože ona je jeho druhá polovička. No a ty se prostě už od přírody přitahují,“ pokračoval a naznačil mu dvěma prsty přitažlivost. Eldarn na něj valil oči.

„O čem to mluvíš?“ zeptal se.

„Mluvíte, pane,“ opravil ho klidně, stále zírající na Darrena a Alyssu.

„O čem to mluvíte, pane?“ napravil svou chybu a on ho hrubě otočil směrem k balkónu a ukázal na Alyssu s Darrenem, jak se vášnivě líbají na balkóně. Eldarn zíral jako z jara.

„Copak? Snad nežárlíš, že jsme ti je s Darrenem takhle sebrali? Nebo jo?“ Culil se.

„Ne, pane,“ odpověděl zoufale.

„Už stejně nemáš nárok žárlit. Od teď už se žádný ženský ani nedotkneš. Máš zakázáno mít sex. Snaž se neposlechnout a urážnu ti ptáka!“ řekl mile a usmál se na něj. Eldarn byl tak vyděšený, že nemohl pomalu ani dýchat.

„Mohl byste to upřesnit, pane?“ zeptal se.

„Co jako?“ syknul nechápavě Wade.

„Co přesně smím a co ne,“ řekl. Wade se zasmál a zavrtěl nad ním hlavou.

„Teď nesmíš nic. Ještě ses mi ani neosvědčil. Takže žádnéj sex, žádný holky, žádná zábava jen povinnosti. Ale když budeš hezky poslouchat a budu s tebou spokojenej, budeš se mít jako v bavlnce. Seženu ti i slušný roštěnky, o kterých už vím, že za to stojí.

Ale když budeš odmítovat, nebudeš poslouchat a budeš se mi bránit, budu tvoje nejhorší noční můra. Budu tě mučit a to nechceš, víd? Takže ti doporučuju, abys byl hodnej pejsek,“ řekl, usmál se na něj a hrubě mu pocuchal vlasy.

„Nemůžeš si se mnou dělat co chceš!“ vyštěkl našťavaně a Wade se usmál.

„Že ne?“ zašeptal a típl mu svou cigaretu o hřbet jeho dlaně.

„Au!“ vypískl a nevěřícně na Wada zíral.

„Už jo, jsi můj. A varuju tě, netestuj mě,“ dodal suverénně.

„Neprojde ti to!“ pokračoval Eldarn a Wade proti němu natáhl svou pravou ruku a chtěl mu ukázat, jak bude poslouchat, když bude chtít. „Co to děláš?“ polekal se Eldarn, ale Wade mu neodpovídal.

„Pokloň se!“ poručil mu, aniž by cokoli udělal. Eldarn zavrtěl hlavou.

„Ani mě nehne,“ odpověděl a Wade se pousmál.

„*In terra*,“ zašeptal Wade a Eldarn se ohnul až k jeho nohám. „Já ti říkal, že tě poslouchat donutím. Dělej co chci a budeš to mít snazší. Neposlechni a budeš trpět,“ dodal a přirazil ho botou k zemi. Potom šel dovnitř. Eldarn jen zíral na Darrena s Alyssou a schoulil se zoufale do klubíčka. Popálenou ruku namočil do sněhu a plakal.

„Bože, omluvám se, že jsem Darrena tolik prudil. Omluvám se, že jsem se choval jako sráč, ale tohle jsem si nezasloužil. Udělám cokoli budeš chtít, klidně budu už do konce života mejt hajzly jazykem, jen mě zbav Wada, prosím,“ modlil se zoufale k bohu, na kterého ani nevěřil.

„Kde jsi, trole?“ křikl na něj jeho pán a on se zvedl a šel hned za ním. Wade na něj čekal v hale a hned, jak dorazil si ho k sobě ještě přitáhl za triko. „Takže...“ řekl a u toho hrabošil něco v kapse. Eldarn netrpělivě čekal, co po něm bude chtít. „Tady máš dvacet Peršáků anebo třicet. Slečna Heartová má ráda kvalitku. Taky si jí

zaslouží," řekl a dal mu peníze do ruky. Eldarn si Peršáky prohlídl, protože tolik peněz snad pohromadě nikdy neměl.

„Vybereš jí nějakou dobrou čokoládu a obrovskou kytku. Pak třeba nějaké drahejší parfém. A utratíš za ní všechno, a kdyby přece jen něco zbylo, zbytek mi vrátíš! Opovaž se si něco nechat," dodal a Eldarn přikývl.

„Jak mám, ale vědět, co se Ay líbí?" zeptal se a Wade se pousmál.

„Ale no tak, Edie. Znáš jí dobře, tak určitě na něco přijdeš. Napíšeš k tomu nějakou inťoušskej vzkaz, který jí zaujme a zároveň utěší po tom, co jí řekneš o Darrenovi a Alysse. Hádám, že jí to rozruší a bude se chtít Darrenovi trochu pomstít. Takže nám domluvíš někde schůzku. A snaž se. Jestli se jí to nebude líbit, potrestám tě," vysvětlil.

„Ano, pane," odpověděl. Schválně po něm chtěl nespelnitelné úkoly. Wade se pousmál. Jako by se v tom mučení ho vyžíval.

„Máš na to čas do dne, kdy se vrátíme ze soustředění. Nebo by bylo lepší, kdyby je Ay viděla sama?" uvažoval nahlas.

„T-to b-by bylo určitě lepší, p-pane," zakoktal.

„Ticho, tebe se nikdo na nic neptá. Přemýšlím dopředu, představuju si reakce. Čím větší šok, tím větší nenávisť a pro mě jednodušší cesta k cíli," spekoval. „Víš co? Zatím na to kašli. Jen jí vyber něco pěkného a ne nic co chcípne do pátku. Takže kytka padá," dodal a Eldarn přikývl. „Jo a nebudeš si na mě stěžovat, protože tě budu sledovat všude," dodal a usmál se.

„To by mě ani nenapadlo, pane," zašeptal, ale Wade nebyl naivní ani trochu.

„Hm, dej sem ruku," řekl z ničeho nic a Eldarn se zdráhal. „Řekl jsem, abys mi podal svojí ruku," zopakoval nepřijemně, zíral mu do očí a čekal, až ho poslechne. On k němu tedy nejistě natáhl svou ruku a čekal, co se bude dít. Jeho srdce tlouklo strachy jako divé. Měl strach, aby mu třeba neuřízl prsty.

Wade jeho ruku chytl mezi obě své dlaně a dechem mu jí zahrál. „Jako led," pousmál se, zírajíc mu do očí. Eldarn šlel strachy, nikdy nedokázal předvídat, co Wade udělá. Asi tak jako nikdo. A on pak z ničeho nic jen něco zašeptal. „*Inscriptio*," řekl a Eldarn se na něj vyděšeně podíval.

„Teď už můžeš jít. Jen jsem si tě chtěl podepsat. Aby každý věděl, že jsi můj," zmínil tise a Eldarn se okamžitě podíval na svou levou ruku, kde měl od Wada do krve vyrytý nápis v latině: *Majetek Wada Shadowwalkera*. Pak použil pečeť a zmizel.

U nás se ale neobjevil. Sedl si na schody ve věži, kam se právě přenesl a brečel, křičel, vztekal se a kopal zoufale do zdi. „Ten zaručeně bude ježdědek!" prohlásil, zírajíc na svojí ruku.

„Ježdědci neexistují," zmínila Kim, která seděla o pár schodů výš a kouřila jívnu. Eldarn se na ní vyjeveně podíval. Trochu se vyděsil, když mu došlo, že to je Wadova něco jako holka. Ještě to mu scházelo – zaplést se teď mezi něj a jeho ex ne-ex milenkou.

„Tak kdopak má být ježdědek?" Zasmála se a sešla dolů.

„Ale nikdo," odpověděl a schoval svou ruku do kapsy.

„Nelži derionce, rione!“ odpověděla přísně, ale myslela to ze srandy. Eldarn ale smysl pro humor díky Wadovi momentálně ztratil.

„Už chápu proč...“ zašeptal si pro sebe.

„Co seš tak zatvrzelej? A co chápeš?“ vyzvídala, ale on mlčel. Ona si ho chvíli prohlížela svýma velkýma hnědýma očima. „Hele, tys byl s náma kdysi na tom výletu, že jo? Jo a počkej... ty jsi Eldarn, ten co ojel Alyssu. Já věděla, že tě odněkud znám.“ Culila se. „Prej jsi celkem dobřej,“ řekla ještě a usmála se na něj. Eldarn znejistěl. Nebyl s to ani mluvit.

„Chceš potah? Třeba tě to trochu zbaví nervozity,“ nabízela mu, ale on zavrtěl hlavou. Báł se, že by ho Wade potrestal už jen za to, že s ní mluví, natož za hulení a užívání si zábavy. Za to, že by si na něj stěžoval, nebo by po něm třeba házela očka. Zdá se, že si ho Wade pěkně omotal kolem prstu.

„Hele, je ti něco? Jsi nějakěj divnej,“ zmínila.

„No, možná je to stresem. No nic, mám ještě nějakou práci, tak se měj.“ Usmál se na ní a vyndal svou podepsanou ruku z kapsy. Úplně na to zapomněl. Ona se mu na ní podívala a vytřeštila oči. Okamžitě ho za ní popadla a přečetla si to.

„Dominus Wade Shadowwalker?“ přečetla tiše tázavě a podívala se na zoufalého Eldarna. „Takže si tě vybral Wade za spřízněnce? To je mi ale novinka. To z toho jsi tak zamračeněj? Myslels, že on má být ten ježidědek? Náš Wade? Prosím tě. Wadík je zlatíčko. Teda nevím co na něj platí, když jsi kluk a rion, ale na mě byl vždycky jako mílius,“ prohodila.

„Hm, totální zlatíčko. Hled' si svýho!“ zaječel na ní a chtěl odkráčet pryč, ale pak najednou ucítil na rameni ruku svého pána. Eldarn se ohlídnul, až se setkal s jeho ledovýma očima.

„Chovej se slušně k derionům a ještě k dámě,“ upozornil ho klidně. „Nehodlám se tebou nechat zesměšnit, že jsem tě nevychoval slušně. Však já ti tu úctu k čarodějům jednou vtluču do hlavy, šmejde,“ zašeptal mu výhružně do ucha, ostře ho štípl do krku a dal si ruce do kapes.

„Čauky, Kimi. Omluv tady Eldarna za jeho chování. On si ještě nezvykl, že už není svobodnej,“ řekl a Kim na něj vyjeveně zírala. Nejspíš jí po zádech proběhla husí kůže, kterou z Wada ještě nikdy před tím neměla.

„Nic se nestalo, Wade. Nemusíš na něho být tak tvrděj,“ zastala se ho.

„Vy ženský jste zase na všechny tak měkký. Kdybych na něj byl řuřu řuřu, nikdy by se nic nenaučil. Ale od toho jsou ženský, aby byly měkký a chlapy tvrdý, ne? Jinak by to moc nešlo,“ řekl dvojsmysl a pak se podíval na Eldarna, který byl šokovaný tím, co slyšel. Ještě nikdy nebyl v jejich společnosti a přišlo mu to všechno tak zvláštní. Být mezi takovými deriony jako je Wade Shadowwalker a Kim a vidět svět pomalu jeho očima.

„Nemáš snad práci? Padej!“ řekl a vyhnal ho pryč. Eldarn hned utíkal co mu nohy stačily někam daleko od Wada. Wade se pak podíval na Kim a usmál se. „A mě jívu nenabídneš?“ zeptal se a našpulil na ní rty. Ona mu přidržela cigaretu u úst a nechala ho si dát potah. „Hm, dobrý to máš,“ zašeptal a vydechl kouř.

„Nemáš být na soustředění?“ zeptala se. On přikývl a dal si od ní ještě jeden potah.

„Jo, ale je víkend a já musím dávat pozor na toho ňoumu. Co ty, kočička, koho si vybereš ty? Není už čas?“ vyzvídal.

„Ještě nevím. Nikdo se ke mně dobrovolně nehlásil. A co se tebe týče, čekala jsem, že si k sobě vybereš nějakou holku, ale jsem ráda, že jsi to neudělal. Asi bych žárlila,“ přiznala a on se pousmál. „Překvapil jsi mě, Wade. Jsi asi první ze sedmáků, kdo má už spřízněnku,“ komentovala jeho rozhodnutí.

„Nechtěl jsem čekat, že mi ho někdo sebere. Vždyť víš, že jsem na derionky, co bych dělal s rionkou jako se spřízněnkou? By mě přestala bavit a nemohl bych jí tak vycvičit ani na ní rvát, když by mě nasrala.“ Usmál se a pohladil jí po tváři.

„Nejdřív dvojsmysly a teď tohle? Přišel jsi sem jenom proto, že jsi věděl, že ten tvůj spřízněnec mluví se mnou?“ vyzvídala a on se zase jen pousmál a díval se jí do očí.

„Možná,“ zašeptal.

„Chyběl jsi mi,“ přiznala a dívala se na něj chtivě.

„Ty mě taky, kočička, ale měli by jsme se posunout trochu dál. Víš, mám nověj objev a až to půjde, chci se usadit,“ prozradil.

„Koho?“ polekala se.

„Jednu z nejmocnějších derionek na světě,“ zašeptal a pinkl jí lehce prstem do nosu.

„To byl fofr. Čekala jsem víc než jen jeden den, než odjedeš na soustředění. A já myslela, že to mezi námi je vážný a že se jednou vezmeme a...“ pokračovala, ale Wade jí přerušil.

„Mám tě rád a moc. Ale teď spolu nemůžeme být, láska moje. Mám toho hodně,“ objasnil.

„Wade, já tě chci. Rozešla jsem se s Milanem. Kvůli tobě. Nebudu ti dělat problémy, klidně můžu být tvoje tajemství – zase.“

Nevadí mi, že se stýkáš i se Sárrou a přezíju i Alyssu. Na rionky nežárlím. Nebudu žárlit vůbec, když si budu jistá, že tvoje srdce mám pořád já. A že si mě jednou vezmeš,“ pokračovala zoufale. On se jí podíval do očí a letmo si pohrával se zipem u její mikiny.

„Takhle bys to chtěla? Dělit se o mě?“ zašeptal, porozepl jí a přiblížil se rty k těm jejím tak na tři centimetry. Jí se hned zatajil dech, když se k ní přiblížil. „Dřív jsi byla striktně proti. Nemusíš ze zoufalství slevovat ze svých nároků, zlato. To ti nesluší,“ zašeptal zírající jí do očí. „Líbí se mi, když máš svojí hrdost,“ dodal.

„Nechtěla, ale když to jinak nejde,“ odpověděla, bojující s touhou ho políbit a Wade se pousmál.

„Nebudeme na to tlačit, Valkýrie Azami Kainová...“ zašeptal jí do ucha a prstem jí přešel po krční tepně až ke klíční kosti. Kim se celá rozechvěla touhou, když se jí dotkl a řekl jí jejím pravým jménem. Pevně k sobě tiskla víčka a čekala, co Wade udělá.

On jí zajel mělce jazykem do pusy, kterou měla lehce pootevřenou a sevřel svými rty ty její. Pak se od ní odtrhl a otevřel oči. „Co má přijít, přijde. Tajemství mám rád, ale mám jich už hodně. Začíná se to moc komplikovat a do toho se dobrovolně nehrnu,“ dodal tiše a zase se od ní vzdálil.

„Proč mi to děláš, Wade? Takhle mě vzrušíš a přitom mě ani nechceš,“ řekla sklesle.

„Nikdo neřekl, že tě nechci, ale musíme být trpěliví, víš? Nemám teď na sex čas,“ odpověděl, natáhl před sebe ruku a vykouznil obrovský modrý portál. Pak se na ní jen pousmál a chtěl jít, ale zadržela ho.

„Ty nikdy nemáš čas. Pořád něco děláš. A není portál náhodou trochu moc, když chceš zpátky do penzionu?“ vyzvíдалa.

„Kdo řekl, že jdu zpátky? Měj se, Kim,“ zašeptal a vlezl do portálu jako by to byly dveře. Hned po tom, co do něho vešel, portál zmizel.

„Počkej. Ani jsi mi neřekl, kdo je ta tvoje nejmocnější derionka...“ zašeptala zoufale. Tady je vidět, že se ke každé choval tak, že se cítila výjimečná. Chudák Kim, nevěděla, že jeho srdce nevlastní. Ani z poloviny ani ze třetiny, ale vůbec. A díky jeho chování by jí to ani nenapadlo. Věřila dokonce, že patří jen jí. V tomhle byl Wade mistr.

Eldarn běžel rovnou za námi. Rozrazil dveře a udýchaně se pozastavil, než začal mluvit o tom, co se mu přihodilo.

„Tak co?“ zeptala jsem se a přiběhla jsem k němu.

„Jsi celý?“ vyzvíдалa Sára.

„Na,“ řekl a podal mi do ruky pečeť, kterou mu nakonec Wade vrátil. „Nedělejte si starosti, jsem v pořádku,“ zmínil a vynutil ze sebe malý úsměv. Ale já byla ve střehu.

„Počkat. Něco je jinak. Cítím z tebe...“ zašeptala jsem a očíhávala jsem ho. Ani za boha jsem ale nemohla přijít na to, co je jinak.

„Co blbneš, Ay?“ Smála se Sára, ale Wade se nesmál. Cítil to taky. A když nám to došlo, oba jsme na něj mlčky koukali. Byl to zoufalý pohled plný lítosti. Eldarn byl cítit po jehličí.

„Eldarne...“ zašeptala jsem a pevně jsem ho objala. Začaly mu téct krokodýlí slzy, když mě držel v náručí.

„Co se děje?“ vyzvíдалa Sára nechápavě a očima těkala po mě a Wadovi.

„Co ti to udělal?“ zeptala jsem se smutně, zírám na jeho krvavou ruku.

„Můžete mi někdo říct o co do háje jde?“ vztekala se Sára. Eldarn jí dal mlčky přečíst nápis na ruce. „Dominus Wade Shadowwalker,“ zašeptala. „Co to znamená?“ zeptala se.

Otočila jsem se na ní a povzddechla jsem si. „Eldarn je Wadova spřízněná duše a podepsal si ho jako otoka,“ objasnila jsem a Sára vyvalila oči.

„Jako, že... že...“ koktala a já přikývla. „To je strašný. Tomu nemůžu uvěřit,“ řekla zoufale a sedla si na postel.

„Dal ti úkoly, co?“ zeptal se ho Wade a Eldarn přikývl.

„Tak co je to?“ tahala jsem z něj, ale on mlčel. Zřejmě mu moc nebylo do mluvení a taky měl strach cokoli říct. Bůhví, co mu ten šmejd provedl.

„Měl jsem něco vyřídít, ale ještě to nemůžu udělat. Každopádně se radši nechám zmrazčit, protože to neudělám. Nehodlám ho poslouchat, prostě ne!“ syknul. Měl strach, ale zuřil.

„Ty se ho vůbec nebojíš?“ Divila se Sára a my na ní všichni včetně Eldarna hodili bodavý pohled. „Co?“ zeptala se nechápavě.

„Jasně, že se ho bojí,“ odpověděla jsem jí za něj a ona zmlkla. Pak jsem se očima přehoupla na Eldarna. „Co budeme dělat? Nemůžeš ho neuposlechnout. A co ti všechno vůbec říkal? Jak to probíhalo?“ vyzvíдалa jsem.

„Vím o tom, že jste mi pomáhali. Nevím jak to zjistil, ale ví všechno. Sleduje mě. Nemůžu nic. Taky bych s vámi neměl mluvit, nebo mi něco udělá. Už musím jít. Jen jsem ti chtěl vrátit pečeť. Nechci ti ublížit, Ay. Ale připrav se na šok. Připrav se na to, že se ti obrátí život vzhůru nohama tak jako teď mě,“ dodal záhadně a přenesl se pryč.

„O čem to mluvil?“ Vylekala jsem se.

„Netuším, ale neznělo to moc dobře,“ zmínila Sára. „Přece ho v tom nenecháme, musíme něco vymyslet,“ dodala.

„Nemůžeme dělat nic. Když si derion vybere spřízněnou duši, nejde to pouto zlomit. Musel by jeden z nich zemřít. Jednu výhodu to má, a to je to, že Wade Eldarnovi nijak výrazně neublíží. Možná ho bude mučit, ale bude ho potřebovat jako poskoka. Takže si můžeme být jistí, že mu všechny čtyři končetiny zůstanou i prsty na dominantní ruce.

Taky ho nebude chtít mrtvého. Vsadím se, že už ho dávno začaroval všemi možnými ochrannými kouzly. To ovšem ale neznamená, že mu nemůže ze života udělat peklo,“ vysvětlila jsem.

Wade Shadowwalker se z ničeho nic objevil u Eldarna v pokoji. Ne na hradě, ale ve světě lidí. Netuším, jak to udělal, ale vzhledem k tomu, že je jedním z nejchytřejších derionů, kterého jsem kdy viděla, určitě si to všechno promyslel a dokonale naplánoval. Dostat se domů k nějakému rionovi pro něj nebyl nejmenší problém. Otázkou je, co u něj doma hledal.

Bylo pozdě večer a nikdo u Naxxremisů nebyl. Takže perfektní šance na šmejdění. Wade se nejdřív porozhlédl po jeho pokoji. Na stole měl mou fotku v rámečku – naší společnou fotku, která byla pořízená v létě, když jsme spolu chodili. Jen si jí vzal do ruky a pousmál se.

„Ay... to už nepotřebuješ,“ zašeptal si pro sebe, shodil rámeček na podlahu a šlápl na něj až se roztříštil.

Sára ve stejnou dobu ležela v posteli a přemýšlela nad tím vším. Nad tím, co je Wade Shadowwalker opravdu zač, když dělá tak hrozné věci. Plakala a plakala a nemohla to zastavit. Cítila se podvedená a začínala chápat proč jí říkal, že si jí

nezaslouží. A když si vzpomněla na to, jak jí říkal o tom, že někoho zabil, obávala se toho, co se o něm ještě dozví.

Už nemohla dál ležet ani spát. Měsíc intenzivně zářil, a tak se zvedla, posadila se na postel a nešťastně zírala na hvězdy. Zřejmě jí teď nikdo nedokázal utěšit ani si představit její bolest, protože o jejím vztahu s Wadem Shadowwalkerem nikdo pořádně ani nevěděl.

A ona nevěděla, jestli se má za něj stydět, nebo za sebe, že mu naletěla. Její srdce patřilo někomu, kdo si ho nezaslouží. Slzy se jí draly ven proudem a ona skoro neviděla na metr. Jen si opakovala jeho slova, která neměla brát na lehkou váhu a vyčítala si všechno.

„Vím, že přijde chvíle, kdy budeš zmatená. Nebudeš věřit vlastním uším a očím, budeš o mě pochybovat. A i když jsem ti vždycky říkal pravdu, vím, že to budeš zpochybňovat. Ale ty víš, jakej jsem. Vždycky jsi to věděla, Sárúško. Říkal jsem ti, že jsem psychouš. Že jsem zabíjel, mrzačil a mučil. Všechno jsi to věděla. Říkal jsem ti ať mě necháš a jsi radši s Whisperem, že je pro tebe lepší. Říkal jsem, že si tě nezasloužím, ale odpověděla jsi mi na to jen to, že mě miluješ a že se se mnou nikdy nerozjedeš...“

Pár dní byl klid. My jsme samozřejmě na nic nepřišli. Wade stejně nechával Eldarna zatím v klidu ve škole. Sám měl asi dost práce se soustředěním. Nebo s plánováním něčeho velkého. Což mě rozhodně nenechávalo klidnou. Ten fakt, že má Wade Srdce Derionu a že o tom Darren ani neví mě celkem štvál, ale musela jsem se soustředit na své úkoly.

Sára byla úplně v háji. Měla zlomené srdce na tisíc kousků, ale snažila se to před námi utajit. Zatím na něj ale neměla takovou zlost jako my. Spíš byla zklamaná. Nicméně by stačilo, kdyby se vrátil a slíbil, že už se bude chovat hezky a omluvil se a Sára by mu určitě pro jeho ledově šedé oči všechno odpustila, i když se jí vůbec nelíbilo, co provedl.

Nicméně se bála toho, co jí zatím nechtěl říct. Nejvíce ze všeho se bála toho, že ho začne nenávidět. Hrozně ho nechtěla nenávidět a skoro každý večer od té doby se modlila, aby se to nestalo. Hlavně, se bála toho, že to mezi nimi nebylo opravdové.

Jednoho večera, když jsem se učila, Sára mi pomáhala psát domácí úkoly, protože jsem jich měla mraky, a kvůli svým depresím z dluhů jsem to všechno prostě nevládala.

„Ay, vyčaruj portál,“ prosila mě, protože se jí hrozně líbilo to světlo, které z něho vyzařovalo. Pořád tím procházela tam a zpátky. Můj portál byl zatím jen kouzlo, které doopravdy neotevřelo vchod do lidského světa, protože jsem žádná místa v lidském světě neznala, abych se tam mohla přenést. Jen to, kde jsem byla s Darrenem, ale to už si moc ani nepamatuju.

„Proč mě s tím pořád prdíš?“ zeptala jsem se a vyčarovala jsem jí malý portálek.

„Uklidňuje mě to,“ odpověděla a z ničeho nic se vedle nás objevil větší opravdový portál. Obě jsme se na něj otočily. „To je tvoje práce?“ zeptala se mě překvapeně, ale já to na svědomí neměla.

„O čem to... ne, to není moje práce. Měly bychom to nahlásit, ze světa lidí sem nelze vytvořit portál, je to anti-portálové místo,“ objasnila jsem znepokojeně.

„Nahlas to ředitelce a schovej se, já to zatím trochu zabezpečím,“ poručila jsem jí a kolem portálu jsem vyčarovala neviditelnou bublinu, jejíž okrajů kdo se zevnitř dotkne, okamžitě shoří. Sára mě poslechla a běžela na to upozornit paní Magnoliovou. Já netrpělivě čekala, co se z toho vyvrbí.

Během několika minut z portálu vylezlo asi pět dospělých čarodějů. Netušila jsem, jak dokázali vykouzlit portál do jednoho z nejlépe zabezpečených míst v Derionu, ale zřejmě to nějak jde. Zírala jsem na ně šokovaně a poznala jsem mezi nimi Anomaris. Už sice nebyla pod kouzlem mládí, ale její obličej se nedal zapomenout.

Tricetiletá černokněžnice Anomaris, která se tvářila že je má kamarádka. Najednou jsem věděla proč sem přišli. Chtějí Srdce Derionu, které já ale momentálně neměla a Darren taky ne. Ale pak mi došlo, že o tom, že já mám moc Srdce Derionu nemá ani tušení, tudíž ani o tom, že se krystal v mojí blízkosti ještě dobývá a dá se využít externě. *Možná by to ale měla vědět, aby nás nijak neohrozila, ne? Možná přece jen bude lepší, když si bude myslet, že ho má u sebe Darren...* Přemýšlela jsem.

„Ahoj, Ay. Kde máš Darrena?“ zeptala se mile a pořád ještě ani jeden z nich nevyzkoušel ohnivou bublinu – nepřímé smrtící kouzlo, za které není trest, pokud je použito pro ochranu.

„Není tady,“ odpověděla jsem jí stručně. A ona se pousmála. Anomaris nebyla hloupá, předpokládala že jsem něco udělala, a dokud někoho ta bublina neuškvaří, tak nezmizí.

„Už spolu konečně chodíte?“ zeptala se a já na ní jen mlčky zírala. Ona se pousmála. „No to je jedno, tvůj přítel má něco, co chci,“ objasnila.

„Hm, ale jak už jsem řekla. On tady není. Musela by sis ho najít,“ informovala jsem jí. Anomaris otráveně vydechla.

„A kde je?“ zeptala se.

„Nejsem blbá, abych ti to říkala,“ opáčila jsem a zkusila jsem mu předat SOS zprávu. **„DARRENE!!! JE TADY ANOMARIS, PŘIŠLA SI PRO TEBE. TEDY PRO SRDCE DERIONU. Myslí si, že ho máš pořád ty. Nech jí ať si to myslí, prosím,“** řekla jsem a po chvilce se mi ozval.

„Sakra! A kde je, Ay?“ zeptal se.

„To ti vysvětlím později. Teď se před ní drž našeho původního plánu, ano?“ dodala jsem a zírala jsem na Anomaris, jak na mě zíral.

„Ok. Řekni to ředitelce a vůbec se do toho nemíchej, slyšíš? Hlavně ať se nedozví, že jsi to Srdce použila ty. Klidně jí drž při tom, že to mám já. Hned jsem tam,“ dodal a já netrpělivě čekala na ředitelku.

Wade Shadowwalker samozřejmě o našem plánu věděl všechno. Nevím jak, ale věděl kde se co šustne snad už jako první. Čekal, že si pro Srdce Derionu Anomaris přijde. Tušil, že to vezmeme na sebe, i když by pro nás bylo lepší to hodit na něj. Měl na nás páku.

Navíc už mi trochu docházelo, proč tolik toužil po tom byt' prázdném krystalu. Plán A zatím neznám, ale vím, že je a že se nějak týká mě, protože jsem momentálně nejmocnější derionka na celém našem světě, a toho se dá využít. A kdyby mě získal, stačilo by to nejen k provokaci Darrena.

A jaký je asi plán B? Myslela jsem jen na to, co říkal Eldarn s tím, že se můj život brzy obrátí vzhůru nohama. Co tím asi myslel? Možná už tohle všechno dávno ví jako jeho spřízněná duše. Nebo, že by před ním měl Wade tajemství? Možná mu ještě tak úplně nevěří. Nicméně, tohle byl fakt. K ničemu jinému mu Srdce Derionu nebude, pokud by se nechtěl přiblížit ke mně, nebo k Anomaris. Nevím, která z nás dvou je jen plán B, ale to nutně nemusí znamenat, že plán B je vedlejší. Plán A je abecedně první a většinou i snazší, takže to budu nejspíš já.

„Nad čím dumáš?“ vyzvíдалa Anomaris, která už začínala být netrpělivá a chtěla si Darrena najít sama. Ani jsem jí nestihla odpovědět a ona zezadu kopla jednoho z rionů, aby ho natlačila přímo na mou ohnivou past. Já vykulila oči a zírala jsem, jak se vypařil jako pára nad hrncem. Anomaris se pousmála a vykročila směrem ke mně.

„Vím, že ten, co nosíš na krku je jen falešná cetka. Nosí jí tady každý. I já jí pořád mám,“ řekla a znechuceně mi ho strhla z krku.

„Jak si tím můžeš být jistá?“ zeptala jsem se a ona ho rozšlápla svou značkovou botou na vysokém podpatku.

„Takhle,“ řekla sebevědomě a usmála se. Na to jsem už neměla co říct. „Poslouchej, ty naivní školačko, tohle už není hodina magie, já tě klidně zabiju, rozumíš mi?“ zmínila a chytla mě surově pod krkem. Nesměla jsem udělat nic z čeho by poznala, že tu sílu mám v sobě já. Musela jsem být trpělivá a přemýšlet, než něco řeknu, nebo se pohnu.

Kdybych zemřela, moc Srdce Derionu by zemřela se mnou. Takže by nás tím všechny kromě mě i omylem zachránila sama před sebou, ale ani tak jsem nechtěla, aby to věděla. Vlastně jsem netušila k čemu vlastně Anomaris a Wade Shadowwalker Srdce Derionu doopravdy chtějí. Předpokládala jsem jen, že chtějí být nejmocnější, ale nic víc jsem o tom Srdci ani nevěděla. Možná to byla chyba. *Že by v tom jeli spolu?*

Mezitím se do haly dostal Darren a ředitelka na něho ukazovala rukou, aby se ještě neprozrazoval. Vlastně by byla nejradši, aby tam ani Darren nebyl a nemíchal se do toho, protože ještě nebyl plnohodnotným čarodějem, ale pochopila, že my dva se budeme do všeho vždycky míchat víc než ostatní a že taky nemáme na výběr, protože Anomaris si nás vyžádala. Na to asi měla myslet dřív, než jí napadlo do mě vtáhnout moc ze Srdce Derionu.

„Naposledy, kde je Darren? Prohledala jsem celou školu, vím že tady nikde není,“ vyzvíдалa a její další dva kumpáni mě chytili za ruce. Já jsem je svým elektrickým kouzlem oba paralyzovala a na pár minut kompletně vyřadila ze hry. To Anomaris překvapilo.

„Jsi silnější, než jsem si myslela,“ zašeptala a prozíravě na mě zírala. „Jak je možný, že je studentka pátého ročníku tak silná, že jedním kouzlem složí dva dospělý deriony?“ Divila se. Mlčela jsem.

Ředitelka nás pozorovala zpovzdálí a moc se jí nelíbilo, že jsem Anomaris takhle prozradila, že bych tu sílu Srdce mohla mít já. „Protože jsou ti tví derioni nejspíš zasraně slabí,“ řekl Darren a přišel k ní blíž.

„Darrene...“ zašeptala jsem šokovaně, když jsem ho viděla. Hrozně se mi ulevilo, že je tam i on a že ho konečně zase vidím, ale na druhou stranu jsem o něj měla starost.

Darren na ní beze strachu mířil svou levou rukou a šel k ní blíž. „Chtěla jsi mě? Už jsem tady, tak jí okamžitě pusť, nebo tě zabiju!“ řekl vážně a Anomaris se smála.

„Zabiješ? Ty mě? Sedmák? Prosím tě, studenti tolik neriskují. Nikdy by z tebe nebyl čaroděj.“ Usmívala se. V tom měla pravdu, ale jak znám Darrena, určitě věděl, jak ta pravidla obejít.

„Zapomínáš na jedno důležité pravidlo, ty jedna prohnaná třicátnice. A to, že zabít čaroděje v sebeobraně je tolerovaný,“ prohlásil. *Ano, vždyť to říkám.*

„Tak dost, o co tady jde slečno, Mortenzová?“ vložila se do toho ředitelka.

„Ale, ty tu ještě děláš? Ty krémy od Gunniho asi fakt zabíraj, co?“ prohlásila Anomaris a zírala paní Magnoliové na obličej. Darren se ke mně transportoval a chytl mě za ruku. Anomaris byla zaměstnaná diskuzí s ředitelkou.

„Odejdi odtud, hned! Já to s ředitelkou nějak vyřeším,“ řekl a já zavrtěla hlavou.

„Ani náhodou!“ opáčila jsem syrově.

„Bez debat!“ syknul ostře a lehce do mě strčil.

„Dávej si pozor na Wada,“ upozornila jsem ho.

„Vím co je zač. Chceš mi snad říct, že ten krystal má on?“ zeptal se a já přikývla.

„Sakra! Já se o to postarám, běž pryč,“ řekl a vyhnal mě. Poslechla jsem ho, protože by mě nenechal. Zatím jen poslouchal, o čem se spolu s Anomaris ředitelka baví.

Anomaris se s ní chvíli dohadovala, ale když jí to přestalo bavit, začaly proti sobě kouzlit kouzly, která jsem zatím ještě v praxi neviděla.

„Běž, Ay!“ pokračoval a pomáhal ředitelku alespoň zaštitit, když neměla svou rionskou spřízněnou duši. Anomaris taky pomáhal ten poslední rion co přežil. Já jsem se sice musela schovávat v rohu, ale i tak jsem nenápadně pomáhala. Jejímu spřízněnci jsem kouzlem zablokovala magii. Když už to nejde udělat derionovi, proč neškodit rionům?

„Řekl jsem ať jdeš!“ zopakoval mi naštvaně Darren, který se soustředil na útočné ohnivé kouzlo. Šlo mu to dobře, ale bála jsem se, že si na ní vyčerpá veškerou energii. Nemohla jsem od něho odtrhnout zrak. A tak jsem zatím svolala posily. Vyhlásila jsem školní poplach a přivolala jsem profesorský sbor.

A jakmile všichni přišli a Anomaris si uvědomila, že není tak nenápadná, jak doufala, sbalila si svoje saky paky a utekla portálem pryč. Všichni krátce na to začali čarovat ochranná kouzla, aby se tento incident už neopakoval a Magnoliová se zase někam vypařila. Chovala se trochu zvláště jen co je pravda. Skoro vůbec ne jako ředitelka školy.

Darren mě pak jen letmo objal. Ještě nikdy jsem z něj necítila tak citově ploché objetí.

„Jsem rád, že jsi v pořádku,“ řekl tiše, ale skoro se na mě nepodíval.

„Já taky. Hrozně jsi mi chyběl,“ zašeptala jsem, ale on mlčel. Jen se ode mě odtáhl a podíval se na mě. „Darrene, musíme si promluvit,“ zmínila jsem a usmála se na něj, ale on se neusmál.

„Není o čem mluvit, Ay,“ řekl, a tak rychle jak se objevil zase zmizel. Ve vzduchu se stále držela jeho vůně. Nestihla jsem si s ním ani promluvit, ani mu říct, jak moc jsem se s tím vztahem spletla a že bych s ním chtěla chodit. Zítra se měl sice vrátit, ale přišlo mi divné, že se ke mně neměl víc. Zřejmě jsem ho naštvála tím, že jsem ten krystal dala Wadovi.

„Co to bylo?“ zašeptala jsem zmateně.

„Nic, Anomaris si přišla pro Srdce Derionu. Dalo se to čekat,“ odpověděla stručně Sára.

„Na to se neptám. Co znamenalo to objetí? Proč mě ani nepolíbil?“ objasnila jsem.

„Nejspíš proto, že to byla vypjatá situace a on byl v šoku z Anomaris. Zítra si promluvíte až se večer vrátí,“ dodala a šla ke dveřím. Všichni mi přišli zvláštní. Jako by všichni věděli něco, co já ne. Že by ten instinkt čarodějky?

Když si to Sára mířila chodbou k sobě do pokoje, na schodech před jejím pokojem seděl Wade Shadowwalker. Sára úplně ztuhla. Vyjeveně na něj zírala. Jako by byl duch. No a pak kolem něj chtěla jen projít. To se ho dotklo.

„Ani mě nepozdravíš? To už je to tady? Tak brzo? Čekal jsem, že to přijde později,“ zašeptal, zamračil se a smutně se na ní podíval.

„Ahoj, Wade,“ řekla zlomeně a doufala, že co nejrychleji vypadne. „Co tu děláš? Neměl jsi se vrátit až zítřka?“ prohodila, aby nedala najevo svou aktuální náladu. On se na ní pořád jen díval.

„Hm, chtěl jsem tě vidět,“ odpověděl a pozoroval jí, jak se tváří. Ona ale byla otažitá. „Copak? Snad se mě nebojíš, kočička. Ublížil jsem ti někdy snad?“ zeptal se a ona zavrtěla hlavou. „Tak vidíš. Já bych holce nikdy nezkřivil jediný vlasek. Mám holky moc rád a zvlášť tebe,“ zmínil a pohládl jí jemně po tváři. Ona se nechala a uronila velkou slzu, kterou jí následně taky otřel. Byl smutný, že je z něj smutná.

Sára přešlápla z levé nohy na pravou a zkřížila ruce na hrudi. „Co to jako má být, Wade? Pomáháš svý šílený ex na hrad?“ zeptala se ho a on nic neříkal, jen se na ní mlčky díval. „Viděla jsem tvoji doopravdickou tvář. Nech toho. Všechno se dá vyřešit v klidu a bez násilí,“ začala a on se smutně pousmál.

„Viděla jsi mě už dřív, Sárushko. Vždycky jsem se ti ukazoval jaký jsem, ale tys mě nechtěla vidět. Vytvořila sis vlastní obraz. Idealizovala sis mě. A pokud jde o to, že se to dá řešit jinak, tak bohužel už nedá,“ odpověděl tiše. Sára se mu nějakou chvíli dívala do očí.

„Využilš mě?“ zeptala a on k její směle přikývl. Polila jí vlna děsu. Tohle slyšet nechtěla.

„Ale ne tak, jak myslíš,“ dodal a ona se rozplakala. Wadovi to rvalo srdce. „To, co bylo mezi náma, bylo skutečný, Sárushko. A dal bych cokoli za to, abych ti to mohl

dokázat..." šeptal a držel se, aby jí k sobě nepřitáhl a nezačal jí utěšovat podle svých vlastních zkušeností. Sára byla rozpolcená. Nevěděla, jestli mu skočit do náruče a odpustit mu, nebo se dál zlobit a nebo obojí.

"Už ke mně necitíš to, co předtím, vid'? Říkal jsem ti, že jsem na tebe až moc velké bad boy," zmínil sklesle. Sára si otřela slzy do rukávu a podívala se mu do těch jeho ledových očí.

"Když toho necháš, odpustím ti. Nic se nestalo. Teda stalo, tvoje chování k Eldarnovi bylo příšerný, ale ve finále se nic tak strašného nestalo. Wade, nemusíš takový být. Prosím. Nedělej to. Kvůli mně. Cítím, že mě máš radši, než jsi přiznal," prosila a on se pousmál.

"To mám," zašeptal. "Ale takhle to nefunguje. Už jsem to dávno podělal a za chvíli mě dožene minulost. A než se to stane, chci to mít vyřízený," vysvětlil.

"Ani kdybych ti odpustila?" zeptala se.

"Kdybys mi odpustila, pak jo. Ale to se nestane. Nikdy mi to neodpustíš. Tohle je konec, Sáro. Jen se do toho prosím nemíchej. Nechci ti ublížit a nikdy jsem ani nechtěl," řekl a ona na něj zoufale koukala. Nedokázala si představit, že by měl být mezi nimi opravdu konec a ani to, že by jí mohl nějak ublížit.

"To je všechno, co mi k tomu řekneš? Po tom všem?" Divla se.

"Co chceš slyšet? Vědělas to. Já ti to říkal," zmínil jako by o nic nešlo. Sára na něj vyjeveně zírala.

"Neřekls mi všechno. Řekni mi to teď," naléhala a on zavrtěl hlavou.

"Neboj, všechno se včas dozvíš. Nebudu tě už dál takhle vyčleňovat z kolektivu tvých přátel. Jsme teď na opačných březích. Vlastně... vždycky jsme byli. Dozvíš se to společně s nima," dodal.

Sára se mu podívala do očí a chvíli mlčky přemýšlela nad tím, jak by ho mohla přemluvit. I když si byla téměř jistá, že to nevyjde, stejně to chtěla zkusit. "Co mám udělat, abys s tím přestal?" zeptala se, ale zavrtěl hlavou.

"Nic. Nepřestanu s tím," řekl striktně.

"Wade, prosím," škemrala.

"Nemíchej se do mých věcí a plánů, Sáro. Jestli nechceš, abych tam tebe zahrnul taky. A jen tak pro info, já to nechci, tak mě k tomu nenuť," řekl a podíval se na ní, aby zkontroloval její reakci.

"Vyhrožuješ mi?" zeptala se a on zase zavrtěl hlavou, a dokonce se i lehce pousmál. Spíš jen nad tím, že si to vážně myslí, když už jí asi milionkrát řekl a naznačil, že jí má rád a nikdy by jí neublížil.

"Nerad bych ti ublížil. Nic z toho se tě netýká," dodal.

"Ale týká, jsou to moji přátelé. Eldarn je kámoš, Darren je můj nejlepší kamarád, Wade je můj přítel a Ay moje nejlepší kamarádka. A ty... tebe miluju, Wade. Týká se mě to a hodně," odpověděla a Wade ztuhl, když mu znovu řekla ta slova. Bylo to pro něj jako nožem do rány.

Sára doufala, že v něm vyvolá nějaké city, výčitky cokoli, ale nic se neobjevilo. Vypadalo to, že by se na tu poslední větu rád zeptal, ale polknul to. "Eldarn je můj a

Darren a Ay jsou v mém plánu. Ty s Whisperem tam ale nejsi, takže ti říkám naposledy ať se do toho vy dva nemícháte, jinak vás zničím oba,” objasnil a zvedal se ze schodů. Sára na něj šokovaně zírala. Zdálo se jí, jako by to ani nebyl on.

„Proč to děláš?“ zeptala se.

„Protože to je prostě život. Když nepůjdeš přes mrtvolu, ty mrtvolu půjdou přes tebe. A já mám život rád. Nejlepší život, jaký si dokážu zařídit. Tohle ti jako moje odpověď musí stačit,” dodal a chtěl odejít, ale přitáhla si ho za ruku k sobě. Wade trochu zazmatkoval.

„Já se tě nebojím, Wade Shadowwalkere,” prohlásila zírající mu do očí a on se pousmál.

„Věděl jsem, že to řekneš. Štěstí, že myslím dopředu. Možná na tebe nebudu používat násilí, ale mám svoje metody, jak ti zničit život. Vím o tobě všechno. Vezmi zpátečku. Máš už jen jednu šanci, protože jen, co to poděláš, půjdu po tobě jako pes. Jestli chceš důkaz, že to myslím vážně, tady ho máš. Zatím ahoj,” řekl, položil jí na dlaň malý balíček, donutil svou rukou její prsty ho stisknout a odešel.

Sára se bála to otevřít, ale udělala to. A když to viděla, úplně zkameněla. V balíčku byl kousek kůže z ruky Wade Whispera. Hned to poznala, protože na ní bylo jeho tetování, kde bylo démonštinou vytetované její jméno. Přikryla si pusou rukou a začala hystericky plakat. „Wadééé!“ řvala za ním, ale on už ji ignoroval a přenesl se pryč. A tak běžela za svým přítelem Wadem Whisperem ho zkontrolovat.

Po chvíli bušila na dveře její ložnice jako šílená. „Ay!! Otevři!“ ječela hystericky. A tak jsem se zvedla a šla jsem jí otevřít. Ještě nikdy tolik nešílela.

„Co se děje?“ zeptala jsem se vyděšeně a pustila jsem jí dovnitř.

„Nevím, kde je Wade. Nemůžu ho sehnat. Už dlouho jsem ho neviděla,” hysterčila.

„Klid, asi spí,” uklidňovala jsem jí a zívla jsem si.

„Byl za mnou Wade Shadowwalker a... a dal mi tohle, to je jeho kůže, Ay,” prohlásila a pak se rozplakala. A já málem taky, když mi ukázala kus lidského masa. Vytřeštila jsem oči.

„Jsi si jistá, že to je Wade?“ ujišťovala jsem se.

„Jsem, bože, Ay. Snad vím jaký má tetování,” křičela na mě zoufale a já nás bez váhání obě přenesla ke dveřím jeho ložnice.

„Wade!“ Bušila na dveře.

On po chvíli otevřel. „Sáro? Ay? Co tady děláte?“ zeptal se překvapeně a ona mu hned vyhrnula rukáv a podívala se na jeho ruku, která byla naprosto v pořádku.

„Tolik jsem se o tebe bála,” řekla a pevně ho objala. Taky se mi ulevilo. Trochu.

„O čem to mluvíš? Co se děje?“ vyzvídal a držel jí u sebe, aby jí utěšil. U toho koukal na mě.

„To by mě taky zajímalo,” opáčila jsem překvapeně a zamyslela jsem se. Sára se zatím chopila vysvětlování.

„Wade na mě čekal na schodech a vyhrožoval mi, že když se mu nepřestaneme míchat do plánů, zahrne nás do nich všechny. A na důkaz, že to myslí vážně mi dal tohle,“ řekla a ukázala mu kůži.

„Fuj. To je ale zvrácený psychouš. Vážně to vypadá jako moje kůže,“ komentoval.

„Jak to asi udělal? Čí je to kůže?“ zeptala se Sára a já se rozhodla jí na to odpovět.

„Jednoduše. Je to kopírovací kouzlo. Zkopíroval Wadovo tetování a pak vyřízl kůži. Hádám, že je Eldarnova,“ objasnila jsem a oba se na mě vyděšeně podívali.

„Chudák Eldarn,“ řekla sklesle Sára a já jsem se podívala zezadu na tu kůži, kde byl přilepený papír a bylo tam ručně a krví napsáno.

Kdyby ses pořádně dívala, všimla by sis vzkazu a ušetřila by sis tím starosti, pusinko. Wadovo kůže to není. Naposledy tě varuju, aby ses do toho nemíchala. To, že tě mám rád na věci nic nemění, a zvlášť když půjdeš proti mně. Příště to klidně jeho kůže být může a nejen kůže...

Pusu, W. S.

Všichni jsme se na sebe mlčky podívali. „Když ale nepoužil jeho skutečnou kůži, tak to nemyslel vážně. Neudělal by to, jen si s námi hraje,“ zmínila vesele Sára. Na to konto jsme jí zpražili pohledem.

„Ta kůže je skutečná, Sáro, jen ne moje. A ta krev taky,“ rýpnul do ní Wade.

„Důvod, proč to neudělal doopravdy není proto, že je hodný, ale protože v nás chce vzbudit ten pocit, že toho není schopný, abychom po něm šli. On nás kromě tebe ve svých plánech chce. Je to past. Musíme ho nechat být. Je to strašný, ale musíme ho nechat být,“ vysvětlila jsem a Wade přikývl.

„Ani náhodou! On něco provede tobě i Darrenovi a to nedovolím!“ dodala.

„Takhle ale něco udělá i tobě a Wadovi. My s Darrenem na něco přijdeme. Naše dva mozky proti jeho a on nemá šanci... pan Zlatý Student,“ zašeptala jsem skrze zuby. Momentálně jsem ho nenáviděla víc než Anomaris a Alyssu, a to je co říct.

Následující den akorát v době večere se všichni vrátili ze soustředění. Usadili se ke stolům, jedli a tvářili se jako by byli pryč jen hodinu. Trochu zvláštní bylo, že se zrovna objevila i Alyssa. Darren se na mě ani nepodíval, Wade Shadowwalker na mě pomrkvával, Earthan se vítal s kamarády a Alyssa se na Darrena lepila jako žvýkačka. No a Eldarn se držel za ruku, kterou měl obvázanou v obvazu, aby nebylo vidět, co mu tam jeho pán nechal vyrýt.

Já jsem na ně nešťastně zírala. Na Wada, na Eldarna i na Darrena s Alyssou. „Proč se se mnou nepřivítal?“ zeptala jsem se Sára smutně. Sára udělala divný výraz, který znamenal, že něco ví, ale nepoví.

„Asi proto, že ses s ním ani nerozloučila. Možná by sis s ním měla promluvit,“ zmínila a kousala do topinky.

„To mám v plánu, chci mu říct, že s ním chci chodit,“ vyradila jsem jí. Ona vytřeštila oči.

„Cože? Teď?“ Vylekala se a málem vyprskla tu topinku zpátky do talíře. „Ty máš teda načasování, to se musí nechat,“ zamumlala tiše, ale já jí neslyšela a ani jsem se nijak nesnažila, byla jsem do toho zapálená. Ani ve snu by mě nenapadlo, že by mě mohl odmítnout.

„Prostě si myslím, že je na to vhodná doba,“ řekla jsem a Sára na to nereagovala. Mělo mi to připadat podezřelé, že se mě nijak nesnažila podporovat.

„Možná na to právě teď vhodná doba není, Ay,“ šeptala. Nejspíš si všimla, jak se k sobě s Alyssou mají a že se něco změnilo.

„Nesmysl,“ dodala jsem a kopla jsem do sebe celý pohár čaje. Eldarn se na mě smutně podíval. „Co ty? Bolí to hodně?“ zeptala jsem se, ale neřekl ani slovo. Měl strach, co by mu jeho nový pán mohl všechno udělat a rozhodně jsem se mu nedivila. Zvlášť když z nás všech Wade Shadowwalker nespustil oči.

Taky si ho po jídle přišel zkontrolovat a cestou ze sálu se zastavil i u našeho stolu. Položil mu ruku na rameno a poplácal ho po něm. „Po večeri za mnou přijď, chci s tebou mluvit,“ řekl Eldarnovi zírajíc na mě. Sára si ani nevšiml. Řekla bych, že úmyslně. Eldarn mlčky přikývl a pak se na mě ten šmejd pousmál.

„Co ty, princezno? Už ses přivítala s Darrenem? Měla bys za ním po večeri taky zajít. Myslím, že si máte o čem povídat,“ procedil a pak se naklonil nad Sárú, že jsme všichni viděli jeho houpající se krystal na krku. „Odpusť, že jsem tě vyděsil, Sárúško, ale neměl jsem na výběr. Mimochodem, vypadáš dneska nádherně,“ zašeptal jí do ucha a usmál se na Wada Whispera, který měl chuť mu dát pěstí.

On byl tak šíleně přitažlivý a teď ještě víc než kdy jindy. Začínala jsem to intenzivně vnímat. *Že by to bylo tím, že už si nemusel na nic hrát a nic skrývat? Takhle vypadá zlo a poskorněná duše? Tak atraktivně? Sakra, nad čím to přemýšlím?*

Dharnalen se zasmála. „Drž se na světle, poblíž Darrena, prcku. Ne všechno zlato, co se třpytí za to stojí,“ prohlásila. Já se zadívala na krystal houpající se na jeho krku. Jako

by mě volal. Skrze Wada. Děsilo mě ale to, že jsem mu ho nechtěla jen stáhnout z krku, ale toužila jsem po jeho aktuálním majiteli jako by to byl Darren.

„No nic, nebudu rušit, určitě si toho máte hodně co povídat. Jo a tebe sleduju,“ dodal, ukázal na Eldarna nějaký posunek a odešel. Já jsem z něj měla husí kůži, ale tentokrát to nebylo jen zděšením, ale smíšený pocit nějaké zvrácené přitažlivosti.

Myslím, že krystal Srdce Derionu na jeho krku na mě začínal mít nějaký podivný vliv. Chtěla jsem se ho dotknout a při nejmenším ho alespoň políbit. Jestli tohle k němu cítí Sára, pak se jí nedivím, že po něm tolik touží.

„Co to bylo?“ zeptal se Wade Whisper. Jen co se ode mě Shadowwalker vzdálil, zase mě to přešlo. Muselo to být tím krystalem, protože už jsem k němu cítila zase zpátky silnou nenávist.

„Spíš co budeme dělat. Přejde mi, že tenhle diktátor má všechno pod kontrolou. Sleduje každý náš pohyb, a i nevýhody využívá jako výhody ve svůj prospěch,“ zašeptala jsem a Sára se za ním smutně ohlédla. „Půjdu si promluvit s Darrenem,“ dodala jsem a zvedla jsem se od stolu.

„Ay, nemyslíš si, že je celkem podezřelý, že o to Wade stál?“ zmínil Wade.

„Možná, ale já s ním vážně musím mluvit. Myslím, že spolu musíme probrat něco víc než jen osobní záležitosti,“ opáčila jsem a šla jsem odvázně za ním k jeho stolu.

„Ach jo,“ zašeptala Sára a raději se vrhla zpátky do jídla. Já šla za Darrenem. Stoupla jsem si za něj a hledala jsem ta správná slova. Vypadal spokojeně a měl asi náladu na povídání, protože si pořád povídal s Alyssou. *No co, asi se dlouho neviděli, a tak se chtějí přivítat, ale jak to, že se nevítal se mnou a dal jí přednost?* Chvilí jsem na ně žárlivě civěla, ale pak jsem to rozčísla.

„Můžeš na chvíli?“ zeptala jsem se ho a oba se na mě překvapeně otočili. Všimla jsem si, že ta mrcha měla ruku na jeho stehně. Ale když mě viděla, jako obvykle se stáhla a tu ruku z něj nenápadně sundala, ale já to viděla. On jen přikývl a vstal ze židle. Dal si ruce do kapes a čekal až začnu.

„Ani se se mnou nepřivítáš?“ zeptala jsem se, zatímco na nás Alyssa upřeně zírala. On se pousmál a přikývl.

„Promiň, ahoj. Myslel jsem, že jsme se viděli včera,“ řekl relativně mile. Ale milého na tom nebylo vůbec nic.

„Proč na nás tak kouká?“ zeptala jsem se, ale Darren nevěděl, co na to říct. Otočil se na ní, usmál se a pak se otočil zpátky na mě.

„Prostě kouká, no,“ řekl. Sára na něj taky zírala, až jí musely pálit oči.

„Mohl bys se mnou jít do věže? Chtěla bych s tebou mluvit v soukromí,“ zeptala jsem se a on přikývl.

„Dobře,“ řekl tiše, a i přes žárlivý výraz Alyssy ke mně natáhl svou ruku a oba nás tam tedy hned přenesl.

Rovnou jsem si sedla na schody a dlouze jsem se na něj dívala. „Copak, Ay? Nemám moc času,“ zmínil a postavil se přede mě zase s rukama v kapsách.

Podívala jsem se na něj a přikývla jsem. „Víš, už jsem si to uvědomila,“ řekla jsem a Darren působil, že čekal, že to řeknu. Tak divně a suše přikývl. Jako, že nesouhlasí, ale že to bere na vědomí.

„Co přesně sis uvědomila, Ay?“ zeptal se trochu zoufale a díval se na mě dolů.

„Udělala jsem chybu. Strašně velkou chybu. Taky tě chci. Tak moc, že mi došlo... že my dva spolu musíme být. Patříme k sobě. Chci to víc než cokoli jiného. Klidně budu mít samé trojky, ale vím, že už nechci být bez tebe. Už nikdy,“ vypadlo ze mě, Darren jen ztěžka polkl a nešťastně se na mě díval.

„Ay... věci se mění a...“ začal a zamyslel se. Byl celkem pod tlakem. Wade měl Srdce Derionu a velkou páku na něj i na mě. Taky už měl Alyssu a přísahal jí, že pro něj není žádná přestupní stanice, ačkoli moc dobře věděl, že byla.

Já už jsem na nic nečekala, vstala jsem ze schodů a objala jsem ho. Už jsem nemohla čekat. Tu chybu bych znovu neudělala. Ale k mému překvapení mě neobjímal. Jen stál a nechal se držet. Byl vážně zaražený.

„No tak, Darrene. Co je s tebou?“ zeptala jsem se zoufale. „Obejmi mě!“ křikla jsem na něj a on mě tedy poslechl. Objal mě, ačkoli to sám nechtěl. Bylo to zvláštní, jako by to celé bylo jednostranné.

„Já tě potřebuju, nedokážu bez tebe být. Když spolu nemluvíme, je to příšerný,“ řekla jsem, ale on pořád mlčel. „Vím, že mi to trvalo, ale já jsem prostě taková, úplně blbá,“ pokračovala jsem a brečela jsem mu na rameni.

Darren mě pořád držel a tvářil se zoufale. A tak jsem ho něžně chytla za prsty u rukou. On se na mě smutně pousmál a palcem mi obě ruce pohladil. Byla jsem nervózní a pořád strašně zamilovaná. Tolik jsem ho toužila zase políbit. Jeho rty mě sváděly přímo neskutečně.

„Co tak zíráš, Ay?“ zeptal se. Měl pravdu, nikdy jsem na něj takhle blbě necivěla.

„Nic, já jen...“ zakuňkala jsem. „Já jenom, že jsi mi neodpověděl,“ připomněla jsem mu a on otevřel pusku, jako by chtěl něco říct, ale já ho místo toho něžně políbila. Poprvé v životě mi ale uhnul a vypadalo to, že nad něčím přemýšlí. „Co je?“ zeptala jsem se překvapeně.

„Víš, já...“ zašeptal, ale pořád něco přemítal v hlavě a nic z něj nelezlo.

„Už mě nemiluješ?“ tahala jsem z něj.

„Ne, tím to není. Vždycky tě budu milovat, ale...“ šeptal. Lezlo to z něj jak z chlupaté deky. Dívala jsem se na něj naprosto zoufale. Moje srdce šlelo strachy, že o něj přijdu. Tušila jsem, že je mezi námi konec, že už mě z nějakého důvodu nechce. Tak, jak opatrně začíná věty mi napovídalo, že se něco děje.

„Ay...“ zašeptal, pohladil mě palcem po rtech, a jako by si to všechno zase rozmyslel, mě políbil sám. Já jsem ho začala chtivě líbat, natlačila jsem ho zády na stěnu, zdvihla jsem k jeho levému boku svou pravou nohu a chtěla jsem ho svést. Doufala jsem, že mi vjede rukou pod sukni jako vždy, ale odvrátil se ode mě, jako bych ho tím obtěžovala. Jako bych ho už ani nevzrušovala. Ale jeho oči byly zavřené a polibky mi opětoval, byla jsem zmatená.

„Já nemůžu, Ay. Lhal bych kdybych řekl, že jsem si dlouho nic jiného nepřál. Taky jsem na tebe často myslel, ale já už někoho mám,“ prohlásil nešťastně. Hned, jak to řekl mě zabolelo u srdce. Sebrala jsem se a šla jsem beze slova pryč. „Počkej, Ay!“ volal na mě, ale já se ani neotočila. „Prosím, počkej,“ křičel za mnou. „Sakra!“ nadával si. Hrozně mi to nechtěl říkat, ale musel.

Rychle jsem utíkala chodbou do pokoje. Byla jsem emocemi úplně oslabená na to, abych se transportovala. *Jasně, že někoho má. Vždyť mi to trvalo skoro pět let. Je to moje chyba!! Taky jsem se s ním rozloučila jen větou: „Ahoj, uvidíme se tedy v lednu.“*

Nemohla jsem skoro ani dýchat jak strašně se mě to dotklo. *Takže Darren už není jenom můj. Už s někým chodí, takže i spí...* Honilo se mi hlavou. Tolik jsem žárlila, tolik jsem se proklínala za to, co jsem mu řekla před tím odjezdem na soustředění.

A když jsem pak dorazila k sobě do věže, stál tam. Zřejmě se tam transportoval. Tvářil se smutně a vyčítal si, že ty slzy jsou kvůli němu. „Odejdi,“ zašeptala jsem a lehce jsem ho svou rukou odstrčila. Ale nechtěl odejít.

„Můžeš na chvílku, prosím?“ zašeptal, zastavil mě a nešťastně se na mě díval.

„Co po mě chceš? Vyhráls a ponížils mě. Protože jsem zřejmě jediná, kdo o tom neměl ani páru. Sáře jsi to vyžvanil, podle všeho i Wadovi, protože to věděl i Eldarn,“ řekla jsem nepřijemným tónem a utírala jsem si uslzené oči. „A to jsme spolu mluvili,“ dodala jsem.

„Omlouvám se. Nechtěl jsem ti ublížit. Udělal jsem taky pár chyb,“ zašeptal a opřel se mi svým čelem o moje.

„Za co se mi omlouváš? Jaký chyby? Já jsem to podělala. V pohodě. Už je to jedno,“ zašeptala jsem zoufale a otírala jsem si mokré tváře do rukávu.

„Není to jedno. Je mi to líto, když vidím, že mě máš tolik ráda. Já jsem ti to neudělal naschvál. I když jsi mě asi milionkrát odmítla. Ale já jsem už dál nechtěl být sám, a tak nějak se to stalo,“ vypadlo z něj z ničeho nic.

„Ta chyba je to, že jsi mi to neřekl dřív?“ vyzvíдалa jsem, ale zavrtěl hlavou.

„Měl jsem ještě počkat. Kdybych věděl, že si to rozmyslíš, ten měsíc bych počkal,“ dodal.

„Myslela jsem, že svou novou holku miluješ, když jsi mě odmítl a teď mluvíš o tom, že je vlastně chyba,“ komentovala jsem a on na mě jen mlčky koukal.

„Protože to z morálního hlediska nebylo zrovna ideální se s tebou vyspat i když to bylo jen ve snu, ale jestli bych si měl vybrat... Řekni, že mě pořád chceš, že spolu budeme a já se s Alyssou rozejdu,“ prohlásil a hned jak to dořekl na mě spadla kovadlina rovnou z nebe. Ano, až takový to byl šok. Sice to dávalo dokonalý smysl, ale já si fakt myslela, že by mi tohle nikdy neudělal.

„S Alyssou???“ vykřikla jsem šokovaně a vytřeštila jsem na něj oči.

„Myslel jsem, že ti to došlo,“ zašeptal překvapeně.

„Jo, teď to dává smysl.“ Zasmála jsem se, ale byl to zoufalý úsměv plný bolesti a žárlivosti. „Ty jsi vážně neuvěřitelný moralista, Payne. Vyspat se se mnou ve snu jo, doopravdy ne, ale rozejít se s ní když ti řeknu, že tě pořád chci tak jo? Takhle bys to udělal i mě, kdyby tě nějaká jiná chtěla?“ vpálila jsem mu.

„Ne, takhle bych to udělal jen s tebou, protože tě sakra miluju, chápeš? Čekal jsem na tohle tak dlouho. Kdybych věděl, že mám čekat ještě měsíc, počkal bych. Alyssa mě nezajímá. Nic pro mě neznamená,“ řekl, díval se mi do mých ubrečených očí a potlačoval chuť mi ty slzy otřít.

„Chudák holka. Jak já můžu poznat, že pro tebe něco znamenám, když ke mně nejsem schopný být ani upřímný? Proč bych tě měla po tomhle chtít, když vidím, jak se chováš k holkám? Jednou sis jí vybral, tak s ní chod' ne?“ křičela jsem na něj.

„No dobře, nechtěl jsem o tom před tebou mluvit. Znamená pro mě něco, ale v porovnání s tebou vůbec nic,“ objasnil a chytl mě něžně za ruce.

„Nech mě být, jsi zadaný! A pamatuj si, že kdybych to věděla, tak jsem s tebou ani v tom snu nespala a ani bych tě nikdy nepolíbila. A už tě ani nikdy nepolíbím! A taky tě nechci už ani vidět. A za to, že je to Alyssa... Já tě tak nenávidím, Payne! I když si za to můžu sama. Stejně tě nenávidím za to, že je to Alyssa. Věděl jsi, že mě to zlomí,“ prskala jsem našťavaně a odešla jsem. On se na mě smutně díval.

„Rozejdu se s ní. Víc momentálně udělat nemůžu,“ prohlásil, ale já toho měla tolik co mu říct. A tak jsem se k němu otočila zase zpátky.

„Chtěla bych, abys byl radši zase jen můj kamarád a všechno bylo jako dřív. To je ten důvod, proč jsme si neměli nic začínat,“ zmínila jsem.

„Já s tebou ale nikdy kamarádit nechtěl,“ dodal syrově. Vím jak to myslel, ale nějak se mě to dotklo.

„Fajn, tak se tedy kamarádit nebudeme, když o to ani nestojíš. Teď už vlastně mezi námi nic není ani být nemůže. Možná jsem to podělala, ale ty taky. Všechno jsi zničil. Nemohl jsi ojet radši Aris?“ plakala jsem hystericky.

„Jo já vím, ale kdybych nic neudělal, nikdy by sis to nerozmyslela. Beztak tě do toho dotlačil pocit žárlivosti. Podvědomě jsi cítila, že se něco děje a měla jsi strach, že už tě nechci. Klidně bych na to vsadil krk, že nebýt vztahu s Alyssou, ani by sis na mě nevzpomněla. A aby bylo jasno, kamarádil jsem se s tebou jenom proto, že to bylo nejbližší co sis mě k sobě kdy pustila,“ dodal.

„Jo, otoč to proti mně, protože to je teď to jediný co máš. A Alyssu. Vlastně je mi tě líto. Ta holka je jako parazit a ty se jí nedokážeš zbavit. A netvrd' mi, že nechceš. Po tom, co jsem slyšela tvoje přiznání o tom, jak bys jí za mě vyměnil ti to ani neuvěřím,“ objasnila jsem a oba jsme na sebe smutně koukali.

On mě pak objal a když jsem se vzpírala, přimáčkl si mě k sobě ještě těsněji. *Možná je to dobře, alespoň už to má za sebou a Alyssa už ho nebude dál zajímat.* Trochu jsem se v jeho náruči zklidnila. „Já tě tak nesnáším za to všechno!“ zašeptala jsem a opřela jsem se mu zoufale hlavou o rameno.

„Za co všechno ještě?“ zeptal se a já se zamyslela a zoufale jsem si povzddechla.

„Za to, že tě tak příšerně miluju. Donutil jsi mě k tomu tě chtít a k tomu se bát, že tě ztratím. Bála jsem se, že už to mezi námi nebude tolik jiskřit, když spolu budeme chodit.

A když jsem se přestala bát, vyměnil jsi mě za ní. Nepočkal jsi na mě. Kdyby to byla alespoň nějaká jiná, ale zrovna ona. Věděl jsi, že na ní hrozně žárlím a že jí

nenávidím, že mě provokuje a dal jsi jí jedinou věc, kterou mít nikdy neměla. Která byla do prdele moje!!“ křičela jsem zoufale a zřejmě jsem ho vyděsila svým slovníkem.

„Já se s ní rozejdu, jo?“ šeptal. Četl ve mně jak v otevřené knize, ale nechtěla jsem být ta, co mu bude poroučet, aby ukončil svůj vztah. Už to totiž nebyla jen hra s našimi city, ale i s city někoho jiného. Ne, že by mě její city nějak zajímaly, ale já jí nechtěla momentálně ukazovat slabost. Stačí, že jsem jí předvedla tomu hňupovi.

„Tím neodčiniš to, že jsi jí dovolil vyhrát nade mnou tu naši válku. Dovolil jsi jí, aby mě ponížila. To ti nemůžu odpustit. Víš, jaká jsem. Jsi v tom úplně stejný,“ fňukala jsem.

„Promiň. Když mi to odpustíš, rozejdu se s ní a budeme už jenom spolu. Teď když vím, že mě chceš... Tenkrát jsem to s Eldarnem viděl stejně beznadějně,“ řekl a pomalu se ke mně přibližoval svými rty, ale já ho odstrčila.

„Eldarna jsem nikdy nechtěla. Myslela jsem, že jsi chytřejší. A dělej si, co chceš. Mě tvůj vztah s Alyssou už nezajímá! Už je pozdě, stalo se to,“ dodala jsem a on se pousmál a podíval se mi do očí.

„Kecko,“ zašeptal a pohládl mě po tváři.

„Já nelžu. Ty i Alyssa... už mi po tom nic není,“ řekla jsem sklesle.

„Hlavně, že jsi mi před chvílí řekla, že mě miluješ. Že mě příšerně miluješ,“ zopakoval.

„To neznamená, že nejsem našťavaná a že se ti budu míchat do vztahu. Hezky běž za svojí holkou a přestaň na mě pořád šmatat!“ okřikla jsem ho a odstrčila jsem ho.

„Dobře, budu od teď poslouchat tvoje rady. Vlastně už je poslouchám docela dlouho, ale zatím se nám ani jednomu moc nevyplatily. Budu tě poslouchat dál, ale ve všem. Mám za ní jít? Vážně to takhle chceš? Protože teď tu bulíš jenom proto, že jsi mi předtím řekla, že se mnou chodit nechceš. Uvědom si laskavě, co říkáš a co chceš. A uvědom si to rychle,“ prohlásil a tím mě úplně zaskočil. Byl manipulativní stejně jako já.

„Naposledy ti říkám, že mě tvůj milostný život už nezajímá. A zvlášť když mě nezahrnuje,“ odpověděla jsem stručně a on přikývl.

„Dobře, ale abys mi to potom zase nevyčítala. Poslouchám jenom tebe. Máš šanci mi teď říct, co doopravdy chceš a já to udělám. Budu ti plnit každý přání jen, abych si to u tebe vyžehlil, ale neposílej mě za ní jestli žárlíš,“ objasnil.

„Jak si se mnou můžeš hrát na kočku a na myš v takových chvílích jako je tahle?“ Divla jsem se.

„Nevím, asi jsem zoufalej. Miluju tě a snažím se k tobě zoufale dostat zpátky. Uvědomuju si, že jsem to poslal i když ty na tom neseš taky kousek viny. Nicméně, zkouším to takhle, protože jsme se vždycky dokázali dohodnout jenom při hrách a vyjednávání,“ odpověděl a díval se mi do očí.

„Při vyjednávání o sexu, Payne. O vztahu nežertuju!“ dodala jsem. Myslím, že jsem ho tím odzbrojila, protože mu došly argumenty.

„Poslední slovo, Heartová? Nehodláš mi to odpustit? Já se s ní klidně rozejdu. Udělám to i po tvým když budeš chtít. Ale musím to vědět. Chceš mě i tak nebo ne? A se vším všudy,“ dodal.

„Nechci!“ odpověděla jsem, odstrčila jsem ho a šla jsem do svého pokoje.

„Jak myslíš, беру tě za slovo, ale abys toho nelitovala!“ dodal zhrzeně a odešel k sobě do pokoje. Ani jsme se nedostali s tématem k Srdci Derionu a k Wadovi. Copak to jde s ním řešit něco jiného, když máme kolem sebe neustále takové silné napětí?

Zabouchla jsem se v pokoji a začala jsem příšerně brečet. Jak moc jsem na něj byla naštvaná. Možná jsme na sebe oba plivali špínu úplně zbytečně, ale tak to občas mezi dvěma mladými a temperamentními čaroději jako jsme my dva chodí.

„Měla bys mu to odpustit, prcku. Víím, že tě naštvál ten fakt, že to je zrovna Alyssa a jak se k tomu celému staví. A taky víím, že to bolí, cítím tvou bolest, ale odmítla jsi ho. A i když jsi měla dobrý důvod, nemůžeš mu to vyčítat,“ řekla Dharnalen a já ztuhla.

„Nečekala jsem, že zrovna od tebe někdy uslyším něco takového. Ale já už dál nemůžu. Teď je tu ještě ten problém s Wadem a s Anomaris a já se musím soustředit na důležitější věci a ne se nechat rozptylovat Paynem a jeho penisem...“ dodala jsem a Dharnalen se zasmála. „Co je?“ okřikla jsem ji.

„Nic. Jen, že jsi řekla slovo penis a přiznala si, že tě rozptyluje v jedné větě,“ zmínila.

„Porad' mi radši co s Wadem?“ řekla jsem a natáhla jsem se na postel.

Darren zatím na chodbě potkal Sáru. Ta se na něj hned utrhla. „Nemůžu uvěřit, že jsi jí to neřekl a nechals jí to zjistit takhle blbě,“ vyjela na něj a Darren se smutně zatvářil.

„No jo, oba jsme to podělali. Už mě nechce,“ řekl suše a sklesle svěsil ramena.

„Snad jí to nevěříš?“ zeptala se překvapeně.

„Jasně, že ne. Je to nejhorší lhářka na světě. Navíc se mě před tím pokusila svést.“ Pousmál se.

„A ty ses nenechal, jo?“ vyzvíдалa.

„Nejsem sráč, mám Alyssu rád. Ale Ay mám radši. Jak myslíš, že jí to ještě bude trvat, než jí to přejde?“ vyzvíдал. Sára se srdečně zasmála a pak se na něj podívala jako na troubu.

„Dlouho, ale jestli budeš s Alyssou, asi se toho nedočkáš,“ řekla a Darren přikývl.

„Udělám to hned zítra, nic jí zatím neříkej,“ zašeptal a šel si po svých.

„Hej, jsi si tím jistý? Vážně se chceš rozejít se svojí holkou a čekat na Ay? Mám jí ráda, ale tebe taky a oba víme, že jí tyhle věci trvají strašně dlouho,“ zmínila Sára a Darren přikývl.

„Jsem. Už jsem dosáhl toho, že si to uvědomila. To mi stačí,“ dodal a odešel.

„Darrene!“ zaječela na něj ještě.

„No?“ Otočil se.

„To je všechno? Ani se se mnou nepřivítáš?“ připomněla se, on se pousmál a vrátil se k ní, aby jí objal.

„Netušil jsem, že jsi na objímání tak moc, že si o to ještě řekneš,“ komentoval.

„No tak jsem,“ procedila a pevně kolem něj omotala své ruce a položila mu svou hlavu na rameno.

„Musíme vyřešit záležitost Wade, Anomaris a Srdce Derionu. A Eldarna,“ zašeptala a on přikývl.

„Záležitost Wade, Anomaris a Srdce Derionu nech na mě. Ty se zbytečně do ničeho nemíchej. Wade není žádný amatér a nehraje si když nemusí. Až se s Ay zase budeme bavit normálně, něco vymyslíme. Zatím není kam spěchat. Anomaris se ještě nějakou dobu neukáže a Wade snad nic neudělá. Pokud vím, pokusí se dostat k Ay, a to mám pod kontrolou,“ řekl a ona přikývla, než jí došlo, co tím myslel.

„Počkej cože? Jak jako dostat k Ay?“ zeptala se.

„No... to ještě úplně nevím, ale to je spíš mezi náma. Chce se mi pomstít, ale podle mě nic neudělá. Uvidíme. Neboj,“ řekl a pak se zarazil. „A jen tak mimochodem, já myslel, že už spolu nejste,“ dodal.

„No... nejsme. To je fuk. A co ten Eldarn?“ změnila rychle téma. Darren si povzdychl.

„A Eldarna je mi celkem líto, ale s tím nic neuděláme. Sama dobře víš, že když si derion vybere spřízněnou duši, nedá se to vrátit zpátky. Jsem rád, že si nevybral tebe. Ty zkus přemluvit Wada, ať si tě k sobě připoutá co nejdřív. Myslím to vážně, je to nejlepší tah a budeš díky tomu pár kroků před nepřáteli,“ dodal.

„Počkej, já ale chci být spřízněnka Ay,“ řekla a on se zamračil.

„Věř mi, Sáro. Požádej Wada a udělejte to co nejdřív. Už půjdu, zatím ahoj,“ dodal přesvědčivě a odešel. Sára sice Darrenovi věřila díky runám, ale nechtěla to tak. Být Wadova spřízněnka, když si stále není jistá svými city k němu, nebyl zrovna nejlepší nápad.

Wade Shadowwalker seděl naproti Eldarnovi na schodišti ve věži a čekal až dorazí Kim na jejich tajnou schůzku. Mezitím chtěl vyřídit nějaké věci se svým spřízněncem, a tak neztrácel čas. Eldarn stál naproti němu a zíral do země. Wade si zapálil cigaretu a pohrával si mlčky s krystalem.

„Podívej se na mě!“ poručil mu. Eldarn ho poslechl a nejspíš se na něj podíval. Wade na něj hned upřel ty své ledově šedé oči. „Včera jsem byl u tebe doma se trochu porozhlédnout po tvém pokojíčku a tak,“ řekl a Eldarn ztuhl.

„Co jste tam hledal, pane?“ zeptal se klidně jako by mu to vůbec nevadilo a přemáhal vztek, že se mu ten šmejd bez dovolení hrabal ve věcech. Wade si potáhl z cigarety a pousmál se.

„Tvoje máma je derionka,“ prohlásil a Eldarn mu to ještě potvrdil.

„Ano,“ řekl.

„Jak se jmenuje?“ pokračoval.

„Aretha Naxxremisová,“ odpověděl. Neraď o ní mluvil a už vůbec před někým jako je on.

„Přesně tak se jmenuje Darrenova mladší sestra. Darnellovi Paynovi se to jméno moc líbilo a pro svou dceru ho vybral právě po tvojí mamce. By mě zajímalo, co všechno se mu na tvojí mamce líbilo, Edie,“ nakouzl a usmíval se na něj. Eldarn zarytě mlčel.

„Soudě podle tvýho výrazu hádám, že o Darnellovi Paynovi a tvojí mámě víš. Měli být spolu, ale nějak to nevyšlo a ona se zbláznila do ubohýho riona. Nebýt toho, mohl jsi být derion a nemusel si se mnou snášet tuhle konverzaci.

Mohl jsi být Darren Payne, nebo alespoň jeho brácha, ale nejsi. Jsi jen Eldarn Naxxremis a můžeš Darrenovi jen tiše závidět. Nicméně, tomu taky není co závidět. To brzo poznáš. Ale hlavně díky tomu jsem si tě našel,“ prohlásil. Eldarn ztratil slova. Shadowwalker mu začínal nánáňet vážně hrůzu.

„To je souhra náhod, co? Máš určitě radost, že to je kvůli derionům. Že trpíš a budeš trpět jen kvůli derionům a rukou deriona,“ dodal a usmál se na něj. Provokovat lidi tedy uměl, ale to Eldarn taky. Zřejmě se k sobě konec konců hodili. Eldarn ho jen mlčky poslouchal.

„Tak a teď rovnou k věci. Tvoje mamka má něco, co chci a co potřebuju. A ty i víš kde to je. Já jsem to bohužel nenašel. Možná nevíš co to je a k čemu to je, ale to vědět nepotřebuješ. Důležitý je to, že mi to seženeš a že se jí nebudeš vyptávat k čemu to je. Budeš po tom slídit a podříznu tě jako podsvinče, protože už mi pak k ničemu nebudeš, rozumíš?“ řekl suverénně a Eldarn přikývl. V tom do věže přišla Kim.

„Čekáš dlouho?“ zeptala se a Wade zavrtěl hlavou. „Nazdar, Eldarne,“ pozdravila ho mile.

„Dobrý večer, Kim,“ řekl neutrálně, protože nevěděl, jak jí má před Wadem oslovovat, aby ho nějak nedráždil. On se jen pousmál, protože ho bavilo si s ním hrát psycho hry.

„Máš na to dva dny, teď padej za dveře a hlídej. Já tady mám nějakou práci,“ řekl, zahodil cigaretu a stáhl si Kim k sobě na klín. Eldarn ho poslechl.

„Tak práci, jo?“ Usmála se a on jí pohladil prstem po rtech, zatímco si nadržene přikusoval svůj spodní ret.

„Moc důležitou práci,“ zašeptal a začal jí vroucně muchlovat a dávat jí celkem mokré pusinky.

„Co to, že sis to rozmyslel?“ vyptávala se mezi polibky.

„Ještě je na můj plán s tou derionkou brzo a nechci být do té doby úplně bez sexu. Jsem nadrženej a ty mě chceš, tak se nebudeme přece omezovat,“ šeptal jí do ucha. Kim jeho odpověď nijak nepřekvapila. Vždycky takový byl. Navíc měl pravdu, chtěla ho skoro tak moc, jako by jí vadilo ho nemít.

Eldarn postával u dveří za rohem a byl nucený je poslouchat. „Ty nejsi nervózní, že nás poslouchá?“ zeptala se chvíli na to a Wade se zaculil.

„Ale prosím tě, ten bude jako hrob, jinak ho do něj zakopu, vid’ Edie?“ ujistil se.

„Samozřejmě, pane,“ odpověděl.

„Tak chvíli neposlouchej a hlavně nevyrušuj,“ řekl a vrhl se hladově na Kim. Eldarn zatím marně přemýšlel, jak z toho pekla ven. Ale nic ho nenapadalo. Jediný, kdo věděl, jak se z takového srabu dostat byl Wade Shadowwalker s Darrenem, ale

ti si to zatím nechávali pro sebe. Nač vyrazovat něco takového, když by jim to mohlo uškodit?

Darren si to spíš šetřil do zásoby, doufajíc, že o tom nikdo další neví, ale taky o tom nevěděl úplně všechno. Jen část informací, které zase chyběly Wadeovi a naopak. Wade to zase skrýval, aby nepřišel o krystal a o poskoka, protože s nimi měl velké plány. Byl o trochu napřed, ale i tak byly jeho šance na úspěch nízké. Mohl být sebezegeniálnější, ale byl na všechno sám a měl až příliš nepřátel.

„Oh bože, Wade!“ vzdychala Kim zarývajíc nehty do jeho zad, když jí obšťastňoval. Něžně jí kousal do krku a líbal po těle. Laskal její prsa, hladil její stehna a sem tam mačkal boky. Kdo by to byl řekl, že je Wade Shadowwalker tak vášnivý milenec? Tak leda Sára, ale ta si to tajemství, že s ním spala raději vezme do hrobu. Tedy nejspíš.

„Ještě, nepřestávej!“ pokračovala Kim a Wade nepřestával. Eldarn jen kroutil očima a tvářil se zoufale, že u toho musí být. Taky ho trápilo, že má všechno zakázané.

Nemohl mít přítelkyni, pokud mu to jeho pán neschválil, nemohl mít tajemství, o kterém by jeho pán nevěděl, nemohl pomoci ani sobě, ani svým přátelům, protože Wade chytře všechny kolem sebe držel v šachu a jediný pohyb, který jeho pěšáci mohli udělat měl pod kontrolou, a zároveň ho potřeboval pro svůj další tah. Ale aby mohl říct svým sokům šach mat, ještě měl před sebou spoustu tvrdé práce a manipulací.

Po chvíli slastného vzdychání na ní zíral a usmál se. Byl ještě trochu udýchaný. „Miluju slyšet když se uděláš,“ zmínil spokojeně a přikusoval si zase vzrušeně ret. Kim se zahihňala a pohládila ho po tváři.

„Doufám, že tě neopustila výdrž, chci to totiž ještě jednou, Wade,“ řekla suverénně a přitáhla si ho k sobě blíž.

„Oh... ty jsi tak nenasytná, Valkýrie,“ šeptal jí vzrušeně do ucha, zatímco ona ho hladila po zádech a dávala mu vteřinku, aby... no, aby se restartoval.

„Valkýrie? Ty máš ale odvalu mi tak říkat. Hádám, že mě uděláš ještě tak dvakrát, když si tak věříš. Ale já tě budu mučit. A opovaž se to nevydržet!“ prohlásila a olízla si rty. Wade na ní vzrušeně zíral. Kim to s ním uměla dobře. Není divu, znali se intimně už docela dlouho. Necelých 7 let. Wade překvapivě udržoval dlouhodobé vztahy.

Kim zakláněla hlavu a nechávala Wada, aby jí líbal po krku a pak ho pro změnu hladově líbala ona. Celkově ti dva měli v zálibě hrátky s jazykem. „Jestli to přeženeš, tak to budu já, kdo tě bude mučit, Valkýrie Azami Kainová. Budeš škemrat o orgasmus,“ řekl a ona se úplně rozplývala, když jí šeptal do ucha její jméno. Byl taky jediný, komu ho kdy řekla. Teď už ho znal i Eldarn. Pochopil, co to s ní dělá, když ho od někoho slyší.

„Wadeovi by se asi nelíbilo, kdyby ho znal i nějaký jiný muž, co?“ napadlo ho.

Ráno jsem našťavaně seděla u stolu a jedla jsem míchaná vajíčka s párkem. U toho jsem samozřejmě sledovala Darrena s Alyssou. Ten skřet se s ní u stolu vášnivě líbal a s jazykem. Ona se po něm nestydatě plazila a já v ruce pevně svírala pohár s vodou.

„Podívej se na ní, jak mu strká jazyk do krku. Kéž by si místo toho zarazila do nosu to ovčí střívkno,“ řekla jsem žárlivě a Sára se trochu pousmála.

„Je to párek, Ay. Navíc si za to můžeš sama, kdybys mu to řekla dávno, bylo by vám oběma líp,“ připomněla mi a já se nafoukla.

„Nemám, co bych mu řekla,“ procedila jsem sebevědomě a hodila jsem na Darrena našťavaný pohled. „Že se nestydí dělat mi to takhle před očima!“ pokračovala jsem žárlivě.

„Odmítla jsi ho, Ay,“ připomněla mi zase Sára.

„Neodmítla. Nikdy jsem ho neodmítla!“ dodala jsem.

„Podle mě jo a podle něho taky,“ zašeptala a já rozdrtila rukou kovový pohár jako by byl z papíru. A když se skutálel na zem, zvedla jsem se prudce od stolu a mříla jsem si to prýč. Už jsem se na to nemohla dívat. *Asi se užárím k smrti!!!*

Když Darren uslyšel pád poháru na kamennou podlahu, přestal se líbat s Alyssou a podíval se, jak leží na zemi. No, spíš na to, co z něho zbylo. Došlo mu, jak to ve mně vře, a tak nechal Alyssu Alyssou, překročil dlouhou lavici u stolu a vyběhl za mnou.

Alysse se to moc nelíbilo, ale momentálně byla ráda za to, že s ním randí, a tak to raději neřešila. Byla trochu jako Eldarn a tolerovala mu spoustu jeho rozmarů, které se jí ovšem nelíbí. Sama byla rionka a nedovolila by si deriona tolik omezovat, a zvlášť když chce být jednou jeho spřízněnkou. Tohle rioni často dělají. I když jí Darren řekl, že to dělat nemusí, stejně ho nechtěla provokovat.

„Počkej,“ zavolal na mě a já se na něj prudce otočila. Vůbec jsem nevěděla co dělám. Byla jsem jako paralyzovaná. Věděla jsem jen to, že ho chci zpátky za každou cenu.

„Na co jako?“ zeptala jsem se podrážděně. On se ke mně jen sebevědomě postavil, dal ruce do kapes a usmál se.

„Máš s tím nějaký problém, Ay?“ zeptal se klidně a povýšeně se na mě díval. Vypadal jako kdysi. Namyšleně.

„Cože? Co je to za otázku? Je mi to úplně volný!“ prskala jsem na něj podrážděně. Ta žárlivost mě asi zabije, ale podstatně pomaleji, než kdybych mu to teď přiznala.

„Jasně, a proto jsi z toho poháru udělala neidentifikovatelnou hromadu kovu? Dost se v tom odráží tvůj vztek a žárlivost. Jestli ti to vadí, tak mi to řekni,“ trval na tom a dovolil si se i pousmát.

„Já jsem ti včera jasně řekla, že tuhle hru hrát nebudu,“ připomněla jsem.

„Jakou hru? Já jsem jen se svojí holkou, jak jsi po mě včera chtěla. Jestli mě chceš zpátky, tak přiznej, že ti to vadí a slib mi, že budeš se mnou,“ řekl a zírajíc mi do očí se jemně dotkl prstem mé tváře. Já ho nechala.

„A co bys s tím jako udělal? Řekl bys jí, že jsi jí celou dobu jen tahal za nos a že se vracíš ke mně? To bude nadšená,“ křikla jsem na něj.

„To je můj problém, ne tvůj. Jen mi řekni, že to chceš změnit a já to zařídím,“ pokračoval.

„Jak patetický, Payne. Nic takovýho! Já tě nechci a čím víc se s ní oslintáváš, tím tě chci míň. Jsi nechutnej. Víš co? Dej mi pokoj a běž se zase muchlovat s Alyssou,“ řekla jsem našťavaně a mířila jsem si to pryč.

„Chceš mě, nelží mi. A čím víc jsem s ní, tím víc mě chceš,“ zašeptal sebevědomě, přitáhl si mě k sobě a políbil mě. Úplně jsem v jeho náruči zjihla. Bylo to tak uklidňující ho zase cítit u sebe. Jenže pak jsem si zase uvědomila, jak to je a odstrčila jsem ho od sebe.

„Co to děláš? Jsi zadaný. Co na mě šmatáš?“ sykla jsem našťavaně.

„Dřív jsi potřebovala ty mě, abych tě vysvobodil, teď to potřebuju já. Bud' upřímná,“ zašeptal.

„Idiote, tím se to nevyřeší. Nechci, aby ses s ní kvůli mně rozcházel. Tohle si nezaslouží,“ vysvětlovala jsem.

„Já vím, že ne, ale my si taky nezasloužíme další utrpení, když je to všechno jasný,“ vysvětlil a já na něj jen chvíli koukala.

„Nic není jasné!“ odpověděla jsem zoufale. „Ani si nejsem jistá, jestli chci s tebou po tom všem ještě chodit. Když vím, jak si vážíš svojí přítelkyně,“ komentovala jsem.

„Ale Alyssa není ty, dopřčic!“ vztekal se. „Už nevím sakra, co mám říct, abys to konečně pochopila!“ ječel na mě.

„Takhle se mnou nemluv, Payne!“ okřikla jsem ho a zírala jsem mu našťavaně do očí.

„Jsi fakt strašně sexy když jsi našťavaná,“ prohlásil tiše a pořád mi zíral do očí. Jiskřilo to mezi námi snad víc než kdykoli jindy, a i to vypadalo, že by po mě vyjel, ale na to jsme bohužel nebyli sami.

„Bože, vopíchal bych tě,“ zašeptal mi do ucha a nenápadně mi prsty hladil boky. Neměla jsem slov. A nebyť Alyssy, která akorát vyšla ze sálu, možná by to i za chvíli udělal a já bych ho nechala. Ale viděla nás, jak na sebe celkem chtivě zíráme. On se na ní sklesle podíval.

„Udělám to, dobře?“ zeptal se a já jenom zmámeně přikývla. „Beru to jako ano, Ay. Uvidíme se večer,“ zašeptal, políbil mi letmo ruku a šel za ní. *Co se to teď mezi námi odehrálo? Ještě nikdy mezi námi nebylo tak silné napětí.*

„Co jste řešili?“ vyptávala se ho hned, jak se k ní dostal.

„Poslyš, Alyssu, měli bychom si promluvit o nás dvou,“ řekl a ona se na něj smutně dívala. Nejspíš tušila, že se s ní Darren rozchází. Zvlášť když nás viděla teď spolu. Jen si smutně povzdychla. „Strašně mě mrzí, že jsem ti ublížil. Neměl jsem to v plánu. Věřil jsem tomu. A taky jsem myslel, že mě to přejde, když budu s tebou, ale nepřešlo,“ řekl suverénně.

„Co přesně tě nepřešlo, Darrene?“ zeptala se i když znala odpověď. On si dal chvilku na čas.

„Promiň, neměl jsem jít do vztahu, když jsem neměl vyřešený ten předchozí,“ zmínil stručně. „Vždycky to mezi námi vypadalo, že něco bude, a nakonec mě

vždycky odmítla. Myslel jsem, že bych se měl pohnout dál, ale včera po mě vyjela, a tak nějak jsem z toho pochopil, že by se už konečně chtěla usadit... a promiň, Alysso, ale nemůžu to s ní vzdát. Ne po tom všem, co jsme spolu prožili, a ne po tom, co jsem na ní čekal takovou dobu," vysvětloval.

„Cože?? Spal jsi s ní?“ Polekala se.

„Ne, jen jsem jí líbal. Za to můžu já, ona nevěděla, že jsme spolu, já jsem jí to totiž řekl až po tom. Hodně se naštvála, pohádali jsme se. Máš svojí pomstu jak jsi chtěla a já si to taky odskáču, tím si buď jistá," vysvětloval.

„Takže ty se se mnou chceš rozejít, protože pořád miluješ Heartovou?“ zeptala se a on přikývl. „Ty tvoje lži, Payne! To bylo keců, že mě miluješ a že tě zklamala a že si to měla uvědomit dřív. To jsem ti byla dobrá, co? Abys měl do čeho píchnout, ty zmetku!“ vztekala se a mlátila ho rukama.

„Nelhal jsem ti. Vážně tě mám rád. Ale Ay mám v tomhle smyslu radši a vždycky jsem měl. A věděla jsi to," hájil se.

„Takže od samýho začátku nejsem jen přestupní stanice?“ udeřila na něj a on mlčel.

„Myslel jsem si, že ne," řekl tiše.

„Ty jsi ale hnusnej!“ vztekala se, naštvaně do něj strčila a odešla.

„Alysso, omlouvám se," zašeptal, ale jeho omluvy jí momentálně nezajímaly. Krátce na to vycházel ze sálu Wade Shadowwalker, který to všechno slyšel. Jen se na něj spokojeně usmál a když procházel kolem pozastavil se u něj, aby ho přátelsky poplácal po zádech.

„Další je pryč a Ay bude moje. Dřív nebo později. Uvidíš," upozornil ho a schoval si krystal pečlivě pod tričko.

„Šmejde..." řekl Darren, ještě se podíval na Alyssu a pak si to zamířil na hodinu. Ještě měl tak dvacet minut čas, ale šel rovnou.

Alyssa byla úplně skleslá. I tu cestou Wade Shadowwalker stihl provokovat. Jen se k ní naklonil, a aniž by se u ní zastavil, jí zašeptal do ucha: „Jsem ti to říkal.“ Nijak se neusmíval. Momentálně neměl nic z jejího utrpení. A pak si to mířil nahoru do věže.

Sára vyběhla z jídelny o pár minut později jako neřízená střela a běžela dlouhou chodbou až do nejvyšší kamenné věže. Měla jen dvacet minut, než začínala hodina. Nicméně měla své soukromé plány, o kterých nám nikomu nic neřekla.

Vždyť říkám, že je tajemná a nikdy o ničem důležitém se mnou nemluví a taky spontánní až to občas bolelo. No, a to je právě vždycky ten počátek veškerých chyb, které dělá a kterých následně lituje.

„Wade?“ zašeptala hned, jak vešla nahoru do věže, kde se spolu kdysi tajně scházeli a on se na ní překvapeně podíval. Otočil se za jejím hlasem tak prudce, až mu kapuce jeho červeně olemovaného pláště málem spadla na ramena. Seděl opřený o zed' a jen zamyšleně zíral z okna, než přišla, ale teď se jen divil, že za ním přišla.

Myslel si, že už ho nikdy nebude chtít vidět po tom všem. Myslel si, že už zjistila i trochu víc, ale zjevně ještě ne, protože jinak by se s ním už rozhodně nestýkala.

„Sáro?“ oslovil jí překvapeně a zamilovaně se na ní díval. Ona mu něžně odstrčila ruku, o kterou se do teď opíral a vlezla si mu na klín. On jí nechal a jen na ní mlčky zíral. Myslel si, že už je mezi nimi definitivní konec, proto se včera kamarádíčkoval s Valkýrií. Kdyby věděl, že se se Sárou byť jen na chvíli usmíří, neudělal by to.

Ona mu tu zatracenou kapuci derionského pláště stáhla na ramena a vášnivě ho políbila. Wade se celý rozechvěl touhou stejně jako ona. Tak dlouho se spolu nemilovali, a dokonce si i oba do nedávna mysleli, že už se nikdy milovat nebudou. Vždycky když se ho dotkla, neovládl se a zatoužil po ní a ona k tomu nepotřebovala ani jeho dotek, stačilo jí se s ním vidět.

Wade nebyl tak naivní, aby věřil tomu, že by mu to odpustila. Věděl, že mu nikdy neodpustí, nicméně si nic jiného nepřál. A taky skoro odmítal věřit tomu, že by se k němu jen tak vrátila zpátky. Ale nemohl si pomoci, bral co mu nabízela a užíval si možná jejich poslední společnou chvíli.

„Přestaň s tím. Kvůli mně. Budeme už jen napořád spolu. Všechno jim řeknu. Rozejdu se s Wadem a řeknu mu, že jsi to byl vždycky jen ty. Budu ti veřejně fandit na závodech a budu křičet tvoje jméno na celou tribunu. Všem řeknu, jak to doopravdy je. Co k tobě cítím... Jen s tím prosím tě přestaň,“ zašeptala a dávala se mu zblízka do očí, aby viděla jeho reakci.

„To nejde, Sáro. Nemůžu. Už jsem ti to říkal. To, co se děje teď je jenom špička ledovce. Už jsem dávno zatracený a oběma nohama v pekle. To poslední co chci je, abych tě stáhl s sebou,“ přiznal.

„Já bych s tebou šla i do pekla, Wade Shadowwalkere, protože tě příšerně miluju. Rozumíš mi? Miluju tě,“ prohlásila a chystala se ho políbit. Wade pookřál. Když šlo o ní, jeho vůle byla slabá. Tolik se snažil jí říct něco hnusného, aby jí od sebe odradil alespoň takhle, ale nešlo to. Nedokázal na ní být zlý. Nedokázal jí lhát, nedokázal jí cíleně ublížit ani se s ní rozejít. Ale věděl, že jí ubližuje tím, že je s ní a že až se věci vyjasní a ukáže se jeho ledovec, ublíží jí tím úplně nejvíc.

Marně se snažil jí od sebe odstrkovat, vymýšlet si a záměrně jí nepřiznával své city, ale ona je z něj intenzivně cítila, protože byly skutečné. Věděla, že by jí nikdy neublížil. Byla jediná, kdo ho dokázal změnit, ale bohužel pro ně už pozdě. Poznali se pozdě.

Wade Shadowwalker byl hrdý derion. Všechno měl do detailů propracované a promyšlené. Byl cílevědomý, důsledný, měl disciplínu a byl geniální. Taky byl k ženám galantní a měl úctu k čarodějům a k čarodějkám.

A celý svůj život si dával extrémní pozor na svoje srdce. Nikdy se neplánoval zamilovat a vážně nikdy nečekal, že se to stane. Natož, že do toho spadne natolik, že mu na někom bude záležet víc než na něm samotným. A už vůbec nečekal, že se zamiluje takhle beznadějně a do rionky.

A tak se poprvé v životě modlil, aby ho Sára pro její vlastní dobro nechala být, ale to by nebyl život, aby se to nekomplikovalo. Čím víc se o to snažil, tím víc ho snad

chtěla. Sára a jeho hluboká láska k ní byla jeho největší kletba. Ne ten cit, ale to, že jí nikdy nemohl mít tak, jak by si přál. Nebyla to jen kletba, ale trest za to, co všechno provedl a byl to pro něj velmi přiměřený trest. Mnohem lepší a efektivnější než smrt. I když si Sára něco takového nezasloužila a smetlo jí to s ním.

Wade Sáru hltal jako by měla být jeho poslední jídlo před popravou. A ona jeho tak nějak taky. „Odpouštím ti,“ šeptala mu do pusy. On zavrtěl hlavou.

„Neříkej to. Neříkej to, protože to nemůžeš splnit,“ opáčil a chtěl ještě něco říct, ale jeho slova spolkla do polibku a nedala mu už další příležitost mluvit. Ne když byla jen 20 minutová přestávka a pár minut už vyplácala na cestu do věže.

Když zazvonil zvon na začátek hodiny runomaleb, Sára už byla připravená a vstupovala do třídy. Stáhla si kapuci svého šedě lemovaného rionského pláště, usadila se vedle Darrena do lavice a mlčky něco čmárali na papír. Po chvilce se dali do řeči. Sára to ticho mezi nimi zlomila.

„Ty a Alyssa, už je konec?“ zeptala se a on přikývl. Pak se zamyslel a podíval se na ní.

„Hele, že si s tím šmejdem Wadem nikdy nespala?“ zeptal se z ničeho nic. Sára se ale rozhodla, že půjde s pravdou ven. Alespoň před svým nejlepším kamarádem. Stejně by se to jednou dozvěděl, tak co na tom záleží, jestli teď nebo za týden.

„Spala a nejen jednou. A miluju ho. Wade je láska mého života,“ přiznala suverénně a čekala na reakci. Darren vytřeštil oči.

„Hm, pěkný... A ví to Ay a Whisper?“ vyzvídal. Sára zavrtěla hlavou.

„Ne, neví,“ odpověděla.

„Musíš jim to říct,“ řekl důrazně.

„A to jako proč?“ opáčila.

„Jestli nechceš, aby to využil proti tobě, radši před nima neměj žádný tajemství, co by je mohlo překvapit. Teď musíme držet pohromadě. Já na něj něco mám. Ale nebude to tak jednoduchý. Mám spoustu práce. Nevím, jak to všechno zvládnout. Mám před sebou tréninky na mistrovství a školu, Ay, Anomaris, Wada a ještě takovou svojí soukromou záležitost,“ řekl tajemně.

„Proč by to měl využívat proti mně? A co na něj máš?“ vyzvídala a on na ní chvíli jen koukal. Sáře došlo, že v téhle záležitosti nemůže být nestranná. Jen se zoufale zatvářila a zadržela slzy. „Pomůžu ti jestli chceš.“ Usmála se na něj po chvilce, když si uvědomila, co pro ní Darren znamená.

„Ne, potřebuju to udělat sám a potřebuju spřízněnku, ale s tím musím taky ještě chvíli vydržet, aby to Wade neotočil proti mně. Víc ti říct nemůžu,“ dodal a podíval se jí sklesle do očí.

„Chápu, nevěříš mi, co?“ zavrčela.

„Tak to není,“ opáčil a ona se zamračila.

„Mrzí mě, jak to dopadlo. Wade byl tvůj nejlepší kamarád, ale já jsem pořád tvoje nejlepší kamarádka a ty můj nejlepší kamarád, a to se nikdy nezmění. Alespoň z mé strany ne,“ zmínila.

„Taky mě to mrzí. Mrzí mě hlavně to, že jsem ti ho dohodil. Jenže to jsem ještě netušil, co je zač. Nikdy by mě ani ve snu nenapadlo, že je můj nejlepší kámoš, kterýho znám od plínek psychopat a že mi půjde po krku. Teda tušil jsem, že je psychouš, ale myslel jsem si, že menší. Nebo hlavně jsem doufal, že by takovej nebyl na mě a na moje okolí,“ dodal.

„Co udělal? A proč po tobě jde, Darrene?“ vyzvíдалa.

„Já tak nějak úplně ještě nevím. Ale něco tuším a mám strach... potřebuju s ním mluvit. Jednou provždy si to vyříkat a třeba se zklidní,“ zmínil. Sára nechápala, o čem Darren mluví, ale byla si jistá, že jí víc neřekne, protože sám z toho ještě není úplně moudrý.

„Myslíš, že s tebou bude chtít mluvit v klidu? Že ti to řekne? Protože mě nic neříká. Mlží,“ opáčila. Darren pokrčil rameny.

„Nevím, ale za zkoušku nic nedám. Chci se ho zeptat na spoustu věcí. A on? Ten zná na všechno odpověď. Jen se bojím, že si zase bude hrát a nebude mi chtít odpovídat jen tak,“ řekl.

Sára se nadechla, že mu odpoví, ale přišla k nim profesorka, postavila se před jejich lavice a položila mezi ně dlaň na stůl. Oba k ní zvedli hlavy. „Vy chcete být po škole, nebo co? Koukejte dávat pozor a krafejte až po hodině,“ řekla klidně a odkračela pak hned zase pryč.

Když skončila hodina, Darren se rozloučil se Sárrou a šel najít Wada. Což nebylo těžké, věděl, že bude někde poblíž u učebny Magické fyziky. Třeba na lavičce na nádvoří.

Když ho viděl, zhluboka se nadechl a šel za ním. Posadil se vedle něj a řekl jen „Čus.“ Wade se k němu otočil. Celkem ho překvapilo, že za ním přišel, myslel si, že se s ním už nebaví.

„Čus, potřebuješ něco?“ zeptal se celkem nepřijemně. Darren se mu podíval do očí a přikývl.

„Co se stalo, kámo? Co ti najednou tak jeblo?“ začal opatrně. Nechtěl na něj ničím udeřit přímo, protože Wade by to bral jako útok, takhle to je mezi nimi přátelštější.

Wade se zasmál. „Co se stalo? Mě jeblo? Najednou? Seš blbej nebo co?“ štěknul po něm Wade.

„Ne, ale tak sorry, že to nechápu. Tebe nejde pochopit. Začneš na mě žárlit a chováš se jako psychopat? To jsi mohl rovnou říct, že Alyssu chceš. Kdybych věděl, že jí miluješ, tak bych do ní nešel, že jo. Ale já si myslel, že chceš Sárrou a tu jsi taky pak odkopnul, tak já už ti nerozumím.

A tvrdils, že je ti to jedno i Sára i Alyssa. Že nemáš náladu teď na rionky a podobně. Pak, že mi vezmeš Ay, protože já ti vzal Alyssu? Jak jako jsem ti vzal Alyssu? A na co potřebuješ ten krystal?“ tahal z něj.

„Alyssa byla moje no. Ale nemiluju jí a nežárlím. A k Sáře už jsem se vyjádřil. Chtěl jsem jí jen dostat do postele. Podařilo se, už mě přestala bavit. Tečka,“ zalhal. Darren nad ním zavrtěl hlavou.

„Tohle není všechno. Něco se s tebou děje. Něco jsem ti udělal? Protože mám pocit, že mě fakt nesnášíš a já nevím za co. A hlavně ani nevím od kdy, ale už nějakou dobu, ještě před tím, než jsem začal spát s Alyssou jsi byl divnej,“ komentoval Darren.

Wade na něj jen tak koukal a přemýšlel, co mu na to odpoví. „Třeba mě prostě jenom unavuje to tvoje otravný světlo, který z tebe vyzařuje. Pan perfektní, aniž by ses snažil,“ prohlásil. Nechtěl mu říkat pravý důvod, zněl by pak jak idiot.

Darren se zasmál a zavrtěl nad ním hlavou. „Hele, já vím, že nejsi blbej, ani zdaleka, ale momentálně tě tak vidím, protože to, co mi říkáš nedává smysl. Něco se děje a ty mi to odmítáš říct, ale já nevím, jak bych to měl napravit, když nevím, o co jde,“ objasnil.

Wade si strčil do pusy cigaretu a zapálil si. „Já ti nic nedlužím,“ opáčil suše a vydechl kouř někam před sebe. „Žádný vysvětlení, nic. Nechodíme spolu. Byli jsme kámoši, prostě už nejsme. To se stává,“ dodal.

Darren se na něj utrl. „Jo, možná. Ale ne jen tak a ne nám dvěma. My jsme jako bráchové a já si teda zasloužím znát důvod!“ vztekal se.

„Uklidni se, Payne, prskáš na mě,“ řekl klidně, že to Darrena vytočilo doběla. Ten mu vzal z pusy tu cigaretu a mrsknul s ní o zem. Wade si otráveně povzdychl. „Pan dramatickej,“ řekl.

„Nech Ay na pokoji. A koukej navalit zpátky ten krystal!“ syknul na něj, ale Wade se zasmál a zavrtěl hlavou.

„Nikdo nemůže mít všechno. Ani ty a ani já. Tak mi to málo, co mám už laskavě neber. Máš všechno, co bylo moje,“ dodal. Darren nerozuměl tomu, co Wade pořád opakuje.

Předtím chtěl už odejít, ale teď si k němu přisednul znovu, až do něj úmyslně drknul loktem. „Fajn, nech si Srdce Derionu. Ay tě stejně nechce a nebude chtít ani přes to. Vůbec se nebojím. A pokud jde o Alyssu, nech si jí...“ pokračoval, ale Wade ho přerušil výprskem smíchu.

„Jo vůbec se o ní nebojíš. A co se týče Alyssy, jakože si jí mám nechat ojetou po tobě? Teď jsi mě pobavil, kámo. Přestala tě bavit, tak teď by měla zas bavit mě, ne? Jsi na hlavu?“ řekl.

Darren na něj překvapeně civěl. Možná to byla jeho taktika, jak se dozvědět víc a věděl, že na přímo mu to Wade nikdy nepoví. „Máš pravdu, to je blbost. Ale já myslel... říkal jsi zase?“ vyzvídal. Wade moc dobře věděl, o co Darrenovi jde, a tak se jen pousmál.

„Chceš vědět proč tě nemám rád? A od kdy? Řeknu ti to. Tak třeba proto, že...“ Wade se rozpovídal, což Darrena šokovalo. Víc ho to šokovat snad nemohlo. Nečekal jedinou věc z toho, co mu vyprávěl. A to mu toho spoustu neřekl.

Akorát končila přestávka a Sára na Darrena čekala za rohem. Pozorovala Wada a byla zvědavá, co se Darren dozvěděl. Snažila se být nenápadná, ale když se Darren s Wadem rozloučili a on si to mířil za ní, Wade si jí všiml.

Sára se na něj tak podívala a pak raději odvrátila zrak, aby si toho nevšiml Darren. Teď se trochu bála, co se dozví, protože se s ním asi před hodinu vyspala a nerada by si to vyčítala.

„Tak co?“ tahala z něj hned, jak zašli za roh z Wadova dohledu. Darren vydechl, zastavil se a zatáhl jí blíž ke stěně, aby nepřekáželi ostatním a zároveň měli trochu soukromí. U toho se nedalo chodit.

„Ten hlavní důvod, proč mě nesnáší je kvůli mému tátovi,“ odpověděl. Sára vůbec nechápala, o čem Darren mluví.

„Počkej a co ten s tím má společného?“ Divila se.

„To je na dlouho,“ odpovídal. Sára přeshlápla z jedné nohy na druhou.

„Vybal to. Potřebuju vědět, jak to je, abych se odmilovala,“ prohlásila, on se na to nadechl.

„Jeho ségra Estrella je naše společná sestra,“ zmínil a podíval se na ní, jak bude reagovat. Sára úplně ztuhla. Tohle nečekala. Ale vysvětlovalo to spoustu věcí. Až na to, proč by se tak Wade začal chovat až teď.

„Cože?“ vyštěkla. „No hezký. To vypadá, že byl tvůj taťka celkem kanec. No ale proč za to jde po tobě?“ pokračovala ve výslechu.

„No... jeho se rodiče kvůli mému tátovi rozvedli. Jeho táta se oběsil a jeho máma zůstala sama s dětma, dokud tragicky nezahynula. Takhle mi to řekl Wade, ale nesedí mi to.

Víš asi před rokem jsem četl knížky jeho otce. On byl spisovatel. Psal o kouzlech, který kdy vymyslel. Psal o sobě a o svém rodu a myslím, že mi Wade podstrčil jeho deník, kterej jsem četl taky,“ zmínil a Sára se vyděsila.

„Co tím chceš říct?“ zeptala se.

„Nevím to jistě, ale myslím si, že svojí mámu Wade zabil, protože jí nemohl odpustit nevěru, kvůli který se jeho táta oběsil,“ objasnil a Sára zkameněla a hned si vybavila jednu nedávnou vzpomínku.

„Sáro, já si nepřeju nic jinýho, než být s tebou, ale musíš mě vážně poslechnout. Já jsem pro tebe strašně špatná volba. Mrzí mě, že jsem tě do toho zatáhnul. Nikdy by mě totiž ani ve snu nenapadlo, že mě budeš vážně chtít. Mělas být jenom můj sen. Tajný a nesplněný přání. Motivace...” dodal.

„Cos provedl, že máš takový výčitky? Proč si tě jako nezasloužím? Dokud mi to neřekneš, nevzdám se tě,“ tahala z něj. Wade na ní mlčky nešťastně zíral, než se odhodlal na to vůbec nějak odpovědět.

„Někoho jsem zabil, někoho jsem zmrzačil, někoho jsem mučil a mám to rád. I když mnohem víc mám rád ten důvod, pro kterej to dělám. Jsem trochu psychouš, ale to ty už víš. Viděla jsi mě tenkrát s Eldarnem,“ odpověděl jí upřímně a ona se zasmála.

„Nech toho, Wade. Zas tolik si vymýšlet nemusíš,“ řekla a zamilovaně ho objala.

„Já si nedělal srandu,“ objasnil zaskočeně a nechal se od ní držet, aniž by jí objetí opětoval.

„Já vím, že jsi trochu psychouš. Že jsi Eldarnovi vyhrožoval s tím nožem, ale našťoval tě a já to chápu. Ale zastal ses nejlepšího kámoše a celá ta situace byla trochu vyhrocená. To ale

neznamená, že jsi špatnej člověk. Navíc máš emoce i výčitky vůči mně. Vidím, že ti na mě záleží. Nic víc vědět nemusím a vím, že jsi dobrý člověk. Vím to.“ Usmála se a políbila ho. „A ještě ke všemu jsi zatraceně sexy bad boy,“ dodala a on se jen pousmál.

„Má to ještě pokračování,“ řekl a Sára se na něj zoufale podívala. Všechno to do sebe začínalo zapadat jako puzzle. „Myslím, že se jeho táta neoběsil kvůli rozvodu. On se vlastně neoběsil vůbec. Byla to jen fáma.

Pamatuješ na můj problém s démonem? To Wade je ten důvod, proč jsem měl v duši démona. To on ho na mě přivolal. To on mě chtěl zlikvidovat už když jsme byli malí kluci.

Pamatuju si, jak vždycky hraní na čaroděje bral vážně a používal na mě opravdový kouzla. A tak se mě snažil jeho táta zachránit. Odčinit něco hrozného, co jeho syn udělal. No a když se Wade dozvěděl, že jsem já ten důvod proč jeho táta umřel, ještě se to prohloubilo,“ dodal a ona si zděšením přikrývala pusou. „Do teď jsem to nevěděl... že mě tolik nenáviděl,“ řekl smutně.

Sára na chvíli ztratila slova a možná i dech. „Ne, to není pravda. To neudělal,“ hájila ho a stěží zadržovala slzy.

„Ale udělal, Sáro,“ řekl a díval se na ní. „Rád si hraje s emocema. Lidi se mění. Zvlášť derioni. Naše moc s náma cloumá. Jsme od přírody ambiciózní a učenliví. Máme v krvi ctižádostivost a nedostatek strachu nás pohání vpřed do problémů. Zvlášť když nemáme rozum a nedej bože, když ztratíme smysl života. Navíc mi to sám přiznal,“ objasnil.

„To mě děsí,“ zašeptala. Byla z toho úplně v šoku, ale musela si to celé vyslechnout, a tak se přemáhala, aby se nerozbrečela.

„Taky mi řekl, jaký další problém měl s mým otcem. A to, proč si zasedl na Eldarna. I když za to teoreticky nemůže, ale Eldarnovo máma je derionka a má Eldarna s rionem. Nicméně před tím, než se dali dohromady, jeho máma Aretha chodila s mým tátou. Eldarn měl být derion, ale ona se zamilovala do riona a s mým tátou se rozešli. Pak jsem se narodil já. Dva roky po mě Eldarn a chvíli na to moje sestra se stejným jménem jako má Eldarnova matka,“ vysvětlil.

Sáře vyschly slzy v očích. „Cože? Počkej, já se do toho zamotala. Takže jste všichni příbuzní?“ zeptala se, ale Darren zavrtěl hlavou.

„Ne, Sáro. Jen máme s Wadem společnou sestru Estrellu. Wadovo máma je její máma a můj táta je její táta,“ zopakoval.

„A Eldarnova mamka kdysi dávno chodila s tvým tátou, ale rozešli se dřív, než se narodil Eldarn. Takže je jistý, že je Eldarn rion?“ ujíšťovala se a Darren přikývl.

„Samozřejmě, že je rion, jinak by nemohl být spřízněnec Wada,“ dodal.

„Už to chápu, je to teda pekelně zamotaný a dost šílený,“ zmínila.

„To je. Podle všeho mě chce Wade zničit a klidně tím smete i Ay a ostatní. Anebo půjde po Ay a bude mě chtít týrat. To já ale nikdy nedovolím,“ řekl a ona se zase zamyslela. Nemohla přestat myslet na to, co si řekli s Wadem krátce před začátkem této hodiny.

„Sáro, ne..." zašeptal a snažil se jí od sebe odstrčit, když se mu chystala rozepnout pásek u džíň. Nechtěl, aby tohle byla další věc, které bude litovat až se všechno o něm dozví. A počítal s tím, že se to dozví velmi brzy, ale ona ho vůbec neposlouchala a nedala mu šanci, aby jí odstrčil.

„Nezajímá mě, že si hraješ s tím idiotem Eldarnem. Dělej si s ním co chceš, jen mu neubližuj doopravdy," prohlásila a kousla ho nadržene do spodního rtu.

„Cože?" zašeptal.

„Ten krystal mě taky vůbec nezajímá. Kdybys mi to řekl dřív, klidně bych ti ho i sehnala..." řekla a on na ní šokovaně zíral. Děsilo ho to, jak moc ho Sára miluje. „Dokud neublížíš lidem, který mám ráda, jsem na tvoji straně a tvoje minulost mě taky nezajímá. Ani já nejsem svatá," dodala.

„To je ale něco jiného," komentoval.

„Není, koukej na mě. Mám přítele a já toužím jenom po tobě," řekla a zase ho i s jazykem vášnivě políbila. „Vědomě mu tím ubližuju. Víím, že bude nešťastnej. Víím, že mě za to bude nesnášet a tebe hrozně nenávidí, ale víím, že mi to odpustí, když se budu snažit. Jsem hrozná mrcha, vidíš? Hodíme se k sobě víc, než myslíš."

Já s Wadem *Whisperem* být nechci, když na tomhle světě existuješ ty. Ty noci bez tebe byly mnohem horší než cokoli, co si dokážu představit. Nedokážu tě totiž nechat jít," prohlásila a on ztuhl.

„Sáro... neříkej takový věci!" dodal.

„Já tě chci. Pořád tě chci. Miluju tě k zbláznění, Wade, chápeš?" zašeptala...

„Potřebuju na vzduch," prohlásila z ničeho nic a odešla od něj rychlým krokem pryč. Darren si jen povzdychl, ale nechal jí jít.

Já jsem myslela jen na toho blondáťeho troubu. Jako bych se na něj už přestala zlobit. Tak trochu jsem doufala, že se s Alyssou tedy rozejde, jak mi slíbil. A nemohla jsem se dočkat večera až budeme spolu. Celkem intenzivně jsem přemýšlela, co udělám a jak na něj skočím. Myslela jsem jen na sex a zírala jsem netrpělivě na hodiny nad tabulí. Co to se mnou do háje je?

Eldarn vedle mě zíral do zdi. Skoro celou hodinu se ani nepohnul a velmi intenzivně nad něčím přemýšlel. „Ay..." zašeptal z ničeho nic, a tak jsem se na něj otočila. „Radši nic," řekl najednou, když si uvědomil, že by ho mohl Wade potrestat. Ignorovala jsem ho.

„Jak jsi na tom s tím dárkem pro Ay? Dneska se má večer sejít s Darrenem. Asi jí nechám jeden večer ještě v klidu. Pak rozjedu svůj plán a dostanu jí," řekl Wade telepaticky Eldarnovi jako by byli mentálně propojení.

„Ještě nijak, pane. Popravdě mě nic nenapadá. Budete se zlobit hodně, když mi to ještě pár hodin potrvá?" zeptal se.

„Ne, pro tentokrát ti to prominu. Ale ať to pak za to stojí!" dodal. Všimla jsem si, že Eldarn není ve své kůži. Nevěděla jsem co dělat a jak mu pomoci.

„Ay..." zašeptal zase. „Co by sis přála nejvíc na světě?" vyzvídal. Chvilí jsem na něj koukala jako na blázna, než jsem mu odpověděla.

„To já nevím. Asi aby byl od Wada a od Anomaris pokoj a všichni jsme byli v pořádku a pak Darrena,“ zmínila jsem. Eldarn přikývl, ale jinak úplně přehlížel mou odpověď.

„Máš ráda voňavky?“ vyptával se. Přišlo mi to moc prudké, ale rozhodla jsem se prostě odpovídat na otázky.

„Mám, proč?“ zeptala jsem se.

„Jaký? Dřevitý, květinový?“ pokračoval.

„O co ti jde?“ vyjela jsem na něj.

„Mám úkol,“ zašeptal a já ztuhla. Došlo mi, že první vlna se nejspíš blíží. Musela jsem to přijmout ať šlo o cokoli.

„Na mužích dřevité, na mě ovocné, sladké, květinové i svěží,“ odpověděla jsem a napadlo mě si trochu vybírat, když už mě Wade chce oblbovat drahými dárky. Je to přece princ a je bohatý.

„Vyříd' svému pánovi, že mě ale jen tak něčím nepotěší. Jsem náročná. Jen Darren ví jak na mě a nejspíš se mu nepovede mě ničím uspokojit. Od Darrena jsem kdysi dostala ručně psanou knihu Percivala van der Voida, a ta stála dvě stě devadesát pět Peršáků. To jen tak něco nepřekoná.“ Usmála jsem se na něj a Eldarn se zasmál.

„Vyřídím a s radostí,“ zašeptal a pak zbytek hodiny zíral do učebnice. Nevím, jestli jsem ale udělala dobře. Abych zbytečně nedráždila hada bosou nohou.

Na obědě jsme se naše obvyklá partička na sebe zase jen dívali u stolu. Ani jeden jsme nevěděli, co smíme komu říct a co ne.

Wade Shadowwalker byl jako jediný v pohodě, nebo se tak alespoň tvářil. Vyhovoval mu chaos, který vytvořil, protože se v něm jediné on dokázal pohybovat, a ještě nejspíš netušil, že Sára ví co provedl.

Alyssa seděla dva metry od Darrena, takže jsem z toho usoudila, že se nejspíš už rozešli. Šla jsem si pro nějaký dezert ke stolu se sladkým. Nejsladší tam byl ovšem Darren, který se tam přišel schovávat před Wadem a před Alyssou.

„Ahoj,“ pozdravila jsem ho mile.

„Ahoj, Heartová,“ odpověděl tiše. Skoro mi nevěnoval ani pohled. Neřešila jsem to a rovnou jsem šla na věc.

„Nějaké novinky?“ vyzvídala jsem, ale zavrtěl hlavou.

„Musím s tebou mluvit večer ve věži. Doufám, že přijdeš,“ řekl a já přikývla.

„Přijdu. Co Alyssa?“ zeptala jsem se. On se pousmál a zvedl ke mně oči.

„Už je konec,“ odpověděl stručně a nandával si na talíř nějakou zeleninu.

„Aha. Sis pospíšil,“ komentovala jsem zírajíc na jeho talíř.

„Nemělo cenu to protahovat,“ opáčil suše a pousmál se. Podívala jsem se na ten jeho úsměv a rozhodla jsem se, že budu trochu jízlivá.

„A co teď čekáš, že budeme spolu?“ zeptala jsem se. Darren se zamračil. Pak vydechl.

„Chápu, chceš mě nechat vydusit,“ opáčil.

„Ani ne. Na to tě mám moc ráda,“ dodala jsem a on se pousmál. „A jak to vzala? A co ty, jsi v pořádku?“ vyzvídala jsem.

„Nic moc, ale já jsem v pohodě, Ay. Přece víš, že jsem, když mám tebe,“ zmínil a chtěl se ke mně přiblížit, ale ucukla jsem mu.

„Tady ne. Wade něco chystá. Posílá Eldarna vyzvídat, co mám ráda za kytky a za parfémy a jestli něco chci. Nevím co mám chtít, ale vím, že ho musím nechat,“ zašeptala jsem a on přikývl.

„Jo, tušil jsem, že na to dojde. Hraj s ním tu jeho hru. On dost často vymýšlí některý věci za běhu, tak se to může měnit. Dělá to vždycky, aby nás vykojil. Večer si o tom promluvíme víc. Mimochodem, už se na tebe těším,“ zmínil a jemně mě pohládl po tváři. Usmála jsem se na něj a zcela okouzleně jsem mu zírala do očí.

Alyssa na nás hodila zoufalý pohled a Wade se jen zakřenil. Škodit Darrenovi ho teď bavilo ze všeho nejvíc a stejně tak jako Alysse. Nicméně díky Sáře, se kterou byl nedávno se zase cítil jako pán. *Já mu pomáhat ho trýznit nebudu. Momentálně jsem Darrenova druhá polovička. Ne všechny plány mu musí vyjít, že?*

Než jsme se nadáli, Wade Shadowwalker už stál za mnou a pokládal mi ruku kolem ramen. Darren na to zatím nereagoval, ale vělo to v něm. Zbývalo mu jen mi věřit, že mě Srdce Derionu na jeho krku neoblbně víc než Darren, a že je moje láska k němu dostatečná, abych Wada a jeho pokusy ustála.

Alyssa teď měla dvojnásobný důvod žárlit a toho si byl Wade vědom. Nicméně to nebyl jediný důvod, proč to dělal. „Ahojky, kočičko. Prý máš ráda kulturu a já shodou okolností taky. Tak jsem si říkal, že bych tě dneska i s tvýma kámošema vzal na divadelní představení, na kterým jsem makal. A večer bych se s tebou prošel. Neboj se, Darry, jen si jí na chvilku půjčím,“ dodal a díval se střídavě na mě i na Darrena.

Já se podívala na Darrena a on přikývl, že mu na to mám kývnout. „V kolik?“ zeptala jsem se.

„V deset v hlavním sále,“ řekl a jemně si mě k sobě přivinul. „Budu se těšit,“ zašeptal mi do ucha a odešel. Bylo nepopsatelné, co ten kámen na jeho krku se mnou dělal. Pokud to bylo vůbec tím.

„Ještě před tím se s tebou chci vidět, Ay,“ řekl Darren, když se Wade vzdálil a vzal si koblížek. Já se k němu otočila.

„Mám strach, Darrene,“ přiznala jsem a on se na mě jen letmo podíval.

„To já taky. Takovýho jsem ho nikdy nezažil,“ dodal, strčil si do pusy mini koblížek a odešel ze sálu.

Sára byla psychicky úplně mimo. Nekomunikovala a bylo na ní znát, že brečela. Jenže jsme jí nikdo kromě Darrena nevěnovali takovou pozornost. Momentálně si jí tedy nevšímal, ale před obědem jí zkontroloval. Vyděsilo ho, jak se složila z toho, co se o Wadovi dozvěděla. Byl jediný, kdo o tom jejich vztahu věděl. A taky jediný, komu došlo, že to mezi nimi bylo vážné.

Nicméně si myslel, že šlo jen o jednostrannou lásku ze Sářiny strany. Pochyboval o Wadovo citech. Protože Wade ještě nikdy nebyl zamilovaný. Co o něm tak věděl. Poznal by to na něm, ne?

Já jsem si sedla zpátky ke stolu a přemýšlela jsem nad tím, co říkal Wade. Nechtělo se mi si s ním hrát žádné hry. Bylo to nebezpečné a vyčerpávající. „Co to bylo?“ zeptala se Sára.

„Nic,“ odpověděla jsem a Eldarn se na mě empaticky koukal. Bylo mi divně, že už jsem pomalu ztrácela naději, že se to nějak vylepší. S Wadem Shadowwalkerem a s Anomaris v patách byl život více než komplikovaný.

Navíc, když jsme přišli o Srdce Derionu a u našeho stolu máme nedobrovolného špeha jednoho z našich úhlavních nepřátel a jednu nic netušící rionku. A to jsem ještě nevěděla o zamilované a zničené rionce, která momentálně uvnitř skomírala žalem, protože toho padoucha milovala.

Alyssa seděla pořád u stolu a šťourala se v salátu. „Ale no tak, prdelko, přece mu nebudeš dávat najevo, jak je ti líto, že tě ponížil. Buď trochu sebevědomá a ukaž mu, že tě nezajímá. Máš na víc,“ promlouval jí do duše Wade. Ona se na něj jen mlčky podívala. Ani nevěděla, že se vedle ní objevil.

„Mluvíš o sobě?“ rýpla si.

„Au,“ zašeptal a pousmál se. „No vidíš, jak umíš žahat. Celkem mě to vzrušuje,“ přiznal a ona na to nijak nereagovala. „Nechtěla by ses jít se mnou třeba projít?“ Nabídl jí po chvilce ticha.

„Teď mě chceš dostat do postele, Wade?“ zeptala se na rovinu a on se pousmál.

„No, nebylo by to špatný. Trochu ses změnila. I já se změnil. A dřív to bylo fajn. Nebo už se ti snad nelíbím?“ zeptal se sebevědomě.

Možná jsem to ještě nezmnínila, ale Wade byl víc než velmi pohledný. Měl černé havraní vlasy, podobně rebelskou tvář jako Darren a hrdě nosil derionský plášť. Taky to byl sukničkář a holky po něm jely skoro jako po Darrenovi, ale když byli pohromadě, byl pro holky až na druhém místě.

Ne, že by byl Darren nějak výrazně hezčí nebo tak nějak, ale prostě Wade měl temnou auru, letěly na něj jen specifické typy dívek jako je Sára a Kim. No a Darren přitahoval všechny holky jak můry na světlo.

Ale i Wade si rozhodně mohl vybírat. Hýřil sebevědomím a dokázal používat slova. Byl to manipulátor první kategorie. A Alyssa nebyla zrovna chytrá, aby ho prokoukla. Jedinou Wadovou slabostí byla Valkýrie Azami Kainová, nebo-li Kim.

Alespoň to jsme si všichni mysleli. Včetně Darrena. A Wade nás v tom rád nechával. Nikdo jsme moc nechápali, o co mu skutečně jde. Na své soukromí si dával velký pozor. Ale ve skutečnosti měl jinou největší slabinu, a to byla Sára. Jedině Sára.

Alyssa se na něj jen podívala a zamyslela se. „Klidně se s tebou projdu,“ odpověděla a on se pousmál.

„Užijeme si,“ zašeptal a pohlídl jí něžně po ruce. Alyssa ucukla.

„Já neřekla, že se s tebou vyspím,“ objasnila. Wade se pousmál a zavrtěl nad ní hlavou. Nicméně dělal, jako by to neslyšel.

„Je to idiot, neví o co přišel. Jsi strašně sexy. Snad ještě víc než kdysi. Já bych tě za tu šprtku nevyměnil,“ šeptal jí do ucha.

„Lháři. Beztak po ní jedeš taky. Nechápu, o co ti jde,“ komentovala a Wade se pousmál.

„Nechápeš, o co mi jde? O úplně stejnou věc jako tobě přece. Pomstít se Darrenovi. Když dostanu tebe, bude ho to štít a když mě budeš chtít i ty, bude ho to štít ještě víc,“ objasnil. „Stejně tak s Ay,“ dodal.

„Už na tyhle pomsty nejsem. To mě přešlo. Navíc by mu to bylo úplně jedno, rozešel se se mnou kvůli Ay. Jediná věc, co by ho štvala by bylo to, že bys mu jí přebíral, nebo kdyby na něj byla našťvaná a nechtěla by ho. Já už ho nezajímám,“ dodala a vstala od stolu.

„Na tom se taky pracuje. A to si vážně myslíš, kočička, že by ho to neštvalo, kdybys byla se mnou?“ řekl, chytl jí za ruku a usmál se na ní. „Ale no tak. Zkus to se mnou.“

Tentokrát to to bude jiný. Dovolím ti všechno, co budeš chtít. Budu tě brát jako derionku, chceš?“ přemlouval jí a ona na něj mlčky koukala. Je pravda, že jí jeho nabídka víc než lákala. A z vlastní zkušenosti už věděla, jaký Wade je v soukromí.

„Co si to tam šuškáji?“ zmínila jsem, zírajíc nenápadně na Wadu s Alyssou.

„To nemám tušení. Začínám ztrácet přehled. Myslím, že se každé každému jen mstí. Doufám, že máte s Darrenem nějaký plán, Ay,“ řekl Wade Whisper, ale já zavrtěla hlavou.

„Nemáme nic,“ odpověděla jsem zoufale.

„Wade jde po Alyse a pak půjde po Ay. Kdyby byla Alyssa trochu chytřejší, nikdy by mu to nedovolila,“ komentoval Wade sklesle.

„Neměli by jsme jí do toho taky zasvětit? Víš, aby to pochopila a nezobala by mu z ruky. Viditelně po něm jede. Nechá se od něj zblbnout úplně snadno,“ zmínila Sára, ale jen těžko přemáhala žárlivost.

„Ani náhodou! Alyssa mě nezajímá ať si jí třeba sní. Nicméně kdyby to k něčemu bylo, Darren by jí to už dávno řekl. Nebo to ví a hraje s ním stejnou hru jako my? Já už nevím!“ Povzdychla jsem si.

Alyssa se nakonec nechala přemluvit a sedla si zpátky ke stolu vedle Wada Shadowwalkera. „Co po mě teda chceš, Wade?“ zeptala se znovu. On se rošťácky pousmál.

„Jen primitivní věcíčku, Aly. Dělají to i brouci,“ odpověděl mile, ale bylo to spíš pasivně agresivní.

„Jen to?“ ujíšťovala se a on se zase tak samolibě pousmál.

„Chtěla bys snad něco víc? Chceš být moje holka? Já budu lepší než Darren, čestný skautský,“ řekl, mrknul na ní a Alyssa nuceně vyprskla smíchy.

„Problém je v tom, že bys mě nebral vážně a já na tyhle přetvářky už nemám,“ začala, ale Darren jí přerušil.

„Alyso...“ zavolal na ní. Začínalo to být čím dál tím zamotanější. Ona se na něj otočila a Wade zatnul zuby. Doslova se o ní s Darrenem přetahovali. A ona si teď jen vybírala strany.

„Snad za ním nepůjdeš jako pejsek, přemýšlej nad tím, jsi chytrá holka. Rozešel se s tebou, využil tě jen aby se na soustředění nenudil, když ho Ay odmítla a hned, jak zase projevila zájem, odkopnul tě,“ šeptal jí do ucha, ale netušil, že na ní má Darren taky nějakou páku.

„Tys nebyl o moc lepší,“ zmínila zírajíc mu do očí. On to uznal a přikývl.

„Nebyl, ale už budu. Dostaneš co chceš, našťveš ho a ještě budeš mít mě. Víím, že mě pořád chceš. Přiznej si to, že Darren nebyl to, co jsi čekala. Čekala jsi mě, ale hodnějšího. Ale on není já a zároveň tě ta jeho nuňu stránka stejně nudí. Přemýšlej o tom. Tentokrát bych to bral vážně a byl bych ti věrnější na rozdíl od něj,“ dodal.

Alyssa na něj pořád mlčky koukala a vypadalo to, že nad tím uvažuje. Chodit s Wadem si kdysi strašně přála. Snad ještě víc než chodit s Darrenem. „Už musím jít,“ řekla a šla za Darrenem. Přesně jak řekl Wade před chvílí, poslušně jako pejsek. Já na ně zírala jak z jara. *Jestli se s ní dá zase dohromady, uškrtím ho!!*

„Nechod, prosím,“ pokračoval mile Wade a držel jí něžně za ruku. Alyssa se podívala na jeho ruku, jak drží tu její a pak mu chvílí mlčky zírala do očí. Viditelně měla velké dilema.

„Alyso, nebudu to opakovat! Pojď sem!“ řekl panovačně Darren. Wade se na ní tak podíval. Tak jako ještě nikdy – s nabídkou v očích. S neopakovatelnou nabídkou.

„Promiň,“ řekla Wadovi a odešla za Darrenem. Ten jí okamžitě chytl za ruku, hodil na Wada vražedný pohled a přemístil se s ní někam pryč. Wade sotva potlačoval chuť vyhodit nejmíň stůl do větru. Teď bylo hodně v sázce mezi nimi a věděli to všichni tři.

„Viděli jste to?“ zeptala jsem se a všichni přikývli.

„Možná, že už jí o Wadovi řekne,“ zmínila spokojeně Sára.

„No nevím, všimli jste si, jak ho poslechla? Jako pes svého pána. Co jí má co rozkazovat? A co ona ho má co poslouchat?“ prskala jsem žárlivě.

„No nevíš, jakej spolu měli vztah,“ rýpl si Wade.

„Jo Darren je sice dominantní, ale ne takhle moc,“ komentovala jsem to. „Jestli se ti dva dají dohromady, přísahám bohu, že jsem s ním skončila!“ dodala jsem žárlivě.

„Nedá a ticho, jde Emily,“ zmínila Sára a všichni jsme změnili téma na počasí a létání.

Sára byla chytřejší než Alyssa. Došlo jí, že Wade Shadowwalker Alyssu doopravdy nechce, že všechno dělá jen, aby našťval Darrena a aby si nás pošťoval proti sobě. A taky, aby ztratil dalšího nepřítele a měl spíš spojence. A byl schopný se kvůli tomu i obětovat. A když se na sebe se Sárrou nenápadně podívali, došlo mu, že ona už o něm ví a že teď už nemá co ztratit, protože její pohled byl plný nenávisti.

Darren se s Alyssou přenesl na schodiště a přemýšlel za běhu, co dál. „Proč jsi mě sem přenesl? Žárlíš snad na svého nejlepšího kamaráda? Neleze ti náhodou i za Ay? Rozešel ses se mnou. Nemáš mi co rozkazovat!“ rýpala do něj.

„Poslouchej, Alyssu. Chceš být ještě moje spřízněná duše, nebo jsem tě tolik zklamal, že už mi nedůvěřuješ ani v tomhle?“ zeptal se a ona na něj vyjeveně zírala.

„Tohle vážně se mnou chceš řešit teď?“ křičela na něj a nevěřicně na něj koukala.

„Vím, zdá se to jako debilní období na to to řešit, ale věř, že není. Potřebuju mít kolem sebe lidi, kterým můžu věřit. Když mi ukážeš, že ti můžu věřit, hned jak to půjde, udělám to,“ řekl a díval se jí do očí. Ještě nikdy se netvářil takhle vážně a důležitě.

„Cože? Chceš konkrétně mě, nebo mě teď zase jen využíváš jako páku ve válce s Wadem, protože žárlíš?“ vyzvíдалa. Momentálně mu nevěřila a neměla k němu nijak blízko.

„Obojí, ale ta žárlivost v tom není. Víš, že jsem upřímný a že ti říkám pravdu. Tak teď mi prosím věř,“ odpověděl.

„Aha, pravdu? Hlavně, že jsi mi lhal celej náš vztah,“ křičela na něj, ale on se ohradil.

„Já ti nelhal, říkal jsem ti jak to je. V tu dobu jsem tě fakt měl rád, ale... hele tohle už nehodlám řešit. Chci vědět jen jestli chceš být moje spřízněná duše, nebo hodláš být jeden z mých největších nepřátel.

Máš na výběr. Ale jestli mi řekneš ne jenom proto, že jsi teď ublížená z rozchodu, už to nepůjde vzít zpátky. Přemýšlej rychle, máš na to dvě minuty, pak se musím vrátit zpátky a vysvětlit to Ay,“ dodal a zíral na ní.

„Ty jsi neuvěřitelný!“ křičela na něj hystericky.

„Já vím. Promiň. Ale nejsem jako Wade, který riony využívá a ponižuje. Taký jim neubližuju. Nikdy bych ti neublížil, a jestli si mě vybereš a budeš chtít být moje spřízněná duše, budu tě chránit vlastním tělem i duší. Tím si můžeš být jistá,“ řekl.

„Nepřeháníš tu žárlivost na Wada už trochu?“ rýpla si a pohladila ho jemně po vlasech.

„Já si nedělám srandu, Alyssu. Mluvím vážně. Rozhodni se teď hned a všechno se dozvíš, nebo jsem s tebou skončil,“ odpověděl suverénně.

„Chceš si mě získat jako spřízněnou duši a přitom se ke mně chováš panovačně? To mám jako věřit, že se ke mně potom nebudeš chovat jako ke služce?“ pokračovala a on jen zoufale vydechl, naklonil se k ní a zadíval se jí do očí.

„Teď mě poslouchej, stane se něco hrozného. Bude možná občanská válka. Ty jsi jedna z mála lidí, který to můžou ovlivnit aspoň trochu, tak už mě nesej a řekni, co chceš. Kdybych byl šmejda jako on, prostě bych si tě vzal a na nic bych se tě neptal. Tak jako to udělal s Eldarnem. Kurva, co ti slíbil, že jsi proti mně?“ řekl nepřijemně. Už byl celkem nervózní.

„Hm, hezky se předvádíš. Řvi si takhle na Heartovou, ale na mě to nezkoušej,“ dodala a chtěla odejít. On jí chytl za ruku a přitáhl si jí k sobě.

„Ne, Alysso. Promiň. Prosím, odpusť. Mám nervy v kýblu. Mám si před tebou kleknout na kolena a škemrat? Udělám to,“ řekl a čekal na odpověď.

„Tak si klekni!“ poručila mu, mlčky na něj koukala a čekala až to udělá. On se jí poníženě díval do očí a pak si tedy před ní klekl na kamennou podlahu. Alyssa nad ním stála jako královna a vychutnávala si ho v celkem nevhodný moment, ale co už. Teprve se jí snažil vysvětlit o co jde.

„Prosím, Alysso. Buď moje spřízněná duše. Nikoho jiného nechci a nikomu jinému nevěřím,“ škemral, zírajíc jí do očí. Já jsem akorát šla kolem z jídelny a viděla jsem ho, jak klečí před Alyssou. Zírala jsem na ně s otevřenou pusou. Ona mu naznačila pohledem, aby se otočil a on, když mě uviděl ztuhl.

„Kurva!“ zašeptal a zase vstal. Potom se na ní podíval. „Tak jo, nebo ne?“ zeptal se.

„Měl jsi zase nějakou vizi v runách?“ vyzvíдалa a on přikývl.

„Tak nějak,“ zašeptal.

„Dobře, budu tvoje spřízněnka,“ odpověděla suše.

„Paráda. Vyhýbej se Wadovi a neposlouchej nic z toho, co ti řekne. Nevěř mu ani slovo. Je to manipulátor a... všechno ti vysvětlím později. Když to s tebou půjde dobře, udělám to hned, jak k tomu bude správná příležitost. Ale nesmíš o tom zatím nikomu říct ani Ay. Slib mi to,“ řekl a ona přikývla.

„Objal bych tě a dal bych ti pusy, ale je tu Ay, který mám co vysvětlovat. Zatím ahoj,“ řekl a chtěl jít za mnou, ale já jsem se mu někam vytratila. Přece se nebudu dívat, jak zase laškuje s Alyssou.

Dorazila jsem do svého pokoje, práskla jsem dveřmi a našťavaně jsem kopl do stolu. Byla to taková rána, že mi na zem spadly knihy a kniha *Malé Derionky* se rozpadla. Vypadl z ní vnitřek.

„Kurva!!!“ zaječela jsem zoufale a hned jsem se snažila jí opravit. Neznala jsem na to žádné kouzlo. Ta kniha byla dost drahá, byla od Darrena a byla moje nejoblíbenější. Taky teď už měla menší prodejní hodnotu. Jen jsem se schoulila do klubíčka přemýšlela jsem nad vším možným. V tom někdo klepal na dveře.

„Ay, to jsem já Darren. Chtěl bych si s tebou promluvit a vysvětlit ti... no to, co jsi viděla na chodbě,“ řekl a já ho tedy mlčky pustila dovnitř. S našťavým výrazem jsem za ním zabouchla dveře a stoupla jsem si naproti němu s překříženýma rukama.

„Není to tak, jak to vypadalo,“ zahuhlal a provinile se na mě díval. Já udělala vosí výraz. Takový to našpulení rtů, co vypadá hodně přísně a propichovala jsem ho pohledem.

„Neříkal jsi, že je mezi vámi konec?“ připomněla jsem a on přikývl.

„Taky, že je,“ odpověděl upřímně. Podívala jsem se na něj s přivřenýma očima a analyzovala jsem ho.

„Mě to tak zrovna nepřípadalo,“ zašeptala jsem nakonec a on jen vydechl.

„Ay, teď se nesmíme rozdělit kvůli prkotinám. Potřebuju na své straně co nejvíc lidí. Wade jí lákal na svojí stranu, a to já prostě nedovolím,“ vysvětlil.

„Hm, to by mě zajímalo, cos jí slíbil. Pokud vím, byla na tebe kvůli tomu rozchodu pekelně nabroušená a on jí dal taky zajímavou nabídku, když vypadala, že na něj skočí v jídelně přede všemi. Zdá se, že ponižování na kolenou neodolala, nebo jsi jí slíbil i kousek sebe jako Wade?“ vyzvídala jsem a on se na mě zamilovaně podíval.

„Věř mi trochu a nešťourej se v tom, ano?“ řekl, pohládl mě po tváři a já přikývla.

„Takže už jí nechceš?“ ujišťovala jsem se a on zavrtěl hlavou.

„Nechci,“ zašeptal a zíral mi bez přestání do očí. Já rozpletla ruce, pak jsem se k němu přiblížila a letmo jsem se mu podívala na pásek a zase zpátky do očí.

„Takže...“ zašeptala jsem, hrábla jsem po té cinkající věci kolem jeho pasu a pomalu jsem se jí začínala zbavovat. On se nechal a nic neříkal jen se pousmál. „Měl by sis na mě dávat pozor, jsi u mě v pokoji a za tebou je obří postel, kterou jsme ještě nezkoušeli,“ zmínila jsem tiše a on se zase pousmál. Konečně. Byl tady a já věděla, že ho budu zase mít sama pro sebe.

„Už se bojím,“ zašeptal a naklonil se ke mně, že mě políbí, ale já jsem ho zarazila položením svých prstů na jeho roztoužené rty.

„Čekej,“ zašeptala jsem a pohládila jsem ho prstem po rtech. On se zasmál, že bych na něj skočila hned, ale odolala jsem.

„Copak jsem tvůj pes?“ zeptal se.

„Psst...“ sykla jsem, přiložila si prst na rty a povalila jsem ho na postel. Ležel nehybně na zádech opřený lokty o postel a překvapeně na mě koukal. Já jsem si obkročmo sedla na jeho klín a jemně jsem ho hladila pod tričkem po břiše. Mlčky na mě zíral, ale když jsem mu trochu stáhla džíny a sedla jsem si o kousek výš, myslím, že už se do té správné nálady pomalu dostával. Nebylo to s ním těžké a já to na něm milovala.

„Ty si teda umíš vybrat dobu na hraní, Heartová,“ komentoval.

„Můžeme se trochu odreagovat, než začneme válčit s Wadem, Payne,“ zmínila jsem s úsměvem a on přikývl.

„To můžeme. A jak dlouho mě hodláš teda ještě mučit? Já jen abys se mnou nemusela jít mezitím ještě na procházku, když už jsem ten pejsek. Moc toho nevydržím,“ prohlásil a přikousl si nadržené ret.

„Kašpare... dokud neuvidím, že mě chceš,“ zašeptala jsem a jemně jsem ho kousla do rtu, kam se před chvílí kousal sám.

„Ten sloup pod tebou ti jako důkaz nestačí?“ zmínil, a zírajíc mi do očí mi dal pramínek vlasů za ucho. Já mu zabořila prsty do vlasů a chtivě jsem ho políbila. Už jsem to nemohla vydržet. On můj polibek zachytil svými rty a líbal mě jako o život. Tak, že se po pokoji rozléhalo hlasité mlaskání našich rtů a občasné tiché slastné výdechy.

Po chvilce vášnivého muchlování se na mě podíval. „Copak, došel ti dech?“ zeptala jsem se a on mi jen mlčky, zírajíc mi do očí sjel rukou k šátku, který jsem měla uvázaný na mašli a jedním tahem ho rozvázal.

„Nehorázně tě vopíchám, Heartová,“ zašeptal suverénně a hned mi začal líbat krk a rozepínat mi košili po knoflíčkách. Já ho nechala, slastně jsem zakláběla hlavu a užívala jsem si jeho pozornosti.

„Miluju, když mi říkáš přijmením,“ přiznala jsem a on se pousmál.

„Já vím, trubko. A proč myslíš, že ti tak říkám?“ dodal, shodil mě ze sebe a lezl na mě. Líbal mě intenzivně a chtivě. Už jsem skoro zapomněla, jaký to je s ním dělat tyhle věci.

Vždycky jsem měla husí kůži až na prstech u nohou, jak moc jsem z něj byla vzrušená. Jeho pravá ruka už šmejdila pod košili po mém nahém těle, a jeho levou mi zase strkal pod sukni do kalhotek. Já mu udělala potřebný prostor, aby se mohl vmáčknout mezi má stehna a jednu nohu jsem lehce nadzvedla k jeho boku.

„Oh...“ zavzdychala jsem mu do ucha a pevně jsem ho k sobě přitiskla. Díval se mi u toho do očí. Pozoroval, jak je občas blaženě přivírám a sem tam mě políbil.

„Jsi tak sladká, když se ti to líbí.“ Pousmál se, a ještě trochu zrychlil tempo.

„Ach bože!! Jo...“ Prohýbala jsem se v zádech a tlačila jsem se blíž k jeho ruce. „Ty jsi tak dobřej, Payne. Tolik jsi mi chyběl,“ vzdychala jsem, ale on na to nijak nereagoval, jen mě přestal dráždit rukou, políbil mě, stáhl si níž džíny a dravě se i s těmi džíny nad koleny vetřel mezi mé nohy.

Dívala jsem se mu nadržene do očí. Hrozně se mi u toho líbil. Jak se tvářil, jak tiše vzdychal, jak se na mě oddaně a zamilovaně díval. Tentokrát to ale bylo trochu jiné. Takové plné touhy. Nebylo to už vůbec stydlivé a nejisté a ani zas tak tiché. Už jsme se znali a toužili po sobě.

Taky jsem to nechala na něm. A poprvé v životě jsem cítila pořádné zemětřesení. Mluvím o mojí posteli, která skákala tam a zpátky samozřejmě. Narážela čelem do tlusté kamenné zdi věže, takže to naštěstí nebylo nikde slyšet.

Skoro jsem nemohla ani dýchat, jak jsem byla vzrušená a jak prudce na mě dorážel. Možná bych to mohla klasifikovat prozatím jako náš nejlepší sexuální zážitek.

Pak se o mé rameno opřel čelem, a než popadl dech, funěl mi do ucha. Já jsem se pousmála a jemně jsem se ho dotýkala konečky prstů. „Netušila jsem, že jsi takhle divoký,“ komentovala jsem jeho výkon překvapeně, hladíc ho po zádech.

„To já taky ne,“ dodal a odkulil se, aby mě nezalehl. Byl udýchaný a vyčerpaný jako kdyby běžel maraton. „Mysli na mě až tě bude balit Wade. Já jsem pro tebe lepší,“ prohlásil suše a zapínal si džíny.

„Jistě, pane.“ Usmála jsem se na něj, ale on se neusmíval. Tvářil se vážně.

„Už musím jít,“ řekl a vstal z postele. Překvapeně jsem sebou trhla a pozorovala ho, jak se upravuje.

„Počkej, kam jako?“ Divila jsem se.

„Uvidíme se večer. To už budeme mít čas si promluvit, když už tohle máme teda úspěšně za sebou,“ zmínil, pousmál se a šel ke dveřím.

„Payne! Kam jdeš?“ křikla jsem na něj.

„Přemýšlet. Zatím, Heartová,“ dodal a zabouchl za sebou dveře.

„Ty hňupe!!“ křičela jsem a hodila jsem po dveřích našťvaně polštář. Nesnášela jsem, když měl přede mnou nějaká tajemství a už vůbec ne ta, která se týkala Alyssy, nebo plánu ovlivňující celý náš život. Chtěla jsem s ním ještě chvíli ležet v posteli a mazlit se s ním, ale on si odejde.

☆ Rodokmen ☆

Darren scházel schody z mé věže a přemýšlel. Když je konečně sešel všechny, hned narazil na Alyssu, za kterou si to stejně mířil. Jen nečekal, že ho uvidí plížit se z mé věže.

„Teda to byl ale fofr,“ prohlásila suše, když jí došlo, že celá ta zpropadená věž, ze které vyšel patří mě a všimla si, jak je rozčuchaný, pomačkaný a že se cestou v podstatě obléká.

„Chtěl jsem s tebou mluvit,“ řekl, aniž by reagoval na její komentář.

„O čem?“ odsekla mu.

„Můžeš si odpustit ten tón?“ zeptal se.

„Musím dělat, že jsem šťastná když nejsem?“ zeptala se.

„Alyso... samozřejmě, že ne, ale vážně nemáme moc času na to, se z toho rozchodu vzpamatovat. Máme spoustu práce,“ zmínil a ona se zakřenila a zavrtěla nad ním hlavou.

„Hm, ty ses vzpamatoval dost rychle,“ rýpla si. Darren si povzdechl.

„Taky jsem nechtěl, abys o tom věděla,“ komentoval a ona na něj našťavaně zírala.

„Jsem na tebe hrozně našťavaná, nevím, jestli chci být tvoje spřízněná duše, myslím, že mám na tebe úplnou averzi,“ dodala a on přikývl.

„Já vím. Strašně moc mě to mrzí. Fakt, strašně moc. Je mi to líto, nechtěl jsem ti ublížit. Ale prosím, Aly, prosím. Odpusť mi to a zkus to nějak překonat. Musím s tebou začít na něčem pracovat. Nesmím to říct někomu, kdo si to pak rozmyslí. Fakt to není žádná hra, jde o životy a já ti věřím,“ řekl a díval se na ní zoufale. Ona taky.

„Když já tě strašně miluju,“ zašeptala a utírala si slzy z očí. Darren dělal jako, že to neslyšel.

„Dobře, dám ti ještě den, ale pak už to vážně musíme začít řešit, Alyso. Jestli ti pomůže si na mě vybít zlost nebo cokoli, udělej to,“ řekl klidně a odevzdaně se na ní podíval.

„Jak můžeš být tak chladnej? Ještě ráno jsi se se mnou líbal u stolu, šeptal mi nadřazený řeči do ucha a po obědě si to rozdáš s Heartovou,“ vztekala se. On jen pokrčil rameny.

„Nevím co na to říct, jsem hnusnej a mrzí mě, že jsem ti ublížil. Už jsem řekl, neměla jsi o tom vědět,“ odpověděl.

„Takže na jak dlouho to vidíš tentokrát? Už spolu teda chodíte?“ pokračovala ve výslechu a v rýpání.

„Nechodíme. Ale budeme. A vidím to už napořád, Aly,“ řekl a ona se nafoukla.

„Neříkej mi Aly, nesnáším to!“ křikla na něj. Možná ne od něj.

„Já radši půjdu, uvidíme se zítra. Není s tebou řeč,“ řekl suše a odešel.

„Měl by sis mě hýčkat a předcházet, Darrene. To ty mě potřebuješ,“ připomněla mu a on se na ní otočil.

„Vždyť taky budu. Od chvíle, kdy si tě k sobě kouzlem přimknu až do mé smrti. To ti přísahám. Lepšího spřízněnce bys nikdy nenašla,“ řekl a usmál se na ní.

„Budeš mě brát jako sobě rovnou i když jsem nemešlo a rionská nicka? Nebudeš se považovat za mého pána?“ zeptala se. Darren se na ní podíval jako na někoho, kdo žvatlá blbosti.

„Co je tohle za otázky? Jasně, že tě budu brát jako svojí spřízněnou duši. Tak to má správně být,“ odpověděl. Alyssa se na něj tak podívala.

„Tak pro mě nejdřív něco udělej,“ řekla.

„Copak?“ zeptal se.

„Obejmi mě. Prosím,“ zašeptala. Chvilku z toho byl překvapený, ale pak si řekl, že vlastně o nic nejde, a tak jí tedy chtěl nechtě objal. Alyssa si ho k sobě pevně tiskla a otírala si slzu z tváře, která by jinak ukápla na jeho rameno.

„Fakt jsem ti nechtěl ublížit,“ dodal.

„Nech si ty řeči. Jen mě drž,“ zašeptala. On přikývl a chvíli tam takhle spolu pobýli.

Já jsem akorát šla stejnou trasou do knihovny a viděla jsem je zase spolu. Tentokrát jsem se rychle schovala za roh, aby mě neviděli. *To je ale drzoun! Před chvílí tamto a už zase oblbuje Alyssu. Co si to dovoluje derion jeden! A tak jsem se rozhodla, že je budu chvíli poslouchat.*

„Mám tě rád, Alyssu, vážně moc,“ šeptal.

„Já tebe taky. Jen si tím nejsem jistá,“ odpověděla.

„Co mám udělat, abych to napravil? Já tě pořád chci a potřebuju. S Ay to bez tebe nezvládnou. Na něco takovýho ona nestačí. Prosím, řekni mi, že mě pořád chceš a že se na mě už nezlobíš. Budeme spolu tak, jak jsme si to vysnili. Jak sis vždycky přála,“ pokračoval a já úplně ztuhla. *Cože? Co to má znamenat?*

„Pořád tě chci, Darrene, ale nemůžeš nás mít obě, ona to nestráví,“ zmínila.

„To nech na mě,“ zašeptal a ona se mu zadívala hluboko do očí jako by ho chtěla políbit nebo co. *Jak jako mít nás obě? Já tě zabiju, Payne a jí taky!*

„Tady ne,“ zašeptal a odtáhl se od ní.

„Ehm,“ ozvala jsem se, zírám na něj. On se na mě prudce otočil. To poslední, co potřeboval bylo, abych je spolu zase viděla.

„Jo, Alyssu, jsme domluvení a uvidíme se teda později,“ improvizoval, mávl na ní rukou a ona přikývla a odešla. A hned na to jsem na něj naběhla já.

„Co to jako mělo znamenat, Payne?“ zeptala jsem se na rovinu.

„Co by?“ řekl a přitáhl si mě k sobě za ruce. Zas dělal jako by nic.

„Já to slyšela. Jestli si se mnou jenom hraješ, zabiju vás oba!“ vyhrožovala jsem mu žárlivě.

„Zabiješ? Ale no tak, Heartová, s kým by sis potom hrála a mazlila?“ škádlil mě, ale já nevěděla, co si o tom myslet.

„Však on by se někdo našel, Payne,“ dodala jsem syrově a obešla jsem ho.

„Počkej, co to říkáš?“ Zastavil mě. Podívala jsem se mu do očí.

„Nedělej, že nic nevíš. Ty tvoje tajnosti kolem Alyssy mě přestávají bavit. Řekl jsi, že jí chceš, já to slyšela. Před chvílí si zase před ní klečel na kolenou. Co to má být?“ připomněla jsem.

„Cože? Nikdy jsem neřekl, že jí chci,“ opáčil. Dala jsem hlavu na stranu. „Fakt ne,“ dodal.

„Ne? Tak mám asi slyšiny,“ rýpla jsem si. A ten hňup přikývl.

„Asi,“ řekl.

„Asi? Payne, já ti jednu fláknu!“ sykla jsem na něj a lehce ho plácla po rameni.

„Au, co mě biješ?!“ prsknul.

„Vyklop to, na co ti nejsem dost dobrá? Buď mi to řekneš, nebo jsme spolu skončili!“ křičela jsem na něj žárlivě a on jen zoufale vydechl.

„Jsi mi dost dobrá ve všem. Jsi moje krásná a chytrá derionka. Věříš mi s Wadem a s Anomaris?“ zeptal se a já přikývla.

„S tím ano,“ odpověděla jsem.

„Tak se v tom nešťourej, ok? Alyssu nechci. Ne tak jak myslíš. Chci jenom tebe,“ zašeptal, políbil mě na čelo a odešel.

„Asi ti nic jinýho nezbývá, prcku. Ale možná bys mu mohla věřit po tom, co ti před chvílí předvedl, ne? Teda takovou šou jsem nezažila od roku 1200 s jedním démonem z Pekla. To bylo tenkrát...“ zmínila Dharnalen, ale já jí přerušila.

„Sklapni!! To fakt nepotřebuju poslouchat,“ okřikla jsem jí a ona naštěstí zmlkla jen se zasmála.

Wade se zatím stavil ve věži na cigaretu a na menší pokec se svým sluhou. Zapálil si a pohodlně se usadil na schody. Eldarn postával naproti němu a tvářil se nervózně.

„Takže, jak to uděláme? Máš nějaký nápady, nebo to všechno musím vymýšlet sám?“ rýpal do něj zase, ačkoli už měl všechno vymyšlené.

„Nevím, pane. Nic mě nenapadá,“ odpověděl tiše.

„Hm, to jsem si mohl myslet, že takovej budižkničemu jako jsi ty nic nevymyslí,“ komentoval a lehce do něj strčil svou podrážkou, která se mu obtiskla na světlé tričko. „A měl bys chodit v tmavým,“ dodal suše zírajíc na otisk jeho boty na jeho tričku a potáhl si z cigarety. Eldarn dělal jakoby nic. To teď bylo v pořádku, aby ho šikanoval. Patřil mu.

„Teď mi řekni o tvoji mámě a chci všechno včetně detailů o jejím sexuálním životě s Darnellem Paynem,“ řekl a díval se na něj.

„Já o tom moc nevím,“ odpověděl.

„Hm, ale překvapený nejsi, takže to pro tebe není úplná neznámá,“ zmínil a pousmál se. „A tak to zjistíš. Máš na to dvě hodiny. Půjdeš domů a maminky se hezky zeptáš. Taky jí řekneš, že máš zlého pána, ale ani slovo o tom, že jsem to já. Tu ruku si obvážeš nějakým obvazem. Vsadím se, že ti nabídne pomoc. A až získáš tu věc, přineseš mi jí. Jasný?“ řekl a Eldarn přikývl.

„Ted' zmiz do světa lidí!“ dodal a vyčaroval mu obrovský modrý portál přímo k němu domů. „Chci details, Edie. Ať máme zajímavý představení,“ řekl a Eldarn hned pak odešel domů do světa lidí.

„O co ti jde, Wade? Proč jsi na něho tak přísný?“ zeptala se Kim, která se tam z ničeho nic objevila. Poslední dobou za ním pořád lezla. A to jí Wade na vztah nekývnul.

„Jsi nějaká zvědavá, Valkýrie,“ odpověděl a ona ztuhla. Tohle jí vždycky dostane.

„Ty provokatéře,“ zašeptala a přisedla si vedle něj. Wade se pousmál a nabídl jí potah z cigarety. Ona přijala a když vyfukovala kouř, Wade jí odpověděl.

„Je to můj sluha, musím být přísný, jinak by mě neposlouchal,“ řekl, zatímco na ní celkem fascinovaně civěl.

„Nikdy jsi nebyl víc sexy, nevím čím to je, ale hrozně mě teď vzrušuješ,“ zašeptala mu do ucha a lepila se na něj. On jí lehce odstrčil, naposledy si potáhl z cigarety a típl jí o kamenné schody.

„My dva už spolu nemůžeme spát, Valkýrie. A to aspoň dokud mi nevyjde co mám v plánu,“ zmínil tajemně a zvedl se ze schodů.

„Proč mi teda říkáš jménem když mě nechceš?“ vyzvíдалa.

„Nikdo neřekl, že tě nechci. Jen chci, abys mě chtěla ještě víc. Trochu touhy ti neuškodí, Valkýrie...“ Pousmál se a odešel. On byl vážně ďábel v lidském těle.

Darren akorát osedlal Kinnaru a chystal se se trochu proletět, aby si vyčistil hlavu. Představení se pomalu blížilo a on neměl pořád vůbec nic. Taky si byl jistý, že Wade nikdy nespí.

„Darrene,“ zavolala na něj Sára, která akorát vytáhla Enessu ze stáje. Darren se na ní jen otočil.

„Pořád nic nemám, Sáro,“ řekl jako by čekal, že se na to zeptá. Sára sklesle přikývla.

„Potřebuješ spřízněnku?“ zeptala se a on přikývl.

„Nemůžu jí ale mít. S Wadem v patách je to riskantní. Potřebuju pomoc od člověka, kterému můžu věřit,“ objasnil. Sára zvedla ruku.

„Haló, můžu ti pomoci,“ navrhla, ale zavrtěl hlavou.

„Nechci tě do toho tahat. Už jsem řekl. Alyssa to pro mě udělá. Navíc nevím, jestli by ses do toho zrovna ty měla míchat. Jestli víš, o čem mluvím,“ dodal. Sára to rýpnutí přešla a zaměřila se spíš na další věc, která jí zaujala.

„Alyssa?“ zašeptala.

„Ano, Alyssa. Je rionka a je jediná, komu můžu věřit,“ objasnil.

„A tu do toho tahat můžeš?“ zeptala se lehce žárlivě.

„Sáro, Alyssa je dávno v tom. Až to půjde, bude moje spřízněnka. Nemá na výběr. Teda dal jsem jí na výběr a chce to, takže už nemá na výběr. Zatím o všech rizikách ale neví. Nicméně jsem jí vysvětlil, že jde o životy. I tak souhlasila. A ty víš proč jsi z toho venku, že jo?“ vysvětlil.

„Nevěříš mi?“ zeptala se.

„Věřím, ale jsem jen opatrný. A ty bys měla být taky,“ dodal.

„Hádám, že Ay o tom nic neví,“ zašeptala.

„A ani se to zatím nedozví, je ti to jasné? Mohlo by jí to ohrozit. Navíc to poslední co teď potřebuju je, aby na ní žártila,“ řekl. Sára to chápala moc dobře, a nebyla jediná. Všichni věděli, jak dokážu žárlit.

„Jasně. Ay by klidně byla tvoje spřízněnka. Ona chce být pro tebe všechno.“ Culila se, ale stejně se cítila dotčená kvůli tomu, co jí řekl. Ano, sice se paktuje s Wadem. Tedy už ne, ale stejně by ho nikdy nezahladila.

„Taky je. Ale je derionka a tohle není její práce,“ objasnil a nasedl na Kinnaru.

„Ale já myslela to druhé,“ nakousla.

„O tom taky nikdo nic neví. Měla bys s tím ale něco už udělat,“ rýpnul do ní. Ta dělala, že to neřekl. Přiznat Ay, že s Wadem to je... bylo... je? Vážnější, než si myslí, to není úplně jen tak. Sama totiž neví, kde stojí.

„Kam letíš?“ vyzvíдалa.

„Jen tak přemýšlet. Buď opatrná, jsi na hodně tenkým ledě,“ dodal a vznesl se do vzduchu. Sára zhluboka vydechla. Darren měl pravdu, byla z nás na tom nejtenčím ledě. Už i Darren byl kolem ní opatrný. Bojí se jí věřit.

Eldarn si sedl zoufale na postel ve svém pokoji, obvazoval si ruku s nápisem, že patří Wadovi šátkem a přemýšlel. Snažil se být potichu, aby nevyděl svou matku, která byla nic netušící v kuchyni. A ať přemýšlel, jak přemýšlel, nadějně to neviděl. Ale v minulosti byl pěkný šmejda, a tak se rozhodl se pro tuhle operaci klidně obětovat.

„Mami,“ zavolal na ní a ona hned přiběhla do pokoje, otevřela dveře a vyjeveně na něj zírala.

„Co tady děláš, Eldarne? Máš být ve škole,“ procedila a šla k němu ho zkontrolovat. Zdál se jí nějaký přešlý.

„Musíme si promluvit,“ řekl a ona se podívala na jeho obvázanou ruku. Polekala se a pak si smutně povzdychla.

„Takže už si tě podmanil nějaký špatný derion?“ zeptala se, zírājíc na obvázanou ruku. On přikývl. „Kdo je to?“ vyzvíдалa.

„To ti nemůžu říct. Měl bych pak ve škole peklo. Ten, co mě vlastní je hrozně zlej,“ odpověděl. Ona ani nevěděla, co na to říct. Bála se, že se něco takového jednou stane.

„Miláčku. Je mi to tak líto. Neměla jsem tě do té školy nikdy pouštět. Strašně mě mrzí, že jsi rion a že kvůli mně tolik trpíš,“ plakala.

„Mami, neboj se o mě. Já vím, co dělám,“ opáčil ledově klidně, ale to byla jen fasáda, klidný nebyl. Ne s Wadem Shadowwalkerem za zadkem.

„Možná bych mohla nějak pomoci. Ví, jak se zbavit zlého derionského šmejda, ale je pro to potřeba krystal Srdce Derionu. Jen v jeho přítomnosti to správně funguje,“ vyžvanila.

„Na to on spoléhá, mami. Rozhodně mi to hned sebere. Musíš to dát Darrenovi Paynovi. Nikomu jinému. Ověř si, že to není nikdo jiný, mami,“ pokračoval, ale ona se zarazila, když řekl jeho jméno.

„Darren Payne?“ zopakovala.

„Ano, Darren Payne,“ řekl ještě jednou. Ona se rozpovídala sama, aniž by se jí vyptával. Což je pro něj mnohem lepší varianta. Vyptávat se mámy na bývalý milostný život není zrovna nic moc.

„Mohl jsi být on... to já ti zkazila život,“ zašeptala.

„Nebudu předstírat, že o tvým vztahu s jeho otcem nic nevím. Teď mi to ale musíš říct, mami,“ řekl a ona přikývla a sedla si vedle něj na postel. Nejspíš čekala, že tenhle den jednou přijde. A nejen proto, že by to měl vědět, ale proto, že by to jinak někdo jiný obrátil proti němu.

„Na tom příběhu není vůbec nic. Jen, že jsem před tvým tátou chodila s Darnellem Paynem. Plánovali jsme spolu dítě. Kluk se měl jmenovat Eldarn, nebo Darren Payne,“ zašeptala a tvářila se trochu stydlivě.

Eldarn si povzdychl. „Já se na tebe nezlobím. Nemůžu se přece zlobit, že ses zamilovala do riona. Darnell měl taky svoje mouchy, že?“ vyzvídal a ona přikývla.

„Byl to nejlepší přítel Dallana Shadowwalkera,“ odpověděla.

„Hm,“ zareagoval tiše Eldarn. Ne, že by tohle už dávno nevěděl. „Co byl Dallan Shadowwalker zač?“ vyzvídal.

„Dallan byl strašně hodný člověk a chytrý a Darnell byl zase strašně přitažlivý. Byl silný, mužný a sebevědomý. Bloňďatý frajer. Takový rebel bych řekla. Holky se o něj hádaly a nejen rionky. Derionky z něj šílely taky. Byl závodník...“ pokračovala.

„To je mi povědomý. Fakt. No nic, a byl nějak zlej, namyšlenej, rozmazlenej?“ vyzvídal Eldarn a ona zavrtěla hlavou.

„Kdepak. Byl moc hodný, akorát byl hodně na ženský. A když říkám hodně, myslím vážně hodně. Taký jsem mu podlehla a potom i Rawena Shadowsoulová,“ dodala.

„Počkej, počkej... Shadowsoulová? Nebyla to tvoje teta?“ Culil se Eldarn.

„Ano. Rawena s ním má dceru. Je to Darrenova sestra. Dallan to nejspíš neunesl,“ řekla. Eldarn vytréštil oči.

„Počkej... z toho jsem zblblej. A nemusíš to cenzurovat, řekni mi jak to bylo. Řekni mi všechno, musím to vědět. Proč jste se s Darnellem rozešli? Co se stalo s Dallanem a s tetou Rawenou Shadowlsoulovou? Co jejich syn a co Darren Payne a jeho matka?“ vyptával se.

„Táhla jsem to s Darnellem ještě i po tom, co se Darren narodil. Byly mu dva. A já si myslela, že bys mohl být taky derion, ale když jsem viděla tvé tmavé vlasy, došlo mi, že jsi bohužel tatínkův. Ne bohužel pro mě, ale pro tvou budoucnost,“ odpověděla.

„Takže ty jsi nevěděla čím jsem?“ vyjekl a ona zavrtěla hlavou. Tohle fakt nečekal. Derioni i v manželství s riony dost často měli vztah s jinými deriony, ale od matky to nečekal.

„Když jsem Darnellovi přiznala, že s ním možná čekám dítě, utekl. Byl relativně čerstvě ženatý s Artemis Paynovou a Darren už byl na světě. Dlouho mi o jejich vztahu nic neřekl. Hádám, že jí o našem taky ne.

Když se to dozvěděla, strašně se pohádali. Slíbil jí, že to se mnou ukončí ať jsi jeho, nebo ne. Pak jsme se sešli, krátce po tvém narození a promluvili si. On zjistil, že nejsi jeho, a tak se stáhl,“ pokračovala a Eldarn jí jen mlčky poslouchal.

„Tvůj táta o tom věděl. Celý ty roky mi Darnella toleroval, protože se bál, že by o mě přišel. Vždycky kvůli mně mlčel. Tak jak se kdysi ve škole naučil. Že derioni si můžou dělat co chtějí a že pokud s nimi chce dobře vycházet, měl by je poslouchat. Stará škola no.

Dřív jsem byla jiná. Byla jsem tak hrdá, že s Darnellem čekám dítě. Byla jsem jím úplně posedlá, že jsem nebrala ohledy na jediného člověka – na riona, který tu pro mě vždy byl. Čekal jen na to, až mě to přejde. Strašně se za to stydím.

A tak jsem se rozhodla, že se s tvým otcem a s tebou přestěhuju do světa lidí, kde tě vychováme nezávisle na mém původu. Že pro tebe bude snazší vyrůstat tady. Pár let na to se začal Darnell stýkat s Rawenou Shadowsoulovou. Často s Dallanem trávil čas a někdy se spolu opíjeli na grilovačkách.

Darrenovi už byly tak tři roky a jeho synovi Wadovi Shadowwalkerovi taky. Byli nejlepší kamarádi jako jejich otcové už od plínek. No a jednou to Dallan i Darnell nejspíš přehnali s alkoholem. Nevím přesně jak k tomu došlo, ale Darnell nechtíc oplodnil Dallanovu ženu Rawenu. Malý Wade je spolu viděl, jak se po ní sápe v kuchyni...” řekla a podívala se na Eldarna.

„To zní zajímavě, pokračuj,“ řekl a ona tedy pokračovala.

„Pár měsíců na to se narodila Estrella Shadowwalkerová alias Paynová. A vzhledem k tomu, že má tmavé vlasy jako Dallan a Rawena sama, tak se jí to před manželem podařilo ututlat. Nicméně, když se jednou zase Darnell stavil na návštěvu. Zhruba tak po třech letech, se v Estrelle poznal.

Měla stejné oči jako on, zářivé modré. Stejně tvarované rty a podobně rebelskou tvářičku jako měl jeho syn Darren. Taky se nápadně podobala jeho druhé dceři Arethě, kterou pojmenoval ten idiot po mě. A tak začal počítat a s malou náповědou Raweny, která se vždycky tvářila rozpačitě, když se bavili o její dceři to poznal,“ řekla a Eldarn na ní šokovaně civěl. Takové drama v rodině nečekal.

„Samozřejmě se to dočmuchala jeho žena a začínala pátrat. Strašně se hádali a ona mu slíbila, že když jí všechno přizná, že to nikomu neřekne a že mu odpustí. Takže jí nakonec přiznal, že je Estrella jeho dcera a že se to stalo jen jednou. Artemis za tím vším udělala tlustou čáru stejně tak jako Darnell. Jen už tak často na návštěvu za svým nejlepším přítelem nechodil.

A jak čas plynul, Dallan začínal ve své dceři vidět čím dál tím víc svého nejlepšího kamaráda. Jednoho dne se na to Raweny zeptal a strhla se hádka. Jejím pravidlem bylo zatloukat a zatloukat, každopádně on už si tím byl tak jistý, že by jí zatloukání už nepomohlo. Měli tichou domácnost a hádky byly skoro na denním pořádku.

Potom mu to prozradil Wade, protože si myslel, že se díky tomu konečně přestanou hádat. Taky hádky přestaly, on se sbalil a odešel. Wade mu přiznal ještě něco... prý díky jeho kouzelné knize vypustil z podsvětí na svět démona Dargedona, aby se Darnellovi Paynovi pomstil, ale kouzlo se nepovedlo a schytl to Darren," dodala.

Eldarn pomalu ztrácel dech, bylo to tak napínavé a gradovalo to. Taky se zdálo, že tohle drama nemá konce. „A jak to bylo dál? Vyprávěj, honem," popoháněl jí.

„Kvůli svému synovi se musel později Darnell obětovat, aby ho démon, kterého na jeho syna Wade omylem přičaroval Darrena neovlivnil ani mu nijak neuškodil. Potom se Dallan zabil, když zjistil, co jeho syn provedl. Když přišel tragicky o svého nejlepšího kamaráda a už zkrátka neměl pro co žít. Jeho žena ho zradila a jeho syn taky. Zbyla mu jen Estrella, která ani nebyla jeho, a tak to ukončil.

No a potom tragicky zahynula i Rawena. O tom se nikdy moc nemluvalo, takže ani nevím, co se stalo. Ale z Wada a Estrelly se stali sirotci, o které se dokud žila starala babička Shadowsoulová a Artemis Paynová Estrelle posílá nějaké peníze dodnes. Nicméně Estrella neví, kdo je její skutečný otec. Nikdo to zatím neví, ani Darren," dodala a Eldarn se nadechl.

„Myslím, mami, že Darren všechno už ví," řekl.

„Že ten, co tě má v moci není Wade Shadowwalker?" zeptala se on ztuhl. Ona si povzdychla a chytla se prsty za kořen nosu. „To jsem si myslela, je jediný, kdo by to mohl být. Mstí se mě i Darnellovi za to, co jsme provedli a nesnáší tě, protože jsi vada v jeho jinak čisté pokrevní linii," zašeptala zoufale a otírala si z tváře slzy.

„Cože?? Jak to jako myslíš? Vada v jeho jinak čistokrevné linii? Já jsem s tím šmejdem příbuznej?" Vyděsil se a ona přikývla.

„Vzdáleně," odpověděla. „To ti nedošlo, když jsi řekl, že je Rawena tvoje teta? Technicky prateta. Rawena je přece jeho máma," dodala. Nedošlo, protože jí snad nikdy neviděl. Protože žil na Zemi, zatímco všichni ostatní derionu v Derionu.

Eldarn sebou plácl na postel. „Proboha," zašeptal zoufale. Aretha mu položila ruku na stehno a pohládila ho.

„Je mi to líto," zašeptala. „Každopádně, Darnell mě měl hodně rád. S Rawenou to byl jen úlet, ale mě miloval... když ses narodil a on zjistil, že nejsi jeho, byl smutný. No a tak mi něco dal. Hádám, že Wade to moc chce a potřebuje, protože má strach, že o všechno teď kvůli tomu přijde. Už tady byl po tom čmuchat," řekla a Eldarn našpicoval uši.

„Cože?" ozval se a posadil se zpátky na postel. „Myslím, že se o tom už párkrát zmínil. Taky mě sem kvůli tomu poslal. To ti dal Darnell?" zeptal se a ona přikývla.

„Řekl, že mi to jednou ochrání syna před šíleným derionem a měl pravdu. On uměl číst v runách a znal budoucnost. Občas, nikdy jsem nepochopila, jak to funguje. Nicméně mi dal hodně vzácnou věc s jejíž pomocí..." pokračovala, ale Eldarn jí přerušil.

„Nesmíš mi to říct, mami. Wade mi řekl, že to nesmím vědět, že mu to mám jen přinést. Já mu to ale přinést nehodlám. Věřím Darrenovi. Musíš mu to nějak předat. Řeknu Wadovi, že nevíš kde to je, nebo že jsi mi to nechtěla říct. Pošle mě sem znovu,

ty to ale do té doby musíš dát Darrenovi a případně mu vysvětlit o co jde. I když já si myslím, že on to dávno ví. Slib mi to, mami," řekl a ona přikývla.

"Moc tě miluju, chlapečku můj," zašeptala a pevně ho objala.

"Já tebe taky, mami. Teď se musím vrátit. Wada rozptýlím a ty si nenápadně najdi Darrena, ale nesmí vás spolu vidět Wade. Hrozně mu to pálí, nesmí mít podezření," dodal a stoupl si doprostřed pokoje. Ona přikývla.

"Vyčaruj mi portál zpátky do školy, prosím," řekl mile a ona mu vyčarovala obří modrý portál jakoby nic. "Ahoj," zašeptal a zmizel v portálu.

Já jsem přemýšlela v knihovně co a jak. Spekulovala jsem, co má Wade za lubem a stejně tak co má Darren v plánu. Nicméně jsem si začínala uvědomovat, jak moc mi v životě chyběla rodina, která by mi mohla o věcech, jako je například Srdce Derionu vyprávět. V tom měl bohužel Wade náskok a možná i Darren. Nevím proč, ale něco mi říkalo, že ti dva jsou víc než bývalí nejlepší přátelé. Jako by byli propojení osudem. *Co to zase melu, jasně, že ne. Jsou si vzdálení asi jako měsíc od slunce.*

Nemohla jsem přestat myslet na to divadlo a na to všechno. Bylo to tak vyčerpávající nic netušit. Vědět jen, že je někdo inteligentní jako já nebo ještě víc a se zlými úmysly u moci. *Darrene, co plánuješ?*

A tak jsem otevřela deník mojí prababičky Ametrine Heartové, ve kterém jsem se právě hrabala a zjišťovala něco málo o naší historii. Všechny rodinné poklady jsem měla u sebe já. Babička byla podle vyprávění mojí mámy výjimečně nadaná čarodějka. Zнала historii a věděla snad úplně všechno.

Ten deník s sebou nosím roky a ještě nikdy jsem se neodvážila ho číst. Ale když není zbytí a ona už roky nežije, není důvod se nepodívat, ne? Babička se zajímala o historii a dějiny našeho světa. Byla mocná derionka a jejím koníčkem bylo sestavovat rodokmeny. Některé zajímavé stromy si malovala zlatou barvou do knihy, kterou střežila jako poklad.

Vždycky jsem se bála dívat se na své předky. Co kdybych zjistila něco nepěkného? Nicméně jsem začínala být zvědavá, a tak jsem se odvážila s tím začít konečně trochu experimentovat. Vzhledem k tomu, že moje babička Ametrine chodila do stejné školy jako já, mohla znát úplně klidně spoustu rodičů nebo prarodičů mých spolužáků. A mě by dost zajímalo, odkud oni vlastně pochází.

A tak jsem se hned zvědavě prolistovala začátkem až k našemu rodokmenu. Tím jsem chtěla začít. Dodnes jsem ze svých příbuzných znala jen svou matku Noiru Blackheartovou, otce Derona Hearta, jeho sestru Faye Heartovou, babičku a dědu Medeu a Regana z máminy strany, její sestru Meadow a ještě mojí prababičku Agnes Bloodwoundovou.

Ametrine byla babička táty a měla sestru Ametris Heartovou. Byly dvojčata a obě nesmírně mocné. Od matky vím jen to, že obě zahynuly ve velké čarodějnické válce roku 1957. Prababička bylo něco kolem 27 let. Zemřela krátce po tom, co se narodil její syn Derwin Heart. Ametris zemřela na následky zranění o dva dny později než

Ametrine. Taky už měla tříletou dceru Artemis se svým manželem Orionem. To jméno si pamatuju z vyprávění je totiž hodně vzácné.

A tak jsem začala s hledáním jména Orion, abych se měla čeho chytit. Překvapením bylo, když jsem viděla jméno Ametrine Heartové, že u jejího jména byl nakreslený rudý krystal. *Proč??*

Rychle jsem proto listovala i jejím deníkem, jestli tam něco neobjevím. Vždy, když zmínila své jméno, bylo u toho nakreslené srdíčko. *Že by to mělo nějakou souvislost se Srdcem Derionu?*

Celkem děsivé bylo vidět na konci listu opuštěného jedináčka, který měl pod sebou prázdné místo bez jména manžela a potomka, a nad sebou samá jména těch, co už nežijí. Jako jsem byla třeba já.

Noira, Regan, Fiona a Thayer Blackheartovi, Deron, Derwin, Faye, Damon, Ametrine a Ametris Heartovi, Medea, Meadow, Darius a Agnes Bloodwoundovi...

Brodila jsem se těmi papíry, dokud jsem nenašla rodokmen Paynů, Whisperů, Shadowwalkerů a Naxxremisů. Zažívala jsem jeden šok za druhým, když mi došlo, že ten rodokmen je začarovaný a obnovuje se sám.

Sám do sebe zapisuje, kdo je či syn, dcera, neteř či bratr. Když někdo zemře, samo se škrtně jeho jméno a když se dva doopravdy třeba sňatkem spojí, mezi těmi dvěma se vytvoří nová zlatá vazba.

Zběsile jsem listovala rodokmenem a když jsem zjistila, že jméno Ametris Heartové a její sestry Ametrine je napsané i u Paynů v rodokmenu, úplně jsem ztuhla. *My jsme s Paynem příbuzní...* Uvědomila jsem si po chvíli čtení deníku své babičky.

„Co tu vyvádíš, Heartová?“ zeptal se Darren, který nade mnou z ničeho nic stál. A já prudce zaklapla rodokmen i deník a rozpačitě jsem na něho koukala. Nestihla jsem to ani pořádně prozkoumat.

„No, tak nějak jsem se začala hrabat v naší historii. Nic zajímavého,“ odpověděla jsem.

„Vážně nic zajímavýho? O tom pochybuju. Ty máš svůj rodokmen? To chci vidět.“ Culil se a přisedl si ke mně.

„Ani náhodou. Je to osobní,“ prohlásila jsem a on se zasmál.

„Osobní? To i sex a už to máme za sebou. Ukaž,“ řekl, přitáhl si knihu k sobě a otevřel to na náhodné straně. „Tak se na to teda podíváme.“ Usmíval se a pak se mu úsměv ztratil z tváře.

„Ale tohle je přece můj rodokmen? Proč tu máš i rodokmen Paynů?“ Divil se, když našel na konci stránky krasopisně zlatě napsané své jméno. *Darren Payne.*

„Víš, moje babička se tím zabývala. Zřejmě její známí byli právě tví pra rodiče a tak,“ odpověděla jsem a on se podíval o list zpátky, kde byl zase můj rodokmen a moje celé zlatě napsané jméno.

„Hm, Ayawai Noira Heartová. Neřekla jsi mi, že máš prostřední jméno. Líbí se mi jak to zní. Je to takový honosný,“ komentoval. „Ty jo, Damon Heart a Ametrine Heartová měli stejný příjmení ještě, než se vzali?“ zeptal se a já přikývla.

„To je náhoda. Máma mi říkala, že Srdce Derionu patří tvojí rodině. Komu asi? Každopádně se toho o tom krystalu říká hodně. Taky jsem slyšel, že patří nám Paynům. Tomu ale nemůžeš věřit. Podle mě nepatří nikomu a když už tak spíš tobě. Jste přece Heartovi,“ dodal a mě to došlo. Srdce Derionu patří nám oběma. Modlila jsem se, aby si nevšiml, že jeho pra babička má za sestru tu mou.

Pak se zase mrknul na svůj rodokmen, kde si hned všiml mého příjmení někde nahore nad svými rodiči. „Jsem netušil, že mám za pra babičku Ametris Heartovou. Možná na tom fakt něco bude.“ Culil se a mlčky zíral na místo v rodokmenu, kde se zlatá čárka dotýkala v sourozenecké linii právě jeho pra babičky s mojí pra babičkou Ametrine Heartovou. A když viděl můj výraz ve tváři, tak mu to došlo.

„Počkat, cože??“ vykřikl vydešeně. „My jsme příbuzní?“ zaječel šokovaně.

„Psst,“ zašeptala jsem a přikryla jsem mu pusou svou rukou. „Je to přes koleno. Hrozně nepatrný. Dřív se pářili i sourozenci a bylo to normální. Takže klídek. Zapomeň na to, nemáme spolu nic společného. Jen malou kapku krve, ale to nevádí. Klidně spolu můžeme chodit. Nikdo to o nás neví. Vůbec nijak by to neovlivnilo ani případné rozmnožování, ani genetiku,“ chlácholila jsem ho, ale jemu se ten fakt, že jsme příbuzní vůbec nelíbil.

„Jak to, že se máma nikdy nezmínila o faktu, že její babička je tvoje pra pra teta?“ komentoval šokovaně.

„Pojď sem,“ zašeptala jsem a přitáhla jsem si ho k sobě za límec od trička.

„Copak?“ zašeptal a koukal na mě.

„Třeba to nevěděla. Nicméně... nemysli na to. Whisperovi se občas párují se svými příbuznými dodnes. Jedině tak je pokrevní linie mezi vlastními. Nedělej, že jsi nikdy o tomhle neslyšel,“ hájila jsem náš vztah.

„Se divím, že tě to nechává chladnou. Z toho se jen tak prostě nevzpamatuju. Holka, co s ní chce žít a mít s ní rodinu je moje příbuzná,“ dodal.

„Darrene,“ zašeptala jsem. Jeho oči se na mě tak přehoupaly.

„Já jsem z toho prostě v šoku, Heartová. Ty jsi něco jako moje pra sestřenice ne?“ komentoval zoufale.

„Nejspíš,“ dodala jsem. „Myslím, že právě Ametrine Heartová, moje pra babička z tátovo strany a sestra tvojí pra babičky je majitelka Srdce Derionu,“ vyžvanila jsem.

„A jak jsi na to přišla?“ zeptal se.

„Ty a já jsme jedni z nejslavnějších kouzelnických rodů. Máme čistokrevný původ sahající až k samému začátku Derionu. Ani bych se nedivila, kdyby nějaký tvůj pra pra pra předek tvého pra pra dědečka a moje pra pra pra předkyně mojí pra pra babičky, anebo naopak, byli těmi velkými deriony, kteří vládli Derionu. Tady by to mělo být i napsané. Jen nechápu, proč to končí zrovna u pra babičky Ametrine a Ametris Heartových,“ dodala jsem.

„Tím to nekončí, ale začíná. Asi aby jsme se měli čím kochat. Heartová, je mi jedno, že jsi moje pra sestřenice nebo co. I tak tě miluju,“ řekl a políbil mě. Já jsem se usmála a políbek jsem mu opětovala.

„Taky tě miluju, bratráčku,“ rýpla jsem do něj.

„Cože? Tak mi už radši nikdy neříkej. Mám z toho husinu,“ komentoval a odtáhl se ode mě. Já přikývla.

„Já taky,“ zmínila jsem a zasmála jsem se.

„Takže Ametrine Heartová vytvořila Srdce Derionu. Dala do něj svou sílu. Zajímavý. Vždycky jsem ti přece říkal, že jsi jedna z nejmocnějších čarodějek na světě,“ prohlásil s úsměvem.

„A ty nejmocnější čaroděj.“ Usmála jsem se na něj na oplátku. „Tvůj táta taky sahá do rodokmenu Shadowwalkerů. Naštěstí už ale nikam jinam ne... počkat, cože??“ zarazila jsem se a on se na mě jen tak nevinně podíval. „Ty o tom víš?“ Divila jsem se, když na můj údiv nijak nereagoval.

„Chtěl jsem ti o tom říct, ale ještě nebyla vhodná doba. Estrella Shadowwalkerová je moje poloviční sestra. Mého táty dcera. Taky Eldarn měl být já...“ vyžvanil. Koukala jsem na něj jako na cvoka.

„Já už ničemu nerozumím. Jak měl být Eldarn ty? Vždyť je mladší a ještě rion,“ zmínila jsem a on se na to zhluboka nadechl.

„Jeho máma je derionka Aretha Naxxremisová. Dcera Warda Naxxremise a Mii Whisperový. Kdysi měla Aretha vztah s mým tátou. Bylo to těsný, málem se jim narodil Eldarn jako derion a já bych se možná ani nenarodil. Oni spolu to dítě plánovali. Pak se naši dali dohromady a zplodili mě a ti dva to nejspíš spolu ještě táhli, já nevím,“ řekl.

„Proboha, asi omdlím. To je na mě moc novinek a vztahů. Takže mi chceš říct, že Aretha Naxxremisová měla vztah s tvým otcem, než ses narodil, a ještě i po tom, co ses narodil? Pak se narodila tvoje sestra Aretha a jmenuje se po ní? To je ujeté. A pak Estrella? A Wade.... A počkat, my jsme zkřížení spolu a se Shadowwalkerovými a ti jsou křížení s Whisperovými a... Víš co? Nechme toho. Tohle byla chyba. Neměla jsem se v tom raději šťourat,“ zašeptala jsem a mlčky jsem na něj koukala. My byli nějak divně promíchaní všichni.

„Musíš to vědět, je to klíčový k tomu, co se chystáme udělat,“ zmínil. *Klíčové? No nazdar.*

„Počkej, než mi to vysvětlíš, říkal jsi Mia Whisperová? Nekoukneme se i do jejího rodokmenu? Tady jsou všichni derioni, jejich rodiče a dcery narození kolem roku 1970–1980,“ zmínila jsem a on se ke mně zvědavě naklonil.

„Jdem na to, otevři to,“ řekl a nakukoval mi přes rameno. Já jsem zatím nalistovala rodokmen Arethy Naxxremisové a bylo to zajímavější než derionský rodokmen, protože tam byli rioné i lidé. Rionská jména byla zlatá se žlutým kroužkem. Derionská jména zlatá s červeným kroužkem a lidé měli jen zlaté nápisy.

„Ty vole, to je hustý. Lilith Shadowsoulová je teta Raweny Shadowsoulový, to je máma mojí sestry Estrelly a Wada. Lilith a Wayde Whisper mají dceru Miu Whisperovou, která je máma Arethy Naxxremisový a sestra Mii Whisperový je Amélia Whisperová a to je pokud vím máma Wada Whispera. Dělej dej tam rodokmen Whisperů,“ řekl a začal zběsile listovat knihou.

„Jsi do toho nějaký zapálený.“ Culila jsem se.

„Tady to je. Mia Whisperová sestra Amélie Whisperový. Pod tím je Wadík Whisper a jeho sestra Mina Whisperová. Koukej je tu i Rainer Whisper, to je jeho bratránek... Eldarn je taky jeho bratranec,“ prohlásil a oba jsme na sebe vyjeveně zírali.

„Zdá se, že se naše rodiče množili každý s každým,“ komentovala jsem suše a on se pousmál.

„Jo, bude nejlepší, když už se my dva s nikým jiným množit nebudeme. Zůstaneme už napořád spolu a nezklameme naše rody jako Aretha Naxxremisová. Chudák, museli jí hodně nenávidět. Derion, který překazí čistou linii to má pak v životě těžký. Možná se nepřestěhovala do lidského světa jen kvůli Eldarnovi, ale kvůli ostudě a rodinné krizi. Zrádkyně, zamordovali by jí,“ zmínil a já přikývla.

„Jak myslíš, že se tvářil tvůj táta, když zjistil, že s ním možná čeká dítě?“ vyzvíдалa jsem a on pokrčil rameny.

„Možná se to tím snažila naopak zakrýt, aby byla rodina v klidu, ale když se narodil malý bruneťák, nejspíš to už neututlala,“ dodal.

„Sama je tmavovlasá,“ zmínila jsem.

„No, ale Paynové jsou odjakživa blond a mají dominantní geny,“ opáčil.

„Ty jsi taky dominantní gen.“ Smála jsem se na něj a podržela jsem ho v těch jeho dominantně blond vlasech. „Pokud vím, Heartovi jsou všichni taky blond až na Blackhearty, ti jsou tmavovlasí,“ zmínila jsem.

„Ametris Heartová a Ametrine byly obě blond. Myslím, že děda Orion by s tmavovláskou nechodil,“ dodal.

„Je mi z toho všeho divně. Jak se cítíš když víš, že je Eldarn vlastně málem tvůj další nevlastní brácha?“ zašeptala jsem.

„Nic moc. Řekneme Eldarnovi, že je Wade jeho bratránek?“ Culil se.

„Nevím, je to dobrý nápad? A myslíš, že to neví?“ zeptala jsem se a on pokrčil rameny.

„Wade Shadowwalker je nějak příbuzný i s Eldarnem i s Wadem Whisperem. My dva spolu... to je hustý,“ prohlásil šokovaně. „Pojď se v tom ještě trochu pohrabat,“ škemral.

„Ne, já už nechci vědět, kdo ze školy je můj bratránek nebo tak něco. Nechme to jak to je. Wada by to naštvalo zjistit, že je jeho spřízněnec vlastně jeho příbuzný,“ objasnila jsem.

„Když já nedokážu takový tajemství udržet dlouho, Heartová. Navíc, já měl vždycky za to, že Whisperovi mají striktně čistokrevný původ. Stejně tak Shadowwalkerovi. Díky tomu snad Wade W. rodiče přemluví k tomu, aby uznali Sárú,“ dodal.

„Blboun! Nevíme o tom nic, třeba je to jen shoda jmen,“ zmínila jsem. „Navíc to asi není bratranec, ale Wade Whisper je Eldarnův pra strýc,“ objasnila jsem a Darren vyprskl smíchy.

„To je teda komplikovaný. Takže teta Wada Shadowwalkera je Eldarnovo pra babička? Není to divný?“ spekuloval.

„Já nevím, Payne. Dej mi s tím už pokoj. Už jsme se do toho sami zamotali. Já už mám v hlavě úplně vygumováno, možná to je i jeho bratranec,“ řekla jsem a podívala jsem se tedy ještě jednou.

„Lilith Shadowsoulová je matka Raweny Shadowsoulové akorát jí má s jiným mužem s Eiranem Borgesem. Takže teoreticky je to poloviční sestra Amélie a Mii Whisperových. Mají jiného otce. A už dost!“ dodala jsem a zaklapla jsem knihu.

„Řekni mi, co je Wade Shadowwalker Eldarnův a dám ti pokoj,“ škemral.

„To já už nevím jak to je. Lilith Shadowsoulová je babička Wada Shadowwalkera, pra babička Wada Whispera a pra babička Eldarna Naxxremise. Nevím ani kolik jí je, těžko říct. Víme jistě jen to, že jsou všichni tři spolu příbuzní,“ řekla jsem a on přikývl.

„Se divím, že to neví oni dva,“ zmínil.

„Tak Lilith Shadowsoulová je roky mrtvá a nejspíš se společně ty dvě rodiny nebaví,“ vysvětlila jsem. „Podle mě je Wade Shadowwalker strýc Wada Whispera a Rainera Whispera. A Eldarn má Whispera za bratrance a Shadowwalkera za strýce,“ spekovala jsem.

„Představ si Sáru kdyby si vzala Wada Whispera, byla by příbuzná i Wada Shadowwalkera a Eldarna,“ zmínil.

„No a možná i naše, ani bych se tomu už nedivila,“ dodala jsem suše.

„Co když to Wade Shadowwalker ví, a proto si Eldarna vybral za správně?“ napadlo ho.

Zatímco jsme s Darrenem řešili rodokmeny a vysvětloval mi, jak se věci mají s jeho otcem, Wadem a se Srdcem Derionu. Sára s Wadem Whisperem si povídali o jejich dost nejisté budoucnosti. Ona mu seděla na klíně a kouřila cigaretu.

„Jsem úplně na prášky. Proč se všechno tolik komplikuje?“ zmínil a povzdychla si. Wade pokrčil rameny.

„To nevím. Ale chudák Eldarn. Slyšela jsi, jak se k němu Wade choval u oběda?“ zeptal se a ona přikývla.

„Jak k psovi. Možná hůř. Chtěla bych vědět, co plánujou Darren s Ay. Co s tím tak udělají?“ řekla.

„Klid. To my dva v režii nemáme. Věř jim trochu. Jsou to přece nejchytřejší derioni na škole,“ zmínil s úsměvem. Sára o nás nepochybovala, ale nepochybovala ani o Shadowwalkerovi. Už ne. Ne po tom, co předvedl s tou kůží a taky po tom, co jí řekl Darren.

„Wade je jeden z nich,“ připomněla.

„Jo, Shadowwalker má mozek, ale proti němu jsou dva,“ zmínil. Jenže Sára se bála, znala Wada Shadowwalkera a docházelo jí, že ho celou dobu podceňovala. Tedy, věděla, že je chytrý, proto se jí taky hodně líbil, ale až později jí došlo, k čemu on využívá svůj potenciál. Jinak než kdokoli, koho znala.

„Jenže on je fakt génius,“ dodala, ale on na to už Whisper nereagoval. Možná, že žárlil.

„Viděla jsem Ay v knihovně cestou za tebou. Zírala do nějaký obří knížky v kožený vazbě a tvářila se zoufale. Co myslíš, že četla?“ zeptala se a on jen pokrčil rameny.

„Se jí zeptáme.“ Usmál se. Sára se na něj podívala.

„Wade, já mám o ně dva strach. Zbláznila bych se, kdyby se vám něco stalo. Poslední dobou se mi zdají šílený sny. Že Darren umře, že Ay se zblázní a že ty mě opustíš kvůli tomu, co jsem provedla. A ani bych se ti nedivila,“ prohlásila a on jí pevně objal.

„Ale no tak. Nic takovýho se nikdy nestane. Ne dřív jak za padesát let,“ uklidňoval jí. Samozřejmě marně, protože ona věděla, že se o ní a o Wadovi za chvíli dozví.

Eldarn zatím dorazil za Wadem Shadowwalkerem, který si něco čmáral do bloku natažený na gauči. „Tak co, máš to?“ zeptal se, ale Eldarn zavrtěl hlavou.

„Nevím co, pane,“ odpověděl. Wade k němu zvednul oči. Tenhle pohled znamenal, že ho má za neschopného.

„Jak nevíš co? Vždyť jsem tě pro to poslal. Mluvil jsi s mámou o tom, jak tě ničím?“ vyzvídal. Eldarn se snažil působit klidně, aby Wade nepoznal, že lže.

„Ano, pane. Nicméně, moje máma mi řekla, že je to moje chyba. Omlouvám se, pane, ale nevěděl jsem, jak si u ní vydobýt něco, o čem nic nevím,“ řekl a tvářil se, že ho to mrzí.

Wade překvapivě přikývl. „Hm, to je možná trochu moje chyba. Ale to neznamená, že nejsi neschopnej. Řekla ti ten příběh aspoň?“ vyzvídal a Eldarn přikývl. „Paráda, teď mi to pomůžeš dát dohromady na dnešní představení,“ řekl a společně pracovali na Wadovo velkolepém vystoupení.

Kolem šesté jsme se s Darrenem vypravili na večeři. „Jsi nervózní?“ zeptal se cestou jídelním sálem.

„Jsem, ty?“ zeptala jsem se a on přikývl.

„Po večeři se dozvíme Wadův mistrovský plán. Vsadím se, že už se na to třese. Taký s tím čekal několik let,“ řekl. Říkala jsem si, proč s tím čekal zrovna do teď? O čem to asi bude?

„Hm, zcela určitě si to užije,“ komentovala jsem. Darren přikývl.

„Uvidíme.“ Usmál se a doprovodil mě ke stolu. „Dobrou chuť,“ řekl mile ostatním a šel si sednout k Wadovi Shadowwalkerovi a k Alysse. Tam bylo malinko dusno.

„Tak co, jsi připravenej na show?“ zeptal se ho Wade hned, jak Darren dorazil ke stolu. Darren pokrčil rameny.

„Hádám, že to bude zábava, když ses na tom tolik nadřel. Jen ať to stojí za to, Wade, nerad se nudím,“ odpověděl Darren suše a nalil Alysse pití po kterém se nejistě natahovala.

Wade to sledoval s nelibostí a pak zvedl oči zpátky k Darrenovi. „Dáváš rionům naší whisky? Od kdy?“ zeptal se překvapeně.

Darren se pousmál. „Proč by ne, máš s tím problém? Máme jí dost, ne? Nebo si jí chceš vypít sám, pane derione?“ rýpal do něj.

„Ne. Prosím. Jen ať si vezme. Taky bych ti nalil, zlatíčko, kdyby sis řekla,“ prohlásil, usmál se na ní a Alyssa znejistěla. Vždycky jí zaskočilo, když byl na ní milý. I když se jen přetvařoval. Stejně tak Darrena to šokovalo.

„Jen jsem nevěděl, že něco slavíte. Běžně nepije alkohol,“ zmínil ještě. Byl všímavý. Až moc.

„Nic se neslaví. Jen už jí asi doháníš k šílenství tím, jak po ní neustále jedeš,“ rýpal do něj Darren a Wade se pousmál.

„Žárlíš snad?“ zeptal se Wade. Alyssa vůbec nechápala, která bije. Tihle dva se o ní přetahují? A jestli ne, tak to tak rozhodně vypadá.

„A víš že jo?“ odpověděl Darren, aby ho vykolejil, protože tu odpověď by nečekal. Nicméně to nečekala ani Alyssa, která z toho úplně ztuhla.

„Pěkný, pěkný. Obrácená psychologie? Nebo, že by jenom nějaká provokace? Mě nepřechytračíš, Darrene,“ dodal Wade a pak na chvíli zase zmlkl.

Já jsem zírala jak z jara, když jsem viděla Darrena a Wada se o Alyssu přetahovat. „Co to tam dělají?“ Divila jsem se a Sára se na ně taky otočila. „Darren Alysse podstrojuje. Servíruje jí derionské pití. Tak je to normální?“ komentovala jsem jeho počínání.

„Taky jsi s Wadem velkorysá a dovolíte nám si vzít cokoli ze stolu,“ připomněla Sára.

„Jo, ale tenhle stůl je přátelský a spíš víc rionský, ale Alyssa je u stolu jediná rionka. Navíc Wade se s riony o nic z vyšší kvality rozhodně nedělí. A teď se s Darrenem hádají, kdo jí nalije?“ zdůraznila jsem.

„To nevím, mě občas nosil třešně,“ zmínila a pak ztichla, když si uvědomila, že toho vyzradila až příliš. Nicméně jsme to nikdo nepostřehl. Mě se to jejich hašteření s Alyssou nezdálo. Zvlášť když se jí neustále letmo dotýkal. Objímal jí kolem pasu a tak.

„Myslím, že už to s tou přátelskostí ale trochu přehání,“ řekla jsem a drtila jsem v ruce papírový ubrousek.

„Ay, věř Darrenovi. I já mu za chvíli svěřím celý svůj život. Sázka na Darrena je ta nejlepší. Říkal, že jí nechce, tak jí nechce,“ odpověděl Eldarn a my všichni na něj překvapeně zírali.

Věděli jsme, že se ho ptát nemá cenu, protože kdyby mohl už by nám to dávno řekl. Věděl, že se Darren snaží jen hájit Alyssu před Wadem Shadowwalkerem, ale nám to prozradit zatím nemohl, aniž by ho jeho pán nezabil.

„Tak jo,“ zašeptala jsem, nalila jsem nám všem víno do pohárů a levitačním kouzlem jsem nám je podala až k rukám. Všichni jsme si je vzali do rukou a přitukli jsme si.

„Na Darrena!!“ řekla jsem a dívala jsem se na něj přes sál.

„Na našeho Darrena!“ řekli všichni nahlas, až se na nás s Wadem otočili. Wade Shadowwalker naznačil Eldarnovi, že je za přípitek na Darrena mrtvý a bez přestání zíral na Sáru. Darren zvedl svůj pohár taky, než se napil.

Sára se zamyslela. Myslela na Wada a na jejich minulost, zatímco na něj nenávistně civěla.

...Wade seděl na schodech a čekal na ní. Zatím si nezapálil, jak měl ve zvyku, protože se s ní plánoval líbat a nechtěl smrdět kouřem. Ona mu natěšeně skočila kolem krku, když ho viděla, jak se na ní usmívá. Bylo krátce po snídani a pár minut po začátku první vyučovací hodiny, kterou kvůli němu zatáhla. On měl od devíti.

„Chyběls mi,“ prohlásila, pusinkovala ho po tváři a prsty mu zajela do těch jeho hustých černých vlasů. On se pousmál a užíval si její laskání.

„Něco jsem ti přinesl,“ zašeptal mezi polibky, a aniž by přerušil polibek, jí dal něžně vlasy za ucho a položil jí na něj párek větvičkami k sobě spojených rudých třešní. Třešně v zimě jsme dostávali pouze v menší míře a většinou se k nim rioni ani nedostali.

„Ty jsou pro mě?“ zeptala se překvapeně. A taky byla nadšená. Třešně? Od deriona?

„A pro koho jinýho? Sám jsem žádný neměl, abych ti je mohl dát. Vím, jak moc je máš ráda. Stejně jako já,“ řekl a políbil jí něžně na rty.

„Děkuju. Podělím se s tebou,“ řekla, vložila si jí mezi rty a čekala až si od ní ukousne. On si malý kousek zuby odtrnul a zírajíc jí zamilovaně do očí jí nechal její půlku sníst. Tak vděčně se na něj dívala jako by jí snesl modré z nebe a on se jen usmíval. Dělal mu radost, když měla radost.

„Whisper na tebe nemyslí tak jako já, vid’?“ rýpnul si a ona ztuhla. Byl to žárlivý výstřelek. Nebyla na ně zvyklá zrovna od něj, ale sem a tam se objevilo něco na Whispera. Ležel mu v žaludku zhruba tak moc jako Darren. Ale jinak. Na Darrena žárlil jako na soka ve všem, i na to, že trávil se Sárou hodně času. Víc než mohl on. Ale na Wada? S ním Sára plánovala svatbu a rodinu a taky s ním spávala, a to ho drtilo.

„Wade!“ okřikla ho, ale on jí umlčel polibky.

„Já jsem lepší...“ řekl tiše a pokračoval. Nejprve jí něžně líbal na rty a pak přešel pomalu k jejímu krku až k výstřihu. Sára zakláněla hlavu, nechala ho, aby jí rozmazloval svými doteky, zatímco mu tichými zvuky dávala najevo, jak moc se jí jeho přiznání líbí.

Asi bych byla překvapená, kdybych je dva viděla spolu. Mezi nimi byla snad i větší vášeň a chtíč než mezi námi s Darrenem. Wade Sáru bral velmi vážně a dával jí to dost jasně najevo. Nestyděl se za svoje city a nestyděl se za ní a její rionský původ. Všechno tajil jen protože si to tak přála. Nicméně jí nikdy přímo své city nepřiznal.

Díval se jí sem tam zamilovaně do očí, zatímco jí jemně žužlal prsa, která jí díky menšímu doloování vykukovala z výstřihu. Pak jí vyhrnul tričko a rty sjel níž po jejím břiše a laskal jí jazykem po těle celou cestu až dolů do jejího klína, ke kterému si dělal rukou cestičku. „Oh, Wade...“ vzdychala a prohýbala se v zádech.

„Nejsladší třešnička jsi stejně ty. Takže na mě něco přece jen zbylo,“ prohlásil a usmál se na ní. Ona si ho k sobě jen něžně přitáhla za tričko, rozepla mu pásek u džín a nacpala mu svou ruku pod ně. Wade se jí u toho oddaně díval do očí a sem tam se nechal líbat. Dovolil jí aby si s ním dělala co chce. Stejně tak ona jemu dovolila, aby si s ní dělal co chtěl.

„Šlím z tebe, Sáro,“ přiznal po chvíli.

„Já z tebe, Wade,“ odpověděla tiše, přestala si s ním tak intenzivně hrát, políbila ho a sedla si mu do jeho roztouženého klína.

„Ah...“ zasténal a spokojeně přivřel oči, i když se moc snažil se u toho dívat Sáře do očí, což po něm vyžadovala. A taky ten jeho vzrušený výraz a lehce pootevřenou pusou zbožňovala. Vždycky se mu pak lehce zakousla do spodního rtu a něžně mu zabořila nehty do vlasů...

Alyssa se na mě a Darrena střídavě dívala a v očích měla slzy. „Závidím jí, jak moc jí máš rád,“ zašeptala Darrenovi tiše do ucha. Darren si povzdechl.

„Já vím. Ale tebe mám taky moc rád, ale jinak.“ Usmál se na ní a pohladil jí po tváři. Ona se zamyslela. Stejně tak záviděla Sáře, že má Wade Shadowwalker oči jen pro ní. Obě její lásky už své srdce dali jiné.

„Sice to říkám nerada, ale neměl by ses mě takhle dotýkat, Ay by si to mohla špatně vyložit,“ řekla a on přikývl. Nejspíš měla obavy, aby si to, že se stane jeho spřízněnkou nerozmyslel kvůli mé žárlivosti.

„Já vím. Už se na mě nezlobíš?“ zeptal se a ona zavrtěla hlavou.

„Nemůžu se na tebe zlobit kvůli tomu, že miluješ někoho jinýho. I když jsem to chtěla být já,“ odpověděla smutně.

„Nechcete si to jít někam rozdat, vy dvě hrdličky?“ prohlásil Shadowwalker otráveně.

„Nechceš ty si to jít rozdat s nějakou nezkušenou prvačkou? Nebo třeba se svojí holkou Kim?“ opáčil Darren. Wade zavrtěl hlavou.

„S tou je konec. Ale jestli ty už sis vybral, po tom představení někam vytáhnu Ay,“ dodal. Darren tu provokaci snášel špatně. Měl strach, že na mě krystal bude působit dostatečně na to, aby mě Wade dostal. Nicméně to bylo v plánu, že se s Wadem po představení sejdou.

„Má to ráda zezadu? Udělám jí to pořádně i za tebe,“ provokoval ho a Darren se už celkem i přestával ovládat. Měl chuť vstát, Wada chytit pod krkem a rozbít mu hubu. A tak sebou prudce trhnul, ale než stačil vstát, Alyssa ho zabrzдила svou rukou.

„Klid, tohle přesně on chce. Buď v pohodě. Ona ho k sobě nepustí,“ utěšovala ho telepaticky. To přesně potřeboval, aby jeho spřízněná duše dělala.

Wade se pousmál. „Ale copak? Chystal ses po mě skočit, Darry?“ provokoval ho dál.

„Nejradši bych mu řekl, že je Eldarn ve skutečnosti jeho příbuznej,“ zmínil Darren nasupeně. Alyssa vytréštila oči. Tohle nečekala.

„Cože?“ Divila se.

„To je na dlouho,“ odpověděl.

„Neměli bychom říct ředitelce, že Wade má Srdce Derionu?“ zeptala se Sára z ničeho nic, když si Emily odskočila pro sladké k dezertnímu stolu.

„Ani náhodou. Wade by akorát urychlil svůj plán. Nechme to tak, jak to je. Darren má určité něco vymyšleného,“ dodala jsem.

„A já taky, ale nic konkrétního nevím. Jen vím, že to je geniální.“ Usmál se Eldarn.

„Pssst, chceš, aby sem přišel? Hlídá tě jako truhlu s pokladem. Už jen za to, že sis připil na Darrena si o tebe zase típne cigaretu. Měl bys být věrnej jako jeho pes,“ řekl Wade a Eldarn přikývl.

„Fajn, jen před ním,“ dodal. Chvilí bylo ticho, než ho Sára zlomila. Bylo tu něco, co jí nedalo pokoje.

„Ty Eldarne. Když se ti Wade teď trochu svěřuje. Co má vlastně teď v plánu s Alyssou? Přijde mi, že za ní pořád tak běhá,“ vyzvídala a mě bylo jasné, že na ní nejspíš žárlí.

„Ojet jí,“ odpověděl za něj Wade Whisper, zatímco ozobával kuře od kosti. Taký mu došlo, proč se ho na to Sára vyptává. Všichni jsme se na něj překvapeně podívali.

„Nějak tak,“ prozradil Eldarn a odešel si pro dortík. Sáře se udělalo nevolno a úplně ztuhla.

„Sáro, tebe to ještě nepřešlo?“ zeptal se jí Whisper, když si všiml, jak zbledla.

„O to nejde. Já jen nechápu, proč po ní jede. Darrena to asi vůbec nezajímá,“ zakecávala to a našťěstí se jí to před ním podařilo uhrát do outu, protože Wade nebyl zas tak chytrý. Nicméně já jsem v tom měla jasno. Něco nám tajila a její city k tomu vrahounovi byly naprosto zřetelné.

Wade Shadowwalker si všiml, jak si jde jeho otrok pro dezert a hned vstal od stolu a šel za ním. Všem se nám zatajil dech, bylo to jako sledovat napínavý film, ale živě.

Alyssa zatím rozebírala s Darrenem Wadův rodokmen. „Cos myslel tím, že je jeho příbuzný?“ zeptala se hned, jak Wade vytáhl paty od stolu. Darren to zjednodušil.

„Eldarn je jeho příbuzný a já si začínám myslet, že o tom Wade ví a že to je taky pravej důvod, proč si ho vybral jako spřízněnce. Jeho máma podělala jejich čistokrevný původ, a to rodina derionů snáší blbě a zvlášť derioni, jako je Wade. Je z královského rodu. Jde po každým, kdo mu nějak ublížil a já jsem další na řadě,“ objasnil.

„A co jsi mu udělal?“ vyzvídala.

„No nevědomky toho bylo hodně. Ale o tom se teď bavit nebudeme,“ odpověděl.

„A kdo on je pro něj?“ vyzvídala a ukazovala nenápadně na Eldarna.

„Eldarnovo a Whisperovo prababička je Wada Shadowwalkera babička,“ odpověděl stručně.

„Wade Shadowwalker i Whisper jsou příbuzní taky?“ vytřeštila oči a on přikývl. „To mě podrž... počkej, vždyť je jen o dva roky mladší než Wade, jak je to možný?“ Divila se.

„Nemám páru. Aretha Naxxremisová ho měla hodně brzo. Potřebuju si s tebou někdy promluvit, ale nevím jak. Buď je u toho Ay nebo Wade a do toho teď to jeho slavný představení,“ komentoval zoufale.

„Sejdeme se v noci ve věži, ok?“ navrhla a on přikývl.

„V tý severní, tam nikdo nepůjde,“ dodal.

Wade si stoupl za Eldarna a prstem mu sundal z dortu, který si akorát nandal tvarohovou hrudku, olízl si prst a usmál se na něj. „Hm, dobrý to máš. Co kdybys mi taky jeden nandal?“ řekl drze a Eldarn ho poslechl a nandával na talíř kousek pro Wada.

On k němu zatím přistoupil zezadu a naklonil se nad jeho rameno. „Co to mělo znamenat ten přípitek na počest Payna? Měli by jsme držet pohromadě. To rodina přece dělá,“ zmínil a Eldarn ztuhl.

„Jak to jako myslíte, pane?“ zeptal se a Wade se na něj usmál.

„Tak jak to říkám. Snad si nemyslíš, že bych si tě vybral za spřízněnce jen tak pro nic za nic. Vsadím se, že už to tví kamarádičky stejně vyčmouchali. Což mě mrzí, těšil jsem se až uvidím ty jejich výrazy až se to dozví,“ řekl a shodil Eldarnovi talíř drze s dortem na podlahu.

„Ups, nějak ti to padá, nemešlo. Seber to a ukroj mi další,“ poručil mu a zatím se opřel zády o zeď u stolu.

Sára na něj nevěřícně zírala a po chvíli se raději otočila zpátky ke svému stolu. Tolik naštvaná na něj byla a on byl čím dál tím horší.

„Jak jste to myslel, pane?“ zeptal se ho znovu Eldarn.

„Znal jsi svou prababičku Lilith?“ opáčil Wade a Eldarn zavrtěl hlavou.

„Moc ne, když jsem se narodil, už nežila. Znáám jí jen z vyprávění od mámy. Byla to její babička,“ odpověděl.

„Její dcera Rawena byla moje máma, idiote,“ řekl a pousmál se. Eldarn nic neříkal, a tak to Wada donutilo pokračovat. „Máš rád svého rionského otce?“ zeptal se, ale Eldarn mlčel. „Tak máš? Protože já ne. To kvůli němu ty jsi rion a to kvůli němu a tvoji idiotský matce je naše rodina v ostudě. Ty jsi ostuda. Jak já k tomu přijdu mít za příbuzného riona a ještě takového idiota jako jsi ty?“ prskal nepříjemně jako by se to dozvěděl před chvílí. Nicméně to věděl už hodně dlouho.

„Já přece nemůžu za to jak a komu jsem se narodil,“ komentoval.

„Správně, ty ne. Proto platíš jen malou daň za to, že jsi můj příbuzný. Jsi můj spřízněnec, ale tvoji matku a otce čeká něco mnohem horšího, toho se neboj. Mysleli si, že před náma utečou do světa lidí. Snad sis nemyslel, že tam jsou kvůli tobě, Eldarne? Kdepak. Šlo jim o kejhák.

Když už jsem ale zabil jednu zrádčovskou derionku, proč bych nezvládl zničit ušmudlaného riona a další derionskou zrádkyni k tomu?“ vysvětloval.

„Koho jsi zabil?“ zeptal se vystrašeně.

„Všechno se to dozvíš včas.“ Usmál se a shodil mu z ruky další kus dortu. „Já přece sladký nejím, blbečku,“ dodal a odešel zpátky ke stolu. My jsme se na Eldarna dívali starostlivě. Stejně tak Darren s Alyssou.

Po večeri jsme se tedy všichni zvaní sešli ve společenské místnosti. Já, Alyssa, Wade Whisper, Sára, Darren, Eldarn a Wade Shadowwalker. „Tak se posad'te, přátelé moji,“ řekl mile ten zloduch a pohodlně nás usadil do křesel. Všichni jsme byli vyděšení kromě Alyssy. Ta ničemu nerozuměla.

Nikdo se ani koutkem nepousmál. Wade si stoupl drze za Sáru, položil jí své velké ruce na ramena a jemně jí hladil. Momentálně to byl Wade Whisper, kterého se snažil vytočit. Taky se musel hodně ovládat, aby po něm nevystartoval. Shadowwalker měl hodně lidí, na které se musel soustředit. Neměl to s námi zrovna nejlehčí. I když jsme se zdáli být pod jeho nátlakem nesví, věděli jsme co si můžeme dovolit a co ne.

Sára s ním chtěla mluvit. Říct mu všechno, co si o něm myslí, ale nedostala příležitost. A taky se momentálně modlila, abychom si nevšimli její husí kůže, která jí z jeho doteku vyrašila za krkem.

„Je ti to pohodlný, Sáruško? Nechceš, aby ti můj věrný sluha dělal podnožku? To on se moc rád obětuje, že jo? Lekci ohýbání a poklon už má za sebou,“ prohlásil a ona se zamračila.

„Ne díky, nic takovýho fakt nepotřebuju,“ odpověděla.

„No jak myslíš. Ale kdyby, tak si řekni. To platí i pro tebe, Ay,“ zašeptal a pak své ruce položil na má ramena a taky se mě začal dotýkat. Já jsem se jen podívala na Darrena, který jen otráveně vydechl a zatím to nijak nehrotil.

„Nešaškej a začni!“ syknul na něj Darren a Wade mě tedy pustil. Ještě poručil Eldarnovi, aby nám všem nalil něco k pití a ztlumil světla. Před námi na stole byla velká dřevěná budka, která měla být jako divadelní stage. Nechyběla rudá opona s velkými zdobenými Děčky. Soudě podle výrazu ostatních jsem nebyla jediná, kdo začínal mít z Wada husí kůži.

„Máte všechno? Můžeme začít?“ zeptal se jako by mu na nás vážně záleželo a pak odhrnul kouzlem oponu jeho loutkového divadla. Všechno ovládal pomocí oživovacích a levitačních kouzel. A když jsem viděla sebe jako panenku, a i ostatní na pódiu, zatajil se mi dech.

Darren se tvářil, že s něčím takovým počítal. Sára měla strach v očích. Strach, že to všechno mezi nimi byla jen lež a děsila se způsobu jakým by se to mohla dozvědět.

„Kdysi dávno roku 1925 se narodily dvě z nejmocnějších čarodějek v Derionu. Ametrine a Ametris Heartovi...“ začal a my s Darrenem jsme se na sebe jen mlčky podívali.

„Ametrine měla nadání na kouzla už od narození. Kolem ní se tvořily podivné kouzelné vlny, které byly vidět už na první pohled. Něco jako fialová aura. Čím byla starší, tím byly vlny zřetelnější a Ametrine sílila. Už ve svých pěti měla moc jako průměrný dospělý derion. Měla takové síly, že nevěděla co s ní a každým dnem její síla rostla a rostla.

Postupem času její síla začínala být spíše prokletí pro okolí i pro ní samotnou. Když dovršila osmnácti let, každý její dotek začínal být smrtící. Popálila téměř kohokoli, na koho sáhla,“ řekl a díval se na mě. Ano, to mi něco připomnělo. „K její smůle se zamilovala v tomto nešťastném období do deriona Damona Hearta. A ne, nebyli příbuzní, jednalo se o shodu jmen. Nicméně se jí nemohl dotýkat, prokletí co?“ Zasmál se a pokračoval.

„Její sestra Ametris byla taky nadaná, ale neměla takový velký problém s mocí jako její dvojče. Ona měla zase problém s jiným svým darem, který jí byl dán shůry.

Její moc spočívala ve čtení budoucnosti z run. Je to vskutku vzácný dar, který ovládá momentálně jen jediný žijící derion, ale nebudeme předbíhat, že?“ řekl a usmál se na Darrena. Začínalo to být až děsivě zajímavé.

„O tomto daru toho vím jen málo, protože jeho strasti úplně neznám, jelikož jím nevládnou. Nicméně se traduje, že v runách lze vidět minulost i budoucnost, životy ostatních a v podstatě úplně všechno. Každopádně to není snadné v tom číst a vize nepřicházejí chronologicky a tak často, jak by ten dotyčný potřeboval,“ zašeptal tajemně. *Mluví o Darrenovi. Darren něco takového má, ne? Zmínil se už o tom. Podědil to po Ametris...*

„Ametris Heartová se svým přítelem Orionem Fadem, který se mimochodem zajímal o hvězdy, zjistili, jak její sestře Ametrine pomoci ukočírovat její vskutku ďábelskou moc. A tak vymyslel Srdce Derionu – ten přívěsek.

Použil na výrobu kámen z nějaký planety. O tom zatím moc nevím. Skutečným Srdcem Derionu byla však Ametrine Heartová a takový poklad se rodí jednou za tisíc generací. Nicméně se to dá i trochu urychlit, ale k tomu se dostaneme později,“ řekl a ukázal nám malý červený krystal, který jeho malá blond postavička držela v ruce.

Všichni jsme vyjeveně zírali na mini krystal. Všechno to do sebe začínalo zapadat, ale nic jsme ještě pořádně nevěděli. Mě vrtalo hlavou, co to říkal o urychlení narození Srdce Derionu.

„Všichni jistě víme, že si čaroděj může vymyslet i vlastní kouzla, pokud na to má inteligenci a moc. Ametris viděla ve střípcích, že se její sestra zbaví nadbytečné moci, ale i tak její dar nebyl úplně dokonalým pomocníkem, protože i když viděla do budoucnosti, tak jí překvapil fyzik Orion, který to celé vymyslel. Vymyslel kouzlo, které transformuje větší část Ametriny moci do věci, ve které nejen bude bezpečně schovaná, ale bude se z ní moci i čerpat.

Pojistil to tak, aby se nedalo jen tak někým zneužít. Do sebe její moc mohl pohltnout pouze ten, jehož duše je vhodná. Ani čistá ani černá. Takovou duši totiž mají pouze Heartovi a nikdo jiný. Pouze čaroděj z rodu Heartů... Černo-bílou. Dá se to odůvodnit i jinak, ale tohle je jediné správné vysvětlení,“ dodal a všichni se na mě podívali. „Ano, Ayawai Heartová. Dostanu se k tomu.“ Usmál se.

„A tak vytvořili krystal plný její moci. Ametrine ho pojmenovala jako Srdce Derionu a společně se sestrou ho ukryly do bezpečí ve škole. Ametrine se ulevilo. Její moc byla pryč a elektrizující krystal, nebezpečný na dotek pro každého jiného deriona než z rodu Heartů, si ležel klidně v hlubokém podzemí hradu nerušeně šedesát let, kde ho našel derion z rodu Heartů a předal ho jiné derionce z rodu Heartů,“ vyžvanil a všichni kromě mě s Darrenem na něj nechápavě zírali.

„No a konečně se spolu mohli spářit bez zranění,“ dodal s úsměvem. „Tak abych to objasnil. Ametrine Heartová si vzala Damona Hearta v roce 1949. Ametris Heartová a Orion Fade se vzali o rok později v roce 1950. Rok po svatbě se Ametrine a Damonovi narodil syn Derwin Heart a současně s ním i její sestra Ametris přivedla na svět dceru Artemis Fade,“ pokračoval.

„Nebudu to napínat, vidím, že jste netrpěliví a tohle je teprve třetina celého příběhu. Derwin Heart se po škole v pětadvaceti oženil s Crystal Rouge a narodil se jim syn Deron a dcera Faye. Artemis Fade, dcera Ametris a Oriona si našla Andrease Wyrma, který si vzal příjmení po své ženě, což se běžně nestává. Nejspíš k tomu měl důvod, protože o jeho rodičích nikdo nic neví,“ řekl tajemně a neustále na nás dva s Darrenem zíral.

„No a Deron Heart si našel Noiru Blackheartovou a to už jistě víte, že byli rodiče naší šprtky Ayawai Noiry Heartové,“ zmínil a všichni vykulily oči. Byla jsem z toho nervózní. Připadala jsem si jako pořádně propraná ponožka v neckách, drhnutá na valše několik hodin.

„No a co je na tom? Tak je jistý, že Srdce Derionu patří Ay,“ vyprskla Sára. Wadovy oči se na ní upřely hned, jak to dořekla.

„Nepřerušuj mě, Sárúško,“ napomenul jí s úsměvem. „Teoreticky i fyzicky jí Srdce patří, ale to neznamena, že se pravidla nedají obejít. K tomu až později. Teď se připravte na lepší třešničku na dortu a tou je fakt, že Artemis Fade s Andreasem Fadem roku 1970 přivedli na svět Artemis Fade Paynovou, což je matka našeho slavného blond deriona Darrena Payna,“ vyžvanil a pousmál se nad překvapenými pohledy ostatních.

„Cože? Vy jste s Ay příbuzní?“ Divila se Sára, Wade se tvářil zaskočeně, Eldarn na chvíli ztratil slova a Alyssa vytřeštila oči.

„Takže vám představuju Ayawai Noiru Heartovou a jejího bratrance přes koleno Darrena Payna,“ zopakoval a měl radost, že nás všechny takhle překvapil.

„Není to nelegální?“ zmínila Sára.

„Není, drahoušku. Čistokrevní derioni se odjakživa páří s někým v kruhu rodiny a když to nejde, tak s další vlivnou derionskou famílií,“ objasnil. „Vid', bratránku?“ mrknul na Wada Whispera.

„Cože?“ vyjekla Sára.

„Co se tak divíš, už jsem přece říkal, že se čistokrevní derioni odjakživa páří s někým v kruhu rodiny, a když to nejde, tak s další vlivnou derionskou famílií,“ zopakoval Wade.

„Ty a Wade jste příbuzní?“ zeptala se znovu jako trubka. Wade Whisper se ale netvářil překvapeně. „Ty jsi o tom věděl?“ udeřila na něho a on přikývl.

„Hm, a nejen my dva. Koukám, že se nám to tu pěkně zamotává. Nejsou vztahy legrační? No a teď přejdeme k tomu, proč jsem vás sem vlastně vzal. K rozuzlení celý týhle zamotanice a k seznámení vás s budoucností, vid' Darry?“ Mrknul na něj a na pódium rozmístil figurky. Wada Whispera, Eldarna, Darrena a ještě pár nějakých derionů a rionů, které jsem neznala.

„Takže tohle je moje milovaná mamka Rawena Shadowsoulová, můj táta Dallan Shadowwalker, Darnell Payne táta Darrena a my dva když jsme byli malí kluci,“ objasnil a ukázal nám své loutky. Na tohle jsem byla upřímně zvědavá.

„Jednoho krásného dne jsme si s Darrenem hráli u nás doma na zahradě na písku. Bylo nám oběma necelých pět. Můj táta s tím jeho zrovna slavili příchod na svět jeho

sestřičky Arethy, která se shodou okolností jmenuje po mámě Eldarna, pročpak asi?“ zmínil a pokračoval. *Myslím, že z jeho vyprávění by to člověk tak úplně nepochopil.*

„Moje mamka Rawena zrovna vařila večeri a Dallen s Darnellem se brutálně opili. Darren usnul venku na trávě, a tak nás oba uložila do mého pokoje. Já jsem ale nemohl spát, a tak jsem si ještě hrál s kostkami. Nicméně můj otec se tak zřídil, že vytuhnul na zahradním křesle.

Darnell dopil flašku koňaku a chystal se jít domů. Úplně zapomněl na svého syna spícího v mojí posteli. Nevím na co myslel, možná už byl po tý absenci sexu s Darrenovou mámou nadřženej, a tak přišel za tou mojí do kuchyně...” vyprávěl a já se dívala na Darrena, kterému se ten příběh moc nezamlouval. Ostatní pozorně poslouchali a dívali se na maňásky.

„A začal jí osahávat u plotny, a kdo znal Darnella věděl, že to byl sukničkář první kategorie, vždyť Aretha Naxxremisová, máma Eldarna s ním málem čekala deriona. Nakonec se ukázalo, že je to teda jen rion Eldarn,” prohlásil.

Sára se zase naježila. „Cože? Co to žvaníš? A co je to vůbec sakra za pitomej příběh? A jak to souvisí se Srdcem Derionu a s náma?“ Čtila se.

„Dočkej času, Sáruško moje. Minulost je pojátkem k přítomnosti a přítomnost zase k budoucnosti. A ty jsi vždycky hrozně netrpělivá,” odpověděl klidně. „Takže kde jsem to skončil.

Ano, Darnell Payne... původně si to mířil domů, ale vzhledem k tomu, že Rawena vařila a že všichni ostatní vytuhli, rozhodl se, že zůstane a pomůže jí s večerí, nebo s úklidem, co já vím. Ona mile souhlasila. Která ženská by odmítla Payna, že?“ rýpnul do mě a podíval se i na Alyssu. Pak hodil na Darrena vražedný pohled.

„Vzal si na sebe její zástěru a u toho šaškování v kuchyni jí začal nestydatě osahávat. Choval se jako puberťák. Byl ještě trochu v náladě. Smáli se spolu, napili se spolu, a pak jí ten šmejd ojel na kuchyňský lince jako nějakou běhnu. Ženu svého nejlepšího kamaráda a v jeho domě, v době kdy slavil narození svojí dcerky Arethy, kterou ještě pojmenoval po svojí největší lásce Arethě Naxxremisový... nechutný,” dodal.

Darren se pořádně napil whisky. Všichni na něj koukali jako kdyby se tím provinil sám. „Je to pravda, Darrene?“ zeptala se ho Alyssa pro jistotu. Wade to nijak nekomentoval a já, Sára i Eldarn jsme o tom už věděli.

„Nemůžu za svoje rodiče, nikdo nemůže za svoje rodiče. A ty bys to měl konečně pochopit a ne nás trestat za jejich chyby. Nemyslíš si, že už jsi nás všechny potrestal dost?“ utrl se na něj Darren.

„Myslíš? Možná už jsem si svojí pomstu užil, ale můj plán už se pomsty nijak netýká. Tedy jen okrajově. Takže si sedněte na zadky a dávejte pozor ať vám něco neunikne, nerad bych abyste si pak stěžovali, že jsem vás nevaroval. To dělám čistě z dobroty srdce,” řekl, pousmál se a pokračoval.

„Já jsem to viděl. Přišel jsem za mámou, protože jsem nemohl spát a viděl jsem Darnella, jak se po ní sápe. Bylo mi pět a nijak jsem to kdysi nechápal, ale cítil jsem, že je to špatně a že mi to vadí. Ale nijak jsem je nevyrušil, už to totiž měli za sebou.

On pak jen beze slova odešel. Máma mě vzala do náruče a víc si z toho dne nepamatuju.

No a po devíti měsících se narodila moje sestra Estrella Shadowwalkerová. Moje matka věděla, že není mého otce. Vzhledem k tomu, že byla ale našťěstí černovlasá po ní, rozhodla se to nijak neřešit. Až do chvíle, kdy se o tři roky později konala další zahradní slavnost. Já s Darrenem jsme si hráli na čaroděje na zahradě a jeho sestra Aretha nás obtěžovala s panenkami. Táta s Darnellem grilovali a Artemis s mojí mámou si povídaly v kuchyni.

Když si Darnell prohlížel Estrellu, začal počítat a došlo mu, že je jeho a dramaticky zhruba ve stejnou chvíli to zjistil i můj táta, protože jsem mu to vyzradil. Strhla se velká bitka. Ti dva se málem zabili. Ženský slyšely hluk a šly se podívat ven. Oba je od sebe odtáhly a Artemis si Darnella a svoje děti odvedla domů.

Moje máma se tátovi přiznala, i když by zatloukala snad do smrti s její povahou. No a Darnell musel doma taky kápnout božskou. Darren nic nevěděl skoro do teď, víd’?“ Usmál se a mrknul na něj. Ten nereagoval.

„Byl jsem na Darnella Payna našťavaný. Nesnášel jsem ho a začal jsem kvůli němu nesnášet i svého nejlepšího kamaráda Darrena. Neříkám, že jsem se tenkrát zachoval fěr, ale vřelo to ve mně a na mojí obhajobu, byl jsem dítě. A tak jsem se vyplížil otcí do pracovny a vyvolal jsem s pomocí jeho knihy duševního démona.

Chtěl jsem ho nacpat do duše Darnella Payna, ale to jsem jako malý dítě nezvládl, a tak jsem ho ve škole přičaroval do duše Darrenovi. Věděl jsem, že tak se jeho otcí stejně pomstím nejvíc,“ přiznal a všichni jsme na něj vytřeštili oči. Něco takového jsme nečekali.

„Naši se to po nějaké době dozvěděli a rozhodli se to řešit po svém. Darnell se tehdy upřímně tátovi omluvil a táta zase jemu za mě. Nejspíš to bral jako mnohem horší čin než, že mu kámoš opíchal manželku. Jo, zklamal jsem ho, ale měl mě rád a věděl, že jsem se jen nešikovně snažil hájit jeho čest.

Nicméně se s mojí mámou stejně od té doby hádali a plánovali rozvod. Měl všeho dost. Ztratil nejlepšího přítele, ženu i svoje dítě, který ho sice zklamalo, ale chtěl ho chránit. Jedinou věc, co ještě měl byla jeho nevlastní dcera, kterou díky tomu nedokázal mít rád jako vlastní.

Premýšlel nad sebevraždou a využil svého stavu k tomu, aby pomohl Darrenovi, protože ten v tom byl nevině a nebyl pomstychtivý jako jsem já. A tak se pro něj obětoval. Můj táta, pro cizího fakana! A ano, kvůli mně, ale já to myslel dobře,“ vztekal se a my zírali jak puci. *Tak tohle je jeho tajemství. Jeho bolest, jeho boj.*

„Všichni si mysleli, že se oběsil z deprese. Byl spisovatel a trpěl na ně často. Ale z deprese to nebylo. A pak se prsten vytvořený mým otcem dostal k Darrenovi jménem Darnella Payna. Sice ne hned, ale dostal ho. Byl to hrdina, nikdy nikomu nepřiznal, že to nebyl on, kdo se pro syna obětoval,“ řekl ironicky. Darren zpozorněl. Tohle totiž netušil.

„Narafičil to tak, aby to tak vypadalo a zmizel od svojí znovu těhotný manželky. A pokud nezemřel, tak někde žije dodnes. A zazvonil zvonec a pohádky o Paynech

je skoro konec," řekl, zatímco my jsme všichni šokovaně zírali na stahující se oponu. „Běžte si udělat přestávku a budeme pokračovat pak," dodal a sám si nalil skleničku whisky.

Já se naklonila k Darrenovi. „Co myslíš, že myslel tím, že pokud nezemřel, tak někde žije dodnes?" zeptala jsem se ho. On byl úplně napjatý.

„Myslím, že tuším," dodal tiše a vypil celou skleničku whisky na ex. Já se na něj smutně koukala stejně tak jako ostatní.

„Jsi v pohodě, Darrene?" zeptala se starostlivě Sára. Ale on zavrtěl hlavou.

„Po tomhle už nikdy nebudeme v pohodě. Wade nás zničí jednoho po druhém. Jestli ho nějak nepřechytračíme včas, dopadneme jako jeho máma nebo hůř. Jako můj táta," prohlásil a odešel na chvíli ven.

„Co myslel tím jako jeho táta?" Divila se Sára.

„Všechno nám to Wade moc rád poví," zmínila jsem, hodila jsem na něj vražedný pohled a šla jsem za Darrenem. Ona se na Wada taky zoufale dívala. Na svého milence, který právě ukázal zbytek ledovce. Došlo jí, že ti, o kterých teď mluvil jsou ti, o kterých jí vyprávěl.

Čekala, že by mohl mít v očích slzy, že by mu to mohlo být líto, alespoň při pohledu na ní, ale měl pokerovou tvář. Nicméně to byla jen jeho maska. Odkrýt se před Sárou pro něj ale znamenalo mnohem víc, než jí ukázat. Než by komukoli ukázal.

„Jsi se sebou spokojený?" sykla. On si k ní přisedl. Sáře se zatajil dech. Alyssa s Eldarnem a s Wadem na ně oba jen mlčky zírali.

„Připadám ti tak?" opáčil lehce rýpavě. Sára si ho prohlédla od shora dolů, jako by to, co udělal na něm mělo zanechat fyzickou stopu. A pak přikývla.

„Já myslím, že jo," řekla napůl smutně a napůl nasupeně. Wade se nesmál, ani nedělal žádný ze svých obvyklých samolibých úsměšků. Wade jí položil lehce ruku na stehno, a než ho stihla nějak odstrčit, zvedl se se zapřením o to stehno a udělal pár koleček po místnosti. Nikdo ani nepípнул.

„Darrene..." volala jsem na něj a snažila jsem se ho doběhnout. On byl ale úplně zlomený. Tvářil se zoufale. A tak jsem si ho k sobě přitáhla a objala jsem ho, abych ho utěšila. On mě ale zpátky neobjímal. Jen se nechal držet a zamyšleně zíral do země.

„Ať už udělal Wade cokoli, my ho porazíme. Nedovolíme mu už nikomu ublížit. Nikomu. Já to nedovolím. A nic nás dva už od sebe nerozdělí, Darrene. Jsi moje všechno," utěšovala jsem ho a on se smutně pousmál a dal mi pusu na čelo.

„Ty moje taky. Tak jdeme," řekl, chytl mě za ruku a vedl mě zpátky.

Po přestávce jsme se všichni vrátili přesně na čas. Sedli jsme si zpátky na místa a ani jsme nepíppli. Wade z toho byl naprosto unešený. Byl to asi vážně psychopat. Dělal mu radost nás trýznit.

„Takže navrhuju, abychom nejdřív probrali minulost a pak se vrhneme hezky na přítomnost, a nakonec na budoucnost. Tak se pohodlně usad'te a začínáme," řekl a

znovu kouzlem roztáhl oponu, kde byly tentokrát postavičky jeho otce, jeho matky, Darnella Payna, Estrelly a spoustu dalších cizích postav.

„Po smrti mého otce Dallana Shadowwalkera jsem plánoval pomstu. Byl jsem tím posedlý. Dnem, kdy zemřel můj otec pro mě zemřel i můj nejlepší přítel. Začal jsem ho k smrti nenávidět. To jeho otec byl důvodem toho všeho, ale on sám byl důvodem, proč zemřel ten můj. Technicky vzato.

Nikdy jsem ale nebyl tak hloupý, abych se pokusil Darrenka zlikvidovat přímo. Mnohem důležitější je myslet na budoucnost a vytěžit z věcí jejich maximum. Kdybych se ho zbavil, přineslo by mi to maximálně chvilkový pocit uspokojení, ale já chtěl víc. Vždycky jsem chtěl víc.

Tím, že jsem znal historii jsem taky přišel na to, že mi Darren jednou pomůže dosáhnout toho, po čem jsem odjakživa toužil. Že bude lepší, když ho využiju a až budu mít všechno, tak se ho zbavím,“ řekl a díval se na Darrena, který tu kudlu do zad od svého nejlepšího přítele pořád nenesl dobře.

„Ve druháku někdy v zimě jsem tu svinu nevěrnou podřízl. Měl jsem to v plánu jinak, ale nevyšlo to. Původně jsem jí zabít nechtěl. Dokonce bych jí to i odpustil, ale... no nebudu předbíhat. Řekněme, že si to u mě posrala zase. Ale byla to paráda! To jsem si fakt užil.

Pamatuju si tu její krev na tom čerstvě napadaným sněhu. Věděl jsem, že už budu mít klid a úplně to ze mně spadlo,“ prohlásil pyšně a s výrazem boha ovládl figurku, která chladnokrevně zavraždila figurku jeho matky. Všude byla krev a v místnosti zavládla zvláštní temná atmosféra.

Někteří to nečekali a ti, co o tom věděli byli stejně překvapení, protože to vypadalo reálně. Všichni jsme měli slzy v očích.

„Co na mě tak civíte? Kdybych nic neudělal, nikdy bych nic nezískal. Nikdy člověk nic nezíská, když pro to nic neudělá. A čím víc toho pro danou věc uděláš, tím rychlejší je i proces. Jak jsem říkal, když něco chceš, musíš všechno dokázat obejít a já o tom vím všechno,“ řekl a usmál se. Samolibě. A já se zamyslela nad tím obcházením pravidel podrobně.

Srdce Derionu mimo Heartů mohl získat kdokoli, kdo neměl ani čistou ani černou duši a to jsou čarodějové s démonem v duši. Což říkala Magnoliová. Pak je tu ale ještě jedna věc. Srdce Derionu mohl získat kdokoli, pokud už jeho magii předtím někdo pohltil... Kdybych to neudělala, nikdo by ho nemohl využít, bylo by v bezpečí... ale já to udělala...

„Ty hade!“ vykřikla jsem z ničeho nic. Shadowwalker se na mě podíval. „Věděl jsi to celou dobu. To ty jsi celou dobu byl ona. I když jsem Eldarnovi šla pro pečeť, i když přišla do školy Anomaris. Cos s ní udělal?“ vřeštěla jsem a Darren na mě nechápavě zíral.

Wade se usmál od ucha k uchu. „Neboj se, ta je v pohodě. Nemám důvod jí zabít. Zas tak moc si špinit svou duši nechci. Ty jsi ale chytrá holka, vidíš? Gratuluju,“ dodal.

„O čem to mluvíš, Ay?“ Divil se Darren.

„Tvoje holka má pravdu, Payne. Srdce Derionu může získat kdokoli, pokud už jeho magii předtím někdo důležitě pohltit. Můj plán byl tě přesvědčit, abys přesvědčil Heartovou ho do sebe pohltit. Plán vyšel přímo na jedničku. Kdo by to byl řekl, že na to stačí jenom snadný převtělující kouzlo a být pár minut ředitelka Magnoliová,“ řekl a Darren prudce vstal a skočil po Wadovi.

„Já tě zabiju, ty hajzle! To ty jsi Anomaris nezneškodnil? Mělo mi to dojít hned. Magnoliová by jí rozdrtila v souboji jako nic. A ještě jsi mě nechal tě chránit!“ ječel na něj, ale já potřebovala, aby oba zůstali naživu. Alespoň pro teď, a proto jsem je od sebe kouzlem oddělila.

„**Nenech se vyprovokovat, zlato,**“ řekla jsem mu telepaticky. „**O to přesně mu jde. Neposlouchej ho. Můžeme si za to sami, že jsme mu skočili na špek,**“ dodala jsem a on si zase sedl mlčky zpátky. „**Potřebujeme ho. Určitě si to všechno pojistil. Pokud mu něco uděláme, schytáme to taky. Zklidni se,**“ vysvětlovala jsem mu. On se na mě tak podíval a zmlknul.

„Takže můžu pokračovat?“ zeptal se Wade a začal i když nikdo ani nepípl. „Zůstali jsme spolu s Estrellou sami. A musím říct, že mi to vyhovuje. Najal jsem pár dalších lidí a nic nám nechybí...“ pokračoval.

„**Estrella je jediná, komu na něm záleží a naopak. Je to jeho největší slabina. Bezmezně jí věří a ona jemu. Toho využijeme,**“ zmínila jsem a Darren přikývl.

„**Nehodlám jí ale ublížit. Je to moje sestra,**“ připomněl.

„**Darrene, s tím on počítá. Musíš si vybrat. Buď ona, nebo my všichni ostatní. Nezapomeň, že ona o tom ani neví. Musíme ho přechytračit. Musíme udělat něco, s čím nepočítá a říkám ti, tohle je jedna z těch věcí,**“ vysvětlila jsem.

„**Dobře, využijeme Estrellu jako zbraň,**“ dodal. Ani jsme si nevšimli, že Wade zmlknul a díval se na nás s hlavou na stranu, čekajíc až si pokecáme.

„Ale copak, mám vás rozsadit? Zdá se mi, že si povídáte tajnosti telepaticky. Takhle ne, děcka,“ řekl a stoupl si za mě. „Chápu, že jsi myšlenkami jinde, kočička, ale ještě to budeš muset vydržet. Na naší schůzku je ještě času dost,“ zašeptal mi do ucha a jak se ke mně přiblížil s krystalem, projela mnou husí kůže jako by se mě dotýkal Darren. Ten na něj našťavaně zíral, ale Wade se ani nehnul.

„Takže kde jsem to byl? Ano, podřízl jsem Rawenu Shadowsoulovou. A tak jsme s mojí sestrou zůstali sami. Když jsem se pozdě v noci zbavoval těla, zavítal k nám Darnell Payne. Tipl bych si, že přišel svým magickým ptákem utěšit chudáka vdovu, když byl ten Valentýn. Co si o tom myslíte vy? Tohle jsem se nikdy nedozvěděl, protože jsem mu k tomu nedal šanci. Vlastně jsem ani nemohl, už bylo po ní...“

No klepal na okno její ložnice, tak to tak nejspíš bylo. Ale nikdo nepřišel, takže šel domů. Nicméně si vybral cestu lesem, protože to bylo kratší a viděl mě s tělem Raweny,“ řekl a usmál se na Darrena, který stěží zadržoval slzy.

„Nemohl jsem ho nechat naživu, aby všechno vyžvanil. Ale nemohl jsem ho ani zabít, protože jsem nechtěl zabíjet znovu. Takže jsem ho musel přesvědčit, aby mlčel. Na oplátku jsem mu slíbil, že Artemis Paynový prsten svého otce, který jsem mimochodem neměl v plánu Darrenovi nikdy dát, předám, a že budu předstírat, že

se pro něj Darnell obětoval. Nechtěl jsem ještě, aby ten náš malej bloňďák umřel – potřeboval jsem ho a pořád ho potřebuju,” objasnil a díval se na mě a na Darrena.

Děsilo mě, jak moc mě Wade Shadowwalker fascinuje. Nenáviděla jsem ho za to, co Darrenovi udělal. Ale, sakra... tolik mě přitahovala ta jeho temnota. On černé magii rozuměl víc než kdokoli jiný, a navíc měl ten krystal a v kombinaci s jeho temnou stránkou a inteligencí mě přiváděl k šílenství.

„Tak jsem mu nezávazně slíbil, že to tvojí mamce neřeknu. Ale to teď záleží jenom na tobě, Darry. Jak moc jsi toho nevěrníka měl rád?“ zeptal se a Darren po něm vystartoval.

„Možná to byl kurevník, ale nikdy nikomu neublížil!“ hájil ho a Wade přikývl a přehoupl se očima zpátky na mě.

„Hm, jak by se líbilo tobě, Ay, mít doma takovýho chlapa? Chodíš s jeho synem. Myslíš, že on není kurevník? Nebyl bych si tím tak jistý. Vzpomeň si na vaše začátky a na Alyssu. Já ho znám a taky umí být nevěrný. To já určitě nejsem, pusinko. Nikdy bych neublížil ženě, pokud by neublížila ona mě,” objasnil a pak se ke mně přiblížil tak na deset centimetrů.

Mě se zatajil dech. Měla jsem z něj příšerný strach, děsila mě už samotná jeho existence, ale zároveň Srdce Derionu na mě působilo tak, že mě na něm všechno šíleně přitahovalo... všechno. A možná to nebylo jen tím srdcem. Ostatní na nás jen mlčky koukali.

„Mluv na mě jediňě, když si sundáš ten krystal! Měl bys mít respekt k čarodějce stejného postavení, zmetku!“ okřikla jsem ho, když se zase vzdálil a on se pousmál.

„Jo takhle. Tenhle krystal?“ Usmál se a vytáhl ho z pod trička. Potom se ke mně zase přiblížil a provokoval mě. „Jako bych v ruce držel maso a ty jsi byla hladovej pes, co?“ Křenil se a našpulil na mě rty.

„Nesahej na ní, nebo tě zabiju!“ ozval se Darren a Sára se naplnula jako tětíva.

„Já se jí ani nedotknu, ale ona mě ano. Dívej se.“ Culil se sebevědomě. Nechtěla jsem, aby měl pravdu. Tolik jsem to nechtěla, ale moc krystalu byla silnější než já, a když se ke mně přiblížil na pár centimetrů, neodolala jsem mu a políbila jsem ho na rty přímo přede všemi. Já a Srdce Derionu jsme byly jako dva magnety. Wade věděl, že se to stane. Byl si tím jako fyzik jistý.

Darren i Sára úplně ztuhli a Wade Shadowwalker se spokojeně usmál. „Ani se nemusím snažit. A respekt do toho nemíchej, zlatíčko. Já jsem se tě nedotýkal, to ty ses dotýkala mě. Zdá se, že bys měl raději potrestat svojí nevěrnou holku,” zmínil suše a odstrčil mě od sebe jako bych byla nějaký hnus.

„Darrene, omlouvám se. Nevím proč jsem to udělala. Vážně strašně moc se ti za to omlouvám,” kňourala jsem zoufale, zatímco na mě všichni vyjeveně zírali. On z toho byl spíš zoufalý než našťvaný. Moc dobře věděl, že se moci krystalu nedokážu bránit a začínal se obávat naší naplánované schůzky.

„Takže Ay má v sobě Srdce Derionu a ty máš ten krystal?“ vyzvíдалa Alyssa, aby si to ujasnila.

„Ano. To jsem ještě neřikal, že se Srdce Derionu s krystalem přitahují? Nicméně, Ay není Srdce Derionu. Jen si vzala jeho moc, protože mohla a já je k tomu taktně donutil. A to vše jen, aby hrdinsky ochránila svět. Doopravdický Srdce Derionu se teprve narodí. A kdo uhádne komu?“ zeptal se, zírajíc střídavě na mě a na Darrena a všichni jsme ztuhli.

„Správně. Proto nemá smysl Ay a Darrena zabít... zatím. To oni dva zplodí Srdce Derionu. Možná by to jejich břemeno padlo až na jejich budoucí potomky, ale vzhledem k tomu, že Ay do sebe pohltila moc Srdce a vybrala si za partnera Payna z rodu Heartů, urychlili tím tu nevyhnutelnou událost. Kdybyste viděli jejich rodokmen, všimli byste si tvaru srdce z jejich jmen,“ prohlásil a všichni jsme ztratili slova.

„Já musím na vzduch,“ řekla jsem a vystřelila jsem jako šíp z luku pryč. Wade se zase pousmál. Darren se polekal a běžel za mnou.

Pak se do toho vložil Whisper. Ostatní skoro ani nemukli. „Nejsi idiot? Teď se ti dva nikdy nespáří a ty nebudeš mít Srdce Derionu, když jsi jim to řekl,“ prohlásil a Shadowwalker se zasmál.

„Myslíš? Vážně věříš tomu, že je to zastaví? Jejich velkou lásku? Darren už o tom dávno ví. Kdo myslíš, že vládne tím druhým skillem s runama? Kdysi mi to i řekl, že s ní bude mít dítě. Když jsme se ještě spolu kamarádili. Proč myslíte, že to s ní tak dlouho nevzdal?“ dodal a Sára na něj nechápavě civěla.

„Jak někdo dokáže takhle plánovat? Ty jsi šachista?“ zeptala se šokovaně a Wade vyprsknul smíchy.

„Nejsem, lásko. Ale umím je hrát tak, že by mě jen tak někdo neporazil,“ chlubil se a Sára ztuhla. Hrozně mu chtěla říct, jak moc ho nenávidí, ale nedostala k tomu příležitost, a tak na něj jen nasupeně zírala, zatímco on se na ní usmíval. Ale už jsem říkala, že je chytrý a chápavý a že mu to pálí.

„Pojď se mnou na chvíli,“ prohlásil z ničeho nic, chytl jí za ruku a přenesl se i s ní k sobě do pokoje. Wadovi Whisperovi se to moc nelíbilo, ale nemohl s Wadem Shadowwalkerem bojovat. Mohl se tak maximálně pokusit.

„Co děláš?“ ječela na něj, když se objevili u něj v pokoji. Měla z něj trochu strach.

„Máš šanci mi teď říct svoje dojmy. Konečně už víš pravdu,“ řekl sklesle. Věděla moc dobře, že to od něj Sárů už definitivně odradí.

„Tak ty chceš znát moje dojmy? Tak jo. Nenávidím tě!“ křičela na něj a pořádně mu dupla na nohu, zatímco se snažila mu utéct.

„Oh kurva, ty máš ale páru,“ řekl, přitáhl si jí k sobě a pevně jí k sobě přitiskl. Sára neměla šanci proti jeho síle a na chvíli tím byla zmámená, že si ani neuvědomila, že by měla zkusit od něj odejít. „To mě upřímně mrzí. Nechtěl jsem to tak, ale už jsem s tím musel ven,“ prohlásil a podíval se na ní dolů do mezery mezi jejich těly.

„Pusť mě, nebo budu rvát!“ řekla a snažila se mu vymanit z jeho sevření. Wade jí ale nepustil.

„Řvi si jak chceš, stejně tě tu nikdo neuslyší. Navíc ti nechci ublížit. Nikdy jsem nechtěl a ty to moc dobře víš. Tak se uklidni,“ šeptal a ona se trochu zklidnila, ale jen aby jí co nejdříve pustil.

„To, co jsi udělal je neodpustitelný,“ prohlásila do ticha a on přikývl.

„Já vím,“ zašeptal a čekal, že se s ním tedy už rozejde, ale ona se k tomu z nějakého neznámého důvodu neměla. Možná předpokládala, že to tak je automaticky. „Mrzí mě, že jsem tě zklamal. Ale...“ začal, ale skočila mu do řeči. A taky, když Wade povolil, se mu vysmekla.

„Zklamal? Ty jsi mi vyrval srdce z těla, Wade. Ale co? Věděls, že tě budu nenávidět, a i tak jsi se mnou začal chodit? Chtěl jsi mě úplně zničit, nebo o co ti jako šlo? Nebo sis myslel, že ti něco takového někdy odpustím? Že budu tvoje parťáčka ve zločinu proti svým nejlepším kamarádům?“ křičela na něj zoufale.

„Ne, Sárúsko, nikdy jsem ti nechtěl ublížit. A nemyslel jsem si, že bys mi to odpustila. Byl jsem sobeckej, protože jsem tě chtěl. Vždycky jsem tě chtěl. Ale už jsem to udělal, a tak jsem to nemohl změnit. Nezměním, co všechno jsem provedl ani jakej jsem. Prostě manipuluju s lidma, abych to měl,“ dodal.

„Hm, hajzl. A když už jsi něco hrozného udělal, ještě jsi přilil olej do ohně, co? Aby to mělo grády. Pusť mě, jdu za Wadem,“ řekla, ale zase k ní vystřelila jeho ruka a on jí chytl za zápěstí, aby jí zadržel.

„Nemiluješ ho,“ zmínil.

„Miluju. Nevíš o mě vůbec nic. Myslel sis, že se z tebe podělám a možná, že i jo, kdybys nebyl skrz na skrz prohnilej a zlej sráč. Milovala jsem tě, Wade. Upřímně a hluboce jsem tě milovala,“ křičela na něj a on jen mlčky poslouchal, co mu říká.

„Milovala?“ zeptal se.

„Snad si nemyslíš, že by to mělo šanci pokračovat. Nemám na to nervy. Nebudu to řešit nemá to cenu. Už mě to přešlo. Kdo by mohl milovat někoho jako jsi ty?“ dodala a on si jí k sobě přitáhl ještě blíž.

„Ty jsi věděla kdo jsem, nelži. Jsi jediná, kdo věděl jakej jsem. Jen ses na to snažila nemyslet, ale přitahovalo tě to na mě. Možná, že jsi nevěděla, co všechno jsem provedl, ale tušila jsi, že to bylo něco hrozného a bylo ti to jedno, protože i tak jsi mě chtěla. Věděla jsi, že bych ti neublížil a užívala sis, že tě hýčká derion jako jsem já.

Kdyby nebylo Wada, chlubila by ses se mnou. Jen ses snažila chránit jeho city, který ty neopětuješ v tak velký míře. Vždycky jsem to byl já i když jsem přišel až po něm...“ pokračoval a ona na něj mlčky koukala.

„A to, co ses dozvěděla před chvílí tě ani trochu nepřekvapilo. Jsi naštvaná, protože se to týká lidí, který miluješ, ale kdyby byli cizí, odpustila bys mi to. A moc dobře chápeš moje motivy. Spadlas do toho až po uši, vůbec tě nezajímaly morální zásady když jsi byla se mnou. Ted' jsi trochu pokrytec,“ řekl a pustil jí. Ona se na něj zoufale podívala.

„Nevěděla jsem, že jsi čistý zlo,“ dodala.

„To ale nejsem. A s tebou už vůbec ne,“ hájil se.

„Jsi. Není na tobě ani trochu dobra, Wade. To, co jsi udělal Eldarnovi je hrůza. To, co jsi udělal Darrenovi je horor a to, co plánuješ nechci radši ani vědět,“ řekla zklamaně a šla ke dveřím.

„Ty jsi moje dobro. Chci jenom to, co mi právem náleží. Nemůžu za to, že je to tak složité to mít v týhle době. A když mě neopustíš, budu se krotit. Co jsme spolu trochu jsem se zklidnil,“ zmínil.

„Vydíráš mě?“ zeptala se.

„Ne, to bych si k tobě nikdy nedovolil. Vím, že tě nemusím vůbec přemlouvat. Zase se ke mně vrátíš. Miluješ mě,“ prohlásil sebevědomě a ona se zasmála.

„Ani mě nehne!“ dodala už seriózně.

„Přemýšlej nad tím, Sáro. Náš vztah se ti ještě může hodit,“ naváдел jí, ale ona ho neposlouchala a odešla. Pak se oba nezávisle na sobě přenesli zpátky do sálu. *Našeptávač jeden.*

Darren mě zatím dohnal. „Ay...“ zašeptal a já se na něj zoufale otočila.

„Tohle je strašné, ví toho o nás víc než my,“ řekla jsem a on přikývl. „Věděl jsi, že budeme mít spolu dítě? A že náš potomek má být Srdce Derionu?“ zeptala jsem, ale zavrtěl hlavou.

„Nevěděl jsem nic o Srdci Derionu, ale věděl jsem, že budeme mít dítě,“ přiznal.

„Paráda. Ještě něco co nevím? Teď žádný dítě nechci, nehodlám mu zkazit život takovým způsobem. Radši se zabiju, pak naší moc mít nikdo nebude. Krystal vyhasne, moje srdce dotluče a magická síla vyprchá. Žádný Srdce Derionu se nenarodí a svět bude v bezpečí,“ prohlásila jsem se slzami v očích.

„Ay... takhle nepřemýšlej. To bych nikdy nedopustil. My ho společně porazíme a náš rod bude úspěšně pokračovat. Ne nadarmo se říká, že jsme nejchytřejší a nejsilnější derioni v Derionu. Tak to je, my píšeme dějiny. Teď jsme to my. Naše rodiče už je podělali a my je musíme napravit.“ Usmál se otřel mi slzy z očí.

„To proto sis mě vybral? Tohle sis rozhodl, když ses dozvěděl, kdo jsem?“ zeptala jsem se.

„Co blázníš, neplánuju tak rychle. Vím to ani ne pár dní. Zklidni se a nepodezírej mě z hovadin,“ dodal.

„A jak dlouho už víš, že spolu budeme mít dítě?“ zeptala jsem se a on se na mě provinile podíval.

„No to nějakou dobu už vím. Ale to není důležitý. Nechtěl jsem ti to říkat a ani tím ovlivňovat budoucnost. Stačí, že mě to sem tam kazí život. Tenhle dar je spíš prokletí,“ komentoval.

„Hm, to mi povídej. Moc Ametrine Heartové taky. Tak jak dlouho to víš, Darrene?“ tahala jsem z něj.

„Od té doby, co jsem byl na rande s tvým klonem. Věděl jsem, že mě chceš. Nikdy jsem to nevzdal hlavně díky tomu, že jsem tušil, že to nějak vymyslíme, aby se to stalo. Ale víc jsem toho nevěděl,“ odpověděl.

„Nemůžu už ani dýchat. Je toho na mě strašně moc,“ zašeptala jsem zoufale a on mě pevně objal.

„Já vím, lásko moje,“ řekl a držel mě v náručí. „Jsi moje silná holka. Nejsilnější na světě,“ šeptal mi do ucha.

„Vždyť ani nedokážu odolat Wadovi,“ fňukala jsem.

„Ale dokážeš. Dokážeš všechno,“ utěšoval mě.

„Jo? Vždyť jsem ho políbila,“ vztekala jsem se.

„Díky runám vím, že to dokážeš. Nevím všechno, ale Wada v budoucnosti zatím nikde nevidím. Ať to dopadne jak chce, on nás neporazí,“ řekl a něžně mě k sobě přivinul.

„Musíme se tam vrátit zpátky. Čím víc toho víme, tím líp se nám bude vymýšlet plán. Večer až s ním budeš, zkus myslet na mě. Je to sice hrůza, ale našťastí to na tebe působí jen fyzicky a ne psychicky. Což znamená, že si s tebou hraje jen aby mě naštvál. Což se mu sice daří, ale když uvidí, že jsem s tím v pohodě a ty taky, neudělá to. Zkusíme to na něj takhle?“ zeptal se.

„A co když mu ani tak neodolám a on mě... no však víš... svede?“ zeptala jsem se.

„On je hodně ambiciózní a cílevědomý. A taky hrdej a nespokojí se jen s tvou částí síly, když může mít největší moc na světě, což bez našeho dítěte mít nikdy nebude a to znamená, že to neudělá. Ví, že bych ho za to zabil.“ Usmál se. Byl vážně klidný na to, co se mělo mezi mnou a Wadem večer odehrát.

„Darrene, co když se to stane?“ vyzvíдалa jsem.

„Nestane. On by ženskou nikdy neznásilnil. A pokud by tě neměl na 100% tak by to neudělal. To by musel být zoufalejší. Jen to zkouší. Ale neudělá to. Jen musíš být silná,“ odpovídal suverénně.

„A co když jo?“ tahala jsem z něj.

„Nestane se to prostě!“ zakřičel.

„Dobře, ale kdyby se to stalo, tak čistě teoreticky... jak by to pak bylo mezi námi?“ dolovala jsem z něj a on se na mě naštvane podíval.

„Na tohle ti odpovídat nebudu, protože se to kurva nestane, Ayawai!“ prohlásil nasupně.

„Ayawai?“ Divila jsem se.

„Nesmí se to stát. Mysli na nás dva, ok?“ zašeptal klidně a políbil mě na čelo a já přikývla. „Miluju tě. Nezapomeň na to,“ dodal.

„Nikdy na to nezapomenu,“ řekla jsem, chytla jsem ho za ruku a přenesla jsem nás do knihovny.

„Co děláme v knihovně?“ zeptal se hned, jak se rozkoukal po transportu. Já jsem mu ale neodpovídala a jen jsem listovala v knize rodokmenů, kterou jsem tam předtím nechala. Darrenovi došlo rychle, co hledám. A když jsme oba viděli jméno Darnella Payna v rodokmenu, které nebylo přeškrtnuté, nešťastně jsme se na sebe podívali.

„On je naživu...“ zašeptal zoufale. Oba jsme totiž věděli, že s ním Wade provedl něco tak příšerného, aby už nikdy nepromluvil, že jsme se před chvílí oba modlili,

aby naživu nebyl. Darren nemohl ani mluvit. Sotva zadržoval slzy a jen na tu stránku mlčky zíral. A já nevěděla co dělat. Neexistovalo nic, co bych mohla říct nebo udělat, abych ho té bolesti zbavila.

Oba jsme se báli toho, co se ještě dozvíme od Wada. A oba jsme věděli, co bude následovat. Museli jsme ho najít a postarat se o to, aby už netrpěl – Darren se musel postarat o to, aby jeho otec už netrpěl.

Na jeho bedrech toho bylo mnohem víc než na mých. Tak strašně moc Wada nenáviděl, ale nemohl mu zkřivit jediný vlasek. Ne pokud chtěl zachránit nás a mě. A tak se zhluboka nadechl, chytl mě za ruku a přenesl nás zpátky do sálu, kde předstíral, že ho Wade tím vším ani trochu nerozhodil.

„No sláva. Už jsme měli strach, že budeme muset pokračovat bez vás,“ zmínil Wade a my jsme si s Darrenem mlčky sedli zpátky na místa. Sára na něj házela nenávislné pohledy.

„Jsi v pořádku?“ ujišťoval se Wade Whisper a Sára přikývla.

„Proč je tady vůbec s námi i Alyssa?“ zeptala jsem se a Darren ztuhnul. Polekal se, aby se nějak neprovalilo před Wadem a přede mnou, že jí chystá brzy učinit svou spřízněnkou. A on se toho samozřejmě chytl.

„Hm, zajímavá otázka. Darrene, proč je tu s námi tvá ex přítelkyně?“ zeptal se ho Wade.

„Netuším, asi jsem jí prostě vzal s sebou. Teď už je to jedno, ne?“ prohlásil a Wade přikývl. Zdá se, že se mu to podařilo zahrát do outu.

„Tak pokračujeme. Kde jsem to přestal?“ zeptal se Darrena.

„Neřekl jsi nám, cos udělal s mým tátou,“ zakuňkal. Muselo to pro něj být strašné o tom mluvit. Všichni jsme na něj empaticky zírali. Což ho momentálně vůbec nezajímalo. Hrozně nechtěl, aby jeho táta kvůli Wadovi tolik trpěl. Chtěl vědět, co se mu stalo, ale zároveň se bál co se dozví.

Všichni už jsme pochopili, že Wade není jen tak nějaká hračka. Že není jen podlý a zlý, ale že on je čisté zlo. Není ani Satanovo semě, on je Satan sám. „Hm, pravda. Darnell Payne mě načapal přímo při činu. Tvoje máma už čekala Azaela a ty jsi se akorát zamiloval do té holky. Jak se jenom jmenovala... už vím Aria.“ Usmál se na něj.

„Byl Valentýn a my jsme nemohli být ve škole kvůli přemnožení Jiskřivých Slimáků. Pamatujete si to? Tys mi akorát poslala první zamilovaný psaní.“ Křenil se a ukazoval na Alyssu. Všichni jsme se na ní překvapeně podívali.

„Cože? Ty a valentýnka Wadovi?“ Divil se Darren a Sára vytřeštila oči.

„Nečekaný, co? Říkal jsem, že byla moje dřív. Přijde vám to neuvěřitelný? Že by si někdy nějaká mohla vybrat nejdřív mě než Payna? Co Sáro?“ zeptal se a všichni mlčeli. Pak tedy zase pokračoval.

„Žije. Byli jste si to ověřit?“ zeptal se nás.

„Přestaň s tím a okamžitě to vyklop!“ zaječela jsem na něj, protože Darren, ačkoli chtěl Wada uškrtit a ječet na něj sprostá slova, tak raději držel pusu zavřenou. Pak mi jen položil ruku na stehno a naznačil mi, že bych na něj neměla vyjždět.

„Správně, Heartová. Tvůj kluk to pochopil. Měli byste být oba vděční. Kdo si myslíte, že vymyslel Sha-magii? Shadowwalkerovi a Shadowsoulovi. Bez mojí rodiny byste byli oba dávno tuhy,“ prohlásil hrdě Wade.

„Bez tebe by ale byl Darren i jeho táta v pořádku,“ vyštěknul Wade Whisper.

„Ty mlč, skrčku,“ okřikl ho a on hned zmlknul. Na Wada Shadowwalkera si nikdo nedovolil. „Darnell ode mě dostal nejcennější dáreček, pro který by se derioni vraždili, aby ho mohli mít.

Je vzácný a může ho čaroděj umíchat jen z nejvzácnějších bylin a činidel. A taky nejen tak obyčejný čaroděj ho dokáže vytvořit. Ale já jo. I Darren by to svedl, víd' bloncko?“ řekl a podíval se na něj. Ten se jen zoufale zakřenil.

„Chtěl jsem ho pro sebe, ale bohužel jsem pro něj měl důležitější využití, když se naskytl ten problém s tvým taťkou. Věřím ale tomu, že si ho jednoho dne umíchám taky. Kdo uhodne, o jaký dárek jde?“ zeptal se a rozhlížel se po nás. Nevím jak ostatní, ale my jsme to věděli.

„Darrene?“ oslovil ho a nutil ho na to odpovědět.

„Elixír nesmrtelnosti,“ odpověděla jsem za něj, protože jsem viděla, že se z toho hroutí. Shadowwalker mě zpražil pohledem.

„Správně, ale ptal jsem se Darrena, pusinko. Příště prosím neodpovídejte na otázky, který pro vás nejsou určený, jo?“ řekl mile, ale bylo to spíš pasivně agresivní. Pak se zase přehoupł očima na Darrena.

„Tak co, Darrene. Jsi v pohodě?“ zeptal se ho a on na něj hodil vražedný pohled. Bylo vidět jak jím pohrdá. Měl v očích slzy a pořád nedokázal překousnout ten fakt, že by mu něco takového udělal jeho nejlepší kamarád, kterého znal od plínek. Myslel si, že ho zná líp než sám sebe.

„Neboj se, Darry. Já ti tu kudlu ze zad vyndám tím, že ti povím, kde si svýho nevěrného taťku můžeš vyzvednout,“ řekl a pozoroval ho, jak našťavaně zatíná zuby a pěsti a jak moc se drží, aby po něm nevystartoval. Všichni jsme ale věděli, že to kvůli Waydovo ochranným kouzlům udělat nesmí.

A on si to taky neustále opakoval. Neustále myslel na budoucnost a na to, jak moc je důležité, aby se teď ovládal, protože o tohle Wadovi jde. Vyprovokovat ho k impulzivitě a nechat ho, aby si ještě přitížil. Jenže Wade trochu zapomněl, že i Darrenovo plány jsou dalekosáhlé a že on není jediný génius mezi námi.

„Tak co? Chceš to vědět? Stačí říct.“ Usmál se na něj a Darren ho od sebe lehce odstrčil svou nohou, až mu na stehno otiskl svou podrážku.

„Táhni k čertu, zmrde!“ prohlásil Darren a Wade se pousmál. Skoro to s ním nehnulo, jen udělal malý krůček dozadu.

„Takže jestli neumřeli, budou trpět dodnes?“ rýpal do něj a já Darrena pevně chytla za ruku a snažila jsem se ho uklidnit zase mým kouzlem, které jsem si vymyslela krátce po tom, co se Darren popral s Eldarnem.

Je to takový nenápadný oblbovák. Něco, co není vidět, ale je to velmi intenzivní. Předává se tím uklidňující energie tomu, koho se u toho čaroděj dotýká. Má to jen jednu nevýhodu a to takovou, že to žere velkou spoustu energie. Nicméně jsem jí měla dost na to, abychom to s Darrenem chvíli přečkali.

„Copak? Nechceš snad taťku vidět? Někde zoufale čeká až ho zachráníš před smrtí, která se opakuje pořád dokola. Znova a znova,“ řekl a Darren na něj díky mně jen mlčky koukal a absolutně ho nerozházelo, co říká. Což Wade kazilo plány. Všichni na něj nechápavě zírali a divili se, že je tak klidný.

„Tak dost!“ zařval, práskl do stolu, až jsme se všichni lekli. „Heartová a Payne od sebe. Hned!“ poručil, ale já se ho odmítala pustit a Wade poslechnout. „Mám vám ty ručičky snad usekat, nebo to půjde po dobrým?“ vyhrožoval, ale my jsme mu s Darrenem zírali oba bez přestání do těch jeho ďábelských očí a ani jsme se nehnuli.

Eldarn byl strachy bez sebe, Sára neměla slov, Wade raději mlčel a Alyssa věřila Darrenovi a mě, a tak na sebe nijak výrazně neupozorňovala. „Naposledy to říkám. Jděte od sebe,“ zopakoval.

„A proč jako? Proč bychom tě měli poslouchat?“ zeptala jsem se a on se pousmál.

„Protože jinak vám něco hrozného provedu,“ odpovídal.

„Jo? Dělej,“ pobídl ho Darren. Wade věděl, že my dva se jen tak nevzdáme a že jsme si na něj přichystali nějakou past, a tak se ke své výhružce neměl.

„Když ne vy, tak tady Ediemu. Vid’?“ řekl s úsměvem a Darren se na něj taky usmál.

„Co bys mu tak udělal? Potřebuješ ho, idiote. A pak už tu jsou jen dámy, kterým bys nezkrivil ani vlásek a jeden silnej derion, kterej se tě nebojí a ani nemá důvod bát. Proti nám nemáš šanci, Wade. Koukej vyklopit ten zbytek a nesar nás!“ prohlásil suverénně Darren.

Možná jsem mu toho kouzla dala až moc, protože byl najednou i nebezpečně sebevědomý, ale měl pravdu. Wade nás nemohl jen tak porazit. Já mám v sobě sílu Srdce Derionu. Zatím.

„Okamžitě se jí pusť, Payne!“ křičel na něj, ale neposlouchal ho, a tak využil to jediné, co na něj platilo a to byl krystal. Sedl si ke mně a položil mi svou ruku na stehno. Normálně bych ho hnala, ale díky krystalu jsem myslela jen na to, že bych chtěla, aby s tou rukou šel výš a výš a toužila jsem ho políbit.

Darren se mlčky podíval na jeho ruku na mém stehně a pak na Wadeův spokojený výraz ve tváři. „Cítíš něco, Ay?“ zeptal se mě Darren a já zavrtěla hlavou.

„Ne, nic. Nejradši bych ho koplá do koulí,“ odpověděla jsem suverénně, ačkoli to byla lež a všichni se zasmáli kromě Sary. Wade se zamračil a odtáhl se ode mě. Nechápal to a netuším, co se mu honilo hlavou, ale nic příjemného. Jeho páka nefungovala. Tedy fungovala, ale o tom on nevěděl. Jen Darren a já jsme věděli, jak to na mě působí. Jen fyzicky a to Wade netušil.

„Fajn. Chtěl jsem vám říct co mám v plánu dál, ale zjevně vás to nezajímá. Začali jste mě srát, a tak se dozvíte leda hovno. Rozpouštím to, sbohem,“ řekl hrdě a divadlo

shodil zuřivě jedním rozmachem rukou na zem. Darren natáhl proti tomu svou levou ruku a Wadovo divadlo podpálil.

„Ať žije svoboda. My se tě nebojíme, Wade,“ prohlásil suverénně a Wade se vztekal. Ne tedy tak jako, že by kolem sebe začal kopat a dupat a fňukat, ale viditelně to v něm vřelo. To, že nás rozhodně nemá pod palcem jak čekal.

„Nikdy nezjistíš, kde tvůj táta je, Payne. Kvůli hrdosti a neúctě bude trpět věčně,“ řekl. Darren si dal ruce v bok.

„Ne, kvůli tvójí krutosti a ubohosti. Pokud vím, můj táta už je za tu dobu na tom psychicky tak blbě, že o tom ani neví. Jediný proč jsi mi to chtěl říct je, protože máš trochu výčitky svědomí za to, cos udělal. Máš je. Sice malý, ale máš je. Nehraj si na sochu, Wadí,“ dodal, chytl mě zase za ruku a odcházel ze sálu.

Všichni se nenápadně vytráceli za námi, ale Eldarna ten vrahoun nikam nepustil. „Chci abys získal ten předmět od tvójí mámy. Hned, rozumíš?“ řekl a přenesl se pryč. Darren nejspíš doufal, že tátu najde bez Wadovy pomoci.

☆ Derion se zlomeným Srdcem ☆

My jsme se všichni sešli na chodbě a mlčky jsme na sebe zírali. Sára se snažila zadržovat slzy a předstírala, že je v pohodě. Ale byla na tom špatně. Snad jako Darren. Měla nedořešené pletky s d'áblem, což jsme nikdo kromě Darrena nevěděli, protože nám to neřekla.

„Co budeme dělat?“ zeptala se Alyssa, ale já neměla ani sebemenší tušení a Darren pořád mlčel. Jen se na sebe s Alyssou letmo podívali a nikdo nic neřekl. „Vážně svého tátu nebudeš hledat, Darrene?“ zeptala se pak a on pokrčil rameny.

„Co mám dělat? Můžu to zkusit, ale Wade už mi nic neřekne a jeho skryš bude fakt něco extra. Copak jsem měl na výběr? Měl jsem ho nechat, aby si nás všechny podmanil? To v životě nedopustím. Jsem kurva derion!“ prohlásil sebevědomě a my všichni přikývli.

„Jo, jsme sakra derioni!“ přidal se Wade a já taky.

„Tři derioni a tři rioni. Jsme velký tým!“ dodala jsem.

„Ale Eldarna má Wade,“ připomněla Sára.

„Zatím,“ dodal tajemně Darren, a zírājíc na Sáru se mě pustil a odešel. Já jsem ho tedy nechala jít. Věděla jsem, že kdyby mi to chtěl říct, nebo mě chtěl mít s sebou, už by to udělal.

„Něco s ním musím probrat,“ řekla tiše Alyssa a běžela za ním. Neřešila jsem to, byla jsem utahaná a věděla jsem, že teď nikdo nebude mít náladu na nějaké malichernosti jako je flirtování.

„A já si půjdu lehnout. Dneska toho na mě bylo moc. Dobrou noc,“ řekla jsem a transportovala jsem se k sobě do pokoje. Sára se na Wada smutně pousmála a opřela si o něj hlavu.

„Musím ti něco říct,“ zašeptala najednou a on se polekal.

„Ano? Něco nepříjemného předpokládám,“ zeptal se a ona přikývla. Potom se mu tak opatrně podívala do očí.

„Já jsem ti před tím lhala. Když jsem říkala, že jsem s Wadem nespala, tak jsem s ním spala a ne jednou,“ přiznala a on ztuhnul. Tohle nečekal. Překvapivě jí věřil, když říkala, že s ním nic neměla, protože ho nenapadalo nic, kvůli čemu by si tohle měla vymýšlet. On by jí chtěl, i kdyby jo.

„Ne. Ach jo. Sakra, Sáro. Proč?“ zareagoval zoufale a ona se mu podívala do očí.

„Líbil se mi. Vždycky se mi líbil. Odhadl jsi to dobře a já to zapírala, abych ti neublížila. Ale nevěděla jsem jakej je. Ani ve snu by mě to nenapadlo. Umí se vážně dobře přetvařovat. Říkám ti to ale jenom proto, že jsem nechtěla, aby to nějak použil proti nám a měl šanci nás tím vydírat, nebo rozeštvat,“ objasnila.

„Jinak bys mi to neřekla?“ zeptal se a ona zavrtěla hlavou.

„Tohle jsem neměla v plánu říkat nikdy nikomu. Stydím se za to. Nebo spíš se za to nenávídím. A není to tak, že bych ti lhala nebo... prostě bych na to nejradši zapomněla. Promiň,“ zašeptala a podívala se mu zase nejistě do očí.

„Jsem rád, že jsi mi to řekla. Už žádný tajemství. Musíme být jako Ay s Darrenem. Nic nás nikdy nerozdělí. Nic. Slibuješ?“ dodal a ona přikývla a objala ho. Nicméně tomu stejně nevěřila. Tušila, že je Shadowwalker nějak ještě rozdělí.

Shadowwalker se jí díval nešťastně a žárlivě do očí, zatímco ona se držela Wada Whispera jako klíště.

Sára začala plakat. Až takový vliv na ní jeho nenápadná přítomnost měla. Nicméně se za to, co jí udělal nesnášel a nerad jí viděl kvůli němu v slzách, a tak jí raději zmizel z očí.

„Neplač, já se na tebe nezlobím. Všechno bude dobré. Hlavně, že už ses ho zbavila. Bůhví co by ti udělal,“ utěšoval jí ten méně inteligentní Wade, aniž by tušil, že ona teď vůbec nebrečí kvůli němu, ale kvůli tomu, že ztratila někoho, koho na světě milovala nejvíc.

Alyssa zatím dohnala Darrena u schodů ve věži. On si na ty schody sedl a ona si přisedla. My jsme možná měli pocit, že se rozhodla spontánně, že s ním chce o něčem mluvit, ale měli to spolu dopředu naplánované.

„Mrzí mě to. Netušila jsem...“ začala, ale přerušil jí.

„Už mě chápeš? Potřebuju tě,“ řekl a ona přikývla.

„Hádám, že je to pořád přísně tajný?“ zeptala se a on přikývl. „Jak to chceš udělat?“ vyzvíдалa. Byla z toho taková nadšená. Ne, že by byla ráda za tuhle situaci, ale měla pocit, že je důležitá a že pro Darrena konečně něco znamená, protože jí potřeboval. Chtěl jí. Jen jí.

„Musím něco rychle vymyslet. A chci najít tátu. Nemůžu ho nechat trpět věčně. To nedovolím,“ dodal.

„A co pak až ho najdeš?“ vyzvíдалa.

„Ukončím to,“ odpověděl suverénně.

„Jako, že...“ koktala.

„Jo, Alyso. Jako, že ho zabiju,“ objasnil a vstal ze schodů, oprášil si zadek a podal jí ruku, aby se taky zvedla. „Dneska v noci budu hodně přemýšlet. Chci, abys byla v pozoru.“

Od teď už je to válka mezi námi a Wadem. Chci, abys s ním nemluvila. Víím, že jsem předtím říkal, že přistoupíme na jeho hru, ale už ne. Striktní defenzíva, jasný? Neposlouchat nikoho jen mě. Nevěř ani, že jsem to já. Dáme si heslo. Něco, co víš jedině ty a já. Nikdo jinej. A ještě telepaticky. Dvojitá ochrana,“ řekl a ona přikývla.

„Jsi paranoidní,“ zašeptala.

„No a? Lepší paranoidní, než se nechat od Wada zničit. Něco ti řeknu telepaticky a ty mi to zopakuješ, ano?“ navrhnul.

„Nevěříš, že jsem to já, vid’?“ Usmála se, ale on se nesmál. Jen udělal, o čem před chvílí mluvil. „Lvíček,“ zašeptala zírajíc mu do očí a on přikývl. Už si byl jistý, že je to ona.

„Naše heslo bude...“ řekl a zbytek jí řekl telepaticky.

„Rozumím,“ zašeptala a usmála se na něj. On jí úsměv oplatil.

„Neboj se Wada. On ti nikdy nic neudělá. Maximálně tě bude trýznit psychicky a vyhrožovat, že něco udělá mě, nebo Eldarnovi. Nebo jinému klukovi. On by fakt holce nezkrivil vlásek. I když zabil svojí matku. Jsem si tím jistý. On holky miluje. Mám na něj páku. Zatím vím o jedný,“ zmínil a vyčaroval kolem nich ještě navíc i zvukotěsnou bublinu. „Estrella,“ zašeptal.

„Chápu a co s ní? Je to přece tvoje sestra,“ zmínila. Darren přikývl.

„Je to jediná věc, co na Wada platí. Jediná,“ vysvětlil. To ještě nevěděli o jeho citech k Sáře.

Zatímco ti dva vymýšleli taktiky, já jsem se připravovala ke spánku, ale vlezl ke mně do pokoje Wade Shadowwalker. Nejspíš ho naštvalo, že jsem zapoměla na náš schůzku. Polila mě vlna chladu. Necítila jsem se s ním bezpečně, ačkoli jsem věděla, že mi nijak neublíží.

„Vypadni odtud! Tady nemáš co dělat. Nepustila jsem tě dál, a navíc nejsem vhodně oblečená na pánskou návštěvu,“ prohlásila jsem rozpačitě a on se pousmál.

„Nepřišel jsem tě nijak obtěžovat. Jen jsem ti chtěl připomenout, že jsme se měli sejít, ale zapomělas na mě. V tom případě se sejdem zítra ráno. Pokud to nechceš mít radši za sebou hned,“ navrhnul sebevědomě. Já se zamyslela a pak jsem tedy nakonec souhlasila.

„Fajn, tak zůstaň. Probereme to tedy tady,“ řekla jsem a on si ke mně drze přisedl na postel.

„Určitě? Není to tady na tebe moc intimní? Za chvíli by se tu mohl stavit tvůj přítel a abys pak neměla problém mu to vysvětlit,“ prohlásil a usmál se. Až moc spokojeně na to, že nemělo o nic jít.

„Darren mi věří,“ objasnila jsem suše, zírajíc mu do očí.

„Když myslíš. A jak moc si věříš ty, co? Nejsem idiot, Ay. Víím, že tě to stálo hodně, aby ses ode mě dokázala držet dál. Je mi jedno, že je to jen kvůli tomu krystalu, když můžu Darrenovi vzít co miluje.

Stejně víš, že mi o tebe ani nejde. Ale musím uznat, že jsi fakt moc krásná. Moc Srdce Derionu ti rozhodně prospěla a přidala na atraktivitě,“ zašeptal a začal si letmo pohrávat s pramínkem mých vlasů. *Ajaj. Je dobrý. Rozhodně ví, jak mluvit s dívkami. Bojím se, že se mi to začíná líbit. A že nejde jen o ten krystal.*

A pak pokračoval. „Mám slabost pro mocný čarodějky. Jsem posedle derionkama jako jsi ty. Možná, že mi o tebe už nejde, ale uměl bych si představit, že bych tě měl. Nás dva. A kdo ví? Třeba bych kvůli tomu i pozměnil své plány...“ pokračoval, zatímco se ke mně pořád přibližoval. Věděla jsem, že to přijde, ale netušila jsem, že to bude tak intenzivní. Že po něm budu toužit tak moc, jako jím pohrdám. Dokonce jsem přeslechla i to jeho „už“.

„Taky si to teď představuješ, vid'š? Chceš, abych se tě dotýkal tak moc, jako jsi kdysi chtěla Darrena. Tvoje vlastní moc si s tebou zahrává,“ šeptal mi do ucha a rozvazoval mi jednou rukou šňůrku od županu. Nemohla jsem ani dýchat, když byl u mě. Byla jsem jako paralyzovaná. Nešlo to. *Nedokážu se mu ubránit, Darrene.*

Nedokážu to. Frňukala jsem si. Zvlášť když jsem tak nějak podvědomě věděla, že se mu bránit nechci. Byl to divně rozpolcený pocit. Kdybych chtěla, asi by to šlo, ale já...

On si dal do pusy nějaký list, rozžvýkal ho a bez varování a bez dovolení mě políbil i s jazykem. A hned se ode mě zase odlepil. Ten polibek mě paralyzoval.

„Teď jsi právě ochutnala Lamilků lesní. A víš co všechno umí taková Lamilka lesní?“ zeptal se a já zavrtěla hlavou. V kouzlení byl o hodně napřed jako sedmák stejně jako Darren. Moje srdce šlelo. Nezmohla jsem se na nic. Jen mu upřeně zírala do těch jeho ledových očí.

„Díky ní jsi na nějakou chvíli přišla o schopnost telepatie. Blbý, co? Jak si přivoláš Darrena, když je někde s tou courou Alyssou?“ Usmál se a pomalu mě povalil na postel tak, že byl opřený dlaněmi o matraci vedle mého obličej. Nade mnou se houpal teď už jeho krystal Srdce Derionu. A on se na mě díval, jako by mě vážně chtěl. Jako by mě miloval.

Byla jsem z toho úplně v hajzlu. Nedokázala jsem myslet. Srdce Derionu mě úplně zblbl a ten jeho herecký výkon taky. Nevím proč když ho má Darren, na mě takhle blbě neúčinkuje, ale v kombinaci s Wadem Shadowwalkerem to bylo vážně dost zlé. Byl přitažlivý dost i bez toho šperku.

„Nebráníš se?“ Divil se a jednou rukou mě vybalil ze županu. Byla jsem před ním úplně nahá. Po celém těle mi vyrašila nechtěná husí kůže a v hlavě se mi toho honilo mraky. Třeba jako to, že ho chci.

„To je tělíčko. Už chápu tu Darrenovu posedlost,“ šeptal vzrušeně a sjížděl svými rty od mého krku přes má prsa k břichu až k mým třislům.

„Oh...“ zavzdychala jsem nechtíc nahlas a prohnula jsem se v zádech. On se na mě podíval a analyzoval mě. Úplně jsem se chvěla, když se mě dotýkal. Uvnitř jsem ale šlela vzteky na sebe, že nejsem schopná zasáhnout. Chtělo se mi brečet, ale jaksi můj chtíč měl před slzami přednost.

„Vždycky jsem ujížděl na adrenalinu a zakázaným ovoci. Řekni, rozmazluje tě Darren i jazykem? Už tě ochutnal?“ zeptal se a já zarytě mlčela. On se pousmál. „Tak to budu nejspíš první. Jsem rád první. A když i můj poskok měl tuhle krásnou prcinku, tak jí musím mít taky,“ zašeptal a přibližoval se svými rty k mým třislům a já se vážně začínala bát. Bylo to jako nějaké kouzlo. Nemohla jsem se hýbat ani svobodně myslet.

A když mě svým jazykem lehce olízl a polaskal rty na mém nejcitlivějším místě, znovu jsem hlasitě zasténala. On ale přestal a podíval se na mě. „Nechci tě, když po mě nejdeš sama. To není vůbec vzrušující,“ prohlásil a posadil se vedle mě na postel. Já jsem si konečně zavázala ten župan a zírala jsem na něj, jak přemýšlí.

Musím přiznat, že kdyby to vydržel o chvíli déle, něco bych začala. Naštěstí se to nestalo. Když se ode mě vzdálil, ulevilo se mi. Začala jsem zase trochu racionálně uvažovat a nemyslela jsem jen na něj.

„No nic, kašlu na to. Udělám to. Chci Darrena naštvat a zdá se, že na něj nic jiného než ty neplatí. Někdy holt musíme jít i za hranice,“ řekl z ničeho nic a rozepínal si

pásek u džín. Roztáhl mi nohy a nacpal se mezi ně. Už jsem věděla, že jsem v háji. Věděla jsem, že proti němu nemám sebemenší šanci, protože jsem to chtěla.

Začal mě líbat a já se mu nebránila. Líbala jsem ho taky, a dokonce jsem si ho k sobě přitáhla. Jevilo se to jako takové nedobrovolně dobrovolné znásilnění. Nijak zvlášť to ale neprotahoval. Z jeho strany v tom nebyly žádné city. Jen uznal, že jsem pěkná. Nicméně vypadal, že za jiných okolností by se mnou takové věci ani nedělal.

Potom mi zašeptal do ucha něco, co mě naprosto paralyzovalo a nutilo nad tím přemýšlet. Ale hlavně, před tím jsem mu nechťíc dala svolení k tomu, o co mu šlo. Nešlo tomu vzdorovat. Prostě to nešlo. Chtěla jsem ho jako nikdy nikoho. Byla to až mrazivá touha, která vycházela z mého nejtemnějšího nitra, o kterém jsem do teď neměla sebemenší tušení. Až s ním. To on ve mně probouzel takové podivné a temné touhy.

Přitáhla jsem si ho k sobě a líbala ho jako by zítřek neměl existovat. Byl tak sexy, voněl jako ledový zimní vánek a jeho doteky byly něžné a teplé. Vůbec jsem nad ničím nepřemýšlela.

Jen nad tím, jak moc ho chci. On mi polibky oplácel stejně vášnivým způsobem. Měl zavřené oči a slastně oddychoval mě do ucha, když jsem mu laskala krk a rukama sjížděla po pevném břiše. Pak jsem něco v zápalu vášně zašeptala a pevně si ho tiskla mezi svá stehna.

Wade se pousmál a pokračoval. Stáhnul si trochu džíny a já ucítila, že mě tlačí svým údem do vnitřní strany stehna. „Chceš to se mnou, Ay?“ zašeptal mi do ucha, zatímco se něžně rukou blížil k mému středu.

Já přikývla, víčka jsem tlačila k sobě a vymňoukla ze sebe celkem zřetelný souhlas. Wade se spokojeně pousmál, polaskal mi krk a šel na věc, ale naštěstí, když už to byla jen vteřinka, zachránila mě Dharnalen, se kterou jsme nikdo nepočítali. Díky ní jsem totiž dostala sílu mu říct hlasitě NE, protože to byla jediná věc, na kterou on čekal. Nikdy by neznásilnil ženu, natož derionku. To by si nedovolil. A do teď se to jako znásilnění nejevilo, protože jsem ho chtěla.

„Ne! Počkej! Nech mě!“ řekla jsem z ničeho nic. On se ode mě odtáhl a vyjeveně na mě zíral.

„Cože? Ne?“ zeptal se překvapeně, a ještě udýchaně mě pozoroval. „No tak, Ay, nedělej. Já vím, že mě chceš. Cítím jak moc,“ šeptal mi do ucha, zatímco ho zase laskal svými rty.

Bylo to komplikované, doteď jsem si myslela, že ho chce jen má fyzická stránka, a ještě jen díky krystalu, ale pak mi došlo, že mě ten padouch vzrušuje i mentálně a že ho vlastně chci celým svým bytím. A proto bylo tak těžké říct ne. A já jsem to ani neřekla, byla to Dharnalen. Tohle se nesmí Daren nikdy dozvědět. A ani ten Dábel.

„Řekla jsem, abys šel ode mě. Nechci tě!“ vyštěkla jsem, ale neodstrčila jsem ho. On se jen překvapeně pousmál a vstal z mé postele. V tom ke mně do pokoje vtrhnul Darren, protože přesně s tímhle počítal. Oba jsme k němu otočili hlavy. Byl naštvaný.

„Vypadni od mé holky, nebo tě umlátím nějakým balvanem!“ prohlásil a Wade si jenom zapínal džíny a transportoval se pryč. Musel být zklamaný, že prohrál.

Darren byl úplně na dně, ale tentokrát byl spíš smutný než vytočený. Jen na mě mlčky koukal, posadil se na roh postele a já na něj koukala provinile. Slzy mi tekly proudem. A že jsem toho provedla hodně. Jak mu to teď vysvětlím?

„Spala jsi s ním?“ zeptal se a já zavrtěla hlavou.

„Ne,“ odpověděla jsem a on si oddechl.

„Měl jsem přijít dřív. Promiň. Proč jsi mě nezavolala?“ zeptal se a otočil se na mě. *Protože jsem v sobě měla Lamilku a možná proto, že jsem ani nějak nechtěla... Sklapni, Ay!! Shod' to na něj.*

„Protože mi dal do pusy nějakou Lamilku lesní,“ odpověděla jsem tiše. Jemu se zájmem rozšířily zorničky.

„Je mnohem chytřejší, než jsem si myslel,“ komentoval a já se zastyděla. I kdyby mi jí nedal, na Darrena jsem u toho ani nepomyslela.

„Promiň, Darrene. Já se vážně snažila,“ omlouvala jsem se a on se na mě usmál.

„Já vím,“ řekl a pohladil mě po noze.

„Nečekala jsem, že když řeknu ne, že mě nechá být,“ zmínila jsem a on se na mě překvapeně podíval.

„Řeklas mu ne?“ Divil se a já přikývla. „Vážně jsi mu řekla ne?“ Usmíval se od ucha k uchu.

„Jo a co?“ Nechápala jsem.

„Už na tebe nesáhne. Jen se divím, že jsi to řekla. Že jsi dokázala přes to všechno, cos měla v hlavě říct ne. To je skoro neuvěřitelný.“ Usmíval se spokojeně. *Hm, ale neřekla. Byla to Dharnalen.*

„Ale líbala jsem ho,“ přiznala jsem. To, že mě ochutnal jsem raději nevytahovala. I když jsem tušila, že mu to Wade předhodí. Ale pořád byla malá šance, že to neudělá, protože jsem mu řekla NE.

„Hm, to jedno. Už je to jedno. Zapomeneme na to. Bylo to jenom jako. Nebylo to doopravdy. Víím, že ho nesnášíš a já jsem vážně strašně rád, že se nic nestalo,“ zašeptal a přitáhl si mě k sobě.

„To já taky. A pomohla mi Dharnalen,“ přiznala jsem.

„Tak jí za mě musíš poděkovat,“ řekl a rozvázal mi šňůrku od županu. „Tohle je totiž jenom moje. Jenom moje a nikdo mi na to nikdy nesáhne, nebo mu urazím obě ruce,“ šeptal a jemně mi líbal břicho. Já se slastně prohýbala v zádech a drbala jsem ho ve vlasech. Cítila jsem se hrozně provinile a zvláště po tom, co mi před chvílí dělal Wade. Ale s Darrenem to bylo přirozené a ne tolik cizí.

„Jsem jenom tvoje, Darrene,“ zašeptala jsem zamilovaně a on se pousmál.

„Ten krystal radši zničím, aby na tebe už neúčinkoval. V jeho rukách ho rozhodně nenechám!“ dodal a pokračoval...

O půlnoci, když ještě Sára nemohla spát, zavolala si k sobě k oknu Enessu, nasedla na ní a spolu vyletěly do oblak. Potřebovala si vyčistit hlavu a uklidnit se. Nějak se s tím vším nedokázala smířit.

Wade Shadowwalker se cítil úplně stejně na nic a napadla ho i stejná věc. Zavolal si Qyldryira a odletěl s ním někam pryč. Snad se se Sárou nesetkali.

Ráno u snídaně jsme na sebe všichni podivně zírali. Všichni jsme byli vyšťavení z toho, co se dělo. A aby toho nebylo málo, přišel k nám ke stolu Wade Shadowwalker a mlčky před nás položil papír s obrázky nás všech. Tedy jen mě, Darrena, sebe a Anomaris. Očaroval to, aby se to hýbalo a podíval se dlouze na Sáru.

„Jdeme,“ křiknul na Eldarna, kterého si přišel vyzvednout jako děcko ze školky a pak společně odešli po svých. My na to vyjeveně zírali, a když Wade s Eldarnem odešli ze sálu, Darren s Alyssou k nám hned přiběhli taky.

Všichni jsme se zadívali do příběhu, který nám včera nestihl doříct, a který byl pro něj nejspíš důležitý. V tom obrázkovém příběhu mě Wade předhodil Anomaris, která mi sebrala moc Srdce Derionu a pak se ukázal Wade s krystalem v ruce a dal se s Anomaris dohromady. Končilo to nápisem: *A pak byli dva. Dva nejmocnější derioni na světě.* Což nás vyděsilo. Všichni jsme se na sebe překvapeně podívali.

„Je to tak, jak jsem si myslela,“ řekla jsem, ale Darren zavrtěl hlavou a přerušil mě.

„Nesmysl, Ay. Proč by dával Anomaris největší sílu a proč by nám odhalil svůj plán? Chce tu moc pro sebe, tím jsem si jistě. Navíc je chytřej a ví, že když tvojí moc získá on, budeme ho všichni krýt před Anomaris, protože nechce, aby to měla ona. S tím on počítá, že ho neprozradíme. Chce tvou moc jen proto, že chce mít všechno. Vždycky mu o to šlo. Vždycky chtěl mít všechno a taky všechno, co je moje. Podle mě to jiný využití ani nemá,“ objasnil.

Sára si zase na něco vzpomněla. Vždycky se jí vracely střípky toho, co jí kdy říkal. Důkaz toho, že jí vždycky říkal pravdu, kterou ona nebyla schopná chápat.

...„Bylo to naposledy, Sáro. Už se to nesmí stát. Když jsem s tebou nehlídám se. Nesmím ztratit hlavu. Ne, dokud nedostanu co chci,“ řekl záhadně a vstal ze země. Sára na něj překvapeně zírala.

„Tak já ti pomůžu to mít. Co chceš?“ vyzvídala.

„To těžko, já chci všechno,“ odpověděl suše, hodil na sebe tričko a zapnul si džíny. Sára se posadila a čekala, až jí to vysvětlí.

„Tak mi to vysvětlí,“ naléhala.

„To nemůžu. Ale brzy se to dozvíš,“ řekl a smutně se usmál. Vypadalo to, jako by jí nikdy nechtěl říct pravdu, ale věděl, že to neuhlídá věčně. Možná jí měl rád, ale jeho plány pro něj byly prioritou.

„Neodcházej ještě,“ prosila ho. On sice nevypadal, že by se mu od ní chtělo, ale nasedl na Qyldryira a díval se na ní shora a ona na něj.

„Už musím jít a ty bys měla taky,“ zašeptal. Sára se mu zadívala smutně do očí.

„Miluju tě,“ řekla a on se na ní zamilovaně podíval a pak se slzami v očích prohlásil.

„Bud' s Whisperm a na mě zapomeň. Taky to tak udělám. Chtělas otevřenej vztah, budeme mít otevřenej vztah, už se nebudu držet zpátky,“ dodal, popostrčil Qyldryira a vzlétl s ním vysoko do oblak.

„Wadéééé!!!“ křičela na něj zoufale a plakala...

„Prosím, řekni, že máš nějaký plán,“ řekla jsem vyděšeně. Darren přikývl.

„Něco mám. Ale upřímně netuším, jestli to dopadne dobře. Všichni si vždycky ověřte, že mluvíte s tím správným člověkem. Nějak chytře. Telepaticky pomocí hesel. Jakkoli. Nesmíte před ním říct nic, co by nám mohlo v jeho rukách uškodit,“ odpověděl, natáhl se pro ten papír a pořádně si ho prohlédl. Znal Wada a věděl, že to není všechno, co se z toho můžeme dovědět. Rád zašifroval svá díla.

„Dávejte si pozor na to, co říká. Všechno má víc významů. Používá sarkasmus, ironii, metafory, dvojsmysly a narážky. Taky si zkresluje realitu a všechno, co říká je z větší části pravda. Nikdo normální to nechápe. A nejde mu jen o to mít moc. Chce být král Derionu,“ prohlásila smutně Sára a Darren přikývl.

„Na to jsem úplně zapomněl. Jasně, že chce být král Derionu vždyť je taky korunnní princ,“ dodal zoufale. „A proto potřebuje moc.“ To mě překvapilo. Nevěděla jsem, že má tak vysoké ambice. I když, přestávala jsem se divit.

„Takže si to prohlídni pořádně.“ Usmála se Sára a podstrčila mu ten papír.

„Dobře. Kdybych něco našel, dám vám vědět. Uvidíme se později, Ay,“ zašeptal a naklonil se ke mně, aby mi dal letmou pusou na tvář.

„Pa.“ Zamávala jsem mu a vrhla jsem se konečně na snídani. Už jsem umírala hladu.

Darren si to mířil s Alyssou ven ze sálu. Potřeboval s ní soukromě mluvit. Nejspíš to včera večer nestihli všechno probrat. „Co máš v plánu?“ vyzvídala cestou. Darren se na ní podíval.

„Tady ne,“ odpověděl jí suše a šli mlčky na chodbu. V tom někdo Darrenovi zatukal na rameno, když se ale otočil, nikdo tam nebyl.

„Nelekní se. Vyčaruj kolem sebe zvukotěsnou bublinu a dobře mě poslouvej,“ ozvalo se dámským hlasem. Darren se rozhodl jí tedy poslechnout a udělal, co mu řekla. Alyssa měla zase uši jako netopýr. Najednou byla součástí něčeho velkého a cítila se důležitě.

„Jsem Aretha Naxxremisová, matka Eldarna Naxxremise. Eldarn ke mně nedávno přišel pro něco, o čem nesmí vědět a ani o tom neví. Přál si to jeho nový pán Wade Shadowwalker.

Vzhledem k situaci, o které skoro nikdo neví, jsem se rozhodla svému synovi vyhovět v jeho přání. Prosil mě, abych mu nic neříkala, ale ať to řeknu tobě, že ti důvěřuje. Nemusím ti prý vysvětlovat důvody, stačí když přejdu rovnou k věci...” pokračovala a Darren jí pozorně poslouchal.

„Nemusíš odpovídat, dělej, že se nic neděje, jen poslouvej. Tvůj otec a já jsme byli milenci ještě před tím, než se poznal s tvojí mámou. A nebýt Eldarnova otce,

nejspíš bychom i zůstali spolu. Nechci, abys měl na tátu zlost ani jsem nikdy nechtěla ničit tvou rodinu, takže ti to říkám jen kvůli nutnosti, nikoli proto, abych ti ublížila.

Tvůj otec Darnell mi kdysi věnoval zub ze svého prvního wergona, kterého mu popravil jeden zlý derion z jeho ročníku. Byl to zhruba stejný zmetek jako je Wade Shadowwalker. Zničil mu tím šanci se stát mezinárodním šampionem, protože na něj žárlil.

Nicméně, Darnell si vzal jeho zub na památku a vložil do něj velkou část svojí lásky. Měl v plánu si zub nechat jako vzpomínku na zesnulého nejlepšího přítele. Od té doby už nikdy nezávodil, ale to jsem odbočila.

Ten zub mi věnoval, když mu došlo, že se mnou nemůže být. Říkal, že je v něm tolik jeho lásky, jakou jsi zasloužil. Nevěděla jsem o co jde a nerozuměla jsem tomu. Měla jsem to jen za obyčejný předmět se sentimentální hodnotou, ale pak mi došlo, že je to velmi mocný předmět.

Když někdo úmyslně uzme život nevinnému kouzelnému tvorovi, vytvoří se takový pomyslný kruh energie. Darnell to věděl, využil jí na to, aby jí tím zubem pohltil a posilnil jí společně se svojí láskou a bolestí z jeho ztráty.

Dal mi ho ve chvíli, kdy se dozvěděl, že Eldarn není jeho syn. Protože předpokládal, že se Eldarn jako rion dostane do problémů. Ten zub si chtěl nechat, ale když se to stalo, předal mi ho. Je totiž důležitý jak pro mě, tak pro mého syna. Je to jediná věc, která na světě dokáže zlomit pouto spřízněných duší mezi rionem a derionským pánem.

Prosim tě tedy, Darrene, abys jeho moc využil a oslabil tím Wada. On o moci zubu moc dobře ví, proto zakázal Eldarnovi, aby se o to víc zajímal. Nicméně netušil, že mi moje dítě nemusí nic vysvětlovat a já mu vždycky budu rozumět i beze slov.

Jsi jediný, kdo to dokáže zlomit, protože jsi synem svého otce, jehož energie se soustřeďuje uvnitř wergonního zubu," dodala a nenápadně mu zub předala do ruky. Darren na zub překvapeně zíral.

„A na co ten zub chtěl Wade? A jak se o něm dozvěděl?“ zeptal se.

„Dozvěděl se o něm přímo od Darnella, mučí ho někde v lesích. Snažila jsem se ho najít, ale nikdy jsem ho nenašla. Pravděpodobně ho chtěl jen chránit, abys mu nevzal Eldarna, protože jak jistě víš, jiného sluhu nikdy mít nebude. Taky by pro něj nebylo snadné zub použít, ale určitě by pravidla nějak obešel.

Neříkej mu o tom, že zub máš ani, že o něm víš. Schovej si ho a až bude nejlepší příležitost, až ho to nejvíc uzemní, Eldarna osvobodí. Funguje to pouze jednou, takže si zatím nedělej spřízněnou duši, pokud nechceš, aby ti jí Wade sebral," dodala.

„S tím počítám," odpověděl. „A jak mám Eldarna osvobodit?“ vyzvídal.

„To já nevím. Nic víc o tom nevím. Ale ty jsi chytrý chlapec a na něco přijdeš. Moc tě prosím, Darrene. Eldarn si nezaslouží to, co by mu mohl Wade udělat. Nikdo si to nezaslouží. Já ti věřím, ten zub ti dávám jen proto, že věřím, že ho nevyužiješ a že uděláš tu správnou věc. Zatím sbohem, Darrene. Moc ráda jsem tě poznala. Vypadáš přesně jako tvůj táta," dodala a zmizela.

„Tak to bylo hustý,“ prohlásila Alyssa, ale Darren byl zamyšlený. Zub z wergona jeho otce se mu mnohem víc hodil na něco jiného, ale nemohl zklamat jeho právoplatnou majitelku, která mu ho s důvěrou předala.

„Ani slovo, Alysso,“ zašeptal a vydali se dál, kam měli předtím namířeno. Byl naštvaný, že jeho moc musí použít na Eldarna, když šlo o mnohem víc.

„Lvíčku, jak zjistíš jak to kouzlo funguje? A kdy to uděláme?“ pokračovala, ale zarazil ji.

„Mlč, Alysso. Jsi moc zvědavá. Já nic nevím, jasný? A neříkej mi lvíčku,“ dodal suše.

„Když ty jsi lvíček. A rozkošnej lvíček,“ objasnila a podržala ho ve vlasech. On na ní jen mlčky koukal.

„Dobře, říkej mi lvíčku, ale jen když jsme spolu sami,“ schválil.

„A ty? Budeš mi zase říkat ovečko? Teď když budu ta tvoje spřízněnka,“ culila se.

„Provokuješ mě?“ zeptal se s vážným výrazem ve tváři.

„Trochu. Promiň. Nejsme spolu teprve jeden den a já si ještě nezvykla. Chybíš mi,“ přiznala.

„Alysso, přestaň. Prosím. Nemuč mě a nemuč sebe,“ dodal.

„Nevím jak tě mám přestat chtít. Jen proto, že řekneš, že je konec a že budeš s Ay tě nedokážu přestat milovat, chápeš?“ řekla ostře a dívala se na něj smutně. On z toho byl taky smutný. Kdyby to šlo jinak, rozhodně by nás takhle rychle nevyměnil.

„Chápu, ale buď hodná, ovečko. Jsi teď součástí mýho stáda a já se o tebe postarám. Budu si tě hýčkat i tak, neboj se. Jen trochu jinak. Ale to neznamená, že už tě nemám rád,“ řekl a dal jí ruku kolem ramen. Dost si hraje s ohněm na tenkém ledu, ale on k tomu měl své důvody. Celkem složité si udržet u těla takovou spoustu lidí, kterým se neustále něco nelíbí a vzpírají se a nesnáší se mezi sebou.

Holt jsem se musela smířit s tím, že Alyssa tu bude už navždy. Ale to jsem ještě netušila, že si jí vážně prohlásí za spřízněnku. Z toho by mi hráblo, vážně. Představa Alyssy a Darrena i když s ním chodím, to je jako by ti dva byli pořád manželé, ačkoli spolu už nějakou dobu nespí.

Odpoledne po škole jsme se s Darrenem sešli ve věži na schodišti. Ověřili jsme si, že jsme to my a ne nikdo jiný, a pak jsme spolu už jako obvykle švitořili. Provokovala jsem ho, jak jsem měla ve zvyku.

„No, ale i když budeme spolu, na sex kdykoli zapomeň, Payne,“ řekla jsem a on udělal neidentifikovatelný výraz.

„Ale budeš moje holka, že jo?“ ujišťoval se.

„Budu,“ přikývla jsem a on se pousmál.

„A jak si to teda představuješ, Heartová?“ culil se a jemně mě hladil prstem po rtech.

„Nám se to nezevšední, to nedovolím. Budeme si pořád takhle hrát. Taky ti nebudu říkat, jak to máš hrát. To by mě přestalo bavit. Navíc, víš co chci. Hraješ to dobře,“ přiznala jsem.

„No jo, ale mě zajímá, jak to bude. Oba to chceme. Když vyhraju já, bude sex a když vyhraješ ty, nebude? Nesmysl. Oba potřebujeme motivaci ke hře. Neříkej mi, že to budeme dělat tak jako tak. To přece není ono,“ komentoval a já se zamyslela.

„Když vyhraješ ty, bude to po tvém a když já, tak zase po mém... čistě v mojí režii,“ zašeptala jsem mu do ucha a on se pousmál.

„Hm a teď, co budeme hrát? Snad ne na výdrž. To by s tebou hrát ani nešlo,“ zmínil.

„Ne, využijeme to k dobru při boji s Wadem. Musí být i čas na zábavu. Já se s tebou moc ráda bavím. Přiznám se, že mě bavíš víc než úkoly z kouzlologie,“ zašeptala jsem a on vyprskl smíchy.

„Ne, tomu nevěřím,“ culil se a chtěl mě políbit, ale chladnokrevně jsem ho odstrčila.

„Ještě jsi nic nevyhrál, Payne. A mluvila jsem o úkolech z kouzlologie, ale čtení černé magie ti tedy vážně konkuruje,“ škádčila jsem ho. On se zaculil a s láskou na mě zaútočil.

„No počkej, Heartová. Já ti ukážu, co je lepší,“ řekl a přitáhl si mě k sobě na schod, aby mě polechtal. Já se mu ale zadívala do očí a oba jsme zvažněli.

„Dobře mě poslouchej, Payne, tohle totiž nebudu opakovat,“ zmínila jsem tajemně a on se tvářil ještě vážněji. Zíral mi vzrušeně do očí a čekal, co ze mně vypadne. Myslela jsem jen na to, že miluju zem po které ten hňup chodí. I na to, že bych se kvůli němu vzdala něčeho pro mě tak důležitého jako je magie, ale na takové věci bylo brzy. Nechtěla jsem, aby mu stouplo ego výš, než ho má teď.

„Miluju tě víc než magii, protože ty jsi moje magie,“ vypadlo ze mně a on mě okamžitě políbil.

„Já to přece dávno vím, trubko,“ zašeptal suverénně do mých rtů, pevně si mě k sobě přitiskl a pokračovali jsme v muchlování.

„Kouzlologie, černá magie... Srdce Derionu... jsi moje všechno, Darrene,“ prohlásila jsem mezi polibky. Nějak jsem to nedokázala uhlídat. Padalo to ze mně úplně samo.

„I tohle dávno vím,“ pousmál se, ale byl dojatý.

„Ty jeden namyšlenej...“ okřikla jsem ho a on mě přerušil.

„Ty jsi moje Srdce Derionu, láska,“ zašeptal a ve mně hrklo. Takhle mi snad ještě neřekl. Nešlo mu odolat. Prostě nešlo. A těm jeho rukám, které se po mě zase snažily šmatat.

„Ne!“ prohlásila jsem a odstrčila jsem ho od sebe.

„Ale no tak. Proč nás oba tak mučíš?“ zeptal se.

„Nejde mi o to nás mučit, ale máme spoustu práce. Třeba vymyslet sázku a přemýšlet o tom, co jsi mi říkal před chvílí o Wadovi. Nejdřív povinnosti a až potom zábava, Darrene,“ objasnila jsem.

„Hm, máš pravdu, ale jsi moc přísná,“ stěžoval si, zatímco mi zase prstem šmejdil ve výstřihu. Snažil se mě přemluvit, ale marně.

„Nejsem. Jsem jen důsledná,“ objasnila jsem a plácla jsem ho přes prsty.

„Dobře, tak jo. Jdeme diskutovat,“ prohlásil a dal ode mě pracky pryč. „Vlastně jsem si na něco vzpomněl,“ řekl, nadzvedl se trochu, aby ze zadní kapsy u džín mohl něco vytáhnout a vyndal přeložený papír, který nám ráno na stole nechal Wade.

„To je ten příběh?“ ujíšťovala jsem se a on přikývl. „Co myslíš, že v tom najdeš?“ vyzvíдалa jsem a sedla jsem si mu na klín. Tentokrát ne obkročmo, ale jen jako cudná a nevinná holčička.

„To nevím, ale doufám, že něco jo,“ usmál se a různě s tím otáčel. „*Tua secreta revelata*,“ zašeptal a já se na něj překvapeně podívala.

„Vážně, Darrene? Myslíš si, že něco takového bude stačit?“ divila jsem se.

„Nevím, jsem zoufalej, ale Wade nedělá komplikovaný šifry. Když nechce, aby někdo něco věděl, mlčí jako hrob. A když chce, aby to někdo věděl, musí to schovat jen okrajově, aby na to někdo měl šanci přijít. On moc dobře ví, že lidi kolem něj moc chytří nejsou. Ne dost na jeho opravdový šifry,“ vysvětlil a já se na něj usmála.

„Ty ale jsi. Jsi můj nejchytřejší čaroděj na světě. Mnohem chytřejší než ten zloduch Wade Shadowwalker,“ zmínila jsem a on se pousmál. Pak ale zavrtěl hlavou.

„Ty jsi sladká, ale na Wada nemám. V tomhle ne,“ řekl, podíval se mi do očí a něžně mě pohladil po ruce.

„No nic, tak se na to teda společně podíváme. Wade si na nás dva rozhodně nepříjde,“ zmínila jsem a prohlídla jsem si papír, co držel v ruce. Chvilí mě nechal a jen mě pozoroval. „Co je nejobyčejnější způsob, jak něco někam napsat, aby to nebylo vidět?“ zeptala jsem se ho.

„No neviditelný inkoust,“ odpověděl.

„Správně, ty můj geniální, mozečku,“ zašeptala jsem a dala jsem mu pusu na tvář. On nad papír napnul svou ruku a odhalil ho.

„*Visibilis invisibilis*,“ řekl a na papíře se začalo do modra vybarvovat písmo, které do teď bylo neviditelné. „To ty jsi geniální, lásko,“ prohlásil nadšeně a oba jsme se netrpělivě vrhli do čtení. Jenže to bylo celé v latině a já tomu vůbec nerozuměla, a tak jsem čekala, až mi k tomu něco řekne Darren, který vypadal, že rozumí každému slovu.

Bravo, vy dva. Nebudu ale zastírat, že jsem nečekal, že mou hádanku rozluštíte. Zas tak těžký to nebylo a já se naučil nepodceňovat svoje nepřátele. Správně, to teď jsme – nepřátelé.

Vy dva jste ale mnohem víc než jen pár geniálních derionů, co mi jdou po křku. Latinsky ale troje holka mluvit neumí, co, Payne? Je toho ještě

hodně co jí musíš naučit a ukázat. Zdá se, že pořádný vzrušení taky ještě nezažila. Dám ti tip. Začni jazykem u její sladký, úzký prcinky, protože se mi zdálo, že se jí to ode mě moc líbilo a že to od tebe ještě nezná.

Jo, uhodls to. Ochutnal jsem jí. Ještě teď jí mám na jazyku. A jo, byla dobrá. A já byl první. Smiř se s tím. Stejně tak jako s Alyssou. Taky jsem byl první.

Jo a abych nezapomněl proč ti vůbec píšu tuhle zprávu. Řeknu ti, kde najdeš svého nevěrného tat'ku. Bude to ale další hádanka, takže nažhav díatý, kamaráde.

Je zakopaný pod zemí v mělkém hrobě hluboko v lesích. Ale neboj, hlídá ho někdo, kdo o něm sice neví, ale rozhodně si nikoho na svůj pozemek jen tak nepustí. A když ano, roztrhá ho na kusy. Sežere za živa...

No, být sebou bych to nechal být a zbytečně bych neriskoval. Darnellovi už je stejně všechno jedno a ty bys měl myslet na svoji budoucí ženu a na to, aby z ní nebyla vdova ještě dřív, než si ji vezmeš. A než zplodíte posvátný Srdce Derionu, protože pak by mi určitě dala. Tak se měj, bráško, a pozdravuj ode mě Ay, Alyssu a Sáru.

 W. S.

„Já toho zmrda zabiju!!!“ zaječel a já na něj vyjeveně zírala.

„Co se stalo?“ vyzvíдалa jsem a on se na mě našťavaně podíval. Věděl, že to není moje chyba, ale i tak musel polknout svůj vztek, ale žárlivost tedy polknout nedokázal. Z očí mu šlehaly plameny.

„Jo tak ty nevíš? Včera jsi mi teda neřekla, že tě Wade uspokojoval pusou,“ křikl na mě a shodil mě našťavaně ze svého klína. Já jsem ztuhla. To se neměl dozvědět.

„Jo no, to jsem záměrně a taktně zamlčela. A nedá se říct, že by mě uspokojoval, spíš jen... no... olízl,“ přiznala jsem rozpačitě.

Darren se na mě podíval tak, jak se na mě ještě nikdy nepodíval. „Já ho zabiju!!!“ křičel a začal chodit kolečka.

„Moc se ti omlouvám, Darrene. Prosím odpusť mi,“ rozplakala jsem se. Měla jsem strach, že ho zase ztratím.

„Tss, to s tím vůbec nesouvisí. Já se na tebe nezlobím jenom... já ho tak strašně nenávidím,“ odpověděl.

„A nejsi sám. Co se tam píše? Prosím, řekni mi to,“ škemrala jsem.

„Kurva!“ vztekal se, až z něj šel strach. Kolem nás se chvěla i zem, jak to v něm vřelo.

„Darrene, prosím. Nemysli na to. Sám jsi včera říkal, že to bylo jen jako. Nebylo to doopravdy, a navíc kromě toho se už vážně nic víc nestalo. K žádnému vyvrcholení nedošlo. Jen se o to pokoušel. A tak jako tak to bylo proti mojí vůli. Silně proti mojí vůli, Darrene,“ ujišťovala jsem ho. Lhala jsem, ale nemusel vědět úplně všechno, ne? Stačí, že jsem se kvůli tomu cítila strašně sama.

„Jo já vím. Ale to neznamena, že mě to nesere. Jako správný přítel bych měl takovýho chlapa zamordovat. Nikdo na tebe nemá co šmatat proti tvojí vůli. Ani ti ubližovat! A ani i kdybys to chtěla, když seš se mnou, že jo,“ zuřil.

„Darrene. Nemysli na to. Vážně. O to mu jde. Je stejnej jako tenkrát Eldarn. Ještě horší. Využívá proti tobě všechno, na čem ti záleží. Nesmíš mu to dovolit. Nesmíš,“ zašeptala jsem a on si mě k sobě přivinul. „Teď mi pověz, co tam píše,“ prosila jsem ho.

„Nechci to už číst znova. Píše v hádance, že je můj táta zakopaný v mělkém hrobě někde hluboko v lese. Na pozemku někoho, koho nechci potkat. Že by mě roztrhal na kusy, kdyby mě tam zmerčil. Sice prý o něm ten dotyčný neví, ale svůj pozemek si pečlivě hlídá. Jen tak se tam nedá dostat, a to ani nevím kam,“ odpověděl zoufale.

„Ježibaba z Bruxelských lesů,“ zašeptala jsem vyděšeně.

„Cože?“ polekal se.

„Nejbezpečnější místo, kde něco ukrýt, kam by se jen tak nikdo neodvážil, je na pozemku ježibaby z Bruxelských lesů. Je to nejděsivější čarodějka, jaká existuje. Prý i pohled na ní přináší smrt. Moje prateta Grace při pohledu na ní zemřela. Údajně,“ dodala jsem, když na mě vyděšeně civěl.

„No skvělý. Se divím, že on něco takovýho riskoval,“ prohlásil a zoufale si opřel hlavu o kamennou zeď. „Půjdu tam. Ty zůstaneš tady!“ poručil mi.

„Ani náhodou, Darrene. Jestli tam chceš jít, tak půjdu taky,“ objasnila jsem a on na mě vytřeštěně koukal.

„Neexistuje, Heartová! Nebudeš riskovat svůj život kvůli mému zničenému tátovi, kterýho život už dávno skončil,“ prohlásil a já se zasmála.

„V tom případě ani ty ne!“ řekla jsem striktně.

„Já se tě na to neptám,“ syknul suverénně, sundal si mě z klína, obešel mě a odcházel.

„Kam jdeš?“ volala jsem na něj.

„Než půjdu najít tátu, musím si ještě něco zařídit,“ dodal a já si ho k sobě přitáhla za ruku a výhruzně jsem se mu podívala do očí.

„Beze mě tam nepůjdeš. Opovaž se, Payne, a půjdu tě tam hledat. Úplně sama,“ vyhrožovala jsem mu.

„Nedělej mi to, Ay. Nech mě jít. Budu opatrněj, slibuju,“ snažil se mě přemluvit, ale já byla striktně proti.

„Oba, nebo ani jeden. Chtěl jsi se mnou chodit. Teď jsme v tom spolu,“ připomněla jsem mu a on zoufale vydechl.

„Fajn, ale budeš mě poslouchat a musíme vymyslet geniální plán, jak se tam dostat. Jak ho najít a hlavně, jak nezahlídnout tu ježibabu ani koutkem oka. Teď mě pusť, musím si něco vyřídit,“ řekl a vysmekl se mi.

„Hej. Jestli se dozvím, že jsi šel do toho lesa beze mě, udělám něco neuvěřitelně pitomýho, co se ti nebude líbit,“ připomněla jsem a on po chvilce, když si uvědomil, že se mnou nehne příkývl.

„Dobře. Půjdem spolu,“ dodal a odešel. Nevím, čím to je, ale my dva jsme prostě nedokázali být chvíli v klidu. Bylo to jako na houpačce. Neustále jsme se hádali, milovali a hádali, šoustali jako králíci a pak zase hádali. Scházeli se a rozcházeli. Žárlili a provokovali se. Co to jako má být?

Darren se objevil v knihovně, kde seděl Wade Shadowwalker a něco si četl. A když si Darren všiml, co čte, Wade knihu spokojeně zaklapl a věnoval se mu. O to mu šlo, aby mu dal malou nápovědu pro případ, že by se mu nepovedlo jeho hádanku uhodnout. Ale Darren měl úplně jiné starosti.

„Ahoj, Darre. Tak co? Už jsi četl můj vzkaz?“ usmál se a on ho chytl po krkem a přirazil ho k policiče s knihami. Všichni kolem na něj vyjeveně zírali, ale to ho rozhodně nezastavilo. „Hádám, že ano,“ zaculil se.

„Ty zmrde zasranej. Možná tě nezabiju, protože máš na mě nějakou páku, ale až ta páka zmizí, udělám z tebe takovou sračku, že budeš škemrat abych tě zabil. Nicméně ti dát přes hubu musím. Za mojí holku. Co bych to byl za chlapa, kdybych si to nechal líbit.

A je mi u prdele proč a jak se to stalo. Ty si se mnou hrát nebudeš. Máš rád svojí sexy tvářičku, co?“ řekl. „Po dnešku už na ní žádnou nesbalíš,“ vyhrožoval mu, a když se Wade pousmál, rozmáchl se a pěstí mu zlomil nos.

„To je všechno? Myslíš, že neznám kouzla na zlomeniny?“ provokoval ho jako tenkrát Eldarn a předstíral, že ho to vůbec nebolí. „Pokračuj, Payne, a budeš mít dvě mouchy jednou ranou. To, co uděláš mě, uděláš i Eldarnovi. To by sis nevzal na triko, že?“ usmál se a odplivl si mu svou krev pod nohy.

Darren se mu našťavaně podíval do očí a za tu neúctu, kterou vůči němu právě předvedl svým odplivnutím ho přidusil ještě víc. Darren nečekal, že si ho Wade takhle pojistí a už vůbec ne, že se mu to teď bude dokonale hodit do karet.

„Nad čím přemýšlíš?“ polekal se Wade, když viděl Darrena hluboko ve svých myšlenkách.

„Děkuju ti, Wade. Dal jsi mi ohromnou příležitost tě zničit vlastní zbraní,“ prohlásil nadšeně a on zkameněl.

„O čem to sakra meleš, Payne?“ vztekal se. Toho se bál. Že by Darren začal tolik přemýšlet a plánovat. Darren se pousmál.

„On možná pár pěstí přežije. Konec konců si je taky trochu zaslouží,“ odpověděl, ale neměl se k tomu.

„Ale, komu se to snažíš namluvit, Payne? Sám si ho už potrestal dost. Už si to neodůvodníš, protože to nejde. Tak do toho. Potrestej nevinného,“ provokoval ho, ale Darren ho pustil ze svého sevření a nic neudělal, už se ho dokonce ani nedotkl. A nejen kvůli Eldarnovi.

„Bez toho krystalu bys u ní neměl jedinou šanci. Je mi z tebe na blití. Ale říkám ti naposledy, že ještě jednou a zabiju tě i přes kouzlo spojenců a budu dělat, že jsem to nevěděl. Protože Eldarn mě vůbec nezajímá v porovnání s tím, co se děje kolem holky, kterou miluju.

Byl by jen vedlejší škoda pro vyšší dobro. Možná by z něj byl i hrdina, který díky svojí statečnosti, zachránil derionku. Čest pro padlýho riona,“ řekl suverénně a Wade na něj mlčky překvapeně koukal. Nečekal, že by byl Darren až takový drsňák. Zřejmě ho podcenil.

„Jo a do Bruxellských lesů půjde Ay se mnou,“ dodal. Hrozně rád si hrál. Bylo to vidět. Ne, že by šel rovnou k věci, ale přistoupil na jeho hru. Vydíral ho, manipuloval s ním a děsil ho stejně jako to před tím dělal on jemu. Wade z toho byl překvapený.

„To bys přece neudělal. Nebudeš riskovat, že tvojí holku zabije ježibaba,“ usmíval se, ale nebyl si moc jistý.

„Myslíš?“ pousmál se Darren.

„To vím,“ odpověděl Wade suverénně.

„Já věřím tomu, že nezabije. Otázka je, jestli tomu věříš ty. Pokud se bojíš i o takovou čarodějkou jako je ona, pak jsi celkem v hajzlu s celým tvým plánem, co? Kdybys o ní přišel, nikdy bys neměl Srdce Derionu. Tak jí být sebou raději nebezpečí nevystavuj. A ani mě. Protože my dva půjdeme všude spolu,“ dodal.

„Nikdy bys neriskoval, že by se tvojí milovaný Ay něco stalo. Takže dokud si sám nebudeš přát její smrt, jsem v klidu. Vy dva se chráníte celkem dobře a před Anomaris budete chránit i mě. Mám vás všechny omotaný kolem prstu. Můj plán nemá chybu, Payne. Radím ti dobře se na Darnella vykašlat. Byla by škoda, abys...“ začal, ale Darren ho přerušil.

„Abys přišel o všechno. Ano, to by mě nesmírně mrzelo. Ale ty o všechno přijdeš a Ay bude ta, co to udělá. A neboj, my budeme v pohodě. Momentálně jsi prohrál, smíř se s tím. Protože nejsi jediný, kdo má někoho omotaného kolem prstu,“ usmál se.

„Další vidina? Maloval sis po obídce runy, Payníku?“ provokoval ho.

„To bys chtěl vědět, co? Škoda, že runy je něco, co nikdy nepochopí ani ten tvůj nadupanej mozek. Teď když už nejsme kámoši a neříkáme si každou píčovinu, mám velkou výhodu,“ dodal sebevědomě. „Možná, že jí tam pošlu samotnou. Jednou už ježibaby zvládla, a tak já se nemám čeho bát,“ zmínil Darren.

„To neuděláš,“ usmíval se nejistě Wade.

„Máš pravdu, takhle jednoduše to neudělám. Využil jsem tvůj nápad na mojí zbraň a trochu jsem ho vylepšil. Snad sis nemyslel, že bych si nechával všechno líbit,

aniž bych ti něco taky provedl, ne? Kdepak je naše malá sestřička, Wadíku?“ zeptal se a Wade ztuhl.

„No to ne. Estrellu do toho míchat nebudeš nebo...“ začal, ale přerušil ho.

„Nebo co? Moje lidi do toho tahat můžeš? No nic. Už je stejně pozdě. Ta je v tom až po uši. Být tebou, přijdu se super nabídkou, a to teď hned, protože já mám dávno vymyšlený, co s naší malou sestřičkou udělám, jestli se nezklidíš.

A ty mi v tom nezabráníš. A ano, viděl jsem to v runách, takže jsem si jistě, že mi můj plán vyjde pokud ho použiju. Dobře si to promysli, Wade,“ objasnil a Wade se tvářil dost zoufale. Jediná zmínka o tom, že by se něco mělo stát jeho sestře a přehodnotil by své cíle.

„Co uděláš?“ vyzvídal Wade.

„Nejsem idiot, abych ti to říkal,“ usmál se na něj Darren.

„A já nejsem idiot, abych se všeho vzdal, když ani nevím kvůli čemu,“ odpověděl Wade.

„Nemusíš se zatím ničeho vzdávat. Stačí malá dohoda. Ty půjdeš do Bruxellských lesů pro mého tátu a přivedeš mi ho a já se pak o něj postarám. Na oplátku ti slíbím, že se Estrelly ani nedotknu, dokud ty se nedotkneš někoho dalšího z mojí party. A Eldarn do ní patří taky, takže si dávej bacha, jak se k němu budeš chovat,“ řekl suverénně.

„Tos neudělal,“ vztekal se a Darren se pousmál. „A navíc, Estrelle bys neublížil. Takovej nejsi. Za nic nemůže. A je to i tvoje sestra. Tvoje krev,“ dodal a Darren se pousmál.

„Nemám s ní nic společného. A i když nemám sebemenší zájem na tom, aby se jí něco stalo, byla by jen vedlejší škoda pro vyšší dobro. Už jsem ti to přece říkal. Jak ty na mě, já na tebe desetkrát hůř. Už nejsem ten malej kluk, co tě následuje. To ty jsi mezi nás vrazil klín. Ten, který jsi mi ještě před tím hnusně vrazil do zad. Každěj se musí zodpovídat za svoje činy. I ty,“ dodal.

„Eldarn je můj spřízněnc, nemůžeš mi říkat, co s ním smím a nesmím dělat. Ten do tvojí party rozhodně nepatří!“ objasnil a Darren se zamyslel.

„Fajn, nech si ho. Dělej si s ním co chceš. Ale půjčíš mi ho až půjdeme pro mého otce. Kdyby bylo nejhůř, použiju ho jako lidskej štít a Estrella padne s ním,“ vyhrožoval mu.

„To nemůžeš. Estrella je v bezpečí a teď když jsi mi to řekl, nedovolím to,“ usmál se. Darren mu úsměv opětoval.

„Myslíš, že je v bezpečí? Myslíš, že nemyslím minimálně tři kroky před tebou? Že bych byl takovej idiot, abych ti to vyžvanil dřív, než bych si to pojistil?“ řekl Darren a Wade začal plašit.

„Cos udělal Estrelle?“ vyzvídal Wade vztekle.

„Občas myslíme stejně. Jsme jako dvojčata. Až na to, že ty útočíš a já se bráním. Zatím. Nebudu ti to tolerovat dlouho,“ dodal.

„Cos udělal?“ zařval na něj a vrazil do něj celou svou silou. Darren zavrával, ale nespadl.

„Klídek, Wadíku. Něco se mi stane a odskáče to zase kdo jinej než Estrella. Snad si nemyslíš, že jsi jedinej, kdo umí takhle plánovat. Už mockrát jsem ti říkal ať mě kurva nepodceňuješ. Co se stane mojí partě, stane se i jí,“ upozornil ho. Wade byl vzteky bez sebe.

„Přiveď mi mýho tátu dneska v noci ke stájím a máš moje slovo, že se Estrelle nic nestane, ale hlídej si svýho mazlíka až půjdete na ježibaby, abys jí nedostal potlučenou. My budeme zatím ve škole a budeme si na sebe dávat pozor. Teda nevím. Já ještě musím na trénink a kdybych spadl z wergona...“ dodal.

„Já tě zabiju!“ ječel na něj hystericky a Darren se smál.

„Není to příjemný co, když si někdo hraje s tebou? Tak co, jak to bude? Půjdeme do lesa za zlou ježibabou pro mýho tátu s Eldarnem? Nebo si zahraješ na velkého bráchu a uděláš to sám?“ zeptal se.

„Dobře. Tvýho tátu přivedu. V sedm u stájí, ale nejdřív chci vědět, jestli mi nelžeš a celý sis to nevymyslel,“ řekl a Darren se zase pousmál.

„Jak je libo,“ řekl a vytáhl zrcátko z kapsy. Očaroval ho a ukázal Wadovi Estrellu s Alyssou jak si povídají na schodišti a ona jí ošetřuje zlomený nos.

„Zlomil jsi jí nos,“ syknul našťvaně.

„To nebyla moje chyba, nevěděl jsem o tom propojení s Eldarnem. V podstatě si za to můžeš sám,“ usmál se Darren.

„Fajn. Tohle kolo jsi vyhrál. Ale to neznamená, že vyhraješ všechno. Jen počkej až se do toho zamotá Anomaris,“ dodal.

„Tak se modli, aby někoho z nás neohrozila na životě, protože já Estrellu nepustím,“ řekl Darren sebevědomě. Wade už nemohl ustát, že není na vrcholu, a tak začal zase rýpat.

„Co Sára? Jak se má? Stará se o ní Whisper hezky?“ zeptal se a Darren do něj strčil.

„Nech Sáru konečně na pokoji!“ dodal a Wade nakonec našťvaně odešel za Alyssou a za svou sestrou.

„**Jde k vám Wade. Nech Estrellu kde je a vyhni se mu,**“ řekl telepaticky Alysse a sám se přenesl ke stájím za Kinnarou. Já o jeho plánech neměla ani páru. On je hlavně na rozdíl od Wada skoro všechny vymýšlel za pochodu. Jediné, co měl naplánované předem s Alyssou bylo propojit Estrellu s námi, aby si jí Wade mučil sám, když na nás bude zlý. Ale o tom, že se ještě Wade propojil s Eldarnem netušil.

Nicméně to kouzlo propojení se s Eldarnem Wade pro svoje a sestry dobro zrušil. Ale zrušit Darrenovo kouzlo z Estrelly nemohl. To mohl pouze ten, co ho vytvořil. Takže vyjednávání teprve začalo.

My se Sárou jsme se zatím prohrabávaly knihami kouzel. Přemýšlela jsem nad tím, co by se nám mohlo hodit znát za kouzla a tak. Darren mě moc neinformoval. Všechno, co jsem věděla je jen, o čem jsme se bavili ve věži. Věděla jsem jen to, že půjdeme do Bruxelských lesů hledat jeho otce k ježibabě. A vážně jsem se modlila, aby měl nějaký plán, protože jsem začínala být zoufalá.

Za celou dobu, co jsme byly spolu se Sárrou jsme si ještě nic pořádně neřekly. Jen na mě civěla, ale pak prolomila ledy a rozhodla se sondovat. „Jak to dopadlo včera s Wadem?“ vyzvíдалa.

Nedokázala ale potlačit žárlivost ve svém hlase. I já jsem to poznala. A taky jsem věděla, že by nebylo nejlepší jí to vyprávět, ale nebyla jsem jediná, kdo u toho ten večer byl. Byl u toho i on – náš nepřítel a mohl mluvit, kdyby chtěl.

„Nic nebylo,“ odpověděla jsem stručně.

„Mě to říct můžeš. Taky se ti k něčemu přiznám,“ řekla, já se na ní otočila a mlčky jsem na ní koukala. „Spala jsem s ním a ne jednou. Náš vztah byl se vším všudy a netrvalo to jen chvíli,“ odpověděla jako by to byla jen večere s nepřítelem a nic závazného a já na ní vyvalila oči. „Strávila jsem u něj skoro celý prázdniny,“ dodala.

„Cože?“ vykřikla jsem.

„No, ještě jsem nevěděla co je zač. Ale už mě to přešlo,“ hájila se a podívala se mi do očí. Nevím, jestli jsem jí to věřila.

„Hezký. Já s ním ale nespala,“ prohlásila jsem hrdě. Sice to k tomu nemělo daleko, ale to jí přece vyprávět nebudu.

„Ne? To je dobře,“ usmála se a viditelně se jí ulevilo. „To je moc dobře. Protože...“ začala a zarazila se, když si uvědomila, jak zvláště se na ní dívám. „Protože... máš Darrena,“ prohlásila. Něco mi říkalo, že tohle říct nechtěla.

„Ale k něčemu došlo,“ přiznala jsem. Všimla jsem si, jak se jí zatajil dech a rozšířily zorničky zaujetím.

„K čemu došlo?“ vyzvíдалa. Rozhodně jí to vadilo. Nejspíš jí to nepřešlo, jak hrdě tvrdila před chvílí. Nárokovala si ho. Wade byl její. Tedy alespoň v její hlavě. Chudák holka. Absolutně netuší, co je ten grázl zač.

„V podstatě k ničemu. Jen mě líbal a osahával. A chtěl... no, málem došlo k orálnímu sexu, ale v podstatě to bylo tak krátký, že se to nedá tak ani snad počítat,“ opáčila jsem a ona ztuhla.

„Cože?“ vykřikla. „K orálnímu sexu? Jako že, ty jsi ho...“ začala se vyptávat, ale zavrtěla jsem hlavou.

„Ne! To bych nikdy neudělala,“ opáčila jsem pohotově.

„Takže to udělal on?“ ujistila se a já přikývla. Ona se na mě tak zvláště podívala. Vypadalo to jako, že by mě nejradši něčím zabodla a zároveň se každou chvíli měla rozbrečet.

„Co se tak tváříš? Vždyť mezi vámi už nic není, ne? Nemělo by tě to tolik štvát. Leda, že...“ zeptala jsem se, když jsem viděla její podivný výraz.

„Nic, nebudeme se o tom šmejdovi bavit. Nestojí za to,“ prohlásila a já přikývla, ale chtěla jsem vědět, na co teď myslela. Zcela určitě byla žárlivostí bez sebe.

„Ok nebudeme, ale vyklop to, cos chtěla říct,“ udeřila jsem na ní, ale ona zavrtěla hlavou.

„Ne. Bude lepší když toho necháme,“ odpověděla. *Hm, teď to ale chci vědět ještě víc.*

„Řekni to!“ naléhala jsem.

„Neřeknu. Vážně ne,“ opáčila.

„Prosím, řekni mi to,“ škemrala jsem. Ona si povzdychla a pak se na mě tak podívala. Naprosto zničeně.

„Chtěla jsem jen říct, že to je jedna z mnoha věcí, co mu jde,“ zašeptala a já se na ní nasupeně podívala.

„Ne! Tos neřekla! Na to ani nemysli!“ vyjela jsem na ní.

„Nemůžu za to, že mě přitahuje. A nejsem sama, Ay, že ne?“ prohlásila a já na ní hodila vražedný pohled.

„Nenávídím ho a nebýt toho krystalu, nedotknul by se mě!“ objasnila jsem. Sára se přiškrceně pousmála.

„O tom já ale vůbec nemluví,“ zmínila.

„Změníme téma. Wade je minulost. Alespoň moje. Moje temná minulost. Opovaž se tohle říct Darrenovi a zabiju tě,“ dodala jsem a ona přikývla.

„Máš pravdu. Nezaslouží si, abychom ho chválily. Chce nás přece všechny zabít,“ dodala rozpačitě, ale já už jsem se k tomu nevyjadřovala. Pochopila jsem to celé. Držela se, aby mi neřekla něco podobného. Jako třeba: A ty se ho ještě někdy dotkni a zabiju tě!

„Tohle kouzlo by se nám mohlo hodit,“ zmínila jsem po chvilce toho trapného ticha.

„Hm. Hele, Ay. Všimla jsem si, že Wade vyváděl, když ses Darrena držela za ruku. O co šlo? Nedrželi jste se jen tak, že ne?“ zeptala se a já zavrtěla hlavou.

„Ne, vytvořila jsem kdysi takové kouzlo. Jen tak, po zkušenosti s Eldarnem, a tak jsem si říkala, že by se mohlo hodit. Je to kouzlo, které uklidňuje. Musela jsem ho na Darrena použít. On je silný. Hodně silný, ale tam to bylo vážně o nervy.

Nechtěla jsem, aby ho mučil těmi řečmi. Byl to super nápad, ale trochu jsem to přehnala. Pumpuje to do něj sebevědomí a bůhví co ještě. A možná jsem mu toho kouzla dala moc,“ pousmála jsem se.

„Ty jo. Nevěděla jsem, že to dokážeš. Celkem zajímavý kouzlo jsi vymyslela. A jak se vůbec dá vytvořit kouzlo?“ zeptala se.

„No jednoduché to není. Je to vlastně strašně složité. Musíš splňovat podmínky. To, že existuje kniha všech kouzel víš, že?“ ujistila jsem se a ona přikývla. Stejně, ale moc nechápala, jak to funguje.

„Každý čaroděj k ní má přístup, když jí potřebuje. Tedy ne jako, že by se mu ukázala vždycky a kdykoli a mohl jí mít u sebe a tak, to ne. Funguje to tak, že si knihu vyčaruješ pomocí takového přivolávacího kouzla. Podle toho, kolik čarodějů jí právě potřebuje se naklonuje a její klon se ti objeví. Pak se zase sloučí i s tím, co do ní zapíšeš.

Musíš do ní popsat dokonale techniku ruky, zaklínadlo a to, co má kouzlo správně dělat. Ta kniha si nevyhovující kouzla do dvou dnů sama vyškrtně, takže to tam musí vydržet i dýl než dva dny, aby to bylo schválené.

No a samozřejmě to má hromadu dalších požadavků a podmínek. Nejdůležitější je, že kouzlo musí dávat smysl. Musí ladit se zaklínadlem i s technikou ruky. Musíš

být plnoletý derion s dostatečnou mocí na dané kouzlo, musíš znát správné zaklínadlo pro vytvoření kouzla, musíš být v magii minimálně na 10. úrovni, vlastnit alespoň jeden vzácný předmět a musíš kouzlu vymyslet originální název,“ vysvětlila jsem.

„Ty jo a to jsi všechno dokázala? Hustý,“ culila se.

„I Darren s Wadem už vymysleli pár vlastních kouzel. Jsou mnohem dál než já. Věděla jsi, že mluví oba plynule latinou? Já to zjistila až dneska,“ řekla jsem a ona zavrtěla hlavou.

„Ne,“ odpověděla a zase se tvářila divně. Možná si zase vzpomněla na nás dva s Wadem. A tak jsem se rozhodla, že do toho šťouchnu.

„Sáro... Jak to máš s tím šmejdem?“ zeptala jsem se. Nešlo to se nezeptat, vrtalo mi to hlavou. Sice něco už naznačila, ale já to chtěla slyšet od ní. Sára si povzdychla a pak se na mě přilepila očima.

„Co jak s ním mám?“ Děkala, že mě nechápe.

„Nejsi s ním i přes to, že ne? Skončilo to, že jo?“ vyzvíдалa jsem.

„N-ne, jasně, že n-nejsem. Je konec. Totální,“ zakoktala a já na ní hodila prozíravý pohled. Ale dál už jsme to nerozebíraly.

Darren kartáčoval Kinnaru a přemýšlel. Alyssa byla s ním. Teď s ním trávila mnohem více času než já. Ale trochu jinak. Zatímco my jsme se spolu většinou jen milovali, s ní si dokonce povídal.

Je to jasné. Darren je přesným příkladem toho, že chlap potřebuje více žen a žena méně mužů. Zatímco mě stačí jeden, on potřebuje na každou aktivitu jinou ženu. No nic, nejspíš se s tím jednou nějak smírím. Se mnou si totiž tolik nepovídá.

„Takže to vyšlo? Náš plán,“ usmála se a on sklesle přikývl.

„Myslíš můj plán?“ upozornil jí.

„Promiň, Mistře,“ zaculila se.

„V pohodě. Nicméně ještě nemáme vyhráno. Dost jsem ho dneska provokoval a bojím se následků. Mám starost o Kinnaru. Vzpomněl jsem si, co říkala Eldarnova matka o tom, jak tátovi nějaký šmejd zabil jeho draka. Možná bych mohl čekat něco tak strašného, když jsem si zaháčkoval jen lidi a dovolil jsem si mu sáhnout na sestru.

Taky jsme se domluvili na srazu u stájí. Nesmím ho už podceňovat ani na něco zapomenout. Zbláznil bych se, kdyby jí někdo nějak ublížil,“ přiznal a Kinnara se k němu přitulila.

„Vážně myslíš, že by toho byl schopnej?“ zeptala se Alyssa zírājíc na Kinnaru, jak se k němu tulí.

„Oh jo, to teda jsem. Vždyť zabil svojí mámu a zničil mýho tátu. Šikanuje Eldarna, snažil se znásilnit mojí holku, předstíral, že je Anomaris a Magnoliová, ukradl nám krystal Srdce Derionu a vyhrožuje nám všem. Člověk, co zavraždí vlastní matku je schopný všeho,“ dodal a pohladil zase Kinnaru.

„Já tě nedám, neboj. Ale budeme se muset na nějakou dobu rozloučit. Poletíš s Enessou někam daleko. Někam, kde vás Wade nenajde. Někam do bezpečí,“

prohlásil a utíral si slzu z oka. Kinnara se tvářila stejně smutně. Vydechla obláček kouře ve tvaru runy a Darren se pousmál. „Taky tě mám rád,“ zašeptal a jemně jí poplácal po zátylku.

Alyssa nevěřila tomu, že by Wade ublížil wergonovi. A už vůbec nevěřila tomu, že to, co včera řekl byla pravda. Zнала ho úplně jinak. Jako kluka, co při milování vzdychá a prožívá ho jako by pro něj byla ta jediná, a to jí ani neměl dle jeho slov rád. Buď je to dokonalá přetvářka, nebo na tom něco nesedí. Protože takhle se zlí kluci nemilují, ne?

„A co tvoje závody? Měl jsi nastoupit do národ'áku,“ připomínala.

„Tak nastoupím až vymyslím kouzlo, který mojí Kinnaru před Wadem ochrání. Ještě musím vymyslet, jak chránit Ay a sebe před Anomaris. Budeme mít hodně práce, moje budoucí spřízněnko,“ zmínil a ona přikývla. Už na to nic neříkala. Darren pak Kinnaru doprovodil ven a přivedl i Enessu. Obě pohladil a dal jim kuzu.

„Jste velký holky. Zvládnete se o sebe postarat. Ty jsi starší, Kinnaro. Postaráš se o princeznu Enessu, ano?“ šeptal jí do ucha a ona souhlasila. „Tak leťte. Sáře to všechno vysvětlím. Dejte mi minimálně týden, než něco vymyslím. Do té doby se vyhýbejte městům a hradu obloukem. Já si vás pak najdu. Slibuju,“ řekl a s těžkým srdcem pozoroval, jak jeho wergonní holky vzlétly do oblak.

Do smíchu mu vážně nebylo. Při představě, že přijde o Kinnaru mu bylo zle. A nejen kvůli tomu, že zmešká příležitost v závodění a že přijde o spoustu peněz. „*Ke rama ni esth-te di ma liro, Kinnara.* - Miluju tě, Kinnaro,“ zakřičel a ona na něj taky zakřičela z dálky po dračím.

„Pozorovat tě mluvit s Kinnarou mě fakt dojíká. Kde ses naučil wergonní řeč?“ zeptala se.

„Od Sáry jsem toho hodně pochytil. Asi potřebuju obejmout,“ prohlásil a ona toho hned využila a přitáhla si ho k sobě. Jeho srdce bilo jako šílené. Ještě nikdy Kinnaru nepustil nikam daleko na bůhví jak dlouho. Ještě nikdy bez ní nebyl déle, než když byl v kómatu. A ještě nikdy si neřekl o objetí.

„To bude dobrý. Nic se jí nestane. Všechno dobře dopadne, protože ty jsi nejchytřejší derion, který existuje a Wada hravě zvládneme položit na lopatky,“ utěšovala ho.

„Myslíš?“ zeptal se a díval se na ní s usazenými očima. Ona přikývla.

„To vím,“ usmála se. Alyssa ho ještě nikdy neviděla bulet. Já si taky nevzpomínám, že bych ho někdy viděla brečet. Vlastně jo, párkrát, když jsem mu dala košem a opakovaně. Vždycky byl smutný a zároveň se vztekal, ale tohle bylo jiné.

„Tak dost. Konec. Jsem jako idiot. Tady brečím jak holka,“ zasmál se a otřel si oči do rukávu. „Jdeme makat, máme spoustu práce. Potřebujeme zjistit, jak použít ten dračí zub a přerušit Wadovo pouto. Pátrat po tom, ale musíme nenápadně, a proto to budu dělat já. Ty zatím budeš hledat pasivně.“

To znamená, že budeš hledat informace o podobných projevech magie, abychom to měli s čím porovnat, protože pochybuju, že někde bude napsaný cokoli o nějakým

zuby. Tohle je tátovo magie, která ani není klasifikovaná jako kouzlo, aby bylo v knize kouzel," spekuloval nahlas u toho, co dával Alysse rozkazy.

"Darrene," zakuňkala. "Použiješ ten tesák na zrušení toho pouta s Wadem, že jo?" ujišťovala se a on se polekal. Četla v něm jako v otevřené knize. Sice neměl v plánu Eldarnovu matku zklamat, ale zaváhal, a to Alyssa poznala.

Přece jen ho zná už sedm let. Učí se spolu každý den ve škole a taky je do něj šíleně zamilovaná a taky strávila spoustu času tím, že ho sledovala a analyzovala. Jestli je někdo odborník přes mladého Payna je to ona a Wade Shadowwalker. Kam se na ní hrabeme my se Sárou. A to já jsem jeho přítelkyně a Sára nejlepší kamarádka.

"Neboj se, neudělám žádnou kravinu," odpověděl a ona se na něj podezíravě dívala.

"A povíš mi, cos měl v plánu, když ses dozvěděl, k čemu ten tesák je?" usmála se a on na ní.

"Nepovím," řekl.

"No tak, lvíčku. Neměl bys mít přede mnou tajnosti. Ne když jde o kouzlení. Vždyť budu brzo jen tvoje spřízněnka," škemrala. Darren nakonec přikývl.

"Tak jo, ale nesmíš to nikdy nikomu říct. Stala by se katastrofa, kdyby to někdo věděl. Přisáháš?" zeptal se a ona přikývla. "Dobrá. Tohle bude tvoje první zkouška, jestli jsi hodna toho být mojí spřízněnkou," prohlásil a natahoval k ní ruku.

"Podej mi ruku," zašeptal a ona ho poslechla. On jí otočil dlaní nahoru a přiložil k ní svou dlaň. „*Rune de soulmates*," řekl tiše a jí se na dlaní objevila malá runa spřízněných duší. Byly to dva zlaté z nápisů vytvořené kroužky, které měly po obvodu rozmístěných pět menších a uvnitř toho velkého bylo něco jako zamotané horizontálně položené písmeno S.

Ještě to nic neznamenalo, protože Darren si Alyssu k sobě oficiálně nepřimknul. Jen jí dal něco, co by se dalo srovnávat se zasnubním prstýnkem před svatbou.

"To abys věděla, že to s tebou myslím vážně," usmál se. "Teď jsme něco jako zasnoubení," culil se a ona se mu dívala zamilovaně do očí. Moc to pro ní znamenalo.

"Vždyť to říkám. Dojímáš mě vždycky tím, jaký jsi, ale dneska extrémně," řekla a rozplakala se. Její hlas se třásl a ona byla z Darrenovo gesta úplně na větvi.

"Ale no tak, Alyssu. Nepřeháněj, nebo budu bulet taky," zasmál se a ona se taky zasmála.

"Dobře. Už toho nechám. Tak povídej," řekla a posadila se na balík slámy naproti němu. Nemohla se ale přestat dívat na runu, kterou jí i sobě Darren vykouznil na dlaň.

"Víš, že jí pak kouzlem schovám? Nechci, aby o ní ještě někdo věděl. Než to bude aktuální, je to přísně tajný, jasný?" upozornil jí a ona přikývla. Rozhodně by si to u něj nepokazila. Být jeho spřízněnou duší byl její sen od té doby, co se dostala na deRionský institut. S Wadem možná chtěla chodit, ale pro Darrena chtěla být spřízněnka.

A tak jí Darren vyžvanil skoro všechny tajnosti, které měl. Dost se mu ulevilo, že to mohl někomu říct. Alyssa si přikrývala pusou hrůzou. Nevěděl sice všechno a do

detailů, ale díky jeho umění s runami znal spoustu věcí z budoucnosti, na které se už od doby, co mě znal pečlivě připravoval. Teď na to s Alyssou byli dva. Mohli si konečně poradit a podpořit se a taky si mohli zkrátit chvíli povídáním si o všem možném, než se dostaví Wade na domluvenou schůzku.

My se Sárrou a s Wadem Whisperem jsme si celý den četli nějaká kouzla, která bychom mohli využít při boji s Anomaris a s Wadem Shadowwalkerem. Už nám to ale nelezlo do hlav. Doslova jsme pročetli deset tisíc celkem pokročilých kouzel nejružnějších kategorií.

„Už nemůžu, Ay. Jdu chcípnout,“ prohlásila Sára a natáhla se vyčerpaně na koberec.

„Já už jsem taky úplně tuhej,“ řekl Wade a natáhl se vedle své přítelkyně.

„Já taky,“ dodala jsem a přidala jsem se k těm mrtvolám na hromadu. „Kde ten Payne celý den lítá? Ještě jsme si nestihli pořádně ani promluvit. Nevím vůbec žádné novinky,“ stěžovala jsem si.

„Bude s Alyssou. Nevím, jestli jste si toho všimli, ale Wade dneska nešikanuje Eldarna. Viděla jsem ho před pár hodinama se poflakovat s Estrellou,“ zmínila Sára a já ztuhla.

„S Estrellou? To znamená, že jí dostal za úkol hlídat. Darren na něj něco má. Proč se mnou ten idiot celý den ani nemluví? A to jsem mu kývla na to, že s ním budu chodit. Je to snad ještě horší. Nejen, že už začínáme mít vztahové problémy, ale ještě hned na to se zase vrací na celý den k té otřesné brunetě,“ vztekala jsem se.

„Ay, ty žálíš? Pořád? Nemusíš na něj žárlit. Víc důkazů lásky snad ani neexistuje. Všechny ti je dal,“ zasmál se Wade.

„Pořád jí otlapkává,“ stěžovala jsem si.

„No jo, to chlapi dělaj. Jsou po rozchodu chvíli a jsou nucení se spolu bavit. Ještě to potrvá. Mají speciální vztah,“ utěšoval mě, ale bez úspěchu. Spíš mě ještě vytočil.

„Já mu dám speciální vztah se mnou, jestli se neozve... Ach jo, možná se na mě zlobí za to, co se stalo s Wadem,“ uvědomila jsem si.

„Nesmysl... počkej a co se stalo? Myslíš ta malá a celkem bezvýznamná pusa kvůli krystalu? Tím se netrap. Podle mě to v pohodě přešel,“ řekl Wade a my se Sárrou jsme se na sebe letmo podívaly. „Co? Něco mi uniklo?“ zeptal se.

„No víš, však jsem ti říkala, že Wade plánuje Ay večer navštívit...“ ujala se toho Sára, protože já bych o tom nedokázala mluvit.

„Darrene, kde jsi celý den? Nemyslíš si, že bys měl být taky chvíli se svou přítelkyní a ne pořád se svou ex?“ promluvila jsem k němu.

„Promiň, Ay. Už běžím. Musím vám toho vážně hodně vysvětlit.“ odpověděl.

„Nám?“ divila jsem se jeho reakci. „Takže spolu nebudeme sami? Ach jo,“ zašeptala jsem.

„Bohužel. Sama jsi řekla, že nejdřív povinnosti a potom zábava. Stalo se toho dost. Jste u tebe? Budu tam každou chvíli,“ dodal. Já mu řekla, že ano a dál už jsem se s ním nevybavovala. Zdál se mi nějak podezřele vážný.

A během pár sekund se objevil u mě v pokoji a usmíval se na mě. Díky bohu, že byl tak chytrý, že ho nenapadlo mi sem přitáhnout i toho svého dlouhosrstého mazlíka Alyssu.

„To je taky dost, že ses ukázal!“ zpražila jsem ho a dala jsem mu letmou pusu. On se usmál a letmo mě objal.

„Měl jsem hodně práce,“ odpověděl a posadil se na postel.

„Tak o co jde?“ vyzvíдалa Sára a posadila se k němu.

„Jo, nenapínej nás, kámo,“ řekl Wade a sedl si k němu z druhé strany.

„Využil jsem Estrellu a propojil jí s náma všema. To znamená, že cokoli se stane nám a Eldarnovi, stane se Estrelle. Wade zuří. Díky tomu souhlasil s tím, že mi přivede tátu z Bruxelských lesů, kde ho pohřbil za živa. Měl jsem tam jít já s Ay, ale sám usoudil, že by to pro něj bylo moc riskantní. Nejen, že by se mohlo stát něco jeho sestře, ale přiznal, že má strach i o Ay.

Předpokládal, že tam půjdu sám. Ale došlo mu, že beze mě se jeho vysněný Srdce Derionu nenarodí, a tak teď má blbou náladu, že mu nevyšly plány. Já mám další plán, ale nesmím ho nikomu říct. Takže zatím si dělejte svoje věci, učte se kouzla, vymýšlejte nejružnější taktiky, jak ho přechytračit a pak si o tom promluvíme,“ řekl a my na něj mlčky koukali. Sára se chytala prsty za přívěsek u řetízku a nervózně si s ním pohrávala.

„Dobře, když nám o tom víc nic neřekneš,“ dodala jsem suše a podívala jsem se na něj nasupeně. On si povzdychl.

„Nemůžu. Ale je tu něco, co vám musím říct,“ řekl naléhavě a přisunul se k nám blíž.

„Já to tušila. Když je Wade mimo, Eldarn má chvíli klídek,“ culila se Sára a my se na ní všichni otočili.

„Psst!“ okřikl jí Wade a čekal, až bude mluvit Darren.

„Sáro, musel jsem pustit Kinnaru a Enessu na nějakou dobu ven,“ oznámil jí a ona se polekala.

„Jak jako ven?“ zeptala se.

„Jako ven. Pryč,“ odpověděl stručně a čekal, dokud jí to nedojde, ale Sára nebyla tolik důvtipná jak si myslel.

„Proč?“ zeptala se a tvářila se nechápavě.

„A co závody?“ zmínila jsem, ale odbyl mě mávnutím ruky.

„To teď není důležité,“ opáčil a pak se podíval zpátky na Sáru, aby jí odpověděl taky. „Je to kvůli tomu, aby byly v bezpečí. Nevěřím Wadovi a ochranná kouzla na naše wergony jsem ještě nevymyslel. Ještě musím na něco přijít. Zatím se Kinnara o Enessu postará, neměj strach,“ uklidňoval jí a Sára přikývla.

„Já ti přece věřím,“ zašeptala a Wade jí objal. Ale ona nebyla vyděšená jako Darren. Nejspíš nevěřila tomu, že by Wade ublížil jejímu wergonovi.

Já se nad tím pozastavila. „Počkej, Darrene. Čeho konkrétně se bojíš? Odkud jako vznikl tenhle druh strachu?“ vyzvíдалa jsem a zdálo se mi, že tu otázku ode mě čekal, ale zdráhal se mi na ní odpovědět. A tak se rozhodl říct jen část pravdy.

„Můj táta takhle přišel o wergona. Nějaký psychopat podobný Wadovi mu ho zabil, aby se nedostal do národního týmu. Nesnesl bych, aby se to stalo i mě, a protože Sára má taky wergona, bude lepší, když se škole obě budou nějakou dobu vyhýbat, než na něco přijdu,“ vysvětlil.

„Ale kdyby se něco stalo jakémukoli wergonovi kvůli němu, Wade by přišel o přízeň Qyldryira. Wergoni by ho zamordovali, a zvlášť kdyby se něco stalo princezně Enesse, nebo královně Ezessy,“ zmínila jsem a Darren přikývl.

„Jo, to je sice fakt, ale i tak to nehodlám riskovat. Nebudu ho podceňovat. Chce nás zničit a udělá pro to cokoli. A pak je tu ještě jedna věc,“ řekl a podíval se na mě.

„Co se stalo?“ zeptala jsem se, když se na mě díval takovým neidentifikovatelně smutným výrazem.

„Wade za chvíli přivede mého tátu a já... chtěl jsem mu tě ukázat. Šla bys se mnou?“ zeptal se a já přikývla.

„To je samozřejmé,“ usmála jsem se na něj a pohládila jsem ho po tváři.

„Očekávám ale to nejhorší. Zcela určitě nebude vnímat, nebo minimálně bude úplně mimo. Nevím jak moc ho to neustálé umírání z nedostatku kyslíku ovlivnilo,“ zašeptal a my se na sebe zoufale podívali a já ho objala.

„My to spolu zvládneme, Darrene. Wada čeká hodně nepříjemný osud a já udělám cokoli, aby za to pykal. Za to, co provedl za hyenismus na tvoji rodině i na svojí. Nikdy nedovolím, aby získal naší moc a to, co je naše,“ řekla jsem a on se na mě pousmál.

„Řekla jsi naše?“ zeptal se a já přikývla.

„Ano, naše. Moc Srdce Derionu je přece naše společná věc a i to, co teprve přijde. Víc naše už to být nemůže,“ utěšovala jsem ho a lehce jsem se na něj usmála. On mi úsměv opětoval.

„Miluju tě,“ zašeptal a přitáhl si mě k sobě.

„Já tebe,“ odpověděla jsem mu a přitulila jsem se k němu. Sára s Wadem na nás koukali.

„Vy jste tak sladký,“ prohlásila dojatě.

„Bude sedm,“ řekl najednou Darren a vstal ze země. „Musíme jít. Vy dva hlídejte Wada,“ přikázal jim a oba přikývli. Pak mě chytl za ruku a přenesl se i se mnou do prázdné stáje číslo 2.

Já jsem se rozkoukala a posadila se na balík slámy, kde před chvílí seděl s Alyssou. Darren byl nervózní a vypadal, že se za chvíli složí. „A vážně s tím nejde nic dělat? Neexistuje nějaký lektvar, který by...“ zeptala jsem se, ale v pülce mě přerušil.

„Neexistuje nic na to, abys obnovila duševní stav člověka, co je mimo,“ odpověděl smutně a vytáhl z kapsy malou lahvičku s černou tekutinou.

„Co je to?“ zeptala jsem se.

„Lektvar smrtelnosti,“ odpověděl. To mě upřímně překvapilo. Že ho má u sebe, a i to, že by ho odkázal připravit.

„Nevěděla jsem, že umíš míchat tak komplikované lektvary,“ zmínila jsem. On se na mě tak podíval.

„Hodně toho o mě ještě nevíš, Ay,“ usmál se a dal mi pramínek vlasů za ucho. V tom zaklepal Wade Shadowwalker na dveře stáje. Darren prudce vstal a šel mu otevřít. A když viděl, že je sám, měl chuť mu něco udělat.

„Kde je táta?“ zeptal se.

„Nechal jsem ho v lese poblíž. Myslel jsem, že bys ho... no, že to nechceš dělat tady,“ prohlásil tiše.

„Jak ohleduplný,“ odpověděl Darren a oba jsme na něj cestou ze stáje hodili vražedný pohled. Jeho ruka vystřelila k Darrenovi a zatarasila mu cestu.

„Já svojí část dohody splnil. Teď splň ty tu tvoji,“ připomněl se a Darren se zastavil, přiblížil se k němu tak na deset centimetrů a zíral mu upřeně do očí.

„Já ti nic neslíbil,“ odpověděl a chtěl jít, ale Wade ho zase zastavil. Tentokrát ho chytl hrubě za ruku a přitáhl ho k sobě.

„Slíbil jsi, že pustíš Estrellu,“ řekl.

„Nic takového jsem neřekl. Řekl jsem, že se jí nic nestane, což jsem splnil. Nic se jí taky nestalo. Ale rozhodně jí jen tak nepustím,“ upřesnil a Wade přikývl.

„Fajn, taky ho můžu odvést zase zpátky,“ vyhrožoval.

„Vážné? Znáš mě, víš, že mám talent vytvořit bezvýchodný situace. A jsem občas mnohem trpělivější než ty. Řekl bych, že nic takového se nestane,“ odpovídal a Wade byl vzteky bez sebe. Ti dva byli hodně vyrovnaní.

„Kde máš Kinnaru, Payne?“ zeptal se rozhlížeje se po stáji a on ho zuřivě přirazil ke zdi. Wade zase vždycky uměl bodnout do toho správného místečka. A taky se uměl hodně dobře prát, ale zatím všechny nechával při tom, že není tak silný.

„Neprovokuj mě. Myslíš si, že nejsem schopnej Estrelle něco udělat?“ řekl a já na ně zoufale koukala. Věděla jsem, že jsem v háji, jestli se spolu porvou, protože netuším, jak bych je od sebe oddělila.

„Myslím, že ne. Nikdy bys neublížil holce,“ odpověděl Wade klidně.

„Ne tak jak si myslíš. Ale nemám problém někoho zabít, Wade. Je mi jedno, že je to dcera mého táty. Vážně je mi to jedno. Je mi jedno, že je to nevinná holka. Je mi to jedno. Jestli je to jediná věc, která tě zastaví, půjdu i přes mrtvolu, abych tě zničil to mi věř. Leda, že bys z toho všeho chtěl vycouvat,“ usmál se.

„Ani ve snu, Payne“ opáčil.

„Pak si nestěžuj a uхни mi z cesty!“ řekl Darren a odstrčil ho.

„Ani když ti slíbím, že na wergony ani nesáhnu?“ zeptal se a on se otočil.

„Jako by tvoje sliby za něco stály. Ze mě idiota neuděláš. Tuhle válku jsi vyhlásil ty. Tak teď nebreč,“ dodal Darren.

„Já přece nejsem vrah kouzelných tvorů... nejsem vrah vůbec,“ zašeptal si pro sebe, zatímco my jsme šli spolu směrem k lesu se přesvědčit, jestli tam jeho otec vážně je. Byla jsem z toho taky celkem nesvá.

Nevím, jestli jsem připravená na něco takového, ale faktem je, že musím být jeho podpora jak jen to jde. Jak se asi cítí chudák on, když za pár minut uvidí svého otce jako trosku a ještě ho bude muset zabít?

Wade nelhal. Hned na okraji lesa na kameni seděl bloňďatý muž ve středním věku. Vypadal úplně normálně a vypadal jako Darren po čtyřicítce. Moc se nehýbal a jen zíral tupě před sebe.

„Tati...“ zašeptal Darren a hned k němu přiběhl. „Tati,“ oslovil ho znovu a objal ho. Nečekal, že ho pozná ani, že ho obejmeme zpátky. Výhoda pro něho, protože se to nestalo. On se ani nehnul.

„Tati, co ti to ten hajzl udělal?“ plakal zoufale. I já měla na mále. Slzy mu tekly proudem. Já mu jen položila opatrně ruku na rameno a jemně jsem ho pohladila. On se na mě otočil a řekl: „Běž.“

„Cože?“ divila jsem se.

„Nechci abys mě viděla... prostě na mě někde počkej, ano?“ řekl mile, ale já nechtěla odejít.

„Jsme v tom spolu, Darrene. Já nikam nepůjdu,“ odpověděla jsem.

„Já se tě neptám. Nechci, abys to viděla, takže běž. Prosím. A neboj se já to zvládnou,“ dodal.

„Darrene,“ prosila jsem ho.

„Ale no tak, Ay. Prostě jdi, budu v pohodě,“ vyjel na mě a já ztuhla. Darren si povzdychl. „Promiň, já na tebe nechci být hnusnej. Vážím si toho, co pro mě děláš, ale teď tu být nemusíš,“ objasnil.

„Ale říkal jsi, že chceš, abych sem šla s tebou,“ připomněla jsem.

„Ano, chtěl jsem tě ukázat tátovi a moc jsi mi pomohla, ale teď už to nech na mě,“ usmál se a pohladil mě po ruce.

„Dobře. Počkám ve stáji,“ řekla jsem a šla jsem tedy kousek dál. Darren se na otce otočil a podíval se mu do očí.

„Tak jsi jí viděl. Krásnou a chytrou derionku Ayawai Heartovou. Mojí budoucí ženu. Vždycky jsi mi o ní vyprávěl. To je ona,“ prohlásil se slzami v očích a díval se do jeho prázdného výrazu.

„Toho démona ze mně taky vyhnala ona. Zachránila mi život. Strašně mě mrzí, že jí nemůžeš poznat je vážně skvělá a chytrá. Byl bys na mě pyšnej. Alespoň v něčem jsem tě někdy poslechl a jsem za to rád,“ zašeptal smutně a otřel si slzu do rukávu.

„Sakra, vždycky jsi měl ve všem pravdu,“ řekl, objal ho a plakal. „Tati, omlouvám se za ten večer, co jsme se viděli naposledy a já na tebe křičel. Mrzí mě, že jsme se pohádali. Chci, abys věděl, že mě to mrzí a že tě mám rád. To, že tě nenávidím jsem řekl jen v afektu. Byl jsem idiot. A taky chci, abys věděl, že se na tebe už nezlobím,“ drmolil.

„Tati, podívej se na mě,“ řekl a nasměroval si jeho hlavu k sobě. „Odpouštím ti. Jsme chlapi, chápou, že ses zamiloval do Arethy, chápou, že ses uklouznul s Rawenou. Se stane. Taky jsem dělal kraviny. Nezlobím se na tebe. Každý jsme udělali nějaký chyby, ale tohle sis nezasloužil. A věř mi, že já toho zmrda zabiju. Zabiju ho, rozumíš?

Udělám mu ze života peklo. Nikdo si nebude hrát s lidma, který miluju. To nedovolím. NIKDY!!“ dodal a otřel si slzy.

„Měl bys kurva být na mojí svatbě. Měl jsi být u porodu tvojí dcerušky Azaely. Měl bys mě vidět nastupovat do národáku, protože od doby, co závodím mám kromě jedny stříbrný samý zlatý medaile. Tolik jsem chtěl, abys na mě byl pyšnej. Tolik bych ti toho chtěl říct.

Chtěl bych abys mi zase říkal, co smím a co nesmím dělat. Chybí mi to. To, jak jsi mi říkal, že ze mě nikdy nic nebude, protože jsem líný a chybí mi disciplína. To, jak jsi mě učil kouzlit a lektvary. Vždycky jsi byl můj vzor,“ pokračoval a u toho odšpuntoval palcem tu lahvičku s elixírem, který zbavuje nesmrtnosti.

„A teď je řada na mě, abych ti dokázal, že už jsem připravený na život a že se dokážu o svojí rodinu postarat. Děkuju ti, za to, cos mě naučil, tati. Vždycky na tebe budu vzpomínat jen v dobrém. Protože ty jsi byl dobrý člověk. A teď se napij. Pomůžu ti... ukončíme to trápení,“ zašeptal, pootevřel mu pusku a nalil mu tekutinu do pusy.

„Musíš to spolknout,“ dodal zoufale, zaklonil mu lehce hlavu a přidržel nos. On to spolkl a zase na něj jen mlčky zíral. Tedy zíral skrze něj. Darren se na něj smutně podíval a zoufale si povzdychl. Potom ho chytl za ramena a stáhl na zem. Jemně ho povalil na zem a propukl v pláč. Vidět svého otce, deriona a mocného čaroděje ve vegetativním stavu ho úplně odrovnalo.

Klekl si nad něj a přiložil na něj své dlaně jako by mu chtěl udělat masáž srdce, ale s tím rozdílem, že je položil přes jeho pusku a nos. A místo záchrany života se mu ho snažil vzít. „Sbohem, tati,“ zašeptal naposledy to oslovení a opřel se o něj skoro celou vahou.

Darnell se začal dusit a lapat po dechu, ale Darrenovo dlaně se postaraly perfektně o to, aby se k němu už kyslík nedostal. Darren nemohl přestat plakat. Slzy mu tekly proudem. Já jsem to viděla a bylo mi přišerně. Bylo mi ho tak líto. Vím, že nechtěl, abych tam byla, ale musela jsem na něj dohlédnout kdyby něco. Byl tak statečný. Tak statečný. Nic takového bych nikdy nedokázala. Nebo možná ano? Kdo ví. Z lásky a z nenávisti je člověk schopný všeho.

A když Darnell vydechl naposledy, slezl z něj a úplně se zhroutil. A tohle byl ten moment, na který jsem čekala. Ten moment, kdy jsem měla být s ním. Kdy mě potřeboval. A tak jsem ho pevně objala zezadu a nehodlala jsem ho pustit, i kdyby mě vyháněl. Jenže nevyháněl. Rozplakal se ještě víc. A pevně mě k sobě přitáhl.

„Je mi to strašně moc líto, Darrene,“ šeptala jsem mu do ucha a líbala jsem ho po krku. On se nechal chvíli utěšovat a pak mě pohlídl po ruce a vstal. Podíval se na tátu a natáhl nad něj svou levou ruku. Já ho jen mlčky pozorovala.

„*Gi te shin-ti l'altra al metà tis vigiri mi eti ma,*“ zašeptal se slzami v očích a tělo Darrenovo otce si kořeny vtáhly dolů do země. Netuším, jakým to bylo jazykem ani to kouzlo neznám, ale musím uznat, že bylo příhodné. Zřejmě si přál mu uspořádat pohřeb hodný jeho postavení, ale nechtěl, aby o tom jeho rodina věděla. Už jednou

ho oplakali, uspořádali poslední rozloučení i bez těla a nemusí se v tom nijak dál rýpat.

„Jestli jim o tom ten sráč řekne, pohřbím ho za živa a udělám mu to stejný co udělal tátovi,“ prohlásil, otřel si slzy a pomalu odcházel pryč jako by odcházel jen od nedojeté večeře. Najednou žádné emoce, nic.

„Lásko...“ zašeptala jsem a on se na mě šokovaně podíval. Nečekal, že mu tak někdy řeknu. „Miluju tě a udělám cokoli, abych ti pomohla Wada zničit,“ řekla jsem a on si mě k sobě přitáhl a pevně mě držel.

„*Ke rama ni esth-te di ma liro, mironi,*“ zašeptal. Vůbec jsem nevěděla, co mi řekl, ale znělo to strašně krásně. „To mě naučila Sára. Ke rama ni esth-te di ma liro. Znamená wergonsky miluju tě. A mironi je srdíčko. Děkuju ti,“ řekl, usmál se a zamilovaně se na mě podíval. „Za to, že jsi tu pro mě,“ dodal a vedl si mě do hradu.

☆ Derion se zlomeným Srdcem druhá část ☆

Wade Shadowwalker seděl u sebe v pokoji u psacího stolu a něco si zapisoval do knihy. Eldarn musel být s ním a uklízel mu v pokoji. Wade byl k němu sice zády, ale cítil každý jeho krivý pohled.

„Ještě jednou se tak pohrdavě zatváříš a přišiju ti úsměv na ksicht natrvalo!“ vyhrožoval mu, ale nic by mu neudělal kvůli Darrenovo spojovacímu kouzlu s jeho milovanou sestrou Estrellou. Nicméně to Eldarn zatím nevěděl, a tak mu alespoň vyhrožoval. Podle všeho měl dost špatnou náladu, protože takhle kolem sebe kope, když mu nevychází plány, nebo když není dlouho se Sárrou.

„Darren něco chystá, chci abys zjistil co,“ poručil mu.

„Ale pane, Darren mi nic neřekne a ani ostatní. Nemám jak to zjistit. Budou si dávat velký pozor,“ upozornil ho, ale to Wade věděl, jen to nechtěl slyšet ještě od něj. Wade se na něj otočil.

„Jak to vůbec dopadlo s tím předmětem, pro který jsem tě nedávno poslal domů?“ Změnil téma a Eldarn ztuhnul. Báł se, že by Wade poznal, že s tím poslal svou matku za Darrenem.

„Nic mi neřekla, pane. Pokusila se zapírat existenci toho předmětu,“ odpověděl.

„Takže věděla, o čem je řeč. Mrcha jedna,“ zašeptal si pro sebe. Eldarn dělal jako, že tam není.

„Všechno jsem uklidil, je to všechno, můžu jít?“ zeptal se, ale zadržel ho a dal mu do ruky tlustou knihu umění runomaleb. Wade si totiž myslel, že celé tohle umění pochopí a Darrenovi se alespoň z části vyrovná, ale marně. Když mu říkal předtím, že ani jeho nadupaný mozek to nepochopí, tak měl pravdu a rozhodně věděl, o čem mluví. Ani já jsem to za ty roky nepochopila, a to je co říct.

„Čti mi něco o těch dvojích významech a kapitolu *Čtení budoucnosti z run*,“ poručil mu a Eldarn ho poslechl a začal.

„Z run čteme vždy směrem zespodu nahoru a zprava doleva. Když jsou dvě runy štěstí blízko sebe, znamená to velkou pravděpodobnost úspěchu v budoucích plánech.

Pokud se ale mezi nimi vyskytuje i runa smrti, neznamená to, že bude mít jedinec štěstí v neštěstí a přežije, ale je to zcela naopak. Hrozí mu dvojnásobné nebezpečí, a bohužel v této kombinaci run je téměř jistá smrt...“ začal číst a Wade chodil po pokoji kolečka, zatímco ho poslouchal a snažil se to pochopit.

„Všechno je to naopak. Co je pozitivní je negativní. Ale ani to nedává smysl. Když jsem viděl, co si Payne čmáral do svého sešítu, vypadalo to jinak. Ukaž!“ poručil mu a podíval se na stránky, kde byly všude jen staré dračí runy. Ty původní.

„Kurva!! Vypadá to jako úplně jiné jazyk. Kolik těch run do píči existuje?“ vztekal se.

„Přes dvacet tisíc, pane,“ odpověděl Eldarn pohotově a Wade se na něj nepřátelsky podíval. Eldarn znal odpověď na jeho otázku, ale nehodlal mu nic, z toho co věděl říkat. Nebyl jeho přítel.

On na rozdíl od Wada věděl, jaký typ run Darren používá a že existují moderní runy, které mají úplně jiný princip čtení, než se několik měsíců zoufale snaží naučit. Rozhodl se ho v tom nechat. Pět tisíc starých a bůhví kolik těch nových. Neměl šanci Darrena v tomhle dohnat, natož přelstít. Takže si Wade budoucnost určitě nevyvěští.

Darren byl co se run týče velmi záhadný. Nikdy o nich víc než okrajově nemluvil, a to dokonce ani se mnou, a to jsem se na ně i mockrát ptala. Že by se bál, aby někdo neodhalil jejich tajemství? Respektive já? Pochybuju, když je to tak těžké i pro geniálního deriona Wada Shadowwalkera. Ale zdá se mi, že je Darren rád, že jim nerozumím. Někdy mám pocit, že mi něco tají.

My jsme si s Darrenem sedli na schody do věže a nějakou dobu jsme mlčeli. Darren se nípál klacíkem v písku, který pokrýval podlahu a já ho jen pozorovala. Nevěděla jsem co říct, abych ho nerozhodila. Navíc přemýšlel, a když byl v téhle náladě, bylo nejlepší mlčet. Možná myslel na to, co se stalo před chvílí, ale spíš bych si tipla, že myslel na budoucnost a na to, co udělá s Wadem.

Byl poháněný silnou nenávistí, a tak mu to lépe myslelo. Moc dlouho jsem to ale nevydržela, a zvlášť když si začal malovat nějaké klikyháky. Myslela jsem si, že si kreslí runy, ale ty vypadají jinak, ne?

„Darrene, co to vyvádíš?“ zeptala jsem se.

„Skládám si runy,“ odpověděl tajemně, aniž by se očima a klacíkem odlepil od země.

„Já myslela, že jsou runy trochu jinačí. Složitější a tak,“ zmínila jsem a on se pousmál.

„Jo, to jsou. Tohle jsou moderní runy. Tu knihu, co jsem ti kdysi dal, to bylo o umění runomaleb a tam jsou nejstarší dračí runy a jejich vznik. Já si ale kreslím jinačí. Nejmodernější runy. Je to jako jazyk. Musíš znát jeho základy, historii, ale taky ho umět používat v jeho aktuální verzi,“ vysvětlil.

„Netušíla jsem, že to má takový upgrade. Takže ty celou dobu píšeš a přemýšlíš v těch moderních runách? A umíš i ty staré? A co ti to vůbec říká?“ vyzvídala jsem zaujatě.

„To ti vysvětlím někdy jindy. Ano, ovládám všechny druhy run. Rozumím jak těm původním, tak těm zastaralým, ale nejvíc se pohybuju mezi těma moderníma,“ dodal a usmál se na mě.

Existuje přes dvacet tisíc run. Nehledě na to, že některé jsou těžké i jen namalovat, natož rozpoznat, protože jsou si podobné a vypadají trochu jako nějaké písmem propojené mandaly. A on to ovládal jako mistr. Kreslil je jako by to bylo jen obyčejné latinkové písmo.

Pak ho to přestalo bavit, a tak odhodil klacík a začal je malovat do vzduchu prstem. Ladně pohyboval se zápěstím s jemně vytrčeným ukazováčkem a

zanechával za sebou jemné zlaté nitky, které dokud nechtěl, nezmizely. Já jsem ho samozřejmě pozorovala, bylo to fascinující.

Sára sice chodila na umění runomaleb s ním už několik let, ale ani za nic by nedokázala to, co on. Navíc tomu ani tak vůbec nerozuměla. Spíš se jí to jen líbilo. Nicméně, pro Darrena to mělo zcela určitě mnohem vyšší smysl. Tvářil se u toho vážně, zamyšleně a občas i smutně, jako by se z toho dozvěděl něco negativního.

„Co ses dozvěděl?“ vyzvídala jsem.

„Nic moc, není to tak lehký v tom uvidět nějaký celek. Dvě různé runy spolu znamenají pokaždý něco a když se k nim přidá třetí, a tak dále. Není to jako číst knížku, je to jako hledat ve velkém slovníku spíš,“ odpověděl. *Hm, přirovnal to ke slovníku. Takže je to luštění.*

„Možná bych tě měla nechat o samotě. Abys měl soukromí a líp se ti to luštilo,“ usmála jsem se, ale chytl mě za ruku a přitáhl si mě k sobě na klín až jsem svým prudkým pohybem poničila jeho vzdušné runy.

„Nezlob se, že jsem teď na tebe neměl moc čas. Já se polepším. Už můžu, budu to řešit večer a místo tréninků a závodění. A zítra se pokusím vymyslet nějaký kouzlo na ochranu Kinnary,“ dodal. Já mu prsty projela vlasy.

„Chudáčku, máš toho moc. Co kdybychom se zase trochu rozptýlili?“ Lákala jsem ho, hladíc ho jemně po krku. On se pousmál, ale spíš mě nebral vážně, a tak jsem přitvrdila a lehce jsem si povytáhla sukni výš až ke krajkovanému lemování punčochy.

On se na mě tak podíval a zdvižením jednoho koutku se pousmál. „Svádíš mě, Heartová?“ zeptal se a já přikývla.

„Jo, svádím tě, Payne. Už byly ty nepříjemné povinnosti, a tak myslím, že je zase čas na zábavu,“ připomněla jsem mu náš předchozí plán.

„Já bych tě chtěl, ale neuvažovali jsme o nějaký tý sázce?“ provokoval mě. *Nevěřím, že to říkám, ale...*

„Jen jednou. Pak můžeme mít sázek mraky,“ škemrla jsem a nadřazeně jsem ho oblézala.

„Teda, tohle bych od tebe nečekal. Jako lichotí mi to... to jo, a právě proto musím říct s těžkým srdcem teda, že ti nedám, Heartová. Já na tebe čekal roky, teď čekej ty na mě,“ řekl suverénně, pohladil mě jemně palcem po rtech, sundal si mě z klína a zvedl se.

Já neměla slov. Tentokrát jsem byla klidná, protože jsem věděla, že mě chce stejně jako já jeho a že si se mnou jen hraje, ale štvalo mě to, že má navrch. Nicméně mě to i bralo. Říkala jsem, že se mi jeho způsob hraní líbí a že bych na tom nic neměnila.

„Au...“ řekla jsem, abych mu dala najevo, že se mě to dotklo a on se pousmál.

„Navrhuju hru. Kdo z nás dvou vymyslí vtipnější kouzlo v kategorii sranda, vyhrává sex po jeho. Ty kouzla zhodnotí Wade se Sárrou, aniž by věděli, o co jde a či je jaký kouzlo, co ty na to? Jsi pro?“ navrhnul a já přikývla.

„Fajn, ale bude na to časový limit. Nehodlám na to čekat měsíce ani týdny. Jsem ochotná počkat do zítřka do večera, takže nažhav mozkový závit, Payne,“ zmínila jsem a on se pousmál.

„Dobře, zítra večer,“ řekl a usmál se.

„A když to bude po tvém, tak to znamená co? Já jen abych věděla, na co se připravit kdybych náhodou prohrála,“ vyzvíдалa jsem. On se zakřenil a pak se zamyslel. Původně mi to nechtěl říkat, ale rozhodl se mě trochu navnadit. A já blbec zapomněla, že je vážně vyčůraný, když mu o něco jde. To, že je můj přítel ovšem neznamená, že zapomněl, jak mě dráždit a jak správně provokovat. Na to jsem trochu opomenula.

A tak se naklonil k mému uchu a spustil: „Budu tě rozmazlovat a hýčkat. Nejdřív tě budu něžně pusinkovat po celém těle. Zvláštní pozornost budu ale věnovat tvým kozičkám a budu je hezky žužlat, protože to máš ráda a hrozně hlasitě u toho dýcháš.

Potom si s tebou budu hrát rukou i jazykem. To jsme ještě nezkoušeli a je to double combo. Chci tě u toho slyšet. A nakonec tě pořádně vopíchám jako posledně. Žádný milování, ale pořádný šukání. Stejně to tak máš radši. Už jenom když o tom mluvím ti vyskočil tep na 120 a husí kůže takových rozměrů, že je vidět i z pěti metrů,“ zašeptal mi do ucha a celkem sebevědomě se na mě usmál.

Jeho nemravný návrh se mi líbil víc než ten můj, a stejně mám radši, když má v tomhle nade mnou navrch. A to znamenalo jenom jediné – nechat ho vyhrát. A o to mu šlo. Ale kdo by se nenechal nacytat na to, co říkal? A zvlášť když mě znal lépe než já sama.

O tom drsným sexu bych mu to nejspíš nepřiznala, ale bylo to naprosto a bezkonkurenčně nejlepší. Ještě teď se z toho místa, kde se dotýká čelo mojí postele stěny po tom zážitku drolí omítka.

Ne, že by se mi nelíbilo být na něm a zlobit ho, ale když byl na mě a zlobil on mě, bylo to pro mě zdaleka víc sexy. A hlavně, když vyhraje on, baví mě, jak je dominantní. *Jo, nechám ho vyhrát...*

„Nějak jsi ztuhla, Heartová. Copak, představovala sis mě?“ zeptal se a usmíval se.

„A ty sis to nepředstavil?“ odpověděla jsem mu otázkou.

„Asi takhle,“ řekl stručně, popadl mě za ruku a položil si jí na svoje vyboulené džíny. Jo, o tom přesně mluvím. Skoro se mi zase zastavilo srdce. *A jak to mám jako vydržet? Nejradši bych na něj skočila hned a... A tak jsem to zkusila. Když je v té náladě, přeče by mě neodmítl, ne? Že ne?*

Vyjela jsem po něm a nadržene jsem ho narazila zády na stěnu, rozepínajíc mu zběsile pásek u džín. On se nechal a celou dobu i s mým jazykem v jeho puse se usmíval.

„Co to na mě zkoušíš, zlato? Naše dohoda je pevná. Dneska nic nebude. Hezky se snaž, protože fakt nechceš, aby to bylo po mém. Nebudu tě vůbec šetřit,“ řekl sebevědomě a zase si zapínal pásek, který jsem mu tak komplikovaně rozepla. Cítila

jsem se vážně ponížene. Takhle před ním škemrat a dvakrát. *Nechci, abys mě šetřil, Payne!*

„*Tohle bych mu být tebou neříkala, prcku. Jestli se nechceš ošidit o to vzrušení,*“ poradila mi Dharnalen. Měla pravdu.

„Fajn, nech si svého opeřence, Payne, už mě to stejně přešlo,“ zalhala jsem a utekla jsem mu pryč. On se jen pousmál a sedl si zpátky na schody. My dva jsme rozhodně věděli jak zahnat chmury.

Nicméně jsem na tom momentálně byla asi tak jako kdysi, když jsem ještě nechtěně chodila s Eldarnem a on mě ve věži bombardoval těmi oplzlými návrhy. Bylo to vlastně úplně poprvé, co něco takového udělal. Jako, že mě tolik navnadil. Taký jsem kvůli tomu Eldarna dost naštvála hned po tom, co jsem se ho snažila znásilnit.

Bylo něco málo po půlnoci. Wade seděl se zapálenou cigaretou na schodech ve věži. Byla tam tma, ani si nezapálil pochodeň, nic. Seděl tam v černé mikině s kapucí na hlavě a s lokty opřenými o do věčka roztažené nohy.

Měl v očích slzy. Měl strach. Cítil se hrozně. Byl plný emocí, které by nikdy před nikým neukázal. Věděl, že toho má ještě spoustu před sebou. Mnohem víc než za sebou. Za to, co kdy špatného udělal se nesnášel, a taky si trochu vyčítal celé to divadlo, ale hnala ho dopředu touha po něčem, co prostě musel mít. Potřeboval to a tak nebylo cesty zpátky.

A pak tu bylo něco, co nechtěl ztratit, ale asi ztratil. Nebo možná ještě ne, ale věděl, že ztratí a stejně trpěl výčitkami a strachem z budoucnosti, protože věděl, že se svého snu nevzdá, ani kvůli tomu.

Akorát když típnul cigaretu o kamennou zeď, se otevřely dveře. Wade k nim zvedl oči. Dovnitř vešla ženská postava. Hned za sebou zavřela dveře a šla mlčky a bez pozdravu rovnou za ním.

Wade se zvedl ze schodů s očekáváním v očích. Ona si stoupla na špičky, omotala své ruce kolem jeho krku a začala ho vášnivě líbat i s jazykem. Místnost zaplnilo mlaskání jejich rtů, šustění oblečení a tlumené slastné vzdychy.

Wade jí v zápalu vášně shodil kapuci rionského pláště dolů a laskal jí krk a rukou se dobýval k jejímu výstřihu. Byla to Sára. Přišla za ním jako by na tom byli snad domluvení. Jako by se na něj ani nezlobila. Jako by on nic neprovedl. Jako by všechno bylo v pořádku.

„Bál jsem se, že jsem tě ztratil,“ šeptal jí do pusy. „Že už se na mě nikdy ani nepodíváš natož, abys mě chtěla,“ řekl rozněžněně. Sára ho ale nepřestala líbat a dobývat se mu do džín.

Skoro jako by ho nevnímala. Ale to nebyl ten důvod, proč mu nic neřekla. Bála se, že když začne mluvit, bude to doopravdy. Že takhle vlastně nedělá nic špatného. Hlavně se na něj pořád zlobila a rozhodně mu nic neodpustila, ale měla pocit, že by bez něj umřela žalem. Takže tohle dělala vlastně čistě jen ze sobeckých důvodů, které jak jí už Wade několikrát ukázal, on dělá běžně.

„Řekni něco,“ naléhal, ale ona mlčela dál a narazila ho zády na stěnu, až to v něm hrklo a zalpal po dechu. „Oh...“ vzdychl, když na jeho rty Sára znovu zaútočila.

„Cokoli...“ zašeptal. „Protože, tehdy v noci jsem myslel, že jsem ti to vysvětlil a teď nevím, jak jsi to pochopila,“ dodal, ale její pohled mu naznačil, aby sklapnul, jestli chce, aby pokračovala.

A tak už raději mlčel, zachytil její rty svými a šel jí se vším, co dělala naproti. Pomohl jí se svými džíny, potom s kalhotkami pod její sukní, a nakonec jí stáhl s sebou dolů na schod...

Následující den jsme na sebe s Darrenem pomrkvávali u snídaně přes půlku sálu. Wade Shadowwalker se tvářil dost našťavaně. Karty se obrátili v náš prospěch a on to nemohl vystát. A taky ho šťvalo, že má Darren i po tom včerejším příšerném zážitku dobrou náladu. Spíš bych to upřesnila. Smrti jeho otce se mu dost ulevilo. Věděl, že už netrpí, a tak na to přestal myslet. Konec konců, měl ho roky za mrtvého.

Taky si Darren všiml, že se jeho bývalý nejlepší kamarád až podezřele moc snaží získat jeho tajný zápisník, kam si maluje runy. A tak pro jistotu vytvořil kopii, přeházal svoje runy, aby ho zmátl a užíval si klidu. Žrala jsem, jak mu to páliло. Jak domýšlí důsledky a předvídá.

Kdybych měla hrát šachy sama se sebou, definitivně bych vyhrávala za mě jako za protivníka. Nevím čím to je, ale myslí mi to vždycky líp za toho druhého. Proto vždycky v šachách prohraju. Takhle to měl i Darren, a proto se snažil nad věcmi přemýšlet spíš z druhého úhlu. Proto mu jde umění run a Wadovi ne.

I když si byli ve spoustě věcí podobní, v jádru byl každý nastavený úplně jinak. To i já měla k runám blíž, a to Darren tušil. Proto se mě od nich snažil držet dál, ale mě zatím ani nenapadlo, že se o to snaží.

Po snídani se ti dva sešli v hale. Krátce před začátkem první vyučovací hodiny. Darren se opřel dlaní o mohutný stůl a Wade stál opodál naproti němu a nenávisťně se na něj díval. „Otec za otce a zub za zub, Payne. Dej mi ten tesák!“ prohlásil rovnou.

„Jakej tesák, co to meleš, idiote?“ zeptal se Darren předstírajíc, že je Wade úplně mimo, ale bohužel pozdě. Díky té malé konverzaci s Eldarnem, co absolvovali u něj v pokoji, Wadovi došlo, co Aretha Naxxremisová udělala, aby svého synáčka ochránila. Zas tak nedomýšlivý nebyl, ale jeho plán, jak získat tesák si moc dobře nepromyslel.

„Nedělej blbýho. Víím, že za tebou byla,“ prohlásil.

„Kdo?“ pokračoval Darren v předstírání.

„Aretha. Matka toho rionskýho šprta. Nedělej blbýho,“ odpověděl.

„Proč by za mnou měla chodit? Absolutně nevím, o čem mluvíš,“ řekl naprosto klidným hlasem. Wade už ztrácel nervy.

„Taková pěkná brunetka s dlouhýma nohama,“ popisoval jí, ale Darren měl velkou výhodu, že jí nikdy neviděl. A tvářil se, že neví, o koho jde. Wade vypadal, že je trochu zmatený a obával se, že mu něco prozradil, co neměl, a tak se v tom raději dál nešťoural.

„Dej mi pokoj, Wade. Mám hodinu runomaleb,“ usmál se a odešel. A úmyslně na stole nechal svůj sešit s runami. Byla to ta očarovaná kopie. Nicméně mu na to Wade skočil jako pitomý kapr na červíka.

„Tak co?“ zeptal se Darren Alyssy před učebnou, která o tom jejich plánu věděla, a ještě měla sledovat Wada, jestli si ten sešit vzal.

„Má ho,“ odpověděla nenápadně a on se pousmál.

„Bezva. Hezky se uč, uvidíme se později,“ řekl mile a vcházel do třídy. Sára ho akorát doběhla a pověsila se mu na krk jak opičí mládě na matku.

„Upřímnou soustrast, Darrene. Toho šmejda bych nejradši rozstřílela na kusy kalašnikovem,“ zašeptala mu do ucha.

„Díky. Jsem rád, že to má za sebou. Bylo to hrozný. Nicméně se o tom už nebudu bavit, protože bych pak chtěl Wadovi dělat mnohem horší věci, ale pro svůj plán ho potřebuju ještě chvíli živýho,“ objasnil a ona přikývla.

„Ale až bude chvíle, kdy už se ti nebude hodit. Dej mi vědět,“ mrkla na něj a on se pousmál.

„Až nastane taková chvíle, vykuchám ho jako pstruha a užiju si to,“ dodal a sedl si do lavice.

„A co? Jaký máte s Alyssou plány?“ zeptala se a Darren zpozorněl. Najednou si nebyl jistý, jestli je to opravdu ona, protože by z něj nikdy takhle okatě plány netahala. Navíc by mu nepřipomněla smrt otce jenom proto, aby mu řekla, že jí to mrzí a zcela určitě by Sára nevěděla co je AK - 47. No, a nakonec by takhle nemluvila klidně o Wadovi Shadowwalkerovi když je viditelně na dně kvůli tomu, co o něm zjistila.

„Sáro, kde jsi?“ ozval se telepaticky.

„Jsem skoro tam. Přijdu pozdě. Omluvíš mě?“ zeptala se. Hm, to byla ta Sára, kterou znal. Ta flákačka, která se bude ulejšovat když může.

„Nechod' sem. Mám tu Wada, co se za tebe vydává a myslí si, že nevím že to nejsi ty. Musím toho využít. Jdi k sobě do pokoje a nevycházej, dokud ti neřeknu,“ objasnil. Ještě, že je Darren tak všímavý. A tak se rozhodl ho trochu prudit a zmást.

„Plány? Vždyť jsem ti před chvílí říkal, že ještě nemám nic vymyšleného. Taky jsme se s Alyssou pohádali. A neříkalas náhodou, že nepřijdeš, že je ti blbě?“ začal a Wade znejistěl.

„Jo, už je mi líp. Hrozně jsem se sem těšila. Chtěla jsem si s tebou taky trochu popovídat. Poslední dobou jsi jen s Ay a s Alyssou a honíš se za Wadem... a no, myslela jsem si, že tě něco třeba napadlo,“ usmála se a Darren se usmál na ní.

„Jsem rád, že už je ti líp. Máš hotovej ten domácí úkol?“ pokračoval. Hrozně rád ho provokoval.

„Jé, já zapomněla,“ odpověděla.

„Hm,“ pousmál se. Sára nikdy nedělá domácí úkoly a už vůbec ne z runomaleb. Kreslí to za ní Darren. Vždycky.

„A proč jste se pohádali s Alyssou?“ vyzvíдалa.

„Řekla o tom sráčovi, že je sexy,“ prohlásil Darren a ona se pousmála.

„Jo?“ culila se.

„Co ti vůbec říkala Ay o tý jejich společný noci? Vsadím se, že jste probíraly podrobnosti. Mě totiž nic neřekla,“ pokračoval Darren a Wade už začínal mít podezření, že to Darren ví.

„Ay mi neříkala nic. Jen, že se jí to líbilo,“ odpovídala sebevědomě a pozorovala, jak na to Darren reaguje. Darren věděl, že kdyby o tomhle měla mluvit Sára, tvářila by se jinak. Žárlila by. Rozhodně by nebyla takhle klidná a zcela určitě by o takových věcech takhle napřímo neřekla jemu.

„Jak dlouho budeš ještě předstírat, že jsi Sára, ty zmrde?“ vyjel po něm Darren a akorát zazvonil zvon na začátek hodiny.

„Co děláš? Já nejsem Wade,“ pokračoval a snažil se ho přelstít, ale marně. Měl svoje metody na to, jak to spolehlivě poznat. A i kdyby je neměl, rozeznal by chování jeho nejlepší kamarádky od jeho bývalého nejlepšího kamaráda jako nic.

Sice Wade znal Sárů dobře a uměl jí imitovat téměř k nerozeznání, ale u hodně věcí nebyl a neví, jak se spolu baví. A zvlášť při hodinách runomalby. „Sára nepřijde, je jí blbě. Před chvílí jsem s ní mluvil. Nějak jsi jí zapomněl dát Lamilku. S tímhle trapným trikem už za mnou nechod,“ zpražil ho.

„Kdy ti to došlo?“ zeptal se ho Wade.

„Nebudu ti to říkat, nejsem padlej na hlavu. Mě by zajímalo, jak dlouho ti to bude ještě trvat, než to konečně pochopíš. Jestli nepřijdeš s něčím geniálním, prohraješ to,“ vyhrožoval mu Darren.

„Neboj se. Moje plány už se pomalu rýsují. To ty prohraješ. A tady máš důkaz. Mě nepřelstíš,“ dodal a podal mu sešit s runami.

„Dík. Už jsem ho hledal. Možná by sis měl dát pauzu, začínáš být totiž paranoidní. Ne všechno je plán,“ dodal, Wade na něj hodil bodavý pohled a pak zmizel.

„Kdepak je slečna Heavensová?“ zeptala se profesorka. Akorát totiž začala dělat docházku.

„Omlouvá se za zpoždění. Bude tu za chvíli,“ odpověděl Darren a zavolal Sárů, zatímco všichni na něj vyjeveně zírali, protože jí tam před chvílí viděli sedět.

Wade Shadowwalker se objevil v prázdné knihovně a naštvaně kopl do stolu. Eldarn si dělal úkoly za rohem. Viděl ho přicházet a slyšel ho se vztekat. Když měl tuhle náladu, tak se ho bál, a tak se krčil v rohu, aby ho náhodou Wade neuvídel a něco po něm nechtěl. Jenže on si ho všiml. A ne, protože by byl bystrozraký, ale protože byl jeho spřízněná duše a cítil jeho blízkou přítomnost.

„Vylez, trolle. Si snad nemyslíš, že o tobě nevím,“ křikl na něj a Eldarn se vysoukal z úzké uličky mezi policí a stěnou. „Sedni si!“ poručil mu a povytáhl mu židli od stolu. Eldarn se tedy posadil a čekal, co po něm bude Wade chtít.

„Možná jsem mu naletěl. Nechal svůj sešit s runama ležet na stole a já si myslel, že to udělal schválně, aby mě svedl na falešnou stopu, ale asi jsem už paranoidní, a tak jsem mu to vrátil. Bál jsem se, že bych tím ztrácel čas, když je to podvrh. Nicméně

si teď myslím, že to byl jeho opravdovej sešit s runama a přišel jsem o šanci ho prozkoumat. Budeš mít za úkol mu ho sebrat, okopírovat kopírovacím kouzlem a přinést mi to,“ přikázal mu a Eldarn na něj vyjeveně civěl.

„Darren k tomu sešitu nikoho nepustí, pane,“ upozornil ho.

„Já vím. Právě proto mi bylo podezřelý, že by ho tu jen tak zapomněl. No nic, tohle je tvoje práce. Máš na to dvě hodiny. Teď má hodinu Runomaleb, tak počkej po tom. To by měl mít hodinu volna, a to se rozhodně nebude učit. Zvlášť když má volno i Heartová,“ spekuloval.

„Ale pane, já nesmím meškat. Máme další hodinu Magickou fyziku,“ připomněl.

„Nezájem. Tohle je důležitější. Jestli se nedozvím, co se stane, nebo co chystá, budu v háji. A neboj se, ty půjdeš ke dnu se mnou. O to se postarám. Takže se snaž. A o fyziku se mnou mít strach zrovna nemusíš,“ dodal a odešel. Eldarn si jen povzdychl.

Wade si to mířil na cigaretu a těšil se, že si chvilku počte, když má hodinu volna a pak ho čeká ta jeho milovaná fyzika. Ale na tiché chodbě uprostřed výuky potkal Sáru, která akorát běžela na hodinu Runomaleb.

Ta kolem něj proběhla jako vítr. Sice se na něj podívala, ale nezastavila se. „Sáro... počkej,“ zavolal na ní. A tak se zastavila a pomalu se k němu otočila. Jako by potřebovala každou vteřinu, aby se připravila na to, co mu řekne. Nebo spíš neřekne.

„Sáruško...“ zašeptal, ale ona zavrtěla hlavou a utekla mu. Wade si povzdychl. Sára s ním viditelně mluvit nechtěla. Což mu přišlo hrozné vzhledem k tomu, že milovat se s ním včera chtěla. Sice to proběhlo beze slov, ale chtěla. Přišla za ním za tím účelem. A moc dobře věděla, kde ho najde. A sice to chvíli bylo sladké a opojné a bůhví co všechno, ale pak se od něj odlepila, oblékla se a práskla za sebou dveřmi.

Zní to skoro až psychopaticky. A taky tak, že ho tak trošičku zneužila? I když on se nechal. Co se ho zastávám?

Tenhle tichý teror, kterým ho mučila zvládal těžce, i když ho chápal. Byl to trest, ale i přes to mu jasně dávala najevo, na jaké straně řeky ona stojí. Měla to těžké. Neumím si její situaci ani představit. Nebo možná i umím... Wade je vážně něco, taky mi zamotal hlavu.

Asi by spousta lidí řeklo, že by to s ním ukončili, ale to není tak jednoduché. Závislost se taky nedá utnout hned ze dne na den. Ne ta silná.

A jo, uvědomuju si, že jsem právě Wada přirovnala k závislosti, ale láska je svým způsobem závislost. A bůhví, co jí vlastně řekl, když spolu mluvili. A kdy spolu vlastně mluvili? Že by se vážně potkali v noci v lese, když se letěli na wergonech provětrat?

Po skončení hodiny Runomaleb ke mně do pokoje hned přiběhla Sára a pročítala si mou knihu kouzlogie, jak jí dal Darren za úkol. Brala toho hňupa vážně. I když se jí nedivím, taky měl jako jediný pořádný plán. Bez něj bychom tu válku s Wadem už dávno prohráli. Musím fakt uznat, že jsem ráda, že ho mám.

„Tak jsem tady. Vyndej tu bichli, jdeme se učit,“ prohlásila nažhaveně, udýchaná mezi dveřmi.

„Tak si jí vezmi, leží na stole,“ odpověděla jsem jí a začala jsem chodit kolečka po pokoji. Od té doby, co mi šeptal do ucha ty nemravnosti jsem zase nemohla myslet na nic jiného, a tak mě ani nepřekvapilo, jak se hrne do učení. Sára – moje kamarádka, která se nikdy nehrne do učení. Podezřelé, co?

„Heslo,“ obořila jsem se na ní hned, jak mi to došlo.

„Jé, já zapomněla,“ zasmála se. „**Ježčí koláčky**,“ ozvalo se v mé hlavě, a tak jsem se zklidnila.

„Už jsem se lekla,“ zmínila jsem a plácla jsem sebou na postel. Tohle je už docela náročné, ale opatrnost je nutná. A zvlášť s Wadem v patách.

„Co to, že se do toho tak ženeš? Sotva ti skončila hodina, jdeš se zase učit. A to ti za chvíli začíná další,“ divila jsem se.

„No jo no, to je holt život,“ odpálkovala mě a listovala v knize.

Darren rovnou ze třídy šel do knihovny i se svým sešitem, na který si dělal zálusk Eldarn. Ten tam od té doby seděl a celou hodinu nad tím přemýšlel, ale čím víc nad tím přemýšlel, tím si byl jistější, že se mu to nepodaří. Navíc všichni vědí, že kopírovací kouzla bez souhlasu vlastníka kopírovaného objektu vydrží maximálně pár minut. Možná, že s tím Wade dokáže taky nějaká svá kouzla? Kdo ví.

Nicméně Darren tušil, že má Wade něco za lubem, protože viděl Eldarna, jak se na něj zoufale dívá. K jeho smůle si nemohli nijak povídat telepaticky, protože mu Wade stoprocentně podává Lamilku.

Taky by byl velký problém, kdyby je spolu viděl. A to i když ho teď Wade kvůli Estrelle nesmí trestat. Bylo by to příliš riskantní. A tak Darren telepaticky požádal Alyssu, aby na nějakou dobu Wada pohlídala a případně rozptýlila, aby si s ním mohl promluvit.

„Hej, Eldarne,“ zavolal na něj po chvíli Darren a on úplně ztuhnul. Věděl, že kdyby ho s ním jeho pán viděl, bylo by po něm. „Neboj se, pojd' sem,“ zašeptal a on ho tedy chtě nechtě poslechl a přišel za ním. Celou dobu se nervózně rozhlížel kolem.

„Vyklop co má v plánu. Dělej!“ poručil mu.

„Já nemůžu,“ odpověděl zoufale.

„Mám ho docela pojištěného. Nic ti neudělá. Rychle mi všechno řekni. Honem,“ naléhal. A tak Eldarn přikývl a spustil.

„Chce ten tvůj sešit runomaleb. Mám mu ho okopírovat kopírovacím kouzlem a mám na sehnání dvě hodiny,“ řekl.

„Já se o to postarám. Zatím dělej, že něco děláš,“ poradil mu Darren. Trochu se polekal, když si uvědomil, že si Wade klidně mohl teď hrát zase na Eldarna a on úplně zapomněl na nějaká ověřování. Už začínal být paranoidní jako Wade. Nicméně už nehodlal takhle znovu riskovat.

„Kouzlo na téma srandičky..." opakovala jsem si tiše a chodila jsem kolečka po pokoji. Sára na mě s úsměvem zírala.

„Co to děláš?" vyzvídala.

„Dali jsme si s Paynem sázku. Kdo vymyslí vtipnější kouzlo na téma srandičky a nic mě nenapadá," odpověděla jsem. Sára se zahihňala.

„To prohraješ. Tvůj mozek na tohle není nastavený," zmínila a já přikývla.

„Jenže já právě chci prohrát," objasnila jsem. Ona se na mě otočila a překvapeně se usmála.

„Aha, tak to jsi v suchu. Někdy nechápu ty vaše hry," opáčila.

„Hm..." ozvala jsem se. Stejně mi to vrtalo hlavou. Co bych mohla tak použít za kouzlo, abych prohrála, a zároveň to vypadalo, že jsem se snažila vyhrát.

„Hele a o co jde? Co to je za sázku, že je to pro tebe tak důležitý?" vyzvídala a já přestala chodit kolečka, otočila jsem se na ní a sedla si vedle ní na postel. Vysvětlovat něco takového kamarádce je divné.

„To je intimní," odpověděla jsem a ona se zaculila.

„Aha. No já myslela, že máme důležitější věci na práci a vy dva myslíte jenom na samý prasečinky," rýpala do mě.

„Máš pravdu, ale tohle je součást terapie. Musíme si v tom negativním období udržet zdravou psychiku. Sex je parádní věc... máš pravdu, asi tohle prohraju. Možná mu o to šlo, když vymyslel tohle téma. Věděl, že budu horší. Že by dvojnásobně obrácená psychologie?" uvažovala jsem nahlas a ona zavrtěla hlavou.

„Vy jste vážně neuvěřitelní. Nemůžete se spolu vyspat normálně? Musíte si hrát i při hrách? To je nějaká nemoc génů?" pokračovala. Já si povzdychla.

„I tak, musím podvádět. Pro jistotu," odpověděla jsem jí a sama sobě na otázku a ona zavrtěla hlavou a protočila panenkami.

„Jsi úplně mimo. A o čem to mluvíš?" vyzvídala.

„Máte s Wadem vyhodnotit naše kouzla. Či je lepší a vtipnější. Neměla jsem ti o tom říkat, ale nesmím to vyhrát. Protože když vyhraju... přiznala bych mu tím zkrátka něco, co nechci, aby zatím věděl. Takže budeš hlasovat pro něj, díky má nejlepší kámoško," usmála jsem se na ní.

„Počkej a nepočítá s tím náhodou? Víš nechci ti kazit iluze, ale Darrenovi to fakt pálí. Tyhle intriky mu docvaknou. Ale jak chceš, budu hlasovat pro něj. A co když Wade bude hlasovat pro tebe? Nepotřebovali byste pak někoho třetího?" upozornila mě.

„No jo, to mě nenapadlo. To by to značně zkomplikovalo. Wade musí hlasovat pro něj taky. Řekneš mu to?" prosila jsem jí a ona zakroutila očima.

„Ježiš marja, co bych všechno neudělala pro to, aby si moje nej kámoška vrzla," prohlásila a zasmála se. Taky mě ta její reakce pobavila.

„Díky. Teď už jen teda vymyslet to kouzlo a předpokládat, jaké by mohl vymyslet on," řekla jsem nahlas a zase jsem se rozhodila po pokoji.

„Chceš poradit? Máme podobnej smysl pro humor. Podle mě Darren vymyslí nějakou blbinu, která by tě ani ve snu nenapadla," culila se.

„S tím počítám,“ odpověděla jsem suše.

„No nic, já se jdu po tom tvým troubovi podívat. Potřebuju s ním o něčem mluvit,“ dodala a utekla jak namydlený blesk.

Darren si akorát zapisoval ve svých šifrách něco do sešitu a intenzivně přemýšlel, jenže ho pořád něco rušilo. „Čau, Darrene,“ pozdravil ho Wade Whisper a přisedl si. „Mám na tebe prosbu,“ začal. Darren se na něj mlčky podíval.

„Jo, promiň,“ řekl a začal si upravovat kapuci od pláště a udělal rukama domluvené gesto, které si před nějakou dobou vymysleli. Každý měl svoje pro případ, že by nějaké Wade prokoukl, aby to bylo ještě složitější. Darren jen přikývl a listoval si v sešitě.

„Tak co máš za prosbu?“ zeptal se.

„No, chtěl jsem se tě zeptat, jestli neumíš něco málo říct wergonsky. Vím, že jste si se Sárou blízce a že tě i něco učila. Chtěl bych jí vyznat lásku dračím jazykem, a tak jsem doufal, že bys mi s tím mohl pomoci. Víš, jde o takovou oficiální žádost o ruku,“ vysvětlil a Darren se pousmál.

„To je pěkný, to se jí určitě bude moc líbit. Ale já v tom nejsem zas tak dobřej. Co třeba jí čmajznout nějaký její poznámky?“ radil mu.

Wade se na tím pozastavil. „Zkusím. I tak bys mi mohl přeložit pár základních vět, vid’?“ škemral.

„No jo, napiš mi co chceš abych ti přeložil a já to nějak sesmolím,“ usmál se.

„No a výslovnost? Přečteš mi to pak?“ ujistil se a Darren přikývl.

„Co bych pro svojí nejlepší kamarádku neudělal,“ odpověděl a usmál se na něj.

„Máš to u mě,“ řekl Wade a chtěl jít, ale Darren ho zastavil.

„Počkej. Vlastně bych od tebe taky něco potřeboval. S Ay jsme se vsadili, je to taková blbina. Kdo z nás vymyslí lepší a vtipnější kouzlo. Potřebuju, abyste nás se Sárou zhodnotili. Nebudete ale vědět čím kouzlo je čím. Udělali byste to pro nás? Večer,“ zeptal se.

„Jasně, žádný problém. To zní jako zábava,“ culil se. Darren se taky zasmál.

„Jo, to jo. Snažíme se si udržet pozitivní myšlení,“ zmínil.

„To chápu,“ zašeptal Wade. Pak bylo chvíli ticho, než Darren prolomil ledy.

„Takže se jí chystáš požádat o ruku? Máš i prstýnek?“ vyzvídal Darren.

„No jasně a s pořádně velkým diamantem,“ chlubil se.

„No, to je dobře. Ženský maj rádi lesklý a drahý věcičky. A kdy, že se k tomu chystáš? Já jen jestli nechceš počkat až vymyslím nějakou tu ochranu pro wergony, pak bys jí mohl požádat třeba při letu,“ navrhnul.

„Ty jo, to mě nenapadlo. Tak to bych možná měl. Máš fakt geniální nápady. Občas si říkám, jestli bych na tebe neměl trochu žárlit. Jste si fakt hodně blízce,“ zasmál se.

„To nehrozí,“ uklidnil ho a zamyslel se. „Ale fakt nevím jak se wergonsky řekne vezmeš si mě fráze. A celkem pochybuju, že to bude mít Sára někde napsaný. Taký

vlastně dost pochybuju, že to mají wergoni ve slovníku,” komentoval a Wade sklesle přikývl.

„Ale vím jak říct miluju tě a znám pár zdobnělin jako je srdíčko, čumáček, miláček, dráček a tak dále, protože Sára wergony hrozně rozmazluje a hlavně Enessu i Kinnaru, ale tu si rozmazluju i dost sám, takže jí taky tak občas říkám,” dodal a zahihňal se.

„Tak mi něco pověz,” povzbudil ho a čekal až mu Darren něco vymyslí.

„Nejvíc říká Enesse, že je její kuni-muni, což znamená čumáček a ku-mu je čumák,” prozradil. Wade se rozesmál.

„Kuni-muni?” zopakoval s úsměvem. „To je fakt vtipný,” dodal a Darren přikývl.

„Pak znám ještě slovo mimirashi, což je miláček, nebo zlatíčko a kishka je dráček,” řekl.

„To je úžasný,” rozzářil se Wade. „A jakže bylo to srdíčko?” zeptal se, zatímco si všechno pečlivě zapisoval na papír.

„Mironi je srdíčko a miro je srdce,” odpověděl Darren.

„Díky moc,” dodal.

„Počkej a nechtěl jsi spíš dát dohromady nějakou větu? Jako třeba, abys jí mohl říct, že jí miluješ?” připomněl.

„A jo. Úplně bych na to zapomněl,” řekl a vrátil se zpátky ke stolu. Darren se zamyslel.

„Řekni jí tohle, to jí položí na lopatky. I Heartová z toho byla naměkko,” chvástal se a Wade se připravil, že si to napíše. „Ke rama ni esth-te di ma liro, kira mironi,” řekl pomalu Darren a Wade na něj vykulil oči.

„Ty jo, to znělo hustě a co, že to znamená?” zeptal se.

„Doslova Miluju tě, srdíčko moje, ale možná bude lepší, když mi řekneš, co jí chceš říct a já to přetlumočím, nebo nějak zjistím,” usmál se.

„Když to je blbý. Si přijdu divně,” řekl.

„Proč by to mělo být blbý? Ještě mě napadá, že bys jí mohl...” začal, ale v tom přišla Sára.

„Co bys mi mohl?” zeptala se a přisedla si k nim ke stolu. Wade se polekal, nechtěl, aby je slyšela.

„Jé ahoj, nečekal jsem tě tu. Myslel jsem, že jsi s Ay,” řekl rozpačitě a Darren jen schoval pohotově Waďuv papírový slovník pod svůj sešit runomaleb.

„Ahoj,” pozdravil jí i Darren a čekal až mu ukáže heslo. „Chcete být o samotě?” navrhnul slušně, ale ona zavrtěla hlavou.

„Potřebuju s tebou mluvit o tom ránu. Jak se jako za nás může vydávat? Vždyť je na to potřeba vlas nebo něco, a to je hrubý porušení čarodějnickýho kodexu, ne?” prohlásila. Darren přikývl.

„Cože? O co jde?” vyzvídal Wade, ale oni mu neodpovídali.

„To je, ale on má podle mě jinej způsob, díky kterému to jde. Možná vlastní kouzlo, nevím. Musel bych se na to mrknout, ale já teď na to nemám čas. Musím vymyslet nějaký peckový kouzlo kvůli sázce s Ay. Wade ti to pak vysvětlí. Potom

ještě něco pro naše wergony, a ještě jsem se dozvěděl, že Eldarn dostal za úkol ukrást můj sešit z runomaleb a má na to už jen hodinu a půl.

Musím to všechno nějak vymyslet a musím se na to soustředit, takže stejně už půjdu. Uvidíme se později. A dávejte si velké pozor s kým se o čem bavíte. Nezapomínejte na signály a hesla. Zatím," řekl a odešel i s Wadovo slovníkem wergonštiny.

Sára se tvářila trochu rozpačitě, ale pak to polkla, usmála se na Wada, a když odešel Darren, lehce mu prohrábla vlasy. „Co ty? Čemu jste se tu tak smáli, já jsem vás viděla," vyzvíдалa.

„To je hrozně tajný, láska. Asi tak jako, že my jsme spolu," rýpl si, ale na to nereagovala. Sára měla na tajné vztahy celkem kliku. Navíc zas tak tajné už to mezi nimi nebylo.

„Ay s Darrenem plánujou nějaký svoje erotický hrátky a Ay mě poprosila, jestli bys hlasoval pro Darrena. Potřebuje to prý prohrát. Já nevím, těm jejich hrám fakt někdy vůbec nerozumím, nicméně jsem jí slíbila, že jí pomůžu. Pomůžeš mi?" zeptala se a mrkala na něj svými dlouhými řasami.

„Zmínil se o nějaký sázce. Říkáš erotický hrátky?" křenil se. Sára přikývla. „Já nevím, o něco jsem ho prosil, a tak mu něco dlužím. Neměl bych jít proti němu," zmínil.

„Ty moralisto. Vždyť to vyhraje, není to nic proti němu. Teda aspoň doufám. No nic, to není naše starost. Jen prosím hlasuj pro něj, ano? A nic mu neříkej," usmála se.

„No dobře," řekl a dal jí pusu.

„A cos po něm chtěl, že mu dlužíš laskavost?" vyzvíдалa.

Wade Shadowwalker se zatím schovával ve věži a přemýšlel. Měl přes hlavu kapuci svého derionského pláště a tvářil se tajemně. Darren mu šlapal pěkně na paty a to ho velmi znervózňovalo. Akorát dokuřoval cigaretu a házel jí na podlahu a v tom přišla Kim. Sedla si vedle něj, ale ani jeden nic neřekl. Tedy alespoň dlouhou chvíli.

„Copak už jsi zase vlk samotář?" zeptala se a jemně ho hladila po zádech. Celkově byla dnes přítulná a dávala Wadovi už od rána jasné najevo, že by si zase ráda hrála, ale on byl mrzutý. Taky úplně nechápal, jak na tom je jeho vztah se Sárou.

„Čemu se divíš? Víš, že jsem nejradši sám," odsekával a sundal ze sebe její ruku. Ona to ale nevzdávala, zatím vždycky se jí povedlo ho přesvědčit.

„Nejsi. Nejradši jsi se mnou. Řekni mi, co tě trápí?" vyzvíдалa a on se pousmál. Rozhodně nebyl nejradši s ní, ale nechal jí při tom.

„Nemáš být náhodou na hodině? Nechci mít zase průser, že s tebou zatahuju," řekl místo odpovědi a ona mu položila ruku na stehno a pak vyjela výš k jeho rozkroku. On se podíval na její ruku a pak na ní. „Nemám náladu, Kim," syknul a shodil její ruku ze svého klína.

„Tak Kim jo?" divila se. „Nebýváš takhle zlý. Něco se stalo? Prosím řekni mi to. Vždyť víš, že ti chci pomoci. Souvisí to s tvým nejlepším kamarádem Darrenem? Co jste si provedli, Wade? Přijde mi, že se s tebou moc nebaví," tahala z něj a ukecávala

ho u toho. I přes jeho protest se ho zase pokoušela obměkčit hlazením a otlapkáváním. Mezitím přemýšlel nad tím, jestli se s ní vyspí nebo ne.

„Nechci o tom teď mluvit,“ odpověděl stručně a mlčky pozoroval, jak se ho dotýká.

„Dobře, tak mi to řekneš po tom. Chybíš mi. To tvoje tělo a sladký pusinky. No tak, pojď se milovat, lásko,“ šeptala a zírajíc mu do očí se k němu přibližovala. On se zamyslel, ale nevypadal, že by byl pro, ale on často mátl tělem.

A když už u něj byla jen pár centimetrů, tak si jí k sobě přitáhl za bradu a začal jí líbat. „Nehraj si se mnou takhle!“ zašeptal do jejích rtů, zatímco ona už mu lezla na klín.

„Ale ty to tak máš rád,“ prohlásila vzrušeně. Valkýrie byla sice dominantní typ ženy, ale s ním byla ochotná být submisivní a nechat ho mít hlavní slovo. Zkrátka jí přitahoval pro svou temnou auru, aniž by o ní věděla. Cítila s ním adrenalin, a to jí naplňovalo. Stejně jako Sárú.

Nicméně Wade k ní choval úplně jiný druh citů. Měl jí rád, přitahovala ho, ale nemiloval jí. I když tvrdil, že se s ní jednou ožení. A k její smůle měl v srdci úplně jinou ženu. A oženit se měl taky v plánu s někým jiným.

„Teď už tě chci, Valkýrie,“ zašeptal jí do ucha a začal jazykem a rty laskat její prsa. Ona zakláněla hlavu a slastně sténala. Vždycky, když jí oslovil Valkýrie, začala po něm toužit ještě víc. A on to věděl, a proto její jméno chránil jako poklad. Byl jediný, kdo ho znal. No i když. Už ho znal i Eldarn.

Celý den se táhl jako smrad. Byla jsem úplně vyšťavená z učení se kouzlogie pro naše problémy s Wadem Shadowwalkerem. A zatímco já se učila, Darren splnil všechno, co slíbil. Opatřil Eldarnovi kopii svého sešitu s runami, který samozřejmě zaměnil za ten starý, co mu Wade ráno vrátil. A předal mu ho i s vysvětlením pro Wada, jak že se k němu vlastně dostal.

Dokonce pro Wada Whispera zjistil, jak vyznat lásku ve wergonštině od královny Ezessy, za kterou se stavil na chvíli na pokec. Chyběla mu Kinnara, a tak. A dokonce i vymyslel kouzlo na večer.

Zato já nevymyslela nic. Blížila se večere a já pořád neměla vymyšlené žádné kouzlo. *Nedá se to náhodou klasifikovat jako prohra?* „Teda ty se nezdáš, prcku. Chceš to takhle zabalit? Aby si myslel, žeš to úplně odflákla? To mu dojde a potrestá tě za to,“ radila mi Dharnalen. Měla pravdu, lepší blbé kouzlo než žádné.

Cestou do jídelny jsem vymýšlela kouzlo na poslední chvíli. *Naštěstí to nemusí být právoplatné kouzlo a kniha ho nemusí udržet déle než dvě hodiny. Stačí i neschválené kouzlo na lumpárnu, ne?*

„Tak co, Heartová? Jsi připravená vyhrát sázku?“ zeptal se mě Darren ještě mezi dveřmi do jídelny. *Řekl vyhrát? Nesnaží se náhodou o to, aby prohrál? Ach jo, už jsem se do toho úplně zamotala.*

„Po pravdě, Payne, ještě jsem nic nevymyslela. Budu improvizovat. Zapišeme svoje nápady do knihy kouzel hned po večeři. To bude alespoň pořádná výzva,“ zmínila jsem a on se pousmál.

„Určitě mě dneska porazíš. Já měl tolik práce, že jsem to celkem odfláknul. Možná by jsme se na to mohli vykašlat a prostě si to po večeři rozdáme, co ty na to? Uděláme to teda po tvým. Stejně nemám na divočinu moc energie. Stačí jen říct, že mě chceš,“ prohlásil a já úplně ztuhla. *O co se ten hňup jako snaží?*

„Ani náhodou, Payne. Sázka je sázka!“ objasnila jsem a on se zasmál a pohládl mě palcem po rtu.

„Jak myslíš, lásco. Když se nebojíš, že ‚prohraješ‘. Mimochodem, ta tvoje hrdost je sexy, ale hraješ si s ďáblem,“ zašeptal a šel ke svému stolu. Ted’ už jsem byla tuplem zmatená.

„Hraje si s tebou pěkně, Prcku. Něco na tebe chystá. Rozhodně chce, abys prohrála a chce, abys to chtěla,“ smála se mi Dharnalen.

„Proč by to chtěl? To nedává smysl,“ komentovala jsem.

„Pro něj to smysl dává. Měla by ses víc snažit ať neprohraješ, protože jestli prohraješ, on bude dvojité vítěz,“ objasnila.

„Nechápu, o čem mluvíš. A já rozhodně vyhrávat nebudu! Chci to, co říkal včera. Už se nemůžu dočkat. Celý den na to myslím... a prostě on mě rozhodně nepřechytračí. Nikdy!“ dodala jsem sebevědomě a šla jsem ke stolu.

„Když myslíš. To prohrát dal do uvozovek a narážel na tvou hrdost. To znamenalo, že ví, že bys...“ začala, ale přerušila jsem ji.

„Kuš! Nekaž mi to. Nechci nic vědět dopředu!“ hádala jsem se s ní.

„No jak myslíš,“ dodala a už bylo ticho. Já jsem si to zamířila k ostatním ke stolu.

„Co je, co se tak tváříš?“ zeptala se Sára hned, jak jsem si přisedla.

„Ale nic,“ odpověděla jsem a ohlédla jsem se za Darrenem, který se akorát vítal s Alyssou.

„Už jsi vymyslela nějaký to kouzlo? Jestli ne, poradím ti,“ řekla a já se na ní se zájmem podívala. Hodila by se mi rada, ale nesmí to být ani dobrý, ani špatný.

„Sem s tím. Mám v hlavě úplně prázdko,“ přiznala jsem a ona se zasmála.

„Můžeš udělat nějakou krávovinu. Použij to, cos viděla, když jsi kdysi snědla tu houbu,“ navrhla.

„To není špatné. Je to vtipné, ale bojím se, abych s tím nevyhrála. Chce to něco ještě mírnějšího. Sám mi přiznal, že na to dneska neměl náladu a že je jeho kouzlo slabé,“ informovala jsem ji.

„Ach jo, vy dva blbouni,“ povzdychla si Sára a Wade se jen zakřenil. Eldarn se celou dobu mlčky šťoural v jídle a poslouchal náš pro něj nic neříkající rozhovor. A v tom mě to trklo. Eldarn je nejnudnější čaroděj na světě, určitě jeho nápad bude vést ke strhující prohře.

„Eldarne, napadá tě nějaké kouzlo na téma zábava? Někáký vtípek?“ zeptala jsem se a on se zamyslel.

„Můžeš někomu místo vlasů přičarovat špagety,“ prohlásil suše a já se pousmála.

„To je tak blbý, že to snad ani neprokoukne. Díky, Eldarne. Ke špagetám mám od jisté doby díky němu velký odpor,“ komentovala jsem a Sára se smíchem ve tváři přikývla.

Když do sálu přišel i Wade Shadowwalker ruka v ruce s Kim, všichni jsme ztuhli.

Myslím mě, Sáru, Eldarna, Wada Whispera, Darrena i Alyssu. Oba spolu vypadali jako ten nejzlejší pár na světě až z nich šel strach. Ne, že by byli děsiví, ale s tím, co už o Wadovi vím, jsem i Kim automaticky házela do stejného pytle s ním. Jedině blázen nebo další ďábel by chtěl ďábla.

Ona byla černovlasá derionka s ofinou a fialovými konečky. Taky občas měla bílý dlouhý pramen vlasů na levé straně. Nosila dva francouzské copy nebo dva vysoko vyčesané culíky. Ted' tedy měla obyčejné copy s mašlí.

Měla dlouhé řasy a tmavou fialovou rtěnku. Na krku černou semišovou mašlí, která obepínala jeho úzkou linii. Taky nosila černé krátké a těsné šaty a derionský plášť měla zkrácený v polovině asi, aby jí byly

vidět její krásné a dlouhé nohy.

Celkem se nedivím, že se Wadovi tolik líbila. Byla velmi atraktivní a měli společný vkus na oblečení a bůh ví na co ještě. Taky Wade byl celkem stoprocentní dolňák a na ženách miloval dlouhé nohy.

Wade měl zase černé středně dlouhé vlasy do zubatého stylu a s ofinou přes čelo. Vypadal trochu jako by byl emo. Jen ne nějak extrémně. Byl ověšený dvěma řetízky. Jeden byl širší a delší a měl na něm čarodějnický pentagram ve velikosti malé mince a druhý řetízek byl o trochu menší a bez přívěsku. V levém uchu měl malou černou náušnici. Byla to taková tyčinka s dvěma kuličkami na konci.

Taky měl minimálně na dvou prstech stříbrné prstýnky. Jen kroužky s nenápadným vzorem. Měl dva středně úzké kroužky na prsteníčku pravé ruky a hned vedle na ukazováčku další širší kroužek. A na prsteníčku ruky levé měl jeden širší s nějakými nápisy. Taky na kloubech levé ruky měl vytetované nějaké symboly.

Chodil často v černém tričku a tmavých džínách bez vzoru a s kapucí derionského pláště přes hlavu.

Sára měla pravdu, bylo na něm něco velice přitažlivého. Sice jsem se ho spíš bála a k smrti jsem ho nenáviděla, za to, co udělal Darrenovi, ale nemohla jsem se bránit té husí kůži, kterou jsem vnímala vždycky, když jsem ho viděla nebo kolem mě prošel.

A to jsem měla ještě znásobené od té doby, co se mě pokusil znásilnit a mě se to k mojí smůle líbilo. Darrenovi se automaticky otevírala kudla v kapse, když ho viděl, ale snažil se na chvíli nemyslet na to, co se stalo, aby ho nezabil.

Wade se s Kim rozloučil polibkem a každý si sedl ke svému stolu. Rozhodně se tím, že spolu chodí netajil.

No a Sára byla nesvá. A nejen to, celkově se tvářila jako bubák. Teď taky nevěděla, jak na tom spolu jsou.

Jenže já už Sárů znám a z jejího pohledu lze dost usoudit. Třeba jako to, že s tím, že je mezi nimi konec není smířená a taky, že na Kim zcela určitě i žálí. A hodně.

„Další trénink, kterej jsi zmeškal,“ rýpal do Darrena Shadowwalker hned jak si sedl na zadek.

„Nemluv na mě, ty hajzle,“ syknul Darren a Wade se pousmál, ale nemínil ho poslouchat.

„Jak se těšíš na závody? Budeš se koukat z tribuny jako v prváku? Komu budeš fandit?“ provokoval ho.

„No tobě ne,“ odpověděl už klidně.

„A já myslím, že jo. Když totiž vyhraju, nechám tvoji milovanou holku na pokoji. Ale když prohraju, vopíchám jí,“ prohlásil sebevědomě a Darren vypadal, že ho na místě zabije. Nicméně se udržel a mlčel. A tak Wade pokračoval.

„Ty víš, že mi tentokrát už dá, že jo?“ pousmál se. „Takže bys mi mohl poradit nějakou super taktiku, abych ty závody vyhrál. Je to i ve tvém zájmu,“ pokračoval a pozoroval Darrena, jak se přestává ovládat. „Jen tak mimochodem, vzdychala mi do ucha,“ zmínil ještě.

Alyssa Darrena chytla za ruku s propletenými prsty a mačkala ho. A já jsem úplně ztuhla.

„Proč na něj do háje pořád šmatá?“ vztekala jsem se.

„Klid, Ay. Hlavně se nesmíme teď rozdělit,“ uklidňoval mě Wade Whisper.

„Jasně. Klídek. Nádech a výdech,“ šeptala jsem si pro sebe. „Jen ho zase Wade provokuje,“ pokračovala jsem a Sára přikývla.

„Přesně tak,“ usmála se.

„Jeho holka se jmenuje Valkýrie Azami Kainová a vždycky když slyší svoje jméno, šílí. Vyjela by snad po každém, kdo jí tak osloví,“ prozradil z ničeho nic Eldarn a pak si přikryl pusou. „Za tohle mě zabije. Ale vy určitě přijdete na něco, co ho naštvě,“ prohlásil a hned na to odešel od stolu.

„To se vsaď,“ dodala naštvaně Sára.

„Ne tak rychle. Nikdo o tom ani necekne, dokud něco dobrého nevymyslíme. Mohlo by ho to ohrozit,“ řekla jsem a všichni u stolu přikývli.

„Teda, to jsem nečekala. Valkýrie...“ dodala tiše Sára zírající na svou sokyni u stolu sedmáků.

Wade Shadowwalker se na Darrena usmál. „Copak, Payne? Bojíš se, že o ní přijdeš? Jestli nechceš, abych ti sahal na holku, zruš to kouzlo propojení s Estrellou. Protože jinak přísahám bohu, že ti jí vezmu!“ vyhrožoval mu Wade.

„A co Kim? Nežárlila by snad? To bys jí neudělal,“ pokoušel ho, ale on se jen pousmál.

„Myslíš? My máme otevřený vztah. Nezastavíš mě jinak než, že zrušíš to kouzlo, nebo mě zabiješ. Tentokrát po ní půjdu. Taky se mi celkem líbí. Má pěkný prsa i prcinku. Není sice tak pěkná jako Sára, ale na to si s ní užít a tebe nasrat mi to stačí,“ provokoval ho a Darren se napřáhl, že mu dá pěstí, ale Alyssa ho kouzlem zastavila a Wade se rozesmál.

„Chceš se prát? Pěkný, jak se umíš ovládat. Jinak mimochodem, není ta tvoje kamarádka nějaká drzá? Takhle si hrát s derionem? To jí dovolíš? Myslel jsem, že jsi větší drsňák. Takhle budeš za chvíli někomu dělat spřízněnku ty,“ pokračoval a vrtěl nad nimi hlavou.

Darren se nadechl. „Probereme to zítra před závodem,“ odpověděl už klidně a vstal od stolu.

„Dobře,“ usmál se Wade a dal se do jídla. On po mě rozhodně tolik netoužil, ale věděl, čím Darrena zlomit, takže mu to za to stálo. Taky si i myslím, že se k tomu musel hodně přemlouvat. Věděl, že by si tím od sebe Sáru odehnal ještě víc. Ale jeho plány pro něj byly nejspíš nejdůležitější.

Hned co se Darren najedl, tak za námi přišel, jak jsme se domluvili a přisedl si k našemu stolu místo Emily, která dnes ani nepřišla. Vypadal zoufale, něco ho zcela jistě žralo.

„Co jste řešili?“ vyzvíдалa jsem.

„Nic o čem bych se chtěl bavit. Něco jsme si domluvili, tak to půjdeme dokončit, ne?“ řekl a pousmál se. Vážně byl zoufalý, ale snažil se, abych si toho nevšimla.

Pak sáhl do kapsy a nenápadně Wadovi Whisperovi podal nějaký papírek do ruky. Já si toho všimla, ale raději jsem na to neupozorňovala pro případ, že by šlo o nějaký jeho velký plán proti Wadovi Shadowwalkerovi.

„Tak jo, začneme,“ řekla jsem a natáhla jsem pravou ruku před sebe nad stůl a začala jsem kouzlit. „*Ostende te ipsum libri magicae carminum,*“ zašeptala jsem a před námi s Darrenem se objevila velká kniha, která byla napůl prázdná.

„Připomente mi, proč takový věci děláme tady, aby nás viděl Wade?“ zeptala se Sára a Darren se pousmál.

„Aby si myslel, že na něj něco chystáme a bál se. Trochu stresu navíc si zaslouží ten zasra...“ řekl, ale přerušila jsem ho.

„Klídek, Darrene. Nebudeme si s ním přece kazit naší hru, ne?“ uklidňovala jsem ho a on přikývl.

„Jasně, máš pravdu,“ usmál se a díval se, jak listuju prázdnou stránku v knize. Potom jsem si vyčarovala tužku a začala jsem psát své špagetové kouzlo. A pak jsem knihu šoupla k němu, podala jsem mu tužku a on do ní taky něco napsal. Rychle do ní něco načmáral, zaklapl jí, odsunul od sebe a čekal až začnu.

Sára s Wadem se na sebe křenili a taky netrpělivě čekali, co se bude dít. „Až řeknu teď, oba vyčarujeme naše kouzlo na Sáru a Wada. Oni pak rozhodnou, které kouzlo je lepší, aniž by věděli, či je či kouzlo,“ objasnila jsem a on přikývl.

„Dobře,“ řekl a připravil svou levou ruku do vysoké pohotovosti.

„Tři, dva jedna... teď!“ řekla jsem a oba jsme vyčarovali Sáře a Wadovi nějakou lumpárnu. Já jsem použila Eldarnův nápad, a tak oběma místo vlasů z hlav trčely špagety.

Všichni jsme vybouchli smíchy, a jak se začal Wade se Sárou smát svému špagetovému zjevu, místo smíchu a zvuků, které vydávali se ozývalo jen hlasité prdění všeho druhu. Ovšem našťastí z jejich pusy a tomu se pochopitelně smáli ještě víc. Dokonce jsem se tomu musela zasmát taky. Bylo to hrozně nechutné, ale nečekaně dobré.

„Neříkej mi, že jsi nečekala, že vymyslím nějakou šílenou kravinu,“ zašeptal a já přikývla.

„Samozřejmě, že čekala. Tohle jsi vyhrál, Payne,“ přiznala jsem svou porážku téměř okamžitě.

„Vážně? Schválně, co na to řekne porota,“ řekl a odčaroval naše kouzla, aby mohli už klidně mluvit a smát se.

„Tohle bylo prostě nejlepší, Darrene,“ řekla Sára se slzami v očích. „Málem jsem se z toho počůrala smíchy,“ přiznala a natáhla k němu ruku, aby si pláclí. Darren jí plácnul do dlaně a usmál se.

„Jednoznačnej vítěz,“ řekl Wade a taky si s ním plácl.

„Gratuluju, Payne. Vypadá to, že jsi vážně mistr ve vtipkování a nikdo se ani neptal, či je co za kouzlo. Všichni poznáme tvůj styl humoru,“ přiznala jsem a potřásla jsem mu rukou. On na mě mlčky koukal a křenil se, když jsem mu podávala ruku místo polibku jako bychom nebyli žádní milenci.

„Fajn. Já si něco ještě zařídím a sejdem se za půl hodiny ve věži,“ zašeptal mi do ucha, dal mi letmou pusu, podíval se na Wada Whispera a odešel.

„Já se ho na něco zapomněl zeptat, takže ho zkusím dohnat a přijdu hned za tebou,“ řekl Wade a utíkal za ním.

Sára se na mě otočila. „Co spolu mají?“ divila se a já pokrčila rameny.

„Nech to plavat,“ doporučila jsem jí a sledovala jsem Wada Shadowwalkera, jak se hrabe v Darrenovo sešitě runomaleb. Ten rukopis a jeho runy bych poznala vždycky. Takhle maluje runy jedině on.

„Jak to, že má Wade Darrenův sešit?“ zeptala jsem se.

„Neboj, to je součást plánu,“ zašeptala a já už tedy nic neřešila. Rozhodla jsem se to všechno nechat na něm a připravit se konečně tedy na naší společnou noc.

„Hej, Darrene,“ volal na něj Wade přes půlku chodby, taky na něj udělal jejich tajné heslo, aby spolu mohli beze strachu mluvit a usmál se. „Díky moc. Vím, že toho máš hodně a ani tak ses na mě nevykašlal. Máš to u mě, vážně,“ usmál se. Darren se na něj taky usmál.

„Nemáš zač. Nic to nebylo,“ odpověděl a dal si ruce do kapes.

„Poslyš, jestli potřebuješ s něčím pomoci proti Wadovi, klidně mě využij,“ nabídl se a Darren se zamyslel. „Zkus přemýšlet nad vším možným, co by mě a máho wergona vrátilo zpátky do hry. Nesmím moc dlouho meškat tréninky a závody,“ řekl sklesle a Wade přikývl.

„Jasně, na něco přijdu. Moc mě mrzí, že zítra nebudeš na dráze,“ zmínil a Darren se zamračil. „Jo, jinak Eldarn nás překvapil další pákou na Wada. Možná je slabá, ale dá se využít. Prý se jeho holka Kim jmenuje Valkýrie Azami Kainová a nikdo to neví, protože když jí tak někdo osloví, prý šílí a je nadřžená. Wade se o ní nejspíš bojí,“ zašeptal a Darren se pousmál od ucha k uchu.

„Ani nevíš jak se mi něco takovýho zrovna hodí. Nikomu nic neříkejte, já se o to postarám,“ řekl a odešel.

Já už jsem seděla ve věži a čekala jsem na něj. Byla jsem nervózní. Ostatně tak jako vždycky před „tím“ s ním. Zvlášť když jsem prohrála naši sázku. Nikdy jsem netušila, jaké to bude a co bude. Nedokázala jsem ho předvídat, a proto se mi to s ním tolik líbilo. I když mi předtím nastínil, co se bude dít, stejně si rád věci vymýšlí za běhu. Někdy mě to pěkně štve, ale ve finále to miluju.

V tom se otevřely dveře a on vešel. Říkal, že tu bude do půl hodiny a to splnil. Hned je za sebou mlčky zavřel a podíval se na mě. Já jsem vstala ze schodu a upřeně jsem mu zírala do očí. Ani za nic bych se toho, co ve mně vyvolával nevzdala. Tolik k těm našim hrám. Moje srdce tlouklo jako šílené a bylo by to na dvě stě stran, co jsem všechno kvůli němu cítila za pocity.

„Heartová,“ zašeptal hned na to a první vlna husí kůže mě pohltila z jeho hlubokého sexy hlasu.

„Payne,“ odpověděla jsem, stále zírám do jeho modrých očí.

„Ty víš proč jsem tady a stejně na mě nejsi připravená? Čekal jsem, že mi půjdeš naproti. Ty šaty jsou sice sexy, ale já už bych je radši viděl na zemi,“ zašeptal mi do ucha a prstem levé ruky mi stáhl ty šaty dolů, že po mě sklouzly jako ledabyle uvázaný saténový šátek.

A tak jsem tam před ním stála úplně nahá a mlčky jsem mu zírala do očí. „Ale beru to zpátky. Připravená jsi,“ usmál se, když si všiml, že kvůli němu nemám ani spodní prádlo. Chvilí si mě prohlížel. Ano, bylo to poprvé, co jsem byla před ním úplně nahá a na dobrém světě.

„Sakra to je pohled,“ zmínil a jemně mě hladil po bocích, stále mě pozorujíc. Moje kůže úplně změnila strukturu. Místo hedvábně hebké jsem byla jako písčité terén, jakou jsem měla husí kůži. „Mělas pravdu. Ty naše hry mají něco do sebe. Jen se tě dotknu a ty šlíš. Celá se chvěješ a jen tě vidím... sáhni co se mnou děláš,“ zašeptal a

položil si mou ruku na svůj rozkrok. Už jsem pomalu nemohla být víc vzrušená. Ani na slovo jsem se nezmohla.

„To je ti taková zima?“ rýpal do mě a pro jistotu vyčaroval teplotní bublinu. Byl tak pozorný. Ono v kamenné věži to není příjemné být nahý, ale nebudu tu husí kůži svádět na kamennou věž. Ne s ním a ne po tom všem.

„Kolem tebe mi zima být nemůže,“ přiznala jsem mu, že jsem z něj vzrušená.

„Ale, tady se někdo konečně naučil používat dvojsmysly,“ usmál se, naklonil se ke mně a lehce se mě dotkl na krku prstem. Pak s ním přešel níž až k prsům a jemně mě hladil po mojí roztoužené kůži. Nevydržela jsem to dál předstírat a tiše jsem mu vzdychla do ucha vzrušením.

„Já tě tak rád mučím, Heartová,“ zašeptal a prstem mi pohladel spodní ret, do kterého se hned po tom něžně zakousl. Zavřela jsem oči a potom už jsem jen slyšela cinkání jeho pásku, jak se ho snažil rozepnout. Byla jsem tak netrpělivá. Už jsem se nemohla dočkat až si sundá ty zatracené džíny a...

„A proto jsem si to rozmyslel. Má to být dneska po mým, a i když to chci, nejvíc ze všeho si přeju, abys po mě chvíli taky toužila ty, Heartová,“ zašeptal a zase si ty džíny zapínal.

„Co?“ zakuňkala jsem šokovaně.

„Slyšelas. Dneska sex nebude. Pomazlíme se až vyhraješ ty. Beztak jsi to sabotovala a schválně jsi mě nechala vyhrát. Jo a taky to ber jako trest za zmanipulování poroty. Nejsem idiot, mě jen tak snadno nepřevezeš,“ dodal a šel zpátky ke dveřím.

„Tohle mi neuděláš, Payne!“ vztekala jsem se.

„Mysli na mě, lásko, až si budeš večer v postýlce hrát. Já budu myslet taky jen na tebe. Dobrou noc,“ řekl a chytal za kliku. *No počkej, ty skřete!!! Toho budeš litovat.*

„Payne!“ ječela jsem na něj a on se s úsměvem ve tváři otočil.

„Ano?“ zašeptal a čekal co řeknu.

„Zítra ráno...“ řekla jsem a nadechla jsem se, „...si k tobě přijdu pro knihu dějin kouzelnické války, kterou máš už asi půl roku na stole. Na příští týden mám napsat esej. Až zítra dorazím, měj jí po ruce, ne že jí někam zašantročíš a budeš mě tím zase nějak provokovat. Nehodlám se u tebe v tom kutlochu zdržovat dlouho. První hodinu mám totiž černou magii,“ řekla jsem a on se pousmál.

„Beru na vědomí,“ dodal a odešel. *Sakra, to je ale šmejda!* Vztekala jsem se.

„Já tě varovala, prcku. Tohle plánoval už od začátku. I kdybys měla lepší kouzlo, on věděl, že se budeš snažit, abys prohrála. Má tě přečtenou jako knihu dějin runomalby,“ zasmála se a já si zatím zavazovala šaty u krku.

„Hlaoně, že se bavíš,“ dodala jsem a přenesla jsem se do svého pokoje. Jenže Darren se moc nebavil. Zítra ho čekaly první závody, kterých se nezúčastní. Taky musel vymyslet co a jak bude dál s Wadem Shadowwalkerem, který mu vyhrožuje, že mu mě vezme.

A všichni tři jsme věděli, že se mu už znovu neubráním. Tentokrát ho obvyčejně „ne“ nezastaví a zvláště když ví, že mě přitahuje. Teoreticky se to nedá brát jako znásilnění a to mu stačí. A hlavně když na Darrena našel pořádnou páku, díky které ještě rád jeho Estrellu pustí ze svých spárů.

Ráno ještě před snídání jsem se chystala na Darrena. Nicméně jsem neměla v plánu si s ním jen povídat. Rozhodla jsem se si vzít co chci, a ještě před tím ho trochu provokovat. Jen tak mu přece neodpustím, jak se mnou včera vyběhnul.

A tak jsem se vyzbrojila provokativním a velice sexy oblečením, o kterém vím, že miluje, ale taky je to celkem nedostupné na nějakou ranní rychlovku před hodinou černé magie. A Darren ví, že bych kvůli němu hodinu černé magie nevynechala ani za nic.

Zapletla jsem si dva copy, natřela si rty na rudo a povytáhla své nadkolenky nad kolena až ke své kostkované skládané minisukni. Navoněla jsem se třeshňovou vůní, ze které šlel, uvázala jsem si kolem krku na pečlivě zapnutou bílou košili svůj saténový šátek, nasadila jsem sebevědomý výraz a šla jsem ho svádět. *Těš se, Payne!!*

Darren si zatím připravoval věci na hodinu a kvůli mé ohlášené návštěvě dokonce trochu poklidil a ustlal si postel. A protože mě dobře znal, předpokládal, že jsem slabá a že to nevydržím. Což předpokládal správně. A tak se i připravil na možnost, že nestihne snídani a dal si žabí pudink, který měl schovaný za oknem na horší časy.

„To jsem já, otevři.“ Klepala jsem na dveře. On mi hned otevřel jako by stál u nich a usmál se.

„Heartová,“ zašeptal hned jak mě viděl zírající s úsměvem ve tváři na moje oblečení.

„Payne. Tak už jsem tady jak jsem slíbila,“ zmínila jsem a on se pousmál a přikývl.

„Jo, to vidím,“ řekl, dal mi přechuhující pramínek vlasů za ucho a chystal se mě políbit.

„Nejsem tu kvůli tomu. Jdu si jen pro tu knihu,“ prohlásila jsem drsně, ale nechala jsem ho to udělat. On mě nakonec nepolíbil, ale pomalu se ke mně přibližoval a pousmál se.

„Hmm, a kvůli tomu ses takhle sexy vyfikla?“ zeptal se, ale zavrtěla jsem hlavou. Lichotilo mi, že mi dal najevo, že jsem sexy. Nicméně jsem nevěděla co říct. Zas tak detailně jsem nad tím vším nepřemýšlela.

„Já hrozně spěchám na hodinu, takže kdybys byl tak hodný a půjčil mi tu knihu,“ řekla jsem rozpačitě a on se pousmál.

„Jen abys věděla, já ti to nežeru, Heartová,“ zmínil a já ztuhla.

„Nevím co tím myslíš. A dej mi tu knihu, Payne, a já půjdu, uvidíš,“ usmála jsem se na něj.

„Ale víš. A pořád se na mě zlobíš za ten včerejšek a chceš mě potrestat. Ale trestáš hlavně sebe. Kašli na to a pojď ke mně. Víím, že mě chceš,“ prohlásil a sebevědomě se pousmál. Já na něj musela zírat. Byl tak sexy, když měl pravdu a když měl nade mnou moc.

„Jo, chci tě. Ale ještě bych tě neměla mít. Prohrála jsem a taky jsem podváděla, takže si tě vůbec nezasloužím. Ještě to tedy bude muset počkat, než svou chybu napravím. Teď když mě omluvíš, musím na hodinu. Dej mi tu knihu,“ prohlásila jsem suverénně.

„A jak to chceš napravovat, zlato? A hlavně kdy to bude?“ vyzvídal.

„To ještě nevím. Nejdřív to budu muset vymyslet,“ opáčila jsem.

„A zasloužíš si mě,“ dodal.

„Jo? Včera jsi mi dal jasně najevo, že ne. Ale když jsi mě teď zbavil trestu, přijdu za tebou až dočtu tu knihu,“ vpálila jsem mu, ale hned jsem litovala, že jsem to řekla. Ta blbá kniha byla tlustá jako prase proboha.

„Vážně? Tak jo. Doufám, že čteš rychle, protože to má tak tisíc stránek a ty nevypadáš, že bys to beže mě vydržela tak dlouho,“ zmínil, natahoval se pro knihu ke stolu a pak mi jí podal. *Možná jsem prohrála boj, ale neprohráju válku!!*

„Jakou válku prcku? Už zapomínáš co chceš ty, co on a co chcete oba. Měla by ses zklidnit. Trápíš tím hlavně sebe,“ radila mi zase. Ale tentokrát měla pravdu.

„Ale no tak, už toho nech. Přestaň předstírat, že se chceš víc učit o černý magii,“ prohlásil najednou, chytl mě za ruku a přitáhl si mě k sobě. Jeho trpělivost byla velká když šlo o můj trest, ale když přišla řada na něj jakožto na oběť, zas tak trpělivý nebyl.

„Už si nebudu hrát. A ty rozhodně nemůžeš zůstat bez trestu. Včera jsi mě naštval. Chtěla jsem tě a ty jsi to podělal. A nejen včera. Chtěla jsem tě i předevčírem,“ řekla jsem a něžně jsem se dotýkala prstem jeho rtů, což dělal často on mě. Tolik k tomu, jak jsem byla drsná a jak se od něj dokážu držet dál. On se jen pousmál.

„Trestáš jen sama sebe, Heartová. A za ten včerejšek si taky můžeš sama. Měla ses víc snažit. Bez práce nejsou koláče. Už by ses nad sebou měla slitovat, jinak umřeš nadržností. Navíc, ani nechťej abych ti říkal, kdo z nás dvou čekal dýl a trpěl víc,“ řekl sebevědomě a zíral mi zamilovaně do očí.

Byla jsem vzteky bez sebe, že má zase navrch, ale toho by se dalo využít ne? Chodit s ním bylo jak kdybych byla nucená hrát šachy. Žádné šach maty, ale jen šachy, které jsou dočasné anebo samé patové situace, protože on je prostě lepší hráč než já nebo nevím.

„Na co myslíš?“ zeptal se po chvilce hlučného ticha, které jsem si vyhradila striktně pro své myšlenky.

„No když to musíš vědět... máš pravdu, jsem slabá. Vzdávám to. Prohrála jsem. Myslela jsem na to, jak se muchlujeme na té posteli za tebou. Taky jsem si představila, jak zahazuju tu knihu na zem, vášnivě tě natlačím na tu postel a že tam budeme dělat ty věci, co oba dělat chceme. Protože tě chci úplně zoufale. A že promilujeme celou hodinu Černé Magie,“ přiznala jsem a on se pousmál.

„Ok, to bylo hezky zpřímá, to se mi líbí. Na oplátku to teda nechám na tobě,“ dodal, čekajíc až po něm tedy skočím. Tak strašně mě ten blb přitahoval. A tak jsem mu skočila do náruče a začala jsem hladově líbat ty jeho nádherné růžové rty a osahávat jeho tělo. Nejspíš jsem přecenila mou trpělivost. Není tak dobrá jak jsem si myslela. Jak bych to mohla vydržet když je tak strašně sexy?

„Uuh, brzdi. Nejsem připravený na to být snědnejší,“ zasmál se, ale on už měl dávno ruce na mých nadrech, takže hádám, že kecal. Vždycky je připravený na to až ho sním.

„Sklapni, Payne, a udělej mě... chci říct udělej už něco,“ zašeptala jsem a on se zarazil, dokud jsem nedokončila tu větu a pak se zakřenil.

„Udělám ti co budeš chtít abych ti dělal, Heartová. Budu ti to dopřávat klidně každou noc, jestli je to to, co si přeješ,“ zašeptal mi do ucha a pak mě vášnivě políbil. *Ano, to je to, co si přeju. Ale co když ho ta touha po mě omrzí?* Kdyby to tedy bylo jen na mě a nebýt toho strachu, nikdy bych nevylezla z jeho postele a nikdy bych z něj neslezla.

Když jsem mu rozepla pásek a konečně jsem se mu dostala do džín, on si mě k sobě stáhl na klín a pevně si mě přimáčkl ke svému tělu. Seděli jsme tak, že lem mé kostkované minisukně bezpečně přikrýval mé hýždě a jeho rozkrok. Byl rychlý, možná že už byl stejně natěšený jako já, protože se mezi námi ještě nic zásadního neodehrálo a už jsem cítila jeho vzrušení natlačené na mém stehně.

Úmyslně jsem si oblíkla bílou košili s malými knoflíčky a svůj oblíbený fialovo-zlatý šátek, abych ho svedla. I když ho svést není vůbec těžké. Ani tak na to nemusím být oblečená, ale on má rád tyhle nažehlené věcičky, aby mi je mohl zase pomuchlat.

No, někdy je měl rád a obdivoval je a někdy ne, protože jsou hůř dostupné. A někdy byl tak duchem mimo, že si ani nevšiml drahých punčoch, které jsem si kvůli němu koupila. Muži, co od nich chtějí víc než jen to, k čemu jsou určení?

„Kolikrát ti mám říkat, aby sis nebrala školní uniformu? Zvlášť když čekáš, že s tebou budu spát. Znáš mě a víš, že se neumím ovládat, abych to z tebe neztrhal, když tě chce šukat, Heartová,“ prohlásil vzrušeně a já se na něj usmála.

„Ale vždyť jsi říkal, že je to sexy a máš přece rád tyhle provokace, ne? Takže to rozepínej hodně pomalu. Horší trest pro tebe za ten včerejšek mě teď nenapadá,“ provokovala jsem ho. On se pousmál a zírajíc mi do očí rozepínal pomalu jeden knoflíček u mé košile za druhým.

Musím přiznat, že to bylo velmi zdlouhavé i na můj vkus. Moje srdce vynechávalo, jak jsem byla vzrušená a netrpělivá. Jediná věc, na kterou jsem byla schopná myslet byl sex. Každý jeho dotek na mé kůži mě přiváděl k šílenství.

„Jsi si jistá, že to mám dělat takhle pomalu? Přijde mi, že už bys chtěla, abych se ti věnoval trochu víc,“ zašeptal mi do ucha a mě okamžitě vyrašila husí kůže. *Drž se, Ay!*

„Ne, jsem v pohodě. Pokračuj,“ odpověděla jsem tiše.

„Ty malá masochistko,“ dodal a pokračoval v tom pomalém tempu, zatímco mě chtivě líbal po mém rozpáleném těle, kde už mu nebránil žádný kus oblečení. Neustále jsem se kontrolovala, zatínala jsem zuby jen, abych mu omylem nedala najevo, jak moc jsem z jeho doteků vzrušená. Ale už jsem to nevydržela. Ty mokré polibky byly tak intenzivní, že jsem měla pocit, že se doslova dotýká každého nervu v mém těle. A tak mi vyklouzlo tiché zasténání.

„Oh...“ vzdychla jsem mu do ucha, když vešel svou levou ruku pod lem mých kalhotek, a žužlajíc má prsa mě přes ně začal hladit.

„Už vzdycháš? Vždyť jsem se tě ještě ani nedotkl. Chceš nejdřív prsty?“ zeptal se, ale já na něj byla už tak nadržovaná, že jsem popadla konec jeho pásku, vytáhla jsem ho a zahodila na podlahu.

„Ne, chci abys mě teď hned vopíchal, Payne,“ prohlásila jsem a začala jsem ho šíleně líbat.

„Už? Myslel jsem, žeš chtěla, abych to dělal pomalu,“ připomněl mezi polibky. No dobře, nebylo to jen nějaké líbání. Doslova jsem ho pojídala zaživa. Jeho jazyk tedy. Lehce jsem přikusovala jeho spodní ret. Bylo to vzrušující. Milovala jsem s ním být takhle zlobivá.

Moje hlava byla konečně na chvíli úplně prázdná, a to jsem na tom úplně zbožňovala. Jen on a já. Já a on. Byl celý můj. Stejně tak jako ty jeho hebké blond vlasy, se kterými si tak ráda hraju. Ten jeho rebelský obličej, roztomilé rty a zářivý úsměv.

Ty jeho sexy zvuky, které vydává, když se ho dotýkám a taky to, jak se tváří, když mu dělám něco příjemného.

Svíjela jsem se blahem, užívajíc si ty nádherné chvíle našeho milování. Byla jsem jím posedlá natolik, že jsem ho nemohla vyhnat z hlavy, což bude nejspíš trvalá škoda, kterou mi způsobil jen tím, že jsem ho poznala. Byla jsem do něj tak nepopsatelně a zoufale zamilovaná, a nikdy bych mu to nepřiznala, ale uctívám zem, po které ten blboun chodí.

Krátce po tom jsem se urychleně oblékala, zatímco on na mě zíral z postele, jako by se chystal jít spát a ne do třídy na hodinu. Zase jsem mu totálně podlehla. „Kam tak ženeš, Heartová? Myslel jsem, že se budeme ještě chvíli mazlit. Víš, že to posiluje vztah?“ zmínil.

„Na to nemám čas, kvůli tobě jsem přišla o hodinu černé magie. Nikdy by mě ani ve snu nenapadlo, že se s tebou budu pelešit místo učení. Jak hluboko jsem klesla. Věděla jsem, že mě stáhneš s sebou ke dnu a že z tebe zmagorím,“ vyčítala jsem mu a on se jen smál.

„Ale no tak, lásko. Jsem tvůj přítel a ty moje přítelkyně. Už by ses ke mně mohla chovat jako ke svojí druhý polovičce. Nemusíš mi utíkat. Třeba bys u mě mohla dneska zůstat přes noc,“ navrhnul a já ztuhla.

„Ani náhodou, Payne. Tohle je na mě moc rychlé. Nechceš už se třeba sestěhovat natrvalo a požádat mě o ruku?“ začala jsem, ale přerušil mě.

„No... a proč ne? Známe se věky,“ culil se.

„Všechno má svůj čas. Chodíme spolu teprve pár dní. Nehodlám si tě ještě moc rozmazlovat,“ prohlásila jsem zavazujíc si ledabyly šátek. On se jen usmíval a nic neříkal. Pak ale přece něco řekl.

„Tak jako jsi mě rozmazlovala na moje narozeniny? Kdyby nám to tenkrát vyšlo, bylo by to dokonalý. Takovou ženu jsem vždycky chtěl,“ křenil se na mě a já se na něj usmála.

On čekal nejspíš jinou rekci. Třeba, že ho zase nějak zpražím, ale já se na něj jen usmála. Ten den jsem po něm vážně hrozně toužila. „Ty se usmíváš? Taky se ti to líbilo, přiznej to. Představa, že jsi moje žena se ti líbí. Myslíš na to občas?“ vyzvídal a já zvažněla.

„Ehm, no tak zatím ahoj a vylez brzy z té postele ať nemáš zbytečně Áčka,“ dodala jsem striktně a nazouvajíc si boty jsem se k němu belhala. Pak jsem mu vlepila letmou pusou na tvář a šla jsem ke dveřím. Moc se mi od něj ale nechtělo. Nechávat ho samotného, nahého a v posteli bylo rozhodně těžké, když mě čekal nepříjemný den.

„Ay,“ zavolal na mě.

„No, co je?“ ozvala jsem se.

„Miluju tě,“ řekl a díval se na mě zamilovaně.

„Já tebe taky. Tak čau,“ zamávala jsem mu a odešla jsem kvapně na další hodinu. Darren sebou plácl na záda, zhluboka vydechl a spokojeně se usmál. Jojo, už jsme byli spolu docela daleko.

Já jsem pelášila po schodech jako splašená slípka až jsem vrazila do Sáry, která akorát vycházela z učebny černé magie. „Kde lítáš? Od kdy zatahuješ zrovna černou magii?“ divila se a pořádně si mě prohlédla.

„Víš co? Nic neříkej. Je mi to jasný. Byla jsi za Darrenem. Máš na sobě tohle a tvoje vlasy jsou sice hezky učesaný, ale vypadá to, jako by ses někde válela. A navíc jeho jsem taky ještě dneska neviděla,“ křenila se.

„Jsem ráda, že sis to dokázala takhle všechno odůvodnit. Nicméně mě něco napadlo a potřebuju to prokonzultovat s ředitelkou. Uvidíme se později,“ řekla jsem a mířila jsem si to do ředitelny. Mávla na mě a šla si po svých.

O pár minut později už jsem klepala na dveře jejího kabinetu. „Dále,“ ozvala se paní Magnoliová, a tak jsem vstoupila.

„Dobré ráno, paní ředitelko,“ začala jsem a uvědomila jsem si, že s ní jsem nikdy pořádně vlastně nemluvila, vždycky to byl Wade. Ani nevím, jestli vlastně ví o Srdci Derionu nebo ne. Všechno se zdálo být tak zamotané.

„Copak, slečno Heartová?“ zeptala se a mile se na mě usmála.

„Mám takovou otázku. Bude se vám zdát podivná. Nicméně na mě kamarádka uvalila omylem pamětní kletbu, a tak bych chtěla vědět, jestli jsme spolu my dvě někdy o něčem mluvily,“ začala jsem opatrně.

„Pamětní kouzla jsou nepříjemná, ale můžu vás toho snadno zbavit,“ usmála se a natáhla proti mně ruku.

„To není nutné, spíš bych ocenila, kdybyste mi odpověděla na mou otázku,“ opáčila jsem.

„Nepamatuju si, že bychom spolu někdy hovořily, slečno Heartová. Jste přece jedna z nejlepších studentek na deRionském institutu, nebyl tedy důvod, abyste byla povolána do ředitelny. Jen párkrát, ale to vám vaše hříchy snad nebudu připomínat,“ usmála se. *To je pěkně v hajzlu.*

„To se mi ulevilo. Nicméně prosím připomeňte,“ zašeptala jsem.

„Několikrát jsem vás načapala při muchlování na chodbách s panem Paynem,“ odpověděla a já se pousmála. *To je rozhodně plus.* „A taky jsem vám pomohla s tím vaším démoním problémem,“ dodala, a to už se mi tuplem ulevilo. *Lepší než nic.*

„Paní ředitelko, co víte o Srdci Derionu?“ pokračovala jsem.

„O Srdci Derionu? Víím, že je teď v bezpečí. Nic víc ale nevím. Nějak si nemohu vzpomenout...“ zamyslela se a já ztuhla. *No jistě, Wade jí musel nějak ovlivnit. No nic, teď s tím nic nenadělám. Hlavní je, že to není on.*

„Mám ještě jednu otázku. Darren Payne, náš nejlepší závodník má zraněného wergona a musel ho poslat na uzdravovací kúru, ale měl by co nevíce trénovat, když se za pár týdnů chystá nastoupit na světový šampionát a neměl by meškat závody. Nenašel by se nějaký wergon, na kterém by mohl závodit? Alespoň provizorně,“ zeptala jsem se a ona se zamyslela.

„To je sice velice neblahé, slečno Heartová, ale žádný wergon není k dispozici. Buď jsou to samá mláďata, nebo starší draci. To by panu Paynovi moc nepomohlo. Ale slečna Heavensová má draka pokud vím, mohla by mu ho vypůjčit,“ navrhla.

„Enessa je s drakem pana Payna na ozdravovací kúře. Nemohl by mu někdo ze závodníků draka půjčit? Když jde o šampionát a mistrovství světa? Třeba Wade Shadowwalker? Nebo kdokoli jiný, kdo je pomalý?“ pokračovala jsem.

„Nemohu studentům upírat jejich práva a nároky na závody. Ani nijak čachrovat s jejich draky. To opravdu nemůžu. I když bych moc ráda vašemu příteli pomohla.

To by se s někým musel domluvit sám, a to nejspíš už nestihne. Závodý začínají za několik hodin," odpověděla a já zoufale přikývla a pomalu jsem odcházela z jejího kabinetu.

"A paní profesorko, mohl by ten závod letět na jiném tvorovi? Zcela výjimečně?" napadlo mě, když jsem chytala za kliku.

"Na jakém tvorovi? To nejde, slečno. Závodý musí být vyrovnané," řekla a já přikývla.

"Chápu. Napadla mě Netopýří puma, ta je wergonům v létání dost podobná," zmínila jsem, ale zavrtěla hlavou.

"To nelze," dodala, a tak jsem odešla. *No co, za pokus to stálo. Stejně nevím, kde ten podivný divoký tvor létá. Už dlouho jsem jí neviděla.*

Šla jsem do třídy a zastavil mě Wade Shadowwalker, který šel akorát do své třídy naproti mě. "Ale, Heartová. Těšíš se až mi budeš se svým miláčkem fandit?" rýpal do mě. Hodila jsem na něj kyselý ksicht.

"Nevím proč bychom ti měli fandit," odpověděla jsem a on se pousmál a sáhl mi na nedopnutý knoflík u košile. Podívala jsem se nejistě na jeho ruku. Úplně se mi zatajil dech. On se díval na stejné místo jako já.

"Modli se, abych vyhrál. I Darren se za to modlí. Jo a chci abys mi fandila jako jemu. Pořádně nahlas. Když totiž prohrajú, uvidíme se večer. Čím menší podpora na tribuně z tvojí strany, tím tvrdší na tebe budu," prohlásil, a zatímco jsem na něj zírala jak z jara, sehnul se ke mně a zašeptal mi do ucha:

"Máš to prý tak ráda," řekl a jednou rukou mi ten knoflík rozepl. Zase jsem úplně ztuhla. *Cože? Co to má být?* Wade se na mě usmíval. Líbilo se mu, jak jsem zmatená, frustrovaná, zoufalá a vzrušená zároveň.

"On ti to snad neřekl? Hm, možná mu to zase tolik nevadí a zničit mě je pro něj důležitější než to, jestli tě ojedú. Nicméně máš šanci to vzít i do vlastních rukou, jestli nechceš být nevěrná svému příteli, měla bys ho včas přemluvit, aby nechal Estrellu na pokoji a odčaroval to kouzlo.

Jeho plány jsou sice dobrý, ale ne dost dobrý. A já se nemůžu dočkat, až tě dostanu. Posledně se mi to moc líbilo a tobě taky. A mohlo by to být ještě lepší až se líp poznáme," zašeptal mi do ucha a jemně mě pohladil prstem po tváři, přes krk až do výstřihu.

"Dej od ní ty nečestný pracky pryč!" křikl na něj Darren, který měl mít s Wadem hodinu a jeho ruku hrubě odrazil z mého výstřihu. "Dotkni se jí ještě jednou a přijdeš o obě ruce!" prohlásil suverénně a díval se mu našťavaně do očí, zatímco se Wade jen křenil.

"Tik řak..." připomněl a odešel napřed do třídy. Já se hned na to otočila na Darrena.

"Co to jako bylo?" zeptala jsem se.

"Ale, taková naše hra. Neboj se, mám na něj další páku. Hlavně si nech pro sebe pravý jméno jeho holky a o nic se nestarej. A všechno mi říkej, ano?" usmál se a pohladil mě prstem po rtech. V tom zazvonil zvon na začátek hodiny a my jsme se museli na chvíli rozloučit.

"Darrene, já ti věřím," zašeptala jsem a on se pousmál.

„Já tobě taky,“ dodal, políbil mě dlouze na čelo a pak odešel do třídy, a protože byl poslední, zavřel za sebou dveře. Pravdou je, že z jeho plánu jsem byla celkem šokovaná.

Sára se s Wadem Whisperem schovávala zase ve věži. Tentokrát se nijak vášnivě nemuchlovali. Spíš mu jen seděla na klíně a řešili dost závažné téma. Nás s Darrenem a Wada Shadowwalkera.

Sice se to zdá být zvláštní, aby nás někdo takhle řešil, ale my tři jsme byli momentálně nejzajímavější derioni v našem světě. A zvlášť pro ty, kteří věděli, kdo jsme my dva s Darrenem a jakou máme budoucnost.

Nikdo nechtěl další kouzelnickou válku. A nikdo nechtěl, aby vyhrál ďábel s andělskou tváří. Jenže k poražení ďábla to chce alespoň ďábelský plán a přistoupit na jeho hru. Tedy občas. Nicméně, Darren vypadal, že moc dobře ví, jak se hrají hry bez pravidel.

Jeho přístup byl pro mě celkem překvapivý. Nikdy bych nečekala, že to dokáže. On je hodný na rozdíl od Wada, ale když není zbytí, používá stejné taktiky vydírání, manipulace a vedlejší škody si tolik nepřipouští. Od toho jsme tu my, abychom ho trochu krotili a pomáhali mu. Když je v ráži, často mu Wade svou temnou aurou zatemňuje úsudek. A já nedovolím, aby někdo zničil jeho čistou duši.

„No a co s tím budeme dělat? Přece nenecháme Wada, aby si dělal co chce,“ komentoval Wade a Sára pokrčila rameny.

„Nevím, věřím Darrenovi. Ví, že na něco přijde. Nikdy by nedovolil, aby si z něj Wade dělal otroka. Jejich síly jsou ale dost vyrovnaný, všiml sis?“ zmínila a on přikývl.

„Jenže Wade je sám proti nám všem,“ uklidňoval jí.

„On není sám,“ prohlásila a Wade se na ní šokovaně podíval. „Teda... zatím je sám. Přidá se k Anomaris. Nevím jak a nevím tak úplně proč, ale určitě to tak dopadne. Anomaris je možná vychcaná jak mraky, ale není to bůhví jaká geniální derionka.

Stačí dobrá nabídka a Wade se jí dostane pod kůži raz dva a když se ti dva spojí, budeme v háji. Podle mě to má v plánu. On je jak mozko-mor. Dostane se ti do hlavy, sežere ti vlastní mozek a úplně tě ovládne,“ vyprávěla.

„Hm, vlastní zkušenost, co?“ rýpl si a Sára se zamračila.

„Nech toho! To bylo něco jinýho,“ okřikla ho.

„Já vím. Ale stejně. Nelíbí se mi, že dostane co chce a nelíbí se mi, že měl tebe,“ komentoval.

„Nedostane co chce!“ dodala a Wade na chvíli zmlkl, když si uvědomil, že je Sára výbušná na téma Wade Shadowwalker.

„Stejně vím, že ohledně Wada mlčíš. Neřekla jsi mi úplně všechno a zajímalo by mě proč. Přiznala jsi mi, že s ním spala. Co může být horšího? Miluješ ho?“ vyslýchal jí.

„Já že ho miluju? Jak bych mohla milovat někoho jako je on? Vždyť je to hrozný hajzl a ubližuje mým přátelům. Nejsem padlá na hlavu. Navíc víš moc dobře, že miluju tebe,“ pokračovala.

„Můžeš milovat víc lidí najednou a může tě přitahovat. Vím, že máš slabost pro drsnáky, rebely a zlý inteligenty. Všechny jste stejný. A Shadowwalker je bad boy jak z učebnice,“ dodala Sára na něj vyjeveně zírala.

„Wade,“ začala, ale přerušil ji.

„Dávej si pozor na to, co řekneš,“ upozornil ji.

„Ty si dávej pozor co říkáš. Já si vždycky dávám pozor na to co říkám,“ utrhla se na něj a on se pousmál.

„Jo?“ rýpal do ní.

„Fajn, možná, že jsem do toho spadla, ale to bylo dávno. Dávno PŘED TÍM, než jsem zjistila jakej je,“ hájila se.

„Co bylo dávno před tím? To, že jsi toho vrahouna milovala? Vždyť to říkám, mezi láskou a nenávistí je tenká hranice. Pořád tě přitahuje? Třeba ještě víc když víš, čeho je schopnej. Neexistuje dobro a zlo, jen úhel pohledu a moc,“ pokračoval a ona z něj slezla a lehce do něj strčila.

„Už to ale přeháníš! Přece jsem ti to vysvětlila. Já ho nesnáším. To, co ve mně vyvolává za pocity neovlivním, ale jsem si jistá, že ho za to, co provedl nesnáším a že bych nikdy nedovolila, aby ublížil lidem, který miluju. Nejradši bych ho podřízla. Sice by mě to mrzelo, ale udělala bych to, a jestli mi nevěříš a takhle mě hnusně obviňuješ, měli by jsme se rozejít. Mám toho dost!“ prohlásila a chtěla odejít.

„Sáro! Takhle jsem to nemyslel. Sáro, prosím. Počkej,“ křičel a chytl jí za ruku. „Já ti přece věřím. Omlouvám se. Nechci se s tebou rozejít. Chci si tě vzít, ne se rozejít, chápeš?“ usmál se, ale ona se zamračila.

„Já se ještě vdávat nechci, Wade. Ne teď a ne takhle. A mezi náma to není zrovna stabilní na to, abychom řešili nějakou svatbu. Bude lepší, když si dáme menší pauzu,“ řekla sebejistě.

„Ne rozchod, ale pauzu. To znamená, že spolu nebudeme nějakou dobu spát a ne neznamená to, že se s tebou nechci bavit nebo dát zase jednou dohromady. Jen toho je na mě moc. Chci být chvíli sama a v klidu. A opakuju, neznamená to, že tě nemiluju a že tě nechci,“ dodala a utekla.

Jak řekl Darren, Sára se pohybovala na hodně tenkém ledě a začínala si to uvědomovat. A možná jí teď to, co Wade Whisper řekl trochu vyděsilo. A taky si něco uvědomila.

Na obědě už by se to dusno dalo krájet. U obou našich stolů atmosféra houstla. Darren byl zoufalý z toho, čím mu Wade vyhrožuje a věděl, že když s tím něco neudělá, udělá to. A taky z toho, že nemohl na závody. To ho značně oslabovalo a Wade to věděl.

Podle mě nikdy neměl v plánu ublížit wergonovi, zas tak zlý není. Tedy nechci podečňovat jeho míru zla, ale myslím si, že by neublížil nevinnému tvorovi a že moc dobře ví, co by ho čekalo za trest kdyby to udělal.

Nicméně to na Darrena nahrál, aby tak vypadalo a aby jak se říká, svého soka strach z prohry vyřadil ze hry. Darren by pochopitelně takhle neriskoval. Ne po tom všem, co s Wadem zažil. I když ví, že je velmi nepravděpodobné, že by mu Wade zabil jeho wergona, stejně raději vymyslí plán B, než aby to riskoval.

„Tak co? Už ses rozhodl? Říkal jsi, že si promluvíme před závodama, tak šup, mluv,“ řekl Wade a Alyssa se na Darrena zoufale podívala.

„Vím, že to nikdy nevyhraješ,“ usmál se Darren sebevědomě.

„A neměl by sis to přát?“ rýpl si Wade.

„Nemluvím o závodech. Ty taky nikdy nevyhraješ, ale to mě naštěstí nezajímá,“ provokoval ho Darren.

„Ne? Ale mělo by. Už jsem ti to přece vysvětloval. Tak ještě jednou, ty můj nechápavý kamaráde...“ začal, ale Darren ho přerušil.

„Já to chápu moc dobře, idiote, ale nikdy se to nestane. Vím jak moc ti záleží na image a jestli ty mi vezmeš mojí holku, vezmu si Valkýrii,“ zašeptal mu do ucha a Wade se pousmál.

„No a?“ zasmál se a pak mu došlo, že zná její jméno. S tím tedy nepočítal, a tak na něj překvapeně zíral.

„Já hraju tvoji hru a budu jí hrát pořádně. Nemá pravidla, ne? Nic mě neudrží zpátky ani to, že mám Ay. Jsou věci, který bys měl pochopit. Jak ty na mě, já na tebe desetkrát hůř. Už jsem tě na to upozorňoval, ty můj nechápavý kamaráde,“ vrátil mu to a odešel od stolu.

Wade úplně ztratil řeč. Nečekal, že by mohl někdo znát tajné jméno Kim a už vůbec ne někdo, pro koho má sama slabost. Ne tedy, že by Darrena snad milovala, ale když jsou s Wadem v otevřeném vztahu jak před nedávnem přiznal, kdo by se držel zpátky s takovou nabídkou, že? A to rozhodně nesnesl. Aby mu vzal Darren další věc, která je jeho.

„Payne!“ křikl na něj ještě.

„Copak? Zkazil jsem ti plány? Neboj se, Wade, chystám se ještě přitvrdit. Opovaž se vyhrát ten závod a opovaž se udělat nějakou kravinu,“ pousmál se a odešel do knihovny.

Alyssa hned jako slepice běžela za ním. „Proč jsi ho tolik provokoval? Myslela jsem, že to na něj vytáhneš v lepší chvíli,“ zpovídala ho cestou.

„Jo, to jsem si myslel taky, ale už jsem to nemohl vydržet. Hrozně to se mnou cloumá. Už to, že se blíží závod a já na něm nebudu, mě úplně zabíjí. Pak to s Ay, a ještě k tomu co vím z run. Jsem úplně na dně. Nedokážu ani myslet. Řekni mi, že jsi něco zjistila,“ řekl a ona přikývla.

„No jo, ale nevím, jestli to bude stačit a jestli to je vážně stejnej druh kouzla jako použil tvůj táta na ten tesák, ale nic lepšího asi nemáme,“ dodala a přenesla je do knihovny.

Wade Shadowwalker hodil na Eldarna vražedný pohled. Pozorovala jsem je a zřejmě mezi nimi došlo k nějaké výměně názorů. Soudě podle toho, jak se tvářil, nejspíš na něj Darren něco vymyslel. Můj chlap je prostě geniální a určitě ho rozdrtil jako pecku z houžele kuželovitě.

Ale to, jak za ním Alyssa pobíhá mě vážně irituje a znepokojuje. Chytá ho za ruku, objímá ho, neustále ho otlapkává. Stejně tak i on. Co to má být?

Wade Whisper se Sárrou spolu celou dobu nepromluví ani slovo. A protože s námi u stolu seděla i Emily, nikdo jsme o ničem zásadním ani neekli. Eldarn se taky tvářil zoufale, a zvlášť když viděl, jak se jeho pán zlobí a že je to kvůli němu. Báł se každého dne od doby, co se stal Wadovým spřízněncem.

Neodvážila jsem se na něj ani promluvit. Dráždit Wada Shadowwalkera se moc nevyplácelo a Darren to zatím zvládal hravě sám. Jen Sára se na něj dívala zvláště. Začínala jsem se o ní bát. Přišlo mi, že toho hajzla pořád nepustila z hlavy.

Alyssa zatím Darrenovi ukazovala nějakou knihu a on zvědavě četl všechno, co mu předložila. „Hm, zajímavý, ale myslím, že to není tak úplně ono,“ komentoval.

„Promiň, nechtěla jsem tě zklamat,“ zakuřkala a hned se ohlížela po něčem jiném.

„Ne, nezklamala jsi mě. Jsi skvělá, že se snažíš a moc mi pomáháš. Nemůžeš za to, že to nejde nikde najít. Prosím pokračuj, ještě to nevzdávej. Já musím na ty závody s Ay a pak snad něco vymyslíme,“ usmál se a pohládl jí po ruce.

„Darrene,“ zašeptala. On se k ní otočil.

„No?“ ozval se.

„Já se bojím. Bojím se o tebe,“ přiznala.

„Neboj. Já se od něj nenechám terorizovat a nedovolím, aby to ohrozilo nikoho, koho mám rád,“ dodal a objal ji.

„Jsi tak statečný, lvíčku,“ šeptala mu do ucha, zatímco se ho držela jako klíště. Já jsem to samozřejmě viděla. Rozhodně bych si nenechala ujít je nesledovat. Vřelo to ve mně jako blázen. Ti dva jsou možná po rozchodu a možná, že mě Darren miluje, ale rozhodně tu můru nenechá být a ona jeho taky ne.

„Ay?“ zašeptal překvapeně, když viděl, jak se dívám na jejich milostnou chvilku. Já se zamračila a chtěla jsem odejít, ale přitáhl si mě k sobě. „Ne, Ay. Ani na to nemysli. Není to, jak si myslíš. Všichni máme nervy. Hlavně se teď se mnou nehádej. Nesmíme se rozdělit, rozumíš? Ne teď,“ chlácholil mě, ale já měla vztek.

Alyssa mě vytáčela doběla a při představě, že jí má Darren pořád rád se mi dělalo zle. Nicméně jsem to polkla. „Jdeme na závod?“ zeptala jsem se a on přikývl. „Víš, snažila jsem se tě dostat nějak do hry. Přemlouvala jsem ředitelku, aby to nějak zařídila, nebo aby ti dovolila použít Netopýří pumu, ale nesouhlasila. Vím jak moc jsi nešťastnej, že nemůžeš závodit,“ vyzradila jsem mu a on se na mě dojatě usmál, pevně si mě k sobě přivinul a přimáčkkl mě. Pak mi dal pusku na čelo a odtáhl se ode mně.

„Ty jsi miláček, Ay. Je od tebe hezký, že se snažíš mi pomoci, abych nebyl smutnej, ale já jsem v pohodě. Jeden promarněnej závod zvládnou já i Kinnara. Už jsem jich vynechal dost a nijak nás to neoslabilo. Já Wada nenechám mít ani jednu věc, kterou chce,“ řekl.

„A co to mělo být za výhrůžku, že když dneska nevyhraje, že se za mnou večer stavi?“ vyzvíдалa jsem a on mlčel. „No tak?“ pokračovala jsem.

„Nic, co bych neměl pod kontrolou. Neboj se, ani se tě nedotkne,“ usmál se, ale nevypadal, že si je tím jistý. Já jsem se toho trochu bála. Celou cestu na tribunu jsme se drželi za ruce, ale neřekli jsme si ani slovo. A když jsme došli na hřiště, potkali jsme koho jiného než Wada Shadowwalkera.

Darren jen protočil otráveně očima a čekal, co si zase vyslechne. Wade ho teď moc rád provokoval. Zvlášť když měl navrch, nebo když se cítil ohrožený. Jenže Wade na něj měl další páku, kterou vymyslel cestou z jídelny, a o které mu zatím nehodlal říkat. On mu o ní vlastně vůbec nechtěl říkat, rovnou se jí chystal použít v nejlepším možnou chvíli.

„Závidíš, Payne? Tvoje kariéra závodníka skomírá,“ provokoval ho a on na něj jen hodil pohled plný nenávisti a táhl mě nahoru na tribunu. Bylo to zvláštní. Závodby bez hlavní hvězdy vůbec nebyly zajímavé. A taky bylo divné, když jsem neměla komu fandit a když moje číslo jedna sedělo při závodech vedle mě.

Darren si dal přes hlavu kapuci hned, jak se usadil na tribuně a přitáhl si mě k sobě tak, že jsem o něj byla opřená a skoro bychom se tak vešli na jednu sedačku. Během pár minut na to dorazila i Sára a sedla si vedle Darrena.

„Kde máš Wada?“ zeptala jsem se a ona pokrčila rameny.

„Něco se stalo?“ vyzvídala pohotově Darren.

„Pohádali jsme se, ale nic co by nás mělo rozdělit, hlavně klid,“ odpověděla stručně a on jí jen poplácal po zádech.

„To bude dobrý. Všichni jsme ze Shadowwalkera na prášky. Pokouší se rozvrtat i náš vztah. Nesmíme se hádat. Musíme držet pohromadě, ano?“ utěšoval nás a obě si nás k sobě přivinul.

„Jo, slibuju,“ zašeptala a já přikývla.

Na hřišti se mezitím začínala ozývat hudba. Tentokrát hudbu vybíral Wade Shadowwalker. Měl podobný vkus jako Darren. Byly to skladby celkem motivační na závody a plné emocí. Taky to byla jeho nejoblíbenější lidská kapela. Skladby se jmenovaly *Move* a druhá *Paranoid*.

„Trefný,“ prohlásila Sára, když jí došlo, o co se Wade s těmi písničkami snaží. A aby toho nebylo málo, za Darrenem chodily holky, které se divily, že nezávodí. A nejen holky, ale i ostatní fanoušci. Proto měl tu kapuci, ale zjevně ho to před nálety zmatených fanoušků neschovalo a zbytečně nás to všechny ještě stresovalo.

„Upřímnou soustrast, kamaráde,“ řekl Earthan, který nevěděl, která bije, ale chtěl svému kamarádovi vyjádřit, že ať se děje cokoli, moc ho jeho absence na závodech mrzí. Nicméně s Earthanem byli největší konkurenti, a tak si spíš myslím, že byl rád, že Darren nezávodí.

„Dík,“ odpověděl suše Darren a zoufale zíral na Wada, jak se tetelí blahem. Darren měl takovou zlost, že už to nestíhal potlačovat. Já ho pohladila po noze a on si položil svou ruku na mou.

„Co se stalo, že nejsi tam dole?“ zeptal se další spolužák, který přes nás mířil ke své partě v řadě na tribuně a všiml si ho sedět vedle nás.

„Skvrny na slunci. Ale neboj se, nehodlám zmeškat už ani jedinej závod,“ prohlásil sebevědomě a on přikývl a mlčky odešel za svojí partou fandit nejspíš Earthanovi.

„Už to nevydržím. Tak strašně mě to sere!“ vztekal se.

„Já vím,“ zašeptala jsem a přitulila jsem se k němu, abych ho co nejvíc utěšila. Ale zdálo se, že na to nikdo ani zdaleka nestačíme.

Aris s holkami roztleskávačkami už byly na místě a tvářily se dost podivně, když zjistily, že se Darren závodu nezúčastní. Měly pro něj připravené nějaké povzbuzující vystoupení, ale musely všechno na poslední chvíli změnit.

Aris se zespodu dívala do tribuny a očima přejížděla jednoho čaroděje za druhým, dokud nenašla mě a vedle mě v kapuci sedícího Darrena. Oba se na sebe podívali a pak se šla Aris soustředit na svůj úkol.

„Dámy a pánové, začíná letošní šestý závod a tentokrát prvně bez naší velké hvězdy pana Darrena Payna a jeho úžasné wergonice Kinnary,“ oznámil komentátor a Darren si zoufale povzdychl. Bylo to frustrující. Cítila jsem jeho bolest a podle mě jí cítila celá tribuna.

Wade Shadowwalker se na Darrena ještě zlomyslně usklíbl a zamával mu. On na něj ukázal prostředníček a sundal si z hlavy kapuci. Už se nehodlal dál schovávat. Ale hned jak jí sundal, všichni kolem nás, kteří si všimli, že sedí vedle mě, udělali zvuk údivu.

„On je tady,“ šeptali si.

„Ty jsi tady?“ zeptala se nějaká holka a všichni ho plácali po zádech a ošmatávali ho. Bylo to hrozné haló, aby největší a nejslavnější zlatý šampion seděl na tribuně v den závodů, a to bez jediného vysvětlení. Nedělalo mu to dobře a taky věděl, že se o jeho absenci budou zajímat média, a to možná i během závodů. A tak si raději zase nasadil kapuci zpátky na hlavu.

„Darrene, proč nezávodíš?“ začala se vyptávat jedna dívka.

„Jsi snad zraněný? Nebo Kinnara?“ pokračoval kluk vedle.

„Necítíš se na šampionát?“ rýpali do něj kluci.

„Nechte ho být!“ okřikla jsem je a objala jsem ho, ale pokračovali v tom dál.

„Tvoje holka tě stojí veškerý tvůj čas, co? Zapomněl ses kvůli Heartovy soustředit na závody? Teď budete na mizině, zlatokopko,“ pokračovali a on už to nevydržel, vstal, přitáhl si ho k sobě za tričko a dal mu pěstí rovnou do obličeje.

„Nikdo nebude o mojí holce říkat takové věci. A ne, na mizině nebudeme. Až se tohle období přežene, hodlám vydělávat miliony ve kterých se budu válet a ty se budeš válet leda tak v hovnech od wergonů, kterým budeš po mých závodech čistit stáj. Starej se o sebe, demente, a nesar mě, dneska nemám dobrou náladu,“ prohlásil a sedl si zpátky na sedačku, jako by se nic nestalo.

My se Sárou jsme na něj valily oči. Už toho na něj bylo moc. Nedokázal se ovládat. To je snad prvně, co někoho napadlo. Já jsem se mu dívala na poraněnou ruku a jemně jsem ho po ní pohladila. On s ní ale ucuknul, až jsem se polekala.

„Omlouvám se za drobné zpoždění. Pohodlně se usadejte, za chvíli začínáme,“ prohlásil zase komentátor.

Mezitím Eldarn měl sice za úkol svému spřízněnci fandit, ale chtěl se na něj vykašlat i když se bál, že mu Wade ublíží, ale zatímco se chystal na závod, odchytlá ho Alyssa.

„Wade je na závodech, že?“ ujišťovala se a on přikývl.

„Tak to teď je čas na rebelii. S Darrenem máme plán, jak tě osvobodit. Taky jsme si ho pojistili, že ti nemůže nijak fyzicky ublížit. Jsi propojený s jeho sestrou Estrellou a pokud by ti udělal, udělal by i jí. Takže mi teď musíš pomoci a vykašli se na něj. Nechoď tam, alespoň bude pořádně našťavaný a nervózní,“ usmála se a Eldarn se taky usmál.

„Vážně?“ ujišťoval se a ona přikývla.

„Vážně. Teď mi rychle pověz všechno co víš. Přes závody to musíme dát dohromady a my pak s Darrenem vymyslíme něco destruktivního,“ řekla nadšeně a on se nemohl přestat usmívat.

„Tak jo,“ řekl a začali spolu probírat všechno, aby ho společně zničili. Karty se začínaly zase obracet v náš prospěch. Wade zkrátka nedokáže mít všechno pod kontrolou, a zvlášť když je na všechno sám. Jeho spřízněnec ho nenávidí a pomáhá mu pouze z donucení.

„Deset...devět...osm...sedm...“ odpočítával komentátor, zatímco Wade se netrpělivě rozhlížel po tribuně a hledal Eldarna. Uvědomoval si, že závod je dost dlouhá doba na to, aby se všechny jeho plány poděly. Zvlášť když nemůže pryč.

„...šest...pět...čtyři...“ pokračoval a Darren se na Wada usmál, aby ho rozhodil. Aby mu dal jasně najevo, že na něj něco má, i když neměl žádný velký plán. Wade samozřejmě znejistěl.

„...tři...dva...jedna...start!“ ozval se komentátor hlasitě a všichni závodníci vyrazili kupředu.

„Tak co? Jaký to je?“ zeptala se Sára zírājíc na Darrena.

„Na hovno, ale já to ustojím. Věřím tomu, že ten zmrď to prohraje na plný čáře,“ odpověděl a držíc se za tyče se díval na něj, jaké dělá chyby. „Ty jo, nikdy by mě ani nenapadlo, že mi to bude ku prospěchu. Vidím odtud co kdo dělá blbě a není to zas taková nevýhoda pro závodníka jako jsem já,“ pousmál se a já ho pohladila po stehně.

„No bezva. To jsi celý ty. Z negativa uděláš pozitivum. Takhle se mi líbíš, Payne,“ povzbuzovala jsem ho a on mě zamilovaně políbil.

Wade Shadowwalker byl úplně mimo a s takovou neměl sebemenší šanci vyhrát závod. Nevyhrál by zřejmě ani tak, ale tohle pro něj bylo peklo. Ale mohl si za to sám. Neustále zíral kde co lítá a nesoustředil se na Qyldryira ani na cestu, ale jen na to, jak se s Darrenem na tribuně vášnivě líbáme a dlabeme na jeho šou. A na Sárú, u které doufal, že mu alespoň trochu fandí.

Vždycky na Darrena žáril co se týkalo jí. Ale k jeho smůle i tak byl Darren středem pozornosti, a to ani nezavodil, což Wada štvalo. „Dámy a pánové, naše hvězda si z dnešní nepřítomnosti nic nedělá. Alespoň má teď více času na svou přítelkyni,“ oznámil v půlce kola komentátor.

Wade se na něj nasupeně požíval. „Sakra!! Leť Qyldryire!!“ povzbuzoval ho až na něj příliš tlačil. „Promiň,“ omlouval se mu, ale marně se snažil. Netrénoval tolik jako Darren a bylo toho hodně, co měl Darren a on ne. Bohužel pro něj po tom neustále toužil.

„A blíží se druhé kolo a Wade Shadowwalker je stále na čtvrtém místě jako obvykle. Earthan Depraise je druhý hned za královnou Ezessy. A náš nejnovější závodník Marian Wormtail se dere dopředu a předjel dokonce i Wada Shadowwalkera a Rainera Whispera,“ komentoval.

„Jeď Earthane! To vyhraješ!“ ječel Darren, až mě to překvapilo. Nečekala jsem, že bude někdy takhle fandit svému největšímu konkurentovi. Protože když teď Earthan vyhraje, půjde s ním do národůku a budou zase proti sobě. A taky jsem nečekala, že někomu bude vůbec fandit.

„To dá, na rozdíl od Wada se soustředí a nejsem tam já. Taky má celkem zajímavou taktiku,“ informoval nás a nespustil z něj oči. My se Sárú jsme se na sebe pousmály a ona přikývla.

„Darrene, byl bys hodně proti, kdybych Wada trochu sabotovala?“ zeptala se a on se na ní celkem překvapeně podíval.

„Záleží, co tím myslíš? Víš, že nejsem pro podvádění na dráze. Ale dělej co umíš,“ pousmál se a ona se taky pousmála. Stoupla si vedle něj a začali hlasitě fandit Earthanovi. Já jsem se k nim taky přidala.

„Vypadá to, že náš hvězdný šampion má svého favorita. Fandí svému největšímu konkurentovi Earthanovi. Takže Earthane, přidej. Nezklam svého největšího fanouška. I slečna Heartová a Heavensová ti fandí,“ oznámil komentátor a Wade Shadowwalker šléel vzteky. A zvlášť když Sárú slyšel křičet jméno jeho kamaráda Earthana.

Sárú si začala mumlat ty její wergonní kouzla a Darren jí chytl za ruku, aby jí půjčil trochu ze své moci. Byli jsme fakt úžasný tým. *„Mi te desh ria te niro query Ezessa, sia amani de letre nominavi mili princessa Enessa, de nelgo naggi to yo magi Wade Shadowwalker grandi, Qyldryir. De mitri viri te esh-te nominavi mili princessa Enessa a Kinnara. Wade alliag ti rage to do ma-u dish znao. Ti rage princessa Enessa a Kinnara. Di terma lira mia donesteca corima. Yo esh-te query-ina oni si. Torge vesh te lor familia.*

- *Ve jménu královny Ezessy a její ztracené dcery princezny Enessy, nedovol, aby tvůj pán Wade Shadowwalker zvíťazil, Qyldryire. To on je zodpovědný za zmizení princezny i Kinnary. Vyhrožoval, že zabije jednoho z vás. Že zabije princeznu i Kinnaru, a to je neodpustitelný zločin. Jsi královnin mladší bratr, a proto se od tebe očekává, že budeš chránit svou rodinu,*“ řekla a Qyldryir se okamžitě zastavil na dráze, vzepjal se na zadní a zakřičel z plných plic. Vypadalo to trochu jako by vyl na měsíc, ale vydával dračí zvuky.

Všichni jsme ztuhli včetně Sárú. Najednou i ostatní wergoni zastavili a vydávali stejné zvuky jako Qyldryir. Závodníci měli co dělat, aby se udrželi na jejich hrbetech.

„Co se to děje? Zdá se, že náš závod byl z neznámých důvodů přerušen. Wergoni se vzbourili. Vypadají znepokojeně,“ komentoval situaci komentátor a my na Sárú hodili překvapený pohled.

„Říkal jsem sabotovat Wada, ne celý závod,“ syknul jí do ucha Darren.

„Nevěděla jsem, co se stane,“ hájila se a všichni jsme si raději sedli na zadek. „Ber to z té lepší stránky, aspoň nikdo nevyhraje a ty nepřijdeš o šanci,“ usmála se na něj a on se taky pousmál.

„Snad. Wade musí pěkně zuřit. Vsadím se, že už mu došlo, kdo za tím je a rozhodně to nenechá jen tak,“ prohlásil a my přikývly. „A jsi s tím v pohodě?“ ujišťoval se a Sárú zase přikývla.

„Co se stalo?“ šeptal Wade Qyldryirovi do ucha, ale on ho hrubě shodil ze svého hrbetu. „Co blbneš?“ zeptal se, když spadl na zadek před všemi závodníky a spolužáky. „Qyldryire, co je?“ vyzvídal, ale nekomunikoval s ním. Hlasitě na něj řval.

Já se hned na to konto naklonila k Sáré. „Co říká?“ vyzvídala jsem, protože jsem fakt wergonům nerozuměla.

„Že je zrádce,“ odpověděl mi překvapivě Darren. Překvapeně jsem se na něj podívala.

„Nevěděla jsem, že rozumíš taky ostatním,“ zašeptala jsem.

„Nerozumím, jen předpokládám,“ usmál se a Sárú přikývla.

„Říkal to,“ odpověděla a zírala zaujatě na dráhu. Tedy spíš na Wada, jak se snaží očistit písek z tmavých džínů. Srdce jí bušilo jako šílené z toho, co mu udělala. Adrenalin, strach, trochu i radost.

„Wergoni spolu komunikují. Něco takového se v půlce závodu nikdy nestalo,“ prohlásil zase komentátor a Wade na Sáru hodil hodně nepříjemný pohled. Jenže ona se ho nezalekla. Jen hrdě zvedla svou hlavu vzhůru, aby mu dala najevo, že si s námi nebude hrát jak se mu líbí.

Wergoni křičeli až jsme si museli i na tribuně zacpávat uši. „Co říkají?“ vyzvídala jsem.

„Že je Wade zrádce a že chtěl zabít princeznu Enessu a Kinnaru. Že tím vyhrožoval Darrenovi. To asi Ezzesy nevěděla, nebo jsi jí něco říkal?“ zeptala se Darrena, ale zavrtěl hlavou.

„Neříkal. Nechtěl jsem jí děsit. Taký jsem si tím nebyl jistý. Nicméně Wade si zaslouží tohle peklo, který rozpoutal,“ dodal sebevědomě.

„Bojím se, že nás pak zničí. Sebrali jsme mu draka,“ komentovala jsem.

„On si začal. Sebral mi máho. Tohle je válka a já mu to říkal. Měl být připravený. Otce za otce, zub za zub, holku za holku a srdce za srdce,“ prohlásil tajemně a já na něj valila oči.

„Co to meleš?“ zeptala jsem se.

„Nic, neřeš to. Zatím,“ odpověděl a v tom se u nás objevila Alyssa.

„Na něco jsem přišla,“ řekla naléhavě a hned mu začala šeptat něco do ucha. Štvala mě, ale jestli na Wada něco měla, tak jsem byla ochotná to nechat být.

Darren se na mě pak otočil. „Musím jít. Nespustíte Wada z očí a kdyby se blížil do hradu, dejte mi hned vědět,“ řekl a vypařil se někam s ní.

Sára se na mě podívala. „Bez komentáře,“ zašeptala jsem a ona se pousmála. Wade to celé viděl a znejistěl ještě víc. Navíc nemohl opustit hřiště, dokud se to celé nějak nevyřeší. Jak jsem říkala, že jsem ochotná to nechat být, tak to na mě zase odněkud skočilo jako blecha. Myslím žárlivost. Začala jsem nervózně poklepávat nohou.

„Uklidni se Ay, oni spolu nic nemají,“ uklidňovala mě Sára, ale já jsem na ní nemohla přestat žárlit. Prostě to nešlo. Už několikrát mi ho podle ukradla a snažila se o to i po jejich rozchodu. Nemůžu jí věřit a co se týče jí, nemůžu věřit ani jemu. A tak jsem se přenesla za ním a rozhodla jsem se ho sledovat.

„Ach jo,“ povzdechla si Sára, když jsme jí všichni nechali s tím zlounem Wadem Shadowwalkerem o samotě ve všem tom zmatku. On na ní překvapeně civěl a ona se dívala na něj a znovu si povzdechla.

Alyssa s Darrenem běželi do knihovny a hned mu začala něco ukazovat a vysvětlovat. Neslyšela jsem je, ale viděla jsem je dobře. „S Eldarnem jsme našli tohle kouzlo. Je to stoprocentně stejná magie, kterou použil tvůj táta. To znamená, že na rozdělení Eldarna a Wada ti stačí jen tohle pitomý kouzlo.

A pozor, zabije to dvě mouchy jednou ranou, když budeš poblíž krystalu, mělo by ho to zničit, že by se neměl dobíjet. Nevím teda jestli je to kouzlo nevratný, ale nic lepšího jsem nenašla,“ prohlásila a on se usmál od ucha k uchu a pevně si jí k sobě přitáhl.

„Jsi úžasná, ovečko. Nevím co bych bez tebe dělal,“ prohlásil, že jsem to slyšela a pak jí radostně políbil. Nepřipadalo mi to zrovna přátelské a už vůbec ne to oslovení.

„Ovečko?“ vykřikla jsem a vyrušila jsem je, vypadalo to, že kdybych nic neřekla, že by mezi nimi možná i k něčemu došlo. Ta jiskra se nedala přehlédnout. Oba se na mě otočili.

„Zlato. Co tu děláš? Mělas být přece na tribuně hlídat Wada,“ usmál se a dělal jakoby nic.

„To by se ti hodilo, co? Abys tady mohl oblbovat Alyssu,“ křikla jsem na něj.

„Ale no tak. To není vůbec pravda. Jen jsem měl radost. Alyssa přišla na to, jak zastavit Wada. Teda ne úplně, ale dost ho to zpomalí,“ usmál se a chtěl mě obejmout, ale ucukla jsem.

„Já ti nevím, jestli se ti dá věřit, lvíčku. Tvoje ovečka na tebe čeká, tak se s ní běž cucat, nebo cos to měl vlastně v plánu!“ ječela jsem na něj.

„Ay. Nepřeháněj,“ culil se.

„Já přeháním? To ty to s tím přátelstvím se svou ex přeháníš. A nezajímá mě jak velkou máš radost,“ zmínila jsem.

„O nic nejde, zlato. Přisahám. Věř mi trochu. Miluju jenom tebe a Alyssu nechci,“ zašeptal mi do ucha.

„Proč se tím před ní tak tajíš? Řekni to i před ní, aby to věděla, ne?“ rýpala jsem do něj.

„Přestaň! Mám teď důležitější věci na práci. Hádat se můžeme později,“ dodal.

„Jasně. Důležitější než já. Usnadním ti to teda. Já se s tebou hádat nebudu. Rovnou běž do háje, Payne!“ prohlásila jsem a transportovala jsem se pryč. Darren si jen zoufale povzdechl.

„Já se z tý holky zblázním,“ opáčil vyčerpaně.

„Promiň. Tak jdeme?“ zeptala se Alyssa a on přikývl, chytl jí za ruku a přenesl se s ní zpátky na tribunu.

„Tak co? Co se dělo, když jsem tu nebyl?“ vyzvídal a sedl si i s Alyssou k Sáře na židli.

„Nic, pořád se dohadují, jestli uznají vítěze tak, jak skončili závodníci na dráze, nebo ne. Někdo je pro a někdo proti, že to nebylo dokončený, a tak, že by měly závody proběhnout znovu,“ objasnila.

„Hm, vím jak zachránit Eldarna od Wada i jak zničit krystal. Musíme se jen nenápadně dostat k němu a taky dostat do stejné místnosti Eldarna. Možná by to šlo i tady, kdyby tu byl. Ale dělat to před lidma je blbost. Potřebuju, abys nalákala Wada do věže a my nalákáme Eldarna. Zvládneš to?“ zeptal se a Sáry a ona přikývla. Moc se jí do toho ale nechťelo.

„Jinak pohádali jsme se s Ay, protože si myslí, že pořád spím i s Alyssou,“ zašeptal jí do ucha a ona jen zavrtěla hlavou.

„Ach jo. Já se z ní zblázním,“ zašeptala zoufale a protočila očima.

„Jo, to jsem říkal taky,“ zasmál se. „Můžeš jí prosím něco říct?“ škemral a ona přikývla.

Když skončily ty šílené závody. Ještě se po nich až do večere diskutovalo o jejich výsledcích. Porota se nedokázala dohodnout a Wadův vztek sílil. U večere to pro ně

dva s Darrenem bylo peklo. Sedět naproti sobě se svým úhlavním nepřítelem oběma kazilo chuť k jídlu.

„Tohle kolo jsi možná vyhrál, Payne, ale já tě za to zničím,“ vyhrožoval mu a on přikývl.

„Zkus to a já zas zničím tebe. Tuhle válku povedeme staletí, Wade. Nikdy mě neporazíš a já neporazím tebe. Měl bys s tím přestat. Schytá to jen spousta nevinných obětí kolem,“ informoval ho.

„Proto bys s tím měl přestat ty, tobě záleží na nevinných obětech kolem,“ zmínil.

„Jenže když přestanu já, ty nepřestaneš a vyhraješ. Já nemůžu přestat. To ty se zklidni,“ dodal. Alyssa jen mlčky uzobávala pečeni ze společného talíře a Wade její ruku hrubě odstrčil.

„Payne, řekni svojí nevychovaný rionce ať nesahá do talíře všech svýma rukama a použije na to vidličku,“ rýpal do něho.

„Nech jí na pokoji, Wade,“ řekl klidně a dál se věnoval svému jídlu. Wade byl ale podrážděný a vzteklý. A tak jí podstrčil celé maso před obličej.

„Tak si ho sežer!“ procedil skrze zuby. Byl vytočený, podrážděný a měl v očích plameny.

Darren k němu zvedl oči. „Jak to s ní mluvíš?“ zastal se jí. Wade ignoroval jeho otázku.

„Ty jsi vážně hrozná ostuda derionů. Jak můžeš tolerovat rionce takový věci? Jako třeba sahat derionům do talíře holýma rukama, pít a jíst naše věci bez dovolení...“ pokračoval a Darren zavrtěl hlavou.

„Jak ty jsi mohl spát se Sárrou fakt nechápu,“ prohlásil a Wade se zarazil. Nečekal, že o tom někdo ví.

„Nejsem rasista, Payne,“ informoval ho.

„Ne? Mě to tak teda nepříjde,“ usmál se.

„Sára je něco úplně jinýho. Není to tahle nevděčná štětka. Vždyť se ani neumí chovat,“ pokračoval vztekle, a to Darrena namíchlo.

„Kroť se, nebo ti rozbiju hlavu o ten stůl. Navíc jsi jí taky měl rád, ne?“ připomněl. Na to Wade neměl co říct. Alyssa měla z Wade strach, a tak se Darrena neustále chytala za kapsu u džín.

Já jsem z toho byla na prášky. Bylo mi to víc než jasné. Mezi námi dvěma je konec. Nehodlám mu prostě neustále trpět nějaké pletky s Alyssou. Už ne. Mám toho až po krk. A tak jsem se zvedla a odešla jsem od večere. Darren se na mě jen podíval.

„Sakra!“ zaklel a bouchl pěsti o stůl. Chystal se jít za mnou, ale Wade ho zarazil. Chytl ho za mikinu.

„Nikam, lívíčku. Za to, co mi dneska se Sárrou udělal, jí půjdu utěšit sám,“ usmál se, zvedl se od stolu a šel za mnou. Darren ho taky chytl za mikinu, aby ho zastavil.

„Zkus něco a udělám ti ze života nehorázný peklo!“ sykl a Wade se pousmál.

„Ale neuděláš,“ zašeptal.

„Že ne? Valkýrie...“ zavolal na Kim k protějšímu stolu. Ta se na něj překvapeně otočila a Wade vytřeštil oči.

„Tak jo, dobře,“ řekl klidně a sedl si zpátky ke stolu.

U našeho stolu to taky bylo nic moc. Eldarn byl napjatý jak to celé dopadne, Sára byla zoufalá z jejich „rozchodu“ s Wadem Whisperem a z toho, jak to mezi nimi

s Wadem Shadowwalkerem je. A taky z něj měla strach kvůli tomu, co mu provedla. A taky jí mrzelo, že se s Darrenem zase hádáme. A tak se zvedla a šla ke stolu sedmáků s tím něco udělat.

Stoupala si za Wada Shadowwalkera a jemně mu poklepala rukou po rameni. Darren na ní nenápadně kývl a ona taky. „Ale copak tě za mnou přivádí, Sáruško? Už tě tvůj Wadík konečně omrzel?“ culil se, ale byl z toho, co mu provedla zklamaný. A dokonce bych řekla, že se na ní i zlobil.

„Pojď se mnou do věže, chtěla bych s tebou mluvit o samotě,“ zašeptala mu svůdně do ucha a Wade Whisper vypadal, že za chvíli vybuchne vzteky. Žárlil na něj neskutečně. Možná ještě víc než já na Alyssu, a to je co říct.

„O samotě? Mám si jít dát nejdřív sprchu?“ zeptal se a Darren jen zakroutil očima.

„Dej si co chceš, ale pojď se mnou,“ řekla a táhla ho za ruku pryč ze sálu. Wade usmíval. Rozhodně nečekal, co na něj Sára a později Darren s Alyssou vybalí.

A když odešli ze sálu, Darren si přisedl k Wadovi Whisperovi a poplácal ho po zádech. „Neboj se, kámo. To je jen součást plánu. Ona ho doopravdy nechce. Navíc tam za chvíli budeme všichni. Nedovol, aby nás to rozdělilo. Zkus prosím tě i nějak uklidnit Ay a vyříd' jí, že jí miluju a že s Alyssou nic nemám. Máš to u mě, díky,“ vysvětlil a Wade přikývl.

„A ty pojď se mnou,“ dodal a mrknul na Eldarna. Pak pomalu všichni tři šli za Sárou do věže.

„Máš to?“ ujíšťovala se Alyssa cestou a Darren si nahmatl v kapse tesák a přikývl.

„O co jde?“ zeptal se Eldarn.

„Je dost nebezpečný, abych ti to teď vysvětlil. Prostě pojď s náma a na nic se neptej. Nic nedělej a všechno dobře dopadne,“ usmál se a Eldarn přikývl.

Sára držela Shadowwalkera za ruku a vláčela ho chodbou k věži. „Tak co mi chceš, že mě tak táhneš na naše tajný místočko lásky takhle veřejně?“ vyzvídal Wade netrpělivě.

„Nech se překvapit,“ odpověděla suše.

„Víš, že moc nemusím překvapení,“ připomněl, ale na to nereagovala. Byl z toho napjatý, a tak se rozhodl, že bude raději uvolňovat napětí mluvením. „Musím uznat, že jsi na mě udělala dojem. Takhle mě ztrapnit před celou školou a poštvat proti mně wergony. To se nikomu ještě nepovedlo. Snad sis vážně nemyslela, že bych jim někdy něco udělal, natož Enesse,“ zmínil.

„Vím, že bys to neudělal. A nešlo o to tě ztrapnit,“ zašeptala, zastavila se a podívala se mu do očí.

„Hm, jen aby,“ usmál se a chvíli se na ní mlčky díval. Sáře zase vyběhla husina po celém těle. Tohle on s ní dělal. Bylo to vzrušení, ale i neznámo. Byla vždycky plná očekávání.

„Všiml jsem si, že jsi svým kamarádům řekla, že jsme spolu spali. Chlubila ses konečně, nebo ses bála, že se to dozví ode mě?“ vyzvídal.

„To druhý,“ přiznala a on se zoufale pousmál a přikývl.

„Jako bys mě neznala. Nikdy bych to neřekl, kdybys to nechtěla,“ zmínil a Sára zarytě mlčela. Věděla to moc dobře, ale mít věci pod kontrolou jí naučil on a bylo to tak lepší.

„A už jsi jim přiznala i to, že náš předstíraný vztah nebyl ani trochu komedie? Že spolu pořád chodíme a že mě miluješ? Že spolu dokonce i spíme? I když se mnou u toho nemluvíš?“ pokračoval.

„Nech toho, Wade. S Whisperem jsme se už rozešli. K ničemu ti ty výhrůžky už nebudou,“ objasnila a on se rozzářil.

„Rozešli jste se?“ zeptal se a ona přikývla. „No uvidíme. Rozhodně se jim to nebude líbit až to zjistí. Nicméně vím, že na mě pořád myslíš i když říkáš něco jiného a děláš, že mě nechceš. Připadá mi to jako věčnost, co jsi na mě u toho promluvila,“ prohlásil a natlačil jí jemně na zed’.

Sára ztuhla a Wade jí jen hladil očima. „C-co to děláš? Já jsem ti to cos provedl rozhodně neodpustila, Wade,“ koktala nejistě.

„Ne? Nepřijde mi to tak. Včera ses po mě mlčky zase sápla jako divá. Když se mazlíme, na nic jiného nemyslíš. Zvláštní, že to se mnou teda táhneš i přes to, jak moc mnou pohrdáš. A taky, že jsi měla do teď přítele. Co by na to asi řekli, kdyby to věděli?“ Co by si o tobě mysleli?“ provokoval jí a chystal se jí políbit.

„Slíbil, že budeš mlčet,“ připomněla mu a on přikývl.

„Jo to jsem slíbil, ale to jsem nevěděl, že mě takhle podrazíš s těma wergonama. Měli jsme dohodu. Já nic neudělám tobě a ty mě,“ řekl a Sára ho jen mlčky poslouchala.

„Promiň. Omlouvám se. Nechtěla jsem...“ začala, ale Wade jí přerušil. Položil jí svůj ukazováček bříškem na rty.

„Víš o tom, že mě celkem vzrušuje, když mi děláš takhle propracovaný naschvály? I to, že spolu nemluvíme a vyjadřujeme se jenom tělem a duší. Mám rád tvůj hlas a tvoje vlídná slova plná lásky u milování, ale tohle má taky něco do sebe. Víím, že do toho vkládáš silný emoce, o kterých oba víme, že jsou jenom pro mě,“ řekl a pousmál se. Sára z něho byla úplně vedle, a zvlášť když jí říkal takové věci.

„Jsi jediná rionka, kterou bych si i vzal kdybych tím neohrozil svojí krev, Sárúško. Jsi silná, chytrá a drsná. Ale vrtá mi hlavou, kde jsi vzala tolik síly, abys vyvolala takovej poprask? Využilas toho moulu Payna a jeho moc?“ vyzvídal a ona přikývla. „Šikulka moje,“ pousmál se a viditelně jí toužil políbit.

Darren se svou partou na ně nevěřičně zírali a schovali se raději za roh. „O co jde?“ divila se Alyssa.

„Netuším. Snad Sárú nějak nezpracuje. S holkama to celkem umí,“ obával se Darren.

„Eldarne, ty něco víš?“ vyzvíдалa nenápadně Alyssa, ale zavrtěl hlavou. „Je to jasný, zaprodala nás,“ prohlásila nakonec.

„Nevěřím, že by něco takového udělala,“ zašeptal Darren a smutně se díval na Sárú, jak se s Wadem vášnivě líbá.

„Ne? A co to má teda být?“ prskla Alyssa. Vidět Wada se Sárú se jí nelíbilo ani trochu. A ne jenom kvůli jeho současné pozici nepřítelé.

„Nevím. Třeba jí nějak vydírá,“ hájil jí, ale byl jediný, kdo jí věřil. Taky byl jediný, kdo věděl že s Wadem něco má, ale nebyl z toho nadšený.

„Co když mu všechno řekne? O našich plánech? Dozví se o dračím zubu a jsme v háji,“ vztekala se. Darren zavrtěl hlavou a snažil se jí uklidnit.

„Nic neřekne. Je to součást plánu,“ zmínil.

„Co? Ho nabalovat?“ divila se.

„Ano,“ odpovídal.

„Jenže oni vypadají jako milenci, Darrene,“ upozornila ho.

„Já vím, protože jsou,“ dodal, zatímco si pomalu uvědomoval, jak moc je to mezi nimi nejspíš vážné.

„Proč mě tak provokuješ? Slíbils, že se Ay ani nedotkneš. Víš, že hrozně žárlím. Nemusí mít úplně všechno, co je moje,“ šeptala a hladila ho svůdně po hrudi. Wade se pousmál a jemně jí pohladil po krku.

„Tak přece jenom ses musela zeptat, vid’? Promiň, zlatíčko. Musel jsem trochu zatlačit, jinak bych ničeho nedosáhnul. A říkáš, že jsem tvůj? Ale neboj se, už se jí ani nedotknu, stejně jí nechci,“ řekl a jemně jí políbil na rty.

„Hm, to bych ti radila. Stačí, že se o tebe musím dělit s Valkýrií,“ zašeptala mu do ucha a on jen protočil očima.

„Ten idiot Eldarn vám řekl její jméno, že jo? No nic, pak si to s ním ještě vyřídím. Nemusíš žárlit. Víš, že tě chci. Jsi moje krásná rionka. Ale tohle holt k tajným vztahům patří. A taky k tomu, že nejsi derionka. A ty taky nejsi jenom moje. Máš Whispera,“ zašeptal jí do ucha, zatímco jí dával kolem ramen svůj derionský plášť a nasadil jí kapuci s velkým rudým D na levé straně.

Ona se nechala a on jí upravoval, jako by se měla jít fotit. Byla z toho zaskočená. Vůbec nevěděla, co to vyvádí. Taky byla nervózní z toho, že je odposlouchávají Darren s Alyssou.

„Ale s ním jsem se rozešla. Kvůli tobě. Už to dál nesnesu. Miluju tebe,“ procedila a on se na ní jen neutrálně podíval a nereagoval na to. Jenom si jí prohlížel v tom svém plášti jako by jí nikdy před tím neviděl.

„Byla bys tak krásná derionka,“ zašeptal, zatímco se na ní díval jako na osmý div světa. Sára zase ztratila řeč. Přiváděl jí k šílenství.

„Kdybys byla, neváhal bych a požádal bych tě o ruku hned teď,“ dodal, klekl si před ní na kolena a objal jí nohy. Přiložil si hlavu uchem k jejímu břichu. „A tady by potom jednou vyrůstal můj největší poklad,“ zašeptal zoufale, políbil její břicho a Sára mu jen prsty prohrábla jeho tmavé vlasy a pohladila po strništěm porostlé tváři. Darren úplně vytřeštil oči.

„Ty vole, tohle jsem nečekal. Už je mi to jasný. Při tom rionkám nasazuje svůj plášť, aby neměl pocit, že je to rionka. To je ale pokrytec,“ komentoval Darren, který neslyšel, o čem si povídají.

„O tom nic nevím,“ zmínila Alyssa. „A jak se můžeš smát, když nás zradila Sára?“ divila se.

„Sára by nás nikdy nezahladila. Jen se s ním nerozešla. Je takovej dvojitej agent, ale Wade si myslí, že je na jeho straně. Občas mu řekne, co chci, aby věděl, a tak. Párkrát jí podezíral, ale ona je jediná, kdo z něj ty pochyby dokáže vymlátit. Je dobrá. Skoro by přesvědčila i mě,“ dodal a Alyssa na něj vytřeštila oči.

„Oni spolu spí? Celou tu dobu?“ vyptávala se.

„Ne. Nespí s ním. Už ne. On chodí s Kim a ona s Wadem Whisperem. S ním se jen ještě nerozešla. Myslím teda, že s ním už nespí. Ale vím, že s ním nespala jen jednou a rozhodně s ním pořád něco má, ale to už je její věc. O nic takovýho jsem jí nežádal. My už jen musíme počkat až si to vyřeší a pak tam vlítneme a uděláme to, co jsme měli v plánu,“ objasnil.

„Darrene, ona k němu vážně něco cítí. Je to úplně jasně vidět. Tohle je nebezpečná hra. Možná je na naší straně, ale... i když. Přijde mi, že je i na jeho straně,“ upozornila ho, ale on na to nereagoval a zase se zaposlouchal do jejich rozhovoru.

„To, co je mezi náma je vzácný a strašně mě to rajcuje. Ten adrenalin jsem s nikým jiným ještě nepoznal. Mezi mnou a Valkýrií je to prostě normální, ale s tebou mám pocit, že dělám něco zakázanýho a vím, že i ty to tak máš,“ pokračoval a Sára se zamračila.

„Ale mě už nebaví být ta druhá, Wade,“ zmínila a on jí pohladil po tváři.

„Ty ale nejsi pro mě ta druhá, miláčku. Valkýrie možná jednou bude moje žena, ale ty budeš moje milénka, a to je mnohem lepší. Ani s ní nebudu spát. Bude to jen papír. A budu si tě hýčkat jako bys byla derionka. Tak jak jsme si to vysnili,“ komentoval a vášnivě jí políbil div, že jí nestrčil svůj jazyk do krku. Sára se rozplývala blahem a zrovna tak i Shadowwalker.

„Dal bych cokoli za to, aby nás teď viděl Whisper. Zamilovanej ubožák. Beztak se za něj stydíš, protože se chová jako rion. Ty potřebuješ adrenalin a chlapa jako jsem já. Pořádnýho a silnýho, co se jen tak něčeho nebojí. Někoho, kdo tě dostane do kolen. A taky víš, že jsem mnohem lepší v posteli než on, víd? Jak ti říká, když se s tebou miluje?

Máš to snadný, když omylem vykřikneš moje jméno, on nikdy nepřijde na to, že je moje a že ve skutečnosti sníš o mě,“ pokračoval a už jí hrabal pod sukni.

„Wade... počkej. Teď ne,“ zašeptala a sundávala si jeho ruku ze stehna.

„Teď ne? A kdy? Už jsme to nedělali pár dní. A jak ti pak můžu věřit, že to se mnou myslíš vážně, když se mi vyhýbáš? Poslední dobou jsi pořád s Darrenem. Nejsem naivní idiot. Možná, že se všichni jen využíváme navzájem a ty ses vrátila, ale už potřebuju zase důkaz. Tak co na něj máš?“ tahal z ní. S čímž Darren počítal.

„Jsem jen rionka,“ zašeptala smutně.

„Nejsi jen rionka. Chci tě, ale nemůžu si tě vzít. A to neznamená, že nechci. Valkýrie pro mě v porovnání s tebou nic neznamená, jen je derionka. Zplodím s ní dvě děti a šmitec. Už se jí ani nedotknu, přísahám,“ vysvětloval.

„Lháři. Víš, že jí miluješ,“ křikla na něj.

„Ne, miluju jenom tebe,“ přiznal a ona ztuhla a nejen ona. Ztuhl i on sám, že mu to vyklouzlo. A Darren s Alyssou a s Eldarnem z toho byli taky v šoku.

„Miluješ mě?“ divila se a dívala se mu do očí. On se za to prořeknutí nejspíš pěkně proklínal, protože mu přišlo potupné, aby se derion zamiloval do rionky, natož aby se to třeba rozkřiklo. Nebo, že by to bylo tím, že se bál toho, co nastane, když je to venku? O Sárú? Ale dle jeho výrazu to vzal statečně a spíš bych řekla, že se mu tím ulevilo.

„Je to tak neuvěřitelný? Copak jsi to na mě nepoznala? Sáro, já to s tebou myslím vážně. Vždyť víš, že jsem si tě pustil blízko k tělu hlavně kvůli tomu. To zamilovaný

lidi dělaj – blbosti. Víím, že jsi Paynova nejlepší kámoška a že je to pro mě i pro tebe nebezpečný, ale nemůžu si pomoci. Víím, že je to vzájemný.

I když nesouhlasíš s tím, co dělám a že jsi na mě naštvaná, ale jsi z větší části Švýcarsko. Nebo byla jsi. Nesnášíš mě za to, co jsem udělal, ale teoreticky se tě to netýká,” řekl a Sára na něj vyjeveně civěla. Snažila se zpracovat to, co řekl. On jí řekl, že jí miluje. Teď když s ním nemůže být a reagovat na to tak, jak by chtěla.

„Slíbilas mi, že se do toho nebudeš míchat a cos udělala? Začala ses do toho míchat. Musím s tím něco udělat. Jestli máš problém si hrát na dvojistou agentku, tak to nedělej. Dal jsem ti svoje slovo, že těm idiotům nic neudělám, ale nenechám si srát na hlavu. Kdyby to záleželo jen na nich, nikdy by nic nezmohli. Kdybys jim nedávala nápovědy a nevodila je za ručičku s tím, co jsem ti řekl, žádný vzrůso by se nekonalo,” zamračil se.

„Nikdy jsem ti to neodpustila, Wade,” zašeptala a on se smutně pousmál.

„Já víím,” dodal a zamilovaně se na ní podíval. „A teď chci, aby sis vybrala stranu, Sáro. Definitivně. Žádný půl napůl. Nesnáším tě, ale sex s nepřítelem je fajn. Buď já, nebo Darren Payne,” prohlásil a ona ztuhla. Nechtěla si ještě vybírat, ale musela.

„Plánuje z Alyssy udělat spřízněnku,” vyrazila.

„To víím. Spíš nechápu proč s tím tak dlouho čeká,” pokračoval. „Chci ten zub. Potřebuju ho. Víím, že ho má,” řekl a chodil kolečka. „S tím zubem by mi mohl vzít sluhu...” vztekal se.

„Lásko, nerozčiluj se. O žádným zubu nic nevím, přísahám. Nic mi neříká. Tuší, že se stýkáme,” řekla a přitáhla si ho k sobě za ruku. Wade se jí podíval do očí.

„Hm, tak mi dej jinej důkaz,” naléhal. Sára znejistěla.

„Ale víím o těch runách. Víím, co se stane, ale nebude se ti to líbit,” vymýšlela si.

„Sem s tím!” poručil jí.

„Vypadá to, že to prohraješ,” odpověděla stručně. „Máš ten jeho sešit?” zeptala se a on přikývl. Natáhl svou pravou ruku nad parapet u okna a přivolał ho. Sára se k němu hned přitulila. „Bože, jsi tak sexy když čaruješ,” prohlásila a políbila ho na krk.

„Chci vědět co se děje, Sárúško. Nejdřív povinnosti, potom zábava,” zašeptal jí do ucha a jemně jí ho ožůžlal.

„Snad s ním nebude spát,” komentovala otráveně Alyssa.

„Víš, že jí sledujeme. Ale přijde mi taky, že se k sobě mají až moc. To, že ho má ráda jsem věděl, ale netušil jsem, že až tak moc. Vůbec jsem nevěděl, že jí Wade miluje a až takhle. Myslel jsem si, že není schopný citů, ale Sára je jeho největší slabina. Možná ještě větší než Estrella. Tohle značně komplikuje situaci.

Navíc jí tohle ani jeden z Wadů nikdy neodpustí. Wade Whisper jí neodpustí, že to s ním pořád táhne až se to dozví. I když se rozešli. Možná to byla součást plánu. Už se v tom ztrácím. Ale jestli ona zradí Wada Shadowwalkera... Musíme teď jen doufat a čekat. Musí si toho hodně říct,” dodal a všichni přikývli, ale důvěřoval jí jen Darren, ostatní byli dost na vážkách. Až tak byla Sára přesvědčivá. Ale ono to s Wadem Shadowwalkerem jinak ani nešlo.

Sára otevřela ten sešit a ukázala na dvě runy, které spolu neznamenají vůbec nic. „Tohle znamená, že je nablízku smrt. Ale spolu s touhle runou se to všechno

vynuluje,“ pokračovala a Wade hltal každé její slovo. Myslel si, že Darren Sáru naučil číst v runách, a tak jí věřil.

„Jsi tak úžasná, že něčemu takovému rozumíš,“ šeptal jí vzrušeně do ucha, jemně jí líbal po krku a letmo ošmatával.

„Prý si nemáš moc vyskakovat, vždycky se ti to vymstí. Tohle je runa, která značí nepřítelství a nenávisť a společně s touhle to znamená, že ti všechno bude vráceno i s úrokama. Tady je dokonce úplně detailně napsaný, že ti Darren přebere holku, když se vyspíš s jeho. Co to má být? Slíbil mi, že už nad tím ani nebudeš uvažovat!“ křikla na něj.

Vařila z vody, všechno si vymýšlela, ale nečekala, že se trefí. Ani Darren ne. I když nějaké runy už znala, ale byly přeházené. Nic takového tam být nemohlo. A Wade jí to ještě nechtíc vyzradil.

„Vždyť taky ne, lásko. Jen jsem mu tím vyhrožoval,“ hájil se, ale ona pokračovala.

„Ale tady se píše úplně jasně, že bys to udělal, kdybych to nezjistila!“ vztekala se a dělala mu žárlivé scény.

Darren se nemohl přestat smát. To, co mu popisovala byly úplně nesmysly. Bylo znát, že ani jeden o runách nic nevěděl. Naštěstí toho, ale Sára z hodin věděla víc než on, a tak ho snadno převezla.

Runa vrácení věcí s úroky? Větší nesmysl by nevymyslel. Každopádně se mu ulevilo, když mu došlo, že ho Sára nezradila. Že je pořád na jeho straně. Problém by byl, kdyby mu vyzradila něco dalšího.

„A ten zub. Má ho,“ vyžvanila mu a Darren úplně zkameněl. Sára si s nimi hrála s oběma. Ani jeden nevěděl, na čí je straně. Nikdo to nevěděl. A nejspíš ani ona ne.

„Mám pocit, že mu toho říká nějak moc, Darrene,“ zmínila Alyssa a on se polekal.

„Má ho? No paráda, lhář jeden. A kde ho má? A jak ho získal?“ vyzvídal Wade. Sára se zamyslela nad tím, jak mu to řekne.

„Eldarnova máma mu ho dala. Eldarn jí řekl ať se obrátí na něj,“ odpověděla a všichni až na Wada se tvářili zkroušeně.

„To se mi nelíbí,“ zašeptala Alyssa. I Darren na chvíli ztratil řeč. Přemýšlel, jestli by ho vážně po tom všem takhle hnusně podrazila. Nedokázal tomu uvěřit. Přitažlivost a pohrávání si s ním je jedna věc, ale aby se s ním po tom všem ještě takhle přátelíčkovala a vyzradila jeho strategie? To je neodpuštělné.

„Nech to na mě. Měla bys už teda jít ať tě tady se mnou nikdo nevidí. Přijdu za tebou večer. Teda jestli chceš?“ řekl a ona se pousmála. Sára se nechtěla domlouvat před Darrenem.

„Raději to necháme na jindy. Je to všechno trochu šílený, nemusíme spěchat,“ řekla, políbila ho a chtěla jít, ale Wade jí najednou hrozně nevěřil.

„Počkej,“ řekl klidně a přitáhl si jí k sobě zpátky. „Za první, máš na sobě můj plášť a za druhý, jsi mi ještě nedala, co jsem chtěl,“ upozornil jí a celkem podezíravě se na ní díval.

„A to je co, zlato?“ zeptala se, sundala si jeho plášť a dala mu ho do ruky. Potom se na něj mile usmála.

„Ujištění. Něco mi na tom nehraje,“ procedil a díval se jí do očí tím svým vysoce analytickým pohledem.

„O čem to mluvíš, Wade?“ culila se, ale už byla trochu v koncích on byl vážně jako scanner.

„Před tím jsi mi přísahala, že nic o zubu nevíš a pak jsi na mě vybalila detaily i o tom, kde k němu přišel. Taky by mě zajímalo, jak ses dozvěděla o tom, že mám u sebe jeho sešit z runomaleb. Cukáš se mi, dneska jsi divná. Normálně bys mě neodmítla... sledujou nás, že jo? Přitáhla sis sem svoje kamarády. Byla to past. Past na mě? Nemůžu uvěřit tomu, že bys mě takhle hnusně podrazila,“ šeptal, zatímco se jí díval zoufale do očí.

„Teď tam vlítneme?“ zeptala se Alyssa, ale Darren moc dlouho přemýšlel.

„Ne. To jí neudělám. Ještě se nám to bude hodit. Sára to musí zahrát do outu,“ objasnil, řekl Sáře telepaticky co má dělat a všechny je přenesl někam do bezpečí, až se po nich půjde Wade podívat.

„Nechápu, o čem to mluvíš. Nikdo tady není,“ uklidňovala ho a ulevilo se jí, když zmizeli. Wade se podle plánu šel podívat za roh, a dokonce použil i odhalovací kouzla, protože si nebyl jistý. Když ale nikoho nenašel, vrátil se za ní zpátky.

„Vím, že tu byli,“ procedil s vážným výrazem ve tváři. „Teď mi zkus lhát, Sáro, a už nebudu hodnej,“ prohlásil a díval se jí upřeně do očí. „Co měli v plánu? Přišli mi vizit Eldarna, že jo?“ vyzvídal a ona přikývla. Teď už mohla mluvit svobodněji.

„Proč jsi mě nevarovala? Takže takhle to bude, jo? Po tom všem co jsem ti dneska řekl?“ zeptal se a bylo na něm znát, že ho to mrzí. A to hluboce. Sára mu vážně dokázala zlomit srdce. Bohužel i ona k němu pořád chovala silně podivné city, a tak náš plán pokulhával.

Darren přemýšlel a chodil z místa na místo po knihovně. „Nejde to podle mých plánů. Jsme v háji,“ vztekal se.

Eldarn zavrtěl hlavou. „Vždyť to nějak půjde. Wade nás tam nenašel a Sára to nějak uhraje. Nic mu přece neřekla,“ uklidňoval je, ale Darren věděl, že je po všem.

„Neuhraje to. On jí nenechá, protože už má podezření. Zase jsem ho podcenil. On je naivní, ale ne zas tolik. Taky mu to pálí,“ odpovídal.

„A to tam prostě nemůžeme vlítnout a udělat to?“ zeptal se Eldarn.

„Můžeme, ale pro to kouzlo musím mít ten zub v dlani, a než řeknu to blbý zaklínadlo, je šance, že mi ho Wade ukradne. Nesmí to čekat. Navíc, existujou ochranný kouzla proti tomu a on je bude určitě znát. A teď donutí Sáru mu říct všechno. Zvlášť když zjistil, že tam nejsme. Je pozdě. On ví všechno. Došlo mu to,“ spekuloval.

„Co budeme dělat?“ zeptala se Alyssa.

„Nevím. Sára ho nesmí zradit. Ne teď, a tak udělá všechno pro to, aby jí věřil. Toho jsem se bál. Už teď je dost nalomená. Neví co k němu cítí. Celý jsem to poslal, do hajzlu!“ vztekal se.

„A proč to nesmí udělat?“ vyzvídal Eldarn.

„Hrozně by ho to nasralo. Zničeněj a psychicky nestabilní Wade Shadowwalker je to poslední co všichni teď ještě potřebujeme. Ani nevíš, čeho by byl schopnej, kdyby přišel o to, co nejvíc miluje,“ objasnil. „Nevěděl jsem, že jí miluje. Nevěděl jsem to. Celou dobu jsem si myslel, že jí jen chtěl dostat do postele a že ho to dávno

přešlo. Sakra!!“ vztekal se.

Wade byl opřený o kamennou stěnu věže, mlčky zíral do země a přemýšlel. Sára stála vedle něj a ani nepípla. Taky přemýšlela, ale věděla, že by Wada nikdy nepřechytračila. Taky byla ze všeho už vyčerpaná a zmatená. A cítila se provinile. Vůči nám, ale teď i vůči Wadovi, který jí konečně řekl, že ji miluje.

Jistě, neměla by vůči němu cítit už nic než jen nenávisť a taky, že jí cítila, ale copak to jde poručit tak silným citům? Zvlášť když Sára nevěřila tomu, že je zlý. On taky nebyl, jen se tak choval. Občas. Udělal příšerné věci, ale nedělal je pro zábavu. Sice to na věci nic nemění, ale pro Sáru to mělo velký význam.

„Naposledy se tě zeptám. Jsi se mnou, nebo proti mně?“ zeptal se z ničeho nic. Nejspíš to vážně nechápal.

Sára ztuhla. „Jasně, že jsem s tebou, zlato, ale nechci, aby se něco stalo mým přátelům. Slíbil mi to,“ připomínala mu a on k ní jen na vteřinku zvedl oči.

„Já vím co jsem slíbil. Ale ty mi to hrozně komplikuješ. A nepříjde mi to jasný. Už to takhle dál nejde. To, cos mi dneska provedla na závodech беру jako vzpouru. A to, cos mi předvedla před chvílí bylo taky mimo,“ prohlásil a ona se polekala.

„Nebyla to vzpoura, Wade. Nechtěla jsem tě zesměšnit. Potřebovala jsem, aby mi věřili. Navíc se to dotklo všech, nejen tebe,“ usmála se a pohládila ho po tváři. Bylo na něm vidět, že jí nevěří.

„A to mě má jako uklidnit? Tak mi to dokaž. Dokaž mi, že mě miluješ a že jsi na moji straně, já jim nic neudělám. Vymyslím to jinak,“ řekl a díval se na ní oddaně. Neříkala jsem někdy před lety, že zamilovaní derioni jsou nepoužitelní a slabí? No tady máte důkaz. A taky něco, čeho my sakra musíme využít.

Sára se k němu naklonila a vášnivě ho políbila. Pak se mu podívala do očí. „To mi jako důkaz nestačí,“ zašeptal, ještě se zavřenýma očima a než se od něj odtáhla. Ona se k němu tedy znovu naklonila a zase ho políbila.

Líbala ho intenzivně a chtivě, že by vážně nikdo nepoznal, jestli to s ním myslí vážně nebo ne. Ani ona sama podle mě nevěděla, co chce a co ne. Potom sjela rukou níž, začala mu rozepínat pásek u džín a natlačila ho sexuchtivě na zeď. On se nechal, ale neužíval si to. Byl ztuhlý.

„Ani to už mi nestačí,“ informoval jí šeptem a díval se jí s vážným výrazem ve tváři do očí. Nemusela se ho ptát, věděla, co po ní chce, ale ani trochu se jí do toho nechtělo. Věděla, že přijde o všechno, když to udělá. Chtěl, aby přiznala Wadovi Whisperovi, že miluje jeho a byla s ním. Aby mu odpustila a neopouštěla ho. Jenže věděl, že by tím ztratila nás všechny.

„Nenuť mě do toho, Wade, prosím,“ škemrala.

„Vždyť já tě do ničeho nenutím,“ odpověděl smutně a pořád jí mlčky koukal do očí. Docházelo mu, že si pod sebou řeže větev. Tak moc chtěl Sáru na svojí straně. Tak moc jí chtěl mít jen pro sebe, že mu to úplně zatemňovalo úsudek. Ale ani tak, i kdyby mu odpustila a zůstala s ním, nevzdal by se a nehodlal by kvůli ní prohrát tu válku. A ona to věděla.

Jestli někoho momentálně štválo, že je Sára jen rionka a ne derionka, byl to on. Protože kdyby byla derionka, troufl by si říct, že by Sáru přemluvil, protože by si jí vzal. Jestli někoho štválo, že je Sára nejlepší kamarádka s jeho nepřáteli, byli to teď

oni dva. Wade byl možná jaký byl, ale měl svědomí a poprvé ho začalo žrát, a to jenom kvůli Sáře. Protože díky tomu, co provedl si jí nezasloužil a nikdy už jí nemohl mít.

„Běž,“ prohlásil a odstrčil jí od sebe, když si uvědomil, že v tom Sára tápe.

„Proč mě odstrkuješ?“ zeptala se smutně.

„Vím, že to nikdy neuděláš a nikomu nepřiznáš, že mě miluješ. Teď to o mě víš taky. A právě proto, že tě miluju, tak tě nechám být. Jsi jediná výjimka, kterou jsem schopnej udělat, Sáro. Kvůli tobě neublížím lidem, co miluješ, ale ty mi musíš slíbit, že jim to nikdy nevyzradíš. Necháš je při tom, že po nich půjdu. Nicméně se do toho už vážně nemotej. Jestli se do toho zamotáš, už se nebudu držet zpátky. Rozumíš mi? Neprovokuj mě,“ řekl a vyháněl jí.

„Ale...“ zarazila se.

„Vím, že jsi zmatená a máš kvůli mně výčitky svědomí. A vím, že jsem toho nikdy nebyl schopnej, protože jsem tě nechtěl ztratit, ale teď je to jiný. Já už tě ztratil. Tohle je jenom stav, kdy si marně hrajeme na to, že se to neposralo. Ty se snažíš zapomenout jakej jsem. Taky se bojíš ode mě odejít a zároveň se bojíš se mnou zůstat, protože by tě nenáviděli. Proto ti to usnadním a rozejdu se s tebou,“ řekl a Sára zbledla. Oči se jí zalily slzami a zatajil se jí dech.

„Ne, nedělej mi to!“ zašeptala zlomeně, ale Wade už byl rozhodnutý.

„Musím. A jestli se bojíš toho, že se to dozví Whisper, tak já mu o nás neřeknu. Přisáhám. Budeš s ním šťastná a on si tě i vezme. Se mnou by ses stejně trápila. Neměla bys přátelé, jenom mě a ještě napůl. Takhle to bude nejlepší. A teď běž, než tě obejmů a už tě nikdy nepustím,“ dodal a ona na něj nešťastně koukala. „Běž,“ zopakoval, když se k tomu dlouho neměla.

„Nesnáším tě!“ zaječela hystericky a strčila do něj celou svou silou. S ním to skoro ani nehnulo. Jen smutně povzdechl.

„Já vím,“ odpověděl a pak se přenesl pryč. Sára plakala. On se s ní rozešel. Tohle jí raniło, i když rozuměla tomu, proč to udělal. Udělal to kvůli ní, aby si nemusela vybírat, protože jí miluje, ale stejně mu nedokázala odpustit, že se s ní rozešel, když jí slíbil, že to nikdy neudělá.

Nebylo to jednoduché být zamilovaná do někoho jako je on. Nikdo by to nechápal. Jenže na ní byl vždycky hodný, a navíc se do něj zamilovala ještě dřív, než zjistila, jaký je.

Samozřejmě, že ho nesnášela za to, co udělal, ale její role jí moc nepomohla v tom se od něj držet dál. Ale nesud'te jí, i já měla co dělat. Je to Wade Shadowwalker svérázný a čistokrevný derion, který má v hlavě mozek jako Payne. Navíc je atraktivní a s tím se člověk nesetkává každý den.

Když se trochu zklidnila, ořela si slzy z tváře a osvěžila se kouzlem, aby na ní nebylo vidět, že brečela. V tom do věže vtrhnul Darren se Eldarnem i s Alyssou a hrozně se divili, když viděli, že je Wade už dávno v trapu.

„Kde je?“ zeptal se a ona pokrčila rameny.

„Už nikdy víc po mě nechtěj takový věci. Totálně jsem to zvorala,“ okřikla ho. Ale všichni na ní nasupeně koukali.

„Byl to hlavně tvůj nápad. Ale souhlasím. Nějak ti to dvojité agentování jde až moc dobře. Tak dobře, že si dokonce myslím, že sama nevíš na čí straně vlastně jsi.

Miluješ toho sráče a miluješ i Wada Whispera. Máš ráda mě a Ay, ale nechceš ho ztratit. Já ti nebudu dávat ultimáta, protože jestli si tím nejsi jistá, tak jsem s tebou skončil," prohlásil suverénně Darren.

"Jsem si jistá. Přísahám ti na svůj život, že bych mu nikdy nedovolila zničit vás a... sakra, podlehla jsem mu. Fakt se moc omlouvám. Ale nikdy bych vás nezdadila. Jsi můj nejlepší kámoš, Darrene a Ay moje nejka. Nesouhlasím s tím, co dělá. Věř mi prosím," hájila se a všichni na ní koukali jako na nepřítel.

"Sáro, tohle není sranda. Wade je můj nepřítel. Beru to vážně. Jeden z nás dvou umře. Musíš vědět, s kým budeš až do konce. Už nebudeš dělat dvojitou agentku!" prohlásil a ona přikývla.

"Jsem s tebou," usmála se, ale chtělo se jí brečet. Rozešel se s ní právě kvůli tomuhle. Takže ano, pomohl jí, ale sakra ona to takhle nechtěla.

"Fajn, nebudu se v tom co mezi váma bylo dál šťourat. Beztak je to moje chyba, že jsem vás dal kdysi dohromady. A fakt jsem netušil, že tě miluje. Ani mě to nenapadlo. Myslel jsem, že to ani neumí. A navíc jsi rionka, takže ho v podstatě taky vůbec neznám. Nicméně si to s ním nějak vyřeš a modli se, aby to nevyžvanil Wadovi, protože ten by to nestrávil," poradil jí a ona přikývla.

"Mám to vyřešený. Rozešli jsme se a slíbil mi, že mu nic neřekne. Takže když se to nedozví od vás," odpověděla.

"Nebudeme se do toho míchat, ale myslím, že bys mu měla něco říct. Trochu si to přibarvi, že to byla vzdálenější minulost, ale řekni mu co mezi váma bylo. To jen jestli chceš s Wadem strávit zbytek života," dodal a odešel. Byl našťvaný, že mu plán nevyšel a zlobil se i podvědomě na Sáru, že je do někoho jako je Shadowwalker zamilovaná.

Já jsem si zatím povídala s Wadem Whisperem ve společenské místnosti. Potkali jsme se a on mi vysvětlil, že mě Darren miluje a že mezi ním a Alyssou nic není. Tak abych se na něj nezlobila. Celkem mi to pomohlo. Uklidnila jsem se. Nicméně jsem byla na nervy z toho, kde všichni pořád trčí.

"Ahoj," pozdravil mě Darren, který za mnou přišel a tvářil se smutně.

"Ahoj," odpověděla jsem neutrálně a on si ke mně přisedl a objal mě.

"Promiň. Mezi mnou a Alyssou vůbec nic není. Můžeš být v klidu. Mrzí mě, že jsme se hádali a i to, že sis to špatně vyložila," řekl a dal mi malou pusku na tvář.

"Nechám vás teda o samotě," usmál se Wade a odešel.

"Díky," zahulákal na něj Darren a on přikývl. Já se podívala na Darrena a povzdychla si.

"Taky mě to mrzí. Ale slib mi, že už žádné doteky a muchlování," řekla jsem a on přikývl.

"Dám si na to objímání pozor. Ale žádný muchlování to nebylo, Ay. Jen jsem měl radost. Každopádně to nevyšlo. Musíme to udělat jindy," zmínil sklesle.

"A jak to, že to nevyšlo?" vyzvídala jsem.

"Dlouhá story," odpověděl stručně a přitulil se ke mně. "Slib mi, že se se mnou nikdy nerozejdeš a že mě budeš milovat ve zdraví i v nemoci a navždy," prohlásil během toho, co se se mnou mazlil a já ztuhla.

"To má být svatba?" divila jsem se.

„Myslím to vážně, Ay. Já ti slibuju věrnost a lásku až za hrob,“ řekl a políbil mi ruku. Už zase měl tu svou romantickou chvilku, výčitky svědomí, nebo jen obyčejný strach?

„Slibuju, když neuděláš nějakou hovadinu. Chci být pro tebe ta jediná a nejvíc,“ oznámila jsem mu.

„Ale to už dávno jsi,“ zašeptal a pohladil mě prstem po rtech, zatímco na mě zamilovaně koukal. „Pamatuješ, jak jsme tady seděli poprvé a řešili jsme náš démoní problém a chytla nás ředitelka kvůli Stacy?“ připomněl a já s úsměvem ve tváři přikývla.

„Jasně, že si to pamatuju,“ odpověděla jsem.

„Tak už tenkrát jsem věděl, že jsi pro mě ta pravá,“ prohlásil a já si ho k sobě přitáhla a vášnivě jsem ho políbila. Když mluvil takhle, tak jsem ho zbožňovala. Byl tak roztomilý.

Wade Shadowwalker stál u sebe v pokoji na balkóně a kouřil cigaretu. Pohrával si s kroužkem kolem jeho prstu, který dostal kdysi od Sáry a snažil se marně zadržet slzy. On jí dal taky jeden. Vlastně si dali úplně stejný. No, jestli tohle už neznačí velkou lásku, tak nevím co už. Když někdo jako Wade Shadowwalker nosí prstýnek na levém prsteníčku od rionky už po necelém měsíci známosti, a ještě ho nesundal.

Byl zničený. Všechno mu bylo jedno. Nehlídal Eldarna, neřešil co bude. Jen myslel na to, co měl a co ztratil. Na to, jak moc mu bylo se Sárrou dobře. Třeba jak se šli kdysi o prázdninách k večeru projít k rybníku.

Bylo to pro oba jako splněný sen. Příjemné letní teplé počasí, vůně čerstvého vzduchu a jen oni dva. Držíc se za ruce si cestou povídali. Sára úplně zapomněla na svého přítele Wada Whispera a on úplně zapomněl na to, že je rionka a že to celé mezi nimi za chvíli skončí.

Když byli spolu, ani jeden na nic jiného nemyslel. Jen na to, jak by si přáli, aby ty prázdniny trvaly věčně. Všechno, co spolu prožili za těch pár týdnů bylo pro oba něco nepopsatelného. Závodili proti sobě na wergonech, čarovali spolu, učili se magii, milovali se v přírodě, utráceli spolu Peršáky, koupali se spolu při západu slunce v rybníku, krmili se ovocem ze zahrady, zase se milovali... a taky jí učil hrát na kytaru.

Wade si sedl pod strom do trávy a stáhl si jí k sobě na klín. Objal jí a dal jí pusku do vlasů. „Je mi s tebou nádherně, Wade,“ přiznala a on se pousmál.

„Mě s tebou taky,“ zašeptal a znovu jí něžně políbil. Chvilí na ní zamilovaně zíral a pak jí dal pramínek vlasů za ucho.

„Chtěla bych se s tebou zase milovat,“ zmínila a povalila ho do trávy dřív, než na to stačil zareagovat...

Wade si otřel slzy a zadíval se na klavír, na který hraje jen, když se cítí mizerně. Hraje smutné písničky jen, aby se cítil ještě hůř. Alespoň tak to někteří lidé dělají. On byl sice jiný a nikdy se neutápěl v depresích ani nemíval výčitky, ani si nepřihoršoval, ale nemohl si pomoci.

Poprvé v životě se chtěl potrestat za to, co jí udělal a stál si za tím, že rozejít se s ní bylo to nejlepší, co pro ní mohl udělat. Trochu se proklínal za to, že to neudělal dřív, ale toužil po ní stejně tak jako ona po něm a tak moc to nechtěl udělat.

A tak si sedl ke klavíru a začal hrát, jako by cvičil každý den. Úplně bez problémů. Sotva přes slzy viděl, ale ani to ho neodradilo a nijak neobtěžovalo. Tu skladbu uměl

nazpaměť a u toho myslel jen na Sáru a na jejich nejkrásnější prázdniny plné lásky. Všechny ty vzpomínky se Sárou se mu do hlavy draly úplně samy.

„Chci ti něco pěknýho koupit. Co by si přála taková holka jako jsi ty?“ zeptal se a ona se zamyslela.

„To nechám na tobě,“ usmála se a on se rozhlédl kolem a když viděl zlatnictví, pousmál se.

„Pojď si tam něco vybrat,“ řekl najednou a Sára ztuhla.

„To ne, Wade, to je moc drahý,“ prohlásila. On zavrtěl hlavou.

„Nic není dost drahý pro takovou holku jako jsi ty,“ zašeptal a tahal jí dovnitř. „Co třeba tenhle prstýnek?“ navrhl a ukázal hned na prst, který se mu zalíbil.

„Prstýnek?“ divila se jeho výběru.

„Něco ti dát musím, abys na mě nezapomněla až se vrátíš zase k Whisperovi,“ zašeptal smutně.

„Nikdy na tebe nezapomenu, Wade,“ přiznala a on na ní mlčky koukal. Báł se to na ní vytáhnout a škemrat, aby s ním zůstala. Věděl moc dobře, jak se domluvili. Nikdy o nic mezi nimi nemělo jít. Alespoň to si myslela Sára i on.

Sára si myslela, že se za ní bude ve škole derion jako on stydět a on si myslel, že ona chce pořád Wada Whispera. Tak si ani jeden nedokázali přiznat, co k sobě cítí, i když to bylo nad slunce jasné. Nakonec si nic ale nekoupili...

„Zastav, Wade!!“ křičela na něj z dálky někde mezi mraky, když jí uletěl na Qyldryirovi.

„Jsi pomalá, zlato. Od kdy jsi tak pomalá?“ smál se.

„No počkej, Wade!“ zakřičela na něj s úsměvem ve tváři. „Te esh-mi la meta di ma sane, Enessa. – Přidej a dožeň toho pomalýho draka, Enesso!“ povzbuzovala jí, ale Wade přistál na mýtině a čekal až se k němu přidá.

„Proč jsi přistál zrovna tady?“ zeptala se, zatímco přistávala u něj.

„Jen tak, chtěl jsem pauzu,“ odpověděl a smutně se díval z dálky na hrad.

„Wade, chtěla bych ti něco dát,“ zašeptala a on na ní překvapeně koukal. Tohle nečekal. Ona vytáhla z kapsy ten prstýnek, na který se dívali kdysi o prázdninách ve zlatnictví. Jestli ho někdo dokázal překvapit, byla to ona. Nikdy nedokázal předvídat její reakce, a to ho na ní tolik bralo.

„Já ti ho taky koupil,“ přiznal a vyndal z kapsy ten stejný kroužek, který s sebou nosil už několik týdnů. A tak si ho vzájemně navlékli na prst.

„Nikdy ho nesundám,“ prohlásila a on se na ní smutně pousmál.

„Já taky ne,“ zašeptal a pak jí lehce políbil...

Byl týden před tím, než měla Sára jet ke mně. Blížil se poslední týden prázdnin a oni se museli rozloučit. Sára ho vášnivě líbala a jemně ho škrabkala nehty po břiše pod tričkem až mu po těle vyrašila husí kůže.

„Jsi tak roztomilej, když se směješ,“ prohlásila zírājíc mu zamilovaně do očí. On se na ní smutně usmál, sedl si ke klavíru a začal něco vyfukávat.

„Škoda jenom, že je mi tak mizerně,“ přiznal. Sára si k němu přisedla a pozorovala ho. Obdivně a zcela okouzleně na něj zírala. A když začal hrát pořádně oběma rukama, vytřeštila oči. Netušila, že umí ke kytarě hrát ještě na klavír. Přitulila se k jeho rameni a dívala se, jak jeho prsty kloužou po klávesách.

„Je něco, co neumíš, Wade?“ zašeptala zamilovaně a on se jen pousmál a pokračoval. Sára jen poslouchala a pozorovala jeho symboly potetované ruce. Nikdy nebyl v rozpacích, když si ho prohlížela. Naopak měl rád, jak je jím fascinovaná. I on jí byl okouzlený od začátku až do konce. Nemohl se jí nabažít.

Na malíčku měl jakousi runu. Na prsteníčku měl něco jako velké zdobené S. nejspíš jako Shadowwalker, ale možné je, že je to S jako Sára. Sice s ní tou dobou ještě nic neměl, ani s ní nechočil, ale podle mě do ní byl zamilovaný vždycky. I Darren to přece přiznal, že o ní nezavřel pusu. Myslím, že pravý význam těch všech znaků znal jen on.

I na pravé ruce měl symboly a párek prstýnků. Měl velmi přitažlivé ruce. Takové velké s dlouhými prsty, s čistými nehty a jeho tetování působilo typicky derisonsky. Zkrátka takové pro mladého kouzelníka, který tím sice poodhalil své skutečné já, ale spoléhal na to, že tomu nikdo jiný nerozumí, a tak se nemusel ničeho bát.

Celkově, jak už ho popsala Sára i Darren, Wade byl upřímný. Vždycky mluvil pravdu. Mohl říkat pravdu bez obalu a nikdo mu nevěřil ani slovo, protože jeho andělskou tvářičku by nikdo z ničeho takového nepodezíral. A to bral jako velkou výhodu. Ale faktem je, že mu to někdy bylo i na škodu.

„Jak se jmenuje ta skladba? Je to naprosto úžasný,“ zeptala se.

„**Two steps from hell – Victory**,“ odpověděl a smutně se pousmál.

„Naštěstí nejsi dva kroky od pekla,“ culila se a políbila ho, ale on se zatvářil, jako by s ní nesouhlasil.

„Já myslím, že máš pravdu, jsem tam už dávno,“ odpověděl záhadně.

„Já si tě tam najdu a vysvobodím tě,“ dodala, sedla si mu obkročmo na klín a začala ho vášnivě líbat až klávesy začaly hrát pod vahou jejich loktů, kterými se o ně opírala...

Dnešek byl snad jeho nejhorším dnem. Byl to den, kdy skutečně a definitivně přišel o své srdce a jen runy a bůh vědí, co to s ním vlastně udělá. Sára na tom byla podobně. Nedokázala myslet na nic jiného než na něj. Vzpomínala a přemýšlela, co bude dál.

...„To bylo rozhodně něco jiného,“ hihňala se Sára držíc Wada Shadowwalkera za ruku táhnouc ho někam do věže.

„Kam mě vláčíš, Sárúško? Neříkala jsi, že už ne?“ křenil se. Ona ho přitiskla zády na zeď a přilepila se na něj svým tělem. Zírajíc mu hluboko do těch jeho ledově šedých očí si stoupla na špičky a políbila ho.

Sára se s Vadem Shadowwalkerem často schovávala ve věžích. Nechtěla, aby je spolu někdo viděl a zvlášť její přítel Wade Whisper. A taky se zařekla, že s ním přestane blbnout, ale nemohla si pomoci Wade Shadowwalker byl pro ní jako magnet.

Nicméně nebyli tak nenápadní jak si mysleli. K jejich smůle šel kolem právě Wade Whisper. Šel akorát chodbou kolem, vlezl do věže, opřel se o sloup a zapálil si. Sára se polekala a vtáhla Wada výš do věže až do slepé uličky, kde byly zamčené dveře nahore na schodech. Bylo tam tak 20 širokých točitých schodů. Kdyby Wade Whisper nakoukl za roh, viděl by je.

Ona ho prudce přirazila zády na kamennou stěnu a dívala se mu do očí. Byla vyděšená, ale Wade vypadal klidně. Nepřál si nic jiného než aby to, že ho Sára miluje prasklo a oni mohli být spolu. Taky chtěl být někdy pro někoho číslo jedna a nejen v soukromí. Ale respektoval její přání. Vždycky. A respekt i za mě znamená lásku.

„Musíme být potichu,“ zašeptala mu do ucha a on se zakřenil. Tenhle adrenalin se mu zamlouval. Kupodivu i Sáře. Tohle v ní vyvolával jedině on. A pak jako by zapomněla na

Wada Whispera a na to, jak je tahle hra nebezpečná, si stoupla na špičky a natáhla se k jeho rtům.

Wade se pousmál a čekal co jeho milá udělá. Ona mu jemně přikousla spodní ret a lehce se dotýkala jeho pevného břicha konečky prstů. Její srdce bušilo jako o závod. Zvlášť když viděla ten jeho typický ledově klidný a oddaný pohled do jejích očí. „Strašně mě vzrušuješ. Šlím z tebe, Wade,” zašeptala a on se polichocené pousmál.

„Copak se nebojíš, že nás tu načape?” rýpnul si. Ona si zase stoupla na špičky a políbila ho.

„Šššš... když uslyší cinkání pásku, rozhodně se sem nepůjde podívat. Znáš ho,” šeptala, začala ho líbat a zběsile mu rozepínala džíný.

„Nedočkavá a chytrá Sárůška, tak se mi líbíš,” culil se, dal jí vlasy na stranu, políbil jí na krk a vjel jí rukou do kalhotek.

„Oh Wade...” zasténala.

„Už jdu pryč, nenechte se rušit,” řekl Wade Whisper, který slyšel jen dva nadřžené milence se muchlovat za rohem, a aniž by byl zvědavý o koho jde, se pousmál, típl cigaretu a odešel. Ani ve snu by ho nenapadlo, že to je Sára a Wade Shadowwalker.

„Pak se budeme muset transportovat pro případ, že by byl poblíž. Teda jestli nemáš v plánu mu o nás říkat,” zmínil vzrušeně a nechal jí, aby se ho dotýkala.

„To nemám. Každopádně mi to teď vůbec nemyslí. Hrozně tě chci,” řekla tiše a vrhla se na něj. Wade na tohle její chování byl zvyklý a líbilo se mu to. Její prudká povaha a přímocárnost byly věci, které ho na ní přitahovaly.

On byl v tomhle stejný, nicméně nebyl takhle prudký a impulzivní. Rád o všem přemýšlel a nejdřív si představil všechna pro a proti, než se do něčeho vrhnul. Ovšem Sára byla spontánní a řekneme, že se i celkem doplňovali.

Wade Whisper tohle na Sáře zase tolik rád neměl. Tu její rozlitanost chtěl mít pod kontrolou, ale ne vždycky to šlo. Zato s Wadem Shadowwalkerem se k sobě perfektně hodili. On na ní tu svobodomyslnost a spontánnost přímo zbožňoval. Sám měl rád svobodu a holky, co ho nedržely u nohy jako psa. On by se totiž ani nenechal, a proto mu to se Sárou klapalo, a dokonce ani neměl zájem jí utíkat za jinýma.

„Ulevilo se mi když odešel,” přiznala a on se pousmál a sedl si na schod. Ona si mu sedla obkročmo na klín.

„Kecko,” zašeptal a dal jí vlasy za ucho, zatímco jí nechal dobýt se do jeho džín. Wade seděl na schodech opřený zády o ty staré dveře.

„Co?” divila se jeho reakci.

„Kdybys chtěla soukromí, byli by jsme u mě. Měla bys strach, že nás pozná po hlase, nebo, že nás poslouchá. Přemlouvala bys mě k tomu, abych vyčaroval bublinu a rozhodně bys nemyslela na to, jak si to se mnou rozdáš. Ráda takhle riskuješ,” zašeptal.

„Máš pravdu. Tak nějak by mi ani nevaďilo, kdyby nás spolu viděl. Ne, že bych to chtěla, nebo mu chtěla ublížit, ale...” zmínila a on přikývol.

„Já to chápu, taky někdy používám tuhle šíleně masochistickou taktiku, když se nedokážu rozhodnout. Jenže ta metoda nechat to na osudu je špatná. Ty by ses měla rozhodnout normálně a promyslet si to. Ne, že bych nebyl rád, že mě chceš a ne, že bych si to neužíval, ale nechci, aby ses trápila.

Před koncem prázdnin jsme si řekli, že to mezi námi bude otevřený a já ti řekl, že mi to nevaďí, ale pravdou je, že mi to trochu vadí. Pak jsme se zase dali dohromady a zase na chvíli se od sebe drželi dál, ale vždycky skončíme spolu. Před tím sis byla jistá, že chceš být

s Whisperem, dokonce jsi mi kvůli němu skoro dala košem. Takhle to přece nejde, Sáro,“ komentovala a ona přikývla.

„Já vím,“ zašeptala smutně a sklopila hlavu. On jí prstem pozvedl bradu výš a podíval se jí do očí. „Já ale vím co chce. Jenže to nemůžu mít,“ zmínila a on na ní smutně koukal. „Chtěla bych si tě vzít, Wade. Chtěla bych to všechno mít s tebou. Proč je život tak nefér?“ fňukala.

„Nejsi sama s těma pocitama nespravedlnosti. My všichni máme něco, co chceme a nemůžeme mít. Nejlepší je najít vhodnou alternativu a prostě se s tím smířit. I když je to těžký. Pro tebe je to Whisper,“ usmál se a pohladil jí.

„Jenže já nechci kopii, když mám tady originál. Nedokážu dobrovolně zahodit něco, co mám tolik ráda,“ objasnila a on mlčel. „A jak ty to děláš, že jsi tak klidnej? Ničeho se nebojíš,“ divila se a on se pousmál.

„Já? Jak jsi přišla na to, že se ničeho nebojím? To vypadám tak statečně?“ zaculil se.

„Jo,“ odpověděla stručně.

„Já se bojím, že se se mnou rozejdeš a dáš přednost Whisperovi, ale je to tak správně. Mám strašnej strach, že o tebe přijdu, Sáro. A bohužel i vím, že přijdu. Už jsem ti to vysvětloval,“ odpověděl.

„Ale neřekl jsi mi o tom skoro nic a vůbec to nechápu,“ dodala.

„Já vím. To protože se bojím riskovat, že tě ztratím dřív, než bych měl, víš? Tolik k tomu strachu. S tebou jsem zranitelněj. Dřív jsem nad věcma takhle nepřemýšlel, ale když jsem poznal tebe... mám pocit, že jsem nesmrtelněj, ale nejsem. A pak zas najednou mě zraňuje každá naše hádka,“ přiznal a chytl jí za ruku, kde měla prstýnek od něj a políbil jí na něj. Teď byl ten moment, kdy přemýšlel, že jí to řekne. Ta dvě kouzelná slova, ale raději si to rozmyslel. Už tak viděl, jak je Sára hotové srdce na dlani.

„Chci abys byla šťastná a měla všechno, co chceš. Taky bych ti dal všechno kdybych mohl, ale vzít si tě nemůžu ani s tebou mít děti. Na to tě mám moc rád,“ řekl tiše a ona přikývla.

„Já vím. Taký to takhle nechci. Jen bych dala všechno za to, abych byla derionka a mohla tě mít se vším všudy. Ty jsi jedinej chlap, kterýho jsem kdy chtěla. Jedinej, kterýmu bych na to kývla. U Whispera si nejsem jistá, že bych mu neutekla od oltáře, tobě nikdy,“ dodala, ale on už nic neřikal. „Strašně moc tě miluju...“ pokračovala a on se tvářil zoufale. Jen jí pevně držel u sebe na klíně a hladil jí po stehně.

„Co je?“ zeptala se, když si všimla, jak se tváří.

„Jsem šťastnej,“ usmál se smutně.

„Ale ty tak vůbec nevypadáš,“ komentovala.

„To proto, že vím, že to brzy skončí. Ale momentálně jsem nejšťastnější co jsem kdy byl, Sárúško. Mám tebe a vždycky jsem tě chtěl. Tyhle chvíle pro mě znamenají víc než myslíš,“ zmínil a na pár oteřin přitiskl své rty na její. Nezapomněl u toho i zavřít oči.

„Co když nás slyšel?“ zašeptala do jeho sametových rtů.

„Neslyšel, protože jsem se o to postaral. Někdy mi přijde, že si tou impulzivitou škodíš. A znáš mě, víš, že hodně myslím dopředu,“ usmál se.

„Ty jsi tak strašně úžasněj. Láska moje největší,“ pokračovala a začala ho líbat. On jí ale přerušil.

„Sárúško... neměli by jsme... už radši půjdu,“ řekl a ona ztuhla.

„Cože? Ne, nechod. Prosím, neodcházej mi,“ škemrala, ale Wade už byl rozhodnutý. Sice ho hřálo u jeho temného srdce, že ho láska jeho života tolik miluje, ale zároveň se za to nenáviděl. Že jí tolik okouzlit. Protože věděl, že o to horší bude její zklamání až se dozví pravdu. Wade si zapínal pásek u džín, který si nechal před chvílí rozepnout a zvedl se ze schodů.

„Uvidíme se jindy,“ zašeptal, políbil jí na čelo a mířil si to dolů, aby se nenápadně podíval za roh.

„Počkej!“ řekla, přitáhla si ho k sobě za ruku a zamilovaně na něj zírala. „Rozejdu se s ním. Budu radši sama. Nedokážu mu takhle lhát. Já ho nechci, Wade. Já už ho snad ani nemiluju. Zamilovala jsem se do tebe víc, než jsem chtěla a prostě jsem si to nechtěla přiznat, když jsem mu na to kývla, ale on plánuje svatbu a já s ním už ani nespím.

Pořád myslím jen na tebe a čím víc jsem s ním, tím víc ho s tebou porovnávám a štvu mě, že není jako ty. S tím, že jsem s ním spala, jen jsem to plácla, abys žárlil, když jsi říkal, že jsi spal s Kim,“ pokračovala.

„To ani nemusíš dělat, žárlím. A s Kim jsem taky nespál,“ culil se a ona na něj strnule zírala.

„Řeknu mu o nás dvou a hned teď!“ rozhodla se a vyšla statečně zpoza rohu, ale Wade si jí k sobě přitáhl jako před chvílí ona jeho. Usmál se na ní a díval se jí do očí. Jí to nesmírně uklidňovalo. Jeho oči byly mrazivě šedé a měly snad hypnotický účinek.

„Už zase ta tvoje impulzivita? Já sice chci, aby o nás věděl, ale jen abych ho naštvál. Takže to neďalej. Buď s ním, nebo nebuď, ale neříkej mu o nás. Sama jsi mě prosila abych mlčel, nech nás jako tajemství, Sáro. Bude to tak lepší. Pro tebe hlavně,“ vysvětlil.

„Já to nechápu. Myslela jsem, že jsme si to s budoucností vyříkali, ale vztah mezi námi být může. I veřejný. Vždycky jsi to chtěl. Nebo teď už se za mě stydíš? Že jsem rionka?“ divila se.

„Ne, s tím to nemá nic společného. Jasně, že bych to chtěl. Ale... dělej si co chceš samozřejmě. Jen jsem myslel na tebe a na tvoji budoucnost. Občas jsi zbrklá a já tě jen brzdím, abys neudělala nějakou blbost, který bys mohla později litovat. To zamilovaný lidi dělaj. Tak co? Dáš na mě? Vždycky jsi mě poslechla,“ zeptal se a jemně jí hladil po tváři...

Wade jí vždycky radil dobře. Často se ho ptala na názor i na rady, protože on byl prostě v tomhle nejlepší. A taky ho Sára vždycky poslechla. No... do té doby, než se s ní rozešel. Dokonce i když jí řekl, kdo je a co udělal na tom představení, tak ho poslechla. Při té jejich hádce jí řekl, že by se jí mohl jejich tajný vztah ještě hodit, ať o tom přemýšlí a taky ho poslechla. Nikdy k němu neztratila důvěru. Zvláštní vzhledem k okolnostem.

Jenže Sára ho jako jediná z nás všech brala jako dvojitého agenta. On byl možná navenek zlý, ale v jádru to byl pořád ten Wade Shadowwalker, do kterého se zamilovala. Ten milý, cílevědomý, sexy a galantní muž, který vždycky věděl co chtěl a bohužel šel za tím i přes mrtvolu. A i když je oba trestala tím, že si drželi odstup, věděla, že ho nikdy nepřestane milovat a že po něm nepřestane toužit. Z tohohle úhlu ho ale znala jen ona.

„Sáruško?“ pokračoval, když byla moc dlouho zamyšlená.

„Já jsem úplně v hajzlu, Wade,“ přiznala.

„To vidím. Možná bude nejlepší, když...“ začal, ale přerušila ho. „Ani neříkej to slovo pauza!“ křičela na něj.

„Tak co navrhuješ?“ zeptal se.

„Pojď někam zmizet. Jen my dva, někam daleko odtud. Třeba ke mně domů. Tak na dvě hodinky, to by mi mohlo pro dnešek stačit,“ šeptala a jemně mu sjízďděla prstem po břiších

až zase k pásku. „Oh bože, to tvoje tělo mě zabíjí...” zašeptala vzrušeně zírajíc na jeho pevné břicho.

„Sáro... ty jsi strašný číslo,” zasmál se. „Nejsi nerozhodná, nikdy jsi nebyla. Víš moc dobře co chceš, jen se k těm ostatním věcem moc nemáš. Musím tě bohužel ale zadržet. Trochu začínáš závislačit,” zmínil a sundal si její ruku z rozkroku.

„Neříkej, že mě nechceš,” přemlouvala ho a dělala na něj oči.

„Neříkám,” usmál se.

„Budu se mu vyhýbat. Jenže čím jsem odtaziťější, tím víc za mnou leze,” procedila otráveně a Wade se pousmál a čekal co z ní ještě vypadne. „Když se s ním nerozejdu, zbytečně ho budu ničit. A když to udělám, bude chtít znát důvod. Bude zničenější. On mě asi miluje stejně tak moc zoufale jako já tebe. Sakra, neměla jsem se s ním dávat dohromady, když jsem to měla už konečně skoro za sebou,” vztekala se.

„Sáro, nechťel jsem to říkat, aby to neznělo jako nátlak, ale jestli ho vážně nemiluješ a neplánuješ s ním nic z toho, co plánuje on, tak to vážně ukonči. Je to až takhle jednoduchý. Nemyslí na to, že bude smutnější. Tohle je pro něj mnohem horší,” řekl a ona přikývla.

„Jo, ukončím to,” odpověděla a on se pousmál.

„Teď už běž. Sejdeme se večer ve stáji u Qyldryira. Tam budeme mít soukromí a času víc jak dvě hodiny a budu se ti plně věnovat celou noc, slibuju,” zašeptal a usmál se na ní...

Ráno se ke svému překvapení probudil vedle Kim, která měla ruku i nohu přes jeho nahé tělo. U jeho postele se válelo pár flašek od peppermintového džusu, rudé kalhotky jeho ex přítelkyně lomeno kamarádky a jejich roztroušené oblečení. Rozsypané cigarety a vysypaný jívový tabák z krabičky. Těžko říct, co se tam v noci dělo.

„Lásko, vstávej,” budila ho a políbila ho na tvář.

„Ještě ne, Sárúško, jsem tuhej,” zamručel rozespale a ona na něj vytřeštila oči.

„Cože?” zaječela na něj a to ho probralo.

„Co? Co se děje?” zeptal se překvapeně, když ho hystericky mlátila podprsenkou po hlavě. „Co děláš,” prskal otráveně a podíval se na ní, aby určil, kdo že ho to mlátí. „...Kim?” dořekl a podivil se. Zřejmě toho hodně vypil a hodně vykouril. I Kim přišlo podezřelé, jak moc vášnivý v noci byl.

„Miluješ jí? Pořád?” zeptala se a on na ní chvilku mlčky zíral.

„Koho?” pronesl rozespale.

„Sáru přece. Řekl jsi mi Sárúško, ty prase. No počkej, Wade. Tohle ti nedaruju!” řekla, natáhla na sebe šaty, posbírala oblečení ze země a spěchala ke dveřím.

„No tak. Byl jsem rozespalej a jsem pořád zhuřenej. Asi se mi něco zdálo. Valkýrie...” volal na ní a to jí zarazilo.

„My dva jsme spolu skončili. Jsi šmejd a já ti už nehodlám dělat náplast. Už nikdy!” dodala a utekla. On si jen zoufale povzdychl.

„Fajn, beztak už tě nepotřebuju. Vezmu si místo tebe Anomaris,” zašeptal si pro sebe a překulil se na druhý bok.

Zatímco Wadovi Shadowwalkerovi se rozpadal život. Ten náš s Darrenem jenom kvetl. Dneska jsem mu dovolila přes noc zůstat u mě a bylo to jako z pohádky. No, z pohádky pro dospělé, ale víte jak to myslím.

Hned ráno co jsme se probudili, jsem se k němu přitulila. Probouzet se vedle něho byla ta nejkrásnější věc hned po usínání vedle něj a po milování s ním. On si mě k

sobě přivinul a nechal mě se ho dotýkat. Nicméně byl pořád v polospánku. A jak jsem ho tak hladila, automaticky jsem mu sjela rukou do rozkroku a sáhla jsem mu po jeho vysoce postavenému... no, v mojí hlavě to znělo líp.

„Copak to děláš?“ zeptal se rozespale, když jsem si s ním místo osahávání začala hrát.

„Užívám si tě. Nebyli jsme spolu přes noc už hodně dlouho. A ráda tě hladím po tvém těle. Mimochodem, už jsem ti říkala, jak moc miluju tvůj penis?“ zeptala jsem se a on se pousmál.

„Myslím, že neříkala. Ale tušil jsem to. Hádám podle toho, jak se ti to se mnou líbí,“ zašeptal a letmo mě políbil na tvář. Nechal se osahávat a já ještě přidala. „Jestli s tím nepřestaneš, budeš muset jít pak na mě,“ upozornil mě s úsměvem ve tváři a vypadal, že by ještě spal.

„Hm, to mi vůbec nevadí. Klidně ještě spi, obsloužím se sama,“ zašeptala jsem mu do ucha.

„Ty jsi číslo, Heartová. Ani vyspat mě nenechá,“ culil se.

„Už jsi spal dlouho,“ zhodnotila jsem a nechala jsem se od něj rozmazlovat. A taky jsem u toho rozmazlovala jeho. Celkem hlasitě mi vzdychal do ucha, zatímco jsem ho celého olizovala a mačkala.

„Už pojď na mě,“ škemral. Nemusel mě přemlouvat dlouho, chtěla jsem to víc než cokoli jiného. A tak jsem si na něj vlezla a pohnula jsem se na něm doslova dvakrát než...

„Oh, do hajzlu,“ prohlásil, odstrčil mě a hodil na mě svou nadílku. „Promiň,“ zašeptal zoufale a tvářil se provinile. Byla jsem našťavaná a podrážděná. Samo sebou, když jsem si to skoro vůbec neužila.

„Hm,“ odpověděla jsem na jeho omluvu.

„Zkusíme to za chvíli znova? Nebo to zkusíme rukou,“ utěšoval mě, ale já chtěla jeho penis.

„Zapomeň na to, Payne. Už mě to přešlo,“ opověděla jsem suše a šla jsem se omýt. Ten hňup taky nic nevydrží. Tolik k té naší pohádce.

Sára s Wadem Whisperem moc spokojení nebyli. Po dlouhé době sice spali spolu v jedné posteli u ní na pokoji, ale k ničemu nedošlo. Celou noc řešili, jak to mezi nimi bude dál, ale nedořešili nic. Sára si myslela, že na Wada Shadowwalkera zapomene mnohem snáz, když z něj teď nemusí mít strach a když je tedy mezi nimi úplný konec, ale nešlo jí to. A taky se nesnášela za tu lež, kterou před tímhle Wadem skrývala.

„Vyklop to už konečně. Já vím, že mezi váma s Wadem něco je. Nejsem zas tak blbej,“ pokračoval.

„Nikdy jsem neřekla, že jsi zas tak blbej,“ řekla a on se zamračil.

„To se mi snad zdá...“ zašeptal, ale nereagoval na to už. „Sáro, miluješ mě? Jestli chceš být se mnou, odpustím ti to. Nevědělas to jakej je,“ začal a ona na něj zoufale koukala.

„Právě, že jsem to věděla,“ zašeptala zoufale a provinile se na něj podívala. „Včera jsem si myslela, že ta pauza je dobrý nápad a pak jsem si to vyčítala, ale dneska jsem zase stejnýho názoru. Ta pauza je nutná, Wade. Jsem úplně v hajzlu

z toho co se děje a cítím se příšerně, že jsem ti lhala. Nicméně se z toho musím nejdřív dostat," plakala a on jí chytl za ruku a díval se jí do očí.

„Řekni mi všechno. Ať je to jak chce, překousnu to. Víím, že je Wade Shadowwalker silnej soupeř. Je na rozdíl ode mě intelektuál a to holky žerou, že jo?“ tahal z ní, ale Sára mlčela jako hrob.

„Hrozně se za to nesnáším," přiznala a začala brečet. Nešlo to zastavit. Měla výčitky a proklínala se za to.

„Nemůžeš za to, že ses zamilovala," utěšoval jí, ale sám z toho byl nešťastný.

„Ty mě nemáš utěšovat, Wade. Máš být naštvanej a nenávidět mě," objasnila.

„A to bys chtěla? Abych tě nenáviděl?" zeptal se, ale zavrtěla hlavou.

„Ne, ale já si tě vůbec nezasloužím. Už víím, o čem mluvil," pokračovala. „Ale bohužel mi všechno dochází pozdě. Celou tu dobu jsem tě viděla jako přítěž. Chtěla jsem jen jeho a lhala jsem ti, podváděla jsem tě s ním a strašně mě to mrzí. Vždycky mi to bylo líto, ale... hrozně jsem to podělala," dodala a on na ní smutně koukal.

„Je mezi váma konec, Sáro?" ujišťoval se a ona přikývla.

„Definitivní," odpověděla.

„Tak už se netrap," objal jí.

„Ty jsi cvok, Wade. Vždycky jsi mě miloval i když jsem se chovala jako kráva. Já si jen hrála s tvýma citama. Chtěla jsem tě jen jako kámoše s výhodama. Pak jsem se do tebe zamilovala, ale pravdou je, že jsem z nás nikdy neměla pocit, že spolu chodíme. Ale když se rozházíme, vždycky to vnímám. Možná pro tebe nejsem ta pravá. Asi si nás dva neumím představit jako pár. Pořád," plakala.

„Jsi. A já jsem pro tebe ten pravěj. Wade byl jen rozptýlení. To on si tě nezaslouží, ale já jo. On by si tě stejně nikdy nevzal. Ale já jo. Nikdy by s tebou nechtěl děti, ale já jo. Chci s tebou dělat úplně všechno a nezajímá mě tvůj původ. Pro mě nejsi mín jako rionka. Naopak. Vážím si tě mnohem víc za to jaká jsi," pokračoval a Sára plakala ještě víc.

A zvlášť když jí ještě včera Wade Shadowwalker konečně přiznal, že pro něj taky není jen rionka. Že by si jí i vzal, kdyby mohl. A že by si přál jen, aby mu odpustila, ale něco takového odpustit nejde. Nebo alespoň normální člověk by to neudělal. Ale hlavně, kdyby si ho vybrala, sice by ho měla jen napůl a přišla by o nás – o své přátelé, ale měla by jeho.

„Myslel jsem, že tě utěším a ne rozbřečím," komentoval rozpačitě.

„Ty jsi tak skvělej," řekla a pevně ho objala.

„Jojo, jsem zářnej příklad hodnýho kluka ve friendzóně a Wade je ten zloun, co se z něj všechny můžou podělat. Nejsem ani první ani poslední zoufalec, co musí svojí holce tolerovat takový věci. Ale já ti nic nevyčítám," kuňkal.

„Jen vyčítej. Potřebuju, abys mě potrestal. Nikdy jsem si s tebou neměla tak hrát a brát tě jako samozřejmost," řekla a on jí objal.

„Budu dělat, že brečíš kvůli mně. Naposledy, ok? Už ti ale nikdy víc tohle tolerovat nebudu," upozornil jí a ona přikývla. Držela se ho jako klíště. Kdo by nechtěl takhle chápavého přítele, který utěšuje svou nevěrnou přítelkyni po rozchodu s jejím milencem? I když technicky vzato s Wadem Shadowwalkerem chodila ještě dřív, než se dala dohromady s Wadem Whisperem.

No jo, vztahy jsou vždycky komplikované. Někteří rioni tolerovali svým derionským milencům spoustu věcí, ale Sára byla nejspíš první rionka, které museli něco tolerovat pro změnu derioni a to rovnou dva najednou, a zvlášť tací jako je Wade Shadowwalker. Není život zvláštní?

„Stejně si tě nemůžu vzít, Wade. I kdybych chtěla. Jsi jeho příbuznej a bylo by to pro něj skoro jako kdybych si vzala jeho,“ dodala. To Wada trklo.

„To bys mu nemohla udělat, co?“ rýpnul si.

„Sobě a ani tobě,“ dodala, zvedla se z postele a odešla.

„Sáro, počkej. Promiň, že jsem to řekl,“ volal na ní, ale už nepřišla.

Wade Shadowwalker měl náladu pod psa a rozhodně se nesnažil to zakrývat. Svůj vztek si vybíjel na Eldarnovi, a i když ho zatím nesměl trestat fyzicky, kompenzoval si to psychickým terorem, který ovládal dokonale. Sice slíbil Sáře, že jejím přátelům neublíží, ale do toho nepočítal Eldarna.

Nicméně o tom, že nebude používat psychický teror žádný slib nedal, a tak se všem názorně snažil ukázat, jak moc ho rozchod se Sárou bolí. „Běž demente, a dojdi mi pro koblihy. Chci dvě meruňkovy a silný frapé s ledem a s rumem!“ poručil mu a lehce do něj strčil.

„Vždyť sladký nejíte, pane,“ připomněl, ale Wade na něj hodil vražedný pohled.

„Drž hubu a přines mi ty koblihy!“ zavrčel na něj, a tak ho Eldarn poslechl. Sára se tvářila provinile, protože to kvůli ní teď všechny trestal. Navíc kvůli ní si ještě zničil to své sexy tělo. Wade nejlí sladké a teď si objednal parádní nálož cukru.

„Proč se na tebe Wade tak divně dívá?“ vyzvíдалa jsem, protože jsem to jako jediná ještě netušila.

„Rozešla se s ním holka,“ odpověděla Sára pohotově.

„Kim?“ zeptala jsem se a ona přikývla. A byla to pravda, protože se k sobě neměli jako obvykle a ona na něj taky házela nenávistné pohledy. Takže dvojnásobný rozchod. Kdyby to nebyl takový hajzl, bylo by mi ho i líto. Sára na tom byla stejně. Taký dvojnásobný rozchod.

Darren se na Sáru pořád trochu zlobil, ale přešlo ho to. Uvědomil si, že za to Sára tolik ani nemůže. Wade Shadowwalker se na Sáru ani neodvážil podívat a chystal se si sednout ke stolu, ale Darren ho nečekaně chytl za ruku a přenesl se s ním na chodbu. Ten na něj šokovaně zíral, ale nezmohl se na nic.

„Ahoj, Wadíku. Tak co, ty princátka, jak se máme? Koukám, že jsi vstával po prdeli, co?“ rýpal do něj Darren, ale s Wadem nebyla řeč jako obvykle. Kdyby nedal Sáře slib a kdyby nebyl Darren propojený s Estrellou, něco hrozného by mu provedl, aby se vybil.

„Drž hubu, Payne. Dneska mě nesar!“ odpověděl.

„Konečně tě poslala do háje tvoje velká láska?“ provokoval ho.

„O čem to mluvíš? To už to stihla všem vyslepičit? Není moje velká láska. Jen za mnou lezla,“ zmínil, ale mluvil o Kim, zatímco Darren mluvil o Sáře, což mu během chvilky došlo.

„Zadychtil jsi po rodině? Striktní derion, který včera skoro požádal o ruku rionku. Vždycky při tom mají na sobě tvůj plášť, aby ses necítil blbě když je ojíždíš?“ rýpal do něj, ale to ho úplně vykolejilo. Chytl ho za triko a přitáhl si ho k sobě.

„Cekni a všechny dohody, co jsem včera se Sárou uzavřel půjdou stranou. A ne, nic takového nebylo potřeba. Sára mě bere i jako rionka,“ zašeptal.

„Nevěděl jsem, že jsi miluješ. Když jsem tu love story včera viděl, úplně mě to rozsekalo. Dokonce jsem se i chvíli bál, že si tě vážně vybere, ale ty ses dokonale postaral o to, aby tě nenáviděla sám. Stejně tak jako Alyssa. Moc si vás dva ani neumím představit,“ pokračoval a sledoval, jak Wadovi tečou z očí slzy. Darren se na něj díval a užíval si ten pohled, jak je jeho nepřítel úplně na dně.

„Ale nekecej, Wade Shadowwalker umí brečet, a to kvůli rionce?“ pousmál se. „Máš zlomený srdíčko, hm?“ zeptal se a položil mu ruku na hrudník. „Tluče pro ní? Jak moc to bolí? Jaký to je, když tě tvoje láska k smrti nenávidí? Žít s tím, že už jí nikdy nepolíbíš ani se jí nedotkneš? Že jsi jí ublížil tím, jakej jsi zasranej sráč?“ zeptal se a natlačil ho hrubě zády na stěnu.

Wade se nechal, nezmohl se na nic. Byl ztrátou Sary úplně zlomený. Jen ho mlčky poslouchal a nechal slzy nekontrolovatelně téct z očí. „Tak co? Bolí to?“ rýpal do něj a vymáhal z něj odpověď. Wade mu ale nechtěl udělat ještě větší radost, aby to řekl. Nicméně věděl, že dokud to neřekne, že mu nedá pokoj.

„Odpověz!! Bolí to?“ zeptal se znova a on úplně zlomeně přikývl. „To je dobře. Já ti to přeju,“ řekl. „Sice jsem neztratil holku, kterou miluju, ale kvůli tobě jsem se cítil stejně hrozně. Stejně hrozně mi bylo, když jsem zabíjel svého totálně zmračeného tátu, se kterým sis hrál. Aspoň víš, jak bolí láska.“

A představ si, že úplně to samý jsi udělal se Sářiným srdcem, protože jsi musel být takovej sobec, že jsi jí nemohl nechat být dřív. Je mi jí líto. Chudák holka jak ta k tomu přijde, že se zamiluje do někoho takového jako jsi ty?“ řekl a zase do něj strčil.

„Je mi to líto,“ přiznal.

„Líto? Co přesně je ti líto? Že je se Sárou konec? Že jsem kvůli tobě přišel o tátu? Že jsi kvůli sobě ztratil nejlepšího kamaráda, kterež tě měl rád jako vlastního bráchu? A mě si udělal mimochodem to samý. Připravil jsi mě o nejlepšího kamaráda a donutil jsi mě ho k smrti nenávidět,“ dodal.

„Je mi líto, že jsem... že jsem jí nepoznal dřív,“ odpověděl a Darren se pousmál.

„Typický, ale že by ti bylo líto, cos udělal to ne,“ komentoval.

„Vždyť o tom mluvím. Byl jsi jenom vedlejší škoda vyššího smyslu,“ zašeptal.

„Jo? Kvůli pomstě a ambicím stát se králem Derionu, což se ti mimochodem nikdy nepovede. Když je to tak, tak se aspoň omluv!“ řekl a díval se mu do těch jeho usazených očí.

„Omlouvám se,“ řekl a Darren na něj nevěřicně zíral. Nečekal, že se by to řekl.

„Cože?“ divil se.

„Řekl jsem, že se omlouvám. Že mě to mrzí. Je mi to kurva líto. Takhle jsem to nechtěl. Já vím, co jsem udělal. Už mě nech na pokoji!“ řekl a odstrčil ho od sebe plnou silou.

„Jako by to něco znamenalo, Shadowwalkere. Tohle ti nikdo neodpustí. Ani Sára, i když tě pořád miluje,“ dodal a chtěl odejít, ale Wade se ještě pozastavil.

„Ona pro mě byla smysl života, kterej jsem celej život marně hledal. Kdybych jí našel dřív, moje duše by byla celá ještě čistá,“ dodal a transportoval se k sobě do pokoje.

Eldarn si přisedl k našemu stolu a dal se do jídla. Když jeho pán odešel, trochu se mu ulevilo, ale ne po tom, co slyšel Darrena do něj takhle šťourat. Wade Whisper se díval zoufale na Sáru, která se tvářila stejně zdrchaně jako před chvílí Wade Shadowwalker.

„Hej, musíme se vzpamatovat. Možná nám věci nevyšly podle plánu, ale nesmíme být slabí. Od teď ať Wade Shadowwalker řekne cokoli, nesmíme to brát vážně,“ usmála jsem se a snažila jsem se je povzbudit, ale všichni na mě koukali jako na naivku.

„Jenže všechno, co proti nám použije je z nějaký části i naše chyba a hlavně je to vždycky krutá pravda,“ přiznala Sára a Wade přikývl. „Já ještě něco mám, tak zatím ahoj,“ řekla a přenesla se pryč. To normálně nedělá, většinou odchází pěšky.

Sedla si na schody do věže, kde včera byla s Wadem Shadowwalkerem a začala brečet. Chtěla být chvíli úplně sama, aby se mohla smířit s tím vším, co komu provedla. Vždycky u ní totiž někdo byl. I v noci Wade Whisper. Dokonce ani neměla svého wergona, aby se na něm mohla projet a postěžovat si. Enessa by jí nikdy za nic nesoudila.

A pak jí napadlo, že si vezme Qyldryira. Vylezla do okna ve věži a zaječela z plných plic: „*Arthe de strash na moe, te isht, Qyldryir. - Krizová situace, prosím příleť, Qyldryire,*“ řekla a během chvíle se u jejího okna objevil velký černý a hlavně Wadův drak.

Sára na něj bez váhání nasedla a vyletěla s ním do oblak a schválně letěla přes okno Wadovo věže, aby je spolu viděl. Hlavou se jí honilo mraky věcí, které by mu nejraději provedla, ale zdráhala se. Pořád ho hluboce milovala, i když ho taky nenáviděla. Jenže věděla, že je jediná, kdo ho dokáže zranit a možná i třeba zastavit. A tak se odhodlala to zkusit. Popohnala Qyldryira, aby letěl až k jeho věži a poručila mu, aby se u okna zastavil.

Wade úplně ztuhnul, když jí viděl na svém wergonovi. Přestal fňukat, vyběhnul na balkón a zaječel: „Sáro!!! Co tohle má jako znamenat? Slíbilas mi, že mě nebudeš provokovat,“ řekl zoufale a Sára se zamračila.

„Tohle je válka, Wade. Díky tobě jsem si už stranu vybrala, a tak se vším všudy,“ objasnila.

„Vím, že mě chceš trestat, ale neměla bys. Nech to být! Nemíchej se do toho!“ prosil.

„Pozdě,“ usmála se.

„Jsi pitomá. Neměl jsem v plánu jim ublížit, ani tobě. Ale rozhodla ses sama. Chceš válku? Zničím vás teda všechny včetně tebe!“ vyhrožoval jí.

„Co horšího bys mi mohl ještě udělat, Wade. Chci tě vidět jít proti mně. Já se tě nebojím,“ řekla a sebevědomě kolem něj poletovala na jeho wergonovi. On proti ní natáhl svou ruku, že bude kouzlit, ale nedokázal to. Chvilí na sebe jen tak mlčky koukali až jí dal nakonec dolů.

„Kurva!“ vztekal se. Na rozdíl od ní byl v tuhle chvíli sentimentální a vždycky, když viděl Sáru, myslel jen na to, co spolu prožili. Zatímco ona se na to snažila zapomenout.

„A pak kdo je tu slabej, co? Rion s odhodláním, nebo pořádnej, silnej ale zamilovanej derion?“ provokovala ho, natáhla proti němu svou ruku a kouzlem tlakové vlny ho odstrčila pár metrů dozadu, že žuchnul na zadek.

„Sáro...“ zašeptal překvapeně, zatímco se válel na zemi. Nečekal, že by na něj vážně použila magii. „Přestaň s tím. Prosím,“ škemral, ale marně. Už by jí nepřemluvil. Ona se znovu připravila na to, že mu něco provede.

„Bolí to?“ zeptala se a on na ní jen mlčky koukal. „Tohle nemáš šanci vyhrát, jedině, že bys obětoval svojí sestřičku Estrellu a mě. Jsi sám, zlato. Úplně sám,“ řekla klidně. Wade měl poprvé v očích strach a bezmoc z něj byla cítit na kilometr.

Darren šel mezitím hledat Sáru a když si to mířil přes pozemky, viděl jí zespodu v okně Wada Shadowwalkera na hřbetě jeho wergona Qyldryira a ulevilo se mu. Včera měl trochu obavy, že by se přidala k Wadovi přes ty silné city, které k němu chová. A teď to byla ta jeho nejlepší kámoška, na kterou byl pyšný a které mohl věřit. Ta, která neváhala v boji se zlem a definitivně se Wadovo prorůstající černoty zbavila.

„Milenci,“ pousmál se. Věděl, že jestli něco Wada zničí jsou to city, výčitky svědomí a láska k Sáře, o které ještě včera ani nevěděl. Ale všiml si, že jeho city jsou jaksí silnější, než si myslel. To proto si Wade dával takový pozor, aby se to nikdo ve škole nedozvěděl.

Jenže Wade k jeho smůle pořád ještě bezmezně věřil Sáře, že toho nevyužije proti němu, ale jak moc se spletl. Ať je tohle tvým trestem Wade. „To bys mi neudělala, miluješ mě stejně jako já tebe,“ zmínil nejistě.

„No a? Milovat můžu víc lidí. Nicméně to neznamená, že tě nemůžu nenávidět a že tě nechám ubližovat lidem, který mám ráda. Že ti dovolím vyplenit Derion jen kvůli tvoji touze po moci. Je to na tobě, Wade. Buď toho okamžitě necháš anebo půjdeme proti sobě a mě nic nedrží, abych tě zabila.

Když mě vyrazí ze školy, přežiju to. A my vymyslíme jiný plán, nepotřebujeme tě živýho. Darren mi odpustí, když tě zabiju já. Já mám taky motiv. Dal jsi mi ho,“ ujišťovala ho.

„Na to nemáš,“ šeptal zlomeně.

„Nepodceňuj mě. Poštval sis proti sobě všechny včetně wergonů. Anomaris tě nezachrání, zlato. Bez ohledu na to, jak moc se jí líbíš. Myslíš, že se z tebe posadí na zadek taková čarodějnice jako je ona? Ani ona by ti nemohla věřit. Jsi až moc ambiciózní. Nedá se ti v ničem věřit,“ usmála se.

„To není pravda. Vždycky jsem ti říkal pravdu, nikdy bych tě nezradil. To tys mi vrazila kudlu do srdce. S Anomaris to nemá nic společnýho. A bylas to ty, kdo na mě poštval wergony, já jsem jim nic neudělal a ani jsem nechtěl,“ hájil se.

„Jo, protože jsi vrazil kudlu do zad svému nejlepšímu kamarádovi. Udělal jsi toho tolik, že to snad ani nedokážu vyjmenovat a pak jsi se se mnou rozešel, a to jsi mi sliboval, že mi nikdy neuděláš,“ zmínila.

„Já musel, copak to nechápeš?“ vztekal se.

„Slíbil jsi mi, že to nikdy neuděláš. Já to takhle nechtěla!“ ječela na něj hystericky.

„A já snad jo?“ dodal. Sára na něj mlčky koukala. Oběma tekly slzy z očí, ale nikdo chvíli nic neříkal.

„Ale udělal jsi to, tak teď budeš čelit následkům,“ zašeptala zlomeně.

„Rozeštvu Ay s Darrenem jestli toho nenecháš. Něco na mě mám,“ řekl a ona se pousmála.

„No a? Myslíš si, že mě to zajímá?“ řekla a on ztuhl. Tuhle reakci nečekal.

„Řeknu Wadovi o nás dvou,“ pokračoval.

„To klidně můžeš, už jsem mu to všechno řekla. Jsem single, zlato. Nic mě nedrží zpátky. Dávej si pozor na to, co teď řekneš,“ usmála se.

„I to, že jsi s Ryanem byla jen týden a pak jsi celý zbytek prázdnin strávila se mnou? Jak jsme spolu litali na wergonech a zbytek času jsme vyplňovali šoustáním všude možně? A to hlavně místo toho, abys byla se svým Wadem Whisperem?“ pokračoval a ona trochu znejistěla.

„Tohle jsem mu neřekla, přiznávám, ale už na tom stejně nezáleží. Je to dávno a mezi námi je konec. A mezi mnou a Wadem Whisperem je taky konec,“ připomněla.

„Mezi námi je konec jen pár hodin, Sáro,“ dodal.

„Chyba, už je to dávno, co jsem s tebou skončila,“ objasnila.

„No tak, nech toho. Nebudeme si přece škodit, ne? Bylo to krásný, byli jsme šťastný, užívali jsme si,“ pokračoval zoufale.

„Přestaň mi připomínat naše hezký chvíle. I kdybys neudělal ty hnusný věci, stejně jsem jen rionka. A i s tvým pláštěm, Wade, jsem pořád jen rionka a bohužel i pro tebe,“ připomněla mu.

„Já vím. Ale... já tě miluju, Sáro. Seru na rodokmen. Chybíš mi. Jsi lepší než kdejaká derionka. Máš dračí gen a jsi silná a mě se to líbí. Jestli je to to, co chceš, tak já to udělám,“ prohlásil.

„Jsi jenom zlomenej. Ani už nevíš co říkáš,“ opáčila.

„Ale vím a klidně to všem řeknu. Že miluju rionku. Vzrušuješ mě víc než kdejaká derionka. A taky vím, že bys neodmítla mojí žádost o ruku,“ přemlouval jí, ale marně.

„Kvůli tomu jsi ubližoval Eldarnovi a jeho rodině? Abys teďka takhle změnil názor z minuty na minutu, protože ses taky konečně zamiloval? Pokrytče. Víím, jak se chováš k rionům a kvůli mně bys na to jen tak zapomněl a vzdal se svojí čistý krve? Pochybuju, Wade. Už mi to k ničemu není. Stejně už tě nechci. Beztak jsem s tebou byla jen kvůli sexu. Teda až potom,“ rýpala do něj.

„Lžeš!!“ křičel.

„Je jedno co bylo, všechno to přešlo, když jsi řekl, cos všechno udělal. Jen jsem tě využívala, abych pomohla Darrenovi. Mám ho radši než tebe,“ objasnila, ale on to špatně snášel, i když tušil, že to je lež. Poslouchat i kdyby jen lži ho trýznilo.

„Neprovokuj mě, Heavensová!“ zašeptal zlomeně a ona se zasmála.

„Heavensová? Ok, Shadowwalkere. Namiř proti mně svojí ruku a hned teď mě zabij, protože jinak tě zabiju já,“ řekla a namířila proti němu svou ruku. Wade na ní nevěřicně zíral. Odmítal věřit tomu, že by mu jeho láska zkrivila jediný vlásek, natož aby ho zabila.

Odmítl proti ní jít. Jen stál a čekal, co udělá. Ale neměl váhat moc dlouho. Sára na něj soslala ohnivé kouzlo a kdyby si nevyčaroval zaštiťující kouzlo, sežehla by ho na popel.

„Sáro!!“ křičel nešťastně za štítem a slzy mu tekly proudem. Nedokázal se smířit s tím, že po něm jeho láska vážně jde smrtícím ohněm.

„Copak, Wade? Už mi věříš?“ zeptala se. To bylo pro něj jako další nůž do srdce a ani tím se netajil. Ne před ní.

„Neměli by jsme jít za nima jim pomoci?“ zeptala se Alyssa, která stála u Darrena a zírala směrem k oknu, kde Sára smažila Wada.

„Ne, nechme je být. Sára to zvládá. Má draka a tohle je mezi nima. Wade vypadá, že jí nedokáže ublížit. Budeme to ale pro jistotu sledovat,“ odpověděl Darren.

„Ulevilo se ti, co?“ zeptala se.

„Hrozně. Tohle je moje kamarádka, jsem na ní pyšnej!“ prohlásil a já hned přiběhla taky se podívat do hloučku lidí, abych zjistila co se děje. Darren si mě k sobě přivinul.

„Co se děje, Darrene?“ zeptala jsem se.

„Sára ničí Wada jako by byl jen obyčejný brouk,“ culil se.

„Hej, to je moje holka,“ ječel Wade Whisper, když viděl Sárku, jak se statečně postavila svému strachu. Nicméně ona technicky vzato jeho holka už pár dní nebyla.

„Nesmíme jí dovolit, aby ho zabila... její duše,“ připomněla jsem.

„Neboj, ona ho nezabije,“ uklidňoval mě, ale já si tím nebyla moc jistá. Sára vypadala odhodlaně.

„Neříkalas, že jste se rozešli?“ rýpnul si Shadowwalker, když slyšel zezdola řvát Whispera.

„Říkala,“ opáčila suše.

„Tak co to ten idiot žvaní? Zřejmě to moc nepochopil,“ prskal žárlivě a Sára se zamračila.

„Soustřed' se teď na nás,“ sykla. „Nikomu nebudeš chybět,“ řekla a ještě přitvrdila v kouzlení.

„Tobě jo,“ odpověděl smutně a vyčaroval si další štít, protože ten, co měl dosud mu už začínal propouštět žár. „Nemůžeš mě porazit,“ řekl tiše a ona se pousmála.

„Řekni to. Dělej! Řekni to!!!“ ječela na něj hystericky a on se nadechl, že jí odpoví.

„Nemůžeš mě porazit, protože jsi rionka. Nemáš na to dostatek síly. Já jsem kurva derion. Nenuť mě ti ublížit,“ prohlásil, ale znělo to spíš zoufale než výhrůžně.

„To já právě chci. Ukaž mi jaké jsi derion. Já vím, že nebyť Srdce Derionu, který má Ay, bys byl jeden z nejsilnějších. Ale mě je to jedno. Jeden z nás to nepřežije. Možná bych byla radši abych to byla já, ničí mě to tě znát,“ prohlásila a on proti ní namířil svou ruku. Jeho ruka se třásla.

„Nenechám se zabít, Sáro,“ objasnil.

„Já vím, že ne, a i tak to prohraješ,“ usmála se a dala Qyldryirovi povel, aby Wada zase trochu přiškvaril. Ten zase pohotově vykouzli bublinu a přes slzy neviděl. Jeho dvě největší lásky proti němu. Ještě chyběla Estrella a mohl se jít bodnout. Což by rozhodně vyšlo, kdyby věděla, co je zač a co provedl jejich rodině.

„Zachraň se, láska. Estrella se to dozví a stejně tě bude nenávidět. Budeme tě smažit, dokud ti nedojde energie. Buď zmiz někam hodně daleko, nebo se vykašli na svojí sestru a znič nás, než tě zničíme my,“ naváděla ho, aniž by přestala s kouzlením.

„Nemůžu zničit dvě věci co miluju najednou, to neudělám,“ odpovídal, zatímco se na něj valila druhá vlna dračího ohně a jejího ohně.

„Škoda,“ dodala, a ještě přidala na intenzitě. „A kdybys měl zničit jen mě a ne Estrellu, udělal bys to?“ vyzvíдалa při tom.

„Sáro, přestaň. Prosím...“ škemral.

„Nepřestanu,“ odpověděla.

„Dokud co? Co mám udělat, abys toho nechala?“ procedil skrze zaťaté zuby, už mu docházela síla.

„Už jsem ti to říkala,“ řekla, a ještě přidala další plamen. Wade se držel seč mohl. Vykouzčil si další bublinu, protože tamta už byla trochu propálená, a tak vyplácal spoustu své magické energie. Měl celkem velkou moc. Mnohem větší než Darren. Ale neměl jí zase tak moc, aby se dokázal takhle bránit věčně. A když na něj zase přestali prskat oheň, on uvolnil štít.

„Zapotil ses?“ culila se.

„Sáro, prosím. Víím, že mě nechceš zabít. Jen si se mnou hraješ, protože můžeš a já jsem ti ublížil. Svoji pomstu už máš a za hrdinku budeš před kámošema taky, nech to být. Vyhlásíme mezi sebou příměří. Já ti nikdy neublížím,“ přemlouval jí.

„Tys mě neposlouchal, Wade? Bude mír jedině, když s tím vším přestaneš. Žádný ohrožování na životech a vrátíš krystal Srdce Derionu tomu, komu patří. Víím, že nemáš rád, když nemáš věci pod kontrolou, ale to nikdo. Vzdej se!“ diktovala.

„To neudělám. Už jsem ztratil tebe a draka, pověst a hrdost. Neztratím šanci na splnění mých cílů s Anomaris. Už je to to jediný, co mi zbylo, abych se zase postavil na nohy,“ odpověděl suverénně.

„Pak mi nedáváš na vybranou,“ řekla a natáhla proti němu znova ruku a společně s Qyldryirem na něj šli s dalším ohnivým kouzlem. Wade se zase pohotově zaštitil. Už na něm ale bylo znát, že je vyčerpaný. Moje ohnivé kouzlo by ho sice zabilo rovnou, ale Sára ho zcela určitě zabít nechtěla, protože jinak by si s ním u toho takhle nepovídala.

„Sáro!!! Usmažíš mě. Nech toho!“ vztekal se zoufale, zatímco se snažil horko těžko bránit před tím vysokým žářem, který na něj neustále chrlila.

„Tak mě zastav anebo mi dej ten pitomej krystal. Já se nebudu držet zpátky, už to pochop. Klidně tě usmažím. Nemůžeš mít všechno,“ pokračovala.

„Už jsem ti říkal, že to nemůžu udělat,“ odpověděl.

„Hm, blbý. Víš co jsem čekala? Čekala jsem, že na mě budeš rvát, jaká jsem zkurvená a ubohá rionka a jak tě seru, že si s tebou hraju. S takovým velkým derionem, ale ty mě vážně miluješ, že jo?“ pronesla překvapeně.

„Vždyť jsem ti to přece říkal. Já nelžu a zvlášť tobě,“ odpověděl a ona s tím přestala. Wade se přestal bránit a zhluboka vydechl.

„Aspoň něco pozitivního na tobě je. Dobře, přestanu tě smažit i si nech ten krystal, stejně nás neporazíš, ale jen když zařveš na to přeplněné hřiště, že tě porazila rionka a že jí miluješ. A taky řekneš moje jméno,“ vydírala ho a on se na ní jen mlčky podíval. „Dělej, zařvi to!“ poručila mu a on šel blíž k oknu a zhluboka se nadechl.

„Porazila mě rionka Sára Heavensová. Mě deriona Wada Shadowwalkera. Je nejlepší a nesislnější. A strašně moc jí milujuuuuu. Nejvíc na světě. Miluju jí! Miluju jíiiiiiiiiii!“ křičel a usmál se na ní, když se vzdálil od okna. Vůbec nevypadal poníženě, spíš naopak mi přišlo, že si to užíval a že se mu konečně ulevilo, když to mohl říct nahlas. Sára na něj nevěřícně zírala.

„Ta Sára je šílená. Jak ho donutila říct něco takového?“ divila jsem se.

„Nemám páru,“ culil se Darren překvapeně a Wade Whisper měl smíšené pocity. Pořád hrozně žárlil, ale myslím, že po tomhle jim to se Sárou stejně nevychází. Vždyť to snad ani nejde. Pochopil to.

Kim na Shadowwalkera zírala nasupeně a hned ho s holkama drbaly. Během chvíle se tam objevila i ředitelka, kterou momentálně Wade nijak extra neovládal a chtěla se do toho zamíchat, a tak Darren porušil školní řád a začaroval jí. Nikdy bych nečekala, že se dostaneme do bodu, kdy budeme ovlivňovat ředitelku školy, zabíjet spolužáky a vyhrožovat si vzájemně válkou. Na to jsme byli mladí.

„Tak co? Jaký to je, když tě někdo ponižuje, vydírá a manipuluje?“ zeptala se, když se stáhl od okna, on ale mlčel. Jen se pousmál. „Odpověz!“ křikla na něj. On pokrčil rameny.

„Asi na hovno,“ zašeptal.

„Už mě nenávidíš? Pořád mě ještě miluješ? Já z tebe tu lásku vymlátím, Wade Shadowwalkere,“ pokračovala.

„Nevymlátíš,“ usmál se. „Pořád tě miluju a vždycky tě budu milovat, protože jsi moje první holka, do který jsem se zamiloval a zároveň poslední,“ řekl a po tváři mu stékala obrovská slza.

Sára na něj nevěřícně zírala. Nečekala, že jí Wade vážně tolik miluje. Nějak to nedokázala pochopit, že je to fakt. Myslela si, že jí má hodně rád, ale že by kvůli ní i umřel jí přišlo až moc nereálné. A zároveň jí to štvalo, že se vůbec nebrání. O to víc to pro ni bylo těžké se odmilovat.

„Co se tak divíš? Mám rád silný čarodějky. Silnější než jsem já sám. Proč myslíš, že jsem si tě vybral? Proč myslíš, že mě tolik trápí, že nejsi derionka. Byla bys moje královna. Jsi mnohem lepší než Heartová. A s mocí Srdce Derionu bych se z tebe udělal jen co bych tě viděl,“ vysvětloval a ona vyprskla smíchy.

„To má být jako vyznání lásky?“ posmívala se mu.

„Nech toho, Sáro. Víš moc dobře, že lepší vyznání bys nikdy neslyšela. Lichotí ti to. Mě a Payna bereš za největší deriony na škole. Když jsi nemohla mít jeho, hned jsi šla po mě. Myslíš si, že bych někdy líbal kluka, kdyby mě do toho nutila nějaká jiná a kdybych nevěděl, že tě dostanu? Nikdy by mě žádná holka k ničemu co bych sám nechtěl nedonutila ani derionka. Nikdy. Jenom ty,“ usmál se a Sára ho, zírajíc mu do očí poslouchala. Taký jí ukápla slza, ale rozhodně mu nehodlala nic odpouštět ani ho vzít zpátky.

„*De te sangi umi neha, Qyldryir!! – Spal ho na uhel, Qyldryire!!*“ zašeptala mezi řečí, otřela si slzy do rukávu a Wade se raději zase zaštitil, ale jeho štít už slábnul a propouštěl příliš velké horko.

„Říkala jsi, že toho necháš, když veřejně přiznám, že tě miluju,“ hulákal.

„No tak jsem lhala. Smíř se s tím!“ odpověděla mu a pokračovala.

„Ona ho usmaží,“ komentovala jsem překvapeně.

„Co blbne? Za tohle jí vyloučí ze školy. Nesmí ho zabít. Ještě ne. Musíme ji zklidnit,“ řekl Darren a všechno jí telepaticky stručně vysvětlil. Jenže ona byla úplně mimo. Asi jako tenkrát on, když málem zabil Eldarna. Jenže jsme nemohli jít proti ní, to by nikomu z nás nepomohlo.

„*Tua et sigi, Qyldryir! – Doraž ho, Qyldryire!*“ poručila mu Sára a on ještě přidal.

„Sakra, Sáro! Tohle nechceš. Chyběl bych ti. Nechceš mě mrtvého,“ křičel zoufale Wade a už byl vážně na pokraji sil. Protože se začínal projevovat Sárin temperament v celé jeho kráse. Podpořený těmi intenzivními pocity, které teď cítila a které potřebovala dostat ven. Těžko říct, jestli si teď uvědomovala co za následky její počínání bude mít.

„Já tě tak nenávidím! Tak moc tě nenávidím, Wade Shadowwalkere! Tolik lásky, všechno jsi to měl. Měls mě celou. Ale ne, musel jsi to zničit tím, že jsi takovej zasranej sráč. Teď s tebou nemůžu být, i když bych si nepřála nic jinýho!“ křičela na něj.

„Já vím a nikdy si to neodpustím to mi věř. Není to nejlepší trest? A taky ti dám pokoj. Chci, abys byla šťastná, vážně. Vždycky jsem to chtěl,“ pokračoval a ona brečela.

„Ááááááááááá!“ zařvala společně s Qyldryirem a znovu na něj zaútočila ohnivým kouzlem. Byl to vážně zvuk plný zoufalství. Wade už byl v koncích, věděl, že pokud to bude trvat ještě déle než deset sekund, vyčerpá veškerou svou sílu a oheň pronikne skrz štít až na jeho kůži. Už byl i tak hrozně slabý, že se skoro ani nepostavil na nohy.

„Jak můžu být šťastná s někým jiným, když miluju takovýho hajzla jako jsi ty?“ ječela.

„**Sáro, přestaň, zabiješ ho!**“ křičeli jsme na ní všichni telepaticky a jí to probralo a přestala. Evidentně ho doopravdy zabít nechtěla. Wade se jenom vyčerpaně svalil na zem a oddaně se díval na Sáro.

„Takže... i takhle velkej derion by se nechal kvůli rionce zabít?“ zeptala se, zatímco seskočila z Qyldryira na balkón a mířila si to za ním. Wade na ní jen koukal. „Jsi sice silnej derion, Wade, ale stojíš na špatný straně řeky. A proti nám všem nemáš jedinou šanci ani s Anomaris. Pokud vím, bez toho krystalu jí nemáš co nabídnout. Leda tak sebe,“ usmála se, a když stála nad ním, on si jí k sobě vyčerpaně přitáhl. Už neměl sílu ani vstát.

„Anomaris chce silnýho deriona jako jsem já, lásko. Neodmítne mě. Navíc já jí mám co nabídnout, toho se neboj. Vlastně jsem jedinej, koho ona potřebuje,“ objasnil a pousmál se.

„Hm, škoda, že skončí stejně jako ty. Ještě je čas se na to vykašlat a vyhlásit mír,“ připomněla a on se usmál.

„Stejně už jsem ztratil všechno na čem mi záleželo, já už jsem zatracenej, nehodlám měnit stranu jen podle toho, která je momentálně vítězná. Musím dodělat, co jsem začal. To je můj život a můj směr. Sice máte náskok, ale nepodceňuj můj mozek. Taky tě nepodceňuju,“ dodal a ona ho jen přirazila k zemi svojí botou, naklonila se k němu do velmi těsné blízkosti a strhla mu z krku krystal.

„Tohle není tvoje pokud vím,“ zašeptala a jemně ho kousla do spodního rtu. Wade zazmatkoval.

„Dej mi pusu. Poslední. Na rozloučenou,“ škemral a ona zavrtěla hlavou.

„Jestli mi dáš pusu, tak jedineš se zbytkem tvojí magie a dorazím tě,“ odpověděla mu suverénně.

„Nechal bych se tak zabít,“ prohlásil a zamilovaně se na ní díval.

„Já ti tu radost, ale neudělám. To peklo na zemi, který jsi rozpoutal si zasloužíš. Sbohem, Wade,“ zašeptala a přenesla se za námi dolů. Qyldryir na Wada hodil naštvaný pohled, zařval na něj a vrátil se zpátky odkud přiletěl.

Hned, co se objevila dole, všichni na ní zírali a ukazovali si, povídali si o ní a hrotili to.

„Jsem na tebe pyšnej, Sáro,“ řekl Darren a pevně jí objal. Wade Shadowwalker se zatím dobelhal přes ohořelé věci až k oknu, opřel se o parapet a nešťastně zíral na svoji lásku, jak se objímá s jeho úhlavním nepřítelem.

„Tohle je tvoje,“ řekla a podala mu krystal Srdce Derionu.

„Paráda, teď ho ani nemusíme ničit,“ culil se. „Děkuju. Vím, že to pro tebe muselo být těžký a moc se ti omlouvám, že jsem o tobě pochyboval,“ řekl a ona přikývla. Ale nijak se tomu extra nedivila.

„O co jde? Mám pocit, že toho víte víc než já,“ divila jsem se.

„Povyprávíme ti to cestou,“ řekla Sára a společně jsme šli do školy.

☆ Když zčerná duše, znamená to, že zčerná i srdce? ☆

Nějakou dobu byl od Wada Shadowwalkera pokoj. Od té doby, co ho má praštěná nejlepší kamarádka málem zabila, což je pár dní zpátky, jsem ho ani neviděla. Byl zalezlý ve svém pokoji a nevylezl ani na hodiny, ani na jídlo. Ne, že by se styděl za své city k rionce, protože za něco takového, co Sára provedla by se nemusel stydět ani dospělý derion. Ale zřejmě se nechtěl ukazovat na veřejnosti, protože byl smutný.

To, že ztratil Sáru ho vzalo mnohem víc, než by kdo čekal. Ani ona z toho nebyla tak úplně venku. Když mi to řekla, nemohla jsem tomu uvěřit. Muselo to být pro ní náročné, aby zvládala oblbnout někoho, jako je Wade Shadowwalker. I když ho oblbvala jen napůl, protože on se zcela určitě i nechal a ona byla i trochu na jeho straně.

Nemyslím si, že by byl tak hloupý, aby jí to všechno žral. Jeho láska k ní byla zkrátka moc velká na to, aby jí ohrozil. Počítal s tím, že mu nebyla ohledně toho tak úplně „věrná“, protože byla vždycky nejlepší kamarádka s Darrenem. I ten o ní ovšem pochyboval, ale už nepochybuje.

Nicméně Wade trochu zkontroloval. Přestal trýznit Eldarna a choval se k němu lidštěji. Nebo spíš ho nechával být, aby mohl v klidu truchlit. A tak jsme zatím nezačali operaci osvobození. Hodlali jsme jí využít až když nějak zase zaútočí, protože to se dalo předpokládat. Jen zrovna byla chvíle klidu.

A teď další novinka. My s Darrenem jsme se dva dny na to rozešli. Od Eldarna, který se omylem prořekl jsem se dozvěděla, co Darren říkal o Kim, když se hádal s Wadem Shadowwalkerem o mě. Slyšela jsem tu část, kde říkal, že by mu bylo jedno, že mě s ní podvede, když je to pro dobrou věc, kterou by mohl Wadovi ublížit tolik jako on ubližuje jemu.

Myslela jsem si, že to pochopím a strávím to, ale nepovedlo se mi to. Nedokázala jsem to. S Darrenem ve vztahu jsem byla vždycky žárlivostí celá pryč. Nedokázala jsem se ovládat a on dělal kravinu snad ještě víc než normálně.

No a jak jsme to vzali? Špatně. Být bez něj mě zabíjelo a jeho taky. Skoro s nikým nemluvil ani se Sárou. Wade Whisper měl taky zlomené srdce. Nedokázal předstírat, že ho vztah jeho snoubenky s Wadem Shadowwalkerem nijak nepřekvapil. Všichni jsme se vzájemně rozdělili, a to bylo v momentální situaci špatné. Ale jak opravit něco takhle rozbitého za tak krátký čas?

Nejlíp na tom byla Sára, protože jí Wade Shadowwalker vážně miloval až za hrob. Zato mě nikdo tolik nemiloval. „Co kecáš, prcku? Darren tě miluje. To ty jsi na něj byla zlá. Měla bys mu to odpustit, jinak dopadneš jako Wade Shadowwalker, protože k němu se už Sára nikdy nevrátí,“ varovala mě Dharnalen. Někdy jsem byla vážně ráda za to, že jí mám. Připomínala mi, že to občas přeháním. Ve skutečnosti se nic nestalo. Darren mě nepodvedl a ani se se mnou nijak nehádal.

Po těch pár dnech, když už jsem si zvykla, že je s Darrenem konec a situace se trochu zlepšila, se mi povedla alespoň nějaká věc, která stála za oslavu. A tím bylo to, že se mi povedlo prodat dům a pořídit si za to menší a méně náročný k zaplacení pro jednu časově vytíženou studentku.

„Takže vás všechny zvu na drink,“ řekla jsem spolužákům u večeře a všichni jásali. Emily, Sára, Wade Whisper a Eldarn. Darren se díval k našemu stolu, a protože mu Sára přestala sdělovat veškeré informace, které se týkaly mě, tak ani nechápal, z čeho se všichni tolik radujeme.

Hned po večeři jsme se tedy vypravili do baru Na Rohu, a když jsme se docela přiočili, začali jsme vymýšlet nejrůznější kraviny. Mohl za to Wade Whisper, protože je to náš vrchní kalič. Nenapadlo ho nic jiného, než hrát obyčejnou lidskou zábavu, kterou se naučil od ostatních rionek z oslav. Flašku.

„Takže Ay, pravdu, nebo úkol,“ zeptala se mě Emily, protože na mě padla řada.

„Pravdu,“ řekla jsem a napila jsem se sezamového likéru.

„Miluješ pořád Darrena?“ zeptala se a já ztuhla. Tuhle otázku jsem nečekala.

„Na tohle nebudu odpovídat, dávám fant,“ řekla jsem a svlékla jsem si mikinu. Potom jsem zatočila láhvi a padlo to na Wada. „Pravdu, nebo úkol?“ zeptala jsem se.

„Pravdu,“ řekl a usmál se.

„Líbí se ti teď někdo?“ vyzvídala jsem.

„Jo, líbí se mi všechny holky u našeho stolu,“ odpověděl ze srandy. Potom si zatočil on a padlo to na něj. „Sakra, nemůžu si dát sám sobě úkol,“ prohlásil, a tak jsme vymýšleli co s tím.

„To sice ne, ale můžeš si zatočit o to, kdo ti ten úkol dá,“ vysvětlila mu Sára a padlo to na Emily.

„Takže Wade, musíš políbit Ay. Vypadá smutně po tom rozchodu s Darrenem, tak jí rozvesel,“ řekla a Wade vypadal, že se svému úkolu nebrání, ale já se bránila a Sára ztuhla.

„No tak lidi, tohle není fér. Na to nejsem dost opilý,“ škemrla jsem o milost.

„Tak si svlíkni tričko, Heartová, protože já se tě nevzdám,“ zasmál se Wade a špulil na mě pusou. Dost tím Sáru provokoval, ale ona věděla, že si to zaslouží.

„Nejen letmá, musí být s jazykem a nejmíň deset sekund!“ upřesnila Emily a já se zamračila.

„Ach jo, tak jdem na to,“ zasmála jsem se. Sice jsem se s Wadem líbat kvůli Sáře nechtěla, ale bylo to lepší, než se v baru svlékat do podprsenky. Možná, že jsem si měla fant nechat raději na teď, a ne ho vyplácet na odpověď, kterou stejně všichni znali.

„Pusu, posu!!!!“ křičeli ostatní a Sára se smála.

„Je to jen pusa a jsme single, tak se nenervuj,“ řekla a šťouchla mě do zad, aby mě němu trochu dotlačila. Wade si mě hrdinsky přitáhl k sobě a splnil úkol.

„Nikdy by mě ani ve snu nenapadlo, že se budu líbat s tou naší frigidkou,“ zmínil hned na to a všichni jsme se zasmáli. A takhle jsme pokračovali, dokud jsme neměli za úkol třeba odčarovat nějakému zákazníkovi kalhoty, nebo zazpívat písničku cizinci a podobně. Docela mě ta hra bavila, líbat Wada bylo sice divné, ale Sára měla pravdu, s Darrenem byl konec a já byla svobodná. Byl čas jít asi dál.

Mezitím, co já jsem se dobře bavila Darren měl potíže, ale nechtěl mě do toho tahat, tak se pokusil si to vyřešit sám. Stál sám na hřišti s Anomaris a s jejím spřízněncem Zanem, kteří si k němu nějak záhadně našli cestičku. Nevím, jestli se dozvěděli, že

má zase zpátky krystal nebo co, ale objevili se na hřišti, kde věděli, že ho najdou. Darren se akorát chystal navštívit Kinnaru, když se tam oba ti černokněžníci objevili.

„Nazdárěk, šampióně,“ usmála se na něj Anomaris. Darren se zamračil.

„Už zase vy dva?“ pronesl otráveně a protočil očima.

„Ty víš, co chceme,“ řekl Zane.

„Už zase se ti na krku leskne ten šperk. Kdepak jsi ho měl schovaný tak dlouho? Napálil si mě, trvalo mi, než jsem se v tom dokázala trochu zorientovat,“ prohlásila Anomaris.

„Teda, to opravdu netuším, o čem to mluvíš. Měl jsem ho celou dobu,“ odpovídal.

„Tu moc má Ay. A já jí chci za každou cenu, rozumíš?“ hučela do něho, ale Darren se jen pousmál a mlčel.

„Dělej. Dej mi ten krystal a řekni mi, kde je, nebo se neznám,“ řekl Zane.

„Ty na mě nemluv, rione. Teď se baví derioni,“ prohlásil suverénně a Anomaris mu kouzlem svázala ruce. Občas zněl jako Wade Shadowwalker, ale to jen když se snažil být drsný.

„Proč se usmíváš? My jí najdeme, vezmeme si všechno a pak jí zabijeme,“ řekla Anomaris. Darren se pousmál.

„Ani kdyby vás bylo třicet byste jí nezkřivili jedinej vlas. A ani nedonutili vzdát se té moci. Navíc jsem čekal, že si pro ní přijdete a garantuju vám, že je v naprostém bezpečí. A vy dva kašpari mě můžete klidně zabít, ale to bych vám taky nedoporučoval. Skončili byste mrtvý chvilí po mě.

Mám na svojí straně nejsilnější derionku na světě. Na to, abyste získali moc Srdce Derionu jste slabí a nevzdělaní. Chce to aspoň dobrou taktiku. A vzhledem k tomu, že jsi teprve teď zjistila, že tu moc má Ay, nebudeš s plánem moc daleko,“ řekl sebevědomě, a to Anomaris vytočilo.

„Dej mi ten krystal!“ poručila mu, natahujíc po něm svou ruku s dlouhými černými nehty.

„K čemu? Vždyť už víš, že tu moc má Ay,“ řekl Darren a doufal, že o jeho externím dobíjení nic neví.

„Nevím k čemu je, ale určitě není jen tak na vyhození a ty to víš. A tak si ho radši vezmu, kdyby náhodou,“ pokračovala.

„Nic nevím, mám ho jen jako suvenýr. Je pěkněj, co?“ opáčil suše.

„Budeme ho mučit?“ zeptal se Zane natěšeně a Darren se srdečně zasmál.

„Ty bys mě chtěl mučit? Teď jsi mě pobavil, kámo,“ řekl, ale Anomaris mu na to nemohla nic říct. Nemohla osočovat deriona jako je Darren Payne, že se obouvá do riona. Mohla se ho zastat, ale to je tak všechno.

„Chovej se slušně, Darrene. My víme, že nejsi žádněj rasista. Tvoje dvě nejlepší kamarádky jsou rionky. Jedna z nich dokonce ex,“ upozornila ho.

„Až mi přestane vyhrožovat, že mě bude mučit. Promiň, Anomaris, ale tvůj mazlík proti mně nemá žádnou šanci. Ale jak je libo, dělejte si se mnou, co chcete, stejně vám nic neřeknu a ani nic nedám,“ dodal klidně. Rozhodně by jim nikdy nepodleh. A taky nevypadal, že z nich má strach.

„Když nic neřekneš, tak teda mučení,“ řekla netrpělivě Anomaris a dala Zanovi pokyn k mučení. Zane jí poslechl a začal proti němu kouzlit, ale Darren se včas ubránil. Rozpustil pomocí kouzla provazy, jako by byly z ledu a hned vytvořil levou

rukou neviditelný štít, který zase vmžiku zmizel, když se přestal soustředit na kouzlení.

„Co si myslíš, rione? Že se nechám mučit? Jsem sice jen sedmák, ale i tak mám pětkrát větší sílu co ty,“ řekl a jedním pro něj naprosto nenáročným kouzlem, jehož síla kterou na něj vynaložil by se rovnala cvrknutí do kuličky, ho srazil k zemi.

Anomaris se lehce polekala, když jí vyhradil, že má jen o trochu méně síly než ona sama. No jo, kdysi jsem mu dala část té mojí. Nicméně Anomaris byla pořád silnější, starší a zkušenější. Ale Darren byl zase chytřejší. Takže to byl dost vyrovnaný souboj.

Wade Shadowwalker se válel v posteli tak jako celé dny od rozchodu se Sárou. V puse měl zapálenou jívou cigaretu, na svém mizicím six-packu misku se smaženými chipsy, kterými se cpal už třetí den v kuse a na nočním stolku láhve s alkoholem. Celkem zapomněl i na to, že není sladké a na svůj přísný jídelníček.

Zíral na zrcadlo a díval se na příběh Malé Derionky. Na tu část, kde svým smrtícím křikem zabila všechny v okruhu několika metrů. Sice byl sřatý pod obraz, ale pořád mu to myslelo. Přemýšlel tak často, že už musel mít pěkně svalnatý mozek. Musel vymyslet lepší a proveditelnější plán pro svou budoucnost. Neměl rád, když musel všechno takhle od základů měnit. Byla jen otázka času, kdy se všechno zhroutí ještě víc, a tak se na to snažil připravit.

Kdyby jen tušil, že je jeho ex milenka na pozemcích hradu a že vyhrožuje Darrenovi, byl by to zastavil ještě v zárodku. Neměl sebemenší zájem na tom, aby přes Darrena Estrelle ublížila. A ani jí nechtěl mít jako majitelku Srdce Derionu. Nicméně, kdyby získala krystal, nevadilo by mu to zase tolik. Věděl, jak ho dostat zpátky.

Když proti sobě Darren s Anomaris bojovali skoro deset minut, Darren začínal být tak vyčerpaný, že včas nevyčaroval štít a jedno z jejích kouzel ho zasáhlo do břicha a poranilo ho.

„Oh...“ ozval se bolestně a držel se pravou rukou za břicho, zatímco levou se zaštitil, protože ona ho teď bombardovala o to víc. Když byl raněn a bolelo ho to, měla výhodu. Nicméně Darren předstíral, že ho to bolí víc, než ho to doopravdy bolelo, aby Anomaris zesílila a vyčerpala na něj co nejvíce energie, dokud mu ještě nějaká zbyla, aby jí pak překvapil. Tuhle taktiku používal občas na závodech těsně před cílem, takže věřil, že vyjde i s ní.

„Už nemůžeš?“ pousmál se a zvedl se, aby jí ukázal, že mu nic není, zatímco ona už skoro nedokázala ani stát na nohách. Normálně magická síla tak rychle nemizí, ale oni se mydlili fakt hodně. Čarovali na sebe náročná a velká kouzla a hodně rychle za sebou. Není divu, že se oba skoro odrovnali.

Taky se mu každou chvíli snažila stáhnout z krku krystal, ale marně. Darren jí k sobě nepustil. A proto se taky tolik vyčerpali, protože teleportační kouzla, i když jen na pár metrů, berou spoustu magické energie. Nicméně, Darren měl ještě síly dost. Šetřil si jí právě na to, aby jí mohl dorazit.

Anomaris naznačila Zanovi, aby jí na chvíli vystřídal, a tak šel proti Darrenovi on sám. Bohužel na něj byli dva, ale už byl v horších situacích, ne?

Zane ho shodil svým světelným kouzlem na zem až Darren udělal dva kotrmelce dozadu.

„Zabiju tě, rione,“ řekl Darren sebevědomě, ale on o tom pochyboval, stejně tak jako Anomaris. Jen se zasmáli.

„Nedokážeš nás zabít, jsi slabej, bojíš se o svoji duši,“ provokoval ho Zane.

„Myslíš? Moje duše je to poslední, co mě momentálně zajímá,“ řekl vážně a sestřelil ho zeleným bleskem k zemi.

„Zane!“ zavolala na něj vyděšeně Anomaris a šla ho zkontrolovat. A když se k němu sehnula, Darren jí sestřelil dalším kouzlem. Ona si sice vyčarovala štít, protože s tím počítala, ale vyčarovala ho o chvíli později, takže jí jeho kouzlo stačilo alespoň trochu zasáhnout.

„No vždyť to říkám. Nezabil bys nás. Jen střílíš od oka,“ usmála se, když se její mazlík zvedl ze země. Darren už jen utahaně seděl na zemi a sem tam se jim bránil.

„Proč je taková mocná čarodějka zrovna s tebou?“ ptal se Zane, když se zvedl.

„Na to bych se tě mohl zeptat taky, jsi rion a chodíš s derionkou. Sám bys mě neporazil, a to jsem sedmák. Neplánuješ s ní děti, že ne? Asi tě zklam, ale jestli je do teď nemáte, Anomaris je s tebou nechce. Jaký to je?“ zašeptal Darren.

Tohle Anomaris našťvalo. Nějak se trefil do jejího slabého místa, a tak se do Darrena pustila ještě jedním kouzlem. „Budeme tě mučit, derione!“ řekl Zane a nějakým ubohým kouzlem ho zadržel, aby se nemohl bránit. Darren se jich ale nebál.

Anomaris vykouzčila ohnivou kouli a hodila jí rovnou Darrenovi na obličej. On si mučení představoval jinak a něco takového vůbec nečekal. Takže tentokrát se vážně neubráníl a její ohnivě kouzlo ho ošklivě popálilo na jeho krásné tváři. Bolelo ho to, ale měl teď jiné starosti. Soustředil se jen na pomstu, protože ho to nehorázně našťvalo. A tak z posledních sil na Zana seslal své oblíbené mrakové kouzlo smrti, aby ukázal svoje priority.

To kouzlo vypadalo jako černý obláček prachu, vypuštěný proti nepříteli s tím, že hned, jak k němu dorazí se do něho vnoří a následně udělá takový efekt, jako by oběť byla plná černého prachu a vybuchla. Čaroděj, který použije jakékoli zaklínadlo smrti, očerní část své duše. Nikdy ale není jasné, o jak velkou část přijde.

Nicméně Anomaris do poslední chvíle nepředpokládala, že Darren použije smrtící kouzlo. Byl by ho použil na ní, ale věděl, že by to nemuselo vyjít, protože měla ještě dostatek moci mrak odrazit.

A bohužel to u mrakových kouzel funguje tak, že ho dokáže zničit jen čaroděj, kterému je určený a má dostatek moci k jeho deaktivaci. A taky, aby to bylo ještě komplikovanější, kouzlo jde zastavit pouze, dokud se nezformuje mrak, pak už je nezvratné. A tak se raději rozhodl ho využít na Zana, který neměl jedinou šanci. Lepší něco než nic, ne? A pomsta za to, co mu udělala byla přijatelná.

Když se mrak vnořil do Zana, Darren ho proměnil v kouř stejné barvy a rozplynul tím Zana jako by byl jen pára nad hrncem. Anomaris se nezmohla na nic, jen na to celé nevěřičně zírala. Měla toho riona ráda, ale z nějakého neznámého důvodu nedělala vůbec nic. Ani proti Darrenovi nijak zvlášť nekouzila. Jen ho pozorovala a možná trochu doufala, že nezvládne techniku ruky u tak těžkého kouzla a že se nic hrozného nestane. Jenže ho podcenila.

„Nééé!!“ zakřičela zlomená Anomaris, když viděla, že po jejím milým nezbylo ani zrno prachu. Neměla ani tělo, které by mohla oplakávat. Darren jí všechno ve vteřině vzal.

„Vždycky jsem to chtěl zkusit,“ pousmál se a vyčerpaně se svalil k zemi.

„Za to zaplatíš!!“ ječela na něj a snažila se nasbírat sílu, aby ho mohla ještě něčím zasáhnout, ale nešlo to. Byla příliš vyčerpaná. Darren se zasmál.

„Už jsem zaplatil. Tímhle,“ připomněl a ukázal si na obličej.

„Teď jsem ve výhodě, nemůžeš nějakou dobu sesílat smrtící kouzla, ale já ano,“ řekla a vyhrožovala mu. Darren se zase zasmál.

„Jo? Ukaž se,“ provokoval ji. Anomaris zuřila. Nemohla nic dělat, byla stejně jako Darren úplně vyčerpaná a zoufalá.

„Ale má to háček. Za první, na to stejně nemáš energii a za druhý, mě potřebuješ. Ten krystal je ti beze mě k ničemu a jeho moc, kterou má teď Ay je v porovnání s tím, co můžeš získat úplně malinká.

Nikdy z ní tu moc nedostaneš, když jí to neporučím. A nemůžeš mě zabít. Beze mě se Srdce Derionu ani nenarodí, a abych to objasnil bez ní taky ne. To my jsme ta energie, kterou chceš. A až načerpám sílu, stejně tě zabiju. Kdo je potom v nevýhodě?“ zašeptal a Anomaris se zklidnila.

„Nech si ten posranej krystal, teď už je mi stejně k ničemu. Všechno jsi mi vzal, ale počkej. Já ti taky všechno vezmu. Jen počkej!“ prohlásila a z posledního zbytku energie se transportovala nabrat síly jinam.

Já jsem se vrátila úplně na šrot a cestou do školy jsme dokonce zpívali lidové písně. „*Kde jsi mááááá jedinááá, kde tě najdu? Proč jsi mi odešla, derionkoooo?*“ zpívali jsme hlasitě a drželi jsme se kolem ramen jako parta ožralých idiotů.

„Lidi já vás miluju,“ pištěla nadšeně Emily a nechala se objímat od Wada Whispera.

„Jo, nemohli jsme si přát lepší partu,“ přikývl Wade a políbil na tvář mě i Emily, protože šel mezi námi. Ta zrudla jako rajče.

„Taky vás mám ráda,“ řekla jsem smutně, protože mi v téhle partě chyběl ještě jeden derion, který momentálně ležel na pokraji svých sil, raněný a sám na vlhkém trávníku na školních pozemcích.

Další den u snídaně jsem si všimla, že Darren nepřišel. U stolu nebyl ani on, ani Wade Shadowwalker. Kupodivu tam nebyla ani Alyssa, ani Eldarn. Jako by se po jejich partičce slehla zem. Zdálo se mi to podezřelé, ale když se neukázal ani na oběd, už jsem měla starost.

A večer, když nepřišel ani na večeři, už jsem pomalu hysterčila strachy. A tak jsem se rozhodla ho jít po večeři hledat. Sice jsme se rozešli, ale měla jsem pocit, že bych ho měla jít zkontrolovat.

Ale v pokoji nebyl. Na hřišti nebyl. Nikde nebyl. Takže jsem vyrazila ještě na jedno místo, kde jsem ještě nebyla ho hledat – do věže, kde jsme se spolu vždycky scházeli a byl tam. Seděl na schodech a vypadalo to, že ho něco trápí.

„Co tady děláš?“ zeptala jsem se ho, ale Darren nic neřekl, dokonce se na mě ani nepodíval. „Stalo se něco?“ zašeptala jsem nejistě a on se ke mně otočil, ale díval se

do země. Jeho obličej zakrývaly jeho středně dlouhé blond vlasy a ty zase zakrývala temně černá kapuce kouzelnické kápě s rudým lemováním.

„Nevěděl jsem, kam jít,“ řekl sklesle.

„Co se stalo, Darrene? Kde jsi byl celý den?“ vyzvíдалa jsem a přisedla jsem si k němu.

„Tady jsem byl, nechtěl jsem se moc ukazovat,“ řekl, ale já absolutně nerozuměla tomu, o čem mluvím.

„Jsi na mě našťvaný? Za tu pusu? Byla to jen hra,“ přiznala jsem mu a on se na mě vydešeně podíval.

„Jaká pusa?“ zeptal se.

„Byla to jen sázka,“ dodala jsem.

„Promiň Ay, vážně mě mrzí, že jsi, byť jen kvůli sázce políbila někoho jiného, ale to není ten důvod, proč jsem tady schovanéj. Tohle se tě netýká ani toho, že jsme se rozešli,“ vysvětloval a já se mu snažila podívat do obličeje, protože byl jako kukla. Ještě nikdy nebyl tak tajemný.

„Lásko,“ začala jsem opatrně a on se na mě překvapeně podíval, ale nic neříkal. „Ten rozchod mě mrzí. Přehnala jsem to. Prostě na tebe hrozně žárlím. Miluju tě k zbláznění a při představě, že bys byl s někým jiným nebo, že bys mě přestal chtít je mi zle,“ zašeptala jsem a on se rozbřečel. Nevěděla jsem co se děje.

„Omlouvám se. Vážně mě to mrzí. Nechtěla jsem ti ublížit,“ přiznala jsem a chtěla jsem mu dát pusu, ale otočil se ode mě na druhou stranu.

„Prosím nedívej se na mě, jsem odporněj,“ zašeptal nešťastně.

„O čem to mluvíš? Vždyť ty jsi nejkrásnější derion široko daleko,“ zašeptala jsem a usmála jsem se na něj.

„Už ne. Teď bys mě už nechtěla. Žádná mě už nikdy nebude chtít. Ani nevíš jak se cítím já, když mám strach, že už bys mě nikdy nechtěla. Mluvím o tomhle,“ řekl a konečně si stáhnul kapuci z obličeje, aby mi ukázal popálenou tvář.

„Pane na nebi, co se ti stalo?“ vylekala jsem se překrývající si šokovaně pusou rukou, když jsem viděla tu obrovskou jizvu přes jeho levou tvář.

„Nic, o čem bych chtěl mluvit,“ řekl suverénně a zase se zakryl kapucí.

„No tak, Darrene, řekni. Já ho zabiju. Toho, co ti něco takového udělal. Přísahám bohu, že ho uškvařím svým velkým plamenem!“ prohlásila jsem.

„Nechci, aby ses do toho míchala. Je to riskantní. Mohli by jsme ztratit mnohem víc,“ řekl a jemně mě pohladil po noze.

„Byla to Anomaris?“ vyzvíдалa jsem a on přikývl. „Já jí zničím. Věř mi, že to udělám. Musím. Ty jsi můj a ona sáhla na něco, co je moje. Ten krystal jsme měli nechat Wadovi, on ho stejně nemůže využít a tohle by se nestalo,“ pokračovala jsem, ale zarazil mě.

„Klid, Ay. Nemyslím si, že by ho nedokázal využít. Když už něco dělá, tak má důvod,“ prohlásil a já se na něj pořádně podívala.

„Bolí to?“ zeptala jsem se ho, když jsem měla šanci se na něj podívat. On se ode mě odvrátil, když zjistil, že si ho prohlížím. „Vyléčíme to jako kdysi tvou ruku,“ napadlo mě, ale zavrtěl hlavou.

„Už jsem to zkoušel. To nejde,“ odpověděl suše.

„Jak to?“ divila jsem se.

„Dá se to napravit jenom stejným druhem magie a tohle nebylo zrovna čistý kouzlo,“ vysvětlil.

„Co to znamená?“ zeptala jsem se nechápavě.

„Že to byla černá magie, co mi to způsobila. Proto nemůžeš udělat to samý. Nevíš, o čem všem je černá magie a ani nechci, aby ses do ní jakkoli zapletla, rozumíš? Není to jako v knížkách, zlato,“ řekl vážně a já na něj zoufale koukala. Milovala jsem tu jeho nádhernou tvářičku. *Za tohle Anomaris dostanu. Něco příšerného jí provedu. Tohle jí nedaruju!!*

„A ty snad víš co to je černá magie?“ zeptala jsem se.

„Hm, už jo,“ dodal zoufale.

„Co jsi udělal, Darrene?“ zeptala jsem se s chvějícím se hlasem.

„Další z desatera už jsem porušil, Heartová... a kvůli tvoji bezpečnosti, bych to udělal znova, i kdyby mě to mělo zabít. Až tak moc tě mám rád,“ zašeptal a já se k němu naklonila a políbila jsem ho.

„Ty můj statečnej derione,“ zašeptala jsem vzrušeně.

„Pořád mě chceš? I když vypadám jako příšera?“ divil se.

„Vždycky tě budu chtít a nevypadáš jako příšera. Jsi pořád stejně nádhernej chlap jako vždycky. Čert vem nějakou jizvu,“ utěšovala jsem ho, stáhla jsem mu kapuci a jemně jsem ho po jizvě pohladila. On se mi jen mlčky díval do očí a čekal, co bude dál.

„Nikdy jsem se s tebou neměla rozcházet. Byla to chyba. Moje chyba. Kdybychom se nerozešli, nebyl bys ten večer sám a nikdy by se ti to nestalo, protože bych to nedovolila. A i kdyby se to stalo, Anomaris bych zabila a to bez váhání,“ zašeptala jsem mu do ucha a jemně jsem ho hladila po jizvě směrem dolů.

Byla velká, vedla mu z čela mezi očima, přes nos a tvář až ke krku, a ještě níž přes jeho hrudník a končila až pod posledním žebrem. Byla to taková klikatá čára. Darren jí nezabil jen proto, že zabít čaroděje, který vládne velkou spoustou černé magie není tak snadné a jinak než speciálními kouzly, nebo černou magií je zabít už nelze. To je jednou z výhod používání černé magie.

„Ay, prosím. Slib mi, že se do toho nezapleteš. Já vím, že mě chceš chránit, ale já tebe taky. Já už jsem zabíjel a zvládnou to, ale ty zabít nesmíš. Tvoje duše nesmí zčernat. Ani trošičku. Slib mi to. Já se o sebe postarám,“ řekl a díval se na mě smutně.

„Neočerním svojí duši, slibuju. Ale jestli se ti něco stane, Darrene, nebudu mít na výběr...“ začala jsem a on mě chytl za ruku a něžně jí políbil. Dívala jsem se mu do očí. Naštěstí to kouzlo ty jeho nádherné modré oči minulo i vlasy.

„Pak se budu snažit, aby se mi nic nestalo,“ odpověděl.

„Jsi krásnej a pořád mě hrozně vzrušuješ, Darrene,“ přiznala jsem mu a vyhrnula jsem mu tričko, ale nechtěl se mi ukázat.

„Ne, tam ne!“ řekl a sundal ze sebe mou ruku.

„No tak, Darrene, ukaž se mi. Je to jen jizva. A víš co se říká? Že jizva chlapům přidává na atraktivitě,“ chlácholila jsem ho a on se pousmál. Nebylo mu do smíchu, což chápu, ale já to myslela vážně.

„Tak jo,“ odpověděl a nechal mě, abych si ho tedy prohlédla. Chtělo se mi brečet, když jsem viděla, jak mu Anomaris zničila jeho nádherné tělo, ale snažila jsem se ho

udržet mimo hluboké deprese tím, že jsem mu dávala najevo, že mě to od něho neodradí.

Sundala jsem mu to tričko a začala jsem ho líbat na krku po jizvě až dolů. „Jsi nádhernej, miláčku. Pro mě nejkrásnější muž v Derionu,“ zašeptala jsem a podívala jsem se mu do očí. Došlo mi, že tím jeho sebevědomí hodně trpí. Úplně se vytratil jeho smysl pro humor a narážky, a to mě strašně mrzelo.

„Ještě nikdy jsi mi takhle neřekla,“ zmínil překvapeně a já jsem přikývla.

„Já vím. Ale je to pravda. Jsi můj miláček a vždycky jsi byl,“ zopakovala jsem a on se pousmál.

„Ty můj taky, Ay,“ řekl, ale nepřišlo mi, že by měl náladu na milování. Měl vážně pořádnou depresi, a zvlášť když mě oslovil jen jako Ay. A tak jsem ho nechala být.

„Mám pro tebe něco udělat? Cokoli?“ zeptala jsem se.

„Nemusíš nic dělat. Jen tu buď se mnou. Jestli chceš,“ odpověděl a hodil si přes tu jizvu to tričko. Styděl se za sebe a měl strach, že by do něj Wade rýpal, kdyby ho takhle viděl.

„Co všechno ví?“ zeptala jsem se.

„Anomaris?“ ujistil se a já přikývla. „V kostce všechno,“ odpověděl.

„Jako co všechno? Že já mám moc Srdce Derionu, že ty máš krystal, k čemu je a že budeme mít dítě, co bude Srdcem Derionu?“ tahala jsem z něj.

„Jo. Ale k čemu je krystal neví. Nicméně mi řekla, že už ho k ničemu nepotřebuje a že se mi za smrt toho riona pomstí,“ odpověděl. Nechtěl mi o tom skoro nic říct. Nejspíš se o mě vážně bál. Nicméně mě to začínalo štvát. Celá tahle situace, kdy jsme v podstatě bezbranní a čekáme až co kdo udělá, mě vážně nehorázně znervózňovala. A tak jsme si celou noc povídali.

Další den, když dorazil Darren na snídani všichni si šuškali a zírali na jeho jizvu. Včera jsme si sice spolu povídali a vypadalo to, že se s tím smířil, ale dneska jako by měl stejné deprese jako včera. Jako by to bylo všechno od znovu. Když se totiž ráno podíval do zrcadla, najednou moje slova zase zpochybňoval. Nejspíš proto, že se viděl na světle a nebudu lhát, bylo to vidět.

„Darren má jizvu přes celý obličej,“ šuškali si.

„Co se ti proboha stalo?“ vyptávali se.

„Realita a nechte mě na pokoji,“ odsekával a tvářil se nešťastně. Přemýšlela jsem nad tím, jestli se něco změnilo, když zabil toho riona. Jak moc to jeho duši poznamenalo. Ale nebylo na něm nic znát.

Pomalu uzobával topinku a díval se do země. Smutně jsem se na něj dívala, bylo mi líto, že tolik trpí kvůli tomu, že má pocit, že už není přitažlivý, ale mě ta jizva přišla náhodou celkem atraktivní. Jistě, že bez jizvy byl hezčí, ale... hádám, že se s tím musí smířit. A já taky.

Vždycky, když jsem se na něj podívala a on si toho všiml, svou tvář si zakryl kapucí, abych jí neviděla. „Darrene,“ zašeptala Alyssa a zírala mu do obličeje, zatímco si k němu přisedla.

„Jo já vím, jsem hnusnej,“ odpověděl.

„Ne, to ne. Nejsi. Ty nikdy nebudeš. Jen... co se ti stalo? Proč jsi mi nic neřekl?“ zpovídala ho.

„A co jsem ti měl říkat? Měl jsem tě zavolat, aby se ti taky něco stalo? To bys chtěla? Já ne. Nebo bys mi chtěla pofoukat bebí?“ odpověděl a rychle jedl, aby náhodnou nepotkal ještě Wada, nebo Earthana, protože jim zrovna teď nechtěl nic vysvětlovat.

„Promluvme si. Můžeš mi to říct,“ řekla a on zavrtěl hlavou.

„Nemám co bych k tomu řekl a nechci se o tom bavit,“ odsekl a vstal od stolu.

„Darrene!“ zavolala jsem na něj, ale neotočil se a mířil si to pryč.

„Co se mu stalo?“ divila se Sára, když viděla jizvu přes celou levou půlku jeho tváře.

„Anomaris. Ale víc toho nevím, protože mi nechce nic říct. Skoro se mnou nemluví. A tu jizvu má skoro až pod žebra,“ vysvětlila jsem jí stručně. Byla z toho v šoku a hrozně jí to mrzelo. Tak jako nás všechny, kdo jsme ho měli rádi.

A tak jsem se zvedla a šla jsem za ním. Klidně, abych ho nevyplašila. Darren o mě věděl, a tak se zastavil na chodbě a nechal mě mluvit. „Je mi to líto,“ zašeptala jsem a pohladila jsem ho po tváři. On se mi díval do očí až se mu zalily ty jeho slzami.

„Vím, že teď už u tebe nebudu mít šanci. Někoho jsem zabil, a navíc už i vypadám hrozně. I když říkáš, že mě pořád chceš a že se ti líbím a ta jizva není tragédie, vím, že je. Nejsem slepej. Bohužel. To říkáš jenom teď, protože jsem smutnej, ale za pár týdnů tě omrzím. Najdeš si někoho hezčího a bez jizvy,“ prohlásil.

„Zlato, podívej se na mě,“ řekla jsem a přitáhla jsem si jeho tvář k sobě. „Kolikrát ti budu opakovat, že tě miluju a že mě pořád hrozně vzrušuješ. Že tě chci a z tohohle hlediska mi ta jizva vůbec nevadí. Přestaň vymýšlet hlouposti,“ řekla jsem, podívala jsem se znovu na tu jizvu, která se táhla kolem jeho krku až pod tričko.

Opatrně jsem mu to tričko vyhrnula, abych se mohla pořádně podívat na světle, co mu ta čarodějnice vlastně udělala. Darren se nechal, jen mě mlčky pozoroval. Byl nervózní, že se na něj dívám. Ale tušil, že když si ho neprohlédnu pořádně, že na něj budu neustále civět a že tohle téma nikdy neskončí. Ta jizva vypadala sice čerstvě, ale už nebyla zarudlá ani do masa. Jako by byla zahojená. Vážně se musel hodně snažit o její vyléčení. Jemně jsem ho po ní pohladila.

„Jsi ten nejstatečnější muž, jakého jsem si mohla přát,“ zmínila jsem.

„Myslíš?“ řekl a já jsem přikývla a něžně jsem ho objala, tak opatrně jako bych se bála, že ho to bude bolet.

„Mrzí mě, že jsem u toho nebyla. Věřím tomu, že by se to nestalo. Místo toho jsem se bavila v baru a ty jsi trpěl,“ zašeptala jsem mu do ucha.

„Nemohla jsi to vědět, Ay. Navíc jsem rád, že jsi tam nebyla, mohlo se ti něco stát. Je to teď moje poslání, chránit tě. Jsi moje srdce a jednou budeme mít spolu doopravdivický Srdce Derionu, lásko. Jestli mě teda vážně chceš,“ řekl tiše a políbil mě na krk.

„Nic si nepřeju víc. My dva už napořád. Miluju tě, Darrene,“ řekla jsem a on si přede mě klekl na zem, objal mě kolem břicha a přitulil se ke mně.

„Taky tě miluju, Ay,“ řekl s úsměvem ve tváři. Bylo mi najednou všechno jedno. Jediná věc, na které mi záleželo byl on. Jen on.

„Ta jizva je sexy, Payne. Teď když jsem jí viděla pořádně, tak se na ní nemůžu vynadávat. Budeš mi jí muset pak ještě ukázat. Víš, že mě přitahují drsní. A to ty teď už konečně jsi,“ zmínila jsem a Darren mě šťastně políbil.

„Jsi skvělá, víš to?“ zašeptal a usmíval se. Věděla jsem, že ho dokážu rozveselit.

„Slib mi, že mě nikdy neopustíš a že mě nikdy nepodvedeš,“ řekla jsem a on se spokojeně usmál.

„Nikdy tě neopustím a nikdy tě nepodvedu,“ odpověděl a políbil mou ruku, kterou jsem natáhla směrem k němu, abych ho mohla pohladyt. „A ty?“ zeptal se.

„Nikdy, jsem jen tvoje. Tělem i duší a navždy,“ přísahala jsem mu až jsme se z toho oba dojetím rozplakali.

Zhruba tak po týdně se Wade Shadowwalker konečně odhodlal vylézt z pokoje a sednout si ke stolu s ostatními studenty z jeho ročníku. Rozchod se Sárrou ale stále nepřekonal. Nebylo mu ani trochu líp.

Byl relativně zanedbaný. Ne tedy moc, že by měl plnovous a že by se nekoupal, ale měl neobvykle dlouhé strniště a neučesané vlasy. Ztratil trochu svalové hmoty a nabral pár nechtěných kil. Taký bylo znát, že si nedávno sáhl až na dno své magické síly a kvůli tomu málem zemřel na vyčerpání. Zvlášť když od té doby nic pořádného nejedl, nebyl na čerstvém vzduchu a skoro celé dny probřečel u láhve alkoholu a jívových cigaret.

A taky jako jediný nic nevěděl. Ani o tom, že jsme se na chvíli s Darrenem rozešli. Ani, že školu navštívila jeho milovaná Anomaris a už vůbec ne to, že má Darren jizvu ze souboje s ní přes celou levou půlku tváře až k žebřům. A ani to, že Darren zabil jedinou věc, která mu překážela v cestě k jeho celoživotnímu cíli – Zana.

Když ho potkal před večerí na chodbě a viděl ho, úplně ztuhl. „Co se ti proboha stalo?“ vyděsil se. Darren se na něj jen mlčky podíval.

„Jestli máš strach o Estrellu, tak ta je v pořádku. Zrušil jsem to propojení krátce před tím, nemáš zač,“ řekl suše a odešel.

„Krátce před čím?“ zeptal se nechápavě Wade. Darren se na něj jen otočil a podíval se na Wada. Na to, jak jeho jindy sexy nepřítel vypadá neobvykle tragicky a zvedlo mu to lehce sebevědomí.

„Anomaris,“ odpověděl stručně a odcházel.

„Darrene...“ zašeptal Wade a on se na něj otočil. „Mrzí mě to. Vážně,“ řekl, ale on mu nevěřil ani slovo.

„Tss. To určitě,“ syknul.

„Slibuju, že budu pokračovat ve svých plánech, aniž bych někoho z vás ohrozil,“ prohlásil a podal mu svou ruku. Darren na ní jen chvíli koukal a pak se mu podíval do očí.

„Já ti nevěřím,“ řekl suverénně a chtěl odejít.

„Nemusíš mi odpouštět, jen přijmi moji omluvu a uzavřeme příměří,“ řekl Wade, ale Darren se k tomu neměl. „Už žádný naschvály. Přísahám. Jen mi podej tu ruku,“ pousmál se a Darren mu tedy potřásl rukou.

„Já mám ale ještě v plánu tě pohřbít za to, cos udělal. Tak si dávej pozor na tuhle přísahu. Pořád vím, jak tě zničit a nebudu se držet zpátky ani ze žádný nostalgie, Shadowwalkere,“ dodal.

„Já vím,“ odpověděl zoufale a podíval se mu na tu jizvu. „Mimochodem, ta jizva je cool. Vypadáš drsně,“ zmínil po chvíli. Darren se pousmál.

„Hm, zato ty vypadáš hrozně. Pěkně tě odrovnala... rionka,“ rýpl si a odešel. Wade mu dal za pravdu a mířil si to pomalu tam, kam chtěl jít, než Darrena potkal.

„Wade!“ volala na něj Estrella, která ho neviděla několik dní a hned mu skočila kolem krku. „Měla jsem o tebe strach,“ zašeptala a líbala ho na tvář.

„To já o tebe taky, Essie,“ řekl zírajíc na Darrena, který se na něj ještě otočil. Wade předpokládal, že mu brzy vezme i další věc, kterou miluje, a to jeho milovanou sestřičku. A ano, předpokládal správně, ale rozhodli jsme se to ještě na chvíli odložit. Chtěli jsme si odpočinout, než nastartujeme další válku.

„Slyšela jsem, že ses se Sárou rozešel. Jsi v pořádku?“ zeptala se.

„Vypadám tak?“ opáčil suše zírajíc Sáře zoufale do očí přes dlouhou chodbu.

„Vypadáš hrozně, musíš se trochu upravit a vrátit se zpátky do formy. Takhle tě žádná chtít nebude. Už ani rionka. Princi,“ řekla snažíc se ho povzbudit. On jí ale skoro nevnímá, jen pořád smutně koukal na Sáru přes tu dlouhou chodbu.

„Sáro, jsi v pořádku?“ zeptala jsem se jí, když jsem viděla, jak se na Wada dívá takovým zvláštním pohledem. Měla v očích slzy, že přes ně nemohla nic vidět a další se jí kutálely z tváře jako korále.

„Jo, jasně. Nic mi není. Tohle zvládnu,“ odpověděla, rychle je otřela do rukávu, nadechla se a vyrazila sebevědomě kupředu do sálu, i přes to, že věděla, že se potkají tváří v tvář. Byla statečnější než já, tohle bych asi nezvládla.

Wade mlčel a ani se nehnul. Estrella se na ně dívala a když se mýjeli, jen se jí podíval do očí, ale Sára mu po necelých dvou vteřinách uhnula pohledem a ten oční kontakt mezi nimi utnula. Tím mu dala jasně najevo, že jím pohrdá. Bylo to trochu jako ve zpomaleném záběru.

Wadovy oči sklouzly k její ruce, na které kdysi nosila prstýnek od něho, ale místo něho tam měla kouzlem vytetovaná tři písmena x vedle sebe. Malé, velké a zase malé. **xxX**. Což u nás značí nejvyšší zradu ze strany milence, přítele, nebo třeba snoubence. Proto se to objevuje jen na místě, kde byl, nebo měl být snubní prsten.

Nemuselo jít nutně o nevěru, ale o cokoli špatného, co provedl a proč jejich vztah ztroskotal. To mu vlilo do očí slzy. On ten svůj prstýnek ještě nesundal a taky neměl v plánu sundávat.

Jen se na něj nešťastně díval a pak zase na její znamení zrady. Hrozně se za to, co jí udělal nenáviděl a proklínal. Bohužel už to nešlo zvrátit. To kouzlo na jejím prstě bylo trvalé a většinou čaroděj, co ho vlastnil se nikdy nikomu jinému už nezaslíbil. Ne proto, že by nesměl, ale proto, že se přes zradu takové velikosti málokdo zcela přenesl a Sára byla v tomhle trochu jako Wade. *One life = one love*.

Wade Whisper to mezi nimi díky tomu bral jako definitivní konec. Sára mu tím dala jasně najevo, pro koho její srdce bilo a taky i to, že se znovu jen tak pro někoho neroztluče.

Zkrátka se od té doby hodně věcí změnilo a Wade Shadowwalker mohl už jen počítat ztráty. Jeho podlý plán nevyšel ani trochu podle jeho představ. I když věděl, že Sáru ztratí, nikdy ho ani nenapadlo, jak moc ho to bude bolet.

Přišel o Qyldryira a spolu s ním i o možnost dál závodit. Všichni wergoni se k němu otočili zády a to natrvalo. Přišel kvůli sobě o rodinu, nejlepšího přítele, o milovanou ženu, o krystal, o hrdost, pověst a skoro i o svou duši. Taky o Valkýrii, a ještě přijde o sestru a o spřízněnce.

Wadovi nejspíš jeho plán stát se králem stálo za ten risk i za ty ztráty. A nemohl s tím vůbec nic udělat. Všechno se to pomalu rýsovalo a karty se zase obracely na stranu dobra. Všichni jsme toho hodně ztratili, ale v porovnání s ním jsme na tom byli ještě dobře. Nicméně jsme to nejhorší měli ještě před sebou.

A ačkoli Darrenova duše přišla k drobné úhoně, jeho srdce stále bije pro dobré věci. V jeho zájmu je sice zlikvidovat Anomaris, ale ne proto, že by se chtěl mstít za to, co mu provedla, ale proto, že chce, abych byla v bezpečí já i naše dítě – před ní i před Wadem. Protože díky runám už tušil, co má v plánu, jen to chtělo nějaký lepší plán i pro nás, na kterým začne intenzivně pracovat.

Takže, jestli se nějací čarodějové vymlouvají, na svou poskvrněnou duši a že je něco nutí dál vraždit, tak už víme, že existuje čestný a velmi loajální čaroděj, který tyto výmluvy svými činy prokazatelně popírá.

de Rion and the heart of Derion

Darren se horko těžko smiřuje s tím, že se jeho láska dala před prázdninami dohromady s rionem Eldarnem. Zatímco Ay bojuje s Dharnalen o kus svobodné vůle, aby mohla být s Darrenem, což k její smůle on ale nesmí vědět.

Sára se naivně snaží přežívat silnou jednostrannou lásku k okouzujícímu a samotářskému derionovi Wadovi Shadowwalkerovi tím, že se často stýká s Wadem Whisperem, se kterým má od prváku tajný milostný poměr. Jenže tím nechtíc Wadovi Whisperovi ubližuje, což taky vyústí v hádky.

Wade Shadowwalker po dlouhé době ukáže svou pravou tvář a přizná, že vlastně svého nejlepšího kamaráda Darrena Payna k smrti nenávidí a nejen to. Všechny doslova šokuje svým zbytkem ledovce, který se dlouho snažil skrývat. Včetně velice intenzivních citů k rionské dívce, kvůli které by byl ochotný i zemřít.

tereza eliška walterová